

ஸ்ரீவெடிவநெசாயநம: ||
ஸ்ரீ வெ டா ர ண் னு லோ ஹா து 670

ஐஐஐ கிது

ஸ்ரீமொழிவாராஜிநவிதம்பரஸு
விஜயாஸாதாப்யாவக ஸ்ரீஹரிஹா
ஸாஸிணா தனெவாஸிநா
வெடாரணஸு வாணீவிதாஸ
விஜயாஸாதாப்யாவகெந
க்யஷ தடாகாவிஜநெந
க்யஷ ஸாஸிணா

யயாதி ஸம்ஸொப்ய
யுக்யதயா த்ராவிப்யா விஷயவெதிகாப்யா
வ்யாப்யா ஸாகம்

கும்ஹவொணஸு

ஸாராஜாவிதாஸ தோ த்ராகதாஸாதாயாடி

தோ த்ராவிதம் ஸதிஜயதெதராடி ||
கஸ்யதேவ்யம் ஸாப்யாநவ்யக த்யடி ||
இதன்விலை 3-8-0.

PRINTER:— PROPRIETOR OF SARADA VILASA PRESS,
PUBLISHER:— KRISHNA SASTRIGAL,
PUBLISHED IN:— VEDARANIAM.

ராஜா வேத பாடசாலை,
கும்பகோணம்.
நூல் நிலையம்,

உ தேதி.....
எண்..... 1778
சிவசுந்தரி

ஹொஹொஃ! சுவநினைவாநவபுத்தயாபுஸிவாநிணயஃ !
விதிதநெவஹவதாநிவீடி ||

யசுகிய கலிகாவகாமுஷெணாத்யுனந்திஹாஸாவநா
நாம் விஹிதம் கடுக சுடாக்ஷணாபுநாவக்ஷயதாம் நிவிபநிர
தாநாம் ஜநாநாம் விஸிஷ்டக்ஷத்ருவாஸதீயபுஸாநலிஜடிஸபுநா
நெய்வொடிதிலாபநாநீதி ||

தத்துவ ஹாரதவஷபுமதெஷு விஸிஷ்டஷு க்ஷெத்ரு
ஷு ஸகமதொகஸிம்பரணகருணயா யாமயொமொவாஸந
ஜோநாதிபுதிவாழிகயா ஹவத்யா ஸுமெத்யவ ஸுஸ்ய வா
ஷணவதிதாப்யநப்யயுக்ஷவாவவரிஸொயநாய ஸுபாஹ
திஹாம் ஸத்யநதீஸம்யுக்ஷஸாஸுக்ஷாநஸத்யமிரிஸிவாராஸ
ஷவஜுஸெவாஸிம்மஸிஸாராயநவாரஸாரம் விரகாமப்யுஷி
தம், தஸ்யாஹவ ஸம்புராயபுநயா தக்ஷஸிஸாராயநஸனுவ
ஸவெபுஸாரவாபுடாநவரிபுரவெடாரண்யாவியாவியா
தம், சோத்யுமாரிகொதாஹதாழிஹாவாவஹநவடியஸ்யா
வாநிவாவநம், யாஜ்ஞவத்யுத்யொயிவகுமொவவாழிதவாஸி
நெததாதுஸாக்ஷாதாரதயா வாநிகெவய்யாஸுதம், ஸுஹஹ
த்யாழிஷெநிஸாரணநிஸுஜவெததீயபுதாழிஹாதீயபுத
ஸம்வீதம், சூழிஸெக்ஷாபுரிதம் க்ஷெத்ரும் விஸிஷ்டததிரித்யுத ந
ஸிஷ்டாநாம் விபுதிவதிஃ ||

ஹிஹிஹி சோஹாத்யுஷ்டாடிஸபுராரணாதமபுத ஸ்ரீஸ
நத்யுஸாரஸம்ஹிதா ஸகுதஸம்ஹிதா காஸிகாவண ஸுஹா
ண ஸுஹகெவதபுத வஹக புவஹிதம், ஸ்யுமாராநிந

ராஜா வேத பாடசாலை,
குர்ப்பெல்லம்.
நூல் எண்.....

உ தேதி.....
எண்..... 1778
ஸ்ரீவரீஸ்வர !!

ஹொஹொஃ! சுவநிணைநாதவகுத்தூயபுஸிவாணையு !
விழிதடுவஹவதாஸீடி ||

யசுகிய கலிகாவகாலமெண்ணாத்ருணைதிஹாஸிவநா
நாம் விஹிதம் கடுகு சுடாகெண்ணாபுநாதகூயதாம் நிஷிபநிர
தாநாம் ஜநாநாம் விஸிஷ்டகெஷத்ருவாஸதீயபுஸாநலிஜடிஸபுநா
நெடுவொடிதிலாயநாநீதி ||

ததுவ ஹாரதவஷடமதெஷு விஸிஷ்டஷு கெஷத்ரு
ஷு ஸகயதொகஸிமஃரணகரணயா யாமயொமொவாஸந
ஜோநாடிபுதிவாடிகயா ஹவத்யா ஸுமெதுவ ஸுஸ்ய வா
ஷண்பதிதாப்யநப்யயுக்தவாவவரிஸொயநாய ஸுபாஹ
கிஹாம் ஸத்யநதீஸ்யயுக்தஸாரஸுஸுநாநஸத்யிரிஸிவாராடு
ஷஷுஸொவரலிமஸாராயநபுரஸுரம் விரகாவஷுஷி
தம், தஸ்யாணவ ஸம்பூயபுநயா தஸுஸாராயநஸனுஷு
ஸவெபுஸாரவரபுடாநவரிபுரவெஷாரண்பூவீபூவி
தம், ரோத்யுமாஸிகொதாஹதாடிஹாவாவஹநவடியஸ்யா
வரஸிவாவநம், யாஜ்ஞவத்யூஹியொயிவகுமொவவாடிதவரஸி
நெதாதாஸுக்ஷாநாரதயா வரஸிகெவத்யூஸுஷம், ஸுஹுஹ
த்யூஹிஷாஷநிஸாரணநிஸுஷுவெதீயபுடாஹிஹா தீயபுஸத
ஸவீதம், சூஹிஸெக்ஷாபூஸிஷம் கெஷத்ரும் விஸிஷ்டதஸித்யுத ந
ஸிஷ்டாநாம் விபுதிவதிஃ ||

ஹுஷீயஹ ரோஹாத்யூஷாடிஸபுராரணானமபுத ஸ்ரீஸ
நதூராரஸஹிதா ஸகுதஸஹிதா காலிகாவண ஸுஹா
ண ஸுஹுகெவதபுச வஹக ஸுவஹிதம், ஸுமாராடிந

வரலாறு தலையாஸம்பு திவாடி நவதிதாரெண ஸுகூத
 ஁ஷ்டுதவிவெயந வண்டாபுரோவாரவிவரண யொமாடிஸாய
 நவ்யாவந வெலிகதாதி கலகிவ, ஁ஸ்டுந விஸிஷ்டுக்ஷுத்
 ஁ஷ்டுமிம்மவண்டெநாங்காராடி ஁வாஸநொவவாடிந தகூயு
 ஁ஷ்டுந தகூஜூநஸூரூவபு திவாடிந கெவயுமயகீ
 துநஜீவநுதாவஸூவஜொதந நிவுணதயா 2 துனாவஸா
 நாந்திவபுஜநாநாதிவி 2 நொரதி 2 திவூநீநஜீண்டதாவை
 துவாஸகாரூயம் வெவகவெவநஜொஷ்டுநிதித் ஜீண்ட
 ஁யாதிவஸூத 2 வெதொகூ ஁஁ம் ஸம்ஸொஜு ஸவபுஜநொவகா
 ராய ஁வாவிஜா வ்யாவ்யாஸாகம் 2 ஁வாணீயதிதி ஁வெடி
 வெதஸூராராயநயபூயிகாரி விஸூநாய஁டாரக ஁வூதா
 ஁நிதெநாநெகபு஁வரலாஸ஁கூதெந 2 யா 2 ஁வாவிதது ॥

சூழ்நெகஸாரணா சூவிகூஸிவாதிணய சூடாயெடிவ
 வெகூவெடிபு஁ ஁னாயாஸவாரி஁ராகூதி஁ம் ஸவமவாரி஁
 2 ஁வபுநிதி ஸவிநயம் ஸம்஁யா஁யுதெ விவெகிஜநவி
 யெய஁ ॥

கூ கூ ஁ ஁ ஁ ॥

உ சிவமயம்.

ஓ நமது ஆரியசிகாமணிகளே ! இக்கலிகாலக் கோளினால் ஸத்கர்மத்தைச் சற்றுங்கூடச் சட்டைசெய்யாமல் நிஷித்தகர்மத் தை யெப்பொழுதும் விருப்பத்துட னனுஷ்டித்துவராவின்ற மதி குறைந்த மானிடர்களுக்கு உத்தமசேஷத்திரவாஸமு முத்தம தீர்த்தீஸ்நாநமு முத்தமலிங்கதெரிசனமுமே உத்தமகதி சாதன மென்பது உங்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயமே.

அதிலுமிப்பாரிலுள்ள சகலசிவசேஷத்திரங்களிலும் சகலஜ னங்களையு முத்தரணஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தால் கருணையுடன் அவரவர்களதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி யாகம், யோ கம், ஞானம் முதலான சாதனங்களை விரிவாய் வெளியிட்ட வேத மாதாவினாலேயே பாஷண்டர் பதிதர் முதலானோரத்தியயனஞ் செ ய்ததாலுண்டான தனது பாபத்தைத் துலைக்கவேண்டி, ஸத்திய நதியோடுகூடின சாகரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஸத்தியகிரியின் கொடிமுடியிலாவிர்ப்பவித்து ஆதிராமன் ஹக்தியைத் துலைத்த விசுவநாதமகாலிங்கத்தைச் சிரத்தையுடனாராதித்து ஜகதீசனரு னிய வரத்தினால் வேததீர்த்தமென்றும் வேதாரண்ணியேசுவர ரென்றுந் தீர்த்தலிங்கங்களுடைய திருநாமத்துடன் வேதாரண் ணியமென்று பெயரோங்கி பெரும்புகழ்ச்சிபெறவிக்கப்பட்டதா யும், மாதிருகமனம் முதலான மகாபாபங்களைக்கூட வேருடன ருத்து வன்பவத்தைத்துலைத்து மோக்ஷஸாம்ராச்சியத்தைச் சா தித்ததாயுமிருக்கின்ற இந்தவேதவனமானது உத்தமத்திலுமுத்த மமென்பதுத்தமர்களினுருதியே.

இப்பேர்ப்பட்ட வேதாரண்ணியத்தின் மாகாத்மியம் ஸநத் குமாரஸம்மிதை, ஸூதஸம்மிதை, காளிகாகண்டம், பிரம்மாண் டம், பிரம்மகைவர்த்தமென்கிற ஐந்துபுராணங்களில் தொண் ணூற்றியொன்பதத்தியாயத்தால் விரிவாய் வெளியிடப்பட்டிருக் கின்றது. இதில் விசித்திரங்களான கதைகளின் மூலமாய் சகல அதிகாரிகளுக்கு முறியதான கர்மம், தவம், யோகம், பக்தி, ஞா னம் முதலான சாதனங்கள் தெளிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின் றன. இப்பேர்ப்பட்ட அருமையான புராணத்தை சகலஜனங் களுடைய உபகாரத்திற்காக மகா-ரா-பூதீ வேதாரண்ணிய மாதீனம் விசுவநாதபட்டாரகரவர்களுடைய வேண்டதலினால் அநேகம் பிரபுக்களுடைய திரவிய சகாயத்தை முன்னிட்டுத் தமிழ்நாட்டையுடன்கூட அச்சிட்ட யெனதுவிரமத்தை ஆரியசிகாமணி களீதை வாங்கிப்பார்த்துச் சபலமாகச் செய்வீர்களென்று வேண் டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிக்கு,

க. ச. கிருஷ்ணசாஸ்திரி.

உ

ஸ்ரீ ஸாரொடி ஸநதூரஸஸம்ஸிதாயாஃ விஷயாநந் சூரணிகா ||

சுஹ்யாயம் அத்தியாயம்	வாடும் பக்கம்.	விஷயம்	விஷயம்.
க	க	உபொஹாதுஃ	கதையினுமபம்.
உ	கக	ஸவலிஃமொகபதிஃ	ஸ்தலலிங்கத்தினுற்பத்தி.
ந	உஉ	கொலாஹவயரிது	கொலாகலன் சரித்திரம்.
ச	நக	கயோணஹபுநு	கல்லியாணதெரிசனம்.
நு	நக	பஹாஹாஹவயரிது	பஞ்சாக்ஷரஜபவிதி.
சு	சந	ஹநிஹி	தானமகிமை.
எ	சஎ	விஸாபிதுதிஹாதுயொஸரிது	விசுவாமித்திரதிலோத்தமைகளின்சரித்திரம்
அ	நுஉ	சூஹிஸதூயாது	ஆதிசேனாபாத்திரை.
க	நுக	ஹகிணரிநவயாது	தெஹிணமானதயாத்திரை.
கௌ	சுந	ஹஹயாது	பிரம்மயாத்திரை.
கக	சுக	உதூரரிநவயாது	உத்திரமானதயாத்திரை.
கஉ	எஉ	விஷயாது	விஷ்ணுபாத்திரை.

சுலூயம் அத்தியாயம்	வாடும் பக்கம்.	விஷயம்	விஷயம்.
கந	௭௫	சுனமபுஹயாதூ	அந்தக்கிரகயாத்திரை.
கச	௮௧	கக்ஷீவவாரித்ரூ	கட்சீவானுடைய சரித்திரம்.
கரு	௯௨	ஸீவபூக்ஷவாரித்ரூ	வன்னிமரத்தின் சரித்திரம்.
கக	௯௬	நெவமவாரித்ரூ	தேவலருடைய சரித்திரம்.
க௭	௧௦௬	ஸவபூதீயபுலிஹிஸா	சகலதீர்த்தமகிமை.
க௮	௧௨௫	ஸவபூலிஹிஹிஸா	சர்வலிங்கமகிமை.
கக௯	௧௩௮	மொரஸிஹி	சோரனுக்குமுக்கிகொடுத்தல்.
௨௦	௧௪௭	ஹபூபூபூநஹுமொவாபூநபூ	இந்திரத்தும்ன நகுஷ்சரித்திரம்.
௨௧	௧௫௩	ஹபூபூபூநஹுமொவாபூநபூ	இந்திரத்தும்ன னுக்குயிந்திரப்பட்டம் கொ
௨௨	௧௬௫	பூவாபூபூநபூ	பிரவரசரித்திரம்.
௨௩	௧௭௭	வீரஸௌநகஸரிஹிமொவாபூநபூ	வீரஸௌநகஸரிஹிமொவாபூநபூ.
௨௪	௧௮௦	யபாபூபூபூநபூ	யபாபூபூபூநபூ.
௨௫	௧௮௯	தஸூபூபூபூநபூ	திருடர்களின் சரித்திரம்.
௨௬	௧௯௪	காஸூபூபூபூநபூ	காஸூபூபூபூநபூ.
௨௭	௨௦௨	கூபூபூபூபூநபூ	அதிதிபின்சரித்திரம்.
௨௮	௨௦௪	காஸூபூபூபூநபூ	காஸூபூபூபூநபூ.

சுலபாயம் அத்தியாயம்	வாடும் பக்கம்.	விஷயம்	விஷயம்.
உக	உ௦அ	வண்டியழிப்பு	நான்கு வர்ணத்தாரின் தர்மம்.
ந௦	உக	சூழியழிப்பு	நாலு ஆச்சிரமங்களின் தர்மம்.
நக	உந௦	வகிவிவரணம்	பக்திகளின் பகுத்தல்.
நஉ	உநக	விஸ்வரூபவாஸி	விசுவரூப பாஸினை.
நந	உசக	புண்ணவாஸி	பிரணவ பாஸினை.
நச	உசந	ஜீவநுகிவிவரணம்	ஜீவன் முக்தியின் வரலாறு.
நரு	உசக	நாரதரூபகிவரணி	நாரதர் முக்திபெருதல்.
நக	உஎரு	வெததீர்த்தநாரிவரணி	வேததீர்த்தத்தின் நாமாவளி.
நஎ	உஎஅ	நாரதரூபகிவரணி	நாமங்களின் வரலாறு.
நஅ	உக௦	வகுமாரன் கதை	சூசுமாரன் கதை.
நக	ந௦உ	யாக்ஞவல்கியரின் கதை	யாக்ஞவல்கியரின் கதை.
ச௦	நக௦	சுவேதகேதுவின் கதை	சுவேதகேதுவின் கதை.
சக	நகக	மாகாசமவியரின் கதை	மாகாசமவியரின் கதை.
சஉ	நஉஉ	வருணன் கதை	வருணன் கதை.
சந	நஉஅ	விஷ்ணுவின் கதை	விஷ்ணுவின் கதை.
சச	நநரு	பிரமன் முதலானவர்கள் கிருஷ்ணசக்திபெரு	(தல்

சுலோகம் அத்தியாயம்	வாசுதேவ பகவதே	விஷயம்
சுரு	நசுக	இந்திரன்கதை.
சுக	நருரு	ஆதிசேஷன் முதலானவர்களின்கதை.
சுள	நசுந	அக்கினியின்கதை.
சுஅ	நசுக	அத்திரியின்கதை.
சுக	நளஉ	அம்சமா னுடையகதை.
ரு௦	நஅந	பாண்டவசரித்திரம்.
ருக	நஅஅ	வியாஸருடையகதை.
ருஉ	நசுரு	ஆதித்தியன்கதை.
ருந	நசுக	சந்திரஸம்ரோதேவிகளுடையகதை.
ருச	ச௦அ	சமுத்திரங்களின்கதை.
ருரு	சக௦	பிரமனுடையகதை.
ருக	சுக	ஸுதேவவஸுதேவர்களின்கதை.
ருள	சஉரு	பலராமன்கதை.
ருஅ	சநச	விக்கேனேசுவரன்கதை.
ருக	சசஉ	கிருதவீரியன்கதை.

கடியாய் அத்தியாயம்	பாடம் பக்கம்.	விஷயம்	விஷயம்.
௧௦	௪௫௧	 <p>ஸ்ரீஸாரதே ஸுஞ்சஸுஹிதா வெடாரணயஸுரெகாஷஸுலகுவணபுநழ ஸ்ரீஸாரதே காலிகாபெண</p>	<p>யாஹிஷயாநுகுரீணிகா வேதாரணணியம் மோட்சஸ்தலமென்று கூ விஷயாநுகுரீணிகா றுதல்.</p>
௧௧	௪௫௨	<p>உஹரவிஷயாவபெஸு: வெடகீயபுஸாநதேஹிசா பாஜகுவயுநாநுபுஹ: நெரெதேயுமாய்புவரிது நாவிசெகதகுதி: நாவிசெகதாரம்புநாஜீவநழ நாகுவணபுநழ கடீபுவிவாகு: புணையாவவிவரணழ நாவிசெகதாஜாநாவாவி: வாணயோமாவாவி: திரபுணயாவி:</p>	<p>இருதயாகாசப்பிரமோபதேசம். வேதஜீர்த்தஸநானத்தின்மகிமை. யாக்ருவல்க்கியர்சிவானுக்கிரகம்பெறுதல். மைத்திரேயி கார்த்திகளின்கதை. நாகிகேகுவின்உத்பத்தி. நாகிகேகுவிரும்பிப்பிழைத்தல். நாகத்தின்வரணம். கர்மவிவாகம். புணையாபாபங்களின்வரலாறு. நாகிகேகுவானம்பெறுதல் வருணன்யோகம்பெறுதல் திரிசங்குளின்கதை.</p>
௧௨	௫௦௨		

சுலபாயம் அத்தியாயம்	வாடும் பக்கம்	விஷயம்	விஷயம்.
௭௩	௫௦௬	விஸாஸித்ருநெககாலவாடி	விசுவாமித்திர மேனகைகளுடைய ஸம்வாதம்.
௭௪	௫௦௭	விஸாஸித்ருஸுநெககாலவாடி	விசுவாமித்திரர் மேனகையை திக்கரித்தல்.
௭௫	௫௦௮	விஸாஸித்ருநெககாலவாடி	விசுவாமித்திர மேனகைகளுடைய சாப நிவர்த்தி.
௭௬	௫௦௯	நெககாலவாடி	மேனகையின் பூர்வஜன்மவரலாறு.
௭௭	௫௧௦	நெககாலவாடி	இராவணனுடைய சரித்திரம்.
௭௮	௫௧௧	நெககாலவாடி	கோலாகலமா திருகமனம்.
௭௯	௫௧௨	நெககாலவாடி	கோலாகலன் முக்திபெறுதல்.
௮௦	௫௧௩	நெககாலவாடி	பதினாறு சபைகளின் வர்ணனம்.
௮௧	௫௧௪	நெககாலவாடி	தேவபக்தசபையின் மகிமை.
௮௨	௫௧௫	நெககாலவாடி	சூசுமாரன் சித்திபெருதல்.
		விஷயம்	விஷயம்
௮௩	௫௧௬	விஸாஸித்ருவவிலகலவாடி	விசுவாமித்திரவசிஷ்டர்களுக்கலகம்.
௮௪	௫௧௭	விஸாஸித்ருவவிலகலவாடி	திலோத்தமையின் சாபமோசனம்.
௮௫	௫௧௮	விஸாஸித்ருவவிலகலவாடி	விசுவாமித்திரர் அந்தணர் ஜாதியைப் பெருதல்.
௮௬	௫௧௯	விஸாஸித்ருவவிலகலவாடி	அமிர்தவிங்கத்தின் உற்பத்தி.

சுலோகம் அத்யாயம்	வாடும் பக்கம்.	விஷயம்	விஷயம்.
அஎ அஅ	௩௭௮ ௩௭௯	கூலகவரி துழை பநவகிவரி துழை	குளகர்கதை. தனபதியின்கதை.
அக க௦ க௧ க௨ க௩ க௪ க௫ க௬ க௭ க௮ க௯	௩௮௦ ௩௮௧ ௩௮௨ ௩௮௩ ௩௮௪ ௩௮௫ ௩௮௬ ௩௮௭ ௩௮௮ ௩௮௯ ௩௯௦	ஸ்ரீ ஹ்ருக்ஷெவதே பாவிஹா துவரி துழை நகுதநஸைதவையு வீரஹத்யாவிரோவநழை ரோத்யுமகிநரோவநழை கமஸ்யஸ்யாநமுஹாவாவி விடங்காமகிநழை கொலாகலமோகஷம் பவரி நாரதவரி துழை விபராவிரோகஷணழை ஸளதாஸவரி துழை கேதத்யுத்யுமிமகிவிரோ	விஷயாநுக்ரஹிகா சாலிகோத்திரன்கதை. இந்தகல்பத்தில் உண்டானசேதுபந்தம். வீரகத்திவிமோசனம். மாதிருகமனமோசனம். அகஸ்தியர் அனுக்கிரகம்பெறுதல். விடங்கரின்வரவு. கொலாகலமோகஷம். பலிநாரதர்களின்கதை. பிரசாசமுத்தி. ஸௌதாசன்கதை. கேதத்திரதீர்த்தத்தலிங்கமகிமை.
		உதிவிஷயாநுக்ரஹிகாவிரோவதே	விஷயாநுக்கிரமணிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வெடிபுண்ணெய் தாதுத நாசாவணி ||

ஒடி வ்விபாபுரேஹோவரிபுரூதவ்யூதாய தெ நம:	௧௩
நார்பொசுதநிஜகெசுதுவெவவாய நமோநம:	௧௪
போஸூதபுரூதபோஹாத்ஜேஹாகெசுதுராய தெ நம:	௧௫
ஸத்யாதிஜேஷகொத்ப்ஹிவ்யுமிம்மாய தெ நம:	௧௬
மவயாநீதஸத்யாதிபுரூபுமாமுங்குதயெ நம:	௧௭
ஸத்யாவமாதாரம்மாலிந்திம்மாய தெ நம:	௧௮
பேணிகணிபுகயா ஸாக போவிஹபுதாய தெ நம:	௧௯
சூழிராபிபுஹஹத்யாநாஸநாய நமோநம:	௨௦
புலயபுவிமீநாமாமபிமிம்மாய தெ நம:	௨௧
பீமாபிவெபநிபபூதநித்யுமிம்மாய தெ நம:	௨௨
ஸாம்வெபஸாராபுலாணாய நமோநம:	௨௩
வெபதீயபுஸாதவெபவாபாய நமோநம:	௨௪
வாஷணவதிதாயீதவெபவீயபுகுதெ நம:	௨௫
வெபாரணெஸுராவ்யாய வெபவெபாய தெ நம:	௨௬
வெபவாதபேஹாவெபாபிதபூதிகுதெ நம:	௨௭
கொமாவஹபேஹாவாவஹநாய நமோநம:	௨௮
கயஸொஹவஸாபுஷகயூணவபுஷெ நம:	௨௯
வீணாவாபிபிபுஷிணயாமிந்தாய நமோநம:	௩௦
கயூணாயொகிவொகெஷகயூகாய நமோநம:	௩௧
வஹாக்ஷரவரெநிபுத்யம் ஹாவிதாய நமோநம:	௩௨
வஹாணபுலிபிகுதிபிகெசுதுலாய நமோநம:	௩௩
ஹரோஹபிஸிவாயெதி புரூத்யூகாய நமோநம:	௩௪
ஸகெசுதுபாதபுதெபாபிபிகாராய தெ நம:	௩௫
ஸபுஷிபுஹாவோவஹகஸிசெப்யாய தெ நம:	௩௬
கிவொதூரெபெபதூகபுராயஸூநாய தெ நம:	௩௭

[illegible]

ஸுடாஸிவான்தககாநாரிதஹுதாய தெ நமீ	ருள்
நெதி நெதீதி வெஷொகநிஜாநுவாய தெ நமீ	ருஅ
ஜீவநுகதவரிஜா தவீயாநுவாய தெ நமீ	ருகா
ஸுடாவிஷெஹுமுகதாய விடாநநாய தெ நமீ	சு௦
வாஜநொளநவிநுஜாஜி தாய நமொநமீ	சுகா
நிஜஹுமேஸுவாநநிநாராய நமொநமீ	சுஉ
நாரிமெஷாதாரஸதவ்யாததீயாய தெ நமீ	சுந
வெஷதீயெயாவரிஸுநுதபுதபுயெ தெ நமொநமீ	சுச
மோணிமோஸமநிஜா தமேஹிதெ தெ நமொநமீ	சுரு
வசுமாராநுபவ்ய தவெதஸெதெ நமொநமீ	சுகா
யாஜவஜ்யாஜியொஜீஜாநாய நமொநமீ	சுஎ
மெஷெத்யாஜிஹொஸெணஸஞாணாய நமொநமீ	சுஅ
ஸெதகெதாஜா தஸத்யுஹுதெ நமீ	சுகா
மோஹாமேஸுமேஹிதமேஹவ்யாஹுதெ நமீ	எ௦
வரமணகரணாநுபாஹுமகரணாய நமொநமீ	எக
மராவதிஸமாராஜ்யவாணாய நமொநமீ	எஉ
ஸுஹாஜிததஸுஷ்யாஜிஸகதெ தெ நமொநமீ	எக
விஸாநுவவயபுராவய துவ்வாஹுதெ நமீ	எச
ஸெஷாஜிஸெஷநாமெஜா துஸாவஹுதெ நமீ	எரு
ஹுமஸாவவரிதாதவாவகாய நமொநமீ	எசு
சுதிவாஜீக்யதஸுஹவிஷுமாராய தெ நமீ	எஎ
புததவாஜிமேயாஸுபுஹுஷாஸுமேதெ நமீ	எஅ
வாணஸநுபுததாரிஜயராஜாய தெ நமீ	எகா
வெஷாஜிதஸாதவெஷ்யாஸாஸஹுதெ நமீ	அ௦
வாஜாராயணவெஷ்யாஸாநுகுதாய தெ நமீ	அக
ஸவீவதிஸமேஷிபுஹாஸுரெஸாய தெ நமீ	அஉ
உக்ஷஸாவவரிதாதநக்ஷெத்யாய தெ நமீ	அந
ஸஞுபஸுமஜாஸுமக உஸாயகாய நமொநமீ	அச
ஸரி ததீக்யதஜமநியியுதாய தெ நமீ	அரு
ஸுதாஸமேஸஞாதஸுமஜெஷாய தெ நமீ	அசு
ஸுமேஷவஸுமேஷாஹும ஸுமபுதாய நமொநமீ	அஎ

॥ ॐ ॥

॥ अ० ॥

॥ ॐ ॥

||കുക്കി||

பிசு உ.

॥ ॐ ॥

॥ कृष्ण ॥

॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥

॥ कृ० ॥

॥ ॐ ॥

॥ कृ कृ ॥

॥५००॥

॥ क० क॥

|| 502 ||

॥५०५॥

॥கஞ்சு॥

॥५०॥५॥

॥ क० सु ॥

||கௌ||

நிகழ்வு

ஐத்யுஷ்டா துரபதநாபோவஸி: ||

ஸ்ரீவெளாரணெய்யுரவெளாதுவாரம்ஹஃ ||

வெந் வெடிவெநெய்யாரம் வெந் வீணாவிடி-குவிணீழ் |

வெந் துாமெய்யாரம் வெந் வீரஹதுவிநாயக்யு || 11க||

நாதிநாயகிஹ்வெந் வினாதிணிமணாயிபெழ் |

நொக்சாரெய்யாரஹாவி டெவஹத்தவஹாபதிழ் || 11உ||

விவியெவபுதுதரதெதுவெடிக்காநநநாயக்யு |

ஹகுதிஹகுதிதவபுதம்ஹகுதியாதி வாராஹக்யு || 11ங||

விவியவாதெ நிவம் விவெய்யாரவாடிவங்கஜம் மூலியு |

திநிஜநநாநஸிமம் ஹதுாரிதம் கரோதம் ஹதுமது ||

நதுதுதாரஸநாரம்மே கதுதம்ஹதீவாராபிஸஹீடிழ் |

மூதுதுவீயாரநநுதிம் ஹதுஃகாராதெதிநெகிவியிடிதொ ||

திதுஹம் வாயகமவஸமஹம் மூணமணவம்வீதிவது
தொஹது | நிவிதாம்குதிஸுவதித தாயுாவதிதாஸுஹாது
ஹதுதிஜாதம் || 11க||

ஸதுதுதிஸுமநியய ஹிதுநநம் விஹம்விதாக்காஸு |
மூதுதுதிவகுதிதவஹஹதுதிஃஹாரம்ஹதுஹம்ஹது || 11எ||

திஸாரயஸ்தாதிஃஹதெது திஸுஹவதொதிவபுதொ
வவியிகதெது | திஸுஹவரிசுரயதெது திஸுஹதிஸாஸுவி
நதொஹம்மணஹதெது || 11அ||

கொஹஹதொவி வாவீ காஹாவவிதளஸுவாவிதொ
ஹது | ஹதாதவெதுஸீரம் வெதுாரணெய்யுர வெதுநாத
வாதம் || 11க||

கநகஸரிஸிகாபிரஹம் கதிநீயகஹைவாரம்ஸதீகாஹது |
கமஸஜிஹீதிதெதி கதுாரணாயாஸு வஸு வரவெது || 11க||

ஸதஸீவஸீவாவித்தாங்க்ரிம் ஸாஸஸீவ்யக்ஷி-பிரயஸங்க்ரி
 ம் || ஸதஸீவ்யக்ஷி ம் || ஸாஸஸீவ்யக்ஷி ம் ||
 ரொஸம் ||

ஜீவாணிஜீவ்யோநம் ஹ்ருவாகுக்ருதிவாயுபாவாயுஃ ।
 ஸாவாயுயக்ருதெஷம் தாவாவநுஜ்ஞயீவநவநெஃ ॥௧௨॥

வாணிக்யதாஷ்டநாமம் திருணிக்யதஜயபிராமஸிவநாமம் !
வணிக்யபலமுடையவன் வாணிக்யபலமுடையவனாயிடுவதென ||கங||

வாழீயடித் திவாழீகூதவழீயாநவதுவியிராஜ்யம்
 விழீயபோணவரிதம் விழீகூதயக்ஷரக்ஷகம் கமயெ || ||கச||

டெவதவாநதவொலம் கெவதீஸாநதோமோனொடிழ் | வெ
 டுந் துநிலிரவாடிந் வொடியிஷாநதோநுயாடிஷாடிழ் || ௧௫ ||

சுகந்தீவதிகாராணா டு-ம் வசுந்தீஸ்வரகௌதுவடிஜாராஜ்யம் ।
சுகந்தீணஸூவகாரஸ்யாடித்யாதித்யம் தடிாதிபிஜ்யோதிஃ ॥ ॥சுக॥

கோஹாவஸ்யேஹிதம் கோஹாவ்யதவ-ஞஹோநந்யஹ
 தித்யு । நீஹாநஹ-ஞயநஸு-தாஸஹிதம் ஹ்யத்யெஸதாஹ்நி
 ஹகஹபெ ॥

ஹதயாஹத்யாஹாரணம் ஜதயாஸது ராயகாபாராயாணம் ।
விஷயாவிஹிதாஹாரணம் ஸதயாஸாரணம் நதோதி மாராகாரா
ணம் ॥

பூசுதநஸஞ்சிவநாதெ ஷ்வாஜ நவாவெஹவஞ்ஞவ
 ன்றாஸ்யம் । பூசுதநுதெ தநுஹாஜாஜீஸம் கீநாஸகீஸஹய
 நாஸ்ய ॥

சூரமூர்த்தியாரம் தோரபுரையேநதிநெநு லீஷுகாழ் । ஸார
ஸுததாவஹரம் புவாபுஷாதகீதிடகம் கமயெ ॥ ॥௨௦॥

கூபுஹஸௌஜநிதம் ஐஸ்ரீஸஹம் நிதூவிததேவசு
 ஸ்ரீ : விபுயநாவிததவாணம் நஃபுஹோம்ஸுநாஸயா
 ஜாஸா || || ௨௧ ||

வகிலிவாழ்நாள் வானுஷாள் பழநித் தூண் ஹவாதிபுஷ

தட்டாடி | கருத்திலிவினவவலாம் நாஸரிவநாயீஸ ஸாஸிததி
வாரா || ॥௨௨॥

ஸததயநவிதநதஸுஹததாநெதி யொவிதாம் வஸமடி
பாணம் ஸாதா ஊரணம் நாஸய கீநாஸநாஸநஸுத்யா ||௨௩॥

ஹநொவநானாரொந நுத்யதி நித்யஹி நீதகணொ
யடி | உவகணொ விவரணீம் ஜயபரபடலீதி வீக்ஷுகிம்ஜாயாடி ||

சூயாநடநவிதொய ஸுருபாஸஸிகானவிம்மஜடாமம் |
வீயாபவஹரதாதிமாயாம் சிபெவஹதநடநாயம் || ॥௨௪॥

நாஹரிமுராமவஹரம் வாரஹர சிரோடிஸெஷ
தொஷகாடி | மணவதிஹத்யாவஹரம் ப்ரணததி ஸுக்யதீ
நிவிவஹதநடி || ॥௨௫॥

வ்யநாரகவரிவ்யஸுமாமுகுநாநநா ஸுடிஸுகுநெ
யடி | வநாராஜநஸுரடிமம் வநெ ஸொம் ஸடாவிடெஷ
ஸடி || ॥௨௬॥

ஹவிசாணிசாஸஸுவிதிததிஹிசாவவநாதிவிமுணமரிசா
கணிசாடிசுடிசுடிசுடி வரமம் ப்ரயசாநஸத்யமிரிஸஜா || ॥௨௭॥

ஸுரவாஹிநீம் வஹணம் நரவாஹநஸவதிதகரிவிநதடி |
கதயெ களஸிகுமநயெ விப்ரவிபுக்ஷபுடிவிஹம் ஹுடிபெ ||

சீவொசீவிதாஷாயொவிஷபுஜ்யாயிராஜ்ய ஸுரவா
ஜ்ய | சூஸீவிஷநிஜநநீஸாவாவஹவாஹிஸாஹுதெயெய்ய ||

நீஹாராஜ்யஸுதாயாசீஹாவஹசாஸுயாதி வுஷவாஹடி |
ஹஹாவொஹவிஹீநம் கொஹஹஸாஹாடிகடுகரணெஷம் ||

கவஜீஜாஸா மநிநாஹொதொஸுஷெதிஸருத்திதா நிய
தடி | யஜீஜாஸாஹநிதெ ஸவஸுஸுராயீஸஸவஸுஷொநாடி ||

ஜநாடிஸுயதஸுஷெத்யாஸருத்யநஹவிபுரஸா |
விஸுராயீஸஹெஷெ வெடிவநெஸஸுய இக்ஷணம் ப்ரருதெ ||

கவாடிகளவெஷம் துக்ஷா க்வாம் ஸாஸுயொநிசநுக்ஷ |
வ்யுதாடியதி மநி ஸுஷெஷவ்யாஸொஹி யதவாயீநம் ||௨௮॥

நிவினா கவி வெடிநா நிதெயு கயெயுவ ஸஜிமநாயதி!
விவதாயுஷொஹிஷெவா வியிஸ்ரஹரவிநாஹரநாநெயு ||

ஂரங்குணபீவி நிழிலெகூணஜமதொ ஹவதஃ வரானுநெ
 ஹெதுதஃ । வரயா தியா ஹவெதாஂ ஸுஜீயீயதெயா ஹித
 ஃ ஹெதுதெஹிஹெ ॥ ௭௩௬॥

உழைப்பவர்களுக்கு உதவிக்காக தனது சொத்துகளை விற்கிறார். இதைக் கண்டு கொள்ளுங்கள். ||

ஸ்ரீவணகொடியாதவ ஸ்ரீவக்ஷாநகாழிதீரயிகெயழ் ! விநா
தநாயவபுஸ்ரிவா யதி ஹவதொந்நம் கயம் வயம் ஹிநுமஃ ||௩௮||

ஓஜாதிரிஜாதயொயெ ஸவபுரிஷ்ஸஹவிஷ்ணுரூபெ ஓ
 ஶ்ராம் । ஹதேதூதாதிவிஸாஷாம் ப்ரூதியிமத்யாவி ஜாநதெ
 நொதெ ॥

ஸாநம் ஸிவஜெதம் ஸ்ராதாஃ காநாஜநாஹுதஸ்வாநாஃ।
நாநக்ஷத்ருநாயெதாவஸக்யதானிதாநயிகுரூபௌ

வெடிவநகீஜநியபம் கூறிநெநீயஸம்பரிதாஸாண்பு ! கா
விஜயவிதித்ரம் ஸந்தெ மளரீதி விஜயாவிதித்ரம் || ॥சக॥

வெண்பூரஹரஹம் வாணீநிபு-ருதகஹு வீ காஹி ।
வண்ணீ ஸுரரணவாணீகாநாரெ ஹதி காஹிதாயிகடா||சஉ||

ஸ்ரீஜானீயாழ்வாரே நம: ||
 துணைகொகையுமென ஸ்ரீநாராயணபெருமான் ||

வாண்வீணாடி டுஷணெனைடி யு டுவரீஸஸளவாழ்வு ।
 கெஷாண்டீயாவதிடெதா குவாண்ஸ்ரீஜாம் ஸுஹெவஹுஜிவஸ
 து ॥

உதாரணம் நினைநாவுடிகுதாரணம் உதாரணம்
வினாவந்திபொருள் நிதியாயினாநதிநயம் வந்து || ||சடு||

புநாமஜெஹீரூஹதயஜெநாஜிஜெகாஸாவஹகாஜீதழ்
விநாஜெகவஸ்யபிஹவவிஹாநு வரிவாதுகாஜெஜெயாஸெ ||சக||

ஷெவி தவ வடிந ிலேமம் மாயபாஸடிமம் வடிநி ிநீர் யெ !
 உவபெயாடியிகமண்ணம்மபொநதும்மஜெதிதிபொதுசுளர்

சுங் தவ சிவவிவாஸிநி விம்மமொடிவி ரடிவடிவாங்குடி
சுயரஹ திகழாரங்கயதம் தொகெவரீக்ஷகம்ப்ரஸங்கு||சஅ||

வஹஸாடிநநொஹிநிநிநிடிவிநகிஹநொலிவெயதி
உவரிவஸநுதிவிகம் உவநெநநொஸெவநம்படிவிவதி ||சகா||

கீநகவதிகா தவெயம் தநாரிதி வடிதாரிதீவ திவிவவடி
உதஸாரிதயதஸடிவாவெதள கூவாவிதீயெடுதெ || ||நொ||

ரோத ஸவ உரணயம்மம் தீஹநீயம் ஸ்ரஹவிஷ்ணுரொடு
நெஹி || ப்ராத்தஸாரதாராவநஸுதிஸாவஸதொ ஹதி||*||

சூயெடு வரஸிவலாயெடு ஸாரநாஸுதஸவிவகநிஜ
காயெடு | வாயுஸவ ந கிஹிதாசு கிஹொலாயு ஸுதெ
ஷயம் தீநம் || ||நொ||

தரணாரணகிரணொஸுடிருணாமுஜவரணம் ஸ
ரணாமதலரணம் வரதீராயுஸுஹரணம் | உதாரநநவம
மகதநவடிஷவாஹநவிநதம் ஸுதிகாநநநிவம் ஹடி க
வெய ஸிவதிநிஸம் || ||நொ||

சுலிகாநநயநாவிடுஷி ஹவநீக்யுததீநம் வுஹகாஹி
தகுவஹயரதநயாஹுதஹடி | மரஹிதமஹிதாடித
ஸாரஸததிவிநதம் ஸுதி + திநிஸம் || ||நொ||

கரோவதிஜஹக்யுதிநயநாவிடுஷிதம் வுஹகா
ஸாரடிநொவிதநிஸிதாயுயவாடி | யவஹக்யுதிதயா
ரடிவநவாவணஸிநம் ஸுதி + திநிஸம் || ||நொ||

அரடிநநஸிவிவாஹநஸுததொநவதிதம் மடிவாத
கவரிவாலிதவதாராகிதிதம் | க்யுதவீயுநுவதிவதித
திதிராவணஸுதம் ஸுதி + திநிஸம் || ||நொ||

வ்யுயிவீரயதீயஸிவஸ்தாரதிநஸாம் ஸாரயீக்யுதஜஹ
யிம் சுதிதியாகாடி + கதிதம் | விஸிவீக்யுதயுஸாடிந
திநீக்யுதமணிநம் ஸுதி + திநிஸம் || ||நொ||

விதடிவதிதயடிவதிதயுதவதிதமஹம் வு
வராலியவ்யுயிவீஸாரவிவதஸுதவிவடி | ஸாரநாயகஸடி

15 அன

நடுகூ||

॥ श्री ० ॥

॥ ॐ ॥

॥ ५२ ॥

1155 五五

॥ ५४ ॥

॥ ५१ ॥

॥ श्री श्री ॥

ராஜிவ் காந்தி வசூல் செய்து கொடுத்ததெல்லாம்

ஸோயகம் யுதஹதிதிகம் ஹுதக்யுதிகம் ப்ரிதகஹக்யு | சூம
 நெகஸுஸோயகந்யுவொவிரபுரிதம் ப்ரஹம் வெதகாந
 நபுஸிவ்யு || ௧௬௭ ||

விஹிதம் நகரொரி வெதவாஹாபுதிவிபஹ வராரி வா
 வஸுமிஃ | விவிரெந விவஸகதெகாரிம் வித்யெ வொவநமொ
 வரம் ப்ரஹதீநாபு || ௧௬௮ ||

நிமபிவிநிநபெப்ய நெதிநெதீதி த்யுதிவாரதெநநித்யம்
 யஸ்யாநிவிஸ்யாநிவ்யு | தவ ததஹரிதாநம் தத்யெவொந
 ஹநிவம் வியுதயநெக்யா வஸ்யுயொகாஹிதக்யு || ௧௬௯ ||

ஹநொவநெஸஸகயஸுவவாடிவஜம் வநெததெவியுவி
 ரிநிவிவதெ ததாநீபு | விநெகஸநிவிபுஸயரித்யஸக்யுபுதம்
 நெகிநெதவதம் ஹவி ஹஜெய பீதெ ஹவக்யு || ௧௭௦ ||

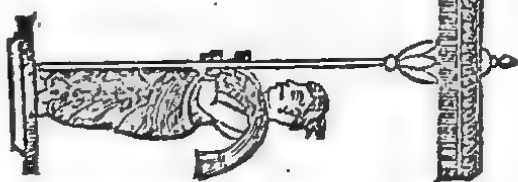
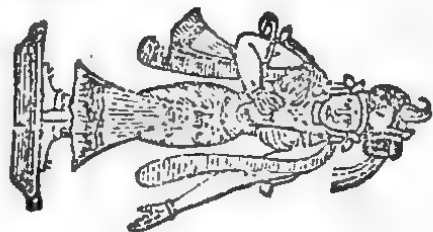
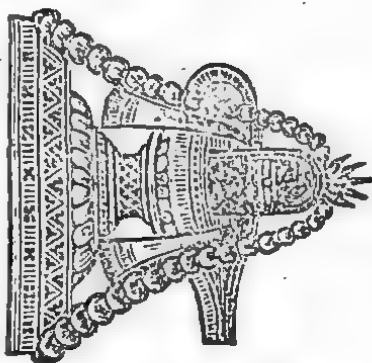
காஹிதக்யாவிதஸஹம் கயெயபெஸ ராம் காபிஃ கரொகிவ
 கயம் வதஜொஷொஸெ | ஸாநாநாராஹநியம் ப்ரஹதிகாந
 நஸ்யு காநாபுபிஹ ஸஷகெதநகாஹகாயு || ௧௭௧ ||

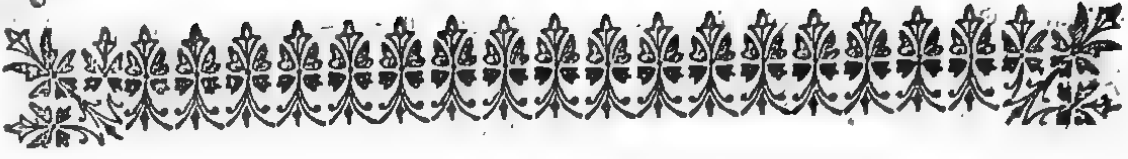
ஹஸாவயபுதம் பரிவாஹியுமஹம் ப்ரஹதீநாவி ஹக்யா
 திபுதம் பஸம் துஸ்யாபுத்யுதாரகதயாந்யஸஹ தஸ்யார
 வரி | யஸம் நஸ்யாதிஸவஸ்யாபிவளவாநாம் கதாவிஸ்யம் வ
 ஹாநஹ ஸராமபிஹி ஜநம் கிநாராதிபுஹத்யுபு || ௧௭௨ ||

கந்யுநியாய ஹுத்யெ வஹிரந்யுதந்யுஹுதெ
 ததிஹவெதி நபெநிவொகம் | ஹக்யம் விவாயபு வியிவதிஹிதெ
 பாராவபுநிவொஹாரி விநாரி ததாஸயஜ்ஜாந || ௧௭௩ ||

வாணீவிதாஸவித்யாஸாயாம் பாஸுபாநயுநீணம் | க்யு
 ஷததிகாஹிஜநம் க்யுஷாப்யஸுயஸ்தகாநநுகிநெதாபு || ௧௭௪ ||

பரிவாய வரெஸெப்யஹணெ நபிஃ ||

உ
ஸ்ரீவாஹ்யம் நமஃ ॥

ஸ்ரீஸூரெந் ஸநததுஜாரஸம்ஹிதாயாம்.

வெஜாரணயோஹாத்யுபாரம்ஹம் ॥

வநெந் வெஜவநெஸாநம் வநெந் வீணாவிடி-குவிணீழ் । வ
நெந் துரமெஸூரம் வநெந் வீரஹத்யாவிநாயகஸு ॥ வாதீஸாஜ்யா
ஸுநிநஸ ஸவபூயபூநா ஜுவகூரெ । யநகூர கபூதகபூத்யா
ஸுஸு ஸுஹஜோஜிமஜாநநஸு ॥ ஜாதாஜஹஜஹாஸெஸம் ஜஹஸு
ஜவிதாஜஹஸு । காரணம் ஜமதாம் வநெந் கணாஜுவரிவார
ணஸு । சுஜராயதிஜிரொவஸாஜயெ ஸாஜவாவநஜிஜிஜெவெ
ஹஸு ॥ தஹரம் வபுவஜி கௌரம் ஜுவெ ஜநுஹ கிஜிவி து
நிஜம் ஜஹம் ॥ ஜபாநநம் கௌகூரகூவணஸு ஜஹாஜிஜி ஜிவஜி
ய-ஞரவாஹதஸு । ருஜுஸு ஸ-ஞநம் ஸுரஸெநுநாஜம்

உ

சிவமயம்.

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியம்.

ஸ்காந்தம் சநத்குமார சம்மிதையில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தில்,

முதலாவது அத்தியாயம்.

சகலமான லோகங்களையும் படைத்துக் கார்த்தழிக்கும்
நாராயணனே பிரானிகளின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, ஞானத்தை
யளிக்கும்பொருட்டவதரித்த வேதவ்னியாஸ மகாமுனிவர் தன்

முஹம். ஸஹாஹம். ஸாணம் ப்ரவஹே || கந்தககும்புரேணிக்
 ஷண்பம் கதெவதுவிராஜிததொவநடி || கிசிரிதஸஸுஸாரா
 ஸநயாரிணம் ஸாவணொஹ ஶீஸஸுதம் ஹஜெ || வெஸஸாரம்
 வராதெகவ ரோஜிஜோகவஜிபுதடி || சூயாரம் ஸவபுஹடுதாநா
 ரேநாயார விசியடி || சுநதொநடுவொயாஹுநியி ரேஹுதவி
 முஹடி || சுஹிகாவதி ஶீஸாந ரிசியம் ப்ரணரோஜிஹடி || வெஸ
 ஸாரோஜிஹிபுதடி || ரிசியொஹநரோஜராசு || நரோஜி விமுஹம்
 ஸாஹம் ஸஹாராரிபெஹஷஜடி || ரெஹஸாரம் ஸவபுஜமபிஹா
 ஸகம் ஹிவாகராஹிபுயிதளஜஸாபேவி || சுமொஹம் ஹிஹுஸ
 ரம் ஸஹா நரோஜி ஸஹாராரிஹாவிஷளஷடி || வராநுஹகுதிம்
 ஹவபாஸநாஸிநீம் ஸஹாஸிவஸுராவூதிஸொஹநபுஹடி || உரோ
 ஹியாரேஹுதவிதவூதிஹம் நரோஜி நானாவியொகவெஹவடி ||
 ஹகூகொஹணவொஹஷுஹபாஸாஹகூஸகரொஹஜொடி || உ
 ரேஹுதபுஹிஹம் ஹநு ரெஹாதி வாரஸுநரீடி ||

ஸிஹாஹுரெ ரெஹாவொணு ஸதெது ஶாஹவாஹிபுகெ ||
 வதபுரோநா ரெஹாவிபுர ஶுநயஸுடுதவிஹுவடு || க || நாரஹி
 வபுதொ வஹுஸுதவிஹே ரெஹாரேஹி || மளதரே ஸாரஹம்
 ஸ வஹிஹி களஸிகஸயா || உ || சுஹிதொ ஹவஹுஸுஹவஸு
 ரெஹி || வெஹவஹவ || ஸுரேஹிவபுரேஹவஸு ஜாஹாலி காரஸு

இவ்வுபதேசிக்கப்பட்ட கார்த்தபுராணத்தில் சந்தகுமாரசம்மிதை
 யில் வேதவநமாகாத்மியத்தை விக்கினேசுவரர், சுப்பிரம்ணியர்,
 பராசக்தி, பரமேசுவரன் முதலான இஷ்டதேவதைகளை வணங்
 கிக்கொண்டு சூதமுனிவருக்குபதேசித்த பிரகாரம் தாங்களும்,
 சூதமுனிவரிடத்திலிருந்தும் வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தைக்
 கேழ்க்க விருப்பங்கொண்டொருக்கால் நங்களாச்சிரமத்திற்குத்
 தங்களால் செய்யப்பட்ட தீர்க்கசத்திரமென்கறயாகமத்தியில் வி
 பூதிருத்திராட்சதாரியாய் சிவத்தியானத்துடன் சிவநாமத்தையுச்
 சரித்துக்கொண்டுவந்த சிவபக்தசிகாமணியான சூதமுனிவரை
 நோக்கிச்சித்தாச்சிரமவாசிகளான, நாரதர், பர்வதர், பப்பரு,
 சதவித்தியர், கௌதமர், சரபங்கர், வசிஷ்டர், கௌசிகர், அசி
 தர், தேவலர், ஸும்நது, பைல்ர், ஸும்த், வாழ்தேவர், ஜாபாலி,

வெஹுமம் || ௩ || உயிர் விஷுதொழிநம் மூலீவஸு
 ஸீவகம் || ஜிஜிஹிஷுதொழிநம் மூலீவஸு
 ஸம் || ௪ || மூலீவஸுதொழிநம் மூலீவஸு
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௫ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௬ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௭ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௮ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௯ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௦ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௧ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௨ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௩ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௪ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௫ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௬ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௭ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௮ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௧௯ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௦ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௧ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௨ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௩ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௪ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௫ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௬ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௭ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௮ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௨௯ || ஸுதீ
 கணுநாபஸுதொழிநம் மூலீவஸு ஜிஜிஹி || ௩௦ || ஸுதீ

காசியபர், பிருகு, ததீசி, பிப்பலாதர், அத்திரி, உக்கிரசீலர், சுசீலர்,
 ஜமதக்கினி, பரத்துவாஜர், புதர், போதாயனர், வசு, சனி, விபண்
 டகர், பங்கு, சதாநந்தர், சதாதபர், மிருகண்டு, சத்தியாஷாடர்,
 ஆபஸ்தம்பர், ஜாஜலி, சுதீட்சணர், அகஸ்திபர், ஹாரீதர், மரீசி,
 சியவனர், காத்தியாயனர், அங்கிரசு, ரைப்பியர், விசுவாமித்திரர்,
 சாரதர், யாக்கியவஸ்கியர், மகாசீலர், சுவேதகேது, உதக்கிரசர்,
 ஊர்த்துவபாகு, மகாபாகு, சுகர், சக்தி, பராசார், கர்கர், தெளம்
 மியர், சுமேதசு, மார்க்கண்டேயர், கிரது, கிருபர், புஸஸ்தியர்,
 புலகர், சண்டர், தீர்கதமசு, ஸாந்திபநி, ஸுசட்கசு, சாலி
 ஹோத்திரர், பரமிருதர், யக்ஞசீலர், யாஜர், உபயாஜர், தீர்க
 தபசு, சுவேதர், உத்தாலகர், குதஸ், சிலாதர், நித்துருவர்,
 அக்னிபுகு முதலான முனிசுளும் அவர்களுடைய சீஷர்களும்
 ஓ ஸுதமுனிவரே? உம்மிடத்திலிருந்து நாங்கள் தர்மாதர்மங்
 கள், தானங்கள், தவங்கள், யாகங்கள், யோகங்கள், சிவ விஷ்

சிலிதாபு நிஸுஹாம் | ஹஸோபுனெதவவபூம்மாவிபுணா
 கிதஸுகாம் || ௧௩ || ருஜாசுரோவாஹாணா வீதஸொகா சி
 ருசுஹம் | வஹாசுரவராமித்யம் ஹிமாநாயநததராம் || ௧௪ ||
 வெஹோமெபுஸஹாநிஷா சுஜீநா ஜீநவதஹாம் | ஸவபூநுமபுஹ
 கதபூரொ வெஹோமபுபுவதபூகாம் || ௧௫ || சுஸெஷமுண
 ஸம்பஹா ஜிதாஸெஷஸுமபுபுணாம் | வதபூநா ரிஹாய
 ஜெஷ வதபூநாம் சுயானரொ || ௧௬ || ஸஞதம் வபுஹுரபி
 ஹா வ்யாஸஸிஷ்யம் ப்ருணஜி தெ | வெஹவாரம் ரிஹாபுராஜம்
 ஜீவநுகம் ஜிமஹுராமு || ௧௭ || ஸீஷயம்—ஸஞதாஸாஹிஸு
 தாஸுதம் வாவபுணுமதாஹயம் | ஹாநாநி ததியாநாநி
 யஜிதாஸுதியயஸுதாம் || ௧௮ || தவாம்பி ததியாநாநியொ
 மாஸுதியயஸுதா | ஸிவவிஷுரிஹாஹேவீரிஹாஹ ஸுத
 ஸுதா || ௧௯ || தெஷாம் ஹிவிதாநாநி தசுஸாயநமதாநி
 வ | சுகிம் கொஹவெஹேஷா ரிதி நஸுஸயொ ரிஹாஹ || ௨௦ ||
 தஜிஹாம் ரிஹாபுராஜம் சுகுபாயம் வஹஸுநம் || ஸஞ
 தம்—ஜிதாநஹேவ ரிஹாவிபுரொ ரொகொவாயம் வரொபித்யு ||

னுதேவீமாத்மியங்கள், அவர்களுடைய பக்தியின் விசேஷங்
 கள் முதலானதுகளை விரிவாய் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொ
 ழுது முக்திசாதனம் இன்னதென்று தயைகூர்ந்து எங்களுக்குச்
 சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அப்பொழுது சூதமுனிவர் உத்
 துள்ளாவகுண்டனத்திரிபுண்டரதாரிகளாயும், நித்தியவிதி தவ
 ருதவர்களாயும், வேதவேதாங்காத்தியயனஞ் செய்தவர்களாயும்,
 யாகசீலர்களாயும், வைராக்கியசாலிகளாயும், பரோபகாரிகளா
 யும், சமபுத்தியுள்ளவர்களாயும், பஞ்சாசுரபராளாயும், சிவ
 பக்தசிகாமணிகளாயுமிருக்கின்ற முனிவர்களை நோக்கி, மன
 மகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்துக்கண்ணீர் சொரிந்து உடல் பூரித்துக்
 குருவை வணங்கிப் பரமசிவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு
 அஹோபாக்கியம், அஹோபாக்கியம் முனிவர்களே தன்னியனா
 னேன். உங்களைப்போலொத்த சாதுக்களிதுவரை யிப்பேர்ப்
 பட்ட விஷயத்தை கேட்டு நான் சொல்லாததாலிப்போது
 தான் கிருதகிருத்தியனானேனென்று சொல்லிவிட்டு முக்தி சாத

|| ௨௧ || ஜோந் வெஹாவாக்யாநாந் ஸோதாதபுநிஸ்யாக் |
 ஜாயதெ ஜீவபரபொ ரெக்யுகுணயுகதித்யு || ௨௨ || ஜோ
 நாநநுநுநிஸ்யுஷாஃ குஜோஜாநஸ்ய ஸாயந்யு | யஜோந
 தவெயொம்ஸுஷாக் ஸாயநஸந்யாக் || ௨௩ || வெஹானு
 வணர் தஸ்யு ஸுஷீஸாயநஸ்யுய்யு | ஸுவணாநநந் ஸுஷு
 ஸநநாஜாநஸுதத்யு || ௨௪ || யுநாநாக் ஸுஷீஸாயநஸ்யு
 ஸுஷுதொ நாஸ்யுயிகு அஜாஃ | ஸுவணாநிஸுஷீஸு ஜோநா
 மள ஸஸுந-பவகெ || ௨௫ || வஸுஷுவி ஜமவித் ஸுந-ப
 வகெந வஸுதி | நகிஸிதீக்ஷதெ ஸுநாநாக் கதபுக்ஷாதி
 விவஜிதம் || ௨௬ || கதபுக்ஷாதிஸுஷீஸாயநஸ்யு ஸுஷுவிதீக்ஷு ஸ
 னாகித்யு | தக்ஷாநாநிஸுஷுவிதீக்ஷு ஸுஷுவிதீக்ஷு ஸுஷு
 ஸுஷுவிதீக்ஷு || ௨௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ |
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௨௮ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௨௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௦ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௩௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௨ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௪ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௩௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௬ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௩௮ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௩௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௦ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௨ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௪௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௪ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௬ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௪௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௮ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௪௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௦ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௫௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௨ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௪ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௫௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௬ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௫௮ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௫௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௦ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௨ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௬௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௪ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௬ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௬௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௮ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௬௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௦ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௭௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௨ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௪ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௭௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௬ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௭௮ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௭௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௦ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௨ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௮௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௪ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௬ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௮௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௮ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௮௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௦ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௯௧ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௨ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௩ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௪ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௯௫ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௬ ||
 ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௭ || ஸுஷுவிதீக்ஷு
 ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௯௮ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யு
 தததலாமரெ || ௯௯ || ஸுஷுவிதீக்ஷு ஜோநாநஸ்யுதததலாமரெ || ௧௦௦ ||

னத்தைச் சொல்லத்துடங்கினார். ஓமகாமுனிவர்களே? மோக்ஷத்
 திர்க்குச் சாதனம் ஜீவப்பிரம்மைக்கியஞ்ஞானம்; அந்தஞ்ஞா
 னம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டாகிறது. ஞானத்தைத்தவிர
 மற்றதுகள் பரம்பரையாய் மோக்ஷசாதனங்கள். ஞானமில்லாமல்
 மோக்ஷம் கிடையாது. ஞானத்திர்க்கு யாகம்முதலானதுகள் சாத
 னம். அதுகளைக்காட்டிலும், வேதாந்தவிசார முத்தமசாதனம்.
 அதிலும், மனமுத்தமம்; அதிலும் தியானம் பெரிது. தியானத்
 தைக்காட்டிலும் சமாதிபெரிது, சமாதியாலாத்மஞ்ஞானத்தை
 யடைந்தவன் ஜகத்தைத் தானாகவே பார்க்கிறான். சுவப்னம்போ
 லவலிக்குப் பிரபஞ்சம் மித்தையாய்த் தோன்றுகின்றது. ஞான
 மில்லாதவன் இந்திரஜாலத்தைச்சத்தியமென்று நினைத்தவன்தி
 லுண்டான சுகதுக்கங்களைப்பலிப்பதுபோல் ஜனனமரணத்தி
 லமுந்துகின்றான். அத்துவைதப்பிரம்மஞ்ஞானியானவன் பிரமை,

தூவி வுக்காங் ஸர்க்குதம் । ஸங்காய ஹஸ்தெ ஹந்தபஸா
 ஹெவநாராநவி ॥ ௩௧ ॥ ஸுஷெ டுஷு ஹெகாரம் ததீவத
 ஸ்காம் தநும ॥ தயா ஜா மூ துஸகெந ஹாதம் வீக்ஷு ஹ
 ஸெஷுயம் ॥ ௩௨ ॥ ஸுஷெ டுஷு ஸுஹந்திதஹதிகஜமத
 யுஷு ஸுயம் யதுவி ஸுநுக்ஷெந விஹதி ஜாமாஜமக் ஸ
 ஸெஷுவ ஸுவிஸயா । தஸாநத ஹஹாஸி நாநுஹெஹெ
 தொ விஹஸிநயம் ப்ரத்யுஜாதி ரஸம் ம ஹநுநுநம் டு
 ஷா ஸுலீ ஸுஷுயம் ॥ ௩௩ ॥ தததா ஜமதாநா ஹதி தி
 ஸ்நிதிபுஷுயம் ஸுஹந்தி ப்ராயுத ஹவய ஹுஷுயா
 நாயாவஸாநாம் நுணாடி । நிஸ்குஹ ஜமதெவ ஹெ வஸதெ ஸ
 ஸெஷுஜாஹிவநுயுதெதஹெவ காஸமமநெ தநாஸுப
 தெ ராம் ஜமக் ॥ ௩௪ ॥ தாதா தாநதி ப்ரதெயதிதிவ ஹுநெ
 ரயம் மொஹ ஸுஷுநிபு திஹாஸகொஹ திவிஹுநெ ர
 யிஷாநதி ॥ ததுவாஸுததுஷெக்ஷகொ விஹுரஸம் மஹு
 காஸொஹய ஸநாத ஸுஹெஹிஷுரஹிதஸெதெவ ஹு
 ஷெஷுயம் ॥ ௩௫ ॥ ஹெஹெ ஸுஷாநாடி ஹதி துஷுக்ஷதா
 யுயம் । ப்ராரஸுக்ஷய தீக்ஷிகா துஷுதெ ஜாநெஹவாசு ॥
 ௩௬ ॥ தஸுக்ஷ ஜாநாஹெஹவாயம் துஷுதெ ஹுயயக்ஷதம் ।
 துஷுதெ ஹுஹெஹாவிதா ஹஸிஹெதி கதாஹந ॥ ௩௭ ॥ திதீ
 யாஹெஹ ஹபதஸு ஹெதாஹவாசு ஸுஹெ ஸுஷா । தஜாநம்
 ஹுஹுஹெஹெஹ ஜாயதெ மாருஸாஸுதம் ॥ ௩௮ ॥ நாநெ
 ஷா ததவநவாத ஹுஹெஹா திவதாம் வரம் । ப்ரதிவாஸவ
 ஸாஹெஷுஷாம் ஜாநவிவஸுஜாயதெ ॥ ௩௯ ॥ தெஷாம் ஹதிஸி
 ஹெ விஷுஹ ஹெஷாம் ஹெதா திநிவிஹி ॥ ததகிஸெஷுயா
 தெஷாம் ஹுஸாஹஸுநிவஜாயதெ ॥ ௪௦ ॥ தததத ஹெஷு
 தி ஜாநயதெ காஹெ ப்ரஜாயதெ । காஹுத ஸுஸு தஜாநம்
 மாருஸாரா ஹிஷுதி ॥ ௪௧ ॥ ஹதிவாஸவதாடி கதாஹெ
 யெ

பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, நாங்குகளையும் தானாகப்பார்த்து
 நித்திய சந்தேதாவத்தோடு ஜீவன்முத்தனாகயிருந்து பிறகு கைவல

விபத்தை யடைகின்றான். இப்பேர்ப்பட்ட ஞானமானது சிவ பக்தி விஷ்ணுபக்தி தேவீபக்தியுள்ளவர்களுக்குத் தடையில்லா மலுண்டாகும். கர்மானுஷ்டானத்தால் சித்தசுத்தியும் பரமேசுவர பக்தியினால் சித்தைகாக்கிரியமுமுண்டாகின்றது. பிரசு ஞானமுண்டாகும். ஞானத்தால் துவைதபுத்தி நசித்துச் சம புத்தியுண்டாகும். இப்பேர்ப்பட்ட சாதனமில்லாத பாபிகளுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும், சூத்திராளுக்கும் கங்காத்துவாரம், புழ கரம், காசி, பிரயாகை, நைமிசவுனம், கைய, பதரீகாசிரமம், குரு

மலி || ௫௩ || ஓங்காரம் உஹாகாஓம் மொகண்டம் உஹிகாஜம்
 நம் || ஸ்ரீகாலஹவீநமஸ் காஹீ வுஜ்ஜிரிஸ்யா || ௫௪ || சு
 ராணாவதநாஜி விரிணிபுர விதஹம் || காவெஸ்ஸம்மம்
 ஸ்ரீதாரணம் ஸ்ரீஹபுரம் தயா || ௫௫ || உகடும்பஸ்ஸம் உ
 யுரம் கஜாலம் மொஜீஸ்யா || வெவெஜ்ஜாரம் வடாரணம்
 ஸ்ரீகொடிஸம் தமெவவ || ௫௬ || ஸ்ரீநம்மவம்ஸம் உஹ
 ஜம்மநிஷ்டம் || நாமஸம் கும்ஹவொணஹ டிஹிணாவதம்
 மெவ || ௫௭ || தயா ஸாஜிமிரிஃ பஹநம் வுஷ்வநம் தயா
 ஸ்ரீவ்யாணம் வவிலெஸம் ஸ்ரீஜிஹாவதாரகம் || ௫௮ || ஹார
 ணம் உஹாஸ்யம் ஸ்ரீவாம்மம் கஜோயபம் || ராஜேஸ்ஸம் உஹ
 லாஸம் ஸ்ரீஜம்மமிரிஸ்யா || ௫௯ || ஸ்ரீவெநிநமம் கந்
 கம் தயம்மம் || விவாரணம் உஹேஸம் வாரிஜா
 தவம் தயா || ௬௦ || காயாரொஹணம் வெடிாரணம் வவ
 ஸ்வொதம் || மது கொயாஹம் வாவீ உகிஜாவ உதஸ்ஸம்
 ஹம் || ௬௧ || ஜாநாஹாஜிஹாஜிவொதநகிஸ்யம் உஹவெ
 ஷ்யம் || கொயாஹம் வாவா தா கயம் உகஸ் தஸ்வொ

சேத்திரம், கங்காசங்கம், சோமநாதம், ஓங்காரம், மகா
 காளம், கோகர்ணம், மல்லிகார்ச்சனம், காளகத்தி, காஞ்சி,
 விருத்தாசலம், அருணாசலம், விரிஞ்சிபுரம், சிதம்பரம், காவேரீ
 சங்கம், திருவெண்காடு, திருவாலங்காடு, ஸ்ரீகாழி, திருக்
 கடையூர், மாயூரம், குத்தாலம், கோமதிசுவரம், வைத்தீசுவரம்,
 திருக்கோடிகாவல், மங்களவம்சம், மத்தியார்ச்சனம், திருநாகே
 சுவரம், கும்பகோணம், திருவலஞ்சுழி, ஸ்வாமிமலை, திருவைய
 யார், திருப்பூந்துருத்தி, திருப்பயணம், வசிஷ்டேசுவரம், திருச்
 சோற்றுத்துறை, திருவானக்காவு, ஸ்ரீவாஞ்சம், திருவாரூர், ரா
 மேசுவரம், மதுரை, திருச்சங்குமலை, திருச்செந்தூர், கன்னியா
 குமாரி, சசீந்திரம், வில்வவனம், பீமேசுவரம், பாரிஜாதவனம்,
 நாகப்பட்டணம், வேதாரண்ணியம் முதலான ஸ்தலங்களில் மர
 ணத்தினால் முக்தியுண்டாகும். இவைகளில் வேதவநமானது
 உத்தமத்திலுமுத்தமம். ஏனென்றால் முனிகளே? கோலாகல
 னென்கிற மகாபாபியங்குட வேதவநத்தில் முக்தியடைந்திருக்

|| சுஉ || வெஹாரணுஸு ரோஹாத்ஜம் கயபஸு ரோஹோநெ |
 ஸகுதம்—சுதெதும் வாரோஸ்யபு வாராவுதம் திரோததோம் ||
 || சுந || ஸவ்வாஹோநிராஜோஸு கயபாரி ரோநீஸாராம் | சூ
 ஸீஜாஜா ஸாவபுஹாரி ஸூபுயபுஸவிவபுதம் || சுச || யுவ
 நாஸு உதிவ்யாதஸாகெதநமரெ வாரா | தஸெஸு வ மஹ
 ஜம் வுதொ ரோஸாதா நாரிவாயிபுவம் || சுரு || சுஸிநொஸு
 பூஸாஹெநவாயாரோஸ ரெஹிநீஸு | உதாரணபுவபயபுதாம்
 யபுதொ நீதிநாங் வஸீ || சுசு || யுவநாஸுஸு ஹாராஹவஸ
 னம் ஸுமபுஹெ வாரா | பூஸாஹெ ஹெஹீஹெ தரோஸஸா
 ஹாய நாராஹம் || சுஎ || சுஸாராஹாவதனம் தரேஹிமபுநுபுவி
 யாசு | ஹெஹீஹெ திரெஹெஸுந ரேவபுவாஹாஹிவிஸாராஸு ||
 || சுஅ || சுபபுயிகுர யபாந்யாயம் வவநெ ஹாரணபுயபு | சுதா
 ஜாரிஸுவாயா ஹபுஸுஸு தரோநஸம் || சுசு || ஹபுவி—
 சுத சுமபுதெ ஸாரிங் சுதசுமபுதெ வஹ | சுஹபுநாசு
 சுதாஸெபாஸுஸு சுதாயநம் மபுஹம் தயா || எம் || கிவாஹு
 வஹம் விவிதம் தசுபுஸுஸு வீசுபுதெ ரேவபு | சுஹபுநாஹி
 ஸாஹு ஹபுஹுதேஹபுவாங் வஹ || எக || நாராஹம்—ஹபுஸு
 ஸாவாஹிஸெதாரேஹெ ஸாகாஹஹாரமதம் | ததூ ஹபுஸு ரி
 ஹாஸ்யபு ஸெதாரேஹெ துயீவநெ || எஉ || தஹாரிவ தெ

சுன்றான். இந்த விஷயத்திலாச்சரியமான கதையொன்றிருக்
 கின்றது. சூரிய வம்சத்தில் யுவநாசுவனென்றொருவரசனிருந்
 தான். அவனுடைய கர்பத்தில் மாந்தாதாவென்றொருவரசனுண்
 டானான். அந்த மாந்தாதாவானவரசுவினீதேவர்களுடையவ
 னுக்கிரகத்தால் மகாபலத்தையடைந்து பூமிமுழுமையையுந் தன்
 வசப்படுத்திச் சக்கிரவர்த்தியாயிருந்து நீதி தவறாமல் செங்கோல்
 செலுத்திவருஞ் சமயத்திலொருக்கால் நாரதரவரிடம் வர நாரத
 ரைக்கண்டரசன் மனமகிழ்ந்து விதிப்படி பூஜித்து ஓ மகானுபா
 வா! எங்கிருந்து வருகிறீர்? உம்முடைய முகம்மலர்ந்திருப்பதை
 பார்த்தாலேதோவதிசயத்தைக் கண்டுள்ளம்மகிழ்ந்திருக்கிறீரென்
 னு தோன்றுகின்றது. அதென்னவென்று வினவவப்போது நார
 தரவரைநோக்கி யரசனே நானுதிசேசுவில் வேதவனத்தில் ஸ்ரீ

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

~~(: 0 :)~~

ஓ மகானுபாவா! நாரதமகாமுனிவரே வேதாரண்ணியத்தின்
வைபவத்தை விரிவாகச்சொல்லும்; அதர்க்காதிசேதுவென்று
பெப்படிப் பேரேற்பட்டதென்று மாந்தாதா வினவ வப்பொழு
து நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே! நீர் மகாபுத்திமான்.
ஆகையினாலுமக்கு நல்லவிஷயத்தைக் கேழ்க்க விருப்பமுண்டா
யிற்று. ஒருப்பிரம்மாவானவரெவ்வளவு காலமதிகாரஞ்செலுத்தி
வருகிறாரோ அதின்மத்தியில் நாராயணன் இராஷ்டிரதர்களைநாசஞ்

நாஸா வயபாயெண வுந்நீவநம் || ௧௧ || வனவம் புவதகூர
 நெந ராநெணாதிஷ்டகடுணா | சூரள யங்காபுவெஸாயு
 க்யுத் ததெதகூஸாதித்ய || ௧௨ || க்யூகா வெதம் வுரா
 ராஜிவ ஹகா வெ ரகூஸா வயத்ய | சுயோப்யா புவஸி
 தொ ராநெ வவெதெ வரவயாதித்ய || ௧௩ || புவஹஹத்யா
 விவகுதஸு நிவெஜெஸாஹவததா | தம் த்யுஷ்டா ருநயஸ
 வெட வீயிகம் புவஹஹத்யபா || ௧௪ || யடுவெதொஸு ரகூ
 யடுரிதெவாடுஹவத்யபம் | புவஹஹத்யாநிவத்யுயுக்வத்ய
 தெ வெதாடுஹகெ || ௧௫ || சூராப்ய தவஸா தெவம் ஸங்கரம்
 தொகஸங்கரம் | ஸூக்யாவ விவெயெவடாகெஸு ஸுனொஷ்ய
 வரநெஸுராயு || ௧௬ || ருமெதா ஹகூகா வுநயத்ய ஸா வு
 ரீம் ஸவடெஸாஹநாயு | தவயாஜெந மெராரி ஸுனெஷ்ய
 வயவாநு ஹரம் || ௧௭ || சூவிவடவிஷ்யகி ப்ராயஸவ வாவபு
 ணாஸகம் | சுஸாகா வயநம்ஸத்யம் யடுவத்யபகாரக்யு || ௧௮ ||
 ஜமதாடுவகாராயுத் தயா காரா ருஹாரிதெ | ஐத்யுதொ
 ருநிவிஸத்ய ராநெ ராஜீவதொவநம் || ௧௯ || வெதம் விகா
 வநுஷ்யாப்யா திராவத்யா த்யுயம் வயாஸ | சுமரீம் ரகூ
 ஸா க்யூகா ஸாயடுநா ரகூணாயஸம் || ௨௦ || சுஷ்டஷ்ய
 ஸஹவெஸுஸு பிஷிவிஸு ஸடுநிதம் | சுமிஹாதுவரெநிடு

செய்யும் பொருட்டு, இராமனாகப் பூமியிலவதாரஞ்செய்து லோ
 கங்களைப் பரிபாலித்து வருகின்றார். அப்படியிருக்க வெருவவ
 தாரத்தில் சமுத்திரத்திலணையைக் கட்டி, இலங்கையடைந்து
 நிசாசரர்களைக் கொன்று விட்டுத் தன்னபோத்தியைக் குரித்து
 வரும்போது பிரம்மகத்திதுடரவதினால் முகம்வாடி யற்சாகமற்
 நிருக்குமிராகவனைப் பார்த்து முனிவர்களிராமா, பிரம்மகத்தி
 துடர்ந்துவருகின்றதென்று மனம் வருந்தவேண்டாம், உன்னால்
 கட்டப்பட்ட சேதுமூலத்தில் பரமேசுவரனைத் தவத்தினாலாரா
 தித்தால் பிரம்மகத்தி விலகி விடுமென்று சொல்ல இராமன் வில்
 லினுடைய துணியினாலணையை நடுவிலுடைத்து, ராக்ஷதர்கள்
 லேசாய் வராமலிருக்கும்படி செப்துவீட்டு மகாதவம் பொருந்
 தியவறுபத்தெண்ணாயிரம் முனிவர்களோடுகூடத் தவஞ்செய்ய

த்யோ ஸவபுத்ர ஸபிஷிபுலிம் || ௨௧ || ஸவபுஸாஸூயபுதகூ
 மெஜே நபீமெதபீநவதமெயம் | ஜவப்யாநவமெநிபுத்யம் ஸ
 டாஸனாஷபீநமெஸம் || ௨௨ || தவம் கதபுஜியெஷாய ஸ
 மம் வரபிவாவநம் | தவநிவவஸரெ நாரஜந ஜாவாநிரபிதவ
 மம் || ௨௩ || ஜோகூர் ஜோநவபுஷாமெந வஹாமெஷ பூநிபிஷ
 தம் | சூஜே நாரிம் யபீபுஜே ஸவபுதொகஹிதொததம் || ௨௪ ||
 ஜாவாநிம்—ஹொரபி ஸுணம் பிஷாக்யம் தவாநந்தகாரம்வரபு |
 கஹி ஸத்யமிரிநபூபி ஸவபுதொகெஷம் வகுஜிதம் || ௨௫ ||
 தவநிவ வஸனி யெ கெநிநபுஷ கபூபூஜ ஜனவம் | தெஷா
 பீஸாஸாநிஷ பிமிராநு ஹிஷிதி || ௨௬ || தவநிவ மிரள பி
 ஹாராஜ நபீ வரபிவாவநம் | ஸவபுதொகவபுலிஷா ஸா நபீ ஸ
 த்யவதீதிவ || ௨௭ || தஸ்யாஸு ஸவநெ பிஜநஸ மஹபுஷம்வ
 மெஷ | யொஜநதயவிஸாரொ—மிரிஸு பூமபிஹதாரம் || ௨௮ || ந
 பிஷாந ஸஹிதொராரபி ஸெதொவபுநமெதவெ | சூஷுத
 ஸவ பகுதெந மவயெந பிஹாதநா || ௨௯ || நிக்ஷிவ ஸெத
 பகுதெவ தபிஷம் ஸுயபூதபு | நபீயம் ஸத்யவத்யாவூ தஸா
 ஷெதபிஸிஷெதெ || ௩௦ || ஸாகூர் ஸத்யவத்யாஷம் தவம்
 காரம் பிஹாபிதெ | நபூர் உதாரவாஹிநூ ஸடம் வபீபிபிபி
 தம் || ௩௧ || மிரிபுக்ஷவபிதெந ஸபிஷெ ஸம்மதா நபீ |
 தஸ்யாஷம் வபுணி ஸாநம் விஸிஷம் நாரி தபுணம் || ௩௨ ||
 தவ பூஷம்வபுஷெவபூ ஸாகூர்பிஸாநம்வயா ஸஹ | உ
 த்யூகூ விராராபி ஜாவாநிரபிதவமம் || ௩௩ || பூஷாநபி

வுரியதான ஸ்தலம் பார்க்கும்பொழுது ஜாபாலியானவரிதாமனை
 நோக்கி ராமா நான் சொல்லுவதைக் கேள். சத்தியகிரியென்று
 தவத்திற்கருமையான மலையொன்றிருக்கின்றது; அதில் சத்திய
 வதியென்றொரு நதியுண்டாகி வடக்கை நோக்கிப் பிரவகித்துக்
 கொண்டிருந்தது. அந்தமலையிப்பொழுது கவயனென்கிற வான்
 ரனால் சேதுமூலத்தில் பிடிங்கிவைக்கப்பட்ட படியால் நதி சமுத்
 திரத்தில் சேர்ந்துவிட்டது. அதின் மேல்கரையில் சகதீசனைக்
 குறித்துத் தவஞ்செய்தாலீசனுடனே பிரத்தியட்சமாவாரென்று
 சொல்ல அதைக்கேட்டு ராகவன் சத்தியவதியின் கரையிலுக்கிர

தலிபம் வாசுமீ ராஜி வரவதாடிதம் | தயா உகார யஜோதீ
 ஸத்யவத்யாஸுபெ ஸுமெ || ௩௪ || னவம் தவஸுதஸஸுதீ
 வெண நியமெதய | மொமெநேஜாவி மொநாஜம் ஜோமொ
 வவபுஸம்மெ || ௩௫ || சூவிபபுஹுவிஸாதா விஸநாயஸ
 யம்மரம் | ஜோதீலிபுமஸுரடுபெண ஹாஸஜாமஸுஹாஸ
 லா || ௩௬ || ஜீனிகணிபுபா ஸாகம் விஸநாயம் ஸுயம் மரம் |
 ஜீனிகணிபுதீ விபுஜாதம் காஸுஜாம் யதீயபுஜேததீ || ௩௭ || ஸ
 வபுமொகபுவிபா ஸா ஹீஸுராநு ம்ஹாஸுயபு | சூவிபபு
 ஹுவி ஸஹஸா ஸாஜிநஸுநிபள வுரா || ௩௮ || தீயபுஸு
 ஜெவஜெவஸு ஹாவிபுபாவம் ரவமபுஹம் | ஜெவஜெவஸு
 ஸுமெஜா நநாஜி ஸிவஜெயபு || ௩௯ || உசுரபொசுராயய வு
 ந ஸுஜொஷாகுலிமெகக்ஷணம் | ஸுவநாஜா நஜிவ ஹத்யா கா
 யெந ஜெஸா ஸுரநு || ௪௦ || யுராயநு ஹுஜம்ஸுஜெய்ரொ
 மமவஜேஜெவதீ || ௪௧ || னவம் புகுவதஸுஸு ஸுஜெவதீ || ௪௨ ||
 ரஜெஸுரம் || ௪௩ || உவாவ ஜெயுரம் வாசுமீ கபுபயா ரொஜெ
 வதீ || ௪௪ || ஸுரம்—ஸுரம் ராஜி ஜெவாஜெவா ஸவபுஸ
 துவிஜாரண || ௪௫ || ரகூதிதாஸு கபா ஸவெபு ஜெநயஸு
 ஸுதிதவதீ || ௪௬ || ராகுஸா நிஹதா யெந கபா ஸுஹகூமொ
 உவா || ௪௭ || தஸாதீ ஜெஹநநா ஜெஜுதாவம் கபிஸிதீ || ௪௮ ||
 தஸுஜாஹா ஸஜெநாயபு தவஸா தவ தொஷிதீ || ௪௯ || சூ

மாகத் தவம்புரியவப்பொழுது வாராணஸியிலமர்ந்திராநின்ற
 விசுவேசன் பங்குனிமாச முத்திர நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய
 பெளர்ணிமை பகல் பதினேந்தாவது நாழிகையில் திவ்வியதே
 ஜோமயமான லிங்கருபியாய், மகா பாபங்களைக்கூட நாசஞ்செய்
 யும் மணிகர்ணிகையோடுகூட வாவிர்பவித்தார். உடனே ராமன்
 தன்முன்னாவிர்வந்த மாலிங்கத்தைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்து
 தன்டம்போல் நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து கைகுவித்துக்கொண்டு
 ஸ்துதிக்கும்போது ஜகதீசன் லிங்கத்தினின்று மாவிர்பவித்து
 ராகவனைநோக்கி ராகவா! லோகரக்ஷணத்திற்காக ராகுதர்களைக்
 கொன்று வீரலக்ஷ்மியையடைந்தாய். வருத்தத்தை விட்டுவிட்டு
 அவர்கள் பிரம்மகுதத்தில் ஜெனித்ததினால் பிரம்மகத்தி துடர்ந்

தது. அந்த பிரம்மகத்தி யெனதனுக்கிரகத்தால் நிவிருத்தித்து விட்டது. உனக்காக நான் மணிகர்ணிகையோடு கூடவாவிர்ப வித்தேன். நீ இதில் ஸ்நாநஞ்செய்து மேல்கரையிலிருக்கின்ற விர்த விங்கத்தைப் பூஜிக்கக்கடவாய். இந்த மணிகர்ணிகையில் மத்தியானத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்வதுவுத்தமமான பலத்தைக்கொ டுக்கும். காசியில் காலையில் ஸ்நாநமும் மத்தியானத்திலிந்த மணிகர்ணிகை ஸ்நாநமுஞ் சமமான பலனுடையது. இதிலிந்த தினதீதில் ஸ்நாநமதிகவிசேஷமாயுள்ளதென்று ஜகதீசன் சொன்னதைக் கேட்டு ராகவனீசனை நோக்கி, ஹை ஜகதீச நீ ரென்னிடம் தயவுசெய்து சகலமானப்பிராணிகளுங்கரையேறும் படி யிவடத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்று பிஞ்ர்த்திக்கவப்

பாவேகாடுவ ஸாகா || ௫௫ || நாரடி— ஐத்யுக்ஷா ப்ரண்
 தா ராஜி தயாஸுவித்யுஸ்வீகரம் | ஸுநடிக்கா வராநிஷ்டாந்
 ஸவபுரோகஸிதாயவ || ௫௬ || சுதாபுநம் மதொஹ்யாவீ
 ஜெயாக்ஷிபுமெ ஸபாஹுவி | பஸரிஜெ ஸத்யவத்யாஸு தபெ
 ப்ராஹ்மபரிஸிதம் || ௫௭ || ததெத்ருவ வாஸுஜிகரொஸ்தீஹப
 ஸபவஜிபுதெ | ராஜிஸு பாவநாஜிஸு ஸவெபுஸுஜிநிஸு
 ஸவெவம் || ௫௮ || சுஷ்டஷஷ்டிஸஹஸெஸு ஸுந்வாஸு ப்ரா
 ஸிஸுஸுஹாபு | ஜெநயஸு ததா ஸவெபு ஸெதுஜெருஜெ ஜஹா
 ஸவெ || ௫௯ || ஸிம்ஸாநி ஸாஸு வியிவஹாராணாம் ஜெகிஷாயிநி |
 தத்ரு ஜெகிம் மதாம் கெவிசு கெவிசு ஸுநாநாஸுமதாம் || ௬௦ ||
 ஸவஸஷஹ்யாஜிராஜெண நிஜிபுதஸெதுஸுதஜி | சுஜிஸெது
 ரிதிப்ரோகஸஸாஜெதநயாதவ || ௬௧ || ராஜிஸு யநுஷம்
 கோபுரா யத்ரு ஸெதுஜிபுயாக்ஷதம் | தத்ரு ஸுநம் ப்ரஸு
 ஸனி ஸவபுதா ஸரிதாம் வதள || ௬௨ || சுஜிபுதாயெ ஜிநவி
 ஜெ வுஜீவாதெ ஜெஹாஜெயெ | சுயநெ விஷுவெவெவ வம்
 சுராஜுஜெவராமயொம் || ௬௩ || ஸுநம் தத்ரு ப்ரஸுஸனி

படியே " யாகட்டுமென்றனுக்கிரகித்துவிட்டசன் லிங்கத்தில்
 மரைந்தார். உடனே ராமன் சகலமான முனிவர்களோடும் வான
 ரர்களோடு மிருகூதர்களோடும் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்
 செய்து மகாலிங்கத்தைப் பூஜித்துப்பிரம்மகத்தியில் நின்றும்
 விடுபட்டுச் சகலமான பிராணிகளையுமிப்படியே யிருந்து கார்க்க
 வேண்டுமென்றீசனிடம் வரம்பெற்றயோத்தியை யடைந்தார்.
 "இற்பாடு மற்றவனங்களில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்
 களிந்த விசேஷத்தையறிந்து வேதவநம் வந்து மணிகர்ணிகையில்
 ஸ்நாநஞ்செய்து லிங்கபிரதிஷ்டைசெய்து ஜகதீசனையாறுதித்துக்
 கிகாண்டு சிலரிவ்விடத்திலேயே யிருந்து முக்தியை யடைந்தார்
 னன். சிலர் மருபடியும் தங்கள் தபோவனத்திற்குச் சென்றார்கள்.
 ஐ அரசனே! இந்தஸ்தலத்திலாதிராமனால் ஸேதுபந்தஞ் செய்
 ப்பப்பட்டபடியினாலிந்தக்ஷேத்திரத்திற் காதீசேதுவென்று பே
 ரேர்ப்பட்டது. இந்த தனுஷ்கோடியில் பர்வகாலம், விஷு, அயு
 னம், வியதிபாதம், கிரகணம், அர்த்தோதயம், மகோதயம் முத

ஶீஹாவாவஹரெ ஸாமஹ | கர்ஸீஸடிஸரெதகி ஸ்ராமம் ப்
 ஹயவஜிபுதழ || ௬௪ || யாவஶ்ரீஹாணநாஸஸ்யாதாவதிஷ்டி
 வெ ப்ரஹ்ம | ஸவபூணி ஸ்ராமவயபூணி ப்ரஹ்மணஃ ப்ரஹ்
 மானரெ || ௬௫ || ஸவெபு வெஷாஃ பாராணாதி ஸ்ராமயஸ்ய
 கியொதிதாஃ | சுந்யாதி விஷ்ணோஜாமாதி நெமமோ நிமமோநிய ||
 || ௬௬ || சுஸிநி ஶீமெ ப்ரவிஸெஸ்ய நிஸ்யாணி ப்ரஹ்மண
 மஃ | ஸதக ஸவெபுததே ஸ்ராமநெதகெவ விஸிஷ்டிதே || ௬௭ ||
 ஸததாஸீ ப்ரபாமஹி கும்ஹவொணம் விஸெஷதே | ஶீம
 விநாஸ ரோயாணி வஜீகஹ விஷ்வரூ || ௬௮ || ஸகேஷாஜாதி
 ஶீமம் வஹாக்ஷராயம் ஸாமம் | வஹாக்ஷரஸ்ய விஷிஸ்யா
 ஜிவதா தே நியூபம் || ௬௯ || நராத்ரள நதிவாவாஶி ஸவ்ய
 யொரஹயொரவி | ராஸெஸதளயநுஷோடியாஃ ஶோஷோ
 நெவப்ரஜாயதெ || ௭௦ || ஸவபூஷாஸவபூகாமெவ ஸாதவ்யஸெ
 துதேவகெ | ஸெதாவந்யுத ஶோஷோஶி யொமாஹவெ ஸ
 நிததள || ௭௧ || தேகரெ ரோவரோஸெதா தவஸிஜநவபூஹ |
 ஸாதவ்யம் ஶீணிகணபூதா யநுஷோடியாஃ விஸெஷதே ||
 || ௭௨ || ஸத்யஸம்ஜகிரெபுருஷிபு ஸவபூவாவக்ஷயாயவ |
 ரோஸரோத்ரம் நிராஹார ஸவஸவா ஜிதெம்பிரயம் || ௭௩ || வ

லான புண்ணியகாலங்களிலே ஸ்நானம் விசேஷம்; எளிதில் கிடை
 யாது. இந்த வேதவநேசலிங்கத்தில் பிரளயகாலத்தில் வேதங்
 களும், சாஸ்திரங்களும், புராணங்களும் லயித்திருந்து மறுபடி
 யுஞ் சிருஷ்டிகாலத்தில் வெளியிலாவிர்பவிக்கின்றன. இந்த
 லிங்கத்திற்குப் பிரளயத்திலும்கூட நாசமில்லை. பிரம்மாண்ட
 நாசம்வரையிதுலயிக்கிறதில்லை. வேதவநம், வாராணசி, பிர
 யாகை, சும்பகோணம், திருவாரூர், சிதம்பரமிவைகளைத் தவிர
 மற்றவைகள்தான் பிரளயத்தில்லயிக்கின்றன. இந்த லிங்கம்
 பஞ்சாக்ஷரமயமாயுள்ளது. இந்த ஸ்தலத்திலுள்ள தனுஷ்கோ
 டியில் ஸ்நானத்திற்குக்காலநியமங்கிடையாது. பகலோ, இரவோ,
 சாயங்காலமோ, நடுநிசியோ எல்லாக்காலங்களிலேயு மெல்லா
 வாரங்களிலேயும் ஸ்நானஞ்செய்யலாம்.

இதைத்தவிர மற்றவிடத்தில் சமுத்தி: ஸ்நானத்திற்குக் கால
 யோகம் பார்க்கவேண்டும். ஸத்தியநிரியிலொருமாத மந்திரியத்

ஹாக்ஷரம் வஹுதக்ஷம் ஜெவஹுராமுபாஹுதக்ஷம் | ந்யாஸஜ்யா
நாடிஸஹிதம் ஸவபுஜேந்திராயிஜெவதக்ஷம் || எச || ஸவகொபி
நகுநாணு வரம் வஹாக்ஷரம் சிநுதக்ஷம் | ஜீனிகண்ட்யா ஜெ
ஸாக்ஷா சிஹாவாவஹரொஸுமெ || எரு || நக்ஷாவிஸேஸரம்
மசினஞ்சிவராஜிதக்ஷம் | ஜெவந வஹாக்ஷரம் சிஞ்ஞம் மாணாவத்யே
வாஹுயாக்ஷம் || எசு || ஹாநுவாரெ க்ஷாவாஸ்யாயொமொ யஸி
நிநெ வஹெக்ஷம் | கொபிஸுநுயெபாவராஸ்ய மஹம் ஸஜாய
தெ தக்ஷா || எஎ || தஸிந் தீயபுத்ருயெ ராஜிந் ஸாக்ஷா விபு
ஸாஹிதம் | க்ஷேத்ருவிணாடிகம் தக்ஷா யவமொயநுபிவிஷ்ட
கெக்ஷம் || எஅ || கிமெயம் மெயந ஸஹிதெக்ஷம் கஸொடிகம
மொடிகெக்ஷம் | மொத்ருநாச ஸஹுயாயபு யொடிஜ்யாதித்யேக
யெ || எக || விதரஸதணெநெவ தீக்ஷாநிரயவெஷ்டநாடி
விசாநவராராமு ஹுஷ்ரொமணஸெவிதக்ஷம் || அ௦ || ஸவபு
தக்ஷாகுஸுரொவெதம் ஸவபுலங்காரஸம்யுதக்ஷம் | ஸவபு
ஸவபுடா ஸளபுஜம் ஸவபுமொமஸிநிதக்ஷம் || அக || கிங்கிணீஜ
வஸஹிதம் சீபாமுஹவிராஜிதக்ஷம் | ஸவபுத்ரு ஸஹாரஜெதெ
தீஸவகூயவநுராமுஷாம் || அஉ || திவ்யவஷ்டஸஹஸ்யாதெ
திவ்யமொமஸிநிதெ | ஜநிக்ஷா ஸதூயெ வஸுஸ்திராஹணா
வெஷ்வாரமாம் || அங || தத்ருவி யபிநிஷ்டாஸு ப்ராஸுனி
ஸிவநிநிரபு | யஸுக்ஷெஸநவாஸ்யிநி நிக்ஷிவாநி ஸுதெநதம் ||
|| அச || ஸந்திரெணெத்ரு வுஷாரநுமொ ஹதெத்ருவ நஸம்ஸ

தை யடைக்கி யாகாரத்தைத் தள்ளி நியமத்துடன் இருந்தைந்து
லக்ஷம்பஞ்சாஷ்டரஜபம் செய்தால் பஞ்சமகாபாபங்களும் பறந்து
விடும். மணிகர்ணிகையில் ஸ்னானஞ்செய்து வீசவேசுவர லிங்கத்
தை நமஸ்கரித்து விட்டு பஞ்சாஷ்டரத்தை பைந்துலட்சம் ஜபித்
தால் கைலையில் கணங்களுக்கதிபதியாக பவிப்பான். பானுவாரத்
துடன் கூடியவமாவாஸையானது ஆயிரம் சூரியகிரஹணத்திற்கு
கொப்பானது. அதில் வேதவனத்திலுள்ள மூன்று தீர்த்தங்களிலும்
ஸ்னானஞ்செய்து கீதிப்படி நாமகோத்திரங்களை யுச்சரித்துப் பிதி
ருக்களையுத்தேசித்துப் பிண்டதானஞ்செய்தால், நரகவாசிகளாக
யிருந்தாலுமவர்கள் திவ்ய ஹிமானத்திலேறிக்கொண்டு கைலா
யையடைவார்கள். எனனுடைய கேசம், நகம், அஸ்தி முதலான

யம் | தஸூதத்ருண நியதம் நிக்ஷிவயுஷம் நிஸ்யயு || அரு
 கலிகெஸநவாடிஷம் ஸத்யவதூ நடிததெ | யாவதூரகாதி
 தனத்ரு தாவலிவபுரெ வலெஸ || அசு || கெத்ருபு வெஸ
 லிவலெ ஹுபவாஸவரெ ஹலெஸ | மகூ ததெத்ருதே
 ம நெஜூவாவி அஜோததோ || அஎ || டகூ டாநாநி ஸதூவ
 ஸவாபவரிஸுபயெ | க்ஷளரஸாநாடிகம் க்ஷகூ ஸுமி
 ஹுடுகூ ஸகோஹிதம் || அஅ || நாலிடிவஜயெ ஸிகூ ஶணிக
 ண்டூம் ப்ருயததம் | வவகோநாநுவாகெந தோஜ்யுகூயூத
 நஸநு || அசு || ஶுவகாஜிஷுமூயயு வஹுவாரகிதம்
 தம் | ஹிரணுஸுமூயயு மொயெம் ஸிரஸா வஹு || கூ
 வித்யுஸுஸுமூயயு நாமொதூவாரஸு || ஸாயாசு
 ஸயம் அஜபெருஷ ஸீயூராஜத்யெஷு || கூக || வவநகூ
 தரெஷாஹ வியவாநாம் தயாவியி | அஜிஷு கானாம் ஸலெ
 ஷாம் வஹாகூரகிதம் || கூஉ || உயூயு ஸாநகாமெ
 கத்யுஸு ஸாநகாமெ || ஜூதாஜூதாதிஹி வாவெஜூத
 னாஸதாஜிடுதெ || கூந || மூயுதெ மெஜஸுத மெநாவ
 காயகிடுஹி | டெஹாநெ ஸாஸுதம் யாமி யாகி யத நஸா
 வகி || கூச || வெஹாஸாம்மா மூகிடுதெ ஸூமெ வூரெவாவ
 மெ | அஷாடிஸவாராநெஸு ஸெகிஹாநெஸவிடுஸெஷ
 தம் || கூரு || சூமெநெ ரஷவிஸுஹி ராஹீக்ஷகூடிஹிஸுயா | உ
 வாலாஹுசு ராயாரம் விஜூநாம் ப்ருயதாரெ || கூக ||

துகள் புத்திரனாலே வேதவந்தத்தில் ஸ்தாபனஞ்செய்யப்படுகின்
 றதுகளோ அவன் சிவஸாரூப்பியத்தை யடைவான். கேஷத்தி
 ரத்தில் பிரவேசித்த தினத்திலுபவாசமிருந்து கேஷத்திரவபனஞ்
 செய்துசெண்டு மணிகர்ணிகையையடைந்து மறையோர்க்கிட
 மனுஞ்ஞை பெற்றரையளவுஜலத்தில் நின்றகொண்டு வேதமந்தி
 ரங்களையுச்சரித்துத்தன் வம்சத்திலுண்டான பிதிருக்களுடைய
 நாமகோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்
 டியது. விதவைகளுக்கும் வபனமுண்டு. வேதத்திலதிகாரமில்
 லாதவர்கள் பஞ்சாகூரத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்
 யவேண்டியது. அரசனே! சகலமான வேதங்களும் புராணங்கள்,
 ஆகமங்கள், ஸ்மிருதிகள், சாஸ்திரங்கள் முதலியவைகளோடு

வரியும்தவ ஸ்னியள | ஸ்ரஹவ்யையகாஸெது நஷெ ஸ்ரா
வரஜம்மெ || கக்க || ஸ்ரஹாஸ்யாவஷ்டாரஹவ்யகவ்யாஹிவ
ஜிபுதெ | டிஷ் ஸ்ரஜீஸாந ஸ்ரஹணாஜெரெநெ || கக ||
ஜீமவக்ஷிவஸுவ்யாநதராமுஜாஹிரபுதம் | சுஜ்யஸ்யோநா
ஸவெஷ்டாந் ஜாந்வாநாந விஸெஷதம் || கக || நஜீ ஸத்யவதீ
யெயம் வதபுதெ தவ ஸ்னியள | தஸ்யா வெஷநஜீதெய நாஜீ
கதபுதம் க்ஷஜெஷ்டி || கக || ஸ்ரவியிம் யாதா மொகெஷா
வரஜாநாதவ ஸ்ரஹா | க்ஷப்யொஜநவிவீண்டா ஸம்மதா ஸா
மராமஹி || கக || ஸ்ரதக்ஷஸாநவரம் பண்ணம் வெஜாரணம்
ஹவெஷ்டெ ஸ்ரஹா | சுஸாஸ்யபுக்ஷதம் தீயபு வெஜாஜீகநம்
தஜீ || கக || தத ஸ்ரகா ந்ரஸ்வெஷ்டே தா யானு தவா
ஸஷ்ட | ஜாமஸீஷெஷ்டே ஹாஜீவலி வ்யதீவாதெ டிநொடியெ ||
|| கக || ஸ்ரவஸெஷா ஹவாந யத க்ஷஜெஷ்டா க்ஷிநெ நரா ||

வெஷநஜீதீயெஷ்டே ஸ்ரகா வெஜாஜீதெ தயா || கக ||
ஜீனிகண்ட்யாந் கொடிதீயெஷ்டே யெ க்ஷாந் பஸ்யந்தி ஜாநவா ||
தெ மஹாந் ஜெஷாஷெஷ்டே தவ ஸ்ரயாஜீதே || கக || ஸ்ர
தக்ஷஸவபுஷ்டாந் ஜெஷி க்ஷவாஸ்யஸா தவாஸிஷெஷ்ட | ஸ்ர
வம் ஸம்ப்ராபிபுதெ வெஷெஷ்டமவாந் வெஷநாயக் || கக ||
தயா தெஷாந் வரம் ஜகா ததெ தவாஸாயீயத | தஜாஸ்ய

விருக்ஷங்களாயும், கொடிகளாயும் முளைத்தொருவருக்குந்தெரி
யாமல் வசிக்கும்படியனுக்கிரகிக்கவேணும். இந்த ஸத்தியவதி
நதிக்கிதுமுதல் வேதநதியென்று பெயருண்டாகிப் பிரசித்தியை
யடையவேணும். இது அரையோசனைதூரம் சமுத்திரத்தில்
வியாபித்திருக்கிறது. அதுவறை வேததீர்த்தமென்று சமுத்திர
ரத்திற்குப்பெயரேர்ப்படவேணும். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு வேதா
ரண்ணியமென்றுமெங்களாலேர்ப்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்திற்கு
வேதாமிருதமென்றும் பெயரேர்ப்படவேணும். மார்கழிமாதம்
வியதீபாதம் சூரியோதயத்தில் நீரெங்களுக்குத் தெரிசனந்தந்த
படியலிந்தத்தினத்தில் வேதாமிருதம் வேததீர்த்தம், கோடி
தீர்த்தம், மணிகர்ணிகை முதலானதுகளில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்
களுக்குச்சாயுச்சியத்தையளிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்கவிச
னப்படியேயனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். அதுமுதலிந்தஸ்த

ஹுதி ததெதும் வெடிாரணுரிதி ப்ருதழ் || ககக || நடி வெடி
 நடி நாரி ஸவபுறொகெஷு விபுதா | வெடிாஸுபுமவஸாடி
 தருமுலாடிருவதம் || கஉ || ததெதவ நித்யவாஸாயு
 பொஜநபவலிஸுதெ | கஹவஸத ராஜெஞ்சு ஸத்யாஜெ
 சிஸுகெவாரா || கஉக || வனதாடிஸம் ஹி தகஸுநம் நாரி
 பெயபயாநிதழ் | வணபுதெ கெந ராஜெஜு ஸாநஸுாஸு
 து வெவஹழ் || கஉஉ || ஸுராதபுமபிநாஜெஷாநுதம் கொ
 லாஹொயதம் | தஸாசு ஸவபுபுயதெந ப்ருதவழிடி
 தழி || கஉங || ஸகதகமஷநிஷம் ஸவபுஸாஸாயுதெதஜு
 வணநநராதாநுதிதம் ஹகிஹாஜாழ் | வந்தி விவதி ஹகா
 யஸுபுணாதி ப்ருதாதெ வாரிஸிவவதம் ஸபுாபு ஸா
 யுஜுஜெதி || கஉச ||

ஹதி ஸுஸாஜெ வாராணெ ஸநதாஸாரஸம்ஹிதாயாம்
 கெததவணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதெயு ஸுதவி
 மொததிகயநஹாஜெகநவதிதஜொஜ்யாயம் ||

ஹதி திதீயொஜ்யாயம் ||

ஹதி திதீயொஜ்யாயம் ||

ரோஸாதா— ஜெவஜெபு கம் பிஹாஹாம ஸவபுறொகநி
 ஹுதம் | கஹபா ஸவபுஹிபிதம் ஸவபுஜெடியுஸம்புஹழ் ||

லத்திற்கு வேதாரண்ணியமென்று பெயரேற்பட்டது. இதின்
 மகிமையை யாரால் சொல்லமுடியும். மாதாவை யணைந்தவன்
 கூடவிதில் முக்தியடைந்தானென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சுநத்குமார சம்மிதையிலிரண்டாவது அத்தியாயம்
 ஸ்தலலிங்காவிப்பாவம் முற்றிற்று.

முன்னுவது அத்தியாயம்.

—:(0):—

இவ்விதம் சொன்ன நாரதரை நோக்கி மாந்தாதாவானவர்
 ஓ நாரதமகாமுனிவரே! சகலமான வேதங்களுடைய சாரமான்

புகழ் வெஹாரணஸ்யவாஸ்யாநம் ஹோவாதகநாஸநஸ்ய ரஹஸ்ய
 சிவபாவஸ்யம் வாவநம் வுணுஜிஹதஸ்ய ॥ ௨ ॥ கயம் கொகா
 ஹஸ்யாது மகா ரோதரோஹாஸ ॥ ஹோவாவாநயுகிதராம்
 கபகாஸிஹத ஹதி ஸுதஸ்ய ॥ ௩ ॥ கஸிநெஸெ ஸஸிஹதஃ கி
 சிபுஜிஹ வாமதஃ ॥ தஸ்ய வெஹாநம் வஹ ஸுஹந் சுத்யாஸ்யபு
 காரம் நுணாஸ ॥ ௪ ॥ வஹ ரே கரணாந் கபகா ஸுஹஸ்யாஸ்யபு
 வெஹவ்ய ॥ கஸிஹ ஸவஸ்ய நொகஸ்ய வுரணாஜிதஸு
 தஸ்ய ॥ ௫ ॥ ஹதாம் வயபுஸி ஸுஹந் நநாஹ விஸெஷ
 தஃ ॥ வநதஹாஸ்யாந சிதாம் ஸுராதாம் கஸதஹதஃ ஹி
 ரே ॥ ௬ ॥ நாரஹ்—ஸுணு ராஜந் புவக்யாஜி ஸுஹஸ்யா
 ஸுதம் வெஹவ்ய ॥ ஸுஹநாஹ வாவஸ்யம் வவெஸ்யபு
 காரம் வரஸ்ய ॥ ௭ ॥ கஸிஹ கொஹாஹநொநாசி வுஷஸ்யாக
 நொ வுரொ ॥ ஹகா ஸுஹஸ்ய விதரம் ரொஹந வியி
 நொஹிதஃ ॥ ௮ ॥ ராஜநாஸ்யாஹநொஸ்யாவி ஸுஹநாநிவபுஸி
 தஃ புவொ ॥ மஹிஹா ரோதரம் ஸுஸ்ய வுராதாரொண வர
 வக்யுஃ ॥ ௯ ॥ தயா ஸஹவிரம் காரம் ஹொஹாஹதொஹ
 வஃ ॥ தஸ்யாம் வுதஸ்ய ஸஹதஃ வாவகபுரதஸ்யதாம்
 ॥ ௧௦ ॥ ஸவஸ்ய ஸஹயபுஸ ஹொஹொஹம் வநாஹநஸ்ய ॥ வ
 வார வஸ்யாம் ராஜந் ஸுரொஹொஹிதிநெஹிநெ ॥ ௧௧ ॥ கஸ

வேதாரண்ணியத்தின் வைபவத்தைத் தாங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டீர்களே, மாதாவையணைந்த கோலாகலனுக்கெப்படி முக்தி கிடைத்தது. அவனார், எந்தவூர், அவன் வரலாற்றை விரிவாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவவப்பொழுது நாரதர் சொல்லுகின்றார். சாகலபுரத்தில் கோலாகலனென்றொரு சூத்திரனிருந்தான். அவன் தன்னுடைய தாயைப் பலாத்காரமாய்த் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டனுபவித்துவருஞ் சமயத்திலதற்கிடை யுறுகயிருந்த பிதாவைக் கொன்றுவிட்டான். அதையறிந்த பந்துக்களுமரசனுமவனை யந்தவூரைவிட்டுத் துரத்த வப்போத வன் தன் தாயையுமழைத்துக்கொண்டு வனஞ்சென்று தாயினிடத்திலிரண்டு புத்திரனையு முண்டுபண்ணினான். பிரபலவ னோடுகூட வொருவனத்திலிருந்து மற்றொரு வனஞ்சென்று வழியில் வந்தவர்களை யடித்துத்திருடிப் பெண்பிள்ளைகளைப் பரி

ரோதபுஸ்வயாதேதா வாவகபேவஸெந தாழ் | ஹாயபுஸெந
 கலயாரோஸ ௪௫௩: வாவலிவெஷித: || ௧௨ || ஜநாதாசு
 தாஷோஷாக் ஸாவாஸு வஸாரோதா | திஷிதள தாவாஹாரா
 ஜந வநெநிஹதி ஸங்கடெ || ௧௩ || க்ருகா க்ருகாக்ருகா
 ஸுதா ரோஸரீயாஸநா | ஹஷதாவிஜநெநாஸெ வாவக
 தேரதள ததா || ௧௪ || ஸதா கொலாஹயெயாடுதேதா ரோ
 ஸாஸநவராபண: | ஜீவவாதீ க்ருதவஸு விஸுமொ வஹிக்
 வத: || ௧௫ || ரோமபுரோயாதிசு க்ருகா ஹகாபெவ ஸுராஹ
 ணாந வஹாடு | பொஷயஸாநிஸெஷெண காபேவாஸ
 வஸம் மத: || ௧௬ || ஸவம் ஸகதிவிதாநாநீகா க்ருதவிதம்
 ஹகா | வுநஸுதார வஸுயாம் வநாநி ஸரிதஸுயா || ௧௭ ||
 ஸரிதா ஸகதம் ராஷ்ட்ரம் ஸவபுஷாஸேநித்ய | வடுவபு
 வுணுஸு. தெஸெந ஜநாதாசுதெநவ || ௧௮ || வெடார
 ணு. ப்ருவிஷ்டாஸள மஹந வாவலீஷண | ததா வி
 க்ருதா விலிநெ வெடாஜேததடெ ஸுமெ || ௧௯ || ரோஸதி
 யானெ வஸாசு வஹகபேமசு ப்ருமொ | தஸு வுதளவ
 ஸாரோதா ஷேவாஜ்யாப்ருண ஹிம்ஸிதா: || ௨௦ || ஸகலி
 நெவ திவஸே ஜேதாஸவெபுவி வாவிந: | ததணாதிவ
 தால விரோதஸாடுபுஸஹிஸு || ௨௧ || ஸவபுஸளஹாநித்யப
 ஸவபுஷேவ நிஷேவித்ய | சூதாய ஸிவததாஸாநெததம் கொ
 லாஹதாதிசா || ௨௨ || சூதாஸாநாஹாதே ஹாஸய
 நொதிஸோதா | சூரோஷு தாநிநெநவ மதம் கெலாஸ
 திநிஸு || ௨௩ || ப்ருதாஸு ஜஹாகாபாஸுதா யலேடா: க்ரு

பாலித்தவரும் ஸமயத்தில் தெய்வவசத்தினால் வேதாரண்ணியம்
 வந்து வேதாமிருதக் கரையில் குடிசல் கட்டிக்கொண்டு வசித்
 தான். அவனது தாயுமவனுக்கு மனைவியாகவே பவித்துவிட
 விருவரும் வனத்திலுள்ளப் பிள்ளைகளைக்கொண்டு பகித்து
 மகாபாபங்களைச் செய்துவரும் ஸமயத்திலிறண்டு மாதத்தில்
 கோலாகலன் மரித்தான். அன்றிரவிலேயே மாதாவும், குழந்
 தைகளும் புலியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். மாந்தாதாவேயெல்
 லாப் பாபிகளுமொரே தினத்தில் மரிக்கவப்பொழுது சிவதாத
 களவர்களை விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு கைலையைக் குறித்துச்

உயிரா || சூமதா யநிதிபுஷ்பாஃ கொலாஹமஹிவாநவ்யதி || ௨௪ ||
 சூமதா தெதாந் துஷுஸாவிபுரோநெ ஸ்ராவிதாந் ஸுஸ்ய ||
 உதிமஹுஷ்யாஸவெபு கிரெததிதி விநயா || ௨௫ || சுஹொ
 ஹ்யபம் ஹொவாவம் வாவிஷாநாஹ வாபக்யுக | சுநெந
 து க்யுதம் வுண்ணாஸி கிணந வடுதலெ || ௨௬ || சுநெந
 யக்யுதம் வாபஹஸக்யு வததாஜி நம் | வததாந் நரகம்
 யாதி பெராதாந் நரகம் வுஜெக || ௨௭ || ஸ்ரோதநம் மத உதி
 வததாஃ கொடவீஹ வடுதலெ | தாடிபியம் ஹாராவாரம் ஹொ
 நரகவாதிந்ய || ௨௮ || ஸ்ராவயிகா விரோநாடுபு ஹொ
 மஹிநிஸாங்கராஃ | நஹதாஃ தாநயம் ஸகா வதவதாந் தெ
 ஹ்யஸ்ய || ௨௯ || மகா தடுவீம் வபம் ஸவெபு விஜ்ஞாவ்ய யநி
 ஸஹியள | ஹததாந் தாநிதெதாஃ விரோநாபுயபுதத || ௩௦ ||
 வஸூதாமநம் காபு ஹொவெதாநிஹவொ வவெக | சுநெந
 நம் ஹொயிகெவ்யம் யநிதாந் வவெதாந் || ௩௧ || யநி
 ஸதநம் ஜஹயெபுஜநாஸி கிஸ்யபுதத | கொலாஹமஹி
 யபுஸு ஸவாந் ததா விஹொ || ௩௨ || தகஸூதநவாஸி
 ஹொதாநிபுதாநிவிஷிஷம் | மதவாந் ஸாங்கரம் யநி
 யொமிநாநிவி ஹொபுஷ்ய || ௩௩ || ஹொதாஸ்யபிந் மகா
 ஸவபுபுராணாவஹாரிணெ | நகா வுதாநிபிவி தடுவம்
 வாநிவிஸ்ய || ௩௪ || ஸ்ரோதநம் மகா வெஹாரணு
 வாமதாஃ | ஸவாந் ஸவாபுந் வாவிஷிதிதாரா
 ண்ய || ௩௫ || கொலாஹம் ததா ஹொவிரோநெ ஸ்ராவிதம்
 ஸுஸ்ய | விஜ்ஞாவயிதாநிதாந் நஜாந்நொதத காரண ||
 || ௩௬ || சுநெந வெதி தததத யநிதாந் விவிநகம் | தந்
 ஸகா வபம் நெதா திஹ் வெதவதெ ஸுணம் || ௩௭ || பூ

செல்லுஞ்சமயத்தில் யமனாஸுப்பப்பட்ட யமனாதர்கள் கண்டி
 தென்னவாச்சரியமிவர்கள் மகாபாபிகளாயிற்றே; இந்தக்கோலா
 கலனுக்கேது கைலை? ஏது விமானம்? இவன் செய்த பாபத்தை
 வாக்காலுமுச்சரிக்கக்கூடாதே! இந்தச்சிவனாதர்களோ பலசாலி
 கள், நாமென்னசெய்வோம். திரும்பிப்போய் தர்மராஜாவிடந்
 தெரிவித்துப்பிற்பாடுத்திரவுப்படி செய்வோமென்று யோசித்துக்
 கொண்டு ஸம்யமினியை யடைந்து யமனைக்கண்டு நடந்த விஷயத்

கூர் யசிவ்ஹு தவாக்யம் ஸ்ஷுருதெதவ்யூவதிதம் பார்ம் | வித்ரு
 மாவூதிகாந ஸ்வயூத யபூயபூவிவினகாந || ௩௮ || குஹரு
 பகொவாடாக்யாநம் காராமிரிவ யானகம் | ஷஷ்ஷுதருத்ரி
 ஸதகெ வபூயிவிவபூவதரெம் || ௩௯ || வாவெவஸு
 ருபவஸம்புனெகம் வாமெண்ணுபாவி தயாவியெம் | ஜாஜ
 ரூராமநயந ஸ்ராயிகாரவராவவாசு || ௪௦ || விஜ்ஜு வளநம்
 வாமெநுந சிஷ்ஷாடிணயரொ யசிம் | வித்ருமாவெந ஸவமிதம்
 வரம் கொவரோபுதிதம் || ௪௧ || சிஷ்ஷாவிஷ்ஷாராமுஜீவாமி
 ஸசிவக்ஷுஷ்டு | வணாஸதவரீணம் ஹும்காரரவவ்ஷண்டு ||
 || ௪௨ || யபள கெகொவாஸவநம் ஸிவஸ்யூநந காரக்யு | ஷ
 ஸபு ஸவபூதொஹும ஸவபூம்காரவருவித்யு || ௪௩ || சிஷ்ஷு
 ஸவம் ஸசிவீதம் வாவபூதீவதூம் விவபூ | சிமிவிஸு வவி
 ஷாவெஷு வபூசிஷ்வாவிவிஸ்யூ || ௪௪ || யொமிவிஸநகா
 கெஷு கீயெயு மும்பாஸரிநாமெவம் | தெதாமிஸவமி
 தெதவிபூவெ ஸவவிதெஜபூயரெம் || ௪௫ || கஸு
 சூரிசிஷ்வாவுகெஷ ருதிதம் வாமெவாநயு | நநாசிஷ்ஷுருத
 விக்ஷா கெகொஸாத்தெ நுபொதூ || ௪௬ || நநீஸெநெவ
 விஜ்ஜு ஸூரிநெ ஸ்ஷுயாமகியு | ஸதஸூவஜ்ஜிம் காவபூ

தைத்தெரிவிக்க வுடனே யமன் சித்திரபுத்திரன் முதலானவர்க
 ளோடு தர்மாதர்மங்களை நன்றாகப் பரிசோதித்துப் பார்த்தெள்ள
 ளவு புண்ணியமுகூடக் காணாதபடியால் கோபங்கொண்டு முன்
 னூத்தியறுபது மகாவ்விபாதிகளோடும் மூர்த்திகரித்த புண்ணிய
 பாபங்களோடும் சித்திரகுப்தனோடும் கூடக் கழுத்தில் நூறு
 மணிகள் கட்டி ஹுங்காரஞ் செய்துகொண்டு மைமலைபோலு
 யர்ந்து நிற்கும் கிடாவிலேரிக் கொண்டு கைலையங்கிரியையடைந்து
 போகவதீபட்டணத்தி லாலயத்தின்னடுவில் மணிமண்டபத்தில்
 ரத்தினசிங்காதனத்தில் சநகாதி முனிவர்களாலும், கங்கை முத
 லான நதிகளாலும், பிரம்மாதி தேவர்களாலும் சூழப்பட்டுக்
 கொண்டு பராசக்தியோடு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீகண்டபரமேசான
 னைக்கண்டு வந்தவேகமடங்கி தூரத்திலேயே தண்டம்போல்
 விழுந்து விழுந்து நமஸ்கரித்து நந்திகேசன் மூலமாயனும்தி
 பெற்றுச்சன்னிதானத்தில் நின்று அலையற்றவமிருதசமுத்திரம்

ஸ்வாமிநாஜஸ்து தஸுதா || ௪௭ || கடாரகெடுணெவ ராஜெம்
 ஸ்வாஜீவயாஷாநா || ஸ்வாமிநாஜமெ ததா க்ஷிபா ருஷா
 டணவடா யதி || ௪௮ || ஸ்வாதாம் ப்ரகருதே தத் ததா
 ப்ரீணயந் ஹரது || ௪௮௧ || யதி— ஸிவா ரிஹாடெவ ருபா
 பதி ஸ்வாஸிவம் பஸாநாநாம் வதிபிஸிகாவதி || ஹரம்
 ஸுரொஸம் ஜமதீஸரீவ்யம் நரோதிஸத்யம் வரோதூரநிவிண ||
 || ௪௯ || சுநாடிநாயம் மூணஹீநரநிவிண ரோயிநம் ரோயிந
 ரோதிகாரணம் || சுநாதிஸம்ஸாரவிநாஸகாரண ஹரோதி ஸத்யம்
 வரோதூரநிவிண || ௫௦ || யதாஜ்யா ஸநிபுஷுதாஸ
 நாடிய ஸ்ரானி நித்யம் ஜமதொஸ்ய ரக்ஷணை || ஸ்வாஸிராஸா
 ஸிதஸவ்யொகக ஹரோதி ஸநிபுஷுதாஸநிபுஷு || ௫௧ ||
 வனவம் ஸுவதம் யதோரெண வாக்ஷய டெவம் க்ருபயா க்ரு
 வானம் || உவாஸ கிஸிஸ ஸபரோதவகஸுதொஷயந் வெத்
 வதி வதிஸதா || ௫௨ || ஸாஸாரம்— டணவாணெ ஸு
 ணவாஷா வாக்யம் ரிபி ரிஹாதிதே || ௫௩ || காவிதொஸி
 ஸ்வாநாடி ஸ்ரானிபரவாஸக || கொவாஹொரிஹாவாஸீ
 ரோத்யுமனா நராயதி || ௫௪ || நரகாணாஹ ஸவெஷாதிநா
 ஹாஸ்தா விஸெஷதம் || வெவாரணெ ரிபிஸாநெ தயாஸி
 ரிபிதவாந் யதம் || ௫௫ || தீயநாநாம் ஸாநரோஹாத்யா டெஹ
 ஸு ரிபிஸாநெய || ருஷாஸிபா த்யுமநா திவ்யெஹயாஸயா ||
 || ௫௬ || ததே த்ரீரணாடெவ ஸவாந் ஸவா ஸாயயா ||

போல் விளங்குமீசனுடைய திருமேனியைப்பார்த்துக் கைகால்
 பதர ஸ்தம்பம்போல் பிரமித்துநிற்க வப்பொழுது முகமான சந்
 திரனுடைய சந்திரிகைபோல் சுத்தமான புன்னகையுடன் கடைக்
 கண்ணாலீசன் கடாக்கிக்கக் கொஞ்சந்தெரியமடைந்து வில்லையை
 யும், முத்திராதண்டத்தையுமெதிரில் வைத்துவிட்டுக் கைகுவித்
 துக்கொண்டு வெருவாகத்துதித்தான். அப்பொழுதிசன் யமனை
 யாதரவோடு சமீபத்திலழைத்து யமதர்மஞானே உனக்கிப்போது
 மிகுந்த கோபமுண்டாயிருக்கின்றது. கோலாகலன் மகாபாபி
 தான். சகலமான நரகமுமிவனுக்குக் காணாததுதான். ஆனாலும்
 வேதவளத்திலிவன் வசித்து மரித்தபடியால் ஞானவானாகப்பவித்
 துப்பாபங்களைத் துடைத்துவிட்டிருந்தக் கைலையை யடைந்தான்.

ஐயோ வெடானவிஜ்ஞானம் ஸிவகேசுத்ருநிவாஸதம் || ௫௭ || கெகலா
 ஸ்ரீநிரம் ப்ராபெஷா லிஷுகேசுத்ருநிபபுகம் || ௫௮ || தக்ஷஸ்யாநகெவ
 ஹம் வக்ஷாநாஹம் ஸகெதா நரானக || ௫௯ || சேஷாஜணவபிள்
 ஸ்ரீமதுஹீகா தவவாஸதம் || ௬௦ || மஹ ஸீவ்யம் சிஹாஸுபெஸநெ
 மெஹாஜாஸு தெதத்ருவெ || ௬௧ || ஸிவகேசுத்ருநிபபுக
 லிஷுகம் வாகெஸாவா க்ஷணஜா துக்ஷ || ௬௨ || மஹேஸ்வரதவதெதஷா
 ஹவெநததவீபுரவா || ௬௩ || ஸவதவாவாநி நஸ்யுநி சிஹா
 வாவதாரணயவி || ஸிவகேசுத்ருநிபபுக || ௬௪ || ஸிவகேசுத்ருநிவாஸி
 தம் || ௬௫ || வாகெஸு தெநலிஷுகெ வடிவத்ருநிவாஸஸா
 மஹ க்ஷம் வடிவம் வீர சிவ வாக்யசுநாஸாந || ௬௬ || ஸநதஜ
 வதா ப்ராசுதம் ப்ராசுதா யதேவகிம் வுநம் || ௬௭ || ப்ராணஜி வர
 ஜேஸாநம் கொவெநெத சேவாஹ || ௬௮ || யதே கொவாஹ
 மொ சிஹாவாஸ் மகாவாஸி ஸ்ரீதாஸ || ௬௯ || ஸநியிதவ ஸம்
 ப்ராஸ்தம் கிஹ வக்ஷாஜிதேவா || ௭௦ || ப்ராஹ்ணா க்ஷத்ரு
 யா வெஸ்யா யெவாநெ ஜீவஜாதயம் || ௭௧ || ஜாதாஹாநி யா க்ஷ
 யதேவா || ௭௨ || நக்யதாரிஹ ஜா
 நாநி வாவாநா விநிஷுதயெ || ௭௩ || க்ஷயி சேக்ஷி விதாநி ஸ்ரீநெ
 ஜலிநெதகாநநெ || ௭௪ || க்ஷயி சேக்ஷி விதாநி ஸ்ரீநெஜலிநெதகாந
 நெ || ௭௫ || ப்ராநிபுயநாஸுநி வாக்ஷம் மஹேஸ்வர || ௭௬ || க்ஷ
 யி சேக்ஷி விதாநி ஸ்ரீநெஜலிநெதகாநநெ || ௭௭ || தாஸ்த
 மஹேஸ்வர ஜாஸுநி சிவகேசுத்ரு க்ஷ || ௭௮ || க்ஷயி சேக்ஷி வித
 ரதி ஸ்ரீநெஜலிநெதகாநநெ || ௭௯ || வஸுநகம் க்ஷ || ௮௦ ||
 தம் விசுயம் ஸ்யுமிஸேரக || ௮௧ || க்ஷயி சேக்ஷி விதாநி ஸ்ரீநெ

நானென்ன சொல்லுவேன். சிவகேசுத்திரத்தின் மகிமையப்
 பேர்ப்பட்டது. அதைச்சொல்ல வென்னாலுங்கூட முடியாது.
 சிவபக்தர்களை நீ வெகுமானிக்கக்கடவாயென்று சொன்ன வாரத்
 தையைக்கேட்டு யமன் மருபடியும் நமஸ்கரித்துக் கொஞ்சம்
 மனவருத்தத்துடன் சனை நோக்கிக் கோலாகலனென்கிற மகாபாபி
 தன் மாதாவை மருவியுங்கூட வும்முடைய சன்னிதானத்திலிருக்
 கின்றான். இதற்குமேல் நானென்ன சொல்லட்டும். இந்தப்படி
 வேதாரணியத்தில் முக்தியளிக்கிறதாயிருந்தாலெவ்வென்ற தர்

ஸ்மிநெடிகாநநெ || எ || ஷாலீம் மாம் வாஜிநம் நாம் ந ஷாலு
 நி நராயிபாஃ | க்ஷயி ஶேகிம் விதரதி ஸ்யாமெந்ஸ்மிநெடிகாந
 நெ || எக || சுதிய்யுஷ்யாமதாநாஹ விக்ஷாகாணாஹவளந் ||
 க்ஷயி ஶேகிம் விதரதி ஸ்யாமெந்ஸ்மிநெடிகாநநெ || எ || வுக்ஷா
 நாரொவ்யெயம் ஷாமாய்யம் ஶேரூஹகுரிஷம் | க்ஷயி ஶேகிம்
 விதரதி ஸ்யாமெந்ஸ்மிநெடிகாநநெ || எ || வஹ்யஜ்ஞஹக்
 வபுனி வஹ்யஜ்ஞவராயணாஃ | க்ஷயி ஶேகிம் விதரதி ஸ்யாமெந்
 ஸ்மிநெடிகாநநெ || எ || ஶிவவகுஜாம் நகுவபுனி ஶிவய்யா
 நவராயணாஃ | க்ஷயி ஶேகிம் விதரதி ஸ்யாமெந்ஸ்மிநெடிகாந
 நெ || எ || நாமரணியவரவாநாம் ப்ராபஸிதாநி வாவிநம் |
 க்ஷயி ஶேகிம் விதரதி ஸ்யாமெந்ஸ்மிநெடிகாநநெ || எ || கிரித்
 வஹ்மொகேந ஹாஹாகாரேண ரெவிஹா | ஸவெபு வெ
 ஷ்வநம் மக்ஷா வலிசுவா க்ஷணஜாத்ருக்ஷ || எ || ஶேகா ஹவெயம்
 ஷேபுவெஸ க்ஷேத்ரஜாஹாத்ருமளரவாக் | வுணுகேபுரதா
 ஶாவி பாவகேபுரதா விஹா || எ || ஸவெபுஷேகாஹவஹி
 ஹ வணாஹாஹாஸாநவாஃ | நாஸ்யுத் தாரதஜேனுமஹாஜிவ ஶே
 ராஸ்யு || எ || நகிஹிசு வுணுகேபுரவஸ த்ருஷ்டிரெவ
 வ்யவஸ்திதம் | சுதிபாவவ்ஸகோவவிவிநாநவரஜாஸ்திதம் || அ ||
 சுபஹ்ம ராவராவெகிம் ஸாத்ர வுணுஸாரிஜ்ஜெ | கிம் யஷ்டா

மத்தைச்செய்வான். எந்த பாபத்திற்குப் பயப்படுவான். கொ
 டிய பாபங்களைச்செய்துவிட்டு மரணஸமயத்தில் வேதாரண்
 னியம் வந்துவிடுவானே. வேதாத்தியயனம் கர்மானுஷ்டான
 மீசவரபூஜை, தானம், ஆல்யநிர்மாணம், வேதாந்தவிசாரம்,
 சாஸ்திராப்பியாஸம், தியானம், யோகம் முதலானதுகளை இப்
 படி முக்தி கொடுத்தாலெப்படிச் செய்வார்கள். பிரம்மஹத்தி
 முதலான மகாபாதகங்களுக்கார் பயப்படுவார்கள். வேதாரண்
 னியமிருக்கின்றது பார்த்துக்கொள்ளுவோமென்று துணியை
 டைவார்களே. ஹே! சங்கரா? சந்திரசேகரா? இவனென்ன
 புண்ணியத்தைச் செய்தான். வாஜபேயம் முதலான யாகங்களைச்
 செய்தானா, இல்லை யோகியா, அப்படியாவது மாகமாசம் முத
 லான புண்ணியகாலங்களில் வேததீர்த்தத்திலொரு ஸ்னானமாவ
 து செய்தானா? இவன் செய்யாத பாபமெது? இவனும்முடைய

ராஜஸூத்ரபெந வாஜவெயெநவாழ்வுஸு || அக || தவாஜே
 ஸம்ஸூதெர் டேவ தவாஜுபயரஃ வுநஃ | தவ டாஸஸு டா
 ஸொஹஹஜாநெ டிஹிரோந்தவ || ௮௨ || சூதள க்யா நிபு
 டெதாஹம் வாவிநொ யாதயெதிவ | தெந தாத டியாவொ
 டுநொநெசு கிம் காரணம் டி || ௮௩ || கபராயம் கபிஸூஸு
 கிஜ்ரஸு தவாயுநா || நாரஃ— உதி விஜ்ஜாஸு டேவெஸம்
 யஃபுராஜுவிராஜராசு || ௮௪ || யயள ஸம்யதிநீம் வஸூஜி டிஷா
 ஸாமஸு டெவஹவ | ஹததெதாஹவாஸூநம் யெ ஸுண
 னி நரொததாஃ || ௮௫ || சுமஜாமநாசு வாவாசு வுசிவ
 வுக்யதாடி | டிஷுநெ டிநவாடொகெ நாதகாயபூவிவா
 ரணா || ௮௬ || டிதமுஹாஹி டிஹொஹநெ கிடிநடிவஸி
 ஷுதெ | ஹகெநெநவாவவாஸெநஸிவராதி டிநெத
 தா || ௮௭ || ஸஹஸுஸிவராதி டிணாம்ஹம் வுரவொதி டி
 நவம் | கநாயாஸெநஹதெ ஸாஸுதம் வடிதெவெ || ௮௮ ||
 ஜ்ஜாதாசுதாயபூநாம் டிநாதஸூதபூநாவதிபூநா || ௮௯ ||
 ஸுடுநெ ஜாயதெ வுசிவெடிஹாஸு டெவநுப || ௯௦ ||
 வஸூஜிதிதா யஸூகாநவஸுதி ஸுடிபூநாம் | தஸுஹம்
 ஸஸுடிஹிதா ஸுபனி விதரொ டிவ || ௯௧ || வஸூஜி
 திவ யஸூகா வஸுநுஹெத கிவிஷாசு || ௯௨ || வெடி

யவேஷங்கொண்டும்மிடத்திலிருக்கின்றனே, வந்தவர்களிவனை
 யஞ்சேர்த்து நமஸ்கரிக்கின்றார்களே? இவனுக்கிணங்கியிருந்த
 இவன் தாய் பரதேவதைபோல் விளங்குகின்றனே, இந்தவிரண்டு
 குழந்தைகளும் விராயக்கப்பிரமணியர்களே? ஹே ஈசா! கரு
 ணைக்கடலே, இதென்னவாச்சரியம்? உம்முடையதிருவிளையாட்
 டையறிய நான் வல்லவனே, பாபிகளை நரகத்தில் தள்ளென்று
 தாங்கள் முன்செய்த புத்திரவைபெண்ணி இவ்விதம் கொன்
 ணேன். மன்னிக்கவேணுமென்று சொல்ல விசன் கேஷத்திரவை
 பவம்ப்பேர்ப்பட்டது யாரென்னசெய்யலாம் போவென்றுத்திர
 வளிக்கத்தர்மராஜன் ஸம்யமினிக்குச் சென்றான். கொடியபாவத்
 தைக்கடவேரோடறுக்கும் வேதவனத்தைத் தெரிசிக்கிறேனெ
 ன்று சொல்லிவிட்டுத் தெரிசிக்காதவர்களைப் பிதுருக்கள் சபிக்
 கின்றார்கள். இதிலொரு சிவராத்நிரியிபவாசமிருந்தாலாயிரம்

சுக்ரநநவெவஹம் ஸுகுதாவநாஸநஜேஹத் ப்ராவுரோமஜெவெஹி
விஸுகுதாமரோய்யுவிவாரிவிஃ । யஸ்யுணொதி ஸுபாவஹம்
ஹவஸ்யுஹநகாரணம் ஜேஹுதெ வஹ ஸத்யுஜேத்ர யோஜ்யு
தெ ஸஜேஹித்யு ॥ கூகத ॥

ஐதி ஸ்ரீஸாநெ ஸநதாஜாரஸம்ஹிதாயாம்
கெத்ருவெணை உவாரிஹாமெ வெஹாரணுஜோஹாதெ
கொதாஹமவிஜோகக்ஷணநாஜி திநவதிதஜோஜ்யாயம் ॥
ஐதி த்யுதீயோஜ்யாயம் ॥

சுய வத்யுயெய்யாஜ்யாயம் ॥

நாரஜே—வாநரந்யுக் ப்ரவக்ஷாஜி வெஹாரணுஸ்யுஜெ
ஹவ்யு । உக்ஷிணெஜிணிகணய்யுஸு தவஸெவெ ஸகும்ஹஜி ॥
॥ க ॥ கொஸஜோத்ரு ஜேநிபெருஜெஹிஸுகெஸ்துஹவ்யுதஃ ।
கயுஜாணவெஹம் உஷ்டம் ஸிவஜ்யாநவராயணம் ॥ உ ॥ ஸிவ
வஜிஜாபுஹாவாது வஹாக்ஷரஜிவாநுநிஃ । தவஸா தியஜெ
நாய ஜ்ஜவ்வாஜெஹிவஜேமஜெ ॥ ந ॥ ஹவஸ்யுஹ ஹவாந்யாஸு
வெவாஹிகவியாநதஃ । ஸகள தாகஹ ஜோயாஜ்யம் ஸ்ரிஸிகா
பொஹிஸங்குர ॥ ச ॥ கடகாமஜகெய—புரகிரீடஜேகாபெடாஜ
வ

சிவராத்நிரிக்குச் சமானமிதிநமகிமையை யாரரிவார்களுண்டு
நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் வேதாரண்ணியமாகாத்மியத்தில்
முன்னுவது அத்தியாயம் கோலாஹலசரித்திரம்முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

மருபடியும் நாரதர் மாந்தாதாவை நோக்கி, மாந்தாதாவே
வேரொரு விசித்திரமான சரித்திரம் சொல்லுகின்றேன்-கேளும்,
மணிகீர்ணிகைக்குத் தெற்கே ஒரு குரோசத்தில் ஸத்தியகிரியின்
கொடிமுடியிலிரண்டாவது சங்கரரான வகஸ்தியமுனிவர் மகத்
தானதவத்தினாலும் சிவபூஜையின் பெருமையினாலும் பஞ்சாக்ஷர்
ஜபத்தின் மகிமையினாலும் கடகம், கிரீடம், மகரகுண்டலம்,

தது 1 திவிதம் ருநிஸுடுவெஸு ருநிஸுவிஸுடுவெஸு ॥ ௧௦ ॥
 ஸுடுமாஸு வெகாசுரகாஸுடு டுஸுடுயாஸுடு வெஸுடுடு ॥ வெ
 டுரானுடுஹாஸுடு ஸவடுடுவ நிடுஷவிடுத ॥ ௧௧ ॥ ஜெஸுடு
 டிவஸுடு யா ரெவா வடுவடுடுகாதிணயொ டுடுயா ॥ தடுடுது
 வஹாடுரானுடு யநுடுஷாடுடு கடுதா வுரா ॥ ௧௨ ॥ தஸுடு
 ஸதுயிரெடுடுடுவிடு விஷுடுஸுடுயுடு ரகாசுடு ॥ கொடுரா
 ஸுடுதாடுஹாடுடு யொஜடுடுதுவதிஷுடுதி ॥ ௧௩ ॥ விஜுடுயுடு
 தஸுடு வுராதஸுடுதம் கொடுராதுதடுவாடு ॥ விவிதம் ஸுடு
 ஹதுயாஸுடுடு ருநிஸுடுடுது ॥ ௧௪ ॥ ருஸுடுதா—கிடுயுடு
 ஹவாடுடு ருஸுடுய ஹாடுடுடு ॥ கடுராணடுடுடு வெ
 ஷுடு வெடிாரானுடு ஹாஸுடுடு ॥ ௧௫ ॥ கடுவா டுஸுடுயாஸுடு
 ஹிடுஹாஸுடு வுராசுடுதம் ॥ வுடுதாடுகாடு டெவடுடுடு கடுவ
 யா டி ஸுடுவடுத ॥ ௧௬ ॥ நாடுடு—ருஸுடுதஸுடுடுடுவகாடு
 ஸவடுடுடுடு ஸுடுவடுத ॥ நிடுவெடுடு ருஹடுகாடு காடு
 ஹுணடுடுடுதம் ॥ ௧௭ ॥ டுயாடுஸுடுடுஸுடுடு ஸவடுடுடு
 ஹிடுத ருதம் ॥ சுடுடுஹாடுடுவடுடுநிடுது நிடுதுணாடுடுடு

முத்துவடம், தோள்வளை, ஒட்டியாணம், பாதசரம் முதலான
 திவ்வியாபரணங்களணிந்து பரதேவதையோடுகூடப் பல்லக்கில
 மர்ந்த பரமசிவனுடைய விவாஹ வேஷத்தைக்கண்குளிரத்தெரி
 சித்தார். இந்தப் பூமியின் தென்வடல் ரேகையிலிருக்கின்ற
 வேதவனத்திலாதிராமனால் செய்யப்பட்ட தனுஷ்கோடிக்கு வ
 டக்கே சுமார் யோஜனதூரத்தில் சத்தியகிரியின் கொடுமுடியில்
 சகலமான தீர்த்தங்களையும் ரகசித்துக்கொண்டு விஷ்ணுவசிக்
 கின்றார். அவருடைய சன்னிதானத்திலுத்திரவு பெற்றுக்கொ
 ண்டு கட்டாயமாயர்த்தோதயமகோதயங்களில் தனுஷ்கோடி
 யில் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டியது. அப்படி ஸ்நானஞ்செய்தால்
 பிரம்மஹத்தி முதலான மகாபாபங்களும் நசித்துவிடுமென்பதில்
 சந்தேகமில்லையென்று சொல்ல, மாந்தாதா நாரதரைப்பார்த்து
 ஓ மகானுபாவா? பரமேசுவரன் ஹிமயமலையிலல்லவோ கல்லியா
 ணதெரிசனம் கொடுத்தார். வேதாரண்ணியத்தி லகஸ்தியருக்கு
 மாத்திரமப்படி விவாஹவேஷதெரிசனங்கொடுக்க வென்னகார
 ணமென்று வினவ மருமடியும் நாரதர் சொல்லுகின்றார். அர

|| 1 || கரு || விஷ்ணுஸிவஸ்ய கிஷ்டா வுபிஸுவ விஸார்
 வதெ | ஸுமஸ்ய வெவவ்வதும் கிணிகிடி யெயிதழ || 1 ||
 விதிதாயெய்யாழ்வரி கிராஜநதடி ராம் பரிவ்யுலி | தயாழ்வரி
 யக் பாராவுத மெஸ்யுஸ்ய ஹோமெநம் || 2 || கரு || கயூணவெ
 வவம் ஸம்வெய்யாருணெ ந்யவொத | உய்யாபாஸவக்த
 ஸ்ய காரணனஸ்ய வய்யுல || 3 || கரு || பாரா ராஜநஹாஹ
 ஹிபாடி ஸம்வொணிகம் | கயூணவெவவம் உய்யாபா
 தாஸுஹிநாயப || 4 || கரு || ஸவெய்ய யொமிநொ ராஜந
 நயொ வீதகிஷ்டா || 5 || யக்ஷாநவமஸுவ லிபிவிடிநாயொர
 மா || 6 || கரு || விஸாவா முஹுகாஸெவ யெயாநெ ஹெ
 யொநயம் | ஹிகாஸா தயா ராஜந ஸுஹவிஷ்டாயஸுமா || 7 ||
 || 8 || கரு || வனகத ஸம்வதாம் வொவயம் ஹிபாடி ந்யவஸ்த
 ததொயரா ஹாகுநா ததொ நளரிவாண்டுவெ || 9 ||
 வனகத ஹாவஹநா நிபெவாவக ஸய || 10 || உந்தா ஹி
 னா ஹிபிவிடிவர்திவாவக || 11 || கரு || விவர்திடி ஹிபா
 ஹிநயஸுஸிதவதாம் | ஹொயிதாம் ப்ராஜநயம் வகிதா
 ஹெவவாஹொ || 12 || ஸாணம் ஸவயெவாநா ரக்ஷாஹெ
 திவாஸுவத | தெஷாநாதஸுரம் முகா கருணவொரி
 தெக்ஷணம் || 13 || கரு || ஜமதொ ரக்ஷணம் கதம் மெஸ்யு ப்ராஹ
 ஸம்கரம் | ஹொஹொழவ்யு ஹொஹொஹொஸவய்யுஜ்ஜ ஹெதெ

சனே! கேளும்; முன்காலத்திலிமையிலையில் நித்தியகல்லியான
 மூர்த்தியான ஜகதீசனுடைய திருக்கல்லியானத்தைத் தெரிசிக்
 கவேண்டி சநகாதியோகுகளும் குபேராதியக்ஷர்களும் விரோச
 னாதி யசுர்களும் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும் வசிஷ்டர் முத
 லான ரிஷிகளும் சித்தவித்தியாதர கருடகந்தருவர் முதலானவர்
 களுஞ் சங்கமாகச் சேரவப்பொழுதிந்தப் பூமியானது பாரத்தி
 னால் வடபுரம் தணிந்து தென்புரமுயர்ந்து சமுத்திரத்தில் கவி
 ரப்போசின்றதோணிபோல் பவிக்கவுடனே சகலமான முனிவர்
 களும் சர்வலோக சரணினியான ஜகதீசனைப் பணிந்து ஹே ஜ
 கதீசா? தயாநிதியே ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பிரார்த்திக்கவப்
 போது தேவதேவனான மகாதேவன் தன்னருகிலிருந்த வகஸ்த்
 தியரைப்பார்த்து ஹே அகஸ்தியா? பக்தசிகாமணியே! பார்த்தயா

வியம் || ௨௪ || டக்ஷிணாஸாரம் ஸரீகதடும் மஹ டக்ஷிணஹிக்யடும் ||
 விஸ்யஸ்ய மஹம் நிவடாவ்ய ஜமதஸ்யாவநாயவ || ௨௫ || வாதா
 விநஸெவவஹ ஸம்ஹுத்ய ஜஹஜ்யா | வெஹாரணுஜேந
 ப்ராப்ய ஜோராயநததாரம் || ௨௬ || ஜஹமநவயடத தத்
 கீஷ தவொயந | கயூணமேமததத் டஸ்யபாதி தவாநவ ||
 || ௨௭ || நொவெஹிஹ ஜமநஷ ஜகொயெ ப்ரெயொ ஹவெக |
 ரக்ஷிதம் ஸ்யாதயா ப்ரஹ்ம ஜமநெததயராவா || ௨௮ || மஹ
 ஸீவம் ஜஹாஹம வஹம் பாயுதாம் ஜி | உத்யுதவதி ஜெ
 வெஸெ ஸஸிபள கும்ஹஸம்ஹவம் || ௨௯ || ஜேநீநாம் ஜஹதா
 தத் பஸ்யுதாஹ ஸஹஜுணெ | டும்பெந ஜஹதாZZவிஷ்டம்
 கயூணாடஸடதெந ஸம் || ௩௦ || உஜஹஹ ஜஹாஜெவம் ப்ராஜ
 விஷ்டவததம் | ஸாதிவ் ஸவெடவி ஜேநயம் பஸ்யுனி தவ
 ஜேமதம் || ௩௧ || கிம்பாZZவரிதம் வாவ ஹஜாநெZZஹம் க்யவா
 கியெ | நொவெஜெவம் ஹவதா வதவ்யம் பூணுக்யஜேநம் ||
 || ௩௨ || உத்யுக்ஷ விரராஜாஸள தடுஷ்டதத் ஸஹஜுணெ |
 பூந்ராஸாஸ்ய தம் ஜெவொ வாயிரமூரஹி ராஜாராக் || ௩௩ ||
 டஸ்யபாதி தவாஹம் ஜெ கயூணாம்க்யுதம் வபும் | வெஹார
 ணுஜே ஜஹாஹம ஸெதஜேடுயெ பூராதநெ || ௩௪ || தத்
 த்யாநாஹாராணஹ க்ஷதிஜெதந ஜெமேடுயெ | கெயாஸம்
 டக்ஷிணஹாஜி ஹவிஷ்டுகி ததவொ || ௩௫ || தத் பஹாக்க
 ரம் ஜெஜ்ஜம் ஜபவ் பியக்ஷம் ஜி | ஸ்லெஸா ஹவ ஸம்பம் மஹ

மகரிஷிகளின் பயத்தை, விர்தியனும் லோகன்ரோதம் பண்ணிக்
 கொண்டிருக்கின்றான். ஆகையால் துருசாய்த் தெற்குத்திக்கை
 யடைந்து விர்தியனைப் பாதாளத்திலழுத்தி இவ்வலவாதாபிகளை
 யுங்கொன்று பூமியையுஞ் சமமாகச் செய்யக்கடவாய். உனக்கு
 மகாமகிமை பொருந்திய நமது வேதாரண்ணியத்தில் விவாகதரி
 சனம் கொடுக்கின்றோம் போவென்றுத்திரவளிக்க வுடனேவகஸ்
 தியர் தண்டம்போல் பணிந்து ஹெ ஜகதீசா? நானென்னபாபஞ்
 செய்தேனோ, இவ்விளவு முனிவர்களமிந்த மகாவைபவத்தைத்
 தெரிசிக்க நான்மாத்திரமிப்போதிவ்விடமிருந்து போகவேண்டிவந்
 ததேயென்று மனம் வருந்தவகஸ்தியரை இப்படியே தரிசனங்
 கொடுக்கின்றோமந்த வேதவனந்தெக்ஷிணகைலாசமாகப் போகிற

ஸத்யுதேதநயொயுதெ || ௩௬ || ஐத்யுதொ டெவடெவெந
கும்ஹஜநா ஜெமாதுநா | டிகுதிணாஸாஃ ஜமாஜாய ஸதீகததும்
ஹவஸ்யு || ௩௭ || பண்ணாநி ஸாநவயபாணி மகாபகா
பாநம்பாநம் | விந்யுநிவபாபணம் கபகாஹஸுரள தொக
கண்கள || ௩௮ || வா தாவிநனெயுஹஸம்ஹத்ய தவஸொ
வயாசு | ஸிரவிதம் ப்ரஸநாதா மதவாங் வெடகாநநீ ||
|| ௩௯ || தத்யு மகா ஜெமாதீயபும் ஜெனிகண்ட்யாப்யுதேததீ ||
ஸாகா ஜெனுவியாநெந தீயெடு வெஜாஜெத தயா || ௪௦ ||
வெஜநஜாஹ கொடியாஹ வியிஜாமெடுண வெஜேநி || டி
வஜா வெஜவநாயீஸஹகா ஸுக்ரா யயாவயு || ௪௧ || தஸ்யு
டிகுதிணஜிஹாமெ கொஸாஜெத ஜெமாவ்யுதெ | நிஜாய வெஸ
கதம் மிம்ம் பஞ்ஜியங் ஹகிஹாவிதீ || ௪௨ || நித்யம் வெஜவ
நாயீஸ ஜெதீயக்யுதெ நெத்யொம் | பஸ்யுங் பரயா ஹத்யு
ஸம்ஹாராராயநெயா || ௪௩ || ஸிதவாங் கதிவிசுகாலாஃ
ஸதெத்யு வ ஜேநிபாஃமவம் | கய்யாணஜேமஹஸ்யு ஸம்ஹாடி
ஸுயிதாஹதம் || ௪௪ || பாவத்யு ஸஹிதொ ஹகா ஸ
வெடுஜெடுவஜிடுவிஸஹ | யொயிவிஸநகாஜெஜ்யு நித்யம்
கெஸாஸவாவிவி || ௪௫ || சூயயள நிமஜாரணம் பவித்யம்
ஸவதத்யுஹ || ஸனொஷாயபுஜேஸ்யு டிஸுநெஜொஃ
பாரா ப்ரஹம் || ௪௬ || டிஸுநம் டிதவாஃஸஸ்யு கும்ஹஜஸ்யு

தென்றீசஞ்சொல்லியனுப்ப வகஸ்தியமுனிவரப்படியே புரப்பட்
டு வந்தியனை யழித்தி யசுரர்களிருவர்களையுங் கொன்று பூமியை
யுஞ் சமமாகச் செய்துவிட்டு வேதவனம் வந்து மணிகர்ணிகை,
வேதாமிருதம், வேததீர்த்தம். தனுஷ்கோடி முதலான தீர்த்தங்
களில் ஸ்நானம் பண்ணி மகாலிங்கத்தை விதிப்படிப் பூஜித்தொரு
கூப்பாட்டுக்குத்தெற்கே பர்ணசாலைக்குடிக் கொண்டு தவம்புரிந்து
வந்தார். தன்னுடைய பர்ணசாலைக்குச் சமீபத்திலகஸ்தீசவர
ரென்றொரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்து வருங்
காலத்திலீசவரன் தேவியுடன் கல்லியாணத்திருக்கோலங்கொ
ண்டு தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் கணங்களோடும் கூட
வாழிப்பவித்து ரத்தினசிங்காசனத்தில் புகையினால் கலங்கின
கண்களோடுகூடின பராசக்தியோடுகூடத் தெரிசனங்கொடுக்க வ

உலாபுமெஃ | ரதலிஹாஸமெ லிவெ ஜுதூரீணிவிராஜிதெ
 || ௬௭ || நாநாரதஸுரீகீணெ நானாம்காரஸம்யுதெ | உஹ
 தெ ஸவபுதொஹெ, ஸுஹாஸுரணஸம்யுதெ || ௬௮ || ஸ்ரீ
 க்ஷா வெகாஸமெ லெஹெ வாவபுதூ களதுகபுரிபா | ஹொ
 யெகுஜாரணாவாமெநத்யா ஜுபா தயா || ௬௯ || ஜமநு
 மஹ்யநா ஜநநா ஸவபுலெஹிநாடி | லிவபுஸுநநாரொ
 லிபிபுயுமலாமுமெவமெஃ || ௭௦ || கரீநீயவபுஃ காகூ
 கநவபுபிஃ ஸுஹெ | லிபுமந் லிதவாமுஸுமெஸு ஜுநயெ
 ஜுநிஸெவித்யு || ௭௧ || தம் ஜெமலாயதநஜெஸிகயா ஸஜெதம்
 லிவாமராமராமுமிரம் வரஜாயபுதக்யு | நுத்யு ஹஸங்
 வுணதவெதந ஜாததக்யா ஸ்தூஸுஜம் ஸகமெநமஜ ஸார
 ஹுத்யு || ௭௨ || நக்யாநக்யா வுநநபுக்ஷா ஸஜெநாஷாகுமி
 தெக்ஷணம் | ரொஜாணிதவபுஸுஜெ ஜெஹலிபுஃ கமஸொஹ்
 வம் || ௭௩ || ஹகூ வரவஸொ ஹகூ வாகெகூருவநிஷ
 லெஹெ | துஷடாவ வரஜெஸாநம் விஸிஷ்டம்ஸிஷ்ட வுஜித்யு ||
 || ௭௪ || சுமஸுஜம் — சுமலாஸம்ஸாரஜெஹாஸஜெ ஜெம் ஸடா
 வுதூக்ஷதூருபெ | லுராஸம் நித்யுஸுவாஸுஜம் ஜாம்
 கூக்ஷா ஸுஹொ ரக்ஷவெடாடலீஸ || ௭௫ || க்யா ஹுவுபாயு
 ஸம் ஜெம் வஹ வஹிஸு ஜெஜாதிஸு ஸவபுதஸுபு காமம் |
 ஸஜெதூநித்யுஸுஸுஸாகு ஜெஹஸொ வஜெ லெவ க்ஷதூம்
 ஹொஜயுமூ || ௭௬ || ஸுஸாநகூஜாஜெநி ஸுதிஜூம்
 கதூரம் க்யாம் தஸுராணாம் வதிஹ | ஜெஜுஷம் ஸுஷு வாரி
 லெஹ ஜெஹஸம் ஸஜெஜாஜாதம் க்யாஜெஹாரம் வஜெ || ௭௭ ||
 ஹம் ஸவபு காமகாமம் கூவாஸம் மூடாகுஷம் மூலிதம்
 யொமிஸுஜெஃ | நஜெ க்யாம் வெலிகா வாகூநிஷா யஜெநி
 க்யாஜெரெயபுஜூருபெ || ௭௮ || ஸுயபுஸுஜெஸுஜெஹொ
 ஸுயஸு ஜெஸுருஸுஸுயபுபுதூஸுஜெ | க்ஷாயஸுஸார
 காமாவி ஸவபுஸுயபுதூதெநதநாவெதநஹ || ௭௯ || நடா
 நடி ஸுயபுருபெஹ யதூலிஸுயஸம் கெதூவாமம் மம்

கஸ்தியர் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து பணிந்து பரவசமாகப்பல
 வாராதத் துதித்து மருபடியுந் தண்டம்போல் பணியு லுடனே,

ஹனு : 1. முணா தீதனிம முண்ணிவிட்குலம் வரம் லெடிவ
 ஸ்விடினூர்நோரி || ௬௦ || ஸ்ரீ ஹாயீஸம் ஸ்ரீ ஹவிஜாவியோலம்
 ஸாதஜெரிதிஸ்ப்ரகாஸாவலாவடி | ப்ராஜெவாஹதெ வாத்
 சேருவம் வரஸ்ய ஸார்தெ நித்யம் யக்ஸதாம் ஸநிவிஷ்ட || ௬௧ ||
 க்ருதாயெபாஹம் டிஸாநாஜெவ ஸஜெரி நஜெதாஹம் : க்ருத
 க்ருதெரிவ்வி யொகெ | யதெரிஜெவஸ்யுபவஸ்யுஹம்
 ஸ்லக்ஷ்யாணம் டிஸாநாபாஸஜெஹ் || ௬௨ || வநதந்நெ நெந்
 மரிஸ்யவாஸாக் யஸிவ் வெரி நித்யா ஸ்வஸநி | ஜெஹ்
 ஜெஹ் வஸநம் ஸதாரம் ஜெவநித்யம் யஸ்யவாநததயெபடி ||
 || ௬௩ || க்ருஜெவ வரஜெஸார்ந ஜெஹ் ஹகிவ்விதடி | க்ருதாஜ
 சேருவெவதிதம் ரக்ஷாக்க் க்ருவாநியெ || ௬௪ || ஹத்யுக்ஷ
 வதிதம் ஹதெரி டிஸவக் ப்ருணதம் ஜெநிடி | உத்யாவ்யாஹம்
 வஸ்யுப க்ருவ்யா வரஜெஸார் || ௬௫ || வரஜெஹ்நிதி
 ஜெஹ் ப்ருத்யுக்ஷ கும்ஹஜநம் | ஸகும்ஹவ்ஹவஸ்யுக்ஷ
 வாக்யம் வரஸிவஸ்யுதம் || ௬௬ || வராம்ஸ வரயாபாஸ யொகா
 நுமஹகாஜ்யா | வரஜெஹ்நி ஜெஹ்ஜெவ யஜெநுமஹகா
 மஹ || ௬௭ || க்ருநெநெவ ஸாரடுவெண வஸ்யுதெ நித்ய
 டி | க்ருநெநெந் நிவஸதாம் வெரிஸ்யவாஸிவ || ௬௮ ||
 யஜெபாபுக்ஷஜெஹ் கெவாஜெஹ் ப்ருவத்யுதெ | ப்ரா
 ஹவஸ்யுத தாந் ஸவெடி ஜெஹ் க்ருணெவெவடி || ௬௯ ||
 நெநெந் ஜெஹ் ஸிதெ வகெஷ் ஸவஜெஹ் ஹநுவாஸநெ |
 ஜெஹ் ஹவெவாபாம் ஜெஹ்நெ யெஜநா ஹவி || ௭௦ ||

ஜகதீசனகஸ்தியரைத் தூக்கிக் தடவிக் கொடுத்து யென்பக்தகிர
 மணியே! உனக்கு வேண்டுமென்பதை வரிக்கலாமென்று சொல்
 லவப்போதகஸ்தியர் ஹ ஜகதீசா யென்னிடத்தில் தங்களுக்
 குப் பரிபூர்ணகிருபையிருக்குமேயானாலிந்த வேதவனத்திலிப்ப
 டியே சகலமான பேர்களுக்கு மனுக்கிரகம் செய்துகொண்டிருக்
 கவேணும். யெனக்குத் தெரிசனங்கொடுத்த வந்தச்சித்திரைமா
 சம் ஞாயிற்றுக்கிழமைபுடன்கூடிய சக்லபக்ஷம் சப்தமி மத்தி
 யானத்திலிந்த கல்லியானவேஷத்துடன் கூடினவுடன்தெரி
 சனஞ்செய்தவர்களுக்கும், மாசிமாதம் மகத்தில் தெரிசனஞ்செய்
 தவர்களுக்கும், புத்தி முத்திகளை யளிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்

வஸுனி கூர்மோடிவ ஸூகா தீயுததுஷயெ | வஸு
கூர்மோ ஸீரேகுமெ ஜீவனிவ ஜீவமோ || எக || தெஷாரிஷ
புஷோ ஹுகூர் தீஷ ஜீவமோததம் | ஜீவமோஸெ ஜீவகூஷ
தம் வஸுனி ஜீவமோ விஸுஷதம் || எஉ || யெவ வஸுனி
தெ ஜீவமோ ஜீவமோததம் தவாஸுஷ || வஸுனி வஸு
ஜீவமோ யஜீநம ஜீவமோததம் || எஉ || ஜீவமோததம் ஜீவ
மோததம் வஸுனி வஸுனி || ததெதவ வஸுனிவஸு
வஸுனிவஸு || எச || கயூணகூதவெஷெண வஸுனிவஸு
வஸுனிவஸு || மிம்மஸு வஸுனிவஸு வஸுனிவஸு
தம் || எரு || வஸுனிவஸு ஜீவமோததம் கயூணகூதவெஷெண
கயூணகூதவெஷெண யானி யெ ஸுணனி வஸுனிவஸு || எசு || வஸு
வஸுனிவஸு யானிவஸு தாரக || எசு || வஸுனிவஸு
வஸுனிவஸு வஸுனி யெ விவஸுனிவஸு || ந தெ வஸு
வஸுனி வஸுனிவஸு வஸுனிவஸு வஸுனிவஸு || எசு ||

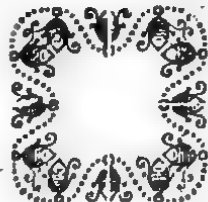
ஜீவ மிஸுனிவஸு வஸுனிவஸு வஸுனிவஸு
கயூணகூதவெஷெண வஸுனிவஸு வெடிாரணுபாஹாதேய
கயூணகூதவெஷெண வஸுனிவஸு ஜீவமோததம் ||

ஜீவ மிஸுனிவஸு வஸுனிவஸு ||

திக்கப் பரமேசுவர்னு மப்படியே யாகட்டுமென்றனுக்கிரகத்து
லிங்கத்திற்குப் பின்பாகத்தில் கல்லியாணகோலத்துடனிருந்தரு
ளினார். இதைக்கேட்டவர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும், சந்
த்திவிருத்தியுண்டாகுமென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

சனத்குமார சம்ஸிதை வேதாரணிய மாகாத்மியத்தில்
நான்காவது அத்தியாயம் கல்லியாண தெரிசனம் முற்றிற்று.

சுய. வஹொஜ்யாயஃ

—(0:)—

சோடாந்தா— சுஹொவிதி துஜாஸ்யாதம் வெஜாரண்யஸ்யுஸெ
 ஸவ்ய | க்வபா யி க்ஷபார் க்ஷக்யா தெநாஹம் வாவநீக்யதஃ ||
 ||க்|| உஜாநீம் ஸ்ருதஹி ரெ ஸ்ருஹந வஹாக்ஷரவியிம் வரஸ்ய |
 ஜிவதாஹ மஹம்ஸஜ்யு ஹஸ்யஜிவி ரெஜெநெ ||உ|| வியிநா கெ
 ந ஜிவவ்யம் வஹாக்ஷரஜெநுதத்ய | வெஜாரண்ய ஜெநிஸ்ய ஹ
 ஸவெபுஷாம் மஹகாங்க்ஷிணஸ்ய ||ந|| நாரஜி— ஜெநாராஜிஜி
 ஜெந்ய ஸவெபுஷாம் ஜெநிஜாயக்ய | வணபூநுஜிவியிநபூஸிஜெ
 ஸகாதவியிநபூ ||ச|| தயாஜிவி ஸிஜிகெதெதஷ ஜிவந
 யாதி வராம் மதிஸ்ய | வஹாக்ஷரஸ்ய ஸிஜெஸ்ய ஸகி ஸ்யநாநி
 ஹுரிஸி ||ரு|| ஜிவநுஜிவெ விஸெஜெண வஜெபு
 வெ ஹாரதாஹயெ | காநிவித்ய வக்ஷாஜி தவ ஸ்ரெதெ
 ஜெவொதஜி ||சு|| ஸ்யாமொ நெஜிஸம் காஸீ கெஜாரம் வ
 ஜிவந்ய | தயாவித்யரிவாநாஜி ஜாநஸம் ஜெநாரவம் ||எ|| கா
 ஹி த்ரியம்ஸகநெஹவ ஸவதமொஜாவரீதத்ய | ஸ்ரெஸெவ
 ஜெஸெவளவ தீயபவபுத வ்ளவ ||அ|| மொவபுதஸ
 ஸம்வாஜிஸ்யுதவபுத வ்ளவ | தயா ஸ்ருநிஜிஸெவ வி
 த்யுநுததஜிவரஸ்ய ||க|| ரதாஜிஜெக்சிகாஜிஸ்ய மஜாரண்ய

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

மருபடியும் மாந்தாதா பஞ்சாக்ஷரஜபத்தின் விதியை விரி
 வாகச் சொல்லுமென்றுவினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தா
 தாவே மந்திரங்களுக்குள்ளே பஞ்சாக்ஷரம் மகாமந்திரம்; யெல்
 லாவர்ணத்தாரு மெல்லாதேசத்திலேயு மெந்தக்காலத்திலேயும்
 ஜபிக்கலாம். ஆனாலுமதற்குரியதான சிலவித்திகேஷத்திரங்களைச்
 சொல்லுகின்றேன் கேளும்; பிரயாகை, நைமிசவனம், காசி, கே
 தாரம், பதரிகாவனம், சித்திரைசிலை, மாணஸஸரஸ், மந்தரபர்வ
 தம், காஞ்சிபுரம், திரியம்பகம், சப்தகோதாவரீதிரம், ஸ்ரீசைலம்,
 விருஷசைலம், தீர்த்தபர்வதம், கோபர்வதம், சங்கமலை, சூலம
 லை, ஸ்கந்தகிரி, சித்திரகூடம், ரத்தினகிரி, மக்ஷிகமலை, திருவா

ஸு யெகெழிசு ஷஷிஸாஹஸ்யஸம்புகாஃ || ௨௧ || தத்ரு ஸ்வி
 க்ஷா ஹிரம் காஹம் ஸிவஸாராபுஷ்யோமதாஃ | சுஷெ-பூடியெ ஸ
 யோதெ வெஷாரணெ நபுவொததி || ௨௨ || சிஷ்யாஹெ நிணிக
 ண்டுபாஹ ஸூக்ஷா வ-புவெ-பூசுததித்ருதம் | நிணிகண்டுபாஹிஹம்
 ஷக்ஷாஸண்டம் வெஷநதிதெ || ௨௩ || ஹ-பூதிம் வெஷாபூதெ
 தீயெ-பூக்ஷாபூரம் ரஜததெவஹ | தத்ருநாநி ஷக்ஷாவ ததக்
 ஸூதெ யயாஸய || ௨௪ || சுஹம் ஷக்ஷா ஸஜீ-புவெ ஷய
 ஸஹ நபுவொததி | தபயிக்ஷா திஜபெருஷாஹ வெஷாஸூ
 ய-பூராமாஹ || ௨௫ || ஷக்ஷிணாஹ யயாஸகி ஷக்ஷா தாஹ-புவெ
 தெவஹ | வஹவா.தகயுசெதா வா யுசெதா வா ஸவ-பூவாத
 மெகம் || ௨௬ || சூயுதெ நாத்ரு ஸநெஷஹஸ்தம் ஸதம் வ
 ஷாபூஹ || சுஷெ-பூடியம் ஸஜீ-பூயெ ஷேஸாஹாமதா நராஃ ||
 || ௨௭ || வ்ருதஸூ வெஷவிவிநம் மஹிநி நியபாநிதாஃ | யொஜ
 தெ யொஜதெ தெஷாம் பூஜாவத்யமஹம் நபுவ || ௨௮ ||
 வ்ருதஸூய்ய-பூயாத்ருஹம் ஹெஷேகாஹாநஸம் | ஹாஹொஜீ
 விஸெஷெண வராஹாதிவஜி-பூதம் || ௨௯ || தஸெஷுவ மஹ
 சூஜிஷம் நானுஸூ மஹிஷெதெ | தஸூக்ஷ ஸவ-பூயதெந
 வ்ருதஸூய்ய-பூயாஹெ || ௩௦ || சாம-பூஸீஷெ-பூ சஹாபாலெ
 ஸிவகெஷ-பூபூணி-பூசிக்ஷா | வஸூணி யெ விட்கெஸம் ரா
 த்ருள ஹிஷிஷிநிதாஃ || ௩௧ || தெ ஸம்ஹ-பூசுமஹம் மஹிநி ஸவ-பூ

அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியர்களும் வசிக்கின்றார்கள். அர்த்
 தோதயத்தில் மத்தியான்னத்தில் மணிகர்ணிகைக்கரையில் தில
 தானமும், வேததீர்த்தக்கரையில் சுவர்ணதானமும், வேதாமிரு
 தக்கரையில் பூமிதானமும், தனுஷ்கோடியில் ரஜத தானமுஞ்
 செய்து வன்னிமரத்தடியில் பிராமணஸந்தர்ப்பணம் தக்ஷிணை
 தாம்பூலம் முதலானது கொடுத்தால் சகலபாபமும் நீங்கி முக்த
 னாவான். அர்த்தோதயபுண்ணியகாலத்தில் தைலம், ஸ்திரீசங்
 கம், வபனம் முதலானதைத் தள்ளி ஹவிஸ்யையுண்டு நியமத்
 துடன் வேதவனத்தை யுத்தேசித்து யாத்திரைசெய்தாலொரு
 யோஜனத்திற்கொருப் பிராஜாபத்தியபலனுண்டு. மார்கழிமாதம்
 திருவாதரை நகூத்திரத்தோடுகூடிய பெளர்ணிமையில் விடங்
 கேசனைத் தெரிசித்தவர்கள் திவ்ய விமானத்திலேறிக்கொண்டு

வாவவிவஜிபுதாம் | விஜோநவரஜோருஹ்ய ஸாவபுமாரிகஜேதஜோ ||
 || ௩௨ || தலிநிநெ நரவ்யாவ்ய வெடிாரணெ ஜஹாஸ்யெ |
 ஜேமவக்ஷிதரூவ்யாஹாநிவிண்யுதயஸ்யாபு || ௩௩ || வ
 ஹாக்ஷரம் வ்யாஹாணி ஸவெபுஷாம் ஜேகிஹைதவெ | ஸவெடி
 ஹஸிவாயெதி ஜேத்ரம் வஹாக்ஷரம் வரபு || ௩௪ || யெ ஜவனி
 ந்ரபெருஷா வெடிாரணெ நுபொதஜே | யந்யாஸெஹநிஜிஹா
 மெவ தெஷாம் ஜேகிஃ கரெஸ்யிதா || ௩௫ || ஸஜேநெவெ ஸி
 தொ ஜஹா ஜேஜேஷா தரம்ஸதபு | சுந்யெஸமதொவாஜி
 ஜேதொயாதிவராம்ஸதபு || ௩௬ || தத்யுமக்யா ஜஹாஜேவம் பஸா
 வாஸவிஜேஹகம் | ஹவாந்யாஸஹிதொ ஹநக்யாவ்யெபொஹ்யு
 யிபாதநாபு || ௩௭ || வஹாக்ஷரம்வ்யாகுரூதெ ஜக்ஷிணபுருவணெ
 விஹம் || ௩௮ || கீடாம் வதஜா ஜேமவக்ஷிணஸு யெயாத்ர மஹ
 னி ஜேகிணெ ஜேவாஸ | சுபெக்யாஜுஜேதெ புருவணம் க்வவாஜெ
 புருக்யா ஸிவெநெரிததாரகம் ஜேநாபு || ௩௯ || விஹாய வ
 ய்யாஜிமூணாயிவாஸம் ஜேஹஹிநாஜாஜிபுதகஜேஸ்யாபு | சுநி
 த்யுஸம்ஸாரஸம்பாவஸக்தம் மஹனி கெக்யாஸஜேஜேபுஜே
 ஹாம் || ௪௦ || க்ஷணம் க்ஷணாபுந் நிஜிஷம் தஜபுந் ஜோஸஹ
 ஸம்வத்யுஜேகஜேவ | வஸனி பெய புருகிகாநநெ ஜேஜா ஜே
 ஹாஹ வனதெ ஸிவஜேவ யானி || ௪௧ || கிவணபுயாஜி புருகி
 காநநஸு ஜோஹாத்ரஜேத்யுஜுதஜேத்யுஜாரபு | நநஸுஜோநாநிந
 ஸன்யுவாநி யஸிநி விஜேகெதா ஜநநீஹ மனா || ௪௨ || யெந

சுவதந்திரமாக ஸர்வலோகங்களிலேயும் போகத்தையனுபவித்து
 விட்டுக் கடைசியில் கைவல்லியத்தையுமடைவார்கள். அந்ததி
 னத்தில் விருக்ஷங்களாயுங் கொடிகளாயும் பசுபக்ஷிகளாயுமிருக்
 கின்ற வேதங்கள் பிராணிகளின் முக்தியின்பொருட்டுப் பஞ்சா
 க்ஷரத்தை வாய்துரந்துச்சரிக்கின்றதுகள். வன்னிமரத்தடியில்
 னூத்தெட்டுஜபம் செய்தவன் இதரதேசங்களில் போய் மரித்தா
 லும் முக்தியையடைவான். அவன் மரிக்கிறவிடத்திலேயே அவ
 னுடையவலதுகாதில் வேதவணேசன்பஞ்சாக்ஷரத்தையுப்தேசஞ்
 செய்கின்றார். கிரமி, கீடம் முதலான ஜந்துக்களுங்கூட வேத
 வனத்தில் மரணசமயத்தில் வலதுகாளை நிமித்திக்கொண்டு ஜக
 தீசனானுபதேசிக்கப்பட்ட தாரகமந்திரத்தைக் கிரகித்து முக்தி

சுநாபுபாயெந ஸஜதஸஹவாலினிஃ । ப்ரபாதி நிமரே
ரணுந ஸபாதி யபோயபு ॥ சஉ௨ ॥

உதி ஸ்ரீஸூரெந வுராரணெ ஸநதுராரஸஹிதாயாஃ
கெதவெணெ உவரிஹாமெ வெஹாரணுரோஹாதெ
வஹாக்ஷரஜபவியாநனாரி உதநபுவகிததொழ்யாயம் ॥

உதி வஹொழ்யாயம் ॥

சுய ஷ்ஷொழ்யாயம் ॥

நாரதஃ— சுதெதவொஹாரணீரீ திதிஹாஸம் வுரார
தநபு । ப்ரவணாசு ஸவபுவாவபு ரீயவபுபுநகாரணபு ॥க॥
ஸாகயுபுரவரவீஉ வெஹொநாரி வெஹிஜிஃ । திஜாநு
ஷாநகூபீரோந ஸவபுவபாவரஃ ॥ உ ॥ ஸூகா ததூ விரம்
கோம தீயபுயாத்ராவரொ ஹவி । உரந-ஸவபுரணி தீயபுநி
ஜெபகுதீவெ விஸெஷதஃ ॥ ஈ ॥ வெஹாரணுநுபுராவு
ஸாகா தீயபுஉதபுபெ । ஸிவஜெயபு வியிவசு ஸூகாவு
ணதவெதநபு ॥ ச ॥ ஸிவஸாயுஜுராவந ஸதகீகிம் வணபுயா
புஹபு । ரோபுஸீஷெபு ரீஹாரோவி நிமராரணுநெநபு ॥ரு॥

யையடைகின்றதுகளென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் ஐந்தாவது அத்தியாயம்
பஞ்சாக்ஷரஜபவிதானம் முற்றிற்று.

ஆ ரு வ து அ த் தி யா ய ம்.

—:(0):—

மறுபடியும் நாரதர் சொல்லுகின்றார். இந்தவிஷயத்திலொ
ருசரித்திரஞ்சொல்லுகின்றேன்கேளும், சாகல்லியபுரவாலியான
வேதபரென்றொரு வேதியன் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு
வேதவீனத்தில் வந்து நாலுதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானஞ்செய்து
வன்னிமர்த்தடியிலிருந்து பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு
மகாலிங்கத்தை விதிப்படியாறுதித்துக் கைவல்லியத்தை யடைந்
தார். மார்கழிமர்த்தத்தில் நாலுதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானம்பண்

விஜ்ஞெக வு காருண ஸாக்ஷா தீயுததம்ஷயெ । தத்
ததெத்ராஷ்டாநாநி க்ஷகா ஸக்திநுஸாரதம் ॥ சு ॥ விஜ்
தவஹெஸுண க்ஷயுயெஜிவஜெய்யு । ஜோஸாவவாஸக்யு
ஸு வாவயிகா கும் ஸத்யு ॥ எ ॥ ஸ்வவஸஜெஸு வித்யவிஸி
வஸாரகுஷுஜோமதெதம் । ப்ரயாதி ஸாஸுதம் யாஜெயத் மகா
நஸொவதி ॥ அ ॥ ஹகியுஷெதாணுஜோத்ரு யொ டிஜா
தெடிகாநதெ । ததெநுரூணா ஸஜெ ஸத்யு ததாநக்யாய க்ஷ
தெ ॥ சு ॥ ஜெணிகணக்யாஸுதெபஸாஜஜெதெ நுபொதஜி ।
உஜிஸு ஸ்வவித்யு யஸு க்யுபாஜிஜெநுதத்யு ॥ க ॥ தெ
ந ஸுராவெத விதரஸுதா யானி வாராமத்யு । வுஷுத
ஜதெ யஸு நீயுக்ஷணஸுயுத்யு ॥ கக ॥ வித்யுணா ஜெ
யெ ராஜஜெணிகணக்யாஸுதெ ஸுயெ । ப்ரதிஜெஜோ ஸஹ
ஸுராணி வஷுடாணா ஸிவஜெநிரெ ॥ கஉ ॥ விதரஸுதவஸாயு
ஜெ மஜ்ஜா ஜெஜெணி வெ ஸுயெ । ஸுஹபுதிஷா ய ஜெ
யுபாஷெஜாரணெ ஜெஹஸுயெ ॥ கங ॥ ஜெஜெ டிகா ஸுயெ
வெஸுயெ ஸுஹபுயாய க்ஷதெ । சுத்யுஜெஜாமதாநா வ
விஷுக்ஷாணாஹ விஜிநா ॥ கச ॥ ஜெநாநா விகுஜாநா ஜெ
நாயாநா விஸெஷதம் । சுஜெஜாதி யொ ஜெத்யு ப்ரத்யுஹ
வெடிகாநதெ ॥ கரு ॥ தஸு வுணுமெ வஷு ஜெஸுரெ

ணித் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி யந்தந்ததீர்த்தத்திலந்தந்தத் தானம்
பண்ணி யாயிரம் வில்வதளங்களினாலீசனையர்சித்து மாதம் பூரா
வும் நியமித்துடனிருந்தவன் தன்வம்சத்திலுண்டான முன்னோர்
கள் நூறுபேர்களுடன் சிவஸாரூபியத்தை யடைந்து சிவலோ
கத்தையடைவான். பக்தியுடன்கூடவனுமாத்திரம் வேதவனத்
தில் தானஞ்செய்தாலது மேருவுக்குச் சமானமாகும். மணிகர்
ணிகைக்கு மேல்கரையிலிருக்கிற வன்னிமரத்தடியில் பிதிருக்க
ளையுத்தேசித்துச் சிராத்தம்பண்ணினு லவர்களுடனே நல்லகதி
யையடைவார்கள். 'மணிகர்ணிகைக்கரையில் பிதிருக்களையுத்
தேசித்துக் கருத்தவிருஷபத்தை விட்டாலவர்களொரு ஜேராமத்
திர்க்காயிரம் வருஷம்வீதம் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். எவன்
வேதவனத்தில் பிராமணர்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்கின்றானோ, அ
வன் பிரம்மமாகவேபவிப்பான். அன்னதானஞ்செய்தவனுடைய

வெதிவா நவா | யோயோயவோஸெஷா ஸீதனம் ஜயோதயி ||
 || ௧௬ || ஸ்ரோஸீரஸஸோவெதம் வயோத்யம் டிதாதி யம் | ௨௦
 உயஸுயெயோவாஸாமெஷா டிதாநோஸம் யத்ய || ௧௭ ||
 தக்ஷணம் ஸஸிவாஸோதி வெதாநஸெ ஜயபுஷம் | வானீயஸா
 லாம் க்ருகாது யொடிதாநஸம் யம் || ௧௮ || வானீயம்
 ஸவபுஜகாநாம் ஸஸம்ஸுமெத்ய வோநவம் | சூதபுளஷபம்
 புதாஸுனி யெஜநாஸுதிகாநமெ || ௧௯ || சுநாயாநாம் டி
 ரிதாணாம் தெஷாஸிஸவதம் யத்ய || ௨௦ || சுநாயா டிரிதாய
 தெய்யா வியிவஸு ஹவாரிணெ || ௨௦ || சுநாயா டிரிதாய
 பெருதிராய விஸெஷதம் | தஸு வுணெந ராஜெய த
 ஸு வஸஸம் ஹவம் || ௨௧ || நிரயஸாஸ வாலிஷாம் யுயா
 னி ஸிவதிநிர || ௨௨ || டிதா கவிதாம் டிதாஸு வஸஸாஸ
 வதகா || ௨௩ || மொவம் புயுயெதெ தெந ஜநாநாக்ருதா
 வாக் | தத்யுதாநாஸிஜெயாணாயதீநாஸிவயொமிநா ||
 || ௨௪ || லிக்ஷாம் டிதாதி யொ தத்யு காமெ புதிதம் யம்
 யம் | ஸஸவபுக்ஷிவெஷெயுக்ஷஸாஸதம் வதாஸுயாக் || ௨௫ ||
 தஸு டிதாநோதெ நுயுனெ ஸவபுவாலிநம் | தஸுக்ஷ
 ஸவபுயெதெந டிதாநுயுனெயுதத்யு || ௨௬ || வோஸாஸாநா
 தாதித்யு வோயோஸெ விஸெஷதம் | யெஸாஸிஜெணிக்ஷா
 னு திசுரெஸு ரவள ததா || ௨௭ || ஸிவரா த்யுயு வயபுதம்
 நிபநெநநொததி | காஸுயுஸாகுதாநுயு வுத வள து

புண்ணியத்தைச் சொல்லிமுடியாது. சித்திரை வைகாசிமாதங்
 களில் குளிர்ந்ததண்ணீர்கொடுத்தவனுக்கு மற்றவிடத்தில் குளிய
 சந்திரக்கிரகணங்களில் மேருவுக்குச் சமான சுவர்ணதானத்தா
 லுண்டானபலமுண்டாகும். நித்தியமாகத்தண்ணீர்பந்தல் வைத்
 தவனிசுவராகவேபவிப்பான். ரோகிகளுக்கு மருந்துகொடுத்தவ
 னுக்குக் கைலையே கிரகமாய்விடும். தெரித்திரனாயும், வீத்துவா
 னாயுமிருக்கின்றப் பிரம்மசாரிக்குக் கன்னிகையைத் தானஞ்செய்
 தவனுடைய பிதிருக்கள் மோக்ஷத்தையடைவார்கள். கோதா
 னஞ்செய்தவன் கோஹத்தியில் நின்றும் விடுபடுவான். யதிக
 னுக்குப் பிசுநெய்யு வைத்தவன் கைவல்லியத்தையடைவான்.
 மாகமாதத்தில் மணிகாணிகையில் ஸ்னானஞ்செய்தவனிகத்தில்

லிகாநவி || ௨௭ || ஐஹொகெவ விவியாநோமாந ஹுக்ஷாத்
 வுஷுதாந || ததென லிவாராஹு திஷெயுஸுரதாஸாத் ||
 || ௨௮ || வுஜநம் தானவுனம் வஸு களஸுஹாநித்ய || ௨
 லொஷெவநெஸு ஸமாதநபநா ஹெவ || ௨௯ || யஜுஜி
 ஷதே வஸு வஸுஜென் மம ஜெ || தக்ஷவட வெதநாய
 ஸு லொஷெவ ரோநவொதே || ௩௦ || ஸயாதி ஸாஹுர யா
 வாரோநஜிநி || வஹுநாஜத் கிஜெந ஜென் வஹா
 ஶுரம் வர || ௩௧ || ஜெவதி ஸுயயா யஸு தஸு வுணு வ்
 லாஜிஷு || உதாணு ஸாஜெவொநா லீயாநஸு யக்ஷ
 ம || ௩௨ || தக்ஷமம் ஸஜெவொதி ஹெகெநெவ ஜெவந
 ஸம் || நுஸஜுநவிஹீநொவிஹெத ஹெகவாரதம் || ௩௩ ||
 தஸுக்ஷவட ப்ரபெதந ஜெவது ஜென ஜெத || ௩௪ || கும்ஹாஸி
 மெத ஸுயெய விஸெஷாக்கஷெவக்ஷெ || ௩௫ || கக்ஷெதொ
 லு கியாணாஹு லொஷாநிவாலிநா || ஜெஸுஸுரஹீ
 நானா வித்யுணாம் வுதவளத || ௩௬ || வித்யுஸு ஸி
 வடாநுஜிஸு நாமொதவாரஸு || வுநக்ஷவாஸு ஸ
 ஸாரம் ஜெவக்ஷ கும்ஸுநெகெ || ௩௭ || லக்ஷா திஷொக்ஷ
 விணம் க்ஷுரஸுநவாரஸு || கும்புஜ ஜெனிகண்டொஷெ
 தீயெய் லெதநிதெ || ௩௮ || துஷா ஹனி விதரொ நி
 ஹீணநாகாண்டவாம் || ஹுய ஸிவஸாரஹு ஸிவொ
 கெ வஸுனிஹீ || ௩௯ || வித்யுணாம் ஜெகிஜிஹி யெவொகெ
 நரொதே || கும்புஜ தெஜ்ஜெ வெஸுநெ வித்யுணாம்
 விணஜெத || ௪௦ || கஸு ஸுநஸு ரோஹாஜுநுயா

சகலபோகங்களையுமனுபவித்துவிட்டு வெகுகாலஞ்சவர்க்க சுகத்
 தையுமனுபவிப்பான். வேதவனேசனுக்குச் சாமரம், பட்டு, வஸ்
 திரம் முதலானதைக்கொடுத்தவன் மூன்றுகண்களோடுகுவான்.
 ஒரேபஞ்சாக்ஷரஜபத்தினாலே நாலுவேதங்களையு மத்தியயனஞ்
 செய்ததாலுண்டானபலத்தை யடைவான். மர்சிமாதத்தில்தேசாந்
 தரத்தில் மறித்து ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத பிதிருக்களையுத்
 தேசித்துமணிகர்ணிகைக்கரையிலும் வேதநதிக்கரையிலும் தர்ப
 ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து பிண்டதானம்திலதர்ப்பணஞ்செய்தாலந்தப்
 பிதிருக்கள் நரகத்திலிருந்துகரையேரிச்சவர்க்கத்தையடைவார்கள்.

ஸ்யுனி ரோநவாஃ | யதெஹொகம் நமவ்னி ந தெ வஸ்யுனி ஹஸ
ரிஷி || ௪௦ || தத்ரு மாயிஸுதஃ வகுவடும் த்ரிஸங்கொயபூம
லிபயெ | தவஃக்யூகாதம் ஸுமிரம் ஹோதூ வெஹகாநமெ ||
|| ௪௧ || உணாஹ்வபொஸ்யாஸம் வெஹநாயஸ்ய ஸனியள | ஸ
ஸர்ஸஸுமஹெதொஃ காரடாரோஸ வாஹ்ய || ௪௨ || கிம் வ
ணயுதெய நுதிகாநநஸ்ய ஸுபுண்ணோபூந ஜீவ
ஸொஹந | ஸெஷொப்யஸகேதா மஹிதம் ஸவஸ்யோ
வொவரி ராஜநுநுஜெஷு கா க்யா || ௪௩ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரே வுராரணெஸநதுரோஸம்ஹிதாயாம்
கேதூவணெ உபரிஹாமெ வெஹாரணோஹொதே
ஜாநஜெமிரோநுவணபுநாஹி வஹநவதிததோஜ்யாயம் ||
ஐதி ஷொஷொஜ்யாயம் ||

சுய ஸவதோஜ்யாயம் ||

ரோஸாதா— ஸ்ருஹம்ஸவ ரோவாஹொஜநிஸ்யுசம் வரி
வாவந | வீக்யாஜ்யுதம் வுராரணாவ்யம் த்ருஹொஜெ வஹதெ
ஹ்யுஸ்ய || ௪௪ || க்யம் மாயிஸுதஃ வகுவடும் ஸ்ருஹவீதிபூரித

முன் காலத்தில் விசுவாமித்திரர் சுவரன் சன்னிதானத்தில் திரிசங்
குவுக்கு யாகம்செய்துவைத்து நீசத்தன்மையை நீக்கி, சுவர்க்கத்
தையடையச்செய்தார். ஆகையால் மாந்தாதாவே வேதவனமா
காத்மியத்தை யாரூல்சொல்லமுடியுமென்று நாரதர் சொல்லிமு
டித்தார்.

ஸநத்குமாரசம்மிதையில் ஆரூவது அத்தியாயம்
தானமகிமை முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

—[ ]—

இவ்விதம்சொன்ன நாரதரைப் பார்த்து மாந்தாதாவானவர்
தங்களுடைய முகமாகிற தாமரைப்பூவிலிருந்தும் பெருகுகின்ற
கதாமிருதத்தைப் பானஞ்செய்யாநின்ற வெனக்கு மென்மேலும்

பு.ஹி. தவஸுபா லிரம் காலம் வெடிாரணுரோஹாஸ்யெ
 111. ஜீவநுமெதாஹவததெதுதததவபுமியாஸுதது. வி
 ஸுரெண வடிஸுரடி கபயா வரயா யுதம் || ௩ || ஸுராதம்
 களத்ருஹமெரேடி வததெது ருநிஸததி || நாரடி—வகூர
 ரி தவ ராஜெடி ஸுரணாசு வுணுவுபுநது || ௪ || விஸுரரி
 துஸு லரிதம் பாவநம் ஸுரணாநுணாது || விஸுரரிதம் வு
 ரா ராஜிவ ஸுஹவதிபுக்ஷ ரோபுய || ௫ || ஸுஷ்டா ஸுஷ்டிகு
 ரெ ஸவபும் ஸாணிசாமெபாநுபொஹவசு || தீயபுயாதாவு
 ரொஹடுகா யயள ஹடுரிதயெ தரா || ௬ || வஸுஸுநா
 நி ஸவபுாணி லெவாடுதவநம்மதம் || தது பகா ரோஹெ
 வ வெடிாரணுராயிநாயகது || ௭ || ஸுஷ்டாவ வரயா ஹகூர ம
 கா ஸரணிகணிபுகாது || ஸுரநம் கபகா வியாநெந களஸிக
 ஸுரோகிதி || ௮ || ப்ரணுர வரயா ஹகூர லெவலெவம் வி
 நாகிநது || ப்ரடிக்கிணதயம் கபகா ஸுக்வாமெவ யயாதி ||
 11௯ || ஜோகா தகஸுநரோஹாத்ரு நிவெபுரகம் ஸுமஸுய ||
 லெவஸுராமெபடிஹாமெ ரணிகணபுாஸு பஸுரெ || ௧௦ || ஸரீ
 ரெடுமெபாஸுரிதது ஜீவந வஹாகூரம்பாது || உதராஹி
 வொ ஹடுகா பொமாரடுயம் ப்ரஸுஹயம் || ௧௧ || தவஸுக்
 ர யபுாதா வஷ்டாணாஹ ஸஹஸுசு || த்ரெஷ்ட வஹாழி
 ரெபுஸுாவஷ்டாஸு நிரவாஸுயம் || ௧௨ || ஹவதவஸுத
 ஸுஸு ஸுஷ்டாபாஸுரூதிதம் || ஜோதாஹிபுஸம் வொ
 ரொ ப்ரஹாணம் ஹகூயஸுடி || ௧௩ || தஸு ரொரிநிஸவபு

திகதாகமுண்டாகின்றது. ஆகையால் விசுவாமித்திரர் வேதவனத்
 தில் லித்தியடைந்த விஷயத்தை விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வி
 னவ நாரதர் சொல்லுகின்றார். விசுவாமித்திரர் பிரம்மரிஷியாகப்
 பவித்துச்சிருஷ்டிக்கிரமத்தை யெல்லாமறிந்து முடிவிலாழிவை
 யடைந்து வேதவனம் வந்து சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்
 செய்து பரமபக்தியோடு பரமேசுவரனைப்பணிந்து மகாலிங்கத்
 திற்கக்கினிமுலையில் மணிகர்ணிகைக்குமேற்கே வன்னிமரீத்தடி
 யில் வடக்குமுகமாகவிருந்து பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்துகொண்டு
 கோடையில் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் குளிக்காலத்தில் ஜலத்தி
 லுமிருந்து தவம்புரிந்தார். இவ்விதந்தவஞ்செய்யாநின்ற விசு

ஸ்ரீ ப்ரவிஷ்டாநி ரஸாதம | கலெஷ்யஸவதரோஜ்யாயம் நிநி
 ராபிவ ஸுஸிதம் || ௧௪ || ஸ்ரீஷ்டாந ததவொவொரம் ஷெவா
 ஸ ஹபஸிதம் | ஷெவொஷ்யஸவதரோஜ்யாயம் வரஸ
 ரம் || ௧௫ || ததவொஷ்யஸவதரோஜ்யாயம் வரஸ
 திவொதரோ விஸாநாக்ஷம் ஸவதரோஜ்யாயம் || ௧௬ || ஸா
 ஸுநாணம் வஸ்யஸுக்ஷா ஷிஷ்யாஸுநாணவதரோஜ்யாயம் | ஷெவதர்
 நாம் ஹிதாக்காஷிண்யஸுநாணவதரோஜ்யாயம் || ௧௭ || ஸுமத்யுஷெ
 வவொகாது வெஷாரணம் ஷெவாஸுதம் | வீணாமாநாநா ஹி
 க்ஷா வாவண்யஸுநாணவதரோஜ்யாயம் || ௧௮ || ஷெவா விஸாநித்யஸு த
 வெஷாஸுநாணவதரோஜ்யாயம் | ஸுமத்யுஷெ வவொகாது வெஷாரணம்
 ஷெவாஸுதம் || ௧௯ || ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் | ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௦ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௧ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௨ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௩ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௪ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௫ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௬ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௭ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௮ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௨௯ || ஷெவாஸுதம்
 ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் ஷெவாஸுதம் || ௩௦ || ஷெவாஸுதம்

வர்மித்திரருடைய ஸுஷும்னாடிவழியாயக்கினிகளம்பிப் பிரம்
 மரந்திரத்தைப்பேதித்துக் கொண்டியரேகிளம்பிற்று. அவருடைய
 ரோமங்கள் பூமியில் பத்திக்கொண்டதுகள். அதனாவரசை
 யாமல் மலைபோல் நின்றார். அப்போது தேவர்கள் கூடிச் சந்தே
 கப்பட்டு மகாருபவதியான திலோத்தமையை யழைத்துத் தவத்
 தையுலைக்கும்படி சொல்லத் திலோத்தமையு மப்படியே யாகட்டு
 மென்று வேதவனம்வந்து வீணையை மீட்டிக்கொண்டு காதுக்கின்
 பமாக கானஞ்செய்துகொண்டு முன்னே சஞ்சரிக்கவப்போது
 முனிவர் கொஞ்சம் மனங்கலங்கித் தவமுலைந்து கண்ணைவிழித்
 துப்பார்த்துவிட்டு மருபடி மனதையடைக்கிக்கொண்டு தவத்தி
 லிருக்கத் திலோத்தமையானவன் கை கால் பதரி சாபத்திற்குப்
 பயந்து மான்பேடுனுடைய வருவங்கொண்டு சஞ்சரித்தான்.

வி யக்டுதா வுநரூபதகு ரோதநம் | தவஸுக் வரபெம்
 வும தெந ரோமெடுண ஸஹதம் || ௨௩ || ப்ராவு வெடிநதீம்
 ஸஸுள வியிவதஜெமெஃஜெமெ | த தணாபெவ ராஜெம்ஜெ விஸூரி
 த்ருவ்வொபநம் || ௨௪ || வுபிபெஹம் விஸுஜ்யாய வுநநபுவ
 ஸாரூபதாழ் | ப்ராவு பெவபுஸாபெந வெடிநத்யா ஜொ
 ள்வாக் || ௨௫ || ஹொமகதகூபாயிகாரம் மஹா தக்ஸூநமெவெ
 ஹவாக் | ஷணாஹு பீஷிபுஹாநா ஜெநெ ஸவ்வெஹவாக் ||
 || ௨௬ || தஸூராவியொதரோயாஸு டகூா டிவ்யஸூரூபதாழ் |
 டதம் ஸூயபூரயெ ஸூநதீஸெநெவ டயாஹுநா || ௨௭ ||
 டெடிவாடெடிநதீஸூநம் கூகூா ஸாதா தியொதரோ | ஜெயீபெ
 ஹம் விஸுஜ்யாய டிவ்யரூப ஜவாபுவ || ௨௮ || ரவெமெடூக
 ஜெஹுப்ராவு ஸம்ஸிதா ராஜநநந | சுநாயாஸெந தெநெயம்
 ஸாஸூதம் வடிபாவ ஹி || ௨௯ || த்ரிஸூஹுரவி ததெத்ருவ வ
 ணாஹவ்விஹுஹயெ | ஸூகூாவெடிநதீதீயெடூ ஜெணிகணபூரூ
 மெவ்வ || ௩௦ || ஸூஹுராவாஜிஹுஹவ் டிவம் ப்ராவு நு
 வொதஜி | சுநெயு ஹுநயஸுத் ராஜாநஸூரூபநெகஸம் ||
 || ௩௧ || மஹா வெடிஹவ்ஜூநம் ஸாஸூதம் வடிபாஸிதாம் | ஸ
 நஸூத் தவஸுஹ ஸூகூா வெடிநதீஜெமெ || ௩௨ || மஹா வ
 ம் ஜெஹாபெவாதாரகம் ஜிதவாஹ வுரா | வரூணஸூதவிஜூ
 நம் தஸூ வுமெத்ராஹுமஸூயா || ௩௩ || மஸூவஜெ ஜெஹாபெ
 வபுஸூரூபாடெடிஹநநெ | யாஜுவெஜூ ஜெநிஸுத் ஸவ்
 வெடிஹவாரமம் || ௩௪ || யொதீஸூரகம் ஸம்ப்ராவு வெடிார

அப்போதுவிசுவாமித்திரர் மறுபடியும் கண்ணைத் திறந்து மானாகத்
 திரியுந்திலோத்தமையை யப்படியே சபித்துவிட்டுத்தன் தவத்தின்
 சித்தியின் பொருட்டு வேதந்தியைபடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து
 வேதவநேசனைத்தெரிசித்துத் தீர்த்தமகிமையினால் ஸப்தரிஷிக
 ளுக்குள்ளொருவருசப்பவித்தார். திலோத்தமையுமீசனனுக்கிர
 கம் பெற்று வேதந்தியில் ஸ்நானஞ்செய்ததின் வைபவத்தாலாதித்
 தியனுடைய ரதத்திலிருப்பையடைந்தாள். இதுபோலெவ்வள
 வோ முனிவர்களு மரசர்களும், வருணன், பிரகு, யாக்கியவல்
 கியர் முதலர்னவர்களுமாத்மஞ்ஞானத்தை யுடைந்திருக்கின்றார்

கீண்டு கீஹாஸ்யுயெ | கவடாஜயொமநிஷாநா கீஸ்ரோஜஹுக்
 ஸநாதநம் || ௩௭ || தயா மாதீபுதெநெத்ருயீ ஸவபுஷிபுமண
 ஸந்தெ | தது ஸ்ரீகா விரம் காலம் ஜோநயொமவேவதம் ||
 || ௩௮ || சுநெ ராஜிஷபுயஸ்து சூநயஸு தவொயநாம் | க்ய
 க்ஷா வெடிவநெ வாஸம் ஸவபுபாவஹரெ ஸுஹெ || ௩௯ || கீ
 வஸாநாடிகம் க்யகா க்யஹிவாம்புராயணாடிகம் | நீகா காலம்
 யயாபுரம் சூகிரோபம் வுராதநாம் || ௪௦ || கீயா கிம் வணபு
 தெ ராஜிஸ்யஸு ஸாநஸு மெவஹவ | ஸம்முஹாடிஜோஷா
 த கீஸ்துஷிபுயாயக்ய || ௪௧ || சுஸு ப்ருவணகோத்ருண சூ
 யுநெ ஸவபுஜிதவம் | தஸாஷ ஸவபுபுயதெந நெராதவூதி
 டிஜோடிநாஷ || ௪௨ || வக்ஷயம் ப்ருஜயாநாநாம் விநா வொஷணநா
 லிகாந | வகுஜநீயதிசம் வும்கிம் வரகோபுவிஸாரநெடி ||
 || ௪௩ || ஸவெபுசூயுகி வாவளவெஹ்நிகாஷி ஸுஹவெ
 ஜவ | க்ஷணம் க்ஷணாபுதம் வா தது வஸுயம் ஸவபுஜிதூமி ||
 || ௪௪ || ஸுதம்— ப்ருஹெவம் நாரநெநாஷம் வெடிநா
 ண்யஸு மெவஹவ | வராம் மகிதீநுபுராவொ கீநாதா ரா
 ஜிஸ்தம் || ௪௫ || ஹவதாஜிஜோஷாதம் ஸவபுவெடிபுஸம்மு
 ஹ | க்யதாயொபுஜஹம் ஹவதிஸு யபயநெஹவ தயாக்யதாம் ||
 || ௪௬ || சுஹம் டிஜாதி யொதித்யுப் ப்ருதஹம் ஸத்யவபுதெ |
 தஸு வுணுமொ வக்ஷுஸுரொ வெதிவா நவா || ௪௭ || வு
 ணுக்ஷெத்ரு விஸிஷெவ கும்ஹவொணெ கீஹாஸ்யுயெ | கொ
 டிநிஷபுடிநெந யக்ஷமொ ஸகீவாபுயாஷ || ௪௮ || தக்ஷமொ

கள். திரிசங்குவுஞ் சண்டாளரூபம் நீங்கிச்சுவர்கத்தையடைந்
 தான். ஷண்முகர் வேதவந்தத்தில் செய்த தவத்தினால் தாரகனைச்
 செயித்தார். மைத்திரேயீ, காரீ முதலானவர்களும் சித்தியை
 யடைந்தார்களென்று வேதவன வைபவத்தை மாந்தாதாவுக்கு
 நாரதர் சொல்லிமுடித்தார். முனிவர்களே! கும்பகோணம் முத
 லான கேசுத்திரங்களில் கோடிப்பவன் தானஞ்செய்தவனுடைய
 பலத்தை வேதாரண்னியத்தில் தண்ணீர் கொடுத்தவனடைவா

சுய ரஷ்டிரே நம: ||

சுநத்குமார சம்மிதையில் ஏழாவது அத்தியாயம்
விசுவாமித்திரசரித்திரம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்கள் சூதரை நோக்கிச் சூதமுனிவரே வேதவந்தத்திலெப்பொழுது ராமனால் ஸேதுபந்தஞ்செய்யப்பட்டது. ராமே சுவரத்திலெப்பொழுது செய்யப்பட்டது. சந்தேகமறவிரிவாய்ச் சொல்லுமென்று வினவச் சூதர் மாந்தாதாவினாலிவ்விதமே கேள் கப்பட்ட நாரதர் சொன்னபடி சொல்லுகின்றேன்கேளுங்களென்று சொல்லத்துடங்கிஞர். கிருதம், திரேதை, துவாபரம், கலியென்று நாலுயுகங்கள் கொண்டதொரு சதுருயுகம். சதுருயுகமாயிரங்கொண்டதுப்பிரமணுக்கொருபகல். அவ்வளவுகொண்டதுஒரு ராத்திரி; ஆகஇரண்டாயிரம்சதுருயுகங்கொண்டது ஒருநாள். அ

பூர ப்ராக்ர ஹ்ரஹாராத்ரிகம் வியைம் | னவம் த்ரிஸ்தி
 நொரோஸ ஸெஷாந் ஆடிஸ வதாரம் || ௬ || னதாடிஸாந் வத்
 ராணாந் வஹாஸத் வராஜ்யக்ஷ | வராஜ்யுயயோயஸ்யா
 தியெந்யாஸஸ்தொஹ்வெக் || ௭ || ஸ்ரஹ்யுயயவனஷஸ்யாக்
 ஸ்ரஹநாஸஸ்தொஹ்வ ந்யவ | னவநெக்ஷவியெந்யாஸெ வெ
 ஷவநத் திந் ஹ்வெக் || ௮ || தாவதாரா நியெத்யாஹ் வி
 ஷ்ரோஸ்திததெஜஸம் | தாடிஸ்திநாநாந் த்ரிஸ்தி ஸ்யாநாஸொ
 விஷ்ரோஸ்தி வாயித்ய || ௯ || ரோஸாஆடிஸதஸ்யாஸ்தெஷாந்
 ஸதஸோமநெ | விஷ்ரோஃ ஸ்ரஹ்யுயயவநெத்ரெஷ்வெஷ்வ
 யொஹ்யுய || ௧௦ || ஹ்ரஹாணாந் வநெந்நாந் வதாடிஸ்தி
 நாஸதம் | ஸ்ரஹாஹஸ்தி ஸோஸ்யாத் ஸ்ரஹநாஸொ ஹநெ
 திவா || ௧௧ || ஹரிநாஸஸ்தி திவஸ்யாந்ஹவம் வரிசீதிதம் |
 னவம் வ்யவஸ்திதெ காநெ ஸ்யுணாந் ராஜெஸ்தொதார || ௧௨ ||
 ஹ்ரஹ் வததெவிஷ்ரோயத்யு நொகஸ்ய ரக்ஷிதா | டிஸாவ
 தாராஸஸ்யாஸஸ்தி ராநொயதா ஹ்வெக் || ௧௩ || தெநாயம்
 நிதிதெஸ்தொடிஸ்திநிதிதவதநெ | ஸ்யுவிஷ்ரோஸ்தி யம்
 வநெயதம் விஷ்ரோயதெந்நொகஸ்ய ரக்ஷிதா || ௧௪ || தஸ்ய ராஜாவ
 தாரொஹ்நெடிதா ஹ்வெ ரஹ்நெ | ததாவிநிதிதெஸ்தொ
 ஸ்தொவதெடிவநெந்யவ || ௧௫ || தஸாநெடிஷ் ந்யவாத்ரெ
 ஸ்யாதிஸ்தொநிதிஸ்தி || ௧௬ || ஸ்யுவிஷ்ரோயதெந்நொகஸ்ய ரக்ஷிதா
 தாரிசீதிதம் || ௧௭ || ததா ஸத்யுயிநிசீக்ஷித ஸ்திஸ்தொஹ்நெ
 ஹ்ரஹாந் | விஷ்ரோயதெ வநெவாத்ரெ தஸ்யாராஸ்ய வாவ

துமுற்பதுகொண்டதுமாசம். அதுபன்னிரண்டுகொண்டது வரு
 ஷம். வருஷமன்பதுகொண்டதொரு பரார்த்தம். இரண்டுபரார்த
 தம் பிரம்மாவுக்காயுஸ்ஸு. ஒருபிரம்மாவியுஸ்ஸு விஷ்ணுவுக்
 கொருபகல். இவ்விதம்விஷ்ணுவுக்கு நூறுவயஸ்ஸு. இப்படிநூ
 றுவருஷம் ருத்திரருக்கொருபகல். இப்பேர்ப்பட்ட காலத்திலிப்
 போதிருக்கின்ற விஷ்ணுவினுடைய தசாவதாரத்திற்குள் ராமாவ
 தாரத்தில் தேவீபட்டணத்தில் சேதுமந்தம் செய்யப்பட்டது.
 இதற்கு முந்தினவிஷ்ணுவினால் ராமாவதாரத்தில் வேதவனத்
 தில் சேதுபந்தஞ்செய்யப்பட்டது. அதினால்தற்காதிசேதுவென்
 றுபேர். முந்தின ராமனுடையப் பிரம்மஹத்தியிவ்விடத்திலீச

ஹா || கள || ஹாநீனாநாஸ்ய வீரஹத்யா விநிஹுதா | க்
 த்ருஷ்டொ மனெஸொந ஸுணுஹநிவ ஸிஹாஸ்யம || ௧௮ || ஸ
 ஹஸ்யவாரம் ததெதுஸாநாடிசு மொஹிபுயாசு | ததெது
 மூணிதம் ப்ராஹ்மத்யுத் ஸாநாத்யீவநெ || ௧௯ || வெடிார
 ணெ ஹாஜிஸெதள ஸாநாத்யுநாடிவி | ஸ்ருஹஹத்யா
 யத ஹஸ்யசு கிஜிந்யடிவஸிஷ்யெ || ௨௦ || வெடிாரணியம் ஸி
 ஹாடி ஸெதுயாத்ராம் கரொதியம் | க்ருஷ்டொஸிதம்ஸாநம்
 மஹதெ நாத்ரு ஸம்ஸபம் || ௨௧ || வெடிாரணியம் ஸிஹாஸாடிஸெ
 துயாத்ராம் க்ருஷ்டெணயம் | க்ருஷ்டொ வெடிவநாயீஸம் வஸ்யுந
 நாக்ருஷ்டெ || ௨௨ || த்ரியா யாக்ரு க்ருஷ்டெனயம் யசும
 மஹதெ நாக்ரு | ஸெதுயாத்ராம் ஸக்யசுக்ருஷ்டொ வெடிார
 ணெ ததாபுயாசு || ௨௩ || க்ருஷ்டெணயம் ஸிஹாஸாடிஸெ
 துயாத்ராம் க்ருஷ்டெனயம் | யசுமஹம் யாத்ருயா ஸெதொ வெடிார
 ணெ ததாபுயாசு || ௨௪ || வெடிாரணியம் ஸெதுயாத்ராங்க்ரு
 வ்யுஸ்யவநிவ்யுஸ்யவநெ | விஷ்டொயாத்ராம் ப்ருஷ்டொஸிதெ
 ஹநிதெ ஸெதுயாத்ராங்க்ருஷ்டெ || ௨௫ || விஷ்டொயாத்ராம் வி
 யாடி ஸெதுயாத்ராம் கரொதியம் | ருஷ்டொஸிதெ த்ரியெ
 ஸுந்யுஷ்டெ ஸஹரொடிதெ || ௨௬ || விஷ்டொயாத்ராம் வி
 யாடி ஸெதுயாத்ராம் கரொதியம் | காஸ்யாத்ராமஹம் ப்ரா
 ஹ்மதெய்வம் வளரானிகா ஜிமம் || ௨௭ || ஸ்ருஹயாத்ராம் த்
 ரியாக்ருஷ்டொ ஸிஹாஸ்யவநெயா | யதாஹ்மதெ ததாஹ்மதெ ஸெ
 துயாத்ராம் ஸக்யசு || ௨௮ || காஸ்யாம் யசுமஹாஹ்மதெ

னால் நிவீர்த்திசெய்யப்பட்டது. இப்போதேர்ப்பட்ட ராமாவ
 தாரத்தில் விக்கிணைசுவரரால் வீரஹத்தி நிவீர்த்திசெய்யப்பட்
 டது. தேவீபட்டணச்சேதுவில் நூறுஸ்நானமும் வேதவனச்
 சேதுவிலொருஸ்நானமும் ஸமானம். இந்தச் சேதுவின் தெரிச
 னத்தினாலே பிரம்மஹத்திகூட நசிக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்
 லை. மூன்றுதடவை குருக்ஷத்திரயாத்திரையுமிந்தச் சேதுவைக்
 குறித்தொருயாத்திரையும் ஸமானம். ஸேதுயாத்திரைக்கு முத
 னால் விஷ்ணுயாத்திரை செய்யவேணும். விஷ்ணுயாத்திரையைச்
 செய்துவிட்டுச் சேதுயாத்திரையைச் செய்தவன் மூன்றுதடவை
 பிரம்மயாத்திரையையுமெட்டாவிருத்தி இரண்டுமான் சயாத்தி

கூழிணாம் போதவீனாந் | வெஹாரணெய் ஸெதுயாத்ராம் கூ
வநாநொதி தகவமழ || ௨௯ || போதாதா— ஸெதுயா
தூக்யம் ஸ்ரஹந் வெஹாரணெய் வடிஸநம் | க்வெவெதி
ததூதநாநொதி ஹோமெந || ௩௦ || நாரடி— விஷு
யாத்ராம் வியாயாடி வடுவெடிநிபுஸி ஹடுஸயம் | சுநெ
டிநாந் ஹிதெ ஸடுயெடி ஸந்யாநோஸ்ய வுஜிபோந் || ௩௧ ||
புராதரளவாஸநம் கூகா ஸஜயம் புவஹேடிநயம் | வாக
வம்ஸகூமொதாரஹெதா ரடி த்யீவநெ || ௩௨ || ஸெது
யாத்ராம் காரிஷ்யாநி ரகூபோம் ஸிவஸஜா | ஹதி ஸஜயபடு
வடுஹு ஸமஸ்தநணிகணிபுகா || ௩௩ || ஸாகா ஸஜய
படுவடுஹு ஹணிகணிபுகா || ௩௪ || காஸீவிஸெஸா ஹ
கா வஸாஹுணிவிநாயக || ௩௫ || கோடிக்காஹெடிஸு
ஸம் படுஜி மெஹா வம் ப்ரணெஜெவி | சும
தூகடுவம் ஸம்பாவா ததூவஸுபுஸா வுஜிபோந் ||
|| ௩௬ || ததஸுத்யநீம் மகா ஸஜயவியிபடுவடுக || டகா
வாஷாணவெய் ஹாநாநாடி வெஹெ || ௩௭ || ததஸு
தூலிஹாநி படுஜெயெய்யாக்ய || ௩௮ || குஹேஸம் படுஜெயெ
படுவடு காஹவீஸாநாதம் || ௩௯ || ததம் கூஹஸா ஹ
கா ததொ ஹாஸாநாயக || வஹேஸம் ததொ மகா

ரையையும் நூறக்கினிஷ்டோமத்தையுஞ் செய்தவனுடைய பலத்
தையடைவான். முதநாள் விஷ்ணுயாத்திரையைச்செய்துவிட்டு
ராத்நிரியில் பூமியில் சயனஞ்செய்து மருநாளுதயத்தில் நித்திய
விதியை முடித்துவிட்டு வேதவனேசன் சன்னிதானத்திற்குவந்து
ஹே சங்கரா! குலத்தையுத்தரணஞ் செய்யுஞ் சேதுயாத்திரை
யைச் செய்கின்றேனென்று தெரிவித்துக்கொண்டு மணிகர்ணிகை
யில் ஸ்நாநஞ்செய்து மணிகர்ணீசனைப் பூஜித்து விசுவநாதனை
நமஸ்கரித்துவிட்டுத் துண்டிவிநாயகரை மோதகம் முதலானது
னால் பூஜித்துப் பைரவரை வணங்கி யகஸ்தியகூபத்தில் புரோக்ஷ
ணஞ்செய்து ஸத்தியநதியை யடைந்து வீதிப்படி ஸ்நாநானங்
களைச் செய்து தீரத்திலிருக்கின்றவாம்ரேசனையும் காளஹஸ்தீ
சுவரனையும், சும்பீசுவரனையும், ஹாலாஸ்யநாயகனையும், வல்
மீகேசனையும், கேதாரேசனையும் பூஜித்துவிட்டக்கனிதீர்த்தத்தில்

கெடாரொஸம் ததொழயபெசு || ௩௮ || ததஸுதநீம் நகர்
 ஸமவெழிதீயபெசு | ஸஹு டகா வாஷாணம் ததா
 வி ஸாநகாபெசு || ௩௯ || ததீரெ தீணி விஜாதி வகுஜ
 யங் ப்ருணரெஹுயம் | வராநெஸம் ப்ருணரோளவா டுபெ
 ப்ராநாதம் || ௪௦ || ப்ருதி ப்ருஹஸுரனகா ருஹகொபிம் த
 தொ ப்ருஜெசு | ஸஹு விபிவதத வாஷாணம் ப்ருஜாத
 ஸம் || ௪௧ || ஸாகா நகா ததொ மஹ ஐநுஹொபிம் ப்ருஸ
 நயம் | ஸெதம் டுபெஹு ப்ருணரோள ஸஹுவிபிவகு
 பெசு || ௪௨ || ஸஹுஹுய வயநாய ஐள ஸஹுஹுவிதீரயங் |
 வாஷாணம் ப்ருயம் டகா விபுலாஹாஜிநுதம் || ௪௩ || விஸா
 வீதி தகாவாஹு நகாஹுதராவடுபொ ஹவெசு | ப்ருயபு
 காவாஹுதராவாஹு வஸாஹிஸுயம் || ௪௪ || ஹிரணு
 ஸுமபித்யுக் ஹுஹுஹு திவஹு ஜவெசு | ஹிரணு
 ஹுஹுஹு விபுலாஹாஜிதவபெசு || ௪௫ || க்ருகா ஸாகா
 ததஸுரம் ஸஹுதீயபெ வியாநதம் | ப்ருயம் க்ருகா ஹிரணு
 ந கெசுதவிணம் தஹுதம் || ௪௬ || தவபெணஹு ததம் காயபா
 திவபெணம் வித்யுங் ப்ருதி | விஸிஷுரஜிதம் ஹிரணு
 துயிவிபெ || ௪௭ || ஸுஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 நுஸுதம் | விபாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 யம் || ௪௮ || ப்ருஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 ஹுதம் ததஸுதம் ஹிமபெஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 || ௪௯ || ததெத

ஸ்நாநஞ்செய்து கரையிலிருக்கின்ற பரான்னேசனையும் பரத்திர
 விபேசனையும் பிரதிக்கிரகேசனையும் பூஜித்து ருத்திரகோடியை
 யடைந்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து தனுஷ்கோடிக்குச் சென்
 று நமஸ்கரித்து ஸங்கல்பஞ்செய்து விதிப்படி ஸ்நாநம்பண்ணித்
 தர்ப்பணஞ்செய்து விதிப்படித் தலைதுவட்டிக் கரையேறி ஹிர
 ண்ணியசிராத்தம் பிண்டதானந் தர்ப்பணங்களைச் செய்து விசே
 ஷமாய் வேதவித்தான வேதியனுக்கு வெள்ளியைத் தானஞ்செய்
 யவேண்டியது. ஸ்திரீகுத்திராள் பஞ்சாக்ஷரத்தினால் ஸ்நாநஞ்
 செய்யவேண்டியது. உடனே சித்தாச்சிரமம்வந்து சித்தர்களை
 நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வடவிருக்ஷத்தை நமஸ்கரித்
 துவிட்டுச் சேதுவைவணங்கிக் குளகாலயம் வந்து ஏகாதச ருத்

காடிசாரளொழி து தீயெழு ஸாக்ஷா ததொ வுஜெக் | ஸா
 யாபுஷுரிணீ மகா ஸாக்ஷா ஸஜ உபநிவட்கு || ௧௦ || கள
 னெகவ தயா தீயெழு ஸாக்ஷா நகாஜீதெயா || ததயிஜெ
 து ரொகெஷம் ஸுநெயம் ஸம்புணஜீய || ௧௧ || விவெஸெ
 ஸஹிந வஸா டுஜாயாஸா குவஜெக் | ஸாக்ஷா டுஜாடி
 ராபீதெது கநா ஸஜுணஸம்யுதா || ௧௨ || சுமஸுஸா
 ஸுரிம் ப்ராபு அாடிசாதித்கு ஸா || ப்ராபு ஸாக்ஷா வ
 யொ டகா தணுமவா அிஜாதயெ || ௧௩ || சுமிபுஷுரிணீ
 யாயா டி தீயெழுதெயெவ | சுமஸுஸம் ப்ருணஜாய மொ
 வாஜெஷாநதம் || ௧௪ || கணெஸா தீயாந நகா யதீ
 யெ ததொ வுஜெக் | ஸாக்ஷா ஸஜ உபநிவட்கு துமபு
 ரொவீயெக ததம் || ௧௫ || நாரடிஸு தயா தீயெழு ஸா
 க்ஷாஜீ ரணிகணிடுகா || ப்ராபு ஸாக்ஷா ராஜநாயம் டுஷா
 இவடாடவீவதி || ௧௬ || நஜெஷுதாமுதொடிவ ராரொ
 வுயபுவி மும்மும் || நிவெடி வாயஸம் ஹதா தா
 வபுநா நிவெயெக் || ௧௭ || ஸொதெதுஷுக்ஷா தயீநா
 யம் ஸுபெநிபி ஜிதெம்யு || வாடிசா மதுதாம்பு

திர தீர்த்தத்திலும் சுதாபுஷ்கரிணியிலும் குளகதீர்த்தத்திலும்
 ஸ்நாநஞ்செய்துவமிருதலிங்கத்தையும் மேல்பக்கத்திலிருக்கின்ற
 மோகேசுவரனையும், ஸ்கந்தேசனையும், விக்கினேசேசனையும்,
 வணங்கியுமாஸரஸஸையடைந்து ஸ்நாநம்பண்ணியுமையின்பிரீதி
 யின்பொருட்டுக் கன்னிகாதானம் பண்ணியகஸ்தியாச்சிரமம் வந்
 துத்துவாதசாதித்தியசரஸ்வலில் ஸ்நாநஞ்செய்து தண்டிலதானம்
 பண்ணி யக்கினிபுஷ்கரிணியிலு மத்திரிதீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநம்
 பண்ணியகஸ்தீசுவரனையும், லோபாமுத்திரேசுவரரையும், கண்
 ணுவேசுவரரையும், அத்திரீசுவரரையும் வணங்கி யமதீர்த்தம்,
 தும்புருதீர்த்தம், நாரததீர்த்தங்களிலே ஸ்நாநஞ்செய்து மணிகர்
 ணிகையையடைந்து ஸ்நாநம்பண்ணி ராமனாதனைத்தெரிசித்து
 விட்டு வேதவநேசனுக்குத் தூபம், தீபம், பாயஸான்னம் முதலி
 யவைகளால் பூஜைசெய்து நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
 ஸ்துதித்துப் பாதுகை, குடை, தாம்பூலம், விருதாவார்த்தைக்

மெ வ்யூயாவாத்ராஹ ரொடிநடி || ௩௮ || யாத்ராபாம் வஜ்யுபெ
 ிலா நுவவாஸவராபணம் | சுநெடிபுராஹிதெ ஸ குபெடி
 ப்ராத்தஸாநாடிகஹரெக் || ௩௯ || வெஸுபெவாடிகம் க்யூகா
 ஹொஜ்யெஸ்த்ராஹணாஸ்தம் | ஷபுலெஸ வெபூஜயிக்யாப
 டக்யா தாஸபுலுடிக்கதிணெ || ௪௦ || சுநுஜூவ்ய ஸபம் ஹ
 ிஜ்ஜாநளநரோபரித்ய துஷ்டயம் | னவம் யம் காராதெ யாத்ரா
 லெதொஹபுலவ ஸரோஹிதம் || ௪௧ || ஹுகெஹ ஹொமாந
 விவா நநெ ஸாபுஜ்யெபெஷ்யதி | ிஹாவாதகயுகெதாபி
 ருஹ்யதெ ஸக்யதாடிவாச || ௪௨ || காஸ்யாம் க்யூகா ிஹாயா
 த்ராஹ்ஹுகொஸஸ்ய யதம || ததம் ப்ராஹ்யாபுலவ
 லெதயாத்ராஹ வியாயதம் || ௪௩ || ரோலிரோலி ப்ரகூலீபுத
 ிக்யெநெஷ்யவா ஹரெக் | வதரெ வதரெவாபி லெதய
 யாத்ராஹரெநா || ௪௪ || சுஸகெத வ்யூயிதெவபு
 லெப ஜபுவ்யம் குபெதம் | யஸுயாத்ராபெக்யெஹ கிமி
 ஹெஸ்துதிகாநநாச || ௪௫ || தஸ்ய வஸஹவாஸ்துஸவஹி
 விதரொபகிஸ்ய | ஹெஹொஷா ஸிதொஷா சுவி நஸ்யுஹி
 யாத்ரயா || ௪௬ || காஸீயாத்ரா பெக்யெஹ ததம் வாஹ
 தீஹ பம் | லெதயாத்ராஹ ப்ரகூலீபுத தொஹொகி நஸம்
 ஸபம் || ௪௭ || லெதயாத்ராஸம் பண்ணம் நஹிபுஷம்
 புருதள ஸ்யுதள | சுவீஹ ப்ரஹஹா ருஹ்யக் கிபெநடிவ

ளில்லாமல் யாத்திரையை முடித்துபவாசத்துடன் ராத்திரியைப்
 போக்கி மருநாள் நித்தியகர்மத்தை முடித்துப் பிராமண சந்தர்ப
 ணஞ்செய்து தக்பிணை தாம்பூலம் கொடுத்து வுத்திரவின்பேரில்
 மௌநமாய் புஜிக்கவேண்டியது. இந்தப்படி மாதத்திற்கொரு
 தடவையல்லது வருஷத்திற்கொருதடவை அல்லது ஜன்மத்தி
 லொருதடவையாவது செய்யவேண்டியது. அப்படிச்செய்யாமல்
 வேதவநம்விட்டுப்போகிறவனைப் பிதிருக்கள் சபிப்பார்கள். காசி
 யாத்திரையைக்காட்டிலுமதிகபலமுண்டு. பிரம்மஹத்திகூடநசிக்
 கும். இசுத்தில் போகங்களையனுபவித்து முடிவில் மோக்ஷத்தை
 யடைவார்கள் சந்தேகமில்லை. சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்
 சத்தியற்றவன் கிரமத்தை ஐபிக்கவாவதுவேண்டுமென்று நாரதர்

பிஷுதெ || சுஅ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரந் வுராரண ஸந்தூராரஸம்ஹிதாயாம்

கௌத்ருவண உவரிஹாமெ வெஹாரணோஹாதெ

ஸெத்யாத்ராஹிரோநுவணநனா

ஸவநவதிதரோஜ்யாயம் ||

ஐத்யுஷ்டரோஜ்யாயம் ||

சுய நவரோஜ்யாயம் ||

நாரதஃ—ஸுணுராரஜந் ப்ரவக்ஷாமி வுநரந்யாம் த்ருயீ
வநெ | டக்ஷிணாம் ரோநவீம் யாத்ரா ரேநஹமதாயிநீழ || ௧ ||
வகுவெஃஷுஸூ ரிதாஹாரொ நிஸி ஸுஷா ஜிதெஹ்யாயம் |
ப்ராதஃகாரெ ஸஃஸூய நித்யுகபு ஸரீர்வ்ய || ௨ || ஐளவா
ஹநம் வியாயாய ஸஹம் ப்ரவஹி ஜிஜீ | ரேத்யுதாநாஸெஷா
ணா ரேவாநாம் ஸாஹயெ ப்ரஹொ || ௩ || டக்ஷிணாம் ரோநவீம்
யாத்ராம் வரிஷெ ரக்ஷ ரோஸிவ | ஐத்யுநுஜோவ்ய டெவெ
ஸம் நஸெத்யு ஸஹகிகழ || ௪ || சுநுஜோவ்ய அஜிந் ஸாக்ஷா
விஸாரித்ருஸ்ய தீயுகெ | தஸ்யாஹுரேஸேவ்யுக ஹஸெத்யு
அஜொதரோ || ௫ || ஹொஜிக்ஷாஹஸஸ்யாரெஷெ ரநுஜோம்

சொல்லிமுடித்தார்.

சுநத்குமார சம்மிதையில் எட்டாவது அத்தியாயம்

ஸேதுயாத்நிரையின் வைபவம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

நாரதர் ம்றுபடியும் சொல்லுகின்றார்.. மாந்தாதாவே? தக்ஷி
ணமாநவீயாத்நிரையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், முதநாள்
ஒருவேளை யாகாரஞ்செய்து மருநாள் நித்தியகர்மத்தை முடித்து
சன்னிதானத்திற்குவந்து சகலபாபங்களும் நிவர்த்திக்கும் பொ
ருட்டுத் தெக்ஷணமானவீயாத்நிரையைச் செய்யப்போகிறேனு
மதிகொடுக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்து விசுவாமித்திர தீர்த்
தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சமீவிருக்ஷத்தை வணங்கப் பிராமண

பூரவ ததது | னேநீ ஸஞகா விநிமபுலெதீயுனிர்
 கிநிதிடதது || சு || தத ஸாகா ரோஷதாந் கபகா ததீரகா
 ராசு | ததஸாஸாஸாஷு ஸவஸாமாஸாஜிதது || எ || நியபெ
 ந ஸஹ ஸாகா ஸவபுஷிஜுவதஃசுரோசு | ரததாந்ந ததீ
 ரெ வியெய நபவபுஜுவ || ௮ || ததொநிமபுத ததீராந்ந
 தீயெபுஜெதரெ | ஸாந்கபகாபெஹாராஜ ஸவபுவாவஹரெ
 ததஃ || சு || ஸுபுஸகம் ப்ரெயம் ஸுராக் அஜெஃபாய ய
 யாவமது | தஹகாநய நப ஸாயாக் ஸாஜாயாவியுசெ
 ஸுமெ || க௦ || வபுதம் டகா ததொ ராஜந ஸஞயபுபுஷ
 னிணீ வ்ரெஜசு | தத ஸாகா ஸவஜும டகா விபுராய் மா
 ஸுஹா || கக || ஹாஸரெஸம் ப்ரணஜீயதீவஃகாநஸு ஸநி
 யள | வாயஸாஹம் நிவெஜாஸு ஸாகா நகா யாவமது ||
 || க௨ || ஸொபெஷநிணீ பூரவ ஸாகா ஸுபீத
 ரோநஸம் | வாவொ டகா அஜெஃபாய ஸொபெஸம் ஸாஷ
 வஞஜெயசு || க௩ || நீயதீயுத ததஃ பூரவ ஸாகா டகா
 யாவமது | சுஜாநரொஹந ஸாகா தயெவ கலிநாஸ
 நெ || க௪ || விஸெஷாபெபெ டெவாநாந் தீயெபு ஸாகாநயஹ
 ரோந | விஸுபெவாவிததம் டெவம் விஸுநாயம் ப்ரணஜீதம் || க௫ ||
 ததொ யாபாக் ஸபெஜித தீயுபெவெ ஸவரோருதது | ரோ
 தீயெபு நிஜீஜாய யாநுதாநம் யாவமது || க௬ || டகாவிபு

ஸந்தர்பணம் செய்து அவர்களுடைய வனுமதிபெற்று நிருநதி
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மாஷதானம் பண்ணி சப்தசாகர
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி ரத்தினதானஞ்செய்துமனுதீர்த்தத்
 தில் ஸ்நானம் பண்ணி புஸ்தகதானஞ்செய்து ஸம்ஞாதீர்த்தத்
 தில் ஸ்நானம்பண்ணி யாச்சியதானஞ்செய்து ஸுநிரியபுஷ்கரணி
 யில் ஸ்நானஞ்செய்து கோதானம் பண்ணி பாஸ்கரேசனை வணங்
 கி தீபதானம்பண்ணி பாயஸநிவேதனஞ்செய்து சோமபுஷ்கரிணி
 யில் ஸ்நானஞ்செய்து வஸ்திரதானம்பண்ணி ஸோமேசனை வணங்
 கி நீலதீர்த்தம் அஞ்ஞானமோசனம் கலிநாசனம் விசுவதேவ
 தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்பண்ணி விசுவதேவாளால் பூஜிக்கப்பட்
 டலிங்கத்தை தெரிசித்துச் சக்திக்குத் தக்கபடியேதாவதுதானஞ்
 செய்து சப்தமருத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தான்னியதா

யு த துஷ்டம் தீராதீஸம் திஷெவ்யு | தீவரோரோவ்யு வாரத
 ஸுஹஸ்யுத்யு ஹுஷ்டயீ || ௧௭ || ஜாம்பவந்தர குலாடி ஸாயா
 தஜ்ஜுவருவட்கு | கெஷ்துவிணாடிகம் க்ருகா ததீரோதம் வி
 ஸுஷதம் || ௧௮ || ஹக்ஷா டிகாவ ஜாநாதி யயாஸகி திஜ
 நநெ | யநயாஹ்நிதம் வாவ திநெகஹகொடிஷம் || ௧௯ ||
 ததவடம் நஸ்யுதாத்ஷேஜா வாஜநகாயஸஹித்யு | உதிஜ்வாஹ்
 வம் ஸம்ப்ராஸ்ய ஜாம்பவத்யுத்யெததம் || ௨௦ || ஹுஷ்டாநா
 ஹிமுஹக்யுதெ ஸாயருநாந் ரக்ஷகாயம் | டிஜாஜ்யவட்யு ஜா
 வவதெ தி நஸ்யுக்ஷவம் க்ருகா || ௨௧ || டிகாவயட்யுஜெவ
 திஸ்கா வ்யுததாநம் ப்ராபயம் | நஸ்யுத்யு ஜெவாதீயட்யு
 மட்யெக்ஷஸுஸஸ்டா || ௨௨ || ஸுஷெணதீயெட்யு ஸா
 க்ரு டிகா தாம்பருதெத்யு | வரூணெஸுரோஸாடி தீ
 யெட்யு வாரூணஸம்ஜிதெ || ௨௩ || ஸாக்ரு ஸுஷுருவருத
 தகாயாதீதி தீந்ருதம் | உஜெவரூணயட்யு வெ வஜ்ஜுநாய
 ப்ரமாயத || ௨௪ || க்ருஷ்யு ராஜிம்யும ஜெவா ஸாயாததம்வ
 ரு | க்ருஷ்டாநம் ப்ருகுவீத ததீரோஸம்ஸுஸஹித்யு || ௨௫ ||
 வரூணெஸுரஜ்யவட்யு யயாஸகி ததொவ்ருஜெ || ௨௬ || ஹ
 ஸ்யு வெ தீயெட்யு ஸாக்ரு மொயருஜாநக்யு || ௨௭ || வ
 ஹாக்ரு ஜெவதத்யு யயாஸகி வலிபயெ | யத்யு ஜெவா ஜெவா
 தீந்ரு வஹாக்ருதீந்ருத்யு || ௨௮ || வலிபம் ப்ராவ ஹாக்ரு
 ஸுஷ்யு தீந்ருஷ்யு ஹருவதெ | தத்யு ஸாக்ரு தயா ஜெவா வீர
 ஹத்யாவநாஸக்யு || ௨௯ || விஷுஸம் ஸம்ப்ரணயீ தீவம்
 க்ருஷ்யு ஸஹித்யு | ரோஜெகெந்ருகெகெரோஸு தாஜெரி

னம் பண்ணி மருதீசனைத் தெரிசித்துச் சன்னிதியில் தீபமேற்றி
 ஜாம்பவானுடையதீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து தர்ப்ப
 ணம்பண்ணி கேஷத்திரபிண்டம்கொடுத்து ஆஜ்ஜியதானஞ்செய்து
 மூன்று அர்க்கியங்கொடுத்து ஸுஷேண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்
 து தாம்பூலதானம்பண்ணி வருணதீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானம்
 பண்ணி வருணேசனை வணங்கிச் சன்னிதானத்தில் சுவர்ணதான
 னஞ்செய்து பரத்துவாஜதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி கோதாமதா
 னஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்து வீரகத்திவிநாயகரைத்
 தெரிசித்துச் சன்னிதானத்தில் தீபமேற்றி, மோதகம், தேங்காய்,

க்ஷுலிநீயுத்யு || ௨௯ || தீணிகண்ட்யூததஸூகா டகாஅகிதீ
நுததீ || ௩௦ || ஸதீதீதீநுபூவ்யு ஜீவா வஹாக்ஷரம் வரபு ||
|| ௩௧ || டபூவ்யு வெடிவநாயீஸம் விடெஜஸுரோவகிபு || ௩௨ ||
வதீவாதிதீநவெதெடி ஸ்வபுஜி வரதீஸூரபு || ௩௩ ||
வெததெதீஸூகா தீஹாதீவம் பூயபூயிகா தீநொரபு ||
உவவாலவரொ ஹகிவா ராத்ர ஜாமரணஹரெக || ௩௪ ||
பூததீஸூகா ஸதீவ்யு மித்யுதீபாணி ஸுபயீ || ௩௫ ||
ணாதீ ஹஜயெதீதீ வபு.வெந தீஹீவதெ || ௩௬ || தாம்
வபுததீதீதீதீதீ ஹநுஜூவ்யு தீஜாதீதீ || ௩௭ ||
ஹகிவா ஸுபம் ஹஜூதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௩௮ ||
யதீகாரதெ யாதீ தீதீ ஹதீ தீஹீவதெ || ௩௯ ||
ஸதீஹாதீதீ
ஸிவம் பூவெதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௦ ||
காரதெ யாதீ தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௧ ||
வாதிதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௨ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௩ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௪ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௫ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௬ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௭ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௮ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௪௯ ||
தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ || ௫௦ ||

பொரி, கரும்புகளை நிவேதனஞ்செய்து நமஸ்கரித்துவிட்டு மணி
கர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து சமீகிருக்ஷமுலத்தில் பஞ்சாக்ஷ
ரஜபம்பண்ணி வேதவனேசனையும் விடங்கேசனையும் தூபம், தீ
பம், கைவேதனங்களாலாறுதித்து உபவாஸமிருந்து மருநாள்
நித்தியகர்மங்களை முடித்துப் பிராமணஸந்தர்ப்பணம் பண்ணி ய.
வர்களுடைய வனுமதியின்பேரில் மௌனத்துடன் புஜிக்கவே
ண்டியது. இந்தப்படி யிந்தயாத்திரையைச் செய்தவன் கைலை
பையடைவதில் சந்தேகமில்லை. சகலபாபங்களுந்துலையும். தன
மோ, தான்னியமோ, கன்னிகையோ, ஜயமோ, கல்வியோ, ஞான
மோ வேண்டுமென்பது சித்திக்கும். ஸாதாரண தினத்தைக்காட்
டிலும் பாணுவாரத்தில்செய்தால் பத்துமடங்கும் திங்கள்கிழமை
யில் நூறுமடங்குமதிகம். சக்தியில்லாதவனிதன்கிரமத்தை ஜ

தூரம் தோநவீம் ஸ்ரஹ்ணொததீம் | ஸ்ராதகங்காநொ ஸுஹ்ஸாய
 ஜெவதெய்வ தீநுக்ரோக ॥ ௪௦ ॥ ஸவபுவாவவிநிதேஷத ஸா
 க்ஷாஜாநதீவாபுயாசு | ஸகஸ்ரரெசு காஸியா தூர தீதோநொ
 ஸுரெநுப ॥ ௪௧ ॥ துயுனெயொம்மொம் ராஜந ஸத்யுநெவ
 நஸம்ஸயம் | தோஸிதோஸி ஸ்ரகுவீத ஸவபுவாவக்ஷயாயவ ॥
 ॥ ௪௨ ॥ வுஷ்யோஸி ரவெவபுரெ ஸவபுதோஸமொம் மெஹசு |
 ஐதி தெ ஸவபுதோஸாதம் யா தூரமொதீநுததீ ॥ ௪௩ ॥ ஸ்ர
 ஹ்யா தூர தீயொ வகெஷ்ய ஸுணு க்ஷம் ராஜநநுத ॥ ௪௪ ॥

ஐதி ஸ்ரீஸூரெநு வுராரணெ ஸநதூதோரஸம்மயிதாயாம்
 கெஷ்யுதவெணெ உவாரிஹாமெ வெஹாரணுதோஹாதெய்
 தக்ஷிணதோநவீயாதூரதீவிரோநுவணதநநாதி

சுஷ்டநவதிதொரஜ்யாயம் ||

ஐதி நவொரஜ்யாயம் ||

சுய உஸ்ஸொரஜ்யாயம் ||

—(0:)—

ஸுணு ராஜந ஸ்ரஹ்யாதூரகூரெ வகெஷ்ய தவாநவ |
 வுஷ்யோஸெ ஸஸாஜெ து ஸ்ராவெஷ்விஜிததோதராசு || ௧ ||
 ஸ்ராதஹ்ஸா வததூஷ்யாம் க்ஷஹ்வகெஷ நுபொததீ | ஸ
 ஸ்ராததோஸு ஸாவீதீம் ஜஹ் ஹுக்ஷா ததீவரதூ || ௨ ||
 தூய்வெநஸவாரதொ நதீஸ்யுத ஸுவாவலிதம் | ஸஜெம்

பிக்கவாவது வேண்டியது. இனிமேல் பிரம்மயாத்திரையை
 சொல்லுகிறேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையிலொன்பதாவதத்தியாயம்
 தெக்ஷிணமாநஸயாத்திரையின் வைபவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

கேருமரசனே பிரம்மயாத்திரையைத் தைமாதம் கிருஷ்ண
 சதுர்தசியில் சந்திரன் திருவோணத்தின் முதர்ப்பாதமான வபி
 ஜித்தையடைந்திருக்குப்பொழுது காலையில் நித்தியவிதியை மு

புலவெதது வுஹயாதுஹாஹேஹே || ௩ || ௨௨ வாஹ்
 விநாஸ்யாஸு வுஹஜோமம் புயவ ரெ | ஊதி ஸஜய நகெ
 ஸஜோமாவு அஜோததோ || ௪ || ஸாக்ஷாஹே ஸுணிவிவெ
 ஸம் ஸிணிக்ஷீதம் புணரீதம் | வீரஹத்யாஹாஹகா நாஸி
 கௌம் நிவெஹே || ௫ || சுநாஜோமம் மணஸகம் ததொ
 மஹேசு புலநயீ | மவயஸு ஹேதீயே ஸாக்ஷாஹே
 வியவநம் || ௬ || ஹதாநம் புக்ஷீத ஸதாஹே
 ஸகிணிக்ஷீதம் | நஸுஜதய ததீயே மவாக்ஷஸு தீயே || ௭ ||
 புராவு ஸாக்ஷாஹே தாஹேஹேஹே க்ஷாக்ஷஸு
 ஹே | மவாக்ஷதீயே ஸாக்ஷா ஸஜயவஹே || ௮ ||
 மஹா ஹேயா அஜாயாய ஸஹாஹேஹேஹே | வாயு
 தீயே ததஹாஹே க்ஷேத விணாஹேஹே || ௯ || வாயு
 ஹே ததொஹே ததீயே புணரீதம் | சுநாஹே ஹே
 ஹே ஸுஹாஹேஹேஹேஹே || ௧௦ || ஹே ஹே ததீ
 ஸுஹே ஸஹேஹே ஹேஹேஹே || ௧௧ || தாஹேஹேஹே
 ஹேஹேஹேஹே ததீயே | ஸுஹேஹேஹேஹே யாயாஹே
 ஹேஹேஹேஹே ததய || ௧௨ || ஸுஹேஹேஹே ஸுஹேஹே
 ஹேஹேஹேஹேஹேஹே | சுஹேஹேஹேஹேஹேஹே

முத்துவிட்டு வேதவநேசன் சன்னிதியில் பிரம்மயாத்திரையைச்
 செய்கின்றேன்; -பிரம்மஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கவேஹுமென்று
 பிரார்த்தித்துத் துண்டிவிநாயகரிடமனுமதி பெற்று மணிகர்ணி
 கையில் விதிப்படி ஸ்நாஹ்செய்து வீரஹத்திவிநாயகரிடமனும
 திபெற்றுக் கவயதீர்த்தஞ்சென்று ஸ்நாஹம்பண்ணி பலதானஞ்
 செய்து கவாக்ஷதீர்த்தத்தில் ஸ்நாஹம்பண்ணித் தாம்பூலதானஞ்
 செய்து கந்தமாதனதீர்த்தத்தில் ஸ்நாஹம்பண்ணிச் சந்தணதான
 ன்செய்து வாயுதீர்த்தத்தில் ஸ்நாஹம்பண்ணி கேஷத்திரபிண்டங்
 கொடுத்து வாயுலிங்கத்தைத் தெரிசித்துச் சன்னதியில் தீபமேற்
 றி விருஷபதானத்தைப் பிராமணனுக்குச்செய்து லிங்கத்திற்குப்
 பஞ்சாமிருதாபிஷேகம் தூபம் தீபம் பாயஸான்னங்களால் பூஜை
 செய்துப் பிரம்மதீர்த்தம் வந்து விதிப்படி ஸ்நாஹஞ்செய்துப்பிர
 ம்மேசனை வணங்கி யாராதித்துச் சன்னிதானத்தி லன்னதானம்

பாவஸாதெயெ || கரு || ததஸுரஸுதீதீயுடும் ப்ராவு ஸாக்ஷா
 நடுவொது || ததொ ப்ரஹ்மஸுரொரவாவு நடுவொது ஜொ
 ஸாயு || கச || ஸஜெயம் ப்ரஹ்மஸுரொரவாவு ப்ராஜெவொர
 விவா || நாலிடிவஜெயெ ஸுக்ஷா ப்ரஹ்மணம் ஹஜி விஜெயெ ||
 || கரு || ரகவணடும் ஸுபாவலீநம் உதவடும் கிரீடிநடும்
 பஜாவெந ஸுபாவலீநம் சுஜெயம்குராவொஜெ || கச || சுக்ஷா
 வொஹ ஜெஜொஹ டயாநம் வரஜம் விலும் | ஸுபுயட்கொடி
 ப்ரதீகாஸம் உஜெகொடிஸுஸீதயும் || கச || ஸாவித்ரொய
 ஸரஸுத்ரா ஸஜெநிதிகெயெ || பஜஹ்மஸம் வியம் யுக்ஷா வஜெ
 நஜெஜிம் ஸுயம் || கச || ப்ரஹ்மஜெநிதொஜெஜெ ஸுபுய
 சுஜெரொகி || தி || தி || ஜெவொவொதொயத்ராஜவடும் ப்ரஹ்ம
 || கச || ப்ரஹ்மஜெவொயொநிவியம் ப்ரஹ்மணீஸுரொயொதவடும்
 சுஜெவொகெஸம் ப்ரஹ்மஜெவொதொயொஸுரொயொ || ௨௦ || ஹிரண்யம்
 ப்ராஜொள வொஜெஜெவிதொஜெ || நாலிடிவஜெயெ த
 வடும்பொஜெஜெவொ || ௨௧ || ப்ரஹ்மஜெவொவொஜெவொ ஸு
 நாலிடிவொவொவொ || ஸுபுயத்ரொ ததொ வஸம் யுக்ஷா வி
 ப்ரஹ்மஜெ || ௨௨ || கெஜத்ரொயம் ப்ரஹ்மஜெ கிவொஜெ
 ஹ தவடும் || ப்ரஹ்மஜெ ப்ராஜெவொவொ ஜெஜெ
 ப்ராஜெவொவொ || ௨௩ || ஜெஜெவொ ததொ தெவொவொவொ
 வொ ப்ரஹ்மஜெ || ப்ராஜெயொவொவொவொ ப்ரஹ்மஜெ
 ததொவொவொ || ௨௪ || ததொவொவொவொ கெஜா ஜெகொடிவொ
 நாலிடிவொ || ததொவொவொவொவொ ஸுபுயத்ரொயொ
 தம் || ௨௫ || வஸம்பொ ததொ ததொவொவொவொ ஹிரண்யம்
 ஜெய

செய்து ஸரஸ்வதீதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிப் பிரம்மஸரஸ்
 ஸையடைந்து நமஸ்கரித்துச் சங்கரப்பித்து அறையளவு ஜலத்தில்
 நின்று கையில் கமண்டலுவும் ஜபமாலையும் வரதானமும் முத்தி
 ரையுந்தரித்துக் கமலாசனத்தில் சரஸ்வதியோடும் சாவித்திரியோ
 டும் வீற்றிருக்கும் சதுர்முகனைத் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்நானஞ்
 செய்து காயத்திரியாலர்க்கியங்கொடுத்துக் கேஷத்திரபிண்டம் சி
 ராத்தம் தர்ப்பணம் பிராமணஸந்தர்ப்பணம் முதலானதுகளைச்
 செய்துப் பிரம்மகுண்டம் வந்து அதிலிருக்குந் திருநீற்றைத் த
 ரித்து வஸுதீர்த்தம் வந்து ஸ்நானம்பண்ணி ஹிரண்ணியதானஞ்

போடிராசு | காஸ்யவெஸம் ஸபோஸாடி ஸாக்ஷா காஸ்யவதீய^ய
கெ || ௨௬ || தததீநாஹ தீயெ^யடிஷு ஸாக்ஷா நக்ஷா தீஸ
ரஸு | ய-டுவாடிவிஸபோராடி வெஷவம்ஸா சூவெஜெசு || ௨௭ ||
தத ஸாக்ஷா^ய விபெ^யஹு^யஷ்ண^யடி^யநா^யந^யரெ லிஜ^ய | மகூ^யதீ
யெ^யடி தத^யஸாக்ஷா வெஷவம்^ய விஜ^யயெ^யடி^ய || ௨௮ || வஜ^யநா^ய
பு^யகூ^யவீ^யத ஸநி^யயள தவ^ய ஹ-டுவ^யதெ | கா^யதீயெ^யடி தத
ஸாக்ஷா^ய ஸ^யத^யஸ^யஹார^யஸ^யகி^யடி || ௨௯ || போ^யடி^யநா^ய பு^யகூ
வீ^யத ய^யடி^யதீ^யடி^ய ததொ^ய வ^யஜெ^யசு | ய^யடி^யநா^ய தீ^யயெ^யடி
ஸாயா^யடி^ய தீ^யயெ^யடி || ௩௦ || தத ஸாக்ஷா^ய ஸ^யஹ^யவ^ய
வி^யத^யடி^யவா^யகி^யடி^ய | தி^யவி^யடி^ய தீ^யயெ^யடி^ய பு^யவ^ய
ஸாக்ஷா^ய போ^யந^யவ^ய || ௩௧ || ஜோ^யந^யவா^யபு^யத^யத^யஸாக்ஷா^ய ம^யடி^ய
ஸம்^ய வ-டு^யஜெ^யயெ^யத^யத^ய | ம^யஸ^யவ^யஷ^யதீ^யயெ^யடி^யவ^யதெ^யவெ^யடி^ய
வி^யரெ^யவ^ய || ௩௨ || மெ^யடி^யஸ^யயா^யவி^யவ^ய வெ^யதீ^யயெ^யடி^ய ஸாயா^யத^ய
போ^யடி^யராசு | வாயீ^யஸம்^ய ஸ^யப^யண^யஜோ^யஸம்^ய பு^யவ^யயா^ய தீ^யணிக^யணிக^ய
கா^யடி || ௩௩ || ஸாக்ஷா^ய ஸ^யதீ^யவ^யகூ^யதீ^யயெ^யடி^ய ஸி^யகா^ய வ^யஹி^யகூ^யஸம்^ய
கா^யடி | ஜெ^யவெ^யசு ஸ^யஹ^யஸ^யய^யம^யஹ^ய ஸெ^யவெ^யதெ^யஸம்^ய த^யயீ^யவி^யத^ய ||
|| ௩௪ || சூ^யஜீ^யவம்^ய பு^யடி^யடி^யய^ய வெ^யடி^யரா^யணெ^யஸ^யரா^யஸ^யத^ய | பு^யடி^ய
கூ^யதி^யண^யந^யதீ^யஸா^யரெ^யஸ^யனொ^யமெ^யஷெ^யநம்^ய தீ^யஹெ^யஸ^யரா^யடி || ௩௫ || ரா
த^யள ஜோ^யம^யந^யணம்^ய க^யய^யடி^யத^யநி^யயள ஜோ^யந^யவா^யஸ^யயா | க^யமெ^யடி^யடி^ய

செய்து காசியபதீர்த்தத்திலுமவருடைய பத்தினிகளின் தீர்த்தத்
திலும் ஸ்நானஞ்செய்து அங்குள்ள லிங்கத்தை தூபம் முதலா
னதுகளால் பூஜித்து விஷ்ணுதீர்த்தம் சென்று ஸ்நானம்பண்ணிச்
சுவர்ணதானஞ்செய்து லக்ஷ்மீதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி வி
ஷ்ணுலிங்கத்தைப் பூஜித்து பத்மதானம்பண்ணிக் காளிதீர்த்தத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து மாஷதானம்பண்ணித் தர்மதீர்த்தம்வந்து
ஸ்நானம்பண்ணித் துவிததீர்த்தஞ்சென்று நீராடி, ஞானவாபி
யையடைந்து ஸ்நானம்பண்ணி கங்கேசனைப் பூஜித்து மைந்ததீர்த்
தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வாயுலிங்கத்தைப் பூஜித்து மணிகர்ணி
கைக்குவந்து ஸ்நானம்பண்ணி சமீவிருகூத்தடியிலிருந்திரண்டா
யிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்து வேதவநேசன் சன்னிதியு
டைந்து ஆஜ்ஜியதீபமேற்றி ராத்திரியில் ஜாகரணஞ்செய்து மரு
நாளமாவாஸைக்காலையில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்

தியவிதிமுடித்துப் பிராம்மணர்களுக்கன்னமளித்துத் தெகழிணை
தாம்பூலங்கொடுத்தவர்களிடமாத்மஞ்ஞானத்தைப் பிரார்த்தித்து
மௌனத்துடன் புஜிக்கவேண்டியது. இவ்விதமனுஷ்டித்தாலொ
ரேதினத்திலாத்மஞ்ஞானமுண்டாகும். சுவேதகேது வந்தயாத்தி
ரையைச்செய்து ஜீவன்முக்தியையடைந்தார். யாக்ஞியவல்க்கியரி
ந்தயாத்திரையைச் செய்துப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தார்.
கேகயமகாராஜனும் சேதிதேசாதிபதியான வஸுஷும் விதேஹா
திபதியான ஜனகனும்பபடியே பிரம்மயாத்திரையைச் செய்தாந்
த்மஞ்ஞானத்தையடைந்து ஜீவன்முக்தர்களானார்கள். சதூர்முக
னாதியிலிந்தயாத்திரையைச் செய்துப் பிரம்மஸரஸ்வலின் தீர்த்
திலசுவமேதத்தால், பரமேஸ்வரனையாறுதித்துச் சிருஷ்டிஸாமர்த்

வெடாகெ வெடாரணுஸுதெதுஹிஹி | யாதாநெநாந் தீயாந்
 க்ருகா ஹஸுத யாரயெசு || சஎ || வுஹஜாநம் வுயவாஸெஸு
 ஸாஹா தீயாநாததம் | உதி ஸாஹாபுதொ டெவ ஸயாந
 வுதித்யுஸுலீகரம் || சஅ || வுஹஜாநம் வியபெ ததவாந் வ்
 ராநெஸுரம் | வுஹபாத்ராஹாநா க்ருகா நுபவெனெஹி வு
 ராநவாஹி || சக || உவாபுஸீம் வுஹஜாநெஸு
 வவாந் வுஹா | வனகஸு க்ருகாநெ யாத்ரா க்ருகாநெ
 தாநவீழ் || ௩௦ || வனகஸுயீவநெ வுஹபாத்ரா க்ருகாநெ
 யாததம் | துஹி மெததயொஹிவ ஸத்யுதெவ நஸாஸ்யம் ||
 ௩௧ || வாத்ராபணஸாத் ராஜிஸுயா க்ருகா ஸஹஸு க்ருகா | வு
 ஹபாத்ரா துயீதாவெ துஹிதெசு மெத்யுயு || ௩௨ || வு
 ஹபாத்ராவிதாவெந விநாஸுஹிணெஸுவ | ஸவபுவாவாநி
 க்ருகாநெ ஸத்யுதெவ தீவீவநெ || ௩௩ || உதெதுவ வுஹபா
 த்ராயாஹி க்ருகாநெ வணிபுதொநுப | உதாராநெநவீயா துத
 ஸுணுவக்யாநி ஹிவநெ || ௩௪ ||

உதி ஸுஸாரெந வுஹாநெ ஸநததாரஸாஹிதாயாந்

கெத்யுதெவெந உவரிவாநெ வெடாரணுபோஹாதெது

வுஹபாத்ராநெஹிபோநுவணபுநநாநி

வனகொநஸாததெரோஜ்யாயம் ||

உதி டுஸாநெஜ்யாயம் ||

தீயத்தை யடைந்து யாராவதிந்தப் பிரம்மயாத்திரையைச் செய்
 தாலவர்களுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானமளிக்கவேணுமென்றுவரம்பெற்
 றார். இளாகுமாரனான விக்கிரமனிந்த யாத்திரையைச்செய்தார்வ
 சிபை யனுபவித்துப் பிரம்மஞ்ஞானத்தையுமடைந்தான். காசி
 யிலுத்தரமானதயாத்திரையுமிதுவும்கூடம். சகலபாபங்களும்நசித்
 துவிடும், முக்தியையுமளிக்கும். இனிமேலுத்தரமானதயாத்திரை
 யைச்சொல்லுகின்றேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் பத்தாவதத்தியாயம்

பிரம்மயாத்திராமகிமை முற்றிற்று.

—[O]—

மாந்தாதாவே? முதலாள் மிதமானவாகாரஞ்செய்து மரு
நாள் பிராம்மமுகூர்த்தத்திலெழுந்திருந்து நித்தியவிதியைமுடித்
துச் சன்னிதானத்திற்குவந்து சம்போ சங்கரா வேதவனேச உத்
திரமானஸயாத்திரையைச் செய்கின்றேன் என்னைக்கார்க்கவேனு
மென்று பிரார்த்தித்து ராசஷஸபயத்தை விலக்கும் புலஸ்திய
தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து புலஸ்தியரை யுத்தேசித்
தர்க்கியங்கொடுத்துச் சிறுத்த தர்ப்பணங்கள் செய்து, பலகதீர்த்
தஞ்சேன்று ஸ்நானம்பண்ணி யங்கிரஸ்லீயின் தீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்து பிரகு சாத்தியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிப் பிரம்
மா, அங்கிரஸ், உசர்த்தியர், தேவர்கள், பிதிருக்கள் முதலான
வர்களுக்கு ஜலத்தினால் தர்ப்பணம் பண்ணிச் சிறுத்தஞ்செய்து

ஹஸ்தெஃ | ததவ^ஸபு^ஸ வ^ஸபு^ஸவ^ஸக^ஸ காய^ஸபு^ஸ தவ^ஸபு^ஸண^ஸஹ^ஸவ^ஸபு^ஸவ^ஸ
 ஸ்தெஃ || ௬ || க^ஸக^ஸ ரஜ^ஸத^ஸம் லெ^ஸய^ஸம் தீ^ஸய^ஸபு^ஸய^ஸமெ^ஸ யயாக^ஸரீ^ஸபு^ஸ |
 காவ^ஸதீ^ஸயெ^ஸபு^ஸ தத^ஸஹீ^ஸராய^ஸ தவ^ஸபு^ஸரோ^ஸத^ஸள^ஸ ப்ர^ஸதாய^ஸவ^ஸ || ௧௦ || ஹ^ஸ
 ம^ஸபு^ஸண^ஸ ரோ^ஸம^ஸ தவ^ஸஸா^ஸம் தெ^ஸஜி^ஸஷா^ஸநா^ஸம்^ஸஹீ^ஸத^ஸநா^ஸபு^ஸ | கவ^ஸபு^ஸபு^ஸ
 த^ஸத^ஸரீ^ஸஹ^ஸதெ^ஸந^ஸ ரீ^ஸ வ^ஸவ^ஸக^ஸயெ^ஸர^ஸ ஹ^ஸவெ^ஸக^ஸ || ௧௧ || உ^ஸத^ஸய^ஸபு^ஸபு^ஸ
 ப்ர^ஸய^ஸரீ^ஸத^ஸக^ஸவ^ஸபீ^ஸஸ^ஸர^ஸக^ஸ ஸ^ஸராய^ஸத^ஸத^ஸவ^ஸர^ஸபு^ஸ | ர^ஸஜ^ஸத^ஸநெ^ஸய^ஸமெ^ஸவ^ஸத^ஸ
 த^ஸம^ஸபு^ஸர^ஸதீ^ஸய^ஸபு^ஸம் த^ஸதெ^ஸவ^ஸபு^ஸஜெ^ஸக^ஸ || ௧௨ || ஸ^ஸராய^ஸத^ஸத^ஸவ^ஸபு^ஸபு^ஸ
 னு^ஸ த^ஸம^ஸபு^ஸர^ஸதெ^ஸவீ^ஸம் ஸ^ஸர^ஸஸ^ஸத^ஸத^ஸம் | ஜ^ஸாத^ஸவெ^ஸத^ஸஸ^ஸஉ^ஸத^ஸய^ஸத^ஸய^ஸ வ^ஸஹ^ஸ
 உ^ஸபு^ஸம் ப்ர^ஸஜ^ஸவெ^ஸத^ஸஸ^ஸய^ஸம் || ௧௩ || க்ஷெ^ஸத்ர^ஸவி^ஸண^ஸா^ஸதிக^ஸம் க^ஸய^ஸக^ஸ ரோ^ஸ
 ஷ^ஸம் த^ஸத^ஸரீ^ஸக^ஸ ஸ^ஸய^ஸம் ஸ^ஸயீ^ஸம் | த^ஸதெ^ஸ ர^ஸம^ஸத^ஸஸ^ஸர^ஸம் ப்ர^ஸவீ^ஸ க^ஸ
 ஸ^ஸர^ஸஸ^ஸநு^ஸ ப்ர^ஸண^ஸரீ^ஸய^ஸ || ௧௪ || ஸ^ஸத^ஸவ^ஸபு^ஸபு^ஸபு^ஸத^ஸத^ஸர^ஸத^ஸள^ஸ ஸ^ஸர^ஸக^ஸ
 ர^ஸம^ஸபு^ஸம் உ^ஸ வ^ஸி^ஸதெ^ஸயெ^ஸக^ஸ | த^ஸத^ஸரீ^ஸத^ஸவ^ஸபு^ஸபு^ஸம் த^ஸத^ஸர^ஸம^ஸஷ^ஸயெ^ஸதி^ஸ ரீ^ஸ
 தெ^ஸண^ஸ ஸ^ஸய^ஸயீ^ஸம் || ௧௫ || வ^ஸவெ^ஸபு^ஸமெ^ஸ ர^ஸம^ஸத^ஸஉ^ஸத^ஸய^ஸபு^ஸபு^ஸ
 வ^ஸி^ஸஸ^ஸஹ^ஸபு^ஸத^ஸதீ^ஸய^ஸம் த^ஸய^ஸ | க^ஸத^ஸர^ஸம^ஸத^ஸயெ^ஸதி^ஸ ரீ^ஸத^ஸரா^ஸணி^ஸ ஜ^ஸவெ^ஸந^ஸத^ஸ
 ஸ^ஸர^ஸஸ^ஸய^ஸ || ௧௬ || ர^ஸம^ஸத^ஸய^ஸ ம^ஸம் ப்ர^ஸத^ஸத^ஸரீ^ஸய^ஸ ப்ர^ஸஹ^ஸண^ஸர^ஸய^ஸ த^ஸ
 யீ^ஸவீ^ஸதெ^ஸ | க்ஷெ^ஸத்ர^ஸபு^ஸர^ஸா^ஸதிக^ஸம் க^ஸய^ஸக^ஸ நி^ஸவ^ஸப^ஸா^ஸஜ^ஸயீ^ஸதெ^ஸவ^ஸவெ^ஸக^ஸ ||
 || ௧௭ || க^ஸர^ஸம^ஸத^ஸய^ஸர^ஸம^ஸத^ஸக^ஸண^ஸநு^ஸ ப்ர^ஸவீ^ஸ ஸ^ஸராய^ஸத^ஸத^ஸம் வ^ஸர^ஸபு^ஸ |
 க^ஸர^ஸம^ஸத^ஸய^ஸர^ஸம^ஸத^ஸயீ^ஸத^ஸ வ^ஸபு^ஸஜ^ஸயீ^ஸக^ஸ ய^ஸய^ஸஸ^ஸவ^ஸத^ஸ || ௧௮ || உ^ஸரோ^ஸ
 தெ^ஸபு^ஸஸ^ஸம் ப்ர^ஸண^ஸரீ^ஸய^ஸஸ^ஸ வ^ஸர^ஸஸ^ஸர^ஸக^ஸபு^ஸரீ^ஸக^ஸ || ப்ர^ஸவீ^ஸ ஸ^ஸர^ஸ
 ய^ஸக^ஸ தீ^ஸஜெ^ஸ ஹ^ஸதீ^ஸர^ஸ த^ஸத^ஸ வ^ஸஷ^ஸரீ^ஸணீ^ஸத்ர^ஸயெ^ஸ || ௧௯ || வ^ஸர^ஸஸ^ஸ
 ரெ^ஸஸ^ஸர^ஸம் த^ஸத^ஸ ஸ^ஸவ^ஸபு^ஸஜீ^ஸய^ஸ ப்ர^ஸண^ஸரீ^ஸய^ஸ | வ^ஸத^ஸத^ஸவ^ஸபு^ஸஸ^ஸ
 ர^ஸம் ஹ^ஸக^ஸ க்ஷ^ஸத்ரீ^ஸய^ஸண^ஸா^ஸம் ஸ^ஸவ^ஸபு^ஸத^ஸ || ௨௦ || வ^ஸவீ^ஸஷ^ஸா^ஸபு^ஸரீ

ஸுவர்ணதானம்பண்ணிப் பிரகஸ்பதிதீர்த்தத்தில் நீராடிச் சகல
 மும் முன்போல் செய்து வெள்ளியைத் தானம்பண்ணிக் காவ்வி
 யதீர்த்தத்தில் பார்கவானையுத்தேசித்து ஜலத்தினுலர்க்கியங்கொ
 டித்து ஸ்நானம்பண்ணி ரஜததானஞ்செய்து துர்காதீர்த்தத்தில்
 ஸ்நானம்பண்ணி மாஷதானம் செய்து பிரகு ருத்திரஸரஸ்ஸை ய
 டைந்து விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து கோதானம்பண்ணி கேஷத்தி
 ரபிண்டம் சிராத்தம் முதலானதுசெய்து காலாக்கினிருத்திரகுண்
 டத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி யந்தலிங்கத்தைப் பூஜித்துப் பராசர கு
 மரத்திற்குவந்து அங்குள்ள மூன்றுபுஷ்கரிணிகளிலும் ஸ்நானம்
 பண்ணிப்பராசரேசுவரரைப்பூஜித்துவிட்டு வலிஷ்டருடையவாச்

சூரமத்ய வலிஷ்ஸாஸி அஜிஃ । ஸாக்ஷா ஸஜயத் ததீமொ ஃ
 ஷீந் ஸப்த தவ்யுயெசு || ௨௧ || ஸ்ராஹணாந் ஹோஜயெத
 த்ர ஃஷீணாந் ஸ்ரீதயெ ந்யுப । வலிஷ்ஸாஸி ஸம்பந்தஜி
 யந்வஜீவாஜிஃ சூரேசு || ௨௨ || மளதஜேஸ்ய ஸரொ யாக்ஷா
 ஸாயாக் ஸஜயந்வயுசு । தகூவிஜ்ஜாக்யதெ ஸ்ராஹவிஜ்ஜ
 தெத்ரொக்யுசுஷுஷெ || ௨௩ || மளதஜோய ஜஜாஜேவ்யுந் ஜீ
 ஜிதாநம் ப்ரயத்யுதம் । ஹத்யவ்யுந் ஸம்ப்ராபாயாஸா வஸூசு
 ஸாக்ஷா ப்ரதவ்யுதம் || ௨௪ || மஹஜாநம் ப்ரகூவீகத வஸூ
 ஜெஜாஜேதம் ப்ரஜேசு । ஸாக்ஷாந் த்ராவி ஸநவீகதம் விஜ்ஜ
 ஸம் ப்ரஜயெஜிஃ || ௨௫ || ஜீணிக்ஷாந் ததீமொக்ஷா காலீ
 விஸ்யஸாரம் நஜேசு । ஸ்ரீக்ஷாஸஜீவ்யுசுந்வயெ ஜீந்யம் வஹிக்ஷ
 ரம் ஜிவெசு || ௨௬ || ஸஹஸ்யத்ரீதயம் வஸூ ஜெஜாந்ஜெ
 ஸாரம் ஸிவ்யு । ஸ்ராய்யுயெசு வாவஸாநிஹ நிஸி ஸஸூ ஜி
 தெதம் த்ரீயம் || ௨௭ || வரொஜ்ஜெஷாஜயெஜிதாந் ஸ்ராஹணாந்
 வாரணாஹரெசு । ஊவம் யம் கௌரூதெ யாத்ராந் த்ராரம் ஜீ
 நவீந் ந்யுப || ௨௮ || ஸவ்யவாவாநி நஸ்யஜி ஜீஹாவாவத
 ராண்யவி । யஸ்யஜிந் கௌரூதெ யாத்ராந் யொவாகொவாந்
 ஜீநவம் || ௨௯ || ஸவ்யவாவவிநிஜ்ஜுசு ஸ்ரீத்யொகெஜீவீய
 தெ । ஹணாஜெஷாவி வரொ ஹவ யாத்ரயா ஹவதி ப்ர
 ஹொ || ௩௦ || தாஜெநா ஜீந் த்ராரம் யாத்ரா ஜீந் ஷாய ந்யுவொ
 தஜி । த்ரீஸஜ்ஜநீகத்யாந் த்ரீகூ ஸ்ரீத்யொகெயயள வாரா ||

சிரமம்சென்று ஸரஸ்வலில் ஸ்னாநம்பண்ணி ஸப்தரிஷிகளுக்கர்கி
 யங்கொடுத்து வலிஷ்டேசவரரைப்பூஜித்துப் பிராம்மணபோஜ
 னஞ்செய்வித்துக் கௌதமதீர்த்தத்தில் ஸ்னாநம்பண்ணி யர்க்கி
 யங்கொடுத்துக் குளதானம்பண்ணி வேதாமிருதம்வந்து ஸ்னாநம்
 செய்து வித்தியேசவரரைப்பூஜித்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்னாநம்
 பண்ணி விசுவேசவரரையாறுதித்துச் சமீவிருக்ஷத்தடியில் மூவா
 யிரம் பஞ்சாக்ஷரஞ்செபித்து வேதவநேசனையாராதித்து மரு
 நாள் ஸந்தர்ப்பணஞ்செய்து பாரணைசெய்யவேண்டியது. இவ்
 விதமெவனுத்திரமானஸயாத்தினை செய்கின்றானோ அவன் பாபங்
 களில் நின்றும் விடுபட்டுச்சுவர்க்கத்தை யடைவான். திரிசங்குயிந்
 தயாத்திரையை யனுஷ்டித்துச் சண்டாளத்தன்மைநீங்கிச் சுவர்க்

॥௩௧॥ யவனதாம் கூராம்தெ யாத்ராம் வாஜபேயவமம் மஹக் ॥
 3௨8-௧௧ துவிஸமெடுண சோஸரோதேண ஸஹிதழ் ॥ ௩௨ ॥ உ
 துரா ரோநவீயா துா நோஸபதேதுவ ஹகுலிவ । ஃதஸஹித
 வாவாநி டிக்ஷிணா ஸா விநாஸபெக் ॥ ௩௩ ॥ சுயநெநக்யுதம்
 நஸ்யுநராணாம் ஸ்ரஹயாத்ரயா । வஹரெணக்யுதம் நஸ்யுக்
 ஸெதுயாத்ரயவநாநுப ॥ ௩௪ ॥ ஜந்நஜ்ஞக்யுதம் நஸ்யுக்
 டிந்நபுஹயாத்ரயா ॥ ௩௪ ॥

ஐதி ஸ்ரீஸூரெந வுராரணெஸநதூரோஸஹிதாயாம்

கெஷத்வணெ உவாரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதேது

உதுரரோநவீயபாத்ரோஹிதோநுவணபுநநாரி

ஸதததொஜ்யாயம் ॥

ஐதேதுகாடஸொஜ்யாயம் ॥

சுய அாடிஸொஜ்யாயம் ॥

நாரடி:— விஷ்ணுயாத்ராக்ரேம் வகெஷு ஸுணுஹாவஹி
 தொ நுப । வகுவெடுஷு ஸு நிராஹாரொ நிரி ஸாவா

கம்சென்றான். வாஜபேயயாகத்தின் பலன்கிடைக்கும். புண்ணி
 யகேஷத்திரத்திலொருமாதம் மலமுத்திரவிஸர்க்கத்தாலுண்டான
 பாபமுத்திரமானஸயாத்திரையாலுமிரண்டுமாதத்திலுண்டானது
 தெக்ஷிணமானதயாத்திரையாலு மாறுமாதத்திலுண்டானதுப்பி
 ரம்மயாத்திரையாலும் வருஷத்திலுண்டானது ஸேதுயாத்திரை
 யாலும் ஜன்மமத்தியிலுண்டானது அந்தர்கிரகயாத்திரையினு
 லும் நசிக்குமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் பதினென்றாவது அத்தியாயம்

உத்தரமானஸயாத்திரை முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

—:(0):—

நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— விஷ்ணுயாத்திரையைச் சொல்
 லுகின்றேன் கேளும், முதனாபவாஸமிருந்து மருநாள் யாத்

திதெழியம் || க || பூதரெவ ஸௌக்யாய வடுக ஸஜுதோடி
 ராக் | வெடாரணய்யுெ வாலஸாஜுண்ணாபுடும் ஹரெஸா ||
 || உ || பூவாடிஸுய ஸிஜ்யுடும் விஷுயாத்ராம் உராஜிஹ ||
 ஊதி பூவாடி மூஹாஹா வெடாஜிதநுதல் || ஈ || தத்
 ஸாகாது வியிவக் ஸாபூரஜிநாஸு ஹதிதம் | க்ருதளவாஸந
 குஸெயு விஜெயம் ஹதிபடுவட்கு || ச || ஹெரவஸு ஜிஹா
 தீயெட ஸாகா டகாஹுபடுவட்கு | சுய யாகா திஜெ ரா
 ஜந ஹநுஜீயுடும் || டு || ஸஜுய க்ருதஸாநம் கள
 ஸெரம் தீயுடா ப்ருஜெக் | ஸாகாஹுயு கும்பெரெயம்
 யாநுஜாநம் வியாயதம் || ஈ || ராஜீயுடும் ததம் பூவாடிஸஜு
 யு வியிபடுவட்கு | நஜிஸுயு ததஸாகா தயா மக்ஷண
 தீயுடெ || ஏ || க்ருதவிணாடிகம் க்ருகா மகா லீதாதடா
 க்கு | உரொடிஸுஜெ ஸிவா ஸாகா பஸுநுவிம் ஜெவெக் ||
 || அ || ஹிரணயவணடாம் ஹரிணீ திதாஜிபுஜாடி || ஸா
 காத்ர ப்ருயுயம்பஸாதுகீம் பஸாஜரிபியா || கூ ||
 தபடியிகா வுநஸாகா ஸாநாஜம் தபடணஹரெக் | ததொ
 விஷாதுயம் பூவாடி விஷுடும் தா ஸெதாநகக் || க௦ || ஸெவி
 க்ர பூயுடெயிசுயம் வரஜம் விஷுஜீவிதல் | வெடாரணயி
 வாலஸா ஜெ ஸாஜெ ஹயாடிஜாவதெ || க௧ || ஸெதாயா
 த்ராம் கரிஷாஜி ஹநுஜாநம் ஜெஹி ஜெ ப்ருவொ | ஊதி ஸம்
 பூயுடும் மகாஹ ஃணஜெவநதீயுடெ || க௨ || க்ருணா

திரைக்குச் சங்கர்ப்பஞ்செய்து வேதாமிருதத்தில் ஸ்நானம் பண்
 ணி வித்தியேச்வரரை ஸேவித்துப்பைரவதீர்த்தத்தில் நீராடி யபூப
 தானஞ்செய்து ஹநாமத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிக் குபேர
 தீர்த்தம் சென்று முழுகிக்குபேரேசனைத் தெரிசித்துத் தான்னி
 யதானம் பண்ணி லக்ஷ்மீதீர்த்தத்தில் நீராடி லக்ஷ்மணதீர்த்தஞ்
 சென்று ஸ்நானம் பண்ணி கேஷத்திரபிண்டம் சிறுத்தம் தர்ப்ப
 ணம் முதலானதுகள் செய்து லீதாதடாகத்தையடைந்து விதிப்
 படி ஸ்நானம் பண்ணி யர்க்கியங்கொடுத்து விஷ்ணுவிநாயகம்சென்
 று நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணிச் சேதுரக்ஷகரான விஷ்
 ணுவைஸ்துதித்து வேதாரண்ணியவாஸபலத்தை யவரிடம் பி
 ரார்த்தித்துச் சேதுயாத்திரைக் கனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ரண்

உதி ரெஞ்ஞ ஸாக்ஷா ஸாவித்ரி விஜக்ஷு | நக்ஷா ஸுக்ஷாததேஜா
 மக்ஷா காவெரீஸஹுஜெ நயுப || ௧௩ || ஸாயாததத் துஹாராஜி
 ஸவபுவாவக்ஷயாயய | ஸஹஸ்யவநா மஜா வதிஜெதி ஸரி
 ததிடீ || ௧௪ || கவெராஜா ஸதஜுவா யெதி வ்யாதிஹிபு ஹ
 வதெ | சூஹுதா விஷுநாஹயாதா காவெரீ ஸெதாஜெ
 மகெ || ௧௫ || ஸஜதா வெடிநஜ்யா ஸஜெஜெணய வாயிபுவ |
 ரோஹுயாஸதஜெவெஷுதஜெகஜெவெ ஜெதீ || ௧௬ || தத்
 ஸாக்ஷா நரோ யாதி ஸாஹ ஜெஹு ஸவெகதாடி | ஸஜஜெஸஹ
 தத் ஸு ஸெலிக்ஷா ஸூபியா ஸஹ || ௧௭ || கந்யாநி தத்
 விஜாநி ஸெலிக்ஷா ஹக்ஷிவவபுக்ஷு | வராவவாஜெஸூரஹ ஸெ
 விக்ஷாஹுரஹுரஹு || ௧௮ || ரோகஜெஸஹஸஹவஜெ வுஜெக
 கஜெதீயபுக்ஷு | தத் ஸாக்ஷாஹுஜெதீயபு ஸாக்ஷாஹ
 தவபு வாரிஹி || ௧௯ || ஜெவாநுஜெநி வித்யாஸாவி ஜெநிக
 ஜெஹு நிஜெய | ஸஹஸ்யவ ஜெவெஷு ஜெவஹவணபு ஸஜ
 ஜெவ || ௨௦ || ஸிஜெஸூரஹஜெஸுத ராஜெநாயஹ ஹகித ||
 வெடிாரணுவதி ஜெஷு விடஜெஸஹ ஹவதெ || ௨௧ ||
 ஹுஜாரவிஸூரஹ ஹவாஜெயாஹயா | வெஸுஜெவதத
 க்ஷா ஹஜெயெஷு ஹணாநய || ௨௨ || ஸய ஹஜெய

மோசனதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஸாவித்திரிலிங்கத்தைத்
 தெரிசித்துக் காவேரீசங்கமத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணி யங்குள்ள
 லிங்கங்களைத் தெரிசிக்கவேண்டியது. கங்கை யாயிரமுகமாயிருக்
 கின்றது. காவேரி நூறுமுகமாயிருக்கின்றது. அதிலொரு
 முகம் விஷ்ணுவிநாலழைக்கப்பட்டு வேதவனத்தில் சங்கமிக்கின்
 றது. அங்கே யிருக்கின்ற சங்கமலிங்கம், பராபவாதலிங்கம்,
 அப்ஸரோலிங்கம், மார்க்கண்டேயலிங்கங்களைத் தெரிசித்து
 விட்டுக் குமுததீர்த்தம் அம்சமத் தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்
 செய்து மணிகர்ணிகையை யடைந்து ஸ்நாநம்பண்ணி வன்
 னிமரத்தடியிலாயிரம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்து சித்தேசுவரரை
 யும் ராமநாதரையும் நமஸ்கரித்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்து
 விடங்கேசரையுந் தெரிசித்து ஹும்காரவிநாயகரையும் வீணுவா
 தவிதூஷணியையுந் தெரிசித்துவிட்டு வைசுவதேவம் பண்ணிப்
 பிராமணஸந்தர்ப்பணஞ்செய்து தான் புஜிக்கவேண்டியது. ப

எனநீ ஸநாதித்யொவொ லீவீவதெ | ஐதெய்வம் சுயிதாநாஜங்
விஷுயாத்ரா தவாநவ || ௨௩ || வகெஷ்வகெஷ் ப்ருகதப்யூ
அடிஸ்யாஹா விஸெஷதம் | தெந வகெஷ்குதம் வாவம் சுய
தெதி நஸம்ஸயம் || ௨௪ || ஸெதுயாத்ராஹாநதப்யூ ஸதபூ
வபூஸிந் திநெ ஹரெஷ | விஷுயாத்ராஹா லீவீவாந் நாந்யூ
ஸவஹா ஹவெஷ || ௨௫ || ப்ருத்யஹ்வா ஜவெஷெநாஹ் விஷு
யாத்ராஹா லீவீவம் | தததநக்யுதம் வாவம் ததநெந
விநஸ்யுதி || ௨௬ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரேஷ் வுராணெ ஸநதூஜாரஸஹிதாயாம்
கெஷ் த்ருவெணெ உவாரிஹாமெ வெஷாரண்யோஹாதெஷ்
விஷுயாத்ராஹிஜோநுவணபூநஹாஜெ
வனகொதரஸததஜோஜ்யாயம் ||
ஐதி அடிசொழியாயம் ||

சுய த்யொடிசொழியாயம் ||

நாரடி:— சுயாததப்யூஹ்யாத்ராஹ் ப்ருவக்யூரீ தவா
நவ | ஸ்ருணுக்ஷுவி ராஜெஷ் தவ வுணுஹம் லீவெஷ ||௧||

கூந்நோரும் துவாதசியில் செய்யவேண்டியது. விஷ்ணுயாத்தி
ரைசெய்துதான் ஸேதுயாத்திரை செய்யவேண்டியது. இல்லா
விட்டால் ஸபலமாகாது. சக்தியற்றவன் கிரமத்தை ஜபிக்கவும்.
இவ்விதம் விஷ்ணுயாத்திரையின் வரலாற்றென்று நாரதர் சொல்
லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரசம்மிகையில் பன்னிரெண்டாவது அத்தியாயம்
விஷ்ணுயாத்திரை முற்றிற்று.

பதிமுன்றாவது அத்தியாயம்.

இனிமேலந்தர்கிரகயாத்திரையைச் சொல்லுகின்றேன் கே
ளும்; இதை பிரதிதினமும் செய்யவேண்டியது. இல்லாவிட்

புதுஹஸ்யவ சுதய்யா யாதெதுஷா வாவஹாரிணீ | சுய
வா ஷாநுவாரெது வகுணிபுரோயானிஸிதயெ || ௨ || நகூ
துதிதயெ யொமதிதயெ வெய்யுதள நுப | வுதீவா
தெவஸஞ்ஞாவபநெ விஷுவெவவிவ || ௩ || ததநூலாபு
நகூதெ அாடிஸூாஹ ஹரெடிபுநெ | ஸஜநகூபுத சுதய
வூ ஸவபுவாவகூபாயவ || ௪ || ஸூாஹே ஸூஹகுத உசூாய
ஸகூபு விபிவகுவகூ | காரிஷெழனமபுஹஸூாஹம் யா
துா வாவாவநுதயெ || ௫ || ரோகூயபுனெதி ராஜெஷு
நித்யகூபு ஸரோபு | வெதீயெபு ஸரோஷெவ உஹாஷெவ
ஸூ ஸஹியள || ௬ || வாவாணாநரோஷெபு ஸாகூரீழ்
விபிவிநபுரம் | விபூதாடி ஸனவபு பூாநஜெநஹாஜ
பெ || ௭ || உவாணி வாவனெவ ததிஷாரிதி ஜெகூ
ஜவா வஹாகூரஸதரீஷாகூரஸதனயா || ௮ || ததீரஸூ
விஜாநி ஸெவெபூஜந யயாகூபு | குஜெஸம் பூயஜெகூ
காஹஸூரஸதம் || ௯ || கும்பஸஹ பூணஜூய தயா
ஹாலாஸூநாயகூ | வஜெகூஸஹ ஸவகுஜெ கெடாரெஸம்
பூணஜூ || ௧௦ || ஹஜெதீயெபு ததஹூகூ ரெஹஜெஸம் ஸரீ
வபெசு | வூஸதீயெபு ததஹூகூ வூஸஸம்வகுஜெபெசு
வாபு || ௧௧ || மொகணெபுஸம் ஸரீஷுபு ஹாடகெஸம் பூ

டால் நாற்றிக்கிழமைதோருமாவது செய்யவேண்டியது. பெளர்
ணிமையிலாவது, மாதத்தில் மூன்றுநாளாவது, மூன்று நகூத்
திரத்திலாவது, மூன்றுயோகத்திலாவது, வைதிருதியிலாவது,
வியதீபாதம், சங்கிராந்தி, அயனம், விஷு இவைகளிலாவது,
அந்தந்தமாதநகூத்திரத்திலாவது, துவாதசியிலாவது, தன்னு
டைய ஜன்மநகூத்திரத்திலாவது செய்யவேண்டியது. காலையில்
நித்தியகர்மத்தை முடித்துச் சங்கர்ப்பஞ்செய்துகொண்டு விதிப்
படி வேதஜீர்த்தத்தில் ஸ்நாகஞ்செய்து கரையிலிருக்கின்ற வாம்
மிரேசர் காளஹஸ்தீசர் சும்பீசர் ஹாலாஸ்யேசர் வல்மீகேசர்
கேதாரேசர் முதலான லிங்களைத் தெரிசித்து இந்திரஜீர்த்தத்
தில் ஸ்நாகஞ்செய்து இந்திரலிங்கத்தைத் தெரிசித்து வியாஸ
ஜீர்த்தத்தில் ஸ்நாகம்பண்ணிவ் வியாஸலிங்கம் கோகர்ணேசன்
ஹாடகேசன் சித்திரகுப்தேசன் முதலான லிங்கங்களைத் தெரி

ஈடுஜயெக் | விதமுபெஸாநகாஹுயுடி ஈடுவடாகுதா
 ஈஹி || ௧௨ || நனதீயெடி ததஸூகா வாயஸாநம் பூடாயு |
 சுஸிநொவீயுடியொஸூகா ஜெடாநம் வியாயு || ௧௩ || சுமஸு
 கூடுவெ ஸம்பொகூடி ஹதிபுகெதந தெதஸா | சுயாஹு
 ஈடதீயெடி ஸாகா ஈகா மமம் திஜெ || ௧௪ || ஸுதீவஸு
 ஈஹாதீயெடி ஸாய்ஹி ஈவாஸாஸாடி | ஸாநிதீயெடி ததஸூ
 கா குஷா மம் பூஹணாயதம் || ௧௫ || ஈகா வெடாஜெ
 தெ தீயெடி ஸாகா ஸண்டபூடொ ஹவெக் | விஜெஸூரம்
 ஸஜெயுடி மஸவாஹாகுதாஹி || ௧௬ || சுஸாஜீயுடீ
 ஸாஜெ ஸாகா ஈகா வடம் தயா | வாணவஸு ஈஹாதீயெடி
 ஸாகா ஸண்டபூடொ ஹவெக் || ௧௭ || விஜெஸூரம் பூண
 ஜாய வீரஹதாவிநாயகடி | ஈஷா ஜோகுகெநவெஜெ
 ஈகா ஸம்பஈஜெ தம் பூஹடி || ௧௮ || நாவிகெகாஸுஜெ
 பூவா நகா வுநாமஜோடாசு | ஸம்பொகூடிஜெதகடுவ
 ஸஜாவொவா ஈத்யுதா ஜெடி || ௧௯ || சுபொஹிஜெத்யுதா
 வாஹி ததொ ஜெவீ ஹஜெக் ஸாய் | தாம்பஈடுவெடி
 வஜீவாஜெஸுனாஷா வாரஜெஸுடி || ௨௦ || வீணாவாடி
 ஈடுவஜெஜெ நகா வஸாநுபொதஜெ | வாராநகுகடுவ
 ஸம் தொயம் ஸம்பொகூடி ஹதிபுகு || ௨௧ || கெதவாலம்

சித்து நளதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து பாயஸான்னதானம்
 பண்ணி யசுவீநீர்த்தமிரண்டுகளிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து ஜலதா
 நம்பண்ணி யசஸ்தியகூபத்தில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொண்
 டங்கத தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணிப் பலதானஞ்செய்து சுக்கி
 ரீவதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணிச் சனிதீர்த்தம் சென்று ஸ்நா
 நம்பண்ணிக் கறுத்த கோதானஞ்செய்து வேதாமிருதத்தில் ஸ்
 நாநம்பண்ணி வித்தியேசுவரரைத் தெரிசித்து அம்சமத்தீர்த்தத்
 தில் ஸ்நாநம்பண்ணி வஸ்த்திரதானஞ்செய்து பாண்டவதீர்த்
 தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணிச் சுவர்ணதானஞ் செய்து வித்தியேசுவ
 ரரைத் தெரிசித்து மோதகம் முதலானதுகளால் வீரஹத்தி
 விநாயகரை யாராதித்து நாகிகேதுவினாச்சிரமத்தில் புன்னாகத்தை
 வணங்கி வீணாவாதவிதாவிணிபையாறுதித்து அமிருதகூபத்
 தில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு பரமானந்தகூபத்திலுமப்படி

ததொ நகூ நநிஹுஜீஸாரா தயா | ஸாஸாரம் வகுஜயி
 க்ஷாய வாயஸாநம் நிவெயெசு || ௨௨ || சுநுஜூவ்ய தத
 ஸனா வஹிதெஸம் ப்ருணஜேய | ஜராவஸெஸாரம் நகூ ஸொ
 வெஸம் வகுஜயெததம் || ௨௩ || வராஹஜி குதிபுஜேயபுஹரி
 ஸுஜேஸாராநஜே | ஸுணிவிவெஸாரஹெவநாஹிகெரெஸ
 ஜோடிக்கெம் || ௨௪ || வுஹெக்கெம் வெணிவாகெஸு வகுஜயி
 க்ஷா யயாவஸு | ஹெரவம் வடகாஜெஸுபகுஜாநுஜூ
 வ்ய ததரஸு || ௨௫ || ஜேணிகணீபுஸாபகுஜே வாலுக்ஸுணி
 ஷெவ்ய | வவபுதெஸம் ஸாராஜ்ய மஜாகெஸாரஜெபெசு ||
 || ௨௬ || ராரெஸம் ஸுப்ருணஜேய ஜஹாகாஜெஸாரம் தயா |
 வரதாஜெவாநநுஜூவ்ய ஜேணிகணீபுஜாததம்பரஸு || ௨௭ ||
 ஸாக்ஷா ஜேவியாநெந கெசுதவிணாஜிகனயா | க்ஷுக்ஷா காஸீ
 விஸுநாயம் வகுஜயிக்ஷா ப்ருணஜேய || ௨௮ || ஸஜீஜெவெஜெவெ
 நுஜே வஹாக்ஷாரஜெநுதஜே | விஸுநாஜெவநுநுயாவஸிஜெ
 ஸா வகுஜயெஜிஜே || ௨௯ || ஸொராஸுஜெஸாரம் ஜெவம் ஸெ
 விக்ஷாய யயாவியி | ஜெவ்ஜா ஸீராஜெநாயஹ விஜாஜேணிவிநா
 யகஸு || ௩௦ || ஜெக்ஷாஜாரெஸாராநகூ ஹகியுக்கெநவெதஸா |
 சுயாவெவ்வாஜெஸவபு ஜாவொஹிஜெகி ஜேநுதம் || ௩௧ || ஹி
 ராணுவணீபுஸுயயம் வாவகாஜகி ஜேநுதம் | த்ரிகொடிதீயபு
 தொயெந ஸாக்ஷா ஸுஜெந வெதஸா || ௩௨ || சுநுவகு

யே செய்து கேசத்திரபாலர், நந்திகேசவரர், தர்மசாஸ்தா, லளி
 தேசர், ஜராஸந்தேசர், ஸோமேசர், வராகமூர்த்தி, ஹரிச்சந்திரே
 சர் முதலானலிங்கங்களை வணங்கித் துண்டிவிநாயகருக்கும் பை
 ரவருக்குமிஷ்டவஸ்துவை நிவேதனஞ்செய்து மணிகர்ணீசர் வா
 ஸுஜீசர் பர்வதேசர் கங்கேசர்களைப் பூஜித்து ராமேசர் மகாகா
 னேசரிருவர்களிடமனுஞ்ஞைபெற்று மணிகர்ணிகையில் விதிப்
 படி ஸ்நானம் தர்ப்பணம் சிறுத்தம் பிண்டதானம் முதலானது
 முடித்துச் சமீகிருக்ஷத்தடியில் பஞ்சாக்ஷரஞ் செபித்துக் காசீ
 விச்வேசர் சித்தேசர் ஸோமாஸ்கந்தர் ராமநாதர் சிந்தாமணிவிநா
 யகர் மோக்ஷத்துவாரேசவரர் முதலானவர்களை வணங்கித் திரி
 கோடித் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி யன்னபூர்ணியைப் பூஜித்

ன்-பாஹு ஸ்வ-குஜஸுண-புராநஹ்ரெஹ்யம் | நகூமெஸம்
 நிஷெஷ்யாய ஸஹாவதிஃபாஸ்ய வ || ௩௩ || டெவஹஸதஸஹா
 நாய தூஹிஹாம் ஸாணாமதழ் | ஐதிஸம்ப்ராய-பு வஸாது
 வெஹாரணெஸுரம் ஹஜை || ௩௪ || ஸூரீநெஹாடவீஸ தீண
 யந ஜமநாய ஸம்ஹா கவஹிபு ஹ-குஹிநநஸுர-பவாரேவர
 கரூணாவாரிராஸ தீஸ-குஹிபு | வெஹாஹாஸுளவஹாஸு
 ஸாணஹ ஹவநஸுர-கிபுஹாரிபு ஐஹேஸ க்வாரீதா க்வவி
 தா க்வம்-ரூரஸி ஐஹே க்வம்-வரம்-நெஷதஹம் || ௩௫ ||
 ஐதிஸுக்ஷா ஐஹாஹேவ வெஹாரண்யாபிநாயகழ் | சூஜீபம்
 வுராரொஷ்யாய-குஷ்ய ய-குஷெஷெஹேஸுரழ் || ௩௬ || வா
 யஸாநுநிஷெஷ்ய தாஹ்-குஹிபு நிஷெஷெயை | யநயா தீ
 யதெ கபே ஜாஹ்-ஸுஸுஸு-ஷு-ஷு-ஷு || ௩௭ || தக்ஸவ-பு
 தவ வ-குஷெதி ஐகூஹாம் ரகூஸுஜா | ஐதி ப்ரஸாஹி டெவெ
 ஸம் கயூணகூத-மெஷவழ் || ௩௮ || டுஷுஷா ஸுக்ஷா நஐ
 ஸுஷுத-மெஷெஷா-நெஷு வ-குஷெயை | சூமத-ஸும
 ஹம் ரஜீம் ஹஜெயேஹ்-ஹணா-தஜாஹ் || ௩௯ || ஷபு-மெஷ
 ஸவ-பு-யிக்ஷா தாஹ் டக்ஷா தாஹ்-குஹிபு-கூதிணை | சுநுஜூத
 ஸத-மெஷஸு ஸு-பம்-ஹுஜூக ப்ர-ஸுஹயீம் || ௪௦ || ஐதெ
 நாம் கூரூதெ யாதூம் ஸு-பயா வியிவநாம் | கஸு-தெய
 ஸ ஹஸு-ராணாம் மஹம் ஜூ ந ஐவா ஸு-யாக் || ௪௧ || ப்ர
 ஹஹதூயாதம் நஸு தீநேஷு-ஷு-ஷு-தெ | யமெஸு-நாம்-கூ
 ரூதெ யாதூம் ப்ராஹ்-ணாவா-நு-வணவா || ௪௨ || ததூ

துச் சுவர்ணதானஞ்செய்து நகுலேசரையும் சபாபதியையும் ப
 ணிந்து தேவபக்தசபையில் நின்று ஸ்துதித்து வேதவனேசன்
 சன்னிதியைபடைந்து நமஸ்கரித்துத் தூபதீப நைவேதனங்கள்
 செய்வித்து ஸ்துதித்து விவாஹமூர்த்தியைச் சேவித்துக் கிரகத்
 தையடைந்து பிராமணஸந்தர்ப்பணம் செய்து தக்ஷிணை தாம்
 பூலங்கொடுத்து, அவர்களுடைய வனுமதிபெற்று மௌனமாய்
 புஜிக்கவேண்டியது. இந்தப்படி யிந்தயீர்த்திரையைச் செய்தா
 லாயிரமசுவமேதத்தின் பலங்கிடைக்கும். ஞானமுமுண்டாகும்,
 பதினாயிரம் பிரம்மஹத்தி நசிக்கும். நான்குவர்ணத்தார்களுமனு
 ஷ்டிக்கவேண்டியது, இருபத்தொருபேர்கள் வரைத் தன் குலத்து

ஓம் தாபயதேஷா டிஸவஞுவபூநடிஸாவராந் । உராயண
ஸஹஸ்யஹ ப்ராஜாவத்யாயுதம் தயா ॥ ௪௩ ॥ சுதமபூஹ
ஸ்ய யாத்ராவ வாராணஸ்யாம் தேதிஸ்யா । வெடானாவிஹவாம்
ஸு வஹெஹதெ ஸிஸக்தயம் ॥ ௪௪ ॥ யொதமபூஹஸ்ய யா
த்ராஹ வாராஹவெணவாநஹம் । ஜவதேதஸ்ய கெவ
ஸ்ய திதேவய தேதிதே ॥ ௪௫ ॥ சுதமபூஹஸ்ய யாத்ராம் யொ
ஜநதேஷு ஸக்யவரெக் । ஸாரொக்யம் ஸஹஸ்யாயப் ப்ராஹோ
தேவ நஸம்ஸபம் ॥ ௪௬ ॥ வதரெ வதரெ காவந ஸாஸீஷம்
ஹதெ வடி ॥ தோஸி தோஸி உரநததே ஸாராஹவம் ஹதெ
நுவ ॥ ௪௭ ॥ ப்ரதேஹஹப்ரகாவந ஸாயுஜம் ஹதெ
நரம் । ப்ரதிதோஸஹ வாராஜிந் ப்ரதேஷிவிவா நரம் ॥ ௪௮ ॥
சக்யகெயோம் தோயாத்ராம் வெடாரணெ வஸெஷி ॥ ஸோம்
ஸா ஹக்யபம்ஸிஷெஷு ஹதொமெ ஹெராவஸ்ய ஸம் ॥ ௪௯ ॥ ய
யொதத்ர வுண்யாநெயதெ ததெதெவநெ நுணாடி ॥ உத
மபூநததேத்ராதேம் வாவாநுவி தோவதெ ॥ ௫௦ ॥ தகஸ
வம் யாத்ரயா நஸ்யுதந்யா ஹொஜிதெவ தக் । தஸாஷா
த்ரா ப்ரகததேயாத்ராமோஸம் வாநநுவதாடி ॥ ௫௧ ॥ தஸாஹ
ஹொ ஷெஸெக் கெதெ ஹந்யா கிஷிஷீ ஹவெக் । யஸு யா
த்ரா தக்யகெவ வஸெதெதெவநெ நுவ ॥ ௫௨ ॥ ஸோம்ஸி

தித்தவர்கள் முக்தியடைவார்கள். ஆயிரஞ்சாந்திராயணம்பதினா
யிரம் பிராஜாபத்தியம், காசீமரணம், வேதாந்தபாடம், வேதவநத்
திலந்தர்க்கிரகயாத்திரை இவ்வளவும் சமம். தன்ஜன்மத்திலொ
ருதடவை யனுஷ்டித்தாலீசவரனுடைய ஸாலோக்கியமும் வரு
ஷத்திலொருதடவை செய்தால் ஸாமீப்பியமும் மாதத்திலொரு
தடவைசெய்தால் ஸாரூப்பியமும் பிரதிதினமனுஷ்டித்தால் சா
யுஜ்ஜியமும் கிடைக்கும். வருஷத்திலொருதடவையாவது இந்
தயாத்திரையைச் செய்யாதவன் தன் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷித்துக்
கொண்டு பைரவருடைய சூலத்திலிருப்பான். யெப்படி வேத
வனத்தில் வாஸத்தினால் புண்ணியம் விருத்தியடைகின்றதோவப்
படி மலமூத்திரமோசனத்தினால் பாபமும் விருத்தியடையும்.
அந்தப்பாபமந்தர்க்கிரகயாத்திரையினால் நிமிருத்திக்கவேண்டும்.
அந்தர்கிரகயாத்திரை செய்யாமல் வேதவநத்தில் வசிக்கின்றவ

நெகுகுதெ தஃதெ ஹவுகவுகெ | தஸூஷூத்ரா புக
தஃவூ புகுஷுஷுவாஃநுஸூகஸு || ௫௩ || யஸூ யாத்ராஹ
ராவெஷுவநவஸதி ஶாநவம் | தஸூ வஸஸஸு ஹுதாஃ வித
ரஸூஸஸஹியள || ௫௪ || ஶோஷுதெ ஸஹ ருஷுண ஸிவ
ரஹுவா சுஹா நுப || ௫௪௨ ||

ஹதி ஶ்ரீஸூரேஷு வுராரணெ ஸநதூஸூஸஹிதாயாம்

கெஷுத்ருவணெ உவரிஹாமெ வெஷாரணுஷாஹாதெஷு

சுஹபுஷுபா த்ராஶிஶாநுவணபுநஹா

ஆயிகுஸததஸூஃய்யாயம் ||

ஹதி த்ருபொஷுஸொஃய்யாயம் ||

கய வ து ஷு ஶொ ஃ ய்யாயம் ||

—]0[—

நாரஃ— ஜநுஷெஷுவ ஷூயூத்ராஃ யஃ கரோதி ஸக்ய
நாஃ | ஶூதிவா வஹதெஃதெத்ருவ தஸூ ஶூகிஃ கரோ ஹிதா ||
|| ௧ || ஷூயூத்ராஃ சுரூதெ யஸூ தஸூ ஶூகிஸ ஹக்யஃ |
வனதஷூத்ராவியாநெந ககூஷ்வாஹ ஶூநிஸாவகஃ || ௨ || ஶெ

னுடைய ஹவ்வியகவ்வியங்களைத் தேவர்களும் பிதிருக்களும்
நாய்மாம்ஸத்தைப் போல் கண்ணுல்கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள்.
வருஷத்திலொருதடவையாவது கட்டாய மனுஷ்டிக்கவேண்டிய
து தவரக்கூடாதென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சுநத்குமார சம்மிதையில் பதிமுன்றாவது அத்தியாயம்
அந்தர்க்கிரகபாத்திரையின்மகிமைமுற்றிற்று.

பதினொன்காவது அத்தியாயம்.

மீரந்தாதாவே ஜன்மமத்தியிலிந்த ஜூறுயாத்திரைகளைச்செய்
தாலும் அல்லது வேதவனத்தில் மரணத்தையாவதடைந்தாலும்
முக்திசித்தம், புக்தியும் கிடைக்கும். இந்தயாத்திரைகளையனுஷ்
டித்துக் ககூஷ்வானென்கிற முனிகுமாரன் புக்தி முக்திகளை யடை

வகுத்தி ஸா ஹே நாமுமெனெவ ஸஹி || வகுத்தாகுஷி
 தாம் ஜீவஸூர ரெனெ நுபொத்தி || கரு || தஹுஸூஸிஸா
 மஹுயொநிசாரம் ருரொயஹ | நாத்ராவகாஸொ யாமு
 ஸு வஸூரித்யுவி ஸொஸ்யவீக் || கச || தம் ஸஸாவருஷா
 ஸ்விஷொ மாருருநொ ஹவகிதி | மஹாயாநஹ க்யுதவாங்
 மாருஸஸ்யாம் ததா நுப || கரு || காமெந தள ஸுதள
 ஜாதள ஸஹொஜீவ்யுததாஸஹ || கரு || கொஹ்வொதொ
 ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || கரு || தம் ததள மாரவெ
 ஸெயம் தவஹுதொஹுஹுதி தத || ஸொஸி தஹெஸு ததள
 வுத்ரம் ஹெத்யுஹு நுபொத்தி || கரு || தாஹும் ஹெஹி
 ஹொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || யஸு வுதொ ஹெ
 ஹொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || கரு || உஹுஹுஹுஹு
 தாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ஸாவகாரணஹொஹுஹு
 தத ராஜிஹு ஸுணு தாம் கயா || கரு || ஸொஸம் தீவ்யுத
 தாம் ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ஹொஹுஹுஹுஹு
 ஹொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ௨௦ || ஹுஹுஹுஹுஹு
 ஹொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ஹொஹுஹுஹுஹுஹு
 ஹொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ௨௧ || ஹுஹுஹுஹுஹு

யானதாலவருட்கொள்ளாததைப் பார்த்து பலாத்காரஞ் செய்
 தார். அப்பொழுது கர்ப்பத்திலிருந்தசிசு காலால் தடுக்கவந்தக
 னாகச் சபித்துவிட்டுக் கர்ப்பத்தையுண்டுபண்ணினார். சாபத்தை
 யடைந்த சிசு பிரலிக்குருடானதால் தீர்க்கதமஸ்ஸென்று பெய
 ரையடைந்தது. பிரகஸ்பதிக்குமிக வழகானகுழந்தை பிறந்தது.
 உடனே யந்தக்குழந்தையையவளவரிடம் கொடுத்துப் பரியுமெ
 ன்று சொல்லப் பிரகஸ்பதியவளைப் பார்த்து நீதான் பரியென்று
 சொன்னார். இரண்டுபேர்களால் நீ பரி நீ பரியென்று சொல்லப்
 பட்டபடியாலவருக்குப் பரத்துவாஜரென்று பேர். பரத்துவாஜ
 ருக்குத் துரோணருண்டானார். அரசனே உசர்த்தியபுத்திரனா
 ன தீர்க்கதமஸ்ஸானவர் மறைக்காட்டில் மனவியுடன்கூட மகா
 தவம்புரிந்து மகாதேவனுக்கிரகத்தால் ககநீவானென்றொரு ம
 கவையடைந்தார். அவர் கிரமமாகப் பிரம்மசரியத்தை யடைந்து

தொ யுததண்கணைமும் | மூலாவாஸு னேஜ்யுஹு
 களவீநதணவாங் || ௨௨ || சுஜெஷ வெடாநவிவாங் வஸங்
 மூராகுமெ மூலி | லிகுநாபோஹுத மூரவெ நிவெஷா
 ஸாத்யுநுஜ்யபா || ௨௩ || பூஜாவத்யுதாதீநி வரங் வெடா
 நயீயத | சுயீத்ய வெடாங் ஸஸூகா விதரம் வாக்யுஸேவீச||
 || ௨௪ || ஹோவிதஸுணு மெ வாக்யு விவாஹெஹோஸுத
 ஸு தெ | பீணத்யெண ஸஸ்பெஹ ஜாயதெ ஜனூரத்யுத ||
 || ௨௫ || பீஷீணாஹ வித்யுணாஹ ஷெவாநாஹ ததீவிதம் |
 மூகஸு மூநிவநூநெ விஷ்யா வித்யுஸநு || ௨௬ || த்யு
 கதம் ஜாயா வரிமூஹா கிவ தக்கூரம் மூலி || ௨௭ || தம்
 பீத்யாஹ விதாவாஹ வுஷ்யூநா விஸெஷதம் || ௨௮ ||
 க்வதூரஹுதக்ஷாநாமஜீவீ ஹுஹம் ஸுத | கிம் கத்யு
 மூதாத பூஹநநூங் ஹஜிஸு தெ || ௨௯ || வநிரயி
 ஷேனி தெ காஜீஸூரவா ஹஜாதஜ | ஹிஸு வநுதம் வுஷீ
 விதரம் பூஹ ததூதம் || ௩௦ || க்வாஜீநு விதரம் வுஷீ
 த்யுக்வா நாயுஹ ஸெவதம் | சுநூநெ ஜாயயா கிஹம் காயு
 ஹோ ஜீவிதெந கிழ || ௩௧ || க்வெவ மெ பூஹஸூரீ மூரம்
 மூலரவநவ | க்வதாயதா மெ பூணாஸயி திஷே க்யுதீ
 க்வஹு || ௩௨ || க்வதூநெஹ பீணஹெஹா மெ நித்யுஸேஸ
 யு | ஹத்யுக்வா விதரம் விவாஹுநுஷெநாஸு குருமெ ||

மௌஞ்சீ, கிருஷ்ணஜநம், தெண்டம், கமண்டலு, கௌபீனம்
 முதலானதுகளைத் தரித்துப் பிசுக்கையெடுத்துக் குருவினிடம் கா
 ண்பிவித்தவரனுமதியின் பேரில் புஜித்துக்கொண்டு வேதங்களைப்
 பிராஜாபத்திய விருதத்தோடத்தியயனஞ்செய்து விருதம் மு
 டித்துப் பிதாவைநோக்கி யெனக்கு ரிஷிரணம் நிவிருத்தித்துவிட்
 டது. மற்றவிரண்டுரணம் நிவிருத்திக்கவேண்டி விவாகஞ்செய்து
 வைய்யுங்கொன்று பிரார்த்திக்கவப்பொழுது பிதாவானவர்குழந்
 தாய் நானே குருடன் நானென்னசெய்வேன். அரசர்களைபடைந்
 து தனம்சம்பாதித்து விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கடவாய். அல்
 லது ஜகதீசனைக்குறித்துத் தவம்புரியக் கடவாயென்று சொல்ல
 வப்பொழுது கக்ஷவான் பிதாவைநோக்கி யெனக்குத் தெய்வமும்
 குருவும் நாதனுந்தாங்களே, உங்களுயே யாறுதித்துக் கொண்டி

|| ௩௨ || சூமெய்யாஃ ஶீணிகணபூஷாஹி க்ருகோபஹி வி
தாஃ | உபஜிவாரி வுபஸ்ய தொபாயு ஶீவநநஹி || ௩௩ ||
சூம்ஸாஹாவாயள ஶொஹ்யம் ஶீணிகணபூஷகோணதஃ | ததீ
யெஃ ஶாநஸளவாஹி காவபுந வுதெணவாஹிதஃ || ௩௪ ||
நுபஸதத வுஜோஹஸள நுப ஶீவபுதரோ ஶுநிஃ | சுப ஶொ
கெப்யா ஜாதா வாணுஜெஸாநஹிவதெ || ௩௫ || தாஃ
ப்யாஃ ஶுணு வகூஜாதி தவராஜிவ ஶாஹிதஃ | வாணுஸ்ய
தநயா காலிதவபூவபவகோஹி || ௩௬ || ஶீவெநீவாகெஸா
ஹி வஹிபுஷாநிவாநநா | ஶிஹொஹி தநுஜிவாஹி ஶு
ரோ கநகஸஹிவா || ௩௭ || ஶுஷுணாஃ ஶவபுஶொகாநாஃ ஶீவ
நயநஹாரிணீ | காஹி தாஹிவொகாரஸநீ விதரஶீவ, ஶீவ ||
|| ௩௮ || வதுஷுஸொஹ்யாஹி வுணொத்யாமத்யு ரோ யதி |

ருக்கின்றேனென்று சொல்லிவிட்டு மணிகர்ணிகைக்கு அக்கினி
திக்கில் முற்பதுவிற்கடையில் பர்ணசாலைகட்டிக் குளமும் வெட்
டித் தாய்தந்தைகளைத் தர்க்கார்த்துவந்தார். அந்த ஸமயத்தில்
தென்னாட்டுக்கரசான பாண்டியராஜனுக்குக் கறுநீலபுஷ்பம்போல்
கறுத்துக் காதுபரியந்தம் நீண்டகண்களும், மேகம்போலடர்ந்த
கூந்தலும், அர்த்தசந்திரன்போல் சுருங்கிய நெற்றியும், காமன்
களைப்போல் வளைந்த புருவங்களும், எள்ளுப்பூப்போன்ற நாகி
கையும், மாந்துளிர்போன்றவுதடும், நல்லவெண்முத்துக்கள் போ
ன்ற தந்தங்களும், கண்ணாடிகள் போன்ற கன்னங்களும், சங்கு
போன்ற கழுத்தும், கொடிகள் போன்ற கைகளும், தங்கக்கலசங்
கள் போன்ற கொங்கைகளும், வடபத்திரம்போன்றவயிறும், சுவர்
ணப்படிகள் போன்ற மூன்றுமடிப்புகளும், கிணறுபோன்றதொப்
புளும், கைப்பிடியிலடங்குமிடையும், மணல்குன்றுபோன்ற மு
ற்தட்டும், தேர்வட்டில்போன்ற பிற்தட்டும், வாழைகள் போன்ற
துடைகளும், ரத்தினக்கிரீடம்போன்ற முட்டுக்களும், மண்மத
னம்புரீத்தூணிகள் போன்ற முழங்கால்களும், ஆமை முதுகு
போன்ற புரங்கால்களும், தாமரைப்பூப்போன்ற வள்ளங்கால்க
ளும், புன்னகையும் ஹம்ஸநடையுமுடையவொருகன்னிகையிருந்
தாள். அவள் வெள்ளையாணையிலேறி வந்தென்னை யெவன்மணஞ்

ஸவனவ ரிஹததாது நானொரெவலி வதிஃ விதஃ || ௩௬ ||
 ஐதி ப்ரதிஜ்ஞா ஓஹிதா நிபுஸ்ய ஹெவெஹு.காரி ஓஹி
 தெதி ராஜா | நிபுஸ்ய தக்ஷஸ்ய கயரித்யஜஸ்ய விவாரயா
 ரிஸ ஸ ரிஜி.விஸ || ௪௦ || ஸவபு ஜமஹெவவஸஹ ரிக்ர வி
 தொ நுபவஃ கஷதரம் ஸுதாயாஃ | காரிஹ ஓஷ்டா ரிநுஜாம்
 ஸுரெஸஃ கயம் வுணொதீத்ய விவினயாநஃ || ௪௧ || ஸெயம்
 ப்ரயா ஜமத்யாவஸ ப்ரணுரஜஸுதாஜரஸு | வதமபுதம
 ஜாரபுஸம் காஜ தீதிவ ரிநடி || ௪௨ || தஹுஸுராவய கக்ஷவ
 தீதா தீவபுதரோஸுதஸு | கக்ஷவதௌவாவாயம் ய்யாயநம் வா
 ணுகநுகாஸு || ௪௩ || தவ ஹாயபாக்ஷியம் வாரா ஹவிஷ்யதிவ
 வுதக | காரா யதந்தஓதாஹெ ம்ஹஸுபுரகாஜ வி ||
 || ௪௪ || கக்ஷவாந் — வதமபுதமஜாரபுஸம் ஹெவரஜிவிநா
 வதிஸு | நாநு வுணொதி ஸா வாரா கயம் ராம் ஸா வுணீ
 ஷ்யதி || ௪௫ || தீவபுதராம் — ஸுணு வுத ரஹாஹெவெ
 ஹெணுயிநாயகெ | ஸத்யஸுதமஹெவெத கிஸொய்யம் ஹி
 ஷ்யதி || ௪௬ || தஹிவதொதஹஹ ஜமஹெதத்யராவஸு |
 ப்ரஹம் கதபுரிகதபும் தஹ்யாகதபும் ஹெவ || ௪௭ ||
 கிஹ ஹெவஜாஹாநெ வஸு ரெ தவஸொவஸு | ரியா க்ராம்
 ப்ரதி யக்ஷொக்தம் ஹஜஸுநுநாந் ப்ரஹநிதி || ௪௮ || வு
 ரா க்ஷகிவாரபுரீக்ஷாயபும் தஹதஜ | ஹதாம். வரிதா
 ஹெதாஜி தவ ஸுஸுநுஷயாநஹு || ௪௯ || க்ஷரிதாம்
 ரஹாஹெவ வெடாரணுயிநாயகஸு | ஷ்யுதாஹெணெநெவ
 ஹெதாஹெணொவிவ தொஷய || ௫௦ || தவ ப்ர.தொ ரஹாஹெவ

சூடுகின்றனே அவனைத்தானடைவேனென்றுப் பிரதிஞ்ஞை
 செய்தான். அதையறிந்து பாண்டியனுமிவளிர்திரனையிச்சித்துக்
 கொண்டிருக்கின்றனே இதைப்படி நடக்கப்போகின்றதென்று
 கவலை கொண்டிருக்குஞ்சமயத்திலிந்த விபரத்தைத் தீர்கதமஸ்ஸ
 ரிந்து குழந்தாய் பாண்டியன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்யப்
 பிரயத்தினஞ்செய்வாய். உன்னுடைய மனதையறியவேண்டி யர
 சர்களிடம்போவென்று சொன்னேன். எந்தவத்தின் பெலத்
 தைப் பாரென்று சொல்லி மகாமந்திரத்தையுபதேசித்து வேத
 வனைசனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யும்படி செய்து யாத்திரைகளா

ருகளை மூலமனுஷ்டிக்கும்படி செய்தார். ககீவா னும் பிதாவினுத்திர
வின்படி யாத்திரையாறுகளையுஞ்செய்து நியமத்துடன் தன்னாலே
நீப்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசன்
சன்னிதியையடைந்து வைதிகமெளகவாக்கியங்களால் வெகு

ஸாடுஞ் சாரணபுமதொழும்புதாரணெய்யுரங்காதி
 || கூக || ஸநகடுநிடுவாஸ்தாடிஸெவாவராஸெ டுதயி
 மதஜீவநுசுயஸ்தாதுவொயாசு | சுஹலெவி ஸிவ ஜீவநுகிவ்வி
 லெபு லெஹஸம் சாரணபுமதொழும்புதாரணெய்யுரங்காதி
 || கூஉ || வரலெசிவலெநாதி வாவடிக் காகடுலெகம் விஹ
 லெலெகாரம் ஸுபுக் காஸம் ஹுஸஜு | சுவ்விதவஹுலெயம்நி
 துலெநாடுலெதிடம் சாரணபுமதொழும்புதாரணெய்யுரங்காதி
 || கூந || ஐதி ஸுதொ லெஹலெலெவா வெடாரணியோ
 யிநாயகம் | ப்ருஸநம் ப்ருஹ ஹடுதெஸம் ககநீவநம் த்ரிஸொ
 வநம் || கூச || ப்ருஸநொழ்வி லெஜாஜாஹம் யாத்ருயா தெ ஸு
 வெநவ | வரம் வுணீஷ லெதஸுஜுதம் ப்ருயுயஸெ லெஜ||கூடு||
 ககநீவாதி— ஸுலெஜாநடுஸம்படுணடுவிபுலெ ஸுதநி ப்ரு
 ஹா | ஸுதயீஸ்த்யீஸாவி ஸுலெரா ஸுதகஸுபுஸாடிதம் ||
 || கூக || ஸார்த்ரு த்யெ ஜீவெ ஜமலாஜாவநாதயீ | ஸுதவ்
 வஹயொஸு த்ருயுஜாஸுஜீ டுயெ லெஜ || கூஎ || ஜீவநுகிஸுஹ
 யாடுந ஸம்ஹா க்ரு த்ருணாவொசு | ஐதி ஸம்ப்ருயிடுதொ
 லெவஸுயாழ்வித்யுபுலீபரம் || கூஅ || வுநவடிகாடுஷ வு

விதமாகீஸ்துதிக்க வப்பொழுது மகாசந்தோஷத்தையடைந்து
 வேதவநேசன் ககநீவானேநோக்கி ஹே முனிகுமாரா! உன்னுடைய
 தவத்தினாலும் யாத்திரையினாலும் ஸ்துதியினாலும் மிகவும் பிர
 சன்னானேன். இஷ்டமானவரத்தைக்கேளென்று சொல்லவப்
 பொழுது ககநீவானீசனை நமஸ்கரித்துச் சென்னியில் கைவைத்
 துக்கொண்டு ஹே சங்கரா! சச்சிதானந்தா! ஆபத்பாந்தவா!
 அநாதரக்ஷகா! அகிலாண்டநாயகா! சம்போ! சந்திரசேகரா!
 நீலகண்டா! ஸாம்பா! சூலபானே! காலாரே! காமநாசநா!
 கல்லியாணதாயகா! வேதாந்தவேத்தியா! வேதவநவாஸா! வீண
 வாதவிதூஷிணீவல்லபா! நித்தியா! நிரஞ்சனா! நிர்மலா! நித்திய
 சுத்த புத்தமுத்தஸ்வபாவா! ஏழையான யென்னிடத்தில் பரிபூர்
 ணதையெயிருக்குமேயானால் பேதபுத்தியைத்துலைத்து அந்நுவை
 த நிரஞ்ணப்பிரம்மமானவும்முடைய ஸ்ரூபஞ்ஞானத்தையளித்
 துச் சீவன்முத்தியைக் கொடுக்கவேணும். இனிமேல் மாதாவி
 னுதரத்தில் பிரவேசியாமலனுக்கிரகிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்

ஷ்ஞெஜையம் வெஷாடஸீஸொ ஸுநிவஸுதெநெடி | பூர
 ஸுஸொஷெவரிவதிபுதவ்யம் யதெதாணி விஹிநதொஜிஜாமு ||
 ||சுக|| வாணஸு கநா ஸுபுதிவடி ஹாயடா தஸுரா ஸு
 தாநாதமுணாநாநாபாநா | உதாடி ஹஷாஸஹஸுய
 ஷெஜெ ஷெவாந வித்யுஸொஷய ஷெதி யாயபு || ௭௦ || ஸு.
 ஸுஷ ஹபொரவ்யவரம் வரம் கஸுபீதெது ஷாஜி ஜிஜ
 வஸுவாது | கஸுபா கஸுதம் தீயபுவரம் யதெதக் கஸுவதவீ
 யபுதிதி பூவலிபி || ௭௧ || பூயாத ஸொகதிதயெதது ஷ
 ஜா ஸுபீயரிஷம் வஸதா ஷெநுஷு || உதி ஸுஸுதம் ஸுதி
 கஸுநெஸம் பூத்யாவகெஷ ஜிஜவயபுஸுதம் || ௭௨ || ஸெ
 ராவதஸு வதிரித்யவாஸு வாணஸு கநா கிவ வஸு
 ஷெஷெ | கஸுநுஹம் தததிதாஸுஸொபா ரித்யுஸுதவநம் ஷ
 நிஜாஹ ஸுஸு || ௭௩ || உதஸுஸுஸுதம் வாணஸுஷெஸம்
 ஷுயாணி தம் ஷெவஸு கஸுதெது | ஸுஸுஷெயிஷுஜி கஸு
 தஸுடிஜா தீயெபுததாஜு கஸுலி வாரஸெநு || ௭௪ || உதி
 பூகஸு ஸவராநெகா நநுஸுதொரவஹிவஸுஷெஷு |
 ஜிஜெயவி மஸு பூதிவாணஸுஷெஸம் தீயெபுதிதனம் மஸு
 ஷெஷு || ௭௫ || ஷுஸு ராஸுஸுஸுஷெஸு ஸிவபூவா

கவப்போதீசனப்படியே பவிக்குமானாலும் பிராரப்த மனுபவித்
 துத்திரவேணுமாகையாலடேபாலா நீ பாண்டியன் கன்னிகையை
 விவாஹஞ்செய்து யாகாதிகளை யனுஷ்டித்துத் தர்மத்தைப் பரி
 பாலிக்கவேண்டியது. உன்னாலேர்ப்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தத்துக்
 குக் கஸுவத்தீர்த்தமென்று பேர் வழங்கியதில் ஸ்நாநஞ்செய்த
 வர்களுக்குச் சகலபலமும் கிடைக்கக்கடவது. நீ போகிறவழியில்
 ஜலத்திலிருந்து யென்னுடைய வாஞ்ஞையினாலேராவதம் கிளம்பு
 மதிலேறிக்கொண்டு ராஜகன்னிகையைக் கலியாணஞ்செய்யக்கட
 வாயென்றனுக்கிரகித்துவிட்டந்தர்த்தானத்தை யடைந்தார். உட
 னே கஸுவானுமீசனை வணங்கிவிட்டுப் பிதாவையும் மாதாவை
 ஷுங்கண்டு சங்கதியைத் தெரிவித்து நமஸ்கரித்தனுமதிபெற்றுக்
 கொண்டு சமுத்திரக்கரையோடு தெற்குத்திக்கைநோக்கிச் செல்ல
 ராமேசுவரஞ்சென்றவுடன் சமுத்திரத்தில் நின்றும் நான்கு

உாவு தகாரூரொஹ | வெனராவதஸூநிஷணநெநம் பூபா
 நுஜிஸூய வாணுஜெஸாங் || எக || உஜுஷாநய ராஜா ஜெம
 பாம் மதொநயம் வாணுஜாவநெ விஸிதவித் சுவீக் | ஹ
 ஸுஸவாடாதாரெஸெஸெதஸுஜிவிவீக்ஷு மஜாயிராடு
 ஸு || எஎ || நெநெ ஸுதாயாஸுஹதாம் பூதிஜூம் ஜெதகம்
 நிஜம் வுணுஜிஜெய நெநெ | ஜிஜூஸாநஸுஜெவிம் ஸாராஜா
 ஸாபெஷயாஜாஸ வுரொயஸம் ஸு || எஅ || ஸபூஹஸா
 ம் மஜராஜவாஸம் கூதாஜுவிம் பாணுஜெதெம் வுரொய்யம் |
 சூமஜெதெ ஸூமமவங் குதொஜெ கொமஜெஜெஸா ஸவதா
 வடி க்ஷு || எக || விஜூதாஜிஜாஜி ஸவநஜாயு ராஜூ பூயா
 ஜொநவிய ததூரொய்யம் | ககநீவாங் ஜெஷெம் காரொரா
 ஜவி நஜெவஜாஜிராமஜெதெ வெடிவநாஜூஜாஜி || அம் || வாணு
 ஸு கநூம் ஹரஜதவாஹம் கூதபூதிஜூம் வாரிணெதகா
 ஜம் | வநததூ விஜூய ஸஹஜிவாரொஜபூமதூதம் வாஹு
 வாஹதூஷு || அக || வாணுஜாஹஜெவாஸிவ ஸாவவிபூ

கொம்புகனோடு மைராவதம்கிளம்பி முன்னேவந்து பணிந்து நிற்
 கவப்போது சிவமகிமைபை நினைத்து மனமகிழ்ந்து வெள்ளையா
 னையின்மேலேறிக்கொண்டு தென்மதுரையைபுத்தேசித்துச் செல்
 லும்வழியில் வனத்திற்கு வேட்டைக்குவந்த பாண்டியன்பார்த்து
 மகிழ்ச்சியடைந்து தனதுபுத்திரியின் பிரதிஞ்ஞைநிறைவேறிவிட்
 டதென்று நிச்சயித்து உபாத்தியாயரையனுப்பி விசாரிக்கும்ப
 டிசெய்யப் புரோகிதருமருகில்வந்து சென்னிமேல் கரங்குவித்து
 ஒ மகானுபாவா! நீங்களார்? எங்கேயிருந்தெங்கே போகின்றீர்
 கள்? நான் பாண்டியமகாராஜனுடைய புரோகிதன், அரசனனுப்
 பிவந்தேனென்றுவினவக் ககநீவானவர் வசனத்தைக்கேட்டு ஒ பு
 ரோகிதரே நான் ரிஷிசுமாரன் தேவேந்திரனென்றுப் பிரமிக்க
 வேண்டாம், நானிருக்கின்றது வேதாரண்ணியம் பாண்டியன் கு
 மாரியினுடையப் பிரதிஞ்ஞையைக்கேட்டு வேதவநேசனாஸ் கொ
 டுக்கப்பட்ட வெள்ளையானையிலேறிக்கொண்டவளைக் கலியாணஞ்
 செய்யப்போகின்றேன், அரசனிடம் தெரியப்படுத்து மென்று
 சொல்லப் புரோகிதருமப்படியே தெரிவிக்க வரசனுமருகில்வந்து
 நமஸ்கரித்துக் கைகுவித்துக்கொண்டு நான்தான் பாண்டியனென்

கநா தீயா ப்ரதாரி துஷ்டம் | வதநதிரம் நுபலாஹ வா
 மஃ விதெவ கயாணநிரம் ப்ரயொஜாஃ || ௮௨ || தயோதி
 ராஜா ப்ரஹிதொய தீநீ ரயெந மகா தஜேஷிம் வஹ
 ஷெ | நதொழஸு தெ விபுவா க்ஷீயவாஸு கயாணநி
 வெஹி பாணம் || ௮௩ || தாரதி கநா தவஸ-நவெதஜுக
 க்ஷீவதெ க்ஷா தயா விபெஹி | தீநீ க்ஷஹம்பாணபதெரி
 தானீ ராஜா விஸுஷொதஸி துநிபுவீர || ௮௪ || க்ஷீவ
 தொ வாயு-நொதெஷு தாதம் தவொராஸிநிஹாநயெதி |
 ப்ராக்ஷா வவொதீய-ததொஸு ஹுஷொ ரயெந யாதஸுத
 நுக்ஷிதீஸம் || ௮௫ || வெதாடவீபண-கூடநிவாஸம் ப்ரண
 தீ தம் தீவ-ததொலியாநு | துஷ்டம் தயா வுணுகுதெகய
 ஹம் வவததாரம் க்ஷிநாம் வொராஹம் || ௮௬ || க்ஷீவதெத
 ஹ ப்ரதாரி கநா தவாநுதெதி ததொஹ ராஜா | ஸ
 ஹநி-தெவொதஸி வவாநயஸு வொதாநுஸெவீ ரவிவஸதீ
 வஃ || ௮௭ || தயாஸு தெ காரீஹிதீஸம் ததாநுதெநெ
 தீஷிரா துதெஜாஃ || ௮௮ || சுயயயாவியிஹ-வஸுதாம் து
 நிதீ-நுஜவொதவஹ ஹு-தொஹநா | ஸகயஹ-வெ-தீ
 ஹ-மணாவு து-திவநெஸகுவாவதெ நுப || ௮௯ ||
 ரதளவவாரீகரஹவிவி துவஸாஹிஹா-தொஹ-தரணீகதஸ்ரீ
 ப்ரஸூவயாரோஸ நுபொ துநி தம் வெதாடவீராவ துநி

கன்னிகையைத் தங்களுக்குக் கொடுக்கின்றேனென்று சொல்லி
 யனுமதிபெற்று மந்திரியை ரதத்தோடுகூட வேதவந்திற்கனுப்
 பித் தீர்க்கதமஸ்சையுமவர் பத்தினியையுமழைப்பித்து ரதாரு
 டரான மகரிஷியை வணங்கிப் பிரார்த்தித்தான். அப்போது மக
 ரிஷியானவர் ஓ பாண்டியா! நீ யகஸ்தியமகரிஷியை யடிக்கடி
 சேவிக்கிறவன் நமக்குச் சம்மந்தத்துக்குத் தக்கவன் தானிட்ப்
 படி செய்யென்றனுமதி கொடுத்தார். அரசனுமருமையான தன்
 புத்திரியை வெகுவித ரத்னபரணங்களினாலலங்கரித்துக் கன்னி
 காதானம் செய்யக் கஷ்டவானும் பாண்டியன்பெண்ணைப் பாணித்
 திரகணம் பண்ணிக் கொண்டு ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட
 திரவியங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதாபிதா பத்தினி மூவர்க
 ளோடும் வேதவனம்வந்து யாகாதிகளைச் செய்து வேதவனேசன

ஸ துஷ்டா || அகூ || தயா வெடிவநெஸிகா விரகாஹம் ||
 நீஸாரம் | ஹுக்ஷா ஹொமாநு ரெவெரிஷ்டா வித்ரா ஸாஷ்டம்
 நுபொததி || கூ௦ || கெவெதஜ்ஜாநரோஸாடி ஜீவநுஸெதா
 ஹவநுநி || ஹஸ்க்ஷிதீஸ ககீவாநு ஷய்யாத்ராஹாநுநி ||
 || ககர || ஹுதிஃகிஹ மெஸெத்ரு ககீவதீயுடுவெஹவாஸ |
 ஹவஹ்வாவம் ததீயுடு ககீவநிதிபுதம் நுப || கூ௦ || க
 ஷிந தீயெடு க்யதஸாந்ஸவகூரோந்வாபுயாஸ | ஸாக்ஷா
 தத்ரு தீயெடு யெ ராஜிந கந்யாநாநம் ப்ருகுவடுதெ || கூ௦ ||
 ததுணுஸ்யமஹம் ஷெவொ வெதி நாமெந்யாஜீவதெ || கூ௦ ||

ஹி ஸ்ரீஸ்காநு வாராணெ ஸநதூரோஸஹிதாயாம்

கெத்ருவெணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதெது

ககீவஹித்ரும் நாரித்ருயிகஸததொஜ்யாயம் ||

ஹி வதாஷ்டுஸொஜ்யாயம் ||

கய வஹடிஸொஜ்யாயம் ||

ரோஸாதா ஸரீஷுக்ஷம் கெடிஹுதொ வெடிாரணு
 ரோஸுமெ | கிதீயுடு வர் வடிஷாநீம் வாரம் ரெஜத்ரு காத்ரு

னுக்கிரகத்தால் பிரம்மஞ்ஞானியாகி ஜீவன்முத்தியை யடைந்தார்.
 யாத்திரையின் பலமிப்பேர்ப்பட்டதென்று நாரதர் சொல்லிமு
 டித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் பதிநான்காவது அத்தியாயம்
 ககீவானுடைய சரித்திரம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரை மாந்தாதா மறுபடியும் நார
 தரே? சமீவிருக்ஷமானதெப்பொழுதென்னகாரணத்தினுண்டா

ஐயம் || க || நாரதம்—வஜ்ஜி ஸ்ரீஸுர ராஜேஜ் ஸ்ரீவக்ஷாப
 திம் தவ । கெகாஸவவதொ ராஜநஸி கொகெஷு வி
 பூதம் || உ || கெகககொபிபுதநவவதெஸுநஸி
 வபுதம் ! தகவதநமிரிஷெகஸ்துஸுஜககபுயம் ||
 || ஈ || வபுதெ ஸபுயந யஸு கெகாஸபிவி வவதத ||
 ஸஹஸ்யொஜநொஜ்ஜாய ஸுதயொஜநவிஸுதம் || ச || யொஜ
 நயபவிஸுரொ ரேபுபுத தஸு நமஸுய । விவி துரதவ
 ஸ்ரீயம் மெரிக்கொவிஸொவிதம் || டு || காஹந ஸுபி
 ஹிணம் கிணர்விநவிஷுதம் । நெஸா மிரிஜாகாநம் கெகா
 ஸபிவி வவதத || சு || சுநாஜுதெதுவ தம் மெஸம் வஹ
 யா வஹுபிநுதெ । தநஸகெ கபாவிது காஸுபம் வுது
 காபுகம் || எ || தவஸுயார விஸுயம் தஸு டுஷொலவவிவம் ।
 உவாய காஸுபம் ஸம்ஹம் வுதுஸுநவிநாதி || அ || ஸு
 ஸுநாஸுப துஷொலஹிபுக்கொந யதுயி । தககாரணம்
 வுவுக்ஷாபி ஸ்ரீஸுர கபபாநதம் || க || சுதூலபுகம் ம
 ஹம் மளர் வாயநீ ஸவீவுதா । விஜஹார கபாவிஸுலா வ
 மிரிநாதிபொமதா || க || தஹிஸுலாவநுதுயம் தககீ
 வாலீக்ஷணாயவ । ஸ்ரீவக்ஷாஹுஹம் ஹகூலா ஹாபா க
 வபுநிஹஸிதம் || க || வுஸொய ஸாவி கீவாநீதா ஸ்ரீ

யிற்றென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே !
 ஈசான்னியகோணத்தில் மகாகைலாசமென்று வெள்ளிமயமாய
 நேகங் கொடிமுடிகளோடு முபபர்வதங்களோடுங்கூடின வொரு
 பர்வதமிருக்கின்றது. அது பரமேசுவரனுக்குப் பிரியமானயிருப்
 பிடம். அதினுபபர்வதங்களில் ஸத்தியகிரியென்றொரு பர்வத
 மிருந்தது. அதில் காசியபமுனிவர் புத்திரனுக்காகத் தவம்செய்
 யவுடனே ஜகதீசனாவிர்ப்பவித்துக் காசியபருக்குப் புத்திரஸம்
 பத்தை யளித்துவிட்டுக் காசியபரே அதிசுக்கிரத்தில் நானாவிர்ப
 வித்தகாரணமென்னவென்று விந்தமலையில் பார்வதியானவள்
 பாலனைவைத்து லாளைசெய்துகொண்டிருந்தாள். அப்பொழு
 து வெய்யலினால்வாடிவ தங்குந்தேவியின் திருமேனியின் சிரமபரி
 காரத்திற்காக நானிதோமுன்னே நிர்க்கும் வன்னிமரமாகமுனைத்
 து நிழல்கொடுத்தேன். தேவியுமிளப்பாரிவிட்டு வன்னியை நா

வ்யக்ஷரஞ்விணஸ்ய । சோ நக்ஷா ப்ராப்யபாஸஸ்யாதவ்யஞ்செவ
வதித்யவி ॥ ௧௨ ॥ ப்ரத்யஹம் ப்ரதிநுத்யயம் க்ஷநஞ்செவ வ
ஸதாந்ம நம் । ஐதி ஸாப்ராப்யிததொ ஷெவ்யா ததாரஹ நமா
க்யுதிஃ ॥ ௧௩ ॥ வஸாரி சஞ்செவ வஸதாம் தாவஸ்ததா ஸரீக்ஷ
ஹ்ய । ஸவாயஸெவ வ்யக்ஷஸெவ யொழஞ்சு காஸ்யவவதததெ ॥
॥ ௧௪ ॥ தநஞ்செவ ஹதா தவம் தெந துஷெநாஸி ஸீவ்ய
தம் । க்ஷெத்ருவ ஹஞ்சு சோப்ராப்யஷெயீநாஸீஸதாஸ்ய ॥ ௧௫ ॥
க்ஷெத்ருவ ஸரீவ்யக்ஷசஞ்செவ சீதனியாவிஹ । ஹஸ்ய சீமெவத
விஜ்ஞாநம் ஸநகாஜிவிரவ்யுத ॥ ௧௬ ॥ க்ஷெத்ருவ ஷெவஸெ
நாயா சீவிஷிதம் வுரா மஹம் । யதிநிஷிதவி க்ஷவ்யாஸெ
ஹஸ்தயெ சீக்ஷயெவ ॥ ௧௭ ॥ ஸரீசஞ்செவத ததிவிஸ்ய
வன்வ நஸம்ஸயம் । ஐத்யுக்ஷ ஹவாநீஸஸெத்ருவாநத்யு
ஸிவம் ॥ ௧௮ ॥ நாரதம் — ஸவன்வ மிரிராநீதொ மவயெந ந்ய
வொததே । வ்யக்ஷண ஸஹாராஸ்ய ஸெதாஸநநஹத
நா ॥ ௧௯ ॥ நிக்ஷிவொழஸ்ய ப்ரயசீதஸெதாசஞ்செவ நஸெ
நய । ஸஹஸ்யயொஜநொஹ்யாபொ சீமொஸ்யாவமுக்ஷிதம் ॥
॥ ௨௦ ॥ ஹஞ்சு ஸசீதவொழவாலீக்ஷ ஸெதாசஞ்செவத
மொ । க்ஷத்ராமதெதா ஸெவெயஸ சீசா சஞ்செவ ஸிவாக்ய
தெம் ॥ ௨௧ ॥ ப்ரதீவஸெ தவஸ்யுக்ஷ ராரொ ஹத்யாஜி

னென்றறிந்து நமஸ்கரித்து ஹே சம்போ சங்கரா யென்பேரில்
த ய வு செ ய் தி ப் ப டி யே யி ரு ந் து இ தி ன டி யி ல் வ
சித்து நிழலை ஸேவித்தவர்களுக்குச் சகலாபீஷ்டங்களையு மளிக்க
வேணுமென்று பிரார்த்தித்தாள். நானுமப்படியே யாகட்டுமென்
றனுக்கிரகித்ததுமுத லிப்படியே யிருக்கின்றேன். இதனடியில்
நீர் தவஞ்செய்தபடியாலதிசீக்கிரத்தில் பிரசன்னனானேனென்று
சொல்லிவிட்டீசன் மறைந்தார். காசியபருமிந்திரன் முதலான
புத்திரர்களையடைந்தார். மாந்தாதாவே கவயனென்கிறவானர
னதிவிஸ்தாரமாயும் மிகவுயர்ந்ததாயுமிருக்கின்ற சத்தியகிரியைக்
கொண்டுவந்து நளன்கையில் கொடுக்க நளன் வாங்கி ஸேதுமூ
லத்தில் வைத்தான். மலை பூமிக்குச் சமானமாய் கீழேயிருந்துவி
ட்டது. சமீவிருக்ஷமப்படியே யிருக்கின்றது. இதுதான் சமீவி
ருக்ஷத்தின் வரலாறு. இதனடியில் ராமனுக்கு ஹத்தி நிவிருத்

தோ ஹுஸ்ய | தஸ்ய ஹத்யா விநஷ்டாஹுஸ்யம் துஷ்ய
 திஸீவ்யதம் || ௨௨ || விஸாரிதொழவிஸவ்யாஸு டிக்ஷு ப்ரா
 தஸவஸரத | ப்ராஹ்மநொதநம் நாரிஸீரீ-ஹுஸ்யவாப்ரிதம் ||
 || ௨௩ || ப்ராஹ்மண்யம் ப்ராஹ்ம நிவிட்யம் வெஹாரணெ ந்ய
 வெபாததி | திஸுஹ்யஸாரவி தந்நெவ தவம் கௌட்ய யயளதி
 வ்ய || ௨௪ || யாஜ்ஞவல்யஸ்ய ததெத்ரவ ஜ்ஞாநாவாவிதீஹீவ
 தெ | சுநெகஸீஷயொ ராஜிஸ்யநெவ ஜவத தாராம் || ௨௫ || ரி
 ஞ்ஜலிஷம் மதாஸீவ்யம் ரியா டிஷ்டாஸ்யீவநெ | ஸீரீ-ஹுஸ்யவ
 தவம்ஜிவ்யம் டிதம் ஹுதம் க்யுத்ய || ௨௬ || ததந்நவமம் ராஜந்
 நாத் ஸநெஹகாரண்ய | சுந்நாநம் ப்ரகதீவ்யம் ஸீரீ-ஹுஸ்ய
 ந்யவொததி || ௨௭ || ருட்யொகம் ததாஹ்வாதி ஹ்நதாநா
 நஸம்ஸயம் | ப்ராஹ்மணெஹ்யம் ப்ரயஜ்ஞி யெதநம் ரீ-ஹுஸ்ய
 தரொம் || ௨௮ || மயாப்ராஜவமம் தெந ப்ராஹ்மணி நஸம்
 ஸ்யம் | யவ்ரித கவ்ரித டிநெ வாழவி ஸீரீ-ஹுஸ்யந்நதாநதம் ||
 || ௨௯ || மயாப்ராஜெந யக்ஷப்ராஹ்யம் தக்ஷப்ராஹ்வாதீதி நிஸி
 த்ய | ஹாநுவாரெ நொத்ரியாய யொடிஷ்டாஹ்நித்யதம் || ௩௦ ||
 மயாப்ராஜாஷ்டகெஸும்யம் மவரீஹ்வாத்யநுதத்ய | ஶாடி
 ஸ்யாநவ ஸீரீ-ஹுஸ்ய யொதநம் டிதெ திஜாதயெ || ௩௧ || மயா
 ப்ராஹ்மணெஹ்வாஹெஸஸ்ய யாஜ்ஞெத ரீநுநந்ந | வவ்யகாரெ
 ஸதமூண் வ்யதீவாநெ ஸஹஸ்யக்ய || ௩௨ || ரீவரீஸெ ரீவ
 கெஷ்டதம் ஸஹஸ்யத்ரயரீஹ்வாயாஸ | சுயுதம் சுயநெநெவ
 வ விஷ்வெவ ததெயெவ || ௩௩ || ப்ராஹ்மணெ வக்ஷமூணிததி
 ஹெபாடியரீஹ்வாதெ | வக்ஷகொபிமூண் ப்ராஹ்மணெத்யவம்

தித்தது. விசுவாமித்திரர் பிராமணத் தன்மையையடைந்தார். தி
 ரிசங்குச் சவர்க்கத்தையடைந்தார். ஸநகாதிகளான யோகிகளும்
 யாக்கியவல்க்கியர்முதலான ரிஷிகளும் பிரம்மஞ்ஞானத்தைய
 டைந்தார்கள். இந்தவன்னிமரத்தடியில் செய்யப்பட்ட ஜபமும்
 ஹோமமும் தானமுமளவற்றபலத்தை யுளிக்கும். இதிலன்ன
 தானஞ்செய்தவன் கயாச்சிறுத்தபலத்தையடைந்து கைலையை ய
 டைவான். பானுவாரத்தில் செய்யப்பட்டவன்னதானமெட்டும
 டங்கும், துவாதசியில் பதினாறுமடங்கும், மாகமாதத்திலாயிரம
 டங்கும், அர்த்தோதய மகோதயங்களில் கோடிமடங்குமதிகமா

வளராணிகா ஜமம் || ௩௪ || சுத டதம் ஸுஷிதாத்தம் நெரீ
தாயும் ஹவெநூவ । ஸவபுலிபிகாரம் க்ஷேத்ரம் ஸரீரேந்திரம்
புலக்ஷதே || ௩௫ || தவ்யாஜேந்திரெ ஸ்விதாம் ப்ராபு ஸாக்ஷா
வ ரணிகணிபுகாபு । நெஜமிஷப்யஸ்பபுயா஽யாஸு ஸத்யொகம்
ஸநெடிவம் || ௩௬ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூர்தே பூராரணை ஸநதூராவம்ஹிதாயாம்
 க்ஷேத்ரவணை உபரிவாமெ வெஹாரணூராவாதே
 ஸரீவ்யக்ஷாத திகயநநாசி உதூரயிகஸதததொஜ்யாயம் ॥
 ஐதி பஹுஹிஸொஜ்யாயம் ॥

கயெஷாபெஸாஜ்ஜாயஃ॥

—(: 0 :)—

சீராவாதா— நாரதராய நதேஸூஹி கருணாபீதவாரி
 யெ । டேவதஸ்ய ஹரித்ரம் தெ ஸ்ர-தஹி ஸுணுவதாம் வர ॥
 ॥ க ॥ டேவதஸ்யக்யம் ப்ராப தெஜிநிஷ்வெந யொநிநா । ஸ
 தே ஸ்ர-ஹஸதொஸ்ர-தஹி கருணாம் கருந தெ ப்ரஹ்ம ॥ உ ॥
 நாரதஃ— ஸ்ரணு ராஜந ப்ரவக்ஷாஸி தேணிகண-க்ஷாஸுநவெ
 ஸவ்ய । தெஜிநிஷ்வெநா தேஹாயாநீ கதாநிதேவதாபுதே ॥ ட ॥

ஊ பலமளிக்கும். இதினடியிலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்ரீ
 னானஞ்செய்து ஐகிஷ்வரியரோடு போட்டியினால் தேவலர் ஸத்
 தியலோகத்தை யடைந்தாரென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்ருமாஸம்மிதையில் பதினைந்தாவது அத்தியாயம்
வன்னிமரத்தின் வரலாறு முற்றிற்று.

பதினாறுவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரைப்பார்த்து ஹே மகானுபாவா! தேவமுனியான நாரதரே! தேவலர் சத்தியலோகத்தையடைந்தனரலாறெவ்வண்ணமென்று மாந்தாதாவினவ நாரதர் சொல்லலுற்றார்:— கேளும் மாந்தாதாவே, ஒருசமயத்தில் ஐகிஷ்வரிய

பூவாணிபோலிலிஜீநாபோபுயொ யொமிநாம்புஹம் | தபோபு
 பிவஹம் பூவஹம் டெவதொ யொமிநம் சோடா || ச || சுபுயா
 போஸ பூவஹம் டெவதொ நபாநாபிலிஸுராடா | ராதுளஸயாநஸு
 தஸு வஹுள ஸம்வாஹு ஹதிதம் || ௫ || சுநெயுடிநாபெயுந
 தெவ சோவஹம் டெவ நபாநாபிலிஸுராடா | டெவதொநாபெயுந
 சுயா நெயுடிநாபெயுந யொமிநம் || ௬ || நெயுடிநாபெயுந
 யொமிஸஸுஹுபவந் கஸ்யா | ததெவ வஸஸிகரொநா
 ஸாநஸுள சிவ்வதெ || ௭ || ததெவ வஹுயாபோஸ டெவ
 தொஹி ஸ யொமிநம் | மூஹஸுராபுயேபுராணாம் பூராணம்
 டெவதொ சோதி || ௮ || ஸவஹுயாதிஸுதிபூசுதஸுதா
 ரொகததா || டெவதொ ஸயொமிதம் ஸதாநாநவதெநுபா ||
 || ௯ || நெயுடிநாபெயுந நிரதஸுஸு ஹுநாநாநாபெயுந
 ஸாதி நஸுதெவ நியமே நானுதிஷதி || ௧௦ || ஹுதெ
 தெவயாவாதாஹம் பூபுதெ யொமிதயாவயுதம் | டெவதொ
 ஹதிவஹம் ததெவஹுயாநாநாநா || ௧௧ || நெவ லிஷா
 நெயுடிநாபெயுந நானுதிஷதி | வரிஹாஸகயாம் பூபு
 தெ பூபுதெ யொமிநாநா || ௧௨ || வநகது வஸஸு
 சிவ்வா சிவ்வாநாநா ஸயொமிநி | யொமிநம் ததெநாபெயுந

ரென்கிற மகாயோகியானவர் தேவலருடையவாச்சிரமத்தையடை
 ந்தாரப்போது தேவலரவருக்கர்க்கியபாத்தியங்களால் பூஜைசெய்
 து அறுசுவையோடன்னமளித்து ராத்திரியில் சயனத்திருக்கும்
 போது பாதங்களைப் பிடித்து வெகுவிதமாகப் பணிவிடைசெய்
 ய ஜைகிஷ்வவியரவருடைய பக்தியைப் பரீகஷிக்கும்பொருட்டவ்
 விடத்திலேயே எட்டுமாதம்வரை வலித்தார். கிரகஸ்த தர்மத்
 தில் சிறந்தவரான தேவலரிவ்விதம் தொண்டுசெய்யும்பொழுது
 ஜைகிஷ்வவியர் பரீகஷிக்குவேண்டியும் தான் சுத்தப்பிரம்மவித்
 தானபடியால் கர்மாவில்பற்றில்லாதபடியினாலும் ஸ்னானம், ஜபம்,
 அனுஷ்டானம் முதலானதுகளைவிட்டுப் புஜிக்கிறதும், நித்திரை
 செய்கிறதும் லோகவார்த்தைகளைப் பேசுகிறதுமாயிருக்கவப்பொ
 முதும் தேவலர் முன்போல் பணிவிடைசெய்துவந்தார். வரவரப்
 பரிஹாஸம் முதலான வீண்வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்
 பதைப் பார்த்துத் தேவலர்கொஞ்சமநாதரவை யடைந்தவரிடம்

மதவீத்யும் ஸபெவமம் || ௧௩ || வவதுஸாநாயு ஸ்வேள தம் ஸெ
 வவொ யொமிநம் ததா | டிஸுது ஸாமரததெ தததெதெது
 வகுஜிதம் நயவ || ௧௪ || ததததாநுதெவவொவதுவது கதா
 யொயீ ஸராமதம் | உதிவதுஷாஸு தெ ஸவெது ஹுவொவநய
 வஸததி || ௧௫ || ரோஸரோ துராக வுராராயாத உதி ப்ருகூர
 ய ததவம் | விஸயபாக ஸமுஹம் ஸீவ்ர ரீமதஸம் டிஸுதுவ ||
 || ௧௬ || ததக்காஸீம் மதொ ராஜநுதெவவொ யொமிநம் ததா |
 தததெதெது வகுஜிதம் டிஸுது வணாஸாதுவதுராமதம் ||
 || ௧௭ || ப்ருகூர விஸயரோவந ஸீமுஹம் ப்ருதி நியயுயள | சூ
 மதது தம் டிஸுதுவ ஸமுஹை வதிதுநம் ருமி || ௧௮ || மஸ
 வதுவொகம் ஸம்ப்ராவ ரோயயா தெவவொ ருமி | மஸவெது
 வகுஜிதம் தம் யொமிநம் ததத டிஸுதுவாந || ௧௯ || கிணர
 ணாம் மதொ வொகம் தெவவொ யொமிநம் ததா | கிணரெம்
 வகுஜிதம் டிஸுது விததுவொகம் யயள ருமி || ௨௦ || தத
 யுரோவெவம் வகுஜிதம் விததுவிஸம் டிஸுது ஸம் | சூஜாந
 ஜாநாம் தெவாநாம் வொகம் ப்ராவஸதெவமம் || ௨௧ || வகு
 வதுரோஜாநதெவெவம் வகுஜிதம் டிஸுது ஸம் | சுயாவள
 கடுதெவாநாம் வொகம் ப்ராவஸு தெவமம் || ௨௨ || கடுதெ
 வெவம் வகுஜிதம் தம் ததாவி டிஸுது ஸம் | யரோமிரோவ
 தெவாநாம் வொகம் ப்ராவஸுதெவமம் || ௨௩ || வொகவா
 வெவம் வகுஜிதம் யொமிநம் ததத டிஸுதுவாந | ஹ்ருவொ
 கம் மதொததாவி ஸாராராஜெந வகுஜிதம் || ௨௪ || யொமி

சொல்லாமல் புண்ணியதீர்த்தத்திற்கு ஸ்நாஞ்செய்யப்போனரப்
 போதவ்விடத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலுபசரிக்கப்பட்டுக் கொ
 ண்டு ஜைஷ்வயிரங்கேயிருந்ததைப் பார்த்திவரிங்கே யெப்
 போதுவந்தாரென்று கேட்க வொருமாதமாச்சுதென்று சொன்
 னார்கள். மறுபடிதன்பர்ணசாலைக்குவர அங்கேயுமிருந்ததைக்கண்
 பாச்சரியமடைந்தார். வாராணஸிக்குச் செல்ல வங்கேயுமெல்
 லாறாலும் பூஜிக்கப்பட்டுக் கொண்டாறுமாதமாய் வீசிக்கிற
 ரென்று கேட்டுத் தன்னிருப்பிடம் வந்தங்கேயுங்கண்டார். கந்
 தர்வலோகம், கின்னரலோகம், பிதிருலோகம், தேவலோகம்,
 திக்பாலர்களின் லோகங்களிலும் சென்றங்கங்கே யவரவர்களால்

நம் தத்ரு டுஷ்டாஹ டெவதொஹ டுஹஸ்திஹ | தம் ந
கூா டெவதொஹ டுஹஸ்திஹ கூாஸள யொய் டுஹஸ்திஹ || ௨௫ ||
ஹி டுஷ்ட டவாடெவநம் மஹாடெஹ டுஹஸ்திஹ | ஹதாவ
டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ யொய் டுஹஸ்திஹ மதம் || ௨௬ || டுஹஸ்தி
தொ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ கௌஸ்திஹ | ஹி டுஹ
கூா டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௨௭ || டுஹஸ்திஹ ம
ஹாஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ | டுஹஸ்திஹ டுஹ
யொய்தம் டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௨௮ || டுஹஸ்திஹ
கௌஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ | ஹதாவாஹ கௌஸ்திஹ
ஹி டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௨௯ || ஹதாவாஹ மதிஹ
ஹி கௌஸ்திஹ கிஹ டுஹஸ்திஹ | மஹாஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ
டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௩௦ || டுஹஸ்திஹ மதிஹ
டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ | டுஹஸ்திஹ டுஹ
டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௩௧ || டுஹஸ்திஹ
டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௩௨ || டுஹஸ்திஹ
டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ டுஹஸ்திஹ || ௩௩ || டுஹஸ்திஹ

பூஜிக்கப்பட்ட யோகியைக்கண்டு பிரகஸ்பதிலோகம் சென்று
ஜைகிஷ்வயிரைக் கண்டர்களாவென்று கேட்க பிரகஸ்பதியான
வரிப்போது தானெதோவொருகாரியத்திற்காகப் பிரம்மாவழைக்
கின்றாரென்று தூதர்களழைத்துக் கொண்டுபோனாரென்று
சொல்லவப்போது தேவலர் பிரம்மலோகத்தைக் குறித்துப் புறப்
பட்டார். அப்பொழுது பிரகஸ்பதி சிரித்துத் தேவலரைப்பார்த்
துத்தேவலரே! ஸாஹஸ்கிருத்தியம் செய்யாதேயுமும்மால் ஸத்
தியலோத்திற்குப் போகமுடியாது. கர்மத்தாலடையக்கூடிய லோ
கங்களிவ்வளவுதான். யோகபலத்தால்தான்சத்தியலோகத்திற்
குப்போகமுடியும். நீரோ கர்மி, ஜைகிஷ்வயர்மகாயோகி, அப்
படிக்கில்லாமல் நீரிதற்குமேல்போனால் அநேகம்ஹேரண்டபகி
கள்வந்தும்மைக்கொன்றுவிடும். மலைகளைக் கூடப்பிரட்டுகின்ற
பேருங்காற்றுகள் வீசுகின்றன. யோகபலத்தாலதுகளை ஜெபிக்
கவேண்டும். யோகாப்பியாசத்திற் கெத்தனஞ் செய்யுமென்று
சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டுத் தேவலர் ஸத்தியலோகத்திற்

துரண்பு வலவல நியுதொழமாநுஹீதம | ஸ்ரஹொ
 காலியாநாய ஸவபுதிகு வரிஸுரே || ௩௪ || வலிஷாநுரே
 வாயம் டெவலொஹீதம | நுலெயஅலிஷாய ஸவபுதா
 நுத கபுதீஸம் || ௩௫ || விநா யொமெந தபுரொலெத ஹு
 வாயம் வுஷவாநுஅஜம் || வலிஷம்—ஸுணுஷ டெவல ரு
 நெ தலுவாயம் வலாஜேஹு || ௩௬ || விநாபுலெதவிஜா
 நு ருத வாஹுநி யெ ஜநாம் | வெடாரணய ஸகபுஸுநாநு
 ஜணிகண்புரம் அஜோதம || ௩௭ || விநா யொமம் ஜஹாலிபிபி
 தா ஸததம் அஜ | ஸாதவ்யம் ஜணிகண்புரம் து வெடாரணய
 டுத டெவல || ௩௮ || சுமிஷொரோபியஜாநுநகபுசுநாநு
 மல || ஸாதவ்யம் ஜணிகண்புரம் து வெடாரணய டுத டெவல
 || ௩௯ || ஹாராஜஸயொமாபி நெஹுஸுதா மல || ஸாத
 வ்யம் ஜணிகண்புரம் து வெடாரணய டுத டெவல || ௪௦ || சுநா
 டாநு ஹுஜிதாநஜகபுசுநாநு மல || ஸாதவ்யம் ஜணிக
 ண்புரம் து வெடாரணய டுத டெவல || ௪௧ || ஸ்ரஹொ
 யபுதாபிவபுராவிஜீலுநா | ஸாதவ்யம் ஜணிகண்புரம் து வெ
 டாரணய டுத டெவல || ௪௨ || ஸுஸாரம் பிவம் ஸ்ரஹொ
 டுத டெவல || ஸாதவ்யம் ஜணிகண்புரம் து வெடாரணய

குப்போகவேணுமென்கிற குதாஹலத்தால் சகலமான திக்குக்க
 ளிலேயுஞ்சஞ்சரித்துக்கொண்டு கடசியாக வலிஷ்டமகாமுனிவ
 ருடைய வாச்சிரமத்தையடைந்து ஸாஷ்டாங்கமாக வலிஷ்டரை
 வணங்கிப் பலவாறுகஸ்துதித்துக் கைகட்டி வாய்பொத்திக்கொ
 ண்டு தனது விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவிக்க வலிஷ்டருமவரை
 நோக்கி யோகத்தையடைந்தால் சத்தியலோகத்திற்குப் போகக்
 கூடிய சாமர்த்தியமுண்டாகுமென்று சொல்லவுடனே தேவலர்
 வலிஷ்டரைப்பார்த்து ஹே மகானுபாவா ! ஸர்வஞ்ஞ ! அப்படி
 யானால் ஜைகிஷ்வீயரைக்காட்டிலு மெனக்கென்ன கௌரவம்,
 பிரகஸ்பதியைக் காட்டிலுமுங்களுக்கென்னமகிமை. யோகமன்
 னியிலேயே நான் ஸத்தியலோகஞ் செல்லவேணும். ஜைகிஷ்வீ
 யர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதென்னை பிரம்மாவுபசரி
 த்தழைக்கவேண்டும், அதற்குரியவுபாயத்தை யுபதேசியுங்க

தெவய || ச௩ || உதி ப்ருகா வலிஷ்டஸ்ய வாக்யம் விபு
 ஸு தெவயம் | ஸம்பூரவ நிமாராண்யஸெஷமயஸாயக்ய ||
 || ச௪ || வாஜ்ரபூக்ஷாஜ்யாஜ்யே ஸவவித்ருஸ்தெவயம் | பூணீ
 விவெஸாநநகா டிண்பாணிம் உ ஹெரவ்ய || ச௫ || னீக
 ணீ-நஸு ப்ரு ஸஸள ஸஜய ப-பவ-க்ய | டிஷ்டா வெஷ
 நாயீஸம் ரோஸரோத்ருவாஸ ஸம் || ச௬ || ஷ்யாத்ராபேந
 ஷாய ரோஸாநே திஜஸதம் | ஸஸரீரஸ்ய நெஸு ஹெரோக
 பூரூபய-பித்யய || ச௭ || நிஜ்யே னீகண-பூம் து ப்ருஜா
 ஹகிபுரஸ்ய || வெஷாரணெஸுரம் நகா துஷ்டாவ தரோ
 வகிய || ச௮ || தெவயம்— தெஹேஜ்யபூரணி தாஹஜாரா
 ணாம் கியாஸுஜா | பூகாஸயதி யஸூக்ய வெஷாரணெஸுரம்
 ஹஜ || ச௯ || ஸவோஜ்யஷபு வஹஸு யநாத்ருவஸிஷ்யதே |
 சுஸஜம்ஸவதாரம் வெஷாரணெஸுரம் ஹஜ || ௧௦ || ஸவ
 ஜா மஹாவாப்யம் திராம்ஸுவிஸம்ஹவ்ய | யநாத்ரும் தம்விஹம்

என்றுபிரார்த்திக்கவப்பொழுது வலிஷ்டர்புன்னகையோடுதே
 வலரைநோக்கித்தேவலரே அதிரகலியமானவுபாயமொன்றிருக்கி
 ன்றது. அதாவது யோகமில்லாமல் வலித்தியை விரும்புகின்றவர்க
 ளும் ஞானமில்லாமல் முக்தியை விரும்புகின்றவர்களும் யோகமில்
 லாமல் புக்தியைவிரும்புகின்றவர்களும் தானமில்லாமல் தனதா
 ன்னியத்தைவிரும்புகின்றவர்களும் மகாமகிமைபொருந்திய வேத
 வனத்தில் வேதவநேசன் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணி
 கையென்கிற தீர்த்தராஜத்தில் விதிப்படிச் சிரத்தை பக்தி முத
 லானதுகளோடு ஸ்நாநஞ்செய்யவேணு மிதுதானுபாயமிதைத் த
 விற வேரில்லையென்று சொல்லவப்போது தேவலர் வலிஷ்டரை
 வணங்கி யனுமதிபெற்றுக்கொண்டு வேதவனம் வந்து பாதத்தை
 ப்ரக்ஷாளனஞ்செய்தாசமனம் பண்ணிப் பவித்திரந்தரித்துக் கீழ்
 திசையை நோக்கியிருந்துகொண்டு சங்கர்ப்பம்பண்ணித் துண்டி
 விக்கினேச்வரரையும் பைரவரையும் நமஸ்கரித்தனுமதிபெற்றுக்
 கொண்டு மணிகர்ணிகையை நமஸ்கரித்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ்
 செய்தார். இந்தப்படி மாதமொன்று ஸ்நாநம்பண்ணி யாத்தி
 ரைகளாறுகளையுமனுஷ்டித்து வேதவனேசன் சன்னிதானத்தில்
 வந்துப் பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்கள் செய்து வைதிகமாகவும் லள்

மித்யம் வெடிாரணெயுரம் ஹஜை || ௫௧ || விராபெயுரநரோ
 ஸ்ரஹா யநாதுரீவஸிஷ்யதெ | விஹுரிகே கிநாடிதம் வெடிார
 ணெயுரம் ஹஜை || ௫௨ || ஹிரணுமஹஸுருதாதா விஷு
 யநாதுரீவஸிஷ்யதெ | ஸத்யஜ்ஞாநகிநநந்தம் வெடிாரணெயுரம்
 ஹஜை || ௫௩ || கவாகுதொதநயபூரீவ ருஜா யநாதுரீவ
 ஷிதம் | ஜ்ஞாநகிநநந்தம் வெடிாரணெயுரம் ஹஜை || ௫௪ ||
 கவாகுதஹஸாலீஸஸு யநாதுரீவஸிஷ்யதெ | கவாரிஷெடி
 ஸாநம் வெடிாரணெயுரம் ஹஜை || ௫௫ || கவாரிஷெடிவருணம்
 தம் ஷெஸெம் காமெஸு வஸுஹி | ஸுபுக்ராஸம் வரூநநம்
 வெடிாரணெயுரம் ஹஜை || ௫௬ || ஹி ஸுதஸுபீநாயிபு
 ஷாராலீஜா மூதம் | வரூஷாரி விபுஷெயதெ கிநலி வ
 துதெ || ௫௭ || தஸுருஹி நாதஸுநெஹஸுருதெஸு
 ஷெடிஸுஹம் தவ || ஷெவயம் — ஸ்ரஹுயாககிஹம் யாயாம் க
 ஸுபுக்ராஸுருதெஸு || ௫௮ || ஷெயிஷெயுரு ஷெயுரீ ம
 ஸுய யொயிநா | தயெதுக்ரா கிஹுஷெவம் வுநஸு யு
 ஹஷெவயம் || ௫௯ || கஷுபுஸுதி யுக்ரொவி கிதுரொகிணி

கிகமாகவும் பலவாறாக ஸ்துதிக்கவப்பொழுது கருணைக்கடலான
 காமாந்தகனாவிர்ப்பவித்து ஹே தேவலா, உம்முடைய ஸ்தோத்
 திரத்தினாலும், ஸ்ரூந்தினாலும், யாத்திரைகளாலும் சந்தோஷத்
 தையடைந்தேன். வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தை வெளியிடலாம்.
 ஸந்தேகப்படவேண்டாமென்று சொல்ல வப்பொழுது தேவலர்
 தன்முன்னாவிர்ப்பவித்த முக்கண்ணைக் கண்ணுற்றுப் பணிந்து
 பரவசமாகி மெய்சிலிர்த்துக் கைகுவித்துக் கண்முடிக்க காலாந்தக
 னுடைய கமலம்போன்ற பாதத்தைப் புந்தியில் பொருத்தித்தள
 தளத்த வாக்கோடு வருந்துகின்றார். அதெங்ஙனமெனில், ஹே
 சங்கரா! சச்சிதானந்தா! ஜகதீசா! இனிமேலென்னாவிர்தச்சரீர
 மெடுக்கமுடியாது. கருணாஸாகரமான கடவுளே யிப்பொழுதே
 கைவல்லியத்தை யளியுமென்று பிரார்த்திக்க வப்பொழுது சின்ம
 யமான ஜகதீசன் தேவலரைநோக்கித் தேவலா உமக்குக்கைவல்
 லியத்திற்கென்னதடை அப்படியில்லாவிட்டாலிதென்ன கேட்கத்
 திர மிதென்னதீர்த்த மிதென்னலிங்க மாநாலுமும்முடைய சங்
 கர்ப்பப்படி யெங்குஞ் செல்லக்கூடிய சாமர்த்தியத்தையுமளித்

தோம். முடிவில் முக்தி சித்தமென்று வனுக்கிரகித்துவிட்டு ம
றைந்தார். அப்போது தேவலர் மறுபடியுமீசனைப்பணிந்து ஸ்து
தித்துவிட்டு மணிகர்ணிகையின் மகாத்மியத்தால் ஸத்தியலோகத்
தையடையவுடனே கமலாசனன்கண்டு வருகின்றார் வேதவநே
சனென்று திடுக்கிட்டெழுந்தெதிர்கொண்டழைத்துபுசரித்தாச
னத்திலிருத்தி யிதுமுதலிந்த லோகமுமக்குச் சொந்தமென்று
சொல்லிவிட்டாசனத்தில்த் தேவாள், கந்தருவாள், கின்ன
ராள், கிம்புருஷாள், சித்தாள், சாத்தியாள், உரகாள், திக்பாலர்
கள் முதலானவர்களால் சூழப்பட்டுக்கொண்டு வீற்றிருக்கும்
பொழுது ஜைகிஷ்வவியர்பார்த்துத் திடுக்கிட்டிக் கைகால் பதரி
நாம் லெகுகாலம் யோகத்தை யனுஷ்டித்தீம் வருத்தப்பட்டிவ்வி
தும் வந்து பூனைபோல் பதுங்கி யொருமூலையில் மௌனமாயி
ருக்கின்றோமே. ஒருமாதத்திற்கு முந்தித்தானே தேவஸன் திண்
டாடினான். அதற்குள்ளே யோகம்பலிக்குமா, இதென்னவாச்ச

தெ || கூக || ஜெயிஷவ்யு:-- சுயொயீஷெவயொஸு ஹங்கும
 ப்ராபுஸுவாதிக்கு | யொமஹீநெஸுமஹீஸு ப்ராபம் வடி நிஸு
 ஸயம் 88 || எ0 || ஸு ஹா-- ஜெயிஷவ்யு ஸுணுஷாடி 88ஜெயொ
 கஸுநாதநம் | யொயிவிம் ப்ராபுஸுவ வ்யுஹுணுஷுடி
 து-து || எக || ஸானா டானாஜிதகெ சூயா வெடானுஸு வணெ
 ரதாம் | சுவிநஸுஸயா யெ-து வஹெநு ரோகெ வடி || எஉ ||
 ஸுஹிதாஜாவகாஸூவி ஸானா டானா விநுஷம் | ஜெஹாநெ
 யொயிவய-து வஹெநு ரோகெ வடி || எங || வெடாநுஜாந
 ஸுபநாம் ப்ராபுஸுவஸாநுநெ | சுஜீவநுசுயொபுஷுது
 வஹெநு ரோகெ வடி || எச || ஸு யிபாணி நியஜாது யதயொ
 ரிநுரோஸு-தாம் | விஸுர-புஷுஜாநவரா வஹெநு ரோகெ வ
 டி || எடு || ஸுஷுஸூவிசுடி-பாணி நியுஷுஜாநாணி ஸவ-
 ஸம் | ப்ராணவொவாஸகா யெ-து வஹெநு ரோகெ வடி || எது ||
 ஜெயிஷவ்யு:-- ஜெவயொயம்-நவெடாநுஸு வணெநாவெடி

ரியமிவனுக்கிவ்விடத்திலென்ன மரியாதை; பிரம்மாவினுடைய
 வாஸனத்திற்கருகாண்மையிலவருக்குச் சமானமான வாஸனத்திலி
 ருக்கின்றானே, காதோடு கலந்து பேசுகின்றானே இதைவிசாரிக்க
 வேண்டும்." இவருக்கிதென்ன பகஷபாதம். தேவலனை முதலிலா
 ஸனத்திலிருத்திவிட்டுத் தான் பிரகவனனுமநியின்பேரிலுட்கா
 ருகின்றார். நமக்கு முலையில்சூட போதுமான விடமில்லாமல்நெ
 றுங்கித் துடைமேல் துடைபோட்டுக்கொண்டிருக்கும்படி யிருக்
 கின்றதேயென்று பலவாறாக யோசித்துக்கொண்டு சதுர்முகன்
 சன்னிதியில் கைகட்டிக்கொண்டு தேவலர் பார்க்க யென்சாணு
 மொருசாணாகக் குரிகி வெட்கத்துடன் விக்ஞாபனஞ்செய்தார்.
 ஓ கமலாசனா! ஸர்வலோகநாயகா! ஸகலமானப்பிரஜைகளையுஞ்
 சிருஷ்டித்துக் கார்த்தழிக்கும் பரமாத்மாவான பரஞ்சோதியே
 யோகிகளாலடையக்கூடிய யிந்தலோகத்தை யிந்தத்தேவலரைப்
 படியடைந்தார்; சந்தேகத்தினால் கேழ்கின்றேனெவொழிய வாத்
 திரத்தினால் கேள்கவில்லை. தேவலரே தயவுசெய்யவேணும்.
 கோபிக்கக் கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு சதுர்முகனைத்
 பார்த்துப் பிரார்த்திக்கவப்பொழுது பிதாமகர் திருவாய்மலந்தரு
 ளினார். ஹைஜகிஷ்வயியா சாவதானமாய் கேளும், அதிரக

நீ | நஜாவகஸு ஸகயம் ஸஸரீரஸுவாதிசு || எஎ || பூவ
 க்யாழவிமஜோத்ர வகுஜிதஸூாவவெஸரிதம் | நயொமிஃபூ
 ஸதகுஜாஃ கிஞ்ஞ க்வாடுவ ஸஹதாஃ || எஅ || பூஹா-- ஸு
 ண்ணவாடி வரம் மஹம் நபுகாஸ்யுந்தவாவிய | பூஹ
 ண்வாழநுஜோவாழவி ஃவெபூவா வண்தொழவிவா || எகூ ||
 வெதாரணெ ஃஹாயொமிங் ஃணிகணபூம் ஸஹகிசு | யஃகஸி
 தா ஸக்யஸூதி யஹதெ ஃகஃகம் வடி || அ௦ || ததெதுகதீ
 யபூஸாநாது ஃக ஃகாஃ யஹநாஃ | ஃவெதொழவூத்ர வெ
 ஸாக்ரா ஃணிகணபூம் ஸஹகிசு || அக || க்வாவ ஃம் ஸஃ
 ஹாழவி வகுஜிதஸு ஃயா திஜ | யொமிநொ ஜூதிநஸூத்ர
 பூவூஃம் வகுஜியதிவ || அஉ || வெதாரணஸூதீயெபூஷ
 ஸாதஃவகுஜோஃயா திஜ | ஃதிஸூக்வா வியெவபூக்யுஃஹெ
 மிஷவெயாழய வெபஸு || அங || வுநம் வபூது தீயபூநா
 வெஹவம் ஸூதிகாநதெ || அங௧ ||

ஃதி ஸ்ரீஸூரெந்ர வுராரணெ ஸநதூராரஸஃஹிதாயாம்
 க்ஷேத்ரவணெ உவரிஹாமெ வெதாரணூஃஹாதெ
 ஃவெதயரித்ரநாஃ வஹாயிகஸததஃஃஜாயம் ||
 ஃதி ஷொபசொழியாயம் ||

சியம். யோகிகளாலும், யதிகளாலும், முனிகளாலும், தேவர்க
 ளாலும் நான் பூஜிக்கத்தக்கவனானுமிந்தத்தேவலரை நான் பூஜிக்
 கவேண்டியது. அகோக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையையும், தீர்த்தத்
 தின் மகிமையையுமென்ன சொல்லுவேன். தெக்ஷிண சமுத்திர
 தீரத்தில் வேதாரண்ணியமென்றொரு திவ்விய க்ஷேத்திரமிருக்
 கின்றது. அதில் மணிகர்ணிகை யென்றொரு மகாமகிமைபொ
 ருந்திய தீர்த்தரத்தினமிருக்கின்றது. அதின் மகிமையையாரறி
 வார். சகதீசன்கூடவரியார். ஐகிஷ்வரியே! தேவலரையிது
 முதல் வேதவனேசனென்றரியக்கடவீர். வேருவிதமான எண்
 ணங்கொண்டா லீந்தப் பிரம்மலோக முமக்கில்லை யென்று போய்
 விடும். சிவபக்தரின் மகிமையைச் சிவனுமரியாரே நானெப்படிச்
 சொல்லுவேனென்று சொல்லிவிட்டுக் கமலாசனர் கண்ணை மூடிக்
 கொண்டு வேதவநத்தின் பெருமையை நினைத்து நினைத்துவானந்
 தசாகரத்திலமிழ்ந்திருக்க மருபடியுமவரையோக்கி, ஐகிஷ்வரி
 யர் பிரசன்னஞ்செய்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் பதினாறுவதத்தியாயம்
 தேவல சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய ஸ வ ட ட ஸ ர ா ழ ஐ ர ா ய ஃ ॥

ஜெயிஷவ்யம்— ஸ்ரஹந் ஸபிஷதெவஸ க்ருணாஸா
 ம்ராஜெ | க்ஷஹஸ்ய வுநஸ்யுருஹி ப்ருதிகாநநவெ
 ஹவ்ய ॥ க ॥ காநி தீயுநி ஸுப்யாநி வெஜாநெணு விதா
 ரிஹ | ஸாநாதததாயீநி தாநி ஜெ வஹுஜெஹ்வலி ॥ உ ॥
 ஸ்ரஹா—ஜெயிஷவ்ய வஜாஜெத்ர ஸம் ஸ்ரஹாதீயுதெவஹவ்ய |
 வஹு விஸுரதெ தா ஜெஜெ நாவகாஸஸிஸுக்ஷயா ॥ ஈ ॥ தயா
 ழவி வகெநு ப்ராபாந்யாதீயுநி ஸ்ருதிகாநநெ | தீயு
 துஜெணிகணுப்யாப்யுதீயுநாஜாயிராஜிக்ய ॥ ச ॥ யத்ர ஸாக்ஷா
 ழயபோயாத ஸத்யுதெகாஹு ஜெவஹம் | யத்ர ஸாக்ஷா ஜெஹ்வா
 வாநுக்ஷா மஜாஜெவதாஃ ॥ டி ॥ யத்ர ஸாக்ஷா த்ரிஸஹுஸ ஸ
 ஸரீரொ லிவம் யயள | யத்ர வ்யாப்யுபாநமஸொரொவ்யு
 வஹு ஸுதாழ ॥ க ॥ யத்ர ஸாநாஜெஹ்வலித்ரா ஸவெஜா
 வ்யாவலிவம் ஸுநெ | யத்ர ஸாக்ஷா ஜெஜெஜெஹ்வா வஹு
 ஜெதா வஹுதம் ॥ எ ॥ தஸ்ய தீயுதெவதெவ்யுதம் ஜெவஹம்
 நாஹஜீஸாஃ | ஸவ்யுஜெஜாழவி ஸிவொயொமிந கிஜெதாநெ

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

—][ ][—

ஜைகிஷ்வயிர் பிரம்மாவை நோக்கி ஹே! கருணாகர
 மான கடவுளே! வேதவநவைபவத்தை விரிவாகச் சொல்லும்
 அதில் சத்தியலோகத்தையளிக்கின்ற தீர்த்தங்களவைகளென்று
 கேட்கப்பிரமன் சொல்லுகின்றார். ஓ! ஜைகிஷ்வயிர் விரிவாய்ச்
 சொல்லமுடியாது சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்.
 மணிகர்ணிகையென்றொரு மகாதீர்த்தம். அதின் வைபவத்தால்
 தானிர்த்தத்தேவலரிவடம்வந்தார். கங்கை முதலான நதிகளுக்க
 தில் பாபநிவிருத்தி ஏற்பட்டது. திரிசங்கு சரீரத்தோடு சுவர்க்
 கஞ்சேர்ந்தான். புலிக்குப்பயந்ததில் முழுகின திருடனும் ருத்
 திரஸாரூப்பியத்தையடைந்தான். பிதாவால் சபிக்கப்பட்ட யஜ்
 ழும் சுவர்க்கத்தையடைந்தான். பர்வதர் முனிசிகாமணியானார்.
 அதின் மகிமையை ஈசன்கூடச் சொல்ல வல்லவரல்ல. நானெப்

[illegible]

படிச்சொல்லுவேன். மணிகர்ணிகைக்கு மேற்கே பதினாறுவீர
கடையில் விசுவாமித்திரதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்
செய்தவர்களிந்திரபதத்தை யடைவார்கள். அதில் ஸ்நானஞ்
செய்து விசுவாமித்திரரந்தணராணர். சபைக்கு மேற்கே பரமானந்த
கூபமென்கிற தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்க
ளுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்டாகும். அதின் மேல்பக்கத்தி
லெட்டு விற்கடையில் திரிகோடி தீர்த்தமென்றொரு கூபமிருக்
கின்றது. அது பிரளயத்தில் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள தீர்த்
தங்களுக்குமிருப்பிடமாக வீசனாற் செய்யப்பட்டபடியால் சகல
தீர்த்தங்களுடைய பலனையுமளிக்கும். இதில் ஸ்நானஞ்செய்து
மைத்திரேயீ பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைந்தான். நான் சிருஷ்டி
சக்தியையடைந்தேன். அதின் வாயுமூலையில் பத்து விற்கடை
யில் தேவியின் சன்னிதானத்தில் தேவியின் பூஜைக்காக இந்திர
னால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட சுதாகூபமிந்திரப்பட்டத்தையளிக்

ஸாக்ஷா நவெவெபாகம் யாதி ஹாடகஸநிஹம் । வித்ருமவெத்
 ஸாஸஸ்ய டக்ஷிணெ ரொயஸி ஸிதம் || ௨௮ || தத்ரு ஸாக்ஷா
 ய தம் நக்ஷா ஸமபுஜேதி நஸம்ஸயம் । வெஹாநணெஸஸவா
 தஸ்ஸாவித்ஷெவபா துதம் || ௨௯ || சுமஸ்யுகூடுவரித்ருஸிதஹ
 வஸ்யஸ்ய ஹதிதம் । ஸவபுவாவவிநிஜேகூஸ்யஸம்ஸவெபாகம்
 ப்ரயாஸ்யதி || ௩௦ || தஸ்யாவ்யெஷுவெஷெவெ வாமெ
 ய்யாம் டிஸி வெவெமெந । நஹதீயபும் நாஸதத்ரு ஸாக்ஷா வா
 வாசு ப்ரமேயுதெ || ௩௧ || டெவஸ்யோதரஹிஸாமெ ஸாஸா
 தாவயள மெந । வெஹாஜேதரிதி ப்ரொதம் தீயபும் ஸம்ஸவ
 டபுஷ்டி || ௩௨ || யத்ரு ஸாக்ஷாதம் வெஹாஸாந வுஸவாந்யா
 ஸ சூதிதம் । விவெஸாஸஸ்ய தடு விஜுதெ யொமிநாம்வா ||
 || ௩௩ || தஸ்ய டஸபுநதொஜ்ஜாநம் நஸ்யதி ஜெஜாததெ வி
 திஃ । வெஹாஜேதாஹிணஸ்யாம் டிஸி வாவஹாஸாவள || ௩௪ ||
 ஸ்நிதீயபுரிதி ப்ரொதம் ஸாநாசு ஸவெபாநதிபுஷ்டி । யத்ரு
 ஸாக்ஷா ஸதிஃ ப்ரொவ ம்ஹாணாமெந தம்புஷ்டி || ௩௫ || தஸ்ய ட
 க்ஷிணவாமெஸி தீயபும் ஸம்ஸ்யவநிதிபுஷ்டி । த்ரிஸம்ஸாவாவ

தெரிசித்தவன் சூரியலோகத்தையடைவான். தென்கரையிலிருக்
 கிற சித்திரகுப்தன் லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் சுவர்க்கத்தைய
 டைவான். வேதவநேசன் சன்னிதியில் பாணம் விழுந்துலையிலி
 ருக்கின்ற வகஸ்தியகூபத்தில் புறேக்ஷணஞ் செய்துகொண்டால்
 சிவலோகங்கிடைக்கும். அதினுடைய வக்கினிதிக்கி லதில்பாதி
 தூரத்தில் சகலபாபங்களையுந்துலைக்கும் நளதீர்த்தமிருக்கின்றது.
 வேதவநேசனுக்கு வடக்கில் பாணம் விழுந்துலையில் வேதாமிருத
 மிருக்கின்றது. அது சிவபதத்தையளிக்கும். அதில் ஸ்நாநஞ்
 செய்து வேதங்களைப்பிரித்ததினால் பாதராயணருக்கு வேதவ்வி
 யாஸரென்று பேரேர்ப்பட்டது. அதின் கரையிலிருக்கிற வீக்கி
 னேசுவரரைத்தெரிசித்தவனுக்கஞ்ஞானம் நசித்து ஞானம் விருத்
 தியடையும். வேதாமிருதத்திற்குத்தெற்கே பத்து விற்கடையில்
 சனிதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து சனி நவக்கிரக
 பதத்தையடைந்தார். அப்படிப்போலவே யிப்பவும் ஸ்நாநஞ்
 செய்தவர்களுக்குப் பெரிதான பதங்கிடைக்கும். அதற்குத்
 தென்திசையில் முற்பது விற்கடையில் சுக்கிரீவ தீர்த்தமிருக்கின்

யள யொமிநீஷ்டாமெயகொணதம் || ௩௬ || தது ஸாநாஷ்ட
 ிவாவஸுஷ்டாநுக்ஷகிவிஷம் | டெவெஜாஷ்டாஸநம் யாகி
 நாசுக்ஷபா விவாரணா || ௩௭ || நெநாபுத்யாம் லிஸி தஸ்யா
 லி தீயபுஷ்டிநிபுத்ய | டிஸாவாவயள தது ஸாநாஷ்ட ஸ
 மபுவதிஷ்டவெச || ௩௮ || நெநாபுத்யாம் வெநாபுஷ்டி லிஸி
 வாணநிவாதநெ | சுஸிஷ்டாம் நிபுதெ தீயபு விஷ்டெ
 ஸாதி தது யம் || ௩௯ || ஸஷ்டா ரொமாஸிஷ்டெ வுஜெச
 ஸமபுகுடும்பிதாபு | பஸிஷ்டெ ஸாவாதெஸி ஹுஷ்டஸு
 துதீயபு கம் || ௪௦ || மவபஸு ஷ்டதீயபு ஸாநாஷ்டாஸிதாம்
 வுஜெச | ததாயவெ மவாஷ்டஸு தீயபு ஸாஷ்டாஸிவாத
 நெ || ௪௧ || தது ஸாநாஷ்டரொயாகி காவொஸாஸநம் ஷ
 நெ | ததாயவெ ஸரொதெவெ மஸாஷ்டதீயபு கம் ||
 || ௪௨ || ஸாஷ்டா உஜுவத்யாதி ஸவபாவவிஷ்டதம் | ததா
 யவெ வாயுதீயபு வாயுஷ்டம் உ வதபுதெ || ௪௩ || தது
 ஸாஷ்டா உ தம் ஷ்டா வாயுஷ்டாகம் ப்ரயாஸுதி | ததாய
 வெஷ்டெ ஷ்டதீயபு வாணநிவாதநெ || ௪௪ || விஷ்டெ

றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவனிந்திரனுடைய வர்த்தாஸநத்தையடை
 வான். அதிலிருந்தும் நிருநதி திக்கில் பத்து விற்கடையிலங்கத
 தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது ஸ்நாநத்தாலிந்திர பதத்தையளிக்
 கும். வேதவநேசனுக்கு நிருநதி திக்கில் பாணம் விழுந்துலையில்
 சுவீர்தேவர்களின் தீர்த்தங்களிரண்டிருக்கின்றதுகள். அவைக
 ளில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் ரோகம் நிவிர்த்திக்கும். சுவர்கமும்
 சித்திக்கும். அங்கததீர்த்தத்திற்கு மேற்கே சரம் விழுமிடத்தில்
 கவயதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதின் ஸ்நாநமானது பசுக்களைக்
 கொடுக்கும். அதற்கு வாயுதிக்கிலதில்பாதித்துலையில் கவாஷ்டதீர்த்
 தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவனளகாப்பட்டணத்தை யடை
 வான். அதின் வாயுதிக்கில் பாணம்விழுமிடத்திலிருக்கின்ற கந்த
 மாதன தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சந்திரலோகத்தையடை
 வான். அதின் வாயுதிக்கிலிருக்கின்ற வாயுதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்
 செய்து வாயுலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் வாயுலோகத்தையடை
 வான். அதின் வாயுதிக்கில் பாணம் விழுமிடத்தில் மைந்த தீர்த்

தது வெ ஸாகா மொமொகம் யாதி ஶாநவம் | தஸ்யேஷு
வாதெ வாயஸ்யே தீயேயு திவிநிதிபுதெ || சரு || ஸாகா யா
தி நரொ ஷெவமொகம் வாவவிவஜிபுதம் | வெஜாஜேதஸ்யோத
ரஸ்யாம் ஶிஸி வானநிவாதநெ || சக || ஹநுஜீயபுதித
வி ஸவபுவாவபுணாஸக்ய | யது ஸாகா நரொ யாதி
ஶுஹமொகம் ஸநாதந்யு || சஎ || யது ஸாகா ஹவெஜுரோ
வதிதெஜொவயாநிதம் | தஜுதரெ ஸராஜுமூக் களவெ
ரம் தீயபுலிவ || சஅ || ததீரெஜீ கும்பெரெஸொ யக
ராஜபுதிவிதம் | தது ஸாநாதஜீஸஸ்ய ஶபுநாஜொமிஸ
தஜீ || சக || ஸவபுவாவவிநிபும்கொ ஷெவஸீவரிவாரிதம் |
கெமாலஸாநஜொபொதி நா து காயபூவிவாரணா || ௩௦ || த
தஸிரெ ஸரொதெ வெ மளதஜீஸ்ய ஜஹக் ஸரம் | தது ஸா
கா நரொ யாதி ஜீ மொகம் ஜேநீஸர || ௩௧ || கும்பெரெஸொ
ஜஜுதரஸ்யாம் ஶிஸி ஸவபுதிவாவதம் | விஷுவிபூதி ஸெ
தொஸு ரகுகொ ஜுகிஜாயகம் || ௩௨ || ததநியன் நரஸாகா
ராஜதீயேயுதிவாவநெ | நிஷெஷு விஷும் பூரொபொதி வி
ஷுமொகம் ஸநாதந்யு || ௩௩ || ஜஹாவாவபுயம்கொஜவி
ஸாநாதஸ்யு வஸவயா | வெகும்பெரொபொஜொமிஸ ஸ
தஜீவ நஸம்ஸயம் || ௩௪ || தஜேநுஜொபு கதபுஷு ஸெத

தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவன் கோலோகத்தையடை
வான். அதின் வாயுதிக்கிலதேயளவிலிருக்கின்ற ஸுவித தீர்த்தத்
தில் ஸ்நாநத்திற்குத் தேவலோகம்பலம். வேதாமிருதத்திற்கு
வடக்கேயதேயளவில் ஹனுமத்தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்
செய்தவன் பிரம்மலோகத்தையடைவான். அதினுடைய வீசான்
னியத்திலிரண்டு பாணபதந தூரத்திலிருக்கின்ற குபேர தீர்த்தத்
தில் ஸ்நாநஞ்செய்து குபேரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் கைலை
யையடைவான். அதற்கு மேற்கில் சரம் விழுமிடத்தில் கௌத
மதீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநத்தால் பிரம்மலோகம் சித்திக்கும்.
குபேரலிங்கத்திற்கு வடக்கே எழுபது வீற்கடையில் சேதுரக
க்ரான விஷ்ணுவிருக்கின்றார். அவர் சன்னிதியிலிருக்கின்ற ராம
தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து விஷ்ணுவை தெரிசித்தவன் வைகு
ண்டத்தையடைவான். அவரிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டுதான்

ஸாநம் நஸம்ஸயம் । ராஜீயபூதெநுதூதூஜாஸி வக்ஷணதீ
யபூக்ஷ ॥ ௫௫ ॥ தக்ஷபூஷ ஸாதி பொ விஷ்ணு வரஜம் ஸெ
வதெ தயா : நிரபாக ஸுபூதூபொதி வாவீ யாதி விஸுஜ
தாய் ॥ ௫௬ ॥ விஷ்வாவயவ்யுஜிமாமெ ஸரவாதெ ஸுநீஸார
வீதாதடாகித்யுஸி ஸாக்ஷா தத் நரோதஜை ॥ ௫௭ ॥ விஷ்ணு
வொகஸிவாதெ விஷ்வாவயவ்யுஜிமாமெ ஸரவாதெ ஸுநீஸார
ஸாநுஜிமாமெ ஸரவாதெ ஸுநீஸார ॥ ௫௮ ॥ ஸாவித்ரீஸார
விஷ்ணு ஸஹியாவ்யுணரோஹநெ । தீயெபூ ஸாக்ஷாய ஸாவி
த்ரீவிஷ்வாராஜி ஹதிதம் ॥ ௫௯ ॥ ஸாவித்ரீவீதி ஜாவொதி
ஃணாநுமெத ஸவபூஸம் । நிதூநுஷெயமாயத்ரீஜவொ
நுநாநாதிரிகுஃ ॥ ௬௦ ॥ ஸவபூஸுஷதாம் யாதி ஸா
வித்ரீஸஸு டிஸபூநாக் । ஜநாநுமூஹீதாநா ஜேணாநா ஜெ
டாநதம் ॥ ௬௧ ॥ ஜாதொ ஜொஷொ மயம் யாதி ஃணரொஹநி
ஜநாக் । வெடாஜேதஸு வபூவபூஸாம் : டிஸிவாவடிஸாவயவ்யுஜி ॥
௬௨ ॥ வெடாவஸு ஜேஹாதீயபூ விஷ்ணு வெடகாநநெ ।
தத் ஸாக்ஷா நரோயாதி ஸிவவொகஜெநுதஜை ॥ ௬௩ ॥ தத்
ரெ வவநம் க்ஷகா ஜநாநுஸதாஜிபூதெ : வாவெபூ

சேதுயாத்திரை செய்யவேண்டியது. ராமதீர்த்தத்திற்கு நிரு
ருதி திக்கிலிருக்கின்ற லக்ஷுமண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
வரதராஜனை ஸேவித்தவனுடைய பிதிருக்கள் நரகத்திலிருந்தும்
சுவர்கத்தையடைவார்கள். விஷ்ணுவுக்கு வாயுபாகத்தில் பாணம்
விழுமிடத்தில் சீதாதடாகமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்செய்
தவன் விஷ்ணுலோகத்தையடைவான். விஷ்ணுவுக்கீசானினியத்
தில் அதேயளவில் ஸாவித்திரீசுவரலிங்கத்தின் சன்னிதானத்
தில் ரணமோசன தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்செய்து
ஸாவித்திரீசலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் ரணநிவிருத்தியை
டைவான். அவனிடத்தில் ஸாவித்திரீப் பிரசாதத்தோடு கூடுவள்.
காயத்திரீஜபத்திலுண்டான தோஷங்கள் விலகிவிடும். ஜன்மாந்
தரத்திலுண்டான ரணபாதகமும் நிவிருத்திக்கும். வேதாமிரு
தத்திற்குக் கிழக்கே பத்து வீற்கடையில் பைரவ தீர்த்தமிருக்
கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் சிவலோகத்தையடைவான்.
அதின் கரையில் வபநஞ்செய்துகொண்டால் முன் ஜன்மத்தி

தீயவம் யாதி யொழிவயது நிராபிம் || ௬௪ || சுஸுமேதீயபுரா
 ஜஸு களவெரூபாஹிஸி வெவெநெ | கூழெஷு ஜெஹாதீயபு
 ஜிஷுவாதயெவஸிவ || ௬௫ || தது ஸாநாநரொழுகி யே
 தெந வஜெக வராடி | ஹாஸுரொஸாசுபஸிஜெஸுரம் ஹிஸி திரிஸ
 தவாவதம் || ௬௬ || நீவதீயபுஜிதிவ்யாதம் நிஜிபுதம் ஸிவிஸு
 நுநா | தது தீயபு நரஸூகவா விவாவொ ஜாஜுவாவ
 ஜெக || ௬௭ || தவாயவெ ஜெநெ வானவனவகெஷவபோத்
 தம் | ஜாம்பவதர்ஜதயஸி தீயபு வெஷவநெ ஸுமெ || ௬௮ ||
 ஸாஸுவிநிஜெஜாஸு விவாவொ ஜெகஜாஷுயாக | ஜஷு
 வாதெஷு வகுவது ஸுமெஷணகூததீயபுகெ || ௬௯ ||
 ஸாக்ஷா ஜெகஜாவொகி யொழிநாஸுத ஸுமயம் | நெநு
 ருத்யாநுதீஸஸு மவகுதிதி தயெ ஜெநெ || ௭௦ || ஸுயபு
 வுஷஸிணீம் பூவா ஸாக்ஷா ஜாஜுவயாதிவ | கூதிகாவா
 நுவாரொவா ஸாவணாஜிதவாவொ || ௭௧ || ததுஸூ
 க்வா நரொஹக்ஷா கெவாஸம் யாதி வெவெநெ | ததுஸூ
 க்வா ஹாஸுரொஸம் பூதிஷாவா தயீவநெ || ௭௨ || திரொ

ஹண்டானவனேகங்கோடி பாபங்கள் நசிக்கும். ரோகங்கள்
 நிவிருத்திக்கும். அம்சமத்தீர்த்தத்திற்கு வடக்கேயிநண்டுபாண
 பதநத்தில் குமுததீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்த
 வனுக்கு முக்தி கைகடும். பாஸ்கரேசனுக்கு மேற்கில் முன்னா
 றுவிடையிலிருக்கின்ற நீலதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனு
 டைய பாபங்கள் நிவிருத்திக்கும். அதின் வாயுதிக்கில் ஐந்து
 பாணபதநத்தில் ஜாம்பவதீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்
 தவன் பாபம் விலகி முக்தியையடைவான். அதின் கிழக்கில்
 பாணபதநத்திலிருக்கின்ற சுஷேணதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்த
 வன் முக்தியையடைவான். வேதவநேசனுக்காறு கூப்பாடு தூர
 த்திலிருக்கின்ற ஸுமரியபுஷ்கரிணியில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனென்னு
 டைய லோகத்தையடைவான். ஆவணி ஞாயற்றுக்கிழமையிலா
 வது, கீர்த்திகை ஞாயற்றுக்கிழமையிலாவது ஸ்நாநஞ்செய்த
 வன் கைலையையடைவான். இந்திரனோடுகூடப்போட்டியினாலா
 தித்தியனதில் ஸ்நாநஞ்செய்து பாஸ்கரேச லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்
 டைசெய்து மூன்று லோகங்களாலேயுமாராதிக்கத்தக்கவரானார்.

கவநெய்யாழ்வாருக்கு ஸந்திய பூஜ்யெழுத்து வெவ்வா || 1 ||
 உத்தர நரணாகா ஸொலெவ்வாணிணீயெ || 2 || எந் || ஸொ
 ஸெலெவி நகாழய ரெலொகம் ப்ரெஜெநுநெ || நிபுய யத்
 தீயும் ஸம்ஸாப்ய விஜ்ஜய ஸாஜ்யம் || எச || டக்ஷஸாபாதி
 கொழவாப்யவ்யத் ஸவ்யம் || வ்ருவ்யஸ்யாம்பிஸி யொய்
 டீயும் வுஷ்ணீயயாசு || எந் || ஸம்ஸ்யா நிபிதம் ஸ
 வ்யவியம் தத் தீயநாசு || ஸவ்யவியவியாபொதி ஸ ஸம்ஸ்ய
 வ நஸம்ஸயம் || எசு || வெஸாந்யா ஸாஸ்யெஸ்ய வாவா
 நாம் திஸதாவய || நிபுய தீயும் தொகாநாம் தநுநாஸீசு
 ப்ரோணக்யம் || எஎ || தநுதீயெய்யத் வெவ்வா நொகக
 த்யா ஹவெந் || ஐஷ்வாதெ ஸந்திய்யம் வு
 ஸாசுஸவ்யாஸ்யம் || எஅ || ஸரொஸி தத் ஸாநெந் ரெ
 தொகம் ப்ரெஜெநம் || நெந்யுத்யாஸி தீய்யம் டிஷ்வாதெ
 துஷ்யெ || எசு || யக்ஷஸ்யக்யத் தீயும் நார நெந்யு
 தம் ரெந் || தத் ஸாசு நரொஸீசு வாவாநாஸெயாதி
 வ || 10 || ஸாஸ்யெஸாசு வஸிதெதா மவ்யுதி தீயெநெ ||

அதற்கு வடபுரமிருக்கின்ற ஸோமபுஷ்கரிணியில் ஸ்நாநஞ் செய்து ஸோமேசுவர லிங்கத்தைத் தெரிசித்தாலென்னுடைய லோகங்கிடைக்கும். ஸோமனானவனந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து ஸோமலிங்கத்தை ஸ்தாபனம் பண்ணி தக்ஷன் சாபத் தைவிலக்கி விருத்தியையடைந்தான். புஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கே ஸம்ஞாதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனுக்கு நினைத்தது கைகூடும். பாஸ்கரேசருக்கீசான்னியத்திலிருநூறு வீற்கடையில் மலுவானவர் தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி ஸ்நாநஞ் செய்து வேதவநேசனை யாருதித்து ஸ்மிருதிகர்த்தாவாகபவித் தார். அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் லோககர்த்தாவாகபவிப்பான். ஸூரிய தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே பாணம் விழுமிடத்தில் ஸப்த ஸாகர தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனென் லோகத்தையடைவான். அக்ஷினீ தீர்த்தத்திற்கு நிருருதிதிக் கில் நான்கு பாணபதநத்தில் நிருருதி தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஸ்நாநஞ்செய்தவனென் லோகத்தையடைவான். பாஸ்கரேசரு

ஸ்வாநாம் ரோதாந்தீயுலேஷி தொகெஷு விஸுந்தழ || அகா
தத் ஸாக்ஷாயதத் ஸு ரோதீஸம் ப்ருணஜேவ | டெவெஷுக்
ரோவொகி யொமிநாஸுதத் ஸம்ஸயம் || ௮௨ || ஜாம்பவதர
ஸம்வஞ்செடாஜீயூம் ப்ருஹஸரொழவிவ | மவ்யுததெநு
ஹ ரெத்ருஷ்டர் ருஜாணாம் வித்யுதாஜீமா || ௮௩ || சுமெத்ரு
வ யஜநாசு ஸுஷ்டிகியாஸகி ரஹஞநஜீ | தத் ஸாக்ஷாய தஜ
ஸ்யுக்ஷா வெஷுவநெஸுமெ || ௮௪ || ஸிவதொகரோவொகி
நாத்ரு காயடாவிவாரணா | தஜுத்ரொ வாயுவிஜாசு வஸிரெ
ஸாபாததம் || ௮௫ || சுஹம் விஜா ப்ருதிஷ்டாப்ய தீயுடம் நிஜீ
ய தத்ரும் | ததொயெநாலிஷியூஹம் ரேவிஜீநுததீ ||
|| ௮௬ || திதொதரோவொநாஜீஸுஜீஷோஷதம் | ரோகி
ப்ருவொழஸி யொஜீயு வெஷாஸுரெணு ஸிவஸுதெ || ௮௭ ||
ததீயுடஸாநதஸுஸு விஜஸூவியடிஸுடநாசு | சுமஜீாமஜீ
நாசு வாவாஜுவிவஞவட்குதாடி || ௮௮ || ரோகிரோவொ
கி யொஜீயு ரேயொகஹ மஹதி | டிக்ஷிணேஜீ விஜஸு வொ
ணவிஷெவரோ த்ருகெ || ௮௯ || ரோநெ ஸாஸுதீயுடீஷநிரூ
ரூதிக்கொணதம் | தத்ரு ஸாக்ஷா நரொயாகி வாயுவிவஞதிவெ

க்கு மேற்கே ஆறு கூப்பாடு தூரத்தில் ஸப்தமருத்தீந்தமிருக்
கின்றது. அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து மருதீசனை ஸேவித்தவனென்
லோகத்தையடைவான். ஜாம்பவதீர்த்தத்திற்கு ஈசான்னியத்
திலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்தில் பிரம்மஸரஸ்ஸிருக்கிறது.
அதில் நான் ஸ்நாநஞ்செய்து ருத்திராளுக்குப் பிதாவானேன்.
அதில் யாகஞ்செய்து சிருஷ்டி ஸாமர்த்தியத்தை யடைந்தேன்.
அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தந்தயாககுண்டத்திலிருக்கின்ற விபூதியைத்
தரித்தவன் கைலையையடைவான். அதற்கு வடக்கே வாயுலிங்
கத்திற்கு மேற்கே சரம் விழுமிடத்தில் திலோத்தமையென்கிற
புத்திரியின் போகத்தாலுண்டான பாபத்தின் நிவிருத்தியின்
பொருட்டென்னால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தென்னுடைய லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் சேரக்கூ
டாத ஸ்திரீயைச்சேர்ந்த பாபத்தில் நின்றும் விடுபடுவான். என்
லிங்கத்தின்னிருநதிதிக்கில் பாணம் விழுமிடத்திலிருக்கின்ற
சரஸ்வதீ தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவன் சகல கல்விகளையும்

ஸீதா || ௯௦ || ஃலிஹு வாஸாதாஹா திஸாபாதாஹி
 காஸுபஸாவிதம் விஜம் ஃஸாநாநுஜெ ஹாகடா || ௯௧ || ஃஸா
 வெ தஹெஸாநாஹி தீயுஃ காஸுபஸாஹி து || ௯௨ || துத காஸு
 வதீயுத துதீநாஹி தீயுஃ || ௯௩ || யொயிநிஜெ தஹெஸா
 நகா ஸாஸா யயாவது || ௯௪ || ஃலெஹெஸாஹி யொ
 ஃலெஸாஹி தஹெஸாநாஹி ஸாஸாஹி வி
 ஃலெஸாஹி || ௯௫ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸாஸா யதாஸி
 லா ஸுஜெ || ததாஸு வாவஸா தீயுஃ ஸுஜெ || ௯௬ || ஸாஸா
 யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௯௭ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௯௮ ||
 ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௯௯ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௦ ||
 ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௧ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௨ ||
 ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௩ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௪ ||
 ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௫ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௬ ||
 ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௭ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௮ ||
 ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௦௯ || ஸாஸா யயாவது தீயுஃ ஸுஜெ || ௧௧௦ ||

டைவான். என் லிங்கத்திற்கு மேற்கே மூன்று சரபதனத்திலி
 ருக்கின்ற காசியபலிங்கத்தைத் தெரிசித்து அதினீசான்னியத்தி
 லிருக்கின்ற காசியப தீர்த்தத்திலுமவர் பத்தினிகளின் தீர்த்தத்தி
 லும் ஸ்நானஞ்செய்தால் என்னுடைய லோகங்கிடைக்கும். அதற்
 கீசான்னியத்திலும், துவித தீர்த்தத்திற்கு மேற்கிலும் சரம் விழு
 மிடத்திலிருக்கின்ற தர்ம தீர்த்தம் சிவலோகமளிக்கும். அதற்கு
 வாயுதிக்கில் நூறு வீற்கடையிலிருக்கின்ற வதர்ம தீர்த்தத்தில்
 ஸ்நானஞ்செய்தவனதர்மத்திலிருந்தும் விடுபடுவான். பிரம்மலோ
 கத்தையுமடைவான். அதிலிருந்தும் கூப்பாடு நூரத்திலிருக்
 கின்ற காளிதீர்த்தம் சம்புலோகங்கொடுக்கும். அதற்கு திருருதி
 திக்கில் கூப்பாடு நூரத்திலிருக்கின்ற விஷ்ணு தீர்த்தமும், விஷ்
 ணுலிங்கமும், அதற்கு சம்பத்திலிருக்கும் லக்ஷ்மீ தீர்த்தமும்
 விஷ்ணுலோகத்தையளிக்கும். காளி தீர்த்தத்தின் வடமுகத்தில்

இது வெ ஁ ம டு தீ ய டு நு து தீ || க ப 0 || வ டு வெ டு து ரெ ண
 த து ரா வி ஸா க் கா ம ள ன் வ ஁ ம டு வெ ஁ || ஁ ம டு தீ ய டு து வா
 ய வெ ஁ தீ ய டு ம வு டு தி ரு து தம் || க 0 க || கா ரா மி ரு ஁ கு
 ணா வு து து ஸா க் கா வ வெ ஁ லி வம் | த து ரெ ரு ஁ லி ஁ த ஁ ஁
 வ டு ரு ஁ வ ஁ வு ஁ || க 0 ஁ || த து ரு ஁ வ ரெ ரா நா ஁
 தீ ய டு தீ யா ஁ ஁ லி லி | க ஁ டு ரெ த து வெ ஁ ஸா நா ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ நா க் || க 0 ஁ || ரு ஁ ஁ வெ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ | க் ரா ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ வ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ || க 0 ஁ || வெ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ | வ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ || க 0 ஁ || ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 த ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ || க 0 ஁ || வ
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ | த து ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ || க 0 ஁ || த ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ | ஁ ம ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ || க 0 ஁ || ஁ ஁ ஁ ஁
 ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ | ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁
 வ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ ஁ || க 0 ஁ || வ ஁ ஁ ஁

சரபதந்திலிருக்கின்ற தூர்க்கா தீர்த்தம் தேவியின் லோகத்தைத் தரும். தூர்க்கா தீர்த்தத்திற்கு வாயுதிக்கிலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற காலாக்கினி ருத்திரகுண்டத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் சிவஸுரூப்பியத்தையடைவான். அதின் கரையிலிருக்கிற ருத்திர லிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் கைலையையடைவான். ருத்திர லிங்கத்திற்கு ஈசான்னிய திக்கிலிருக்கின்ற ருத்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் ருத்திரப்பட்டத்தையடைவான். அதற்கீசான்னியத்தில் கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற வசிஷ்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வசிஷ்டலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் பிரம்ம லோகத்தையடைவான். அதின் வாயுதிக்கிலாறு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்ற மூன்று தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பராசர லிங்கத்தைத் தெரிசித்தவன் சிவஸ்வரூபத்தையடைவான். தூர்க்கா தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கே சரம் விழுமிடத்திலிருக்கின்ற சுக்கிர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவனுக்குப் பிரம்மலோகம் பலன்.

வதஜாரெ ஸாநாந்நிவடிம் வுஜெக | தஜுமூக வடுவடூர்
மெது மயுடுதநெஹாஹெ || கக || தீயுடோஹிஸம்
ஜெபம் ஸாநாந்நிவடிவடி | தஜாரெவி ஸரொதாதெ
வீஷாழெபதம் வாரம் || ககக || வுஹஸு ரீஹாதீயுடம்
ஸாநாஹிவடிவடி | மயுடுதநெஹாஹெமயுடம் ஹி
ஸுதீயுடம் || ககஉ || வெடாரெதாஹெரொதெவெ வள
வஸு வாயுஹமதம் | தத ஸாகா ஸுஹவடிம் பொதீரா
வோதி நிஸபடி || ககங || காவெஸுஜெ வாகுள வெடார
னெ ஹெஹெ வாரம் | ஸாநாந்நிவடிநாஜெஸு ஸாநா
புடவடிம் வுஜெக || ககச || ஸுஹஸுஹாஹிவெஜெ
நவாவீதி நாநிதம் | தீயுட ஸாகா வாயுஹமெ தகஜெந
ரீவாஹாபா || ககரு || வாயுஹ ஸுஹஸுஹெ மயுடுத
நெஹி தீயுடகடி | கஷாநா ததஸுடுநாஹ ஸாநாந்நி
பாயகடி || ககசு || குமெயுடம் ஸுஹஸுஹெ வாரனெஸு
யீவநெ | கடிடுரொ வாகி வாரணதீயுடதஸும தீவீதி ||

அதற்குக் கிழக்கில் சரபாதத்திலுசர்த்திய தீர்த்தமுமதற்குத்தெற்
கில் பிரகஸ்பதி தீர்த்தமுமிருக்கின்றதுகள். அதுகளில் ஸ்நாநஞ்
செய்தவனுக்கும் பிரம்மலோகம். அந்தவிரண்டு தீர்த்தத்திற்கும்
வடக்கே பிரம்ம பதத்தைக் கொடுக்குமாங்கிரஸ தீர்த்தமானதிர
ண்டு கூப்பாடு தூரத்திலிருக்கின்றது. அதற்குத்தெற்கில் சரபா
தத்திலிருக்கின்ற புலக தீர்த்தமானது சிவலோகத்தையளிக்கும்.
அதற்கக்கினிதிக்கிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலும் வேதாமிருதத்
திற்கு வாயுபாகத்தில் சரபதந தூரத்திலுமிருக்கின்ற புலஸ்திய
தீர்த்தமானது பிரம்ம பதத்தைக்கொடுக்கும். வேதவரத்தில்
விஷ்ணுவின் சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற காவேரீ சங்கமத்தில்
சமுத்திரத்திலிருக்கின்ற வீசாந தீர்த்தம் ருத்திர பதத்தைக்கொ
டுக்கும். பிரம்மேசனுடைய வாயுபாகத்தில் பாணபதநத்திலிருக்
கின்ற வமிருதவாபியானதுப்பிரம்மஞ்ஞானத்தையுண்டுபண்ணும்.
பிரம்ம தீர்த்தத்திற்கு வாயுபாகத்திலிரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலி
ருக்கின்ற வஷ்டவச தீர்த்தமானது பிரம்மபதத்தைக்கொடுக்கும்.
பிரம்மதீர்த்தத்திற்கு அக்கினிபாகத்தில் வருணலிங்கமுமதின்
சன்னிதியில் வருணதீர்த்தமுமிருக்கின்றதுகள். ஸ்நாந தெரிச

|| ௧௧௧௧ || தது ஸாக்ஷாய தம் நக்ஷா ரிஜெ நொகம் வுஜெநு
 நெ | தஸ்ய டேவஸ்ய வெ தீய்டும் வாணவிக்கெவதம் வு
 ரம் || ௧௧௧௧ || ஹாரகாஜிதி ப்ராதம் ஸாநாஜுஜுவடிபுடி
 சுமஸ்யுகுபாடிபுடித்யாம் தீய்டுரிஜுகுதம் வுரம் || ௧௧௧௧ ||
 ஸாக்ஷாத தீரெ நெஜெஸா நக்ஷா ஸுஹவடிம் மெவசு |
 ததுநாஸாநஹாதீய்டும் வெடிதீய்டுஹபம் ருநெ || ௧௧௧ ||
 யஸ்ய தீய்டுஸ்ய ஸாடிஸ்யம் ரியாவா ஹரிணாஹிவா | ஹார
 த்யாவா ஸ்ரியாவாஹி வாவடித்யாவா மூஹநவா || ௧௧௧ ||
 ஹொம்வெணாவி ஸவடிஜு ஸஹரெணாவி வெ ருநெ |
 நாம்வசுதம் ரிவிஜாதம் ரிவிஜாஹொஸரெஹொ || ௧௧௧ ||
 ரிணிரிஸக்யுதெ ஸஹவடிபுடிபாஸா யதுநாடிஹொ
 ஷணதாம் ப்ராவ யதீய்டுதம் ததாதிதம் || ௧௧௧ || யது ஸா
 க்ஷாஹிபஜுநகஸ்யளதகெஷாவடி | வஹபுவ ஜககொ
 யொமிந யாஜுவெஹொஹி வெதயா || ௧௧௧ || ஹொம்நெ
 தவிஜுநம் யது ஸாநாடிவாவாஹி | ப்ராவ்யொமிஸு
 ப்ராவ ஜீவநுதம் யதாபுரபாசு || ௧௧௧ || வுமிஸாஹொஹி
 நஹம் யது ஸாக்ஷாஹிவடிவஹி | யஸ்ய தீய்டுஸ்ய யொமி

னங்களினுலென்னுடைய லோகத்தையடைவான். வருணிலிங்கத்
 திற்குக் கிழக்கு திசில் சரபதந்திலிருக்கின்ற பாரத்துவாஜ
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவன் ருத்திரபதத்தையடைவான்.
 அகஸ்திய கூபத்திற்குக் கிழக்கே இரண்டு கூப்பாடு தூரத்திலி
 ருக்கின்ற விந்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இந்திர லிங்கத்
 தைத் தெரிசித்தால் பிரம்ம பதம் லபிக்கும். ஜைகிஷ்வவியரே!
 அதற்குக் கிழக்கே வேததீர்த்தமிருக்கின்றது. அதின் மகிமையா
 னதென்னாலும், ஹரியினாலும், சரசுவதியினாலும், லக்ஷ்மியின
 லும், பார்வதியினாலும், குகறாலும், விநாயகறாலும், சர்வஞ்ஞரா
 னசங்கரனாலுங்கூடச் சொல்லமுடியாது. யாதொரு தீர்த்தத்
 திற்குப் பரமேசுவரனாவிப்பவித்தலங்கரித்ததினால் தேவபூஷண
 மென்று பேரேர்ப்பட்டதோ, எதில் ஸ்நானஞ்செய்ததினால் ஜநகர்
 யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானியானார்களோ,
 பிரகு, பிராசீனயோக்கியர், குசுமாரன் முதலானவர்களெதில்
 ஸ்நானஞ்செய்து பரமாதந்தத்தையடைந்தார்களோ, எந்த தீர்த்

ஐ நாரோஜெஷாதாரம் ஸதம் || ௧௨௬ || யநாஜெஸாரணாஸு ஸாத
காஜெவி ஸுராஜவக்ஷயம் | யதுஸாநாஜெவாகொஜவி கௌ
கொபிம்ஸஜெரெசு || ௧௨௭ || யது ஸாகா நகொஜவிஸுா ஸ்
ஹஜாநவிவஜிதம் | யதுஸாநாஜெதெ ஸ்ஹஜாநொததி
நட்கஸுவிசு || ௧௨௮ || யசுஸாநாஜெவ விஷ்ணுஸுஹஜா
ஜிவிவகுதயம் | தஸுமிந்தீயுராஜெஜெ ஸாதா ஸாகாந
ஹஜாஸு || ௧௨௯ || யஸுாது ஹஜெதெ ஸாதம் வெஜதீயெபுததி
வாவநெ | தம்நாரோஜெஹஜெநெது ஜெவாங்கிஜெஜெநீஸு || ௧௩௦ ||
ஜெவவாரம் ஸஹதாம் தீயுராஜெஸு வாவஹா | யஜஹதஸு
ஜெஹாத்ஜெ வாவா வதும் ஸஜெஜெதம் || ௧௩௧ || நஜெஜெஸு
ஜெதீயுராப ஸாகாஸு ஸஜிதவாதெ | ஹஜா ஹவாந
ஸுஹா ஜொமிநம் வுநாஸுவிசு || ௧௩௨ || கஸு தீயுஸு
ஜொயீஜெ ஜெஜெஜெஸுவணபுதம் | கதும் ஸகும் ஜொநெவ
கஜெகொபிஸுதெரவி || ௧௩௩ || ததீரெ விதவிஜாநாநெவ
ஹவாவாவி ஜெவஜெநெ | தஸு ஜகதிணவாமெது ஜொஸஜெ
ஜெததிவாவநெ || ௧௩௪ || சுமிதீயுஜிதிவாத ஜெஸுஸு

தத்திற்கு நூற்றெட்டு காரணப்பேர்களேற்பட்டிருக்கின்றனவோ,
எதில் சிரத்தையுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குப் பிரம்மஞ்ஞான
மில்லாமல்போகாதோ, ஸ்நாநஞ்செய்யாதவர்களுக்கெவ்விதவுபா
யத்தினாலும் பிரம்மஞ்ஞான முண்டாகவே மாட்டாதோ, எதில்
ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களே பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரப்பட்டத்தை
யடைந்திருக்கின்றார்களோ, அப்பேர்ப்பட்ட வேததீர்த்தத்தில்
பக்திசிரத்தையுடன் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்தவன் ஸாக்ஷாத்து
ரீயமான பரமேசுவரனென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஜெகிஷ்வரி
யரே இவ்விதம்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனை நான்வணங்குகின்றேன்,
மற்றவர்களவனைவணங்கக் கேள்கவாவேணும். இப்போது நான்
தின்மகிமையைச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னது குற்றமல்ல
வா. ஈசனாலுங்கூடச் சொல்லமுடியாதே ஆகையாலிந்தவழுவாதத்
தைத்தீர்த்தராஜனாவர் சகிக்கவேணுமென்றுபிரார்த்திக்கிறேன்.
அநேகம் நமஸ்காரஞ் செய்கிறேனென்று பிரம்மாவானவர் யோஜி
களின் முன் சொல்லிவிட்டு மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார். அதற்
குத் தென்பாகத்திலக்கினிதீர்த்தமான தகஸ்தியேசர் சன்னிதா

உ விநுதி ||கசந|| சுமஸெஸுஸாது வாஸூாதெது ஸதவாவாயுந்
 ருமெ || சுதிதீயுரிகி வுராதம் ஸாநாசு ஸாயுஜ்யாபக்டு ||
 ||கசச|| சுதிதீயுடும் விநிபுராய விஜம் ஸஸூவ்ய ததுதம் ||
 சுமஸெஸுஸ ருபாஸூாஹஞ்சு திரேஞ்சீநாம் விதா ருமெ ||
 ||கசரு|| யது ஸாக்ஷாஹுமஸெஸுஸ ருதீஸ ருவிவஞ்ஜய || உ
 தூதெயஸு யொமாநா ரீஸுரொஹஞ சிஸெஷதம் ||கசசு||
 ரீயுரோஸெய ஸவதீரம் ஸுக்ஷவகெஷ ருநீஸுர || ஸாக்ஷாநி
 தீயெபுபுரொபுரம் வுஷூரிணுரம் தஸெயவய || கசஎ ||
 யொ ஸெவதெ ஹுமஸெஸுஸா நஸஹஞயொஹவி ஜாயதெ ||
 சுழிவாஷூரிணீதீயுடா டுதரெ டுஸவாவதம் || கசஅ || யதீ
 யுரிகி வுராதம் ஸாநாநி வடிவடி || ததுதரது வாவா
 நாம் விஸத்யுநெ ருநீஸுர || கசசு || விடிதெ தீயுடும்
 உ துஸுரொநாநாஹுய || மஸவட்குஷிவாஹொதி ததூ
 நாநாது ஸஸயம் || கரு || டுக்ஷிணெநாஸுரோசு கும்ஹு
 வொ மயுஞ்சியுமதம் || உரோஸாஹதி வுராதம் தீயுடும்
 ரொக்யுவிஸுதது || கருக || தசு வாக்ஷா மிரிராஜொஹவி வி
 கதாலிஸு ததுதெ || ததுஜுதாலி வுராதெ ஸெகதம்

பட்டத்தையடைந்து புத்திமுத்திகளையுமடைவான். அகஸ்திய
 லிங்கத்திற்கு மேற்கே நூறுவிற்கடையிலத்திரிதீர்த்தமிருக்கின்ற
 து. அது ஸாயுச்சியத்தை யளிக்கும். அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவத்
 திரி மும்மூர்த்திகளுக்குப் பிதாவானார். தத்தாத்திரேயரிதில் ஸ்
 ந்நாநஞ்செய்து மகாயோகியானார். சித்திரைமாசம் சுக்கிலபக்ஷ
 சப்தமியிலக்கினிதீர்த்தத்திலு மக்கினிபுஷ்கரிணியிலும் ஸ்நாநஞ்
 செய்து அகஸ்தியேசனைத் தெரிசித்தவன் மருபிறப்பிழப்பான்.
 அக்கினிபுஷ்கரிணிக்கி வடபாகத்தில் பத்துவிற்கடையில் யமதீர்த்
 தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநத்திற்கென்லோகம் பலம். அதின்
 வடபாகத்திலிருபது விற்கடையில் தும்புருநாரதர்களுடைய தீர்
 த்தமிருக்கின்றதுகள். அவைகளில் ஸ்நாநத்தால் கந்தருவபதங்
 கிடைக்கும். அகஸ்தியூசிரமத்திற்குத் தெற்கே நான்குபாடு
 தூரத்திலுமாஸரஸ்ஸிலிருக்கின்றது. அது ஹிமவானால் வெட்டி
 யேர்ப்படுத்தப்பட்டது. அதிலுள்ள மணல்களை ஹிமவான்மேல்
 பக்கத்தில் மலையாய் குவித்து அதிலிருந்து தேவீதேவர்களைநோக்

மிரிஜாதமொக || கருஉ || தவஸா தொஷயாரோஸ வுஷாஜ
மிரிஜெ மிரிம் | மிரிணா ப்ராபிதாவது வாவடீவரஜெ
ஸரள || கருந || மளரீவித்யுக்ஷம் டிததுஸம்ஸம் உகஜெ, ஸி
வம் | தெந ஸாஜடம் தஜாரஹு மளரீஸர உகிபுரூதழ || கருச ||
தது ஸாக்ஷா ஜஹாஜெவஸஜதாம் யாகி ஜாநவம் | விகதாவவட
தெ தது க்ருதெ ஹிஜிவதா ஸிவம் || கருரு || வி க்ரீய ஜோயிகா
ஜெவ்யா ஸஸாரகூஜிதிம் வ்யயாக் | தஜகூபிணெந மவ்யுதிதி
தயெ கூஹகாபுரஜி || கருசு || தத்ராஸுஜெதவிஜஸு ஸநி
யாவஜெதாஹபடி | ரஜிம் வுஷாரிணீதீயடம் ஸாநாஜிஜ வஜ
புஜி || கருள || தஜெஷாஜெநு ஹுஜெநெதா தீயடம்
கூஹகூபிஜிதது | ஸாக்ஷாஜது வுஷாரிணீம் உ ஜெஷா வி
ஜம் ஸுயாஜிடி || கருஅ || ஸாக்ஷா யஸெவதெ ஸம்ஹம் நஸ
ஹுயஸிநம் விஸெக | தஜகூபிணெதா மவ்யுதிஜாதெ தீ
யஜெநுதது || கருகூ || ஸகாஜஸாநாம் ருஜாணாம் தீயடம்
வ்யாதம் த்ரிஜெககெ | தது ஜஜநஜாதெந நுணாம் ஜெகி
நடஸம்ஸயம் || கருக || ராஜெஸுரெ ராஜெஸதள ஸாநாஜிஜ
ஜாவயாக் | தஜாவஜாதது ராஜெஜ ருஜகொடள நிஜ
ஜநாக் || கருக || கூஹகூபிஜி ருஜெ ஸம்ஹம் ஸுயெஸம் ஜெ

கித்தவம்புரிந்து அவர்களுடைய வனுக்கிரகத்தினால் கௌரிக்குப்
பிதாவாகப்பவித்தான். ஜகதீசனுமவளை விவாகஞ்செய்து ஹிம
வானிடம் ஸம்பந்தம் செய்துகொண்டார். அதுமுதலதற்குக்
கௌரீஸரஸ்ஸென்று பேரேற்பட்டது. அந்தச் சிகதபர்வதத்தி
லீசன் மோடிகாதேவியுடன் கிரீடைசெய்து வருகின்றார். அதின்
தென்பாகத்தில் நாங்குகூப்பாடுதாரத்தில் குளகாசிரமமிருக்கின்
றது. அவ்விடத்திலமிருதலிங்கத்தின் சன்னிதானத்திலிருக்கின்
ற சுதாபுஷ்கரிணியானது ஸ்னானஞ்செய்தவர்களுக்கு இந்திரபதத்
தைக் கொடுக்கும். அதினீசானதிக்கில் சமீபத்திலிருக்கின்ற கு
ளகதீர்த்தம் ஜனனத்தை மாற்றும். அதற்குத் தென்பாகத்திலி
ரண்டுகூப்பாடுதாரத்திலிருக்கின்ற வேகாதசருத்திர ஸரஸ்ஸான
து முக்தியையளிக்கும். வேதவரத்திலிருக்கின்ற ருத்திரகோடி
யில் ஸ்னானஞ்செய்தால் ராமேசுவரஸேதுஸ்னானபலங்கிடைக்கும்.
குளகாசிரமத்திலிருக்கின்ற வமிருதலிங்கம், ஸ்கந்தலிங்கம், விக்

கூலிஐகழ் | ஸுநெஸம் விவராஜெஸம் நகவா ஸ்கெநா ஹெவிந
 ரம் || ௧௬௨ || ஸிவாபுரம் ஸிவாபுணம் தவ்ய ஐகூலிணவஸி
 டெ | மவ்யுதி தித்யெ யொயிநுபுஸாலீவ வதபுதெ || ௧௬௩ ||
 ததூ கூணம் வலிக்வாதம் ஜவந வஹாகூரம் வரா | ஸ்கிபா
 வெநாதஸநெ ஹஸுபுணம் வெதொஹு வெவஹவ்ய || ௧௬௪ ||
 யநுவெஹாபிஸதஃபுராபுரம் ஐஸி ஜெயாஸ்கிஸா | யஹு
 நாசு கூயம் யாதி ஸ்ரஹ்ஹத்யாயுதம் கூணாசு || ௧௬௫ || யநா
 ஸிவாணாநஸுபுராஐஸெதாஸிதிக்கணாசு | ஸிவாபாவொவ
 வாவளவம் தகஸூநாசு கிம் நலிபுதி || ௧௬௬ || ஸஹஸு
 அஹாஸாநாநம் மஹாஸாநெஸு யசுமவ்ய | தாவஹுபு
 ராஸெஸெதாஸாநாபுதவ்ய || ௧௬௭ || ஸக்யெஹிவநெஸெ
 தாஸாநாஹிதத்யம் ஸஸி | ததூஸாநாநாஸுபுரஹொ ஸி
 வெகெ ஹெஸுயா || ௧௬௮ || ஸிவஸு வெகெ களாரெ ம
 சிரநுத வன்வவா | நஹநுதெ ஸவொகாநாநம் ஸாஸா
 ஹ்யபுயா தயா || ௧௬௯ || ஹெத்யவஹிதீயபுநி வஹுநி

கிணேசலிங்கங்களைத் தெரிசித்தவன் முக்திபையடைவான். அத
 ற்குத் தென்மேற்கிலாறுகூப்பாடுதூரத்தில் சித்தாசிரம மிருக்கின்
 றது. ஆதிலொருவடவிருகூமுமிருக்கின்றது. அந்தவாசிரமத்
 திலொருகூணமாவது வசித்துப் பஞ்சாகூரஜபம் செய்தால் முக்
 திகட்டாயம். சேதுவின்மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்கேளும்,
 ஆசிரமத்திற்கு மேல்புரம் ஸேது, அந்ததனுஷ்கோடியைத் தெரி
 சித்தமாத்திரத்தில் பதினாயிரம் பிரம்மஹத்திரசிக்கும். ஆதிஸே
 துவென்றொருதரம் நினைத்தால் மகாபாபங்களும் பறக்கும். அப்
 படியாகச்சே, ஸ்நாநத்தின்பலத்தை யாரால் சொல்லமுடியும்.
 பன்னீராயிரம் வருஷம் கங்காஸ்நாத்தினாலுண்டான பலமும்
 பன்னீராயிரம் வருஷம் ராமேசுவரத்திலிருக்கின்ற ஸேதுஸ்நா
 நத்தினாலுண்டான பலமும் ஒருதடவை யாதிஸேதுஸ்நாநத்தினா
 லுண்டான பலமும்சமம். ஜைகஷவ்வியரே! ஆதிசேதுவில் சிரத்
 தையுடன் ஸ்நாநஸ்டெய்தவனுக்கு சத்தியலோகம் வைகுண்டம்
 கைலாசம் முதலானவொருயிடத்திலுந்தடைகிடையாது. அவன்
 சாக்ஷாத்பரமேசுவரனே தவிர வேரில்லை. இப்படிப்போலநேக்
 தீர்த்தங்கள் வேதாரண்ணியத்திலிருக்கின்றன. அதுகளின் மகி

பஞ்சுதிகாநநெ | ஸநி தெஷாந் ஸஷ்யாநெ தஜீ லாவாந்
வண்டநெ ॥௧௭௦॥ நாஹம் ஸக்தஸு தெ லாமுஜாஜீவிதம் ஸம்
முஹணதம் | வெஜாரணயஸ்யசீயேஷ்யம் யத் கஸ்தாவி
வா நரம் ॥௧௭௧॥ ஸாக்வா ஜி வஜ்யாதி ஷெவ்வொயம் த
யா மதம் ॥௧௭௨॥

ஐதி ஸ்ரீஸூத்ர வுராரணெ ஸநதும்பாரஸம்ஹிதாயாம்
கஷத்ருவணெ உவரிவாமெ வெஜாரணயோஹாதேஜ
புஹ்மஜெமிஷ்யஸம்வாஜெ தீயஸஷ்யாநுவண்டநநாஜி
ஷயயிகஸாததஜோஜ்யாயம் ॥
ஐதி ஸஷ்டாடிசொழியாயம் ॥

சுய சஷ்டாடிசொழியாயம் ॥

ஜெமிஷ்யம்— விதாஜிஹ நஜெஸ்யஸு காரணஜெ
யெ விஹா | வெஜாரணயஸ்யஜிஹி கானி ஜெ க்யபயா வஜ ॥
॥௧॥ புஹ்மா— சுநெககொடிஜிஹி விஜிநெ வெஜகாந்
நெ | ப்ராயாநுதம் புவக்ஷாஜி கானி விதத்ரு தெ ஜெநெ ॥

மையைச்சொல்ல நான் சமர்த்தனல்ல. ஏதோ தெரிந்தவரை சு
ருக்கமாகச் சொன்னேன். ஆகையால் வேதாரண்ணியத்திலிருக்
கும் மகாதீர்த்தமான மணிகர்ணிகையின் ஸ்ரோமமாகாத்மியத்தால்
தேவலரிந்தச் சத்தியலோகத்தை யடைந்தாரென்றுபிரம்மாசொல்
சிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் பதினேழாவது அத்தியாயம்
தீர்த்தமாகாத்மியம் முற்றிற்று.

பதினேட்டாவது அத்தியாயம்.

ஜைகஷவ்வியர் மருபடியும் கமலாசனரைநோக்கி வேதாரண்
ணியத்திலுள்ள லிங்கங்களைத் தயவுசெய்து திருவாய்மலர்ந்தரு
ளவேண்டுமென்று வினவ வேதியன் சொல்லுகின்றார். கேளும்

|| ௨ || வெஹாருணியோவாஹாஹே || சூவிவஹே ||
 தநெகெஷாஹே விஹாஹே ஹேதஹே || ௩ || சூதினிகை
 பொநாவி விஹாஹே ஹேதஹே || ௪ || வெஹாருணியோவாஹாஹே
 வெஹாருணியோவாஹாஹே || ௫ || வெஹாருணியோவாஹாஹே
 வெஹாருணியோவாஹாஹே || ௬ || வெஹாருணியோவாஹாஹே
 வெஹாருணியோவாஹாஹே || ௭ || வெஹாருணியோவாஹாஹே
 வெஹாருணியோவாஹாஹே || ௮ || வெஹாருணியோவாஹாஹே
 வெஹாருணியோவாஹாஹே || ௯ || வெஹாருணியோவாஹாஹே
 வெஹாருணியோவாஹாஹே || ௧௦ || வெஹாருணியோவாஹாஹே

வைகாசிமீனாயே வேதவனத்திலனேக லிங்கங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமான லிங்கங்களைச் சொல்லுகின்றேன். ஆதி ராமனுடைய பாபநிவிருத்தியின் பொருட்டாவிர்ப்பவித்த வேதாரண்ணியேசுவர லிங்கமெல்லர்லிங்கங்களுக்குமாத்ரி. அதற்கு அத்தியந்தநாசங்கிடையாத்ரி. அந்தலிங்கத்தின் ஸேவையினால் தானந்தந்தக் கற்பத்திலுண்டான நான்முகர்களுக்குச் சிருஷ்டி சக்தியுண்டாயிற்று. அதின்மகிமையை நான் சொல்லவல்லவனல்ல. அந்தலிங்கத்திற்குத் தென்பாகத்திலிருந்தக்கற்பத்திலுண்டான ராமனால் வீரஹத்தியின் நிவிருத்திக்காகப் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட ராமலிங்கமிருக்கின்றது. அது போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கும். ராமலிங்கத்திற்குத் தென்பாகத்திலிருக்கின்ற சிந்தாமணிவிநாயகருக்குப் பின்பாகத்திலெனக்குமுந்தின் நான்முகனால் ஸ்தாபனஞ்செய்யப்பட்ட மோக்ஷத்துவாரேசுவர லிங்கமிருக்கின்றது. அவருக்களித்தவரத்திற்காக வாவிர்ப்பவித்தமோக்ஷத்துவாரேசுவரரைத் தெரிசித்தவர்கள் மோக்ஷத்தையடைவார்கள். ஒரு பிரமனுடைய பிரளயத்தில் நித்தியர்களாயும் யோகிகளாயும்

விநுநயஸ் ஸ்ரீஸ்ரீ | ஸ்ரீவெதா ஸ்ரீஹாடிவம் த்ருயுடவ்யாஸு
 வாஸத || ௧௧ || ஸ்ரீகட்குணெயஸ்ரீதாநந்ஃ காமவிசு கவிஸுநிடி
 ந்ஃ | வதஜ்ஜிவிய்யுய்யவாடிவா வணாகணபுஸ்ர யொமிநாடி ||
 || ௧௨ || கவிமஸித்ருமவஸ்ர நந்ஃஜிநிடிஸ்யா | வீரவடிவா
 ஸ்ரீஹாகாஸ்யாஹாஸ்யஸுநாந்ஃ || ௧௩ || சுநவகுணபுஸ்ரஸு
 த்ருவொபுமாஜஸ்ர ஸ்ரீஸாயாயம் | ஸ்ரீதாத்தெயொஹாஸாஜிதநயம்
 க்ருவொம்ஷக்யக் || ௧௪ || ஸ்ரீ ஹாஸஸுதயாவிஷ்ணுமபுளஸ்விவெஸ்ர
 ஷண்மவள | சுநெயவ யொமிநொ நித்யா வெஹாநெண் ஸ்ரீஹா
 ஸ்யெ || ௧௫ || தவஸாஸிவஹாஸ்யஸுநெய்வொக்யா யயாவ
 ம | ஸ்ரீய்யுய்யாஸுஸ்ரீஸாந்வெஹாநெண்ஸ்ரீஸுநம் ப்ருஹம் ||
 || ௧௬ || ஸ்ரீஸிவ ப்ருஹ ச்ருபாதி ஸ்வபுதொகக்ஷயந்ஃ | சுஸா
 க்ருத்ரு வஸிதம் வெஹெஸுஸாக்ரு த்ருயீவநெ || ௧௭ || க்ருவாந்
 க்ருஸ்ர ஸ்ரீஹாடிவ ஸ்ரீஹவ்யவ்யவஜிபுதெ || ஸ்ரீஸுநம் — வஸு
 ஸ்ரீ வெஹிவிநெ ப்ருஹயொ நாவி யொமிநம் || ௧௮ || சுஸு
 ஸ்ரீஸுஸு ஸ்ரீம் யுய்யம் வகுஜிதஸுநவியாநம் ஸாடி || யொமிநம் —
 சுஸாஸிவ வகுஜிதஸுநவியாநம் விமயெ க்யம் || ௧௯ || வடம்
 க்ருஹாடி ஸ்ரீஸுநம் ஜீவந்ஃ க்ருஸுநாநியெ | சுநெய்வாக்ருஷ்
 தாம் ததக்ஷஸாநாவிக்ருஸுநம் க்யம் || ௨௦ || ப்ருஹயெய்யுத்ரு
 ஹெவெஸ்ர க்ருஹாஸித்ரு வயம் ஸுஸு | சுத்ருக்ருஷ்நி தக்

மிருக்கின்ற மார்கண்டேயர், சதானந்தர், காலசித்து, கலிஞ்ஞதனர்,
 பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், கண்டாகர்ணர், கபிலர், சித்திரகுப்
 தர், நந்தி, பிரங்கிரிடி, வீரபத்திரர், மகாகாளர், ஹாலாஸ்யசுந்
 தர், அன்னபூர்ணர், சுக்கிரீவர், மிருகாங்கர், திருடாயுதர், தத்
 தாத்திரேயர், பரத்துவாஜபுத்திரரான கிருபர், ஈஷ்கிருது, பிரம்
 மாசுவர், விஷ்ணு, கௌரி, விக்கினேசர், ஷண்முகர் முதலான
 யோகிகள் தவத்தினால் வேதாரண்ணியத்திலீசனை யாருதித்தார்
 கள். அப்பொழுது வேதவனேசனவர்களுடைய ஆறுதனத்தி
 னால் ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்வீரப்பவிக்க, அவர்களீசனை நோக்கி ஹே
 ஜகதீசா! கருணாகர! உள்ளும்புரமுமற்று யெங்கும் நிறைந்தகத்
 தசித்தான பரப்பிரம்மமே, பிரம்மப்பிரளயம் நேரிட்டுவிட்டது.
 ஆகையால் பிரளயமற்றதாயிருக்கின்ற விந்தவேதவனத்தில் வசிக்
 கும்படி யெங்களுக்கனுக்கிரக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்

ஸாநவிஜாநநாஸ்ய ஹதிதம் || உக || உராதஸ்யபுஸ்வாநாஸ்ய
 ஸாஸீஸ்தபுவாவஸா || ஸ்ரஹா — ஹதி ஸாஸ்யபுஸ்வாநாஸ்ய
 வஸ்யபா தஸ்யுத்வாஸீவம் || உஉ || யொமிநஸ்த தயா தஸ்யு
 ஸ்யபுயாதாதிததராஃ | ததாஸ்யுஷாநி விஜாநி ஸ்யுஸ்யு
 ஸ்யுதிசாநநெ || உ௩ || சுநெககொடிஸஸ்யாநி நாஹம் ஸஸ்யு
 தாஸீஸாரஃ | ப்ராபாந்யுதம் காநிவிதெ வஸ்யுரி ஸ்ரூதிசாந
 நெ || உ௪ || வஸ்யுரி ஸீணிகணபூஸ்யம் தபெஹி ப்ரஹ்யாம
 தம் | காஸீவிஸ்யுஸரொ ஹதி விஜாநாஸீ ஸீணிகணபூஸ்யம் || உ௫ ||
 தஸ்யு ஸ்யபுயாதாதிததராஃ | ஸ்யுஸ்யு
 ஸ்யு விஸ்யுஸம் விஜாநாஸீ ஸீணிகணபூஸ்யம் || உ௬ || ஸ்வஸ்யு
 வம் வஸ்யுஸ்யுஸ்யுதம் ஸ்ரஹ கெவஸ்யு | ஸ்வஸ்யுஸ்யு
 ஸ்யு நபநாயக ஸ்யுஸ்யு || உ௭ || ஸ்ரஹதொ வெஹிவிநெ
 ப்ரஹ்யெ ஸீணிகணபூஸ்யம் | சுநெககொடிஸஸ்யாநி நாஹம்
 தாஸீஸாரஃ || உ௮ || ஸ்வஸ்யுஸ்யு ஸ்யுஸ்யு யொமிநஸ்த

போதீசன் யோகிகளைநோக்கி நீங்களிந்தவேதவனத்திலேயே யெ
 ன்ணையாறுதித்துக்கொண்டு வசியுங்கொண்டு தந்திரவளிக்க மறுப
 டியுமங்களைநோக்கி, சங்கரா! சம்போ! எங்களாலந்தந்தஸ்
 தலங்களிலாறுதிக்கப்பட்ட வந்தந்தலிங்கங்களை யிவடத்திலாகர்
 ஷித்தாலந்தந்த லிங்கங்களை நாங்களாறுதித்துக் கொண்டிவ்வி
 டத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருப்போமென்று சொல்லவப்படி
 யே யவைகளை வேதவனத்திலீசனாகர்ஷித்தார். அந்தந்தமகாலிங்
 கங்களையாறுதித்துக்கொண்டு தீர்த்தயாத்திரைகளையுஞ் செய்து
 கொண்டு யோகிகள் வசித்து வந்தார்கள். அந்தலிங்கங்களைக் க
 ணக்கிடமுடியாது. ஆனாலும் முக்கியமானவைகளைச் சொல்லு
 கின்றேன். பிரளயகாலத்தி லாகர்ஷிக்கப்பட்ட விசுவநாதலிங்
 கம் மணிகர்ணிகைக்கு மேல்கரையிலிருக்கின்றது. தெரிசனஞ்
 செய்தவர்களுக்கு போகமோக்ஷங்கள் சித்திக்கும். சமீபமுலத்தி
 லிருக்கின்ற லித்தேசுலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் சுத்தப்பிரம்
 மஞ்ஞானம் லபிக்கும். பிரளயகாலத்தில் சித்ஸபேசன் ஸ்பை
 யோடுகூட வேதவனம் வந்திருக்கின்றார். வாராணஸீயில் நின்று
 மன்னபூர்ணியானவன் வேதவனத்தில் வந்து வாசம்பண்ணுகின்

ஸ்ரீமது நகுவெஸாரம் : வதபுதெ தஸ்ய யொயீஜு டிஸபுநாஹி
 வரோஹயாக் || உக || ஸத்யதீயபுதபெ காஹிவாராடிபெ
 ஸாரஸிதம் : குமதம் ப்ரஹ்யெ தஸ்ய டிஸபுநாநுகிரோஹ
 யாக் || ௩௦ || தயாஸத்யநதீதீரெ காஹிவாரஸிதம் : கும்
 ஹிஸாரஸு ஹாராஸிநாயொ வதீகஸம்ஜீகம் || ௩௧ || கெஹாரெ
 ஸஸு விஜிதெ ததக்ஸுநாநுகிரோமதாம் : வனதாநஸத்யநதீதீ
 ரெ ஸிதாந டிஸபுநா ஸுநீஸார || ௩௨ || ஸுபுதெ ஸுபுதாந
 வாராநுகிம் யாநுகி நிஸிதம் : உகஸுநெ ஸுஹாரிஜம் வு
 ஸதீயபுஸ்ய வெ ஸுநெ || ௩௩ || மொகணெபுஸ ஹிவா
 தம் வணாகணபுசுதெ ஸுநெ : குகஸுபு ஸம்ஹாநா ஸுநா
 மொகணபுஸுஹாரஸுதாந || ௩௪ || தஸ்ய டிஸபுநாநெ
 ஹுகிஸுதீ கரொஹாரெ : வபுபுத தஸ்ய தீயபுஸு ஹா
 கெஸம் ப்ரணஜீவ || ௩௫ || ஸவபுவாவவிநிபுஸுதம் ப்ரஹார
 தி வாரம் வபு : வித்யுமபெஸாரம் விஜி டிஸபுநாநுகி
 ஸுபுநுகி || ௩௬ || தஸ்ய டிஸபுநாநுகிஸு ஹாரமொகண வ
 விநுகி : வஸிநெரொயவி வுஸஸுநாநுகி விஜிஸுதம் || ௩௭ ||
 டிஸபுநாநுகி ஸாரணாக் ஸவபுவாவஸாநுகி : கணாடிவெகி :
 விஸாரித்யாஸு ஸாரணாடிஸுமொம ஸதவாவகெ || ௩௮ || நா

னாள். சபைக்குமேல்பக்கத்தில் வசிக்கும் நகுலேசுவரனைத் தெரி
 சித்தால் சிவசாயுஜ்ஜியம் வலித்திக்கும். ஸத்தியநதிக்கரையிலமர்
 ந்திருக்குமேகாம்ரேசனையும், காள ஹஸ்தீசனையும், கும்பீசனையும்,
 ஹாலாவியநாதனையும், வம்மீகேசனையும், கேதாரேசனையுந்தெரி
 சித்தவர்கள் மகாபாபங்களும் நீங்கி முக்தியையடைவார்கள். வி
 யாஸதீர்த்தத்தின் வடகரையில் கண்டாகர்ணருக்காகப் பிரளயத்
 தில் கோகர்ணத்திலிருந்தாகர்ஷிக்கப்பட்ட கோகர்ணேச லிங்கத்
 தைத் தெரிசித்தவர்களுக்கு புத்திமுத்திகள் பவிக்கும். கீழ்கரை
 யில் பரமபதத்தை யளிக்கும் ஹாடகேசலிங்கமிருக்கின்றது. தெ
 ன்கரையிலிருக்கின்ற சித்திரகுப்தேச லிங்கத்தையும் மேல்கரை
 யில் வியாஸமுனிவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவ் வியாசலிங்கத்தை
 யுந்தெரிசித்தவனுடைய சகலபாபங்களும் நசிக்கும். விசுவாமித்
 தீரருடைய வாயுபாகத்தில் நூறுவிற்கடையில் சகலகாமங்களை

மெய்யுரம் ஶீஹாலிஶம் ப்ருஷயாயுடும் ஸஜாமதஸு । தஸு ஶுஸு
 நஜோதெண ஸவபூதூஜோங் ஸவிநுதி ॥ ௩௯ ॥ காஸீஸுஸிவலி
 மெஶுஸு பாரிதொ ஶணிகணிபுகாஸு । சூவ்யத்யு ஶொஹஜோநம் த
 மெடிாரணுஜம் விஜுதித்யு ॥ ௪௦ ॥ ஶுக்ஷிணெ ஶணிகணபூஸுத
 ஶெ ஶுஶுஸுரம் தயா । விஶுஸம் தாரகெஸாபுஜம் ஹாடகெ
 ஶாபுஜோதிதம் ॥ ௪௧ ॥ ராஜெஸுராஜிவிஜாநி ஶுஶுடாஜுமெதாஹவெ
 தூரம் । உதரெதாதெதஸுரா மலிதெஸம்புகாஸதெ ॥ ௪௨ ॥
 ஜராஸுதெஸுஸொஜெஸுள வராஹஸாஜிஸம்ஜுகம் । ஸுணிலி
 வெஸுராஸுராவி ஹரிஸுஜெஸுராஜயம் ॥ ௪௩ ॥ ஶாஸுதாஸுரகுக
 ஸஸுரா உதாரம் தீரஜோபுரிதம் । வபுவபுஸுபுணிகணபூஸுத
 ததெ மஜெஸுஸெஸுவள ॥ ௪௪ ॥ மஜாகெஸுவ சூஜெஸா வா
 ஸுஶுஸாஜயம் வரெ । வவபுதெஸுஸுஸுதெஸுணிகணபூஸு
 ராஜயம் ॥ ௪௫ ॥ கெநகயொயிவபபூஸு வபுவபு கபுவம் ஸஜோபுரி
 தாம் । ஸூகூதாது ஶணிகணபூஸுபு மவனதாங் பாரிஸெவ
 தெ ॥ ௪௬ ॥ காஸீயாதூ கபுதா தெந யொயிநாஸுதூ ஸு
 ஶயம் । ஸஹாவதெரயாமெய்யுரம் கெஷுதூவாயம் ப்ருணஜேய ॥
 ॥ ௪௭ ॥ நஜிஶுஜிரிடிஸாநள ஸெவஜோநஸுபுவம் ப்ருஜெக । கபி

புமனிக்கும் : நாகேசலிங்கமிருக்கின்றது. காசியிலுள்ள சகலலிங்
 கங்களும் மணிகர்ணிகையைச் சுற்றியிருக்கின்றதுகள். தென்க
 ரையிலிருக்கின்ற சந்திரேசன், வித்தியேசன், தாரகேசன், ஹா
 டகேசன், ராமேசன் முதலான லிங்கங்களைத் தெரிசித்தவன் முக்
 தனாவான். வடகரையில் லளிதேசன், ஜராசந்தேசன், ஸோமே
 சன், ஆதிவராகேசன், துண்டிவிக்கினைசன், ஹரிச்சந்திரேசன்,
 மணிகர்ணிகைக்கு ரக்ஷகரான சாஸ்தாமுதலானவர்களிருக்கின்
 றார்கள். கீழ்கரையில், கங்கேசர், பைரவர், கங்கா, கேசவர், ஆதி
 சன், வாஸுகேசன், பர்வதேசன், ஸுவிருத்தேசன், மணிகர்ணீ
 சன் முதலான லிங்கங்களும், அநேகம்யோகிகளும் வசிக்கின்றா
 ர்கள். மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து இந்தலிங்கங்களைத்
 தெரிசித்தவன் காசியாத்திரையின் பலத்தையடைவான். சபாபு
 திக்கு அக்கினிபாகத்திலிருக்கின்ற கேஷத்திரபாலன், 'நந்தீசன்,
 பிரங்கிரிமசர்களைத் தெரிசித்தவன் சிவலோகத்தை யடைவான்.

அக்கினிதீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற பரானேசனையும், பரத்தீர
வியேசனையும், பிரதிக்கிரகேசனையுந்தெரிசித்தால் பாபம்விலகும்.
காவேரி சங்கமத்திலிருக்கின்ற அப்ஸரோலிங்கத்தையும், மார்க்
கண்டலிங்கத்தையும், பராபவாதலிங்கத்தையுந்தெரிசித்தால் முக்
திசித்திக்கும். வேதவனேசனுக்கு நேர்குழக்கிலிந்திரதீர்த்தக்க
ரையிலிந்திரனால் பிரம்மஹத்தியின்னிவிருத்தியின் பொருட்டு
ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விந்திரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் முக்தி. அக்
ஸ்தியருடைய வாச்சிரமத்திலிருக்கின்ற வகஸ்தியேச லோபாமுத்
திரேசாத்திரீச கண்ணுவேசர்களைத் தெரிசித்தால் முக்தி கைக்
டும். குளகாச்சிரமத்திலுள்ள வமிருதலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால்
தேவராவார். அதின் மேல்புறத்தில் பிரம்மஹத்தியின் நாசத்
தின்பொருட்டு விக்கினேசனால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தையும்,
ஸ்கந்தனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்கந்தலிங்கத்தையும் தெரிசித்த
வன் கணங்களுக்கதிபதியாவான். ஸ்மிரிய சந்திரபுஷ்கரிணிகளின்
கரையிலவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்களைத் தெரிசித்த

ஊம் வுஜெக ॥௩௭॥ ஹாஸரொஸாஃ வஸிஜெதொ மவ்யுதிதித
 பெ உமெ ॥ உரூஜீஸாரோஸாடி உகிஜெதி நஸம்ஸயம் ॥௩௮॥
 யோஃவிஸாவிதம் விஜம் உஜீ தீயுததெநரம் ॥ வஸுநதெபு
 உஜெதொ ஹுகா ஹுது வுஹ ஸஜெஸுமெ ॥ ௩௯ ॥ வரூ
 ணஸாவிதம் விஜம் வாயுநா உ வுதிவித்ய ॥ தததீயுத
 தெ வஸுந உகா வனவ ந ஸம்ஸயம் ॥ ௪௦ ॥ காஸுபஸாவி
 தம் விஜம் ஸதீயுததெநரம் ॥ உஜீஸா வாவமெநெஜெகா
 ஸமபுஜெதி நஸம்ஸயம் ॥ ௪௧ ॥ விஷுநா ஸாவிதம் விஜம் வி
 ஜெஸா ஸாஸஸுதெ ॥ காமாநீரூஉவிஜம் உ ஸீரூஉஸ
 ரஸஸுதெ ॥ ௪௨ ॥ உஜீஸா ஸம்ஸயம் உஜீஸுததெநரம் உ
 ஹீயதெ ॥ வலிஷுஸாஸஸுதெ வலிஷுஸம் வுணஜெய ॥
 ॥ ௪௩ ॥ உஜீ ஜெகதெந உஹதெ நாத ஸம்ஸயம் ॥ வ
 ராஸரொஸாரம் நகா வெடாரணு விஜீஹாக் ॥ ௪௪ ॥
 கும்பெரொஸம் வுணஜேஸம் உஹஜெஸயுஜெஸுமெ ॥ வெ
 தாரகுகவிஷும உ வுணஜேஸாதி ததத்ய ॥ ௪௫ ॥ விஷு
 ஸம் வுணஜேஸாஜீரஹதாவிநாயக்ய ॥ உஹாவாபாஜீ
 யெத ஜநாநாஸதாஜீதாஃ ॥ ௪௬ ॥ ஸுபுஹுணுஜெய

வர்கள் ஸ்தந்தப்பட்டத்தை யடைவார்கள். பாஸ்கரேசனுக்குமேற்
 கே ஆறுகூப்பாடுதூரத்திலிருக்கும் மருதீசன் முக்தியளிப்பார்.
 யென்னுலென்னுடைய தீர்த்தக்கரையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்
 கதெரிசனத்தால் பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைவான். வருணவாயு
 தீர்த்தக்கரைகளிலுள்ள வருணவாயுலிங்கங்கள் முக்தியளிக்கும்.
 காசியபதீர்த்தக்கரையிலவரால் பூஜிக்கப்பட்டலிங்கம் சுவர்க்கங்
 கொடுக்கும். விஷ்ணுதீர்த்தக்கரையிலும் காலாக்ஷினிருத்திரசர
 ஸ்வலின்கரையிலுமவரவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கங்களைத்
 தெரிசித்தவர்களந்தந்த லோகத்தை யடைவார்கள். வசிஷ்டதீர்த்
 தக்கரையிலிருக்கும் வலிஷ்டலிங்கம் பிரம்மலோகத்தை யளிக்
 கும். வேதவனத்திலிருக்கும் பராசரேசவரரை வணங்கினவன்
 முக்தியையும் குபேரேசனைவணங்கினவன் அளவற்றசெல்வத்தை
 யும் ஸேதுரகுகருண விஷ்ணுவை வணங்கினவன் விஷ்ணுபதத்
 தையும், ராமனுடைய வீரஹத்தியைவிலக்கின விக்கிணேசனை வ
 ணங்கினவன் மகாபாபிவிருத்தியையும், ஷண்முகரைவணங்கின

சுருங் வெடாரணெய் விசுகிசெடி ॥ ஸாக்ஷாத் துதாவிதாந்
 செவாநவீஷாந் மஹதே ஸுவி ॥ சுஎ ॥ செவீம் வெடிவநாய்
 ஸாம் வீணாவாடிவிசுகிஷணீழ் ॥ ஸக்யாஅவி நநிநதத்யுஸவ்
 வஜிமஹீஸாந் ॥ சுஅ ॥ சுஸ்யாசெவ்யாஃ ப்ருஸாசெந் ஸெதகெ
 துசுகிஷாந் ॥ ஜீவஸ்யுஹெக்யுவிசுகிஷாந் ஜீவநாந் ஜீவநாந் ஜீவநாந்
 வஹி ॥ சுக் ॥ ஸொரோஷாந் ஜீவாசெவ்வெடாரணெய் விசுகி
 ஷ் ॥ ப்ருணயி மஹதே சிதத்யுஃ கெவய்யம் நாத் ஸம்ஸயம் ॥
 ॥ எஃ ॥ உதாஹவெஷம் செவம் தசேயா ஸஹிதம் ஸிவ்ய ॥ வ
 ஸ்யுநஜிஷாபொதி வவ்யுதா சேநிஸததி ॥ எக ॥ செவஹதஸ
 ஹாசெய் நுத்யுஹம் வரசேஸ்யா ॥ ஷ்ஷா ப்ருஹஸுபம்
 ப்ருஹாபொத்யுயம் கொவி சாநவம் ॥ எஉ ॥ வஹுநாத்
 கிசுகிஷாந் யொமிவய்ய நிஸாய ॥ வெடாரணெய் விதாஸவ்யா
 ஸிகதாஸவி ஸவ்யதம் ॥ எங ॥ ஸிவவிசேயாஸவ வ்ருஜிதா
 சுகிஷாயிநம் ॥ வெடாரணெய் மவாம் பாடிஸிததொயாநுவி
 சிஜ ॥ எச ॥ மஜாஜிஸாபொத்யுய நாத் காய்யா விவாரணா ॥
 ஐதிதெ ஸவ்யுதாஸ்யாதம் ஸம்ஸுஹெண த்யுய்வெந ॥ எடு ॥
 தீயுவிஷாடிசாஹாந் ஜீவெஷமொடியக்ய ॥ யஸு வெடிவநம்
 ப்ருஹ ஷ்யுத்யாம் வரதெ நாய் ॥ எஈ ॥ விஜாநி ஸெவ
 தெ யொமிநிஸுஹெஷ வுநம்வுநம் ॥ நாரடி— ஐதி ஸு

வன் சகலமான வபீஷ்டங்களையுமடைவார்கள். வேதவநநாயி
 கையான வீணாவாதவிதாஷிணியை ஸேவித்தவனீசனேதவிரவே
 நில்லை. அவளுடைய வனுக்கிரகத்தினால் சுவேதகேது பிரம்மஞ்
 ஞானத்தையடைந்து ஜீவன்முக்தரானார். வேதவநத்திலிருக்கும்
 ஸோமாஸ்கந்தரை நமஸ்கரித்தவன் கைவல்லியத்தையடைவான்.
 விவாகவேஷத்துடன் கூடிய பார்வதீபரமேசுவரர்களைத் தெரிசித்
 தவன் நித்தியமங்களங்களோடுகுவான். தேவபக்தசபையில்
 நர்த்தனஞ்செய்யும் ஸபேசரைத் தெரிசித்தவன் பிரம்மஸுகத்
 தையடைவான். ஐஜகிஷ்வனியரே பலவாறுகச் சொல்லுவதிலென்
 னபலன். வேதாரண்ணியத்திலுள்ள மணல்களெல்லாம் லிங்கங்
 ளே. பூஜித்தால் முக்தியளிக்கும். அங்குள்ளமாட்டின் கொழும்
 படி ஜலமுங்கூட கங்கைக்குமேல்பட்டது. வேதவனத்தில் யாத்
 திரைகளாறுகளையுஞ் செய்கின்ற மகானுபாவர்களுக்கடிக்கடி நான்

நந்தனர், ஸந்தகுமாரர், ஸந்தஸுஜாதர், நக்ஷத்திரதேவதைகள், தேவமாதாக்கள் முதலானவர்கள் சூழ மணிகர்ணிகையையடைந்து விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து மற்றுமுள்ள தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணி வேதவநேசன் சன்னிதானத்தை யடைந்து தண்டம்போல் பணிந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு சகலமான தேவர்களை நோடுங்கூட ஸ்துதித்தார். அந்நெப்படியெனில், சச்சிதானந்தமாயும், ஸதாசிவமாயும், ஈசன், ருத்திரர், விஷ்ணு, பிரம்மா, கிராட், சுவராட், ஸம்ராட், இந்திரன், அக்கினி, தர்மர், ரக்ஷஸ், வருணன், வாயு, ஸோமன், சூரியன், அம்சன், பகன், பூமி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாயம், சுருதி, ஸ்மிருதி, பிரகஸ்பதி, பதி,

யொ+ஹவாந் பதிஷு+நஃ | யொ+ஹவாந் வாவஸு+ந
 ஃ || க௦௩ || யொ+ஹவாந் நஸு+நஃ | யொ+ஹவாந் ஸு
 கிஷு+நஃ || க௦௪ || யொ+ஹவாந் ப்ராணஸு+நஃ | யொ
 +ஹவாந் ஜாஹு+நஃ || க௦௫ || யொ+ஹவாந் ஸுபஸு+
 நஃ | யொ+ஹவாந் ஸுவிஸு+நஃ || க௦௬ || யொ+ஹ
 வாந் ஸொயஸு+நஃ | யொ+ஹவாந் ரீயாத+நஃ || க௦௭ ||
 யொ+ஹவாந் ஸவஸு+நஃ | யொ+ஹவாந் தித்யு+நஃ ||
 || க௦௮ || யொ+ஹவாந் ஸத்யு+நஃ | யொ+ஹவாந் ஜோ
 திஷு+நஃ || க௦௯ || யொவெ ருஹு ஹவாந் ஸுவந்த
 ஸெ நஃ || யொவெ ருஹு ஹவாந் வ்யந்த
 ஸெ நஃ || க௧௦ || ரக்ஷ ரக்ஷ ஸதாஸூகம் ப்ரஹ்ம
 ஸதம் ப்ரஹ்ம || க௧௧ || நாரஃ—ஐதி ஸுதொ ப்ரஹ்
 மெவஸூராத்ரிஷிஷுஹெஸூரொ வெதவநாயிவம் ப்ரஹ்ம |
 ஸுதொதொலிஷுவராஹுரீஸவொ வவஸுதா ப்ராஹ்ம ஷெவ
 வஸுதா || க௧௨ || ஸ்ரீஸூரம்—வரம் வுணீஷம் ப்ரஹ்ம
 ப்ரஹ்ம யத்யிஷுஷம் | ஷுதரிதஸுஷுதொதொண யுஷாகம்
 தீயுஷெவயா || க௧௩ || ஷெவாஹம்—சுஸாகதித வவீதம்
 ஷெஹி சுதாவிஷாநுதெ | சுநுஜாந் தவ வாஹெஷு ஹிஷு
 விஷாநுதெ || க௧௪ || ஸவெஷுஸூலிரத்யுதெ ஸுதெ
 வெ தீயுஷெணெ | யத்யு சுதாவி வெ ஸாகா ஸவஸு
 தீயுஷெணெ || க௧௫ || ஷெவஸுஷுதொ ஸத்யுஷுதொக

வாக்கு, மனம், புத்தி, பிராணன், ஜாகரம், சுவப்னம், சுழூப்தி,
 போதம், மாயை முதலானதாயும், சர்வமாயும், நித்தியமாயும்,
 சத்தியமாயும், சோதியாயும், ஸுகமாயும், நாங்களாயுமிருக்கின்
 ற வேதவனேசா! பரமாத்மாவே! பரந்தாமா! அகிலாண்டகோ
 ஷிப் பிரம்மாண்டநாயகா! இரண்டற்றபொருளே! அநேகங்கோ
 ஷி நமஸ்காரம். எங்களை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று வெருவிதமாகப்
 பிளார்த்தித்தார். அப்பொழுது ஜகதீசன் லிங்கத்தினின்றும் ப
 ரதேவதையோடுகூட வாவிர்பவித்து தேவர்களை நோக்கியமரர்க
 ளே உங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தினாலும் ஸ்ரூதத்தினாலும் சந்
 தோஷமடைந்தேன். வேண்டுமென்பதை வரியுங்களென்று சொல்
 லவப்பொழுது தேவர்களீசனைப் பணிந்து பெங்களாக்கிவிடத்
 தில் வசிக்கும்படி யுத்திரவளிப்பதுந்தவிர தேவலருக்குப் பிரம்

சுமெயெகாநவிம்ஸாஃப்யாயஃ ||

—●—

ரோஸாதா— சுயம் ஸுணிகண்ட்யாம் து சிமஸுரொஹ
 யாநுநெ | சுகிவபா சுயஸிஸ்யாஹகுஅடிசெ கரூணாவஸாக் ||
 || க || நாரஃ— சுவீஹ்யம் வுராராநெணு டணகாவெஹ
 யஹம் | வஹவெடயரொ நித்யம் ஸாஹாவாஸிஹுக் ஸஹ ||
 || உ || சுதிஹ்வெபா சிஹாக்ருஹம் சுஹம் கூணிதசெஹுஹம் |
 ஸுஹிவரிவதொ யிரஸுவபுபாணிஹயஹம் || ஈ || நிஹ்யம்
 வுணுவாவாஹிஹநாஸநிநிநாஸம் | வுதஹாதாநாஹ
 வெஹ வொஹம் சுதிவெஹபுஸம் || ச || சிஹாராதம் ஜ
 நவசெ ஹஹவாஹிவாவக்ய | ஹி சிஹிவெஹாநி ஹ
 காவஸம் யாராஹி || டி || ஹகா விஹகராஹ ப்ராணிஹ த
 ஹநெநாஹவொஹம் | ஹதஹிஹபுபாஹாஹம் ஜநாஹ ஹ
 ராஹ வத்யுநி || க || ஹகா தஹபாஹாஹிநவஹத்யு வஹி
 நுஹ | தெஹ ஹகியபோஹாஹம் வொஹயஹ ஹஹஹ || எ || சு
 காவ ப்ராணிஹம் ஹதெ தநாஹஸாஹாஹதஹம் | சிஹவாய்
 ஹாராஹஸுவபுபாணிஹிஹிஹம் || அ || தத்யுதாநாஹவா
 வானாஹ நாஸி வாரம் சிஹிவதெ | வஹம் வஸநஹாரெணு

பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

—][—

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரைநோக்கி மாந்தாதாவானவர் நா
 ரதமுனிவரே ! கடுவாயினிடமிருந்து பயமுற்ற திருடன் மணிகர்
 ணிகையில் முழுகி முக்தியடைந்தவரலாரென்னவென்று வினவ,
 நாரதர்சொல்லுகின்றார்:— கேளும்மாந்தாதாவே ! தண்டகாரண்
 ணியத்தில் மகாக்குரூரனாயும், பலசாலியாயு மொருதிருடனிருந்
 தான். அவனனேகம் திருடர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு வெகுவி
 தவாயுதங்களையு மெடுத்துக்கொண்டு துஷ்டநாய்களையும் பிடித்
 துக்கொண்டு சமீபத்திலிருக்கின்ற கிராமங்களிலும் நகரங்களி
 லுங் கொள்ளைசெய்து தடுத்தவர்களைக் கொன்றுவிட்டு வீடுகளில்
 நெருப்பைவைத்து வெகுவிதமான பாதகங்களைச் செய்து கா

வெய்யாழ்வாரவணஸம்வ்யுதம் || ௯ || ஜெமயாயுடும் உரவுவொவொ வ
 நநெநுநவீவதெ | தத யுயம் ஜெமாணாம்ஸ டிசுபுவநதே
 ஐதம் || ௧௦ || ஸராநுஜொவ ததயாயம் ஸுதீக்ஷாந கஜவதி
 ணம் | விஜுதம் வ்யாகுமம் உவலீஜுஷ்டா தம் பாவகாரிணம் ||
 || ௧௧ || சுநுஜு ஜாவதஜெயம் ஜெமாணாம் ஜாம்ஸவொமாவம் |
 யொஜநதயபொயாதொ ஜெமவெமாநுஸாரதம் || ௧௨ || ஜுஷ்டா
 ஜுஷ்டவூதம் யாதா ஹுநஜுநம் ஜெமாவணம் | ததஜாதித
 ஜாமெயுண ஜெமாதெஷ் யயள வுநம் || ௧௩ || புவிஷ்டா நிம
 ஜாரணம் வ்யாவஜாநம் ஹயாநக்ய | ஜிஷ்டாஜுதாஸ்யாவிஜுவ
 தம் ப்ராபொ வ்யாவொஹயஜா || ௧௪ || விவ்யுதாஸ்யாஜத
 ஸடஸ்யுவிணீ மெவிஹநுப | தம் ஜுஷ்டா ஹயவித்யுஷம் ப்ரா
 ஜுவவொரா சூதாரம் || ௧௫ || சுநுஜு ஜாவஸாடி-யுமம் கெதா
 ஸஜாதம் ஜீவீவதெ | யாவஜுசுபுவாரதஸ்டாகுதொயவல
 நித்ய || ௧௬ || ஸவநம் விஹநதஜெமெஹொய ரவ்யுஜு-யுதம் |
 தத ஜெமஸ ஸஞ்ஜாஸாஜொரொ வ்யாவஹயாஜிதம் || ௧௭ || சு
 ஜுஷ்டா தம் யயள வ்யாவுஸொஜவி தஸ்யாதஜொதிதம் | யயள
 ஸஹவநம் ஸீவ்யம் வஹுஜு-யுதமதஸ்யாந || ௧௮ || வனவம் ப்ரா
 ணிஹரொ ராஜிவ காமெந ஜேரணம் மதம் | யஜ்ஜிஜிநுநாஹ
 வொரா சூநீயதாம் ஹடாம் || ௧௯ || ஐத்யாஜிஷ்டா யஜ்ஜடாம் ப்ரா

லங்கழித்து வந்தான். அப்படியிருக்க வொருசமயமவன் வழி
 யில் போகின்றவர்களை யடித்துத் தொந்திரவுசெய்து துணிமணி
 களைப் பிடிங்கித்தரத்திவிட்டு நடுக்காட்டில் மிருகக்கூட்டத்தைக்
 கண்டு வேட்டையாடிவிரட்ட வப்போதந்த மிருகங்களோடப்
 பின்துடர்ந்து துரத்தினான். அப்போதவைகள் வேகமாகவோ
 டிக்கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்ததுகள். உடனே திருடன்
 வைகளின் காலடியை யனுசரித்து வெகுதூரஞ்சென்று முன்ஜன்
 மத்திற்செய்த புண்ணியபரிபாகத்தால் மறைக்காட்டை யடைந்
 தான். அப்போதொரு கடுவாயவனைக்கண்டுதுரத்தத் திருடன்
 பயந்தோடி மணிகர்ணிகையைக் கண்டதிலிறங்கி முழுகினான். கடு
 வாயவனைக் காணாமல் வேறுகாட்டுக்குச் சென்றுவிடத் திருடன்
 கரையேறி வீடுசேர்ந்து பிறகு கொஞ்சகாலத்தில் மறித்தான். அப்
 பொழுது யமனுடைய வாஞ்ஞையினால் யமபடர்களவனைப்பாசத்

வ்ய தம் வெஹார தேதெ | வ்யஹா வானெஹாரவாநிந்யுயதே
 வ்ய ஸதநம் வ்யதி || ௨௦ || சூததம் வீக்ஷயதேதாதா வித்ரு
 வ்யஹாத | சஸ்ய வுண்ணிவம் தாவி வ்யுஹித்யுஸதஸ
 தாஸ்யவீக் || ௨௧ || வ்யாஹணாநாம் வ ஹநாத்யம் ஸெயீ வாயீ
 தயாத்மிதம் | ததஜீ ஹிஸகஸ்யவ்யுஹித்யுஸதா ||
 || ௨௨ || தஸாக் ஸவெயுஷு ஸவீயாம் நாகெஷபதேததி |
 தத்யுஸெத வித்ருயுஹெத தீஹாநாதஸு ஸுபுருவெ || ௨௩ ||
 ஸுபுராணாம் மஜுதாம் ராஜங் கெஷபதாஸொபிதஸநம் | உ
 தரஸ்யாம் வுராநதஸ்ய திஸி வுஹிதமணெரிதம் || ௨௪ || தீஹா
 வ்யுஹகாமெஷு வநாநாம் மஜுதாதிவ | தத்யுஹாயதீராடீ
 வ்யாஹ காமதேத்யுஹநாயிவ || ௨௫ || யுவாம் மகா விதிகா
 தவஸுபோயாத தோஸய | தத்யுஸதள ஜததம் காமதேத்யுஹ ஸீ
 வ்யம் வயாநிதள || ௨௬ || ததஸுததஸுவாமத்யு வயளவம்
 ஸாமரம் யயா | மஜுதம் வாரிதீதிவ வ்யுஸவத்யு யயாந்வய
 யித்யு || ௨௭ || தீஹநம் ஸாவஷதாணி வ்யாவுடாகெ யயாந
 வுத்யு | திஸஸ விதிஸஸுஹித்யு மாத்யநம் யயுஹிதம் ||
 || ௨௮ || ஸுபுரதம் தீவிதீஹஸெஸவித்யு திவ்யுஹெரிவ | தா
 தீயநம் வ வரிவாந் கவயதம் வஸுஸுராட்யு || ௨௯ || கிரீடாவ
 ஹிதீஜிதம் தீஹிதம் தீஹிதம் தீஹிதம் | ஸஹகாஹைகாவ்யுதம்
 யாவயதம் க்ஷணெ க்ஷணெ || ௩௦ || தத்யுதம் வ ஹஸதம் வ
 ததீதிதாவி மாம் | தத்யு ஸயதீதம் ததீஹா ஹநாவீதி யதீ
 தயா || ௩௧ || ததீஹெவாநதம் ததீஹா ததீஹநயிதேத ததீத்யு
 வி | தததாத்யுஸம் வ தம் ததீஹா காமதேத்யுஹ வாலுத்யு |
 || ௩௨ || ததீத்யு தததம் வ்யுஸாவ்யு யதீயெததீவிதத்யு |

தால் கட்டி யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். அப்பொ
 முது யமன் சித்திரகுப்தனை யழைத்திவனுடைய புண்ணியபாபங்
 களைச் சொல்லுமென்று கேட்கச் சித்திரகுப்தனின் மகாபாபி.
 இவனுக்குப் புண்ணியம் லேசங்கடக்கிடையாது. இவன் நரகங்
 கள் யாவற்றையு மனுபவிக்கவேண்டியதென்று சொல்ல வப்பொ
 முது வடதிக்கில் பெரிதான கோலாகலத்தைக்கேட்டு யமன், தன்
 னன், மிருத்தியு இருவர்களையுமழைத்திதென்ன சப்தம் விசாரி
 யுங்களென்று சொல்லக் காலனும் மிருத்தியுவும் பார்த்துபெரி

உதாநாஜவொவொதா வலியாதளவ தடிமல் || ௩௩ || தெவ
 மெ ஸஜதெ ராஜந் ஸாமராவில காலதம் | தடிமல் ஸஜவொ
 ரம் ஸீரகுணாம் ஹபவபுதல் || ௩௪ || ஸகுராணாம் ஹஷபுஜந
 கம் பஸ்யுதாம் ரொஜஹஷபுணல் | யஜிதகுதாஸஜாஜிவூஹபுதி
 தாந் வொன்னெபுஹளஜிஸம் || ௩௫ || ஹகுதாநி யஜிதகுதாம்
 ஸ ஜிவூவபுரொன்னெஸ் தொஜிரெம் | கஸாநாம் ஹஷபிதெ
 ஸாவி மஜாநாம் ஸுஹிதெரவி || ௩௬ || ரயாநாம் உக்
 நிவெபுரொஷ ராயயாநாஹ ஸிஜிதெம் | லிஹநாஜெ
 ஸ ஸகுராணாம் லிஸஸ் ஸிவபுராயந் || ௩௭ || ஸஜவெ
 யபுதிநாடிஸ் ஜஜிவெ வாதிராஸம் | பஸ்யு பஸ்யு க்
 ணம் திஷ ரோவபாஹி ஸிதொஸ்யுஹல் || ௩௮ || உதி ஜ
 நிவாநெயாந் தெ ஸகுராஸம்புமெ தரா | கெவிநயிதகிஸி
 ஹ ஹகுதவெநெஸ் தொஜிரெம் || ௩௯ || வெதா ரு
 வபுரம் யஜிதா வஜெநா ராயிரம் வஹம் | கெஷாம்லிவரமநா
 நி ஸிராம்ஸுரகாஸஜிணெ || ௪௦ || கிநாாம் வதிஜெஹ
 ஸுஸுமாவாஹ ரெஜிரெ | ஹகுதெஸிநகராம் கெவிநி
 ஸாவாஹ ஹகுரஹம் || ௪௧ || மிநவாஜாஸயா கெவிநிந
 ஜாநகுரஹவக்ஷஸம் | மிநவஜாஸிநவாஸபுரஸிநாஸுகடி
 காக்ஷயம் || ௪௨ || யாவதாம் டிவதாந்தத் வுதாநெவ
 தாஸ் | மஜிதாம் ஸஸஜாமாநி ருஹதாம் புகிரஹதாஸ் ||
 || ௪௩ || ஹாஹதொஸி ரி ஸாதபுரதஸாதெதி விஹ
 தாஸ் | ஸெஸஸாஷ லிஸா வுரவா வெமெஹபுதிஸு
 வஹ || ௪௪ || வஹயாராஸுமொபுளவ வரதாம் வஜிநாந்
 வ | வுரஸெஸாஷிவம் ரகுஷா மதகுநவடிவாரிணாஸ் ||
 || ௪௫ || மஜிதெநஸதாஸுமெஸெ வெடிநாந் ஸுணாஸ் |
 ஹகுதிஸுடவபாஸெஸஸிகம்பதஸததஸ் || ௪௬ || ஸாத
 ஸாதாநிவ ருஹ்தம் விஸுதம் டுதஸ் | ஸவாதம் ஸி

யகட்டமாயிருக்கின்றதென்று யோஜித்துச் சேனைகளைச் சேர்த்
 துக்கொண்டு புத்தம்பண்ண வுடனே சிவகணங்களுக்கும் யமப
 டர்களுக்கும் கோரமாயுத்தமேர்ப்பட்டது. இரண்டு சேனைக
 ளும் பலமான புத்தஞ் செய்யும்பொழுது கணங்கள் யமபடர்க
 ளைத் துரத்தியடித்துக் கைவேறு கால்வேறு தலைவேறு உடல்வே

ஶீண்புமெதுஷ்டஸுநநோமபுதம் || சஎ || தெஜநெ ரொய
 நெ ஸாஜெயதஸகுதெரிதெஹபுமெயம் | ஊபாநாந
 யயகூணாநாநெடிவபாஜிபுஷு நிஹுதம் || சஅ || வ்னவ
 ப்ரவதபுரோநெதத ஸம்ப்ராஜெஹகுநஹாநஜீ | ஹதவாஜாத
 நாமாஸுபெதவவபுதஸம்ஹவா || சக || ஸகதுஷிபுராஸுவா
 ணாவிவபுஜித்யாவிவா ஸுஸ்ய | ஹுதவீரஜீஹாஸீஷபுகெஸ்
 செவவஸாபுதா || ௩௦ || நபுநாமாஸுஸரீரெஹுஸு வபுத
 கூதா | வெமாஹுதஜெஹாஷீஷராஸிவெநாகுதாதராபு ||
 || ௩௧ || நபுததபுநகூபா ரயஜீவஸகாகுதா | வீரா
 ணாநாஸுநளதாயபுர ஶீரகுணாநா ஶுஸுரா கூவிசு || ௩௨ || ய
 ஜாஸுமாரிநீ ஜாஸெஜெஜாஜீவிகபுஜா | நிகணசுககூகா
 வவபுதா செநநிஷெவிதா || ௩௩ || ஸுமாயஹகுதவெதா
 ஶரகெஷாபாகிநிஜெயபு | கஸுபுபுரிததாநெஸு தவபுபநீ
 ஜிவாநிஸ்ய || ௩௪ || சுய ரகெதம் ப்ரஸாநெஷு வராநெஷு
 வகம் வயபு | ஹதம் ஹதம் ஸவீகூ காதபுதகுதி குயா
 தநிதள || ௩௫ || ப்ரதெகுகுதாவஜாபா ஜாஜாரொவபு
 யபுயபுக் | ஹகுதவபுநெஷு வாணளவம்வவஷபுதாரா
 நி || ௩௬ || ஶஸுவிஃ வஹவிதபுஹாநா ஶஷிவிஸு ஸ்ரெ
 ஸுநெதம் | ஸஹநெஸுரயுநெதமபுகெஷாஸபுநெஷு
 வபுநெஷுஸுரெ || ௩௭ || ஹகுதாநி ககூபதாநெஷுரபு
 யாஜாஸதஹபுஸ்ய | தஹுரளநெஷுபுஸாஸுதா நபு
 ஜாபத கிணந || ௩௮ || நஹாதி ஸகுயெபுர நஜிஸா நயகூ
 ஸகநெஷாபு | கெவமம் தஜீஸாஸுதா ஜமநெதஹுராவா ||
 || ௩௯ || சுய குயெபுர ஜீஹாகாநெ வஹஸு ககூணஜீ
 ஹஸீவகரர தஜாணஸததிக்கூணஜாததம் || ௪௦ || ததம்
 ஸஜாவந ஜமசு ஸஸுஜஹகுததா | வெஹு வாயவ்யுஸு
 வெ

ருகவெட்டிக் கொன்று ரக்தநதிபெருகச் செய்யவப்பொழுது
 காலனும் மிருத்தியுவும் யெதிர்த்துச் சரங்களை விடுத்துப் புத
 கணங்களையடித்துத் துரத்திவிட்டவைகளுக் கதிபதியாயிருக்கின்
 ற மகாகாளர்பேரிலைந்திராஸ்திரத்தையும் வாய்வாஸ்திரத்தையும்
 விட்டார்கள். அப்பொழுது மகாகாளரவர்களால் விடப்பட்ட

கூயதேதே ஸஸஜிதம் || கூக || ததஸூஉ ஶீஹாகாஸ்யி
 க்யுதெ மயரீபதம் | சுய தெ ஸ்ராஹஸெஷஸுஸஸு த
 ஸிந ஸஸஜிதம் || கூஉ || ததஸூஉ ஶீஹாகாஸொ ஷொ
 ஹ்யாம் ஜித்ராஹ லீயபா | தெ ஸஸு ஸுத்யவமெஷு க
 ஸெஸிஷபுஷி ததா || கூந || சுயவாஸுவதம் ரளடி
 ஸயமம் ஸஸஜிதம் | ஸிரஸுஜுலிபோயய ஶீஹாகாஸொ
 ஸுவததா || கூச || ஸுகா நகாஸ்ய ஜித்ராஹ தெஸுஸவி
 ததயாயிவம் | சுய லீக்ஷ ஶீஹாகாஸொ காயதேதே ஸயஜி
 ரள || கூரு || கணயொம் வரிஜித்ராஹ வாணிஷாம் தளஹஸ
 நிவ | ஸ்ராஹாஹ நிஸிஷாய காயதேதே மஸெஸுஸம் ||
 || கூசு || ரயெஸஸவஜி ஸயாதஸுதஸுயரிந்ஸுதி | சுயாஸி
 ஶுவதம் ஸ்ராவொ யஸுவமுணாவுதம் || கூஎ || நகா து
 ஷாவ ஹுதெஸம் ஶீஹாகாஸொ க்யுதாஜுலி | கூதேதாம்

பன்னங்களையு மஸ்திரங்களையும் நொடிப்பொழுதி லொடித்துவி
 ட மருபடியுமவர்களிருவர்களு மவர்பேரில் பிரம்மாஸ்திரத்தை
 யும் நாராயணஸ்திரத்தையும் பிரயோகஞ்செய்தார்கள். உடனே
 மசாகாளரவைகளைக் கையால்பிடித்துத் தன்பக்கத்திலிருக்கின்ற
 வொருபூதத்தின் கையில் கொடுத்து வைத்துக் கொள்ளென்று
 சொல்லப் பூதமானதவைகளை வாங்கி யாபரணம்போல் தரித்துக்
 கொண்டது. மருபடியும் காலனும் மிருத்தியுவும் பாசபதத்தை
 யும் ருத்திராஸ்திரத்தையு மபிமந்திரித்துப் பிரயோகஞ்செய்தார்
 கள். அவைகளிரண்டுமாகாயத்தில் கிளம்பி யக்கினிப் பொறிக
 ளைக் கக்கிக்கொண்டு மகாகாளரைநோக்கிவர, மகாகாளர்சிரமேல்
 கைகுவித்துத் துதிக்கவப்போதவைகள் வேகத்தை யடைக்கிக்
 கொண்டவர் கையில் வந்தமர்ந்ததுகள். உடனே மகாகாளர் தே
 ரிலிருந்து கீழேயிறங்கிக் காலனையும் மிருத்தியுவையும் காதைப்
 பிடித்து முறுக்கிக் கைகளைப்பின்புரத்தில் சேர்த்துக் கட்டித் தே
 ர்க்காலோடு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு பூதங்கள் சூழ்ந்துவர
 திக்குவிதிக்குகள் சப்தத்தாலிடிந்துவிழும்படி சிங்கம்போல்
 கர்ஜித்துக்கொண்டு சம்யமினியில் பிரவேசித்தார். அப்பொழு
 து யமன்கண்டு தடுக்கிட்டெதிர்கொண்டு வந்து தண்டம்போல்
 பணிந்து கைகட்டி வாய்முடிக்கொண்டு நிற்க மகாகாளர்யமனை
 நோக்கி யென்னவென்று கேட்க, யமன் மகானுபாவா! மகாகா

கூர்த்தாஃ ஷேவ காமரீத்யுவிவெஷித்யு || கூஅ || ப்ரவீரீ
 ஹ்யம் ஹுதெஸா ரீஹாகாஷ க்யவாநியெ | கிங்கதய்யம் ரீயெ
 டாநீம் க்யவ்யுதெந வடிஸ்ய தக் || கூக || ஹதி ப்ரவாஸாதீஸ்யத்
 ரீஹாகாஷொ஽ஸ்யவீஆவம் | கூநாநுரீவ ரீயாஸவ்யம் காமரீத்யு
 விவெஷித்யு || எஃ || ஸாரிகாயபுவரள காமரீத்யுஹிதாநவஸக
 யா | ஹுதெதாசுவ்யதாம் யுஃ க்யவ்யெய த்யுதஜீவிதள ||
 || எக || ரீயாவ நஹதள தஸாஸித்யுக்ஷா தள விஹாயவ | வம்
 நம்ப்ராவாவ ஸரீநம் வொரகூநீயதாரிஹ || எஉ || ஹத்யுக்ஷ
 ப்ராஹயரீடாதா ரீஹாகாஷக்ஷதாஜாமி || யரீம்— ஸாரிந் ரீ
 ஹாவாவிவரொ நகிணித்யுண்க்யுததா || எங || நரகாணாம்
 ரீஹாவாதஹுதஸொரொ ஸயித்யுவி | வித்யுமஹொ஽வி
 ரீம் ப்ராஹ தம் க்யுக்ஷம்யுஹீஷ்யவி || எச || ரீஹாகாஷொய
 ரீம் ப்ராஹ ஸுணு ஸம்ஹவவொயரீ | யஷ்யஷ்வாவிநாஹ்
 ஷஸ்யா஽வ்யஸ்யஸம்ஸுணு || எடு || க்ஷாவிஷ்வவிவிந்
 வ்யாவெணாநுஹுதொ ஹயாக் | ரீணிகண்ட்யாம் நிர்மொ஽
 ஹுதம்ஹுத்யு ஸகமாஹஸாஸ்ய || எசு || வித்யுமஹொ நஜா
 நாகி தத்யு ஸாநம் க்யுஹந | ஸவ்யவாவவிஸம்ஹம் தம் க்யு

ளரே! காலனும் மிருத்தியுவும் செய்தவபராதத்தை மன்னிக்க
 வேணும்; தங்களுடைய தாசனான நான் செய்யவேண்டியதைக்
 கட்டளையிடவேண்டுமென்று சொல்ல, மகாகாளர் யமனைநோக்கி
 யமா! இவர்கள் ஸ்வாமிகாரியத்தில் துரந்தரர்களாய்க் கொண்டு
 யுத்தஞ்செய்தது நியாயந்தானே யாரோவசுரர்களென்று நினைத்
 து யுத்தஞ்செய்தார்கள். இவர்கள் போரிலொருவிதமான குற்ற
 முமில்லை. ஆனால் நான் திருடனைக் கைலைக்குயழைத்துக்கொண்
 டிபோகவேணுமென்று வந்தேன். ஆகையாலவனை யழைத்துக்
 கொண்டுவாவென்று சொல்லவப்போது யமன் கணாதிபரே இவன்
 மகாபாபியாச்சுதே இவனுக்கிந்த நரகங்கள் பூராவும் காணாதே.
 சித்திரைகுப்தனும்படியே சொல்லுகின்றானே யென்று மறுத
 ளித்தான். மகாகாளரப்பொழுது யமனைநோக்கி, யமா! இவன்
 வேதவனத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்தவன்
 இவனிடத்திலொருவிதமான பாபங்களுங்கிடையாது. சித்திரை
 குப்தனிடையரியானென்றுரைக்க வப்போது சித்திரைகுப்தனி

ஊனநய ஸீவ்யதம் || எஎ || வித்ருமுவொஃயதம் நக்யா க்யுதா
 ஜூலிராவாவய | ஜேணிகண்டித்யம் ஸாரிநவிஜாநாதி கஹிபு
 விசு || எஅ || கிணு வ்யாவ்யாசு ஸுஜெஹஸ்ய முவ்யய்யம் ||
 வாநஹுசு | நதா தீய்யியா தஸாநததாவபுணாஸக்யு ||
 || எக || வுஜிவபுவக்யுதம் மொகெ ஸூபாயஸ்தம் தா யஜ்
 வெசு | தஹம் பாவநாஸாய ஸமபுதாவாய ஜெஹிநாடி ||
 || அம் || ஜஹாகாஹொஃயதம் ப்ராஹயஜேராஜஸ்ய ஸுணதம் |
 சுந்யாநி யாநி வுண்யாநி யஜ்ஜநதவாஸிவ || அக || சுவி
 ஜ்யாய க்யுதாநிஸ்ய ரமதாந்யுபநாடிநாசு | ஸூபாயஸூபாய
 வாஃவி ஜ்யாநதொஃஜ்யாநதொஃவிவா || அஉ || ஜேணிகண்ட்யாம்
 தா யஜ்ஜாதி ஸஜெகொநா தா து ஸம்ஸயம் | சுஜெ ப்ராஹத்யொ
 மொகெ ஹபாஜா ஜொஹதொஃவிவா || அங || விஸ்யதிஸ்ய
 தொ வாஃவி பாரதஞ்ஞவஸாடிவி | ஸார்யாஜா கீபயாவா
 ஃவி ஜேணிகண்ட்யாம் நிஜஜிதி || அச || ஸதா வாதகயுகொ
 வா யுகொவாஃவிவாதகெம் | ஸிவஸாரபுவஹாதிஸ்யா
 டிதெய்வம் ஹி நஸம்ஸயம் || அரு || ஜஹாகாஹொஃநெஹஜெகொ
 யஜேராஹொநயசு | ஸவெஃஷாம் வஸ்யுதாம் தத்ரு ப்ராதிம
 ஹ மணெஸ்யாம் || அசு || ஸிவஸாரபுவஹா தமெஸ்ய டிசு
 ஃஃஃஃஃஃ விஜாநகெ | ப்ரயயள ஸாஜ்யம் யாஜி ஹத்யுந
 நிஷெவித்யு || அஎ || யஜொஃவ்யுநமஜி கிஹிஜிநாம் ஹதம
 ணெஸ்யாம் | வித்ருமுவாஜிவிஸ்யாஜ்யம் ஸாவயம்ஸீய்யுமெஹ
 வ்யு || அஅ || ஜஹாகாஹொயம் ப்ராஹ நிவத்யு மணெ
 ரிதி | க்யுதாநம் ப்ராய்யயாஜிவ ஜஹாகாஹம்புண்யுதம் ||
 || அக || யுகெ ஜ்யுதாநாம் டிதாநாம் ஜீவநம் ஜெஹி ஜெ

வன் கடுவாய்க்குப் பயந்து மணிகர்ணிகையில் முழுகினதேதவிர
 இது புண்ணியதீர்த்தம், ஸ்நாநஞ்செய்தால் பலனுண்டு, பாபம்
 நசிக்குமென்றெண்ணத்துடன் ஸ்நாநஞ்செய்யவில்லையென்று
 சொல்லு மகாகாளரவணேநோக்கி பெப்படியாவது மணிகர்ணிகை
 யிலெவர்கள் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்களைக்கைலைக்கு
 டிழைத்துவாருங்களென்று யெங்களுக் கீசாஞ்ஞையாகையால்
 கைலைக்கழைத்துக்கொண்டு போகிறோமென்றுசொல்லிவிட்டு யம
 னுடைய வேண்டிதலின்பேரில் படர்களை யெழுப்பிக் கொடுத்து

புறொ | ஐதூகெதாழய ஜஹாகாஹஸ்யாழவித்யஸவீநு
வ || ௯௦ || ததொ வெவஸுதஸீவ்யம் ஜேதாநு ஹுரா வுநஸு
காநு | ஜஹாகாஹெநாநுஜெதா யயள ஸம்பதீநீம் புதி || ௯௧ ||
மகூர்கெஹாஸஸிவாரம் ஜஹாகாஹொ ஜஹேஸுரடி | நகூா வி
ஜூாவயாஜோஸ ஹொரஜோநீதஜேநிகெ || ௯௨ || தஹெஸு வெடிாநு
விஜூாநுஹெஜிஸு க்யூவாநியிம் | ஸஸாராஹுப்யம் ஜீஜள ராஜந
ஹோதீயுஸ்யு வெவஹவ்யு || ௯௩ || க்ஷஜிவிஸுஜயா ராஜிஸஸவிலி
ஸீயெயு ஜஹதரொ | ஸாநம் காராஸு ராஜெஜ யஜி ஜேகிஜி
ஹெஹவிலி || ௯௪ || ஐஜுஜூஜெதாவி ராஜெஜொ நஹுஷ
ஸுஜிபாழதூதா | ஸாக்ஷெஜுக்ஷம் யதம் புராஹம் கயாம் தாம்
கயபாஜிஹ்யு || ௯௫ || ஹதஜாஹுரநஜேதூதம் யம் வஹெஹு
ணுயாஜவி | ஜோஸம் வெடிவநெ வாஸஹொஜோஹொத்யஸம்
ஸப்யு || ௯௬ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரெநு வுராரணெ ஸநதூஜாரஸஹிதாயாம்
கெஷத்ருவணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணுஜோஹாதெஜு
ஜணிகணிபுகாமெஹவெ ஹொரஜேக்யநநாஜி
கஷடாயிகஸததஜோஜ்யாயம் ||

ஐதெஜுகொநவின்ஸொஜ்யாயம் ||

விட்டுச் சோரனைக் கைலேகொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார். அப்பொ
ழுது ஜகதீசனவனுக்குப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யுபதேசிக்கச்
சோரனும் பிரம்மஞ்ஞானத்தையடைந்து சாரூப்பியம் பெற்றுக்
கைலையிலேயே வசித்தான். மாந்தாதாவே இதைக் கேட்டவர்க
ளுக்குக் கொருமாதம் வேதவநத்தில் வசித்தபலன் கிடைக்கும்.
இனிமேலிந்திரத்தும்னன் நகுஷனுடன் போட்டியினாலிந்திரப்
பட்டத்தை யடைந்த கதையைச் சொல்லுகின்றேனென்று நார
தர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்ருமாரஸம்மிதையில் பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

சோரசரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய வி ஸ்ரோத யோகம் ॥

ஸாஸ்திரா— இஹிஷாஸ்ய ராஜஸ்யேஷ்டநஹுஷஸ்யு
 நாரத! ஸுபாஸ்யஸு கயந்தஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥கா
 இஹிஷாஸ்ய கயந்தஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥கா
 ணாராஜிவ ப்ரவக்ஷ்யாநி ஜேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௨ ॥ சூ
 லீயொய்யாபிவதிநிஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௩ ॥ சூ
 வபூநாநா வாயநா யஜுதொ ஜேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௪ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௫ ॥ யநாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௬ ॥ சூ
 ஸாஸ்திராஸ்யதக்யவிக் ॥ ௭ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௮ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௯ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௧௦ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௧௧ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௧௨ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௧௩ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௧௪ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௧௫ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௧௬ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௧௭ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௧௮ ॥ சூ
 ஸ்ரீஸூக்யதூவராக்யே ॥ ௧௯ ॥ யஷ்டாஜாதா ஹிஷாஸ்யேணிகணபூர்ணாநிஜநாக ॥ ௨௦ ॥ சூ

இருபதாவது அத்தியாயம்.

ம்ருபடியும் மாந்தாதா நாரதரைநோக்கி தேவரிஷியான நார
 தமுனிவரே! இந்திரத்துமனனென்கிற ராஜரிஷிக்கும் நஹுஷ
 மகாராஜனுக்கு மொன்றுக்கொன்று போட்டியெவ்விதமேர்ப்பட்
 டது. மணிகர்ணிகைஸ்நாநத்தினாலிந்திரத்துமனனுக்கிந்திரப்பட்
 டமெப்படிக்கிடைத்ததென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார்.
 மனுவம்சத்திலுதித்த மாந்தாதாவே! இந்த அயோத்தியாநகரத்
 தில் குபேரன்போலவற்ற செல்வமுமிந்திரனுக்கொப்பான பல
 மும் பிரகஸ்பதிக்குச் சரியான புத்தியுமுடையவனாயும், தயை,
 தானம், ஞானம், சீலம், துஷ்டசினை, சிஷ்டரகை, தேவப்பி
 ராமணபக்தி முதலிய முக்கியகுணங்கள் பொருந்தியவனாயு மிந்தி
 ரத்துமனனென்றொருவரசனிருந்தான். அவ்வரசன் மன்னுயி
 ரைத்தன்னுயிர்போலெண்ணிச் சமுத்திரம்சூழ்ந்த பூமிமுழுமை
 யுமொரு கொடையின்கீழிருந்து செங்கோல் செலுத்திவருஞ்சம
 யத்தில் அபமிருத்தியுபயம், பாலமரணம், வியாதி, குரோதம்,
 மாத்ஸரியம், பிசாசபயம், அக்கினிபயம், ஸர்ப்பபயம், வைதவ்

யம் க்ஷுமிசு | நஸபுஷ் நபூமிதி நெபுவாலீதியவாக்ஷுமிசு ||
 || எ || நாநாவுஷிநபூதிவூஷிநபூத்யா நபூரிபூதா | ஸ
 வெபுல ஸுவிநொநொகெ ஸவெபு ரொமவிவஜிபூதாம் || அ ||
 சூநநயூகூர யநிநொ யஜாமொ ஸ்ராஹணாஸூர | ஸவெபு
 ஸ்ரெஹாதராவணபூம் வாகிவூத்யுரதாலியம் || கூ || ஷஷாம்
 ஸம் வலிபோதாய ராஜா ரகூதி வெபுஜாம் | சுஸ்ராஹண்ய
 நாபாதா ஸ்ராஹண்ஷம் பூதாநவாந || க௦ || ஸஜிக்ஷா ஸ
 வபூலபுவாமாஸெஷு சூதாய வெ கராம || ராஜஸூபாயஸு
 ஜெயாஹா ஜீஜே ராஜிங் ஸலபூதிவம் || கக || கபூலிஜெந ரா
 ஸீந ராஸநெ ஸஸலாநநெர் | ஜநிஜுமெஷு வுரொயொலி
 வபூலிஷாமெஷு ஸம்வூத்யு || கஉ || நஹுஷெண் ஸபோதி
 ஷெதா விபுரோஜ்ஷெத்ய வவொஜ்ஷவீசு | சூஹ க்ஷாம் நஹு
 ஷெதா ராஜா ஸொபோநபலிவஜுநம் || கங || பூரபூரவா ஐதி
 பூரொதா யஸூதஸதிதாஜேம் | சூயாமபூஜ ஜஹாரிஜ
 விதா யஸூ ததஸூதம் || கச || யஸூ பூதொ யபாதிஸெ
 ஸவபூதா பூதாதிமொதாரம் | பூணூகீதெபூத தஸூபூத ஸ
 நெஸூபூதபூதாம் க்ஷபா || கரு || யபாதள தநயெ ராஜிபூதிய

வியம், அனூவிருஷ்டி, அதிவிருஷ்டி, பெருங்காற்று, தாரித்திரி
 யம்முதலானது கிடையாது. அந்தந்தவர்ணத்தாரந்தந்த கர்மங்
 களை யனுஷ்டித்து நித்திய சுகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டுவந்
 தார்கள். வேதியர்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டயாகங்களை ய
 னுஷ்டித்து ம்வர்களை மற்றவர்களாதரவோடுபசரித்தும் வந்தார்
 கள். ஸ்திரீகளானவர்கள் பதியையே தெய்வமென்று கருதிப்பா
 திவிருத்தியத்தைக்கைக்கொண்டு வசித்தார்கள். அரசனும், ஆறி
 லொன்று கடன்வாங்கி நீதி வழுவாமலரசுசெலுத்திவருஞ்சமயத்
 திலொருக்கால் மந்திரிகள், புறேகிதர்கள் நகரத்திலுள்ள பெரி
 யோர்கள் முதலானவர்களோடு சபையில் ரத்தினச்சிங்காஸனத்
 தில் வீற்றிருக்கும்போது நஹுஷனாலனுப்பப்பட்டவொருவேதி
 யன்வந்து அரசனைப் பார்த்து ஓ அரசனே! புரூரவஸ்ஸுக்குப்
 பேரனாயுமாயுஸ்ஸுக்குப் புத்திரனாயும், யபாதிக்குப் பிதாவாயும்
 மிருக்கின்ற நஹுஷமகாராஜனாலனுப்பப்பட்டவந்தேன். அதெ
 ன்னவென்றால் புத்திரனான யபாதியினிடம் ராஜ்ஜியத்தையொப்

பிவித்துவிட்டு ராஜஸூய மசுவமேதம் முதலானயாகங்களாலிந்
திரணையாராதித்து நானிந்திரப்பட்டத்தை யடையப்போகின்
றேன் அதின்னிமித்தமரசர்களுல்லோரும் கப்பமும், பசுரத்தி
னம்முதலானதுகளுங்கொண்டுவரவேண்டியதென்றுத்திரவு செய்
து சகலமான வரசர்களுக்கும் தூதர்களையனுப்பி யுன்னிடமென்
னையுமனுப்பினுனென்று சொல்லவுடனே, இந்திரத்தும்னன் கை
கொட்டி நகைத்து அகோ ஆச்சரியமாச்சரியம் கேட்டார்களா!
ஸபையோர்களே நகுஷன் தேவநாயகனும். அவன் புத்திரன்
பூலோகநாயகனு மிதென்னதூர்புத்தி. நூறு அசுவமேதங்களா
லிந்திரனைப் பூஜிக்கப் போகின்றானும். அதின்னிமித்த மிந்திரத்
தும்னன் கப்பம் முதலானதுகொண்டுவரவேண்டுமாமிந்த வந்த
ணன் ஜடமோ சேதனனோ தெரியவில்லை. கொஞ்சமாவதறிவி
நூந்தாலவன் வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டிந்தச் சபையில் வந்
திந்தப்படி சொல்லுவானா? யோசியுங்களென்று சொல்லிவிட்டு
வேதியனை நோக்கி, ஓய் புத்திகெட்ட பிராமண! நூறு அசுவ

தி தலிநா । ஸாஸர்ரஃ கயா ஸமபுரிஃகும் ப்ராவு யாஸி
 தி ॥ ௨௫ ॥ லிவாநெஷு ஜீவதூ நுபெஷு ஸஸுத
 ஸுய । கயவா ஸாவபுளகீகம் தநொஹா வடிஸாம்புதழ ॥
 ॥ ௨௬ ॥ ஸவபு கிஷுக்விதாநீ கயா வுநரெகம் வடிஸுணு ।
 யதி யக்ஷுதி ராஜாஸுள வாஜிபெயெநஸாம்புதழ ॥ ௨௭ ॥ கஸு
 ப்ராஸுபஸுராசு வஸுராசு காயபு ஸவிஷுதி । ஜோஸு
 தெபீஹாவஸு தஸெஸுக்விதிராய ॥ ௨௮ ॥ உத்யுக் தம்விஜம்
 ஸபுப் வாஸபுமாநாஹபெஸுதாநு । யதி உக்ஷுய ரிபுபெ
 தடிஸம் யஜிஸாயநு ॥ ௨௯ ॥ தரோநபதரெஷுராஸுயபுபுதநியி
 க்ஷணாகி । உத்யுஜோஸு ஸுதாநுபஸுநாநு கம் உததரெஷு
 ॥ ௩௦ ॥ நநுக் காநெநவிபெண் ஸஹமக்யாநுபாயபுபிபிபெ
 வடிஸுக்விதிராய தம்புராதம் க்ஷணாகி ॥ ௩௧ ॥ லிவீவதி யஜி
 ஸெநவலிஷுதி கஹிபுவிசு । உத்யுக்ஷாவிஸு ஸிபா வெசு
 ஸுஸயிஷுதி தாம் தவ ॥ ௩௨ ॥ நகரம் ஸுபுபாஸுரி
 உத்யுபாவி வதிஷுதம் । உத்யுக்ஷாஸுயாஹி ஸீவ்யுக்ஷிதிதம்

மேதம் செய்துதானே இந்திரப்பட்டம் கிடைக்கவேண்டும். இந்
 த நகுஷ்ணுலொருவசுவமேதஞ் செய்யமுடியுமா? யிருக்கட்டுமி
 வன் புத்திரன் யயாதி, நாங்களெல்லாமுயிரோடிருக்கச்சே பூ
 லோக சக்கிரவர்த்தியாக யெப்படிப்பவிப்பான். இவைகளான்
 றையும் யோசிக்காமல் நீரெப்படித் தூதனாகவந்தீர். நல்லதிருக்
 கட்டும் குதிரையைப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்துத்தானே யா
 கம் நடத்தவேண்டும். அப்போதிந்திரத்தும்னன் பதில்சொல்லு
 கின்றேனென்று சொன்னுனென்று சொல்லென்று சொல்லிவிட்
 டருகிலிருந்த ஸேனாதிபதியை நோக்கி, நகுஷ்ணுடைய குதிரை
 நம்முடைய ராஜ்யியத்தில் வந்தால் பிடித்துக்கட்டிவிட்டென்னி
 டம் சொல்லென்றுத்திரவுசெய்துவிட்டு நந்தகனென்றொரு தூத
 னை யழைத்து நந்தகா நீ ஹஸ்திபுரஞ்சென்று நகுஷ்ணைக்கண்
 டு நான் சொன்னதாகச் சொல்லு, அதெப்படியானால் நானுயி
 ரோடிருக்கச்சே உன்னுடைய வசுவமேதமொன்றுகூட நடக்க
 மாட்டாது. அப்படியிருக்க நூறசுவமேதமெப்படி நடக்கும்
 அப்படி நடந்து நீ இந்திரப்பட்டத்தை யடையுப்பக்ஷத்திலுன்
 னை யிந்திரப்பட்டத்திலிருந்தும் தள்ளி நரகத்திலமிழ்த்துகின்றே

வினாக்கள் 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

மென்று சொல்லிவிட்டுப் பதில்கேட்டுவாவென்றனுப்ப நந்தக
னுமந்தணன்கூடவே நகுஷ்ணிடம் சென்று நகுஷ்ணைப்பார்த்து
ஓ! அரசனே யெங்களரசனிருக்கச்சே உனக்கு யாகம் நடக்கா
து. உன்னாலிந்திரபதமடையமுடியாது. இப்படியாகஞ்செய்திந்
திரப்பட்டத்தை யடைகிறதானாலிதற்கு முன்னெத்தினையிந்திர
களேர்ப்பட்டிருக்கவேண்டும். நீ யப்படி யடையும்புகுத்தில்யா
கமில்லாமலே இந்திரபதத்தை நானடைந்து நரகத்திலுன்னைத்
தள்ளுவேனென்பதுதிண்ணம். ஆகையாலிந்தத் துர்புத்தியை
விட்டு மௌனமாயிருக்கக் கடவாய். குதிரையை விடும்புகுத்
தில் யுத்தத்திலுன்னைக் கொல்லவே செய்வேன். வேண்டாம் து
ஷ்டத்தனமுனக்கென்றெங்களரசன் தெரிவிக்கச்சொன்னாரென்
துசொல்லவப்பொழுது நகுஷன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சபை
யோர்களைப்பார்த்துச் சபையோர்களே! கேட்டீர்களா! இந்திரத்
தும்னன் வார்த்தையை இவனுக்குக் கப்பங்கொடுக்க மனமில்லா

ஊம் பூதிஜூம் உ வாயெய்திவ தம் வடி || ௩௩ || உதி நஹு
ஷ்வயொ நிஸஜ் மகவா நிவிமஜெவடியடிசா ஹரிவாமு |
நுவதிராவி வியாய ராஜ் மூவீம் ஜேதஜேநாம் பூஸஸாஸு
தாஜெயாஜ்யா || ௩௪ ||

உதி ஸ்ரீஷூரெந்ரபுராணெ ஸநதூஜாரஸம்ஹிதாயாம்
கெஷ்துவணெ உவரிஹாமெ வெஜாரணஜோஹாதேஜ
ஐஜ்ஜுஜேநஹுஷ்வயடிபாக்யநநாஜி
நவாயிகஸததஜோஜ்யாயம் ||
உதி விஞ்சொழியாயம் ||

க ளெ ய க வி ன் ளொ ள ஜ்யாயம் ||

—(: 0 :)—

நாரஜம்— கஜாவிடிய ராஜேஜ் ஐஜ்ஜுஜேந ஜேவ
கிஃ ஜ்மயாரலிகொ ஹகவா ஸஸெஸெந்ரா வநஜோவிஸக ||
|| க || தத்ரு வித்ராணி ரஜோணி பஸ்யந் விஜீவ ஹவகிஃ |
தரூஸாஸஸஸிவிநொ ஹயபூநடநவாவஸாந || ௨ || உதாமு

செய்த பிரதிஞ்ஞையை நிரைவேற்றவேண்டியதென்று சொல்
லென்று நந்தகனை நகுஷணனுப்ப, அவனுமிந்திரத்தும்னனிடம்
போய்வந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தான். அரசனுமதைக்கேட்டு
யாகம் நடக்கும்போது பார்த்துக்கொள்ளுவேமென்று தன் ராஜ்
ஜியத்தைப் பூர்வம்போல் பாதுகார்த்து வந்தான்.

சந்தகுமார சம்மிதையில் இருபதாவது அத்தியாயம்.

இந்திரத்தும்ன நகுஷணம்வாதம் முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்.

கேளும் மாந்தாதாவே! இப்படியிருக்க வொருசமயத்திலிந்தி
தத்தும்னன் வேட்டைக்காக வநஞ்சென்று வேட்டையாடி முடிவி
லொருவிடத்தில் விருகுகங்களில் பெண்மயிலோடுகூட நடநஞ்
செய்யுமாண்மயில்களையும் வீடுபோலடர்ந்த கொடிகளில் தோர

வெகு காலந் தேடியு மிந்திரனைக்காணவில்லை. பிற்பாடு நாங்கள் பிரகஸ்பதியைச்சரணமடைந்தோம். அப்பேற்பட்ட யெங்களை யழைத்துக்கொண்டெங்கள் குருவானவர் நகுஷ மகாராஜனிப் போதகவமேதஞ்செய்கின்றான். அவனுங்களைக்கார்க்கவல்லவன். அவனை இந்திரபதத்தில் வைத்துக்கொள்வோமென்று நகுஷனிடம் போகிறாரென்று சொல்லவப்பே! திந்திரத்துமன்னன் தேவர்களை நோக்கி யமரர்களை! நான் சூரியவம்சத்தரசன், என்பேரிந்திரத்துமன்னன், நானுங்களைக்காற்கின்றேன், என்னை இந்திரனுடைய ஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லக்கேட்டுத்தேவர்கள் அரசனே! இந்திரனுக்குப்பேர் சதக்கிரதுவென்றேற்பட்டிருக்கின்றது. யாகமில்லாதவும்மையெப்படி நாங்களந்த ஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்லிவிட்டு நகுஷனுடைய யாகசாலையையடைந்து நகுஷனைப்பார்த்து ஒப் பூபதியே! நீர் விஷ்ணுவுக்குச்சமான பலமுள்ளவர். நல்லவம்சத்தில் பிறந்தவர். ஆகையாலிந்திரபதத்திலிருந்து எங்களை

ஹவாந்யப || ௧௧ || ஐத்யுக்ஞம்வெஸுயம் வாக்யம் ப்ராஜா
 ராஜா஽ப்யவீதயம் | ஸவெது தெ ய-குயபியுநா ஸாப்யுலாமெ
 ந தெஜஸா || ௨௦ || வ-குரயிஷ்ய மெநா து ஹவா஽ஜோ
 ஽ஹரித்ருவம் | யுஷாகம் தெஜஸா஽஽விஷ்டா ஹநிஷ்யாஸு
 ராந்யுணை || ௨௧ || ஷெவாஃ— தயா஽ஸு நஹுஷாஸாகம் தெ
 ஜஸா஽஽ப்யு ஷெவா தெ | கஸாகம் தெஜஸா஽஽விஷ்டாஸவ வா
 ஹுஸமெநய || ௨௨ || ஸடா஽ஸுராநிஹத்யாஸாந்யுக்ஷாவ
 ஜோ நிரத்யாஸ | ஐதி ஷெவெஸ்யவ்யுஷ்டா ஷெவ ராஜா ர
 ராஜ ஸம் || ௨௩ || ஷ்யுஷுநாஹயொ நெஷுஃ வுஷ்வஷ்டிஃ
 வவாத ஹ | நஹுஷஸுரதெஜோலி ராவிஷ்டஸுஜதாம்
 மதம் || ௨௪ || ஸுஜோஷ தாநு ஸஜாமொக்ய ஷெவாநிஷுஷாவ
 ஹ | ஐத்யுஷுநாநிஹத்யாஸு ய-குயம் ஸுஜநயாஸஹ || ௨௫ ||
 ததீயமப்யவதீநி வ-குஷணாநி யநாநிவ | மப்யுக்ஷா஽஽யாத
 தெ ய-குயம் ஸீவ்யரித்யாஹ வ-குவதிஃ || ௨௬ || தயெதி ஷெ
 வாஸாயொப்யாம் ராஸுயம் ஸுஜநயா ஹஸ்ய | வாழித்ராண
 வ்யவாஷுத ஷிஸா ஸுஜநயம்ஸுஜா || ௨௭ || ஐத்யுஷுநா஽வி
 ராஜா஽ஸு வதாரா஽ஸுநிதம் | யுயுதாராநிநிப்யாதஸு
 வ்யாஷுதவமணாநு வ்யதி || ௨௮ || ததொ யுயம் ஸுஜவந
 நுஷாணாம் ஸுஜெஸுஹ | க்ஷெஹிதாஸுடாபிதா஽ஸுஷா
 மஜ்வாஜிநயவ்யுஜெஃ || ௨௯ || ப்ராஸுஷுஷாஸுஷுஷா நபா

ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, நகுஷன் தேவர்களை நோக்கி,
 ஓ அமரர்களே! நீங்களெல்லோருமுங்கள் தேஜஸ்வலிப்பாதினக்
 குக்கொடுங்கள், நானதைப் பெற்றுக்கொண்டு வுங்களைக்காற்றின்
 றேனென்று சொன்னான். அமரர்களப்படியே பாதியளித்தார்
 கள். அதினால் நகுஷன் திவ்விய தேஜஸஸையடைந்து தேவர்க
 ளைப்பார்த்து தேவர்களே! அயோத்தியையடைந்து இந்திரத்
 தும்னனைக்கொன்று அஷன் ராச்சியத்தையபகரியுங்கள் பிற்பாடு
 சுவர்க்கத்திற்குப் போவோமென்று சொல்ல வுடனே தேவர்கள்
 அயோத்தியையடைந்தடைகோட்டை செய்தார்கள். அப்போ
 திந்திரத் தும்னனு மதிவேகமாய் சேனையைச் சேர்த்துக்கொண்டு
 வெளியில் வந்ததிக்கோரமாக யுத்தஞ்செய்ய யானைகளுடைய பீட்
 காரத்தினாலும், குதிரைகளுடைய ஹேஷாசப்தத்தினாலும், தேர்

ஐயத கின்று | யுலேஸுலுததாஜிஸு ஹுதம் கூதஜிவ
 ஷிவி ॥ ௩௦ ॥ ஸராஜாசுசுயொ வஹி ஐநுக்ஷாணு ஸு
 ராஜத | ஸுரவாஹுலிசு திவெ ஸிநாநா ஸிரஸா
 ஸுதெ ॥ ௩௧ ॥ ஸுஷாஜிஸுலெ தாஜநாஸுமயத ஜநாஜிவ |
 சுதாநுரெ ஸுரெலிநா தாவிதாநரவாஹி ॥ ௩௨ ॥ ஸு
 ஸாவ லபவிதஸா துசு ஸுஷாணுநெகஸம் | ஐஐஐஐ
 ஸெநா தாவிஸுதா விக்ஷு ஐநுஜாநு ॥ ௩௩ ॥ ஸுரெலி
 வஸுநெ ஸுரநாஸிவிஷாவஜாநு | நெதஸுரெலிநு
 வஜாணுஸிநவாஹுஸுநயம் ॥ ௩௪ ॥ நிவெதஸுரவஜாஜி
 ராக்கணபுணுயபாஜிவ | ஹநுஜாநெநிராநிகெயொகவர்

வட்டில்களுடைய கிரேங்காரத்தினாலும், வில்லுக்களுடைய டங்
 காரத்தினாலும், காலாஸ்களுடைய வலிம்ஹநாதத்தினாலும், சங்
 கங்களுடைய பாங்காரத்தினாலு மாகாயங்கிழிந்து திக்குகளிடிந்
 தண்டங்கள் வெடித்ததுகள். தூளிகள் கிளம்பி யெங்குமொரே
 யிருளாய்வந்து மூடிக்கொண்டது. ஒருவர் முகமொருவருக்குத்
 தெரியாமலும், தன்படை, மாற்றான்படை தெரியாமலும் யுத்தஞ்
 செய்யும்போது, எங்கே பார்த்தாலும் பாணக்கினி பத்தியெரிய
 வதின் பிரகாசத்தாலவரவர்களைச் சேர்ந்தவர்களை யவரவர்கள்
 கண்டுபிடித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்துகிடக்கும் மண்டைகளை
 யாகாயத்தில் பந்துபோலெறிய வதுகளொன்றோடொன்றடித்
 துப் பனங்காய்கள் போல் சப்திக்கக் கொறைத்தலைகள் குதிக்கப்
 பிசாசங்கள் நடிக்க, நரிகளுளையிட, நாய்கள் குலைக்கப், பிராந்
 துகள் வட்டமிட்க், காகங்கள் கத்த, ரணபத்திரகாளி களிக்க,
 நாரதனான் நான் நகைக்க வதிகோரமான யுத்தத்தி லமரர்களா
 லடியுண்டு, மூலைமூலையாய்த் தன் ஸேனைகள் தலை விரிகோலமா
 போடுவதை இந்திரத்தும்னன் பார்த்து மிகச் சினமடைந்து
 வில்லை வளைத்து நானேற்றிக்காதுபரியந்தம் கரகரவென்றிழுத்
 துக்காலாக்கினிருத்திரன்போல் கண்களில் பொறிபறக்க வுதடு
 படபடவென்று துடிக்கப் பற்களை நரநரவென்று கடித்துக்
 கொண்டு மிகக்கூர்மைகளாயு மடிக்கடி. சுணுக்களோடு கூடினதுக
 ளாயும், துணியில் விஷம் பூசப்பட்டதுகளாயுமிருக்கின்ற நாராச
 பாணங்களை விடுத்துத்தேவர்களின் சந்திபந்தங்களை முறித்துக்
 கீழே பிரேதங்களைப்போல் தள்ளிவிட்டுத் தன்னை யெதிர்த்து

லா நராயிவழி || ௩௫ || வரிவழித் து ஸரெவீகெஸ்தகந்
 ஸவழிதஸராடி | தலராநிழுவீக்யத் து ஸரெஸாநடிதந்
 வம் || ௩௬ || தெராஹதாஸுராஸெதம் ப்ரதிஜிவூநடித்
 வம் சுரோக | சுழிஸு ஸவலிஸவ நாராநாநா ஸிவாஸி
 தெம் || ௩௭ || யஜிஸு ஷஷ்டிர ஸுநாநா ஸவதிர நரவா
 ஹநம் | வரணஸு ஸதெநாஜிள வாபுஸபூணஸதெநம் ||
 || ௩௮ || கூஸெரம் கொடிவிவபூரெண ஸுஜஸநிபுள
 ஸஹஸுரெகம் | விஸெஷெவாஸு மகெஷண ஹுஸிநளவ ஸ
 தெம் ப்யுயக் || ௩௯ || வஸவஸுஷஸாஹஸெ, ஜேருத
 ஸவஸவஸி | தெஷா தஜாணவஷம் ஸ ஸஹிவாய் ஸ
 கெஸுரெம் || ௪௦ || தாந ஸவபூந லீயபாஜாஸ ப்ரதே
 கம் கொடிவிஸுரெம் | தெ ஸராஸுஸுரானி லிகா நிமத்
 து ப்யுஷதம் || ௪௧ || ஹந்தம் விவிஸு ஸவெத் வநமாஸு
 யா ஸிவம் | தெ க்ஷரத தஜாஸு ரெஜிரெ கிஸுதா
 ஹ || ௪௨ || ஜேஹுஸு தஜா கெவிஜுஹுஸுஸாவரெஜி
 ராம் | யாவதொநுபயள ராஜா விகிரநாஸுமாந வஹநம் ||
 || ௪௩ || தெஜிராஸுரணம் ஜிஹுநுஹுஷம் வெஜுதாந்தம் |
 ததொ நஹுஷகூடாய ஸஸாரம் காஜேகம் வம் || ௪௪ || ரய
 ஜேருஹு வெமெந ஸஜிம் க்ருகா ஸராஸநம் | கிரீடி கவம்
 வம் கண்ணம் ப்ராவ ஹந்திவம் || ௪௫ || வுஷஹாவிவ ஈடி
 துள கண்ணுள வா ஜெஷாத்தள | ஸாடி-குறாவிவ ஸுஜிஷுள

நின்று யுத்தஞ்செய்யுமக்கினி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு,
 குபேரன், அசுவினீதேவாள், அஷ்டவஸுக்கள் முதலானவர்
 களையநேகங்கோடி பாணங்களாலடிக்க, அந்த பாணங்களவர்கள்
 மார்பில் பாய்ந்து முதுகிலுருவிப்போய்விட்டதுகள். அதினால்
 வர்கள் மூர்ச்சையடைந்து வெகுகாலம் சென்று மறுபடியும்
 மூர்க்கை தெளிந்தெழுந்திருந்து நகுஷணேச்சரணமடையவப்
 பொழுது நகுஷன் ரதத்திலேறிக்கொண்டு விஷ்ணு சக்கிரம்போல்
 விஸ்லை வளைத்து நாணைப்பூட்டி, யம்புருத்தூணியைத் தோளில்
 பாட்டி கிரீடந்தரித்துக் கட்கம் வகித்து மண்டியிட்டு மளமள
 வென்று யுத்தகளம் வந்து போர்புரிய் வப்போதிருவர்களும்
 தொழுத்த விருஷபங்கள் போலவும், மதித்த யானைகள் போலவும்,

சேவாவிலவ வவழிபுணள் || ௪௬ || ஸரவ்யவழிபுணள் யீரள உப்
 பூகம்புள மிநீ ஊவ | ஸாமராவில வாகெழாஹுள் காராமியை
 டுபுள குயா || ௪௭ || சுநெநாநுஸுடிபுள வீராவநெநாநு
 வவ்வெழிணள் | டிசொடிபுளவாநெ தெ ஸாடியநள் நிர
 நுடி || ௪௮ || வெநடிவாரணவாயவ யாழிசுளவெரராசு
 வெஸ் | பூஹநாராயணாமெயவளரெரவெஸ் | உரவ
 ரடி || ௪௯ || யடி ஜெது ஸக்தள் தள தடி நஹுஷ கு
 டெ | ஜும்ஹாஸு ஸஹிவம் தெந ஜோஹவாவ ஸம் || ௫௦ ||
 ஹடிபுடெ ஜோஹிதெ ததிநீடம் நஹுஷொஹாசு | ஜோ
 ஹிதம் தம் தடி ஹநுபுதுகிதி ஹவயி || ௫௧ || ஜோ
 ரதகிநீடம் து கரகெநாவஹுது | ஸஜாவ யஜாவஹு
 யஸாநம் டெவெரவிஷுதம் || ௫௨ || விஜநவரஜாரஹு
 பூவ ஸமம் நரெஸா || ௫௩ || ஸதகூதுகம் ஸம்பூவ டெ
 வெஜு கெவ்விஷவிதம் || ௫௪ || திரெகீம் வாயபவ ஸவ்யாந
 டெவாநவி ஜோடி ஸம் | ஸஜாவ ஸஜாரம் ராஜாவெஜுடி
 ஜம் பூதீரிதம் || ௫௫ || வுஹஜெவெவொமாந ஸ பூவ
 வெஜுக்ஷபெஹா | ஹடிபுடெ ஜோவி ராஜெஜோ மத
 ஜோஹம் வாரம் மதம் || ௫௬ || வஸாஜிதிதவதுதாநு நஹு

பருத்த புலிகள்போலவும், கருத்த மேகங்கள்போலவு முயர்ந்த
 மலைகள்போலவு மிரண்டு சமுத்திரங்கள்போலவும், எதிர்த்து
 முன் வைத்த கால் பின் வாங்காமல் ஐந்திராஸ்த்திரம், வருணாஸ்திரம்,
 வாயவ்வியாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம்
 முதலானதுகளை விட்டொருவருக்கொருவர் சலிக்காமல் யுத்தஞ்
 செய்தார்கள். அப்பொழுது நகுஷன் ஜிம்பணாஸ்திரத்தை
 வில்லிற் சந்தானஞ் செய்துவிட வதினாலிந்திரத்தும்னன் மதி
 மயங்கி மோகத்தையடைந்தான். மோகத்தையடைந்தவனைக்
 கொல்லக்கூடாதென்று நகுஷனவனுடைய கீர்த்தைக் கப்பத்தி
 ற்க்குப்பதிலாக எடுத்துக்கொண்டு தன் பிரதிக்கையை நிறைவே
 ற்றி யாகத்தை முடித்து நாகலோகத்தையடைந்து தேவர்களால்
 குடிசூட்டப்பட்டிக்கொண்டு தேவநாயகனாகயிருந்து முன்னுலோ
 கத்தையும் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு திவ்விய போகங்களை
 யனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்நிலைத்தும்னனும் மோகந்

வி தயுஜெஃ. 1. சுவி ஸுவிதயெ ஸூநம் வெஹாரணுரிதி புரு
 து || கூக || உயதயாநவவெஹுஜெஹிஜீ ஜெணிகணிபுகா 1. ததூ
 வி தஸ்யா ஸூநெந தவ காஜெஸு உஹுதெ || கூஎ || யதுஸூ
 க்கா திஸஜுஸு ஸஸரீரொ ஹிவயபள 1 யதுஸூகா திஜஸு
 தொ ஜாதமுநா தயா ஸஹ || கூஅ || ஸஜாதுகம் பூவஜுகி
 தயா கொவாஹுதொவிவ 1 ஜெவதொ ஸுஹஸஹநம் ஸூகா
 யதுவ யொயிநா || கூக || யதீரஸூபுகாணாக விஸாவொ
 ஜெஜெஹுக்ஷணாக 1 யது ஸூநாதிவயமா திவாராபிடி
 உஸுஸஃ || எ || ஸிவராதிஹிந யது ஸூகா மஜாஹிகா
 வாரா 1 ஜநவாஹெவிபுகாஸு ஸஜாதாஹொகவாவநா ||
 || எக || யது வூவ்யஹயாநஜெ ஸூரொ ஜுகிவாவவ 1 பூ
 வரொ யது வெ ஸூகா உஜீ ஸவபுகுதொம் மயு || எஉ ||
 ஜவாந ஸஜெ ரூயம் உஜள ஸகூய வெ ஹிவ 1 மஜீத
 ஸுஜொ வூயொ யதீரொ ஜெஜெஹுஸஃ || எந || யது
 ஸூநாக ஸுபுயாநவ நாரஹம் திஜா முணீ || கநூகாஜீ

னவென்றலிந்தப் பூதலத்தில் வேதாரண்ணியமென்றொரு ஸ்த
 லமிருக்கின்றது. அதில் வேதவநேசன் சன்னிதானத்திலளவற்ற
 மகிமைபொருந்திய மணிகர்ணிகையென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்
 றது. அகோ! அதின் மகிமையையாரால் சொல்லமுடியும். ஆதி
 சேஷனும் வல்லவனல்ல. எந்த மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செ
 ய்து திரிசங்கு சரீரத்தோடு கூட ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தானோ;
 மாதாவைப்புணர்ந்த கோலாகலன் மாதாவோடுகூட முக்தியை
 யடைந்தானோ, தேவலர் ஜைகஷவ்வியருக்குப் போட்டியாகப்பிரம்
 மலோகத்தை யடைந்தானோ, எநினுடைய தீரத்தில் பிண்டதா
 னத்தால் பிசாசம் முக்தியையடைந்ததோ, திரிபுராரியென்கிறபிரர்
 மண்ணெதில் ஸ்நானஞ்செய்து கங்கையைக்கண்டுகொண்டானோ,
 சிவராத்திரியிலெதில் ஸ்நானஞ்செய்து கங்கைமுதலான நதிகள்
 பாபங்களில் நின்றும் விடுபட்டதுகளோ, புலிக்குப்பயந்துவேட்
 டெனதின் முழுகி முக்தியடைந்தானோ, பிரவரனென்கிற வேதிய
 டின்தில் ஸ்நானம்பண்ணிச் சகலயாகபலங்களையும்டைந்து கிறுத
 னைக்கொன்றானோ, யெதின்கரையில் வஸ்திரத்தைத் திருடின
 வேடன் மாறிக்கொடுத்து மருபுரவியற்றானோ; காசியபரெதில் ஸ்

பாலலோசனா, பார்வதிப்பிரியா, விஷ்ணுவல்லபா, நீகைண்டா, நிர்மலா, நித்தியா, நிஷ்களங்கா, வேதவேத்தியா, சங்கரா, சம்போ, சதாசிவா, சச்சிதானந்தா, பரமாத்மன், தேவதேவ, திரிபுராந்தகா, என்னப்பனே, பரதத்துவமே, பரிபாலிக்கவேண்டுமென்று ஸ்துதித்துத் தண்டம்போல்விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தாரைதாரையாயானந்தக் கண்ணீர்சொரிய வஞ்சலிசெய்து பக்தியினால் பரவசமாகி நிர்க்குஞ்சமயத்தில் மாந்தாதாவே நான்முகனாலும் நாராயணனாலுமறியமுடியாத வடிமுடிகளையுடைய பரம்பொருளான பரமேசுவரனன்னம்போலங்கத்திலமர்ந்த வம்பிகையோடுகூட விருஷபாருடராயாவிர்பவித்து அரசனைப் பார்த்து ஹே இந்திரத்தும்னா! போரும் போரும் ஸ்துதியைநிறுத்து. இனிமேல் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்தாலுனக்குக் கொடுக்க வென்னிடம் பலமில்லை. யென்னதேவை சொல்லென்றுகேட்கவப்போதரசன் யென் தெய்வமே! சங்கரா! நீரிப்போதென்னிடம் தயவோடுகூடியிருப்பது மெய்யேயானா லெனக்கிந்திரபதத்தைத் தந்து நகுஷனைத் தள்ளுமென்று பிரார்த்திக்க வப்போதீசனிதுதானா வொரு பெரியவரம். அகஸ்தியா இப்பவேசவர்க்கஞ்சென்று நகுஷனைத் தள்ளி இந்திரத்தும்னனை இந்திரனாகச் செய்துவிட்டுவா வென்றனுப்ப வகஸ்தியர் தேவலோகஞ்சென்று நகுஷனைக்கண்டு குசலப்பிரசன்னம் பண்ணிப் பலவாரானபேச்சுகளைப் பேசிவரும்போதிந்திராணியினழகை வர்ணித்தார். அதைக்கேட்

நெருகியா | சஹுக்ஷா நஹுஷஸ்து தாம்மநம் ஸ்ரீயெஷ
 வம் || அக || சுநம்பாரம் ஜிமதிஷு ராஸ்யாய ஸிஸிகாம் ஸம்
 ஹா || உஹுஜோநஸு கிஷிவிபயெஜ் ஸுஅஷெவஸம் || கூ || ம்
 ஸ்வெபுயீயபோநொவஸ லீணர்வெண்பொரெநபுப | தி
 மொததோஜிநயத்யம் ஸம்பஸுநாந் ஜமாஜி வம் || கூ || தஷெஜ்
 ணீ வெஜயதம் ப்ராஸாஜியிராஹ்ய | டிஷாந் நஹுஷம்
 ஷெவமஸவபுஷெஜ் ஸம்பஸுத்ய || கூ || ஸொரவி டிஷெஜ்
 தஷெஜ் ணீபெவம் காஜிபுலீயிதம் | கொடிபுஜ் நினஸவபு
 ஸ்வெபுயி ப்ராஹுத்யா || கூ || ததஷஸுபுநாசுக்ஷுமொ
 மெரித்யாவராணிராஹ த்ய | ஸ்வெபுயி ஸ்வெதி ஸிஸிகாம் வி
 க்ஷெவ ஹவி ஸம்பஸி || கூ || ஸவ்யொஜநோநெந நஹு
 ஷொஜிமொரொவஸ | ஹஜ்ஜுமொ ஜஹாஸொமொரொஹா
 ஹா ஸத்யஸுஜா || கூ || ஹி தம் நஹுஷம் ஸொரவி தம்
 ஷாவ கமொஸாஹவ || கூ || ஜாவிஷீதாய ராஜெஜ் யஜி
 வம் த்யுஷா டிஷாந் || கூ || விஜிஷிவஸவபுக்ஷாஜித்யம்
 காகாஹஸாஹவம் | ஹஜ்ஜுமொ வ ராஜவிபுஜி க்ஷெஹுஷ

நெருகியின்திராணியிடம் காதல் கொண்டு பல்லக்கிலேரி யிந்தி
 ரீன்போஸ் ரிஷிகளால் வகிக்கப்பட்டிருக்கந்தர்வர்கள் கானஞ்செய்
 ய தேவதாசிகள் நடனஞ்செய்ய மிக்கமனம்கிழ்ச்சையுடன்நதப்
 புரத்தைக் குறித்துச் செல்லும்போது வைஜயந்தமென்கிற உப்ப
 ிகையிலிருந்திராணிகவாக்கத்தால் பார்த்தாள். அப்பொழு
 து நகுஷனவருடைய சரத்தால் பூர்ணச்சந்திரன்போன்ற மு
 கத்தைப் பார்த்துக் காமபாணத்தாலடியுண்டு சீக்கிரத்திலிந்திரா
 ணியைத் தழுவவேண்டுமென்கிற துரையினால் துஞ்சாய் நடவு
 மென்கிற வர்த்தத்தையுடைய பதத்தை ஸர்ப ஸர்பவென்றிரண்
 டெர்முச்சரித்துத் தன்காலாலகஸ்தியரை யுதைக்க வப்போதகஸ்
 தியர் நீ ஸர்ப்பமாய் போகக்கடவாயென்று சபிக்கவுடனே நகு
 ஷன் பெரியமலம்பாம்பாய்ப்பவிக்க விந்திரத்தும்னன் கண்டு சிரிக்க
 மலம்பாம்பான் நகுஷனகஸ்தியரைப்பலவாராக் ஸுதிக்கவப்போ
 து கும்பசம்பவர் நகுஷனைப் பார்த்துப் பயப்பட்டாதே தர்மபூத்
 திரருடைய தெரிசனத்தால் சாபநிலிருத்தியுண்டாகுமென்றனக்
 கிரகித்து இந்திரத்தும்னனுக்கு முடிசூட்டினார். அவனும் மகா

சேஷையக ॥ கூஎ ॥ ஸேமோஷ விரம் பூரவ்ய டெவெஜகம் 3
 ஹீவதி: । ஜேனிகண்ட்யாம் ஜேமெந பஸ்யாமொ நுபவெ
 ஹவ்ய ॥ கூஅ ॥ ஐசம் ஸாராஜா டெவெஜா நஹுஷஸ்ய
 யாஹவக் ! ஸாநாது ஜேனிகண்ட்யாம் து டிஸநாதுஜரஸ்ய ॥
 ॥ கூக ॥ டெவெஷா ஸ்ரீ ஜேனிகண்ட்யாவ்யா ஸவ்யாஹீஷபூஜாயி
 ஸ்ரீ । டெஜாரண்யஸ்யெராஜநாஜித்யூர்வி ஹ்ருவெத ॥ க௦ ॥
 யத் ஸாக்ஷா ஜிஜ்: சுஸிதவ்யஜ்ஞம்மம் மத: । ஜேஹீர வண்ட்ய
 தெ தஸ்யார்: கெநவா ராஜிஸ்ததி ॥க௦க ॥

உதி ஸ்ரீஸாதெ பௌரணெ ஸநதூரஸஹிதாயாஹ

கெத்தவெண் உபரிவாமெ வெடாரணுரீர்ஊடுது

ஐ. கு. ஜெ. ராவ் ரா. ந. நா. சி.

உயராயிசுபு.த.தெனோ:ய்யாபி ||

ஐதேயகவிஞ்சொழியாயி ॥

சுய அறிவொளியாய் ||

சோடா தா—கொழுவள விபு வரவோகா னெணிகண்டார்
வியாநதம் | ஸவ்யஜிமம் பூவ தநெ கயய விஷ்ணாசு ||

சந்தோஷத்துடன் வெகுகாலமிந்திரசகத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். கேட்டீரு மாந்தாதாவே மணிகர்ணிகையின் மகிமையை யேதோ தெரிந்தவரை கொஞ்சம் சொன்னேன். யெதில் ஸ்நாநஞ்செய்துப் பிரவரர் சகலபாகபலத்தையுமடைந்தாறோ அதின் மகிமையை ஒருவராலும் புறவுஞ் சொல்லமுடியாது. சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்ருமா ஸம்மிதையில் இருபத்தியோருவதத்தியாயம்

இந்திரத்தும்னன் சரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்திரேண்டாவது அத்தியாயம்.

மருபடியும் மாந்தர்தா நாரதரை நோக்கி, நாரதம்காழுனிவ
ரே மறைக்காட்டில் மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்

|| ௧ || நாரதஃ—ஸ்ரீணு ராஜிவ வுராவது தீதாஸபுகி
 வாழ் | உதிஹாஸம் வுணு தம் தீணிகண்ட்யாஃ ப்ரஹாவஜி ||
 || ௨ || காமுபஸ்ய ஸுதொ ஜெகத ஃநள சூயாஹயொ வ
 தீ | தெஜஸா தவநாகாரொ தீஹாகாயொழி ராபிவ || ௩ ||
 தவஸெவெ ஸதா சூய ஸுஜிஸ்ய மிராம் வதி || ௪ || ஹகுதி
 ஹகுதி தஸவபுஜொஜடாவிஸுராவதக்ஷிதஃ || ௫ || ஸஹஸ்யா
 ஸம் ஜொஹாரொ வாயுமக்ஷஸஹஸ்யக்ஷ | ஜீண்டவண்டாஸ
 நம் வஸாநி:ரஹாரொழவததா || ௬ || தீஷெ வஹாமிஜெ
 ஸொ ஹெஜெதெ தொயஜெமஃ | வஷபாகாரெ வஹநகுஜபாவ
 ஷபாராஸஹஸ்யஸம் || ௭ || ஜவெநெதிகதிநாணி நர்ஸா மு
 நுஸ்தொவநம் | ஸவா ததாவ வஷபாணா தீயுதம் தாநவஸ
 தஃ || ௮ || ப்ராஹ்மாவீதாஸஸ்ய ப்ரஹா தொகவிதாதி
 ஹம் | ஹாஸாராஹு ஹாரத்யா ஸஹஸவபுரோஜெனெம் || ௯ ||
 உவாவ விபாதா தம் தாநவம் சூராவெதஸ்ய || ௧௦ || ப்ரஹா—
 உதிஷெ தாநவெஸுஷெ ப்ரஹாஹம் தவஸா தவ || ௧௧ || து
 ஷெதாஸி தவ விதெயதததெ தததாஜெஹம் | உதி மு
 ஹா விபெவபாக்யம் சூய உஹாயஸம்ஹாசம் || ௧௨ || ப்ரணஜெ
 வ விபி வஹா ஸிரஸ்யஜ்ஜிதிராசாசம் | துஷாவ வானீஹதா

து சகலயாகங்களுடைய பலத்தையுமடைந்த மறையோனார். விரி
 வாய்ச் சொல்லுமென்றுவினவ வப்பொழுது நாரதர் சொல்லு
 கின்றார். மானவனே கேளும் மணிகர்ணிகையின் வைபவமத்தி
 யசச்சரியம், முன்காலத்தில் காசியபருக்கு தறுவென்கிற ஸ்திரீ
 யினிடத்தில் ஸூரியன்போல் தேஜஸ்ஸோடு மலைபோன்ற சரீர
 முடையகருதனென்கிற வொருபுத்திரனுண்டானான். அவன் ஜ
 டாதாரியாய் விபூதிபூசி ருத்திராக்ஷம் பூண்டு ஆயிரம் வருஷம்
 ஜலத்தையுமாயிரம் வருஷம் சருகுகளையு மாயிரம் வருஷம் வா
 யுவையுமாகாரம் பண்ணிக்கொண்டும் பின்பாடாகாரமே யில்லாம
 லும் கோடையில் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் குளிக்காலத்தில் நடு
 ஜலத்திலுமிருந்து பிரமனையுத்தேசித்துப்பதினாயிரம் வருஷமுக
 கிரமான தவஞ்செய்தான். பிற்பாடு சரஸ்வதியோடுகூடக் கம
 லாஸநன் ஹம்ஸவாஹனாருடறுகக்கருதன் முன்னேயாவிர்பகிக்
 கவப்போதசரன் பிரமனை வணங்கித்துதித்தான். பிரமனுமவனை

நோக்கி வேண்டிய வரத்தைக்கேளென்று சொல்லவசரன் ஒருவராலுமெனக்கு மரணங்கூடாதென்றுவரித்தான். அப்போது கமலாசனன் சகல வேதங்களிலேயுஞ்சொல்லப்பட்ட சகல யாகங்களுடைய புண்ணியத்தையுமடைந்து பிரம்மவித்தாயிருக்கின்ற வேதியனஸ்திரமெடுத்து யுத்தஞ்செய்து கொன்றாலுமிய மற்றவர்களாலுன்னைக் கொல்லமுடியாதென்று வரத்தையளித்து விட்டு மறைந்தார். கிருதன் வரத்தையடைந்து சந்தோஷத்துடன் சீக்கிராசாரியரைக்கண்டு வணங்கித்தன்னுடைய வரலாபத்தைத்தெரிவிக்க வசரகுருவும் மனமகிழ்ந்து கிருதனை நோக்கி லோகத்தில் சகல் யாகங்களிலும் தீகைப் பெற்றவன் கிடையாது. பிரம்மஞ்ஞானியாயுதமெடுக்கவும்மாட்டான். ஆகையாலுனக்கு

[illegible]

நாசங்கிடை யாது. சீக்கிரமாகச் சுவர்க்கத்தை யடைந்து தேவர்களைச் செயித்து அமராவதியிலிருந்து செங்கோல் செலுத்தி யசுரர்களைக்காரென்று சொல்ல வசுரனுமமராவதியையடைகோட்டை செய்து, வாத்தியங்களை முழைக்கிக் கோட்டைகளையிடிக்கவழி போதிந்திரன் தேவனைன்னியத்தோடு கூட வெளியில்வந்து சத்துருக்களை யெதிர்த்தடித்து யுத்தஞ்செய்ய வொருவருக்கொருவர் சலிக்காமல் வெகுதூரம் சண்டை செய்தார்கள். அநேகமசுரர்களைத் தேவர்களடித்து மாய்த்தார்கள். தேவர்களை யசுரர்கள் டித்துத்தள்ளினார்கள். அந்தச்சமயத்திலிந்திரன் வச்சிராயுதத்தாலடித்து ஒவ்வொரு அடியினால் நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம்சுரர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாய் மாய்த்தான். இந்திரனுலடிக்கப்பட்டவசுரப்படையானது மூலைமூலையாய் தலைவிரிகோலமாயோட வப்போதசுரனுபகன் வேகமாயோடிவந்து தேவேந்திரனுக்கு லக்ஷம், யமனுக்குப்பதினாயிரம், அக்கினிக்குப்பதினாயிரம், வாயுவுக்குக்கோடி பாணங்களைவிட்டு மலைபோல் சலிக்காமல் நிற்கவழி பொழுது தேவர்களெல்லாருமொன்றுசேர்ந்தசுரனை யெதிர்த்து நின்று யுத்தஞ்செய்தார்கள். வாயுவானவன் கூர்மையானவொரு

ஸ்வாணெந கௌவெரஃ கஹவத்ரிணா || ௨௯ || யுஜிம் விஜெஹ
 வரணஸாராயிம் நிரயுதிஃ க்ஷணாக்ஷ | ஹயாநஷ்ளவ வஸ
 வொ ரீராதஃ வாஷ்டிபுஸாரயீந || ௩௦ || ஐஜுஸாராவி வஜே
 ண ஜவாந் குராயஜேஸா | ஸக்யா விஜெஹ நிபிம் வஹிஷ்ட
 ணெந ரேஹபுநி || ௩௧ || யஜே ஜவாந வெக்யாயம் யயே
 ஷம் ஷெவபுஷ்வாஃ | ஜஹுஸ்யாயவ்யகம்பொஃயம் வஜகாய்
 ஸிதொஃ ஹிவக்ஷ || ௩௨ || வஜம் ஸகிஸு ஷணஸு கிரதொஃ
 ணாந்ஹபுநி | குராயஜேஹம் ஸஜாஸாஷு வ்யஸீயபுந ஜஹீத
 யெ || ௩௩ || ததொ விஹஸ்ய குராயஸு ஸஜேஹு ரேஸு
 ஷுஷ்ட | ஜவாந ரேஹபுநி ஷெவெஹம் மஜஸுஸாக்ஷ பவாதஸா
 || ௩௪ || நவஜாரெவபுநிஷுதம் வஹுயாதம் ஸவீவதிஃ | ய
 ரொஃவி ப்ரஹதஸெந ஸக்யாவஸுரேஃவெயிவாந || ௩௫ || தத
 ஸெ ஷுஷ்டுஷ்வா யஜேநெஹுஸிதொஃ | விஜித்ய
 ஜேவாந் குராயஸு வஹுஜெ ஸொஃரொவதீ || ௩௬ || நெத்ரு
 ஷொக்யம் ஸவஸம் நீகா நிக்ஷயொ ரேஹபுநி | ஜேவாஷுநா
 விஸித்யாவி நபுநாஷிஷு ஸததீ || ௩௭ || க்ரீஹநவகஸு

பல்ல பாணத்தாலவன் வில்லை முறித்தான். குபேரன் கழுகிரகு
 கட்டினவொருபாணத்தாலம்புறத்தூணிகளையறுத்தான். வரு
 ணன் துவஜத்தையொடித்தான். நிருருதி சாரதியைக்கொண்
 றான். அஷ்டவஸுக்களெட்டுக் குதிரைகளையும் மாய்த்தார்கள்.
 சப்தமருத்துக்கள் பக்கபெலத்தைத் துலைத்தார்கள். இந்திரன்
 வச்சிரயுதத்தினாலசுரன் மார்பிலடித்தான். அக்கினி சக்தியினால்
 நெற்றியிலடித்தான். யமன் காலதண்டத்தால் மண்டையிலடித்
 தான். இவ்விதமடித்துங்கூடக் கிருதன் மலைபோலசையாமல்
 நிற்க வச்சிரம், சக்தி, தண்டம் முதலானவாயுதங்களவன் சரீரத்
 தில் விழுந்தக்கினிகணங்களைக் கக்கிக்கொண்டு பொடிப் பொடி
 யாய் சிதறிவிட்டதுகள். உடனே கிருதனிப்புலக்கையைத்
 தலைக்குமேல் சூழற்றியடித்தந்திரனை யானையில்நின்று கீழேதள்ளி
 னான். இந்திரன் நவத்துவாரத்தினாலும் ரத்தத்தைக் குபீர் குபீ
 ரென்று கக்கிக்கொண்டு விழுந்தான். யமனுமவ்வண்ணமானான்.
 மற்றவர்களோடிவிட்டார்கள். உடனே யசுரன் தன்சேனையோட
 மராவதியில் சென்று நந்தனம் முதலானவுத்தியானங்களில்

வொடுஞ் ஸுருஷிதொ ஞானவெய்யுதம் ! வாயோநஸு
 ராந் விபுரந் ஸுருஷிதொ ஞானவெய்யுதம் || ௩௩ || தெ டெவா மிரி
 ராஜஸு மஹா ப்ராபுராதீதம் ! சூரபுரநயொ
 வாய் சூரபுரஸு ஞானாதம் || ௩௪ || வயொவாயபெய்யு
 தொ ஸுருஷிதொ ஞானவெய்யுதம் ! தெவா— வாய்தெ நஸு
 ராந் ஸவபுரந் சூரபுரஸு வரதாதம் || ௩௫ || ததீயாதிசுதோ
 ஸுருஷிதொ ஞானவெய்யுதம் ! ரகாஸுரந் ஸவபுரந்
 வயொவாயபு விநுதம் || ௩௬ || ஸுருஷிதொ— வெடாநவிஜிஸு
 ஸுருஷிதொ ஞானவெய்யுதம் ! தம் ஹதெநி ஸுருஷிதொ
 ஸுருஷிதொ விஸுஷிதொ || ௩௭ || ததொதிரா நுபெரு
 ஷு ஸுருஷிதொ ஹம் மதாம் ! சூரபுர ஸுருஷிதொ ஸ
 வபுரநிதம் ஸவநிபுரந் || ௩௮ || வெடாநவிஜிஸு ஸவபுர
 ஸுருஷிதொ ஞானவெய்யுதம் ! சூரபுர ஹதெநி விநி: ப்ராஹ் தஸாதி
 ஸுருஷிதொ || ௩௯ || தெவகாயபுரந் யுஷாவிவிபுரந் கிஷு
 ராதம் ! ஞானவெய்யுதம் ஸுருஷிதொ யுஷாகம் கிஷு
 வம் ஹதெநி || ௪௦ || தஸாதிஷுஷாஸு யம் கொவி ஸவபுர

சரஸ்ஸுக்களோடு மிகவும் சுகத்தை யனுபவித்தான். தேவர்கள்
 கிருதனால் பீடிக்கப்பட்டு மகாமேருவின் குகையிலொளித்துக்
 கொண்டார்கள். இவ்வித மிருக்கும்பொழுது சத்துருவைக்
 கொல்லுமுபாயத்தைக்கூடியவரை தேடியும் சரிப்படாமலமரர்க
 ளெல்லோரும் பிரம்மலோகஞ்சென்று பிதாமஹரைக்கண்டு சாஷ்
 டாங்கமாய் நமஸ்கரித்துத் தங்கள் வருத்தத்தை முறையிடவப்
 பொழுது கமலாஸனமரர்களைப்பார்த்தமரர்களே ! சர்வயாகங்
 களிலேயுந் தீசுஷ்பெற்றவராயும், வேதாந்தவித்தாயுமிருக்கின்ற
 வொருவந்தணராயுதமெடுத்து யுத்தஞ்செய்தால் கிருதனை வதஞ்
 செய்யலாம். வேறுபாயங் கிடையாதென்று சொல்லவுடனே
 தேவர்கள் பிரமனிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மேருவைய
 டைந்து சகலமான வந்தணர்களை யு மழைத்துச் சபைகூட்டியவர்
 களை நோக்கிப் பூசுரர்களே நாங்கள் ராச்சியமிழந்து சத்துருக்
 களால்வதிப்படுவ துங்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயமே ! நாங்கள்
 கஷ்டப்படும்போதுங்களுக்குச் சுகமுண்டா ? சகல யாகங்களி

வெகுஷு நீகூழிதம் | விஅநு யுபாய ஸம்பாது ஹநுயாரோ
வபங் தழு || சக || நாரடி— ஐத்யுக்ஷெரெஷாஹ வலி
ஷொ ஸ்ரஹநநம் | ஸுணுஜ் திரஸுபெருஷா ஸ்ரஹென்.
ஷத்ரு கெஷுந || சஎ || ஜோதிஷொரெந யஷாரொ வாஜிவெ
யெநவாவரெ | ஸவபுதொஃவபோதெண ஹுதிராதெண
வாவரெ || சஅ || தயாழவெபாபுரிபோதெண ஸளத்ராஜெணா
வரெ லிஜாம் | வஹுநாழத்ரு கிபுக்ஷெந வாஜிவெயெந கெவ
லு || சக || யஷா நெவாஸி கிம் ஸவபுயெஜெயபுஷாழத்ரு
லஹுதெ | போ ஸவபுக்ரு துயஷாரம் வடிநி ஸ்ரஹணாடியம் ||
|| ௫ || நததஜதவெவ ஸுாசு கெவலம் யஜுஷொழிதெம் |
யெஜெயபுஷாழலி நாநூலிஸூவாலிராழிதெபுஷெவெம் ||
|| ௫க || ஸாவாஸவபுாஸு நாஷுலி குதஸுஷுபுாசுபஜெவாக் |
வெஷாநாஜெபுநதகெவ ஹாரவாஜொ நிபுபுநு || ௫உ || யெஷெ
ஷுநுபுபாபாஸு ஸகெர வெஷாநு மிநீநிவ | வெஷாநாஜெபுந
கெவா வெஷாநுநு நவெஷுஹு || ௫ங || ஐத்யுக்ஷெரெஷா

லுந்தீகைபெற்றவராயும், வேதாந்தவித்தாயுமிருக்கின்ற பூசர
ஸுல்தான் கிறுதனுக்கு மரணமென்று பிதாமஹர் சொல்லிவிட்
டார். ஆகையாலுங்களிலாறவது தீகைபெற்ற வித்வான் யுத்
தத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்லவப்பொழுது வசிஷ்டர்
வானவர்களைநோக்கி, வேதங்களநந்தங்களாச்சதே. ஒவ்வொரு
வேதத்திலுஞ் சொல்லப்பட்ட யாகங்களோ வெருவாயிருக்கின்
றதுகள். ஆகையாலசுவமேதம் முதலான சகலயாகங்களையுஞ்
செய்த மறையோர்கள் கிடையாதென்று சொல்லவப்போதிந்தி
ரன் பூமிமுழுமையும் சுற்றிப்பார்த்து மொருவருங்கிடையா
மல் மறுபடியும் மறையோர்களைப் பார்த்து யெவ்வளவு யாகங்க
ளேற்பட்டிருக்கின்றதுகளோ முழுமையுங்கணக்கிடுங்கள். நான்
யாருக்காவது செய்துவைக்கிறேனென்று சொல்ல, வேதியர்கள்
வானவேசனைநோக்கி, யுமக்குத்தெரியாததென்னவிருக்கின்றது.
பாரத்தீவாஜருக்கு நீர்தானே பர்வதாகாரமாய் வேதங்களைக்
கூண்பிவித்துப் பூருவுமொருவராலு மப்பியசிக்கமுடியாதென்று
சொன்னவர், அப்படியிருக்கவெப்படி நாங்கள் யாகங்களைக்
கணக்கிடுவோமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்போதிந்திரன்,

ராஜநு ஸ்ராஹணெவபுஸ்யுஹிபுஸம் । சுநெஷுஜாணாஸ்த
விபும் யாதெத்ராஸெஷுயுகுஷணெயபுதபு ॥ ௫௪ ॥ சுஷு
தாஜுஸம்விபும் ஸகெத்ராஜீநநிநாஸுரெஃ । ஜெஹாஜெருமு
ஹாம்புராபு கிஹிதாஹிபுஸாஸ ॥ ௫௫ ॥ மதெஷு சுதி
விதாஸெஷுய ஸகெத்ராஜீஹிபுதெ । யொகபாஸெஷு ஸந்தெ
ஜெநெகெம் ஜெஹிபுதெ ॥ ௫௬ ॥ சுநயாஜாஸ ஹிஜிஷுஜாநுஸவபு
நுஸுஹிஷிநுப । சுஜிஸுஸுது விபெஷுஜாஸுதகொடிபு
நீஸுராஃ ॥ ௫௭ ॥ வஹிஷுஜாஜெஷுஜா ஸுஸுஸுதிவராஸுராஃ ।
ஸவபுநு ஸெவாஸு ஜெஷுஜாநுஷிநு ஜெநுநுநு ॥ ௫௮ ॥
ஹிபு— யாஜிபிஷுஜாஜெஹா கெகம் ஸ்ராஹணம் ஸவபுயஜு
தம் । ஸெஷுஜாஸுதகெஷுஜா சுதாஸுதாஸுதாஸுதா ॥
॥ ௫௯ ॥ ஸ்ராஹணம்— நாஸெஷு விஜெஷு வெஜாநுநுநுநு
ஜெதுதெ । சுயஜெது ஜெஷுஜாஜெஷுஜா ஜெஷுநாஸு ॥ ௬௦ ॥
நாஸுஜெ— ஹிபுஸெஷு ஜிஜெஷுது சுஸிபுஸுஹணவசு
வம் । ஸுஷுஜாநாஜி விபெஷுஜா ஜெஷுஜாஜெஷுஜா ॥ ௬௧ ॥
சுஹாஸுபிஷுஜா ஸுயம் தம் ஸவபுயஜெஷு ஜிஷுதிதம் । சுஹம்
வெஜாநுவிபுவி ஹிஷுஜாஜி நஸம்ஸுயம் ॥ ௬௨ ॥ ஸுதம் யா
வாஸுஸு ஜெஸெஷு ஜிஷுதிணாஸுயெ । ஸுதா ஸெது
யாஸுதாஸு வெஜாஸுஜெ ஜெஷுஜா ॥ ௬௩ ॥ ஸுஷுஜாஸு ஸு
நாஸு வாஸுஸு ஸுஸுதா யா । சுஸிபுஸு ஸுஜாணம் தது
ஸுஷுஜாஜி ஜாநுஸு ॥ ௬௪ ॥ நாஸுஜெ— ஹிபுஸெ ஸுஷுஜா
தது ஸெஷுஜா ஜிஷுயாஜெஜாஃ । சுயம்ஸுயம் தஜிபுஷு
ஸுஷுஜாஸுஜெ வஜஸுநம் ॥ ௬௫ ॥ ஸுஷுஜா— வெஜாஸுஜெ ஸு

முகம்வாடி யொன்றுந்தோன்றாமல் மதிமயங்கியிருக்க, வத்தரு
ணத்தில் பிரவரரென்று பேருடையவொரு மறையோனிந்திரனை
நோக்கி யமரசிகாமணியான மஹேந்திரனை! கவலைவேண்டாம்
மறைக்காட்டின் மகிமையினால் நானே கிறுதனை வதைக்கின்
றேன். நான் தென்னாட்டில் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும்போதங்
கொரு பெளராணிகர் புராணம் வாசித்துக்கொண்டிருந்தா ரதிலி
ரண்டு சுலோகங்களிருந்தன. அதுகளை நான் கேட்டேன்.
அதெப்படியானால் வேதாரணியத்தில் வேதவநேசன் சன்னி

கந்தியாயா நணிகண்ட்யா து யொ நரஃ | ஸ்வனவ ஸவ்ய
 ஜெதஷு ஃகிதிதஸ்ய நஸம்ஸயம் || ௬௬ || வெதாநவிதவனவ
 ஸ்ய ஜீவநுஷதஸ்வனவஹி | ஸ்வனவ ஸவ்யுயொகாநாநாஸா
 ஸம்ஸயப்யா தயா || ௬௭ || நாரஃ—ஐதிஸ்வாவாணெ ப்ரவ
 ரொ ஸவெய ஸாஹித்யயாஸ்வவந | விஸாஸ வனவ ஸவ்யுத்
 பாராணமயகாரணம் || ௬௮ || மஹாரோ வயபிஜெய ஸா
 ஸ்யாரோ நாத் ஸம்ஸயம் | ப்ரவரஃ—ஸாதம் யா தத் தீ
 யெய் ஃனிகண்ட்யாஹ்யெ திஜாஃ || ௬௯ || ஹநிஷ்யாஜிஷ்ய த
 க்யாயம் பஸாஜீஸ்ய வெவவம் | விஸாஸொவ்வி தோத்ரா
 தொ வயிஷ்யாஜிவ தாநவம் || ௭௦ || ஐத்யுக்ஷா ஸக்யாஹாய
 ப்ரவரொ ப்ராஹணாமுணீ | ரயஜாநய ஜெ ஸ்வயித்யு
 ஜெதா வயவிததம் || ௭௧ || தாதெ ஜெயெ விப்ரஜாஸ்யாப்யாதி
 வஹஸ்ய தம் | ஐத்யுவாவ தயா வக்யே தாதவிஜெயவஸாரயி||
 ௭௨ || ரயஜாநுஹ்ய யாதெ தெ ப்ராஹணாஃ ப்ரவரொ
 ததா | சுநாஜமுவிதித்ரம் தஜீஷ்யகாரி ஜீவ்வதெ || ௭௩ ||
 ஜெவாஸ்யுஜேவாஸ்யு பாரஸாதெநுதாந மதாஃ | மஜீ

தானத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஒருக்காலா
 வதெவன் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றானே அவன் சகல யாகங்களிலுந்
 தீக்ஷபெற்றவன், வேதாந்தவித்துமவனே அவனே ஜீவன்முக
 தன். அவன் சாக்ஷாத் சம்புபோல் சகல லோகங்களுக்கும்
 சாஸ்தாவென்று பிரவரர் சொல்லவுடனே மறையோர்கள் சரிசரி
 இதுண்மையே வேதவந மப்பேர்ப்பட்டதுதான் நாமெல்லோரு
 மிப்பவேபோய் ஸ்நாநஞ் செய்யவேணுமென்று புரப்படவப்
 போது பிரவரரிருக்கட்டும் பின்னாலே நீங்கள் போகலாம் நான்
 வேதவநத்தில் மாகமாசம் பூராவும் மணிகர்ணிகையிலும் வேத
 தீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்திருக்கின்றேன். நான் சகல யாகங்
 களிலும் தீக்ஷிதன், வேதாந்தவித்தாயுமாகிறேன் சந்தேகமில்லை.
 இதோ வதைக்கிறேன் கிருதனைக் கிளம்புங்களென்று சொல்லப்
 பூசுரர்களேப்படியே யவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். தேவர்கள்
 ஐசன்னியமாகபவித்து முன்சென்றார்கள்; இந்திரனாஞ்ஞையினால்
 மாதலியினால் கொண்டுவரப்பட்ட ரதத்தில் பிரவரரேரிக் கொண்டு
 வில்லை வளைத்து நானேற்றி மண்டி போட்டுக்கொண்டு காதுவரை

பியக்கினிப் பெரிகளைக் கக்கிக்கொண்டு கிருதனால் விடப்பட்ட சரங்களைக் கபளீதாரம் பண்ணிக் கிருதனுடைய தலையையுமறுத்துச் சப்த சமுத்திரத்திற்குமப்பால் கொண்டுபோய் போட்டு விட்டது. - அப்போதமரர்கள் மனமகிழ்ச்சியடைந்து வேதியனைத் துதித்தாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டார்கள். அசுரர்கள் வில்லை யெறிந்துவிட்டுத் தலைவிரிகோலமாயோடிவிட வானவர் நாயகனான தேவேந்திர னமராவதியையடைந்துப் பிரவரருக்கு வெருவித் தமரியாதைகளைச் செய்துச் சசிதேவியோடு கூட வெரரு நாள்ராத்திரிச் சுவர்கத்திலிருந்துவிட்டு மருநாளெல்லோர்களையு ழுழைத்துக்கொண்டு வேதவநம்வந்து விதிப்படி மணிகர்ணிகை யில் ஸ்நானம்பண்ணி வேதவநேசனைக்கண்டு தெரிசித்துப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து ஸ்துதித்தான். அப்பொழுது கருணை

வீரஸௌநஸு களஸிகம் || க௦௧௭ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாநெ வுராரணெ ஸநதூராரஸஹிதாயாம்
கௌத்ருவணெ உவரிஹாமெ வெஹாரணுரோஹாதே
பீணிகுணிகுகாமெஹவெ புவரொபாபுரானநாபி
வனகாஹொதூரஸதததொஃஜ்யாயம் ||
ஐதி த்யோவிஸொஃஜ்யாயம் ||

கய த்யோவிஸொஃஜ்யாயம் ||

ரோஹாதா— ராஜஸௌநஸுஹஸுராலு, பீணிகுணிகுகாமெ நிபி
ஜநம் | கயம் ப்ரெஷம் ப்ரோணம் கள வீரஸௌநஸு களஸிகம் ||
|| க || நாரதம்— உராரிவெ வ்ஷயெ ராஜிநு வீரஸௌநாஹுபொ
நுபம் | வஹுவாததூதூதூ ப்ரோவதிரிவ ப்ரஹம் ||
|| ௧ || விதாந வாஹீ ஸபேபுஸு ப்ரஹுணெரா திரிவகுணிகம் |
ஸத்யவாஹீ திக்ரோயஸுபுஸுதூநிவஹுணம் || ௨ || சூர
ஸம் ப்ராணிவிவகுப பீஜஸௌநெ வெ விதாயயா |, சூபி
த்யு ஸஹுஜாம் ராஜா ராஜஸௌநஸுதம் || ௪ || ராமெ

பிரமாணமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரசம்மிகையில் இருபத்தியிரண்டாவது
அத்தியாயம் பிரவரசரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்திமுன்றுவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரைப்பார்த்து நாரதமுனிவரே!
ஆயிரம் ராஜஸூயத்தைக்காட்டிலும் மணிகர்ணிகை ஸ்நானமெப்
படிப் பெரிதாகும். அதில் பிரமாணமான வீரஸேந கௌசிகர்
கள் யார்களு என்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— கேளுமர
சனே! தமிழ்நாட்டில் மிகவும் தர்மசீலனாயும், கல்வியில் சிறந்த
வனாயும், சத்தியவாதியாயும், கோபத்தை ஜெயித்தவனாயுமுள்ள
வீரசேனனென்றொருவரசன் பிரஜைகளைப் பிதாபோல் பரிபா
லித்துவந்தான். அவ்வரசன் காவேரிக்கரையில் யாகசாலைக்கட்டி
யாயிரம் ராஜஸூயங்களைச்செய்து தேவர்களையும், முனிவர்களையும்

நாய வமெ தலிநிஸுஷ்வாந் || ௧௬ || ஸுஷெஹமேஸாணா
 ஸுள' களஸிக்ஸுரவெமதம் | வதநுஷநிவெஸாஸா ஸீணிக
 ண்டுஜைம் நுப || ௧௭ || தத ஸீமோ ஸீராய ராஜாஷி
 வ்யாவ்யீபீதம் | தயொஸுரீரயொ ராஜிநு வத்ரிநாஜிஷாஸ
 ஸீதிதள || ௧௮ || தெஜோயிள ஸுள வுரம்ஷள விஜாநவர
 ஸீபுரிதள | கவரோலிவ்யுதள தாஷவநுதாஸீரவாணிவி ||
 || ௧௯ || ஹுயொகா மதள வஸாஹுணுவிதம் ஸீவீவதெ |
 ஹுஸாஹுக்ஷெவாவ ராஜாஸுள ஹிஷுஷாஸுமஹக் || ௨௦ ||
 வதநுஷஸாநாஸிஷாணா ஸீமே ஸுமடாஹுமம் மதம் | வகீதம்
 களஸிக்ஸுராய ஸீஷுஸுஷிஷாஸநம் மதம் || ௨௧ || ஸுஷாவி
 வதநுஷெ ஸுமெட ஸுக்ருதாஸுஸுலீ நுப | ஹுதொஷீஷு
 ஸுஹஸுநம் ஸுமடவாஸுஸு வத்ரிணம் || ௨௨ || ஹி ஹிஷு
 மதிம் ராஜிவகூதிணாநடூபஸுதே | ஸீயா ஸுஷாஸுதம் தவெ
 ஹுஷீம் ஸீணிக்ஸுரானு ஸீஜநு || ௨௩ || ஸுஹஸுராயஸுருயெ
 ஸுஷா விஸிஷிதி ஹுஷெத | நகூதாணுவி ஸுஷாஸுதம்

வந்தப்பக்யை வீரசேனனெரு பாணத்தாலடிக்கப் பகியானத
 டிபட்டலரிக்கொண்டு மணிகர்ணிகையில் விழுந்து மரித்தது.
 அரசன் சேனைகளைவிட்டந்தகாரத்தில் விருகூங்களாலும், கொ
 டிகளாலுமடர்ந்த காட்டிலொண்டியாய் வழிதெரியாமல் தட்டுக்
 கெட்டுத்திரியும்பொழுது ஒரு வேங்கைப்புலியானதரசனையடித்
 துக்கொன்றுவிட்டது. உடனே கோட்டானுமரசனும் திவ்விய
 விமானத்திலேறிக்கொண்டு நாட்டிய வாத்தியங்களோடுகூட வம
 ராவதியையடைந்து அமரசன் சபையில் செல்ல விர்திரன் வீர
 சேனைச் சபையி லாஸனங்கொடுத் துட்கார வைத்துவிட்டுக்
 கோட்டானை யழைத்துக்கொண்டுபோய் வெருவித மரியாதைகள்
 செய்து தன்னுடைய வாஸத்தி விருத்தித் துடைமேல்த்துடை
 போட்டுக்கொண்டு வற்சாகமாய் பூஜித்துவந்தான். வீரசேனன்
 பதினாலிர்திரன்வரை சுவர்கத்திலிருந்துவிட்டுப் பூலோகத்தைய
 டைந்தான். மாந்தாதாவே கோட்டானிப்பவுமிருக்கின்றது.
 மேலு மாயிர மிர்திரன்வரை யிருக்கப்போகின்றது. இது நான்
 கண்ணால் பார்த்தவியைச் சந்தேகப்படவேண்டாம். ஆகாயத்தி
 லுள்ள நகூத்திரங்களை யொருக்கால் கணக்கிட்டாலுங்கணக்கிட

ஸக்யம் ஹாரிஜாஸ்யவி || ௨௪ || நஸக்யதெ மஹம் ஸார்த்ஹே
 ணிகண்க்யாம் நயுவொததி | வித்ராஸவொதவி யஸோநர்ஹயம்
 தஸ்யுதொயதம் || ௨௫ || வதநம் விதரம் வஸ்யுங் வர்ஜி
 நேயஸஹவ்ரிணம் | வண்க்யுதெ கெந ரோஹாதேவ ணிகண்க்யாம்
 ரோஹாதேவ || ௨௬ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாரதே வாராணே ஸநதூரோஸஹிதாயாம்
 க்ஷேத்ரவணே உவாரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதேவ
 ணிகண்க்யாம்கொவெஹவெ வீரஸெநகஸிகொவாவ்ரநஹாரி
 ஆஹஸொதரஸததரோஜ்யாயம் ||
 ஐதி த்ருயொவிஸொஜ்யாயம் ||

சுயவதூவிபூஸொஜ்யாயம் ||

—(0:0)—

ரோஹாதா— சுயம் ஸஸாவ ஸம் வுத்ரம் நாஹவொஹ
 நயுவஸததி | சுயம் தஸ்யாக்ஷயஸ்யுத ஸவஸ்யுத யவொஜ்யாம்

லாம். வேதவநத்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகையின் ஸ்நாந பலத்
 தைக்கண்க்கிடமுடியாது. பிதாவானயயாதியால் சபிக்கப்பட்டுங்
 கூட யதுவானவன் ஆயிரமசுவமேதஞ்செய்த தனது பிதா சுவர்
 கத்திலிருந்து விழும்போது மணிகர்ணிகையின் ஸ்நாந மாகாத்மி
 யத்தாலழிவில்லாமல் சுவர்க்கத்திலேயே யிருந்தானென்று நாரதர்
 சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் இருபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்
 வீரசேன கௌசிக சரித்திரம் முற்றிற்று.

—❀❀❀❀—

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

❀❀❀❀❀❀

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரைநோக்கி ஓ நாரதமுனிவனே!
 யயாதி தன் புத்திரனான யதுவை ஏன் சபித்தார். பிதாவால்
 சபிக்கப்பட்ட யதுவுக்கு மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநத்தாலெப்படி

நெ || ௧ || ஜெநாநணிகணபூர்வ யயாதொவி நாரடி | ஸுமபூ
 ஹுதிஃ கயம் வாஜிஸஹஸ்யாணயாஹய யம் || ௨ || வனதவிஸு
 ரதஸவபு வக்துஜெஹபுவி நாரடி | நாரடிஃ— ஸுணு ராஜ
 நஹாதீயபூணிகணபூர்வ வெஹவபு || ௩ || உதநாஃ வி
 துக்நயாயாம் விராஜாயாம் ஜெஹஜஸஃ | யதியபூயாதிஸ்யாதி
 ராயாதி யபூதி ருபவம் || ௪ || யதிஜெபூஷஸு தெஷாம்
 வெ யயாதிஸு ததஃ பரஃ | யதிவெபூராமுஸவநொ
 வெஷாநஜெநாநவாநஹுக || ௫ || தெநாஸள ரோக்ஷோஸ்யாய
 ஸுஹவபுதொஹவநுநிஃ | தெஷாம் யயாகிஃ வஹாநாஜெ
 ஜஸுயாஜிபோ || ௬ || ஜெவயாநீஜெஸநஸஸுதாம் ஹாயபூஜ
 வாவ ஸஃ | ஸஜிபூஷாபோஸுரீவெவ தநயாம் வுஷபவபு
 ணம் || ௭ || யஜுஹ தவபூஸாம் ஜெவயாநுஸபுத ஸுதன்
 நுப | ஜுஹுஹாநுஹ வபூரஹ ஸஜிபூஷா வாஷபு
 பவபுணீ || ௮ || தஸு ஸகெபூ ஜஜன் ஸீதொ ரயம் பரஜெ
 ஸுரபு | சூஸஜம் காஹநம் ஜிவ்யம் ஜிவெவ்யம் பரஜெவாஜிவிஃ || ௯ ||
 யுக்தம் ஜெநாஜெவெபூரெநு யெபுநவொவீபு ஜெவாஹுக |
 ஸதெந ரயஜெவெபூந ஷபூரெநுணாஜயநுஹீபு || ௧௦ || யயா

யழிவற்ற சுவர்க்கம் கிடைத்தது. ஆயிரமசுவமேதஞ்செய்த
 யயாதிக்குச் சுவர்க்கத்திலின்றும் பதநமெப்படி ப்பவித்தது.
 விரிவாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளுமென்று வினவ, நாரதர் நவிலு
 கின்றார். கேளுமரசனே! மகாபரிசுத்தமான மணிகர்ணிகையின்
 மகிமையை. நகுஷனுக்கு விராஜையென்கிற பிதிரு கன்னிகையி
 னிடத்தில் யதி, யயாதி, ஸம்யாதி, ஆயாதி, யாதி, உத்தவனென்
 றுறு புத்திராளுண்டானார்கள். அவர்களில் மூத்தவனான யதி
 வைராக்கியத்தையடைந்து வனஞ்சேர்ந்தான். இரண்டாமற்றவ
 னான யயாதி சுக்கிராசாரியரின் புத்திரியான தேவயானியையும்,
 அசுரேந்திரனான விருஷபர்வாவின் புத்திரியான சர்மிஷ்டையை
 யும் மணஞ்செய்துகொண்டு பூமியைப்பரிபாலித்து வருஞ்சமயத்
 தில் தேவயானிக்கு யதுவென்றும், தூர்வசு வென்றுமிரண்டு புத்
 திரர்களும், சர்மிஷ்டைக்கு துருக்கியுவென்றும், அதுவென்றும்,
 பூருவென்றும் மூன்று புத்திராளுண்டானார்கள். இப்படியிருக்
 கும்பொழுது யயாதி இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட மிகவேக

சியபுயிபுபுஷெபு டெவடிாநவரோநவெஃ । ஸராயுக் கிளி
 ரவாணாணு ஸவெபுஷாலைவதுடிா ॥ கக ॥ கூருநபுரோஸு
 வஸெழலுடுஷொராஜா நபுபஸதுதி ॥ கூரொஃ வுதுஸு
 ராஜேது ராஜுஃ வாரிஷடிஸுஹ ॥ கஉ ॥ ஜமாடி ஸரயொ
 நாஸம் ஸாவாஹபுஸு யீதிஃ । மபுஸுஹி ஸுதம் வாலம்
 ஸராஜா திநுநநு ॥ கங ॥ சுசுருரம் ஹிஸயாரோஸ ப்ருஹ
 ஹத்யாவிவாவ ॥ ஸயொஹமநீ ராஜவிபுஃ வாரியாவநிதஸு
 தஃ ॥ கச ॥ வளரஜாநவபெஷுசெதா நயெஹ ஸபு கஹிபு
 விசு । ததஸுஃபஸனபொ நயெஹ ஸவிஃ கவிசு ॥ கரு ॥
 ஹொதம் ஸ்ளநகம் ராஜா ஸரணம் ப்ருதுவதுதி । யாஜியா
 ரோஸ வெஷொதஸ்ளநகொ ராஜஸதுதி ॥ கசு ॥ சுஸ்ரெயெந
 ராஜாநம் வாவநாயபுஃ திஜொதுதி ॥ ஸயொஹமநொ வுநஸ
 தஸுராவஸுய தெதுஹ ॥ கள ॥ ஸவ திவொ ரயொ ராஜிந
 வஸொஸெடிவதெஸுயா । ததஸ்ருகெண துஷெந யெஷெ
 தஸுஹபுயுஃ ॥ கஅ ॥ ஸுஹபுயாக் சுரெமெணவ த
 தொ வாவஹபுயொ நபுஃ । ததொ ஹகா ஜராஸாஸம்
 லீஸா ரயஸதுதி ॥ கக ॥ ப்ருடிள வாவஸுபெவாய ப்ருத்யா
 களரவநநுநு ॥ ஸவதீவாஃ யயாதிஸு ஜிகா வுயுஃ ஸஸா
 மராயு ॥ ௨௦ ॥ சுஸ்ரெயஸஹஸுண வாவெயஸதெநவ ।

முள்ளவொரு ரதத்திலேரிக்கொண்டாறு நாளுக்குள் பூமிமுழு
 மையுஞ் சென்று ஜெயித்துச் சக்கிரவர்த்திபாகிச் செங்கோல் செ
 லுத்தி வந்தான். அரசனே! அந்த ரதந்தான் அந்த வம்சத்தில்
 கர்க்குமாரனாவக்குரனைக்கொன்ற குருவின் புத்திரனான
 பாரிஷதன்வரையிருந்து கர்க்கரின் சாபத்தால் மறைந்தது. யா
 தொரு பாரிஷதன் பிரம்மஹத்தியினாலவதிப்பட்டுச்சுநக குலத்தி
 லுதித்த வந்திரோதனைச் சரணமடைந் தவனுடைய வனுக்கிரகத்
 தால் வேள்விசெய்து ஹத்தியைத் துலைத்தானே. பிரகந்தத்தே
 ரையே சேதிதேசாதிபதியான வஸுவுக் கிந்திரன்னித்தான்.
 அவனிடமிருந்து ஜராசந்தனடைந்தான். அவனை பீமன் கொ
 ன்று வாசுதேவருக்கு ரதத்தைக் கொடுத்தான். நகுஷபுத்தி
 னான யயாதி யந்த ரதத்தினால் சகலரையுஞ்செயித்து வெருவித்
 தான மகங்களைச்செய்து ராச்சியத்தை யைந்தாய் பிரித்து வத்

ஐஷ்டா ஐஷ்டா திஜாதீநாம் யநயாந்யாநி க்யுஷ்ஸம் || ௨௧ || ஸ
வெபுஸு க்யுதாவிஸெஷ்டா ஹுக்ஷா காஜாநநெகஸம் | வ்யுஹஜ
த்யுஹயா ராஜ்யம் பூத்ராணாம் நாஹுஷஷ்டா || ௨௨ || ஐஸி
ஐக்ஷிணவகுபுஷ்யாம் துவபுஸாம் வதிஜாஐஸக | பூத்வா
ஜோதரஸ்யாம் உஹ்யாம் வானுஹ நாஹுஷம் || ௨௩ ||
ஐஸி வகுபெபூதராயாந்தம் யஜாம் ஜெஷ்டா ந்யுபெஸயக |
ஜெஷ்ட வகுரஹ ராஜாந ஜெஷ்டிணத் நாஹுஷம் || ௨௪ ||
தெநியம் ப்யுபிவீ ஸவபூ ஸஸெஸவநகாநநா | யயா
பூபெஸஜெஷ்டாவி யஜேண வரிவாயுதெ || ௨௫ || யநம்
நபுஷ்ய பூஷ்டாஸ்ய வஹ்னிஃ பூரஹுஷ்டுமெஃ | ஜரா
வாநஹபூஜா ஹாரஜாவெஸ்ய வஸுஷம் || ௨௬ || நிக்ஷிபு
ஸஸம் ப்யுபிவீம் நிரீக்ஷ்ய ப்யுபிவீபதிஃ | பூதிஜாநஹவபூ
யொ யயாதிரவி ஹவதெ || ௨௭ || ஹொமாத் ஹொக்தம்
ஜநாஸுஷ்டா ஐயாதிபபூஷ ஜெஷ்டீக | ஜராம் ஜெ பூதிம்ய
ஹீஷ்ட பூத்ர காயபூதாரெண வெ || ௨௮ || தரஹஸுவ
ரகுபெண ஹொகெஷ்ட ஹொமாத்நவபூஷி | ஜராம் க்யி ஸஜா
யாய தம் யஜம் பூத்யுவாஹம் || ௨௯ || ஐநுவாக்யத்ய தாம்
ராஜந்யுஹீஷ்டாஜி தெ ஜராபூ | ஜராயாம் வஹவொ ஜெஷ்டாம்
வாநஹஜநகாரிதாம் || ௩௦ || தஸூஜராம் நதே ராஜந்
ந்யுஹீதம்ஜெஷ்டுதெஹ | ஸநி தெ வஹவம் பூத்ரா ஜெஷ்டம்

கினிதிக்கில் தூர்வசுவையும், மேற்கில் துருக்கியுவையும், வடக்
கிலதுவையும், ஈசான திக்கில் மூத்தவனான யதுவையும், நடுவில்
பூருவையு மரசர்களாக நியமித்தான். அவர்களு மவரவர்கள்
தேசத்தை மனுநீதி தவராமலரசு செலுத்திவந்தார்கள். இப்படி
யிருக்குந்தருணத்தில் கிழத்தனத்தையடைந்த யயாதி மறுபடி
யும் போகங்களைப்பிசிக்க விருப்பங்கொண்டு யதுவையழைத்து
யதுவே! நீ என் கிழத்தனத்தை வாங்கிக்கொண்டு உன் தாருண்
ணியத்தைக்கொடு. அதினால் கொஞ்சகாலம் போகங்களையனுப
வித்துவிட்டு மாறிக்கொடுத்து விடுகின்றேனென்று சொல்லவப்
பொழுது பிதாவைநோக்கி யதுவானவன் ஜரையில் மிகவும் கஷ்ட
மயிருக்கின்றது. ஆகையால் நான் கிரகிக்கமாட்டேன் மற்றப்
புத்திரர்களிடங்கொடுமென்று சொன்னான். உடனே யயாதிகோ

வியதரார் நுவு || ௩௧ || பூதிமுஹநு தெ ராஜநு வுத்
 திநு வுணீஷு வெ | நாரடி:— ஸனவசெதா யடிநா
 ராஜர் கொவஸிநித: || ௩௨ || உவாவு வடிதாம் நெஷொ
 யயாதிமுஹபுங் ஸுதடி | கசுபுயஸுவாநொழுவி கொவா
 யடுபா விய்யதெ || ௩௩ || ராஜநாடிதடி ஸுபுதெ யடிஹம்
 தவ டெஸிக: | ஸனவசெதா யடிநா தாத ஸஸாநெவநம் ஸஜி
 நுரோநு || ௩௪ || தவ ஸிஹாஸநம் ராஸு ஹுராஜா கவீகி
 த: | ஸவாஸுபுஹபுனவகா விதாராஜாதிஹநாக || ௩௫ ||
 ஸராஜா தெ பூஜா ரெஷுஹித் வெ நாராய | உதி ஸஸா
 யயாதிஸு யடிநா வுத் ததொ நுவு || ௩௬ || ஸதவபு
 ஸுஹ பூஹுஹ நுபொநுஹ ஸுதாநிரோநு | ஸனவ
 டெவாஸுவிடி ராஜா பூதாஸுதா தெரவி || ௩௭ || ஸ
 ஸாவ தாநவி க்ருஷா யயாதிரவராஜித: | ஸனவ ஸஸா
 ஸுதாநாராஜா உதார: வடுருவடுவடிஜாநு || ௩௮ || ததெ
 வநம் ராஜா வடுருபுராஹ ராநவ | தருணஸுவ ரடு
 வெண உரெயம் பூயிவீரீபாடி || ௩௯ || ஜராம் கவியி ஸரோயாய
 கம் வடுரொ யடி திநுஸெ | ஸஜராம் பூதிஜமுஹ விதம்
 வடுரு: பூதாவவாநு || ௪௦ || யயாதிரவி ரடுவெண வடு
 ரொ: வயபுரநுஹி | ஸரோபுராணம் காசாநா திநு ராஜா
 திஹிவதெ || ௪௧ || விஸாஸு ஸஹிதொ ரெடு வடுந வெ
 துரெய பூஹம் | ஸயடி டிபுஸெ காசாநு வடிபுராநாநுஹி
 வதி: || ௪௨ || தத: வடுரொஸுகாஸாநெ ஸுராம் ஜராம் பூ

பங்கொண்டு பயலே, பிதாவானவென்வார்த்தையத் தட்டிவிட்டா
 யல்லவா; நீ ராஜஜியத்திற்கு யோக்கியனாகாதவனாயும் யாகமற்
 றுச்சுவர்க்கத்திற்கனர்கனாகவுமாகக் கடவாயென்று சபித்து
 விட்டுத் தூர்வசு, துருக்கியன், அது வென்றும் மூன்று புத்திரர்
 களும் சம்மதிக்காதபடியாலவர்களையுமிதுபோல் சபித்தான்.
 பிற்பாடு பூருவினிடம் வந்து தன்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கப்
 பூருவுடனே ஜரையை வாங்கிக்கொண்டு தாருண்ணியத்தைக்கொ
 டுக்க யயாதி யந்தத்தாருண்ணியத்தையடைந்து கிருதாசியென்கி
 ற தேவதாசியோடுகூடச் சைத்திரரதமென்கிற வனத்தில் ரமித்
 துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது காமத்தின் முடிவைக் காணாமல்

தீவடித | தது மாயா ஹாராஜி ஸுணு மீதா யயாகிநா |
 || சந || பொணி ப்ரத்யாஹரெசு காரோநு கடுமெடோஜநீவ;
 ஸவபுஸம் | வாயுஜாரஹு ஸநகெஸுவிஜநந்யுயாவஸம் ||
 || சச || நஜீரதம் காஜி காரோநாஜிவஹொமெந ஸாஜீதி | ஹவி
 ஷா க்ருஷ்வதெதுவ ஹுயவனவாலிவபுதெ || சரு || யஜா ஹ
 வம் நகூராதெ ஸவபுஹுதெஷு வாவக்ய | கடுணா நிந
 ஸா வாவா ஸ்ரஹ ஸம்படிதெ தஜா || சசு || யா ஜுஸுஜா
 ஜுபுதிவி ஜீபுபுதொ யா நஜீபுதெ | பொஸஸ ஸ்ரணா
 நிகொரொம ஸாம் துஷாம் துஜீதஸுஸு || சஎ || ஜீபுதெ
 ஜீபுதம் கெஸா ஜநா ஜீபுநி ஜீபுதம் | வக்ஷுஸுராதெவ
 ஜீபுதெ துஜெஷுகா தரூணாயதெ || சஅ || யது காஜிஸு
 வம் யொகெ யது ஜிவ்யம் ஹேதுவது | துஷாஷ்யஸுவ
 லெஸுதெ நாஹுதஷோயஸீம் கயாடி || சக || ஸவஸுகா
 ஸாராஜிஷிபு: ப்ரவிலெஸ வநம் நுப | காமெந ஹேதாவாவி
 உவார விவாஸம் தவ: || ரு || ஹுமாதுஷெ தவஸுகெ
 தவஸொஸுதெ ஹேயஸாம் | சுயதாஷெஹேதுஜி ஸஜார்
 ஸொஸுஜிவது || ருக || தஸு வஸுஜா ஹேயஸாம் ஹேயஸாம்
 ஸதஜாஜி | தெநாதா ப்யயிவீ ஸவபு ஸுயபுஸுவ மஹ
 ஸிவி: || ருஉ || யஜுஸு விதா ஸவொஸுஸ் விதாஜாவ
 வராம் நுப | ராஜிஸிஹாஸதெ நாஹு: கயம் யஜுயிகா
 ருஹு || ருந || யஜுஹாவெ கயம் ரெ ஸுசு ஸுமபுதிபுஜு

வெறுப்படைந்து பூருவினிடம் வந்து தாருண்ணியத்தைக் கொ
 டுத்துத் தனது ஜரையப் பெற்றுக்கொண்டு போகத்தினாலொருக்
 காலமும் காமத்திற்கு நாசங்கிடையாது. புஜிக்கப் புஜிக்கவக்கினி
 போல் விருத்தியடைகின்றது. ஆசையென்பது வுயிருள்ளவன்
 யேர்ப்பட்டரோகம். சரீரந்தளர்ந்து தலைநறைத்துப் பற்கள் வி
 ழுந்து மாசைபெரிசாகின்றது. ஆசையானது மகாவியாதி. நிரா
 சையிலுள்ள சுகமொன்றிலுங் கிடையாதென்று சொல்லிக்
 கொண்டே தபோவனஞ் சென்று வெகுகாலம் பிரகுதுங்கமென்
 னுற மலையடியில் தவம் புரிந்து சரீரத்தை விட்டுவிட்டுப் பத்தி
 னிகளோடுகூடச் சுவர்க்கத்தை யடைந்தான். பிற்பாடு யதுவா
 னவன் யாகத்திற்கு யோக்கியதையில்லாத நமக்குச் சுவர்க்கங்கி

ஸாயநா | ஸுமபுஹீநஸ்ய ரெ கிம் வா ப்ராணீராஜ்யநாதிவி ||
 || ௫௪ || உதி விநாவரவஸொ யதும் க்ஷுப்தீரோவாமதம் | ரெ
 க்ஷா ராஜ்யம் வநம் மக்ஷா காஸ்யவம் ஸாரணம் மதம் || ௫௫ || தவ
 தம் ஸஹஜாதீரெ ஸாக்ஷாத்ருபபூரிவ ஸ்விதம் | யதும்— வி
 தா ரோஸவஸ்து ஹநாராஜ்யாஹெதா ஹவெதி || ௫௬ || ஸொர
 ஹம் விஅநு ப்ராஸொவாதி சுயம் யஜ்ஞாஹதா ரெ | ததஹாவெ
 சுயம் யாமம் நாகம் கிம் ததஹாவதம் || ௫௭ || ஸுமபுஹீநஸ்ய கிம்
 ராஜெ ரிதி ஸொவாதி ஸததம் | சுயீதவெதஸாஸொரவி
 யயா ஸாதிஷ்யாஹுஹம் || ௫௮ || ஸுமபுஹீநஸ்யதம்
 க்ஷாம் ஸாரணம் யாதி காஸ்யவம் | ராஜெஷ்டுரெது விதாஸ்யாவம்
 கொந்யயா சுததும்ஹதி || ௫௯ || தயாநவி ஸுமபுகாஜீ
 ஸதஹம் க்ஷாம் ஸாரணம் மதம் | காஸ்யவம்— தவாக்ஷயஸுமபு
 வாவொ யயா ஹத்யாதுயாஹுஹம் || ௬௦ || உவாயம் ப்ரதி
 வக்ஷாதி ஸுக்ஷா ததும் ரோவிரம் | சுவி டக்ஷிணதெஸெ
 தம் வெடிாரணுரிதி ஸுதம் || ௬௧ || தத தெவஸ்ய வுரதொ
 நாரீதம் ரெணிகணிதகா | தீயபூயிதெவதா காலிக் காலி தா
 யபூஷாயிநீ || ௬௨ || தஸ்யாம் ஸாஸுதி யெ ராஜந ப்ராஹ்

டையாதே. இகத்திலும் ராஜ்ஜியசுகமில்லையே. யென்னசெய்வோ
 மென்று யோஜித்து வனத்தையடைந்து காவேரிக்கரையில் தவம்
 புரியும் காசியபரைக்கண்டெண்ணங்கி, ஓ மகானுபாவா! நான் யயர்
 தியின் புத்திரன். யென்பேர் யது. என்னையென்பிதா ராஜ்ஜியத்
 திற்கும் மகத்திற்கு மனர்களுகச்சபித்துவிட்டார். நான் வேதங்
 களை யத்தியயனஞ்செய்தும் வேள்விக்குறியவனாகாமல் சூத்தி
 ரன்போலாய்விட்டேன். ஆகையால் தாங்கள் தயவுசெய்துகார்க்
 கவேண்டுமென்று பிறார்த்திக்கவப்பொழுது காசியபர் யதுவை
 நோக்கி யரசனே! பிதிரு சாபம் பெரிது. ஆனாலுமுனக்குச் சு
 வர்க்கங்கிடைக்குமுபாயஞ் சொல்லுகின்றேன் கேழ். தெக்கிண
 தேசத்தில் வேதாரண்ணியமென்றொரு ஸ்தலமிருக்கின்றது. அது
 லீசனுடைய சன்னிதியில் மணிகர்ணிகையென்றொரு திஷ்
 லியதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் பிரம்
 ணர்களோ, அரசர்களோ, வைசியர்களோ, சூத்திரர்களோ, யா

கோவாநயுவனவ வா | ஸுமபு விலுபு வு ஹுமொக் கொ
 லாஸெவவா || சுரு || ஸுமொஹாஸு ப்ரபாநெது நாவலி தெ
 துவிவாரணா | தாநெது வெடிவிவிநெ டெவமொ ஶணிகணி
 கா || சுசு || ஸாகா ஸுஹவஹு ப்ராவ டெஜமிஷவெந
 டெஹவாந | திசுஹாநு ஸாநெந ஸுமொஹுமபுராவ ||
 || சுரு || வஹவொஸுமொ நிஜொஹ ஸாஹுமொ ஹெவிநெ
 நுப | வெஹாரணெ ஸகுகுஸாயாநணிகணபுராமொ யொ
 நார || சுசு || ஸவனவ ஸவபுயஜெஷு ஶீகதிதஸுநஸம்ஸப ||
 வெஹாநவிசு ஸவனவஸுஜீவநுசுஸவனவ ஹி || சுசு || ஸவனவ
 ஸவபுமொகாநாமொ ஸாஸா ஸாமபுயா தயா | தஸுதவி
 ராஜெஷு ஸாநெநாமொ ஶணிகணிபுகா || சுசு || ஜெயெஷு
 ஶீகாஸு காமபாநெஹு பஸுதஹு கணாசு | நாரஹு — ஹி
 ப்ராகா வஸஸு காமபஸு ஶீகாநு || சுசு || யஹுமெ
 ஶீகாமொ ப்ராவ தயா வெ ஶணிகணிபுகா | ஸுமொ ப்ராவ
 ஶீகா ஸாகா நகா வெஹாஹுவிதி || எ || ஸுமொ ஸுதிவி
 ராபுராவ ஶீகா ஶீகா ஶீகா காமநு | யஹு — நெஹு வெ
 வநெஸாய வெஹாநாயுய ஸுவிநெ || எ || ஹெஷுஷுயா
 நெ நிதம் வாவதீரணைய | ஹி ஸுமொ ஶீகாஹுமொ
 வெஹாரணையிவொ நுப || எ || ஶுவிஹுய தாநெ

ராநுலும் சுவர்க்கமோ, சத்தியலோகமோ, வைகுண்டமோ கை
 லாசமோ அவரவர்களுக்கிடமான லோகத்தை யடைகின்றார்
 கள். அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து தேவலர் ஜெகத்பவியரோடு சத்தி
 யலோகத்தையடைந்தார். திரிசங்கு சரீரத்தோடு ஸ்வர்க்கத்தை
 யடைந்தான். ஒருக்காலாவதந்த மணிகர்ணிகையில் பக்திச்சிரத்
 தையுடன் ஸ்நாநஞ்செய்தவனே சகலயாகத்தையுஞ் செய்தவன்.
 பிரம்மவித்துமவனே. ஈசனைப் போலவனே சகத்திற்கெல்லாமதி
 பதி. சந்தேகம் வேண்டாம். யதுவே நீயும் வேதவநஞ்சென்று
 மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்யக் கடவாயென்று காசியப்
 சொல்லீவுடனே யதுவானவன் வேதவநஞ்சென்று விதிப்படி ம
 ணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனுக்கு வெகுவித
 மாகப் பூஜைகளை நடத்திவைத்து ஜகதீசனைப்பணிந்து பலவாறு
 கத்துதிந்தான். அப்பொழுது ஜகதீசனாவிர்ப்பித்து யதுவை

நோக்கி ஹே அரசனே ! நீசந்திரசூரியர்களுள்ளவரை யமராவதி யிலேயே வசிப்பாய். புண்ணியம் நசித்துத் தேவலோகத்தில் நின்றும் வீழுகின்ற யயாதியை நீ பார்க்கப்போகிறாய். உன்வம்சத்தில் நாராயணன் கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்யட்டு மென்றனுக்கிரகித்துவிட்டசன் மறைந்தார். யதுவும் தன்னகரஞ்சென்று வெகுகாலம் ராஜ்ஜியசுநத்தை யனுபவித்துவிட்டு முடிவிலிந்திரனால் னுப்பப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு யயாதி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இந்திரனுடைய வர்த்தாசனத்தை யடைந்து வெகு விர்திரப்பட்டம்வரை வசித்தான். அப்படியிருக்க யயாதிக்குப் புண்ணியம் நசித்து யயாதிச் சுவர்க்கத்தில் நின்றும் வீழும்பொழுது யதுவானவன் மணிகர்ணிகையை நினைத்துக் கொண்டு யென்னுடைய பிதாவானவர் சாது சங்கத்தால் மறுபடியுமில்லிடம் வரக்கடவதென்று வனுக்கிரகிக்க வப்பொழுது யயாதி தனது புத்திரியின் புத்திராளான சிபி அஷ்டகன் முதலநனவர்களிருக்குமிடத்தில் விழுவப்போதவர்கள் கண்டு தங்களுடைய புண்ணியத்தைக் கொடுத்து மறுபடியுஞ் சுவர்க்கமடை

|| அக || ததுகூழெய்யாநா. ஸஹஸ்யாடியிகம் நயவ | 2ஜ
நம் லீணிகணபூம் ஸ்யாதிதி யஸ்யாடிதாதிபு || அம் || குலே
விநம் யபாதிஸூ உயுதம் குதுஸஹஸ்யவாந | தக் கெந
ஸடிஸம் தீயம் லீணிகணபூஹயம் நயவ || அந || மூஹீத
வஸ்யாநாடிதீரெ யொரொரவி லுக்கிவாக் | யது ஸாக்ஷா
காஸ்யவொரவி கந்யாகாரொரவஹக் ஸியம் || அச || யதுாதி
திஃ வுதுகாரி ஸாக்ஷா வுதுநவாவவ || அச ||

ஊதி ஸ்ரீஸூரெய்யாராணெ ஸநதுமாரஸம்ஹிதாயாம்
கெதுவணெ உவரிவாமெ வெஜாரணயோஹாதே
லீணிகணபூகாமெவஹெ யதுஸாவொவநநாதி

துயொடிஸொதுஸததொழியாய் ||
ஊதி உதுவிஞ்சொழியாய் ||

க ய வ ன வி ஞ ச ஞ ர ஞ ய :

லோகாதா—யொரொரலுக் கயம் வுாவ வெஜாரணெ
2ய நாரடி | மூஹீதவஸ்யாநெந லீணிகணபூஸுடெ லடி || கா ||

யச்செய்தார்கள். இவ்விதமாக யதுவானவன்மணிகர்ணிகையின்
மகிமையினால் அழிவற்றச் சுவர்க்கத்தை யடைந்தான். திருடிய
வஸ்திரத்தைக் கொடுத்த திருடனும் முக்தியை யடைந்தான்.
காசியபரும் மணிகர்ணிகையின் மகிமையினால் ஸ்திரீகளையடைந்
தார். அதிதி புத்திருளை யடைந்தாள். மணிகர்ணிகையின் மகிமை
யையாரால் சொல்லிமுடியுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையிலிருபத்தினான்காவதத்தியாயம்
யது சரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

—:(0):—

மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி ஹே நாரதமுனிவரே ! திரு
டினவஸ்திரத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்த திருடன் மணிகர்ணிகை

நாரதே— ஸ்ரீ ஸ்ரீ ராஜிவ ப்ரவக்ஷாதி ஶ்ணிகண்ட்யாஸ்து
 வெவ்ஹவ்ய | கூத்ரவிதிவிநெ ஸதி யொராஃ கெவந் ஹிவ
 தெ || ௨ || ஶேஸப்ராநெ ஶீஹாக்ரொ ஶ்யாஸெஸவிவஜிபு
 தாஃ | ஸவ்யாஸகூஸாஸாவெபு ஸஷாயாயபவாணயம் || ௩ ||
 ஸஷா ஸாஹஸிநொ ஶுஷா ஸாராவாநவராஸுஷா | சூதி
 ஶாஹாரநிரதா ஸவ்யா ப்ராணிஹிஸகாஃ || ௪ || ஹாஷா
 விக்ரதிநஸவெபு ஸஷா ப்ராணிவயொஷுதாஃ | ராதிபெஷு
 ஸோமத்யு ப்ராபெஷு நபரெஷு || ௫ || ப்ரெஷு வஹி
 ஶாஷிபு ப்ரஜாபு வஹுகாஹஸி | ஶீஷயிகா ஜநாந் ஸ
 வ்யாந் யநயாந்யபஸாந்யப || ௬ || ப்ரஹீகா விவிந்யாநி
 ப்ராதிஹெஷு தெ ஸஷா | தத விவகராநஹிபாநா
 நவிவ தெ வுநம் || ௭ || ஹகா தநநோஷாய தெந தெ ஸா
 த்வொஷகாஃ | சூவெநிரதாஸ்து வஸதிவிவிநெந்யப ||
 || ௮ || தெ சுஷாதிதூ வளய்யாபெபு ப்ரஹிதாஃ க்ஷணதேந
 ரொ | ப்ராஹே ஶேஹிதெபு ஸப்ராஹே வெடாரணியம் ஸ
 வணுதம் || ௯ || ஶ்ணிகண்ட்யாஸ்துதத ஶீகா கெவிதி
 ஜாஸிதாஃ | ஶாவோஸெ ஹுஷஃகாவெ தாந்ப்ரஹித்ய
 தெ ந்யப || ௧௦ || தெஷ்வாவஸ்யநாதி ப்ரஹீகா ஶ்ரெ
 யு தாந் திஜாந் விப்ராபு விப்ராஹே யாதாநாஸஸாஸு

ஸ்ருதத்தினுலெப்படி முக்தியடைந்தான் சொல்லுமென்று கேட்
 க, நாரதர் மாந்தாதாவே! ஒரு காட்டில் மகாபலசாலிகளாயுமா
 யுதவித்தையில் வல்லவர்களாயுந் தையயற்றவர்களாயுந் சிலதிரு
 டர்களிருந்தார்கள். அவர்களடிக்கடிப் பக்கத்திலிருக்கின்ற கிரா
 மங்களிலும் நகரங்களிலும் ராத்திரியில் சென்று கொள்ளையிட்
 டெத்தனங்கள் தானியங்கள் பசுக்கள் பாத்திரங்களை யெடுத்துக்
 கொண்டு பொழுதுவிடியுமுன் காடுபோவார்கள். அதர்க்கிடையு
 றுசெய்பவர்களைக் கொன்றுவிடுவார்கள். வழிப்பறிபறித்து ம
 னுஷ்யர்களை ஹிம்ஸிப்பார்கள். ஒருக்காலவர்கள் ராத்திரியில் தி
 ருடிவிட்டு முன்ஜன்மத்திலுண்டான சுகிருதத்தினால் பிராதக்கூ
 லத்தில் வேதவனம்வந்து மாகமாசத்தில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நா
 நஞ்செய்யும் வேதியர்களுடைய வஸ்திரம் முதலானதைப் பிடிங்

வள்ளியம் | தது கஸிஜிஜொவூஜொ நமுஸீதாஜிதொவூ
 ஸூ || கக || கவபோநஸு ஸீதெந ஜொரஜொய்யுயநுவு,
 முஹநுவு நிஜம் வர்ஸம் புவயா ஹிஜீவீயிதம் || கஉ || வுஜீ-
 ஜொஜொ ஜொர ஜொஜாநி லீஜிநி ஸூநதொயதம் | உஷ்கா,
 ஜெ யதொஜொவெ ஹிஜீவீயாஹிகா ததம் || கங || ஜி ஜிஜொணி,
 வீயுநெ ப்ராணாஸொகீதாநுஜிவம் | ஜிஜொகெம் ப்ரயஜ்
 கம் வஸம் ஸீதநிவூதயெ || கச || விதூ துஜொஹிஜீவி
 தெ வுஜொஹிஜீவம் தக ப்ரயஜ் ஜெ | ஹி ஸம்ப்ராஹிதஸூ
 ரொ ஜிஜொ தஜாதுவெவநு || கரு || ஸூநெந ஹிஜொதெ
 ந வீயிதம் ஜொயாவூதம் | காராணஜொவ ராஜெஜ் ஜிஜொ வ
 ஸம் தஜீயகம் || கசு || சூஜாஜம் காராஜெஜி வுஜொகீதா ம
 தஸூந் | ஹதஸிநநு ராஜிந் யெஜொஜெஃ வரிவீயி
 தாம் || கஎ || ப்ராஜுதா ஹுதவஸூஸெ ராஜயாநீம் யயுஃ
 க்ஷிணாக் | ஜொஜெஜி சூநுஜொநாஸு ஜொரா யாநீதி வாஜிந் ||
 || கஅ || தஜுக்ஷா சூநுந் ராஜி ஜொஜொவொநவொஜயக் |
 ராஜொஹிஜொஸு தெ ஸீயுஜொஜொவொ ஜொஜொவொகாரி ||
 || கக || காராஜிஜொஹிஜொ வஜாதா நயநுஜொஸநிபி || தெ
 ஜொ ஸிராஹி ஜிஜொஜ் ஜொஜொஜெஜெஹிவதி || ௨௦ || ஜி
 ஜொநாம் ஹுதவஸூணி ஜொ ராஜி விஸுஜொவொ | ஜொஜொ

கிக்கொண்டு அடித்துத் துரத்தவவர்களிலொரு கிழவன் குளிரி
 னால் நடுங்கித் தன்னுடைய வஸ்திரத்தைப்பிடிங்கி வைத்திருக்குந்
 திருடனைநோக்கி யடையப்பா யென்னைப்பார்த்தயா, யென் சரீரங்
 குளிர்தாங்காமல் நடுங்குகின்றதே. நான் கிழவன் நானுன்னுடைய
 பிதாவுக்குச் சமானம் ஒருவஸ்திரமாவது கொடுவென்று நலந்து
 கேட்கும்போதவனவரிடம் தயவு வைத்தவருடைய வஸ்திரத்
 தையவரிடங் கொடுத்துவிட்டு வேகமாகச் சென்றான். இதற்குள்
 ஜொடிப்போனவேதியர்களுகிலிருக்கும் ராஜதானியையடைந்து
 முறையிட வப்பேர்தரசனாக்கள் வந்து திருடர்களில் சிலர்
 கிளைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு போயரசனிடந் தெரிவிக்க வர
 சன் வர்களுடைய தலையைக் கொடுத்து கொன்று
 விட்டு வேதியர்களுக்கு வஸ்திர மாபரணம் முதலானதுகளைத்

யெதது ராஜ்யாதெ யஜிஞ்செதெவபுதெதெடு || உகா ||
 வஜாஃ வாஸெரநீயநு வாவிநொ நரகாய தெ | ததஸு
 ஸுமணாஃ ப்ராஹ்ம ஜெஷ்டாஜாமும் விஜாநமாஃ || உஉ || சூரதே
 வாஸஸஜாஸூநு ஜொயிகா க்ஷணாநுப | விஜாநெஷு
 ப்ரகிஷ்டாபு மதாஃ கெதாஸஜேநிஸு || உந || த்ருதவதெதா
 யஜோஹ்வாப கெதாஸம் மணஸம்வதது | நகாஹ நநி
 கெஸம் ஸஸூகா தஸெஸ நுதெஷு || உச || யஜி—ஸூரி
 ஸூராராஃ கயம் ப்ராஹ்ம வாவிநஸெ தவாநிகது | ஸஸெ
 ஷு நரகெஷெதெ வீகாஜெஷுநிஸெ ப்ரஸொ || உரு || ந
 நீத்ருகா யஜோகிம் தாம் விஹஸு ப்ராஹ்மெயஜி | நநி
 கெஸாராஃ—த்ருணு வெவஸுதாநெந ஸணிதம் வுணுஸ
 னுபது || உக || ஜொரொஹம் வெஷவிவிநெ வஸதாம் ஜெகா
 யிதி | ஜெணிகணபூஸதெ வஸுதாம் ப்ராஹ்ம ஜெநெ || உஎ ||
 தெந வுணுப்ராஹ்மெந கெதாஸம் ப்ராவிதொஜா | ஜி
 வஸுஜாஜாஃ வுரஸுதது வெதஸெ ஜொக்ஷாயிநம் || உஅ ||
 யஜி—தஜீயஸெ ததுஷா ஜாநம் ஜொராஃ கயம் ஜஜன | ஜெஸம்
 காலம் வாதம் கிம் வீக்ஷாஜாஜெநம் வஸு || உக ||

கொடுத்தனுப்பினான். அரசனால் கொல்லப்பட்ட திருடர்களை யம
 தூதர்கள் பாசத்தால் கட்டி யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோ
 கும்போது சிவகணங்கள் வந்தவர்களைத் துரத்திவிட்டவர்களை
 விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு கைலையின்கிரிக்கழைத்துக்கொண்டு
 போனார்கள். இதுவிஷயத்தை படர்கள்மூலமாகயமனறிந்து கை
 லைக்குச் சென்று நந்திகேசனை வணங்கி, ஹே ஸ்வாமின்! திருடர்
 களைக் கைலைக்குக் கணங்களழைத்து வந்துவிட்டார்களே. இவர்
 களுக்கிப்போதிருக்கின்ற நரகங்கள் போராதே. இவர்களென்ன
 புண்ணியஞ் செய்தார்களென்று கேட்கும்போது நந்திகேசனா
 னவர் யமனைநோக்கி யப்பாயமா! இந்த மகானுபாவன் வேதவநத்
 தில் மணிநீர்க்கைக் கரையில் வஸ்திரதானஞ் செய்தானிவனுக்
 குச் சமானபுண்ணியவானாரென்று சொல்லவப்பொழுது யமன்
 மறுபடியும் நந்திகேசனை நோக்கி யிவன்திருடினவஸ்திரத்தை யா
 நிக்கொடுத்தாலதுவொரு புண்ணியமோ. இதென்னவிப்படிப் பு
 கல்ச்சொல்லலாமாவென்று வினவவப்போதவனை நோக்கி நந்திகே

நதிகெழுரஃ— ததீயபிவி ததூஸம் தெநொவாதம் வதாசு கி
 ய | யொரஸ்ய வஸுநெவ ஸ்யாசு ஸ்யபெபாவாஜிதம் யதஃ ||
 11 ௩௦ || தஸாஜிபாவரொ ஹக்ஷா ததீரொ ததவாந்யதஃ | த
 ஸாநுஸெதா நஸநெஹவீயபுரோஹாத்யுமளரவாசு || ௩௧ || சு
 வீயவஸுதாநாஹு நுகிவீயபுஸ்ய நெவஹவாசு | ஸுப்யுதா
 யிநாம் பண்ணம் நாம் வஸ்துமேயம் யதி || ௩௨ || சுவிஸஷ்டப
 ரோதம் ததீரொ தகவாதம் ஹதிதஃ | ஸிவநொகபிவாப்யாஸன
 ஸிவெந ஸஹ ரோதெ || ௩௩ || சுஹொ கெஷுத்ருஸ்ய ரோஹா
 த்யம் தீயபுராஜஸ்ய தஸ்ய | ஸவபுஜெதாவி ரோஹொ
 நவெதெய நராநக || ௩௪ || யதி— ஸவனகொபுகிஹாம
 ஸம் பொததள தீயபுநெவஹவாசு | சுயபெந்யுத தெ யொரா
 நொகபிஹபுதி ஸாஜாபு || ௩௫ || நதிகெழுரஃ— யொரஸ்ய வ
 ஸுதாதம்ஸெ ஸவகபாசு கதீணகமஷாஃ | ததஜஸுபநா
 நெஹ வதெந ஸவஹாஷணாதிவி || ௩௬ || சுவிவாந்யுநஹசுப
 ண்யிவி தெஷாம் தத்யுணம் | தெஹபுதாந்யி வஸு
 ணி திஜாநாம் தீயபுஜெநாசு || ௩௭ || சுபுபாணெய ததவீ
 யபுதொயஸாவகபுபண்ணதஃ | தீணிகணபுராஸபெ தீயபு
 பநஸுபநாதிவி || ௩௮ || ரோக்தாவனவ நஸநெஹவஸ்து
 ஸம்யதிநீவதெ | ஹதிபுராக்ஷா வஸஸ்ய யபிஸ்யதிநீமோசு ||

சனடேயமா! திருட்டானதிவனுக்குச் சாதித்தொழில் அது குற்
 றமாகாது. வயதுசென்ற வேதியனைக்கண்டு தயவுவைத்து வஸ்
 திரத்தை மாறிக்கொடுத்தானல்லவா? அது பெரிதானபுண்ணியம்.
 இப்படியிருக்க வந்தமணிகர்ணிகைக்கரையில் விதிப்படி வஸ்திர
 தானஞ் செய்தவனுடைய புண்ணியத்தை யென்னசொல்லுவேன்.
 போய்வாவென்று சொல்லவப்பொழுது யமனிவனுக்குப் புண்ணி
 யத்தால் கைலையேர்ப்பட்டாலும் மற்றவர்களிவ்விடம் வரவென்ன
 காரணமென்று கேட்க நந்தீசனிவர்கள் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நா
 நஞ்செய்த வேதியர்களுடைய நனைந்தவஸ்திரத்தை யல்லவோ
 திருடினார்கள். அதினாலிவர்களுக்கு மாகமாச முதயகாலத்தில்
 மணிகர்ணிகையின் ஜலம்பட்டதினாலுமிந்தப் புண்ணியசாலியின்
 பந்துக்களானபடியினாலுமிவர்களுக்கும் முக்தி ஆகையாலோடெ
 ன்று சொல்ல யமன் ஸம்யமினியையடைந்தான். மாந்தாதாவே

|| ௩௯ || லீணிகணபூம் பூவாவம் வுமவஸுதாவஸுதிரி
 ஸிவொவி தெஷாம் வொராணாம் வெடாநஜோந ஸேதவாந ||
 || ௪௦ || தெவ ஸேதாஸுதொ ராஜநஹொ தீயுஸ்யுமெவவஸு
 வஹுநாநு கிஸேதந ராஜந வுணுஸும தீஹ || ௪௧ ||
 லீணிகணபூஸுதெ வுணு வுஹுணொவாநு வவவா |
 வஸு யாநு யந கெதும் வுஹுணாய ப்யுதி || ௪௨ ||
 வுதவளதாஹிஸூபு ஸிவயொகம் வயாஸுதி | ததீ
 ரெத வுடாதாரம் யவா வஸுதி யெநரா || ௪௩ || தெ
 வி ஸேதா வவதேவ யயாவொரா ஹே நுப || ௪௪ ||

ஹி ஸீஸூதெ வுராரணெ ஸநதூரோஸம்ஹிதாயாம்
 கெதவணெ உவரிஹாமெ வெடாரணுரோஹாதே
 லீணிகணபூகாமெவவெ வொராஸேகியநநா

வதூபுஸாயிகஸததொஜ்யாயம் ||

ஹி வஹுவிஸொஜ்யாயம் ||

கய ஷ விஸொஜ்யாயம் ||

ரோஹாதா— நஹே நாரத ஸவபூத கரணாரஸஸா
 மர | காரபூவஸு கயம் ஸாக்ஷா லீணிகணபூம் துயீவநெ || ௧ ||

கேட்டி ரு மணிகர்ணிகையின் மகிமையை. ஆகையாலெப்படியா
 வதேதாவது மணிகர்ணிகைக் கரையில் தானஞ்செய்தவர்களும்
 வர்களைத் தெரிசித்தவர்களு மழிவில்லாத கைலையை யடைவார்க
 ளென்பதில் சந்தேகமில்லையென்று சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் இருபத்தைந்தாவதத்தியாயம்
 சோரமுத்தி முற்றிற்று.

இருபத்தாருவது அத்தியாயம்.

இருபத்தாருவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரை நோக்கிக்கருணைக்கடலான
 நாரதரே! இல்லாளை யிச்சித்த காசியபர் மணிகர்ணிகையில் ஸநா

கநாசாஸிம் வுரா ப்ராவ டிக்ஷகநாஸுபெஸாஸிம் || நார
 டி—ரீர்விசுத்ரஜிர்ஸள வுமஸுத்ரம் வுமஹம் சுதம் || ௨ ||
 டிக்ஷம் சுதொ வஸிஷ்டு டிஸொஜ்யாயம் வ நாரடிம் | வஸ்தெ
 வுமஸுதா ராஜிநு ப்ரஜாநாம் வதயொஜ்யாயம் || ௩ || தெ
 வொ ஜெயெஷா ரீர்விஸு காமுபொத் வஜீஜநக | ததாவ
 வ தவொவொரம் ரீர்விம் காமுபொ நபவ || ௪ || ஸ்வத்
 ரஸதம் ஸாமு ரீர்விஸு ஜெயெஷா | ததம் ப்ரடி
 ரஸுதெவ ஸுசுவாணிம் வமாவநம் || ௫ || ஸுஸநு கரெண
 ஸிரஸி ப்ரஹ தம் கஜொவதிம் || ஸ்ரீஹவாந—உதிஷ்
 காமுபொஹம் தெ துஷொஜ்யாயி தவஸா ஹரிம் || ௬ || கிரி
 ஹி டிடிஜிடி வுணீஷ் ரிநவீஷிதம் || நாரடிம்—உதிசு
 காமு ஹரெவபாகுஜெயொயாஸள ஸஸுஜ்யாயம் || ௭ || விதொக
 யாரிஸ ஹரிம் ஸஹஸுராக்ஷஸஜ்யாயி | சுரஹஸுரம்
 ஸுக்ஷா ஸஹிதம் கஜெக்ஷணம் || ௮ || நவஜீஜெதஸுஜாஸம்
 கிரீடெந விராஜிதம் | ஸஜுசுமஜாவஜ்யாரிணம்வநரோலிதம் ||

நத்தினால் தகூன் புத்திரிகளையடைந்த வரலாறெவ்விதமென்று
 வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார். கேளும் மாந்தாதாவே! மரீசி,
 அத்திரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலகர், கிரது, தகூர், குத்ஸர்,
 வஸிஷ்டர், நாரதரென்று நாங்கள் பத்துப்பேர்கள் பிரம்மாவினு
 டைய புத்திரர்கள். எங்களுக்கெல்லாம் ஜியேஷ்டரான மரீசியி
 னுடைய புத்திரனான காசியபரென்பவர் மகாமேருவின் தாழ்வ
 ரையில் நூறுவருஷமுக்கிரமான தவம்புரிந்தார். அப்பொழுது
 சகலமான தேவர்களோடும் கூட கருடவாகனாருடராய் லக்ஷ்மீபதி
 யாவிர்பவித்துக் காசியபருடைய சிரத்தின்மேல் தன் வலதுகை
 யைவைத்து வத்ஸா காசியபா! எழுந்திரு. உன்னுடைய தவத்
 தினால் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்தேன். மனதிலுள்ள விருப்பத்
 தைக் கேளென்று சொல்ல, அப்பொழுது காசியபர் கண்களோ
 விழித்து நீருண்டமேகம்போன்ற திருமேனியில் மிற்கொடிபோல
 மர்ந்த லக்ஷ்மீயோடுகூடக் கருடவாகனாருடராயும், அஞ்சலிசெய்
 துகொண்டு நாராவீதமாகத் துதிக்கும் ரிஷிகள், தேவர்கள் முத
 லானவர்களால் சூழப்பட்டவராயும், பீதாம்பரதாரியாயும், சங்
 கம், சக்கிரம், கதை முதலான வாயுதபாணியாயுமிருக்கின்ற பத்

||க|| வீதாம்பரபரம் டெவெ வெபுலாஜுலிவிர்விதழ் | கு
நாபுராஜமும் டேனாது ஊதா ரொபாணிதொ அஜம் || க0 ||
தாதுவ நகா ஸவெடா டெவெவாஹம் ஹரிழ் || கா
புலம்—யடுகோஹம் வுராஷம் வுராண டேநாஜீஸம் க
டெவாபகிவ || கக || தாநதொஹம் உ ஜமநிவாஸ டேநாநு
நம் ஜமடெகநாயழ் | நோஜி நாராயணரிநிரெஸம் நோஜி டெ
காவநஜாமரடுகழ் || கஉ || நோஜி ஹதாஜி டேநனவீயபு
நோஜிஸாஹம்ஜமகுவாணிழ் || நாராஜம்—வுடுகெவம் ப்ரா
யபுபாஸா டேகாஷம் டேஹீதி தம் ஹரிழ் || கக || ஹரிம்—
டேகாஷபுடாதா விஸஸு ஸஜஸஸு டேஹஸாரம் | யசுபுஸா
டாஜமும் ஸுஹா டேவாஸாடுதே டேடேகாஷம் || கச || டேகி
ஹடுயாஜிதி ஸா ஹதா தம் வாவுபாஸஹம் | சுதம்வ
ஸாஜிடேகிஸு ஹடுயாஹுதாதுஷிதம் || கரு || சுநமுஹா
நடேஜாநம் முஹஸு ஹததத தெ | வராஹரிஜங்குஷஸு
ஸடேவாஸாராநாஷழ் || கக || சுபதஜேஹ தெ ஸுஹரி

மநாபனைக்கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து தண்டம்போல் பணிந்
து பக்தியால் பரவசமாகி மெய்கிலிர்த்தானந்தக் கண்ணீர்
தாரை தாரையாய் பெருகச் சிரமேல் கைகுவித்துத் துதித்தார்.
அதெப்படியெனில், சர்வலோகங்களுக்குமாதியாயும், பரமபுரு
ஷனாயும் சங்கசக்கிரகதாபாணியாயும், பீதாம்பரதாரியாயும்,
கருணாசாகரமாயுமிருக்கின்ற லக்ஷ்மீநாயகனை நான் வணங்குகின்
றேனென்று பலவாராகத் துதித்து மோகூத்தைப் பிரார்த்திக்க
வப்பொழுது நாராயணர் காசியபா! மோகூத்தாதா பரமேசுவரர்,
அவருடையவனுக்கிரகத்தால் மோகூங்கிடைக்கவேண்டுமென்று
நாங்கெல்லோர்களுமவரையே யாளுதிக்கின்றோம். என்னுடை
யவனுக்கிரகத்தால் கிரஸ்தனாகப்பவித்துச் சராசரங்களான சகல
லோகங்களுக்கும் பிதாவாகக்கடவாய். பிற்பாடு ஜகதீசனனுக்
கிரகத்தால் முக்தி கிடைக்குமென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தான
ஞ்செய்தார். அப்பொழுது காசியபர் கன்னிகைக்காக்வெங்கி
லுஞ் சுற்றியுஞ் சரியான கன்னிகை கிடையாமல் பிரமனிடத்த
சென்று வணங்கி ஹே பிதாமஹா! ஜகத்திற்கெல்லாம் பிதா
வாகக்கடவாயென்று நாராயணரனுக்கிறந்தார். அதற்குரிய கன்

கூகாஹ்விபூவ ஸம் || ததொ நிவெஷ்டகாமோஹஸு
காஸ்யவஸுவதாம்வரம் || ௧௭ || வஹாஹி வஹுதொ ஹிஷ்ட
கந்யாஹ்விஷணததரம் | சுஹ்யா கந்யகாம் காஹ்விஷணொ
ஹாஹிவிதாஹி || ௧௮ || உவாவ தாதஹ்விஷணம் காஸ்ய
வொ ந்யுஹ்விஷணம் | காஸ்யவஹ்விஷணம் ஜமதாம் ப்ராஹ்வி
ஹ்விஷணம் சுஹ்யாவதி || ௧௯ || நிவெஷ்டகாமஹ்விஷணம் ந்யு
ஹ்விஷணம் சுஹ்யாம் சுஹிஷ | ஹாஹிஹ்விஷணம் ஹ்விஷணம்
வஹி ஹொஹ்விஷணம் || ௨௦ || ஹ்விஷணம்—ஹ்விஷணம் ஹ்விஷணம்
ஹொ ஹொஹ்விஷணம் | யத்யு ததஹ்விஷணம் வஹ்விஷணம்
காமோஹ்விஷணம் || ௨௧ || யத்யுஹ்விஷணம் ஹ்விஷணம்
ஹொஹ்விஷணம் | யத்யுஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
தம் || ௨௨ || சுஹ்யாவஹ்விஷணம் ஜமதாம் ஹொஹ்விஷணம்
காஸ்யவ | ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
ஹொஹ்விஷணம் || ௨௩ || ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
ஹொஹ்விஷணம் | ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
|| ௨௪ || ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
ஹொஹ்விஷணம் தம் ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
|| ௨௫ || யத்யுஹ்விஷணம் யத்யுஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
ஹொஹ்விஷணம் | ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம்
ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம் || ௨௬ ||
ஹொஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம் யத்யுஹ்விஷணம் ஹொஹ்விஷணம் | தம்

னிகை யெனக் ககப்படவில்லை. இதற்கென்ன வுபாயமென்று
வினவ, வப்பொழுது ஹிரண்ணியகர்பன் காசியபரை நோக்கிக்
காசியபா! தென்சமுத்திரக்கரையில் வேதாரண்ணியமென்றொரு
கேதத்திரமிருக்கின்றது. அதில் மணிகர்ணிகை யென்றொரு
தீர்த்தரத்தினமிருக்கின்றது. அது சகலமனோரதங்களை யு மளிக்
கும். அதில் ஸ்நானஞ்செய்தாலுன்னிஷ்டம் பிறைவேறுமென்று
சொல்லவுடனே காசியபர் வேதவநம் வந்து வேதவநேசனை நமஸ்
கரித்துப்பிறகு துண்டிவிக்கனேசன் தண்டபாணி இருவர்களை
யும் வணங்கி, மணிகர்ணிகையை நமஸ்கரித்து கன்னிகையைப்
பிரார்த்தித்துக்கொண்டு விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து வெள்ளை
வஸ்திரங்கள் தரித்து, நிறுபுகி, ருத்திராக்ஷங்களை நின்று, ஜகதீ
சன் சன்னிதானத்தை யடைந்து, தண்டம்போல் பணிந்து, சிர்

ஷடாவ காஸ்யவொ ஹத்யா வெடாரணியோஹாதேய || ௨௭ ||
 காஸ்யபஃ — ஷெஹவாஹாநஸாலிஸ்வொயாதகா வெயாஜீத்யா
 வகம் ஸாக்ஷிணம் ஸவடதஃ । ஸொஹஜித்யாதநாம் ஹாஸோ
 நம்ஸாஹ வெடகாஹாரவம் வெடிவெடிஃ ஹஜை || ௨௮ || ஸொஸ
 ஜீவம் ஜமநேத்யவஜ்ஜாய தக் ஸவவக் ஸவடதா ஸாததஃ வ
 ஸ்யதாடி । ஹெய்யொவதொஹதீஸிஸவ்யம் ஷெடிவெடிஃ ஹஜை
 ரவம் வெடிவெடிஃ ஹஜை || ௨௯ || யக்ஸவொயாதநொஹத
 ஷணம் ஸிஸவ்யயுகிததொ ஹதவதவதவதொ நித்யதஃ
 ஸாஸ்யகீநேத்யஹம் ஸ்வஹவெத்யுஹதெ வெடகாஹார
 வம் வெடிவெடிஃ ஹஜை || ௩௦ || ஹதி ஸுதொஹதாஸ்ய வொரதொ
 வெடாரணியோஹாதேய || ௩௧ || ப்ராஹகி தவ ஹாஸ்யஜீத்ய
 வவெய வரம் ஹஜை || ௩௨ || காஸ்யபஃ — ஸாஜிந் ஹவக்ஸ
 ஸாஹெந ஜீ வதெத்யா மொணொதாராஃ । ஸ்வஹகாஸ்ய ஜ
 மதீம் யொமொஸ்யுஸ்துஹொஹவாஃ || ௩௩ || ஷெவஃ — த்யொ
 ஷா ஸ்யுஸ்து ஹயடாஸ்யொஹத்யாஹம் யஹ ஹவாந் । ஸாக்ஷாஹ
 ஸிஸவ்யஜீத்ய ஜீணிகண்ட்யாஹம் ஜீமதஃ || ௩௪ || யெஹத்யு
 ஷா த்யொஹத்யாஹம் க்ஷஹயாஜீத்யுஸாஹத்யாஹம் । ஸுவதீ ஜாம் நஜீ
 ஸ்யத்யு தெஹாம் ஹயடாஹயதததஃ || ௩௫ || ஸஹவநேத்யவ ஜீ

மேல்கைகூப்பிக்கொண்டு துதித்தார். அதெப்படியானால் பாதொ
 ருபரமேசுவரன் வாக்குக்கும் மனதுக்குமெட்டாத கேவலசித்தா
 யும், சர்வசாக்ஷியாயும், சகல ஜீவானிடத்திலு மெப்பொழுதும்
 நான் நானென்று விளங்குகிறவராயுமிருக்கின்றாரே அந்த வேத
 வநேசனை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேனென்று வெருவிதமாகத்துதிக்
 க்வப்போ தீசனாவிர்பவித்து வேண்டுமென்கிற வரத்தை வரியு
 மென்று சொல்லக் காசியபரானவர் ஹே ஜகதீசா! ஜகத்தை
 யெல்லாம் பிரசவிக்கக்கூடிய கன்னிகையையடையும்படி யனுக்கி
 ரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவுடனே ஜகதீசன் திரயோதசி
 யில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து என்னைப் பிரார்த்தித்த
 படியால் பதிமூன்று கன்னிகைகளையடைவீர். இதுபோலிந்தக்
 கிருஷ்ணபக்தத்துத் திரயோதசியிலிந்த மணிகர்ணிகையில் ஸ்நா
 நஞ்செய்தென்னைத் தெரிசித்தவர்க ளிஷ்டமான கன்னிகையை
 யடைவார்களென்று சொல்லிவிட்டந்தார்த்தானஞ் செய்தார். உ

உத்தராவெதுகாநாயாழிவம் | காஸ்யவொழி ஹோநுபீ
தஸ்யமுஹம் ப்ருதிநியபுயள || ௩௫ || வனதஸிநதரொ ஷஷிக
ந்யாஸாஸந ப்ருஜாவதெம் | டக்ஷஸ்ய ஸநிவ்யதஸ்ய பும்ஸ்ய
ஷெ ட்ருபாந்யவ || ௩௬ || ந்யவம்— க்யம் தவ ஹ்யாஹ்நம்
பும்ஸ்யஷெ ப்ருதிநியபுயதம் | க்யம் வா ஸ்ரீப்ருஜாஸஸ்ய ஸ
ஜாதா ஷஷிஸஹ்நம் || ௩௭ || நாரஹம்— டக்ஷப்ருஜாவதி
ப்ருஹா பும்ஸ்ய ஸ்யவ்யாஸ்யவீதம் | ஸ்யஜஸ்ய க்யப்ருஜா
யொகே டேவத்யபுஜாஸ்ய ஸ்யவ்ய || ௩௮ || ஹத்யஸ்யஸ்த
மெவ டக்ஷஸ்யஸ்யம் வ்யஸ்யஜஸ்ய ஸ்யதாந் | உவாயவ தவஸ்ய
பாஸ்யஜஸ்ய ஜமஹித்யேந் || ௩௯ || தெ ரோநஸம் ஸரொ ம
க்யா ததீரொ தவஸி ஸிதாம் | ஸ்யஷ்யகாரோஸ்யதொஹம்
வ தாந் மக்யாவொவரோஹம் || ௪௦ || யந்யம் தவம் கியே
வா ஹநம் க்யயந்யம் | ஹத்யஸ்யஸ்தாஸ்யவ ரோப்ருஹம் ஸ்ய
ஷ்யகாரோ வயம் க்யிதி || ௪௧ || ததொஹம் ஸ்யவம் வாயம் க்ய
ப்யா தெஷ்ய ஹந்யவத | நானாஹம்வாக்யெ யந்யம் ஸ
ஸாரொ கிம் கியே || ௪௨ || ஸ்யஷ்யம் ஸ்யஸாரஹம்வாநி ஹந்
யொக்யம் வரொஜநம் | க்யம் யந்யம் தவஸ்யஸ்ய ஸ்யதாந்
விந்யவம் || ௪௩ || ஹத்யஸ்யஸ்தாஸ்யவ ரோப்ருஹம் ஸ்ய
தாம் | ஸ்யஸார ஸ்யஜஸ்ய ஸ்யவ்ய || ௪௪ ||

டனே காசியபர் சந்தோஷத்துடன் கூடத்தனது பர்ணசாலைக்குச்
சென்றார். இந்தச்சமயத்தில் தக்ஷனென்னிடத்திலிருந்து பயந்து
புருஷசிருஷ்டியை நிருத்திவிட்டு அறுபது கன்னிகைகளைச்
சிருஷ்டித்தாரென்று சொல்லவப்பொழுது மாந்தாதா நாரதரைப்
பார்த்துமக்குப் பயந்து தக்ஷன் புருஷசிருஷ்டியை நிறுத்தின
வண்ணமென்னவென்று வினவ, மறுபடியும் நாரதரவரைநோக்கி
மாந்தாதாவே! தக்ஷப்பிரஜாபதியானவ ரநேகம் புத்திரானையுண்டு
பண்ணியவர்களைநோக்கி நீங்கள் தவஞ்செய்து தவத்தின் பலத்
தின லொவ்வொருவரும் சிருஷ்டி செய்யுங்களென்று சொல்ல
அவர்களும்படியே மானதசரஸ்ஸை யடைந்து தவம்புரியவப்
புராதவர்களை நான் கண்டு நீங்களேன் தவஞ்செய்கிறீர்களென்று
கேட்க, அவர்களும் தங்களபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவப்போத
வர்களைநோக்கி இந்தச் சம்சாரசாகரத்தி லேனவதிப்படுகிறீர்கள்.

[illegible]

பரமாத்மாவை விசாரித்துச் சற்கதியை யடையுங்கொண்டு ஞானோபதேசஞ்செய்தேன். உடனே அவர்கள் வைராக்கியத்தை யடைந்து முக்தி மார்க்கத்தில் திரும்பிவிட்டார்கள். அதையறிந்து தக்ஷன் மறுபடியும்னேகம் புருஷர்களைச் சிருஷ்டித்து அவர்களையும் தவத்திற்காக வணுப்பினார். அவர்களுமென்னுடைய வுபதேசத்தினால் நிவிருத்தி மார்க்கத்தில் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது தக்ஷன் துக்கித்து நமக்குதவியாக யேர்ப்படுகின்றவர்களை யெல்லாமிவ்வித மிந்தநாரதன் செய்வவாவென்று கோபங்கொண்டு ஒருமுகூர்த்தங்கூட வொருவிடத்திலும் நிலையில்லாமல் சஞ்சரிக்கக்கூடவதென்று சபித்தார். மாந்தாதாவே அவரப்படிச் சபித்ததெனக்கனுகூலமாகவே யேர்ப்பட்டது. பிற்பாடு தக்ஷன் லோகசிருஷ்டி யெப்படிபவிக்குமென்று யோஜித்தறுபதுகன்னிகைகளைச் சிருஷ்டித்தார். அரசனே ! அப்படிச்

சுய ஸ வு வி ஁-ஸா ஁ ஐ ய ஁ ॥

—●—

போலாதா— சுவிதெம் வு து காபோயாஃக்யபோஸங் ஸுதா
 போமெ । பணிகண்டூம் து ஸாநெந வடி ஸிஸம்ஸயம்பி ॥ ௧ ॥
 நாரடிஃ சுவிதிஸு டிதிஸிஹிகா஁நாயுஃ காமகா போதிஃ । ப்ர
 ஹாக்ராயாய ஸுரஸா விநதா ஸுரலிடிநுஃ ॥ ௨ ॥ சு
 டுஹுயொஹொஸோஸுஃ காஸ்யவஸ்ய ப்ரியா நுப । சூஸா
 டகஸ்ய வுத்ரீணா பிதிஃ ப்ரயோ வுரா ॥ ௩ ॥ வதிஃ கா
 ஸ்யவபோஹொஃ வயநஃ பிநுநந । ஸ்யாபிஹொ டெவபோதெதி
 பிதிஸுஹுபோமெ ததஃ ॥ ௪ ॥ பிதி க்ஷம் டயயா டெவ டெவாங்
 ஜநய விபுதாங் । ஐத்யுக்ஷா தம்வதிஃ டெவீ ஹுபவா
 ரொ ருபாவாசு ॥ ௫ ॥ தாபோஹ காஸ்யவொ ராஜங் ப்ரியெ
 க்ஷம் டெவபோத்யுதாழ । யஜீஹுவி ததா டெவி மஹ வெஹு
 ஸும ॥ ௬ ॥ மக்ஷா஁ய பணிகண்டூயுஃ தீயபுராஜிவ ஸாடி
 ராழ । ஸஜிஹு டெவபோத்யுக்ஷா ஸ்யாநுபிதி நபிஸுரூ ॥ ௭ ॥
 ஸாஹி க்ஷம் தத்ரு கயூணி தவாஹ்ஷம் ப்ரவிபிதி । ஐத்யு
 க்ஷா வதிநா டெவீ வெஹாரணுபோவெத்ய ஸா ॥ ௮ ॥ ஸஜிஹு
 கவ

திருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரே அதிதியின் வரலாற்றை
 விரிவாய்ச்சொல்லுமென்று வினவ, நாரதரவரை நோக்கியரசனே!
 அதிதி, திதி, வலிம்மிகை, அனாய, காலகை, முனி, பிரபை,
 குரோதை, ஸுரஸை, விரதை, ஸுரபி, தனு, சுத்துரு வென்கிற
 காசியபரின் பத்தினிகள் பதிமூன்றுபேர்களில் மூற்றவளான்
 அதிதி பதியைப்பார்த்து என் பிராணநாயகா! நான் தேவர்களுக்
 கு மாதாவாகும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிறுர்த்தித்
 தாள். காசியபருமவனேநோக்கி, என்னிஷ்ட நாயகியின் அதி
 தியே! நீ வேதவநஞ்சென்று மணிகர்ணிகையில் விதிப்படி ஸ்நா
 நஞ்செய்தாலிஷ்டம் நிறைவேறுமென்று சொல்ல, அவளுமப்ப
 டியே விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனை வருந்த, வேதவ

வீடுவடும் ஸஸுள தாம். லீணிகணீபுலீவாபுயம் । வெஹாஸுணீ
 ஸாரம் நகூர ஸுதூ துஷ்டாவ வா.நவா ॥ ௧௯ ॥ சுஹிதிஃ— ந
 லீ வுலீவாடலீஸாய வாவடீவதயெ நலீ ॥ லீகிதாய லீலீ
 க்ஷுணீம். தி. ஜமத தயெ நலீ ॥ ௨௦ ॥ வரலீநநவகுணீய
 வஜஜாக்ஷாவிபுதாயம் । ஹக்ஷுயாய ஸாநாய வாஸஹவியா
 யிநெ ॥ ௨௧ ॥ லீஹி லீலீ லீவலீதகூம் ஸவடூலீஷ்டுபுலீ
 யக । ஸநவீவெஸஜநக துபுரணீயிநாயக ॥ ௨௨ ॥ ஹி
 ஸுதஃ பூயிபுதஸு துபுரணீயிநாயகஃ । பூஹ தாம்
 க்ஷுபயா க்ஷுஷ்டா லீணிகணீயாம் லீஜநாக ॥ ௨௩ ॥ ஸீஸிவம்—
 லீவலீதா ஹவாஷுலீ லீலீத லீஷ்டுலீதஃ । லீணிகணீயாம்
 லீஜநி யெ வாஸிநு வெஹாநநெ ॥ ௨௪ ॥ தெஷாம் ஸுதூ
 ஸ வளதூஸு ஸஹவநீவிதாநுவி । லீணிகணீயாம் தவா
 லீஸா ஸாதாயாஸுநயாஸுராம் ॥ ௨௫ ॥ ஸஹவநு தயா
 லீதஸு விஷுஸாவி ஸுதஸுதஃ । ஹி லீகூர வரலீஷ்டுநு
 லீவஸுத திரொஹிதஃ ॥ ௨௬ ॥ சுஹிதிஸாவி ஸுஷ்டா பூ
 வ ஹதூர லீஸா ஸா । ததொ ஹஹுதியெ க்ஷுலீஸாந
 ஸு ஹவாஸுலீகாநு ॥ ௨௭ ॥ காலுலீவஜநயாஸுலீ ஸுதூ
 லீஸுலீவ ஸுதாநு । தாநஹு க்ஷுலீதா வகூஷு ஸுதூ
 ஸாநலீதநபுலீ ॥ ௨௮ ॥ ஸுபுலீ வரலீணா லீதஃ ஹவா
 யாதா ஸுநநுரஃ । க்ஷுலீ ஹவாஸுலீவிதா வஜுலீநு
 லீஸுலீலீ ॥ ௨௯ ॥ சுஹிதாம் லீலீஸுலீத தெ லீஸுலீ
 லீஷ்டுலீயெ । ஹவம் லீலீஸுலீவலீ ஸுதூநலீலீத
 தம் ॥ ௩௦ ॥ லீணிகணீயாம் லீஜநா லீலீதா ஹவா
 ஹிதஃ ஹிதஃ ஹிதஃ லீலீஸுலீலீ ஹவம் லீலீஸுலீலீ
 ஹிதஃ ஹிதஃ லீலீஸுலீலீ ஹவம் லீலீஸுலீலீ

நேசனுமப்படியேபவிக்கும் நாராயணனுமுனக்குப் புத்திரனாகப்
 விப்பாரென்றனுக்கிரகித்தார். அதிதியு பீசனனுக்கிரகத்தைப்
 பெற்றுக்கொண்டு பதியையடைந்து பணிவிடைசெய்து வருஞ்
 சமயத்தில் மணிகர்ணிகையின் மகிமையினால் அரியமா, வருணன்,
 மித்திரன், பூஷா, தாதா, புரந்தரன், துவஷ்டா, பகன், அம்சன்,
 ஸ்விதா, பற்சன்னியன், விஷ்ணுவென்கிற பன்னிரண்டாதித்தி
 யர்களை புத்திரர்களாக அடைந்தான். மாந்தாதாவே! மணிகர்
 ணிகையின் மகிமையைத் தெரிந்தவரை சொன்னேன். பூராவுஞ்

ஸதஸுவ ராஜேஹு க்யுஷ்ம் வக்ஷாம் காரம்ஸதெ । யதுஸூக்ஷ்மா
காஸ்யுவொஹி ஜமத்யுஷ்டிவாவய ॥ ௨௨ ॥ தத்யம் வண்பு
தெ ராஜந்ணிகண்பூர்து வெஹவழ ॥ ௨௨௨ ॥

உதி ஸ்ரீஸூரந் வாராணெ ஸநதுரோஸம்ஹிதாயாம்

கெஷ்துவணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதெது

பணிகணிபுகாவெஹவெ சுஹிதெஃ வுத்யுபாவிநபூரி

ஷொபஸாபிகஸதததொஹ்யூயம் ॥

உதி ஸபவின்ஸொஹ்யூயம் ॥

சுய சுஷ்ராவி ஸொஹ்யூயம் ॥

ரோஹாதா—காஸ்யுவெந க்யூஸூக்ஷ்மா ஜமத்யுஷ்டம் ஸு
ராஸம்ஸு । சுஹிஸமபூஷொஹிதா க்வதொ வானூரி நாரத ॥
॥ ௨ ॥ நாரதஃ—ஹிரண்யமஹேபூ ஹவாந ஸுஷ்மாஹிஃ
ஜஃ வாரா । குஹ காஸ்யுவொஹிப ஸுஜி ஷெவாஸம்ஸாஹி
காஹ ॥ ௨ ॥ ஹ்யுஷ்டஃ காஸ்யுவஃ பூஹ ஹாதி நொ ஸுஷி
வாதூர் । ஸுஷிஸகிபு காஸம் தஹ்வாயம் வடி நெ வியெ ॥

சொல்ல யார் வல்லவன்? அதில் ஸ்நானஞ்செய்து காகியபர்
சிருஷ்டிசக்தியையடைந்தாரென்று சொல்லிமுடித்தார்.

சுநத்துமார சம்மிதையில் இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்

அதிதிசரித்திரம் முற்றிற்று.

இருபத்தேட்டாவது அத்தியாயம்.

—]0[—

மாந்தாதாவானவர் நாரதரே! காகியபர் சிருஷ்டிசக்தியை
யடைந்தவிதமெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார்
முன்காலத்திலீரண்ணியகற்பன் காகியபரைப்பார்த்து தேவர்கள்
முதலானவர்களைச் சிருஷ்டியுமென்றுத்திரவுசெய்யக் காகியபர்
பிதாமஹரைப்பார்த்து எனக்குச்சிருஷ்டியொன்றுந் தோன்றவில்
லை. சிருஷ்டிக்கு வல்லமையை யறிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்

இத்யுசெதா உஹிணஃ ப்ராஹ் காம்யவா கரோஸநஃ ।
 சுஹா வெஷ்வநெ ஸுஷிவாதாஸீம் உஸ்பவாததஃ ॥ ௪ ॥ க்வம் வா
 வி தத்ரு மகவா஽஽ஸம் ஶீணிக்ஷா஽்யாம் ஶீஹாஶீதெ । ஸாநாவ்யம்
 தவ சூதிஷ்ண தெந ஸுஷிக்ஷஸ்தவ ॥ ௫ ॥ ப்ரதிவாதேய த
 தீயபுரெவெஹஸ்தாஶ்யஸம் வயம் ॥ நாரதஃ—இதி ப்ராஹ் வி
 யெவபூக்யம் காம்யவஸ்துதிகாநநம ॥ ௬ ॥ மகவா ஸாக்வா ஶீ
 ஹாஶீயெபு ஶீணிக்ஷாஹ்யெ நயவ । ப்ராயபூபாஸ ததீ
 யபூராஜம் வெ ஸுஷிவாதாஸீம் ॥ ௭ ॥ ததெதா ஹாதிஸ தஹ
 ஶ்ள ஹததம் ஹாவிய யஜமக । ததஸுஷ்டாஶீநாஹதகவா ஜமாஶீ
 ஸமயஹம் ஶீநிஃ ॥ ௮ ॥ ஸஸஜபு ஶேவாநஸுராஹ் ஸதஸ்தீயபு
 வெஹவாஶ । ததஸுஷிபாஶீதெ நாரஜநாரஹா ஸ்வீதி
 தெ ॥ ௯ ॥ சுஶித்யாம் ஶாஶஸாஶித்யாஹ் ஜநயாஸ காம்யவஃ ।
 சுயபூபா வரஹ்ணா ஶித்ருஃ வஹிஷா யாதா வாரநாஶம் ॥ ௧௦ ॥
 சுஷ்டா ஹமொ஽ஸ ஸவீதா வஜபுநேயா விஷ்ணுரித்யீ । ஸஜ்
 தா ஶாஶஸாஶித்யா யொகஸாரக்ஷணெ ஸிதாஃ ॥ ௧௧ ॥ ஶித்யாம்
 ஸஜநயாஸ ஹிரண்யகஸிபம் நயவ । ஹிரண்யகக்ஷா வ்
 ராஜேஶ்ரு வஹ்ருநவி தயொஸ்யுணம் ॥ ௧௨ ॥ ஹிரண்யகஸி
 வொஃ வஹ்ருஸகவாஶம் ப்ரயிதளஜஸம் । ப்ரஹ்மாஶ்ருவ்யந
 ஹாஶ ஸாஹாஶொ ஹாஶ இத்யவி ॥ ௧௩ ॥ விரோஹநஸு ப்ரா
 ஹாஶி விபுரோஹநஸுதொ வஶிஃ । வாரணாஸுரொ வஹிஃ

தார். அப்பொழுது பிதாமஹர் காசியபரைநோக்கிக் காசியபரே!
 வேதவநத்திலெனக்குச் சிருஷ்டி சக்தியையளித்த மணிகர்ணிகை
 யில் ஸ்நானஞ்செய்தால் சிருஷ்டிக்குந்தன்மை யுண்டாகுமென்று
 சொல்ல வப்பொழுதே காசியபர் வேதவநம் வந்து, ஸ்நானஞ்
 செய்து, ஜகதீசனைத் தெரிசித்துச் சிருஷ்டிசக்தியை யடைந்து,
 தனதிருப்பிடம்வந்து அதிதியினிடத்தில் பன்னிரண்டாதித்தியர்
 களையு முண்டுபண்ணினார். திதியினிடத்தில் ஹிரண்மரீபகசிபு
 வையும், ஹிரண்மரீபகக்ஷணையு முண்டுபண்ணினார். அதில்
 ஹிரண்மரீபகசிபுவுக்குப் பிரஹ்லாதன், அனுஹ்லாதன், ஸம்ஹ்
 லாதன், ஹ்லாதனென்று நான்கு குமாரர்களுண்டானார்கள்.
 பிரஹ்லாதனுக்கு விரோசனனும், விரோசனனுக்கு மகாபலீயும்,
 மகாபலீக்கு பாணசுரனு முண்டானார்கள். அனுஹ்லாதனுக்கு

வுத்தொறுநுஹாடிஸுதாநு ஸுணு || ௧௪ || வ்ரொவாஸு
 ஸுஹு நிஸுஹ உதி தெ துய: | லிஹிகாயாஃ ஸுநிஸு
 ஸுதாநு ராஹு வுஜீஜநசு || ௧௫ || காயாபாஃ ஜநயாரோஸு
 காமகெபாஸு டாநவாநு | நிவாதகவவாஸுராவி ஜஹாவைவ
 ராகுராநு || ௧௬ || விபுவிதஸுபாநுநாஃ ஜநயாரோஸு காயு
 வ: | தெடாநவா ஜஹாவீரோ ஜஹகாஸுணுஸாவராஃ || ௧௭ || வ
 யொவவ: வுயொரோவ நஸுவி: காமநெயுவி | கெயாபா
 யாஃ காயுபொராகுஜநயாரோஸு முஹுகாநு || ௧௮ || யகாநி
 ஸாநாநுதாநி வுதாநு தா வஸுராவவி | கெயாபகாரி
 ஹபு வானு வுதாநு கெயாபவஸு தயா || ௧௯ || கஸுரோ ஸுநு
 நயாரோஸு காயுவ: மணிநாயகாநு | ஸெஷுவ வாலுசி
 நெவ தகசு கம் வ யநஸுபு || ௨௦ || காகெபாடகாவ ராஜெஜ
 யுதராபுரிநநகசு | வஜு வாவி ஜஹாவஜு முலிகு ஸஜ
 வாகசு || ௨௧ || கஸுபாஸுதாநு வானு நநெகாநு மணிநா
 யகாநு | விநதாயாஃ ஸுநிஸுதாநு வகாநிராஜாநவாஸுஜசு ||
 || ௨௨ || தாகுபுலாநிஷுநெஜிவாபுரணு முஸுபுதயா |
 கரணு விஷுதாநெவ ஹுஸநிவாவி ஹுதெ || ௨௩ ||
 கநாபுஷாயாஃ வுதாநு வவாநு காயுநெவ | ஹயுதீவ த
 யா வுயாநாயுநஜநயநுநி: || ௨௪ || வுலாயாஃ ஜநயாரோ

வீரோசனன், ஸும்பன், நிஸும்பனென்று மூன்று புத்திரர்கள்
காசியபருக்குச் சிம்மிகையினிடம் ராகுவும், காலையினிடம் ஜம்
பன், கும்பாண்டன், சம்பரன், பலன், அபலன், புலோமா,
நமசி, காலநேமியென்கிற காலகேயர்களும், ததுவினிடம் வீப்பிர
சித்தன் முதலான நிவாதகவசர்களும், குரோதையினிடம் யக்ஷர்
களும், குஹியர்களும், பிசாசர்களும், பூதங்களும், குரோதகா
மன், குரோதவசனென்றிரண்டசுரர்களும், கத்துருவினிடம்
சேஷன், வாசுகி, தக்ஷகன், தனஞ்சயன், காற்கோடகன், திருத்
ராஷ்டிரன், பதுமன், மகாபதுமன், சங்கன், குளிகன், கம்பளா
சுவன் முதலிய நாகங்களும், விநதையினிடம் கருடன், அரிஷ்
டநேமி, அருணன், அருணி, வித்தியுதன், அசனி முதலான
பக்ஷிகளும், அனயுஷையினிடம் விருத்திரன், வலன், கிருதன்,
ஹயக்ரீவன், ஆதி, வியாதி முதலானதுகளும், பிரபையினிடம்

வந்தவனாக கின்றான் போகி: | சுநவத்யா தீநடுகாரி தீநடு
கா தீரணவிய்யா || ௨௫ || சுநடுவா ஸுஹமா வெதி போ
நிரவரஸா மணாந் | ஸுரஸாயா போநிஹடுவாஜநயதா
ஸ்யுவொ மிரீந் || ௨௬ || சுக்ஷயக்ஷயதாஸ்யீஸ் நதீ: காஸிஹ
காஸ்யவ: | சுஜீதம் ஸ்ராஹணாமாவொ ருஜாஸாஸந்யுவொ
ததீ || ௨௭ || காஸ்யவஸ்ய ஸுரஸ்யா தெ ஹகார: வாவநாஸ
நா: | சுஹஸுஸா தீபுரகெஸீ வுணர்நீகா திவொததீ || ௨௮ ||
ஸுரடுவா வக்ஷணா கெஷீ ருஹா காஜீ ருரஅதீ | தீவொ
நரீ லிகா ஸுஹடு ஸுஹதா ஸுஹீ வியா || ௨௯ ||
ஸுமஸா ஸுரயாவெதி தீநெயா சுஹராமணா: | ஹதே
வா ஜநயாஸா ஹக்ஷந்யாஸா காஸ்யவ: || ௩௦ || த்ருயாஹ
ஸா ஹவாஹீந் தீநிகண்ட்யா நிரஜீநாஸ | தஸாஹாஜேஹ் வ
த்ருயீ தீநிகண்ட்யா நிரஜீநத்ய || ௩௧ || ஹக்ஷாகுலீத வ
த்ருயீ: காஸ்யவஸ்ய தஸ்ய | ஹக்ஷாஸுரகஹஸு
ரெஸுரகா யதீகதீகா தீவாவதிக்ய || ௩௨ || தீவ ஸுஹ
ஹஸ்ய நரஸ்ய கிவா ஸாநாநதத்யாநிகண்டிகாவா | சுய
ஸ்யாஸுரெயா தீவத்யவ்யிம் வீயடம் யஸொ விஹவஹுத
தீ

கந்தருவர், கின்னரர், அனவத்தியை, அனாகாமை, அனாகை,
அருணப்பிரியை, அனாபை, சுபகை முதலானவர்களும், சுரசை
யினிடம் மலை, மரம், செடி, கொடி, சமுத்திரம், நதி முதலிய
வைகளும், சுரபியினிடம் அமிருதம், பசு, பிராமணர், ருத்திரன்
முதலியவர்களும், முனியினிடம் அலம்புனை, மகிரகேசீ, புண்
டரீகை, திலோத்தமை, சுருபை, லக்ஷணை, கேசுமை, ரம்பை,
காம்மியை, சரத்துவதி, மனோரமை, அவலிசை, ஸுப்புரு, ஸுவி
ருத்தை, ஸுமுகி, பிரியை, சுகந்தை, ஸுரதை யென்கிறவர்களு
முண்டானார்கள். ஆகையாலரசனே! புத்திரன் வேண்டுமென்
பவன் மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஸநாநஞ்செய்தால் காசிய
பரைப்போலநேகம் புத்திரர்களையும், புத்திரிகளையும் மடைவான்.
மணிகர்ணிகையானது தேவேந்திராதிப்பட்டத்தைக்கூட யளிக்கு
மேயானால் சரீரத்தோடுகூடச் சுவர்கத்தை யென் கொடுக்கமாட்
டாது. ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், ஸந்ததி, வீரியம், யசஸ், பிரம்ம

வந்தமாவது கிணராது போதி: | சுநவடிா உநடுகாரி உநடு
கா உருணவியாடி || உரு || சுநடுவா ஸுஹமா வெதி போ
நிரவரஸா மணாது | ஸுரஸாபா போநிவடுவாஜநயதா
ஸ்யுவொ நிரீது || உசு || சுசுவடிசுதாஸ்யீஸ் நடி: காஸியு
காஸ்யுவ: | சுஜேதம் ஸ்ராஹணாமாவொ ருடிாஸாஸநடுவொ
ததி || உள || காஸ்யுவஸ்ய ஸுரஸாபா தெ உகவார: வாவநாஸ
நா: | சுஹவஸா திருகெஸீ வுணரீகா திரொததா || உஅ ||
ஸுரடுவா வகணா கெசீ ராஹா காஜா ஸாஸதீ | உரொ
ரா ஸிகா ஸுஹடு ஸுஹதா ஸுஹீ வியா || உசு ||
ஸுமஸா ஸுரஸாவெதி உளநெயா சுஹராமணா: | உதெ
வம் ஜநபாஸா உககந்யாஸு காஸ்யுவ: || உ௦ || துயொடிஸ
ஸு டெவாஜீது உணிகண்டூர் நிஜேநாசு | தஸாடிாஜேடி வு
தூயீது உணிகண்டூர் நிஜேநடி || உ௧ || ஹச்யாகுலீது வு
தூஸ்யு: காஸ்யுவஸ்ய தஸ்யு | டிடிாசு ஸுரகவஹஸு
ரொஸாஸா யகெஜிதீக வொவதிகடி || உ௨ || டிவம் ஸடி
ஹஸ்ய நரஸ்ய கிவா ஸாநாநடிடிாநணிகணிடுகாஸா | சூபு
ஸயாஸரொடி வேத்யுவி வியடு யஸொ விஷுவடிவடி

கந்தருவர், கின்னரர், அனவத்தியை, அனாகாமை, அனாகை,
அருணப்பிரியை, அனாபை, சுபகை முதலானவர்களும், சுரசை
யினிடம் மலை, மரம், செடி, கொடி, சமுத்திரம், நதி முதலிய
வைகளும், சுரபியினிடம் அமிருதம், பசு, பிராமணர், ருத்திரான்
முதலியவர்களும், முனியினிடம் அலம்புனை, மிசிரகேசு, புண்
டரீகை, திலோத்தமை, சுருபை, லக்ஷணை, க்ஷேமை, ரம்பை,
காம்மியை, சுரத்துவதி, மனோரமை, அவலிசை, ஸுப்புரு, ஸுவி
ருத்தை, ஸுமுகி, பிரியை, சுகந்தை, ஸுரதை யென்கிறவர்களு
முண்டானார்கள். ஆகையாலரசனே! புத்திரன் வேண்டுமென்
பவன் மணிகர்ணிகையில் பக்தியுடன் ஸ்நானஞ்செய்தால் காசிய
பரைப்போலநேகம் புத்திரர்களையும், புத்திரிகளையு மடைவான்.
மணிகர்ணிகையானது தேவேந்திராதிப்பட்டத்தைக்கூட யளிக்கு
மேயானால் சரீரத்தோடுகூடச் சுவர்கத்தை யேன் கொடுக்கமாட்
டாது. ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், ஸந்ததி, வீரியம், யசஸ், பிரம்ம்

ஜோசு || ௩௩ || ஸுநகூ ஸோஸநதாஃ ஸிவகூ ஸாநாநதஜு
 ஸுணிகுணிகுகாகிடு | யதூவமாஹூவ நுபொஃவி மாயிவ
 தெரஜநிகூ ஸிஜதாஃவ யொநள || ௩௪ || ததீயபுவபுஃ
 ஸுணிகுகாவூம் துயீவநஸூ கயஜே வெஜி || ௩௪ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூநெ வுராணெ ஸநதூஜோஸஹிதாயாஃ
 கெதூவணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணுஜோஹாதெஜு
 ஸுணிகுகாவெவெவெ காமூவஸூஷிஸகிபூடாநநா
 ஸவூஸாயிகுததஜோஜ்யாயஃ ||

ஐதூஷாவிஸொஃஜ்யாயஃ ||

கய வந கெ கா ந தி ஃ ஸொ ஃ ஜ்யாயஃ ||

—(: 0 :)—

ஜோஸாதா— சுஜநிகூ வுநயெபூநள கயம் பூவ
 ஸமாயிஜஃ | பூவஹூணூ வெடிவிவிநெ ஸுணிகுணிகூம் நிஜ
 நாக || ௩ || வநெதநுஜே ஜெவநெஷு நஜாஜி தவ வாக்யொஃ |
 நாரஜஃ— வஜாஜி தவ ராஜெஜு ஸுணிகுணிகூவூ வெவவ
 ||

விஷ்ணுருத்திரபதம், ஸ்கந்தபதம் முதலானதைக் கட்டாயங்
 கொடுக்கின்றது. எந்த மணிதர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து சுஷத்
 திரியனாயிருந்த கௌசிகன் சரீரம் மாறாமலே வேதியனானே
 அதின் மகிமையைப்படிச்சொல்லுவேனென்று நாரதர் சொல்
 லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்
 காசியப சிருஷ்டி முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

நாரதமுனிவரே! மறுபடியும் வேறு ஜநநத்தை யிடையா
 மலே காதிபுத்திரனான விசுவாமித்திரரெப்படி சுஷத்திரியஜாதி
 மாறி மறையோனாரென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதருறைக்கின்
 றார். கேளும் மாந்தாதாவே மணிதர்ணிகையின் மகிமையை, காழ்

|| ௩ || ஸ்ரீயா தவ ராஜேஜ் ஸ்ரீதொழஹம் நிதராஃ க்யமி |
 யெநுஹெதாவபுலிஷெந ஸ்ரீபூவநஸுமாயிஜி || ௩ || விநி
 டிங் கூச்சி யவயம் ஸ்ரீஹதெஜ்ஜிவநு ஸ்ரீஹம் | டிசுநு ஸ்
 வபூஸு ததிஷெ விஷெ ஜாதெ ததஸுதம் || ௪ || வெஜார்
 ணிமோக் வுணு தவொவிஷுநிவ்யுதயெ | தது ஸூக்யாழ
 ஸுயு ஸ்ரீணிகண்டூம் ஸ களஸிகம் || ௫ || ததஸிதெடு
 சிஷம் ஸுபஸெடுப நுபொததி | ததீயபூஸாநஜாஹாதுக
 ஸம்ஹதாதெஜஸொஸு தம் || ௬ || ஜெஜு வஹிஸிஸொ
 ஸிசுா ஜஜாஹாஸதுயொகதம் | ததொ ஜெவாஸு விசுஸா
 வஹிநா ஸ்ரீஹணா ஸஹ || ௭ || குஜ்ஜுமெபுடிவிவிநம் விஸா
 டிசுஜெஜாஸுலீக் | ஸ்ரீஹணு தவ ஸஜாதம் ஸ்ரீணிகண்டூம்
 நிஜநாக் || ௮ || ஹதூக் தவிஸுஷு ஸ்ரீஹணொ
 ஸுதஜெஜாஸுலீக் | ததொ ஹுஷுஜிநா ராஜிங் மாயிஜிஸு ஸ்ரீ
 ஸுஜி || ௯ || உவாஹ ஜெவொஸுதொவி ஸ்ரீஹணொ
 ஸுதி வெயஸா | விஸாஜிசு— யஜ்ஜுஹம் ஸ்ரீஹணொ ஜ
 தொ ஸ்ரீணிகண்டூம் நிஜநாக் || ௧௦ || தநயஸு வலிஷொ
 ஸுவி விஸொஸுலீக் ஸ்ரீதம் ஜாடி | ஹதூக் தநாஃ வியா

தேநுவின்னிமித்தம் வலிஷ்டரோடு விசுவாமித்திரன் சண்டை
 செய்தபஜயத்தையடைந்து கூத்திரிய பலத்தைத் தூஷித்துப்
 பிரம்ம தேஜஸஸைக் கொண்டாடியதையடைய விருப்பங்கொண்
 டொவ்வொருதிக்குக்களிலுந் தவஞ்செய்து தவத்தின் விக்கினத்
 தால் வேதவநம் வந்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து மேல்
 கரையிலிருந்து பலமாகத் தவஞ்செய்தார். அப்போதவருடைய
 சிரம் வெடித்து அக்கினி கிளம்பிப் பிரம்மலோகம்வரை வியாபிக்க
 வப்பொழுது தேவர்களதினால் வருத்தமுற்று வேதியனோடுகூட
 வேதவநம்வந்து விசுவாமித்திரரைக்கண்டார்கள். அப்பொழுது
 ஹிரண்ணியகற்பன் கௌசிகரைநோக்கி, ஹே கௌசிகா! உமக்
 குப் பிராம்மண்ணிய முண்டாய்விட்டது. தவத்தை நிறுத்து
 மென்றீ சொல்லி யவர்தலையில் கையைவைத்துப் பிராமணருகிறீ
 இரன்று சொல்ல, விசுவாமித்திரர் மனமகிழ்ந்து ஹே கமஸாச
 னா! மணிகர்ணிகைஸ்நாநத்தினால் நான் பிராமணனானது சத்திய
 மேயானால் உம்முடைய புத்திரரான வசிஷ்டரும் பிராமணனாகி

தூழிஷெவாநா ஜோஜ்யா நயவ || கக || வலிஷொழவி திஜெ
 ஷொழவீதூஹ மாயிஜோடிராசு | ததொ நஸுகாராயம்
 வலிஷம் மாயிநநநம் || கஉ || ஸ்ரஹாழபூஹ வலிஷம்து
 தவ ஸிஷெஜாழஸு மாயிஜி | சுஸெஸு ஸ்ரஹாவபெஸம்
 க்ஷம் க்ஷவிதூக்ஷா வியியபுயள || கங || ஷெஸெஸுஸாகம் ஷிஷ
 ஷெயோ வலிஷொ மாயிநநநம் | உக்ஷாவ்ய வெடாஸநநநிஷி
 விநயஸு ஸுகாராஸுஜி || கச || ஸ்ரணவா வ்யாஹுதீஸூவி
 மாயதீ ஸ்வபிஷ்டவாந | ததொ ஸ்ரஹாவபெஷாரம் வலி
 ஷம் மாயிநநநம் || கரு || ஸ்ரணயே ஷக்ஷாவ வரம் மாரவெ நய
 வஸததி | உத்யுஷ்டிதரொ ஸுக்ஷா ததாரஹாவ ஸிஷ
 தாது || கக || விஸூதிதஸுதொ ராஜிந ஸஸு ஸ்ரஹணயோ
 யிதீ || ஷணிக்ஷீயம் ஸ்ரணஸந ஸ நித்யஸாயீததொதததம் ||
 || கஎ || ஸுஸுநநிஷொணஸுமாரம் தவந வெடிவநெ வியிதம் |
 ததொ மாயிஸுதொ நக்ஷா ஸுமாரம் தத்ய ஸுஸிதததம் ||
 || கஅ || வலிஷம் வரிவஸுய யதீயம் வணபுஸுநொதிதீ ||
 யதீயாயதீயமம் ததவிவஷெயீயயிஷாது || கக || ஸகிஷ
 தததமவாவி ஜோநம் வெஸாமயுகக்ஷணம் | ஸகிஷாமயம் ஸ
 திஷ ஜோநயாமம் ஸாஸுதத || உ || சுநயிஷிஷிததூவி
 ஜெயம் தத்யுஷ்டவாநயவ | தஸெஸு வ்யுஷ்டவதெ ஸொழவி

விட்டாயென்று சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல வப்பொழுது
 தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் வசிஷ்டரும் பிராமணருகிவிட்ட
 ரென்று சொன்னார். உடனே கமலாசனன் வசிஷ்டரிடமுபதே
 சம் பெற்றுக்கொண்டு சிஷ்யனாகயிருக்கக்கடவீரென்று கௌசிக
 னுக்குத்திரவு கொடுத்துவிட்டு வானவர்களுடன் சென்றார். பிற்
 பாடு கௌசிகன் வசிஷ்டரை வணங்கி என்னைச்சிஷ்யனாகவங்கீ
 கரிக்கவேண்டுமென்று பிறார்த்திக்க வலிஸ்டரவருடைய சிரமேல்
 கைவைத்து வேதியனுக்குறிய காயத்திரீ முதலான மந்திரங்களை
 யுபதேசஞ்செய்தார். கௌசிகனும் வேதவந்திலேயே குருவுக்
 குப் பணிவிடை செய்துகொண்டு மணிகர்ணிகையில் நித்தியம்
 ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வசித்தார். அப்படியிருக்கவொருந்
 கால் கௌசிகன் வசிஷ்டரிடம் வர்ணசிரமதர்மங்களையுமதின்
 பலங்களையும் பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம், முக்தி முதலானது

வனிஷ்ணுசகலா ததர் || உக || உவாதிசுக் ஸுஸிஷ்யாய ஸொ
 ப்ருஹக் க்ருதிநாம் வரம் | வனவம் க்ருதாயக் சூவக் ஸரணிக்
 ண்டுநாம் நிஜநாசு || உஉ || க்ருதியொழிவி திஜை வகுக்
 ஜீவநுகெதாழ்வஹகுநுப | ஜாநாதா—கிம் க்யம் வரிவ
 ப்ரு வவ்விஷம் மாயிநநுநம் || உந || தநெஸு தெநொவதி
 வு யபுஹஸ்யேவி ரெ ருநெ | க்ருதியாய வதாடி க்ரு
 வானுஸாஹி நாரடி || உச || நாரடி—க்ருதம் ஸுணு
 மஹுந்த ருபதேசக்யம் தயா | வக்ருதி தவ ஹதாழ்வ
 ப்ருதொ மஹுவி ப்ருஹ || உரு || ப்ருஹணு ப்ருவ
 ராஜேஷ் விஸாரிதஸ்யீவநெ | க்ருதாயக் ஸுமாரம் நகா
 வபுஷ்டுஷம் க்ருதாஜ்ஜி || உசு || விஸாரிதம்—ஹவஸு
 ஸிஷ்யு ரெ வண்புருநொஹவாநு | யதேநு க்யய கார
 ணுக் ஜாநஹ்நஸு ஸாம்புதம் || உஎ || வக்ருதி ஸு
 ணு தெ யதேநு ருநெ வண்புருநொதிதாநு | ஹுக்
 ருந்திஜாவொதி ஜாநஹ ஹதெ நரம் || உஅ || யதேநு வஹ
 வியா ஜெதா ஸாநு ஸவபுநு வெடி வெஸுரம் | நானு
 விதாரதம் கிஹிதம் மஹாதம் ப்ருவீர்தெ || உக || ப்ருஹ
 ணாநாபம் யதேநு வெடிவிஜிர்ஜரிதம் | ஸுத்யுதவிநா
 ஸளம் ஸுத்யாவநுநொதிதம் || உஊ || மாயத் ஸெவநம் வெடிவா
 ருநெஸு வ நிரநுநு | ஸாஸாணாம் வநம் தததாராணவ
 நம் தயா || உக || ஸாஸாணாமிஸுபுருஷா ஸுதெ வ
 தெடி ஸதா ருதி | விதாஸுதம் தயாந்நியம் ஷணவதா
 லிதவபுணம் || உஉ || ஷெவவிபுயதீநாநு வகுஜநம் ருதா
 வ | விதாஸு வகுஜநம் தததாநாயபுபுயகாரிதா || உஊ ||

களையும் பிரச்சனஞ்செய்ய, வலிஷ்டரு மவருக் குபதேசித்தார்.
 அதெப்படியென்றால் கேளும் கௌசிகரே! தர்மங்கள் பூருவை
 யுமீசனொருவர்தானறிவார். ஆகையால் சுருக்கமாகச்சொல்லு
 கின்றேன். பிராமணாளுக்கேற்பட்ட தர்மமாவது சௌசம், ஸந்
 தியாவந்தனம், காயத்திரீஜபம், வேதசாஸ்திரபுராணபடனம்,
 ஜகினிஹோத்திரம், பிதிருசிராத்தம், அதிதிபூஜை, தொண்
 ணாற்றியாறு சிராத்தங்கள், மாதா, பிதா, குரு, பிராமணர்,
 தேவதைகள் முதலானவர்களுடைய வாராதனம், பிராணாயாமம்,

பூணாயாரோ கீஹாபெவெ ஹதிவெபூராபுலபுநடி | ஸவீ
 ஞா ஜவஸீலகம் ஸரோயிபுபூநபெவவ || ௩௪ || ஜோநாஹாஸ
 ஸா ஸத்யுலாஷணம் ஜேநஸீலதா | ஞாநயபேபாதிஷு ஸீதிஸ
 வபுடா யஜுஸீலதா || ௩௫ || ஐஷி ஸாநயிஹோத்யா தவம்
 ஸீதி ஸாநயத்யு | ஸரோ ஞி ஸிதிக்காந ப்ருபாவொபரதி
 ஸா || ௩௬ || ஸீரூபுலகாபீநா ஜவொ நித்யுதேதந்திதம் |
 ப்ருளதெ ஹஸநி ரூபூகெ ஸாநயீதிஸு கீதபுநடி || ௩௭ ||
 ஸிவவ்ஜோஸ்யா நாஜா ஜீஸவபுஜா ஸாநயஜபுல | சுஹி
 ஸாநபேபாஹஸீலகம் ஜோஸிசு || ௩௮ || ஹாஹயபுதா || ௩௯ || ஞா
 ஸவெபுஷு ஹபுதெஷு ஜிதாஹாரம் க்ஷரோயுதிம் | சுஸெயம்
 வரவிதாநா ஹீஸா ஞாலவஜபுநடி || ௪௦ || சூந்யஸூஜி
 ஹாநயவஜபுநம் தீயபுஸெவநடி | ஸா ஸதஜிதிஸுஅதிபிபா
 ணாம் உ நிபுஹம் || ௪௧ || வாஷணஸூபுத்யுஷாநவதிதா
 நாபெவக்ஷணடி | தெஸுஹாநலிஹாஷா தஜீபூபாநவ
 ஜபுநடி || ௪௨ || வரஜாரவரபூபுபரகெதெஹொலதா |
 வெடாநபுருவணம் தஸு ஜேநம் ஸவபுடா ஜெநெ || ௪௩ || நிபி
 பூஸாந ஜாதகெ ஸரோயி ஸவபுடா ஜெநெ | ஜெஜெக்ஷகம் ஜ
 மநீயூஸாபிம் வுத்யுபூபாதிஷு || ௪௪ || மூஹெ கெ
 தெய வபுஷி ஜிதாவஜபுநம் தயா | ஐத்யாபொ ஜிஜாதீ
 நா யபேபா ப்ருபூஸ்யபுஹவா || ௪௫ || தபேநிரதாநித்யு

சிவபக்தி, வைராக்கியம், எப்பொழுதும் மந்திரஜபம், சமாதி,
 தியானம், ஞானாப்பியாசம், சத்தியம், மௌநம், தானம், யாகம்,
 தவம், விருதம், சமம், தமம், சகித்தல், சிரத்தை, உபரதி, ஸீருத்
 திரஜபம், பஸ்மதாரணம், ருத்திராக்ஷதாரணம், சிவவிஷ்ணுநாம
 சங்கீர்த்தனம், சிவபூஜை, அஹிம்ஸை, துரோகமில்லாமை, நம்
 பிக்கை, பிரம்மசரியம், சகலப் பிராணிகளிடத்திலேயுந் தயை,
 மிதமானவாகாரம், தைரியம், திருடாமலிருத்தல், லஜை, டம்ப
 மில்லாமை, அஹங்காரமில்லாமை, புண்ணியதீர்த்தஸ்நானம்,
 சாதுசங்கம், பாஷண்டன் பதிதன் சண்டாளன் முதலியவர்களை
 விட்டு விலகியிருத்தல், பரஸ்திரீசங்கமில்லாமை, வேதாந்தச்சு
 வணம், மநநம், நிதித்தியாசனம், மோக்ஷேச்சை, ஸமாதி, ஜகத்
 தில் மித்தியாபுத்திமுதலானவை, செளசம், வேதசாஸ்திரங்களில்

சாமர்த்தியம், சர்வமில்லாமை, சந்தியாவந்தனம், மந்திரஜபம், யாகம், பிராமணபூஜை, அக்கினிபூஜை, தாய்தந்தைகளின் பூஜை, அதிதிபூஜை, குருபூஜை, டுத்தத்தில் சூரத்தனம், பிரஜைகளின் ஸம்ரக்ஷணம், விசேஷமாகப் பிராமணரக்ஷணம், துஷ்டசிகைக்ஷ, சிஷ்டரக்ஷை, காம்பிரியம், கீர்த்திசம்பாதித்தல், தனுர்வேதத்தில் பாண்டித்தியம், சத்தியம், சமதிருஷ்டி, சத்துரு சிகைக்ஷ, சோம்பலில்லாமை; சரணமடைந்தவர்களைக் கார்த்தல், அபயப் பிரதானம், ஜனங்களுடையவசீகரணம், தனஸம்பாதனம், சிவவிஷ்ணு கீதவீபக்தி, தானம், தயை, வேதியனைத்தொழுதல், வேதியர்கள் செய்த குற்றத்தைச் சுகித்தல், ஸ்திரீகள் மத்தியம் வேட்டை சொக்கட்டான்களில்திகப்பற்றில்லாமை, கோசஸம்ரக்ஷணம், சா

சொல்லுகிறேன் கேளும், பதியின் மனதிற்கொத்து நடத்தல், அவனுக்குப் பிரீதியை யுண்பெண்ணுதல், பதியின் பூஜை, நமஸ்காரம், ஸ்தோத்திரம், ஸத்தியம், செளசம், பதியைத்தவிர மற்றவர்களை விருப்பத்துடன் பாராமலுமவர்களுடன் பேசாமலுமிருத்தல், கிரகத்தினலங்காரம், தான்னியத்தை ரக்ஷித்தல், தர்மத்திற்கனுகூலமாயிருத்தல், பதி தேசாந்திரம்போயிருந்தால் மலினவஸ்திரத்தைத்தரித்தல் இது முதலியவை ஸ்திரீகளுக்குநியதர்மம். எல்லாருக்கும் பொதுவானதர்மம். ஏகாதசி, பீரதோஷம், சிவராத்திரி, ஸ்ரீஜயந்தி முதலானவிருதம், கிரகணஸ்நாநம், சிசுவரபக்தி, சமம், தமம், சகித்தல், வைராக்கியம், ஸ்ஜை, தூர்வமில்லாமை, வஞ்சனையில்லாமை, வணக்கம், நியாயமார்தகம், பிரியவார்த்தை, குருசிசுருஷை, அதிதிபூஜை முதலானது பொதுவானதர்மம். இனிமேலாகிரமதர்மத்தைச் சொல்லுகின்

அவிதெ ஸுணு ॥ எஊ ॥

ஐதி ஸ்ரீஸூரெவாராணெ ஸநதுஜோர்ஸஹிதாயாம்
கெத்ருவணெ உபரிஹாமெ வெடிாரணுஜோஹாதெஜ்
வஹிஷ்டலிஸாஜித்ருஸஹாபெ வணபுயபேதுக்ஷணஹாபெ
சுஷ்டாஜஸொதரஸததஜொஃஜ்யாயம் ॥
ஐதெஜுகொநத்ரிஸொஃஜ்யாயம் ॥

சு ய த்ரி ஃ ஸொ ஃ ஜ்யாயம் ॥

வஹிஷ்டம்— ஸுணு க்ஷம் வணபுநொயபேநா நாஹிதொ
யாயிநநுந ॥ ஸுபுதுக்ஷஸளவக்யஜீஜோநு ஸூநஸந்யூஜபெ
ரதம் ॥ க ॥ வஸநு மாராகுமெ நித்யம் ப்ரஹ்மவாந் ஜிதெ
த்ரியம் ॥ ஸாயம்ப்ராதஹ்யம் குயபுாக ஸரிஜாயாநஜோராக் ॥ ௧ ॥
நித்யம் த்ரிஷ்வணம் ஸூயீ ஸஹஸ்யாவூதிஸஹ்யா ॥ மாயத்ரி
ஜெஸெநுளநீ வெடிாஹாஸம் ஸஜா உரெக ॥ ௩ ॥ குயபுாக்
பவித்ருவாணிஸநு ஜெவஹிபுவித்ருதபுண்ட்ர ॥ ஸஸந்யூம்
ப்ரஹ்மபெஷஜோதாரம் ப்ரணஜெஜிஜோநு ॥ ௪ ॥ ஜோதாரம் விதாரம்
தஜஜாயாயபும் ப்ராஹ்மணாநு யத்ரி ॥ ப்ரணஜெக ப்ரத்யஹம்
ஹக்ஷா ஸிவம் விஷ்ணு ஜோஜாம் ஹஜெக ॥ ௫ ॥ வயாஸஜணஜிநம்

தேன் கேளுமென்று வஹிஷ்டர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் இருபத்தொன்பதாவதத்தியாயம்
வர்ணதர்மம் முற்றிற்று.

—❖❖❖❖❖❖❖❖—

மு ப் ப தா வ து அ த் தி யா ய ம்.

—❖❖❖❖❖❖❖❖—

வஹிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— கேளும் கௌசிகரேப்பிரம்
மசாரியின் தர்மத்தை; சுசியாயிருந்துகொண்டு ஸந்தியாவந்தனுந்
செய்து பஸ்மதாரணம், ஸமிதாதானம், மூன்றுகாலமும் ஸநநம்,
இந்திரிய நிக்கிரகம், மௌஞ்சீதாரணம், பிக்ஷாடனம், பலாசு

னேஜீம் யஜெஞாவலீதக்டு | கடுணுமும் களவீநம் யாரயெசு
 ஸவடா வுதீ || சு || லிக்ஷாபிக்ஷா ஜெயாஹே நிவெடி மார
 வெய தக | சுநுஜ்யொவஹுஜீத ஜேநஹுஜா டயா
 மடெ || எ || ஸஜீடிஸ யரெநித்ய ஜெநித்யாஜிஜேதம் | நடிந
 யாவநம் சுயடா தாம்புயம் நெவ ஹக்யெசு || அ || நொ
 ஷீஷாஜீதி யாயடாணி ரகுவஸூலிகாமி உ | வஜுயெயாஹநம்
 மதும் வாஹுகாம் டபுணாஜிகாநு || சு || உநநம் கஸுமே
 நாரீஸஜமே மாகுஜோவநு | காஜே ஸாதநுஜோவஸு கெ
 யம் மொஹ ஜே தஜெசு || க || ஜாதயடம் ஜநவாரஸுஜம்
 வெடிவிஸுஜிஜெவவ | நிஜா ஜெநாநுநஹடாணி ஸுஹவயட
 ஸு மாயிஜ || கக || மவணகாரவிணாகஜீஜாஜீதிவ வஜு
 யெசு | வவம் உரநு ஸுஹவாரீ காஜெஸுஜுஹஜோவிஸெசு ||
 || கஉ || விரகஸுஜெநெஜிகொவா ஸஸூலீவா ஸுலீவ
 வெசு | ஸுஹவொகஜெவொதி ஸுஹவயெடண மாயிஜ ||
 || கங || மஜீதம் ஸுஹவசூய ஜெஹுஜெதம் மாயிநந |
 ஸிவா யாக்வா ஸிவாம் விஷும ஸுநம் விவெஸுரம் மாரட ||
 || கச || தஜெந வியடாணாநி வுதாநுவி விவிநுயெசு |

தண்டதாரணம், ஆயிரமாவிருத்தி காயத்திரீஜபம், பிராமணஸே
 வை, மாதா பிதா குரு முதலானவர்களுடைய நமஸ்காரம், சிவ
 விஷ்ணுதேவீபக்தி முதலானவைகளோடுகூட வாசாரியன் கிர
 கத்தில் வசித்துக்கொண்டு சரீரமுள்ளவரை யவருக்குப் பணிவி
 டை செய்துகொண்டு வேதத்தை யாவிருத்திசெய்து கொண்டி
 ருப்பவனும், உடனே சன்னியாசத்தை யடைகின்றவனும், நை
 ஷ்டிகப் பிரம்மசாரியாவான். வேதாத்தியபனம் முடியும்வரை
 குருகிரகத்திலிருந்து விட்டவரனுமதியின்பேரில் கிரகஸ்தனாகப்
 பவிக்கலாம். அவனுக்குப் குர்வாணனென்று பேர். பிரம்மசா
 ரிக்குத் தாம்பூலசர்வணம், சந்தனம், குங்குமம், சிவப்புவஸ்தி
 ரம், தலப்பா, சட்டை, கண்ணாடி, கொடை, பாதுகை, அதிக
 மானவுபீபு, உறைப்பு, காமம், குரோதம் லோபம், மதம், மாத்ஸ
 நியம், சோம்பல், நித்திரை யிவைகளுதவாறு. கிரகஸ்தன் தர்
 மத்தைச் சொல்லுகின்றேன்; கிரகஸ்தனுதயத்திலெழுந்திருந்து
 தேவீ, பரமேசுவரன், விஷ்ணு, விநாயகர், ஸ்கந்தர், குரு முசுலா

நெருதூ ரிஷுவிக்ஷவஹவ நெருதூஉருக || ௧௫ ||
 டெவடிாநவமடவபுகுராக்கஸகிநராஃ | வரிதூஜதிஃ டெ
 ஸம் வஹிஸூஜாஃ கருாஜேஹ || ௧௬ || ஐதூஸூடூ கரள
 ஹுதிநீதூபூய துநெணேடுநெ | சுயாஜிகெ ருவபெயு
 ஷாஃ நெருதூ விஸஜபெயு || ௧௭ || ஸ்ர குவெஷூ வஸெ
 ண யஜேஸநுதூம் ஸுதள யரந | ஸ்வநெநாஹாஸஹ்நஸந
 யுதநெயூா2 விரவூதஃ || ௧௮ || ஸெஜெஸஜீவந்தூ கரு
 ஹாடிாடி ரேதிகாடி | சுரதிரேதூகம் தூகா கும்பூலுளவ
 நெருதூ || ௧௯ || வனகாஃ விரெஜ மூடு வஹ தயா வாசிக
 ரெ டு || ௨௦ || வனவா ஸளவம் மூஹஸூநாஃ திமூணம் ஸூஹ
 வாரிணாடி | திமூணஹ வநஸூநாஃ யதீநாஹ வதூ
 மூணம் || ௨௧ || நெஸூபிஹவெடிாவதாவளவம் வியீயதெ |
 ஸளவநெவம் வியாபாய வஜா வுஹ ஸிவாஃ டூயடி || ௨௨ || சு
 விஹாடிஸமணநுஷம் கூகொடு நெஜாநகஃ | தீர குவந
 ஸூாடு ஜிவாரநெடுக வூதஃ || ௨௩ || கருெஸூரேஜி வா
 நூஸூ டுதகா ஹ்வ ஹகபெயு | குபுஸூமம் ஸெரா வஹுஃ
 ஸூவாஸுவஸநுநிவ || ௨௪ || ஸூஹவஜூம் வ நெயாஃ
 வ கூம் நொ டெஹி வநஸுதெ | ஐதூகா22டிாடி ததூஷம்
 ஹாடிஸாடிஹநதஃ || ௨௫ || கநிஷாஹ்விவஸுநுதூம்

னவர்களை வணங்கிவிட்டு நிருருதி திக்குல் விட்டபாணம் விழுந்
 துலையில் கைகொட்டியங்குள்ள தேவாஸுரர்களைவிலக்கிப் பூமி
 யைத் திருணத்தினுல்முடி மலமுத்திர விசர்ச்சனஞ்செய்யவேண்
 டியது. பிர்பாடு ஜலசமீபம் வந்து சுத்தமான மிருத்திகையெடுத்
 து விங்கத்திலொன்றும் குதத்திலேந்தும் இடதுகையில் பத்தும்
 வலதுகையிலேமும் காலிரண்டுக்குமைந்தைந்தும் மிருத்தி
 கைகளால்சுத்திசெய்து பன்னிரண்டுதரம்வாய்கொப்பளிக்கவேண்
 டியது. இதிவிரண்டுமடங்குப் பிரம்மசாரிக்கும், மூன்றாமடங்கு
 வானப்பிரஸ்தனுக்கும், நாலாமடங்கு சன்னியாசிக்கு மேர்ப்பட்
 டிருக்கின்றது. பிறகு ஜலக்கரையிலிருந்துகொண்டு பாதங்களை
 யலம்பி யிரண்டுதரமாசமனஞ்செய்யவேண்டியது. பிறகு பன்
 னிரண்டுவிதலளவில் நீளமும் சுட்டவீரல் பருமனுமுள்ள குச்சி

வெய்யுட்குதகடுவட்குழி | பூமாவெய்யு வொடிமா
 வெய்யு வா சுவீனொ ஹக்யெய்ஜிஃ || ௨௬ || ஜநகெய்யுத
 வாதாராவெய்யுக்காடிவெய்யுகெ | வுதெஷு அடிபா
 லிஸு மெய்யுயிவெய்யுதி || ௨௭ || சுவஜி ஸாநதீயு
 து நகா ஸா^{கவ} மீரயெய் | பூதஹாயாநாஜா^{கவ} வெய்யு
 வொய்யவம் தயா || ௨௮ || ஸா^{கவ} மெ^{கவ} ஸா^{கவ} வொ^{கவ} வெய்யு
 ஹாவெய்யுணு | தவ^{கவ} ஸா^{கவ} வித்யு^{கவ} வெய்யு^{கவ} ஸா^{கவ} வொ^{கவ}
 ஜமெய்யு^{கவ} || ௨௯ || திருநி^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஸா^{கவ} பூய^{கவ} ஜெய்யு^{கவ}
 ஸா^{கவ} நக^{கவ} | வொ^{கவ} ஹா^{கவ} த^{கவ} மெய்யு^{கவ} யொ^{கவ} கா^{கவ} நா^{கவ} ஜா^{கவ} நக^{கவ}
 வெ || ௩௦ || து^{கவ} ஹ^{கவ} மெய்யு^{கவ} பூ^{கவ} ஜா^{கவ} ஸா^{கவ} ஜி^{கவ} வெ^{கவ} ஸா^{கவ} நக^{கவ}
 மெய்யு | ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} || ௩௧ || வா
 வொ^{கவ} நக^{கவ} தயா ஸா^{கவ} நக^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} த^{கவ} த^{கவ} ரெய்யு^{கவ} | ஜெய்யு^{கவ} நக^{கவ}
 மாய^{கவ} தீ^{கவ} யஜெய்யு^{கவ} வெய்யு^{கவ} பூ^{கவ} தி^{கவ} ஜி^{கவ} தா || ௩௨ || சநஜெய்யு^{கவ} தீ^{கவ}
 ராவெய்யு^{கவ} பூ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} | ஸவ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} த^{கவ} வா
 வெ^{கவ} க^{கவ} க^{கவ} க^{கவ} க^{கவ} க^{கவ} || ௩௩ || த^{கவ} ஜி^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ}
 ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} | வொ^{கவ} வொ^{கவ} ஸா^{கவ} க^{கவ} தீ^{கவ} ராவெய்யு^{கவ} வி
 த^{கவ} ஜி^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} வெய்யு^{கவ} த^{கவ} || ௩௪ || ய^{கவ} ந^{கவ} ய^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} த^{கவ} தொய^{கவ} ம^{கவ}
 ரெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} | த^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ய^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} த^{கவ} வெய்யு^{கவ}
 ஜெய்யு^{கவ} || ௩௫ || உ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} வொ^{கவ} ஸா^{கவ} ய^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ}
 ஜெய்யு^{கவ} | ஸி^{கவ} வொ^{கவ} ம^{கவ} தொய^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} || ௩௬ ||
 யெ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ}
 தா^{கவ} | தெ^{கவ} ம^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} || ௩௭ ||
 யெ^{கவ} வொ^{கவ} ஸா^{கவ} வொ^{கவ} ஸா^{கவ} வொ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} | தெ^{கவ} ஸ
 வெய்யு^{கவ} த^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} || ௩௮ || வொ^{கவ}
 வொ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} | வொ^{கவ} ஜெய்யு^{கவ} ஜெய்யு^{கவ}

பெடுத்துத் தந்தசுத்தி செய்யவேண்டியது. பிறகு ஆசமனஞ்
 செய்து ஸ்நானஞ்செய்யும் புண்ணியதீர்த்தத்தை நமஸ்கரித்தசு
 சங்கர்ப்பம்பண்ணிப் பைரவரிடத்திலும் மாதவரிடத்திலுந்தெரி
 வித்துக்கொண்டுப்பிராதக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டியது.
 ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுததற்குறியதான ஸுத்தங்களைச்செபிக்க
 வேண்டியது. பிரகாசமனஞ்செய்து தேவரிஷிபிதிருதர்ப்பணம், ய
 ச்சம்மதர்ப்பணஞ்செய்து கேசஜலவஸ்திரஜலங்களினால் திருப்திசெ

கூழிவு ஸிராஅது விஸுஹி || ௩௯ || ப்ராமமுரோதமுரோவா
யளதவஸூ நியாவயெசு | வஸிஜெ வுநராஅது யாஜெ ஸா
நெந ஸுஹி || ௪௦ || ஹஸநாஸஜெநாஅ த்ரிவாஜெஸாபி
உநம் உரெசு | மொவீஜெஜெஹிவாஜெ வு ஹுநாஜெநம்
ததஸுரெசு || ௪௧ || ப்ராணாயாதித்யம் க்ருகா ஹுநாஅஜெ
அவாரதம் | த்ரிவாநாநாஜெநாஅது உ ஸக்யஸுஸாபாசு க்ரு
ஜெணதம் || ௪௨ || கீஜொ யஜெநாஅதி ஸாரோநி ப்ரீணத்யாஅம்
நாததம் | ஸிரொகூதித்யாதிநாஸாஸஹுஜா க்ருகாயவடணா
அஜா || ௪௩ || ஹதிஹாஸாயவடவெஜா வுநராணாநிவ ஹா
தம் | ப்ரீணதி தஸாஅிப்ரொவ்வாவாஅஜெதாவயாநதம் || ௪௪ ||
கூழிகொணம் ஜெநெ விவ்ர ஜெஜெதம் ப்ரணவம் விவெசு | கொ
ணாஜெ வ்ராஹுதீவிவ்ர கொணெஷம் த்ரிவஜாவிவெசு ||
|| ௪௫ || ப்ரணவெந வஹிவெஷெ யெநாஜெபா ப்ரஜஸு
யெசு | க்ருவொஹிஜெத்யாபா க்ருபாநாஜெநம் தம் க்ரு
ஸொஜெகெ || ௪௬ || வஹிவாஜெஸிரொஹுதம் ஸிரொஹு
ததாஅஜெபா || ௪௭ || கீஜொஹுதாஜெஸெஷெ ஸிராஸவடத
ஜெபெசு || ௪௮ || வனகொநவிஸம் ப்ரணவஜெஸிஜாவிஸஜெ
தம் | ஸவதாரக்யதம் வாவம் ஜெபநாஜெ விநஸுதி || ௪௯ ||
ஸந்யபுஜெதி ஜெம வ்ஹா மாயத்யாஅவடத்யம் ததம் | ஜ
ஜாசு ப்ரஜகூதிணீக்யதம் வாவாஜெகொத்யதவடயெசு || ௫௦ ||
ஹிம் வஹிஜெபா ப்ரஹாநஸவடாந கெஸவாஜெநயாஅராசு |

ய்து சரீரத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு வெருப்பானவஸ்திரந்தரிக்
கவேண்டியது. பிறகு விபூதி ருத்திராக்ஷங்களணிந்து சந்தியா
வந்தனஞ் செய்து சுத்தமான இடத்திலாசனம் விரித்ததின்பேரி
லிருந்துகொண்டு பூதங்களுடையவுச்சாடனஞ்செய்துப் பிராண
யாமம் பண்ணிக் கிழக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு காயத்கிரீஜபஞ்
செய்யவேண்டியதென்று சொன்ன வவலிஷ்டரைநோக்கி விசுவா
மித்திரர் ஸந்தியாவந்தனக் கிரமத்தை விரிவாய்ச் சொல்லவேண்
டுமென்றுவினவ வவலிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— கௌகிகரே வ
ஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிரண்டுதர மாசமனம் பண்ணிவிட்
டு உத்தாளனஞ் செய்துகொண்டு விதிப்படி விபூதியை ஜலத்து
டன் சேர்த்துச் சிரஸ், நெற்றி, மார்பு, புஜம் முதலானவிடங்க

வந்நன ஜிவம் நகூராவம் ஜிவஹம் வுஜேக ॥ ௫௦ ॥ சுவ
ஸபஹு யெ ஹுதா யெ ஹுதா ஹுவி ஸாஸ்யிதாம் : யெ
ஹுதா விவகதாரா ஸெ மஹு ஸிவாஜ்யா ॥ ௫௧ ॥ ஹி
ஸம்பொக்ய வாலீநா வாயிக்ஷாவிவா லிஸம் : வஸாஸ
நெவ லாரீஹு ஸளஹாஹு லாரவாஸநெ ॥ ௫௨ ॥ துணா
ஸநெ யஸாஹாநி வாலாணெ வ்யாயிஸஹு ॥ வஸாஸ
நெ வ்யாயிஸாநி கஹெநெ நியிரஹுதா ॥ ௫௩ ॥ க்ஷாஜி
நெ ஜாநலிகி லெகாஹுநீவ்யாஹுதா ॥ க்ஷாநெ
ஹு க்ஷா ஸொஷணஹு தகஹு ॥ ௫௪ ॥ ஹுநெ ஹுநெ
விணீகரணஹு ஹுணஸஹுதி : க்ஷாஹு ஸாஸொஷா
துகாநாஸாஹு ॥ ௫௫ ॥ ஹுஷாஹுஹுஹுஹு க்ஷா

ளில் தரித்து நுத்திரர்ஷந்தரித்து மறுபடி யாசமனஞ்செய்து
மூன்றுதரம் பிராணபாமம்பண்ணி இரண்டுதரமாசமனஞ் செய்
யவேண்டியது. ஆசமனத்தில் மூன்றுதரம் ஜலபானத்தினாலுமி
ரண்டுதரம் மார்ஜனத்தினாலுமொருதரம் ஸ்பரிசத்தினாலும் ருக்
வேதம், பஜுர்வேதம், ஸாமவேதம் மூன்றுகளும் திருப்தியடை
கின்றதுகள். சிரஸ்கண்கள் நாவலிகை மார்பு காதுகளுடைய ஸ்
பரிசத்தினால் அதர்வணவேதங்களு மிதிஹாஸங்களும் புராணங்
களும் பாரதமும் திருப்தியடைகின்றதுகள். ஆகையால் சிரத்
தையுடனாசமனஞ் செய்யவேண்டியது. பிறகு ஜலத்திலக்கினி
கோணமெழுதி யதின்னடுவிலோங்காரத்தை யெழுதிக் கோணத்
தின் னுணியில் வியாஹிருதிமந்திரத்தையுமெழு திக்கோணங்களில்
திருபதையையுமெழுதிச் சுற்றிப்பிரணவத்தை வறைந்து மந்தி
ரத்தையுச்சரித்துக் கொண்டு சிரஸ் மார்பு பாதங்களிலும் புரோ
க்ஷணஞ்செய்து காலத்திற்குறியதானமந்திரத்தால் ஜலத்தைப்
பிராசனம்பண்ணி மறுபடியும் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு ஆர்க்
கியங்கொடுத்துச் சூரியன் முதலான கிரகங்களுக்குத்தர்ப்பணஞ்
செய்து மறுபடி யாசமனம் பண்ணி ஜபஞ்செய்யுமிடத்தில் சௌ
பாக்கியத்தைக் கொடுக்கும் பலகாசனமாவது, வியாதியைச் சம
னஞ்செய்யும் வஸ்திராசனமாவது, சம்பத்தைச் சாதிக்கும் கம்
பளாஸநமாவது, ஞானத்தைத் தரும் கிருஷ்ணாஜினமாவது, மோ
ட்சத்தை யளிக்கும் புலித்தோலாவது போட்டதிலிருந்துயாச

யஜநம் யாஜநம் ஓநாநாநெ வாஜ்யநம் தயா | சுஜ்யவநம்
 வெதி ஷணா கடுணா த்ரீணி ஜீவிகா || ௬௭ || தெநாக்ஷிஷு
 ஸரீரஸநாஜபெக் ஸஜ்வாடிய | ஜ்யாஹே ஜீநம் கும்பாசு
 பஞ்சவக் ஸாநஸ்யுகே || ௬௮ || சுவஃவநநாநா வா
 நம் ஸுவஃவஞஷாதி தபுண்ட | சுவதெநத்யுபஸ்யாய
 டெவபஞஜாம் ததஸுரெக் || ௬௯ || சூதித்யுபேகாம் விஷு
 மணநாயம் ஜெஹஸுரடி | ப்ராஹணம் பஞஜயெதஹ வஹ
 யஜ்வராயணம் || ௭௦ || வநநொஹாநாவயாஜுஹூரூகநாநி
 ததஃவரடி | சுநஸுபிகாரம் வெஸுடெவஹேஜெ வலிஸுதம் ||
 || ௭௧ || யஜ்ஞாநு வஹாநரெக் பஸுநாவஹநீம் ததொஹு
 நெக் | சுஷ்ஷெவதாஜெநு ஹுக்ஷொபஸ்யாய பாவக் ||
 || ௭௨ || ஸுநாஹ வாயஸாநாஹ யஜெஞதஸ்ய வெ வலிடி |
 டிக்ஷா ஹஞதவலிம் டிக்ஷா டிஜெ ஜெநுஜீரயநு || ௭௩ || டெவா
 ஜெநுஷாஃ விதரொ வபாஃவி யக்ஷாஸு வலிஜொரமடெத்யு
 ஸஜாஃ | ஹஞதாஃ விஸாநா ஸுரவஸஜெஸா யெநாநஜீவநி யா
 ப்ரடித்யு || ௭௪ || ப்ரக்ஷாஜெ வாநாவாநஜீ ஆரடெஸம் வலொ
 க்யெக் | மொடொஹகாதம் ப்ராஹாநத்யுஹூமதாஜிகாநு ||
 || ௭௫ || ஜாதாரம் விதாரம் வஸுஞநு மாரஞநு ஸஹொஜெ
 மலிபுண்டி | டிக்ஷாந யதயெ விக்ஷாம் ப்ரக்ஷாஜெ வரண
 நிஜா || ௭௬ || உவலிவெ ஸுமள டெஸெ ப்ராஜுஹஸொவ
 விஸுய | காஹெஸுதா ஹஜெநஜீஜெ ஸபம் ஸுஜீத வாநு
 தம் || ௭௭ || ஸஜண்கடிவெதம் வாஜொமாநுஜெவவ | விவரீ
 தக்யுதம் பாவம் துயும் மொஜொஸஹக்ஷெனெ || ௭௮ ||

கு சங்கவகாலத்தில் யஜநம் யாஜந மத்தியயன மத்தியாபனம்
 தானம் பிரதிக்கிரகமிவைகளில் ஜீவிகைக்காக யேர்ப்பட்ட மூன்
 றுவிதங்களிலெதெது யேர்ப்படுமோ, அந்தந்தவழிப்படித் திர
 வியத்தைச் சம்பாதனஞ்செய்யலாம். பிறகு மத்தியானத்தில் ஸ்
 நாமனுஷ்டானம் முதலானதுகளை முடித்து வீட்டிஷ்டதேவதா
 ராதனஞ்செய்து, வைசுவதேவத்தையுஞ் செய்து, அதிதிகளை ய
 னுபுத்தன்னமிட்டு பிறகு கிழக்குமுகமாயிருந்து புஜிக்கவேண்
 டியது. வாழையிலையை யிடதுபாகத்தில் நுணியிருக்கும்படி
 போட்டுக்கொள்ளவேண்டியது. விபரீதமாகச்செய்தால் பாதகம்.

வாரிஷெகாதுரொ விபொ யடிந் ஸுஸுதெ ஸுயு-
 கஹஸுஷம் நஹுஜீத ஹுக்ஷா வாஜ்ராமணம் உரெக் || எக் ||
 சூவொஸநம் யாபுரோணம் வாரிஹஸுஷ வ-
 நொசி-குதஸுஜம் க்ஷநம் ஸஜம் மொரோஸஹக்ஷணெஃ || அ௦ ||
 சூவொஸநம் வாரிஹமஜெந து ஸுராஸஜி | ஸொரீவா
 நம் வாநுலாமஜெநதொஹ வெ ருநி || அக || ப்ராணா
 திஹொத்ரேநாமா ஜுக்வா கும்புதாபுயக்ஷுயக் | ஹுஜீத
 டிவபுர யஜதம் நஹுஜீத கராவிபுத || அ௨ || வாயஸம்
 ஸஸுஜேநாஜி விநா ரோஷமொஜிக்ஷ | ஹஸுஜதம் நமூஹீயாத்
 மும் மொரோஸஹக்ஷணெஃ || அ௩ || திஸுஷு ப்ரவிஸெஹுஜ்
 ஹஸுந வுதவாயஸு | ஸஸுநாவம் வயம் வீக்ஷா ஸு
 ராவெந ஸரோ ஹவெக் || அ௪ || ஸவவிதூகரம் ஹுஜ்
 வெஹாரோஸஹக்ஷணு | சவவிதூகரம் ஜிவம் டிதம் ஹுக்ஷம்
 ஹுதம் க்ஷத || அ௫ || ராக்ஷஸாஃ ப்ரதிமூஹநி நதூஷ்
 விதூஷெவதாஃ | ஹுக்ஷா ப்ரக்ஷாஜி வானூஜீந ஸம்ஸொஜி
 டிஸநாநா || அ௬ || சூவஜி வாலெந ஸிக்வா ஸுதூ ஸு
 க்ஷெஷுஷெவதாஃ | தாஸெ-குதஹக்ஷணம் க்ஷ்வா வுநராவஜி
 ஸுஹிதம் || அ௭ || வெஹாநுஸாஸுஸிவாநெஸுபுஹ கிணிஜி
 வாரயெக் | வுராணஹாரதாஷெஷு வதாமுடம் வஹை

பரிஷேசனஞ்செய்யமுன்னன்னத்தைக் கையால் ஸ்பரிசித்தால்
 கோமாம்ஸபட்சணத்திற்குச்சமானமாகும். இடதுகையால் தீர்த்தம்
 விட்டுக்கொண்டாபோசனஞ்செய்தாலுமப்படியே. ஆகையால்வே
 ரொருவரை சலம் பேரட்ச்செய்துதானாபோசனஞ் செய்வேண்
 டும். தன்னுடைய யிடதுகரத்தால் வீடப்பட்டசலம் சவாவினு
 டைய மூத்திரத்திற்குச்சமானமாகும். பிறகு பிராணஹுதிசெய்
 து மௌனமாகப் புஜிக்கவேண்டும். புஜிக்கும்போது சாகாதிகளைத்
 தர்ஹியினால் பரிமாருமப்படி செய்வேண்டியது. கரத்தால் பரி
 மாரினதைப் புஜித்தால் கோமாம்ஸபட்சணத்திற்குச் சமானமா
 கும். பிறகுத்திராபோசனஞ்செய்து கைகால்களைச்சத்திசெய்து
 பதினாறுதடவை வாய்கொப்பளிக்கவேண்டியது. பிற்ப்பாடு புரா
 ணம், பாரதம் முதலான கிரந்தங்களைப் படித்துச் சற்கதைகளை

தவா || அஅ || காலம் நயெடிஹிமபுகா மஹாகுத்யம் கண்ணம்
 ஸ்ரெஸு | ததஸுஸ்யாபாவஸீதஸாதித்யாம் வாடிஸாபிகுசு ||
 || அக || சுமிஸெத்யுத் வாநம் ஸ்யாஹ்வம் வகுஷாதிதவபு
 ண்டு | வாஸுஸெந ஹ்ருவஸ்யாநம் ஜிவ சூதாரகொடியாசு ||
 || கூ || சுமிஹோத்ரம் வியாயாய மகா டெவாவயம் திஜம் | நி
 ஷெவ்ய டெவாநு ஸுக்வாஹ வெஸுடெவாதிதீயந் || கூக || ச
 நஸ்தாஹி சுதபுத்ய டெந்யாஹ்வஸாமிஹ்வெசு | வெடிவாஹ
 ஸதம் கிளிக் கவவாதிஸுரகூக்ய || கூஉ || டெஹ்ருய்யாம் ஸயீதா
 ய டீதூகாவெ ஸிபம் வுஜெசு | ஜநநகூத்யவவாஹீந வரீ
 கூத்ய வரிவஜீயெசு || கூந || ஸிரஸு உடிசுஹ்ஸ்யாசு ஸ்யு
 க்வாஹ ஸுவஸாயிநம் | உத்யாதி நித்யகூடாணி வரநெதிதி
 கெஸுஹ || கூச || ஜாதகூடாநவளஹாஹெடி ஸீதநாஹெடி
 வுத்யாதிநி | வுத்யாஹ்ருதிநியபுசெதா மஹ் ஸ்ருவ
 ஹ்ருவஜெசு || கூரு || வாநவஸுஸு யதகூ தடிசு ஸுணுமா
 யிஜ | வுதெஹ்ரு ஸஸ்யுதிம் த்யுக் வநம் மகா ஸஹ்யபு
 கம் || கூசு || சூரண்கூடாஹெடிஹ்ரு மெஹெஸாஹெயஸுஜீ
 வந் || வதபுத்ய யஜநாஹீநி வாவாஹெஸு ரயம் ஸிபா || கூஎ ||

விசாரித்துக்கொண்டே காலயாபனஞ் செய்யவேண்டியது. சா
 யங்காலத்தில் மறுபடி ஸ்நாநம்செய்து ஸூரியனிருக்கும்பொழு
 தே சந்தியாவந்தனஞ்செய்து காயத்ரீஜபம் முடித்து அக்கினி
 ஹோத்திரம்செய்துவிட்டிஷ்டதேவதையின் மந்திரத்தைச் செ
 பித்தாலயஞ் சென்றீசனைத் தெரிசித்து விட்டுப் பசிக்குமேயா
 னால் மிதமானவாகாரஞ் செய்யலாம். இந்தப்படிக்குக் கிரகஸ்
 தன் சரீரமுள்ளவறை யனுஷ்டிக்கவேண்டியது. இவ்விதமானுஷ
 டித்துவந்த கிரகஸ்தர்கள் பிரம்மலோகத்தை யடைவார்கள்.
 கௌசிகரே வானப்பிரஸ்தனுடைய தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்
 கேளும். வானப்பிரஸ்தாச்சிரத்திலபிப்பிராயமுள்ளவன் தனது
 குடும்பபாரத்தைப் புத்திராளிடமொப்பிவித்துவிட்டுப் பத்தினி
 யுடன்கூட வனஞ்சென்று பர்ணசாலைகட்டி யதிலிருந்துகொண்டு
 கிரகஸ்தனுக்குச் சொல்லப்பட்ட சௌசத்தில் மூன்றுமடங்
 கதிகமாக வனுஷ்டித்துக் காட்டிலுண்டான காய் கிழங்குகளைச்
 கொண்டே சகலயாகங்களை யு மதிதிபூஜையையுந் தனது ஜீவனத்

கலனீ ஹமிநீ துயுதினம் தஸ்யாம் வியாயய | மூலீவ ஸவீக
 டோணி உரெஅநெயு மயாஹிஹி || ௬௮ || ஸளயா து தி
 மூணம் தஸ்யு ஸாநிதாந்யாஹியொமூணா || சுமிஹோத்ராஹ
 ஸாவி வணபுஸாஅம் வஸெயுதீ || ௬௯ || வுதெஸுஸொ
 ஹி டெஹம் ஸம் டெநிஸு புஹவஹம் வுஜெக | யதீநாம் நியபே
 வகெயு விஸாநித் நியாபி || ௭௦ || ஸுஹயயபுத்ராஹெவ
 வுவுஜெயீஹாஹணாதே || யயா மூஹாஅநாஅயாவி வு
 வுஜெநிஸுயம் வுதீ || ௭௧ || ஜீவநாபம் வியாயாஹ வநுஜா
 வு ஸுதாநு ஸியபு | மாயதீம் ஸஹுஸொ ஜீவா ஹு
 ஸாயாய மாயிஜ || ௭௨ || க்யூகாய ஸுஜீவம் ஹோமே ஜ
 ஸுஸுஸுஸெ ஹிஜ || ஸிவாயஜெகாவலீ தாநீந ஜயெ நிக்ஷிபு
 னேநதம் || ௭௩ || ஸிதீதாணிமபுரம் மஜெக ஸநம் வெடாநு
 ஹிநு | வுவுஜநம் திஜம் ஹிவா ஸாநாஅயுதி ஹாஸா || ௭௪ || ஸ
 ஹ ரெ டெஹம் ஹிவா யாதீதி வுஹு ஸாஸுத || ௭௫ || ஸ
 ஸுஸாஸுயபுணா ஹுதகாஹொயா வெணுஹுயுக் | ம
 ருபாஹாஹுஜெ தகா ஹு ஸாநிவாஸுஸு || ௭௬ ||
 யாவத்யுதாயபு ஜீவநுஹு தாவஹுரம் ஹஜெக | உத

தையுஞ் செய்து பத்தினியைச் சகோதரிபோல் நினைத்துப் பிரம்
 மசரியத்துடன் வசிக்கவேண்டியது. அப்படியிருந்து தனது
 தர்மத்தைப் பரிபாலித்தால் பிரம்மலோகங்கிடைக்கும். நான்கா
 வது உத்தமமான வாச்சிரமம் உத்தமாதிகாரியான பிராமணன்
 பிரம்மசரியத்திலிருந்தும் சன்னியாஸத்தை யடையவும், அப்
 படிக்கதிகாரமில்லாதவன் கிரமமாகவே யதியாகவேண்டியது
 அதாவது முதலில் தனக்குச் சீவச்சிராத்தஞ் செய்துகொண்டு
 பிறகு பத்தினி புத்திராஸிடமனுமதி பெற்றுப் பிராயச்சித்தம்
 செய்துப் பிராஜாபத்திய யிஷ்டிமுடித்து சலத்தில் நின்றுகொண்
 டு சிதை யஞ்ஞோபவிதங்களை சலத்திலேயே யெறிந்துவிட்டு
 ஜாதமாத்திரனாயோடிச் சத்குருவை வணங்கி கஷாயவஸ்திரம்
 தண்டம் கமண்டலுகளைக் கைக்கொண்டு குருவினிடமுபதேசம்
 பெற்று வேதாந்தவிசாரம் மனனம் நிதித்தியாஸனஞ் செய்து
 யெப்பவும் பிரணவத்தை யுபாலித்துக் கொண்டே முகிரகங்க
 ளில் பிணைத்து நதீதீரத்திலிருக்கிற மடங்களிலிருந்து கால
 யாபனஞ் செய்யவேண்டியது. இவ்விதமிருக்கும் யதியைக்கண்

டாதித்தியனுங்கூட நடுங்குகின்றான். யதியானவரெட்டுக் கபள மன்னத்தை யருந்தவேணும்; வானப்பிரஸ்தனுக்குப் பதினாறு கபளம், கிரகஸ்தனுக்கு முப்பத்தியிரண்டு கபளம், பிரம்மசாரிக்கு எப்பவுமாகாரமிஷ்டப்படி செய்யலாம். இவ்விதம் காலத்தை நடத்திக்கொண்டு மௌனியாய் வாயுவைப்போல் சஞ்சரிக்கவேண்டியது. எப்பொழுதும் பிரம்மவிசாரஞ் செய்துப் பிரம்மஞானத் துடனிருக்கிற யதிக்கு மீசனுக்கு மணுமாத்திரங்கூட பேதமில்லை. அப்படியில்லாமல் கேவலவேஷதாரியாய் கண்டதைப் புஜித்துக் கொண்டு வைராக்கியமும் ஞானமுமின்றி லோகவிவகாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் யதியானவன் ப்தனத்தை யடைவானென்ப தில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் யதியானவன் காமம், குரோதம், மதம், மானம், மாச்சரியமிவைகளேவிட்டுச் சகல ஜகமாகவுமிருக்கும் பிரம்மமே நாமென்கிற நிச்சயத்தோடுகூடிக்கொண்டு வே தாந்தவசனத்தையே யுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ் லாவிட்டால் எப்பொழுதும் மௌனியாயிருக்கவேண்டியது.

வனவம் ஸம்முஹதஃ ப்ரோக்த ஸுதாராபுரஸம்ஹவஃ | யபுஃ க்ள
ஸிக விஸாராஅக்தம் ப்ரஹ்மாவ்யம் நஹி || கருச ||

ஐதி ஸ்ரீஸாரதே வாராணஸநகரஸம்ஹிதாயாம்

க்ஷேத்ரவணே உவரிலாமெ வெடிர்ரணுரோஹாதெயு

வவிலிஷ்டவிஸாரித்ரஸம்வாஷெ சூத்ரபிபேதாநுவணடநநாபி

வனகொநவிம்ஸடி துரஸதததெரோஜ்யாயம் ||

ஐதி த்ரிஸொஜ்யாயம் ||

சுய வனகத்ரிஸொஜ்யாயம் ||

விஸாரித்ரஃ— ஸிவஹதிவியம் ப்ரஹ்மவி ரோய ப்ரஹ்மந
ந | ஹதிஃ கதிவியா ஸம்ஹா ராயிகாரொஹி கஸ்யுவிசு || க ||
ததெதக ஸவபுரோஹக்ஷ டயபாஹாஸதீவதெ | வவிலிஷ்டஃ— ஸி
வஹதிஹிபா ஜெயா வெஷிக தாநிகீதிவ || உ || த்ரிஸு

ருக்கும் வேண்டியது. இந்தச் சன்னியாசத்தை யடைந்தவர்கள்
விதிப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்து
ஜீவன் முத்தர்களாகவிருந்து முடிவில் விதேகமுத்தியடைவார்
கள். கௌசிகரே வர்ணச்சிரமங்களுடைய தர்மத்தைவிரிவாய்ச்
சொல்லுவதற்குப் பிரமனாலுங்கூட முடியாதென்று வவிலிஷ்டர்
கொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் முப்பதாவதத்தியாயம்

ஆசிரமதர்மம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோறாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் வவிலிஷ்டரைநோக்கி ஹே அரு
ந்ததீவல்லபா ! சிவபக்தி எத்தனைவிதம் ? அதிலதிகாரியாரென்று
வினவ, வவிலிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— ஹே கௌசிகா ! சிவபுத்
தியானது வைதிகியென்றும், தாந்திரிகியென்று மிரண்டு விதம்.
அதில்வேதத்தினால் சொல்லப்பட்டது வைதிகி. அதெப்படியானால்

கூழிதா வடுவடா வரா கூமரமொழிதா । ஹஸ்யாபுருஷ
 ந ஶீபாநாம் த்ரிபுஷ்ணஸ்ய உயாரணம் ॥ ௩ ॥ ருஶ்யாக்ஷயார
 ணம் மெவ ஸிவஹகிஸு மெவதிகீ । வஹாக்ஷாஜபஸுமொ
 நபூஸிஸ்கீதபுநம் தயா ॥ ௪ ॥ மிஷே ஸிவாபுநம் ஸோத்ரம்
 ஸிவஹகிஸு மெவதிகீ । ஸிவோத்வாஶிஸைவாஸ ஸிவகெத்ர
 ஷு வதபுநம் ॥ ௫ ॥ ஸிவதீயேஷு மெவ ஸூநம் ஸிவஹகிஸு
 மெவதிகீ । ஸ்ரீரூபஜபஸீயகம் ஸிவஹகிஸுமபுநம் தயா ॥ ௬ ॥
 ஸ்ரவணம் ஸம்ஹமாயாஸிவஹகிஸு மெவதிகீ । ஸத்யம் ஶீ
 ஸவமெஸுவ ஸரோ ஶூநம் ஶீபூக்ஷதா ॥ ௭ ॥ ஸ்ரவாஸ மூரூ
 ஶேவாஸ ஸிவஹகிஸு மெவதிகீ । கடுஷாஹொ ஶீபூ வாயா
 கடுஷா யஸ்ய கஸ்யதிகீ ॥ ௮ ॥ கடுஷபம் உவ்யஹிஸைவ ஸி
 வஹகிஸு மெவதிகீ । வெஷாப்யபஸீயகம் வுராரணவமநம் த
 யா ॥ ௯ ॥ ஸாஸ்திரோவாரயபுஸு ஸிவஹகிஸு மெவதிகீ । உக்ஷ
 ஷு தெஷதீயீ திரயீ திவிபூபெஷும ॥ ௧௦ ॥ கடுஷொ
 ஶீபூயாதிராஸ ஸிவஹகிஸு மெவதிகீ । ஸீபாஶிஷு ஶீக்ஷாஸ
 யொநீநாம் ஸார்யநம் தயா ॥ ௧௧ ॥ ஶீபூஸுமவிவிஜ்ஞாநம் ஸி
 வஹகிஸு தாதிகீ । ஶீபூஸுதகவிஜ்ஞாநம் கடுஷாயாஶிஷு ॥
 ॥ ௧௨ ॥ நிஷொ வாரூகிஸு ஸிவஹகிஸு தாதிகீ । தகூத்

பஸ்மோத்தாளனம், அவகுண்டநம், திரிபுண்டரதாரணம், பஞ்
 சாக்ஷரஜபம், சிவநாமசங்கீர்த்தனம், லிங்கத்தில் சிவார்ச்சனம்,
 சிவஸ்தோத்திரம், சிவோத்ஸவதெரிசனம், சிவசேஷத்திரவாஸம்,
 சிவதீர்த்தஸ்நானம், ஸ்ரீருத்திரஜபம், சிவபக்தபூஜை, சிவகதாச்
 சிரவணம், சத்தியவசனம், சமம், தமம், தவம், தானம், மோக்ஷத்
 தில் விருப்பம், குருவாக்கியத்திலும், வேதவார்த்தையிலும் சிரத்
 தை, மனோவாக்காயங்களினு லொருவருக்குந் துரோகம்பண்ணும
 லிருத்தல், திருட்டில்லாமலிருத்தல், அஹிம்சை, வேதாத்தியய
 னம், சாஸ்திராப்பியாசம், புருணபடனம், வர்ணசிரமதர்மத்தை
 யனுஷ்டித்தல் வைதிகசிவபக்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது.
 ஆமயாசாரதீக்ஷை, யோநிசோதனம், ஆறுவிதங்களானவத்து
 வாக்களையுஞ்சுத்திசெய்தல், முப்பத்தியாறு தத்துவங்களையுமறி
 தல், மும்மலங்களையுமறுத்தல், பாசமறுத்தல், முன்று தத்து

யவிசுநிசு வண்ணாபாவுவிநதமு || ௧௩ || வண்ணிங்நதமு
 ஸாபுா சிவஹிஸு தாநிசீ | ஸாபுா வுயுஷ்கஸுாவி
 ஸொயநம் ஸகிவாதநமு || ௧௪ || கபுஸாஜிம் மாரா ஹகிஸிவ
 ஹகிஸு தாநிசீ | சிவஸுஷிகுஜிஜாநம்ஸாபுாவுக்ருஷுப-
 ஜநமு || ௧௫ || குவாரஸுஜியொஷிஷுசிவஹிஸு தாநிசீ || விஸா
 லிதும்— சிவஸுஷிகுஜிம் ஸு-
 ஹி சிவஹிஸு வுக்ருஷு ||
 || ௧௬ || ததநிஜாவுக்ருஷு வுாவி வஸிஷு காரணாநியெ || வஸி
 ஷும்— சிவஸு திவியொ ஜெக்யொ நிஷுஷுஷுஷுஷு ||
 || ௧௭ || ஸகஷுஷுதி ததாஜிஸுஷுஷு நிஷுஷு நிஷுஷு || வி
 ஸுவிபுக்ராஸாநித ஸுஷிஷுநித வுக்ருஷு || ௧௮ || சிவதகவிதி
 வுாநொ நிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ஸதா ஸகிஷு யா
 யுஷு ஜாஜாநகியாவுயா || ௧௯ || தா ஸாபுாவுஷுஷு
 ஸாபுாசிவஸுஷுஷு || விஷுஷுஷுஷுஷு தத ஜெநாநுஷுஷு
 ஹுஷுஷு || ௨௦ || வண்ணிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஸதெ | ததஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷு ஸகஷுஷுஷுஷு || ௨௧ ||
 ஹுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ஸக
 ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ௨௨ ||

வங்கனையுஞ் சுத்திசெய்தல், ஐந்துவித கலாசிந்தனம், இருபத்
 தைந்து மூர்த்திகளையுமுபாவித்தல், புரியஷ்டகசுத்தி, சக்திபா
 தம், கர்மஸாமியம், குருபக்தி, சிவஸிருஷ்டிக்கிறமத்தையறிதல்,
 சக்கிரத்திலாராதனம், சமயாசாரம் முதலானது தாந்திரிக சிவ
 பக்தியென்றுசொன்ன வஸிஷ்டரைநோக்கி, விசுவாமித்திரர் மறு
 படியும் சிவசிருஷ்டிக்கிரமத்தையும், சக்கிர லக்ஷணத்தையுஞ்
 சொல்லுமென்றுவினவ, வஸிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— ஈசுவ
 ரன் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றார். நிஷ்களர், சகளாகளர், அகள
 ரென்றும் மூன்று விதத்தில் நிஷ்களருனவர் சுத்தர், நித்தியர்,
 நிரஞ்சனர், விபு, நிர்விகாரர், சச்சிதானந்தருபர், சிவதத்துவம்,
 நிர்குணர், நிஷ்க்கிரியர், அசலர். அவர் இச்சாசக்திக்கிரியாசக்தி
 யோடுகூடிச்சத்தென்றும் சதாசிவரென்றும் பேர்பெற்று விங்க
 மும் பீடமுமாய் ஐந்து முகங்களோடு மாயுதங்களோடும் சகளா
 களமாய் பிரகாசிக்கின்றார். சதாசிவதத்துவத்தில் -- நின்றுமிரு

கூக ஸஹஸா உயுதா உஸா கீஸஸ்ய ஜஜ்ரோ । ருமெஜாவி
 ஷுஸ்யாஸ்யஹா தெஷ்யா டெவநராஉயம் ॥ ௨௩ ॥ தெஷா
 கீஸாஉநாநுகி ஸாஸொக்யாடி ஸுதாவிப்யா । ஸிவஸ்யஷி
 க்ருகிம் ப்ரொக்தஸுக்ருவஞ்ஜாயே ஸுணு ॥ ௨௪ ॥ விந்ருஸுதா
 உபுஷம் உாஷுபத்ரு ஷொஸஸவத்ருக்ரு । உதாவிபுஸஜ்ஜம்
 ஸம்ஹாஸுக்ரு அாதிருஸுதாஸுக்ரு ॥ ௨௫ ॥ விந்ரு ஸிவம் கீஹா
 யொஷா உயுபெஷுக்ருவாபெயாம் । ஸுஷாஸ்யா கீததக்ருஸம்
 விஷா தக்ருஸுரம் யஜேக்ரு ॥ ௨௬ ॥ வுராதம் பஸிபெஷெவம்
 விந்ருநாஜ ஸரம் யஜேக்ரு । உக்ருஷுந்ருஸுப்யாணாம் வ
 ணுதக்ருஸுரம் யஜேக்ரு ॥ ௨௭ ॥ ஊகதித்ரிதயெவெவ ஹே
 கதித்ரிதயம் யஜேக்ரு । ஸாஸாஜீஸு ஸிவணுநாநு அாதிருஸ
 துக்ருஸெயஜேக்ரு ॥ ௨௮ ॥ யாஸாஜீஸு ஸிவணுநாஸுதா
 விபுஸஜ்ஜம் யஜேக்ரு । நந்ருஜீநவி வாபாஷா உபாஷாஸு
 கீநாநுகி ॥ ௨௯ ॥ ஷொஸஸாஷுஉதாஷுத்ரு விந்ருஷாஸா
 ஹு பஞ்ஜெயேக்ரு । உக்ருபஞ்ஜா தவ ப்ரொக்தா ஸிவஸ்கிஸு

பத்தைந்து மஹேசுவரமூர்த்திகளும், பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்
 களும், சந்திரசூரியர்களுமிந்திராதி தேவர்களுமுண்டாயினர்.
 இவர்களுக்குச் சதாசிவரை உபாசித்து முக்தி கிடைக்கவேண்டும்
 சக்கிர பூஜையைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். நடுவில் பிந்து-
 அதைச்சுற்றி நான்கு தளங்கள். பிரகெட்டுத் தளங்கள். பிறகு
 பதினாறு. பிரகிருபத்திநாலு. பிறகு முற்பத்திரண்டு. பிறகு
 பூபுரங்கள் மூன்றுகள். பிந்துவின்னடுவில் மனோன்மனீதேவி
 யோடுகூடப் பரமசிவனைப்பூஜிக்கவேண்டியது. அவருக்கு வலது
 பாகத்தி லாத்மதத்துவேசனையு மிடதுபாகத்தில் வித்தியாதத்து
 வேசனையும், முன்பாகத்திலும் பின்பாகத்திலும் பிந்துநாதங்களை
 யும் பூபுரங்கள் மூன்றுகளில் கிரமமாக வக்கினி, சந்திர, சூரியர்க
 ளுடைய வர்ணதத்துவேசர்களையும், முற்பத்திரண்டு தளங்களி
 லீசன்முதல் சிகண்டிபரியந்த முள்ளவர்களையு மிருபத்திநாலு
 தளங்களில் தார்முதல் சிகண்டிபரியந்த முள்ளவர்களையும், பதி
 னாறு தளங்களில் நந்தி முதலானவர்களையும், எட்டு தளங்களில்
 வாமை முதலான சக்திகளையும், நாலு தளங்களில் உமை முத
 லானவர்களையு மாறாதிக்கவேண்டியது. இனிமேல் விஷ்ணு பத்

வந்தி || விஸாரித்ரு:— ஸுடிஸுநஸு வசுஸு வசுணம் ஸு-
 ஹி தெ ருமெ || ௪௨ || யதிதிகாஅயபு தெய்யா ருமெ தெ
 ஸவஸநாசு || வலிஷ்ட:— நுஸிஹதாபொவநிஷதரிநீ
 தம் வதாரி தெ || ௪௩ || ஸுடிஸுநஸு வசுஸு வசுணம் ஸு
 ணம் களஸீக | விநுநாஷ்டெம் தெவ தயா அடிஸவத்ரு
 கழு || ௪௪ || அாதிஸநுநுநு வஸுஅசு தெதக் ஸுடிஸுநு
 நு | விநுள வசுநுநு ப்ரீசுஸுடிஸுநுஅஹுதழு || ௪௫ ||
 சுஷ்வதெருஷு வாஷாணம் அாடிஸாணம் தெவபாடி | உரு
 வீரம் ருஹாவிஷு ரிதருணம் விவிவெததம் || ௪௬ || யநுநெலு
 விவிவெததக் வஸுஅசு தெவாடிதாடிதம் | வசுஜெயக் வர
 யா வசுதா ஹாடிதெவ வரம் விஸுடி || ௪௭ || யவஸம் க
 ருமெ தெ வசு வஸுஅசு தெவ ஜமநுயெ | விகா விஸம் ருவெ
 யபாதி ததிஷ்டா: வரம் வசுடி || ௪௮ || நாராயணம் வசுநு
 தெய்யா ருமெ தெ ஸவஸநாசு | ஸவபாநுகாரிநஸாவாஸா
 ஹுதெதா வசுதி க்ஷணாக் || ௪௯ || விஸாரித்ரு:— தெவீவசுதி
 வியாநம் தெ ஸு-ஹி க்ஷம் ஸு-ஹநநு | யயா வஸுதெ
 ஸவம் ஜமதெதருவாடி || ௫௦ || யஸு: க்ஷவாஸவாஸு
 ரியாருமெதா வசுஸுஸு || வலிஷ்ட:— ஸுணம்மாயிஜ ம
 ஹு தெ வசுநுதாரி வ ஸு-ஹாசு || ௫௧ || தெவீவசுதிவியா
 நம் தெ நொசுதம் வசுஅசு தெவபாடி | திவியா வராரிதெவீ
 வராவெவாவரா தயா || ௫௨ || வராது ஸுஅதாநநு-ஹி

ணுபக்திக் குறியதுகள். ஸுதர்சன சக்கிரலக்ஷணஞ் சொல்லு
 கின்றேன் கேளும். பிந்து, அஷ்டதளம், துவாதசதளம், பிரகு
 முற்பத்திரண்டதளம், பிந்துவில்ஷ்டக்ஷரமும், அஷ்டதளங்களி
 ல்ஷ்டாக்ஷரமும், பன்னிரண்டு தளங்களில் பன்னிரண்டக்ஷரங்
 களும், பிரகு உக்கிரர், வீரர், மகாவிஷ்ணு வென்கிறவர்ணங்களு
 மெழுதத்தக்கதுகள். இவ்விதமெழுதிப்பஞ்சவ்வியூக மார்க்கப்
 படி விஷ்ணுவைப்பூஜித்தவன் சூரியமண்டலத்தின்வழியாய் வை
 குண்டத்தையடைவான். தேவீ பக்திபைச் சொல்லுகின்றேன்
 கேளும். பரையென்று மபரையென்றும் தேவியானவளிரண்டு
 விதமாயுள்ளவள். அதில் சகல வஸ்துக்களுக்கு மாத்மாவாயும்
 வஸ்தைமுன்றுகளுக்கும் சாஷியாயுமிருக்கின்ற சச்சிதானந்த

விண்ணீ ஜமஹ்வினா | ஸவெபுஷா தாதவகுதா ஸா ஹவஸி
 துயஸாக்கிணீ || ௩௩ || திமபுணா திவிபுகாரா ஸா விவீ விசு
 கெவயாஸபு | ஸெஸஷா விசு வரதா டெவீ ஜமஜீவெஸாரு
 வதம் || ௩௪ || விவதபுதெ யதா தாரிபுபாஹ்யாபெராததா |
 ஸெஸவாயிஷாநாருபா ஸ்யா ஜமஜீபுதெ விதாத்தி || ௩௫ ||
 காரணம்பாபுமெஸ்யாஸா ப்ரபியா ஸபுபாஸதாபு | ஸெஸவ
 ஸவபுதிகா தொகாநு ப்ரஹ்மபுஸ்யம் பாரா || ௩௬ || சு
 வ்யக்தாஹி ஸ்யம் வ்யக்தா ஸ்ரீபித்திபுரஸுநாநீ | சுநுப்ரஹ்
 மபுஸ்யம் ஹஜதாம் வதுவபுஹ்மஸிதொவநா || ௩௭ || வாராஹி
 த்யஸஹஸ்யாலா புவஸ்வாணெக்ஷகாபிபுகா | பாராஹ்
 ஸபாரா வாமவ்யாஹிதகிரீபிநீ || ௩௮ || ஸ்ரீவக்யநாயிகாரெ
 நாம் ஸ்ரீவக்ய வபிஜ்யெசு ஸுயீ | கவாபம் ஷப்யம் ஜி
 க்வா ததொபுமெஸ்யா ஹவெநுநெ || ௩௯ || விஸாரித்யுக்ஷா
 பம் ஷப்யம் ப்ரஹ்ம ஸ்ரீவக்யஸ்ய வக்யணபு | வக்யபிஹ்
 ஸி டெவ்யாஸம் ஸவபுஜி காரணாநியெ || ௪௦ || வலிஷம்
 துவிபுபிஹ்மபிஷ்வாபுபுக்ஷா மவபுநுப்ரஹ்ம | பிநொ
 வபெஸ வகஸ்யாசு கவாபம் ஸுணு களஸிக || ௪௧ || திதீ
 யாதம் பிஹ்மபெவீ ஸப்யாநுஷாநநாரிகா | டுபாநாம் தாத
 காரணாம் வ்ஷொபா யுஹ்மஸ்ய களஸிக || ௪௨ || ஸ்ரீவக்யஸ்ய பி

ரூபமாயிருக்கின்றவன் பரையென்று சொல்லப்படுகின்றான்,
 அவன் விகாரமற்றவன், நிர்குணன், அவனே சகமாயுஞ் ஜீவநாயு
 மீசனாயும் விவர்த்திக்கின்றான். விவர்த்தங்களுக்கு கிளிஞ்சலில்
 தோன்றின வெள்ளிக்குக் கிளிஞ்சல்போலதிஷ்டானமாகச்சே
 அபரசக்தியென்று சொல்லப்படுகின்றான். அவனே லோகாதுக்
 கிரகத்தின் பொருட்டு நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும்,
 அநேகம் பாலசூரியன்போலொளியும், புஷ்பபாணம், கரும்புவில்
 லுபாசமங்குசம், சந்திரகலையுமுள்ளத்திரிபுரசந்தரியென்று பேரு
 டன் ஸ்ரீசக்கிரத்தில் வசிக்கின்றான். அந்தபரதேவதையை ஸ்ரீசக்
 கிரத்திலாராதிக்கவேண்டியது. கலாபத்தையும், ஸ்ரீசக்கிரலக்ஷ
 ணத்தையும் சொல்லுகின்றேன் கேளும். கலாபமாறுவிதம். ஆ
 தில் மந்திரோபதேசம் முதலாவது கலாபம். ஸந்தியானுஷ்டா
 னமிரண்டாவதுகலாபம். மாதிருகாரியாஸமும், ஸ்ரீசக்கிரமகா

வநாந்யாஸம் கமாவஸ்யாதபுதீயகம் | கமஸஸ்யவ வாந்ராணாம்
 வநுஜநம் ஸஜவீஹ்யம் || ௬௩ || உதாபுஸ்ய கமாவஸ்யா
 ஜுவிபுஜெயொழுவெதஸாழ் | த்ரிஸநெய்யாவிதஜெயஸ்ய க
 வவாஜிபுஜாஜிகம் || ௬௪ || வஹஜெயம் பரிஜெயம் கமாவொ
 ழயந்தம் களஸிக | ஸ்ரீவசுமகக்ஷணம் தத்ருவெய்யஜெநாஜிவக்ஷ
 ணம் || ௬௫ || தத்ராநாஜா ஜெஹாஜெவீ மணாநாம் ஜெநாநகக்ஷ
 ணம் | கமாவஸ்யவஸ்யாஜுபுணம் ஸ்ரீவசுமகக்ஷணம் || ௬௬ ||
 விநுதி கொணாஷ்டகொணாஜிபுஸாரஜெநம் குஜாஸ | நாம
 ஜெஹாஸவ த்ருவ வநுத்யம் வசுமகக்ஷணம் || ௬௭ || ஜெநா
 யாரெ த்யா ஸாயிஷாநெவ ஜெனிவநாகெ | சுநாஹதவி
 ஸாஜாஜெநாஜெகஷம் வுஜாநாகெ || ௬௮ || த்ரி கொணஜெ
 ஷ்டகொணம் உபகொணாஜம் வுநம் | உதாபுஸாரம் வஸ்யா
 ஜி வநுபாரம் விநுஜெநெவ || ௬௯ || வெநக்யம் க்ருக்யா த
 தொ ஜெவீ ஜெநாஜாஜஸுநாஜி || ௭௦ || ஸ்ரீவசும ஹாவஜெகஷா
 ஸஹவஜெநுஜெநெவ || ௭௧ || ஸும தத்ராணாம் ஜெஹாஜெநெ
 தாஜெதயாரயா | விநுஜெநம் க்ருதாபுஸ்ய ஸஜா ஜெநெத கள

நியாஸமுமுன்றாவது கலாபம். கலசபூஜை, சங்கபூஜை, அர்க்
 கியபாத்திரபூஜை, பீடபூஜை இன்னன்குதரும் நான்காவது கலா
 பம். தேவீகவசஜபமும், தேவீமந்திரஜபமுமைந்தாவது கலா
 பம். ஸ்ரீசக்கிரலக்ஷணம், அதிலெழுதக்கடியமந்திரம், சக்திக
 ளின்பிரிவு இவைகளாவது கலாபம். ஸ்ரீசக்கிரலக்ஷணமெப்படி
 யென்றால் நடுவில் பிந்து, அதைச்சுற்றித்திரிகோணம், பிரகெட்
 டக்கோணம், பிரகிரண்டுதசகோணம், பிரகு பதினன்குகோணம்,
 பிரகு பதினறு கர்ணிகாரங்கள், பிரகு மூன்று விருத்தங்கள்,
 பிரகு மூன்று பூபுரங்களுள்ளது ஸ்ரீசக்கிரம். இவ்விதமான சக்
 கிரத்தின் முக்கோணத்தைத்தனது மூலாதாரமாகவும், அஷ்ட
 கோணத்தை ஸ்வாதிஷ்டானமாகவும், தசகோணங்களிரண்டுகளை
 யும், மணிபூரக அனாஹதங்களாகவும், சதுர்தசாரத்தை விசத்தி
 யாகவும், பூபுரத்தை ஆக்ஞையாகவும், பிந்துவை பிரம்மரந்திர
 மாகவுந்தியானித்துப் பிரகு சந்திரமண்டலத்தில் காமேசுவரனோடு
 கூடக் கிரீடைசெய்யு மமிருதா ஹ்லாத்சந்தரியான பரதேவதை
 யைத்தியானித்து அவளுடைய சரணகமலத்தில்நின்று பெருகு
 மமிருதத்தால் தன்னை நனைக்கப்பட்டவனாகவும் நினைக்கவேண்

ஸரிக || எக || க்ருக்ஷோஜோதூஸ் வ-குஜாம் வொஹுப-குஜாம் ஸ்ரீ
 ரோரணெக | ப்ருஹாரதி தயெபெடிவீம் ப்ருத்யஹம் வ-குஜ
 பெக ஸுயீ || எஉ || பொவெ தாம் ப்ருஹணொ வெடி ஹு
 ஜெதெநாவுதாம் வுரீடி | தஸெஸு ப்ருஹவ வெஜாம் ப்ரு ஹு
 யம் கீதிபும் டிஜாதி ஸா || எங || யவனநாம் ஹஜெத ஹஜூ ஸ
 ம-ரூபொக்தோமபுதம் | ஸஹுக்ஷா வஹுஹாநு ஹொமாந
 நெ ருக்ஷிவ மஹதி || எச || சுநாராஜ்ய ஜெஹாஜெவீம் வ-குஜயெக
 ஸகவாரோந | நஹொமாநப்யவொஹாதி க்யம் ருக்ஷி மஜீஷு
 தி || எரு || சுநாராஜ்யாவொஹாநு ஜெவாம் ஸாம் ஜெவீம் ஹஜெத
 தம் யம் | தெந ஸ்வ-குஜிதா ஸ்வெபு ஸவபுநு காரோநு ஸவி
 ந்தி || எசு || வனவம் தெ களஸரிக ப்ருகெதா ஹகிஜோமபுஸு
 டுமபுலம் | ஸுணதாம் வ-தாம் ஹவி ஹொமஜோக்புபுஜா
 யகம் || எஎ || ஸம் ப்ருஹண ஜியா ப்ருகெதா ப்ருஜீவீ வததம்
 ருநெ || எஎஓ ||

உதி ஸ்ரீஹாநெ வுரானெ ஸநதூஜோரஸஹிதாயாம்
 கெஷுத்ருவெண உவரிஹாமெ வெஹாரணுஜோஹாதெஜு
 விஸாரித்ருவலிஷுஸவாஜெ ஸரிவாஜிஹகிக்யநநாஜி
 விஸாஜுதாரஸததஜோஜ்யாயம் ||
 உதெஜுகதிஸொஜ்யாயம் ||

டியது. இப்படித் தியானஞ்செய்துவிட்டு வெளியில் சக்கிரம்
 வைத்து விதிப்படியாராதிக்கவேண்டியது. இவ்விதமாராதித்த
 வன் சகல காமங்களையுமனுபவித்து முடிவில் முக்தியையுமடை
 வான். தேவியையாராதியாமல் மற்றவர்களையாராதித்தவனுக்குப்
 போகங்கள் கிடையாது. அப்படியிருக்க முக்தியெப்படிக்கிடைக்
 கும்? மற்றவர்களை யாராதியாமல்போனாலும் தேவியையாராதித்
 தவன் சகலசம்பத்துக்களையுமடைவானென்பதில் சந்தேகமில்லை.
 ஆகையால் கௌசிகரே! சிரத்தையுடன் கூடப் பரதேவதையை
 யாராதிக்கவேண்டியதென்று வ்லிஷ்டர் சொன்னார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் முற்பக்தியொன்றாவதத்தியாயம்
 பக்தநெறி முற்றிற்று.

கடிய உர சி. ஸொழையம் :

~~(: 0 :)~~[illegible]

மு ப் ப த்தி ர் ண் டா வ து அ த்தி யா ய ம்.

விசுவாமித்திரர் மறுபடியும் வலிஷ்டரைநோக்கி, அருந்த
நீநாயகா ! விசுவரூபோபாஸநத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்க
வலிஷ்டர் சொல்லுகின்றார்:— கௌசிகரே கேளும், மூன்றுகா
லங்களிலுமுள்ள சகலஜகத்துமீசுவர சுவரூபமென்று சொல்லும்
வேதவாக்கியமும், சர்வமும் பிரம்மம் சர்வமுமாத்மாவென்கிற
வேதவாக்கியமும் சொல்லுகிறபடி சகலவஸ்துக்களிலேயுமீசுவர
னென்கிற பாவனை செய்யவேண்டியது. சூரியன் முதலான கிரகங்
களும், தேவதைகளும் வேதியன் முதலான மானுஷர்களும்பசுக்க
ளும்பட்சிகளும் விருக்ஷங்களும் கொடிகளும் செடிகளும் ஆண்க
ளும் பெண்களும் அலிகளும் நதிகளும் குளங்களும் சமுத்தி
ரங்களும் சத்துருக்களும் மித்திரர்களும் சகலங்களுமீசனென்ற
வைகளை வணங்கவேண்டியது. எப்படியானால் புத்திரனை வெகு

யிபம் துக்ஷா ஸுஷெ வுதெக்ஷணாழிவக் || ௮ || உதவாழிஷு ஸ
 வெஷு வுத்ராஷெஷீ யயா வஹுருங் | பஸ்யந் வுத்ரு
 சுவஜ்ஜாநவருவபும் பஸ்யதயா ஜமக் || ௯ || பஸ்யந் வஹு
 வியம் ஸவபுஜீஸஹதெவ பஸ்யதி | நஜிதிஸுளதி தநாஜிவிகுலம்
 விஸ்யதயி || ௧௦ || வஹு வபுஜா மாயிவுதெத்ரா வாஸநா
 வெஸுரருவிணீ | தயா துருதிஃ கூயாடுஷுஃ கஜாரெ
 ரெஷுஜா நஜிஜிஸிதி || ௧௧ || வுஜிஷெஷுஜா நிஷாஷெஷுஜா
 நஜிஜிஸுஸுஷுஜவ | விஷெஷவஸு தயா விஸுரருவொ
 வாஸுஜா விநஸ்யதி || ௧௨ || நாரெருவவிகுலஸு விஷெஷவ
 திஸுஷுதெ | ஜிதவிஷெஷவவாபம்ஸஸாராஸிந்தரிஷுதி ||
 || ௧௩ || ஸாயநாந்யாஸு வஹதெ ஜூநம் சுகிந்த ஸாஸுதீழ் | த
 துரஸுஷுஸு வெஸுபா வெடிபாணியெருத்ரு களஸிக || ௧௪ ||
 ஜிணிகண்ட்யாந்தம் தெநாஸு சுகிஜிதி நஸம்ஸயஃ | விஸாரி
 துஃ— ஸாயநாந்யா காரிஸுஃ கஸுவாஜாருங் தீவதெ ||
 || ௧௫ || தெஸுயதெஸு யதாஜம் தநெ ஸுருவி கபு
 வயாக் || வஸிஷுஃ— ஸுஷாடுதெக்ஷவிஜூநம் ஸஷுஜாசு
 கிஷுஜாயக் || ௧௬ || ஸாஜம் மாயிஜி தஸுஜாஜி ஸாயநாநி வ
 ஜாஜிதெ | நித்யாநித்யிவெகஸு வரதெஹுவிராமதா || ௧௭ ||
 ஸாஜிஷுடஸம்பதி சுகிசுகுக்ஷம் உதவடியு | வஸிஸு

காலமாகக் காணாமற் றேடித்திருந்து புத்திரப்பிராந்திகொண்டவ
 னுக்கெந்தக் கூட்டத்தில் யாரைக்கண்டாலும் புத்திரனாகத்
 தோன்றுமோ, அப்படிச் சகலமும் சீனென்று பார்க்கிறவனுக்கு
 விசேஷபசக்தி நசித்துவிடும். வேதமுமப்படியே யெல்லாம் சீ
 னென்று சொல்லுகின்றது. அப்படி விசுவருபோபாஸ்தியிலசக்
 தனுள்ளவன் வேதவநம் வந்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்
 செய்தால் சாதனங்களையடைந்து ஞானவானாகி மோட்சத்தை
 யடைவான். கௌசிகா ! ஸாதனங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கே
 னும், பிரம்மமே நாமென்கிற ஞானம் மோக்ஷகாரணம். ஞானத்
 திற்கு நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இஹாமுத்திரபோக்ஷவ
 ராக்கியம், சமம், தமம், உபரதி, திதிட்சை, சமாதானம், சிரத்
 தை, மோட்சேச்சை, வேதாந்தசிரவணம், மநநம், நிதித்தியாஸ

ஸ்ரீயமெயபுகுத சுவாயபூதகவடிபுகம் || ௧௮ || வெடிநா
 நாசெஷாணாம் புவணாடி ஸடா கடுதெ | காணத்யாத
 நொ வெடிநாசெ ஸாத்யபுநிணபுயாக் || ௧௯ || ஸ்ரீஹாநெத
 க்யூராடுவெது தாத்யபுநிதி யீஹெவெக் | ஸெவ வடிநா
 வரம் ஜோநம் ஸாஜி களஸிக ஸேதிடி || ௨௦ || விஸாரிதம்—
 காணத்யம் நாசெநெ கயம் கிவடி நெபுஹா | த்ரிவியா
 நாம் பூதீநா்வா கயரோதநி வாநயம் || ௨௧ || வலிஷம்— க
 ஸேகாணொவாவிகாணஜோநகாணாஹயம் ஸெநெ | காணத
 யநிதிபுராதம் ஸுணு காரணதேது || ௨௨ || ஜெஜிநிஹ
 மவாநு படுவபு வாரிராநு வுதிதாநுபுதி | பூதிதாத
 யபுநிவிஹ கடுகெணெவெதுவொவத || ௨௩ || தெஷாநெநு
 ஹாயபூய தெந தகடுகாணக்யூ | பூதிவாடிபுநெய்து
 கடுகாணெந வலிதெ || ௨௪ || ஜாதிவணபூபூரோவாரம் டு
 ஸேக்யூதாநுஸுது || ௨௫ || கடுகெணெவ பூநெதவபூவ ஸதி பூ
 ஹாத்ர ஜெஜெநி || ௨௬ || ததூவி த்ரிவியம் கடு நிஷிபம்
 விஹிதம் தயா | பூயஸிதம் ததூடி நவயா வரிக்
 திதடி || ௨௭ || ஜோவாவாதிவாவாவாவாநி ஸேவா

நம் முதலாதுகள் சாதனங்கள். அவைகளால் மூன்றுகாண்டங்
 களுக்கு மத்துவைதப் பிரம்மத்தில் தாத்பரியமென்று ஞான
 முண்டாகிச் சம்சயமறப் பிரத்தியகபின்னப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்
 டாகி மோட்சலாபமேற்படுகின்றது. வேதமானது கர்ம்மகாண்ட
 முபாஸநாகாண்டம் ஞானகாண்டமென்று மூன்றுவிதம். அவை
 களிலீனமதிகளுக்கு ஞானமுண்டாவதற்காக ஜெமினிமகரிஷியா
 னவர் வேதங்களுக்குக் கர்மாவிலேயே தாத்பரியமென்று தீர்
 மானஞ்செய்தார். ஜாதி வர்ணச்சிரமாசாரத்தை யனுசரித்துக்
 கர்ம்மாவிலேயே வேதத்தின் தாத்பரியமென்று சொன்ன
 ஜெமினியின் சாஸ்திரத்தில் சொன்னபடி கர்ம்மாக்களை சொல்
 லுகின்றேன் கேளும், கர்மாவானது விஹிதம், நிஷித்தம்,
 பிராயச்சித்தமென்று மூன்றுவிதம். அதில் விஹிதமென்பது
 நித்தியம், நைமித்தியம், கர்ம்மியமென்று மூன்
 றுவிதம். நிஷித்தமானது மகாபாபம், அதிபாபம், உபபாபம்,

தகல் | ஸாஹ்யம் பிநீகார பிவாதி காரணம் தயா || ௨௪ ||
 ஜாதிஹ்யம் ப்ரகீணய விஹிதம் து தியாதிதல் | நித்யம்
 நெஜிதிகம் காஜிம் வெதி மஹ்யம் வரம் ஸுணம் || ௨௫ || ஸ
 கவணெடாதிதொயபி உதரெஷாஹ வாதகல் | நிஷிஜாஹார
 யாஹ்ய வஸா தாவயுதஸ்ய || ௨௬ || விஹிதம் கடிபதக
 ஸ்யாஹ ப்ராயஸிதம் து வாவஹ்ய | கடிணம் மஹிப்யாஹ
 த்யாணம் நெஜிநிதிடுநெ || ௨௭ || ரளரவாஜ்யாஸுநரகா
 நிஷிபஸ்ய து கடிணம் | விஹிதஸ்ய மஹம் ஸுமய உதரஸ்யா
 வ்யவக்யம் || ௨௮ || கடிகாணஸ்யாஹ தெ வ்யாஹ்யாதஸ்ய
 ணுஹாவரல் | ஸாணிஹ்யாஹிநாஹிஷ்ட வஹிதெஸ்யுணுஸொ
 ஹயல் || ௨௯ || ஸவ்யாஹெ விஹிதெ வாவவரிஹாரஸ்யாஹி
 ணி | ப்ராயஸிதெ தயா வ்யுஹெ வெஸ்யாஹபுணயீஸுஹயல் ||
 ௩௦ || நொஹெஹ ஸாஹ நகடிஸ்யாஹ மஹக்யம் குதொஹயல்
 து | கடிணம் மஹதாதாஹ ஸவெஸ்யாஹ உதி ஸுதி || ௩௧ ||
 நதஸ்ய காயம் காரணம் ததொ நாயிகஸுந | கதீப்யவிஷ
 ஸாஸ்யம் ஜநாநாதிதிஹ ஸுதி || ௩௨ || உதி ப்ரோணதொ
 வாவஸ்யாஹ ஸுதெஹ்யாவஸு மாயிஜ | கத்யாவ்யாவஸிகா

ஸமபாபம், ஸாங்கரியம், மலிநீகரணம், அபாத்திரீகரணம், ஜா
 திப்பிரம்சம், பிரகீர்ணமென்றென்பதுவிதம். ஒருவர்ணத்தா
 ருக்குச் சொல்லப்பட்ட தர்மம் மற்றவர்ணத்தாருக்குப் பாபமா
 கும். நிஷித்தகர்மாவைச் செய்துவிட்டுப் பிற்பாடு பாபத்தைச்
 செய்தோமேயென்று கவலையுற்றவனுக்காக விதிக்கப்பட்ட கர்மம்
 பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்படும். நிஷித்த கர்மத்திற்குப் ப
 லம் ரௌரவாதிரகம். விஹிதத்திற்குச் சுவர்க்கம். பிராயச்சித்
 தத்திற்குப் பாபநிவிருத்தி. இனிமேல் சாண்டிலியர் முதலானவர்
 களாற் சொல்லப்பட்டவுபாஸ்தியைச்சொல்லுகின்றேன் கேளும்,
 கர்மமாவுக்குப் பலதாதாவீசுவரன். அவருக்குச் சரீரமிந்திரிய
 மொன்றுங் கிடையாது. அவருக்குச் சமானமாயுள்ளவனே
 கிடையாது. அதிகமாயுள்ளவனே துவென்கிற வேதார்த்தத்தை
 மனதிலுறுதிசெய்துகொண்டு ஸர்வேசனான பரமேசுவரனையு
 பாலிக்கவேண்டுமென்பதில் வேடித்திற்குத் தாற்பரியம். உபா

நெல் ஸ்ரீக் பூதிவாடித் தியாழெனெ || ௩௬ || விஹிதம் பூ
திவிதம் பூயஸித்திதி சூராக் | விஹிதம் கவத் தகாநாந்
ஜோநம் ஷட்பிஸ்தாவி || ௩௭ || நிவிதம் கடுகாணொதம் தி
வியம் கடுக கௌஸிக | பூயஸித் து வுநஸகஜோநம் ஸுணு
வ்வாநிவ || ௩௮ || விஹிதஸு விபெபெடாக ஸுபாடிஸுநி
விதம் | வணபுநாவிநிவ்வாநிஸுநி திதரஸுதம் || ௩௯ ||
ஷட்பிஸ்தகவவிஜோநம் ஜாதிவணபுநாவஹி | பூவக்யாதி
தெனெதம் ஸுணுக் கவிபாநதம் || ௪௦ || வுதாநி வஹ
கொபாஷ்டு ஸுபுக்ஷெஹி வியதி | கவிஜாஜீவபாநி
சொயிஷாநிதம் சூராக் || ௪௧ || தகவஜோநிதம் வுதாநாந்
தபுநெ நெவெ துதெ | கவி ஜாயதஜதாதி ஷட்பாஸ
விகுதி | கிவ || ௪௨ || வநாநாநுபுஸு வாநாநிதம் தியா
கிவ | ஜோநெத்யாணாந் விஷயவ துதமுஹணிஷுதெ || ௪௩ ||
வநுத்யிஸுபாடிஸுநி நுத்காரணவெகுகி | கபாநாடி
பூணயபு ஸிதாநாஸஸுஹாயவாநி || ௪௪ || பெருகொநி
யிகொ ஹிசொயிஷாநாநா ஸவெஸுநி | நொஹ வநெதவ
ஹவெவி | கதபுக் காபுநிவணிதா || ௪௫ || தஸாதக்யுநி

ஸநாகாண்டத்தால் தெரிவிக்கப்பட்டதும் முன்றுவிதம். அது
வும் விஹிதம் பிரதிஷித்தம் பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்
படும். முப்பத்தாறுதத்துவங்களுடையவறிவு விஹிதம். கர்ம
காண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட முன்றுவித கர்மாவும் பிரதி
ஷித்தம். மறுபடியுமுண்டான தத்துவஞ்ஞானம் பிராயச்சித்
தம். விஹிதத்திற்குச் சத்தியலோகம் பலம். பிரதிஷித்தத்திற்
குச்சுசுவிர்க்கம். தத்துவஞ்ஞானத்திற்கு வர்ணச்சிரமங்களுடைய
வபிமானமறுதல், பூதங்களைந்து, கோசங்களாறு, ஸுகந்தமதேக
மிருபது, அவித்தை, ஜீவன், மாபை, ஈசன், அதிஷ்டானசைதன்
னியமாகத் தத்துவங்கள் முற்பத்தியாறு, தத்துவஞ்ஞானியான
வன் பூதம் முதலானவைகளைக்கண்டபோது பிறக்கின்றான் மரிக்
கின்றனென்பதெல்லாம் சரீரத்திற்கு. வசனம் முதலான கிரி
யைகளும் பார்வை முதலானதுகளு மிந்திரியங்களினுடையது.
சங்கற்பம் முதலானது மனதினுடையது. பசிமுதலானது பிரா

ரொய்ய ரீஸுரொ ஹாதி ஸவடதம் | சுஹம்வாவீஸுரொ ரீமொ து
 வதணுவிணவக் || சசு || ப்ராஸுரொநெ வெஸுரொஹம் ஹ
 வாநீதேவ ரீஹுதெ | உவாஸதெ தடியுதம் ப்ரணவொ
 வாவநெந ஹி || சஎ || தக்ஷஜாநம்வாவலிஸு ராஹுணு கா
 ணு துதீயக்ய | தத்ராவி ப்ரதிவாடி தத்ரிவியம்பரிசீதி
 த்ய || சஅ || ஸாதபு பஹயொஸுத்யிரியாக்ஷஸு விவிநந்ய |
 விஹிதம் ப்ரஹவிஜாநா ஜீவநுதிபுடாயக்ய || சசு || நிஷிபம்
 வாராதம் ப்ராசுதம் காணயபவிவிநந்ய | ஷபிஸுதக்ஷஸு
 பௌ ஷெஹாடிதக்ஷவிஸுராக || ௫ || ப்ராயஸிதம் வுநஸு
 த்யிரியாக்ஷஸு விவிநந்ய | கடுணாம் விதஸுபிக்ஷரோதாஜா
 லுராக்ஷணக்ஷபாக் || ௫க || நகடுணி ப்ரூதெஹுாவம் கிஹு
 ஸுபிவிஸுபயெ | உவாவலிகாணெ தக்ஷாநாம் வஹுநாம் ஸ
 க்ஷஸுபிதம் || ௫உ || திதீயாஹெ ஹம் ஹுபாதஸுநாத
 ப்ரூதெடுதிம் | விதவிஷெவஸாநுத்யுடம் ஜாதாஹிஸுரீந
 யெ || ௫ஈ || உவாவலிஹு கா வஸாதஸுஹஜாநம் ப்ரவீதிவ |
 ஸஹெரோ ரீகிக்ஷாம் ஸுஹுராமுதீநாயதஸு || ௫ச || த
 ஸாஹிதெஸு தாதயுடுஹெதாதநி க்ளஸிக | நகடுணி

ணனுடையது. ஜீவனுபாதியோடு கூடினவன். ஈசுவரன் மாயாவீ
 பிரேறனை செய்கின்றவன். அவனை எல்லாத்தத்துவங்களிலுமிருக்
 கின்றான். அவனை யாராதித்தால் நாம் முடிவி லீசுவரனாகலா
 மென்று பரியாலோசிக்கின்றான். அப்படியே வுபாஸிக்கவுஞ்
 செய்கின்றான். கௌசிகரே! வேதத்தினந்தரங்கமான அபிப்பி
 ராயத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும். அகோபாக்கியம் நாமி
 ருவர்களுந் தன்னியர்கள். அத்துவைதப் பிரம்மத்தினிடத்தில்
 வேதத்திற்கு உண்மையான தாற்பரியம். கர்மாவு மதின்பலமு
 மதிதுருசிலழியுமானபடியா லதில் தாற்பரியமில்லை. இரண்டா
 வது வஸ்துவினிடத்திலிருந்து பயமுண்டாவதாலுபாஸ்தியிலுந்
 தாற்பரியமில்லை. சித்தசத்திக்காகவும், சித்தத்தின் நிலமைக்காக
 வும், ஸ்தூலாருந்ததீநியாயப்படி கர்மாவையு முபாசனையையும்
 வேதம் சொல்லிற்று. ஞானகாண்டத்திலும் விஹிதம் நிஷித்
 தம் பிராயச்சித்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்

கனெவாபாஸ்திரம் ஸாயநகைந தெ ரதெ || ௫௫ || கஸாடா
வாயபுபுராதஸ்ரீ வணாடள ஸடாக்யதெ | கஸாஹிஸ்தோவிபயபு
ஸஸ்ரீதெஹபாவொ நிஜாத்மி || ௫௬ || ஐதிஸாசிராஹெதெ
வ ஹெஸவஜ்ஜாநம் ஸபிநயாசு | ஜீவநுக்கிவாவொகி தெநஜ்ஜா
நெந ஸீவ்யதம் || ௫௭ || ப்ருவணாடாவஸகதெஸ்ரெ ஹெடாராஹெஸ்ரெ
உத்ரு களஸிக | ஸாயாநுஹெதா ஹெதெவ ஸாஹெவ்ய ரணிக
ணிககாடி || ௫௮ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாஹெவாஸாஹெ ஸநதூராரஸாஹிதாயாம்
கெஷ்துவஹெ உவாரிஹாமெ வெடாராண்யோஹெதெ
வவலிஷ்விஸாபித்ருஸாஹெ விஸாஹெவொபாஸி
நிராஹெவணாஹெ வணகவிஸாஹெதாஸததெஹெஸாஸ்யாயம் ||
ஐதி சாத்திரம்சொல்லியாயம் ||

றது. பிரம்மம் சத்தியம் ஜகம் மித்தை யென்கிற வறிவுஹிதம்.
கர்மமு முபாஸ்தியும் நிஷித்தம். ஜகம்மித்தை யென்றெப்பொ
முதுந் தியானிப்பது பிராயச்சித்தம். ஆகையாலுத்தம்னான வதி
காரி வேதாந்தச்சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாஸனங்களைச் செய்
தாலாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்து ஜீவன்முத்தியையடைவான்.
அதிலசக்தனாயுள்ளவன் வேதாரண்ணியத்திலிருக்கும் மணிகர்
ணிகையில் ஸநாநஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்தால் கை
வல்லியத்தை யடையலாமென்று வவலிஷ்டர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமாரசம்மிகையில் முற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
விசுவரூபோபாஸ்தி முற்றிற்று.

கயத்ருய ஸ்ரீ ஸொரஜ்யாயம் ||

விஸாஜித்ரு:— கயம் வலிஷாநெசுதாதா ஜமஜீவெஸ
 ருஞுவதம்! ஹாதி நாநாக்வதஸெஸுத டயுஸ்திதி ஹாதி ரெ ||
 || க || வலிஷம்— ஸ்வெ யெயெகம் வுருஷா ரெவதியு
 ஶ்ராதித்ரு! விவதயுதெ ப்ரெஸாயெந்ருக் ஸஸாக் கிஶ்ருவீக்ஷ
 தெ || ௨ || ஸாதஜாத்ரு விஜாநாதி ஸாஷ ஜீவெஸரம் ஜமக் |
 ஶ்வ ரெசெதஸம்வருணயுஸுஜிதாநந்ருக்ஷணம் || ௩ || ஜீவெ
 ஸஜமடாகாரா ஹாதி ஸ்ரெஸெவ விஸுஜாக் | ஶ்ருவணாஜிவி ரு
 ஜீவஸாத்ரு ஶ்ருவெஸாயதம் || ௪ || ஸயரெவெதி ததவயு ஹ
 ஸதெ ஶ்ராதிஸாநித்ரு! யயா டாராமுஜகெந நரகெந வி
 வதயுதெ || ௫ || யயாந்ருகாஸஸுருகெந நீருகெந விவதயு
 தெ | தயா ஶ்ருஹ ஜமதெநாநாஜிஸாந்ரு வவதயுதெ || ௬ ||
 ரெஸெவ ஶ்ராதி ரவிஜாஸுஜாக்ஷவாஸுஜிரஞுவிணீ | ௭ ||

முற்பத்திமுன்னுவது அத்தியாயம்.

வலிஷ்டரை நோக்கி விசுவாமித்திரர் மறுபடியும் ஹே வலி
 ஷ்டா! அத்துவைதாத்மாவே ஜகம் ஜீவனீசன் முதலான பலவுரு
 வாயெப்படிப் பிரகாசிக்கும். ஒன்றுனானேக மாகுமாவென்று கே
 ட்க வலிஷ்டர் சொல்லுகின்றார். சுவப்னத்திலெப்படி யொரே
 புருஷன் நாநாவிதமாகத் தோன்றுகின்றானோ, அவனேநித்திரை
 தெளிந்தெழுந்திருந்து சுவப்னத்தில் காணப்பட்டதெல்லாந்தன்
 னைத்தவிற வேறில்லையென்று தன்னை யொருவனையே பார்க்கின்ற
 னோ அப்படியே ஒரே பிரம்மமே அனாதியான பிராந்தியாலனேக
 மாய்த் தோன்றுகின்றது. 'சிரவணமனனாதிகளாலத்துவைதப்
 பிரம்மஞ்ஞானமுண்டானால் பிராந்தி நசித்துத் தானொருவனே
 ஸத்தியம் தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம்மித்தையென்று தோன்
 றிவிடும். எப்படியானால் கட்டை கஜமாகவும், மனுஷியனாகவும்,
 ஆகாயமிந்திரநீலகடாகமாகவுந் தோன்றுகின்றதோ, அப்படியே
 ஆவரணவிட்சேப சக்திகளுடன் கூடின அவித்தையினால் பிரம்

ஸ்கூதி ரிதெதுஷா கீத்யுதெநாஹிவாஸநா || எ || ஷப்திம்ஸ
தகுவெஹெந ஜமதெந விவத்யுதெ | ப்ருணவொவாஸநாஹா
தெ விக்கெஹெ ஸா ஸபம் ஹவெசு || அ || ஷப்திம்ஸ தகுவஸம்ஹ
தி ஹப்திநாஸாநஹாஃநெ | விஸாதித்யு:—ப்ருணவொவாஸ
நம் ஹப்தி ப்ருஹி ரெ க்யவயாஃயநா || கூ || வலிஷ்ட:—சுஹி
ஸா விநயெஃவெண ப்ருக்யிஸுதிரஹிவெசு | மூணத்யா
திகா ஸாதம் ஹவாஹிவாதிக்காஹ ஸா || க || தத, ஸக்யம்
ணை ராயா தஸ்யாம் வித்யிதிஸிம்ஸகம் | ஸவ்யஜெதா ஜமதாஃ
ஸொ ப்ருஹிஷ்டாஸிவாதகம் || கக || ராயா காரணஹிஷ்டா
ஹிஸாஸ்யாத, களஸிக | ரஜைமூணஸவிஷ்டாஸிஷ்டெவெவி
த்யா ஹிஷ்டக்யா || கக || தாஸம் வித்யுநாஜீவா ஸெஷாம் த
தாரணம் வஃ || ப்ருஹிஷ்டா:காரணஹிஷ்டந யுஃதாஸெ தா
ஸொஹிஷ்டா || கக || வியதவநதெஜாம்ஸம்ஹவொ ஜாதா:
க்யுஹிஷ்டா | தத்யுஹிஷ்டக்யுஸம்யொஹி ஹிஷ்டாம் காரணம் ஃ

மமே ஜகத்தாகத் தோன்றுகின்றது. அது மூலப்பிரகிருதியென்
று சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே முற்பத்தாறுதத்துவங்களா
க பவிக்கின்றது. பிரணவத்தையுபாவித்தால் விக்ஷேபசக்தி
நசித்து அனாதிவாஸனையா ஹண்டானப் பிரமஞ்ஞானம் நீங்கித்
தத்துவங்கள் தானாகவே ஆய்விடும். பிரணவோபாஸ்தியைச்சொல்
லுகின்றேன் கேளும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளிபோலகண்டசின்மய
மான பரமாத்மாவின்மீது சத்துவரஜஸ்தமோகுணரூபமான
மூலப்பிரகிருதியாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதின் ஸத்து
வகுணத்திற்கு மாயையென்று பேர். அதில் பிரதிபலித்த சை
தன்னியமே பிரம்மவிஷ்ணு சிவாத்மகரண வீசனென்று சொல்
லப்படுகின்றது. ரஜோகுணமானது ஆவரண விக்ஷேபசக்திக
ளின் பேதத்தாலனேகவிதமான வலித்தையாகின்றது. அதில்
பிரதிபலித்த சைதன்னியமே ஜீவர்கள். தமோகுணமானது ஆகா
யம் வாயு தேயு அப்பு பூமியென்கிற பஞ்சபூதங்களாகின்றது.
ஆவைகளிலும் சத்துவம் ரஜஸ்தமஸ்ஸென்று மூன்று குணங்க
ளுண்டு. அதில் பஞ்சசூட்சுமபூதங்களுடைய ஸத்துவகுணசமு
தாயத்தால் அந்தக் கரணமுண்டாகின்றது. அதுதேஜஸ், மன

மெ || கச || தெஜோநொஸுவிவி தாஹாராவும் சூரீநீடி
 ஹுடுக | ஹடுதவஹுகஸகூர்ஸா தியுஸ்தாஹோயபிஜியு ||
 || கடு || மெராதுக்ஷமக்ஷிரஸநாவாணாவும் சூரீதொஜிமி |
 ரஜோஸாசு வஹஹடுதாநாஸ்யுஸ்தாஅயவஃ சூரீசு || கசு ||
 ஸ்ரீநம் ப்ராணோவ்யுபவாநஸு ஸரோநொதாநகஸ சூரீசு | ர
 ஜோஸாசு வஹஹடுதாநா வியுஸ்தாஹுகியெஜியு || கஸ || வா
 க்ஷாணிவாடிவாயடுவஸூவ்யும் ஜாதம் சூரீநுநெ | வஸததிம்
 ஸதிதகூம் ஸ்ரீசு ஸடுகூஷெஹதிகொஸதம் || கஅ || ப்ரா
 ஜோஸுதாவிநொநெதஜஸகூம் ப்ரவெஜிரெ | தஜோரோதா
 ணி ஹடுதாநி ஸடுகூஷெஹாஸு ஸவடதம் || கக || ஹிரணு
 மஹுஸாஸு விஜெஹஸு கஸஸிக | ஹிரணுமஹுஸுஸ்த
 ஸு ஸடுதாதா ஹீஸுரொ ஹவசு || ௨௦ || சுயிஷ்டாநவிதி
 ஸுது விஷுஸுரோயிநந | ஜீவாநா ஹொமஹொயாடிஹொ
 மாயதநஜநெ || ௨௧ || வஸீகரொதி ஹவாஸூரீஸம் ஷீய
 டாஜிகு | ததம் வஸீகுதெ ஹடுதெ தாஜெஸு ஸடுதா ம

ஸ், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்றைந்துவிதமாக விருக்கின்ற
 து. அவைகளுக்குக் கிரமமாக இரண்ணியகர்ப்பன், சந்திரன்,
 பிரகஸ்பதி, தேவீ, ருத்திரரென்று ஐந்ததிஷ்டான தேவதை
 கள். தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு பூதங்களுடைய வொவ்வொரு
 சத்துவாம்சத்திலிருந்தும் சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷுஸ், ரஸ
 நம், கிருணமென்றும் ஞானேந்திரியங்களைந்து முண்டாயின.
 அவைகளுக்குத் திக்கு வாயு சூரியன் வருணன் பூமியென்றைந்
 ததிஷ்டான தேவதைகள். பூதங்களுடைய 'ரஜோகுணசமுதா
 யத்தால் பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமான்
 னென்றைந்து வாயுக்களுண்டாயின. அவைகளுக்கு விசிஷ்டன்,
 விசுவசிருஷ்டி, விசுவயோநி, அஜன், ஜெயனென்றைந்து அதிஷ்
 டானதேவதைகள். தனித்தனி ரஜோகுணத்தினால் வாக்கு, பா
 ணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தமென்றைந்து கர்மேந்திரியங்களுண்
 டாயின. அவைகளுக்கு அக்கினி, இந்திரன், திரிவிக்கிரமன்,
 மிருத்தியு, பிரஜாபதியென்றைந்ததிஷ்டானதேவதைகள். பிரா
 ணிகளுடைய போகத்திற்காக வீசன் தமோகுணமாத்திரத்தோடு
 கூடிய சூட்சுமபூதங்களைப் பஞ்சிகரணஞ்செய்து ஸ்தூலபூதங்க

தீழ் || உக || வதகிபுரிவாடுகெந் கருணாநிபெனாபுதீ ||
 கலிஉருமும்பாபுருகா ஜோநாநுகி ஜோவாயாக் || ௩௦ ||
 கெநு வுண்டாருகெநுலிநு ஐந்திவாகியாநிதா || தெந
 வுண்டாருகெநாஸா வீஸுரொ முஸுதெ ஜமக் || ௩௧ || வடு
 தகோதுதயா டிபுர ஹதிகாநய களசிக | கவ்வீக்யுது
 வடுதாநி வடுகெநுஹாநய குரோக் || ௩௨ || விவஜு தத
 வடுதெஷு ததவடுதமுணாநு ஜெநெ | வுயொஜு வடு
 தாநுபுராஸு வுக்கீ ஜோவாஸநாதநா || ௩௩ || வுண்டா
 வுக்கீக்யுது ஹுநயபூரீ வுயம் ஜெநெ | ருமூ குநநுஜோ
 துவுண்டிவெதெ மாயிநநு || ௩௪ || ஐதி தகொஹ்வாநீநி
 டிபுரதாநி தவாடிராசு | ப்ருணவொவாலிவிஸாரம் வகெநு
 கும் ப்ருணுமாதிராசு || ௩௫ || வடுவெடு வெடா யவவடி ஜோம
 நி ஜெஹுதத || தவாண்டி வெகெ வுயபூணி வுஹுயபூதிகா
 நிய || ௩௬ || யதிவநுராநுது ததவடு வுயுஹுணதா ||
 வுவுஜோரிகி தநீஹ ஹஜ களசிக வுணதத || ௩௭ || தயு
 நயு வுவிவ்யுயம் தகெயுயம் ப்ருவீஜுஹு | ப்ருகூதி:
 வுயுஷுஷெவ வுரோதெநிய துயு || ௩௮ || வுணகெயு

படியுஞ் ஜனித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரசக்கிரத்திலுமலுகின்றார்கள். அப்படியிருக்குஞ் சீவர்களில் கோடியிலொருவன் பலஜன்மங்களி ளுனுஷ்டித்த நிஷ்காமபுண்ணியத்தால் சத்குருவின் கருணைக்கு வழிப்பட்டு வேதாந்தவிசாரத்தால் பரமார்த்ததத்துவத்தைத் தானாகவறிந்து பரமபுருஷார்த்தமான கைவல்லியத்தை யடைகி றான். மற்றவர்கள் சம்சாரசக்கிரத்திலேயே உழலுகின்றார்கள். அப்படியிருக்கச்சே ஒருக்காலீசன் தன்னுடைய நேத்திராக்கி னியினால் பெளதிகங்களை யெல்லாம் நீற்றிப் பூதமாத்திரமாகச் செய்து அவைகளையுஞ் சூட்சுமபூதங்களாக்கி யந்தரியாமியான ஈசன்லிங்கசரீரங்களைப் பிரித்து அந்தந்தக் குணங்களை யந்தந்த பூதங்களில் சேர்த்து அவைகளையும் வாஸநாமயமாகச்செய்து அவ்வியாகிருதமாகப் பண்ணி ருத்திரரான வானந்தமூர்த்தி தான் மாத்திரமாயிருக்கின்றார். இந்த ருத்திரனே சகலவுபாதியும் நீங் கும்போது சத்தப்பிரம்மம். பிரணவோபாஸ்தியைச் சொல்லு கின்றேன் கேளும். பிரகிருதி, புருஷன், பரமாத்மாவென்று

நொஹாஸோநம் ததாஹுதி தீயதெ | சுயிஷாநாவஸெஷ:
 க்ஷாஸு ப்ருக்யதெ: ப்ருஹஸ்யதம் || ௩௯ || ஸிம்ஸொஹாநாவ
 ஸெஷக்ஷாஸு ப்ருஹாநெஷு வக்ஷதி: | ப்ருணவாவயவாம் வஹ
 தத்யபுஸு ததாவிப: || ௪௦ || சுகாரம் ப்ருஹாநெஷு உகார
 ஸு திதீயக்: | சுகாரஸு துதீயஸு ஹத்யபுஸு ஸிநு
 நித்யவி || ௪௧ || வஹநொ நாதஹத்யுஷு ஸத்யபுஸு ஸுண
 க்ளஸிக | வஹிக்யதஹோவததம் ததாயபுஸு ஸாவிரோநவிக ||
 || ௪௨ || ஸாயிஷாந சுகாரஸு ப்ருஹா ஸெஷாநநொ
 விராட | சுஹிக்யதஹததம் உ ததாயபுஸு ஸாவிரோநவிக ||
 || ௪௩ || ஸாயிஷாந சுகாராயபுஸு நாரோநி ஸெஷு
 ஸுண | ஹிரண்யமஸுததாநவிக்ஷு ஸுத நாரித: || ௪௪ ||
 ஸுதயஸுததஹோவததம் ததாயபுஸு வாவஸநா | ஸாவஸ
 ஸிம்ஸொஹெததம் சுகாராயபுஸு ஹவெக்ஷு || ௪௫ ||
 ஸுதாயபுஸுததாயபுஸு நாதஹத்யுஷு | யொமிநா
 தத யொஹாநம் ஸிவஸாவஸிம்ஸொவிக || ௪௬ || ஸிநயபுஸு

மூன்று தத்துவங்கள். மூன்றுகளும் பிரணவத்திற்கு வாச்சியார்த்
 தம். கற்பிதமானப் பிரகிருதி தனத்திஷ்டானமான சித்ததைத்
 விற வேறில்லை. பிரதிபிம்பமான ஜீவன் பிம்பமான சித்ததைத்
 விறவேறில்லை. ஆகையால் பரமாத்மாப் பிரணவத்திற்கு லக்ஷி
 யார்த்தம். பிரணவத்திற்கவயவங்களைந்து. அவைகள் அகாரம்,
 உகாரம், மகாரம், பிந்து, நாதம் யென்றுசொல்லப்படும். அவை
 களில் பஞ்சீகிருதமகாபூதங்களும்வைகளின் காரியமான ஸ்தூல
 சரீரஸங்காதமும் அதிபிமானியும் அதின்னதிஷ்டானசித்தம்
 அகாரத்தின் பொருள். அவைகளே விராட் வைசுவானரன் பிரம்
 மாவென்று சொல்லப்படுகின்றன. அபஞ்சீகிருதபூதமுமதின்
 காரியமுமதிபிமானியுமதினதிஷ்டானமுமகாரத்தின்னார்த்தம்.
 அவைகள் ஹிரண்மயகற்பன், சூத்திராத்மா, விஷ்ணுவென்று
 சொல்லப்படுகின்றன. ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம பூதங்களுடையவுமவை
 களின் காரியங்களுடையவும் வாசனையும், பிரதிபிம்பசைதன்னி
 யுமும், பிம்பசைதன்னியமும் மகாரத்தின் பொருள். அவைகள்
 அவ்வியாகிருதன், அந்தரியாமி ருத்திரனென்று சொல்லப்படுகின்
 றன. யோகிகளுடைய வியுத்தானசித்தியும் அதிலபிமானமு

உவ்யுஹம்ஸாவ்யூ வீஸ்வாஸ்வாவி நாஸிதம் | ஸரோயியெபூமிநீர்
 விலி ஸாஹாஸாவாஸவிதயா || சௌ || நாடிபூம் வரஹம்ஸஸ்
 ஸுஹஸெஸ்வ ஸடிபூமிவம் | ஸவபூத்ராஹாஸஸ்ஸெந ரோயாஸவி
 ட்யாவ வக்ஷுதெ || ௪௮ || ப்ரணவஸ்ய கௌஸாவஸ ஷட்பிம்ஸாதிதி
 யசிதம் | தடியபூம் ப்ரக்யதிஸெஸ்வ வுரஸ்ஸஸ் வராதகம் ||
 || ௪௯ || ஷட்பிம்ஸெடிதாம் யானி ப்ரதெயுகுவ தடியபூதம் |
 ட்யாகாரகௌ ஜெயா ஹுக்ாரஸ்ய கௌ ட்யா || ௫௦ || ரீகார
 ஸ்ய கௌஸ்வாவி ட்யா விநெர்ஸாஸ் வஹவ | நாடிஸெஸ்கா
 கௌ ஜெயா தஹுணுஷ் க்ரோநுநெ || ௫௧ || யகாராதிக்க
 காராநு ரீகாரஸ்ய கௌ ட்யா | தகாராதி ரீகாராநுரீகாரஸ்ய
 கௌ ட்யா || ௫௨ || ரீகாரஸ்ய உகாராதி ணகாராநு ஹவெஸி
 க்ரோஸி | விநெர்ஸாஸ் வஹ ககாராதி உகாராநு யயாக்ரீஸ் ||
 || ௫௩ || நாடிஸெஸ்கா கௌ ஜெயா க்ஸகாரஸிதி வஹவ |
 தடியபூம் ஸுணு தெ விஸ்வாதித் க்ஸ ப்ரஸ்யவீஸிவ || ௫௪ ||
 ஸுஹஸெஸ்வாவி வஹீக்யதா விப்ராத ட்யாஸ்யதெ | தத்
 ஸாவிடிபா யுக்தா தாவயூவகரோயிகா || ௫௫ || க்ரிநாஸ்யாவ

டைய சிதாபாசனம், அதினதிஷ்டானசைதன்னியமும் பிந்து
 வின் பொருள். அவைகள் அவ்விதத்தம், ஹம்ஸம், ஈசுவர
 னென்று சொல்லப்படுகின்றன. யோகிகளுடைய சமாதிரிலமை
 யும், அதிலபிமானியுமதினதிஷ்டானமும் நாதத்தின் பொருள்.
 அவைகள் சுத்த தத்துவம் பரமஹம்ஸன் சதாசிவனென்று
 சொல்லப்படுகின்றன. பிரணவத்திற்கும், அதின்னர்த்தமானப்
 பிரகிருதி புருஷன் பரமாத்மா இவைகளுக்குந் தத்துவபேத
 முண்டு. அதெப்படியானால் பிரவணத்திலுள்ள அகாரத்திற்கு
 வகாரம் முதல் க்ஷகாரபரியந்தமான பத்துவர்க்களும் பத்து
 கலைகள். தகாரம் முதல் மகாரம் வரை உகாரத்தினுடைய
 கலைகள். சகாரம் முதல் ணகாரம் வரை மகாரத்தினுடைய கலை
 கள். ககாரம் முதல் ஙகாரம் வரை பிந்துவின் கலைகள். அகார
 மொன்றே நாதத்தின் கலை. விசுவாமித்திரரே ! அவைகளினர்த்
 தத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்:— ஸ்தூலபூமியை வியாபித்
 திருக்கும் மாயையானதவித்தைகளுடன் கூடிக்கொண்டு கடினை

வெதது ஸுமெ விபீதிஸிஸைகம் | கவிஜ்ஜாஸாஸலிஜிஸுயா
தாநாஜாதா மீயதெ || ௫௬ || தஜயிஷாநவிஸெஸுவ ஸகாரா
யெயா ஹவெஸுவம் | தஜஸ்திகஸூவிஜ்ஜானி யபுஸ்தா ராயா
ததது || ௫௭ || ப்ரதிஸிஸைஸூகிநா ஸுயாதா தது
ஸிஸைஸி | ததாஹீதம் துயம் க்ஷாயெயா ஹவெதஜாயிந
ந || ௫௮ || தஜஹிஸூகிநா தாயஸூ ராயா ஸாவிஜ்ஜா தயா |
ஜாவிணீ நாஜதஸுத ப்ரதிஸிஸைஸூ விஸூஸுக் || ௫௯ || த
துயிஷாநவிதாயபு ஸுயம் ததாவி ஹதிஸெகம் | கவிஜ்ஜா
விஸு ஸுயஸ்தா ராயா ஸுஜாவிணீ ஹவெக || ௬௦ || தஜவி
ஜாமதாஸாலெயபுஸ்தா ராயாமதெஸூரம் | ததுயிஷா
நவிதாவி ஹகாராயபுஸூவிஸூஸுக் || ௬௧ || பரிதஸூஸூ
வஹ்ஜாஸூஜஹாஹதெந ஸுயஸ்தா | ஸாவிஜ்ஜா தது ராயா
ஸூஜஹநா நாஜ நாஜதம் || ௬௨ || தஜவிஜ்ஜாமதாஸாயபு
ஸ்தா ராயாமதெஸூரம் | கஜெயிஷாநவிதாஹீ ஹகாராயபு
ஸுதெ துயம் || ௬௩ || தஜஸ்திகஸூராயஸ்தா ராயா ஸா
விஜ்ஜா தயா | நாஜ ஸுஜஹநா தது ப்ரதிஸிஸைஸூஜெ
ஹவெக || ௬௪ || தஜஷாநவிதாஹீ ஹகாராயபுஸூ தெ
துயம் | பரிதஸூஸூ வஹ்ஜாஸூஜஹாஹதயஸ்தா தயா || ௬௫ ||

யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அவித்தைகளில் பிரதிபலித்தசீதா
பாஸங்களுடன் கூடிய மாயாப்பிரதிபிம்பத்திற்குத் தாதாவென்
றுபேர். தாதாவினுடைய வதிஷ்டானசித்தென்ன, தாதாவென்ன,
கடினையென்ன இவைகள் மூன்றும் சகாரத்தின்னர்த்தம். பௌ
திகங்களை வியாபித்த மாயை ஸுகடினை, பிரதிபிம்பம் ஸுதா
தா, அதினதிஷ்டானம் இம்மூன்றும் க்ஷகாரத்தின்னர்த்தம்.
ஸ்தூலஜலத்தையியாபித்தமாயை திராவிணீ, பிரதிபிம்பம் விச
வவலிருக்கு, அதினதிஷ்டானம் இம்மூன்றும் வகாரத்தின்னர்த்
தம். ஜலவிகாரமாயையான ஸுத்திராவிணீ, பிரதிபிம்பமான
ஸுவிகவலிருக்கு, அதிஷ்டானம் மூன்றும் ளகாரத்தின்னர்த்
தம். தகையென்கிற வக்கினி மாயை, அஜன், அதிஷ்டானம்
மூன்றும் ளகாரத்தின்னர்த்தம். ஸுதகையென்கிறவக்கினிவிசார
மாயை, ஸுவஜன், அதிஷ்டானம் மூன்றும் ஹகாரத்தின்னர்த்

ஸாவீரோ தது ரோயாஸ்யா வெயிநீநாநி நாநிதம் | தது வித்ரீ
 கிஸிவஸஸு ப்ரஜாவதிநிதீரிதம் || ௬௬ || ததூகநீதம் த்ரய
 வெதம் ரெமஸ்யாயெபா ஹவெதயா | தஜ்ளகிகஸாவிரோவி
 யபூகநா ரோயா ஸுவெயிநீ || ௬௭ || ததூதாவாஸவெதந்யம்
 ஸுப்ரஜாவதிநித்யவி | தஸ்யாயிஷாநஸாகநீத ஸகாராயபு
 ஸுதெ த்ரயம் || ௬௮ || வரிதொஸ்ய ரீஹாகாஸஸ்யுதவ
 ஹந்தமதா க்ரோச | கவகாஸீதி விஷ்ரதா ரோயா ஸாவிரோகா
 தயா || ௬௯ || ததவிஷ்ரமதாவாஸெ யபூகநா ரோயாமதெ
 ஸாரம் | வதூபூவஸு ததூகநீ த்ரயம் வாஷ்யம் யகாரதம் || ௭௦ ||
 தத்ரஸுஹகிசெபபூகநாவிஷ்ர ரோயாவ நாநிதம் | கவகாஸீ
 ஸுவந்தவபூஸ்யா தது வித்ரீ கிஸிவஸகம் || ௭௧ || வதூபூவ
 ஸுவந்தவபூஸ்யா ததூகநீதிவ தெ த்ரயம் | ககாரஸ்ய ஷகாரா
 யபூக கவாடிஸு ஹவெந்யுநெ || ௭௨ || கரிநெத்யாடிடிஸகம் விரா
 வித்யுஷ்யுதெநவ | யாத்ராடிடிஸகம் வெவ வெஸ்யாநூ
 டிதீரிதம் || ௭௩ || ததூகநீ நாநிடிஸகம் ப்ரஹ்மாவாஷ்யம் ஹவெசு
 க்ரோச | த்ரய ஸுதெ ஹகாராயபூகம் ப்ரணவாவயவொ ஹ
 வெசு || ௭௪ || விராஜஸுஸ்ய வரித ஸுநிஷ்ஹந்தி ஸுரோவ்யதா |
 தத்ரஸாவிரோயா யபூகநா ரோயா நநா ஹவெதயா || ௭௫ || ப்ரதி

தம். வேகினீயென்கிற வாயு மாயை, பிரஜாபதி, அதிஷ்டானம் மூன்றும் ரகாரத்தின்னர்த்தம். ஸுவேகினீயென்கிற வாயுவிகார மாயை, ஸுப்பிரஜாபதி, அதிஷ்டானம் மூன்றும் ஸகாரத்தின் னர்த்தம். அதற்கு வெளியிலிருக்கும் ஸ்தூலாகாயத்தையடைந் திரானின்ற வவித்தைகளுடன்கூடின அவகாசீயென்கிற மாயை யும்தில் பிரதிபலித்த சதுர்முகனு மவன்சாஷியும் யகாரத்தின் னர்த்தம். அதின் விகாரத்தையடைந்தசுவவகாசியென்கிற மா யையும், சுசதுர்முகனும், அதிஷ்டானமும்— ஷகாரத்தின்னர்த் தம். இவ்விதமான அகாரத்தின் கலைகளும், கடினை முதலான மாயைகளும் விராட்டென்று சொல்லப்படுகின்றன. தாதா முதலானவர்கள் வைசுவாநரனென்றும், சாஷிகள் பத்துக்களும் பிரம்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளனைத்தும்— பிரணவத்தினோரவயவம். விராட்டுக்கு வெளியில் ஸுக்ஷ்மபூமி யான திருக்கின்றது. அதிலிருக்கின்ற வவித்தைகளுடன்கூடிய

வினெயு ததாவி ஹநிருஹ ஹதீயுதெ | ததாயிஷாந
விதாஹீ நகாராயுஷு தெ துயம் || ௪௬ || மஹேஷாநாந
தயா ப்ராணாஹஜீத் ஸஞ்ஞகவஞ்ஜிஜாஃ | ததாஸ்தாவிஷு
யா யுஷா ரோயாநநாஸுஹுவிடகா || ௪௭ || ததீவாஹஸஸ்யா
கூரோயா விதீதிஸிபிஹுஃ | ஸநிருஹு ததாஹீ நகாராயுஷு
தெ துயம் || ௪௮ || ததாஸ்தாஸு பரிதஸு ஹுதொயஹுதம் ஸதீ
வ்யதம் | ததாஸ்தாவிஷுயா யுஷா ரோயா ஹுதொயாநாநதம் || ௪௯ || த
தவிஷுயா மதாஹாஸெயுதொ ரோயா மதெஸுரம் | ப்ராஷுதொ
நாந ததாஹீ யகாராயுஷு தெ துயம் || ௫௦ || வாயுஸுரோநா
ஸநா விததகவதம்ஷயம் | ஸஞ்ஞகதொயஸுஹுதம் த
தாஸ்தாவிஷுயா ஸஹ || ௫௧ || ரோயா ஸுஹுதொ நாநாஸுர தத
தாஹாஸவிதயா | ஸுபுஷுதொ ததாஹீ யகாராயுஷு ப்ரா
கீதிபுதம் || ௫௨ || ததஸு பரிதஸு ஹுதொயாநாநாஸுர வ
ததெ | ததவிஷுயாஸுரோயுஷா ரோயா ஸுரவிநித்யவி || ௫௩ ||
தத விதீதிஸிபிஹு ஸுஹுதொ ஹதீயுதெ | ததாயிஷாந
ததாஹீ நகாராயுஷு தெ துயம் || ௫௪ || வாயுஸுரோநா
ஸுஹுதொ ஸுபுஷுதொ ததாஸ்தாவிஷுயா யுஷா
ரோயா ஸுஸுரவிஷுதொ || ௫௫ || ததஸுதீதிஸிபிஹு
ஸுஸுஹுதொ ஹதீயுதெ | ததாயிஷாந ததாஹீ யகாராயு

நந்தையென்கிறமாயையும், அநிருத்தனென்கிற பிம்பமும், அதி
ஷ்டானமும், நகாரத்தின்னர்த்தம். ஸுக்ஷ்மபூமியில் நின்றும்
குகியம், உதானன், கிராணேந்திரியம், அகங்காரமென்கின்ற
நான்கு தத்துவங்களுண்டாயின. அவைகளிலுற்ற ஸுநந்தை
யென்கிறமாயையும், சுவநிருத்தனென்கிறப் பிரதிபிம்பமும், ஸா
க்ஷியும் மகாரத்தின் பொருள். ஸுக்ஷ்மஜலத்திலுண்டான பாயு
ஸமானன் ரசனை சித்தமிவைகளின் மாயையான ஸுபத்திரை
யும் ஸுப்பிரத்தியும்னனுமவனதிஷ்டானமும் பவர்க்கத்தின்
நாங்காவது வர்ணத்தின் பொருள். ஸுரபியென்கிற ஸுக்ஷ்ம
தேயுமாயையும் சங்கரிஷணனும் சாக்ஷியும் மூன்றாவது தவர்க்
கத்தின் பொருள். அதிலுண்டான பாதம், அபானன், நேத்தி
ரம் புத்தி இவைகளின் மாயையான ஸுஸுரபியும் ஸுஸங்க
ரிஷணனும் சாக்ஷியும்மூன்றாவது மகாரத்தின் பொருள். ஸுசி

ஸ்ரீ நிவ்ருத்திகா । தததவ்ருதிஸிம்ஸொரஜி ஸ்ரீஜாத உதீ
 ரிதஃ || ௧௭ || தததாஹி த்ருயம் மெவ ஜகாராயு உதீரி
 தஃ । ஸ்ருயஸ-ருக்ஷஜீஜாநாம் ஹதிகாநாம் வ வாஸநா ||
 || ௧௮ || ரோயர்விஜ்யாயுதா ப்ருஹத ஸ்ருநிவ்ருத்திரிதிஸ்யுதா ।
 தததாஹாஸமெதந்யம் ஸ்ருஸ்ரீஜாத உத்யுவி || ௧௯ || த
 த்ருயிஷாநநிமெதெ ணகாராயுஉதி ஸ்யுதாஃ । ப்ருதி
 ஸ்யு ஜமெயா வ்யாஸநா ஸ்ருயஸ-ருக்ஷயொஃ || ௨௦ || ரோயா
 விஜ்யாஸரோயுஷா ப்ருதிஷுதி ப்ருகீதிதா । ததவிஜ்யாமதா
 ஹாஸெயபுஷொ ரோயாமதெஸுரஃ || ௨௧ || வாஜெவெஹ்ய
 யிஷாநநி தாக்ஷீதிவ ஸ்ருதிதஃ । த்ருய ஸ்ருதெ ஸகாராயு ஸ்ரு
 த்ரு ஹதிகவாஸநா || ௨௨ || ரோயர்விஜ்யாயுதா த்ருவிஸ்யு
 திஷுதி ஸ்ருதிதா । தத்ரு ஜீவெஸமெதந்யம் வாஜெவெஸு
 வ-ருவ்யுக்ஷ || ௨௩ || ததாயாநவிதா யுஷொ வகாராயு உ
 தீரிதஃ । தஸ்யுஸாமெததா ப்ருதிஸ்யு-ருயஸ-ருக்ஷாநிஸ்யு
 திஃ || ௨௪ || தத்யுஷாவிஜ்யாயுஷா ரோயர்விஜ்யாஹ்யா ஹ
 வெக்ஷ । தததாஹாஸமெதந்யம் ஜெவாரா உதி தீயதெ || ௨௫ ||
 தததாஹிணாஹ த்ருயம் ஜகாராயுதா த்ரு க்ருஸிக । த
 ஹதிகாநாம் ஸ்ருஸ்யாமெத யுஷாவிஜ்யாஹிதா || ௨௬ ||
 ரோயாநாஜா ஸ்ருவிஜ்யாஹ்யா தத்ரு விஜீதிஸிம்ஸெக்ஷ । ஸ்ரு
 வெயாஸதத்ரு தததாஹி வகாராயு ஸ்ருயொரவ்யுஜீ || ௨௭ ||

மாயையான நிவிருத்தியும் ஸத்தியோஜாதனும் சாக்ஷியும் ஞகர்
 ரத்தின்பொருள். பௌதிகவாஸனையிலுள்ள ஸ்ருநிவிருத்தியெ
 ன்கிற மாயையும் ஸ்ருஸத்தியோஜாதனும் சாட்சியும் ணகாரத்
 தின் பொருள். ஜலவாஸனையிலுள்ள பிரதிஷ்டையென்கிற மா
 யையும் வாமதேவனும்சாக்ஷியும் நான்காவதுசகாரத்தின்பொருள்.
 ஸ்ருப்பிரதிஷ்டையென்கிற ஜலவாஸனையின் மாயையும் ஸ்ருவா
 மதேவரும் அதிஷ்டானமும் நான்காவது டகாரத்தின்பொருள்.
 வித்தையென்கிற அக்கினிவாஸனையின் மாயையும் அகோரரும்
 அதிஷ்டானமும் மூன்றாவது சகாரத்தின் பொருள். ஸ்ருவித்
 தையென்கிற அக்கினி விகாரவாஸனையின் மாயையும் ஸ்ருவகோ
 ரரும் அதிஷ்டானமும் மூன்றாவது டகாரத்தின் பொருள். சார்

வாஹே தஸ்யாவி வரிதொ வாஸநா ஸுருஸுருக்ஷயொஃ ।
 வாயொரஸ்யாஸு ஸ்யுஸ்தா ரோயாவிஜாநி ராப்யா ॥௧௦௮॥
 ஸாநிஜீவெஸாஸாஸு ஸுது ததுருஷானியஃ । ததாஹீ
 துயம்வெத ஹகாராயெபாஹி மாயிஜ ॥ ௧௦௯ ॥ தது ஹதி
 கஸம்ஸாரொ யபுஸ்தாவிஜாநி ராநிதா । ரோயாஸுஸாநிஸு
 த்ராவி ரோயாவிஜாமதா விதிஃ ॥ ௧௧௦ ॥ ப்யாதஸுததுரு
 ஷக ஸுதாஹீவாப்யீ துயஃ । யகாராயெபா ஹவெஸு ஹம்
 ஸுஜாஹே வெரோவாஸநா ॥ ௧௧௧ ॥ ரோயாவிஜாஸரோயுஸ்தா
 ஸாநுதீதாஹபா ஹவெஸு । தடிவிஜாமதாஹாவெஸ யபுகொ
 ரோயாமதெஸுரஃ ॥ ௧௧௨ ॥ ஸாஸாநஸுது ததாஹீ ஹகாரா
 யபுஸுயொப்யுப்யீ । தஹீகாநா ஸ்யுஸ்தா வாஸநாவி
 ராவிஜா ॥ ௧௧௩ ॥ ரோயா ஸுஸாநுதீதாப்யா தது விஸு
 ப்ரதிஸிம்ஸகஃ । ஸீஸாநஸுது ததாஹீ ஹகாராயபுஸு
 யொப்யுப்யீ ॥ ௧௧௪ ॥ ஸ்யாநிவதுஜாஹிஸக ரெயாக்யத ரிதீரி
 தது । ஸஜெஜாதாஹிஸக ரெயபுபீதி மீயதெ ॥ ௧௧௫ ॥
 ததாஹிஸகம் ஸுஹ நுஜுஜுவிமீயதெ । துய வனதெ
 ரெகாராயபு ஸுஹிவொயாது களஸிக ॥ ௧௧௬ ॥ தஹீஹே
 வரிதஸஸு ஹாவிஹபாநாநுரீக்யதிஃ । தஹீயுஸ்தாவிஜா
 வி ரோயா து ரிஸிதா ஸதீ ॥ ௧௧௭ ॥ நாஜா ஸுஸிவி ஜீ
 வெஸா தது விபீகிஸிம்ஸகா । நாஜா ஸுஸிவிஸுதாஹீ

தியென்கிற வாயுவாஸனையின் மாயையும் தத்புருஷனும் அதிஷ்
 டானமு மிறண்டாவது சகாரத்தின் பொருள். ஸுசாந்தியென்
 கிற வாயுவிகார வாஸனையின் மாயையும் ஸுதத்புருஷனும் அ
 திஷ்டானமு மிறண்டாவது டகாரத்தின் பொருள். சாந்தியதீ
 தையென்கிற வாகாயவாஸனையின் மாயையும் ஈசானரும் அதிஷ்
 டானமும் சகாரத்தின் பொருள். ஸுசாந்தியதீதையென்கிற
 வாகாயவிகாரத்தின் மாயையும் ஸுவிசானரு மதிஷ்டானமும்
 டகாரத்தின் பொருள். நிவிருத்திமுதலானதுகள் அவ்வியாகிரு
 தமென்றும் பிரதிபிம்பங்கள் அந்தரியாமியென்றும் அதிஷ்டா
 னங்கள் ருத்திரரென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. ஆவிர்ப்பாவார்
 தர்த்தானத்தின் சக்தியிலமர்ந்த மாயையான ஸுஸித்தியும் ஸு

ஐகாராயுடையொழுவீ ॥ககஅ॥ சுநமுஹாவமுஹாவ்யுதி
யுத்தாவி தஹிஃ । சவிஜ்ஜாவிஸு ஸம்புத்தா ரோயாவிலி ரி
தீரிதா ॥ ககக ॥ ததூவிஜ்ஜிவிவொழவி லிப சூயாரவி
தயா । வகாராயுடையவெஜ்ஜஹம் ஸஜாஹெயு ஸுணு வாவ
ரப ॥கஉ௦॥ சூவூதிஃ களஸிக ஜூநஸகியுத்தாவிரவிதா । ச
விஜ்ஜாவிஸு ஸா ரோயா ஸுஜிவிதரிதி ஸஸிதா ॥ கஉக ॥ ததூதா
ஹாவவெதநு ஸுஜித்த ஹதி தீயதெ । ததூவிஜ்ஜாநவிவெ
த தகாராயுடையு ஹவெக ॥ கஉஉ ॥ வெவராமுவுவஹொ
வெதாவிஜ்ஜாவிஸு ஸஜிவிதா । ரோயா ஜிவிதரிதி வுராதா தஜா
ஹாவூதிருவிணி ॥ கஉ௩ ॥ ததூவிஜ்ஜிவிவொழவிஜ்ஜ
தஸ்தாக்கிவிதயபு । வகாராயுடையவெஜ்ஜஹம் ஸஜாஹொ
வரணம் ஸுணு ॥ கஉ௪ ॥ ஹகியுதிபுதாவிஜ்ஜாஜாயுத்தாத
ரோயிகா । நா ரோ ஸுஜிஹதீ ததூ வுதிவிவவிஜாதகஃ ॥கஉ௫
ஸஜிஹாநிதி ததூகதீ ககாராயுடையொழுவீ । ஸாவிலிவி
ஜ்ஜ ஸுஜிஜிஜிஜிஸுஜிஹதீதூவி ॥ கஉ௬ ॥ யொமவ்யுசுந
ஹிஜிஸுஜா ஐவூத்தரிதி தீயதெ । ஸாவிலிவிஜ்ஜ ஸுஜிஜி
ஜிஜிஹவ ஸுஜிஹாநிதி ॥ கஉ௭ ॥ ஹம்ஸஸ்தாக்கிஸுஸு
தஜிஸுரஹதீயதெ । துயொ விநூயுடையாவிஸுஜிஃ புண
வாவபவொ ஹவெக ॥ கஉ௮ ॥ ஸரோயிஸகியுத்தாவிஜ்ஜாஸ
யுதரோயிகா । தஜாஹாவூதிருவா ஸுஜிஹதீதி புஜி
விதா ॥ கஉ௯ ॥ ததூதாஹாவவெதநு ஜிஹாநித்யுதெ
வொயெஃ । ததூகதீதி துயம் வெததகாராயுடையு கள

வித்தனும் அதினதிஷ்டானமும் நகாரத்தின் பொருள். அனுக
கிரகாவக்கிரக சக்தியிலுற்ற வித்தியென்கிற மாயையும் சித்த
னும் அதிஷ்டானமும் நான்காவது ககாரத்தின் பொருள். ஸு
முத்தியென்கிறஞ்ஞானசக்தியிலுற்ற மாயையும் ஸுமுத்தனும்
திஷ்டானமும் முத்தியென்ற வைராக்கியசக்தியிலுற்றமாயையும்
முத்தனும்திஷ்டானமும் ஸுமஹதீயென்கிற பக்திசக்தியிலமர்ந்
தமாயையும் ஸுமகானு மதிஷ்டானமும். மூன்றிரண்டு முதலா
வது கவர்கத்தின் பொருள். அவைகள் வியுத்தானபூமி ஹம்
ஸன் ஈசுவரனென்று சொல்லப்படுகின்றன. சமாதிசக்தியிலமர்

ஸிக ॥ கந ॥ ஶீஹதீநாம் ஸஶிஷ்யா ஹுஸ்தகஸு ரிதீரிதத் ॥
 ஶீஹதாம் ஸஶிஷ்யாஸு பரஹம்ஸ ஹதீரிதம் ॥ கநக ॥ ததா
 க்ஷிணாம் ஸஶிஷ்யாஸு ஸதாஸிவ ஹதீரிதம் ॥ நாடிஸ்யாஜீ து
 யொழவ்யுயுஃ ப்ரணவாவயவொ ஹவசு ॥ கநஉ ॥ வனவம் ஶ
 ப்ரஸதாக்காரகமாநாம் ப்ரணவஸ்யு வ ॥ சுயெபூ விவணிபுதொ
 ஶ்ரஹந் விகமா கவிவ ஸ்ரணம் ॥ கநங ॥ சுகாராஜி க்ஷகாரா
 நகமா ஶ்ரபிஸ்தாபிவி ॥ வனகெகதஸ்யாவஸாஸு ஶொயஸா
 ண்டம் ஹவதம ॥ கநச ॥ ஶ்ரபிஸ்தாம் கமாயபூநாம் ஸஸ்யா
 வ்ஷாஜிவ்யவெக்யா ॥ ஜயாஸ்யு ததெஃபுராணீத்யாஜிநாஜி
 ணம்ஹவசு ॥ கநரு ॥ ப்ரதிஸிம்ஸவிஃஸாநா ரிஜாஜிநி தயா
 ஹவசு ॥ ததாஶீதிவ நாஜிநி விம்ஸாஸாநாம் ஹவதம ॥
 ॥ கநசு ॥ ஹதொழவ்யுநதூருவாணாம் கமாநாம் ருவநிண்ட
 யெ ॥ ததயபூஸ்ய நிரூபெவ ப்ரஹாஸ்யுக்ஸுஹவெசு ॥
 ॥ கநௌ ॥ தயா ஜோதெவவிவ மவ ரிதொ நாஸ்யுநுததத
 தஸ்யாஜிதாவ ஜெவாது ஸஹித்யாநநுவிநயா ॥ கநஅ ॥ ஹஜ
 ப்ரணவ ஶீக்ஷம் ஸவபூஸ்யுயவஜிபுதம் ॥ ஸவபூதம ஜயாஸா
 நா ரியிஷாநாவஸௌணாஸு ॥ கநக ॥ ப்ரதிஸிம்ஸவிஃஸா
 நாம் விஸ்யாதுவஸௌணாஸு ॥ விம்ஸவெதநுஜெவ க்ஷம் ஸ
 ஹித்யு ஜவபோவா ॥ கச ॥ க்ஷஜெவ ப்ரணவாகாரஸுஜெவாந்

ந்த மஹதீயென்கிற மாயையும் மஹானுமதிஷ்டானமும் அகா
 ரத்தின் பொருள். அவைகள் சத்ததத்துவம் பரமஹம்ஸன் ச
 தாசிவரென்று சொல்லப்படுகின்றன. நாதத்தின்னர்த்தமான இ
 வைகளும் பிரணவத்தினோரவயவமே. பதினாறு அச்சுக்களும் விக
 லையென்று சொல்லப்படுகின்றன. மாயைகளுக்கு இந்திராணீ மு
 தலான சக்திகளென்றும் பிரதிபிம்பங்களுக்கு இந்திரன் முத
 லானவர்களென்றும் பிம்பங்களுக்குச் சாக்ஷிகளென்றும் பேர்.
 இப்பேர்ப்பட்டப் பிரணவத்தின் ஸ்வரூபத்தை விரிவாய்சொல்
 லப் பிரம்மதேவனும் வல்லவன்ல்ல. ஆகையால் கௌசிகரே சக
 லமான சிந்தையையும் விட்டுவிட்டுப் பிரணவத்தையே யுபாசித்த
 வேண்டும். ஜடாம்சமெல்லாமதிஷ்டானத்தைத் தவிர வேறில்லை.
 பிரதிபிம்பங்களெல்லாம் பிம்பத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஆகை

நுதி அபுஃ | க்ஷெவாவணவிஹ ஸ்ரீ க்ஷெவாஹ ரிதொநஹி ||
 || கசுக || உதி தெ வணிகுதம் ஸ்ரஹநு ப்ரணவொவாஸநம் வ
 ராழ | யெந விக்ஷெவஸாநிஸு ஸவபுரோதெதி யீஹபெசு ||
 || கசுஉ || க்ஷா ஹஜிஸூத் ஸக்யாநம் ப்ரணவம் உகிஸாயநு | ஜீ
 வநுகிஹபெதெந ஸீஸுரெவ நஸம்ஸயஃ || கசுந || யவனதத
 வரிவநி ப்ரணவொவாஸநம் விநா | தெ ஸாநு ரீணிகணபூ
 வெ தீயெபு வாவிலிஸயீவநெ || கசுச || ஜீவநுகிஹபெதெ
 ஷாந் உபேவீஸுபடியிநீ | ப்ரணவொவாஸநம் வாவிலிஸ
 யெபு ஸாநம் களஸிக || கசுநு || துமயாயுததெதஸாசு
 ஸாநரீஸீதரம் வாரா | ததத்ர ரீணிகணபூவெ தீயெபு
 ஸாநம் ஸுஹுமபுஹ || கசுசு || யெந ப்ரஹ்வாவதெஸொந
 ஹபஜீவநுகிஸு தெதயுநா || கசுசு ||

உதி ஸ்ரீஸூரெந வாராணெ ஸநதூரீஸுஹிதாயாம்
 க்ஷெத்ரவணெ உவாரிஹாமெ வெஹாரணரீஹாதெ
 ப்ரணவொவாஸநிநிநாபவணஹா
 வாவிலிஸதூரஸததொழியாய் ||

உதி தாயுலிஞ்சொழியாய் ||

யால் நீர் சித்ஸ்வரூபன். பிரணவரூபன் நீர்தான் பிரம்மம். உம்
 மைத்தவிர வேறுவஸ்து இல்லவேஇல்லை. நீர்தன்னியன். உமக்
 கு இந்தவுத்தமமானப் பிரணவத்தினுபாஸ்தியைச்சொன்னேன்.
 பிரணவத்தையுபாஸ்தி செய்யும் உமக்குச் சீவன் முக்திகிடைக்
 கும். இதில் சக்தியற்றவர்களிந்த மணிகர்ணிகையில் பக்தியு
 டன் ஸநாநஞ்செய்தால் ஜீவன் முக்திசித்திக்கும் தடையிலை
 யென்று வசிக்டர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமாரஸம்மிறையில் முப்பத்திமுன்றாவதத்தியாயம்.

பிரணவோபாஸ்தி முற்றிற்று.

சுபு உது ஸ்ரீ ௦ சொ ஸ்ரீ ராயம் ॥

விஸ்வாஸிதம்— நடுவெ ஸ்ரீ ஹவி நடுவெ வலிஷ கரணா
 கர ॥ தவக்ஷஸ்ய 33 ஸ்ரீ-புனி ஜீவநுகெஸ்து அக்ஷணம் ॥ ௧ ॥
 ஜீவநுகெஸ்து பா த்ருவிஸாங்க ரெ க்ருவயா வடி ॥ வலிஷம்—
 ப்ருவணாநிவினெ ஜோதெ உநநாக ஸம்ஸயெ மதெ ॥ ௨ ॥ நி
 ஷிஷாஸநதஸாவி விவயபூஸெ கிரஸ்யதெ ॥ ஸஜாயிஷாஸ்ய
 தடுஸெவ ஜீவநுகிஷபுவெநுகெ ॥ ௩ ॥ நிஸநிபூவிவயபு
 ஸா டெஹெஹ்ஜெஸ்யாத்யப்யா ॥ தவக்ஷஹாத்ய ரத்ரு ஜீவ
 நுகி ரித்யபுதெ ॥ ௪ ॥ ஜமக் ஸஜீவம் ஸெஸம்வாப்யவஸ்யாத்ரு
 யஸாஸ்யா ॥ ஸஜிஷாநநஸம்வ-புணபுஸாத்ருதா ॥ நடு வ்ய
 யக் ॥ ௫ ॥ உத்யவஸ்தநிணபுகி ஜீவநுகிரித்யபுதெ ॥
 ரஜதஸாநிஸாநதஸம்ஸுகிராத்ருத்யப்யா ॥ ௬ ॥ ஸவபு
 ஸாத்யா விநஷாயா ரஜ்ஜெரெவெதி ய்யப்யா ॥ தயாஹ்ஜா
 ரஜீவெஸஜமக்ஷாநெஸாவதம் ॥ ௭ ॥ தயிஷாநஸம்வ-புணபு
 ஸாத்ருதாஸிதம் ॥ ௮ ॥ நாத்ருத்யபுதெ ய்யப்யா ஜீவநுகி
 ஸு களஸிக ॥ ௯ ॥ ஜாமக்ஷிஸஸம்வாப்யாத்ருத்யபுதெ யக்

முப்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

விசுவாமித்திரர் வலிஷ்டரை நோக்கி ஹே கருணாசமுத்தி
 ரமாயும் பிரம்மஞ்ஞானிகளுக்கெல்லாம் சிகரமணியாயுமிருக்கின்ற
 வலிஷ்டமகாமுனிவரே தங்களுடைய பக்தனுனவெனக்கு ஜீவன்
 முக்தியின் லக்ஷணத்தையும் ஜீவன்முக்தனுடைய மனஸ்துஷ்டி
 யையுஞ் சொல்லுமென்று வினவ வப்பொழுது வலிஷ்டர்சொல்
 லுகின்றார். கௌசிகமுனிவரே கேளும். சிரவணத்தினுஞ்ஞான
 மும் மனனத்தினால் சந்தேகமும் நிதித்தியாசனத்தினால் விபரீத
 பாவனையும் நிவிருத்தித்ததன்பிறகு சமாதியின் பலத்தினால்
 ஜீவன்முக்தி யேற்படுகின்றது. அஞ்ஞானிக்கெப்படிச் சரீரத்தில்
 சந்தேக விபரியாசங்களன்னியிலாத்மபுத்தி யேற்பட்டிருக்கின்ற
 தோ, அப்படிப் பிரம்மத்தினிடத்தி லாத்மபுத்தியானது ஜீவன்
 முக்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஜாகர ஸ்வப்ன சுழுப்தி

யென்றும் மூன்றவஸ்தைகளிலேயும் விளங்குகின்ற ஜீவேசுவர ஜகம் மூன்றும் சச்சிதானந்தரூபனான வெண்ணைக்காட்டிலும் வேறில்லை யென்கிற வறுதியானது ஜீவன்முக்தி. கிளிஞ்சலென்கிற புத்தியினால் வெள்ளியென்கிற வறிவும் பழுதையென்கிற வறிவினால் சர்ப்பமென்கிற வறிவும் நீங்குவதுபோல் சகலத்திற்கு மதிஷ்ட டானமான சுத்தப் பிரம்மமே நாமென்கிற வறிவினால் ஜீவேச ஜகத்தினறிவை விலக்கிச் சலிக்காமலிருப்பதே ஜீவன் முக்தி. ஜாக ரம், சுவப்னம், சுபூப்தியென்று மவஸ்தைகளுக்கும், போக்தா போக்கியம் போகங்களுக்கும் சாக்ஷியாய் சின்மாத்திரமாயிருக் கின்ற சதாசிவமே நாமென்கிற புத்தியே ஜீவன்முக்தி. காலத்தி ரயத்திலேயுமிருக்கின்றவனும் பிரகாசிக்கின்றவனும் சுகிக்கின்ற வனும் நாமே தவிர வேறுவஸ்துக்கிடையாதென்றவறுதியே ஜீ வன் முக்தி. சுவப்னத்தில் தோற்றும் வஸ்துக்களெப்படி நம் மைத்தவிர வேறில்லையோ வப்படி ஜாகரத்தில் தோன்றும் வஸ்து வும் நாமேயென்கிற புத்தியே ஜீவன்முக்தி. ஓ கௌசிக ! ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்:— நா னெல்லாக்காலத்திலும் அகர்த்தாவாயுள்ளவனாகையால் நமக்குக் கர்மபந்தங்கிடையாது. நாம் தன்னியன், நித்திய நைமித்திகத் தர் மங்களாலடையக்கூடிய பிரம்மம் நாமேயாகையால் நமக்குச்செய்

ஸாஸ்யம் ஸ்ரஹ்யதொழஹம் நெ நாவலி க்யுத்யம் ததம் க்யுதீ ||
 ௧௧ || உவாஸ்யுதெவதாநீநாம் ஸாதாரோத்ருவிவார்தம் | நநெர
 ஸ்யுபாவலி ஸெநாடி க்யுதாயெடாஹம் க்யுதீதராய் || ௧௨ ||
 ஸ்ரஹஸாக்காத்தூதள ஸாஸ்யுதருவணஸ்யாவலி ஸாயநாசு | ஸர்
 ஸ்ரஹஸாதவிதொஷா நநெ க்யுத்யம் க்யுதீ க்யுதீ || ௧௩ ||
 ஸெநாஸு ஸாஸ்யுதெ ஸெநாஸுதாநிவதபுநாசு | ஸஸநிதாத்தவி
 தொஷா நநெ க்யுத்யம் க்யுதீ ததம் || ௧௪ || க்யுதீதராவாஸ்யு
 திவி: ப்ராஸ்யுதருபஸா ரோதாரோத்ருதம் | தததிஸெஷவலி
 நெ நாயிஷாநாதாரோத்ருதம் || ௧௫ || ஸஹம் ப்ராஸ்யுதருஹம்
 வெட்யம் க்யுதாயெடாஹம் க்யுதீ க்யுதம் | ப்ராஸ்யுதருதவி
 தொஷா நநெ துஹம் க்யுதீ ததம் || ௧௬ || துஹ்வாஸாஸ்யு
 திவாஸாசு கதபுஸ்யுதாஸதஸ்யா | ப்ராஸ்யுதெஸுதாஸ்யு
 நாம் ஸஸவசு ஸாதாரோத்ருதம் || ௧௭ || க்யுதாயெடாஹம் க்யு
 தாயெடாஹம் ஸ்ரஹாநெத்யுதேதிதபுஸா | ஸெநா நாத்யுத
 வஸ்யுதரி ஸஸிதாநாத்யுதம் || ௧௮ || ஸெநாஹம் ஸவபுஸா
 ஸாஸ்யுதெவெட்யம் ப்ராஸ்யுதரிதாசு | ஸெநாஹம் நாரி
 ராஸ்யுதாஸம் விவதபுரி விதாசு || ௧௯ || ஸஹம் விஹாஸம்
 ஸ்ரஹ ஸஸிதாநாத்யுதம் | ஸெநா வுணம் ஸெநாநீம் கிம்
 வாதவி மலிதம் துய்ய || ௨௦ || ததஸ்யுதாஸவாஸ்யுதம்
 ஸ்ரஹாதாஹம் க்யுதீ தராய் | வஸ்யுதரிதாசு ஸாதஸம் ஸெ
 ஸா ஜீவம் ஜமசு ஸதா || ௨௧ || ஸ்யுநெத்யுதருபுஸ்யுதவிவா
 ராஸ்யுதெவ தசு | ஸெநாஹம் வதபுரோநாஹம் ஸஸிஷ்யு

யவேண்டிய கர்மம் யாதொன்றுமில்லை. உபாசிக்கக்கூடிய தேவ
 தைகளெல்லாம் பிரம்மரூபமான நாமேயாகையால் நமக்குவுபா
 ஸ்தியுங்கிடையாது. பிரம்மானுபவத்திற்குச் சிரவணம் சாதன
 மானதால் பிரம்மவித்தான நமக்குச் சிரவணமுந் தேவையில்லை.
 மநநிதித்தியாஸநங்களினால் சந்தேகவிபரீதபாவனைகளுடைய
 நிவிர்த்தி யேர்ப்படுகின்றபடியால் ஸம்சயமும் விபரீதபாவனை
 யுமற்றுப் பிரம்மாத்மஞ்ஞானியான நமக்கவைகளால் பயனில்லை.
 சுருதி ஸ்மிருதிகளுமவைகளில் சொல்லப்பட்டவைகளும் சுவப்
 னம்போல் பிரத்தியக்ரூபமானபடியால் நான் தன்னியன். நான்
 ஸச்சிதானந்த பிரம்மரூபமானபடியாலென்னைத்தவிர வேறுவஸ்

ஷிஷெவதெஷு || ௩௫ || யத்ராவமாஹ்யாவ வியாத்யுஷாஷு
ஸஷெஹகொ ஷெவமநாஸெயம் : தக் கெந கீயுடும் ஸஷுஸம்
ஹி ராஜந் வெடாடலீஸ்யா ஸேணிகணிபுகாப்யு || ௩௬ || யம் கீதத்
யந் ஸாதி ஜலாஸயெஷு வெடாடலீஸ்யா ஸேணிகணிபுகாந்தாடி
கநெயுஷு தஸ்யாவி விஸ்க்விவிஃ கிஜைதாம் தசுர வஸம்
பஸ்யாசு || ௩௭ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாநெ வாராணெ ஸநதூரோஸம்ஹிதாயாம்
கெஷத்ருவெணெ உவஸிஹாமெ வெடாரணயோஹாதே
விஸாரித்ருவஸிஷஸாவாஷெ ஜீவநுதிசயநம்நாஸி
த்ருபொவிஸஷு தரஸததரோஜ்யாயம் ||
ஐதி வதூஸிஸொஜ்யாயம் ||

சுயவஹத்ரிஸொஜ்யாயம் ||

(: 0 :)

போஸாதா—கஹொ வித்ரும் ஜீவாஸுணம் நாரத ஸ்ரீ
திகாநநெ : கீயுடாராஜஸ்ய போஹாதே ஸேணிகணிபுகாஹயஸ்ய

ஸ்நாநஞ்செய்து பாபநிவிருத்தியை யடைந்ததுகளோ, அந்த
மணிகர்ணிகையின் மகிமைபைச் சொல்ல யார்வல்லவர். தேவல
னெதில் ஸ்நாநஞ்செய்து சத்தியலோகத்தையடைந்தானே அந்
தமணிகர்ணிகையின் மகிமைபை யார் சொல்லவல்லவர். வேத
வநத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையை வாக்காலுச்சரித்துக்
கொண்டு மற்றதீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குக்கூட
முக்தியுண்டென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் முற்பத்திநான்காவதத்தியாயம்
ஜீவன்முக்தி முற்றிற்று.

***

முப்பத்திஐந்தாவது அத்தியாயம்.

—❦—❦—❦—❦—❦—

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரைநோக்கி நாரதரே ஆச்சுரி
யமாச்சரியம் வேதவநத்தின் மகிமையானது கேட்கக்கேட்க
விருப்பத்தையுண்டுபண்ணுகின்றது. ஆகையால் மணிகர்ணிகை

யின் மருமைபைத் தயவுசெய்தெனக்குரைத்ததுபோல் வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யுமுபதேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே வேததீர்த்தவைப்பவத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன். எப்படியானால் தேவர்களுக்கெல்லாம் மகாதேவரதிகமோ, பர்வதங்களுக்கெல்லாம் மகர்மேரு வதிகமோ, ஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் பரதேவதையான பார்வதியதிகமோ, தேஜஸ்ஸுகளுக்கெல்லாம் ஸூரியனெப்படியதிகமோ, நக்ஷத்திரங்களுக்கெல்லாம் சந்திரனெப்படியதிகமோ அப்படிப் போலவே தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் வேததீர்த்தமதிகம். மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களிலு மாயிரந்தடவை ஸ்நானஞ் செய்தாலும் வேததீர்த்தத்திலொரு ஸ்நானத்தினையிரத்திலொரு பாகத்திற்குக்கூடக்காணாது. மாந்தாதாவே யெதில் ஸ்நானஞ்செய்ததினாலிந்திரனுடையப் பிரம்மஹத்தி நசித்ததோ; யாக்கியவல்கி

ஸ்ரீநாத வாஸுதேவஸாராஜோவதேஸதம் | யத் ஸ்ரீகங்காஜயசு
 பாவாசு காவெஸ் சேசேவெந்நமஸு || ௨௦ || ஐக்ஷவக்ஜாவதி
 யத் ஸ்ரீகங்கா விஸ்வ விஸ்வஷ்வநா | ஸ்ரீயம்மாவநெநாயத்
 ஸ்ரீநாதா ஸ்ரீஷிவாதாந் || ௨௧ || சுநெய்வி யெர்மிநொ யத்
 ஸ்ரீசிவோம் நிஜேநாசு | தசு கெந ஸ்ரீஸம் ராஜேஸ்வயம்
 கெநாய வண்துதெ || ௨௨ || ஸ்வபுஜேஜாவி ஸிவோநெவ
 வெதீயஸு வெவஹு | வெதுநெ கிரே விந்நி கெவா
 ஐவஷிதாநவா || ௨௩ || யஸு தீயஸு ராஜேஷு நாநா
 வெதாநாந் ஸதம் | விஸ்வாதம் த்ரிஷு யொகெஷு ததூயம்
 கெந வநுதெ || ௨௪ || யநாஜாவெதாநாந் ப்ராதநித்
 தம் ஜவநாந் | ஸ்வபாவவிஸ்வாதா வாக்ரே சேவ
 தி || ௨௫ || சுஷிநாஜநு வெதீயே நித்யம் யஸ்தாதி ராநவ
 திநெநெஷுக்ஷிபாணாம் மெநெதி நஸம்ஸயம் || ௨௬ || ஸா
 ஸ்ரீகங்காவிநா ஸாதி வெதீயேததிவாவநெ | ஸதாஸு
 யஜமெவம் ஸாஜாநெய்வி ஸவிந்நி || ௨௭ || ஸாத்வி மண
 ஸாதி ஸாநாவாநெ நிஜேநாசு | வநுணிதாநாம் ஐஸம்
 ணம் திந்நிஷுதம் விஸ்தி || ௨௮ || த்ரிஸம்ஸம் தயாஷு
 தாந் மெநெதி நிஜேநாசு | வகாநிஸம்ஸம் ஐஸம்
 நாந் மெநெய்யாந் || ௨௯ || வுதீவாதெவ வெயுத்யம்

யும், அர்ச்சுனன் நிவாதகவசர்களுடைய ஜயத்தையும், காவேரிபா
பரிவிருத்தியையும், தகஷன் சிருஷ்டிசக்தியையும், சுவாயம்புவம
னுசிருஷ்டியின் சாதூர்யத்தையும், மற்றுமுள்ள வனேகம்பேர்கள்
சித்தியையுமடைந்தார்களோ; அந்தவேததீர்த்தத்தின் மகிமையை
யாரரிவார்கள். ஈசனுங்கூட அறியமாட்டார். இந்தவேததீர்த்தத்
தின் நூற்றெட்டு நாமங்களையுமுதயத்தில் ஜபித்தவனும் சகலபா
பங்களும்நசித்து முக்தியையடைவான். இதிலொருஸ்நாநத்தைத்
தண்டம்போல் செய்தாலுங்கூட வெட்டு கிருச்சிரபலமுண்டு.
விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்தால் நூறு அசுவமேதத்தின் பலத்தைய
டைவான். பாதுவாரத்திலிதிலிரண்பேங்கு, பெளர்ணிமையில்பத்
துப்பங்கு, திருச்சித்திரமென்கிற சதூர்த்தியிலிருபதுபங்கு, அஷ்ட
மியில் முப்பதுபங்கு, அமாவாஸையில் நர்ப்பதுபங்கு, வியதீ

வஹாஸா^{மு}ணிதம் மஹி^{மு} | க்ஷு^{மு}ஷா^{மு}ரவத^{மு}ஷு^{மு}ஸா^{மு} மஹி^{மு}
 ஷஷி^{மு}முணம் மஹி^{மு} || ௩௦ || ஸதெந முணிதம் ராஜிநு ஸம்
 க்ஷா^{மு}நிஷு^{மு} மஹி^{மு} மஹி^{மு} | ஸதவ்யெந முணிதம் ததநாஸ
 க்ஷு^{மு}கெ மஹி^{மு} || ௩௧ || ஸதெந த்ரி^{மு}முணம் ராஜிநு யுமா^{மு}தி
 ஷு^{மு} மஹி^{மு} மஹி^{மு} | வத^{மு}ஸுதமுணம் ராஜிநு தி^{மு}நா^{மு}திஷு^{மு} நி^{மு}ஜ
 ஜநா^{மு} || ௩௨ || வெடி^{மு}தீயெ^{மு} ஜப^{மு}நீ^{மு}ஷு^{மு} ஸா^{மு}நா^{மு} வஹா^{மு}தம்
 முண^{மு} | ஷ^{மு}தம் ஸி^{மு}வரா^{மு}த்^{மு}யா^{மு}தம் ஹி^{மு}யநெ ஸதஸவ^{மு}க^{மு} ||
 || ௩௩ || வி^{மு}ஷுவெ^{மு}ஷு^{மு}ஸதம் ஸோ^{மு}போ^{மு}போ^{மு} நவ^{மு}ஸதம் மஹி^{மு} |
 கி^{மு}போ^{மு} ஹ^{மு}நு^{மு}யு^{மு}கி^{மு}போ^{மு} ஸஹ^{மு}ஸு^{மு}முணிதம் மஹி^{மு} || ௩௪ ||
 ஸோ^{மு}தி^{மு}மெ^{மு}யு^{மு}தம் ஸ^{மு}ய^{மு}ய^{மு}ஹ^{மு}ணை ம^{மு}க்ஷ^{மு}யு^{மு}தெ |
 டி^{மு}ஸ^{மு}க^{மு}முணம் ராஜிநு மஹி^{மு}ஷு^{மு}யெ^{மு}வ^{மு}கெ || ௩௫ || தி^{மு}மெ^{மு}
 டி^{மு}யெ^{மு} கொ^{மு}டி^{மு}முணம் ஸு^{மு}ய^{மு}க^{மு} மஹி^{மு}த^{மு}த^{மு}தா^{மு} நு^{மு}வ | தி^{மு}வ^{மு}போ
 ஸெ^{மு}வெ^{மு}கெ^{மு}த^{மு} ஹி^{மு}ந^{மு}த^{மு} மஹி^{மு}போ^{மு}ய^{மு}க^{மு} || ௩௬ || த^{மு}த^{மு}வ^{மு}
 ஸி^{மு}வ^{மு} தி^{மு}நெ ராஜிநு தி^{மு}வ^{மு}போ^{மு}ய^{மு}க^{மு} || ௩௭ || த^{மு}தி^{மு}நெ வெ^{மு}டி^{மு}வி^{மு}வி^{மு}நெ
 வெ^{மு}டி^{மு}தீ^{மு}யெ^{மு} நி^{மு}ஜ^{மு}ந^{மு} | ம^{மு}ஹி^{மு}தெ ய^{மு}ஸு^{மு} ரா^{மு}ஜ^{மு} ஸ^{மு}ஸம்^{மு}
 நெ^{மு}டி^{மு}வ தி^{மு}நவ^{மு} || ௩௮ || தி^{மு}வெ^{மு} தி^{மு}வ^{மு} தி^{மு}வ^{மு}யா^{மு}தம்

பாதம் வைதிருதிகளிலன்பதுபங்கு, கிருஷ்ணங்காரசுனர்த்தசியி
 லறுபதுபங்கு, சங்கிராந்திகளில் நூறுபங்கு, அந்தந்தமாதத்தின்
 நக்ஷத்திரங்களிலிருநூறுபங்கு, யுகாதியில் முன்னூறுபங்கு,
 மன்வாதியில் நானூறுபங்கு, ஜயந்தியிலேன்னூறுபங்கு, சிவ
 ராத்திரியிலநூறுபங்கு, அயனத்திலெழுநூறுபங்கு, விஷு
 வத்திலெண்ணூறுபங்கு, அமாவாஸையோடுகூடிய ஸோமவா
 ரத்தில் தொள்ளாயிரம்பங்கு, பானுவாரத்தோடுகூடிய வமாவா
 ஸையிலாயிரம்பங்கு, சந்திரக்கிரகணத்தில் பதினாயிரம் பங்கு,
 ஸூரியக்கிரகணத்தில் லக்ஷம்பங்கு, அர்த்தோதயத்தில் பத்து
 லக்ஷம்பங்கு, மகோதயத்தில் கோடிப்பங்குதிகம், மாகமாசம்ம
 காரக்ஷத்திரத்தில் அனந்தபலம். ஆகையால் மாகமாசம் மகத்தில்
 விஷ்ணுமுதலான தேவர்களும் அசுரர்களும் ரிஷிகளும் வந்து
 ஸ்நானஞ்செய்கின்றார்கள். அந்ததினத்தில்தில் ஸ்நானஞ்செய்த
 வனீசுவரனே யொழிய வேறில்லை. மாகமாஸ மகத்தில் வேத

வெடிதீயெழுநிஜநயம் | வட்டாவிசெக்கிதூறும் வெடிக்க
 ஸாஜாஜிணெய ॥ ௩௯ ॥ சாவெ வெக்கெழுநாஜெடி வெடி
 தீயெழுநிஜநயம் | கடுவண்ஸாரரொமாதடூஸாரொமயஸூந
 மெய்தெ ॥ ௪௦ ॥ சாவெ சாவெ வெக்கெழுதெ வெடிதீயெழு
 தவமாஹநயம் | கஜோநகடுவண்ஸாரதலை ஸுணலாஸாரம் ॥ ௪௧ ॥
 சாவெவெ வெக்கெழுதெ வெடிதீயெழுதவமாஹநயம் | ஜநஜே
 துஹயவாஹதாக்கெழுதெதெய நியாயம் ॥ ௪௨ ॥ சாவெவெவெ
 வெய்யாஹதெ வெடிதீயெழுதவமாஹநயம் | ஜவநுகிழஹயார
 உலகவகுநாஜிவிகா ॥ ௪௩ ॥ ததீயடூஸாயிநாவெ ஜோந
 மெய்ய ஹகையம் | ததீயடூஸாநஹநாநாஹநெவமெய்கிஃ கடி
 வந ॥ ௪௪ ॥ யது ப்ராநியொமயஸூ ஸாநரொதெ ஹ
 வதெ | ஜோநெந ஜவநுகிவ ப்ராஹநாநிரெணஹி ॥ ௪௫ ॥
 சாவெவெவெ ஸீவ தொகாநஜயபூஹதீஃ கரோக | வெடிதீ
 யெழு ஸக்யக் ஸாநாஜெநகொவூததஸூதநயம் ॥ ௪௬ ॥ யநா
 சாவெவெதாரஸாதம் வகுஹரொரொதநஹ ஜவநு | மெய்யொவா
 ஸு தீயடூஸு வெய்யொ கெந வண்குதெ ॥ ௪௭ ॥ யநாசா
 வெதாரஸாதம் ப்ராதநிததும் ஜவநு வாரா | ப்ராஹநாத
 விஜோந ஜெஹ ராஜெடிதெயுதெ ॥ ௪௮ ॥ சாவெவெவெ
 கயபா து ஸாஹவ சாவெஜோந ஜெஹமெந | ஜெஹவெ

தீர்த்தஸ்நானமானது மோக்ஷராச்சிபப்பட்டாபிஷேகம். அந்த
 தினத்தில் வேததீர்த்தஸ்நானமானது ரோகத்திற்காரோக்ஷிய ஸ்
 நானம். அஞ்ஞானமாகிற விருளுக்காதித்தியன், ஜனன மரணமா
 கிற ஸர்ப்பத்திற்குக் கெருடன் யென்று சொல்லப்படுகின்றது.
 அது மோக்ஷவாசல், அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்கே முக்தி.
 மற்றவர்களுக்கில்லவேயில்லை. சத்தியம் சத்தியம். பிராசீனபோக்
 கியரொரேஸ்நானத்தினால் ஞானத்தையடைந்து முக்தியையடைந்
 தார். மாகாசமிசியர் ஜனகர் முதலானவர்களில் ஸ்நானத்தினால்
 ஜீவன்முக்தியையடைந்தார்கள். சூசுமாரனதினுடைய நூற்றி
 யெட்டு நாமங்களையுஞ் செபித்து முக்தியை யடைந்தார். மாந்
 தாதாவே அதின் மகிமையைச் சொல்லயாரால் முடியும், நானும
 தில் ஸ்நானஞ்செய்தாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தேனென்று நார
 தர்சொல்ல வப்பொழுது மாந்தாதா நாரதரைநோக்கி நாரதமே!

உதீயபுஷ்ய நா ஜோஷ்டயஸதஸ்ய து || ௪௯ || ததுக்ஷம் ஜேநா
 ஹம் நஜேஸு க்ருணாநியே || ஸ்ரீநாரதஃ—சுஹம் வுநா
 வியாதாரம் விதாரம் ப்ருணீவத்ய வ || ௫௦ || ஜீபதவஸா
 துஷ்ட ஜேபுஷம் ஜோக்ஷஜேபுஷ || ததா வுஷ்டவதே ஜேபு
 ஜோஹ ஹம்ஸரயஸ்ய யசு || ௫௧ || ததேவாஹம் ப்ருவக்ஷ்யாஜி
 ஜோஸாதஸம் வ ததுபுணம் | நாரதா து ஸ்ருமே வெததீயபு ஜி
 த்யுவி யநஹசு || ௫௨ || தநாஜோஷ்டாதஸதம் ஜீவநித்ய
 ஜத்யுதஃ | தவ ஜோநொடியதாரா ஜீவநுக்ஷி க்ஷணாடிவெசு ||
 || ௫௩ || ஜோவி தஜீவாதுஷ்ட ஸ்ரம்ஹம் ஜோபாநம் டிதள கிம |
 உத்யுகூதநஹிபுதே வெதவதேசுஹம் வாவி தசுஸ்யமே || ௫௪ ||
 வெததீயபுதநஹம் ஸாநம் காவபுஸ்தீரஜோபுநிதஃ | ஜீவநாஜி
 ஸதம் வுணம் தீயபுராஜஜிதொஷ்யபு || ௫௫ || ஜோஸதயாத
 ரொ தீயபுசு காவிதாமுஜஜ்ஜஹத் | நாரத ஸ்வராரஜேந து
 ஷ்டம் ஜாம் விசி தெத்யு து || ௫௬ || ஜீவநுக்ஷித து வுநா
 டிராநுசுபுஸாடிதஃ | ஜி ஸாக்ஷாடி வெதேஸம் வெதார
 ண்யாயிநாயசு || ௫௭ || வெவிக்கா க்ஷணஜோகிஷு ஸஜீஜேருமே
 உய ததணாசு | ஸநதூஜாரஸ்ய வ தெ ஸஜிதி ஸ்ரஹவிஷ்ய

வேததீர்த்தத்தின் நூற்றியெட்டு நாமங்களை ஜபஞ்செய்து தாங்
 கள் சித்தியை யடைந்த வரலாரென்னவென்றுகேட்க, நாரதர்
 மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார். நான் முன்னால் தவத்தினால் பிரம்
 மாவைச் சந்தோஷப்படுத்தியவரிடத்தில் மோக்ஷோபாயத்தைப்
 பிரசன்னஞ்செய்தேன். அப்பொழுது கமலாசனனென்னை நோக்கி
 நாரதா வேதவநத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தத்தினுடைய நாமங்
 களைச் செபஞ்செய்ததாலெனக்குச் சுகதீசனாத்மஞ்ஞானத்தை ய
 ளித்தார். அதுபோல் நீயும் ஜபஞ்செய்தால் மோக்ஷஸாதனமா
 னப்பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைவாயென்றுபதேசித்தார். ' அப்ப
 டியே வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து நாமபாராயணஞ்செய்
 து வரும்போது இரண்டு மாசத்திற்குள் வேததீர்த்தத்தின் மத்
 தியத்தில் நின்றும் நாரதரே உம்முடைய நாமஜபத்தினால் பூக
 வும் சந்தோஷித்தேன், வேதவநேசலிங்கத்தைத் தெரிசனஞ்செய்
 துவிட்டுச் சமீபிருக்கத்தடியிலிருந்தால் க்ஷணமாதிரத்தில்

3 || கூ அ || ஹவாடித்யுதம் விசுஞாகம் தரதி வாதுவிசு ||
 தி யொயீசு சொயி லொஹா ஜோநவிஹீநவாந || கூக ||
 ததஸு ஹவந வாரம் சொகஸ்யாஸம் நயாதுரோ || சொ
 காஸுள செ நிஜெஸ்ய தவவாஹாஸுஜாடிதெ || ௪௦ || நாவ்லி
 வொதாநாரம் தாஸு வாவ்லி ராம் ஜோநதாநதம் || ஸநதாநா
 ரம்— உஹ்விஜாடிவெதுக்ஷயக்ஷிதெஹம்ஜிதிபடா || ௪௧ || த
 ஹாஹுதுதாதி ஸஸிநாடு துமெ ஸுபம் கவிசு | திஹ
 தி வுபிநிஜெசு தி வுபிவ திவாஸகெ || ௪௨ || திவ
 பிவாநயிஷாநெ விஹ ஸஸிநஹம்ஜிதி || யயாபாஅயவி
 நாதாவஸாதி தயஸாக்கிணி || ௪௩ || யதா ததா ஸுபம்
 ஹ்வி கதபுவுபுராவுசுநதம் | கதபுவுபுராவுதாஸி
 க்ஷெ யதகெஸாடிஸாஹம் || ௪௪ || கதஸு ப்ராசுதம் ஹவ
 ருஹ்விஜாநாந ஜெய || ஸஸிநாநநஸுபந்ருஹம் நிரஸஸ
 விசுக்ஷண || ௪௫ || க்ஷா விஜெஹம் கதபுக்ஷெசுக்ஷாடிவி
 வஜிபுத || தாஸ்யம் கெவம் ஸுஹுஸம் க்ஷா ஸுலீஹ ||
 || ௪௬ || ஹவம் ஸஹவாந ஜெஹம் யதா ஜோநஹ்வாடிஸு | த
 ஜெஹ ஜெ விதா து ஸ்விநீஹவ ருஹாஜெ || ௪௭ || வெதீ
 யுஸ்ய வெ நாஸுவராஜஸ்ய வெஹவாசு | தஸாஜாஜெ

பண்ணியு முள்ளபடி வேதார்த்தஞ் ஞானமெனக்குண்டாகாத
 படியால் வருத்தப்படுகின்றேன் தயவுசெய்தெனக்கனுக்கிரகஞ்
 செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன். அப்பொழுது பரம
 சாரியரான சநத்குமாரரென்னை நோக்கி, ஹே நாரதா! எது வி
 புலோ அது பிரம்மம்; அதாவது தேசபரிச்சேதம், காலபரிச்
 சேதம், வஸ்துபரிச்சேதமென்கிற மூன்றுவித பரிச்சேதமற்று
 சுத்தசித்தாய் யெங்கும் நிறைந்தவஸ்துவே நீ, பரிச்சின்னாதம்
 புத்தியைவிட்டு வியாபகமான சச்சிதானந்தாத்துவைதப் பிரம்ம
 மே நாமென்றறியக்கடவாயென்றுபதேசித்தார். இவ்விதம் பர
 மாசாரியருடைய வுபதேசத்தினாலும் வேதவநேசனனுக்கிரகத்தி
 னாலும் ஸ்திரமானப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தேன். ஆகை
 யால் மாந்தாதாவே இந்த நூற்றியெட்டு நாமங்களையுஞ் ஜபித்த
 வன் கட்டாயமாத்மஞ் ஞானத்தை யடைவான். இந்தவிஷயத்
 தில் சாக்ஷி நானே. வேததீர்த்தத்திற்குச் சமானமாய் மூன்று

தீயநாஜா ஜெஷாதாரம் ஸதம் || எஅ || யம் வஸெஷ் ப்ரா த
ராக்ஷாய தஸ்ய ஜெகிரயததம் | ஜபர்நுஹதவ்யதஸ்ய நா
ஸி ஸம்ஸயகாரணம் || எக ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரேஷு வுராரணெ ஸநதஜோர்ஸம்ஹிதாயாம்
கௌதுவணெ உவரிஹாமெ வெஜாரணஜோஹாதே
வெஜநஜீ வெஹ வெநாரஜ ஜெகயந ஹா ஜ
வதுவிபுஸஜாதாரஸததஜோஜ்யாயம் ||

ஐதி வஸ்திஸ்சொஜ்யாயம் ||

சுய ஷட்பிஸ்சொஜ்யாயம் ||

ஜோஸாதா— சுஹா விவித்ரா ஜெவஜெஷ் வெஜதீய-
ஸ்ய வெஹவ்ய | யநாஜாஜெஷாதாரஸதம் ஜவநு ஜெகயகஷா
ஜநம் || க || யஜி தீய-ஸ்ய வெ நாஜேஸாரணாநுஜிரய்யா |
கயம் ஸாநஹம் ஜெகயம் கீஜுஸம் வெதி கௌநவா || உ || தநா
ஜாஜெஷாதாரஸதஜெவ வாஜாஹ ஜெயுநா | தஜெவாஹ
ஹவநு யஜி தெ கரூணா ஜயி || ந || நாரஜ— மஹாஜா

லோகங்களிலேயும் தீர்த்தங்கடையாதென்று நாரதர் சொல்லி
முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.
நாரதர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதரை நோக்கி மாந்தாதாவானவர் ஓ தேவ
முனிவரே! ஆச்சரியம். வேததீர்த்தத்தின் நூற்றியெட்டுப் பேர்
களையும் நினைத்ததினாலேயே முக்தி யேர்படுமேயானாதின் ஸநா
நூத்திற்கு யேர்ப்பட்ட பலத்தை யாரறிவார். ஆகையாதின் நா
மங்களைச் செபிக்க விருப்பமுள்ளவனாயிருக்கின்றேன் சொல்லு
மென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்றார். மாந்தாதாவே இது

ஹுதாரம் ஹெதநாதா ரெஷாதாரம்ஸதழ் | வெடிதீயபுஸுரோ
 ஜெயு கும் ஸுபிஷ் ஸுணுஷுய ||ச|| வெடிதீயபுஸதநதீ வா
 வநாஸநதெய்யழ் | ஸளவுடிம் வுத்ருடிம் காபெடிம் ராஜிபுடி
 யகழ் || ௫ || ருவிவளடியபுடிம் வெடிநதீ ரோகஷபுடியகழ் |
 தீதபுரொமுடிம் வாயும்குரம் தாவஹரம் விஹம் || ௬ || ஜெ
 ஷம்ஸுஷம் வரம் வாரம் ஸகம் ஸம்பம் ரெஷம்ஹம் | கவுதம்
 புகுதீழ்ஹுத் விராடீ தாரம் ஸரோடிடி || ௭ || வெரொமுஜு
 தம் ஸுதிடிநதம் வுஹஸாஸதழ் | ஹதிம்ஸுமபுடிம் ரெஷலிபிடிம்
 ஸத்யுரொகடி || ௮ || வெகும்ணம் ஸுபஜெயாதி ரெபுயா ஸ்ரீ
 ஸிவரொகடி | ஹிரணுமஹம் ஹரி ப்ருஹரெயுரகதம்ஹரி ||
 || ௯ || ருஜொ விஷுஹபுரொ ஹாஸ ஸுருத்ராதாஸ ஸடி
 ஸிவம் | வெஸாநரொநுயபுரீவ ஹிஸரொ டெவஹருஷ
 ண்டு || ௧௦ || ஸஜுஷிபு காஸு டெவாவாஸம் ஸிவாயுடி | தி
 யபுடிதிபுடிம் டுஃவஹரம் ரொமாவஹம் ஸுஹடி || ௧௧ ||
 ஸாவரொவந ரெயிஸ ஜநுஹ ரணரொவநடி | மஹுவாஸஹரம்

பரமரகசியம் சிரத்தையுடன் கேளும்; வேததீர்த்தம், ஸத்திய
 நதி, பாபநாசம், அவ்வியயம், ஸௌக்கியம், (5) புத்திரதம், கா
 மப்பிரதம், ராச்சியப்பிரதாயகம், ரூபௌதாரியப்பிரதம், வேத
 நதி, (10) மோக்ஷப்பிரதாயகம், கீர்த்தியாரோக்கியப்பிரதம், ஆ
 யுள்கரம், தாபஹரம், விபு, (15) சியேஷ்டம், சிரேஷ்டம், பரம்
 பாரம், சத்துவம், சத்தம், (20) மஹத், குஹம், அவ்வியக்தம்,
 பிரகிருதி, சுக்லம், (25) விராட், தாரம், சமாதிதம், வைராக்கி
 யஞ்ஞானதம், சச்சிதானந்தம், (30) பிரம்ம்ம், சாசுவதம், பக்தி
 தம், சுவர்க்கதம், மந்திரசித்திதம், (35) சத்தியலோகதம், வை
 குண்டதம், சுவயஞ்சோதி, மேதை, ஸ்ரீ, (40) சிவலோகதம், ஹி
 ரண்ணியகர்ப்பம், தாரித்திரியஹரம், அவ்வியாகிருதம், ஹரி,
 (45) ருத்திரர், விஷ்ணு, ஹரர், ஹம்ஸம், ஸுத்திராத்மா, (50)
 ஸதாசிவம், வைசுவானரர், அந்தரியாமி, ஈசுவரர், தேவபூஷணம்,
 (55) சங்கரர், சுவப்பிரகாசம், தேவாவாசம், சிவாலயம், திரியுந்
 முக்திப்பிரதம், (60) துக்கஹம், ரோகாபஹம், சுபம், சாப
 மோசனம், அக்கினி, (65) ஜன்மஹம், ரணமோசனம், கெர்ப்

பொஹாரம் தீயபாயிராஜக்யம் ॥ ௧௨ ॥ விரஜஸ்கம் விசோகம் வ
 த்யுதே-௮தம் வாராதக்யம் ॥ ௧௩ ॥ ஓங்கார சிபுதம் வுணுவக்யம் வ
 ருணாயபம் ॥ ௧௪ ॥ ஹாஸாரம் யநதம் சுபுஹநய ஸளஹாய
 டாயிய ॥ ஜீவநுதிபுதம் ஸவபுதேஜம் விவஹாரிய ॥ ௧௫ ॥ கவி
 ஷோஷஹாரம் ஸாரஸ்த சிபுத சிபுத ॥ ௧௬ ॥ பாபதாவா
 பிஹேஷஜம் சிபுதவஹம் ॥ ௧௭ ॥ வெதாநவெதம் ஸாபுஜிவ
 திவ ஜராவஹம் ॥ ௧௮ ॥ ப்ரஹ்மநம் சிபுதவிதஹாரம் சிபுதவிநா
 ஸநம் ॥ ௧௯ ॥ ஜமபுராரவித்யாபாஸ்துதெவாவிவ-௮ஜிதம் ॥
 ௨௦ ॥ ப்ரஹ்மஸாவஹாரம் ராஜந் தெவெதாதிவிவ-௮ஜிதம் ॥ ௨௧ ॥ க
 தாநிபிபுதமிஸுதம் ஸார-௮புதாதிவிவ-௮ஜிதம் ॥ ௨௨ ॥ சுஜாத
 ஷோதம் ஸாக்ஷா தாத்ஜாதநிஹேதம் ॥ ௨௩ ॥ ஐதேவம் க
 யிதம் ராஜநா சிபுதெதாதாரம் ஸநம் ॥ ௨௪ ॥ வெததீயபுஸ்ய விபு
 தம் திபுதம் ஷோகெஷ வாவநம் ॥ ௨௫ ॥ யபுதம் யஸவ்ய சி
 யுதம் வாவஹம் வுணுவக்யம் ॥ ௨௬ ॥ ஸுபுதாவவதம் வு
 ஸாம் வதவதம் வுணுவக்யம் ॥ ௨௭ ॥ யவநதம் ப்ராதாரஸா
 ய நிதம் ஜபதி சிபுதம் ॥ ௨௮ ॥ தஸ்ய ஸீவ்யம் ஹவெஜாநம் ஜீவநுதி
 தம்

பவாஸஹாரம், பாசஹாரம், தீர்த்தாதிராஜகம், (70) விரஜஸ்கம்,
 விசோகம், திரயீமூர்த்தம், பராத்மகம், ஓங்காரம், (75) அமிரு
 தம், புண்ணியவர்த்தநம், வருணாலயம், பாஸ்கரம், தநதம், (80)
 கர்மஹந்திரு, ஸௌபாக்கியதாயி, ஜீவன்முக்திப்பிரதம், சர்வ
 மங்களம், விக்கினஹாரி, (85) கவிதோஷஹாரம், சாரஸ்வதம்,
 அச்சதம், அத்துவயம், சமனம், (90) பாபதாவாக்கினிபேஷ
 ஜம், மலாபஹம், வேதாந்தவேத்தியம், சாயுச்சியபதவி, ஜரப
 ஹம், (95) பிரபஞ்ஜனம், மகாபீதிஹாரம், மிருத்தியுவிநாசநம்,
 ஜகத்குரு, அவ்வித்தியாசத்துரு, (100) தேவாபிபூஜிதம், பீரம்
 ம்சாபஹாரம், தேவேந்திராதிவிபூஜிதம், கலர்நிதி, முனிஸ்துத்தி
 யம், (105) சாரூப்யாதிபலப்பரதம், அஞ்ஞானமோசனம், ஜித்
 மஞ்ஞானமகோதயம், (108) இந்தப்பிரகாரம் வேததீர்த்தத்திற்
 கு நூற்றெட்டுப் பேர்களேற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை உத்
 யுத்திலெழுந்திருந்து ஜபிக்கிறவனுக்குக் கட்டாய மாத்மஞ்ஞான
 முண்டாகும். தீர்த்தி, தர்மம், ஆயுஸ், போகம், தனம், தான்னி
 யம் முதலானது விருத்தியடையும். ஜீவன்முக்தி கைகடும்; சந்

ஸு ஸிபுதி || ௨௧ || வுத்ராயீடு வஹதெ வுத்ராயு யநாயிடு
வஹதெ யநு | விடிாயீடு வஹதெ விடிாஹ ஜயாயீடு வஹதெ
ஜபு || ௨௨ || யவனதஜீயபா ஸாக்டம் நித்யம் ப்ராதஜபுதெ
ஸா | ஸ்ரஹஜீயநிவாபுரஸம் ஜீவநுகொ வஹததம் || ௨௩ ||
வெடிதீயேடுநஹம் ஸாக்ரா நித்யதெஜீவெடிதி | ஸஹயா
தாதிஜீயநீ யயாநஹம் ராஜநநு || ௨௪ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாரதெ வுராரணெ ஸநததுராரஸஹிதாயாம்
கெதுவணெ உபாரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதெயு
வெடிதீயடுவெஹவெ வெடிதீயடுவெடிதாரஸதநாதி

ஐ ஹி ரா நு வ ண்டு ந ஹ ரி

வஹவிஸ்டு தாரஸததெரோஜ்யாயம் ||

ஐதி ஷப்டிஸொஜ்யாயம் ||

—]0[—

சுய ஸ வு தி ஸொஜ்யாயம் ||

ரோஹாதா— சுஹு தீயடுஸு டெவெஷ்டு நாஜோமஜீகா
ரண்டு | வடி தெ கரணாஸிஸொ ப்ராதம் தெஜு க
தடுஹம || ௧ || நாரடி— ஸுணம் ராஜநு ப்ரவக்ஷாதி நா
ஜோமஜீகாரண்டு | ஸரஹஸு ரீஹம் வக்ஷா தெ வடிதி ஸரோ

ததி செழிக்கும்; ஜயங்கிடைக்கும்; இந்தவேததீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்து இந்தப்பேர்களை ஜபித்தால் ஞானியாகப் பவிப்பா
னென்பதில் மாந்தாதாவே நானே சாக்ஷியென்று நாரதர் சொல்
லிமுடித்தார்.

சநக்குமாரசம்மிதையில் முப்பத்தாறாவது அத்தியாயம்
வேததீர்த்தநாமாவளி முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, ஓ தயாசமுத்தீர
மான நாரதரே ! இந்த வேததீர்த்தத்திற்கு ஞாற்றியெட்டுப்பேர்
களைப்படியேர்ப்பட்டதுகளென்று கேட்க, நாரதர் சொல்லுகின்

ஸ்தம் || ௨ || வாஷனொனாநாஷாதவெஷாநாம் ஸாஷிஷா
யக்ஷ | வெஷதீயபூரிதிஷாநாம் வெஷாநாம் தீயபூஷாநதம் || ௩ ||
ஸத்யவயுகஸம்ஹதா நதீ ஸத்யநதீயபூதெ | கொலாஹல
ஸு ததாவஹநநாஸு வாவநாஸத்ய || ௪ || ப்ரெயெயி வு
யாவா ஐவ்யம் தீயபூஷுதெ | ஸ்ரஹஜாநஸுவம் ப்ராப
யாஜிவெஷாநத்ய ஐஜநாஸு || ௫ || வெஷதீயபூ ததாரஸு ஸன்
வூஷம் வரிவூதெ | யத்யஸாக்காநதீயம் வு த்ராநாவதெ
யொக்ஷவிநூதாநு || ௬ || வெஷதீயபூ ததாரஸு வுத்ரம்
வரிக்கீதயூதெ | நெஷெய்யீ வாத்ர மாயீய ஐஜா காரிநவா
வதம் || ௭ || காரிஷந்தெந தநாஸி த்ரிஷு நொகெஷுவிநூ
த்ய | யத்யஸாக்கா ஐஹாராஜிம் ப்ராபம் வானுஸுதம்
வாரா || ௮ || ததாரஸுஸு ராஜேஷு ராஜிஷம் நாஸிமத்ய |
நாடுவளையபூம் மதள யத்ய நெககாக்கஸிகள வாரா || ௯ ||
நாடுவளையபூஷம் தெந ததாஷி வரிமீயதெ | வெஷெஷு
ஸம்ஹவாரதொ நதீ வெஷநதீயபூதெ || ௧௦ || சுத்ர ஸாக்கா ஸெ
தகெதம் நெஷாக்காரிவததொநூவ | நொக்ஷவூஷம் வ தநாஸி

ரார். பாஷண்டாளுச்சரித்ததினாலுண்டான தோஷத்தை விலக்க
வேண்டி வேதங்களிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ய வேதங்களு
டைய அந்ததோஷத்தை விலக்கினபடியாலிதற்கு வேததீர்த்த
மென்று பெயர். சத்தியபர்வதத்திலுண்டான நதியிதில் சேர்ந்தி
ருப்பதாலிது சத்தியநதியென்றும், கோலாகலனது பாபத்தைக்
கூட விலக்கினபடியால் பாபநாசனமென்றும், பிரளயத்தில்கூட
நசிக்காததாலவ்வியயமென்றும், யாஸ்ருவல்க்கியருக்குப் பிரம்மஞ்
ஞானத்தாலுண்டான சுகத்தை யளித்ததால் செளக்கியதமென்
றும், அதிதிக்குப் புத்திரானே யளித்ததால் புத்திரதமென்றும்,
மைத்திரேயீ காரீ முதலானவர்களுக்கு இஷ்டத்தைக்கொடுத்த
படியால் காமதமென்றும், பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்ஜியத்தை ய
ளித்தபடியால் ராஜ்ஜியதமென்றும், மேனகைக்கும் கௌசிகருக்
கும் ரூபம் ஓளதாரியமிறண்டையுங் கொடுத்தபடியால் ரூபௌ
தாரியப்பிரதமென்றும், வேதங்களின்பொருட் மசன்கொடுத்த
வரத்தினால் வேதநதியென்றும், சுவேதகேதுவுக்கு முக்தியைய
ளித்தபடியால் மோக்ஷப்பிரதமென்றும், கீர்த்தி ஆரோக்கியம்

வ்யாதம் லொகெ ததாதிஃ || ௧௧ || கீத்யாரொம்யாதிஃ
 க்வாதயாதநாதிவ்யுதெ | ராக்யுணெயொய நதீஸஹா
 க்வாத்யாராயுஷாவவி || ௧௨ || நித்யுக்வ மதவநுள தாவா
 யுஃகாரியொயுதெ | சூக்யாநிகாதிதாவாநாம் துயம் யஜந்
 திக்ஷணாக் || ௧௩ || வெடிதீயுடும் லீஹீவால ததாவீஹாரிவ்யு
 தெ | சுத்ர ஸாக்வா நராஸவெட வ்ஹவொவ்ஹாரடுவதம் ||
 || ௧௪ || வ்ஹாரிதெய தநாதி விஸுவ்வ்யாதி லீஹீமாக் | த்ரி
 லொகநிவ்யெ லீயெயு யுநுஸக்யு நிவாரிதயு || ௧௫ || த
 தாவஹாரணாதெஷாம் தீயுடாநாம் ஜெஷுமியுதெ | யத்
 வணாராடுவொயவி த்ரிஸஹுஸாநாராத்ரதம் || ௧௬ || த்ரி
 கெருஷுதாம் ப்ராவ தெநதஜெஷுமியுதெ | சுத்யுநதெ
 தலீவாரொ ஸுவஸ்ய வடிமநதயு || ௧௭ || யஜந் ஸாநாரீ
 தெண வரம் வாரம் தடிமியுதெ | ஸ்ஹதகெதொஜுமக் ஸ
 வுடும் ஸநாத்ரீதி யீபுடி || ௧௮ || ஸாநாக் ஸஹவஸளதெ
 தி ததீயுடும் ஸக்யுமியுதெ | ஸநகாதிமநீ ஸாணாம் ஸாநா
 திதீயுடும் ததீயு || ௧௯ || ஸாஹவெதந்யாராத்ரதம் த
 ஸாஹமியுதெ | ஸநகஸ்ய லீஹாயொயிராஜகம் யத்ரஜநாக் ||

முதலியவைகளைக் கொடுத்தபடியால் தீர்த்தயாரோக்கியதமென்
 றும், மார்க்கண்டேயருக்கும் நந்திகேசவரருக்கும் தீர்க்காயுஸ்
 வைக் கொடுத்தபடியா லாயுஷ்ரமென்றும், ஆத்தியாத்துமிக மா
 திதைகி மாதிபௌதிதமென்கிற மூன்றுவித தாபங்களையும் நிவி
 ருத்திசெய்வதால் தாபஹரமென்றும், இதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்
 கள் பிரபுவாயிருக்கின்றப் பிரம்மரூபமாவதால் பிரபுவென்றும்,
 மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களினால் நிவிருத்திசெய்ய
 முடியாத பாபங்களை நிவிருத்திசெய்வதால் தீர்த்தச்சியேஷ்ட
 மென்றும், சண்டாளரூபத்தோடுகூடின திரிசங்குவிதில் ஸ்நானஞ்
 செய்து கிரேஷ்டனாக பவித்தபடியாலினு கிரேஷ்டமென்றும்,
 இருட்டினுடைய பாரத்திலுயர்ந்த பதத்தைத் துருவனுக்குக்கொ
 டித்தபடியால் பரம்பாரமென்றும், சுவேதகேதுவுக்குச் சகமெல்
 லாம் சத்தானப் பிரம்மரூபமென்கிற புத்தியைக் கொடுத்தபு
 யால் சத்துவமென்றும், சநகாதிருக்குச் சத்தசைநன்னியஞ்
 ஞானத்தைக் கொடுத்தபடியால் சத்தமென்றும், சநகருக்கு மகா

|| ௨௦ || ஜாதம் ராஜெஜ் ததீயுடும் லஹிதெயு கயுதெ | ஸ்ரீ
 துணாம் யத் துவிநா துஸ்துதிபுரெவ மஹாஸுஹொ || ௨௧ ||
 நாநுஜிவாதி யசுகிணிதஹஸ்தீயுடும் உயுதெ | யஸு ஜோஹா
 துதெஸொரவி வாஹாம் நநிஸாம் நுப || ௨௨ || வுதெதா
 ஹவதெயெம் ததீயுடும் லஹிதெயுதெ | யத் துஸ்தாஸு ஜ
 மதஸுமபுஸ்திவிநாஸக்ய || ௨௩ || துருவக்யுதிவருதம் த
 தீயுடும் உயுதிருயுதெ | ஸ்தாதாரொ யத் தெவ ஸுதூ
 ஸுஜஸக்யாவிநிநு || ௨௪ || நிபுலக்யுபுஜாயிக்யாஹுதம் த
 தீயுடும் உயுதெ | யத் துஸ்தா விராஜெந விஸுஜெததி ஸு
 விதம் || ௨௫ || விஸொகா யாஜக்யுபுஜா விராவித்யுதெவ
 தக | யதாரயதி தெவ ஸ்தாதுந மஹஜநஜராதிதம் || ௨௬ || த
 தீயுடும் தெந ராஜெஜ் தாரதித்யுதெ ஸுதெயெம் | ஸ
 நாதநஸு ஸாதாதிதாநா ஹாதாதிதம் தக || ௨௭ || தெவ
 ராஜெஜ்நாம் யதெவிராஜெநாநாயக்ய | நித்யக்யாஸுதி
 திபுரருவக்யாஸு ஸவபுதெயுபுஜாஸுதகம் || ௨௮ || ஸுவிதாந
 நுநாநெத தெதீயுடும் லஹிதெ | தெவதிபுநாநாதி
 ஸவபுதெயுதெயு ஸதக்ய || ௨௯ || யஸு ஹணாநுஹதெந

யோகிராஜனாயிருக்குந் தன்மையை யளித்தபடியால் மஹத்தென்
 றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய இருதயகுகையில் சைதன்னி
 யம் ஸ்புரிக்கிறபடியால் குகையென்றும், மனதிற்கும் வாக்குக்கு
 மெட்டாதமகிமையோடுகூடியிருப்பதால் ஆவ்விபக்தமென்றும்,
 இதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர் சிருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைச் செய்
 வதாலிது மூலப்பிரகிருதிபென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்கள் சுத்
 தர்களாகப் பவிப்பதால் சுக்கிலமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்
 த யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்
 து விளங்குகிறபடியால் விராட்டென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்
 களை ஜனனமரணத்தில் நின்று கரையேற்றுகிறபடியால் தாரமென்
 றும், சநாதநருக்குச்சாந்திமுதலானதுகளை யளித்தபடியால் சாந்
 தியாதிதமென்றும், வைராக்கியம் ஞானமிரண்டையுமளிப்பதால்
 வைராக்கியஞ்ஞானதமென்றும், நித்தியமாயும் பிரகாசரூபமாயு
 மெல்லாருக்கும் பிரியமாயுமிருப்பதால் சச்சிதானந்தமென்றும்,
 தேவர்கள், ரிஷிகள், மனுஷியர்கள், நாகங்கள் முதலானவர்களு

தீயம் தவ்யஹஸஸிதம் । வெனகா-புஷ்பாவஸிதகாசு ஸ
 வெஷ்ஷவி யுமெஷ்ஷிதம் ॥ ௩௦ ॥ ஸாஸ்தவஹாயிகாஸா
 விஸாஸ்தநாசீதக் । கஸிந ஸாதாரமஸஸ்ய ஸிவஹித்ய
 ப்ரதம் ॥ ௩௧ ॥ ஹதிஹ தகஸஸோஷாதம் ஹஸாபெம-புரூஹ
 திதம் । திஸஜோஸஹஹெஹந ஜீநாசஸம-புராயிநம் ॥ ௩௨ ॥
 வேததீய-ஸ்ய ராஜேஷ ஸம-புரூஹம் ததாதிதம் । ஜோஹாஸி
 ஸ்யோ யஸ்தாநாசஸிவஹாஸிதேநதம் ॥ ௩௩ ॥ ஜேஷ்ஷஸி
 ஜோநீ தெந தநநஸிவிதம் । யத் ஸாகா ஜநாஸவெ-ஸ
 த்யம் ஸஹவ்யொகயந ॥ ௩௪ ॥ ஸத்யொகய-புரூஹாஸி
 தீயம் தக் ஸத்யொகயதம் । விகுணீதத்யஜோநதாநா நெ
 குணதம் தக் ॥ ௩௫ ॥ யாஜேவயஸ்ய யஸ்தாநாசஸதவனவா
 ஸாரபுஷி । ஸஹஜோதிஸதாரஸ்ய ஸப-ஜோதி ரிதீய-
 தெ ॥ ௩௬ ॥ ஸநந-ஸ்ய யஸ்தாநா நெயாஜாதா ஸிரா நு
 வ । நெயாததாதி தநாசீ ப்ரவததி ஜீநிணம் ॥ ௩௭ ॥ ஸநெஷ்
 ஸாராயிநெஷத்யா வநெஷ்ய புரூஹாஜீநாசு । ததீய-
 தம் ததாரஸ்ய ஸ்ரீரித்யவாஸிஸஸ்யதெ ॥ ௩௮ ॥ கொஹாஹ
 வாதிவாவாநா ஜேவி யஸிவொகயதம் । ஸிவொகயதித்யதநா

டைய லேர்கங்களில் மஹத்தென்று விருத்தியடைந்திருப்பதால்
 பிரம்மமென்றும், எல்லாக்காலங்களிலுமொன்றுபோலிருப்பதா
 லும் சாசுவதமானப் பிரம்மசுவரூபத்தைக் கொடுப்பதாலுமிது
 சாசுவதமென்றும், அகஸ்தியருக்குச் சிவபக்தியைக் கொடுத்த
 படியால் பக்திதமென்றும், திரிசங்குவுக்குச் சரீரத்தோடுகூடச்
 சுவர்க்கத்தைக் கொடுத்தபடியால் சுவர்க்கதமென்றும், மாஹாச
 மசியருக்கு மந்திரசித்தியைக் கொடுத்தபடியால் மந்திரஸித்தி
 மென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குச் சத்தியமானப் பிரம்மஞ்
 ஞானத்தையும் சத்தியலோகத்தையுங் கொடுக்கின்றபடியால் சத்
 தியலோகதமென்றும், மடங்காத பிரம்மஞ்ஞானத்தை யளிப்ப
 தால் வைகுண்டதமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த யாக்கியவல்
 கியருக்கு பிரம்மச்சோதி தானாகவே பிரகாசித்தபடியால் சுவயஞ்
 சோதிபென்றும், ஸநந்தனருக்கு மேதையைக் கொடுத்தபடியால்
 மேதையென்றும், லட்சுமிதேவிக்கு சர்வைசுவரியாதிகாரத்தைக்
 கொடுத்தபடியால் ஸ்ரீ யென்றும், மகாபாபிகளுக்குக்கூடச் சிவ

சேஷாமாவஹ தீதீயுதெ || ௫௮ || சொஷாஷுசொஷநாமாநாம்
 ரோத்யுஸாவம் நிரஸ்ய தம் | ஸம்ஹாராஹம் நாதா வெடிக்
 யுடம் நயுவொததி || ௫௯ || விஸூரீத்யஸ்ய ஸாவெந தீயீஹ
 தா திரொததோ | யதீயுபாநாநுஸ்தாஹம் தெந தவாவ
 ரோவந்யு || ௬௦ || ஸாநாநநவாவாநி டஹநநிரிஹொயுதெ |
 யஸூநாநவாஜுந தெந தஜநஹம் ஸ்யுத்யு || ௬௧ || ரோஷு
 ரொதஸ்யாவி டெவவதிபுவித்யஸுஜித்யு | ஃணவநம் விநா
 ராஜநு த்யுபுரோஹிஸாயந்யு || ௬௨ || சுவிநநஜநா டிராஜெஸெந
 தஜுணரோவந்யு | ராஜநு ப்ராநீநயொயுஸ்ய விநாஜ்ஜாநம் வி
 ரோகித்யு || ௬௩ || வெடிகீயுடம் ததாரஸ்ய மஹாவாஸஹம்
 வித்யு | சுஜ்ஜாநகடுவாஸாநாம் ஹரணாசு பாவிநாநிவி ||
 || ௬௪ || தீயுடம் வாஸஹம் ப்ராஹு ஸீயெயுமடூரோஹிகெ
 ராவி | ந விநாஸயிதம் ஸக்யம் யதாவம் தஸ்ய நாஸநாசு ||
 || ௬௫ || தீயுடாயிராஜநாநெஹம் வெடிகீயுடம் நயுவொததி |
 நிபுடீகரணாசு வுஸாஸா ஸாநிதாநூரோஹிதாத் || ௬௬ ||
 ஸாஸ்கிஜ்ஜாநதாயிகா திராஜஸூரிதீயுதெ | சுநாதவிதஸொ
 காநாம் ரோவயாரோஸ யசு வுரா || ௬௭ || ஸாநா திரொ

ரோகாபகமென்றும், சேஷன் முதலான ஸர்ப்பங்களுடைய மாதி
 ருசாயத்தை விலக்கிச் சுபத்தை யளித்தபடியால் சுபமென்றும்
 விசுவாமித்திரனால் சபிக்கப்பட்ட திலோத்தமையின் சாபத்தைத்
 துலைத்தபடியால் சாபமோசனமென்றும் ஸ்நாநத்தினாலனேகபா
 பங்களைத் தகிக்கின்றபடியாலக்கினியென்றும், ஜன்மத்தைத் து
 லைக்கின்றபடியால் ஜன்மஹமென்றும், விவாகம் முதலானது
 செய்துகொள்ளாததால் புத்திரன் முதலான சாதனமில்லாத
 வென்னுடைய ரணத்திரயத்தைத் துலைத்தபடியால் ரணமோசன
 மென்றும், பிராசீனயோக்கியருக்குஞ் ஞானமன்னியிலே மேட்
 சத்தைக் கொடுத்தபடியால் கர்ப்பவாஸஹமென்றும், பவபா
 சத்தை யறுக்கின்றபடியால் பாசஹமென்றும், நிவிருத்திக்கமு
 டியாத பாபத்தையெல்லாம் நிவிருத்திசெய்வதால் தீர்த்தராஜ
 மென்றும், மனதை நிர்மலமாகச் செய்து சாந்தி தாந்தி முதலா
 னதைக் கொடுப்பதால் விரஜஸ்கமென்றும், ஆத்மஞ்ஞானமின்
 மையினாலுண்டான வென்னுடைய சோகத்தை நிவிருத்திசெய்த

கநாடுமீடும் தீயடும் ராஜிங் ஊவி முதுதழ் | வெடிொக்தாயு
 புடும் ஸாநா துயீடுதது தீயடுதெ || ௬௮ || வெடிொக்த
 மலொடுபொதி ஹுவமாஹுராத் தாதவிசு | வாராதகரிதிபு
 ஹு ஸீயடுபெருஷ் தீடும் நுப || ௬௯ || டெஹாரும் புணவா
 யுடலு டாநாசு ஸாநெந வெ நுப | ஜீவநுகிபுடாநா
 துடிதேத வரிசுதெ || ௭௦ || திசுஜொரகபஸுமடுவாஸ
 டும் வுணுவுடநு | ஸாமரெண யுதம் தீயடும் வரணா
 மபுமதுதெ || ௭௧ || ஸுதஸிசுஸுரணாசு ஸாநு ஹு
 மொஸுடாஸாரம் ஸுபுதழ் | ஸாலிஹொதுஸு யநடும் யநடும்
 வரிசுதெ || ௭௨ || ஜொநம் டகா ஜநஹாரம் கடுஹு
 துமதுதெ | குவெரநியிடாநாதசு ஸாநாசு ஸளஹாதுடா
 யிய || ௭௩ || வரணஸுராத் வெ ஸாநா ஜீவநுகிபுடக
 தம் | ஜீவநுகிபுடும் டெவ்யாஸாவாஸாசு ஸவடுடிஷ்டம் || ௭௪ ||
 யாஜுவொஸுடாஜீநாம் ஜொநிநாம் ஸாநரோது தம் | புதிவநி
 ஹாரம் டெது விடுஹுஹாரீதி சுயுதெ || ௭௫ || காவெபடும்

தால் விசோகமென்றும், ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்கு வேதத்தில்
 சொல்லப்பட்டவர்த்தஞ் ஞானத்தைக் கொடுப்பதால் திரயீமூர்த்
 தமென்றும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட பலத்தைக் கொடுப்ப
 தால் பராத்மகமென்றும், பிரணவார்த்தத்தைக் கொடுப்பதா
 லோங்காரமென்றும், ஜீவன்முத்தியைக் கொடுப்பதால்மிருத
 மென்றும், திரிசங்குவுக்கழிவற்றச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுத்த
 தால் புண்ணியவர்த்தனமென்றும், சமுத்திரத்திலிருப்பதால்
 வருணாலயமென்றும், பிரகுவக்குச் சித்தின்பிரகாசத்தை யளித்
 ததால் பாஸ்கரமென்றும், சாலிஹோத்திரனுக்குத் தனத்தையு
 தவினதால் தனதமென்றும், ஞானத்தைக் கொடுத்தாஷ்வினைய
 றுப்பதால் கர்மஹந்திருவென்றும், குபேரனுக்கு நிதியைச் சா
 தித்ததால் செளபாக்கியதாயியென்றும், வருணனுக்குச் சீவன்
 முத்தியைக் கொடுத்ததினால் ஜீவன்முத்திப் பிரதமென்றும், சர்
 வமங்களையான தேவிக்கிருப்பிடமானதால் சர்வமங்களமென்
 றும், யாக்கியவல்கியர் முதலானவர்களுடைய ஞானப்பிரதிபந்தத்
 தைத்துலைத்தபடியால் விக்கினஹாரியென்றும், காவேரியினுடை

[illegible]

ய கலிதோஷத்தைத் துலைத்தபடியால் கலிதோஷஹர்மென்றும், வியாஸர் முதலானவர்களுக்குச் சகலகல்விகளையுமளித்தபடியால் சாரஸ்வதமென்றும், நிலைத்தஞானத்தை யுதவுதலாலும் நித்திய மாயிருப்பதாலுமச்சுதமென்றும், ஈடற்றிருப்பதாலத்துவயமென்றும், அஷ்டவஸுக்களுடைய வலிஷ்டசாபத்தைச் சமனஞ் செய்ததால் சமனமென்றும், இந்திரனுடையப் பிரம்மஹத்தியாகிற காட்டுத்திக்குப் பேஷஜமானதால் பேஷஜமென்றும், தூர்வாஸாவின் மலத்தைத் துலைத்ததால் மலாபஹமென்றும், கேகய மகாராஜாவுக்கு வேதாந்தார்த்தஞ்ஞானத்தைக் கொடுத்தபடியால் வேதாந்தவேத்தியமென்றும், ரூசுமாரனுக்குச் சாயுஜ்ஜியபதவியை யளித்ததால் சாயுச்சியபதவியென்றும், விசுவாமித்திரருடைய கீழ்த்தனத்தை யபஹரித்தபடியால் ஜராபஹமென்றும், ஷண்முகருக்குத் தாரகன் முதலானோர்களைப் பஞ்சனஞ்செய்யக் கூடியசக்தியைக் கொடுத்ததால் பிரபஞ்சனமென்றும், அர்ச்சுனனிதில் ஸ்நானஞ்செய்து நிவாதகவசர்களைக் கொன்றபடியால்

ரோகபுணையஸதாநநுபுஹுதீநாந் நிஜைநாஸு || அடு || நித்ய
 க்ஷாநதொ ராஜெவ்யேயம் ரீத்யுவிநாஸநு | ஜமகூரொபி
 ஹாவிலொ ஜோநதாநாஜமகூராம் || அசு || யஸ்யோஜோந
 நாஸிக்ஷா டிவிஜாஸத்ரூ ருயுதெ | ப்ரத்யஹம் ஸவபுஜெ
 வாஹிஸாநிபுஜா ஜெவபஞ்சித்யு || அஎ || ஸளஜாவொ யத்ரு
 வெ ஸூக்ஷா ராக்ஷஸம் ஹவ ரீத்யஜசு | வஸிஷுஸாவஜம் த
 ஸாஸ்திர ஹஸாவஹாம் ஸுபத்யு || அஅ || விரொவநஸுதஸ்யா
 வி ஜெவெயுபஜாநதம் | கூவெரஸ்யாஹகாநா டிபீஸ
 க்ஷபுஜாநதம் || அசு || வெடகீயம் தஜாரஹு ஜெவெயுபா
 விஹஞ்சித்யு | ஸூந்விஹஸநநீஸுபுஜாநாம் ஸூநரோத்ருதம் ||
 || கூ || உதுஷ்ஷிகுதாஜோநதாந தஸுக்ஷாநிபிம் | ஸவபுஜிபுஸம்
 ஸுதந்தெஷாம் ஜோநதம் யநிஜைநாஸு || கூக || தநுநிஸுத்யு
 தெதநாஜாஸு வரிவ்யுதெ | ருமகூநுஸு வெஸூநாஸு
 ஸாரஞ்ஞம் யஜ்ள நுப || கூஉ || வெடகீயம் தஜாரஹு
 ரோ ஸாரஞ்ஞபுஜாயக்யு | ஸூநெந வெஜிராஜஸு வஸார

மகாபீதிஹரமென்றும், இதில் ஸ்நாநஞ்செய்த மார்க்கண்டேயர்
 முதலானவர்களுடைய மிருத்தியுவைத் துலைத்தபடியால் மிருத்தி
 யுவிநாசநமென்றும், ஜகத்திற்கெல்லாம் குருவான மகாவிஷ்ணு
 வுக்கு ஞானத்தை யளித்தபடியால் ஜகத்குருவென்றும், யமனு
 டைய அஞ்ஞானத்தைத் துலைத்தபடியால் லவித்தியாசத்துருவென்
 றும், யெப்பொழுதுமெல்லா தேவர்களுமிருப்பதால் தேவபூஜி
 தமென்றும், சௌதாசனுடைய வஸிஷ்டசாபத்தாலுண்டான
 ராக்ஷதருபத்தை மாத்தினபடியால் பிரம்மசாபஹரமென்றும்,
 மகாபலிக்கு தேவராஜபதத்தையுங் குபேரனுக்களகையயுமளித்
 தபடியால் தேவேந்திராதிவிபூதிதமென்றும், இதில் ஸ்நாநம்
 செய்த ஸ்கந்தர் விக்கினேசுவரர் நந்திகேசுவரர் முதலானவர்க
 ளுக்கறுபத்திரான்குலகையும அளித்தபடியால் கலாநிதி
 யென்றும், சப்தரிஷிகளால் துதிக்கப்பட்டு அவர்களுக்குஞ்
 ஞானத்தைக்கொடுத்ததால் முனிஸ்துத்தியமென்றும், முசுருந்த
 ருக்குச் சாரூப்பியத்தைக் கொடுத்ததால் சாரூப்பியப்பிரதாயக
 மென்றும், வஸுவென்கிற சேதிராஜனுடைய அஞ்ஞானத்தை

வெநுரஃ || கஃ ||

ஊதி ஸ்ரீஸூரே வுராரணே ஸநதுரோஸஹிதாயாஃ
கேதுவணே உவரிஹாமே வெடிாரணுரோஹாதெயு
வெடிதீயுடுவெஹவ நாரிவிவரணஹாரி
ஷயிஸாதுதரஸதததொஜ்யாயஃ ||
ஊதி ஸவத்திரிஸொஜ்யாயஃ ||

ஊயாஷத்ரிஸொஜ்யாயஃ ||

ரோஸாதா— நதொ நாரடி ஸவதுஜு கரோஸநஸஹவ |
விலியாவியஸாஸுஜு கரணாரஸஸாமர || க || ஹுயொரெ
வ்ருஹி ஷெவெஷு வெடிதீயுஸு வெஹவ | க்வத்யாரீத
யாராயாஃ நதுவிஜ்யாயதெ ரி || உ || ஊரெஷாதாரஸத
நாரி ஜவா த்யீவநெ | வெடிதீயுஸு ராரெஜு ஹுஹார
ரஃ வுராரீநெ || ஈ || ரீகிராவாஸு ரோஹாத்ரநாணி
ரோஸக்தெ ஸிவஃ | தத்யஃ ஹுஷயாரோஸ வெடிதீயுநுத
ரீ || ச || ததெதக் ஸவதுரோஹக்வ தவ ஹதஸுரெ ரீநெ | நா
ரடி— சுவீயொஜ்யாயிவதி ஸ்ருஹாரோஹயொ நுபஃ ||
|| டு || வுஜாவதிரிவஸீரோஹ வுஜாவாதநததாரஃ | வெடிஸா

முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் முப்பத்தியேழாவது அத்தியாயம்
நாமவிவரணம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதாவானவர் ஓ நாரதமகாமுனிவரே !
சுசுமாரன் வேததீர்த்தத்தின் நாமங்களைச் செபித்து முக்திய
டைந்தவிதமெவ்விதமென்றுவினவ, முனிவர் சொல்லுகின்றார்.
மாந்தாதாவே ! இந்த அயோத்தியில் குபேரன்போலளவற்ற
செல்வமுள்ளவனாயும் வில்லில் வல்லவனாயும் பிரஜாபதிபோல்

வூராயுநிபுண்ணொயநுவெடுமெகுகொவிடி || சு || ஸுகடாவி
 உந். பூவ பூயாரலிகொ வுதீ | உதாரணபுயபயபுநா
 வாரிவகூரெடுதிநீழ || எ || விஹுத்யுலவபூரணெயு உ
 தாரஜவநாதிதம் | பயள வெநாதடுநெவ ஸஹ்யாதிபு
 தி மடுதிவீ || அ || வஸ்யுநு ஸகி உகோயுகடுதூராவணி
 விவபுதழ | ஸ்யுநுநிவ வாகாஸகிவாரஸ்யாதிமம் ஸுஹ || சு ||
 ஸகாதுவிசுபுபெஸஸ்ய ஸகி உஸ்ய ஜதொவாரி | டிஸபூ
 உதகிதநு தவகாதி நுபாடிதெ || க || டிஸபூ பெவகா
 ஸீந கிஸநெ ரதஸ்யுதெ | ஸவபுதொவகூரடுவெதம் வ
 ஹவகூ கிரீபிதழ || கக || ஸுபஸ்யுபிகஸஜாஸம் ஸுபபுகொ
 பிஸகிபுஹ | ரகிதாயரம் நீயகணம் டிஸபூஹம் ஸாயு
 ய || க || வ்யாவுவகிபூஹம் ஸாநு ஸுபுஸநு கி
 நொரபி | ஸவபுகிஜைகாயிந்யா வாவபுத்யாவ ஸகிநிதழ || கக ||
 வஹாவாரணஸ்யுதம் வாவாரம் உபுஸீதகழ | ஸநுவிவெஸ
 வினெஸாரம் உகடுஸாரணஹாடுகெ || கச || ஸமநெனவீ
 ரவகூரெடுதி || பூயகிவாரணெவபுதழ | ஸகிடுதிபு
 நெடுபுணநெவலிபுஹநாவ திதீயகெ || க || துதீயெ

மன்னுயிரைத் தன்னுயிராயெண்ணிப் பரிபாலிக்கின்றவனையும் சூ
 சமாரனென்கிறவொரு அரசனிருந்தான். அவ்வரசனொருக்கால்
 வேட்டையில் விருப்பங்கொண்டு சதுரங்க சைன்னியத்துடன்
 நேகவனங்களில் சென்று வேட்டையாடிச் சஹியமலையைக்குறித்
 துச் சமுத்திரக்கரைவழியாய் வரும்பொழுது உல்லோலகல்லோ
 லமாயாகாயத்தை யளவிவருஞ் சமுத்திரத்தின் ஜலத்தின்மேல்
 ரத்தினசிங்காசனத்தில் நவரத்தினகசிதமான கிரீடந்தரித்த ஐந்து
 முகங்களோடும் பத்துக்கரங்களோடும் பவளம்போன்றவந்தோ
 டும் மேகம்போல் கருத்தகழுத்தோடும் சுத்தஸ்படிகம்போன்ற
 திருமேனியோடும் புலித்தோலையோடும் மடியில் பரதேவ
 தையோடும் வீற்றிருக்கும் ஜகதீசனையும் அவரைச்சுற்றிமுதலா
 வரணத்தில் ஸ்கந்தர், விக்கிணேசுவரர், சண்டேசுவரர், ருத்திரர்,
 கர்சமாண்டர், ஹாடகர், வீரபத்திரர் முதலானவர்களையும், இர
 ண்டாவதாவரணத்தில் கணாதிபர்களையும் விஷ்ணுவையும், முன்

மகாநுபாவனான புலஸ்திய மகாமுனிவரைக் கண்டான். உடனே
திடுக்கிட்டுத் தேரில்நின்றுமிறங்கி யவருடைய சரண கமலங்களை
வணங்கி, ஹே சர்வஞ்ஞான முனிநாயக ! தங்களிடமொருசந்
தேகம் தெரிவிக்கின்றேன் யென்சம்சயத்தை நிவிருத்திக்கவேண்
டும். அநென்னவென்றாலிந்தவிடத்திலிந்தச் சமுத்திரஜலத்தில்
சாக்ஷாத் ஜகதீசன் சகலமான ஆவரணங்களோடுகூட வென்கண்
களிலிப்போது புலப்பட்டு மறுபடி நொடிப்பொழுதில் மறைந்
துவிட்டாரிதென்னவாச்சரியம். இதென்னஸ்தலவைபவமா? கால
விசேஷமா? ஸ்வப்நமா? இல்லாவிட்டாலெனக்குப் பிராந்தியா?
கூண்டு மறைந்தகாரணமென்னவென்று வினவ வப்பொழுது புல
ஸ்தியர் அரசனைநோக்கி மன்னவா ! நீ மகாபாக்கியவான். யே
-னென்றாலிப்போதுன்னுடைய நேத்திரத்திற்குத் தோன்றினவர்

காலவிஸெஷாயம் ஸுணு காரணதேதம் । சூலீநுநி
 ரொ ராஜிநு ரோணிபோலாஹபம் வுரா ॥ ௩௬ ॥ ஸதம் வெடா
 டவீ தெது தவெஷுவெபதிகுஹுரமு । ரோக்ஷாயீது வெததீ
 யெபுய ஸூநம் காவடுநு ஸஹதிகு ॥ ௩௭ ॥ நிராஹாரொ விநி
 டெராயம் வெததீயுதடு ஸிதம் । சுய காமெந தீவஸா ஸ
 னுஹுஸஸு ஸுரம் ॥ ௩௮ ॥ சூவிராவீசு ஸுரெஸுஹு
 யயா டுஷுஸுபாழது ॥ ௩௮ ॥ தம் வெததீயுஸுவிதொவ
 ரி ஸனிவிஹு ஸவடாரெஸுஹித திஹுஸுதாஸஹாயு ।
 டுஷு ஸஸுஹுரீயோதித சூஹிதெவம் நகா வுநுபுந
 ரிசாம் ஸுதிரோததாந ॥ ௩௯ ॥ ரோணிபோஸு— வெடாநாயு
 விகுதிரஹிதம் ஸுபுசாஸாதவொயம் ஹுரோநநு ஹுவநவிதி
 தம் ஸநதெகம் ஸுபுணுபு ॥ ௪௦ ॥ ஹாவாதீதம் விஹுவிவம்
 ஜோநமரீதாநுபம் வெடாரணுஸுர மஸுதாகாநுதீயெ ரீ
 ஹெஸு ॥ ௪௦ ॥ நித்யாஹுஸுபுநவணநநாஹு வுரோணபு
 ரெயொகா ஸநெஹுப ரீவஹாநு ஸனிஹிதாஸநெந । தி
 யோஜோநம் தத ஹ ஸரோபு வுபுஸுசு ஸடாயம் வெ
 டாரணுஸுர மஸுதாகாநு தீயெ ரீஹெஸு ॥ ௪௧ ॥ டெஹா

வேதவநேசன். இது தேசவிசேஷத்தாலும் காலவிசேஷத்தாலு
 மேற்பட்டது. அதென்னவென்றால், மாணிமாஸனென்றொரு
 மகாமுனிவரிருந்தார். அவர் வேதவநம்வந்து வேததீர்த்தக்கரை
 யிலிருந்து நிராஹாராய் வேதவநேசனை யுத்தேசித்து மகத்தா
 ன தவத்திலிருக்கும்பொழுது வேததீர்த்தத்தின்னடுவில் சகல
 மான தேவர்களோடும் வேதவநேசன் வைகாசிமாதம் விசாகத்து
 டன்கூடிய பெளர்ணிமையில் பிரத்தியக்ஷமாக வாவிர்ப்பவித்துத்
 தெரிசனங்கொடுக்க வுடனே மாணிமாஸர் திடுக்கிட்டெழுந்தி
 ருந்து தண்டம்போலநேகநமஸ்காரங்களைச்செய்து கைகூப்பிக்
 கொண்டு துதித்தார். அதெப்படியானால் ஹே வேதவநேசா,
 வேதாந்த வேத்தியா, நிர்விகாரா, சுவப்பிரகாசா, போதருபா,
 பூமாநந்தா, புவநவிதிதா, பூர்ணருபா, பாபநாசநா, பார்வதீகாந்
 தா, அப்பிரமேய, அகிலாண்கோடிப் பிரம்மாண்டனாயகா, கால
 காலா, காமநாசநா, நீலகண்டா, நித்தியசுத்தா, தேவதேவா, த
 யாமூர்த்தே; பக்தவத்ஸலா, பாலலோசனா, சந்திரசூடா, சச்சி

தாநந்தா, சாம்பா, சர்வேசா, சதாசிவா, சூலபானோ, மகாதே

தீர் தீயும் வெடீதீயுநுததீயு || கூக || டெவவகுஷணநி
 தெவவ்யாதிம் யாது திவிஷ்டபெ | டெவவகுஷணகெஷா
 க்ஷா டிஷ்டா க்ஷாதித் ஸஜா || கூஉ || ஜீவநுகிம் ஜநாயாநு ய
 யாநுஜாஹம் சுதீ தயா | தவ வாஜாஹம் ஜகம் உஸுபுரு
 ஷாம் டெவீரெ ஸஜா || கூந || பௌஷ்டம்—உதிஸம்பாபி
 தொ டெவ ஸ்யா ஸவபுவரம் டிஜ || மாணாவதும் டிஜ த
 டெஸ ஜீவநுகிம் உஸாஸுதீ || கூச || ப்ராஹ்ம ஸ்ரீணயநு ஸம்
 ஹம் டிபாணிநாஸம் சுபாவயம் | வஸாநிநெத்ருவ ஸகமெ
 டெடுமெவ டெடுவ்யாநித் ஸஜா || கூரு || சுஜுஸ்யாநிவொ
 தித்யாநாம் ஸுராணாம் வுக்ஷாநிவதம் | சுத்ரு ஸாக்ஷாநி
 டிஷ்டா நோஸாநா க்ஷாநிவதம் || கூக || ஜீவநுகிம்
 ஹம் உயாநு திவாஜாநதம் | உதி ப்ராஹ்ம திவாஜாநதம்
 க்ஷம் டிபாணிநாஸம் || கூஎ || திவாஜாநதம் திவாஜாநதம்
 வுஜாநிவதம் | திவாஜாநதம்— டெவடெவடயாவிலொ திவாநி
 டிஷ்டிநெத்ருதம் || கூஅ || டெவஸாவெவ விஸாவகெஷு வ
 ணிபாநாம் திவாஜாநதம் | யாநிஷ்டாநதம் திவாஜாநதம்
 டெவாஹம் ப்ராஹ்ம || கூக || திவாஜாநதம் டெவாஹம்
 டெவாஹம் ப்ராஹ்ம | தவ ஸுஷ்டா ஹவநுகிம் திவாஜாநதம்
 திவாஜாநதம் || எ || பௌஷ்டம்— தயாநிஷ்டி வரம் ப்ரா
 டிபாணிநாஸாய ஸஜா || மாணாவதும் டிஜ ஸுஷ்டிபா
 நம் ஸஜா || எக || டெவதீயு திவாஜாநதம் டெவாஹம்
 ஸஜா || டெநாநுமஹிநெ டெவஸாவெ வகுஷிபாநி
 யா || எஉ || வுக்ஷாஹம் திவாஜாநாம் யாநிஷ்டம் ப்ராஹ்ம

பிரார்த்திக்க மறுபடியுஞ் ஜகதீசன் மாணிமாஸரே யிந்ததீர்த்தத்
 திலெப்பவும் சன்னிதானத்தைச் செய்துகொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்
 தவர்களுக்குச் சகலமான பலங்களையுமளித்துக்கொண்டு மறை
 வாயிருக்கின்றேனென்று சொல்லிவிட்டுக் காண்பத்தியத்தை ய
 னித்தார். பிரகு மாணிமாசர் மறுபடியும் சனைவனங்கி யிந்த
 தினத்திலாவது தயவுசெய்துப் பிரத்தியக்ஷமாக ஸ்நாநஞ்செய்ய
 வர்களுக்குக்காண்பத்தியத்தை யளிக்கவேண்டும். இந்த தீர்த்தத்
 தை தேவர்களோடு கூட வலங்கரித்தபடியாலிதற்கு தேவபூஷண
 மென்று பேரேற்படவும் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்படியே

தரபு | ஸொரயம் காமஸு ஷெஸஸு வெடாரணுரோஹயொ நுஷி ||
 || எ௩ || ஐதாநீம் வளணிபுரோ ராஜநு ரோஸொ வெஸொராவஸம்ஜி
 தம் | விஸாவமஸு ஸீதாஸு வெடாரணுஸும கவிதம் || எ௪ ||
 ஸுமீஷுஸு ப்ரெஸெதம் வெதீயபுரஹபம் நுஷ | கவித
 யொஜநவிஸீணம் வொதயொஜநரோயதம் || எ௫ || வெதீயபு
 ரிதி ப்ரோதம் ஸததம் ஸாமராரஹஸா | ததது ஷெவொ ரோஹா
 ஷெவொ வெடாரணுரோயிநாயகம் || எ௬ || ரோணிரோஸவராஜி
 ரீநுஷுரோணாமு ஷுஸுதெ | ததிராநீம் கவயா ஷுஷுஸுப ஹ
 ம்ரோஷயாநுஷ || எ௭ || யாரோஷபுரெத கிரொஹத ஸம் க்ரு
 தாயெபுரவலி ஷுபுநாசு | ஐதி தெ ஸவபு ரோஷுராதம் ஸம்
 ஹொஸாஹிஷு காரணம் || எ௮ || ஸாஹி கம் ததது ஷெவெஸம்
 ஹஜெவொடவீவதி | வஸிநெ ஸநிவிஷும விதரநுவிண
 ரோஷராசு || எ௯ || ஷெவாதயாநமதம் ஹுத ரீகிஸெ ஸய
 ரோமதா || வநுயாரோம்— ஹநுபொரவிஷுஷுரிஷாதி ஸத
 ரம் ஸகவாரீரெம் || ௮௦ || க்ருவயாதம் தவ ஸுஹம் வொ
 வாயம் ததது ரெ | வுமஸு— நெவ ஸகம் ரீநுஷு
 ண ஷுஷுரீநுத ததிராசு || ௮௧ || தயாநவி யபுஹஸம்
 தததவம் ஸஜெநெவதம் | வகெஷு ததஸுநொவாயம் ப்ரூ
 க்வா ததநம் ரோவிரம் || ௮௨ || வெதீயபுஹி வெஸொகூ
 ஷொரொணுரோஸுயம் | தஸுராவி ப்ரயிதாராஜநாரோ
 ஷொதரம் ஸதம் || ௮௩ || ததஸுநம் கவபுஹம் தநாரீ

சகதீசனனுக்கிரகித்துவிட்டந்தர்த்தானஞ் செய்தார். குசுமார
 இப்போதந்தப் புண்ணியகாலமானதாலிது வேததீர்த்தமானதா
 லீசன் பிரத்தியக்ஷமாகி மறைந்தார். அரதனை வேட்டைக்காகப்
 புறப்பட்டுவந்த வுமக்குப் பூர்வபுண்ணியத்தாலீசன் தெரிசனங்கி
 டைத்தது. ஆகையாலிந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவ
 நேசனை பக்தியுடன் தெரிசனஞ்செய்யக்கடவீர். உமக்குச் சலப
 மாய் முக்திகிடைக்குமென்று சொன்னபுலஸ்தியரைநோக்கி ஒ
 மகானுபாவா மறுபடியுமெனக்குத் தெரிசனங்கிடைக்குமுபாயத்
 தைச்சொல்லுமென்றுகேட்கப் புலஸ்தியரெளிதிலீசன் தெரிச
 னங்கிடைக்கமாட்டாதானுமீந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
 நூற்றெட்டு நாமங்களையுஞ்ஜெபஞ்செய்யுமென்றுபதேசித்துவிட்

டு. இருப்பிடஞ்சென்றார். சூசமாரமகாராஜனுமப்படியே ஆறு யாத்திரைகளையுஞ் செய்து சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து வேததீர்த்தக்கரையிலிருந்து நாமங்களையும் ஜபித்து வேதவநேசனையுந் தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு கொஞ்சகாலமிருக்கும் போது கருணாசாக்ரமான மகாதேவன் வேததீர்த்தத்திலாவிர்ப்புவித்துச் சூசமாரனைநோக்கி, யரசனே அபிஷ்டத்தை வரிக்கலாம். உன்னுடைய யாத்திரைகளாலும் நாமபாராயணத்தினாலும் சந்தோஷித்தோமென்று சொல்லவப்பொழுது சூசமாரனீ

கூடகிம் ப்ரயஜாடி ப்ரத்யஸ்தேவி ஸதூர | சுஷிநிநெதவி
 சித்யூநாம் சீஹாடுதம் அக்ஷதாம் வுஜி || ௧௦௭ || சுஷிநிநெ
 வெடிதீயேய ஸாக்ஷா யஸூம் நிஷெவதெ | தஸ்யூவி ஜீவநு
 கிஸ்யூக் ஸடிணவ சீஹேஸூர || ௧௦௮ || ஸ்லோத்ருண சித்ய
 தெநாவி யோதநஹம் ஸளதி சோநவம் | தஸ்யூவி சீகிடிதாத
 வ்யா ஹாதயொ சீநஸெவிதாம் || ௧௦௯ || ஸததவ்யூவரம் ஷெ
 ஹி யடிநாமுஹஹாமஹம் | நாரடித் தயோதஸிவி வரம் ஷக்யா
 ஷெவொதநகிடிம் நுணாஜிமாசு || ௧௧௦ || ராஜிதவி வெடிவி
 நெ ஷப்யாதாம் வுநராவரக் | வெடிாரணெஸூரம் விஜம்
 வடுஜயிக்ஷா யயாவமடி || ௧௧௧ || ஜீவநுகிஸுபம் ப்ராப்ய
 ராஜிம் ஸஹ வுநநடிவம் | ஹதூவ விஷயாநந சீநெ
 சீகிடிவாவ ஸம் || ௧௧௨ || ஹதேதக் ஸவடிவோப்யாதம் சீணிசோ
 ஸஸ்ய வெ நடிவ | வடுஹோரஸ்ய வரிதம் ஸவடிவாவஹ
 ரம் ஸுஹம் || ௧௧௩ || ஸதக் பவித்ரோயுஷ்ய சோப்யாநம் யம்
 வடுநரம் | ஸுணொதி ஸூயா ஸாடிம் ஹகிடிதகிஸு
 விகி || ௧௧௪ ||

ஹதி ஸ்ரீஸூரெந வுராரணெ ஸநதூசோரஸஹிதாயாம்

கஷேத்ருவணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணெசோஹாதே

வெடிதீயேயெவெவெ சோணிசோஸவடுஹோரயொ

ராவாவ்யாநஹாசீ ஸவடிவம்ஸதூதரஸததரோரஜ்யாயம் ||

ஹத்யஷ்டத்ரிம்ஸொரஜ்யாயம் ||

யேயிருந்து மறுபடியும் தீர்த்தயாத்திரைகளைச்செய்து வேதவநே
 சனைப் பக்தியுடனாராதித்துச் சீவன்முத்தியை யடைந்து தனது
 நகரத்தை யடைந்து நீதிவழுவாமல் செங்கோல் செலுத்தி வெ
 குளிதமான போகங்களைப் புஜித்துவிட்டு முடிவில் சிவசாயுச்சி
 யத்தை யடைந்தான். மாந்தாதாவே யிதுதான் சூசமாரனுடை
 ய சரித்திரம். இந்தப்படியனுஷ்டித்தவர்கள் முத்தியையடைவார்
 களென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதைக்கேட்டவர்களும் படித்த
 வர்களும் முத்தியடைவார்களென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஹநத்குமாரஸம்மிதையில் முற்பத்தெட்டாவதத்தியாயம்

சூசமாரசரித்திரம் முற்றிற்று.

கய வனகொநவகூர்ரிஞ்சொடியாய் ||

—(0 :)—

போடாதா— யாஜுவதூஸு டெவெஷ்டு வெததீயபாவ
மாஹநாசு | ஜோநாவாவிஃ கயம் ஸ்ர ஹந்நெதெய்யாசுவி த
தூதம் || ௧ || மாமெய்யாசுவி டெவெஷ்டு வடிஷு கரணாகர |
நாரடிஃ—ஸுணு ராஜந்நவகூர்ரிவெததீயபாஸு வெவவடி ||
|| ௨ || பாஜுவதூஸு மிஸீரோநு ஸவபுவெதநுஸாபாபுக்ருவொறு
ஸவபுவெதாயபு சிஸகூர்ரிஜவஹவ || ௩ || நாவீசுபுதிஷி
தஜோநா மிஸிநாசிவாவஹ | கொடியபுஸுதீநா ரோதெ
கூசிதிஸுததூ ரெ சிதிஃ || ௪ || நொவயாதி ஸிதினஸாசு கி
கதபுஷம் சியெதூஸு | தீயபாதுராவரொஹகூர்ரி வவா
புயிவீரிபாடி || ௫ || மஜாடிஸவதீயெஷ்டு ஸாதஸூர்ரி
மெநவஷா | நபுதிஷிதெவாவீதி ராதநி விஷமெ || ௬ ||
யாஜுவதூஸுதொவிசாநு பூதிஸநிவதயெ | வெதாரண
ஸும பூவ ஜீவநுகெஸு ஸிவயெ || ௭ || உஷிகா ரோஸோ
தூ தஹ்மெ ஷபூதயா மிஃ | சூதாநம் வாவநீகூதூ த
தஸுமிஸததிஃ || ௮ || ஸ்ர ஹநெதகூர்ரிஜோநா ஜீவநுகி

மு ப ப த் தோ ன் ப தா வ து அ த் தி யா ய ம்.

நாரதமகாமுனிவரே ! யாக்கியவல்க்கியரும், மைத்திரேயீ
யும், காரீயும் வேததீர்த்த ஸ்நாநத்தா லெவ்விதபாத்மஞ்ஞானத்
தைபடைந்தார்கள் சொல்லுமென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதர்
புகலலுற்றார். கேளுமரசனே ! முன்காலத்தில் யாக்கியவல்க்கிய
ரானவர் சகல வேதங்களையுமத்தியயனஞ்செய்து அதினர்த்தத்
தை விசாரித்து மவருக் குறுதியான ஆத்மஞ்ஞானமுண்டாகாத
தால் நமக்கென்னப் பிரதிபந்தமிருக்கின்றதோ தெரியவில்லை.
வெகுதடவை வேதாந்த விசாரஞ் செய்து முறுதியானஞ் ஞான
முண்டாகவில்லையென்று கவலைகொண்டு தீர்த்த யாத்திஷூ
செய்து வெகு தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து மிஷ்டஞ் சித்திக்
காமல் மனம்வருந்தி வேதவனம்வந்து, பிரதிபந்தக நிவிருத்தி

வ்ருவிவ்யெ | ஸ்ரஹபாத்ராந்தியா க்ருகூர் ததொழலுள ஹ
 நுமாவஸரொ || ௯ || வெடிதீயெய் நிஜீஜாய வெடிாரண்யிநா
 யக்ய | நிஷெவ்ய ஸுஸ்ய்தொ தேவெ ஸீவ்யக்யஸ்ய வெவெ
 நி || ௧௦ || சூதாநம் விநயாரோஸ நகூர் வெடிாடவீவகிழ | ய்யா
 யத்ஸஸ்ய ஹொயொழஹநாந்யடித் தி ரோஜெதெ || ௧௧ ||
 ய்யா ஸ்வெவ ஜமஜீவ ஂஸாஸாஸாய்யபுதம் | ஹாதி தத
 ஷிஷ்வாவி ஸெஸஜீவ ஜமந்யுஷா || ௧௨ || தஸாந நாவி
 ததொந ஸொஹ்வஹ க்யதீ ததம் | நாவி க்யத்யம் ஜெ
 ஷாநம் நாவ்யுமாவி ரோஜெதெ || ௧௩ || ஸ்வ காமாஸஜ்வ
 ண்டுமிவிடகாரெகநித்யதாம் | விஷாநநாஅயாடிஸாஸு மூணா
 ரோஜெவ இக்யகா || ௧௪ || சுஹஜெவாஸஸாஸாஸம் கடிாடவீதி
 ஷ்யா ரிதி || தஸ்யாவீந்யுப தீயுட்ய வெடிஸாஜ்யஸ்ய வெ
 ஹவா || ௧௫ || ததொதிதம் க்யதாயெய்யாயம் யாஜ்வெய்யா
 ரிஜீஸாஸம் | வெடியுட்யுநாநாஸெய்யுந ஜீவநாகிப்யாபக்ய ||
 || ௧௬ || வெடிாடவீவகிம் நகூர் துஷ்டாவ ஸக்யதாஜ்வி || ௧௭ ||
 யாஜ்வெய்யம்— யொவீயாயுடிஜம்ஜமக ஸ்யஜிவிஸாஸக்யத்யொ
 ஹதி ததக்யா யுஷதேநநயா வரையா வீணாவிநிநிஷிரா | ௧
 நஸவடிஜம் ப்விஸ்ய ஸததம் ஸாஸார ஜகூரம் ஸடிா த்வெ
 தவ

யின்பொருட்டு மூன்றுதடவை பிரம்மயாத்திரைசெய்து பாண
 வாரத்தில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வேதவநேசனைத்
 தொழுது சமீவிருகூத்தி னடியிலிருந் தாத்மாவைத் தியானஞ்
 செய்ய, அப்போதவருக்கு நாம் ஸ்தூலரூபகூமகாரண சரீரங்
 கள் மூன்றுகளுக்கும் சாக்ஷீ, எங்கும் நிறைந்த சுத்தசித்தாயுள்
 ளவன், நம்மிடத்தில் சகலப்பிரபஞ்சமும் கற்பிதம், நம்மைத்
 தவிர வேறு வஸ்து மூன்று காலங்களிலுங்கிடையாது, நாமே
 தன்னியன், நாமே சகலமும், நாமென்னாளும் முக்தனென்று
 துதியான போதமுண்டாயிற்று. உடனே முனிவர் மகத்தான
 சுந்தோஷங்கொண்டு வேதவநேசன் சன்னிதானத்தை யடைந்து
 ஸ்தூதிக்கலுற்றார். யாதொரு வேதவநேசன் லீலையினால் மூன்று
 லோகங்களையும் படைத்துப் பாதுகார்த்துத் தன்னிடத்திலேயே
 லயிக்கச்செய்கின்றாரோ அப்பேர்ப்பட்ட வீணாவாதவிதூஷிணி

ஞானமுதாயம் பூசுவநாயகம் ஹஜை கிடுகல் || கள்ளி ||
 ஜாமுசுஸவஸுஷுவிஸகூ ரிதாஸ்யாநுத ஸாநுநகூ
 தெதெஷா ராமகிநிமுதிளவ ஸகலம் யொலாஸயத்யுநகூ ||
 கஸுநுதொ விஸு ராஜிஜிபுரஹிதொ வெஜொரவரொகூஸ
 தாந்தவெஷாநுநிடுகல் || ௧௮௭ || யொரவஸூத்யுயாவாநுப
 ஜநகொஜி ப்ராபலாவெகூஸ ஸுதகெகூஸ ஸாஸாஸா நிவி
 லுபுஸெவநாஸ விஸு || ப்ராபுஸஸு நிர்ஹூஸ ஸுததம்
 ஸவடும் வுநகி ஸுபம் தம் வெஷாநுநிடுகல் || ௧௮௮ || ஸுபெஷு
 ஷஜிபுரொரவிலிம் நாநுசுஸுதொகிதயா ஜாமுசிஸுஜிஹம்
 ஸுஷுவிரவி ஸாஸெஷுஷி ஜெஷுஷகூ || ததவஸுவிவ
 யுபெயவிகுதஸுதொகி யொலாஸதெ த்வெஷாநுநி
 டுகல் || ௨௦௭ || ஜாமுஷுஸுஷுவிவிஸுஜிஹம் ஸுதாயரீ
 தம் ஸுஷாபுஜொகூரநுதி ஸுதஸு ஸகலம் வஸுநு
 வெஷாநுதொ || ஸுதகெகூ ஜிபுஷு ப்ராசுஷு க்யுபயா ரெகூ
 ஹவெஷுஸுபெதம் வெஷாநுநிடுகல் || ௨௧௭ || ஹிஷுஸு
 பூரீவாஸநாம் ஷுபயகி ப்ராபுஸநாம் ஸவடும்ஸுதகூ
 வஹாரெவகிநுமாம் கொஸாதுயீவாஸநா || யஜிநீ துஜி
 தீஸஜீவஜிமதாம் ஸாகூரததாம் வாஸயம் ஸு வெஷாநுநிடு
 கல் || ௨௨௭ || யொரவஸூதிதயொஷுபஸுதிபாநாம் ஹாஸ
 கொஜஹம் ஸுஷா பொரஹம் ததஸுதயொரவி ஸுஷா ஸாகூ
 விஸுஸிநுயம் || ததவடும் ப்ராபுஸயநுவி ஸுஷாஸுஷொஹு
 ஹொஷதாஸ யஸு வெஷாநுநிடுகல் || ௨௩௭ || கதயாரம் கர

நாயகனான வேதவநேசனை வணங்குகின்றேன். யாதொரு சகதி
 சன் ஜாகரம், ஸுவப்னம், சுழுப்தி பென்றும் மூன்று அவஸ்தைகளையும், அதுகளினுற்பத்தி நாசங்களையும், மனமடங்கிவிருத்தியற்ற சமாதி நிலையையும், பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு சர்வசாக்ஷியாயிருக்கின்றாரோ அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசனை வணங்குகின்றேன். யாதொரு ஜகதீசனைத் தானாகவறிந்தவர்கள் தேகவாசனை லோகவாசனை சாஸ்திரவாசனைகள் நீங்கிச் சகத்தையுந்தானாகவறிந்து ஜீவன்முத்தியை யடைகின்றார்களோ அந்த வேதவநேசனை வணங்குகின்றேன். கர்த்தாவாயும் கரணமாயும் விஷய

வரம் டிராதி விபுஷெடு ஸ்ருணி யந.நஸெவிதழ் || ௩௧ || சுத்ர
யாத்ராவியாநெந ஸ்ரோதெதுஸுஷ்டிவெஹி ரோழ் | யாஜேவ
ஸ்ரீ:— வெடாரணுஸ்யெ ஸ்ரோதி ஸ்ருஹயாத்ராதிரஜேநாசு ||
|| ௩௨ || ஸ்ரோதெந வெடதீயெடுவலிஸ்யா க்ஷிபுஸெவயா |
யயா ரெ நிஸிதம் விதம் க்ஷெரெவாஹிதி ப்ருஹா || ௩௩ ||
தயா நிரநுரெஸ்யபடா ஜீவநுகி ஹடுவெநி | க்ஷாவிடிவி
ரெ ரோஹடு டிபு ஹக்ஷிதி: ப்ருஹா || ௩௪ || ப்ருதிவாஸாதிவி
ஸாத்ரஸுஹயீ நடுவிஹநுதாழ் | நாரடி:— ஹதி ஸம்பு
யிடுதஸுஹ ஸ்யாஸவித்யாஹ தம் ரோமிடி || ௩௫ || ஸெவெடு
ஷாதிவி ஜநடுநாம் ப்ருதிவாஸவிவஜிடுதழ் | ஜாநடுதடிதெ
ஸ்ருஹ ஸ்ருஹயாத்ராவியாநத: || ௩௬ || வெடாரணு வெட
தீயெடு ஸ்ரோநாஸெவ நஸஸ்ப: | தஸாஜாந ப்ருவிப்யுடி
ஜாநீ ஜாநவாஸு தம் || ௩௭ || ப்ருதிவாஸநிவ்யுத்யுடி ஜீவ
நுகிபுவிப்யெ | வஸெநடுநெ வெடவநெ நித்யம் யாத்ரா
ராபண: || ௩௮ || க்ஷிபுதெவய ரோநெ வஸ யாத்ராம்
விபாயவ | நிஜிஜிவ வெடதீயெடுவஸு டிபுஷா ரோநெஹந்தயா ||
|| ௩௯ || நாஸுஹயீ: க்ஷாஸவிஸ்யா ஜீவநுகிவிரா தவ |
ஹத்யுக்ஷவநம் டெவெஸாம் வெடகாநநநாபக்யு || ௪௦ || யாஜேவ
ஸ்ரீ: ஸாந: ப்ராஹ நஸுபுத்யாஜ்ஜிஹிடிபக்யு | ரெதெத்யுஸு
மாபுஸு ஸீக்ஷாஸுத்யாதிஹந்த: || ௪௧ || நெவாயொ ஜா
பதெ க்ஷாஜீவநுகிடுஹஸுரா | ஸநதயொரவி ஸொயாய
வடொவாயம் ரெஹஸுரா || ௪௨ || ஸிவ:— தயொஷ்யுத்யா
விதம் கருஷ்ணிடுதம் காரம் | ஸ்ருஹஜாநப்ருவிப்யுடி

மனதிலுள்ள அபிஷ்டத்தை வரிக்கலாமென்று சொல்ல வப்பொ
முது முனிவரீசனைநோக்கி ஹே ஜகதீசா ! உம்முடையவனுக்கிற
கத்தாலாத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தேனிற்தஞ் ஞானமிப்படியே
நிலைத்துச் சீவன்முத்தியை யடையும்படி தயவுசெய்யவேண்டும்.
மைத்திரேயீ காரீ இருவர்களும் ஸ்திரீகளானபடியால்வேதத்தை
யத்தியயனஞ் செப்பவிடமில்லை. அவர்களுக்குஞ் ஞானமுண்டா
குமுபாயத்தையு முறைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்
போதீசுன் முனிவனைநோக்கி இந்தவேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானத்தி

ஹபாதுராவகாரய || ச௩ || வெத்தியெழு தயா ஸாநம் கா
 ரயிகா ததஃவாழ் | ஸ்ரீகெழவி ஜோநவிய்யுய்யம் ஸாவய
 கம் ரீநீஸா || ச௪ || ஸாபுதி கொடிதீயெழுவிந வஸா
 ஸ்ரீஹ வடிஸு | வுவிரோரொஹகி க்ஷிபு ரீநீதாயுஸந
 யொரீபுமீந || ச௫ || ஹத்யுக்ஷாநதபுரீமரீ வெதாரணயி
 வஃ ப்ரஹம் | பாஜ்வெய்யாநவ்யுதயொஃ காரயிகா ஸிவொ
 தித்யு || ச௬ || ஸரீரீமெ ஸ்ரீதஸாஹ்யாந தக்ஷஜோநரீவா
 திஸக | கிம் ப்ரியம் யுவயொஹயுகி வஸு தொகெ விவார
 தஃ || ச௭ || ஹகி ப்ரெஷு உஹ தமெஸு ஸாவிப்யாயரீயொ
 வதஃ | வெயாநு ஹதயா ப்ரியம் வுதஃ ப்ரியம் கெஷு
 யநாதிசு || ச௮ || மூஹம் ஸய்யாஸநம் வஸு ப்ரியம் ஸ்யாபு
 தஹமெஷணு | ப்ரியாஸு வஸவொ ஜாதிருத்யுஷா ஸவ
 துதரீ || ச௯ || ப்ரியா ஸ்ரீஹாதிவொகாஸு ஸிவாடி ரெவதாஃ
 ப்ரியாஃ | நதீஸரீ உதொயாநி ப்ரியாணிவ வநாநுவி || ௩௦ ||
 தீவாஸீதாடிவொ வாதாஃ ப்ரியம் ஸுக்ஷுநாதிபக | சுப்யா

னாலும் பிரம்மபாத்திரையினாலும் உமக்குஞ் ஞானமுண்டாய்
 நிலைத்தது. இதுபோலஞ்ஞானி ஞானத்திர்க்காகவும் ஞானீ பி
 ரதிபந்தக நிவிருத்திக்காகவுமிந்தபாத்திரையையும் ஸ்நாநத்தை
 யுஞ்செய்யவேண்டியது. மைத்திரேயீ காரகீ இருவர்களையும்ப்
 படியே செய்வித்து வன்னிமரத்தடியிலிருந்து ஆத்மோபதேசஞ்
 செய்யும். ஞானமுண்டாகுமென்று சொல்லிவிட்டசனந்தர்த்தா
 னஞ்செய்தார். உடனே யாக்கியவல்க்கியர்வர்களிருவர்களையும்ப்
 படியே செய்வித்து சமீபுலத்தடியிலிருத்திக்கொண்டு உங்க
 ளுக்கு லோகத்திலுள்ள வஸ்துக்களிலெது யிஷ்டவஸ்துவாகத்
 தோன்றுகின்றதென்று வினவ வப்போதவர்களவரைநோக்கி மகா
 னுபாவா! யெங்களுக்கு முதலில் பதி, பிரகு புத்திரன், பிரகு
 க்ஷேத்திரம், தனம், தான்னியம், ஆடை, ஆபரணம், கிரகம்,
 படுக்கை, ஆஸநம், பசுக்கள், நல்லஜாதி, பிரம்மலோகம் முதலா
 ன லோகங்கள், சிவ விஷ்ணுமுதலான தேவதைகள், நதீ சமுத்
 திரம்முதலான தீர்த்தங்கள், தவத்துக்குரியவனங்கள், தீபம் மு
 தலானச் சோதிகள், குளிர்ந்தகாற்று, ஹாரம் சந்தணம் முத
 லான வஸ்துக்களிடமாகத் தோன்றுகின்றன. இவைக

ணயி வஸ்துஞ் சி யாமி காலாநரெஷு || ௩௧ || ப்ரியாணெய
 ஸவந்யுத் ஜமஸஸவயம் ப்ரியம் ததம் | யாஜ்ஞவத்யு: — நெ
 தாமி ப்ரியாநவாணி வீதிரந்யுத் விஜ்யெத || ௩௨ || ம
 ஹக்ஷெத்யநாஜீநாம் ரதஹநிஷணவாஸஸாபு | ஸம்பாடிநெ
 ரக்ஷணெய க்ஷயெ க்ஷுஸாஹிஸம்ஸவாஸ || ௩௩ || யொரடிஷ
 ந்யவாஹிஷஸவயுடா லீகிவயுடநாஸ | க்ஷியாணெய க்ஷு
 ண்யுள ஸம்ஸஸாஸவி தெஷுந || ௩௪ || சூதநஸ்திவஹ
 நாய ப்ரியம் ஸவயம் நயாந்யுயா | வீயிதொ ராஜிஷுஷ
 நெஷு ஸெஷு த்யுக்ஷா ப்ரியம் ஸாத்ய || ௩௫ || ரக்ஷத்யுத்
 நநெவாதம் ப்ரியாநாதா நவெதாஸ | யொராடியொ ந்ய
 நெவெயுடா ஸ்யுக்ஷா டெஹெய்யாஹிஷ || ௩௬ || ப்ரியம் ரக்ஷ
 திஹி ப்ராணாந ப்ராணாம் ப்ரியதரி ஸாதம் | சிஷிஷு
 சிஷிஹி ப்ராணா மஹநெயெதி நிஸிதம் || ௩௭ || தெஷு
 ப்ரியம் நெவெக்ஷெய ஸாத்யநா ஹிதரிஹதி | தஸ்யாஸ ப்ரிய
 ஸிஷாத்யாயம் விஸுநிஷுத்யா நிரஜநம் || ௩௮ || யாபெயா

ளிவொவ்வொருகாலத்தி லொன்றொன்று களிஷ்டங்களாகவே யி
 ருக்கின்றதுகள், யோசிக்கும்போது சகலமும் பிரியமாகவே
 தோன்றுகின்றதென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது யாக்கிய
 வல்க்கியரவர்களைநோக்கி யிதுகளொருநாளுமிஷ்டவஸ்துக்களா
 காது. பிரியவஸ்து வேறேயிருக்கின்றது. அதினிடத்திலேயே
 யெல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பிரீதியிருக்கின்றதேதவிர வேறில்லை.
 அதாவது தன்னுடைய சுகத்திற்காக மற்றவஸ்துக்களில் பிரீதி.
 தானென்கிற ஆத்மாவே யெல்லாவற்றிலும் பிரியவஸ்து. மற்றவை
 களைத்தேடுவதுங்கஷ்டம். தேடினவஸ்துக்களைக் காற்பது கஷ்
 டம், கார்த்ததைச் சரியானபடி யுபயோகப்படுத்துவதில் கஷ்டம்,
 இவைகளாலாத்மாவையல்லவோ லோகத்தில் திருப்திசெய்கின்றார்
 கள். திருடன்முதலானவர்களைக் கட்டியடிக்கும்போது ஆத்மா
 வைக் கார்க்கவேண்டித் திருடியவஸ்துக்களுயர்ந்ததுகளாயிருந்த
 போதிலும் மாறிக்கொடுத்துவிடுகின்றார்கள் பார்க்கவில்லையா,
 ஆகையாற் சகலமுமாத்மாவுக்காக யேற்பட்டிருக்கின்றது. அந்
 மாபிமானத்தாலவைகளிலபிமானம், அபிமானத்தால் தோன்று

ஸூராயம் ஸ்ரீதிஸ்தாநவாயிநீ | ஊஜாராஸஹ்யஸுஸூத்
 தூஜம் ஸாவஜிதத்யு || ௩௯ || சுநிஹ்வாயு சூதாய ரிதூ
 ஜஸவஹா பியம் | ஊஜாராஸஹ்ய தது ஜமஹேததுராவஸு ||
 || ௪௦ || சுநுதம் ஸவவஹேவ்யு ஸாதாராதம் நவெதஸு |
 தஸூஜுஷே ப்ரூதெ வஸுநுஸிவாதிபியாதகெ || ௪௧ ||
 நவீஸெஷேதிம் கூபபாஸு ஸாதாராதயியம் ஸுயம் | கூபபா
 தெநெவ ருகிஸு ஜீவநுஸு ஸவவஹி || ௪௨ || தஸூஜு
 வாஹ கயூணா வஹபுஷி வஸுதம் | ஸவபு ஸாதேதி
 கூரூதம் ஸுயம் ஸதூஜிவகூணாஸு || ௪௩ || ஸவபுராதத
 யா ஹாதி ஹெநுஸெஸாவராவியிம் | ஸவபுஷிபுஷெவாத
 ஸவபுஜ்யாநயபுஸஹ்வாஸு || ௪௪ || ஸவபுராதேதி யிம் ஸ்ரீதி
 ஸபாநயபு நவாயபுதெ | நாரஹிம் — ஊதூஸாராதேண
 தயொஸகூஜூநம் ப்ரூதிஷிதத்யு || ௪௫ || யாதூவியாநாரஹி
 தூரெஹிதீயபாவமாஹநாஸு | ஸாநாஸு ஸாபுதிஹெஹா
 பூதீயெபு ஸூஹேவாவி ஹெ தயொம் || ௪௬ || தகூஜூநொ
 ஊவஹாரா ஜீவநுகிரஹநுபவ | தஸூஜூரெஹிதீயெபு
 ஸிவ ஸாதி ஜூநவாவஸுயாஸு || ௪௭ || ஸவவ ராஹேஜு ததீ
 யெபு யாஜூவஹுஸு யீதே | ஹெதெயூரூ சுய மா
 மபூரூ ஸாநாஸு ஜூநாவிரீரிதா || ௪௮ || ஸவதஹுஸு
 ராயாஷம் யநு ஜுஸுஸுநாஸுநு | ஸூரூநம் வந்தாநா

கின்றவஸ்துவில் அபிமானம்நீங்கினாலதுநமக்கனர்த்தமாகவேதோ
 ன்றும். யெல்லாமாத்மாவே சங்கற்பத்தால் பலவிதமாக தோன்
 கின்றது, யெங்கும்நிறைந்து. யெல்லமாகவிளங்கும் சுத்தசித்தா
 னவுங்களுடையப் பிரத்தியகாத்மாவையே நீங்கள் தியானியுங்க
 ளென்றுசொல்ல வப்பொழுதிருவர்களுக்கும் மெய்யறிவுண்டாகி
 யெல்லாந்தானாகவே பிரகாசித்துச் சீவன்முத்தியை யடைந்தார்
 கள். யெந்தச்சாதியானாலும் ஆத்மஞ்ஞானமுள்ளவர் பெரியோர்.
 ஸூந்தாதாவே யாக்ஷியவல்க்கியர் மைத்திரேயீ காரீ யிவர்களுக்கு
 வேததீர்த்தஸ்நானத்தால் ஆத்மபோதமுண்டாகிச் சீவன்முத்தி
 யேர்ப்பட்டது. இதைப்படித்தவர்களுக்குங் கேட்டவர்களுக்கு

ஐங் ஸுண்தாம் சுகிரவ்யபா || ௬௯ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரேஷ்வராரணை ஸநதூரோரஸஹிதாயாம்

கௌதவணை உபரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதெயு

வெடிதீயபுரிஹிதோநுவணபுநஹாசி

கஷ்டாவிம்ஸதூதரஸதததோஜ்யாயம் ||

ஐதெயுகொநவகூரிம்ஸோஜ்யாயம் ||

கய உகூரிம்ஸோஜ்யாயம் ||

ரோஸாதா — கயபெதவிஜூநம் ப்ராஹ் ஹி ஸ்ரெத
கெதூநா ! ஸூநெந வெடிதீயெபுலிங்வடி ஸ்ரஹேமெநே ||
|| ௬ || நாரடி — ஸ்ரெதகெதூம் வுரா யீரோங் வஸங்வெடிவெந
ஸூமெ ! வுஹாமவ்யக்சிஞ்ஞெவ டெவ்யாஸுனியிரோஸிதம் || ௭ ||
சூவீநம் ஸூபுரே வுணெ கஜாலிங் ஸுமாராம் சூநிம் !
புணேடி டிணவஹ்ஜா வபுஹ விநயாநிதம் || ௮ || ஸ்ரெத
கெதூம் — டிஹே காரணுதொஸுஹநவகூகூஸ்யொ

மிகபரசுகமுண்டாகி முக்தியுங்கிடைக்குமென்று நாரதர் மொழிந்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்
யாக்கியவல்க்கிய சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதரைநோக்கிச் சுவேதகேதுவானவர் வேத
வந்தத்தில் பிரம்மஞ்ஞானத்தை யடைந்த வரலாறெவ்விதமென்று
மாந்தாதாவினவ நாரதர் சொல்லுகின்றார்: — அரசனே சுவேத
கேதுவானவர் தனது பிதாவான வுத்தாலகரைப் பார்த்து ஓசத்
குரோ ! தாங்குளெனக்கு ஒன்பதாவிருத்தி யுபதேசஞ்செய்தும்

பிரம்மஞ்ஞானம்நிலைக்கவில்லை. ஆகையால் ஞானம் நிலைக்குழுபா. யமென்னவென்று கேட்க வப்பொழுது உத்தாலகர் புத்திரனை நோக்கிக் குழந்தாய் ! சுவேதகேதோ ! ஒன்பதாவிருத்தி யுபதே சஞ்செய்தும் பலக்காதப் பிரம்மஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகம் பலமாயிருக்கின்றது. ஆகையாலந்தப் பிரதிபந்தக நிவ்ருத்தியின் பொருட்டு நீ நமது குலதெய்வமாயும் சகலஜகத்திற்கும் மாதாவாய்மிருக்கின்ற வீணாவாதவிதூஷணியை யாராதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப் பராசக்தியின் பூஜையின் விதிமுறையையுப தேசித்தார். சுவேதகேதுவுபதேசப்படி பரதேவதையின் ஸூக்த்

ராபு ||௧௩|| சூரணவரோவாடுவெல்லு வரணவாடுதே வரணவாடுதே ||
 வகுஜயாரோவ விலவெவ மபுலவாஷ நிவெவெநம் ||௧௪|| யகு
 வஜீவாஜிவிவெவ வரவெவெவ ரவகுவெவெவ || வரவில
 வவ்வகுவெவெவ வகுஜயிகா ததவரபு || ௧௫ || வகுஜ
 ணதயம் கபுரா நகா ததாடிவஜஜ || சிரவசுஜ்ஜிவாராய
 தவடிவ ப்ருதிவகுஜிதாபு || ௧௬ || வெவதகெதா—
 யாவலிச வரவாஜிகா வவவயீ யாவகுணபுரகுவா சி
 வா யாவாஜி திவாரா வரவபுரவரிதாடிவாடி வவா
 கெவவா || வெவகா நிதவாராஜிதா வகிபுஜிகா யாவவ
 காபா வதீ தா வரணவகுஜிணி ப்ருதிவநாயீபா
 வஜி நிபுதாபு || ௧௭ || வகுஜாநாபுரவாஜிகாடி வதீ
 த வரவபுரகுவெவெவ யாபிடுவகுஜிவதீ வததா
 வபுஜி யயாவதடுதே || ததவ வரவாடி வவதடுதே
 வகுஜிபிரிடுத தஜமவாடிதா தா வரணா + நிபுதாபு ||
 || ௧௮ || யா வரவபுடிவெவ வெவசிரிவெவ வபுபுபு ஜிவெவ
 ரவெவெவவாபா வியாய த வபுடிவெவ வாயிகெதாடிதா ||
 வபுபுபு தகவகுஜிபிவிதவவரவெவ வகவ ரவெவா வபு
 வதீ தா வரணா + நிபுதாபு || ௧௯ || வகுஜிவகுஜிமத வஜி
 வவரிதா யாடிவகுஜிதாபு வதீ வாயா வகவதீ வபுடிபு ரபு
 தடுவவபுபுதாபு || ௨௦ || கதயபுரிசு ரவெவாமணவதீ வ
 ஜிங்கா வபுடிபு தா வரணா + நிபுதாபு || ௨௧ || வகுஜி
 வகுஜிதவவவகிகாகுஜிபிரியம் வகுஜி தடுவவபுபு வகு

தங்களை ஜபித்துக்கொண்டொருமண்டலமாராதித்து வணக்கத்
 துடன் சிரமேல் கைகுவித்து துதிக்கலுற்றார். அதெங்ஙனமெ
 னில் யாதொரு பரதேவதையானவள் தேவலசித்ருபிணியாய் சகல
 சகத்தினுடையவும் இருதயகுகையில் புகுந்து ஸாக்ஷியாய் விளங்
 குகின்றாளோ அப்பேர்ப்பட்ட வீணவாத விதூஷணியை நான்
 வணங்குகின்றேன். யாதொரு பராசக்தியி னனுக்கிரகத்தால்
 பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர், ஈசுவரன், சதாசிவரென்கிற ஐந்து
 மூர்த்திகளும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம்,
 அனுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து தொழில்களையும்
 குறைவற நிறைவேற்றுகின்றார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட வீணவாத

உலிடி-குவிணி பி.யஸிவெ வெடிபுலீஸெ நஃ || ௩௧ || நார
 டி:— ஐகிலுதா சீமாடெலீ ஜிதவீணாரவா மிரா | ப்ராஹ
 ப்ரஸநா தஜேஷிம் ஸெதகெதும் நுபொததி || ௩௨ || டெலீ-
 துஷா2ஷி ஸ்லாதுவயெபுண தயெவாராயநெநய | சி
 தொவரம் மதுமாணாஸம் யடிவீவிதஜே தெ || ௩௩ || ஸெத
 கெதும்— யடி ப்ரஸநா டெவெஸி யடிதெ சியுநு ம்ஹம் |
 சீமாசீமெதவிஜூநாஜீவநுக்கிம் ப்ரயய ஹா || ௩௪ || டெலீ-
 கஸு தெ வானிதம் ஸ்ரஹநவிரெண வராநதி | ப்ரதிவந
 கபதாரா ஜீவநுக்கிவபுதவ || ௩௫ || க்ஷஜே வெடிவிவிநெ
 ஹுத் ஷபாதுயா தநு || வலிசீக்யுத் வெஸெஷ்ர
 ஸ்ரஹயாத்ராம் வியாயதம் || ௩௬ || வெடிசீயெபு2ய வெ ஸா
 க்ஷா ஸுயாகுடுவெவ சிசீகெ | சீதனியள ஸாபுரெ சீம் ஸி
 க்ஷா ஸ்ரஹ விவாரய || ௩௭ || டுபசீமெதவிஜூநம் ஜீவநுக்கி
 காம் ஹவெசீ | க்ஷபாக்யுதஜிம் ஸ்லாதும் யொ2நஹம் ஜிவதி
 சிஜ || ௩௮ || ஹுகிசீபுக்கிஸு தஸ்யாஸம் சீத்ரஸாடிஷ்விஷிதி
 ஐத்யுகா ஸா சீமாடெலீ தடுஷீம்ஹாவசுபாமதா || ௩௯ ||
 க்யாயம் ஸெதகெதும் க்ஷுக்ஷா யாத்ராகிம் வுநம் | ஸாக்ஷா
 2ய வெடிசீயெபு2ய ஸுயாகுடுவெ நுபொததி || ௪௦ || ஸா
 ப்ரெ ஸஸ சூவீநொ ஸ்ரஹாநிநயடிததி | கடுதெதம் வ

விதுஷிணியை நான் வணங்குகின்றேனென்று பலவிதமாகத்
 துதிக்கவப்பொழுது அம்பிகையா விர்பவித்து ஹேசுவேதகேதோ
 உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தினாலும் பூஜையினாலும் மிகவுஞ்சந்
 தோஷித்தேன். வேண்டுமென்கிற வரத்தை வரிக்கலாமென்று
 சொல்லச் சுவேதகேதுவு மம்பிகையைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து தன்
 டம்போல்பணிந்து, மயிர்சிலிர்த்துக் கைருவித்துக்கொண்டு ஹே
 பரதேவதே! என்னிடம் பரிபூரணதையை யிருக்கும்படித்தெல்
 னக்கத்துவைதாத்ம விஞ்ஞானத்தையளித்து, ஜீவன் முக்தியைத்
 தந்து, பாதுகார்க்கவேண்டுமென்று பிறுர்த்தித்தார். அம்பிகை
 யுமவரைநோக்கி, என்னுடைய வனுக்கரசுத்தால் பிரதிபந்தம்
 றுப் பிரம்மஞ்ஞானமுண்டாகி, ஜீவன் முக்தி சித்திக்கும். ஆனால்
 நீ இந்த ஸ்தலத்திலாறுயாத்திரைகளையுமனுஷ்டித்து, பிரம்ம
 யாத்திரையை விசேஷமாகச்செய்து, ஸுதாகூபத்திலும் ஸ்நா
 நஞ்செய்து தினந்தோறும் வேதாந்தவிசாரஞ்செய்யென்று சொல்

[illegible]

இனி ஸ்ரீ ஸுபாஷ் வுராமென ஸநதுரோரஸம்ஹிதாயார

கொடித் துவணை உவாரிலாமெ வெடாரண² ி ஹா⁸ தெ²

வெடிதீயும் வெஹவெஸுதகெதா உரிதனாடி

வனிகாநதி ஸ்ரீமதாஸத தஜோஜ்யாயம் ॥

இதி உக்யாஸிம்ஸொ஽ய்யாயஃ ॥

விவிட் டந்தர்த்தானஞ் செய்தாள். சுவேதகேதுவு மப்படியே செய்ய வப்போதவருக்கு ரச்சனில் தோன்றின சர்பம்போலவும் ஸ்வப்நப்பிரபஞ்சம்போலவும் வியதாதிப்பிரபஞ்சபானம் நசித்து நித்தியசத்தமான வாத்மா தடையற்றுவளங்கி ஜீவன்முத்தியுஞ் சித்தித்தது. மாந்தாதாவே! வேததீர்த்தம் முதலான மகாதீர்த்தங்களோடுகூடிய வேதவந்தின் மகிமையை யாரறிவார்? இந்தச் சுவேதகேதுவின் சரித்திரத்தை படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும் ஜீவன்முத்தியை யடைவார்க ளென்பதில் சந்தேகமில்லை யென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநஞ்சுமாரசம்மிகையில் நாற்பதாவது அத்தியாயம்

சுவேதகேது சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய ண க வ க் க ர னி ஂ ஸொ ஂ ஷ்யாயஃ ||

சோநாதா— சோஹாவஸ்யஸ்யீநு ஸொகா நஜயக் சுயரீத்
 து | சுயம் வ்யாஹுதிவிசிஸ்யா. வெடிதீயெபுநிஜநாக || ௧ ||
 ப்ராவிநபொமபுஸ்யிஷ்டிஃ சுயம் சேக்சொரீத் ரீஜநாக | வனத
 ஸிஸ்யாதஸவபு. வடி நாரடி ரெ ப்ரஹொ || ௨ || நாரடிஃ— சோ
 ஹாவஸ்யொ ராஜெஜ் ப்ராஹொ வ்யாஹுத்யுபாஸகஃ |
 உபாஸிக்ஷா விரம். திஸ்யொ வ்யாஹுதீரவி வெ சேநெ || ௩ ||
 நவெவெ ரீநவலிசிம் தடியபுஜீநாநவ வெ ந்யவ | தடியபு
 ஸவபுதீயெபுஷொ ஸாநம் சுயவபுந வஸுந்யாடி || ௪ || உபாஸ
 ஸுவிரம் ராஜநாவீக் விசிஸ்யொரீவ்யொஹொ | சுயாவ வெடி
 விவிநம் புவெணெஜபுநானாஜிபுநெதஃ || ௫ || ஸாக்ஷாஸள
 வெடிதீயெபுஸ்யிநு ஸரீரீநுவசேவாபுநிதஃ | ஜஜாவ விநயந
 யபு வ்யாஹுதீஸ்யிஸ்ய வனவ ஸஃ || ௬ || யயாவபுவபுஸு ஜிப
 தொ சேநெவீயபுஸ்ய வெவஹாக | துஸ்யொ வ்யாஹுதிஃ
 காவிநஹ 'ஐத்யுஸுரபுடி || ௭ || சுஜவபுதாஸு திஸ்யொரீந

நாற்பத்தோருவது அத்தியாயம்.

மாந்தாதா மறுபடியும் நாரதரைநோக்கி, மாஹாசமசியரெப்
 படி மூன்று லோகங்களையும், வியாஹிருதியின் சித்தியினால் சுவா
 தீனஞ்செய்தாரென்று வினவவப்பொழுது நாரதர் சொல்லுகின்
 றார்:— அரசனே! தைத்தரீயசாகையில் சொல்லப்பட்ட மாஹா
 சமஸியர், பூ, புவர், ஸுவரென்கிற மூன்றுவ்வியாஹிருதிகளையு
 முபாஸித்தும், மந்திரஸித்தியு மதின்னர்த்தஞ்ஞானமும் ஸபிக்
 காதபடியால் பிரதிபந்தமிருக்கின் நதென் றுநிச்சயித்துப்பூலோகத்
 திலுள்ள சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு தெய்
 வ்வசத்தால் வேதவநம்வந்து வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நா
 நஞ்செய்து, வேதவநேசனைத்தெரிசித்துச் சமீவிருக்ஷத்தினடியி
 லிருந்து முன்போல் மூன்றுவ்வியாஹிருதிகளையுஞ் செபஞ்செய்
 தார். அப்பொழுது தீர்த்த மகிமையினு லவருடைய மனதில்
 மஹரென்கிற நான்காவது வியாகிருதியுமது அங்கி முந்தினது

நிதிநீ லெஹத்யுவி. | தழெவ ஸ்ரஹ ஸ்வெபுஷா. தோத்யுவிதம்
 லெஹவிதி || அ || தோஹாவலெஸ்யா. தாரஜெஹ ஸ்ரஹநாதநா
 வுநம். | சுஹஜிவாவதாம் விதெ விநயநாஸ நெகயா || கூ ||
 யயா ஹரித்யுயம் தொகொ ஹவஹத்யுநரிசுசு || ஸ்ரஹித்யு
 ஸள லெஹவொகொ லெஹஸ்துயபுஷாஹவாநா || ௧௦ || சுஹஹ
 தாநிதோந தொகா நஜிசுஹாஸயத்யுயம் | யயாவாநிதிரஹத
 யயா ஹவஹுஹஸிநிதரிதா || ௧௧ || சுஹஹதம் லெஹஸ்து
 ஸெநாநீ ஹவரிதா || ௧௨ || லெஹதெநதஹஹதாஸெ லெஹஸா
 ஸ்ரஹணாநிதா | ஸ்ரஹணாவாநா தயா ஸ்ரஹநா ஹவஹு
 ஹஸிநிதரிதா || ௧௩ || சுஹநா லெஹஸாநெந லெஹதெந யயா
 ஹகா || வனவலெதாஸ்தஸுஸா ஜாஹுஹிதிரயாநிதா || ௧௪ ||
 திரயாஸாஸுஹலெஹ ஹாநி தஸு ஹவாஸுஹம் | வனவ ஹ
 ஸுஸுவித்யுயதம் ஸ்ரஹுதீவிஸுயாநஹம் || ௧௫ || சுஹஸாநி
 தயம் ஸுஹ ஸ்ரஹுதிதிரயம் ஹி யசு | சுஹ தஸுஹநித
 வாதா ஸ்ரஹஹம் லெஹஹதெ || ௧௬ || சுஹஹதம் ஜமஸுஸு
 லெஹஸாநுயஸாஸு || சுஹநாநஸாஹுதெ லெஹ நாவரி தந
 ஹிவததம் || ௧௭ || தஸு ஹஹம் ஸவாதாநஹ லெஹநாநி
 வு || தோநெ நிவிவா வெஹ நெஸுரொ நஜமசு ஸுவிசு ||

கள் முன்றுகளு மதினங்கங்களென்றும் தோற்றியது. அப்
 பொழுதவர் மறுபடியுந் தியானிக்க வுடனே பூ பூலோகம், புவர்
 அந்தரிசுசு, ஸுவர் சுவர்க்கம் இவைகளங்கங்கள். மஹர்
 ஆதித்தியன், அவரங்கி. அவரால் முன் சொல்லப்பட்ட அங்கங்
 கள் விளங்குகின்றதுகள். முந்தின முன்றுவ்வியாஹிருதிகளும்
 அக்கினி, வாயு, சூரியன் மஹரான சந்திரனவைகள் விளங்கு
 கின்றன. ரிக்கு, யஜுஸ், ஸாமாவென்கிற அங்கங்கள் மஹரா
 னப் பிரணவத்தினால் விளங்குகின்றன. பிறுணாபர்நவ்வியாநங்க
 ளென்கிற அங்கங்களங்கியான அன்னத்தால் விளங்குகின்றன.
 இந்தப்படி நாலுவ்வியாஹிருதிகளும் ஜாகரம் முதலான முன்ற
 ஸுஸதைகளையடைந்து சாக்ஷியான பரமாத்மாவால் விளங்குகின்
 றதுகள். அந்த சாக்ஷியே நாமென்று கண்டுபிடித்தார். மஹரின்
 னர்த்தமானப் பிரம்மமே நாம் நம்மிடத்திலெல்லாம் கற்பிதம்

|| ௧௮ || சுஹரேவ ஜமஜீவஸிவாகாரொ ஊவாரிவ | யயாயுதொ
 ஊம்தக் ஸவயம் நரீதொநுக் ப்யுயக் கூவிச || ௧௯ || ஊ
 நீம் ஸொயகாவெ ததூருவயுஜோநகாவகெ | ஊதஜளபுஹ
 நாஸுநுநுதஸாஅயரடுவதஃ || ௨௦ || காவதூயெயுவுகதூ
 ஹ ரீஹொதொஊம் நிராகுமஃ | வ்யவஹாரொவி நாவெஸு
 நாஸி ரீயாவ வஸுதஃ || ௨௧ || சுஹரேவ வரம் ஸுஹ நவா
 தூவஸுரொவி ரீ || நாரஃ— ஊதி ரீஹாவரீஸுஸு வெ
 டீயுநிஜநாசு || ௨௨ || விவெகவடுவதொகி ஸிதெ
 ஜாதா ஸிரா நுப | ஸவம் வ்யவஸுயா ததூ ரீதெ திஷ்
 வெ ரீநா || ௨௩ || பூரீநயொமூஸுலிஷுஃ பூரவ தநி
 கூடம் நுப | சூமதூ தம் பூணரீஸுள ஜோநம் வபுஹ த
 ரீநிடி || ௨௪ || பூரீநயொமூ— ஹவநு க்யவயா தெ
 ஹம் வெடிஸாமரவாரம | சூஸா ஹயீ தவெடிொஸு ரீ வெ
 டீஹுடிபந்தாயசு || ௨௫ || தஜீநரீயம் ஸுஹநு ஸாவாடி
 கைதூவாஸயாசு | தஜீநாநீம் வடி ஸுஹநாதஜீநரீஹொடி
 யடி || ௨௬ || ஊதி ரீஹாவரீஸுஸுபூயித ஸுஹாவஹ |
 ரீஹாவரீஸு— சூதஜீநாநம் ரஹஸு தெ மூருஸாவொடி
 தம் வதசு || ௨௭ || நபூதிஷிதரீவஸுசு கெவமம் மூரு
 ஸாவுதஃ | கிஹு டெவஸு க்யவயா ஸிவிரீதி நஸம்ஸயஃ ||
 || ௨௮ || ஸிவஸுதம் க்யவா ஸிவிரீநஹாயாஸாடிபாஸ
 நாசு | சுயாயாஸெந தகிஜா உபாயம் வவி தசுகூரு ||
 || ௨௯ || ததஸூவக்யவா தெஸுததஸுக் வடிரிவ | ததஸு
 தணரீதெ தெ ரீகிவிவிரயததஃ || ௩௦ || சுதஸுஹுக்

மூன்றுகாலத்திலும் நம்மைத்தவிர வேறுவஸ்துக்கள் இடையா
 தென்று நிச்சயித்து வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தால் ஜீவன்முக்
 தியை யடைந்தார். இவ்விதமான நிச்சயத்துடனிருக்கும்போத
 வர் சீஷரானப் பிறுசினயோக்கிபரவரை யடைந்து நமஸ்கரித்துத்
 தங்களுடைய வனுக்கிரகத்தால் நான் சுகலவேதங்களையுமடைந்
 தேன் அதின் பொருளான பரமாத்மாவைத் தாங்களெனக்குபு
 தேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவப்போதவர் ஹே பாலா!
 பிரதிபந்தகமிருந்தால் வேதார்த்தமுள்ளபடி விளங்காது. ஆன

பொலிவெழு ஹுது வெடிடவீஸ்தெ | ஸாஹி கும் வெடித்
யெட்டென ஷயூத்ராங் படுவது ஶோஹநு || நக || நாரடி—
ஐதி ப்ராஜீநயொமயஸு நிஸி மாராணொஜிதழ் | ஷயூ
த்ராவடுவதுக் ஷாஹா வெடித்தெட்டிவாவநெ || நஉ || ந
கா வெடிடவீஸ்தெஶோயயன மாராஶோஹாஶ | உவடுஶ
வியிம் தடுஸெ ப்ராஹ ஶயூஶஸு மாரா || நக || பவனஷ
ஹுடியாகாஸெ வாராஷஸு ஶெநாபிம் | ஹிரணயொ
பெதொயன ஹுநுஜுகதெ ஹிதம் || நச || சுவாஶிஸகம்
பெஹம் யூவா ஜாமதித் ஜாமரெ | ஸெஶகதெஶிஸி து ஜம
தெந விவதடுதெ || நரு || ஶெநாஹவதிடுவெ ஸுபுள ஜா
மரெ ஹடுவதுவஸுவம் | ஐது நிவாயுஶாதபுண ப்ராஹ
ஸு ப்ராதிஷுதி || நசு || வாதுக்ஷுஸ்தாது விஜாநவதி
ரித ஶி கீதிதம் | ஶெநாபிஸுபெடுதஸு வாராஷ
ஸுபாவிதாஶுதெ || நஎ || உததிஸிதிநாஸாநா ஶுஷு
பெஹி கீதிதம் | சுகாஸவசிஹ நிதம் ஸயஜெ
திநித்யடுதெ || நஅ || தடுவகம் ஶெநாஹஸுதயஷுஷா
ஸி யக் ஶடா | ஶொஶி நாஹி விகாராவம் வாரா
ஷஸுபெதெஶு || நக || விவாராஷுஷுஶோத்ராபம் ஶு
ஸுபாஶுத்ர ஶெநாபிம் | ஹநாஹடுவெ ஸகம் நாநுக்ஷிஹந
ஶோபெதெ || ச || ஐதி ப்ராஜீநயொமயஸு ஶுவாஸாதாந ஶு
யம் | ஐயடுவெ வாராகாஷா ஜீவநுதெநுஸம்ஸாய் || சக ||
புஷு ஸுபி ஶெநாஶி வெடித்தெட்டி ஶெஹவாஶ | ந
ரடி— ஐதுஶுஶோத்ரண தடா ததிதெ ததுவஹிதழாசஉ ||

படியால் நீ வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து யாத்திரைகளாறு
கூளையுஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்துவிட்டுவாவென்று
சொல்லவப்படியே பிராசீனயோக்கியருமனுஷ்டித்துவிட்டு மா
ஹாசமஸியருடைய சன்னிதானத்தில் வணங்கி நிற்கலப்போத
வரைத்தன்முன்னிருத்தி ஹிருதயகமலத்தில் விளங்காநின்ற
ஹிரண்மயனான மனோமயனை யுபதேசித்தார். பிரகு அவஸ்தாத்
திரயசாக்ஷியான பரமேசவரனே நீ, உன்னிடத்தில் சகலமும் கற்
பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று முபதேசிக்கவுடனே பிராசீன
யோக்கியருக்குச் சுத்தப் பிரம்மஞ்ஞானமானது மனதில் நிலைத்

தெநாயம் க்ருதக்ருத்யுஸு ஸ்னொஷாபெதீயபுகெ । வுந
 ஸோக்ஷா ஶீஹாபெதம் வெதாரண்யாயிநாயகஸு ॥ ௪௩ ॥ நக்ஷா ப்ரு
 தக்ஷிணீக்ருத துஷ்டுவெஹுஷ்டோநஸஃ ॥ ௪௩௧ ॥ ப்ராஜீந
 யொமயிம்— ஹுதாயிவம் ஹவநவநிதவாடிவஹம் க்ஷாவொ
 த்விவாயுவரவீநுஸுயஷ்டுரபுஷ்டு । வாரொ நியேஸு வ
 யஸாநிதயம் வரெண்யம் வெதாடவீஸாநிஸம் ஸாரணம் ப்ருஜாதி ॥
 ॥ ௪௪௧ ॥ யொப்யெபூ ஶீஹாமிர ஹநெநுவிதாஶீஹாநுரபு
 ஷொப்யெபூபூவரஸளஸுவரித்யொஷ்டாநு । ஹபூயி
 ஶீஹநமேபூமணாநரக்ஷெதாபூஜாதி ॥ ௪௪௨ ॥ தாடாது
 ஹவயிமபூய ப்ஹகொஸெ ஸதநயொ ஹவதி யஸ்டிகொ
 யயாஸூக ॥ நீதாஶீயாயுதித ஸ்யபிஹ கொபி வெபூஜாதி ॥
 ॥ ௪௪௩ ॥ வாவெபூஸுநொ நநததாவையபுவ வபூயிதளபூ
 யொபூபூயமிவ ப்ருதிஸிம்ஹஷ்டஃ । யொராலு ஸாநிஷு
 வ ப்ருதிஷு வாதமேபூ வெபூஜாதி ॥ ௪௪௪ ॥ யொஜீவயத
 விஸஸுதிவிஸுரெண க்ருதாநு ஜநா நஹாஹ நிபூஜஸு
 விதாநாக ॥ வானுதி யம் ததஹரெஸகூநாடிவதம் வெபூஜாதி ॥
 ॥ ௪௪௫ ॥ க்ருஸுதாநி ஜமநாபெவதிபூயுஷ்டம் ஹரொஸு ஶீ
 ஸதித்யவொகபநி । ஸஸுநிவபூதரிவ யதித க்ருதாநு வெபூ
 ஜாதி ॥ ௪௪௬ ॥ யஜீநிந ஸுக்ருதக்ருதக்ருதக்ருதக்ருதக்ருதக்ருத
 நவெவிதிபெயத்ய தநொரஹாவாக ॥ த்யபூதி மேஷுநிம
 ஷாஃ க்ருதிநொபூபூவொபூஜாதி ॥ ௪௪௭ ॥ க்ருதம் வரெபூ
 ப்ருணம் வவநம் ஶீஹாநிஹாஹ ரவரெவ ஸுவஹுஸூ
 ந்யு ॥ யஸஸுபீஸ ஶீவிதாநு க்ருதொஹா வெதாடவீஸ ஶீ
 நிஸம் ஸாரணம் ப்ருஜாதி ॥ ௪௪௮ ॥ ஹதி ஸுதொ ஶீஹாபெவொ
 வெதாரண்யாயிவஸுதா ॥ ௪௪௯ ॥ ப்ராஹ மஹீரயா வாகா ப்ரு
 ஸநஃ க்ருணாநியிஃ । ஸாரணம்— வரநுதாதி தெ துஷ்டு
 த்யா ஷபூத்யபாபிவ ॥ ௪௫௦ ॥ வெதீயெபூவ வெ ஸாநா

துவிட்டது. பிரகுப் பிராசீனயோக்கியர் மறுபடியும் வேத
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனை வணங்கிப் பலவா
 ராகத் துதித்தார். உடனே வேதவநேசனாவிர்ப்பவித்துப் பிராசீ
 னயோக்கியரை நோக்கி வேண்டுமென்கிற வரத்தை வரிக்கலா

அண்ணீஷ் சநஸெஸிதழ் | பூவீநயொமயுஃ-- கவதூடிவஜ்யு
 மஸெ ஸகிஹு-பா டுஹஸூ || ௫௪ || தயாரெ மாரும்பாடி
 ஸெ ஜீவநுதிம் ப்ரயது ரெ | டியா க்யுதரிடிம் ஸொத்ரம் கவஹ
 க்யூ வெடிநாயக || ௫௫ || தடிதக பூாதரம்சூய நிதம்
 ஜவதி யொநரம் | ஸவபூபாபெஸெநிடிபூகதஸுவ ஸாயுஜ்யு
 ரெதம || ௫௬ || வுத்ராயீபு வஹதெ வுத்ராய் யநாயீபு
 வஹதெ யநடி | விடிாயீபு வஹதெ விடிாம் ரொக்ஷாயீபு ரொக்ஷ
 ரொபூயாச || ௫௭ || வனதகஸவபூவாரம்பெஹி டிபி தெஃஸி க்யு
 வாயடி | ஸ்ரீஸிவம்-- தயாஃஸூ ஸவபூவாஜாதெ ஸடிஸூ டி
 நுமூஹாச || ௫௮ || நாரடி-- ஹத்யூக்ஷாஃநிபுமெ டி
 பெஃஃவ்யுத் தயீவநெ | மாரம் மாரம்புஷ்ரொணஸூவ
 தீயபூபாத்ரானுரம்ஸிதம் || ௫௯ || ஹதி தெ ஸவபூபூபாத
 டிபெஷ்ஸூஸூ மாரொரவி | ஹரிதம் ஸவபூபூபவம் ஹொ
 ம்ரொக்ஷபூடிம்நுணாடி || ௬௦ || ஸுணநு வம்ஸூ டிநுஜொ
 ஹதிம் டிநுதிவ விநிதி || ௬௦௧ ||

ஹதி ஸ்ரீஸூரெந் வாராணெ ஸநதூரொஸம்ஹிதாயாம்

கெஃதூவெணெ ஹவரிஹாமெ வெஃராரணுரொஹாதெ

வெஃதீயபூபெஹவெ ரொஹாவஸூஹரிதனாரி

திம்ஸாடித்ரஸாததொஃஜ்யாயம் ||

ஹதெகவகாரிம்ஸொஃஜ்யாயம் ||

மென்றுத்திரவளிக்கப் பிராசினயோக்கியர் ஜகதீசா ! உம்முடைய
 சரணங்களிலெப்பவும் சலியாதபக்தியைக் கொடுக்கவேண்டும்.
 குருபக்தியுங் குறையாமலிருக்கவேண்டும். இந்த ஸ்தோத்திரத்
 தைச் சொன்னவர்களுக்குச் சகல அபீஷ்டங்களையுமுதவவேண்
 டுமென்று பிரார்த்திக்க ஈசனுமப்படியே பவிக்குமென்றனுக்கிர
 கஞ் செய்துவிட்டு மறைந்தார். பிராசினயோக்கியரும் குருவை
 யாராதித்துக்கொண்டு வேதவந்தத்திலேயே வசித்தாரென்று நார
 தர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமாரஸம்மிதையில் நாற்பத்தியோராவதத்தியாயம்
 மாகாசமசியசரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய சிவகாநிஃஸொஃஜ்யாயஃ ||

கோடாநா—வருணஃ சுயகோவாது ஜோநஃ நாரடி ஸம்
ஸு ரெஃ | ததுதஸு ஹுமுவபூஃவி வடி ரெ கருணாய || ௧ ||
நாரடிஃ—நாஜிநு வுரா ஸவருணொ யவபூம் ஸஃவவ
குரெஃ | யஜோயபூமதாஸெந ஸகோஹுதா ஃநீஸுராஃ || ௨ ||
வெடிவ்யாஸஸு ஹவாந வாலீகிஸு கஹொஃகஃ | ஸுஹஸு
கிராமபூஸு ஹாநகாஜி வராஸுராஃ || ௩ || கோகபூணெயஸு
தாநநிஃவஃஸுஃ வஃஹஃ குதஃ | சுத்ரிஸுரவ்யுதிரா
ரெஹுஃ கணகாத்யாயநாடியஃ || ௪ || சுநெககொடியொ நாஜ
பூஷய ஸஃவாயயஃ | சுமதாஸுநிஃநீந ஸவபூநு வா
டிவெபூராஸநெநாவி || ௫ || வகுஜியிகூஃய வுரு
ணொ யவபூரெவொபவகுரெஃ | வருணம் யாஜியாஸு விஜி
வாஸெ ஸுதகோநஸாஃ || ௬ || யஜிவாபெ ஸகோஜெஃது ஃநீ
நாஃ ஹவிதாதுநாடி | வுஹுதொ வெடிவாடிஸு வெடியபூஸு
வநிணபூயஃ || ௭ || ஸுஹவிடிவாஸுஸெஜாஃய வுரவஸெஷாஃ

நா ற் ப த் தி ர ண் டா வ து அ த் தி யா ய ம்.

வருணன் வேதவநத்திலெப்படி ஆத்மஞ்ஞானத்தையடைந்
தானென்று மாந்தாதா கேட்க, நாரதர் சொல்லுற்றார்:—ஒருக்
கால் வருணன் யாகஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு வியாசர் முத
லான முனிவர்களை வரவழித்து, யாகத்தில் ரித்துவிக்களாகவ
ரித்து யாகத்தை நடத்திவரும்பொழுதவர்கள் யாகமத்தியில் கர்ம
காண்டமுபாஸகாண்டம் ஞானகாண்டம் முதலான சகல வே
தங்களுக்கும் சுத்தப் பிரம்மத்தினிடத்தில் தாத்பரியமென்று
வாதம்பண்ணித் தீர்மானித்து, பிரம்மஞ்ஞான சாதன விசாரத்
தில் வேததீர்த்தஸநாந முத்தமமென்று முடிவு செய்தார்கள்.
அதைக்கேட்ட வருணன் வைராக்கியமுற்று யாகத்தைமுடித்துத்
தக்ஷணை முதலானவைகள் கொடுத்து முனிவர்களை யனுப்பிவிட்

ஜீவவிபுணாஸு । ஸ்ரஹவிஜ்யாபுஸஜெத ஸ்ரஹஜோநஸ்ய
 வெவஹவ்யு || ௮ || கஜோடிள வெததாதுபுகிஷெயஸு தயாஃ
 தநி । வெததாதுபுகிஷெயஸு ஜீவநுகிஸுபாதிஃ || ௯ || ததா
 யநபுஸஜெத வெததீயபுஸ்ய வெவஹவ்யு । புவதிபுதஹு
 நிவி ஸ்ரஹுக்ஷா வரூணொந்யவ || ௧௦ || தராம் வெவராமுரோ
 வநஸ்ததாஸு ஸுமதிபுதாஸு । ஸரோபு வரூணொயாமம் ய
 ஜோநெ தாந்யுஷீந்யவ || ௧௧ || ஸம்ஹாபு யநவஸூரெஜெ
 மெபூரதாஸநகாஹநெம் । வெஷயிக்ஷா ஸூபுரெஜெ ஸூம்
 ஸூபா வரூணொ ஸ்ரீ || ௧௨ || வரம் வெவராமுரோவநம் கஜோ
 டிஷெர விரக்யைம் । ஜோநெந சுகிஜீநிய நாயயள ப்ருதிகாந
 ந்யு || ௧௩ || தது யாத்ராவியாநெந ஸூக்ஷா ஸவபுது தீயபு
 கெ । வாவிதாதா ததவ்யீயபூராஜெ ஜோநபுதாயகெ || ௧௪ ||
 வெததீயபுதய ஸஸூக்ஷா ப்ருஜாவகிபுரஸூரஸு । தக்ஷா தா
 நூநி வியிவகிபுநெந வெதஸா || ௧௫ || ஸரீரேஹசுவா
 ப்ருதி தவஸெவெ ஹரம்புதி । ஜவநு வஹாக்ஷாம் ரெஞ்ம் ரி
 ஜூராமெ ரெவீவெதெ || ௧௬ || நிராஹாரொ யதாதாஃய ரெகா
 ம்ஹுத்யொஃயம் । கய ததவஸா துஷெர வெதாரண்யவ
 திஸூவம் || ௧௭ || ப்ருஸநம் ப்ராஹ மஹீரம்ஸாக்ஷாதாரமெ
 துவ । ஸிவம்— ஹஷம் ததாதி தெ வாஸிநு வரயஸு யதெவ
 த்யு || ௧௮ || ஜாநீஹி தவஸா துஷம் வெததீயபுகிஜீநாஸு ।
 நாரடி— ஹத்யாகணபுவஸூஹொ வபூரூணொவிஸ்யம் மதம் ||
 ௧௯ || ஸஸம்ஹரெ ரெயோக்யாய ப்ராணிவத்யு க்யுதாஜூலி ।
 துஷாவ ரெவரெவெஸம் ரெகாநநநாயக்யு || ௨௦ || வரம்

பெப் பிரம்மஞ்ஞானத்தை விரும்பி வேதவநம் வந்து யாத்திரைக
 ளாறுகளையுஞ்செய்து வேததீர்த்தத்தில் பக்தியுடன் ஸ்நானம்
 பண்ணி வேதவநேசன் சன்னிதானத்தையடைந்து பிரதக்ஷண
 நமஸ்காரங்கள்செய்து சுகதீசனை வெகுவிதமாகத்துதித்து உக்ஞ
 ரமான தவம் புரிந்தான். அப்பொழுது ஜகதீசனார்ப்பணித்து
 வருணனை நோக்கி வருணா! உன்னுடைய தவத்தினாலும் வேத
 தீர்த்தம் முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானத்தினாலும் சந்தோஷித்
 தேன். ஆகையால் வேண்டுவதை வரிக்கலாமென்று சொல்ல
 வருணன் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து நமஸ்கரித்துக் கைகுவித்துக்

ணம்-- வெடிவெடிாநவெடிாந வெடிகாநநவாலிநெ | வுரத்
ய விநாஸாய நடுஸெ சுஸு யநநெ || ௨௧ || ஸவபுஹிதாநா
ஸாய ஸவபுபுராணிஹிதாயவ | வநாநாம்வதயெ துஹிம் வு
க்ஷாணாம் வதயெ நடு || ௨௨ || லிஸாஹ வதயெ துஹிம் வு
ஷாநாம் வதயெநடு | சுக்ஷாணாம் வதயெ துஹிம் வுஸா
நாம் வதயெ நடு || ௨௩ || ஜமதாம் வதயெ துஹிம் கெஷத்ரா
ணாம் வதயெ நடு | ரொஹிதாய ஸ்வதய ஷெயநாம் வதெ
நடு || ௨௪ || ஸெநாநாம் வதயெ துஹிம் தஸுராணாம்வதெ
நடு | நடுவெடிவநெஸாய துாஹி ராம் ஸாணாமத || ௨௫ ||
ஹ ஜோநஹ ருக்ஷிஹ ஷெஹி ரெ கரூணாகர | ஹி ஸுத
புாபிபுதஸு வெடிாரணுவதிஸுடி || ௨௬ || உவாஹ தம் கு
வாலிஷெ ஜோநெஹம் வரூணம்நுப | ஸிவம்-- ஜோநஹ
ஜீவநுகிஸ வெடிதீயெபுதவமாஹநாசு || ௨௭ || ஜாயதெ ஸவபு
ஜநடுநாம் தஸுாதஹ நிஸாபி | ஜா முஹீவஸுஷுவீதந
புதிரெகஸுயாநுப || ௨௮ || யெந ஹாதி ஸனவாஹம் ஸ
வெடிஷாரோதூரடுவகம் | தஸுாசு ஸவெபுதஹரெவாது வி
வாராஹரூணாயநா || ௨௯ || ஜாயதெ தாடிஸம் ஜோநம்
வெடிதீயெபு நிஜநாசு | ராணாஹிடுகெத தஹுதெ ரித
வனவஹி || ௩௦ || பூசுஸு வரூணெதூகா தது ஸம்ஹுவித
ரொஹிதம் | வரூணொபுதவிஜோநம் ஹி வெடிவநெ
ஸாசு || ௩௧ || ஜீவநுகிசு குதாயபுத தநெதுவ நுவுஸு
ஸுபீ | ஹுமுவெபு வாரூணிப் புாப வரூணம் விதாரம்

கொண்டு, ருத்திரமந்திரத்தினால் ஸ்துதித்துஞ் ஞானத்தையும்
ஜீவன்முக்தியையும் பிரார்த்தித்தான். அப்பொழுது வேதவநே
சன் வருணா! சகல சகத்திலு மனுப்பிரவேசித்திருக்கும் சுத்த
சைதன்னிபமான என்னைத்தவிர வேறே பதார்த்தங்கிடையாது.
அப்பேர்ப்பட்ட நானே நீ. சிரத்தையுடன் மனனஞ் செய்வாயே
யாகில் ஜீவன்முக்தி கைகூடும். அப்படியேசெய்யக்கடவாயென்று
சொல்லிவிட் டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். அப்படியே வருணனு
மனுஷ்டித்து மெஞ்ஞான நிலைபெற்று வேதவரத்தில் வசித்துக்
கொண்டிருக்குஞ்சமயத்திலவன் புத்திரரானப் பிரகுவானவரவ

தொ || ௩௨ || சுயீனி ஹவநு ஸ்ரெஷ்மத்யாஹ நகூர் க்யுதாஜ
 மி || வரணஸம் ஸ்ரமம் ப்ராஹ யதொ ஹதாநி ஜஜ்ரொ ||
 || ௩௩ || யெந ஜாதாநி ஜீவநி யத்யாதெ ப்ரவிஸநிவ | தஸ்
 ஹெதி விஜாநீனி விவாராதததேவஹி || ௩௪ || ஹத்யுக்ஷொ
 யம் ஸ்ரமம்ஸததக்ஷெநெஸத்யுவிநயசு | வுநம்வுநவித்
 வாயபூவி ஸநெஹாவிஷ்டோநஸம் || ௩௫ || சுஹம் ப்ராணம்
 நெநாவூகிம் த்யுக்ஷ வரணம் ராயயள | ஸொர்வி தஸெஸவ
 ஹவாரம் ரேவஹிஸ்யாததக்ஷணம் || ௩௬ || சுப்ரதிஷ்ணிதவிஜாநம்
 ஸ்ரமம்ரஹ ஜெமெஸ்ரம் || வரணம்—வஹிக்யஸவஸெப்ராசீத
 ராததக்ஷணமேவ்யம் || ௩௭ || தயாரவி வத தெ விதெ நநிரூ
 விமெவதிதசு | ப்ரதிவஸஸ்ய வஹுஹ்யாதததாநெஜெ
 ஜாநவிப்யெ || ௩௮ || ஷய்யாத்யாம் வடுவதம் க்யுக்ஷா ஸ்
 ஹயாத்யாம் விஸெஷதம் | வெதீயெப்யதயவஸூக்ஷா ஸீவ்யராயா
 ஹி ராம் ப்ரதி || ௩௯ || தெந தெ ப்ரதிவஸொர்யம் நஸ்யுக்
 ஜாநஹ விப்யதி | ஸவபாவஹரம் தசி ஸாக்ஷாஜாநப்ர
 டாயக்யம் || ௪௦ || ரோவி தத்ய ஸாநெந ஜாநம் ஜாதம் ரெஹ
 ஸ்ராயசு | விஸாரித்யஸ்ய ஸாவெந ரீயீ ஹதா திதொதரோ ||
 || ௪௧ || ததொபவாநத ஸ்வாவாநுதா ப்ராவ ஹிவம் வுநம் |
 வுநா காவிந்யூயீ வஹிவிபா ரீயயம்நா ருதா || ௪௨ ||
 ப்ரவிஷ்டா வெதீயப்யஸ்ய ஸவிநெய்ய ரோரவ | சுய ததீயப்ய
 ரோஹாத்யா தியப்யுஜாதிம் விஹாய ஸா || ௪௩ || ரெநகாநாநிவி
 ப்யாதா ஸ்ரெமப்யஹிஷ்டெரோதரோ | தியப்யுஜிவ்யம் தீ
 யம் ததாதி வரிதீபதெ || ௪௪ || வுநம் க்ஷாவிசு ஸர்ஸவா
 விஸாரிதெண ரெநகா | வ்யவஹாம் மதா ஸொர்வி தம் வு
 வக்யரோநயசு || ௪௫ || ரெநகாமாயிஜன வஸா வெதீயப்யாவ
 மாஹநாசு | சுநெந்யாந்யஸாவதொ ரேகதள ஸஸதாரணயீ

னைச் சரணமடைந்து வேதாந்த விசாரஞ்செய்து சரீரம்முதல்
 புத்திபரியந்த மநாத்மாவென்றிந்துப் பிரத்தியகபின்னப் பிரம்
 மஸ்வரூபத்தை விசாரித்து லக்ஷணங்களாலரிந்தும் பிரதிபந்தத்
 தால் ஞானநிலை பெறாமல் மனம் வருந்தும்பொழுது வருணாவ
 ரைநோக்கிப் புத்திரசிகாமணியானப் பிரகுவே! உனக்குப்பிரதி

யதும் || சக || ததாதி வெடிதீயும் ததூருவளதாயுபுதாய
 கழ || ஸளதாலொடவி வுரா ஸாவா தாலிஷா தூகூலொட
 ஹவ || சள || ஸொபுதூ ஜீஜநா தூகூலாவா தூததும்பு
 ரம் யயள || ஸு ஹஸாவஹம் தஸாடுதீயும் ததாதிதம் ||
 || சய || கய வத வெடிதீயெடலிநு ஸாகா ரோனிபாஹி வ ||
 ததஸு ஸு ஹவிஜூதம் ஸூக பூகிஷிததெவவ || சக || ஹ
 முரிதி வவம் விதாநிபுஸி துதிவநவெதநஜீஜெநி நி
 ஜி || வுநாவி விதாநம் பூணி தூபு வவநிதம் வ வ
 ஹண ஸாஜி ஸு || ௩௦ || ஸுருஹி ரே கரூணாவிரெயா
 தகூஜூதவவலிதி || யயா ஸொகம் தரதூஸம் ஜீதூ
 திஹ மஹி || ௩௧ || வரூணம்—வஹகொஸாநு வரிதூஜி
 ததூஷாரம் ஸதாஸிவ || வரோடுததவருணம் தம் ஸா
 தூதம் ஸாவாருவிண || ௩௨ || விதிதஸூதூதெ கிணிநெ
 ஹ நாநாஸி ஸதூதம் || சூநதூடுவஜாயநெ ஸவெட ஜீவநி
 வெ ஸாவா || ௩௩ || சூநதூ ததூ லீயநெ ஸாவள ஸ
 வுடுவெகூ || வருவம் வஸூதூ நிதூயாஃ வகூவா
 தொ திநெதிநெ || ௩௪ || தூஸூதெ ஸாதூருவா தக ஸாவ
 ருருவம் ஹுமொ ததம் || சூநதூ ஸு ஹ ஜாநீஹி ஸாதூதம்
 து ஸுபுபு || ௩௫ || சூநதூ ஸு ஹணா விதூதூவி

பந்தமிருக்கின்றது. ஆகையால் பிரம்மயாத்திரை முதலிய
 யாத்திரைகளைச் செய்து வேததீர்த்தத்தில் விசேஷமாக ஸ்நா
 நஞ் செய்துவாவென்றாஞ்ஞாபிக்கப் பிரசுஷ மப்படியே செய்
 துவிட்டுத்தனது பிதாவினிடமிருந்து மறுபடியுமாத்மவிசாரஞ்
 செய்ய வப்பொழுது வருணன் புத்திரனை நோக்கி, வத்ஸா
 பஞ்சகோசங்களுக்கும் விலகூணமான ஆநந்த ரூப மே நீ.
 ஆநந்தத்தில் நின்றும் சகல சகமுமுண்டாகி யாநந்தத்தால் ஜீனித்
 துப்பிரதிதினமும் எல்லாவற்றையுந்தள்ளிச் சுமுத்தியில் சுகரூப
 மான வாத்மாவிலேயே லயிக்கின்றது. ஆகையால் நித்திரையில்
 பிருணிகளுக்கு முந்தியும் பிந்தியு மபிமானத்தைக் காண்கிறோம்.
 அதில் பிருணிகள் சகலமும் நசித்து ஸுகரூபமான ஆத்ம மாத்
 திரமாய் சேஷித்திருக்கின்றதுகள். அப்பேர்ப்பட்ட ஆத்மரூப

செவி கூதமுந | கவி ஸ்ரெஹதி யொவெடி ஸதெநெந் த
தொ விடி || ௩௬ || நாரடி:— ஐத்யுஸதரோதெண ஹமொ
ஸஜாநம் ஸுபுதிஷித்யு | ஸெஷா ஸ்ரீஹமபுலீ விடி
வாரூண் ஸுபுதிஷிதா || ௩௭ || ஸாமெந வெடிதீயபுஸ்ய
ஜீவநுகிமொஹமம் | யவனவம் வெடி ஹராஜநு வெடிதீயபு
ஸ்ய ஸெவஹவ்யு || ௩௮ || ஸொவி ஜோநிவாவ்யாஸம் ஜீவ
நுஸெதா ஹவெநாரம் | ஐதிதெ ஸவபுரோவ்யாசம் ஹரித்ரம் வரூ
ணஸ்ய தக் || ௩௯ || ஸவபுரோவ்யாசம் ராஜநு கிம் ஹபுஸ்யோ
தாபிஹவிய || ௪௦ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரெ வாரூணெ ஸநதூராரஸம்ஹிதாயாம்

கெஷத்ருவெணெ உபரிஹாமெ வெடிாரணுரோஹாதெ

வெடிதீயபுஸெவஹவெ வரூண ஹமம்ஹிதாயாம்

வனகதிம்ஸடிதூரஸததொல்லியாய் ||

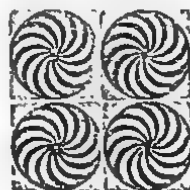
ஐதி அகவியார்சொல்லியாய் ||

மான பரமேசுவரனைத் தியானித்தச் சாக்ஷதாகரித்துச்சீவன்முக்
தியை யடையக்கடவாயென்று சொல்லப் பிரசுவு மப்படியே மந
நநிதித்தியாஸநங்கனோச் செய்து ஞான நிலைபெற்று ஜீவன்முக்தி
யையடைந்தார். இதுபோல் வேதஜீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
வேதாந்தவிசாரஞ்செய்தவன் ஞானநிலையடைவானென்று நார
தர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் நாற்பத்திரண்டாவதத்தியாயம்

வருணசரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திமுன்னுவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன நாரதரை நோக்கி, மறுபடியும் மாந்தா தாவானவர் நாரதமுனிவரோ! மகாவிஷ்ணுவானவர் வேததீர்த் தத்தின்மகிமையினால் ஞானநிலைபெற்றதெவ்வண்ணம்? ஷண்முகர் தாரகனையும், அர்ச்சனன் காலகேயர்களையுஞ் செயித்தவரலா ரெப்படி? துருவர் உயர்ந்த பதமடைந்த விதமெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— அரசனே! நல்லது நல்லது மிகவும் புத்திமானாகயிருக்கின்றீர். சாவதானமாகக்கேளும். முன் காலத்தில் லக்ஷ்மீபதியான நாராயணர் கைலாஸவாஸியான சிவ பெருமானே நோக்கி, ஹே சங்கரா! கருணாகரா! முன்னும்மால் சிவஞ்ஞானமானதெனக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனால் எனக்கு

தோவதெ | நபுதிஷிததெவாவீநுவிதெதஜாவிஸஹ || கூ ||
 ததஸு ததிதாநீனு வசுதஹுஸி தெ புவொ | ஜமதாயபு
 வாரெஸுத திஸுதபுராயதெவ தெ || ௧௦ || ஸ்ரீஸிவம்—ச
 ஹொ தெபெவ யசுபொஹம் தசு ஜோநம் விஸுதம் யதி | க
 யம் 'ஸாஸெஸுஸுததெநுஸுதஹம் ஜோநம் ஸிரம் ஹவசு ?
 || ௧௧ || சுஹொ வயவதீ தாயா தீயா தோஹகாரிணி | யயா வி
 ஹுரவீதாநீம் ஹநுயொதவி நுராதஹமதம் || ௧௨ || சுஸுர
 ஸம்ஹாரகாஸமம் வெததீயம் நவசு சும | ஸம்ஸுதளவா
 வுதாரிதத்யாம் சுயம் கெவயுதோஷயம் || ௧௩ || விதிக்கெ
 தசு கிஹொவாஹ ததீயம் திரிதம் தியா | நுலணாஹுஸி
 யுதாநம் ஜோநஹுஸிவயெ || ௧௪ || ஹத்யுதோநம் வய
 நம் ஸம்ஹொவகூஸம்ஜாஹி | நுலா ஹுஷிதநாஸம்ஹம்
 நகரா ஸுலா சுதாநு || ௧௫ || வபுஷு வெஹவ விஷு
 வெததீயம்ஸு வெ நுப || ஹரி— ஸாஹுஸம் வெததீ
 யம் தசு காத் திஷுதி வெ ஸுயெ || ௧௬ || ஜோநதோஷு
 ஹம் ஸம்ஹொ வத தெ காரணாநியெ || ஸ்ரீஸிவம்— சுவிஹுதி
 ததெஸுநம் வெஹாஸுநிதி நுதத || ௧௭ || தத திநியன
 வாகுஷ வெததீயம்ஸுதோவதெ | ஸவபாவஹாந்ததி ஹொ
 மதோஷுதாயக || ௧௮ || வுராதத் ஜநகொ ராஜா ஸா

நிலைக்கவில்லை. ஆகையால் மறுபடியும் மெனக்குபதேசிக்கவேண்டு
 மென்று பிரார்த்திக்க வப்போதீசன் நாராயணரை நோக்கி, ஓ
 விஷ்ணே என்னாலுபதேசிக்கப்பட்டுங்கூட மறந்துவிட்டார். சகத்
 தின் பரிபாலனத்தில் முயர்ச்சியுடனிருப்பதால் நிலைக்கவில்லை.
 வேததீர்த்தத்தின் மகிமையினால் ஞானநிலை பெறவேணும். அது
 ஞானமில்லாதவர்களுக்குக்கூட சித்தி முக்திகள் சித்திக்கும்பொ
 ருட்டு என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று சொல்ல, விஷ்ணுவா
 னவர் ஹே சகதீசா! வேததீர்த்தமெப்பேர்ப்பட்டது? எங்கேயி
 ருக்கின்றதென்று வினவ, சகதீசன் சொல்லுகின்றார். ஓ விஷ்
 ணே! பூலோகத்தில் தெகூண சமுத்திர தீரத்தில் வேதாரண்
 னையமென்றொரு திவ்விய ஸ்தலமிருக்கின்றது. அதிலென்னு
 டைய சன்னிதானத்தில் சாகரத்தில் வேததீர்த்தமிருக்கின்றது.
 அதில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் யாவர்களும் ஞானநிலை பெற்று

|| ௩௧ || ஜாயதெ ஸவ்யஜனஞ்ஞாநாம் வாவிநாபிவி ஜாயவ | க்ஷ
 ன் ததெஹிவிவிநெ வெஹீயெஹி நிஜேந்ய || ௩௨ || கார்ஸு
 தெநெவ தெ ஜோநம் ஹவெஹி ப்ரதிஷ்ணித்ய | பார்ஸு
 தன் தெ ஜோந ஜே ஸ்ஷம் ஸ்மாநத்யவ் || ௩௩ || நாரஹி—
 ஐதி ஸம்ஹவஸ்யுக்ஷா நக்ஷா ஸம்ஹாநிநாபிப்ய | சுநுஜோப்ய
 ஜீஹாபெவம் விஷ்ணுவெஹிபாடவீமோக்ஷ || ௩௪ || தத்ராமத்ய ஜீஹா
 விஷ்ணுவ்யுத்ராம் ஸ வியாய தம் | வெஹீயெஹிபிவ ஸா
 க்ஷா ப்ரஜாஹிபார்ஸுந்ய || ௩௫ || ப்ரஜக்ஷிணத்யம் க்ஷா
 நக்ஷாவெஹிபெஸ்யுந்ய | ஸம்ப்ரதிஷ்ணிதவிஜோநஸ்யுஷ்டாவ ப்ரா
 திபஞ்சித்ய || ௩௬ || விஷ்ணு— யஸெஸ்ய ஸாக்ஷாத்ரணா
 நநுஷ்டா ஜேஹத்யஸ்யாத்யாயம் விஹாய | விஹஸ்யிதாநந்
 ஜியோ விஜேக்சா வெஹிபாடவீஸம் ஸாரணம் ப்ரவஹே || ௩௭ ||
 யஜாநவாஹிஸ்யிதம் ஹரோக்ஷம் ஜியேதி வுஜா ததவிநாந்
 ஹி || ஸஸவவத்யுப்யதி ஜேக்சவெஹி வெஹிபாடவீஸம் ஸாரணம்
 ப்ரவஹே || ௩௮ || யஜாநவாஹி ஸஸவஸ்யுஷ்டாஜாமுஜிஸ்யஸ்ய
 ஜீவாத்யாயா வியாதீ || ஹிஷ்டேக்ஷ ஸ்ஷிஸ்யஸ்யுஷ்ட விக்ஷ ஜா
 யாம் வெஹிபாடவீஸம் ஸாரணம் ப்ரவஹே || ௩௯ || ஸாநந்யாந்
 வாம் ஜமஜீஸஜீவஹெஹிபெஹி வரோஹாத்நி யக்ஷஜாயாய | நெ
 தெய்வ நிஸித்ய க்ஷதீவ யஜோ வெஹிபாடவீஸம் || ௪௦ || ஐ

புக்தி முக்திகளை யடைவார்கள். ஆகையால் நீரும் வேதவநஞ்
 சென்று, வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவஞ்ஞான நிலைமை
 யையடைவீரென்றீசன் சொல்லவுடனே நாராயணனும் வேதவ
 நஞ்சென்று யாத்திரைகளைச்செய்து, வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்
 பண்ணி வேதவநேசனைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து
 வெகுவிதமாகத்துதித்தார். அதெவ்விதமெனில், யாதொரு சக
 தீசனைத்தானாகவறிந்தவன் தேகம் மூன்றுகளையுந்தள்ளி, சின்ம
 யானந்தவடிவான சுத்தப்பிரம்ம நிலைபெற்றுப்பவம்முத்துச் சிவன்
 முக்தியையடைகின்றானே அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசனை நான்
 வணங்குகின்றேன். யாதொரு வேதவநேசனிடத்தில் சகல சக
 தும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்பேர்ப்பட்டவதிஷ்டான
 சித்தான வேதவநேசனை நான் வணங்குகின்றேன். யாதொரு

[illegible]

சகதீசன் கிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதான மனுக்கிரக
மென்றும் ஐந்து கிருத்தியங்களையுஞ் செய்பாரின்ற பிரம்ம, விஷ்
ணு, ருத்திர, மகேசுவர, சதாசிவரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து
மூர்த்திகளுக்கும்மூலகாரணமோ அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசனை
நான் வணங்குகின்றேன். எப்படிப்பழுதையில் தோன்றின பரம்பு
பழுதையைத்தவிர வேறில்லையோ ஸ்வப்நத்தில் தோன்றிய பிந்
பஞ்சம் ஸ்வப்நாதிஷ்டானமான ஆத்மாவைத்தவிர வேறில்லையோ
அப்படியே சகதீசனிடத்தில் தோன்றிய ஜகம் ஜகதீசனான வேத

கூடஸிஸிநு ப்ருகளவம் ஜமதி ஐ ஜாமு | ஐபுஷ்டாபு ஹுஷுதய
உஸுத்ரம் வெடா + ஐ || ௩௧ || யஜாநதஸிஜயபாவஸுஷு ஸ

ஸிநு ஜமகமெநதரஜுஸு | ஐபுஷ்டாநுஹம் மீநதீவீவஹு
ஷுஷு வெடா + ஐ || ௩௨ || யஸிநு ஸுஜாயாஸயதஸுஜீவம்
ஜமகப்யுக்ருக விஜாத்யுஷிஷு | நிரகுவெண நாஸி ம
தொடதவ்ஷு வெடா + ஐ || ௩௩ || யஜாநிநா ஜாதவிஜாதக

கூா தொகெஸஜீவஹுஜிஸாணிதஸு | கதபுஷு ஜாவுஹ நஹீதி
த்யுவி வெடாடவீஸம் + ஐ || ௩௪ || ஸுநநுஜுஷுஜா நஹி
லீ: கூதஸி ஐஹா நதே த்யுஷுஜாவஜா காலிசு | த்யுஷு
ஜுஷுஹா யஜிஷுவொவஷெவம் வெடா + ஐ || ௩௫ || ஜெயுவ

ஜாதம் ஜமதி ஐ ஜாமம் யி ஸிதம் விஸுஜிவ ப்ருதீநு | சுதொஜ
யொஜஹம் விஹுரித்யுவொவ வெடா + ஐ || ௩௬ || சுலீசு ஸ
தொ யஸு வராவரகூஷெவாஸுரஸு ஹநரகூஷம் | ஜாயா
வஸாஹ ஸத சுயிபுக்ருக வெடாடவீஸம் ஸரணம் + ஐ || ௩௭ ||

யஜீபஸதா ஜமஜாதநாஜ்ஜவீ ஐஜீயஹநம் ஜமஜாதநாஜ்ஜவீ | ய
ஜீபஸளப்யம் நிவீதாஜஸளப்யம் வெடா + ஐ || ௩௮ || யஜாநி
ந: காஜிவீஜொஹதொஹாஜுக்காரதொஜுநதிவ்யுதிஜாமு | த

தாக்கிவாவெந ஸம் நபனி வெடாடவீ + ஐ || ௩௯ ||
யியஹ ஸஸாஜிஷு யாவஜாநா ஜாவதபுஜாநா ஸுதிஜீவர
ஸுராக் | யொவீக்ருதெஜஸுஜீவஸுஜிஜாதா வெடா + ஐ || ௪௦ ||
ஸுஷெவ ஜாமு த்யுவி காயபுஜாயாஸுபுள ஜமதாரணரகுவ

ஜாயா | யஜெயதஸுத்யாஜதயாஜஸுரிஷு வெடா + ஐ || ௪௧ || ஜ
யெயுவ விஜெயாஜி ஜமகஸுஜீவம் மஸுவதொகவ்யுதிம் விவா
தி | யஜிஷுஷிசு ஜஸம்ஸயாநொ வெடா + ஐ || ௪௨ || சு
ஹம் விவதெயு ஜெஹஸுஜீவஜமகஸுரகுவெண யயாஜஸிதம்

வ்யு | யஜெஜி விஹுரிநய வெணக்ருதெயம் வெடா + ஐ || ௪௩ ||
கூாவொஜிவாயகு வஜெநாயியொஜஹஜாரம் ப்ருக்யுஷுக்
ஜிஸஜீவள | நிரகுவெண யநயஜாதஸுரிஷு வெடா + ஐ || ௪௪ ||

வநேசனைத்தவிர வேறில்லாததால் வேதவநேசனையே நான் வணங்
குசின்மேனென்று வெகுனிதமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு

ஸவீசுவராநநுபியம் ரோவி ஸூதாயரோந்விஹுமநுஹீநு
 கூடுடஸுரேகம் தநாநிபிஜம் வெடிா + டெடி || ௬௩ || யரீகூரோ
 ணொ ஜமடித்யுரோசெதா ரோசெதா ஜமடிநுயரேவ வஸுநு | தம்
 ப்ரத்யுமா தூந ரேஸுபவகுணம் வெடிாடவீஸம் + டெடி || ௬௪ ||
 பொரே ரேஸுஸாக்ஷிதயா விஹாதி ஸூநத்யுபெஸுத்யாநுரா
 தா | யவளவ ஸொஹம் விஹுராயஸுநு வெடிாடவீஸம் ஸார
 ணம் ப்ரவடெடி || ௬௫ || ஐதி ஸூதொ ரோஹாடெவொ விஹுநா
 வெடிநாயகம் | ஸாக்ஷாதாரரோபெத்யாரோம் விஹும் வஹநிஸு
 வீக் || ௬௬ || ஸிவம்—விஸுதஹாவி தெ ஜூநம் வெடித்
 யுபாவமாஹநாசு | விஷொ ஸூடதாரம் ஹுயஸுராதேவ வி
 ரோகித்யு || ௬௭ || டுரெஷொஸு ரோஹி ரோ வெடித்யுஸுராவிர
 ரோவதெ | ஸூப்ரதிஷ்டிதரேவரவீ ஜீவநுகிகரஹ தெ || ௬௮ ||
 ப்ரஸுஸு ப்ரஹ்விஜூந ரேபுரேதெந தெதஸா | க்ஷத்யுதெ
 நாடி ரே துஷ்டிஸூதெணாவீ டுரோவதெ || ௬௯ || வுணீஸு
 யதாரம் ரேதம் காஹுஸெ டாநவானக || விஹும்—சுடிபுஸு
 தி பொ ஹொகெ வெடித்யுபுதவமாஹு வ || ௭௦ || சுநெந ரேத்யு
 தெந க்ஷாம் ஸுளகி ஸூதெண ரோநவம் | ஸவபூநுகாரோநவா
 வ்யாய ஜீவநுசெதா ஹவெநுரம் || ௭௧ || டெஸாநுரவீதொவாந
 வி தீவானாமதொநவி வா | பொநஹம் ஸுளத்யுநெநக்ஷாம்
 ஸூதெணாவிர ப்ரணடி வ || ௭௨ || வுத்யாயீடு வஹதாம் வு
 த்யாநு யநாயீடு யநரோஹுயாசு | கந்யாயீடு வஹதாம் கந்யாம்
 க்ஷத்யாயீடு க்ஷத்யாரோஹுயாசு || ௭௩ || விடிாயீடு வஹதாம்வி
 ட்யாம் ஜயாயீடு ஜயரோஹுயாசு | ஜூநாயீடு வஹதாம் ஜூநம்
 ரோக்யாயீடு ரோக்யாரோஹுயாசு || ௭௪ || சுலிபிஞ்ஜ லிதம் வ

நிற்கும்பொழுது வேதவநேசனாவிர்ப்பவித்து விஷ்ணுவைநோக்கி
 ஓ நாராயண! உம்முடைய ஸ்தோத்திரத்தினால் சந்தோஷத்தைத்
 யடைந்தேன். வேண்டுமென்பதைக் கேளுமென்று சொல்லவப்
 பொழுது கண்ணீர்சுரோநோக்கி, ஹே சகதீசா! என்னால் செய்
 யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தினாலும்மை ஸ்துதிக்கின்றவர்கள் சகல
 காமங்களையு மடைந்து, முக்தியையுமடையும்படி யனுக்கிரமிக்க
 வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வீசனப்படியே பவிக்குமென்று

ஸேஷோதேயுண ஸதவாரதம் । யுகா ரொமாசு ப்ரஹ்மேத
 ப்ரஹ்மேதோவி ரோநவம் ॥ எஃ ॥ உதி ஸம்ப்ராபிதொதெவ
 ஸ்யாஸிதி ரோவதி ॥ உக்ஷாநகாநமேதேஷு வெ
 குணோவஸம் ॥ எஃ ॥ வந்தசு பவித்ரோயுஷ்ம் பாவஹம்
 ப்ரஹ்மேதம் ॥ ஸ்ரண்தாம் பந்தாம் நுணாம் ஸவக்ஷாஹம்
 ப்ரஹ்மேதம் ॥ எஃ ॥ சுதிமஹ்மேதம் தெதே கீதிதம் ரோநந
 ம । ஜோநவாஹம் ரோவிஷோ கிஹ்யஸ்தோதாதிவஸி ॥ அஃ ॥
 உதி ஸ்ரீஸாநே பாராண ஸநதும்பாரஸம்ஹிதாயாம்
 க்ஷேத்ரவண உபரிஹ்மே வெஷாரண்யோஹாதே
 வெதீயுமெவெவ விஷ்வரித்ரஹம்
 உதி ஸ்ரீஸாநே பாராண ஸநதும்பாரஸம்ஹிதாயாம் ॥
 உதி திவகாரிம்சொழியாயம் ॥

சுய உதும்புகாரிம்சொழியாயம் ॥

—]0[—

ரோஸாதா— உதும்புகாவஸு தெவதேஷு வெதீயுமாவ
 மாஹநாசு । ஸ்ரஹ்மேதம் சுயஹ்மேதம் உக்ஷஸ்யாவி ததெவ
 ஸா ॥ க ॥ ஸாயம்ஹ்வமேதோஸாவி வத தெ க்ஷாரணாயி
 நாரதம்— உதும்புகாவம் பாரா ப்ரஹ்மேதோஹம் ஸதே

சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ் செய்தார். நாராயணருமீசனது கிரு
 பையினால் ஞானநிலை பெற்று வைகுண்டஞ்சேர்ந்தாரென்று நார
 தர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்திமுன்றாவது அத்தியாயம்
 விஷ்ணு சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

—❦—

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரைநோக்கிச் சதுர்முகனுக்கும்,
 உக்ஷப்பிரஜாபதிக்கும், சுவாயம்புவமனுவுக்கும் வேதவந்தத்தில்
 கிருஷ்ணசக்தியுண்டான விதமெவ்விதமென்று வினவ, நாரதர்
 சொல்லலுற்றார். அரசனே! முன்காலத்தில் பிரம்மாவானவர்

ஸ்ரீமெஜேஷ்டஹாத்விஃ || ௧௨ || சூக்யதம் து ஜமஜாதம் நு
 மெஜேராஹ ப்ரஜாவதிஃ | கமெஜேஷா ஜஹாத்நா நுஜா
 ணாம் ஸ்புஷ்டிஸ்தீ || ௧௩ || ஜிராஜேரணஸம்யுக்தா சூயிவ்யா
 யிஸதிநிதாஃ | ப்ரஜாஸ்புஜஜ்ஜ ஜோயுஷதீ யுக்யபிதீவஸ்ய ||
 || ௧௪ || ருஜாஃ— தாஜிஸ்தீ ப்ரஜா மெநவ ஸ்புஜாரொ
 மொகநிநிதாஃ | க்வமெயவ தாஜிஸ்தீ ஸ்புஷ்டிஃ காயபாதஸ்புஷ்டி
 வாதாஸ்தீ || ௧௫ || வெஜேஷா விஜேதே ஸாஜுக்திகொடிநா
 வெஜே நிஜேநாஸ்தீ | வெஜாரணெஜ்ஜாரஸ்தீ தாந்வெஜாநு ஸம்
 ப்ரஜாஸ்தீ || ௧௬ || தஸ்தா தயா காரா ப்ரஹ்மதே யஜ்ஞ
 கௌகெ | க்வநாஜி ஸாரஸி ஸாக்ஷா யஸஜஸ்தயாரஸ்தீ ||
 || ௧௭ || ஸவபுபாவவிநிஜேஷ்ட ஸாக்ஷாஸ்தீ ஜோநஸ்யாதாஸ்தீ |
 வயம்து தவ பௌத்ராஸ்தீ ஸ்தாஸ்தீ || ௧௮ || உத்யு
 க்ஷாஸ்தீ ப்ரஜாமெஜேஷ்ட ருஜா வியிரவ்யா | வெஜாவெஜே
 ஸ்தீ || ௧௯ || வெஜாரணெஜ்ஜாரஸ்தீ || ௨௦ || ய்யாயிராஸ்தீ வந
 ஸ்ய ஸநித்யஸ்தீ தவாஸ்தீ || ௨௧ || தஸ்தீ விரையதொ வகாநிஸ்தீ ||

பொழுது பிரமனுமவர்களைப்பார்த்து ஓ மகானுபாவர்களே ! ஒன்
 றுபோலிந்த ருத்திரர்களைச் சிருஷ்டித்தது போதும். ஜரை,
 மரணமாதி வியாதிகளுடன்கூடின மானவர்களைச் சிருஷ்டியுங்க
 ளென்றுசொல்ல, ருத்திரர்கள் நாங்களைப்பேர்ப்பட்ட பிரஜைக
 ளைச் சிருஷ்டிக்கமாட்டோம். நீரிந்தத் திரிகோடி தீர்த்தத்தில்
 ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனை யாருதித்தா லுமக்குச் சகதீசன்
 வேதங்களையுபதேசிப்பார். அதுகளில் சிருஷ்டிமார்க்கஞ்சொல்
 லப்பட்டிருக்கின்றது. எவன் உம்முடைய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்
 செய்து யாககுண்டத்திலுள்ள விபூதியைத்தரிக்கின்றானோ அவன்
 புத்திமுத்திகளை யடைவானென் றனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார்
 கள். நான்முகனுமப்படியே ஸ்நானஞ்செய்து சன்னிதானத்திலி
 ருந்துகொண்டு வேதவநேசனைத்தியானிக்கவப்போ தீசாஞ்ஞையி
 னாலவர் முகத்தில்நின்று மொரு திவ்விய புருஷனுண்டாகி உம்மு

வாருஷம் கிவ | ததஸுபாருஷொ டெவம் கிங்கரோதீத்ய
 வஸ்யித்ய || ௨௨ || ப்ருத்யுவாய வ்யிதம் க்யுக்ஷா டெவடெவொ
 ஜமததிம் | விவஜாதாந ரித்யுக்ஷா மதொதாநாநீஸ்யம் ||
 || ௨௩ || யதா க்ஷணமிதொ டெவ ஸுஸாரீரஸநாதம் | தீவ
 ஸ்லெவ ப்ருஸானஸ்ய மகிரஸ்ய நவித்யெத || ௨௪ || ததஸெ
 நெரிதா வாரணீம் ஸொதநவினாத ப்ருஹம் | ஹிரணும
 ஹெதா ஹவா நியெஷ ஹந்வி வ்யிதம் || ௨௫ || யெஹம் ப்ருஜா
 வதிம் வகுவது ஶ்வவ ஶுவநாயிவம் | ததாப்ருஹுதிதஸ்யா
 டெஜா யஜ்ஞஹொ வியீயதெ || ௨௬ || ப்ருஜாவதிம்— விவஜா
 தர்நரித்யுக்ஷ ஸெநாவி ஸுஶீஹாதநா | கயரோதா விவஜ்
 ஸ்யாக் ஸம்ஸயொதவ்யுத் தெ ஶீஹாந || ௨௭ || உதி விநயதஸ
 வ்ய டெரிதெவொதிதஸ்யம் | ஸஹகுராவநரிக்ஷவ நாகெவ க்ய
 தவாந ஸ்யாழ || ௨௮ || ததெவாஹுஸ்யதஸஸ்ய ஶீநஸாரபீயம்
 வுநம் | ஹுத்யாடெவடெவஸ்ய வஷ்டாரஸுபீயதிதம் || ௨௯ ||
 உவதுக்ஷாரிக்ஷநாகாநாம் ஹகுயொஹகுயஸ்யாராதிகாம் | வாரோ
 ஹதா ஸ்யுதிபீயம் வுணுரா வ்யாஹுதயொதவந || ௩௦ || ஹ
 ந்ஸாம் ப்ருவரா டெவீ உதவிதுஸாக்ஷராதவக் | ததஶம்ஸம்
 ஸ்யாந ஶிவ்யம் ஸாவித்ரீக்ஷரோஶிஹம் || ௩௧ || தாதெவாஹுஸ்ய
 தஸஸ்ய வாவிஹகுயா ம்ருதஶ்ருஹம் | கீக்ஷாராயவதுபஜம்
 டெவா வெடிாரணுஸாரஸ்ய || ௩௨ || ப்ருத்யு வதாரொவெ

டைபவாத்மாவை விபாகஞ்செய்யுமென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்
 தானஞ்செய்தார். அப்பொழுது ஹிரண்ணியகர்ப்ப நெல்வித
 மாத்மாவை விபாகஞ்செய்கிறதென்று யோசனைசெய்ய வுடனே
 ஒங்காரமானதவர் மனதிலுதித்தது. அந்தப் பிரணவத்தைப்
 பிரமன் மூன்று லோகங்களிலும் பரவச்செய்யவப்போதவர் மன
 தில் வஷ்ட்காரமுதித்தது. பிரகு மூன்றுவ்வியாகருதிகளுமுண்
 டாயின. அதின்பிரகுச் சந்தஸ்ஸுக்களிலெல்லாம் மேன்மை
 பொருந்திய காயத்திரியுண்டாயிற்று. அதினுடைய பதங்களை
 யாராய்ந்து, ஸாவித்திரியையுண்பெண்ணி யந்த ஸாவித்திரியையே
 யப்பியவலித்துக்கொண்டிருக்கும் விதியின்முன்னே வேதவநேச
 ன்றவிர்ப்பவித்து நான்கு வேதங்களையும் வேதியனுக்குபதேசித்து

உந் வவநம் வெடிஸெவீசு | விஜ்ஜாஸுஷிரியம் மொஷா வெ
 ஞானா ப்ருணவாழிகா || ௩௩ || ஹுதஸுஷிக்ருஸுஸுஜாம் விஜ்ஜா
 ஸுஷுஜாம் நிராகுவிதம் | சுவிஜ்ஜாய தடியுஹ தயா ஸவகம்
 ஜமஸு ஸுஜ || ௩௪ || தத் தத்ராயிவதெயுகுரூம் ஷெவநரா
 ஷிகாந் | ஸ்ரஹா— வெடியுஸு ஜஹாஷெவ நஸுரதெயுகு
 ரெ ப்ருமொ || ௩௫ || நிணயஸுராயிவத்யாநாம் சுயம் காயெபா
 ரீபாவடி | ஸ்ரீஸிவம்— தக் ஸவகம் வெடிதீயெபுதத் ஸுநா
 தெ ப்ருகிநாதி ஹி || ௩௬ || ஐத்யுக்ஷாநாரயாஹம் ஸ்ர
 ஹா ஸாக்ஷாயஹுபதெ | வெடிதீயெபு ஜமஸு ஸுஷுஜம் த
 தீரெ வினயம்ஸிதம் || ௩௭ || ததொ ரீநவரி தஸெயுகு ஸநக
 ஸஜிஜாயத | ஸநதூஜாதொ ஹவாந் வரடிஸு ஸந்நநம் || ௩௮ ||
 ஸநதூஜாரஸு விஹு ஸுத்ரு ஜஜெக ஸநாதநம் | ரீநஸாம் கி
 ருஜ்ஜா ஐதெயுகு ஷண்ஹஷுபம் || ௩௯ || ஸ்ரஹாணம்
 க்ஷபியம் மெவ கவொதாம்ஸெவ யொமிநம் | யதயொ யொ
 மதெனெஷு யாம்ஸுவனி ஷிஜாதயம் || ௪௦ || வாவவித்யாம்ஸு
 வுஸுஜிசு ஷஷிஸாஹஸு காந் வியிம் | வனதெவ யொமிந
 ஸாஸந் விநகாஸு ரீரீகூஷம் || ௪௧ || ஸ்ரஹாய மொகஸு
 ஷுபம் விலஸஜி ப்ருஜாவதிந் | ததொரீவி ரீதிவ வ

விட்டிந்த வேதங்களில் சொல்லியிருக்கின்றபடி சகத்தைச்சிருஷ்
 டித்து தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களையும்ங்கங்கே அதிகாரத்தி
 லேர்ப்படுத்துமென்று சொல்ல நான்முகனுடனே ஈசனைப்ப
 ணிந்து ஹே சகதீசா! வேதத்தி னர்த்த மொன்று மெனக்குத்
 தோன்றவில்லையே. எவ்விதம் சிருஷ்டிப்பேனென்று சொல்ல,
 அப்போதீசன் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநத்தினால் வேதத்தினர்த்
 தம் பிரகாசிக்குமென்று சொல்லிவிட்டந்தர்த்தானஞ்செய்தார்.
 வேதியனும் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து கன்ரயிலிருந்து
 சிந்திக்கும்போதவர் மனதின்நின்றும் ஸநகர், ஸநந்தகர், ஸநாத
 நர், ஸநத்ஸுஜாதர், ஸநத்குமாரர், ருத்திரரென்று மக்ரிஷிக்
 ஓண்டானார்கள். பிரகு பிரம்மாவென்றும், கபிலரென்றும்,
 கபோதர்களென்றுமநேக யோகிகளையும், அறுபதினாயிரம் வால
 கில்லியர்களையும் சிருஷ்டித்து, மரீசி, அத்திரி, புலஸ்தியர், புல

ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் சூதம் || ௪௨ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௩ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௪ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௫ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௬ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௭ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௮ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௪௯ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௦ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௧ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௨ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௩ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௪ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௫ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௬ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௭ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௮ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௫௯ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்
 ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் || ௬௦ || ஸுக்ரம் ஸுக்ரம் ஸுக்ரம்

கர், கிரது, பிரகு, அங்கிரஸ், மனு, குத்ஸர், வலிஷ்டர், நாரதர்,
 ரிபுவென்கிறப் பிரஜாபதிகளையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அவர்களும்
 தேவர்கள் முதலானவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்கள். ஆயிரம் யுகங்
 கள் சென்றவுடனிருந்தப்பிரஜைகள் கர்மபந்தம் விட்டு முக்தியைய
 டைய மறுபடியுமிவர்களை நோக்கப்பிரமன் சிருஷ்டியுங்கொண்டு
 சொல்ல வப்போதிவர்கள் நாங்கள் சிருஷ்டிக்கமாட்டோ மெங்க
 ளால் முடியாதென்று சொல்லிவிட வுடனே தனது வலதுகால்
 கட்டவிரலில் நின்றும் தக்ஷணையு மிடதுகால் விரலில் நின்று
 மவன் பத்தினியையும் சிருஷ்டித்துச்சகத்தைச்சிருஷ்டியுமென்று
 சொன்னார். தக்ஷணும் பிதாவை நோக்கிச்சிருஷ்டி சக்தியில்லாத
 வனாயிருக்கின்றேனென்று சொல்லப்பிரமன் தக்ஷணே வேததீர்த்
 தில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனைப்பூஜித்தால் சிருஷ்டி சக்தி
 யுண்டாகும், எனக்குமப்படியேதானேர்ப்பட்டதென்று சொல்

னி | தயொவீயுயுஸு ரோஹாத்யாக் ஸுஷிஸகிரஹகுந்யவ ॥
 ॥ ௫௨ ॥ டக்ஷஸஹஸு தநயா நஸுஜக் வடுவடு தீது தெ |
 யோஜோநொவபெஸெந ஸஹஸுய டிஸொ யயஃ ॥ ௫௩ ॥
 சுநெகயெவ ரீஸுஜ நயா தெஃவி விஜோவிதாஃ | சுயொ ரோ
 ரீஸவஜாஜநு யயா வடுவடு ரீயொஹித்யு ॥ ௫௪ ॥ சுயதஸுர
 ஹவங் சுந்யா விநுதா ஹொகரோதாஃ | தாஸாஃ வ்யூபாஸு
 யொஹொகாஃ ப்ரஜாவிஜேநுஜாயிவ ॥ ௫௫ ॥ சுஹித் தித்
 வ்விஹிகாஹ ஹநாயஃ காகாஃ ரீநிடி | ப்ரஹ்ம க்ரொயா
 ஹ ஸுரஸாஃ விநதாஃ ஸுரஹிததா ॥ ௫௬ ॥ சுநுஃ சுஹு
 ஹ ஸுஹிஃ காகாஸுபாய டிஹ ப்ரஹ்ம | சரஹுதீஃ வஸுஃ
 ஜாதிஃ ஹஸாஃ ஹநுரீராவதீடி ॥ ௫௭ ॥ ஸஹுஹ ரீஹு
 தயாஹ ஸாஹ்ம விஸாஹ ரோநடி | ரீநெவ ப்ரஹுபுத்யாக்
 ந்யா டிஹு டிஹ டிஹ ॥ ௫௮ ॥ தாஸு ஸுஹுநவஜாஜீஃ சு
 ந்யாஃ சுஹுஹொவநாஃ | சுஹித் ஹஹுயுதி/ வுஷிஃ வுஷிஃ
 ரீயொஃ கியாஃ தயா ॥ ௫௯ ॥ ரீதிஃ ஹஹுஹ வஸுஹெஹ டி
 ஹுயா யரீயா யெஹ டிஹ | சுஹுயஸு ததொஹுத ஸுது
 ஸொரோதகஃ ப்ரஹ்ம ॥ ௬௦ ॥ வுஹுதா ப்ரஹுணாரீயிவ ஸு
 ஹுஹுஹு ஸுரீஸுஹா | தஹெஸு நஹுத நாரீஸு ஸுஹு

லத்தசுநும், சுவாயம்புவமனுவும், வேததீர்த்தத்தின் மகிமைபி
 னால் சிருஷ்டி சக்தியையடைந்தார்கள். பிரகு தசுநுயிரம் புத்
 திரர்களை யுண்டுபண்ணினான். அவர்கள் என்னிட முபதேசம்
 பெற்று வைராக்கியத்தையடைய மறுபடியுஞ் சிருஷ்டிக்க மறுப
 டியும் நானுபதேசிக்கத் தனக்குச் சகாயமாகத் தனது புத்திராள்
 பவிக்காதபடியா லென்னை நிலையில்லாமல் போகக்கடவதென்று
 சபித்துவிட்டு, அநேக ஸ்திரீகளைச் சிருஷ்டித்தான். அவர்களில்
 அதிதி, திதி, ஸிம்மிகை, அனயு, காலகை, முனி, பிரத்துவை,
 குரோதை, ஸுரஸை, விரதை, ஸுரபி, அனு, கத்துரு, ஸுப
 கையென்கிற ஸ்திரீகளைக் காசியபர் விவாஹஞ்செய்தார். அருந்
 ததி, வஸு, ஜாமி, லம்பை, பானு, இராவதி, ஸங்கற்பை;
 பூகூர்த்தை, ஸாத்தியை, விசுவை யென்பவர்களைத் தசுநன் மனு
 விற்பொருட்டுக்கொடுத்தான். கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, திருதி, புஷ்டி,
 புத்தி, மேதை, கிரியை, மதி, லஜ்ஜை, வஸு வென்பவர்களைத்

விஸ்திசுதோஃ || ௬௧ || ரொஹிணீபுரோவாஃ கந்யா டிக்ஷம்
 ப்ராஹெதஸோ டிக்ஷம் | ஸந்தெஷாஃ ப்ராஹுரோநாஸ்து வு
 த்ருவளத்ராஹுரோஸ்யுணு || ௬௨ || காஸ்யவஸ்யு ரிநொஸெவ
 யபேஸ்யு ஸஸிநஸ்யா | சுயபுரோ வரூணோ ரித்ருஃ வகுஷா
 யாதா வாராநு || ௬௩ || க்ஷபா ஹொஸஸ்யவிதா வஜ்ரு
 ந்யுஸெதி வித்ருதாஃ | சுதித்ராஃ ஜஜிரோ டேவாஃ காஸ்யவஸ்யு
 ரிஹாத்ரு || ௬௪ || தித்ராஃ வுத்ருத்யம் ஜஜேத காஸ்யவாதிதி
 ந்யுத்யு | ஹிரண்குஸிவஸெவ ஹிரண்குஸ்யு டுஜ்ரு
 யன் || ௬௫ || தாவபுரிதவித்ராஹு தவஸா காஸ்யவொத்
 ரோ | ஹிரண்குஸிவொஃ வுத்ராஃ ப்ரவஹாஸ்யு விநாகிந்யு ||
 || ௬௬ || ப்ரஹாடிஃ வகுஷாஜெஸெஷா ரிநுஹாடி ஸெயெவ
 ய | ஸஹாடிஸெவ ஹாடிஸு கந்யாஸஸ ஹவகுஷதம் || ௬௭ ||
 விரொஹந்யு ப்ராஹாடி டேபுதே ரொஹந்யுஹாவம் |
 வலிவிபுரொஹநஸுதொ வொண ஸனகொ வஸெஸுதம் ||
 || ௬௮ || சுநுஹாடிஸ்யெ வுத்ராஃ ப்ரொதாஸ்யவத்ரு ஹகுஷ
 தெ | விரொஹந்யு ஸஹஸு நிஸஹஸெதி வித்ருதாஃ ||
 || ௬௯ || டிநொஸு வுத்ரா வஹவொ வஸெ ஜாதா ரிஹா
 ஸாராஃ | விப்ருதிதிஃ ப்ரயஜெஸெஷாஃ ராஜா வஹகுஷம் ||
 || ௭௦ || மணம் ப்ரஜெதெ க்ரொயாயாஃ வுத்ருவளத்ரு ரிநகச்யு |
 ராஹுடிஃ க்ரொயவஸொ நாபி க்ரொயகபேஷா நிவபுணம் || ௭௧ ||

தர்மருக்கும் இருபத்தியேழு நக்சத்திரங்களையும்த்திரியின் புத்திர
 ரணன் சந்திரனுக்குங்கொடுத்தான். அரியமா, வருணன், மித்திர
 ரன், பூஷா, தாதா, புரந்தரன், துவஷ்டா, பகன், அம்சன்,
 ஸவிதா, பர்ஜன்னியன் முதலானவர்க ளதிதியினிடம் காசியப
 ருக்குப் பிறந்தார்கள். ஹிரண்ணியகசிபுவும், ஹிரணியாக்ஷனும்
 திதியினிடமுண்டானார்கள். ஹிரணியகசிபுவுக்குப் பிரஹ்லா
 தன், அனுஹ்லாதன், ஸம்ஹ்லாதன், ஹ்லாதனென்று சிவபக்த
 சிகாமணிகளாக நான்கு புத்திராளுண்டானார்கள். பிரஹ்லாதன்
 புத்திரன் விரோசனன். அவன் புத்திரன் பலி பலியின் புத்திர
 ரன் பாணன். அனுஹ்லாதனுக்கு விரோசனன், ஸும்பன்,
 நிஸும்பனென்று மூன்று புத்திரர்கள். தனுஷினிடத்தில் விப்
 பிரசித்தி முதலானவர்களுண்டானார்கள். குரோதை ரௌத்தி

ரக்குரோதன் முதலானவர்களைப் பெற்றான். வலிம்ஹிகைக்கு
ராகு ஷண்டானான். காலையினிடம் காலகேயாளுண்டானார்கள்.
கத்துருவினிடம் சேஷன், வாஸுகி, தக்ஷகன் முதலான நாகங்க
ளுண்டாயின. விநதைக்கு கருடன், அரிஷ்டநேமி, அருணன்
முதலானவர்களுண்டாயின. அநவத்தியை, அனூகாமை, அரு
ணை, அனூபை, ஸுபகை முதலான ஸ்திரீகள் பிரத்துவையினி
டமுண்டானார்கள். அலம்புதை, மிசிரகேசி, புண்டரீகை, திலோத்
தமை, ஸுருபை, லக்ஷணை, சேஷமை, ரம்பை, அவலிதை, ஸு
பாகு, ஸுவிருத்தை, ஸுமுகி, ஸுப்பிரியை, ஸுபகந்தை, ஸுர
ஷை, பிரமாதிரி, காம்மியை, சாரத்துவதி முதலான ஸ்திரீகள்
முனியினிட முண்டானார்கள். விசுவாவஸு, பரணியை, கந்த
ருவை, மேருகை, ஸஹஜன்னியை, பத்மினி, புஞ்சிகஸ்தலை, கிரு

தயா || ௮௨ || சுஜோஷீதி விஷ்ணோகா ப்ரஜோஷீதி தா
 ட்யஸீ | சீநோவதீவாவி தயா வெஷிக்ஷோ஽ஸுஸுதாஃ ||
 || ௮௩ || ப்ரஜாவதேஷு ஸஹஸு ஸஹஸுதா ஸுஸுதா ||
 சுஜேதம் ப்ராஹ்ணா மாவொ ருஜாஸுதி உதஸுய ||
 || ௮௪ || ஸுரஸுபத்யுதிதேதக் வுராரணை வரிகீதித்யு |
 ஸுததெக காஸ்யாவத்யு வுருவதுகே கீதித்யு தயா ||
 || ௮௫ || சீநோவதுஸம் ப்ரவக்ஷாதி ஸுக்ஷவாத்நிஸையதே |
 ஸுயதே ஸுஸுபத்யுதிதே வுஸுஷாநுஸுரணை ருரூஃ ||
 || ௮௬ || சீஹாவதஸுபவது விஷுஹோ஽நுதஸுயா | கீ
 ஷிபுத்யு ருஜேஷு விஸாவஸு ருநுதே || ௮௭ || விஸு
 ஷெவா ஹே ருஜேஷு ஹாஸுபத்யுதிதே || ௮௮ || உயுவந்
 விஸாயாஃ சீநாஃ வுதூஃ ப்ரகீதித்யு || ௮௯ || உயுவந்
 ப்ரவதெஸு வுஸாவஸு ருநுதே || ௯௦ || ஸுயுஸுதா சீநாஃ
 விஸாவஸுபத்யு வுஸுபத்யு || ௯௧ || தநுஜோ சீஹிஷு
 ஸுபத்யு விஸாவஸுபத்யு || ௯௨ || ஸுயுஸுதா சீநாஃ
 வுதூ ருபவஸுபத்யு வுஜேஷு || ௯௩ || வுஸுபத்யு ஸுயுஸு
 யுதித்யுபத்யு || ௯௪ || விஸாவஸுபத்யு யுதித்யு

தஸ்தலை, கிருதாசீ, விசுவாசீ, ஊர்வசீ, அம்மியோசந்தீ, பிரம்மி
 யோசந்தீ, மனோவதீ முதலானவர்கள் காசியபரின் சங்கற்பத்தா
 லுண்டானார்கள். இவர்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவர்கள்.
 அமிருதம், பிராமணன், பசுக்கள், ருத்திரன் நாலுபேர்களும்
 ஸுரபியினிடமுண்டானார்கள். இனிமேல் மனுஷின் வம்சத்தைச்
 சொல்லுகின்றேன் கேளும். ஸுதர்மன், சங்கபாத், தர்மன்,
 வீரணன், ருரு, மகாபலன், ஸுபர்வா, விஷ்கம்பன், ரிஷிபுத்ரி
 ரன், விசுவாவஸு, விசுவேதேவாள் முதலானவர்கள் தக்ஷபுத்தி
 ரியான விசுவையினிடம் மனுஷுக்குப்பிறந்தார்கள். சியவனர்,
 பிரபவர், ஈசானர், அரதி, அரணியன், மாருதன், விசுவாவஸு,
 பலன், தருவன், தருஜன், மஹிஷன், விதாநன், அநர்கன், வத்
 ஸரன், விருஷன், நாபன், விபூதி, ஸுபர்வதன் முதலான ஸாத்
 தியர்கள் ஸாத்நியையினிடமுண்டானார்கள். வரன், தருவன்,
 ஸோமன், வாயு, நிருருதி, பர்வதன், விசுவாவஸு, யோகீந்திர

வஸவொஹ்யாஸு வபுக்ஷிதாஃ | 2நொஃ வுத்ராஸுநாஜெஹு வ
 ஸளது வஸவஸுபுதாஃ || ௯௨ || உராவத்யாஃ 2ரூக்ஷதொ 2
 ஹந்தத்யாஸு 2ஹந்தத்யாஃ | 2நவா ஹந்தாஜா ராஜநாம
 வ்யீதா ஜாஜிகா || ௯௩ || வ்யுயிவீவீஷெஃ வஸு 2ரூக்ஷத்யாஜி
 ஜாயத | ஸஹயாயாந்தா ராஜெஹு ஜெஹு ஸஜதா 2நொரய ||
 || ௯௪ || யதேஸு வுத்ரா வக்ஷ்யாந்தா ஜெஹு காஜொ ஜமதீ
 யம் | யஸொஹ்யாஸு காஜெஸு ரத்யாஃ வுத்ரயம் ஸுபதம் ||
 || ௯௫ || வொஜெஸு வுத்ரா ரொஹிண்யாஃ ஜெஹு வஸொ 2
 ஹாபுஹு | உதயதெவ ஹவாநு வஸுஸா பெந யுஜ்யதெ ||
 || ௯௬ || ஷிஸொஹு ஷிஷீநஸ்யீநு வமாநு வுக்ஷாநு உதா நதீஃ |
 மிஸ்தொகாஃ ஸுயா ஜெவா நஸுராமொஹ்யாஹ்யாஹு || ௯௭ ||
 வஸவ வுத்ரஸஹஸுராணி ஸ்ரீணாஹாவி வரஸுந் || வஸதா
 வது ஜமநந்தம் யத்ர யொகாஃ வுதிஷிதாஃ || ௯௮ || வுஜா
 வுதிஸு ஹவாநு மூணிதம் வெக்ஷு ஜெஹிநம் | ஸுயிவதெ
 ஹு யுக்ஷதஹு ந்யொஜயதயொமவி || ௯௯ || த்யாணா
 ஜெவி யொகாநா ஜாஜித்யுஸஜெஹுஸா || உகார ஸகூம் ராஜாத
 ஜாஜித்யாநாம ஹந்ததெ || ௧௦௦ || வஸஜீ கவயீ ஜிஷுரஜித்யா
 ஜிஜிஜிவாநு | ஸுபதெஸுஹாயொஸுபதிஜாநு யஜெவாஹ்யுபெ
 விதம் || ௧௦௧ || ஜாதஜாதொஹ்யா ஹவாநஜித்யாஃ வஸுஸொ

னென்கிற வஷ்டவஸுக்கள் வஸுவினிடமுண்டானார்கள். இரா
 வதியினிடம் மருத்துவான்களுண்டானார்கள். முகூர்த்தத்தையினி
 டம் முகூர்த்தங்களுண்டாயின. பானுவினிடம் மானவாளுண்
 டானார்கள். ஜாமியினிடம் யானைக்கூட்டமுண்டாயிற்று. பூமியி
 லுள்ள மற்றவைகள் அருந்ததியினிடமுண்டாயின. ஸங்கற்பை
 யினிடம் நாமங்களுண்டாயின. தர்மருக்கு லக்ஷ்மியினிடம் காம
 னும், திருதியினிடம் யசஸும், சந்தோஷமுமுண்டாயின. ஸோ
 மனுக்கு ரோஹினியினிடம் வர்ச்சஸுண்டாயிற்று. இவ்வித
 மாகப்பிரபஞ்சத்தின் அபிவிருத்தியைப்பார்த்துப் பிரஜாபதியான
 உரவரவர்களுக்குத் தக்க வதிகாரத்தி லவர்களை நியமித்தார்.
 அதெப்படியென்றால் மூன்று லோகங்களுக்கு மந்திரனை அதிபதி
 யாகச்செய்தார். யாதொரு இந்திரன் பிறக்கும்பொழுதே குசங்

வட்டிதஃ | ததாபுஹுதி ஷெவெஸஃ களஸிகக்ஷ ஸ்வாமதஃ ||
 || ௧௦௨ || சுஹிஷித்யாபிராஜேதம் ஸஹஸ்யாக்ஷம் வுரநுரபு |
 ஸ்ரஹா சூரெண ராஜ்யாநி ப்ரஹ்மஸூரே || ௧௦௩ ||
 யஜ்ஞாநாம் தவஸாம் தெவ ம்ரஹநக்ஷத்ரயோஸ்யா | திஜா
 நாமோஷயீநாம் ஸொரே ந்ராஜேஹுஷெவயக் || ௧௦௪ || தக்ஷம்
 ப்ரஜாநாம் தம் வதி ஸ்வஸாம் வரணம் வதி || விதுணாம்
 ஸவபுநிபநம் காலம் தெவஸாநரபுஹு || ௧௦௫ || மஸவபுரணாம்
 வஸவெஷாம் ஹந்தாநாம் ஸரீரிணாம் | ஸஸூகாஸஸ்தா
 நாம் வாயுஸூகாக்ஷதஃ || ௧௦௬ || ஸவபுஹுதவிஸாநா
 நாம் தோதுணாம் தயா மவாம் | உநாஹ்ரஹ்ரொமாணாம்
 ரொஷாணாம் ப்ரதிநாம் தயா || ௧௦௭ || தெவஸாம் தெவ ஸ
 வெஷாம் ஸொஷெவஃ க்ஷதஃ ப்ரஹ்மஃ | யக்ஷாணாம் ராக்ஷஸா
 நாம் மஹுகாநாம் யநஸூ || ௧௦௮ || ரதாநாம் தெவ யந
 ஹ்ரஃ க்ஷதொ தெவஸூ || ௧௦௯ || ஸவெஷாம் ஹ்ரிணாம்
 ஸெஷா நாமாநா ஸ்வவாஸுகிஃ || ௧௧௦ || ஸரீஸூபாணாம்
 ஸவபுரணாம் ப்ரஹ்மெஷ தக்ஷகஃ க்ஷதஃ | ஸாமரணாம் ந
 ஹ்ரிணாம் தெவாநாம் ஸஜிதஸூ || ௧௧௧ || சுஹித்யாநாஹ்ரிணாம்

களைத்தரித்துக்கொண்டு வேள்வியின்பொருட்டுத் தயாராகயிருந்
 ததால் கௌசிகனென்கிற பேரையடைந்தானே அப்பேர்ப்பட்ட
 இந்திரன் கிரீடம் முதலானது தரித்து முன்று லோகங்களையும்
 ரக்ஷித்துவந்தான். யாகங்களுக்கும், தவங்களுக்கும், கிரகங்களுக்
 கும், நக்ஷத்திரங்களுக்கும், பிராமணர்களுக்குமோஷதிகளுக்கு
 மதிபதியாகச் சந்திரனை நியமித்தார். பிரஜைகளுக்கு தக்ஷனையும்
 ஜலங்களுக்கு வருணனையும், பிதுருக்களுக்குக் காலனையும், குதி
 ரைகள், பூதங்கள், சப்தம், ஆகாயம், பெலம் முதலானதுளுக்கு
 வாயுவையும், பிசாசங்கள், ஸப்தமாதாக்கள், பசுக்கள், புத்திபே
 தம், கிரகங்கள், ரோகங்கள், ரோஷங்கள், விருதங்கள், பிரேதங்
 கள் முதலானதுகளுக்கு ருத்திரனையும், யக்ஷர்கள், இராக்ஷதர்
 கள், குகியகர்கள், தனம், ரத்தினம் முதலியவைகளுக்குக்குபேர
 னையும், இகத்துப்பற்களுடன் கூடின பிரானிகளுக்காதிசேஷனை
 யும், நாகங்களுக்கு, வாஸுகியையும், ஊர்வன ஜந்துக்களுக்குத்த
 க்ஷனையும், சமுத்திரங்கள், நதிகள், மேகங்கள், இடிகள், முதலி

ஷஜெநொயிவதிஃ சுதஃ | மஸவபூணாஃ வித்ருயஸ்யா
 வாயிவதிஃ சுதஃ || ககக || வதஸுக்ஷாரிஸொஜ்யாயம் வாஹ
 நாநாஹ ஜோநடி | ஜெஹஸுரஜஜஸ் ஜோந மொவ்யுஷாயிவதிஃ சு
 தஃ || ககக || ஜெத்யாநாஹ ஜெஹஸுரஜ ஜிரண்யாக்ஷஃ வதிஃ சு
 தஃ | சுரஸிணா மரபஸுரதா ஜவாபுஷயபவஃ || ககக ||
 ஸாரயெய்யொயிதஸாவீக்ஷ ஸஞபுஸ்யாஜிததெஜஸஃ | ராஜா
 ப்ராப்யாஃ லிஸிதயா வாஸவொயிவதிஃ சுதஃ || ககச || சூஜி
 த்யஸ்ய விஹொஃ வுத்ருய யஜேரொஜெ ஜெஹயஸாஃ | டக்ஷிண
 ஸ்யாஃ லிஸி யஜெ ஜெஹஜெணாவி ஸத்யுதஃ || ககரு || கா
 ஸ்யவஸ்யுளரஸஃ வுத்ரு ஸலிவாநதயுதஃ வுரரா | சுஸுரரா
 ஜ ஜதிப்யாக்ஷஃ ப்ராப்யாஃ வாயிபுஷஃ சுதஃ || ககச || வுர
 ஸ்யவஸ்யுளரஸஃ டக்ஷிண ஜெஹஜெணாவி ஸத்யுதஃ | வனகாக்ஷி
 விஜெஹநாஜெ ஸஸ்யாப்யாஃ லிஸி வாயிபுஷஃ || ககச || வனவம் வி
 ஹஜெ ராஜாஜி ஸயவஞ்ஞெய்யாக்ஷவநஃ | ஜெஹகாஸ்திஜெ
 லிஸ்யா நடிதாஃ ஸஸ்யுயுக்ஷுயுக்ஷு || க - அ || சுஸ்யுவிசு ஸஞ
 யபுஸ்யுளரஸாநு சுஸ்யுவிசு ஸஸ்யுளரஸாநு | சுஸ்யுவிசு ஸஞ
 ஜெஹதாநு சுஸ்யுவிசு ஸஸ்யுளரஸாநு || ககச || நாநாவண்யாநு
 காஜெமஜெ நமெகஸதயொஜெநாநு | ஜெதாநு ஸுக்ஷுதிநாஃ ஜெ
 காநு வானி டக்ஷுதிசுயுதாநு || ககரு || யெ ஸஸ்யுளரஸாநு
 த்யுஜெ ஸஸ்யுளரஸாநு மணாஜவ | வனஜெ ஸுக்ஷுதிநா ஜெ
 கா யொஜிதாஃ வுணுக்ஷுதிஃ || ககச || யெ யஜெனி ஜெஹ
 வுஜெஹஸ்யாபவாஜெஹஜெஹ | ஸஸ்யுளரஸாநு காஜெ
 ஜெஹஸ்யுளரஸாநு || ககச || ஜெநாநு மஹகத்யுரொ ஸுஜெ

யவைகருக்குப்பர்ஜன்னியனையும், கந்தர்வர்களுக்குச்சித்திராதனை
 யும், நான்குகால்களுள்ளவாகனங்களுக்கு மஹேசவருக்கு வாக
 னமான விருஷபத்தையும், அசுரர்களுக்கு ஹிரணிபாக்ஷனையும்
 சூரியனுடைய சாரத்தியந்திர்க்கு அருணனையும், கீழ்த்திக்கு
 இந்திரனையும், தெற்கில் சூரியபுத்திரனான தர்மராஜனையும், மேற்
 கில் காசியபுத்திரனான வம்பராஜனையும், வடக்கில் புலஸ்திய
 புத்திரனான ஏகாக்ஷிபிங்களென்கிற குபேரனையும் திபதியாக
 நியமித்தார். இவ்விதமாக நான்முகன் திவ்யதேஜாமயங்களான
 லோகங்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச்சத்தியலோகத்

ணுஜோ ஹோஹஜிதூம் | தெ துக்ருஜஸொ யானி தது ததி
தவொவொக || ௧௨௩ || ணவம் நிபொஜு ஹவாநு வுத்ராநு
ஸுஷுஜா ஸ்விலம் ஜமக | வுஷுஜம் ஸுஹஸதந ஜோரூரொஹ
புஜாவதி || ௧௨௪ || ஸ்வெது ஸுபஹுதிதெஷு வாவநெ
ஷு ஹிவளகஸம் | ரொஜிரெ ஸ்வெஷு வொகெஷு ஜெஹெஜு
ணாவி வாவிதாம் || ௧௨௫ || ஸுபஹுவா ஸகூபுரஸுராஸு
ராஃ க்யுதா யயாவகவரிபாவநெஷு | ஹிஸுஸு ஸவதூம் பு
கிவெஜிரெ ஸுஹம் ஜெஹு யஜெஜு வஸுஹாமஹொஜிநம் ||
|| ௧௨௬ || ணவம் ராஜநு வெஜிதீயெது விபெதுக்ஷஸ்ய வெ ஜ
நொம் | ஸுஷுஜிஸகிரஹுக் ஸுநாநாயிவதஜிவி புஹொ ||
|| ௧௨௭ || யவணதகஸபந்தெ நித்யம் ஸுணுயாஜா ஸஜோஹிதம் |
ஸவதுவாவநிதிதூகத ஸவதூநு காரோநவாவுயாக் || ௧௨௮ ||

ஐதி ஸ்ரீஸுஹொநு வுராரணெ ஸநதுஜோரஸஹிதாயாம்

கெஷுதுவணெ உவரிஹாமெ வெடிாரணுஜோஹாதெது

வெஜிதீயெதுவெஷு ஹொஜிவரிதுநாஜி

துயவ்ஹிஸுதுதாரஸததஜொஜ்யாயம் ||

ஐதிவதுஸகூவாரிஸொஜ்யாயம் ||

தில் சரசுவதியோடு கூடச்சகலமான தேவர்களுக்குமசுரர்களுக்
கும் மற்றவர்களுக்குமனுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டு ஜகத்தை மென்
மேலும் விருத்திசெய்துவந்தார். அவரவர்களுமந்தந்த அதிகாரத்
தை சுகமாகச்செலுத்திவந்தார்கள். மாந்தாதாவே நான்முகன்
முதலானவர்களுக்குச் சிருஷ்டிசக்தியையளித்த வேததீர்த்தத்தின்
மகிமைபயப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சகலபாபங்களுமற்
றுத் திவ்யபேர்கங்களையனுபவிப்பார்களென்று நாரதர்சொல்லி
முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நார்பத்திரான்காவது அத்தியாயம்

பிரம்மதி சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுயவனு வகா ரி ஸொ ஸுயா ய : ||

போலாதா— சுயரீதுஸு ஷெவெஷெ வெஷீயெய் நிஜ
 ஜநாசு. | ஸ் ஹஹத்யா விநஷ்டாஹந் அஷெ கருணாநியெ||
 || க || நாரஹம்— க்ஷஹம் ப்ரஜாவதெஃ ப்ரத்யா விஸுரந்
 வ உதி ஸுதஃ | ஸகிஷெயாவிவந் த்யுய்யம் யஷ்டம் ஸஹ
 வ்ஹக்ரெ || உ || தக்ஷதாஹா வுதஹா வஜ்ஜோடியா துத்யாய
 வ | ததுஜ்ஜம் விஸுரந்ஹஸு ஷீக்ஷிதஸுராலிநவிரம் || ந || உஷ்
 திஷ்ஷ ஹஹத்யா விநகாபாததஃ க்ஷணாசு | ஸஹஸ்யெயாஜ்
 நொவாயா ஸதயொஜநஹ்நிணீ || ச || சுதிசு—ஜாஹ் ஸா
 க்யுதி ஹம்ஜஹ்ஜுத்யு வெமதஃ | ஹ்ஜஸுரஹ்ஜஸம்ஜஹ்
 ரஷெதக்ஷணா ஹரி || ந || ஸொஹ்ஜெஸு ப்ரொவாஸநி
 ஷ்ஜெயெ ஸாஜெஸுய | சுமணயெயெ தாஹ்ஷெவா நாவெ
 ந்ஜம் சுதி ரஹ்ஸு || சு || சுய ஹ்ஜாவ ஸஹ்ஜ ஸுயாவாநு
 ஜ்ஜொதா ஹரி | தயாஹ்ஜொதா வுத்யாரிஜெயாஹிதஃ
 வஷ்ஷுஷெ || எ || நிமந்ஜொ வஜ்ஜொதாஹ்ஜவித ஸுரவி
 கூத்யுவிசு | சுயாநாயாஸுரஹ்ஜெயெ ஹ்ஜாவெயு ப்ரவீயி

நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

—(: 0 :)—

இந்திரனுடைய ஹத்தியின்னிவிருத்தியைச்சொல்லுமென்ற
 ரசன் கேட்க முனிவர் மொழிகின்றார். அரசனே ! துவஷ்டாவின்
 புத்திரனை விச்வருபன் இந்திரனுக்கு புரோகிதனை இருந்து
 கொண்டசுரர்களின் கோளினாலவனுக்கபஜயமுண்டாகும்படி மந்
 திரத்தின் சுவரத்தைமாற்றி மகத்தை நடத்திவைத்தான். அதை
 யறிந்து இந்திரன் மிகுந்தசினங்கொண்டு வச்சிரத்தாலவன் சிரத்
 தைக்கொய்யவுடனே அவன் சரீரத்தில் நின்றும் நெடும்பனை
 போல் நீண்டிருத்த சரீரத்துடன் ஹத்தியானது கிளம்பித் தன்
 னைத்தடுத்த தேவர்களைத்தூரத்திவிட்டு இந்திரனைத்துடற இந்தி
 ரன் கண்டு பயந்தோடி வேறுகதியில்லாமலொரு தடாகத்தில் தா
 மரை மொட்டிற் புகுந்தொளித்திருந்தான். அந்தத்தருணத்தில்

தாஃ || ௮ || காரக்ஷைரோணாஸூதாரம் நாமஹத் ததொமாரும் ||
 மதெ வஹுதியெ காஹெ யதா நாயாதி வுதூஹா || கூ || த
 டாஃ || ௯ || ரோஸூஹாவாஃ || நஹுஷம் வஹுதிநுப || ததி
 டுக்ஷைஷுஷிஷு தூதாரம் டாநவாசு ஸாராநு || க௦ || ந
 ஹுஷெணாரோஸூவெஃ ஜிக்ஷா டாநவரீணயு || டெயராரோமரி
 வெக்ஷாம் க்ஷுக்ஷா தஸூஸூராயெ || க௧ || சுய ஜீவெஷுண
 காஹெந நுபெஷுஷுஷுஷுஷுஷு || குஜூயா வெடநாயஸு
 சுஹுஷெந வுயொஷிதம் || க௨ || ஸமீம் ரஹுரீயெஷாஸள
 நஹுஷுஷு யதாதா || ஸமீ ஸுஹா ஸரோவிஷா ஜீவம் ஸாரண
 ரோயய || க௩ || ஸமீ — சுயி நாமெஷுவி ஜீவாய ஸுதாயஹவ
 ஸீஷுதெ || வஹுதிஷு || யம் தூக்ஷா ஸரியம் ரோநம் ஸாராயயு ||
 || க௪ || நஜூயதெ ஜீவெதி ஜீவதூயாதிவா நவா || டுடா
 ஸீம் ரோயம் வாவீ நஹுஷா ரஹுரீயுதி || க௫ || தடுநா
 யாரம் பாரிதூஹி சுயாஜிஷு ஸாரணம் மதா || சுயிஷுஷுஷுஷுஷு
 யூஃஹம் டுஹிதெவ சுயா மாரோ || க௬ || யூஃஹம் நஹு
 ஷோ நெஷு டுயூயாயாதி வுதூஹா || தவ ஸிஷுஷு யூ
 வஹுஷா வாயெநாம் ஜீவம் ஸாராநு || க௭ || தயா யதம் ஸ

அசுரர்களாலவதிப்படு மமரர்களை யழைத்துக்கொண்டு பிரகஸ்
 பதியானவர் நகுஷணையடைந்து தேவராச்சியத்தையவனுக்குமுடி
 சூட்டி அவனாலசுரர்களைவென்று அமராவதியிலிருந்துகொண்டு
 இந்திரன்வரவை யெதிர்பார்த்திருந்தார். இப்படியிருக்க வெ
 ருக்காவிர்திரத்தும்னனுக்காக வேதவநேசனுக்கைபெற்றகும்பமு
 னிவனேவலினால் நகுஷணிந்திராணியை யணையவிருப்பங்கொண்
 டிருப்பதை அவளறிந்து மனங்கலங்கி ஆசாரியனைக்கண்டு வணங்
 கி ஓ எங்கள் குலகுருவே தங்கள் சிஷ்யனுக்குவந்த விபத்தைத்
 தங்கள் கவனிக்காமலிருந்தால் நாங்களென்னசெய்வோம். தனம்
 மனவி மானம் முதலியயாவற்றையும்விட்டுவிட்டெங்கேயோ ஓடி
 விட்டாரே; உயிருடனிருக்கின்றாரோ இல்லையோ ஒன்றுந்தெரிய
 வில்லையே. இப்பொழுதெனது கற்புக்குங்குரைவுவரும்போலிருக்
 கின்றதே என்னசெய்வேன். ஓ மகானுபாவா ! தங்களால் முடி
 யாதகாரியமெது ? தயவுசெய்து நகுஷணைத் துலைத்தென்னாதனை
 வருத்தித்தங்கள் குமாரியைப்போல் கார்த்தருளுமென்று முறை

சோலைய ரகஷ போ ஹகம்பிதாழ் | சலாஜ்ஞம் த்ரிஷ்ண மொகெ
ஷ்ண தவ நாஸி டயா காரா || ௧௮ || ஐதி ஸாஸ்யாபிததஸ்
யூ ஜீவஸிஞாபிவாபவ | விவாபு ஸவிரம் கால பிழிஹாப
யாஷ்ணீக் || ௧௯ || மாராஃ— வுதாரிஃ காதவஸதீத்யெழ
நிஷ்ணாமிரீஜவாந | சூபாத ஸவபுமொகெஷ்ண தெ மதி
நபிஹநுதெ || ௨௦ || ஐத்யுஷ்ணவபுமொகெஷ்ண ஹரி
வநிஷ்ண வாவகம் | வாவஸதி பிபெதெஷ்ண வவநம் வஹி ரஸு
வீக் || ௨௧ || சுமிஃ— சூஸத்ய பாவபாதாஹம் பிபா ஸ்ரானம் பி
ஹஸ்தெ | ஐஷ்ண வஸதி ஹரிஹாமெ க்ஷிமெஷ்ண வஷ்குட
ஷெ || ௨௨ || ஐத்யுமிவவநம் ப்ராக்ஷா ஜீவஸவபுமொகெஷ்ண
மக்ஷா தவ ஸாஸிர்ம ஷெஷெரிஷ்ண பிதொஷ்யக் || ௨௩ || ஷெ
வாஃ— க்ஷபாபுஜாதவாஸெந வபநெஷ்வா ஸவீக்ஷிதாஃ | வீ
பிதாநு ஷாநவெஷ்வாந ரகெஷாதிஷ்ண ஸதக்யதொ || ௨௪ ||
க்ஷபா விநா ஷெஷெஷ்வொ நவகாஸி தயா வயபு | ஷெஷெஷ்வொ
ஸாநநாயாஸம் வஸஸ்யுத க்யம் ப்ரஹொ || ௨௫ || ஐதி ஸா
ஸ்யாபிததஸ்ஸுக்ஷா நியபுபள வஷ்குடஷாக் | ப்ரஹஹத்யாநி
ஹரிதொபம் நிஸெஜ்ஷொபநுஷாநு || ௨௬ || தநாபிஷ்ண
ரதொ ஜீவ ரகஷரகெஷி வெவஷ்ண | ஜோக்ஷா ஸவபிபெஷ்ண ஜீ
வொ ஷெஷ்வாஜி பிவாஷத || ௨௭ || மாராஃ— க்ஷபா விநாபிபா
ஸபுஷிஷ்வொநி நஸாஹதெ | க்யபிஜோதவாஸெந க்ஷிஷ்வொ
வஸதி வெவஹா || ௨௮ || சூமஹ ஷெஷெஷ்வொக் க்ஷிபிபாநு
வாவஸவ | ப்ரஹஹத்யாநிவத்யுபு பிவாயம் தெ ப்ர
வீஜ்ஷு || ௨௯ || தக்ஷக்ஷா ஹத்யா பிஷ்ண ப்ரஹ
ஷ்ண

யிட்டாள். அப்பொழுது தேவகுரு அந்தத்தையின் துயரத்
தைப்பார்த்துத் தயவுற்று அக்கினியை யழைத்து இந்திரனைப்
பார்த்து வாவென்று அனுப்ப அக்கினியுமெங்குந் தேடிப்பார்த்து
இந்திரனுக்குமிடத்தைத் தெரிவித்தான். உடனே பிரகஸ்பதி
தேவர்களுடன்கூட இந்திரனுக்குந் தடாகத்தை யடைந்து இந்
திரனையழைக்க இந்திரனும் வெளியில்வந்து வெட்கத்தால் தலை
குனிந்துபிறகு வுடனே குருவுமிந்திரனைநோக்கி இந்திரா வருத்தம்
வேண்டாம் முன்போல் தேவராச்சியத்தையடைந்து சுகமாயி
ருக்கலாம். உன் ஹத்தி துலையுமுபாயமொன்றிருக்கின்றது. அதா

மஃ. ஸுபெநய | சுவி ஹுரிதயெ ஸூநம் வெடாரணயிரிதி
 புநாத் || ௩௦ || தத் டெவஸ்ய வாரதொ வெடதீயபிரிதி
 புநாத் | தத் ஐநமோதேண ஹதெத்யஷா தவ நஸ்யதி ||
 || ௩௧ || ஹக்ஷாஹி தாதம் ஐநநீஹ மக்ஷா வீக்ஷா ஸாராம் டெ
 வவ வெடதீயெ | ஸாக்ஷா ஹி கொலாஹதநாபித்யெயொ ம
 ஸ்தம் வாரா ஸஹவதஹ தெஹ || ௩௨ || கவெரகந்யாஹி
 டிநெடிநெ ஸ்வீந ஸாக்ஷாஹி தவாவாஹி வெடதீயெ | ஸ
 ஸ்யாம் ஐநெஸ்யதகலிபு கஷ்டாநுஸ்தா விஸுபா ஹதீ
 ஹஸ்ய || ௩௩ || திதொததோ மாயிஜஸாவதொஷா ஹிவா ஸ
 டெஹம் ஹரிணீஸரீரா | ஸா வெடநடிாம் ஐத ரோஸம் வீக்ஷா
 வாமஸ்தெஹம் டிவதெவாவ || ௩௪ || வாராதத் மாயெஸ்த
 நயெரஹவாராஸ வரஸாம் ஸாவஜெவ்யபவாவ | ததெதீயெ
 விநிஜெஹிஹ தாராணயஸநயத் ரீவாவதஸ || ௩௫ || ஸ
 வெதாஹி ராதாஸிஹ நாமராஜ வுதெதீயெ விநிஜெஹி
 ஸ்தா | நிதெதாஹவத் குரியரொ விவாதி திஸஹவாராவ
 டிவம்ஸதெஹம் || ௩௬ || ததெதீயெ வரிவாவதெநவீந ஸா
 க்ஷா விபிவிபுஸதீஹம் ஸஸஜெ | ஸாக்ஷாத் டெக்ஷாஹி ஜமஸ
 ஸஸஜெ மநஸ டெவெஹ வியாத்ஸகுநம் || ௩௭ || விநா
 ஹிஹம் டாந ரீதெ தவஸ ஸமடாயிடுநொ யெதத் நராஸம்

வது பூமியில் தெற்குசமுத்திரக்கரையில் வேதாரண்ணியமென்
 றொரு திவ்வியஸ்தலமிருக்கின்றது. அதிலுள்ள வேததீர்த்தத்
 தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தால் கோடிப்பிரம்மஹத்தியுங்கூட
 நசிக்கும். ஒருஹத்தி நசிக்குமென்பதிலென்ன சந்தேகம். எந்த
 வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தகப்பனைக்கொன்று தாயை
 யணைந்தவனுங்கூடக்கைலையையடைந்தானே, காவேரியுமடிக்கடிப
 பாபிகளால் தன்னிடந்தள்ளப்படும் பாபங்களை யெந்த வேததீர்த்
 தத்தில் ஸ்நானத்தினால் விலக்கிக்கொள்ளுகின்றானோ; திலோத்
 தமைக்கு யெதிற்சாபம் நீங்கிற்றே; யெதில் மேனகைக்கும் விச
 வாமித்திரருக்குங் கிழத்தன்மை விலகித் தாருண்ணியங்கிடைத்
 ததோ; எதின் மகிமையினால் திரிசங்கு சுவர்கஞ்சென்றானே;
 எதின் வைபவத்தால் சதுர்முகனும், தக்ஷனும், மனுவும், கிருஷ்
 டிசக்தியை யடைந்தார்களோ; யாகம், தவம், தானமொன்றுஞ்

ஸ்ரீராமா | தெ வெடிதீயெடு வரிவாவநெழ்விந் காவடுஞ்
 வெ ஸாநதெதா ஸ்வநெ || ௩௮ || க்ருகாவி வாவஹ ஸு
 யொரரிஜ் தவெடிதீயெடு விநிஜெ ஸ்ரீராமா | சேகாவஸஜ்
 ஸிபிவம் ப்ரியானி தீயெடாதெ வெடிவநெஸவாஸெ || ௩௯ ||
 சூபுஸஜ்ரொம ஜ்வாவிசுகி ரவத ஜெயெடாவித் வாழி
 ஹதிஃ | வுஷிஃ வஸுஹ-குபியநஹ யாந ஜ் ஸ்ரீராமா
 தீயெடு க்ருதஜெநாநாடி || ௪௦ || வெடிவிஜ்ரஸு விஜ்ர
 வொ டாரிஜ் ஹாநிஸு க்ருபுஹவயிஃ | ராஜ் ஸுஹம் கீ
 திபுரூபாநவ ஸ்ரீராமா தீயெடு க்ருதஜெநாநாடி || ௪௧ ||
 வஸுஹம் தடாகஷ-ணநிஸுவிபிஃ ப்ரியானி ஜெயெடு
 விபிஃ | ஸத ஜ் வுதம் டாந ஜெக்பஸு ஸ்ரீராமா தீயெடு க்ரு
 தஜெநாநாடி || ௪௨ || ஸுபாடிஹம் க்ருதிநிஜெநெஷ் ஸ
 வுபுஸு காரோ-விநயஸு நீதிஃ | ஸானி விதிநெஷாவரதி ஜ்
 சேகா ஸ்ரீராமா தீயெடு விநிஜெநாநாடி || ௪௩ || ஹிஸிஸெ
 டெவிவெஷ விஷ ஸுரளவ ஸாஸு ப்ரியானிநெஷா |
 ஸாஸுபுநிணீ-தி ரவீஹ ஜ் ஸ்ரீராமா தீயெடு க்ருதஜெ
 ஜெநாநாடி || ௪௪ || ஹிஸு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு
 தெஸாநவீரவாஃ | யஜெ ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு
 தீயெடு க்ருதஜெநாநாடி || ௪௫ || ஸுநு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு
 க்ரு விஷு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு
 க்ரு ஸ்ரீராமா தீயெடு க்ருதஜெநாநாடி || ௪௬ || நாநடிஃ— ஜ
 த்ருகா ஸுரஸிஜ்ராய தஜாநாநெஸுஹ | க்ருத ஜெயெடு
 டெவிவிந ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு ஜெயெடு

செய்யாதவர்களுக்குங்கூட வொரே ஸ்நாநத்தினெந்த தீர்த்த
 மானது மகாபாபங்களையுங்கூடத்துலேத்து ஆயுஸ், ஆரோக்கியம்,
 பசு, பூமி, தனம், தானினியம், குழந்தை, கல்வி, ராச்சியம், கீர்த்
 தி, சுகம், ஓளதாரியம், மந்திரசித்தி, ஜயம், சத்தியம், விருதம், த
 னை, தானம், வினயம், சமம், தமம், சகனம், ஒழிவு, பக்தி, சிரத்
 தை, சுவர்க்கம், மேகஷம் முதலான சகலபலன்களையுங் கொடுக்
 கின்றதோ அதில்ஸ்நாநஞ் செய்தாலிந்த ஹத்தி பஞ்சாய்பறந்து
 விடுமென்று சொல்லி யமரர்களோடுங்கூட இந்திரனையழைத்துக்
 கொண்டு வேதவரம்வந்து விதிப்படி வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்

உதீயெயு டேவெஜு ரோடிராசு | ஸாவயாரோஸ ராஜெஜு ப்ரவீ
 ஷெ டேவவெ ஜலு || ௪௮ || உதீயெஜெஜு ப்ர ஹஹத்யா
 க்ருரா தீரஃவாபுரிதா | ருஹோடி தீயுதீரெ ஸா வஸு
 து தீடிஸெஷ்ய || ௪௯ || தாஹதயுடா விஹஜ்யாஸு ஜீவொ
 டுரோடிவாஸுஜி | வாஃ ஹஃஜ்யாஹ வுக்ஷஷு ஸீஷு
 தொயெஷு வெக்யுரோசு || ௫௦ || விஃகெதா ஹத்யாஸ்யெ
 ஜெ ரெடிதீயுடாவமாஹநாசு | விரராஜாரொவெதொ ரெ
 வஃகெதவொயுராடி || ௫௧ || கயெஜெ ரு ஹஹநந
 ப்ராயஸிதாயு ரோடிராசு | ஸாஸொகவிபிநாராஜிவ ஸுஹ
 ஸுகிதெஸிதம் || ௫௨ || விஹ ஸாஸாவயாரோஸ வெடிதீயுடா
 து வஸிரெ | ஸநாஜா ஸவடபாவவம் டிஸுடநாசு கீதடநா
 டி || ௫௩ || ததூஜாயுடம் ஸீவெஸு தீயுடம் வாக்ரா ரி
 ஹெஸாடி | வஃஜ்யாரோஸ தவிஹ ததீயெயுடம் கஸுரோடி
 லி || ௫௪ || கயெஜெ மாருணாடெவெ ஷயுதாஸிபி
 ரோதநாசு | வெடிாரணெஸுரோவாவி நிஷெஷு ப்ரபயாஸஹ ||
 || ௫௫ || வுதாரிடிடாநவாநுஜிக்ரா டேவாநு ஸுமடீவாஸயசு |
 மாருணாஹாரெஸுஹெயுடம் வஃஜிதொ டேவாநெவெ ||
 || ௫௬ || ரெரெ ஸயுரோஸிராவத்யா ஹடி ஸஹொஷயுஸ்தயா |
 வஸிடி ஸு நஷாஸஹெஸு ஹஹத்யா நுஹத || ௫௭ ||

செய்க்கவுடனே ஹத்தியானதவன் சரீரத்தை விட்டுவிடுகக்க
 ரையில்லின்று அலரிற்று. அப்பொழுது பிரகஸ்பதியதை நான்
 காகப்பிரித்துப் பூமியிலும், ஜலத்திலும், மரத்திலும், மாதுகளிட
 த்திலும்விட்டார். பிரகுஇந்திரன் பிரமஹத்தியின் பிராயச்சித்தத்
 திற்காக வேதநதிக்கு மேல்பக்கத்திலிந்திரலிங்கமென்றொலிங்
 கத்தைபிரதிஷ்டைசெய்து பூஜைக்காக லிங்கத்தின் சன்னிதானத்
 தில் தீர்த்தத்தையுமுண்டுபண்ணி சிவபெருமானையாராதித்து வே
 தவநேசலிங்கத்தையுந்தெரிசித்து விட்டு குருவுடன் அமராவ
 தியையடைந்து சத்துருக்களைத்துலைத்துத் தன்வரவினாலுடல்பு
 ரித்து மயிர்கூச்சலுடன் மயில்போலெதிர்கொண்டுவரும் இந்தி
 ராணியைத்தழுவிக்கண்ணைத் துடைத்துச் சமாதானஞ்செய்து
 முன்போலரசு செலுத்திவந்தான். இந்த இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்
 நானஞ்செய்து இந்திரலிங்கத்தை தெரிசித்தவர்களுடைய பிரம்ம

வெடிகீயெய் ஸக்யஸூநா துதெகக் கீதிபுதந்தவ | ஐயுக்
யெய் ஸக்யஸூநாக் யஜஜெஸாமிஷெவதெ || ௩௮ || ஐயு
ஹத்யாஜிஹி பாவெபெ டுசெதாஸு ஹவதம் வுஜெக | யவ
தக்வண்ணோபுநம் ஸுண்ணிவ வண்ணிவ || ௩௯ || ஸவபூந
காரோநு வஜெதெ ஸவபூந்வவிவஜிபுதாம் || ௪௦ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூநெபுராரண ஸநதூராரஸஹிதாயாம்
கெஷத்ருவண உபரிமாமெ வெதாரணோஹாதெ
வெடிகீயெய்வெவெ ஐயு ஐயு ஹத்யாஸானிநபூ
வதஸ்விஸதூதாஸததஜோஜ்யாயம் ||
ஐதிவஹகூரிஸொஜ்யாயம் ||

சுய ஷட்கூரிஸொஜ்யாயம் ||

ரோநாதா-- சுயம் ஸஸாவ ரோதாவி வுத்ரம் ஸெஷம்
வாரா ருமெ | சுயந்தஸ்யாஹவஜாதி வெடிகீயெய்வமஹநா
க் || ௧ || சுயபஸு ருநீஜாடி சுயாதெதாம் சுயபாநியெ | நார
டி-- சுயபஸு விநதாவொவெ காஸ்யவ்வொவதஸுதாம் || ௨ ||

ஹத்தியுங்குட நசிக்கும். புத்தி முக்திகளும் சித்திக்கும். இதைப்
படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பிரம்மலோகத்தையடைவார்க
ளென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சுநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

இந்திர சரித்திரம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தியாவது அத்தியாயம்.

ஓ மகாமுனிவரே ! ஆதிசேஷனை யவர் மாதாவானவள் சபிக்
கவென்ன காரணம் ? வேததீர்த்த ஸ்நாநத்தாலதெப்படி நிவிருத்
தித்ததென்று மாந்தாதா கேட்க நாரதர் நளிலுகின்றார். அரச
னே கத்துளவும், வீரதையும் புத்திரர்கள் வேண்டுமென்கிற வி
ருப்பத்தால் தங்கள் கணவனை காசியபரை அடைந்து ஓராதா எங்

வந்தூயிடுநாள் ஸ் குயெஹி ருமெ ததவடோவயொம் । இ
தூகி ரெயெர் ஸ் குவா காஸ்யவஸுவதாம்பாஃ ॥ ௩ ॥ மஹா
யர்நம் தம் க்ருதவாந் வந்தூயிடுநோஸ்யயொம் க்ருதோகி வி
ந்தர் ஸ் வஹ் வெய்யாணயம் க்ருதவஸுவஸ்யம் ॥ ௪ ॥ கா
ஸ்யவஃ விநதெதஸ்வஸுவஸ்யாநெ தெதணயம் துத விஸ்வ
பெசு । கஸ்யோடுதெந தெ க்ருத வஸுவஸ்யவஸுவஸ்ய க்ருத ॥ ௫ ॥
ஐதூகாந் துதவிடுதேக காஸ்யவஸுவதாம்பாஃ । காஸ்யவயா
ந்யாணாநி வதாராநெதஸுவஸ்யவ ॥ ௬ ॥ சொஷஸ வா
ஸுகிஸெவ தக்ஷகஸ்ய ரீஹாவயம் । காகெய்யாடுகொ ரீஹா
நாமம் கவ்வாஸ்யதாராடியம் ॥ ௭ ॥ முஸிகஸ்யவ வாயாடியா ஸுத
ஸொய்ய ஸவஸ்யம் । க்ருதவந்தூயா விவ்யாதா ரீஹாவ
வவராசுதோம் ॥ ௮ ॥ துஷ்யா தாந் காஸ்யவயாஸ்வ விநதாந்
ஸவ்யயா யுதா । ஸவதீக்யாடிவந்தூயா ஸா விநதா வந்தூ
காங்கிணீ ॥ ௯ ॥ வவஸெகாணயோநாம் ஸதவஸுகிதே
தம் । கவ்யாணயக்யம் வந்தூயாடிடுதோடுதோலீததொந்
வ்யகம் ॥ ௧௦ ॥ ஸதா தாம் ரொஷதா ரீகஸ்யஸாவ விநதாம்

களுக்கு புத்திராளுண்டாகும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று
பிரார்த்திக்கக் காசியபருமவர்களிடம் கெர்ப்பத்தையுண்டுபண்ணி
னர். அப்பொழுது விநதை இரண்டு முட்டைகளையும் கத்துரு
ஆயிரம் முட்டைகளையும் பெற்றார்கள். உடனே காசியபர் விந
தையப்பார்த்து விநதே உன்னுடைய முட்டைகளிரண்டுமாயிரம்
வருஷஞ்சென்றபிறகுதான் வெடிக்கும்; அதுவரைகார்க்கவேண்டி
யது. கத்துருவின் முட்டைகளாயிரமுமொரேவருஷத்தில் வெ
டித்து விடுமென்று சொல்லிவிட்டு மரைந்தார். நிற்பாடப்படி
யே வருஷமொன்று சென்றவுடன் கத்துருவின் முட்டைகள்
வெடித்துச்சேஷன், வாஸுகி, தக்ஷகன், கார்க்கோடகன், மகாநா
கன், கம்பளாசுவதரன், குளிகன், சங்கபாஷன் முதலான நாகங்க
ளுண்டாயின. அவர்களாவ்வாருவர்களும் மகாபலசாலிக
ளாய்மென்மேலும் மேன்மை பொருந்தியிருப்பதைப் பார்த்தைந்
நூறு வருஷங்கார்த்திருந்தும் விநதையசூயையினால் முட்டையி
ரண்டிலொன்றையுடைத்தான். அப்பொழுது பாதிசரீரத்தோடு
கூடப்பிரந்த அருணன் மாதாவைநோக்கி, மத்தியகாலத்தில் முட்

நதுவ | தோவகுணபுராரகெவ திணை கவ | தியாகுமொர் ||
 || கக || யலா தலாக ஸவத லாஸம் தாதபாவீ ஸவாமிராக |
 விந்தா— ரகதிஷ்ணவீதி தாம் வுது ஹுணவஹ் குதொதே
 யா || கஉ || ஸவதீவது தோதயபாக வுதுதயபுநவாமஸாழி |
 கயம் ஸவவி தாம் வுதெது துதலாஹ் ஸிஸாரவ் விக் || தந ||
 தாதலாஹ் தாலிலாவாத தோவியிஷ்ணதயம் ஸிஸாம் | || தந ||
 ஷ்ணதி திணாந வுது ஸதண வாமபஸவ || கச || உதய
 காதநகுர ரரண ஸகுயபஸு ரயதோவிஸக | ஸகுயபஸு
 ரயதோவாய தய காதொ திணாந மதம் || கரு || கதாவிதய க
 குகுய விந்தாவ கதாரவழி | வெஜாநி ஸுமுநுவதம் கதகு
 விந்ததாதிஹ வுதெதெ || கக || கொதயம் கதாரவஸ்தி வி
 நதா தயாஹ தாம் வஹ் | உதெது வஸதேஸுதம் ஜென ஸாவ
 யிதம் ஸாராம் || கஎ || நயனி ததுவாஜிவொவொஷாயம்
 வுதெநிதம் | கடி— கீதுமெதுவொவணபு ஸுதொ
 ரதொதாய விதஹ் || கஅ || விந்தா— ஸஜகடுநுஸவ
 ஸ ஸொதய குவாதிஸக | கடி— குஷவாமஸவஜெ

டையையுடைத்து என்னை முடமாகச் செய்தபடியால் நீ உன்னு
 சக்களத்தியான கத்துருவுக்குத் தாசியாக பவிக்கக்கடவாயென்று
 சபிக்க வுடனே வினதை புத்திரனைப்பார்த்து, அடே குழந்தாய்!
 உன்னால் சுகத்தை யடையலாமென்று நினைத்து முட்டையையு
 டைத்தேன். அப்படியிருக்க, நீ எனக்கு விசேஷதுக்கத்தைக்கொ
 ந்தாயே நானென்ன செய்வேனென்று வருத்தமுற, அப்பொ
 முதருணன் அம்மர் நீ வருந்தவேண்டாம் இந்த முட்டையைப்
 புறவுங்கார்த்துவா. இந்தக்குழந்தை யுன்னைக்கார்ப்பானென்று
 சொல்லிவிட்டுச் சூரியனுக்குச் சாரதியாக பவித்தான். பிரகு
 வெகுகாலஞ் சென்றவுட னாகாயத்திலின்பமான வாத்தியகோஷத்
 தைக்கேட்டு, கத்துருவானவன் விநதையைநோக்கி, இதேது வாத்
 தியகோஷமென்று வினவ, விநதையானவன் தேவர்கள் கூடி, உச
 சைசிரவமென்கிற வந்திரன் குதிரையை வாத்தியகோஷத்துடன்
 நீராட்டக்கொண்டுபோகின்றார்களென்று சொல்லவுடனே கத்து
 ருவானவன்ந்தக்குதிரை என்ன வர்ணமுள்ளதென்று வினவ, விந
 தையானவளது முழுமையும் வெள்ளேநிறமுள்ளதென்று புகல்க

ய ஸுஹு ஹெஹொஃவி ஸொஸுராடீ || ௧௯ || விநதா — கஹ
 ஹஸுஸாஹொ வாதொஸுஸுஸு தஸுது | கஹுஹு —
 யஹுஸுஸுஸுஸுஸு தவஹாஸு ஹவாஹுஸு || ௨௦ || விநதா —
 யஹுயம் கஹுஸுஸுஸுஸு தவஹாஸு ஹவாஹுஸு | நாரஹு —
 ஹத்யுஹொஹு ஹுஹுய யயதுஸுஸு ஹுஹு || ௨௧ ||
 ஹயராது ஹயாவஹுஹு கஹுஹொஸுஸுஸுஸு | ஹுஹ
 ஹமது ஹநு ஹலிவாஹொவதஸுஸு || ௨௨ || ஹமதாஹு ஹ
 கஹு ஹொஹாஹு வாகுஹு கஹுஹொஹாஹு | ஹொஹுஸுஸுஸுஸு
 ஹொஸுஸுஸுஸு ஹுஹு ஹுஹு || ௨௩ || ஹவஹு — ஹவாஹு
 வாலு ஹுஹொய ஹு ஹவஹுஸுஸுஸுஸு | ஹு ஹு
 ஹுஸுஸுஸு கஹுஹொஹு ஹுஹொஹு || ௨௪ || யஹுஸு
 ஹொய ஹொஸு கஹுஸுஸுஸுஸு ஹொஸுஸுஸு | ஹொஸு
 வாலு ஹொஸுஸு ஹுஹொஹு ஹுஹு || ௨௫ || ஹு
 ஹு விநதா தஹு ஹுஹு ஹொஸுஸு ஹுஹு | ஹு
 ஹு காரணு தஸு ஹுஹுஹுஹுஹு || ௨௬ || ஹு
 ஹு நாமராஹுஸு தாஹுஹுஹுஹுஹுஹு | ஹொ
 ஹுஹுஸுஸுஸு ஹுஹொயாஹுஹுஹு || ௨௭ || யஹொ
 ஹுஹொயாஹு ஹுஹுஹு ஹுஹுஹு | ஹுஹுஹுஹுஹு
 யஹுஹுஹு ஹொஹு || ௨௮ || யஹுஹுஹு ஹொயாஹுஹு

கத்துருவானவளவளை நேர்க்கி யதுகருத்த வாலுள்ளதென்று
 ரைக்க, விநதையதுபூறவும் வெள்ளையென்றுசொல்ல, இருவரும்
 நீ சொன்னபடியிருந்தால் நானுனக்குத் தாசியாவேன். நான்
 சொன்னபடியிருந்தால் நீ எனக்குத்தாசியாகக்கடவாயென்று பிர
 திக்ளை செய்துகொண்டு அவரவர்களில்லத்தை யடைந்தார்கள்.
 அன்றிரவில் சேஷன் முதலான நாகங்கள் தேவலோகஞ்சென்று
 விட்டு மனைக்குவர மாதாவானவள் அடகுழந்தைகளா! உச்சை
 சிரவத்திர்க்கு வாலென்ன நிரமுள்ளதென்று கேட்கப் பூராவும்
 வெள்ளையென்று புதல்வன்கள் புகலக்கத்துருவானவள் அடே
 என் கண்மணிகளா! உங்களில் கறுத்தநாகங்கள் நாளேக்காலையில்
 அந்தக் குதிரையின் வாலேக் கடித்துக்கொண்டு தொங்கவேண்டி
 யது. நானும் விநதையும் பிரதிக்ளை செய்துகொண்டிருக்கின்
 றேயென்று சொல்லச்சத்தமனமுள்ள கட்செவிகள் தன் கருத்

கீத்யா ஜயதீஹயம் | தம் ஹனி மெடிவமெவ்ராத் நரகம் யாகி
 ஸாஸத்ய || ௨௯ || யமெடுண நிஷயொ ராஜா ஹ்ஷநாஜொஃ
 வி வெ வுநம் | நிஜித்ய கலிமெவாஸம் ஸ்ர ராஜ்யம் கீதித்
 ராவய || ௩௦ || வஹகஸ்ய ந்யஸம்ஸஸ்ய நிக்யகிஜ்ஜஸ்ய வாவி
 நம் | நாயம்^௦ மொகொ நவஸ்யமெடா நகீதித்ய நயவடி திம் || ௩௧ ||
 நஸ்யாவத்ய மெஸ்யபடி சிவகீதித்ய நித்ய ஸாஸதீ | கவகீதித்ய
 தாம் மொகா நரகா வனவ ஸாஸதாம் || ௩௨ || தஸாநாதஸ
 சிஸ்யமட்யாம் சிகிம் த்யமெகூவ மெகதவ்ய | ஸுமெவந டாஸீ த
 ஸ்யாஸம் ஹவ யதீஸ்ய நகூகி || ௩௩ || ஹத்யுகிமெஷாம் ஸ
 த்யாணாம் கடி மெஸம்ஸுத்ய மொவிதா | ப்ராஹ ஸுத்ய ந
 நனாநீந் டிமெபராமெந மெதஸா || ௩௪ || கடி மெ— ராதரம்
 மெவதாம் ராஹ யமெபமெஹ் சிவம் | கபதீஜ்ஜாஸ்ய ஜ மூனி
 யககிஹிசு வணிதா ஹவ || ௩௫ || ஸுத்யாணாம் ப்ரயமொ மெ
 மொ ராதெதி மூநிரஸ்யவீசு | கநாடித்ய மூகிம் சிவபட்யா
 நஹ்யம் யதீடாந வடிஷ்ய || ௩௬ || தஸாடிஷ்ஜாவி ரடிஸாஸ
 ஸாவஸ்ய ப்ரகிமெஹ்யதா || ௩௭ || ஜநமெஜய ஹதெய ராஜாஃ
 ஹவி விமூகம் || ௩௮ || ஸவடஸதெத்யஸ்ய தெ யமெபதீஸ
 நஸ்யுஹ சிவிரா || நாரடி— ஹத்யுகிமெஷாதெ மெஷாடி
 மெஸ ஸவடாம் விஹராமஸாம் || ௩௯ || ராதரம் ஸரணம் ப்ரா
 வு ஸாவொஃயம் விநிவாயத்யா || ௪௦ || ஹத்யுகிமெஷாம் ஸம்ஸு
 த்ய ராதா ப்ராஹ ஸுத்யாந வுநம் || ௪௧ || கலிகொநாச
 விமெபெடி சிவம் காரணாதிஹ | மொவயகெவ தடிஜ்ஜா
 நாதம்^௦ விதிக்யதஸ்யவ்ய || ௪௨ || ஹத்யுகெ வாவிகெ
 வித்யா வக்யுஸ திவம் | யதீடாஸெஸவ மெஷாடிாம் கெ
 விதனாமெமெரி || ௪௩ || தெ மெஷபமெவாஸமெவ்ய ஸா

திற்கிணங்காததால் ஜன்மேஜயன் யாகத்தில் நீங்கள் மடிக்கக்கட்
 வீர்களென்று சபித்த தாயைப்பணிந்து பணிகள்மறுசாபத்தைப்
 பிறுர்த்திக்கவப்பொழுதவன் நான் சொன்னபடி செய்தவர்களை
 ஜந்த வேள்வியிலஸ்தீகரென்கிற வேதியன் கார்ப்பாரென்றனுக்கி
 ரகித்தாள். அவைகளிற் சிலசர்ப்பங்களைப்படியேசெய்து மாதாவுக்
 குச்செயத்தைக்கொடுத்ததுகள். சேஷன் முதலான சாதுக்கள்

வாநுதிசீவீவஃ | டக்ஷிண்ஸ்யோடியெஸீரம் வெடிாரண்ணோஸ
 தெதுதம் || ௪௨ || சுமஸ்யம் ஸாரணம் ப்ராபுஸாபஸாணி
 ஹுதெதி | தாநு செஷபுரீபாநு ஹீ தாநு தெதுதரவரூ
 ணிரப்யவீச || ௪௩ || சுமஸ்யம் சுஸ்யுது வெடிவிவிநெ ஜம
 தி ப்ரவலிஃ ஸ்ரீவெடிதீயு ரிதி விநிதலிவிதாதி | யதெது
 ஸரோ மிரிஜபா வியிவிஷுபகுதெவெடி டெடிவாஸுரெ
 டுநிமநெஸஹ ஸனியதெ || ௪௪ || ததெதுவ களஸி
 கமிரா ஹரிணீஸரீரா காலிதயகுஸகயகாரீவபுவிடஹா
 ய | ஸ்ரீவெடிதீயுஜெவாநவிநஷுஸாவா ஸ்ரீமெடிவ்ஸாரளவரீ
 ணிதாம் ப்ராபநாப நாமா || ௪௫ || ததெதுவ மாயிதநயொ
 ஹுவிநெகாவி வாதெந்யாந்யஸாவலெஹாய நிஜெநெந | ஸ்ரீ
 வெடிதீயு ஜஹ யளவநஸுந்நராவள ஹுகிஷு ரீகிவி ஜம
 தம் ரெவ நாமா || ௪௬ || ஹகுயொவலிஷுதநயாம் கஸிகா
 தஜஸ்ய ஸாவொஹம் தடிவஹாய நவஹவழ | ஸ்ரீவெடிதீ
 யுரீவமாஹு டிவம் யயுஸெ யாதலிஸஜுரவி ரீகதவலிஷு
 ஸாவ || ௪௭ || ஸளஜாஸ ஜதுவி நுபொதது வலிஷுஸா
 வா டுக்ஷஸூராவ விநிஜெ ஸவெடிதீயு | ரக்ஷஸூரீ ரீ
 வயஜுஹொதவாடி க்ருகாஸிவஸ்ய வடிபாவய நாமஸஹ ||
 || ௪௮ || ஸகெதாநவமாஹு வாரிபாவநவெடிதீயு ஹத்யாம்
 விஹாய ரீஹதீ வாரிவஜு ஸளவ்ய | ஸ்ரீமெடி வஸதுவி த
 யாஹுஹகாம் நியீஸு ப்ராபாது ரீஜநவஸா டுராமா || ௪௯ ||
 ஹொ || ௪௯ || ஸ்ரீவெடிதீயு ரீவமாஹு யாஜிவஹு || வாஸீ

சாபத்தைத் துலைக்கும்பொருட்டு வேதவநம்வந்து சும்பமுனியை
 சரணமடைய வுடனே அவரவைகளுடைய விருத்தாந்தத்தை
 விசாரித்து ஓ சேஷன் முதலான நாகங்களே ! கவலைவேண்டாம்.
 உங்கள்சாபம்நீங்குமுபாயமொன்றிருக்கின்றது. அதென்னவென்
 றுலிந்த வேதவநத்தில் வேதவநேசன்சன்னிதானத்தில் திலோத்த
 மை, விசுவாமித்திரர், மேனகை, வசிஷ்டபுத்திரர், திரிசங்கு,
 ஸௌதாஸன் முதலானவர்களுடையசாபத்தைத் துலைத்ததாயும்
 இந்திரன்முதலானவர்களுடைய ஹத்தியைநிவிர்த்திசெய்ததாயும்
 யாக்கியவல்லியர் முதலானவர்களுடைய பவந்தத்தை யறுத்த

ஐயும ஹரிநஜொவிவ நாலிகெதும் : சுநெயுவி வாத்தவி
 டி சூலவவஸ ஜீவநுகிம் மதாஸநகநாரடிபொமிவயடும் || ௫௦ ||
 தவெடிதீயுடு வேமாஹதி பொ நெஷு ஸஸ்யாய ரஜுத
 வேத்யஸுவாவியுளிம் : ஸமட்யு கீதிடர துமர ஹவஸஙஹா
 நி ஹதிஸிவெ நிவிவகாவிஜெயஸ்யும் || ௫௧ || தஸாஸ்யம
 யவேமாஹது வெடிதீயுடு நிஜெயதோத்யுதஸாவஹயாம்
 க்யதாயடும் : நித்யுக் கோஸு வரிவஹு ஸுபம் வஸஸ்திவெடி
 ஷு வெஸுஸு நிஜெஷு ஸஜா ரஜெம் || ௫௨ || நாரடி— உ
 தி ப்ருக்வா வவஸஸ்ய கும்ஹஜஸ்ய வேமாதுநம் : செஷாடியு
 ஷநாமெஜா ஸுஷுஷுடும் ப்ருணிவத்யு த்யு || ௫௩ || ப்ராப்ய
 தவெடிதீயுடு தெ ஸஜ மவியிவடுவடுக்யு : ஸாக்ஷா ஜெவி
 யாதெந் தவெடிவ ப்ருதிகாநமெ || ௫௪ || ஷயுதாவிபி
 நா ஸாக்ஷா ஸவடுதீயுடுஷு ஹொமிநம் : மக்ஷா ஸிவாயபம்
 ஸுவெடு நக்ஷா வெடிடவீவதி || ௫௫ || ப்ருடிக்கிணத்யம் க்ய
 க்ஷா துஷுஷுஷுதிவடுஜித்யு || நாமாம்— வநெ வெடிவ
 நெஸாநம் வாவடுதீவதிவேயு || ௫௬ || ஸவடாதுகம் ஸா
 ண்யம் தம் ஸுமநிம் வுஷிவடித்யு : கொவநிடித்யுக்ஷாய
 கொகாரிஸகமாலித || ௫௭ || நஜெ வெடிவநெஸாய ஜீவஷு
 ஜாய தவ்யெஸ : நஜெ வரகெயுணநிபயெ ஸவடஸாக்ஷிணெ ||
 || ௫௮ || த்யுக்காரஸஸுதெடு கஜுடிய ப்ருவெதவெஸ :
 ஸமட்யுக்ஷணநாஸாய ஸுஹவிஷுஸிவாத்யு || ௫௯ || நஜெ
 வெடிவெஸம் ஜமதாம் வத்யெ நஜெ : ஸிவ ஸஜா மளரீஸ
 வெடிவாணயிநாயக || ௬௦ || க்ஷாஜாநித்யாவிநெஸுபடும் வ
 ஸெஜி ஸாடிஸுத்யு : ஜாகடுணெயெஷுஜெஸாந வெடிவாணயி
 யிநாயக || ௬௧ || க்ஷாஜாநித்யாரொமுவனொ ஜீவெஜி ஸாடிஸு
 த்யு : த்யுவிவநெஸ ஜெவெஸ த்யுஜெடுதெடு த்யுயம்வக || ௬௨ ||

தாயுமிறுக்கின்ற வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்தா
 லுங்களுடையசாபம் நீங்கிவிடுமென்று உபதேசித்தார். ஆதைக்
 கேட்டு சேஷன் முதலான சர்ப்பங்களவரிடமனுமதிபெற்றுவேத
 தீர்த்தத்தை யடைந்து விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசன்
 சன்னதி யடைந்து பணிந்து பரவசமாகப் பலவிதமாகத் துதிக்க

கூத்துடாக்ஷவெனெனெவ நநாசி ஸாரடிஸ்து । ரோக்ஷா
 ஸுநீ ஸ்ராணாம் நரோ ஸ்ரஹஸுரகுவினெ ॥ ௬௩ ॥ கூஹிதா
 ஸுநுதிரணெஸ ரோகாசி ஸாரடிஸ்து । கூஹிதாஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெஸுதிரணெ ॥ ௬௪ ॥ வெனஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ நாரடி:— வனவம் ஸுநுதிரணெஸுதிரணெ
 வெனஸுதிரணெ ॥ ௬௫ ॥ ஸுநுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௬௬ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௬௭ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௬௮ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௬௯ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௦ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௧ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௨ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௩ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௪ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௫ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௬ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௭ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௮ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௭௯ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௦ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௧ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௨ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௩ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௪ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௫ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௬ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௭ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௮ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௮௯ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௦ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௧ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௨ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௩ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௪ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௫ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௬ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௭ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௮ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௯௯ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ
 ஸுநுதிரணெ ॥ ௧௦௦ ॥ ததொவஸுதிரணெஸுதிரணெ

வப்பொழுது ஜகதீச ஞானிசேஷனை நோக்கிச் சேஷா உங்களுடைய
 சாபம் நீங்கிவிட்டது. பயப்படவேண்டாம், வேததீர்த்தத்தின்வை
 பவத்தை யாரரிவார்கள், நானுங்கூடவறியேன். என்னனுக்கிரகத்
 தால் பாதாளத்தில் போகவதென்றொரு பட்டணத்தை கட்டிக்
 கொண்டு பயமற்றுச்சுகமாக மற்ற நாகங்களோடு, நாகராஜாவாக
 விருந்து வசிக்கக்கூடவாயென் றனுக்கிரகித்துவிட்டந்தர்த்தானஞ்
 செய்தார். சேஷனுமீசனிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு பாதா
 ளத்தில் போகவதி நகரத்தில் நாகங்களோடுகூட நலமுடன்
 வாழ்ந்தான். தென்பக்க மக்கினி தீர்த்தத்தோடும் வடபக்கமீ

|| எச || சுதஸூதீயநாஜெஹ் தீயநா ஸஸாரொவக்ய | சு
ஸிஸ்யேய ஸக்யஸூக்யா கெவமம் ஸகிரீஸூயாசு || எடு ||
ஸப்தஜெஜாவி ஸிவொநெவ வெஷ ததீயநெவெவஸ்ய | கிம்
ஹேஸெஜெயதெ ததீயகிஸிஸு கீதிதம் யா || எசு || ஹ
யுவாநவீராரஜேய யஜெதஹ் தவாநவ | || எசு ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரொவாரண ஸநதஹ்ஸாரஸஹிதாயாம்
கெஷத்ருவெண உபரிஹமெ வெஜாரணஜாஹாதேஜ
நாமநாஜவரித்ருநாஜ
வஹத்ரிஸஹ்ஸுதததொஜ்யாயம் ||
ஐதி ஷட்கவாரிஸொஜ்யாயம் ||

சுய ஸப்தகவாரிஸொஜ்யாயம் ||

—]0[—

ஹாநாதா— சுமிதீயநிதி வ்யாதிஸூயாஸீசு கெந
ஹெதநா | ஷகிணாமெ நஹேஸூஹம் வஷ ஸூஹேநேஜி ||
|| க || நாரஹம்— ஹமள வெவாஸ ஸஹிவஹம் வுஹொஹி நாரி
ஹநவம் | ஹமூபாநேஜி வாவ்யாயம் தஜேஷிம் நஹேஸூஸம் || உ ||

சான தீர்த்தத்தோடுங்கடித் திரிதீர்த்தமென்று பேர்பெற்ற வேத
தீர்த்தத்தின் பெருமையை யாரரிவாரென்று நாரதர் சொல்லி
முடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் நாற்பத்தியாறாவதத்தியாயம்
நாகராஜ சரித்திரம் முற்றிற்று.

—❧❧❧❧❧❧—

நாற்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

—❧❧❧❧❧❧—

ஓ நாரதமுனிவரே அக்கினிதீர்த்தத்தின் வரலாரென்ன
இவன்று மாந்தாதா மறுபடி கேட்க நாரதர் சொல்லுகின்றார். அரசு
னே! புலோமாவென்கிரவசுரன் பிரகுமகரிஷியினிடம் வைரத்தா
லொருசமயமவரில்லாத வேளையிலாச்சிரமத்தை யடைந்து அச்னி

கல்யாணரீதி ப்ருஷ்டா ப்ருஷ்டா கஹிதாநவம் । சுழிஹோத்
 மூஹம் மகா ஹமொஹாயுதம் டிஷ்டா ஸம் ॥ ௩ ॥ தாம் ப்ருஷ்டா
 வாரஸவபூஜீவனமொயீவ யஸஸிநீழ் । சுதவபூஜீயம் ப்ருஷ்டா
 கல்ய ஹபூஜி ப்ருஷ்டவாந ॥ ௪ ॥ நகிஹி டிஷ்டெ ஸா ஸா
 லீ டிஷ்டவாஜீதி ரோவய । சுயாயம் வெஹிகாஸீந ரீதிம் ஹவந ரீஷ்
 வீச ॥ ௫ ॥ கல்ய ஹபூஜிபம் வாலா வகுணபூஜிநிஹந
 நா । கும் ஸாக்ஷிவ ஸவபூஜி விவாஹெஷ்யி வாவக ॥ ௬ ॥
 தஸாநாவிதிதம் தெதஸி வடி தஸாபூஜாயுதம் । ஹத்யுஸ்த
 ஸுதராம் லீதம் கயம் காயபூம் ஹவெஹிதி ॥ ௭ ॥ சுழிஸுஹிநியா
 ரோஸ ஹமொஃகொவபூஜெக்யா । டிஷ்டவஸ்ய ஹபாஹெஷ்வ
 தயா ஸதெஜாதிஹிஷ்டதம் ॥ ௮ ॥ ஸபூஜி டிஷ்டவாஜீதொ
 ரீஷ்டரோஹ ஹமொரிதி । தாவநாஹெஷ்வ வாவொயம் டிஷ்டவ
 ஸாம் உகஷ்ட ஸம் ॥ ௯ ॥ தாஹ கெஸெஷ்வ ஸபூஜிநி
 யபூயாவாஹாரீஷ்டி । ஸா உஹெசூராதிகரணம் கெசூர
 லீ காரரீ யயா ॥ ௧௦ ॥ ருஷ்டி வெவரோநா ஸா தூஹி
 ஹெவெதி ஸா ஸதீ । தஸ்யாஸுஷ்டிநீதாயா ஹஹொஃ க்ஷா
 தவெ நூவ ॥ ௧௧ ॥ மஹஸுஸுஸிஸாம் கெஷாஹ ஹுஹொ
 ஹபூஜிதவெ தடி । தஹிஸொ ஹபூஜிதெஜோஹி நிபூஜிதொ
 டிஷ்டவம் க்ஷணாக் ॥ ௧௨ ॥ ஹஸுஹாவம் மஹொ ராஜிநு ஹுஹொ

ஹோத்திர சாலையிலிருக்குமவர் மனவியை நோக்கியிது யாருடைய
 வராச்சிரமென்று கேட்க வப்பொழுதந்தக்கற்புடைய கமலக்கண்
 ணியவனைக்கண்டு நடுநடுங்கி மௌனமாய் மூலையில் பதுங்கி நின்
 றான். அசுரனவளையறியவேண்டி அக்கினியைநோக்கி இவளாரு
 டைய மனையாளென்று வினவ அக்கினியானவர் சத்தியத்தைச்
 சொன்னாலிவளை யுபத்திரஷிப்பான். பொய்சொன்னால் பாபம்.
 சொல்லாமலிருந்தால் நம்மை ஹிம்ஸிப்பானே என்ன செய்வோ
 மென்று மௌனமாயிருக்க மறுபடியு மவனதட்டிக் கேட்கப்ப
 யந்து மிருதுவாய் பிரகுவின் பத்தினியென்று சொன்னார். உட
 னே அசுரனவளைக் கூந்தலைப்பிடித்திழுத்து வெளியில் கொண்டு
 வந்து கீழேதள்ளி யிழுக்க வப்பொழுதந்தத்தையல் பதரிப்பூர்ண
 கெர்ப்பமானதால் கர்ப்பங்கலங்கித் திவ்யதேஜோமயமான வொரு
 புத்திரனைப்பெற்றான். அப்பொழுதந்தப் புத்திரனுடைய தே

தெஜாஃதிஃஸஹ | சுயெயம் து ஹுமொஹபாயு த்யக
 லீதி ஜஃஹஷஃ || ௧௩ || ஹொஹபாயுதாய தம் ஹொம் ப்ரவி
 ஷா ஸஹிதா ம்ரஹ | ஸ்ரகா ஸ்ரகாஃஸஹயம் ஹ
 த்யுஹபுநகாஃஷணீ || ௧௪ || ஹுமஸூவ ஹாயாத ஸூ
 ப்ராவஹு நுப | யாஜயிகாவ வரணம் தெந ஸஹாவி
 தெர ஃநிஃ || ௧௫ || சூமத்யு ஹுஃவிதாஃ ஹாயுஃ ஹுஷா வி
 ஹநா ஃநிஃ | ஜோநஹுஷா விஹாயுஃ ப்ரதானஹ தி
 காவி || ௧௬ || சுமி ஸஹவ ஸஹுஃஸஹபுஹகா ஹவ
 திவ | சுமிஸஹாஃதிஸஹுஃஸஹிஹிஹிஹி க்ருஷ் || ௧௭ || ஸ
 ஹத்யு ஸவஃஹொகெஷு ஸஹுஷோஸெ ஸஹவஸுநி | சுயஸவ
 த்யு ஹொகெஷு வஹுஹாவாநுஹாஹயம் || ௧௮ || நாவந யஜோ
 ஹவஹ நிராஹாரா ஸஹாஸுதா | ஸஹஹுய ஹு ஹஹ
 க்ருஷஸு ப்ரதானஹ ப்ரஜீவிவந || ௧௯ || சுய ஹு ஹாஃநி
 ஹஹுய ஸாஹயந வாக்ரஹீ || ௨௦ || சுமெ க்ருஹ க்ருயி சுய
 ஜஹத்யுஹாஹ || ௨௦ || ஸஹஹெஷுதி தஹாதம் விஹிதி
 தெ ப்ரஹாரய | ஸவஃஹொகெஷு ஹுதஹுஃ ஹுமொஸு
 ஹிஹாரித்யு || ௨௧ || க்ருஷு ஸஹவஹாநிஸெ ஸஹஹுயாஹெஷு

ஜஸ்ஸிஸுலசரன் சாம்பலாக நீறிவிட அதைக்கண்டந்தமாத
 மகனை மாஃபோடனைத்துக் கொண்டு மனையில்புகுந்து மூலையில்
 பதுங்கிப்பதியின் வரவையெதிர் பார்த்திருக்குஞ் சமயத்தில் வரு
 னானுடைய மகத்திர்க்காகப் போயிருந்த முனிவன் மகம் முடிந்து
 வருணனிடமனுமதி பெற்றுக் கொண்டு ஆச்சிரமத்தை யடைந்து
 முகம் வாடி மூலையில் பதுங்கிப்பரிதவிக்கும் பத்தினியைப்பார்த்து
 இதென்னவென்று யோஜித்து ஞானதிருஷ்டியினுல்தீர்மானித்து
 அக்கினியை நோக்கி நீ சர்வபக்தனாகக் கடவாயென்று சபித்தார்
 அப்பொழுது அக்கினிதேவன் மிகவுஞ்சினங்கொண்டு தன்னிருப்
 பிடத்திலேயே சுவரூபத்தை யடைக்கிக்கொண்டிருக்க லோகங்க
 ளிலக்கினியின் சஞ்சாரமில்லாதபடியால் யாகங்கள் பாகங்களற்
 றப்பிறுணிகள் வருந்துவதைக்கண்டிந்திரன் முதலான தேவர்க
 ளிண்ணியகர்ப்பனையடைந்து முறையிடப்பிதாமஹரும் பாவக
 னையழைத்து ஓ பாவகா! பார்த்தீரா பிராணிகள் படும் பரிதா
 பத்தை? பிரகு விசாரியாமல் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்

தீயுட்கெ । ஸாநெநாடியுய தக் குகூ யயாவடுவ்டு மர
ஸுய ॥ ௨௨ ॥ ஊதி ஸு ஹவயுட்கூ வாவகஸுட்கிகாநநெ ।
சுமஸெயுஸாசு வுரஸு துதீயெட ஸாகூய ததடு ॥ ௨௩ ॥
விஜா ஸம்ஸாபயாரோஸ ஸுநாஜோய ஸுரெஸுஹ । சும
ஸெயுஸம் நிஷெயுயுய பூயுட்யாரோஸ வாவகம் ॥ ௨௪ ॥ ஷெ
வ ஷெவ ரிஹாஷெவ கூம்ஹஜெநாவிடத பூஹொ । கூ
தணிபள ஸுமெடிசுஷிங வெடிதீயெட நிஜைதாடி ॥ ௨௫ ॥
ததீரஸுஹ ரிஜிம் கூாஹ ஹதூ நிஷெவதாடி । ஸு ஹ
ஸாவாடிய ஸுயுட்பாவாநிவ ரிஹெஸுர ॥ ௨௬ ॥ நஸுஹ
ரூகிவிவிஸுர நநாஜா ஸுதீயெடகூ । சுமிதீயெடிரிதி பூ
கிம் யாது ஸவடது ஸுர ॥ ௨௭ ॥ ஊதி ஸம்பூயிடதொ
ஷெவம் வாவகெநாரெரவி । தயாசுவிதி வரம்சகூ வெ
ஷயாரோஸ ஸுரம் ॥ ௨௮ ॥ சுமிஸ வாவநா ரூகிவிநாஜா
பூயுயு தீயெடகூ । ஸம்ஸூயு விஜம் ததீரெ ஸுஹுஷிம்பூ
வ வெவ நுயவ ॥ ௨௯ ॥ வுநம் கஜாலிசு ஸம்பூயு வெடி
ரணு ஸவாவகம் । தீயெடஹ குகூ ஷெவெஷு ஹுநாஷொ
சுஹுசு ஸுராதகம் ॥ ௩௦ ॥ சுதொசுமிதீயெட யஸூதி ஹ
கிம்சுதி ஸவிநுதி । வனவம் தெ சுமிதம் ராஜநுமிதீயெடஸகா
நனடி ॥ ௩௧ ॥ ரோஹாதா கிதீயெட வுநராபாதம் வாவக
ஸுட்கிகாநநடி । ஸவடஷெவாதகஸூவலீசு சுயரெநாடிதாரியாசு ॥

டும். பாகயாகாதி நடக்கும்படி உம்முடைய சுவரூபத்தைப்பர
வச்செய்யவேண்டும். வேதவநத்தில் சாபநிவிருத்தி செய்துகொள்
ளலாமென்று சமாதானஞ் செய்தார். அக்கினியும் பிரமனது
சொற்படியே தன்னுருவத்தைப் பாருலகில் பரவச்செய்துவிட்டு
வேதவநஞ்சென்று அகஸ்தீசுவரர் சன்னிதியில் சாகரத்திலிருக்
குஞ்சத்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அதின் கரையிலக்கி
னீஸ்வரரென்றொரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்து, அகஸ்தீ
சுவரையும் பூஜித்து, அவரனுக்கிரகத்தால் சாபத்தில்நின்றும்
விடுபட்டு சத்தியதீர்த்தத்திற்கக்கினிதீர்த்தமென்றும், தன்னு
டைய லிங்கத்திற்கு அக்கினீசுவரரென்றும் பிரசித்தியைப்பரவும்
படி செய்தார். அப்படியிருக்குஞ் சமபத்திலொருக்காலமரர்கள்

|| ௩௨ || வடி நாரடி தகஸவபு கிண தீயபு விநிபுடு || நார
 டி— ஸுணு ராஜிநு பாரா டெவா ஸவெபு ஸாஹுய ஸப
 ஸம் || ௩௩ || சீஞயாபோஸு ரஸாகு யஜ்ஞாஸொ கஜிதெஸதி |
 கஸிநு ஸிகா வயம் ஸவெபு ஹொக்ஷாரொ ஹவிரித்யு ||
 || ௩௪ || ஜிதெஸுபுஹாவொயப சித்ரி ப்ராஹ ஸாராநிதி |
 சுஹம் வெடிவநம் மகா ததீயபுஸாநவெஹவாசு || ௩௫ || வ
 ப-ஹுஷி சிபி யுஷாகு ஜநயிஷ்ரூபி ஸதத்யு | தெஷு ய-
 யம் ஸஸிநிபு ஹவிஸெபாஷ்நம் யயாகுபி || ௩௬ || உத்யு
 செத்ய ததொடெவா ஸயெத்யுநி சீப-ஹிபந் | சுமிஸு வெ
 டிவிநி ராமத்யாமஸு ரோமு || ௩௭ || சுமஸுஸொபுரொ
 ஹாமெ தீயபு வாசா ஸநாசிதம் | சுமிஸுஸுரிணீ நாரி த
 தொயெநாவிவ-ஹித்யு || ௩௮ || தவஸாபுஸுவிஜாதார
 ராய ஸஹித்யு | சுமஸுஸொரய காஹெந யநஸுப சீவாஷ
 த || ௩௯ || சிவம்— சுமெ வரய யநதொ வானுஸெ வரபிஷ
 தெ | டிபாரி துஷுஸுபஸா தீயபுதொயாவிஷெவநாசு || ௪௦ ||
 உதி ரோஹஸுரம் வாகு சித்ரிஸுக்ஷாபு விவிநிதம் | உதீயு ந
 யமெ ஸ்ரானா டெவாஹொக்யபிஸுர || ௪௧ || ஸஸம்ஹசீயொசு
 ய ப்ரணநாரி வுநம் வுநம் | சிரஸுஸுவிசோயய துஷு
 வாமஸுஸுர || ௪௨ || சுமி— நதொஸுமஸுவிஜாய ஸஸி
 டாநநிபுஹ | த்ராஹி ரோ ஸரணம் ப்ராஹ ஜமநாபாய
 தெ நரி || ௪௩ || யத-ஹிஜாரிதொமஸு சுநயாரிஸு ஸ
 ர || சுயாணபிஷெம் டெவா தம் வநெ விநிதபுடி || ௪௪ ||
 ஸகெவம் ப்ராபுயாரிஸு வாவகொபுஸுஸுர || ஸபு
 ஸிபிபெபுஹொ டெவாநா டெஹஸம் ப்ரஹ || ௪௫ || சுமி
 வுஷுரிணீ தீயபு சீதெதெஸுநிஜெ யெ | ஸெவகெ காரம்

கூடி யாகத்தில் நமக்கேர்ப்பட்ட ஹவிர்பாகத்தை நாம் யார்முக
 மாய் கிரகிப்போமென்று விசாரிக்குஞ் சமயத்திலக்கினியானவர்
 நீங்களென்னிடமிருந்து ஹவிஸையைருந்துங்கள். அதற்குத்த
 குந்த யோக்கியதையை நான் சம்பாதிப்பேன் பாருங்களென்று
 தோல்விவிட்டு அகஸ்தீசவரன் சன்னிதானத்திலக்கினி புஷ்கரணி
 யென்றொரு தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி, அகஸ்தீசவரனுக்கு அபி
 ஷேகம் முதலானதுசெய்து நமஸ்கரித்து, அவரனுக்கிரகத்தால்

விஹாஜேவ தெஷாம் சிவராஜாதம் || ௪௬ || சூபுராரொஜ்ய
 வெஸுபபும் வுதுவாயபுாதிஸம்பதம் | வாவக்யயொவவமபு
 ஸ ஸுமபுாஜ்யா ஹஸ்தபஸுதா || ௪௭ || ஸனூ ஜேவ ஜயாவிரொ
 ஜேஹீதம் வரஜேஜெ | ஐதி ஸம்புாபிபு தஸுஸு ஸஜிதிம் ப்ரா
 ஹ ஹுவதெ || ௪௮ || ஸிவம்— ஸனூ ஸவபுாதகொ ஹுவா
 ஜேவாங் ஹவெஜெ: ப்ரதொஷப | ஸஜ ஹவிசிஸெஹவபாஸு ஸ
 வெபுஷாஜித்ர ஜஜ்தாபு || ௪௯ || ஸெவதாஜித்ர ஜாஜெஹ ஸவபுாஹீ
 ஷதம் ஜஜாஜிவ | ப்ரெஸுதுவதி தஸ்ப்தஜா ஜிதித்யெபுதத் ஸாம
 ரெ || ௫௦ || ஸாக்ஷாபுபுஷுரிணாஹ ஸெவதெ ஜாம் ஜெஹ
 ஸாபு | ஸஜ ஹவிசிம் யாதேய ஸவபுா ஸ நஸாஸயம் || ௫௧ ||
 ஐதி ஜக்யா வராநீஸஸுஜெஜஸு திரொஹிதம் | தஸாஜா
 ஜெஜு பெ யொகெ ஸாக்ஷாமெஹீயபுபுமகெ || ௫௨ || ஸவபுா
 நாராநவாபுாஜெ ஜீவநுதிம் வுஜனிஹி | சுத்ரிநத்ர நிஜஜா
 ய தீயபும் க்யக்யா ஸநாஜிதம் || ௫௩ || திரெபுதீபுநாம் விதா
 ஜாத ஸுயாகணொஜவி ஜுகிஹாக் | வனதாஜுஸம் ஸுமிதீயபு
 ஜிபுஷுரிணீய ஸா || ௫௪ || கெநவாவணபுதெ ராஜிநு யசு
 ஸாநாநுகிராபுதெ || ௫௪ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரெ வுராரணெ ஸநதூஜாரஸம்ஹிதாயாம்

கெஷத்ருவணெ உவரிஹாமெ வெடாரணியோஹாதேய

சு நி தீ யபு ஜெஹி ஜா நு வணபு நனா ஜ

ஷபிம்ஸஜுதாஸததஜொஜ்யாயம் ||

ஐதி ஸவவக்யாரிம்ஸொஜ்யாயம் ||

சர்வதேவசவருபஞ்சி அன்னாதனென்றுபிரையுமடைந்தார். அர
 சனே! அமரர்களதுமுதல் அக்கினியினிடமிருந்து ஹவிஸ்ஸை
 யருந்திவருகின்றார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அக்கினிதீர்த்தத்திலும்
 அக்கினிபுஷ்கரணியிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அக்கினிலிங்கத்தையும்
 அகஸ்தீசனையுந்தெரிசித்தவர்கள் ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், தனம்,
 தான்னியம், புக்தி, முக்தி முதலானதுகளையடைவார்கள். அதின்
 மகிமையாரால் சொல்லமுடியுமென்று நாரதர்சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் நாற்பத்தியேழாவது அத்தியாயம்

அக்கினி தீர்த்த சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஊ: ப்ராஹ் ஷெவெஸஸிதி: வெடிகாநமெ । ப்ரஸனொ:ஸி
தவாதெ:ஹம் காங்குதிதம் தெ டிபாபிவ ||௧|| ப்ரஸனஸவஸா
தெ:ஹி தீயபுஸாநெந வகுஜியா । ஊதூகிதி: ஸ்ரூ
த்ய ஸஸம்ஸு:பிஸௌ ந்யவ || ௧௦ || உபாய நகா ததாபு
ஸூகாஷெவம் யயாவய: । ப்ராயபாபாஸ ஷெவெஸாஹுதா
ஸூலி ரஸன ந்யவ || ௧௧ || சுதி:-- ஷெவஷெவ டியாலிநொ
ஸ்ரூத்யாணய ப்ரஹா । சுஹஜநெஷ்டெஸாந வீதி
ஹாதெ:ஷ்டிபாயக || ௧௨ || திரி:ஹிதீ:நாம் விதாபாஹம் ய
யாஸ்யாம் க்ஷத்ரஸாதித: । தயா சுரு டியாம்:ஷெ:ஹி ப்ரஹா
தீ:நாம்:பிஹஸூர || ௧௩ || சுயஹாவ்யவரம்:காரொ யவனதஸிவ
பிபா க்யதெ । தீயெ:ஹி:ஸஜிதெ ஸாகா பிபிஹாவி ஸெ
வதெ || ௧௪ || ஹொமொகாஷாயபுலிபிஸூர தஸ்ய ஸ்ரீயத
த: । வனதக ஸவபும் வரம் ஷெஹி யபிநம்:ஹவாமஹ || ௧௫ ||
நாராதி:-- தயா:ஸித்யுத்யெ ப்ராகா தஸிவ விஹிதி
ரொஹித: । சுய காமெந ஷெவஸ்ய வரபாநாந்யவொத: ||
|| ௧௬ || ப்ரஹா:ஹிநெத்யாஹநொ:ஹி தததீயஹிதொ
ஹரி: । டிதாதெ:ய ஊதி ப்யாதொ யொமிநா பிஸரொ:ஹவச: ||
|| ௧௭ || ருஹஸ்யெவ ததஹி: டிவபாஸா நாரி யொமிரா
ட: । ஜெஹி மொகொவகாராயபும் வெடாரணுஸ்ய வெஹ
வாக || ௧௮ || வனவ பிஷ்டாயபுலிபிஸூர டிதி:தீயெ:ஹி நிஜ

யக்ஷமாகி முனிவரைநோக்கி, யும்முடைய தவத்தினால் மிகவும்சந்
தோஷித்தேன்; வேண்டுமதை வரிக்கலாமென்று சொல்லவத்திரி
யுமீசனை வணங்கி ஹே சங்கரா! என்னிடம் பரிபூர்ண தபவிருக்கு
மேயானால்திருமூர்த்திகளுமெனக்குப்புத்திரர்களாகபவிக்கவேண்
டும்; இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து எனது லிங்கத்தைத்தெ
ரிசித்தவர்களுக்குப்போக மோக்ஷங்களையளிக்கவும் வேண்டுமென்
றுபிரார்த்திக்க வப்படியே பவிக்குமென்று ஜகதீசனனுக்கிரகித்து
ஈட்டுமறைந்தார். பிறகு கொஞ்சகாலத்தில் பிரம்மா வத்திரியின்
நேத்திரத்தின்நின்றும் சந்திரனாகவும், விஷ்ணுவானவ ரனருயை
யின் கர்ப்பத்தில் நின்றும் தத்தாத்திரேயரென்கிற மகாயோகியு
கவும், ருத்திரர் கெர்ப்பவாசம் தூர்வாசமென்று நினைத்து முனிவ்
ருடைய கரத்திலிருந்து தூர்வாஸஸ்ஸென்கிற பரமயோகியாகவும்

தூழ் | சுதி விஜிமஸெஸுஸம் ஸெவதாங்க நஸம்ஸபம் || ௧௯ || டி
தூதெயஸு டுவடாஸா ஸுது ஸாக்ஷாதிதீயடகெ | பொ
தீஸாஸ்கம் ஸம்பாஸு ஸவடாம் ஸிவிங்க ஜமதம் || ௨௦ || சு
ஸொவஸுது திஜிஜாடா வதிதீயெட ததெயவவ | விஜம் ஸம்
ஸாஸு ததெயவ டிஷ்ணாதி முணீஸுஹடு || ௨௧ || யதொவவி
தீயடம் சுக்ஷாது டிஷ்ணாதிமஸெஸுஸ ரிஜாஸ | தக்ஷஜாந
ரிஜாஸுஸம் ஜீவநுஸெகாஸவநுப || ௨௨ || ததெயவ டிஜ
ஸாதிதூ ஸவம் சுக்ஷாதுதெவ ஸுதெ | ஸநாதி ஸா கு
வாடி டிஷ்ணாதிஸாஸுதம் || ௨௩ || யொகஸு காலகாஸா
ஸவ யொவாதிமொவவி தெவ தயா | சுமஸுயாதி வதிவ
தீயடஸாநாதிவிநுப || ௨௪ || திஜிடுதீயடம் ஜதிதீஸா
வஹடுவாது துயீவதெ | சுமொதி தீயெட யஸாதி ஹ
மஸெஸுஸம் ஸெவதெ || ௨௫ || தஸு மொமஸு ரொகஸு வி
நாஸ்யாஸெந வஹடு | டிஜிதி தீயடரிஜாஸுதம் சுயிதம்
தெ நுபொதீ || ௨௬ || சுமஸுயாதிரிஜாஸுதம் கிஹடுய
ஸொதாதிவவி || ௨௭ ||

ஐதி ஸ்ரீஸாரநெ வுராரணெ ஸநதூரிஸஸஹிதாயாம்
கெஸுதுவெணெ உவரிஹமெ வெடாரணுரிஹாடுது
சுதிவரிதும்நாதி ஸவதிம்ஸாதுதாஸததொஜ்யாயம் ||
ஐதுஷ்டாஉக்வாரிம்ஸொஜ்யாயம் ||

ஜனித்தார்கள். தத்தாத் திரேயரும் துருவாஸாவும் அத்திரிதீர்த்
தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து மகாஸித்தியையடைந்தார்கள். கண்ணு
வருமப்படியே தவஞ்செய்து தீர்த்தத்தையும் லிங்கத்தையுமுண்
டுபண்ணி முனிசஞ்செய்து மூலானவருக பகித்தார். லோ
பாமுத்திரை யென்கிற வகஸ்தியபத்தினியு மகஸ்தீசனனுக்கிரகத்
தால் மகாயோகினியாக பகித்தார். அனகுபையும் திருமூர்த்தி
களைப்புத்திராளாக அடைந்தார். இப்படிப்போலவே இந்தவ
கஸ்தீசனைத் தெரிசித்தவர்கள் புத்தி முக்திகளை யடைவார்கள்.
யமனும், துவாதசாதித்யர்களும், ஏகாதசருத்திரர்களுட்ப்படியே
யனுக்கிரகம் பெற்று யமதீர்த்தமென்றும் துவாதசாதித்ய சரஸ்
ஸென்றும் ஏகாதசருத்திரசரஸ்ஸென்றும் மூன்று தீர்த்தங்க
ளையும் நிர்மாணஞ்செய்தார்கள். ஆகையால் வேதவந்ததின் மகி
மையளவற்றதென்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத் துமார சம்மிதையில் நார்ப்பத்திஎட்டாவது அத்தியாயம்
அத்திரி சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஊ கௌ ந வ ஹா ஸா z ஐ யா யுஃ ||

போனாதா—நமோ நாரத ஸவதுஜி கருணாஜேதவாஸி
யெ | வடி ரே கருணா க்ருகா ஹ்யஸாஜீதீயுஜீவெவவ்யு ||
|| க || ஸாஸாஜாநத்ரு ராஜவிஜிஃ கயஜிஸம் து மஸ்யவாந | யஜிதா
ஜிம் ஸமரஸ்யாஜிள வெஜாரணெஸுஸதவடிதம் || ௨ || நாரதஜி—
ஸ்யுணு ராஜிவ ஜிஹாபுணு ஜிதிஹாஸம் பாராதநடி | ஸ
வதுவாவஹாரம் பும்ஸா ஜாயுவதுகநகாரணடி || ௩ || கொ
வமெ விஷயெ ராஜநயொஜெதி பார் கவியடி | யஸ்யா க்ரு
யா ஸீபதெஜஜி ஸுபபுநயவிவடிநீ || ௪ || கஸ்யா ஜாவீக்
பாரா ராஜி ஸமரொநாஜி நாஜிதம் | மரவெநாஜிபுதொ ம
ஹே ஸமரஸ்யுந விஹுதம் || ௫ || தஸ்ய ஹாயபுதயஜிவ
ஜெகஸ்யாஜிஸஜிஜிஸம் | க்ருவீஜுவதுஜிதரத்யுஜி ஜிதராஜிஜி
தொ நயவ || ௬ || கவபுஸவஜெவாவீக் கெநவிச காரணா
ஜி | தஜவபுஸவம் ஜாவ்யா ஜிஷிஸாஹஸ்யபணுதம் || ௭ ||
க்யுக்ரா தாவது கும்ஹெஷா ஸாவிதம் ஜிநிநா நயவ | த
நனுவததஸாஸந ஜிஷிஸாஹஸ்யபுதுகாம் || ௮ || பவ
வெபுயராஸுஜிரா ருஜுதயுபராசுஜாம் | யநுவெபுஜெ
ஷா கிபுணா ஸுவதுஸாஸ்யவிஸாரஜாம் || ௯ || தெஜம் வு

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

மதுபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, ஹே முனிசிகாம
ணியே! அம்சமானுடைய தீர்த்தவைபவத்தைச் சொல்லுமென்று
கேட்க நாரதர்சொல்லுகின்றார். கேளுமரசனே! இந்த ஸாகேதநக
ரத்தில் ஸகரரென்றொரு அரசனிருந்தார். அவருக்கிரண்டு மனவி
கள். அவர்களிலொருவனுக்குத் துஷ்ட நடத்தையுடைய அஸ
மஞ்சஸனென்றொரு புத்திரனுண்டானான். மற்றவனுடைய கெர்ப்
பம் மாங்கிஷ்பபைய்யாக இருந்ததைக்கண்டு வசிஷ்டர் தாவியி
னால் அறுபதினாயிரம் துண்டமாக்கிக் கொடங்களில் வைத்து மந்
திர ஜெபத்தினால் பூர்ணமாகும்படிசெய்தார். பிற்ப்பாடவைகள்
மகாபலசாலிகளான புத்திரர்களாக பவித்தராக. அந்தப்புத்திர

தெரு டுநிடுந்கொழிவருக ஸமரஸுபரிவருத் | தீ
 வெ லெஜாஹு குதிதெரா வஹுஹி கிரணெயபுயா || ௧௦ ||
 வதுரணபுவயபுநா வுமெருமெஸுரஜயநஹீ | ஸா
 வபுஹலெகோஸாடி ஸவபுராஜநலெஸுதம் || ௧௧ || ஸமரொ
 ரோநுஷாதந் ப்ராவு ஹுஷொ வஹுவ தெடு | சுய
 டெவெஹுதாரோவா தீவாஹீதஸு ஹுவதெடு || ௧௨ || தடி
 யபு லெயொநா ஸதம் கூதபும் ஸலெடிதம் | சுஸஸுரகூ
 ணெ வுதாநு ஷஷிஸாஹஸுஸஜுகாந் || ௧௩ || விநியொ
 ஜாஸுயொநா ஸதலெகொநரோதநொசு | வனகஸுராவுஸரி
 ஷஸு வாஜீ ஸனாரிதம் வுநம் || ௧௪ || ந கெநாவி மூஹீ
 தொஹுடிஹுஹு ஹு ஜஹாரஹ | ரோயயா மஹுஷெஹஸுந்
 ஸவஹு வரிசுகுதிதம் || ௧௫ || கவிஸுரபுரெ ஸொஹு
 வஸந வ ஸுரகூதிதம் | கபுதகபுதஸுஸுதஸுமபு ஸலீநாய
 ஸு ஹுவதெடு || ௧௬ || சுய தெ ஸாமராஸுவெபு சுடிஷு
 ஹு து வஹுஹி | வநாநி வவபுதாநு டெஸா நநிஷு
 வஹுதம் || ௧௭ || வாகா தெ ஹுதம் ஸவபு வாதாஹ்
 மநுஜிஹு | வாஹி ருதிகா ஸவபு ஹுஹிஹுஹு தெ
 நுப || ௧௮ || விவிஸுஹி வநுமாவாஸு திமஜாநவதொகயந் |
 ஜஹஷுஹு தெ டுஷு கவிஹு வாஸுநிகெ || ௧௯ ||
 ஹுஹுஹுஹு ஹு தமணயு வ யொமிநு | சுய குஹுஹு
 கவிஹு ஸாமுஹுஹு ரள ஹு || ௨௦ || டுஷு தெ ஹு

ரர்களால் பூமி முழுமையும் செயித்துச்சக்கிரவர்த்தியாயிருக்கும்
 ஸகரனிர்திரப்பட்டத்தி லாசை கொண்டதற்கு வேண்டித்தொண்
 ணாற்றியொன்பதசுவமேதம் முடித்து நூறுவ தசுவமேதத்திற்
 காகக் குதிரையை பூமியைச்சுற்றி வரும்படி வீட்டு அதற்கு ரகூ
 கர்களாகப் புத்திரர்களையனுப்ப அதையறிந்து இந்திரன் மாயை
 யினால் மறைந்துகொண்டு குதிரையைக் கொண்டுபோய் பாதாள
 குகையில் தவஞ்செய்யுங் கபிலமுனிவருடைய முன்னே கட்டி
 வீட்டுத் தனதிருப்பிடஞ் சென்றான். அப்பொழுது ஸாக்ராத்
 குதிரையைக் காணாமல் மலைகளிலும், வனங்களிலும், தேசங்களி
 லுந் தேடி வீட்டுக் கைகளால் பூமியைப் பரித்துப் பாதாளஞ்
 சென்று கபிலரை யவமதிக்க வப்பொழுதவருடைய கோபாக்கினி

ஸாஜாதா ஸாமராஃ க்ருயவஹிநா । சுயொ விதிதவதுதாந
 ஸாமரஸொநதவதுத ॥ ௨௧ ॥ டுஃவிதம் விதவநம் தம் மநு
 காஃம் உஹிவதிழி । சுஸுரோநவிவாடிஹ காசவக்ஷபரொ
 யுவா ॥ ௨௨ ॥ ரோஸாதா—கொயா வொயொஸுரோநாஃ க
 ஸு வுதொ வடிஸு ரெ ॥ நாரடி—சுஸஜெஸு ஐதூரள
 ஸாமரொ யஸு கீதிபுதஃ ॥ ௨௩ ॥ ஸடிவடிவாரநிரதொ
 வாயுக் புஹி வாவக । ஸது வாவாங் புயொஹாய
 வொயொடிஸு மவாடிஹி ॥ ௨௪ ॥ சுராய டொஹடிஹம் பு
 கதிவு ஸாயாஃ ததுரிஹிழி । வீக்ஷு ஸனொஷரொஹொதி
 ஹிபொஹிபொ நுபாதஜஃ ॥ ௨௫ ॥ தஹுக்வா ஸமரஃ கா
 யெ தஹு பூரொனெவடிபொஜயக் । சுஸஜெஸுஹிவக்ஷகா
 தஸு பூயா நுப ॥ ௨௬ ॥ சுநவடிதீ ஸிதா ஸொய ரோஸஜ
 ஜஸிராஸுரோங் । ஸொயம் விதாஹம் நக்வா ஸமரம் வாகு
 ரிஸுலீக் ॥ ௨௭ ॥ சுஸுரோங்—யஜுவாடம் வரிதஜி ஜீக்ஷி
 தெந க்ஷபாயுநா । ரொஹநாயாஸுரெய்யாஸுமநுஸொ
 புதழி ॥ ௨௮ ॥ ரிதி திஷுதி ராஜெஜு தஸுஜெஹொநயெ । ஐ
 துஹுஹம் ராஜாஸாவஸுரோநம் யஸுவிநு ॥ ௨௯ ॥ ஸவடி
 ஸுவிடிஷம் வெடிஸாஸுவாரஹ ஸுநுநு । விநயாடிமொனெ
 யபுஹம் ஸமரொ வாகுரிஸுலீக் ॥ ௩௦ ॥ ஸமரஃ—ஸாவயா
 நதயா ஸீஸும் நானொவாடியெ ஹடியொதழி । சுநயக்ஷம்
 ரிஹாம வநாநஸு ஸிவா ஐதி ॥ ௩௧ ॥ விஸஸஜாய ரா
 ஜெஜு ஸொஸுரோநவிஹிபுபுக்ஷ । டுநிபுரீக்ஷுஸுதெ
 ஜொஹி ரஸாணாஃ ஸெநயாஸவக் ॥ ௩௨ ॥ வாடிவொயொஷ
 ஸு துஹொநெ நிபுயபள கவிம் புதி । சுயாஸள ரொஜ
 ஸம் டுடிஷா ரிஜெரோமம் புணஜி தழி ॥ ௩௩ ॥ வுடிவாங்

யிஞ்ஞ் சாம்பலாய் நீறிவிட்டார்கள். அதையறிந்துமனம்வருந்து
 மரசனை அஸமஞ்சஸனுடைய குமாரன அம்சமான் பணிந்து
 ஓ அரசனே! கவலைப்படவேண்டாம்; குதிரையைக்கொண்டுவந்து
 சேருகின்றேனென்று சொல்லி விட்டுக் கபிலரைக் குறித்து வரும்
 மார்க்கத்தில் ரோமசமகரிஷியைக் கண்டு நமஸ்கரித்துத் தன்னை
 டைய விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவிக்க வப்பொழுது ரோமசர் வின

ஹுமுயொவெதம் கயம் காயம் ஹவெஜிதி || ரொஜிஸம்—க
 விஸுஸீ ஹரிஸாக்ஷாஸு கௌதிதஸு விஸெஷதம் || ௩௪ ||
 வயெந ப்ரஜேபா வாஸஸாவஸாஜ்யஸு க்வபாஸயம்நா | உவா
 யம் தெ ப்ரவக்ஷாஜி தஜஸாநயநெ க்வஹு || ௩௫ ||
 தஜ்ஜுக்ஷா கௌரம் கயுராண தீநயபுக்ஷாநயயா | கஸி வெஜவ.
 நம் நாஜி ஸுலம் யொகெஷம் விஸ்ரம்தம் || ௩௬ || கஜநிரெஜத்
 நரபெருஷ் வெஜாரண்யாயிநாயகம் | ப்ரீணயஸு ஜஹாஹம
 வகுஜாவெஸாத்ராஜிவிஸிவம் || ௩௭ || தஜ்ஜுஸாஜா தஸுதாவொ
 ஜ்ஜாநவிஜிஸு தெ ஹவெசு | ஜபா வாணஸுதாஸாவி தீயபு
 யாத்ராபுஜெஸதம் || ௩௮ || வெஜாபுலீஸக்யவயா ப்ராபுரா
 ஜாம் க்யுதாம் வுரா | ஸநிஸு ஹவாஸுத் தீயபு க்யுக்ஷா ஜ
 ஹதாஸு || ௩௯ || ஜெவஜெவபுஸாஜெந ப்ரஹாணாஜெஹகொ
 ஜஹவசு | ஊவஜெநெஜபுநெகெஜத் விலிஜிபாவஸுயீவநெ ||
 ௪௦ || கம் உ தத் ஜஹாஜெவா ப்ரீணயஸு யயாவயம் | கஸு
 வாவஸு தெ ஹபாசு ஜ்ஜாநம் ஜெகிஸு ஸாஸுதீ || ௪௧ || நார
 ஜம்—உதி ரொஜிஸவாக்யம் தஜ்ஜுக்ஷா தத்ராஸம்ஜாநய | தம்
 நஜெஸுபுத் ஸம்ப்ராப வெஜாரண்யம் க்வராநிதம் || ௪௨ || ஜ
 யுதாத்ராவியிநா ராஜா ஸாக்ஷா ஸவபுத் தீயபுகெ | வகுஜபா
 ஜாஸ ஜெவெஸம் ஜஹாவிஹவவிஸுநெரெம் || ௪௩ || ஸவபுராகார

யம் முதலான சற்குணஞ்சிறந்த ராஜகுமாரனை நோக்கி ஹே ராஜ
 குமாரா! கபிலர் ஸாக்ஷாத் ஹரியினவதாரம், அவரையொருவிதத்
 தினாலேயும் ஜயிக்கமுடியாது; ஆனாலொரு வுபாயமிருக்கின்றது;
 என்னவென்றால் சமீபத்தில் வேதாரண்ணிய மென்றொரு தில்லிய
 கேஷத்திரமிருக்கின்றது; அவிடஞ்சென்று வேதவநேசனை பக்தி
 யுடன் பூஜித்தா லசுவமேதக்குதிரையை யடையலாம், ஞானவா
 னாகவும் பவிக்கலாம், புத்தி முக்திகளுஞ் சித்திக்கும். முன் கற்
 பத்தில் பாண்டவர்களென்னுடைய வுபதேசத்தால் வேதவனே
 சன் கிருபையையடைந்து ராச்சியத்தையடைந்தார்கள். இதைத்
 தவிர வேறுபாயமில்லை யென்றுசொல்ல வம்சமானவரை வணங்கி
 யனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மறைக்காட்டையடைந்து மணிகர்ணி
 கை முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து வேதவநேசனை

தோலும் மொவாராடாஸாயுதம் | சுநெகசெணவொவெந்த
 ரோலும் ஸதாஹவதி || ௪௪ || ஸளயஸொவாநஸாயுதம் ம
 வாஹவாயுதம் | ரதஸாஸவராயுதம் ரோதாஜாவிஹ
 விதம் || ௪௫ || ஹேரோகவாஹெஸு ஹேஹேவிவிடராஜி
 தம் | விரோதஸாயுதம் ஹேரோதவரிஷுதம் || ௪௬ || ஸி
 லிஹி காரயிக்ஷாஸள வியீ க்ஷக்பாஸிதஸிவாசு | ஸாவயி
 க்ஷா ரோஹிபுராவ ரிநிரெஷு ரோஹிபதி || ௪௭ || ஹிபுராவரெ
 ஸு ஹாரெஸுஹவியாஜாஸ ஹவெஹெணம் | கிரீடகாணவா
 ஜீதிஜன ஹவாய ஹவதி || ௪௮ || ரோஹாதவெ ரோஹாஹ
 வம் வாஹவெஸு ராயாதிஹி | மீதவாதிதிரெதெஸு ஜீவிகா
 ஹதிரோரெ || ௪௯ || ஸுததிரயபுஜிஜாஹெஹி ஹேரீவி
 ரோஹவாணிரெ || ௫௦ || சுநெகெஹி களதாஹெகெரவா காரயி
 க்ஷாஸளவம் || ௫௧ || ஹேவெஸுரோதவிஹவெ வானநி
 க்ஷவரோதகெ | ஸாவாவெ தீயபுஜாஹி ஸநாஜா வொக
 விஹுதம் || ௫௨ || ததிர ஸாக்ஷாய ஜாநாதி வொஹெணவீ
 ப்ரோயய | ப்ரோஹிணதிரய க்ஷக்பா வெடிாரணுராயிநாயகம் ||
 || ௫௩ || ப்ரோஹிவதிர ஸாவாஹி ஹதிர வாவெஸுராயுதம் |
 ஸிரஸுஜிவிரோயாய தாஹவ ஹுதிவ ரிஜிதம் || ௫௪ || சு
 ஸாரோஹி ஹுதிவாவி நவவெஹி க்ஷக்பா வாவஸு வொஸம் சுய
 ஹ ரோஹி ஹிஜி வெடிாடவீஸம் | திரவியகாணவொஹி

பக்தியுடன் பணிந்து வெகுவிதமான ரத்தினபரணங்களா லலங்க
 ரித்து அநேக கோபுரங்களும், மண்டபங்களும், மதில்களும் மாட
 கூடங்களும் பொருந்தியதாய் ஆலயத்தை நிர்மாணஞ் செய்து
 அதைச்சுற்றிலும் நான்குவீதிகளு மேற்படுத்தி யந்த வீதிகளில்
 வேதியர்களை வசிக்கச்செய்து, வேதவநேசனுக்கு ரதோத்ஸவம்
 முதலான மஹோத்ஸவங்களையும் நடத்தி, ஆலயத்தினுடைய
 வீசான்னியத்தில் விட்ட சரம் விழுமிடத்தில் தனக்கிருப்பிடத்
 தையும், அதினருகில் அம்சமத்தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தத்தையு
 முண்டுபண்ணி, அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்தணர்க
 ளுக்கனேக தானங்கள் செய்து, சகதீசன் சன்னிதானத்தில்
 பணிந்து, பரவசமாகிப்பலவிதமாக ஸ்துதித்தான். அதெப்படி
 யென்றால் வேதங்களாலேகூட வறியமுடியாத வைபவமுடைய

கூர் வ.வனம் கயவாஸொ 22 லெடிவவாஸஸுஹுதாம்பாவி
 சாம் கயு || ௫௪ || வியிஹரிஸுரயகூர் டாநவா நாநரகூர்வி
 துரேநிநரதொகா வெடிவாகூர்வி ஸாஹா | ஸுதி ரிதர
 கமா யவகிவெஸொ ய வனதெம் வரிவணிதம்ஸகூர் கெ
 வம் கமா^ஹவ.வனம் || ௫௫ || தவ யடி ந கடாகூர் ஹாநத்
 ஸொழய வெயாம் கயரிடிதிவித்ரம் ஸுக்ஷிதீயம் ஜமக ஸம் |
 சுத ஹ தவ கீடெ ய-டுககாஷெ துணாடிள து-திவநஸி
 வடிஷி ஸொ ஹி வெயா ந-வாநம் || ௫௬ || ஹரிநாவி தவ
 வாடிஷாநதெஸவ்ஸாஹா டவதி ஸுவநதெதஜுஷெதெதா
 திவ்தெம் | ந யடி தவ கயவாஸுநிநிரெஸொழய ஸொஸி
 து-திவநஸிவ ஹயடாதாணதெதவ ஸுஸாசு || ௫௭ || ஸ
 தலெவெவெவாநாவிஸந யொ விஜிமெடி ட-நஜமணெஸெஷம்
 வடுவடகாஷெ கடிவிசு | தடிநம் ஸுரமணம் தம் லொஹயா
 ஸ ஜெதா கவஹெஹிதி வெடிநாணநாயம் வ-வெடி || ௫௮ ||
 வுரிவெவெவா மவிடதா ஜெதவஸுஜா தடிவஹாண
 காஹா யகூவெஷெண தெஷாடி | துணரிடிதி டகூர் மவடி
 ஹம் வகூர் து-திவநவதிதீயெ ஸொகநாஸம் 22 லெஸாடி ||
 || ௫௯ || ஜமடியிஸுஜதீயம் வாதி ஹதி து-திவதாஸிவெ
 நயநகூர்வெஸாஸகிஹிடி யஸு | தடிவி வ தடிஸகூர்
 ஹதிவ்ஸொஹிவிரதவாவிடாதா வெடிநாயம் தீயெ || ௬௦ ||
 ஜயதி ஜமதி ஸ-டுதொ யஸு யாதெதி வானொஜயதி ஸுவ
 நவாதா விஷுரிதது^ணரஜம் | யநுரிதி மணிநாயொ ஜா
 துரஜஸு^ணதி கூர் ரய ஹவியுயகூர் வெடிவெஸாஸீயெ ||
 || ௬௧ || ஸரிநிடிஹுதாஸாஹீஸவிஷு^யஸி^யரொமரஜமநடிட
 ஜாஸு^யாம்பிகாஸ-டுவெஹ் || வதுரயிகம்வெஹ்நா

ஹே வேதவநேசா ! வேதாந்தவேத்திய ! சதுர்முகனுக்குச்சிருஷ்
 டிசக்தியையளித்த கருணாகரா ! அயனும்மாலுமறியாத அடிமுடி
 களையுடைய வும்முடைய சவருபத்தை அறிய நான் வல்லவனா?
 சிவமே செய்த அபராதத்தை மன்னித்தருளவேண்டும் சிருஷ்டி
 ஸ்திதி ஸம்ஹாரஞ்செய்யுந் திரிமூர்த்திசவருபா ! திரிபுராந்தகா !
 சந்திரகலாதரா ! பாலலோசனா ! பார்வதிவல்லபா ! காளகண்டா !

ஸ்ரீதாஸஹஸ்யனம் ஸ்ரீதிவநவதிஸீயெ ஸொஸீஸஹஸ்யாதி
 நெத்யு || ௬௨ || விவியஜமஹிஹெதஸீக்ஷு ஸ்யுஷ்டா ப்ரவி
 ஸ்யு ஸ்ரீதிஜவஹெந ஸஹொஷு மொகம் ஸொஹொஷு | நிஜ
 ஸஹவபரிஸெஷம் சீகூஸம் உக்ஷா உபுவிசுததேயம் தம்
 வெடிபாணியோ || ௬௩ || ஸ்ரீதிஸொவஹம் தெ விஸஸனம்
 க்யுதாஸ்யா கதிவந ஹவி யெ ஸா நாஸுரோந வாயயனி | க்ஷ
 ரீஸி ஸஹவ ஸொஷா சோஸுரோஷா நகூவபுநஹமதிரஸு
 லிஃ ப்ராஹி சோ வெடிநாய || ௬௪ || யஜநவியிவி ரிஜ்யம் க்ஷா
 ஸொஸம் யஜனம் கதிவந ஹவாஜ்ஞாவாஸாஸாஸ்ரம் ப்ரஜனி | க்
 விதிததேவசொமபு ஸாஸ்ரம் ப்ரவஹம் க்யுபாஸொ ஸ்ரீதிவநஸிவ
 தம் ரக்ஷ காருண்யுதொசொ || ௬௫ || வித்யுசீநிஸுரஸா
 க்ஷ வுத்ருவிஜ்ஞாஸுரஸெவ ரவமத ஹவ பஸ்யுதாம் சீகூ
 க்ஷம் வராத்தம் | க்ஷமதமுணொஷாஸாநுதாவாஸாஸாஸ்ரம்
 ஸ்ரீதிவநஸிவ சீயெ ரக்ஷசோ வாயதேந்யு || ௬௬ || ஜெகூஸு
 சீநிவெஹெஷு வெடிஸஹஸ்யாஸிஸெந ரவிவததேயஸாஸ்ரம் விஜ்
 சீநிததேய யஜநம் | க்யுதிநஜதி விஜாநநாயபுயாஸெஷ வாவ
 ஸ்ரீதிவநஸிவசீஸம் கெவம் நளநி ப்ராஹி || ௬௭ || ஹவநசீ
 விவததேய பஸ்யுதாஸீஸஹவாஸு ஸஹவ ஹதிவ ஜாநந க்ஷாம்
 க்யுபாஸொ ந வெகேஷ | க்ஷிதிபநஸுக்ஷெத்ராஷெஷம் வி
 ஸ்ராஸுவிதம் ஸ்ரீதிவநஸிவ ததம் ரக்ஷ சோ சீநஸொஸா || ௬௮ ||
 ஸ்ரீதிஸொவியிஹெநா ஹிசொமபுடிவெத விதிசீநஸி விவா
 யபுஹம் யதி த்யாஜ்ய ஸவபு | ஸஹ மணிமரஸாஸாஸ்ரம் விஜ்
 தஸெஸு ஸாஸாஸம் ஸ்ரீதிவநஸிவ வாய்யம் ஹவி நநம் ய
 ஸொஸ்யு || ௬௯ || க்ஷுதவிஹிதயசீஸாஸவாஸம் க்யுதத
 ஸ்யிவ ந க்யுதஹகிஸெஸுஸி ஸாஸஸ்யாஸவி | ஹதிவததி சீ
 யா வாயுதி க்ஷா த்யெஜசீஸம் ஸ்ரீதிவநஸிவ கீகிடுஸெஷு சீ
 யா வாயுதி க்ஷா த்யெஜசீஸம் ஸ்ரீதிவநஸிவ கீகிடுஸெஷு சீ

காமாஸே! காலாந்தகா! கங்காதரா! கங்காளபூஷண! தேவ
 தேவா! தயாஸிந்தோ! ரக்ஷியும் ரக்ஷியும். யாதொரு வேதவநே
 சன் பலவிதமாக பனிப்போமென்று சங்கற்பித்துச் சகத்தைச்
 சிருஷ்டித்து, அதிநுட்புகுந்து, தனதாக்குருபமான வேதவச
 னத்தினால் மோகத்தை மாற்றி, அறிவையளித்துச் சீவர்களைத் தா

ஆகவே செய்கின்றவராக இருந்தும் தான் சுபாவத்தால் லீகர மற்றவராகவிருக்கின்றாரோ அப்போர்ப்பட்ட வேதவநேசனை நான் வணங்குகின்றேன். ஒன்றுமறியாத மூடனான வென்னுடைய

நாழ் | உரம உவவ ரஜ்ஜ நாவி நாமஸவாதெ ஸுரத
 +௦௦ || ௮௦ || சுநுநிநவநஸுவிஸவஜா முசுபுவுதிஸி
 திவபிவி வெதா யொவிகாரஸிதா தா | ததவிவபி யநா
 தாவஸிஷ்டம் ஸ வாதெ ஸுரத +௦௦ || ௮௧ || க்விஹ
 ரிப ரிஷ்டம் த திராநுயிஷ்டாநஸாக்ஷி விமதவிவிபஹிஷ்டஸிதா
 நநாருவம் | ௦௦ வரபிதயாஹ ஸுருவதெஹஸு ஹாநா
 ஸுரத ௦ நவி வெடிாரணு நாய ஸுதெதா ||
 || ௮௨ || நாரதம்-- உதி ஸுதொ ரிஹாதெவொ வெடிார
 ணுரஸிவம் | ப்ருஸஹம் ப்ராஹ மஹீரம் ராஜாநம் வுஷ
 ஹிஜம் || ௮௩ || ஸிவம்-- துஷ்டம் ராம் விசி ராஜேஷு வுணீ
 ஷ வரீஷிதம் | ததாரி வகுஜயா ஸுதா தீயபாத்ராபு
 ஹாவதம் || ௮௪ || கம்ஸாநா-- யதி துஷ்டாநவி தெவெஸ
 யதநுமுஹவாமஹம் | ஜீவநுதி ப்ருயவாஸு ஸிவஜாநெ
 ந ஸீவ்யதம் || ௮௫ || யஜ்ஞாஜிஸம் கவிதம் வானயிகா ப்ரு
 ஹதெ | தித்யுதெவ ரிஹாதீயெஷு ஸுதாநாநா க்விஹ வெவ
 தாழ் || ௮௬ || சுஸுரேயஸஹஸுரணாம் மயம் ருக்மிணு ஸாஸ
 தீய | தெஹி க்வி ரிஹாநாமொ வரம் ஸவ்யம் ததஸுதெ || ௮௭ ||
 நாரதம்-- உதி ஸாபுயிததஸுதாஹ ஸுதெத்யுக்ஷாநாய நநி
 நம் | ப்ராஹ தம் கவிதம் ஸீவ்ய ராஹயெதி ஹயஹ தம் ||

ஜனன மரணப்பிணியை மாற்றி முக்தியையளிப்பென்று பிரார்த
 தித்தான். அப்பொழுது வேதவநேசன் லிங்கத்தில் னின்னுமா
 ஷர்ப்பவித்து, அம்சமானே நோக்கி, ஹே ராஜகுமாரா! உன்னு
 டைய ஸ்துதியினாலும், தீர்த்தயாத்நிரையினாலும் மிகவும் சந்
 தோஷமடைந்தேன். வேண்டுவதைக் கேளென்று சொல்லவப்
 பொழுது அம்சமானீசனைக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, மறுபடி வணங்
 கிப்பிரார்த்தித்தான். எப்படியானால் ஹே சகதீசா! நீரென்னி
 டத்தில் பரிபூர்ணகிருபையோடு கூடியிருப்பது மெய்யேயானாலெ
 னக்கு ஆத்மஞ்ஞானத்தை யளித்து சீவன்முக்தியை யடையும்
 படி செய்யவேண்டியதுந்தவிர, என் பிதாமகரான ஸகர ராஜனு
 டைய அசுவமேதக்குதிரையை கபிலருடைய வாச்சிரமத்தில் நின்
 றும் வரவழித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

அப்பொழுது சக்தீசன் நந்திகேசனைநோக்கி, ஹே நந்தின்! கபிலரையும், குதிரையையும்ழைத்துவாவென்றாஞ்ஞாபிக்க வுடனே நந்திகேசன் பாதாளஞ்சென்று, குதிரையையும் கபிலரையும்ழைத்துவந்தார். அப்பொழுதீசன் கபிலரைநோக்கி அசுவத்தை அம்சமானிட மொப்பிவிய்யுமென் னாஞ்ஞாபிக்கக் கபிலமுனிவர் வேதவநேசனை நமஸ்கரித்துக் கைகட்டி வாய்பொற்றிக் கொண்டு சந்தோஷத்தாலாநத்தபாஷ்பத்தைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு ஈசனைநோக்கி, ஹே கருணாகரா! வேதவநேசா! தன்னியலானேன். பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குங்கூட அறியமுடியாத மகானுபாவா! என்பேரில் தயவுசெய்து பிரத்தியக்ஷமாய் தெரிசனந்தந்தபடியால் என் தவம் பலித்துவிட்டது. இவ்விடத்திலேயே வசிக்கும்

நநாசு வரவஸம் சோவாரம் உராய தம் சோமிழ் || ௬௬ || ப்ருஹ
ஸ்ய கரணாவரிஸம் ப்ராஹ வரம் சோஹஸாரம் | சுஸாமிஸெ
ப்ருஹாஸ்யபுஹி கம் சோநிகெ || ௬௭ || வஸாஸம்சோ
யுதீரெ ஸாக்ஷா ஸுஷாஸ்யநஹம் சோ || ௬௮ || ஜீவநுகிஸதெதா
ஸம் வஸ வெதவநெதத் || ௬௯ || உத்யுக்ஷாஸ்யநிகெ
சோமிஸெ சோஹஸாரம் | சுஸாஸம்சோ கவிஸாஸ்யாஸ்யா
ஸாஸ்யாஸ்ய || ௭௦ || மஹ யஜ்ஞாஸ்ய தாரம் மஹிஸா வித
நானிகெ | யஜ்ஞஸோஸ்ய தாம் ஸீஸ்யம் ஸுஷாஸ்ய சோமிஸெ ||
|| ௭௧ || உத்யுக்ஷவன் கவிஸா நகா ப்ராஹாஸ்யாஸ்ய வ
யம் | சுஸாஸ்யாஸ்ய — ப்ருஹ நோஸ்யாஸ்யாஸ்ய சோமிஸெ
ஸ்யாஸ்யாஸ்ய || ௭௨ || ப்ருஹாஸ்யாஸ்ய ஸுஷாஸ்யாஸ்ய
கம் ஸயாம் சுஸா | கவிஸா — ராஜா ஸீஸ்யாஸ்யாஸ்ய ஸயாம்
ஸெ ஸயாஸ்யாஸ்ய || ௭௩ || தெந மஹாஸ்யாஸ்யாஸ்ய ஸயாம்
யாஸ்ய ஸயாஸ்ய | உத்யுந மஹாஸ்யாஸ்ய கவிஸா வித
சோஸ்ய || ௭௪ || விதாஸ்யாஸ்ய யஜ்ஞாஸ்ய சோமிஸெ
சோ || ௭௫ || வெடிாரணுஸ்யாஸ்ய ஸயாம் கவிஸா ப்ருஹ || ௭௬ ||
நயெந ஸீஸ்யாஸ்யாஸ்ய யஜ்ஞாஸ்ய ஸயாம் | சுயாஸ்ய
சோஸ்ய தெ ஸயாஸ்யாஸ்ய விதாஸ்ய || ௭௭ || சுஸாஸ்யாஸ்ய
வஸாஸ்யாஸ்ய மஹாஸ்யாஸ்யாஸ்ய | ஸயாம் வஸா
சோமிஸெ சோமிஸெ || ௭௮ || சுஸாஸ்யாஸ்யாஸ்ய
சோமிஸெ சோமிஸெ || ௭௯ || கவிஸாஸ்யாஸ்யாஸ்ய வெ
டிாரணு விதாஸ்ய | நித்யம் சோமிஸெ ஸயாம் சோமிஸெ
சோமிஸெ || ௮௦ || வெடிாரணுஸ்யாஸ்ய ஸயாம் ஸயாம்

படி ய னு க் கி ர கி க் க வே ண் டி மெ ன் று பி ரு ர் த் தி த் து
அப்படியே அனுஞ்ஞைபெற்றுக் குதிரையை அம்சமானிடமொப்
பிஷித்து விட்டு வேதவனத்திலேயே வசித்திருந்தார். அம்சமான்
கபிலரிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வேதவநேச னுத்திரவினால்
குதிரையை அயோத்திக்குக் கொண்டு போய் யாகத்தை நிறை
வேற்றி வைத்தான். இந்த அம்சமத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்த
வர்களாயிரமசுவமேதயாகத்தின் பலத்தை யடைவார்கள். இதை

ஹிம்நுவ | ஹந்தாஸாநதேதும் யெஸுணணி வஹிவ ||
|| ககஉ || ஸவபுவாவவிநிபுஸ்தா ஸுஹொஹொகம் ப்ரயா
ணிதெ || ககஉ ||

ஹி ஸ்ரீஸாநதே வுராரணெ ஸநததாரஸஹி தாயாம்
கெததீவணெ உவரிஹாமெ வெதாரணுஜாஹாதே
ஸஸாஸிஹரிதஹாதி கஷதிரிஸாஸுதாரஸத ததொஃஜ்யாயம் ||

ஹிதேகொநவஹாஸொஃஜ்யாயம் ||

கயவஹாஸொஃஜ்யாயம் ||

ஜாஸாதா—கயம் ரொஸிஸவாகெந வானவாஸுதிகாந
நெ | ஸாக்ரா ஸதூஜயம் ப்ராவ ஸுராரஜம் வாவகணகம் ||
|| க—|| ஸநெஸுரம் கயம் ஸாக்ரா ஸுஹாணாஸுதே வதம் |
ஹெஹ நாஸத ததவம் வதாஸிஹி ரெஸுநெ || உ || நா
ஸதம்— ஹிதெ வராரஜிதாம் வாயுர ஸுதாரஜயநாம்
வாரா | ஸயொயநெந வாவெந நிகுதா ஸகநெஸு ||

ப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களுமழிவற்ற கைலையை யடைவார்கள்
என்று நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் நாற்பத்தியொன்பதாவது

அத்தியாயம் அம்சமான் சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி நாரதரே ! பாண்ட
டவர்கள் ரோமசருடைய வாக்கியத்தினால் வேதவநம் வந்து ஸ்நா
நஞ் செய்து சத்துருக்களைச் செய்தித்து நிஷ்கண்டமாக ராச்சியத்
தையடைந்த வண்ணமெப்படி ? சனிபகவான் கிரகங்களுக்கெல்
லாம் மேலானபதவியை யடைந்த விதமுமெப்படியென்று வினவ
நாரதர் சொல்லுகின்றார்:— பாண்டவர்கள் பாபியான சகுனியி

|| ௩ || வந்நு விஷ்ணுபாணியொத்த ஐயெநாழிவிஷ்ணு | கருந
கெய்யுடாஹெணெனா கழிந்தொதுவராயெனெ|| ௪ || வகு
வடும் வெதவநெ ஸ்ரீகா வஸாசு காஜிவநெ ஸ்ரீதா || ௫ || கயெ
தெணாஜிபுநெநாவி வெநிதொ ரொசிசொ புகி || ௬ ||
ஸுமபாடிவாப ராஜெய யபிபாதாநம் யுயிவிநா || ௭ || வகுஜி
தொ யபிபுதெண ரொசிஸா வநெவாழ்வீசு || ௮ ||
ரொசிஸி—ராஜிதெகது வாலொழயம் ஐயெபாந ஸுபாப
ய | உரஸு தீயபாதாநம் கும் ராஜிகாயபும் உ நாவி தெ || ௯ ||
ராஜிகாயபுஸகஸு ந யபிபுஜிபுதம் கழி || ௧௦ || வகு
தெயாழி வாரா ராஜிந தீயபாதாபுலாவத || ௧௧ ||
சுதாநம் வாவநீசுது ஸ்ரீகாவ உ நாவி || ௧௨ || உதாஜி
ஸஸு வஹாபுநம் உ கீதபுந || ௧௩ || ஸநவாந ஸரி
டாய ஸாதாபாபாடிஸயபுத || ௧௪ || வநாநி ஸரிதொழி
புகிநா பிபுநாநய || ௧௫ || ஸாகா ஐயு விலிதாணி
பிபுணி ஸயபிபுந || ௧௬ || கருத வுணராபிபு ஐயு ஸா
விதபு தெ || ௧௭ || கருணெ வெடிவிவிநம் பாவ ஸாத
விநித || ௧௮ || வானாபு பாவெணெரி ஐயெநாநெடி
ஸெநய || ௧௯ || ஐயுதாவிபிநாஸாகாஸவதீயபு
ஸஹ | பிபுதாபுபாஸாத தீயபு கருகாழ்நெஸுகெ ||

னால் சொக்கட்டான்விளையாட்டிற் செயிக்கப்பட்டு ராச்சியத்தை
பிழந்து பாஞ்சாலியோடு கூட வனஞ்சென்று காமியவநத்தில்
வசிக்கும்பொழுது, தேவேந்திரனாலு மர்ச்சனனாலு மனுப்பப்
பட்ட ரோமசமுனிவரைக் கண்டு நமஸ்கரித்துப் பூஜை செய்ய
வப்பொழுது ரோமசர் தர்மநந்தநரை நோக்கி, தர்மநந்தநா ! ஒரே
பிடத்தில் வசித்தால் மனநிற்குக்கிலேச முண்டாகுமாயை
தீர்த்த யாத்திரை செய்வோமென்றழைக்க வப்பொழுது தர்மரா
ஜாவானவர் எண்ணியிர மக்கினிஹோத்திரிகளோடும், தம்பிக
ளோடும், பாஞ்சாலியோடும், ரோமசனோடுங்கூடப் பிரயாணஞ்
செய்து, புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து, அங்கங்
குள்ள முனிவர்களைத் தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு, கிரமமாக
வேதவநம்வந்து யாத்திரைக ளாறுகையு மனுஷ்யத்துச் சகல
தீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானம்பண்ணிக்கொண்டொருமாதம்வரை

|| 1 || தகுதி ஷவணு ஜிஜ்நு தீயுயாத்ராங் வஹுரநு | சுய
 ரொஸுவாக்ஷுந ஸ்ணடும் ஸ்துக்ஷயாயவ || ௧௪ || டக்ஷா வி
 ப்ராய ஸெலிக்ஷா வெஜாரண்யாமிநாயக்ஷு | ப்ரஹ்மநெணந
 ஜோரொ ஸ்ணொதெ ஸ்ணொஷு வஹியா || ௧௫ || சுய த
 ஸு ப்ரஸநெந ஸ்ணெஜாணாபிவாலித்யு | ஜிக்ஷா உயெபூ
 யநம் யுபெ ஸ்ணாஜிம் ப்ராவ ஹிவதெ || ௧௬ || தத்யுதெ
 வாணவெ தீயெபூ யஸ்க்ஷா ஸ்ணடெஜா ஹிவெக்ஷு | ஸஸ்து
 ஜயபொவொதி ராஜிஜிஷு வஹிதவ || ௧௭ || யஸு வாணவத்
 யெபூஷிநு ஸ்க்ஷா ஸ்ணடும் டக்ஷிவ | வுத்ராயீபு வஹிதெ
 வுத்ரநு யநாயீபு வஹிதெ யநு || ௧௮ || விஜ்ஞாயீபு வஹிதெ வி
 ஜ்ஞா ஸவடக்ஷாஜிஸு விஜ்ஞி | ஐதி யஜேதாஜஸ்யோக்ஷம் ராஜி
 ப்ராஜ்ஞாஜிகாரணம் || ௧௯ || ஸநெநஸுரஸு வரிதம் ஸுணு
 வக்ஷாஜி ஹெ நுப | ஸநெநஸுரஸுவணடாயம் ஜாதஸு
 யுஷு வீயடதம் || ௨௦ || ஸவெபூநுதவடிபுரொவெபூ தவ
 ஸுதடும் ஸநெநஸுரம் | ப்ராபு வெடிவநம் வுணும் ஸ்க்ஷா
 தீயெபூஷு வாக்ஷா || ௨௧ || ஷயாத்ராவியிநா ராஜிநு வ
 வார தவ உதத்யு | ஸாநாபிவிநியொமாய வாக்ஷா ஹிஜிம் ஸ
 நெநஸுரம் || ௨௨ || வெஜாஜிதாஜ்ஞிணெந ஸிதஸுவலிஸு

வசித்துத் தன்னாச்சிரமத்திலொரு தீர்த்தமுண்டுபண்ணி யதில்
 முன்று காலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ரோமசருத்திரவிற்படி
 சத்துரு ஜயத்திற்காகப் பிராமணர்களுக்குச் சுவர்ணதானஞ்
 செய்து, வேதவநேசனைத்தெரிசித்து, அவரனுக்கிரகத்தால் மகா
 பலசாலிகளான பிஷ்மர் துரோணர் முதலானவர்களுடன்கூடின
 துரியோதனனைக்கொன்று தன் ராச்சியத்தையடைந்தார். மாந்
 தாதாவே! இப்பேர்ப்பட்ட பாண்டவ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்
 செய்து சுவர்ணதானஞ்செய்தவன் சத்துருஜயம் முதலான சர்
 வபிஷ்டங்களையுமடைவான். சனியின் சரித்திரத்தைச் சொல்
 லுகின்றேன்கேளும். சூரியனுக்குச்சுவர்ணையினிடத்தில் பிறந்த
 சனிபகவான் தனக்குன்னதமான பதம் வேண்டுமென்கிற விருப்
 பத்தினால் வேதவநம் வந்து, வேதாமிருதத்தின் தென்கரையிலாச்
 சிரமங்கட்டிக்கொண்டு, தீர்த்தமுமுண்டுபண்ணி, ஆறுயாத்திரை
 களையுஞ்செய்து, சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணித் தவம்
 புரிந்து, வேதவநேசனை யாராதிக்க வொருக்கால் சகதீசனாவிர்

யபுஜம் | ததம் கஷாவிந்நொராயம் ஸுதீயெபு விநிஜேஜய || ௨௩ ||
 நிஷெஷ்ய ஷெவஸீஸாநம் வெடாரணுபதின் நபுவ துஷ்டாவஸா
 ஜ்ஜலிஹபுக்ஷா வெஷிகெவபுதெநஸுதம் || ௨௪ || ப்ராஹ்
 ராவஸீ ப்ராஸஸ்ய வெடாரணுபதிஸிவம் | த்ரிகாவஸிவபு
 ஜாவி ஸுபஸா நிபநெநய || ௨௫ || ஷய்யாத்ராவரணாதேதஹம்
 துஷ்ட ஐத்ராஹ ஸஜ்ஜம் | ஸநிஸூஹாவபுதஸூக்ஷா ப்ரணி
 வதேஜுஷிஸ்யவீச || ௨௬ || துஷ்டா யஜி ஜெஹாஷெவ ப்ரஹ்
 ணாஜெநதம் வடிபு | ப்ரயஹ ஜி ஜெவெஸ ஜீயெபு ஜேதாம்
 நுணாபு || ௨௭ || உநதம் வடிபோயஸ ஸுபாரொமூஜிஸம்
 வடிம் | லிபுநு ஜேதா வீபா நகஷாவிஜெவிஹா || ௨௮ ||
 நாரடி—ஐதி ஸம்ப்ராபிபுதஸூஹ ஸுயெத்யூக்ஷா திரொ
 ஹிதம் | ஸநிஸூவ ஸ வவெபுஷாம் ப்ரஹாணாஜெநதம்வடிபு ||
 || ௨௯ || கஷாவிஜெ ஜெநொராயம் ரொஹிணீஸகடம்மதம் | தெந
 ஸவபுத்ர ஜெஸெஷு நவவஷபுதவாஹகாம் || ௩௦ || ஸய
 ஸஸ்யா ததொ ஹபிஜிம் கஷாமொஹபுதிஜாரணம் | ப்ரா
 க்ஷம் ப்ரவ்யஜெஹபு ததம் க்ஷிதிவதிநபுப || ௩௧ || ரா
 ஜா ஷஸாயஸீ ஜாந டுஃவிதம் ப்ராணிவீயயா | வஸிஷ்டய
 நாக ப்ராபு வெடாரணும் விஜேஜபு || ௩௨ || ஷய்யாத்ராவி
 யிநா ஸூக்ஷா விஸிஷ்ய ஸநிதீயபுகெ | நிஷெஷ்யஜெவஜெவெ

பவித்து, உன்னுடைய தவத்தினாலும் ஸ்நாநத்தினாலும் பிரசன்
 னமானேன். வேண்டுவதை வரிக்கலாமென்றனுக்கிரகிச்ச வப்
 பொழுது சனிபகவானீசனைநோக்கி, ஹே சகதீசா! எனக்குக்
 கிரகங்களுக்கெல்லாம் மேலான பதமளித்து என்னுடையபடுத்தப்
 பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்களுக்கும் மேலான பதமு
 மென்னுடைய பீடையுமில்லாமலு மனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று
 பிரார்த்திக்க வப்படியே பவிக்கக்கடவதென்று சொல்லிவிட்டச
 னந்தர்த்தானத்தையடைந்தார். சனியுமுன்னதபதத்தையடைந்
 தார். அப்படியிருக்கவொருக்கால் சனி ரோகினியின் மத்தியை
 யடைந்ததினால் சகத்தில் க்ஷாமமேற்பட்டுப் பிரஜைகள் நசிக்க
 வப்பொழுது பூமண்டலாதிபதியான தசரதமகாராஜன் வருத்த
 முற்று வசிஷ்டருபதேசத்தின் பேரில் வேதவநம்வந்து சனிதீர்த்
 தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து யாத்நிரைகனையு மனுஷ்யத்து வேதவ்

சொ வொராணெய்யாரம் ப்ரஹ்ம || ௩௩ || தத ஸாஷாது தீ
யபூநாம் ஸாநராஹாத்யதொ ந்யவ | ஐஷ்வினீம் காமிமே
நயநெகண் ஐஸ்வாந || ௩௪ || தத்யெந மதொ ஜெதும் நா
ஜந் திந்நிஸா ந்யவம் | ஸநித்யுஸாயம் ஐஷ்வரா தெந ஸவ்யம்
வியாபய || ௩௫ || வவஷ்ட வுஷ்டி வஹுஷா ஸவபுஷெஸு
ஷா ஸந்தத்ய | வரம் வுணீஷ் ஹதொ தெ ஸநிம் வஜிராயம்
க்விதி || ௩௬ || ப்ராஹாய ந்யவதிவ்யுஷ் க்வித்யெந் ப்ரா
திகாநமெ | ஜெதாம் க்வித்யுதா வீயா ராஸு காவீதி ஹ
வதெ || ௩௭ || தத்யெந் ந்யவத்யுதொ ந்யவ ஸநிநாஸ்வ ஸநி
நிராயம் | ஸவெந ந்யவஸத்யுதொ வாயுபாரிஸ நெதிநீ || ௩௮ ||
கதஸுநெஸுரொ தீயெந் ஜெதாம் ப்ராதிகாநமெ | ஸநெந
ஸுராக்யுதா வீயா ந க்வித்யுதாவிஷ்விதி || ௩௯ || சூயுஸாரொ
ந்யவபிஸுரா க்வித்யுதாவிஷ்விதி || ௪௦ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரொபுராணெ ஸநத்யுதாரஸம்ஹிதாயாம்
க்ஷெத்ரவெண உவரிஹாமெ வெராணொராஹாத்ய
வாணவஸநெஸுர தீயெந் வெஹவநாமி
வனொசொழியாய் ||
ஐதிவனொசொழியாய் ||

நேசனை யாராதித்தீச னனுக்கிரகத்தாலிஷ்டசித்தியை யடைந்து
யெங்குஞ்செல்லுமொரு ரதத்தையும் பெற்றுச் சனியினிடம்
சென்று, யுத்தத்திற்கெத்தனிக்கவப்பொழுது சனி பயந்து தசர
தரை நோக்கி, ஓ அரசனே! வேண்டுமென்கிற வரத்தையளிக்
கின்றேன்; யுத்தத்தை நிறுத்துமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்
பொழுது தசரதர் சனியைநோக்கி, வேதவனத்திலிருக்குமும்மு
டைய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுக்கு உம்மாலொரு
வித வுபத்திரவமிருக்கக்கூடாது; மழையும் பெய்யும்படி செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்கவப்படியே சனியுமனுக்கிரசித்தார். தச
ரதருமயோத்தியையடைந்து ககமாக ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்து
வந்தார். மாந்தாதாவே! சனிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்க
ளுக்குச் சனிபீடை கிடையாது; ஆயுஸ்ஸு விருத்தியடையும்;
ஆரோக்யமுண்டாகுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சநத்குமார சம்மிதையில் ஐம்பதாவது அத்தியாயம்
சனி சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய வன க வ ன ன ா ஸொ ஃ ஷ ராய : ||

மோஸாதா—கயம் ஸத்யவதீஸநு ஸாநா^ஸஅஷாபீதெ
 ஸுமெ | வ்யஸவா^ஸஸ்து^ஸரொ வெஷா^ஸஸ்தெ^ஸத அக்து^ஸஹே^ஸஸி ||
 || க || நாரதஃ—சூழிகஸ்ய யுமாவ்யுத்யா^ஸ அாவரெ ஸஃவ
 ஸிதெ | ப்ரஜாநா^ஸபீவி ஸவ^ஸபூஸா^ஸம் ஸு^ஸபி^ஸஸூ^ஸஸவ^ஸஸா^ஸததா ||
 || உ || வ்யஸா^ஸந^ஸவெ^ஸஷா^ஸ வெஷா^ஸயெ^ஸபூ^ஸ விஷா^ஸஸவ^ஸபூ^ஸஸு^ஸ ஹே^ஸநு
 வ | ததா^ஸ கெ^ஸவி^ஸஜ^ஸம^ஸஸெ^ஸத^ஸம்^ஸ சி^ஸந^ஸரோ^ஸஹ^ஸம்^ஸ வி^ஸபு^ஸரோ^ஸஹி^ஸதா^ஸம் || ஈ ||
 ப்ரா^ஸணம்^ஸ சி^ஸநொ^ஸய^ஸ வி^ஸஜ்ஞா^ஸந^ஸ சோ^ஸந^ஸநி^ஸவ^ஸரெ^ஸ ஜ^ஸம^ஸம் | சூ^ஸழி^ஸத்ய^ஸபீ^ஸவ
 ரெ^ஸ வ^ஸஹி^ஸ சி^ஸஸு^ஸஜம்^ஸ க^ஸசி^ஸவா^ஸவ^ஸதி^ஸ || ச || ப்ர^ஸக்ய^ஸதி^ஸம்^ஸ ப்^ஸரா^ஸஸ^ஸம்^ஸவா^ஸ
 நெ^ஸய^ஸ க^ஸசி^ஸ கெ^ஸவ^ஸம^ஸசி^ஸத^ஸந^ஸம் | சு^ஸந^ஸய^ஸந^ஸய^ஸ ப்ர^ஸஸ^ஸஸ^ஸதி^ஸ வ^ஸள^ஸய^ஸ
 வ^ஸவ^ஸபூ^ஸக^ஸவா^ஸக^ஸவா^ஸம் || டு || ஸ^ஸஹ^ஸம்^ஸநா^ஸ கி^ஸம்^ஸ ந^ஸய^ஸவா^ஸத^ஸரா^ஸஹ^ஸம்^ஸ
 ஸா^ஸத^ஸந^ஸய^ஸ வ^ஸரா^ஸம்^ஸ ஜ^ஸநா^ஸம் | ஸ^ஸவ^ஸபூ^ஸய^ஸிகா^ஸரெ^ஸ ஸ^ஸநி^ஸஸ்தெ^ஸ த^ஸநெ^ஸஷ^ஸஸ^ஸ
 கா^ஸவ^ஸயொ^ஸம^ஸத^ஸம் || ங || த^ஸதொ^ஸவி^ஸஷ^ஸம்^ஸஹ^ஸவா^ஸ ஷெ^ஸவா^ஸ ஸ^ஸஹ^ஸண^ஸ

ஐ ம் ப த் தி யோ ரு வ து அ த் தி யா ய ம்.

மாந்தாதா நாரதரைநோக்கி நாரதரே ! சத்தீயவதீபுத்தி
 ரரானவியாசர் வேதாமிருதத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து வேதங்க
 ளைப்பிரித்த வரலாறென்னவென்று கேட்க, நாரதர் சொல்ல
 லுற்றார். -- ஆதிகற்பத்தில் யுகந்திரும்பித் துவாபரயுகமேற்பட்டு
 நடந்துவரும்பொழுது பிரஜைகளுக்குப்புத்தியின் சக்தி குறைந்
 து வேதம் சாஸ்திரம் முதலானதுகளுடைய வர்த்தமுள்ளபடி
 தேரன்றாமல் சிலர் சகத்திற்குக்காரணமன்னமென்றும், சிலர்பிரா
 ணனென்றும், சிலர்மனமென்றும், சிலர் விஞ்ஞானமென்றும், சில
 ரானந்தமென்றும், சிலர் சூரியனென்றும், சிலரக்கினியென்றும்,
 சிலர் பிரம்மாவென்றும், சிலர் விஷ்ணுவென்றும், சிலர் பிரகிருதி
 யென்றும், சிலர் புருஷனென்றும், சிலர் கர்மமென்றும் பலவா
 ராகப் பௌத்தர்கள், சார்வாகர்கள், லாகுளர்கள் முதலானபேர்
 கள் ஒன்றுக்கொன்று வாதம்செய்துகொண்டு சகத்தை கேஷ
 பஞ்செய்யுங்காலத்தில் சர்வாதிகாரமானது இருக்குமிடந்தெரி
 யாமல் மறைபடவப்பொழுது விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள்

ஸ்வபு வனவ தெ ! காமஸ்ய து ததா டுஷ்டா ஸவபுரோஹக
ரீம் சுயதிஸ் || ௭ || கெசுமஸவாவரிநம் டெவம் ஸவபுஜம் ஸக
மெஸ்வாஸ் || ஸாக்ஷாஜெஹம் பரம் ப்ரஹ் ஸம்ஸாராபியமெஷஜிஸ் ||
|| ௮ || டிஷ்யஸிஹாஸநாரகுஹம் டெவ்யா ஸஹ ஸிவாவ்யயா |
ஸரோஸாடிஜெஹாடெவம் ப்ரணயோமெ வ்யஜிஜிவத் || ௯ || ஹ
வத் ப்ராணிநஸுமெபு ப்ராஹ்ணாடிஜெஹஸ்வர | ஸுபிஹா
ஸபிநுப்ராப்ய காமெந கிய டெவவ || ௧௦ || நாயீபநெதடி
மெவ வெடா நநநகாநதிஸுரோக | சுந்யாநிவிவ ஸாஸாணி
ந வந்தித்ர வாலிஸாம் || ௧௧ || சுதாரம் ஜமதாம் கவதொ
புமவதெதநம் விஜோஹிதாம் | ப்ரஹ்ணாணபெரெ விஷுஜிஜம்
ஜித்ரம் பெரெநிமஸ் || ௧௨ || க்ஷாம் ப்ரஹ் பரபிம் நெவ ஜாந
நெய்வ விஜோஹிதாம் | ஸவபுயிகாரெ ஸநிமெ யபிஜோமெபு
பவ்விஷுதெ || ௧௩ || மாருஸரிஷுக்ரெ நமெஷ மொஹஜோ
ஹ்ஸரோவ்யதெ | நிஷ்ரோஜ்யாயவஷ்டாரெ ஜமத்யஸிம்ஸாராவரெ ||
|| ௧௪ || யஜ்ஞாம்ஸஹஜாபெஸாகம் கா மதிஸுஷுதெ விஹா | ஐதி
விஜ்ஞாப்ய டெவெஸம் டெவா விஷு^ஸவாரொமரோம் || ௧௫ || வ
ஹாரெநந டெவெஸ பிஷு^ஸவ ஜமதாம் மதிஸ் | தாநுவாஹ்
பெஹாடெவம் ப்ரஹ்மபுலீரபா மிரா || ௧௬ || விஷு^ஸ விபெ
யுவாம் ஹி^ஸனே ஆவரெ ஆவரெ யுமெ | வ்யாஸொ பிநு

கைலையையடைந்து ஸாக்ஷாத் பராசக்தியோடுகூட ரத்நசிங்காஸ
நத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸர்வேசனைக்கண்டு நமஸ்கரித்து விரயத்
துடன் சன்னிதானத்தில்நின்றுகொண்டு ஹே ஜகதீசா! ஸம்ஸா
ரமோசகா! காலவசத்தினால் முனிவர்கள்முதலான சகலஜனங்
களுக்கும் புத்திமோகமேர்ப்பட்டு வேதசாஸ்திரங்களைப்பிபிசிக்
காமல் வேறு சாஸ்திரங்களை யப்பியாசம்பண்ணிக்கொண்டு சர்வ
காரணமான வும்மையறியாமல் தாறுமாறாக வாதம்பண்ணிக்கொ
ண்டு தர்மமார்க்கத்தைவிட்டு குருசிஷ்யக்கிரமமிழந்து யாகாதிக
ளைவிட்டாலெங்களுக் கென்னகதிபென்று வெகுவிதமாகப் பி
ரந்தீர்த்திக்க வப்பொழுது ஜகதீசன் மாலயன்களைநோக்கி ஹே
விஷ்ணு! ஹே கமலாஸநா! நீங்களிருவர்களும் யுகந்தோரும்
மனுவாகவும் வியாஸறாகவும் ஜநித்து வேதத்தையும் சாஸ்திரத்

ஸ்ர ஸாஹுப வெடிபாஸு ஹுஸு ஹுஸு || கள || ஸாஹுப
 வு காராதம் ஸுடிமதநெ தெ யயா நுணாடி | கடுபுதம்
 ஸாஹுபெ ஸாஹுபெநாநா கருள யுமெ || கடி || கடுபு
 ஹுபாதுணா ஸாஸாணா ஸாது வதுநா | ஸாஹுபெ
 காராதம் ஸுடி ஸுடிஹு ஸாஸா || கடி || ஸுடிபாஸு
 நுபாஸு தியபுதாநாநா நெ | ஸாஸாணி வு வுரா
 ஸாநி ஸாஹுபெநா ஸாஸா || 20 || ஸுடி ஸுடிபாஸு
 வு விஹுபா ஸுடி ஸுடிபாஸு || 21 || ஸுடி ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 22 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 23 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 24 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 25 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 26 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 27 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 28 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 29 || ஸுடிபாஸு
 ஸுடிபாஸு ஸுடிபாஸு || 30 || ஸுடிபாஸு

தையு முத்தாரணஞ் செய்யுங்கள். விரிவான வேதங்களையும்
 சாஸ்திரங்களையும் சகலரு மத்தியய்னஞ் செய்யும்படி சுருக்
 கமாகச் செய்யுங்கள். மற்றமுனிவர்களுமுங்களுக்குதவி செய்ய
 வேண்டியதென்றுபதேசித்துவிட்டந்தர்த்தானத்தை யடைந்தார்.
 அப்படியே விஷ்ணுமுதலான தேவர்களீசாளுஞ்ஞாயை சிரசில்
 வகித்துக்கொண்டு பூமியில் வியாஸாதிகளாக அவதரித்தார்கள்.
 அவர்களில் நாராயணர் வியாஸராகச் சத்தியவதியினிடமவத
 ரித்து வேதங்களை விபாகஞ்செய்ய வுபாயந்தோன்றாமல் தனது
 பிதாவான பராசரரை வினவ, அவர் சொன்ன வசனத்தை சிர
 மேல்கொண்டு மகாபரிசுத்தமான வேதவநம் வந்து
 யாத்நிரைகளாறுகளாலும் சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து

நெஹாமெ தீயேஹம் க்ருகா ஸ்நாநீதம் | ததூஸிநீததெ விஜம்ஸ
நாநீர ஸ்வாவயந்நுநிம் || ௨௮ || ததீயேஹம் தஸஸ்ய விஜ்
ஸ்யாவிவ ஷஸ்தநாசு | ந்ருணாநீஜாநநாஸஸ்யாசு ஸவதீஜாந
ஹ ஜாயதெ || ௨௯ || சுதொ வ்யாவொரவி தசுஸாநா தவி
ஹஸ்ய ப்ருகிஷ்யா | மததொஹொரஹவசுஸதொ விவெகம் க
ஹிதாபவாநு || ௩௦ || வெதாநாநீவி வாவண்வதிதொலார
தொஷதம் | ஸாநாநாநீஷதஸ்து தீயேஹம் வெதாநீதெ தீ ||
|| ௩௧ || ஸாநாநாநீஸம் க்ருவலிவிஸ்யாநிதி வெவ துநிம் |
ஸஸுள வெதாநீதெ தீயேஹம் வ்யாஸஸுஹ்வபந்வத்கு || ௩௨ ||
விதொஸாரம் நிவெஷ்யாநி வெதாநீநொஸாராயது | ஹதொ
ப்ருகிஷிணீக்யதொ ஸாஷதாஹம் ப்ருணீவத்ய || ௩௩ || ஸிரஸ்ய
ஜாநீயாய ஹதொ துஷ்வாஸ ஸஹ்ய || ௩௪ || வ்யாஸம்—ஸி
வொ ராஹ ஸுஹ ஸகமணநீயாநித ஸுரீயொர
தொதாதாநீவிஹஜநஸாரணம் வரஸுவம் | விஹநித்ய ஸ
வெத்யுயதீமணாதீதவாநி ஜமதொநி ஜெத்யாநி ஸுஹி
வநவதி தெஹ்வரமதி || ௩௫ || சுதொ வெதாநீதொநி
விஹநிவிஸித்யுதீவிநீ நிராயாராயா ஸகமணவநஸ்யா
வி ஸததது | தீஹஸம் பந்ருதாநா ஸகமணநி கநிதஸு
வவாஷா ஸுரவிஜெத்யாநிஸ்யாஹ்வதிவநவதிதெஹ்வரம
தி || ௩௬ || யதொ ஜாதா தொகா யஹ வந்ருதாநவ
தி தெ விநீநாயதாநொ விதிநீயவாஸுஹமமெ | வ்யுத்கி
ஹி த்யுஸாநஹி ஹவதி நெஹி வவநாசு ஸதொநெத

வேதவநேசனுக்கு மேல்பக்கத்தில் தடாகமுண்டுபண்ணி யதின்
மேல்கரையில் வியாஸலிங்கத்தை ஸ்தாபித்தாராதித்துக் கொண்டு
பிரதிதினமும் பாஷண்டருச்சரித்ததினலுண்டான வேதங்களு
டைய தோஷத்தை விலக்கின வேதாமிருதத்தில் வேதத்தைப்பி
ரிக்கும் சக்தியெனக்குச் சித்திக்க வேண்டுமென்று சங்கர்ப்பத்
தோடு ஸ்நானஞ்செய்து கீழ்க்கரையிலிருக்கின்ற வித்தியேசுவரரை
யும் வேதவநேசரையுந் தெரிசனஞ் செய்து வந்தார். அப்படியி
ருக்க வொருசமயம் வேதவநேசனைப்பணிந்து பிரதக்ஷிணஞ்
செய்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஹே ! மாயாதீதா, சச்சிதானந்
தா, நிர்குணா, நிஷ்களங்கா, நிராயா, நிராதாரா, நித்தியா, நிர்ம

ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௧ || யோநந் ஹவா சவி தந
 மநவபுவிதாஸுநாஸுநா ஜீவொ வியிஹரிபுஹா: ப்ரா
 வ்ய மவஸ: | ஹவந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந ஸ்ரீமதி + மதி:
 ரோநதீத ஸுந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௨ || ய
 ஹொஸொஹ
 ஹொஸொஹயமணநொஸொஹவபுஹா வ்யகூக வ்யகூக
 விகூகிஜநிஸாகீ ததவிம | விவாராஹுநாந்நொஸொஹவபுஹா
 ஹொஹிரஹித ஸுந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௩ || ய
 தஸாஹுஸுபம் ப்ரகூகி ரதிஜீவொஸுஹவநா தவ்யநந்யாயி
 ஹொநா விதஹ விவிநா ஜயிபாஸு | வொநஸுநொதிபுஹொ
 ஸுநாதி விதஹ ரோநத ஹயம் ஸதொ ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௪ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௫ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௬ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௭ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௮ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௬௯ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௦ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௧ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௨ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௩ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௪ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௫ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௬ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௭ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௮ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௭௯ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந
 ஸ்ரீமதி + மதி: || ௩௮௦ || விஹம் ஹொநந்நொந்யஸா டயிகஸுவிந

மலா, நிரஹங்காரா, நிருபத்திரவா, பரிபூரணா, பராதந்தா, பர
 மாத்மன், பராத்மரா, பரந்தாமா, பரேசா, பவநாசனா, பக்தரக்ஷகா,
 சங்கரா, சம்போ, சர்வா, சந்திரகலாதரா, சரண்ணியா, சநாதநா,
 ஸாம்பா, காளகன்டா, கிருத்திவாஸா, காலகாலா, காமாந்தகா,
 கருணாசாகரா, மகேசா, மகாதேவா, தேவதேவா, திரிபுருந்தகா,
 திரிலோசனா, வேதவநேசா, வேதபூஜிதா, வேதாந்தவேத்யா,
 வீணாவாதவிதூஷணிவல்லபா, வீப்பிரப்பிரியா, விசுவநாதா, வீர

ஐக்கவரதயா தடிணததெம் | சுதொ உருததாஹாவாசுஸ்ய
 லிகிவ வெஜொழஸு விடிஷாம் உதொவாமபுரவ்யஸுதி
 மதிஃ || சசௌ || ஹரொ ஹாகாகாரஸுசுவநாதீத உஹ
 விஜபாகாரொ ஜீவெஸுரஜமடிஹாவொசுசுவிஹம் | ஸுநஸு
 வபாகார ஸுசுவரஹித ஸுதவிடிஷாம் வரம் ஸுஜெஹத்யுசு
 ஸுதிவநவதிடு வரமதிஃ || சரு || நாரடிஃ—ஜொஸெந
 ஸுஸுதஸெவம் வெஜாரஸெஸுரம் ப்ரஹம் || சசு || ஸா
 க்ஷாதாரமெபெத்யோம் வாஉருவெ உஹஸுரம் || ஸிவஃ—
 வ்யாஸாஹம் தெ ப்ரஸுஹொஸுவி வாஹிதம் ஸுருஹிடுஜொநொ
 || சஎ || தடிஹம் தவ டாஸுஜி நாத்ருஸம்ஸயகாரணம் | உதி
 டெவவஸுசுக்ஷா வ்யாஸம் ப்ராஹ க்யுதாஹிஃ || சடி || வ்யா
 ஸம்—ஸஜஸுவிசிடு ஹருயாஜிடிஸம் ப்ரஹஸெ ஸிவ | தவ
 ப்ரஸாஜாஜெவெஸ வரடுதம் ப்ரயயடு || சசு || உதி ஸுப்யா
 டிடிதஸுஸம் ஸிரஸுபுஷா ஸவாணிநா | உகூ தயாஸுவிதி
 வவஸுஜெவாநாயீத || ரு || ஸம்ஹாரநு ப்ரஹாசு ஸடி

ஹத்திவிமோசனா, தயவு செய்ய வேணும்; வேதங்களை விபாகம்
 பண்ணக்கூடிய சக்தியையளிக்கவேண்டும். வெருவிதமான வே
 தங்களை விபாகஞ் செய்ய நானேவல்லவன்? உம்முடைய கரு
 ணையில்லாமலுலகத்தில் கிருஷ்டிஸ்திதி சம்ஹாரங்களை மூவர்களு
 மெப்படி நடத்துவார்கள். சகதீசா ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று பல
 வாராகப்பிரார்த்திக்கவப்போது சகதீசனாவிர்ப்பவித்து வியாஸ
 முனிவரைநோக்கி, ஹே வியாஸமுனே! உம்முடைய ஸ்துதியி
 னால் பிரசன்னமானேன். உம்முடைய வபீஷ்டத்தை கேட்கலா
 மென்றீசனனுக்கிரகிக்க வப்பொழுது வியாசர் சகதீசனைக்கண்
 னுற்றுப் பரவசமாகிப் பணிந்து மறுபடியு மெழுந்திருந்து கை
 கூப்பிக்கொண்டு ஹே! ஜகதீசா வேதங்களை விபாகம்பண்ணி
 யவைகளின் பொருள்களைச் சுருக்கமாக வுரைக்கும் சக்தியைக்
 கொடுக்க வேண்டுமென்று பிறுர்த்திக்க வப்பொழுது சகலாதிஷ்
 டான சித்தாயும், அஸங்கனாயும், சர்வாகாரனாயும், சர்வஞ்ஞனாயுமி
 னுக்கின்ற பரமேசுவரன் வியாஸருடைய முடிமேல்தன் கரத்
 தை வைத்து உம்மிஷ்டப்படியே நிறைவேறக் கடவதென்று
 வரத்தை யளித்துவிட்டு லீங்கத்தி லந்தர்த்தானஞ் செய்தார்.

ஸஸ்ய ஸவயுக்தா ஹுதி । ஜாதா வ்யாஸஸ்யா வெடாஸ்தா
 லுபா வ்யஹஜத்யவ ॥ ௩௧ ॥ ஸங்க்ஷிப்ய வதாரொ வெடாநு
 வெவாடிஹ்யா டிஹ லுமிஃ । பீவாஸ்புவதகுவகெசு வெவ
 ம் தவெஸு ப்ரஹதாஃ ॥ ௩௨ ॥ ப்ரவதகுவ யஜுஷா
 வெஸம்வாயநதாதநாசு । ஸாஜா வ ஜெஜிநி வகெசு தெ
 ஸிஷ்யா வெகவிநுதாஃ ॥ ௩௩ ॥ ப்ரவதகுவநி தாநு வெ
 டாநு வெகெஷ்ட்யாவி ஹுவதெ । சுநநாநி வாராணாநி
 வ்யாஸொஷ்டாடிஸபாசுரொசு ॥ ௩௪ ॥ தெஷா வ்ரவதகுவ
 வகெசு ஸுவதம் தம் ரொஜெஷ்டுணு । ஸவா ப்ரகாஸ்ய
 தாநு வெடாநு ஸஜெவாஹகிவநதூகம் ॥ ௩௫ ॥ வெடாடி
 ஸுவத்யாஸாஸாஸொதா ஸ்ரெஹதி ஸுவதூதஃ । ஸவயுஸ
 விஷ்ய ஸங்க்ஷிப்ய ஸுவத்யாஸுவதெண வாகரொசு ॥ ௩௬ ॥ ய
 யா சுலாவப்யியா லீகதகுவஹஸக்யதெ । ஸவம் நவா வஸி
 ஷ்டஸ்ய ஸாக்ஷா வெடாஜெதெ ஸாவெ ॥ ௩௭ ॥ வ்யஸவாஸ்து
 ரொவெடாநு வெடவ்யாஸஸ்தஸூதஃ । வ்யாஸெவதம் க்யதி
 ஸ்வாதூதம் நித்யம் ப்ராதஜகுவநூதம் ॥ ௩௮ ॥ ஸவயுவாவலிநி
 லீகதஸம்வொஸாஸுஜோவாஸாசு । ஸுவாஸிணஸுஜெவதூத

உடனே வியாஸர், சர்வஞ்ஞானக பவித்து வேதங்களை நான்காக
 வீபாகஞ்செய்தார். இவ்விதம் வேதங்களை நான்காக வகுத்து
 ருக்கு வேதத்தை பைலமுனிவருக்கும், யஜுர் வேதத்தை,
 வைசம்பாயனமஹரிஷிக்கும், ஸாமவேதத்தை ஜைமினிமகரிஷிக்
 குமுபதேசித்தார். அவர்களு மந்தந்த வேதங்களில் பண்டி
 தர்களாகபவித்து, லோகத்தில் மேன்மையை யடைந்தார்கள்.
 அவர்கள் மூலமாய் நான்கு வேதங்களும் லோகத்தில் பரவினது
 கள். பிரகு வியாஸமுனிவரளவற்றதுகளாயிருக்கின்ற புருண
 ங்களை, பதினெட்டாகப் பண்ணி யவைகளைச் சூதமகாமுனிவ
 ருக்கு வுபதேசித்து அவர்மூலமாய் வெளியிட்டார். அதற்குப்
 பிரகு வியாஸமுனிவர் வேதார்த்தங்களைப் பிரம்மஸூத்திரங்களி
 னால் வெளியிட்டு கலிகாலத்திலுள்ள மந்தாதிசாரிகளுக் குபயோக
 மாகும்படி செய்தார். வியாஸமுனிவரால் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்
 திரத்தைப் படித்தவனும், கேட்டவனும், கைவல்லியத்தை யடை
 வாணென்பதில் சந்தேகமில்லை. பிரம்மாவும், மனுவாக பவித்து

கூர் வுரையிதாநுஸாரதம் || ௩௬ || வெடாரணு தீநுபூ
 வு யாத்ராஷ்டம் விபாயய | ஹஸுரெஸஸு வெஸாநுநா
 வலிஸதரோததம் || ௬௦ || ஸநாதீ தீயுதேதாடி ஸாகூரீ
 குவியாததம் | ஷெவஷெவபுஸாஷெந தயா ததீயுதெவெ
 வாசு || ௬௧ || ஸுஸஸு வெவெவாநாவி ஸுதிசுதா வவந
 வஹ | சுதொதத் தீநுதீயுதஸிங் பொவா கொவா நிஜீ
 கி || ௬௨ || ப்ருஹுதொகதீவாஷொதி யதீயுதேதாந் வு
 ஜெசு | ஹததெத கயிதம் ராஜிங் வுரையஸு வரிதம் தீஹசு || ௬௩ ||
 ஸுணதாந் வந்தாந் ஸவபுலாவஸா வுணுதததம் || ௬௪ ||
 ஐதி ஸ்ரீஸுரெஷு வுராரெண ஸநததுரேஸஸுவிதாயாந்
 கெஷுதவெண உவரிஹமெ வெடாரணுரோஹாதேது
 வுரைய வரித் திராடு வண ஹா தீ
 வகாரிஸாஷுதரஸாததரோததாய் ||
 ஐதெதுகவனாசொழியாய் ||

சுய அவனாசொழியாய் ||

—]0[—

ரோஸாதா— ஹஸுரெஸம் சுயம் ஸுபுபுஸுரையாரோஸ
 தசுஸுதெ | ஸொரேஸா வுஜுரோஸாவி வுஷுரிணுரஸு

ஸ்மிருதிகளைச் செய்வதர்க்காக வேதனைத்தில் பாஸ்கரேசனுக்கீ
 சான கோணத்திலிருநாறு விரகடையில் மனுதீர்த்தத்தை யுண்டு
 பண்ணி யதின்கரையில் லிங்கப்பிரதிஷ்டையுஞ் செய்தார். அதில்
 ஸ்ருனஞ் செய்தவர்களுக்குப் பிரம்மலோகம் கிடைக்கு மென்று
 நாரதர் சொல்லி முடித்தார்.

ஸநத்குமாரஸம்மிதையில் ஐம்பத்தியொன்றாவதத்தியாயம்
 வியாஸ சரித்திரம் முற்றிற்று.

—❦❦❦❦❦❦—

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

—❦❦❦❦❦❦—

நாரதமகாமுனிவரே! சூரியன் பாஸ்கரேசரைப் பிரதிஷ்டை
 செய்த விபரத்தையும் சந்திரன் சோமேசனைப்பிரதிஷ்டைசெய்த

வெவ்வழி || க || ஸஞ்ஜாதீயபுஷ்ய ரோஹாதேயம் ஸவஸாஸி
 வெவ்வழி | வடிவெகரணா க்ஷுபா க்ஷுபாஷ்யாடி நாரடி ||
 || உ || நாரடி— வாரொஜ்யஸஞ்ஜயபுஷ்ய ஹஞ்ஜவ கலஹஸ
 தேவதத | கஹம் த்ரொகநாயொஹம் நவவாநிதி ஹஞ்ஜ
 தெ || ௩ || தாவஹம் தீஷ்கிம் நகா ஸாஸிபுயரீவாவதாடி |
 தாவஹம் தீஷ்கிஸ்து த்ரொகெஸஸுதீவதி || ௪ || கலிந
 யெ நகஸ்யாவி ஸஞ்ஜயபுஷ்யவிவாதாடி | உத்யுதீய
 ஸஞ்ஜாதே ஹநாவபுய ரோவாடி || ௫ || யயா தெத்ரொ
 க்ஷுநாயொஹம் ஹஞ்ஜா தொகதயஸிதெ || ௬ || ப்ராணிஸி
 தீஸ்யாபு: ப்ரத்யஹம் ஸ்யாம் தயா மாரொ || ௭ || வரிஷ்யா
 தவொ ப்ரத்யஹம் வஞ்ஜக்யுக்ஷா ஹவா மத: | ப்ராபு
 வெவ்வதம் ஹஞ்ஜயபுஷ்ய விஷ்ய ஸஞ்ஜாவி ஹதித: || ௮ || வஞ்ஜ
 யபு: தீயபுஷ்யாடி ஹஞ்ஜயபுஷ்யாவிணீதி | ததெதயெநா
 விஷிதெயெநம் ஹாஸ்யொஸம் திநெதிநெ || ௯ || த்ரொகாம வ
 ஜபந் ஸாஹம் ததெத்ரவ தவஸி வித: | கய காநெந தெ
 வெஸ ஸாக்ஷாதார ரோவெயிவாந || ௧௦ || த்ரொஷ்ய ஸஹ

விபரத்தையுமிரண்டு புஷ்கரிணிகள் ஸம்ஞாதீர்த்தம் ஸப்தசாகர
 மிவைகளின் மகிமையையுஞ் சொல்லுமென்று மாந்தாதா கேட்க,
 நாரதர் சொல்லுகின்றார். கேளும் மாந்தாதாவே முன்காலத்தி
 லாதித்தியனுக்கு மிந்திரனுக்கும் மூன்று லோகங்களுக்கும் நான்
 தானதிபதி நான்தானதிபதியென்று கலகமேற்பட்டிருவர்களும்
 பிரகஸ்பதியினிடம் வந்து எங்குநிருவர்களுக்குள் திரிலோகாதி
 பதி யாரென்று வினவவப்பொழுது பிரகஸ்பதி யாதித்தியனை
 நோக்கி, ஹே ஆதித்தியா! இந்திரன் திரிலோகாதிபதியென்பதி
 லென்ன சந்தேகம்? யாருக்கது தெரியாதென்று சொல்லவப்
 போதாதித்தியன் தேவகுருவே! நானெப்படியானால் மூன்று
 லோகத்திலுமுள்ள பிராணிகளுக்கெல்லாம் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவ
 னாவேனோ அந்தப்படி உபாயந்தேடுகின்றேனென்று சொல்லி
 விட்டு வேதவநம்வந்து, பாஸ்கரேசனென்றொரு லிங்கத்தைப்
 பிரதிஷ்டைசெய்து, பூஜைக்காகப் புஷ்கரிணியை யேற்படுத்திக்
 கொண்டு மூன்று காலங்களிலேயு மீசனைப் பூஜித்துத்தவம்புரியக்
 கொஞ்சகாலத்திலீசனாவிர்பலித்தார். அப்பொழுதாதித்தியன்ச

[illegible]

னைநோக்கி, ஹே தேவதேவா! வேதவநேசா! அப்பிரமேயா!
 ஸ்வப்பிரகாசா! ஆகாசசரீரா! யஞ்ஞாபா! யஞ்ஞேசுவரா!
 எனக்குத் திரிலோகநாயகனாயிருக்குந்தன்மையைத் தந்தருளும்
 பானுவாரத்திலிந்தப் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானஞ்செய்திந்த விங்கத்
 தைத் தெரிசித்தவர்களுக்குத் தர்மார்த்தகாம மோட்சங்களைக்

ரெஷு ஸன்தத்யு || ௨௩ || சுநுஷுஜெஷுவஜீஸாந ஸுஜெஷு
வாணாஹுஷு க்ஷணாஷு | சுய உஸ்பவாஸுஷுபு: ப்ராப ஹ
ஷெஷுண ஜெஷு லிஷு || ௨௪ || ப்ராபு த்ரெஷுநாபுஷு ஹ
ஸுரெஷுபுஷுஷுபா | ஸுஷுபுஷுஸுரெஷுபுஷுபு ஸுஷுஜெஷு
லிஷு || ௨௫ || தயா தகாஷுநெஷு விஷுஷுபுஷுபு ஹுத
ஜெ | சுஷுதாஷுநாஷு ராஜாஷு ஸுஷுராணாஷு வாநாஷுநாஷு || ௨௬ ||
சுஷுபுஷுஷு ஸுஷுபுஷு ஸுஷுபுஷு ஸுஷுபுஷு விஷுணு | வாஷு
நா ஹுதவாஷு ப்ராபுஷு க்ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ௨௭ || வாஷுபுஷு
ஷுஷு ஸுஷுபுஷு ஸுஷுபுஷு க்ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு | ப்ராஷுஷு
ஷுஷு மதஷுஷுஷு ப்ராபுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ௨௮ || சுஷுதா
ஷுஷுஷுஷு ராஜாஷு ஸுஷுபுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு | ஸுஷுஷுஷு
ஷு ஸுஷுபுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ௨௯ || ஹுத
ஷுஷுஷு ராஜாஷு ஹுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு | ஸுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || ௩௦ ||

ஹுத ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஹுத ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

கொடுக்கவேண்டுமென்று பிறர்த்திக்கவப்படியே பவிக்கக்கடவ
தென்றீசனனுக்கிரகித்துவிட்டு மறைந்தார். உடனே ஆதித்திய
னுமீசன் வரத்தால் சந்தியாகாலங்களிலே எல்லாராலும் பூஜிக்கப்
பட்டவராகப்பவித்துத் தேவலோகத்தைபடைந்து, மூன்று லோ
கங்களுக்கும் நாதனாகப்பவித்துத் தேவேந்திரனுக்கு எதிரிடையாக
யிருந்தார். அப்படியிருப்பதால் நாராயணனும் ராமாவதாரத்தில்
சூரியபுத்திரனான சுக்ரீவனுக்குதவிசெய்து வாலியைக் கொன்றார்.
சுருஷ்ணாவதாரத்தி லீந்திரபுத்திரனான தனஞ்சயனுக்குதவிசெய்
துகண்ணைக்கொன்றார். இந்த சூரியபுஷ்கரிணியில் பானுவாரத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் சகல சித்தியையுமடைவார்கள். மாந்
தாஷே! ரவியினுடைய சரித்திரமிது. சோமனுடைய வரலாற்
றைச்சொல்லுகின்றேன்கேளுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்
ஆதித்திய சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய த்ரிவஹாஸொஃய்யாயம் ॥

நாரதஃ— உஹோஸு வுரா ராஜநு ஸப்தவிம்ஸதிஸு
காஃ । டக்ஷகந்யாஸொஹுதவஹ ததா டக்ஷஸுதீஸ்யவீச ॥ க ॥ சுஸி-
ந்யாஹிஷு தாரெஷு தீதுதீஷ்விதாஸுய । ஸதீஷு
நஸு கஹ உதீஷி நுபதெதய ஸஃ ॥ உ ॥ உஹோவிஹாய
தாஸுவதா ரொஹிண்யாநெவ ஸவதா । தீஹோஹ ரதீஃ சு
வதம் ஸிரகாஹ ஸிதொநுப ॥ ஈ ॥ சுய ததொஹா ஸவதா
டக்ஷாயாஸு வுஜிஜிவநு । ருஹுஃவதிஜிஹுஸுவயாஃயொ
தீவாஸு தாஃ ॥ ச ॥ தாஸாஃ டக்ஷஸு வுதீணாஃ ஸொகதீ
தீக்ஷு வுஹிதாநு । ஸஸாவ ஸொதீஃ வகெஷண க்ஷபம்மெவதி
வெருஷா ॥ ஞ ॥ சுய ஸொதீஃ க்ஷபம் யாதொ ஹீநாஸி டி-
தீநதிநெ । ஸ்வாவ வினாஹு தீஹதீஃ சுயம் காயதம் ஹவெதி ॥
॥ கூ ॥ வினயிக்ஷா விரம் உஹுஃ சுதத்யு நிஸிகாய ஸஃ । யதி ஸம்-
ஹாஃ சுபாநஸ்யாஹி ஸாவஸு தீதீயு ॥ எ ॥ சுதஸிவபு
ஸாஹாயதம் சுரொஹிஷு ஸிவாவதம ॥ ஐ ॥ நிஸித ஸொ

ஐம்பத்தி முன்றாவது அத்தியாயம்.

நாரதர் மறுபடியுமரசனை நோக்கி, அரசனே ! சந்திரனான
வன் தக்ஷன் கன்னிகைகளான இருபத்தியேழு நக்ஷத்திரங்களை
யும் மணஞ்செய்தான். அப்பொழுது தக்ஷனவனைப் பார்த்து
இவர்களெல்லாரிடத்திலும் நீ ஒன்றுபோலிருக்க வேண்டுமென்
றுத்திரவு செய்தான். அப்படியிருந்தும் சந்திரன் ரோகிணிதே
வியினிட மதிகக்காதலுடன் ரமித்து வந்தான். அதைக்கண்டு
மற்றவர்கள், பிதாவினிடம் முறையிட வுடனே தக்ஷன் கோபங்
கொண்டு பதினைந்து தினத்திற்குள்ளவன் க்ஷயத்தை யடையக்க
டவானென்று சபிக்கவதினாலவன் சரீரம் நாளுக்கு நாள் குறைவ்
டைந்து வர அதைக்கண்டு சந்திரன் பயந்து இதர்க்கென்ன செய்
வோமென்றலோசித்து, சிவபிரசாதத்தை யடையாதவரை நாம்

நோயம் பூவ வெடிநாணயே ॥ ௮ ॥ தது யாதெதாசுதவி
 தா ஸாகா தீயெடுஷு ஸவதுதம் । வெடிநாணயோகம் நகா
 விடுஷுஸாதினாநவி ॥ ௯ ॥ ஸுமெ ஸுமெடுதெ ஸுமெடுதெ
 ஸுமெடுதெய உஷுரோம் । விஷு ஸுஸாபயாபோஸ ஸுநாபோஸ
 தீரேதீரே ॥ ௧௦ ॥ ஸாஸுரோஸஸுரீவெய வகுஜாஸுரீ ஸுஸி
 யள நுயவ । ஸொரீவெடுஷுரிணீநாபோ தீயுடுவாகாஸுய உஷு
 ரோம் ॥ ௧௧ ॥ தித்யு ஸாகாஸுய ததீயெடு ததீயெடுத ரீமெஸு
 ரு ॥ திகாஸுரீவிஷுநுநெ வகுஜாஸுரீதாஜிவாதிவி ॥
 ॥ ௧௨ ॥ ஸுராயயம்ஸுபஸுநெ வெடிநாணயேய உஷுரோம் । ஸ
 வராயயாநஸு உஷுஸுராய ரீமெஸுரோம் ॥ ௧௩ ॥ ப்ருஸுநம்
 ப்ருஸுநம் ஸொரீம் ப்ருஸுரீம் ப்ருஸுரீம் । ததீயெடுதெ
 ப்ருஸுநாநா நகா ஸொரீம் ப்ருஸுரீம் ॥ ௧௪ ॥ வராயபோஸ ஸ
 வரா நெநகாந யுவநாஸுஜி । உஷுரீம்— ஸொரீம் ரீமொரீ
 வ ஸுரணாமதவாகு ॥ ௧௫ ॥ விஷுஸுரீ ஸுஸாஸுரீ
 யிநாஸுந யகுஜுடுபு । க்ருஸுரீ ரீமொரீம் ஸொரீம்
 வம் திவதுய ॥ ௧௬ ॥ தீயெடுதெ ரீமொரீம் ஸொரீம்
 ஸுரீம் க்ருஸுரீம் ஸொரீம் । ஸொரீம் ஸுரீம் ஸொரீம்
 வாகுஷுரீம் ॥ ௧௭ ॥ தீயெடுதெ ரீமொரீம் க்ருஸுரீம்
 ஸுரீம் ஸுரீம் । ஸொரீம் வாகுஷுரீம் ஸுரீம்
 ஸுரீம் ॥ ௧௮ ॥ ஸுரீம் வாகுஷுரீம் ஸுரீம்

நசித்து விடுவோம்; ஆகையால் சிவார்ச்சனஞ்செய்யவேண்டுமென்
 றுதீர்மானித்து, வேதவநம் வந்து ஆறுயாத்திரைகளையுஞ் செய்து
 வேதவநேசனையும், விடங்கேசனையும் தெரிசித்து பாஸ்கரலிங்கத்
 தின் சமீபத்தில் சோமலிங்கமென்றொரு விங்கத்தையும் பிரதிஷ்
 டை செய்து, சன்னிதானத்தில் சோமபுஷ்கரணி என்றொரு தீர்த்
 தத்தையு மேற்படுத்தி அதின் தீர்த்தத்தினால், மூன்று காலங்க
 ளிலுமபிஷேகம் முதலானதுகளைச்செய்து பூஜித்துவரும்பொ
 ருது சகதீசனுவிர்பவித்து சோமா வரத்தையென்றுசொல்லச்
 சந்திரனீசனைப் பணிந்து ஹே தேவதேவா ! என்னுடைய சாபத்
 தை நிவிருத்தி செய்தென்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும், இந்த தீர்த்தத்தில்
 ஸ்நானஞ்செய்து இந்த மகாலிங்கத்தைத் தெரிசித்தவர்களுடைய
 ரோகங்களையுஞ்சாபத்தையும் விலக்க வேண்டுமென்று பிழார்த்திக்

ஹவாமஹம் | உதி ஸம்ப்ராபித ஸ்வேந ஸொரேஸ ஸுஃவா
 வஹ || ௧௯ || ஸிவம்—உக்ஷஸாவாஸ வக்ஷரோத்ரம் ஹீநா
 ஸிஹிதெந்நிநெ | க்ஷ்ணொரவி க்ஷம் ப்ரநம் வக்ஷாஅபிதஸுபி
 நம் ப்ரஹாஸ || ௨௦ || யயா வகுணபுயகுவம் தெ வஸுஸ்யா
 தாவபெயதா || வ்யுபெஸீரோ வகுணபுயஸ்யாஅபிதஸுஸ்யா
 க்ஷயாவயி || ௨௧ || க்ஷாந்ரொ க்ஷயாவயிஸ்ய ஸாந்ரொ தியய
 ஸுஹம் | க்ஷாஹி க்ஷயபாணாஅபிதெவநாவ்யாயயஸுவ || ௨௨ ||
 க்ஷாந்ரொ தெபெவா ஸாந்ரொ ஸுயாம்ஸுபிந் | ய
 நெஹிதெவ ஸுபெவாஅபிந் ப்ரநவபுயபுஸு வ்யுபெதெ ||
 || ௨௩ || க்ஷதஸுஸ்யா க்ஷயாவயி ரிந்ரொ நொகாவநாயவ |
 வித்யுபிதெபெவ்யாஅபி க்ஷவபுந்ரொ ஸததம் ததம் || ௨௪ ||
 அஜ்ரொஜொ ஹவாமஹம் ஹரதாதகதாதவாந் | ஹேயநாயே
 ஸுஹவாமஹம் பிதராஸ || ௨௫ || க்ஷாந்ரொத்ய நிஜ்ஜெ
 ஸொரேஸுஹிந்ரொ | ஸவபுவாவவிநிதெபுக்ஷாபுதெபொக்ஷா
 பிதாவ்யம் || ௨௬ || ப்ரஹ்ரொத்ய பாம் வ ஸொரேஸம் ஸவபு
 வெ ப்ரஹ்ரொத்யம் | ஸவபுவாவவிநிதெபுக்ஷா ப்ரஹ்ரொ
 க்ஷாபி பாவ்யம் || ௨௭ || க்ஷுதிக்காவொரொத்யவிந் ஸாந்ரொ
 ஸாயாஜிபாவ்யம் | க்ஷபுதாமதஸுஹம் ப்ரஹ்ரொத்யம் வரபி
 நெவ || ௨௮ || ப்ரஹ்ரொத்யி ஸாவநிதெபுக்ஷ ஸவபு க்ஷாபிவாவ்ய

கவப்பொழுது ஸோமேசன் ஸோமணைப்பார்த்துத்தக்ஷன் சரபத்
 தினால் நீ க்ஷயத்தையடைந்தபோதிலும் மறுபக்ஷத்தில் மறுபடி
 யும் விருத்தியடையக்கடவாய்; உனக்கெப்பொழுது பூர்ண கலை
 யேற்படுகின்றதோ வப்பொழுது பூர்ணிமையும் க்ஷயத்தின் முடி
 விலமாவாசையும் மற்றதினங்கள் மற்றதிதிகளுமாகப்பவிக்கும்.
 உன்னுடைய க்ஷணகலைகளை யக்கினி முதலான தேவர்களுண்டு
 திருப்தியையடைந்துன்னை யுபஜீவிக்கக்கடவார்கள். நீ நக்ஷத்தி
 ராதிபதியாகப்பவிப்பாய். ஒஷதிகளுக்கும் நாயகனாவாய்; உன்னு
 டைய வாரத்திலிந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் முக்தி
 யையடைவார்கள். கார்த்திகைமாசம் சோமவாரத்தில் ஸ்நானஞ்
 செய்தவர்கள் கைவல்லியத்தை யடைவார்களென்று சொல்லி
 விட்டீசன் மறைந்தார். சந்திரனும் சகல இஷ்டங்களையுமடைந்து

உ | வெடிாரணுவு ஶாஹாத்தாஸ ஸனுவெடிா ஶிவரோஶஸம்
 || ௨௬ || சுதொ நுபாது யஸூதி ஸொரேபுவூரிணீஜெ |
 ஸவபுவாவலிநீடுகூ ஸாக்ஷாஜாநரீவாஶ்யாஸ || ௩௦ || ஶ
 தி ஶஜெஸாததீயுடுவெஹவம் சுபிதம் நுப | ஸஜ்ஜாதீயுடு
 ஶு ஶாஹாத்தும் வகெஷு தஶுணு வாயிடுவ || ௩௧ || க்ஷஷுமம்
 வுத்ரீது ஸஜெயம் ப்ராஶு ஸருபும வகிம் ப்ரியமு | சு
 ஶக்தா ஸொயுஜ்ஜாஶொ ஸெஜொஶஶுதாரம் ப்ரியா ||
 || ௩௨ || ஸஜ்ஜா ஸா விதாரம் ப்ராஶு வாக்யரேதஶுவாவஹ ||
 ஸஜ்ஜா— விதரேடு ஶதபுதெஜொஶஶ ஶொக்தாஸொயுஜ்
 ஶுதம் || ௩௩ || ந ஶதபுமுஹவாஸொரே ரொஶதெதது வ
 ஸாஜுதம் | ஶதுஶக்தா விஸுக்ஷாஶயம் ஸுதாரம் ஸஜ்ஜாஶியா
 ஶுஶீக் || ௩௪ || ந யுஶக்தா யொஶிதாரம் வஜெநிவாஸம் வி
 துஶெஸுநி | ஶதபுத்யாமஸு யஸூணா ஶயம் யடுஸூநாதநம் ||
 || ௩௫ || வகிம் சுருரொஶயவாஶுஶுதொ நிரெஜாஶயவா
 வம் | சுஸஶுஶீஶகொ ஶெஶுஶுணாஶு ஶெஶம் வகிம் கிஶ ||
 || ௩௬ || வதுஸுதாமம் வகிஶுஷு ஶுநெஶுஶுஶு வகிஶுருஷு

தேவலோகஞ்சென்றான். ஆகையாலரசனே! இந்த சோமபுஷ்க
 ரிணியில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் சகல பாபங்களும்ற்று ஞானத்
 தையடைவார்கள். ஸம்ஞாதீர்த்தத்தின் வைபவத்தைச் சொல்
 லுகின்றேன் கேளும். துவஷ்டாவின் புத்திரியான ஸம்ஞையா
 னவள் சூரியனைப் பதியாயடைந்து அவருடைய தேஜஸ்ஸை
 சகிக்கமாட்டாமல் பிதாவையடைந்து ஹே தாதா! என்னுடைய
 பர்த்தாவின் தேஜஸ்ஸை நான் சகிக்கச்சக்தியற்றவளாயிருக்கிற
 படியாலினிமேல் பர்த்தாவினிடம் நான் வசிக்கமாட்டேன். இவ்
 விடத்திலேயே யிருப்பேனென்று சொல்ல, புத்திரியின் வசனத்
 தைக்கேட்டு துவஷ்டாவானவன் ஸம்ஞையைநோக்கிப் பெண்ணே!
 ஸ்திரீகளுக்குப்பிதாவின் கிரகத்தில் வாசமானது தர்மமல்ல. பதி
 யானவன் குருநாயிருந்தாலும், பிராந்தகையிருந்தாலும், முந்த
 கையிருந்தாலும் ஸ்திரீகளுக்குப் பர்த்தாவே தெய்வம்; அவனைத்
 தள்ளக்கூடாது. பதியினுடைய தூஷணம் பதிக்கு விபரீத

தனது | சுநிஷ்டாபரணம் தவறு நரகாயெவ யொஷிதம் || ௩௭ ||
 நெதாடிபுரம் நெடிவதேஸிகிண்சி ஸவெடுஷு யொகெஷு
 ஸநெடிவதெஷு | யடா வதிஸுஷுதி ஸவடகாரி ம்ஷாஃ
 புகாரி கும்பிதபு ஹநாசு || ௩௮ || தஸூதஹாவி சுலூ
 ணி ஸம்ஜெ ஹதபுரயானிகு | உதம்மஹ துஜி கெஸம்ஸு
 தீநா ஹவ சொஹநெ || ௩௯ || நாரடி— க்ஷெபி ஸாணிதர்
 ஸாஜூ நிரமாததீவதம் | தீநா ருடினீ சொகாதபா ரோ
 டிபுரபாய ஸாஃவரெ || ௪௦ || தீஹிம் வாவெடியசு ஸவடம் வு
 தூஹம் சொககாரணபு | சுயாஹவேஃ வாவா க்ஷாவீ ராரஜி
 நிவொய தசு || ௪௧ || மஹவெடிபுடிவதெயொகெ வெடிாரணபு
 மம் தீஹசு | தது தெ ஸவடகாரிவி வீயபுஷாநாடிவிஷுதி ||
 || ௪௨ || தீயபு க்ஷுக்ஷா ஸநா ரி க்ஷா விசிநெடிநெடிநவெடித்
 தம் | ருவொருவம்பு திரவொவஹதெ துடிதீநததீசந ||
 க்ஷுதெ ஸாஹி தீயபு க்ஷா வெடிாரணபு ரீவபு | ஸடி வ
 விசிநெடி விநெடிசு காரிவயுதிஸு || ௪௪ || ததஸூ ஸா
 க்ஷுதிம் ரீயாபீ ருதாடி யொஷிதபு | தாம்பெடிபு ரவெஃ
 வாயபு வராகு காயபு ஹவிஷுதி || ௪௫ || உதபுக்ஷா ஸா ரீ
 யா டேவீ வெடிாரணபுவாவு | திஸி வஹ்ரிணீயுமாத்
 ப்ராஹ்ம தீயபு ஸீவதம் || ௪௬ || க்ஷுக்ஷாநு ப்ரதீஹம்
 ஸாநம் க்ஷுக்ஷா யாத்ராவியாயவ | உவார தீணவ தீயபு தவ

மான நடத்தை முதலானதுகள் நரகத்திற்குக்காரணம். பதியே தெய்வமாகையால் நீ பதியையேயடையக்கடவாயென்று சொல்ல வப்பொழுது பிதாவின் வார்த்தையைக்கேட்டு மறுபடியும் வருத்தத்துடன் ரோதனஞ்செய்துகொண்டுவரும் கன்னிகையை யாகாயத்தில் நான் கண்டேதென்றுகேட்கவப்பொழுது ஸம்மைஞ் சொன்ன வசனத்தைக்கேட்டு நான் அடிபெண்ணே! உனக்கோரு பாயஞ் சொல்லுகிறேன் கேளு. அத்தென்னவெனில் நீ வேதவ் நஞ்சென்று உன்னுடையபேர்வைத்தொரு தீர்த்தமுண்டுபண்ணி யதில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனை யாராதித்தா லுனக்கிட் டித்தியுண்டாகுமென்று சொல்லவுடனே சம்மைபானவள் வேத வநம்வந்து, தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி, ஸ்நானஞ்செய்து, வீணு வார்தவினாவிணிஸமேதரான வேதவநேசனைத்தெரிசித்து வரும்.

ஸெநாவ ஸா நயவ || சஎ || ஸஜஹுஸிசிம் ஸஜ்ஜா஽ய வஸீ
 ண்டா ரோதந ஸியழ் | உதாடி பெஷயாரோஸ ஹதபுநிபுக்
 டஜேஹா || சஅ || ஸா ஸவணடாஹபா ஜெவீ ஸஜ்ஜெவநாவிம்
 ஸடா | ரபேணீ ஸிதா ராஜம் ஸிரகாலம் ததஸு ஸா || சக ||
 ஸவணடா ஹஸாராசு ப்ராப தநயள ஹாகவிஸ்ரூதள | ஜேநம்
 ஸாவணிபுநாஜேநம் ஸநிம் தெத்ரொக்யவீபகழ் || ௫௦ || ஸா
 ஸஜ்ஜாயாம் வுராரஜாதம் ஜேநம் ஜெவஹதம் யஜி | யஜேநா
 னு ஸவணடாஸா ரகஷணீ ஹாதஜாவவி || ௫௧ || ஸிதா ஸநுயபு
 ஸஜீவெதம் ஸஜ்ஜாயா வெடகாநநெ | கய காமெந ஜெவெ
 ஸோ வெடிாரண்ணுராயிநாயகம் || ௫௨ || ஸஜ்ஜாயா ஸுபஸா து
 வெடிா விஸுக்ஜேண ஜேஸாசு | ஸ ஸிவஸாரணாத்ஷ ஸுஷ்டா
 வெடிாடவீ ஜேமாசு || ௫௩ || ஸகா வெடிவநெஸாநம் துஷ்டுவெ
 ஹுஷ்டஜேநஸம் | க்ஷஷ்டா - ஜயஜெவ வ்ராநந ஜய வெடிாவிபுத
 ப்ராஹா || ௫௪ || ஜயவெடிாடவீநாய ஜய கொஹாஹவெடிஷ்ட
 ஜய காரண்ணுஜெயெ ஜயஸகாந யநுஜபுடெ || ௫௫ || ஜய கா
 ஜேண க ஸா ஜி ந ஜய யொ ஜீ ஸு வ நி த | ஸா யி ஜே க்ய
 வ்யா டாஸம் ஜேமா கிம் காயபு ஜேத்ரா ஹா || ௫௬ || நாராஜம் - ஹதி
 விஜ்ஜாவிதஸூஹம் விபுஸுக்ஜேண ஜேஸ வீசு | ஸீவம் - டுஹிதம்
 ஸுபஸா தெஜடி துஷ்டா஽ஜெஸு வரஜே஽ஸி வ || ௫௭ || வ
 த்ரகொடாரஜேஹம் தஜ்ஜ தபுஹிபுஷ்டம் க்ஷஜேஹா | வக்ரஹுஜேண

போது தனக்குச் சிருஷ்டிசக்தியுண்டாக அதினால் தனக்குச்
 சமானமாய் மாயையினால் சவர்களை யென்றொரு ஸ்திரீயையுண்டு
 பண்ணியனுப்பினான். அவளுமாதித்தியனையடைந்து ஸாவர்ணி
 மனுவையும், சனியையும் பிரஸவித்து ஸம்ஞையின் புத்திரா
 ளான வைவஸ்வதமனுவையும், யமனையும், புத்திரியான யமுனை
 யையும், தனது குழந்தைகளையும் பரிபாலித்துவந்தாள். கொஞ்
 சகாலத்திற்குபிரகு சகதீசன் ஸம்ஞையின் தவத்தினால் சந்தோ
 ஷமடைந்தாவிர்பவித்துத் துவஷ்டாவைநினைக்கத் துவஷ்டா ஓடி
 வந்து சகதீசனைப்பணிந்து பலவாறாய் ஸ்துதிக்க வப்பொழுது
 சகதீசன் விசுவகர்மாவை நோக்கி யுன்னுடைய புத்திரியான
 ஸம்ஞையினுடைய தவத்தினால் சந்தோஷமடைந்தேன்.
 ஆகையினால் இவளுடைய பதியான ஸூரியனுடைய மண்டலத்

சீரொரவ்ய ததே-ஓநஹ்யஜ்ஜஹம் காரம் || ௫௮ || யயாஹி ஸக்ய
 தெ ஸொயம் தஸ்ய தெஜஸ்ய ஸௌந்த்யா | சனஹிபுதொஃ
 ஹ-ஓ லித்யுக்ஷா ஸிவ ஸ்ஷுடா லிவம் யயள || ௫௯ || காரேர-ஓவய
 ரா ஸௌஜ்யா உயார ஸ்ருதிசாநதே | வனதஸ்யிததரெ ஸக்யபும்
 ஸௌஜ்யாபாஸீதநயாஸூயா || ௬௦ || கஸ்யுவந் ப்ரணிவதெஜா
 தெ ருஹ்யஸஸஸம் || ௬௧ || தநுபதேபமநாஃ— சுஸாந்வி
 தஸ்யிபம் தாதாஸுதராம் வாயதெதநிஸ்டு || ௬௨ || ஸாவணிபு
 நள ஸௌஹந வக்ஷவாதெநரக்ஷதி | வாயதெதஸூநவி
 ஜெஷாந் ஸவத் ஜநநீயயா || ௬௩ || நாரஹி— ஐதி ஸ்ரு
 க்வா வயஸ்ய-ஓபு ஸுதாநாம் ருஹ்யாம் ஹ்யஸ்டு | வக்ஷவாதஃ
 க்யம் தாதா ஸௌஸுதெஷு ஹவெதி || ௬௪ || விநயிக்வா ம்
 ஹ-ஓத-ஓதாம் ஜாநஹ்யுஷ்டா விவாயபு | உவாய ருஹிதொ
 வாக்யம் ஸவணபூம் தாம் லிவாகரம் || ௬௫ || ஸக்யபும்—காஃ
 க்வாஷ்ட தே-ஓவெ தாம் ஹயபூவக் ஸமவஸ்திதா | யயாபு-
 வு நொ தெதாம் ஹந்யாபுதெவ தாவிஸ்டு || ௬௬ || ஐதி ஸ
 ஜ்ஜிபுதா ஸாஃவி ஸவபூவெஷ்யக் குதாஸி | ஸவணபூ—யதா
 விநிபுதா ஸாஜ்யா க்வதெஜஸௌயம் தக்ஷா || ௬௭ || ததா க்வ
 ஹம் தயா ஸ்யுஷ்டா தவ ஸ்ருதிஷணாயவ | தநள ததெவ த

தை யந்திரத்தில் வைத்துக் கடசல்பிடித்து ஆகிருதியை குறைக்
 கக் கடவாயென்றுத் திரவளிக்கத் துவஷ்டாவு மப்படியே செய்
 கதேனென்று சகதிசனுத்திரவை சிரமேல்கொண்டு தேவலோகஞ்
 சென்றான். அந்தச்சமயத்தில் ஸம்ஞாதேவியின் குழந்தைக
 ளான மனு யமன் யமுனை மூவர்களும் பிதாவை நோக்கி ஹே
 தாதா ! பெங்கள் மாதாவானவள் எங்கள் மூன்றுபேர்களையும்,
 மிகவும்ஹிம்ஸிக்கின்றாள். மற்றவர்களிருவர்களையும்விசேஷமாய்பி
 மானிக்கின்றாள். தின் காரணமெங்களுக்குத் தெரியவில்லை யென்று
 முறையிட வப்பொழுதாதித்தியன் மாதாவுக்குக் குழந்தைகளி
 டம் பக்ஷபாதவித்தியாஸம் வரவென்ன காரணமென்று யோஜிக்
 கும்பொழுது ஒன்றும் தோன்றாமல் ஸவர்க்ணையிடம் வந்து நீ
 ய்நீர்சத்தியத்தைச் சொல்லு இல்லாவிட்டாலுன்னைக் கொல்லு
 வேனென்று சொல்லவுடனே ஸவர்க்ணையானவள் நடந்த வரலாறு
 முழுமையும் சொல்லிவிட்டு மறைந்தாள். பிரகு ஸ்கிரியன்,

சுய உதும் வ ஹ ர ஸொ ஸ்ர யம் ||

நாசு— ஸுணு ராஜிங் ப்ருவக்ஷாதி ஸவ்ஸாமா
 வெவவ் | ஸுணுதாம் வந்தாம் வெவ ஸவ்ஸாமா
 ஸுணு || க || சூழிகெய் கதாவிது வாப்யஸவ தெ நுப |
 ஸிவெதாம் ப்ருஜாநாயம் க்ஷா ப்ராஸெடிப்யுவந் || உ || க
 ஸுணு கந்யுக்ஷ டெயா க்ஷபா மாஹ்ஸ்யுப்யபெ | ஸொகா
 ஸுபவஸுஸாந ஜாநாத்யுகெந ராநய || ந || உதி தெஷாம் வ
 உஸுக்ஷா தெதி க்ஷொஸ்யவீதவம் | சுய தெ ஸாமராஸ
 வெவ் வெஷாநுணு ஸிவெத்யுதம் || ச || ஸீகாரிஸெ தவஸெ
 ரு ஸீய்யபாத்ராம் விபாயவ | உதீயாம் ஹாஸுரெஸஸ்ய லிஸி
 க்ஷொஸ்யுதம் உ தெ || ந || ஸுபாநெத்யு ஸுநாநாய தீய்யம்
 க்ஷொஸ்யுதம் | ஸுநவாநாலிஷெகாநீங் குவ்யுதவஸுஜெ
 நதெ || க || சூரணுதம் தவம் க்ஷொஸ்யுதம் ரேணுவாயஸ்ய
 க்ஷொஸ்யுதம் வெஷவெஸாநம் நகா ஹக்ஷொஸ்யுதம் வாப்யம் || எ || த
 ஸுணு வெஷவெஸாநம் ஸாஸு வரெஷொஸ்யுதம் || ஸிவம்—
 ஸுணு ஸாமராஸபுபம் ஸீகாரி கித ரீஸெ || அ || ஷ

ஐம்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதர் மாந்தாதாவைநோக்கி, அரசனே! ஸப்த
 சாகர வைபவத்தைச் சொல்லுகின்றேன் 'கேளும். ஒரு கற்பத்
 தில் சப்தசாகரங்களுமொன்றுசேர்ந்து, தக்ஷனிதம் வந்து காசிய
 பரைப்போலவும், சந்திரனைப்போலவு மெங்கனையு மும்முடைய
 கன்னிகைகளைக்கொடுத்து, உமக்கு மாப்பிள்ளைகளாகச் செய்து
 கொள்ளவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்போது தக்ஷனிப்போதென்
 னிடம் கன்னிகைகள் கிடையாதென்று சொல்லவுடனே சாகரங்
 கள் வேதவநம்வந்து, பாஸ்கரேசனுக்கு வடபாகத்திலாச்சிராமம்
 ஏற்படுத்தி யதினமுன்னே தீர்த்தமொன்றுண்டுபண்ணி யதில்
 ஸ்நானஞ்செய்து, வேதவநேசனை யாருதித்துக்கொண்டொரு மண்
 டலந்தவம்புரிய வப்போதிசனாவிப்பவித்துச் சாகரங்களைநோக்கிச்
 சமுத்திரங்களே! நீங்கள் ஸ்திரீகள் வேண்டுமென்று தவம்புரிவ

ஷ்ரோத்ராஃ உ த்வஸாது க்யுதவத் ஸுதஸூவம் | நதீநாஃ வதி
 தாஹுபா டஸாயாரணர விவிணீ || கூ || நதீவிஸ் ஸதா யத்
 யம் ரஜிஷ் டிசுபுஸாடிதம் | இதொவ்யுணீஷ் தெ யத்ரயம் ஸவது
 டிஷ்டம் டிஷ்டாஜிஷ்டம் || க௦ || இதி டெவவயஸ்துக்ஷா ப்ரொயுஸெ
 ஸவஸாமரூபம் | டெவடெவ டயாலிஸொ வெடாரணயவதெஹ
 ர || கக || ப்ரஹ்மெ ஸவதுஸஹாரெ ருமூம் காலாமிஸஜ்ஞ
 கம் | கஸாஹ ஸொஷயிதம் ஹீஸெததாஸூகம் டயாநியெ ||
 || கஉ || வஸுமெதெவ ஹா ஸாஜிவ டெஹநுஜ்ஞாஃ டெஹ
 ஸார | கஸாஹி யதுத்யுதம் தீயது ஸவஸாமரஸஜ்ஞிதம் || கங ||
 வரடாநாதவெஸாந தீயெது ப்ரஹ்மஜிதெ | கதுயெ வா
 வகடீராணஸூஹி ஹிபுரஸூ || கச || தெஷாஃ வாவக்ஷ
 யொ ஹுபாடிஸூதெகக்ஷயீஸிரா | இதி டக்ஷா வரம் தெ
 ஷாஃ ஸஹஸுது திரொஹிதம் || கரு || ஹத்யுக்ஷம் ஸாமர
 ஷ்ரோத்ரா நதீநாஃ உ ததாடிதம் | ப்ரஹ்மெஷு தெ தீயெது
 வாயுயொ ந்யவஸந் ஸுவது || கசு || ததீயது ப்ராப்ய ய
 ஸாதி வெடாரணய ந்யவொது | திபதுபாவிவபாவாநி டெ
 கிம் யாதி நஸம்ஸயம் || கஎ || கஸிந் ஸாஸி வெ ராஜிவ ஸவ
 த ஸாமரஸஜ்ஞிதெ | யஸூதி டெநுஜஸுவது காரிநாவொது
 ஸம்ஸயம் || கஅ || இதி தெ வணீதம் ராஜிவ ஸவஸாமர
 வெஹவது | ஸவதுபாவஹரம் வம்ஸாஃ கிம் ஹுயஸ்தோது

தாலுங்களுக்கு நதிகளெல்லாம் ஸ்திரீகளாகபவிக்கட்டும்; நதிக
 ளோடுகூட ரமியுங்கள். உங்களுடைய யாத்திரைகளாலும் தவத்
 தினாலும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தேன். மேல்வேண்டுவதை
 வரியுங்களென்று சொல்லவப்போது சமுத்திரங்கள், காலாக்கினி
 ருத்திரன் பிரளயகாலத்திலெங்களை வற்றச்செய்கின்றார். அந்
 தச்சமயத்திலிந்த தீர்த்தத்தில் நாங்கள் வலிக்கும்படிக்குமிதற்கு
 லயமில்லாமலுமிதில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுக்குச் சகலபாபமும்
 நிவ்ருத்திக்கும்படிக்கு மனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க
 தேதவநேசனப்படியே பவிக்குமென்றனுக்கிறதெத்துவிட்டு மறைந்
 தார். சாகரங்களும் நதிகளுக்கு நாயகர்களாக பவித்ததுகள்.
 மாந்தாதாவே! மேலென்னகேட்கின்றீறோ அதைச்சொல்லுகின்

பிதுவலி || கக ||

உதி ஸ்ரீஸூரெந் வாராணெ ஸந்ததுரோரஸஹிதாபாஃ

கெதுவெணெ உவரினாமெ வெடிாரணுரோஹாதெது

ஸ வ ஸ ர ம ர மெ வ ஸ வ ஸ ர ம

தீ வகவாரிஸஜுதரஸததஜோஜ்யாயம் ||

உதி உதஃவஹாஸொஜ்யாயம் ||

க ட வ ஹ வ ஹ ர மொ ஜ்யாயம் ||

ரோஹாதா— ஸ்ரெஹஸூரஸு ரோஹாதும் ஸ்ரஹகீயு
ஸு வெஹவ் | வகதுரேஹவ்லி டெவெஷ்டு க்ஷகஸு ரேஹ
வ்ரெஹ || க || நாரஜம்—உதஃஜுவம் வாரா ஸுஷ்டா ஜம
டெதஜுராவ் | வ்ரெதுகம் ஹிஹஸளந்யு ரெந்ரோந்ரஸூந
ராவ வயம் || உ || ஸவெஷ்டா ஹிஹரூவாணாம் ஸளந்
யுணாம் வ்யயக்யயக் | உதரோஸஜுவாய காஹிநா

தேனென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸனத்குமார ஸம்மிதையில் ஐம்பத்திநான்காவது

சமுத்திரசரித்திரம் முற்றிற்று.

ஐ ம ப த் தை ந் தா வ து அ த் தி யா ய ம்.

அப்பொழுது மாந்தாதா நாரதரை நோக்கி, நாரதரே!
பிரம்மதீர்த்தப் பிரம்மலிங்கங்களுடைய வைபவத்தைச் சொல்லு
மென்றுவினவ நாரதர் சொல்லுற்றார். கேளும்மாந்தாதாவே! முன்
காலத்தில் பிரம்மாவானவர் சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பொழுது சக
லப்பிரஜைகளு மொன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாகப் படைத்து
முடிவிலெல்லா வழக்குளையு மொரேயிடத்தில் வைத்துப் பார்க்க
வேண்டுமென்றாசை கொண்டு யெங்கெங்கே யெதுவெது விசேஷ

நீர் விதிபென || ௩ || திவொத்தெதி ஸா வுராதா ஸவபுஸள
நயபுஸாவிநீ | நிபெய வெயாஸூம் உபுஷா காபொணவஸு
தம் || ௪ || தயா ருநுநாஸூம் து உபுராவாநாதுபெனஸா |
விபுராதா ஸாவி வொயாபு வுபுநீதம் வயாகுமா || ௫ ||
வியெ விகீ ஸ பெ கஸூநாம் ஹாஸூம் கம் ஸபெபுதம் | ஹ
வயியா ந குவபுநி கபெபெததகிமவபுதம் || ௬ || பிபுராதா
காரகொ ஹகுவா பிபுராதா ஹநுபிபுஸி | தஸூநாஸூம்
யா ஸபுஸுக் காரம் பெனா பாகு || ௭ || உதி யபெபுபுஸம்
புதம் வுபுநீம் தாம் திவொத்தெதி | ஹாபுராம் வியிராவா
ராய வுபுபுஸம் ஸாராதாரம் || ௮ || மாவபிபுதம் தாம்
வொயாம் ஸபுஸு ஸபுபு வகஸூ | ராரொதாநயிகா தாம்
வொயக் குகுபுபுபிபி || ௯ || விரகாமம் ரபிகா தாம் மத

வழகு பொருந்தி யிருக்கின்றதோ அததில் நின்று மந்தந்த விசே
ஷஸௌந்தரியத்தை யெள்ளென் ளளவாயெடுத்துச் சேர்த்தொ
ருவுத்தமையான ஸ்திரீயை உண்பெண்ணினார். அவளுக்குத் தி
லோத்தமை யென்று பேர்வைத்தார்; பிற்ப்பாடு, பிரமன் தன்முன்
னே நிர்க்குந் திலோத்தமையைப் பார்த்து மனமயங்கி மதனவெரி
கொண்டிதென்ன ஸௌந்தரியமிவனையனுபவிக்காமல் போனால்நம்
முடைய ஜென்மமென்னஜென்மமென்று நினைத்துத் திலோத்
தமையை யணைய வெத்தனிக்கும் பொழுது, அவள் கண்டிதென்ன
அனியாயம் ! நீரெனக்குப்பிதாவாயிற்றே; இதுவுமக்குத்தகுமா?
லோக மரியாதையை யேர்ப்படுத்தின நீரே யிவ்விதஞ் செய்யலாமா?
வென்று சொல்லிக்கொண்டே வோடுந் திலோத்தமையைக் கண்டு
கெட்டுதே காரியமென்று சிங்காசனத்தில் நின்றுங் குதித்துப்பின்
துடர்ந்தோட வப்பொழுது சிற்றிடைச்சியான அந்தத்திலோத்த
மையானவள், கமலம்போல் மிருதுவான கால்களோடு வெகுதூர
மோடியபலையானதாலோட முடியாமல் வரவர நடைகுரைந்துவு
டம்பு பதரித் தளதளத்த வாக்குடனிது வுமக்குசிதமில்லையென்று
சொல்லிக்கொண்டே மறுபடியும் கூடியவரையோடவப்பொழுது
ஹிரண்யகர்ப்பன் தாவிபோடி யவனைக்கைகளில்கட்டி யணைத்து
முத்தத்தை முத்தமிட்டுச் சந்திரமுநியான வந்தத்தையலைப் பலாத்
காரமாக ரமித்தார். இப்படி வெகுதூரம் சாவலானது கோ
ழியைப்போல் பலாத்காரமாக ரமித்துக் காமவெறி நீங்கி யவ

வேண்டி வப்பொழுதவர் முன்னே காமத்தால் கண்கலங்கி முத்து
முத்தாய் முகம் விசர்த்து சரீரம் கிளைத்துக் கடசலில்பிடித்த ரத்
தினம்போல் காந்தியுற்றுத்தலையுலேந்தாபரணம் சிதறியாடைந்
து விவெக்கத்தால் தலைவணங்கி நிற்கும் திலோத்தமையைப் பார்த்து
அஹோ இதென்னரூபம் இதென்னகுணம். இவளை யனுபவித்
த நம்முடைய ஜன்மமே ஜன்மமென்று சந்தோஷித்துச் சத்திய
லோகஞ்சென்றார். அப்போதந்தத் திலோத்தமையானவன் நா
மென்னசெய்வோம்? நமது பிதாவானப் பிரம்மாவையே பதியா
கயடைவதுசிதமில்லை. காமவேகத்தால் நம்மை யனுபவித்தாவிட்
டுச் சென்றுவிட்டவர் நம்மை பகிரங்கமாய் பத்தினியாக அங்கீக
ரிக்கவும் மாட்டாரே; ஆகையாலின்மேல் நமக்கென்னகெதி? வே
ரொருவரையும் பதியாக வரிக்கவுங்கூடாதேயென்று யோசித்துக்
கொண்டிருந்திரனையடைந்து தன்வரலாரைத் தெரிவித்து தேவதா
ஸிகளோடு சேர்ந்துகொண்டாள். ஹிரண்ணிகர்ப்பன் ஸபை
ஸையடைந்து மறுபடியுஞ் சுகத்தைச் சிருஷ்டிக்கயத்தனிக்க வப்
பொழுதொன்றுந்தோன்றாமலும் ஒன்றுஞ்செய்யமுடியாமலும்
போய்விட்டது. உடனே பிதாமகர் தனது சபையிலுள்ளவர்கள்
முகத்தைப்பார்க்கவெக்கங்கொண்டேகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு
என்னகாரியம்செய்தோம் மகாபாபத்திற்காளானோமே யென்று
யோசித்து யென்னப்பனே வேதவநேசா! நீயே கதியென்றுருதி
கொண்டு வேதவநம்வந்து வாயுலிங்கத்திற்கு மேல்புரத்தில் தீர்த்
தத்தையுண்டுபண்ணிப் பிரம்மேசுவரலிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டை

கீக ப்ராபு வெடிவிவிநம் ஷய்யாத்ராம் தாம் வியாய வ || கடு ||
 சுமஜாமபிவாவஸு ஸாந்யயுடும் ஸுஹமதகெ | விஜம் ஸம்ஸா
 வயாரோஸ வாயுவிஜஸு பஸிஜெ || கசு || வகுஜாயுடும் ஸநி
 யள தஸு தீயுடும்வசுதவாங் வியிம் | ததொயெநாய தவிஜம்
 வகுஜபாரோஸ ஹதிதம் || கள || வனாஜெதெந கஜ்ரெண பீயு
 நாஈஜெந மநதம் | டுசுசுருவாஹரெணெம் வுமெஷ்டபுரு
 வஜீவநிவெடிநெம் || கஅ || வகுஜயிகா வியாதாஈஸள டுசுத
 வாவொ விநிபுமம் | டுஸா ஸுஷ்டிவியிம் வஸா தீயுடும்பாத்ரா
 வியாநதம் || கசு || விஜபுதிஷ்யா வாவி ஸத்யுதொகம் யயள
 வியிம் | டுசுதவாவொய ஹுஷ்டாத்ரா ஸுஷ்டாதொகம் ஸித
 ஸுவஸு || ௨௦ || தஸாஜாஜெசு ததீயுடும்நாதவிஜடிஸு
 நாசு | சுமஜாமபிநாஜெசு வாவெபெடுவெதெவெநா ||
 || ௨௧ || ஸுஹபாத்ராவியாநெந ஸுஹதீயெடு நிஜெ து |
 ஸுஹெஸம் ஸெவதெ யஸு ஸுஹஜதாநம் டுஹெஸம் || ௨௨ ||
 ஸுஹதீயுஜெஸுஸுடாஜ ஹஹத்யாஜிவாதகெம் | ஸொசு
 கொ டுடுவெ வகுவடும் கிஜெடிவஸிஷெதெ || ௨௩ || டோஸா
 தா—கொஈஸள ஸுஹடெந வாஈவி ஸொசுகொ ஸுஹ
 ணாயபிம் | சுயம் உகார வாவாநி சுயம் டுசுதஸு ஸொசுகம் || ௨௪ ||
 ஸுஹதீயுஜெஸுஸுடாஜெ டெ காரணாய || நாரடி—டா
 விவெ விஷயெ டாஜநஸி ஸுஹவாராஹய || ௨௫ || ஸுஹ
 வாரிஸொஹாஜு வெடிவிஜ ஹணாகும || ததூவா ஸொசு
 கொநாஜி விஜெடுவொ ஸுஹணாயபிம் || ௨௬ || வாயுடாஹு

செய்தாறாதித்து அடையக்கூடாதபுத்திரியின் சங்கமத்தாலேர்ப்
 பட்ட பாபத்தில் நின்றும் விலகி முன்போல் சிருஷ்டிசக்தியை
 யுமடைந்து சத்தியலோகஞ்சென்றார். இந்தப்பிரம்மதீர்த்தத்தின்
 ஜலத்தினுடைய சம்பத்தத்தினால் சோமகன் பிரம்மஹத்தி முத
 லான பாபத்தில்நின்றும் விடுபட்டான். அதெந்நன்மெனில் தமிழ்
 இனாட்டில் வேதவித்துக்களான வேதியர்களால் சூழப்பட்டப்
 பிரம்மபுரமென்கிற ஸ்ரீகாழியில் சோமகனென்றொரு மகாபாபி
 யிருந்தான். அவன் வேதியனாயிருந்துங்கூட வாலிபம்முதல்வி

ருக்க வப்பொழுதந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்னானம் செய்கிறவர்கள் கண்டு யாரோ நீசனென்று நினைத்து விலகி யோடென்று சொல்ல அப்பொழுதவனவர்கள் வார்த்தையைச் சட்டபண்ணாமல் கிட்டே நெருங்க அவன்பேரில் ஜலத்தை வாரி யிறைத்தார்கள். உடனே யவனுடைய மோகமுந்தெளிந்து, ஹத்தியும் நசித்தது. அப்பொழுது ஸோமகன் விவேகத்தையடைந்து, அகோ இதென்ன தீர்த்த வைபவமென்றாச்சரியமுற்று, பக்திச்சிரத்தையோடு ஸ்நானஞ்செய்யவுடனேயவனுக்கு வைராக்கியமுண்டாகி சம்சார பந்தம் நசிக்குமுபாயந்தேடவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டே பிபிரமேசன் சன்னிதானத்தில் நிற்கும்பொழுது புலஸ்தியமகா முனிவரங்குவரச்சோமகனுடனே யவரைப்பணிந்து ஹே மகாநுபாவா ! பவபந்தந்துலையுமுபாயத்தை யுபதேசித்து ரக்ஷிக்கவேண்

ஜநயேத்யுஹயாநுஸ்தஸ்யாந் கயம்பரேம் ஸுஹீ || ௪௭ || ததந
 வாயம் வடிஷ்ணு க்ஷா தீவ்ராஹி ஹயபாதநா | நாரதஃ— வ்யுஹத
 லிதி தம் வீக்ஷ்ய வுஹஸ்யுஃ ப்ராஹ ஸஸ்யித்யு || ௪௮ || ஜோநயே
 ஷ்யா விஹோகெத்யுரிதம் தீயபுவெஹயு | வுஹஸ்யுஃ—
 ந்யுணாந் ஸாஸாரவிவிதி ஜோநாநாபெவ நகரேணா || ௪௯ ||
 ஜோநம் ஸவெபாவநிஷ்டா யேபுநிணீபுதிஹக்ஷணம் | நிஸித்யு
 வெஹம் வெஹாயுபும் ஹஸ்யஜோநாஸ்ய ஸாஸாரயம் || ௫௦ || த்யுப்யுனி
 ரேஸ்தவநாஸ்த ஜீவநுஸ்தாஸ்ய ஸோபிக | சுவிதாஸ்ய வெஹ
 யபுநிணயுபெ காமாஸ்யுபெ || ௫௧ || ஜோநநிஸ்யபோபொ
 ஷ்யா ஸ்யுஹதீயபாடிவாஸ்யுபம் | ஸோபிகம்— ஸாதெத்யு
 ஸீயபுராஜெ ரே விஹெகொ ஜாயதெ ஹ்யுபம் || ௫௨ || உஹ
 வாவக்ஷ்யஸ்யுஹீ ஹெத்யுபம் ஹ்யுபி ஜாயதெ | தநஹ்யுப
 லிஸ்யுஹ தீயஜோநம் க்யுதாயபு || ௫௩ || வுஹஸ்யுஃ— சுஹொ
 பதெத்யுஹி விபுஹதீயஜோநம் நிஸாரிப | வணபுரூபேஷ்யு
 வாரயஜோஹிஹத்யுபம் || ௫௪ || ஸாஸாரொஹீதி வெஹவெ
 ஜாநதெத்யுஹிவாடிதம் | ஜமக் கதபு ரிகதபும் ததந்யுபா க
 தபு ரீஸாரம் || ௫௫ || ஸதஜ்யுஹவகாரீஸ்ய ஸத்யுஹய ஹத்யு
 வி | ஸ்யுஹகாஸொ விஹநிபுதெத்யு நிபுணொ நிஹி யொ
 வம் || ௫௬ || தஸ்ய நாவி ஹயகாவி ஸோபிகெதிவ நிஸிநம் |
 யவநதெத்யுஹொணாவ வெஹீஹாவ ஸாஸாரவதம் || ௫௭ || த
 ஸ்ய நாவி ஹய கிணிநித்யுஹநொஹி ஹவெஹ ஸம் | ஸொஹி

மென்று பிறுத்தித்தான். அப்பொழுது புலஸ்தியாவனுடைய
 பக்குவத்தைஞ்ஞாநக்கண்ணாலறிந்து தன் முன்னேயவனையுட்
 காரவைத்துச் சோமகா! ஈசுவரனொருவனிருக்கிறாரென்பதநேக
 மாகவெல்லாருக்குந்தெரிந்தவிஷயம். அப்பேர்ப்பட்ட கடவுள்
 நிற்குணனாயும் நித்தியனாயும் சுத்த சச்சிதானந்தனாயுஞ் சர்வாகா
 ரனாயுமிருக்கிறவர். அவரே நாமென்ற வறுதியானவறிவே முக்
 திக்கு ஹேதுவென்று சொல்லவப்பொழுது ஸோமகன் புலஸ்தி
 யரைநோக்கி, ஹே சத்ருரோ! இதைப்படிச்சரிப்பதும்? கிஞ்சு
 னாயும் கர்த்தாவாயும் போக்தாவாயும் கூனாயுங்குருடாயுமிருக்
 கிறவன் சர்வஞ்ஞான ஈசுவரனாக வெப்படியாவானென்றுவினவ

தெருகதா தெந ஜீவநுகிரிதீயுதெ || ௩௮ || ஸொரிகு—ஸ
 துஜோநாநநா—புபஸிவஸு ப்ருஹஸதே | ஜநுஜேது—ஹபா
 குளாகிணிஜீஸு நரஸு உ || ௩௯ || கூரெககவலிவிஸுராக்
 வுமஸு து வரெபே ப்ருமொ || வுமஸு— ஜநு வுஜிம் கூயொ
 ஜேது—புமபேஹஸு நாதநம் || ௪௦ || சூருபாநுபட
 கூாழிரிஜிபாணாந நவாதநம் | வுமஸு தாவ விவாஸாஜிர்
 ப்ராணயஜே நவாதநம் || ௪௧ || உவாபெஷப்யதாஸநீநஸ
 ஸ நவாதநம் | கதபுக்வஹாகுதாஜிர்ய யீமுணாநாத
 நொ முணா || ௪௨ || ஜோநாஜோநவிவெகாஜிர் ஸிஜாஹாஸ
 ஸு நாதநம் | முணிநாஹ முணாநாஹ நிவுதிஹ ப்ருவுத
 தா || ௪௩ || யொஹாஸபதி வொயாதா த்ருவஸுஸாஸாக்ஷிரபு
 பதம் | ஸதுஜோநாஜிமுணக ஸவனவாதா ஸாராஸார || ௪௪ ||
 வனவ நுராயெந ஸவெஷாஜீஸாரகம் ஸதஸுஜா | விஸுஜேது
 தாஜிஸாதாநம் தக்ஷு காஸுராக்ஷவஸுஷா || ௪௫ || ஜெ
 ஹாஜிஷாதயீஸுஜே விரேதி ஸதிபயபுயம் | வனகொசுபொ
 சபுஸா வாதா ஜமஜீவெஸாரபுபதம் || ௪௬ || விவதபுதெ ய
 யாஸவெ ஜாமரொசுவி தயெயவஸம் | நாலாஜநுஜமஜீவஸு
 ஸரொவஸுதம் ப்யுயக் || ௪௭ || யயா ஸவபு வனொசுப
 ப்ருவொயாஸுஸாதாதுகம் | தயா ஜாமுக்ஷவனொசுப
 நெஹநாநாவி கிஹந || ௪௮ || சுசுயஸுரீதம் வடுணெசு
 ஜெஸகாநாவுதீததம் | ஸாராஸுரீவரிஷேஜு ஸதுஜோநாஜி
 ருக்ஷணம் || ௪௯ || ஜோநகாரெ ததம் வடுவபு ரேபுபுஹாவு
 லிவாரிணீ | ஸாக்ஷாதகூரீதி ஸவபுஜோநாநாவி வஸுதம் ||
 || ௫௦ || காஜாவிதாதயீ வனகொஸெஷாஸெசுவிதாதநா ||
 தயா ச வி தாரீநாஜேது ஜெஹாதகூரீதிஸுரீ || ௫௧ ||
 ஹஜெனெ தது கஸிது தீயுஸாநாஜாரபுதிதம் | யயாபுசு

வுடனே புலஸ்தியரவனை நோக்கிச் சோமகா! உற்பத்தி, நாசம்,
 துனல் முதலானது சரீரத்தின் தர்மம். குருடு செவிடாயிருத்த
 லிந்திரிய தர்மம். பசி, தாகம் முதலியது பிறுணனின் தர்மம்.
 ஆசை துவேஷம் முதலியது மனதின் தர்மம். கர்த்திருத்துவ

தூந தீயம் தீயா யீரொ விசுயுதெ || எஉ || ஸொரிகெ
 ஹவீயொவபெசெந க்யுதாயுடாஹம் க்யுதீதராடி | ம
 ருடுகெயுவ க்யுதாயுடாஹம் தீயுடாஹம் க்யுதீதராடி || எங ||
 வுமஹு:— க்யுதாயுடாஹம் க்யுதீதராடி க்யுதீதராடி ஸம்ஸய
 காரணம் | யஸு தெ தீயுடெஸெகெந மூலவிதஸு தீதரா ||
 || எச || ஜாதகெதவிஜாதம் ஜீவநுக்கிரஹம் ஸுதீதரா | வனவ
 தீதே ஸ்வா ப்ராஹம் கெவலம் தீயுடாஹம் || எடு || யா
 ஜீவஹுதாயு நெதெயீ மாதீய வரணொ ஹம்: | வெ
 தீயெயு தீதீஜாதே ப்ராஹம் தீதீஜாதே ஸொரிகெ || எஈ ||
 க்யுதீதரா தீதீஜாதே ஹம் தீதீஜாதே வரணொ | ஸுதீதரா
 ப்ராஹம் வரணொ ஸுதீதரா ப்ராஹம் தீதீஜாதே || எஐ ||
 ஸுதீதரா தீதீஜாதே ஸ்வா தீதீஜாதே ஸ்வா தீதீஜாதே
 ஸ்வா தீதீஜாதே ஸ்வா தீதீஜாதே ஸ்வா தீதீஜாதே || எஅ || தீதீஜாதே
 ஸம்ஸயஹுதே க்யுதாயுடாஹம் தீதீஜாதே | ஹம் தீதீஜாதே

போக்திருத்துவங்கள் புத்தியின் தர்மம். ஞானஞ்ஞானம் முத
 லியது சிதாபாசனான ஜீவனின் தர்மம். ஆன்மாவுக்கு யாதொரு
 தர்மமுங்கிடையாது; நிர்க்குணன். ஈசனும் நிர்க்குணன். இருவர்க
 ளுமொரே சுத்தசைதன்னியமென்றரிபக்கடவாய். நீ சர்வசாக்ஷி.
 சுவப்னப்பிரபஞ்சம்போல் சகலமும் மித்தையென்று நிச்சயஞ்
 செய்து கொள்ளு; சந்தேகப்படாதே; அகோ! நீ தன்னியன்;
 உன்னைத்தவிர வேறு வஸ்துகிடையாதென்று சொல்ல அந்த
 சுண்ணத்திலேயேயவன் ஞானவானாக பவித்து யென்தருனாது?
 தீர்த்த ஸ்நாநத்தாலெப்படி தன்னியனாவார்களென்று கேட்கவப்
 பொழுது, புலஸ்தியர் அப்பா ஸோமகா யாக்கியவல்கியர், கார்த்தி,
 மைத்திரேயீ முதலியவர்கள் வேததீர்த்தத்திலும், காசியபர் தே
 வலரிந்திருந்திரத்தும்னன் முதலியவர்கள் மணிகர்ணிகையிலும்,
 ஸ்நானஞ்செய்து ஜகதீசனனுக்கிரகித்தா லாத்மஞ் ஞானத்தை
 யடைந்தார்கள். இதிலென்ன சந்தேகம்; சோமகா நீ யிப்போது
 பிரம்மதீர்த்த ஸ்நாநத்தினால் விவேகத்தை யடைந்தாயல்லவா?
 சேதுவின் வைபவத்தால் சுதேவ வசுதேவர்கள், சுவர்க்கத்தை
 யடைந்தார்கள்; இதில் சந்தேகம் வேண்டாமென்று சொல்லி

வித்ருஸ்ய ஸெதாதீயுஸ்ய ஸஜஜோஸு | சுயம் ஸுமபூம் ஸஜோஸு
 ஸுஜ ஸுஜெவவஸுஜெவகஸு || ௩ || சுஹம் வெஜிதூஜிஜாஜி யநு
 வெஹாட்யாஸு வெவவஸு | டயாஃ சுரூ ஸுஜாஹா மவெஜெத
 வெஹவம் ஜி || ௪ || நாரஜஃ — ஸாயு ஸாயு ஸுஜாஹாஜி ஸ
 ஸுஜஸுபெரிதஃ | நஹுஸஹிதபுணுநாஃ வெஜிதஸு ஸுஜா
 ஜிஜாஜிதெ || ௫ || ஜமஜிதாய வகூஜாஜி சுஹிஜிதெந ஹ
 நுப | ஸவபுவாவஹாஃ ஸெதாதீயுஸுஜாதேஜுஜுதஜு :
 || ௬ || சுஹாஃ வெஸுஸுதஸு சுஹிஜி ஸுஜெவவஸுஜெவ
 கஸு | டுஜுஜ ஸுஜாஹா வாரஸுஸுஜுஜு விடயுயுஜு ||
 || ௭ || ஸவபுஜுஜு விடெஜுஜு வாரஸுஸுஜுஜுஜு ||
 நவெஜு ஜுஜெஜெவிஜெ தஸுத ஜுஜயுஜுஜுபராபணு ||
 || ௮ || ராஜுஜி ஜிஜுஜுஜிதாவாஸு ஜுஜெஜு ஜுஜுஜுஜு ||
 ஜுஜாவாஜெஜு ஜுஜெந வஜுஜ யஜெஜுஜு || ௯ || ஸு
 ஜெவ நாரகெ சுஜிஜு வஸுஜெவ யஜெஜுஜு || ஸுஜுஜு
 ஜெஜி தம் நகூ வஸுஜெவாஜுஜுஜு || ௧௦ || ஜெஜுஜு
 காரணம் ஸுஜுஜு வஜெ ஜெ காருணாஜிஜெ | டயாஹு சுரூ

வ வசுதேவர்கள் சேதுவின் வைபவத்தால் சுவர்க்கத்தையடைந்த
 விதமெவ்விதஞ் சொல்லுமென்று வினவ நாரதர் நவிலுகின்றார்.
 கேளுமரசனே! நீர் மகா புண்ணியசாலி. உம்மால் நானுந்தன்னி
 யானேன். ஆதிசேதுவினாச்சரியத்தை யாரால் சொல்லமுடி
 யும். ஒரு வைசியனுக்கு சுதேவனென்றும், வசுதேவனென்று
 மிரண்டு புத்திரர்கள். அவர்கள் விடர்களுடன் கூடி வேசைக
 ளின் வசமாகிக் கள்ளையுங்குடித்துக் காலவசத்தாலாவற்ற செல்
 வத்தைச்சிலவழித்துப் பிரகு சிலவிற்குத் திரவியமில்லாமையி
 னால் வழிப்பரி பரித்தார்கள். அதையரிந்தரசனவர்களை நகரத்
 தைவிட்டு வெளியாக்கினான். அப்பொழுதவர்கள் வந்ததிலிருந்து
 மாம்ஸத்தை பகிழ்த்துக் கொண்டு காலங்கழித்து வந்தார்கள். பி
 ரகு தெய்வவசத்தாலிரண்டுபேர்களு மொரேதினத்தில் மரிக்க
 வுடனே யமதூதர்களிருவரையும் யமலோகத்திற்குக் கொண்டு
 போனார்கள். அப்பொழுது யமதம்மராஜன் சுதேவனை நரகத்தி
 லுள்ளிவிட்டு வசுதேவனை நோக்கிச் சுவர்க்கத்திற்குப் போகலா
 மென்று சொல்ல வசுதேவன் எனக்கு மாத்திரம் சுவர்க்கம் எப்

செவெஸா சீத்ராதுஷ்டமபுஸ்யெ || கக || யதி:—காணயவாஸ
ஸதியெ ஹவாநு வெடிவநம் மத: | ஸெதுபுபெஸெ வராதஸு
வ சீருபிபு பவாதஹ || கக || ஸாக்ஷா நிவதபுதாந் ஸெதள
வஸாஜமவஸுத: | ஸவபுபாபாநி நஷ்டாநி ஸமபுவாஸொசு
கூபொசுஹிசு || கக || ததவாஸம் ப்ரயவாஸெ தெந ஸு
மெபா ஹவெதத: | ஐத்யுஸ்தோத்ரு ஸடிதள நரகாஸஸொசு
விநிமபுத: || கச || விசாநெந ஸோர-ருபள தாவுஹ ஸமபு
சுதபி | ஸெதுதீபபுஸஸுபுததவாஸபுடிநத: || கரு ||
கிம் தத சீஜதாந் ராஜந் சுகிரித்யு வாலுதபு | யத ஸா
கூசுசு வ ராஜெடி க்யதவீபபுஸுதம் ஹரிபு || கச || வலு
புஸு நஷ்டாஸ-ருபிபு ஹஹத்யாஸவமாஹநாசு | விவெஸஸு
வி யசுஸாநாஸு ஹஹத்யா விநிஹுதா || கச || தவரிநு வெடி
வநெ தீயெபு யநுஷ்டாபுடிஹயெ நுபு | யதா கூசுசுவி
வெஸுநாஸு ஹஹத்யாவி நஸுதி || கச || விவாவா யதி வா
நாசுள ஸாஸுபொரவி ஸவபுடி | சூபிஸெதள யநுஷ்டா
புடி யொவா கொவா நிஜிதி || கச || ப்ரஹஹத்யாவி: வா

படி யேர்ப்பட்டது? எனது சகோதரனையு மென்கூடச் சுவர்க்கத்
திர்க்கனுப்பவேண்டுமென்று மறலியிடம் மன்னாட வப்பொழுது
மறலி யவனை நோக்கி வசுதேவா? நீ வநத்தில் வசுக்கும்போது
வேதவனத்திலாதிசேதுக்கரையில் சஞ்சரித்தாய்; அப்பொழுது
சேதுவில்ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டுவருகின்ற ஜனங்களுடைய ஜல
மானது உன் தலையில் விழுந்ததினாலுனக்கு அழிவில்லாத சுவர்க்க
மேற்பட்டது. அந்தப்புண்ணியத்தில் பதினாறிலொன்றை இவனுக்
குக் கொடுப்பாயாகிலிவனுஞ் சுவர்க்கம் வருவானென்று சொல்ல
வசுதேவனப்படியே கொடுத்துச் சதேவனோடுங்கூடச் சுவர்க்கத்
தையடைந்தான். ஓ அரசனே? சேதுவின் மகிமையை பென்னால்
சொல்லமுடியாது. யாதொரு சேதுவில்ஸ்நாநஞ்செய்துகருதவீரி
யன் நாராயணனை புத்திரனாக அடைந்தானோ; பெந்தச்சேது
வின் ஸ்நாநத்தினால் பலபத்திராமனுக்கும் விக்கிணைசுவரனுக்கும்
பிரம்மஹத்தி நிவிர்த்தித்ததோ அப்போப்பட்ட சேதுவில் பக
லோ, ராத்திரியோ, சந்தியாகாலங்களோ எப்போதாவது ஒருக்
காலொரேஸ்நாநஞ்செய்தவனுடைய பிரம்மஹத்தி முதலான ம

வெவ் விடூகோகூ ஸ்ரீபாநாநுப । மஜாயா யோதாஸஸ்ய நி
 த்யஸாநமமம் மஹே ॥ ௨௦ ॥ ஊதஜிமுணரோவோகி ஹாநா
 வாரெ டிநோடியெ । வவபூப்யெ வ்யூதீவாதெ தஸாஸ்தமம்
 ணம் மஹே ॥ ௨௧ ॥ அயுதம் மஹோவோகி ஹ்யூவராமெ
 ஷு ஜேநாக் । சுநனமமரோவோகி ஹ்யூவோடியெஹோடியெ ॥
 ௨௨ ॥ தவெயவாநனமமஹாக் ஸெதுயாத்ராவியாததஃ ।
 குஜிஸெதள யநுமெஷாட்யூம் ஸாதா ஹவதி ஹூவதெ ॥ ௨௩ ॥
 ஸாயாடித் ஜோராஜ மஹவாநவி ஜோக்யெ । நகாமநியரோ
 ராஜநாயிகாரவியிஃ ஸூகி ॥ ௨௪ ॥ ஸவபூபூத்ய யநுமெஷா
 ட்யூம் ஸாதவ்யம் ஸவபூஜனூஹிஃ । ஸவபூவாவக்யயொஹூபா
 நூகிஸெஷாம் கரெ ஸிதா ॥ ௨௫ ॥ ராரெஸூரெ யநுமெஷா
 ட்யூம் ஸா ஸாநாடிஜாபூபாக் । விநாயொம் விநாஸாஜம்
 ஜோகிஜிவதி யொநூர் ॥ ௨௬ ॥ வெடிாரணையெ யநுமெஷாட்யூம்
 ஸக்யஸூநாக் ஸஜோயுதெ । சுதஸெதள ஸக்யஸூநாநுப
 டெதக்சிப்தெ நரெ ॥ ௨௭ ॥ ததெவ வாரோநாந் ததெவ
 வாரி தவஃ । ததெவ வாரொயொமொ யொமிஜோஸூஸவ
 ஹி ॥ ௨௮ ॥ ப்ராயஸிதம் ரஹஸ்யஹ ததெவ வாரிவ்யுதெ ।
 ஸ்ரஹஹத்யா ஸாராவாநம் ஸணபூஸெபம் நரெஸூர் ॥ ௨௯ ॥
 மாரூஸூஸஜொஷஸு தயா ஸாஸமபூவாதக்யு । ஸஜீணபூ
 காரணம் வெவ பூகீணபூகாரணம் தயா ॥ ௩௦ ॥ சுந்யாநி யாநி

காபாபங்களும் பஞ்சபோல் பறக்கும். பதினாயிரம் வருஷம் கங்
 காஸ்நாநஞ்செய்தவனுமாதிசேதுவினொரு ஸ்நாநஞ் செய்தவனும்
 சமான பலனடைவார்கள். பானுவாரத்திலிரண்மடங்கும் பர்
 வங்களிலும் வியதீபாதத்திலும் நூறு மடங்கும் கிரகணங்களி
 லிருபதினாயிரம் மடங்கும் பலன் கிடைக்கும். அர்த்தோதயம
 கோதயங்களில் அளவற்ற பலனுண்டாகும். சேதுயாத்திரைசெய்
 தவனுக்கு அளவற்ற பலன். காலநியமம், தீக்ஷாநியமம், ஜாதி
 நியமமொன்றுங்கிடையாது. ஆதிசேதுவில் பக்தியுடன் செய்யப்
 பட்ட ஸ்நாநமே யோகம், ஞானம், தவம். இது ரகசியமான பி
 ராயச்சித்தம். பிரம்மஹத்தி, ஸாராபானம், சுவர்ணஸ்தேயம்
 குருஸ்திரீகாமனம், சங்கீர்ணகரணம், பிரகீர்ணகரணம் முதலான
 மகாபாபங்களுக்குமாதிசேதுஸ்நாநம் பிராயச்சித்தம். சந்தியாவந்

வாவாநி ஸஹ-ஓநி நபுவஸதே | தாநி ஸவ-பூணி வாவாநி
 வெஜாநுணெ ஜஹாஸ்யெ || ௩௧ || யநுஷோட்யா ஸக்யஸூநா
 நாநஸ்யுஞெவ நஸம்ஸயம் | ஷவாஸநவரித்யாமெ வஹய
 ஜகுவொவநெ || ௩௨ || ஸந்யாவநநவிவிதள வெஜவாஹிவ
 ஜகுவெ | ஹயதீ ஜவதொவெவ ஸ்ராஜெ வொவ ந ரொ
 ஸா || ௩௩ || வுததொவெ வித்யுத்யாமெ ஜாத்யுத்யாமெ த
 மெயவவ | மாருஷோஹெ ஸிவஷோஹெ வித்யுஷோஹெ
 தமெயவவ || ௩௪ || நிக்ஷவஹாரணெ ஸாக்ஷிவாஷெ விஷோ
 ஸா ஷ-ஓஷணெ | க்யுதவகுவெவ மெயஸுமெந்யு ஜித்யுஷோஹா
 ஷிவாதகெ || ௩௫ || யெஷு யெஷுவ வாவெஷு நிஷ்யுதி
 நபூலிஹ-ஓதமெ | தெஷாஜெவிவவாவாநா ஸ்யாயஸிதம் து
 யீவநெ || ௩௬ || யநுஷோட்யா ஸக்யஸூநா வ-ஓதஸெந
 வுதத்யுதெ | ஜகாஸ்யுரவள நித்யம் யெ ஸ்யாந்யுத்யாருணெ
 ஷயெ || ௩௭ || ஸவ-பூவாவநிஜெ-ஹா ஸெயாநி ஸிவதம்
 ஷ்யதா || ஜாவஜெகம் நிஜ்யாத யநுஷோட்யா துயீவ
 நெ || ௩௮ || வ்யாமெய-ய-தஜாவாநா மவஜாவாத்யுஸம்
 ஸய்ய | வாவராஸிநி ராக்ரானா யெ ஜநா ஷாநவஜி-தா ||
 || ௩௯ || தெஷா ஜெகிரயதெந ஸெதுஸாநாத்யீவநெ | தா
 வநரகலீதிஸ்யாஷிவ-பூவாஸாஷிவீஸ்யா || ௪௦ || யாவஜெஷவநெ
 ஸெதுஸாநஜெ நயவ்யுதெ | ஜநஸம்ஸாரவிவிதி ஸ்யாவி-
 ஸய-பூவவய-பூயொம் || ௪௧ || ஷாதி வெஷிவிநெ ஸக்யஸூநா
 நஸம்ஸயம் | ஷாரிஷ்யவரிஹ-ஓதாநாஜாயிவ்யாயி-ய-தாதநா ||
 || ௪௨ || ததிவிதிஹ-பூவெஷ க்ஷிப்யம் ஸெதுஸாநாத்யீவநெ |

தனம், காயத்திரீஜபம், வேதாத்தியயநம், விருதம், சிராத்தம் முதலி
 யவைகளை விட்டுத்தாய்தந்தைகளை வெளியில்தள்ளினவனுக்கும் கு
 ருத்துரோகம், சிவத்துரோகம், அடைக்கலம் வைத்த பொருளை ஆக்
 கிரமித்தல், கள்ளசாக்ஷிசொல்லுதல், விஷ்ணு தூஷணம் செய்தல்,
 நன்றிமறந்துவிபரீதஞ்செய்தல், கோள்சொல்லுதல் மித்திரனுக்குத்
 துரோகஞ்செய்தல் முதலான மகாபாபங்களைச் செய்தவனுக்குமா
 திசேதுஸ்நாநமே பிராயச்சித்தம். இதிலொரு மாகஸ்நாநமும் பிர
 யாகையில் பதினாயிரம் மாகஸ்நாநமும் சமனம். நரகபயமும் கெ
 ட்ப்பவாஸபயமும் சேதுஸ்நாநஞ்செய்கிறவரையேதவிரப் பிரகுகி

ஸ்ரஹக்ஷம் ஷெவராஜக்ஷ ஶீக்ஷண கௌவெரதாழ் || சந || பி
 க்ஷம் வாயுதா ஶீஸஹாவம் ஹாஸூரஸோகிதாழ் | ஷடாகி வெடிவி
 விநெ ஸெதுஸூநம் நராயிவ || சச || ஸளஹாழ் ஜமகி
 லுராகிம் வீயபு வந்தூநு ஶீஹீ யநு | ஷடாகி வெடிவிவிநெ
 ஸெதுஸூநம் நராயிவ || சந || விடிநா வுஷ்டி வஸுநு
 ரதூதூரம் வநிதா யுதி | ஷடாகி வெடிவிவிநெ ஸெது
 ஸூநம் நராயிவ || சச || யபுயபுஹ காரிண ரோக்ஷகேநு
 வாணித | ஷடாகி வெடிவிவிநெ ஸெதுஸூநம் நராயிவ ||
 || சச || ஸம்ஸாரஸாமரம் ததபு ஸெதுரெஷ துயீவநெ |
 நிதிபுதொவிஹிணநா ஶாஶிராரெண ஹாநுப || சம || ய
 ஶுதெரூம் வஸூராராஜநு ஸெதுநாஸூபுவடிஶீ | தரணி
 தது ஸூநெ ஜகெவாவஸாமர || சச || ஸெதுஷபுநரோ
 தெண ஸ்ரஹதூலி நஸூதி | கிஶ்வாநுநாநி வாவாநித
 ஸூபெயுதயெ யபு || ௧௦ || ஸெதுஷபுநரோதெணஸிவநொ
 கஸு லிபுதி | கிதூலீஷுலிபுள தெ விதும் நுபவடிஷு
 || ௧௧ || கவக்ஷுபெஸ்வ மாரூபுஸாடிஸிவபுஸாடிஸுஹரிபு
 ஸூடம் | ஜூநம் ஹவெக்ஷுமுகிவிபுக்ஷிபுஷெ ஸக்யபெ
 ஷநஸுஸெதள || ௧௨ || ஸ்ரஹதூலிநஷாஶுஷிவெஸஸை
 ஹபெயாம் | யக்ஷூநாதக்ஷயாராஜநுவணபுபாதிதவாநவ || ௧௩ ||
 ஹகி ஸ்ரீஸூநெவாராணெ ஸநதூராரஸம்ஹிதாயாம்
 கெதூவெண உப்ரிஹாமெ வெடாரணுரோஹாதேஜ்
 ஸெது வெவஹநிநாநு வணஹா
 வஹக்ஷாரிஸாஷுதாரஸததரோஜ்யாயம் ||
 ஹகி ஷபுஸூரோஜ்யாயம் ||

டையாது. பிரம்மபட்டமிந்திரபட்டம் முதலானவதிநாரத்தையும்,
 னைந்தரியம், கிராதி, பெலம், பூமி, புத்திரன், தனம், வித்தை, புஷ்
 டி, பசு, ரத்தினம், பத்தினி, தர்மம், அர்த்தம், காமம், போக்ஷம்
 முதலான யாவற்றையுஞ் சேதுஸ்நாநமளிக்கும். ஸம்ஸாரஸாகரத்
 தீர்க்கு ஆகிசேது அணையாயிருக்கின்றது. இந்தச் சேதுவின்
 தெரிசனத்தினாலேயே பிரம்மஹத்தி நசிக்கும். சிவலோகம் சித்திக்
 கும். குருகுருபையும் சிவகுருபையுமுண்டாகும். கைவல்லியங்
 கைகடுமென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

சகத்குமார சம்மிதையில் ஐம்பத்தியாறாவது அத்தியாயம்
 ஸேதுவைபவம் முற்றிற்று.

யநொவராநாநாஜீ: க்ஷண் தாவபுஷுணதாழ் | உவாஸு
 யிபுதம் க்ஷண் ஸாவாஸா வாசு தீஸுலீக || அ || சுஹம் நிரா
 யுயஸுநுலீ: திஷாரேகஸு வக்ஷதம் | யுயம் கூவபுஷு
 தீதெநா நிபிதாஸாநுலக்ஷதம் || கூ || ஐத்யுஸ்ததோதெ ததெ
 நாம் உதாரஜவதாநிதாழ் | சூராய நிபபுள ராஜி யாத
 ராஸுராய மமநம் || க௦ || யயள க்ஷண்வாபாய ததார
 யுமதொஹரி: | சுய தளவதஹு ஸாவாயுயபு தீஸு
 ணதாழ் || கக || ஸ க்ஷண் தீதம்ஜோகா தீஸுஸாவயாஸு
 லீக | யுவபொ ருஹயொ ருயேபு நாஹா பொலாஸி கிஹ
 ஹ || கஉ || தீயபுயாத்ராம் கரிஷுதீத்யுக்ஷா ஹுதிம் உவார
 ஹ | சூரளஸுரஸு தீதீரெஸாகா தீயேபுஷுதெகபா || கங || லீ
 ரவாணி: கூருக்ஷத்ரா தீதீரவாவு ஸம் | மாதெயெஷ
 வி தீயேபுஷு ஸாகாநு வதீரம் யயள || கச || தெவத
 ஸுவிரும் யத் நரநாராயணாவாஹ | ஸவா சூரேண ராஜீ
 ஸு ஸாகா தீயேபுஷு க்ஷண் || கரு || வுணநாயக
 நாநுத் தீதீர ஸம்ஹாஹுரெஸுயா | சூரேண நெதி
 ஸாரணு தீவாவ ஸுநிலெவிதழ் || கசு || ஸவத துக்ஷு

வரிக்கத் துரியோதனனுமவரைச் சகாயத்திர்க்கு வரித்தான்.
 அப்பொழுது புண்டரீகாக்ஷ னிருவர்களையும் பார்த்து நான் யுத்
 தஞ் செய்யமாட்டேன்; வேறு சகாயஞ்செய்வேன். யென் சேனை
 கள் யுத்தஞ்செய்யும்; நானொரு பக்ஷத்தி லிருக்கின்றேன்; சேனைக
 ளொரு பக்ஷத்திர்க்கு வருமென்று சொல்லப்பாண்டவன், புண்ட
 ரீகாக்ஷனைச் சாரதியாக வரித்தான். துரியோதனன் சேனையை
 யழைத்துக்கொண்டு போனான். பிரகு பலபத்திரரை இருவர்க
 ளும் வரித்தார்கள். அவர் கிருஷ்ணன் மனதை யனுசரித்து நா
 னொருபக்கத்திலும் சேர்ந்து யுத்தஞ் செய்யமாட்டேன்; தீர்த்த
 யாத்திரை போகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுப் புரப்பட்டு முதலா
 வது சரஸ்வதீரதீரத்திலிருக்கின்ற தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்
 து கங்காதீரத்தில் பதரிகாச்சிரமம் முதலான ஸ்தலங்களில் ஸ்
 நானஞ்செய்து அங்கங்கே யிருக்கின்ற ஹரிஹராலயங்களையுந்
 ரிசனஞ்செய்து கொண்டு நைமிசாரண்ணிபத்தை யடைந்தார். அ
 னிடத்திலெட்டுத்திருக்கின்றேயும் வியாபித்து மேகமண்டலம் வ

இராவெதம் கருஜதக்ஷிமணாவ்யத்யு । விதஸூகிபுஷம் வும
ஸாம் ஜோநவெராப்யுதாயக்யு ॥ க௭ ॥ யத்யு கீயநிமரூமெஃ
வநமாஸூபுலிஸுஹ । ஸாஷ்டுமெஃ வஸவஸிமெஹம
ஜா நகூயவநமாஃ ॥ க௮ ॥ உபஸாநம் ஸடா ரஜ்யம் நிஸிப
யாயவாஷ்ட்யு । ஹாஸ்யீபுவாமெஹ ந ஹவதிகம் ஷெவவருஜி
த்யு ॥ க௯ ॥ மஜாஸீகரவாதெஷு விபுராநதேநிஸுஷுய்யு ।
வெஷஸாஸூபுராணாஜிஸவாவருரிதஜிஷுய்யு ॥ ௨௦ ॥ ஜவ
ய்யாநஸயிமெஸு ரவஜ்யதகூடீரக்யு । தம் ஷுஷ்டா நெநி
ஸா ராஜி ஸுஷுஷுஷுதநருஹம் ॥ ௨௧ ॥ ஸாக்ஷா ஹாஸ்ய
யீதொயெ ஸாக்ஷா ஸதவப்யு வாரிஸிஃ । நிபஜாதவ்யுநு
ஷ்டாய ஜீவபுஸத்யு ஷுஷுஷு ஸம் ॥ ௨௨ ॥ கருககொடிபுநிஸி
ராவ்யதம் மொகவிபுருத்யு । மெராந்யுஸிஃ வுணூபாவ்யுந
ஜிதிஹாஸா வுராணஜ்யு ॥ ௨௩ ॥ உவவெஸ்யாநதெ வீமெ
வஸ்தாரம் ஸருதஜெநிகெ । தத்யாபுருவணாத்ஷுஷு ॥ ௨௪ ॥

ரைஉயர்ந்துநெருங்கியெப்பொழுதுமிலைகளுந்துளிர்ந்தும்புஷ்பங்
களும் காய்களும் கனிகளும் பொருந்தியிருநின்ற விருக்ஷஜாலங்
களோடும், பெண் சிங்கத்தினிடம் பால் குடிக்கும் யானைக்குட்டி
களோடும், ஒருதுறையில் தண்ணீரருந்தும் புலி பசுக்களோடும்,
கருடலுடன் விளையாடும் ஸர்ப்பங்களோடும், அவைகளுடன் சஞ்
சரிக்கும் எலிகளோடும், துவஜம்போல் ஆகாயத்தில் கிளம்பிவரும்
ஹோமதாமத்தோடு கூடிய வாச்சிரமத்தினருகிலேடுங் கங்கை
யின் பிரவாகத்தோடும், வேதாத்தியபனம் சாஸ்திராப்பியாசஞ்
செய்யும் முனிகுமாரர்களின் சப்தத்தோடுங் கூடிய தபோவனத்
தில் தபோதனர்களால் செய்யப்படும் தீர்க்கசத்திரமென்கிற வேள்
வியின் சாலையினுட்புகுந்தார். அப்பொழுது ஜீவேசுவரஜகங்க
ளின் தத்துவத்தை நன்றாயுணர்ந்தவராய் ஸத்தியவதீபுத்திரனின்
ஸச்சிஷ்யராய், சாதுசீலராய், சிவபக்தசிகாமணியாய், புராணமென்
னும் பாற்கடலைப் புத்தியாகிற மத்தினாற் கடைந்து போதமா
கிற வமிருதத்தைப் புனிதர்களுட் புகட்டும் புத்திசாலியாய், பூ
திருத்திராக்ஷங்கள் பூண்டவராய், பந்தமறுந் தந்திரத்தைச் சிந்
தைதனில் கொண்டவராயிருக்கின்ற சூதமகாமுனிவரை உயர்ந்த
ஆஸனத்திலிருத்தி யவரைச் சுற்றியிருந்துகொண்டு புறமுமிரு

தவொயநாஃ || உச || வையுடித் தரோயாண் டுஷ்டோதஸுஸு
 ஹவதிடதாஃ | ஸம்ஹாவு ரோதயொ ராசி ரோஸநெ ஸணிவெஸு
 உ || உரு || ஸாமதெநாவயுபாபெடிந கநிசெயாஜிவிஸு தெ
 சுநுஜூபாநுவிஸுய ஸாஸநெஷு ரிஹதரோ || உசு ||
 ப்ரஸஸம்ஸுஃ ப்ரஸம்ஸம் வாமிமபுஜீரநிஸுநெநஃ | ரோ
 நயஃ— சுவதீணெபாநவலி ஹவநு வரிவாமிதம் ஜமசு ||
 || உஎ || ரகதிதாஸு க்வபா விபுர டெவகாயபு க்ருதம் க்வபா |
 கெஸீ கம்ஸு யவநொ டிஹவகூஸு வெஜிவம் || உஅ || வளபு
 ஸாஸொ வஜிநாஸொ ஹம்ஸொ பாம்பிசுஸம்ஸுரள | ஹரோ
 ஜாஸூராவரெ யெசுநி திதம் ப்ராணிபுஷீங்காஃ || உசு ||
 ரிஹதாஸு ஸம்ஸம் டிதம் யொகஸுயாஸு க்வபாநவ | க்வபாநு
 தாசு க்ருதாயுபாஸு க்ருஷ்ணவிஷுதி கிம் ஸம்ஸு || ந௦ || கெசு
 ரிம் கிம் யுஷ்டாஜீநா ரித்யுசு ஸொஸுலீகம் | ராரிம்—
 ஹவத்யுதாவம்ஸுநா க்ருதொஸுலாக ரிஜிஷு || நக || ஸ
 வபுடா க்ருஸம் விபுர யுஷ்டாக க்ருஸம் கிசு | நானுர
 யொஸுலி தவஸாம் யுஷ்டாக ஹம்ஸுராரி கிசு || நஉ ||
 தாதெவரோகா ரோமிஸுநிஜெ ஸுசுஸுநெ வீவரெ நிவி
 ஷு || சுநுதிதம் வீகூஸு ஹதிஹீநம் யுகொவ ராரொ வு

தத்தைச் சுரோத்திரபாத்திரத்தால் பானஞ் செய்யும் பூசுரர்கள்
 வரைக்கண்டெழுந்திருந்தாசனத்திலுட்காரவைத்து அர்க்கியபாத்
 தியாதிகளால் பூஜைசெய்து ஹே ஹலாயுதா! கேசீ, கம்ஸன், யவ
 னன், தந்தவக்திரன், சிசுபாலன், பெளண்டரன், ஸால்வன், வச்
 சிரநாபன், ஹம்ஸன், டாம்பிகன், சம்பரன், பெளமன் முதலா
 நதுஷ்டர்களைக்கொண்டு சிஷ்டர்களுக்கிஷ்டத்தையளித்த நா
 ராயணனுடைய அம்சாவதாரமான வம்முடைய மகிமையை யா
 ரரிவார்கள். வாஸுதேவன் சுகமாக வலிக்கின்றாரா வென்று வி
 னவ வப்பொழுதவர்களை நோக்கிப் பலபத்திரன் உங்களுடைய
 வனுக்கிரகம் பெற்ற எங்களுக்கென்ன குறைவென்று சொல்லி
 விட்டு அந்த முனிவர்களின் மத்தியில் மனதிர்க்கும் வாக்குக்கு
 மெட்டாத சின்மயமான சிவஸ்வரூபத்தைத் தியானித்துத் தன்மு
 யமாகித் தாரைதாரையானந்தக்கண்ணீர் வடித்துத் தானென்
 றும் பிரரென்றுமொன்றுந் தோன்றாமல் மெய்மரந்திருக்குஞ் சூ

ஹொதஜெய || ௩௩ || வஸ்யாஸ்ய ஜேவய்யம் வரஜே ஜேநீஜ்யாஃ
 ப்ரத்யுதிதா ஜாம் வரிவஞ்ஜயனி | சுயம் நவொதிஷ்ணி ந
 ப்ரணாஜே கரொத்யஸுன ஸொரவிய ஸஞ்ஜிநா || ௩௪ ||
 ஐதெய்வ் ராஜேஸுதராம் ஸநீந்யு ஹுதம் ஸஜேதாய ஜவாந
 ஸஞ்ஜி 10௬யா ஹுஹஜாரவஸாஹ ஜேய்யா ஜிதாஹிதம்
 நெநவ விவெஷ ஜோஹாச || ௩௫ || சுய ராஜேரவி நிஸேஜி
 ஹுஹஹத்யாஜிதொ ஹுஸ்ய | சுஹஞ்ஜிஸஜேஹுஸெ
 ஜேநயஸொககஸிதாஃ || ௩௬ || ஜேநயம்—கிரிதம் வெஷிதம்
 ராஜே க்ஷபாஜத்யுனாவிகெகதம் | யஜஸூகம் மூரூம் ஹக்ஷா ப்ர
 ஹுஹத்யா ஜேவாவாந || ௩௭ || சுஹொ க்ஷுஸகரொ யொகெ
 ஹுஹஜாரொ ஜேமுவிதம் | யெந மூஸூ நஜிநனி க்ய
 த்யாக்யத்யேஸாராம் || ௩௮ || மவ்யாஹஜாரயுக்தாநாம்
 ந்யுணாஜாவசு வஜெவஜெ | தஸூஜவ்யம் விஹாயாஸம்
 ஸர்ஜெநா ஜாஜெநா ஹவெசு வஜேநா || ௩௯ || நவாஸா
 நஸ்ய ஸதஜே ந வாஸாநஸ்ய வெ ஸுவ்ய | ஸாநிரெ
 வ வரகீதித்யாயிநீ ஸாநிரெவ ஸாரயொகதாயிநீ || ௪௦ ||
 ஸாநிரெவ வரயொயதாயிநீ ஸாநிரெவ வரஜேகதாயிநீ |
 யஸாநிஹீநொ ஜேநஜேஸுரொ வா யநீ வ விதாநவி ஜாநி
 ஜேவ்யம் || ௪௧ || ஸ வனவ துஹ ஸுமதி நய வாஸ்ய ஸஜாஜ
 வஜொ ஜேமுகிரெவ தஸ்ய | ஐத்யுக்ஷிஜேஷாம் ஸ நிஸஜீ ரா

தமுனிவரைப் பார்த்துத் தன்னைக்கண்டு திடுக்கெட்டெழுந்திருந்
 து உபசாரஞ்செய்யவில்லையென்று கோபங்கொண்டு கலப்பை
 யினாலவர் கழுத்தை யறுத்தார். மாந்தாதாவே! உடனே ஹலா
 யுதனைப் பிரம்மஹத்தி பிடித்துக்கொண்டது. அதினாலவர் தே
 ஜஸ்ஸிமூந்து மயக்கமுற வப்பொழுது முனிவர்கள் திடுக்கிட்
 டெழுந்திருந்து ராமா! என்ன காரியஞ் செய்தாய்? இதன்ன
 மூடத்தனம்? இதென்ன அகங்காரம்? இதென்னகோபம்? யாரை
 விட்டதுசனி? தேவனானாலும் சமயில்லாதவன் சவம் பரமசாதுவா
 யும், பிரம்மஞானியாயும், லோகாசாரியனாயு மிருக்கின்ற எங்களா
 ஞ்ஜரிபனைக் கொன்றுவிட்டாயே; பிடித்ததே ஹத்தி; கெட்டதே
 புத்தி; ஒழிந்ததே ஒளியென்று பலராமனைப் பார்த்துச் சொல்லி
 விட்டு, ஹா! ஹா வென்று முறையிடும் முனிவர்களை நோக்கிப்

௧௦ ப்ருத்யாவவக்ஷெதய ஸுநீநரெது || ௪௨ || ஹக்ஷெவ
 ஸுநித்யம் க்யதேது ஹத்யா ஸோஸி விபுரஃ க்யயதது ஸேஷ்ய ||
 ஸுநயம்— வெடிவ்யாஸஸ்து ஹவாநு விஹஜ்ய நிமஸோ ஸியா ||
 ௪௩ || ஸ்மஜஸூரோநிபெண வெவாஹிஸ்யம் ப்ருத்யா தாநு |
 வுராணஸேஷாடிஸயாக்யகூபாஸெஸ ஸுநிதஸ நீநவெ || ௪௪ ||
 டிடின தடுவ வக்தாரம் க்யயிக்ஷா வபம் ஸோடா | யயா முராமு
 வெநோதயம் ப்ராஹ்ணனு தயா வயடி || ௪௫ || கஸெஸ டி
 க்ஷாநுதெ வீமெ தம் நிவெஸ்ய ப்ருணஜே வ | வ்யாஸாடிவ வு
 ராணாநி தஸாஸுக்ஷா ஸிதா வயடி || ௪௬ || ஸுநிதம்ஜமத
 ராம் தம் க்ஷம் ஹக்ஷா ப்ராஸோதஸி வாதகடி | ஸோவாவ
 ஸ்ய தஸ்ய க்ஷா ப்ராயஸிதம் உரவ்ஸ || ௪௭ || கந்யா கிவிஷீ
 த்வா து த்யாஜே ஹவஸி ஸவடிதம் | ஹத்யுக்ஷ ஸு வுநம்
 ப்ராஹ ஸெஷெவஸ்து தாநுஷீவ || ௪௮ || ராஜம்—புஹஹ
 த்யாநிவத்யுத்யம் ப்ராயஸிதம் ஸுநீஸாரம் | ப்ருவநடி
 வெநோதே யெந ஸுஷோ ஹவாஜேஷ்ய || ௪௯ || ஸுநயம்—
 ஜேதம் ஸுநிதம் ஸுஸூராய ஸவடிதம் வெடிவாரடி | தஸா
 ஸோஷோஜே தெ ஹத்யாப்ராயஸிதம் ஸ வெதி ஹி || ௫௦ ||
 கெவா தடிநெ வக்தாரம் ப்ராயஸிதம் ஹவாயு || ராஜம்—

பலராமன் முனிவர்களே! இந்தச் சூதர் ஜாதியில் சூத்திரராச்சதே
 இவரைக்கொன்ற வெனக்கெப்படி பிரம்மஹத்திவந்தது? இவருங்
 களுக்கெப்படி ஆசாரியனாவாரென்று கேட்க வப்பொழுது, முனி
 வர்களிராமனை நோக்கி, ராமா! இவர் சாக்ஷாத்பிரம்மஞ்ஞானி;
 ஸீயாசருக்குச் சமமாயுள்ளவர்; இவருக்கு நாங்களெங்கள் தவத்
 தினால் பிராமணத் தன்மையை யளித்திவரிடமிருந்து ஹரி ஹா
 கதாமிருதத்தைப் பானம் செய்கின்றோ மாகையாலும்மை பிரம்
 மஹத்தி ஸீடாதென்று சொல்ல, ராமன் முனிவர்களைப்பணிந்து
 ஒ தபோதனர்களே! என்னறிவீனத்தா லெனக்கேர்ப்பட்ட ஹத்
 திக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்க வேண்டுமென்று பணிந்து பிரார்த்
 திக்க வப்பொழுது முனிவர்க ளெங்களுக்குத்தெரிய மாட்டாது;
 எங்களாசாரியனே பிராயச்சித்தம் விதிப்பாரென்று சொல்லி

யுபேகாபயநாஸு ஸுதம் வளராணிகம் ஸுநிடி || ௧௧ ||
 சீரானுதீரா ஸவபுஜம் பெந மொகாஃ ப்ருதிஷிதாம் | உத்யு
 கதோதே ஸுநய ஸுலெதாம் சுஸொடிமெகம் || ௧௨ || ஸா
 ப்ரொக்யு ஸுயிக்ஷா தம் ஜீவபாஸொரஜஸா | மஸ்ப்ராணம்
 ஸுபுஸநம் ஸுஸம் ஸுதம் ஸுநீஸாராம் || ௧௩ || சூலிவிஷு
 நபுஸுக்ஷா ப்ருஹஷ்டாதுமொதாநாம் | ப்ராயஸிதம் உ
 ராஸிஸு வபுஹு ஸஹதாயாயாம் || ௧௪ || சுய ஸுதொ
 வியாயபாய ப்ராயஸிதம் நபுஸுலீக || ஸுதம்— டக்ஷி
 ணொடியிசீரொஸி வெஹாரணுபிதி ஸும || ௧௫ || தத்ராடி
 ராஜஸித ஸெதாரஸிவிநதம் | தத்ராஜயநுஷொட்யா-
 ஸாநாநஸுடிவம் து தெ || ௧௬ || ததெததுடிஸுநாட்யா-
 கீதபுநாடிவாதக || நஸுதெவ வஹீடி ஸத்யஸத்ய
 ந ஸம்ஸயம் || ௧௭ || யஸு வெடிவநம் ப்ராஸு யநுஷொ
 ட்யாம் நிஜீதி | ஸவபுவாவவிநிடிசு ஸாக்ஷாஸு ஜோநிவா
 பாயாஸு || ௧௮ || நாரடி— உதி ஸுததேவாஹுக்ஷா ரா
 ஜஸுஸாபிநிபுயள | சுநுஜோபு ஸுநீவ ராஜவ ஸஹடுவ
 டெஸாநதீத்ய ஸம் || ௧௯ || சூரொடிவடிநம் ப்ராவ ஸுஹ
 த்யாநிவத்யெ | தத்ருக்ஷாவிஷம்ஸெந ஸுபவித்ருக்ஷாஸு
 வி || ௨௦ || ஸஜமவடுவடுகம் ஸெதன் யநுஷொட்யாம் நிஜீ
 ஜிவ | க்ஷெத்ருவிணாடிகம் சுக்ஷா நக்ஷா ஸெதம் ஸவகிக ||

விட்டு யெல்லாருஞ் சேர்ந்து மிருதஸஞ்சீவீமந்திரத்தைச் செ
 பித்துக்குசஜலத்தைப் புரோகிதக்கவுடனே சூதர்கண்ணை விழித்து
 முனிவர்களை நோக்கிக் கதைசொல்ல வாரம்பிக்கப் புண்ணியர்க
 ளான பூசுரர்களவரைக்கட்டித் தழுவிப்பலராமனோடும் பாதத்தில்
 பணிந்து, பிரம்மஹத்தியின் பிராயச்சித்தத்தைப் பிரார்த்தித்தார்
 கள். அப்பொழுது சூதமுனிவர் முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்
 களை! தெர்க்கு சமுத்திரக்கரையில் வேதவநத்திலிருக்கு மாதீஸை
 துவில் ஸ்நாசஞ்செய்து வேதவநேசனைவருந்தினுலஹத்தில்குப்த
 இராமா! இது சத்தியமென்று சொல்லவுடனே பலராமன் ஸு
 தர் முதலான முனிவர்களிட மனுமதி பெற்றுக்கொண்டுவேகமாக
 வேதவநஞ் சென்று சேதுவைவணங்கி விதிப்படி ஸ்நாநம்பண்ணி

|| சுரு || குருயம் பூவாவு டேவெஸம் வெடாரணுராயி நாயக^{சுரு}
 பூவாவுணத்யயங்குக்காபுணஜீலுவிடிணவக^{|| சுரு ||} துஷ்டாவ
 டேவஜீஸாநம் ராடுஹகூராகு தாஜு^{||} || ராஜீ—நஜெஸு^{சுரு}
 ஜோடேவ வெடாரணு^{சுரு}ஸாராய^{|| சுரு ||} நஜெஸு உஜு^{சுரு}
 லாய மஜாஸொலிகவடி^{சுரு}நெ^{||} நஜெஸுராய ருஜாய தா
 ஜாயாஸுரூணாய^{|| சுரு ||} வஸ-ருநாம் வதயெ துஜு^{சுரு}
 ஜீயோபொமாய தெ நஜீ^{||} நஜெஸு^{சுரு}ஜீ-ருகீ^{சுரு}வவ^{சுரு}ஷெ ஸிவாய
 ஸுஹாயி^{சுரு}நெ^{|| சுரு ||} ஹிரணு^{சுரு}ஸாஹவெ துஜு^{சுரு}ஜீதாவஹ
 ரணாய வெ^{||} நஜெஸு^{சுரு} டேவ^{சுரு}டேவாய வெடாரணு^{சுரு}ராயிவா
 ய^{|| சுரு ||} ரக^{சுரு} ரக^{சுரு} ஜோடேவ வ-ரு^{சுரு}யொ நஜெ
 நஜீ^{||} ஸு^{சுரு}தஜெஸுவம் ஸ ராடு^{சுரு}ண வெடாரணு^{சுரு}வதி^{சுரு}ஸ்ய^{|| சுரு ||}
 ஸாக்ஷாதார^{சுரு}ஜெ^{சுரு}த்யாஸு வாவஜீ-ரு^{சுரு}யெ ஜெஸு^{சுரு}ர^{||} ஸிவ^{||}—
 ஸு^{சுரு}ஹத்யா விநஷ்டா தெ யநு^{சுரு}ஷ்டா^{சுரு}நிஜநாக^{||}
^{|| சுரு ||} உ^{சுரு}த^{சுரு}கி^{சுரு} வா^{சுரு}ஜெஸு^{சுரு} ராஜீ த^{சுரு}ஜு^{சுரு}ணீ^{சுரு}ஷ்^{சுரு} டே^{சுரு}ஜு^{சுரு}ஹ^{||}
 ராஜீ—^{சுரு}ஸெ^{சுரு}தொ^{சுரு}ஸு^{சுரு} டீ^{சுரு}ஸு^{சுரு}நெ^{சுரு}நெ^{சுரு}வ வெடாரணு^{சுரு}ஸு^{சுரு}
 தெ^{|| சுரு ||} ஜெ^{சுரு}தொ^{சுரு}ஸு^{சுரு} ஸு^{சுரு}ஹத்யா^{சுரு}யா ஸு^{சுரு}ஹ^{சுரு}ஜீ^{சுரு}நம்
 பூ^{சுரு}ய^{சுரு}ஹ^{சுரு}ஜீ^{சுரு}ய^{சுரு}ஸு^{சுரு}தி^{சுரு} ய^{சுரு}ஸு^{சுரு}த^{சுரு} ஜீ^{சுரு}ம் வ^{சுரு}ஸு^{சுரு}தி^{சுரு} ஜீ^{சுரு}நவ^{||}
^{|| சுரு ||} ஸு^{சுரு}ஹத்யா^{சுரு}ஜீ^{சுரு}வா^{சுரு}வெ^{சுரு}ஸு^{சுரு}ஜீ^{சுரு} ஜீ^{சுரு}யெ^{சுரு}த^{சுரு} ஸு^{சுரு}ஜீ^{சுரு}
 ஸிவ^{||}—^{சுரு}க^{சுரு}ஸு^{சுரு}தி^{சுரு} வெ^{சுரு}டே^{சுரு}வ^{சுரு}நெ^{சுரு} ராஜீ ஷ^{சுரு}யா^{சுரு}த்யா^{சுரு}ம் உ^{சுரு}ர^{சுரு} ஹ^{சுரு}கீ^{சுரு}த^{||}
^{|| சுரு ||} ஸு^{சுரு}ஹ^{சுரு}ஜீ^{சுரு}ந^{சுரு}ஹ^{சுரு} தெ^{சுரு} ஹ^{சுரு}யா^{சுரு}ஸு^{சுரு} ஸு^{சுரு}ஜீ^{சுரு}வ^{சுரு} ந^{சுரு}ஸ^{சுரு}ம்^{||}
 டீ^{சுரு}ஸு^{சுரு}த^{சுரு} ஜீ^{சுரு}ம் யொ^{சுரு}கெ^{சுரு} ஸ^{சுரு}வெ^{சுரு} ஜீ^{சுரு}யெ^{சுரு}ஹ^{சுரு}த்யா^{||}
^{|| சுரு ||} ஜோ^{சுரு}வா^{சுரு}வொ^{சுரு}வொ^{சுரு}வொ^{சுரு}ஜீ^{சுரு} வொ^{சுரு}வ^{சுரு}கொ^{சுரு}டி^{சுரு}வி^{சுரு} ராவ^{சுரு}தா^{||}

வேதவநேசனைப்பணிந்து பலவிதமாக ஸ்துதிக்க வப்பொழுது வே
 தவநேசன் லிங்கத்தின்னின் றுமாவிர்ப்பவித்து, பலராமனைநோக்கி
 இராமா ! ஸேதுஸ்நாநத்தா லுன்னுடைய ஹத்தி விலகிவிட்டது;
 வேண்வெதை வரிக்கலாமென்று சொல்ல ராமனுமீசனைக் கண்டு
 மறுபடியுந் தண்டம் போல் பூமியில் விழுந்தெழுந்திருந்து கை
 கட்டி வாய்பொத்திக் கொண்டு ஹே ஜகதீசா ! கருணைக்கடலே!
 பிரமஞ்ஞாநத்தை யளித்து பலபந்தத்தைத் துலைக்கவேண்டு
 மென்றுபிரார்த்திக்க வுடனே ஜகதீசன் ராமா ! யாத்திரைகளாரு
 களையும்னுஷ்டிக்க கடவாயென்று சொல்லி விட்டந்தர்தானஞ்

ஸவெஃ ஸேஷுதெ ராஜெ ஸெதம் டிஷ்டாஃதே ஸேஷே ||
 || எஃ || உத்யுகா வெஃகாநாநாய ஸனாஹிஃதொஃஹக் |
 ராஜோஃவி வெஃவிவிநெ ஷ்யூத்யாயா வியாநதம் || எச ||
 ஸவஃபாவலிநிஃபுஷ்டா ஸ்ரஹஜ்ஜாந ஸோஹ | மதஸீ
 யம் காரீகெஃதம் மஹாயுஜிஃபுஷ்பா || எஹ || ஸவம் வெஃ
 வநெ ஸெதஸாநா ட்யாஸே ஹிவநெ | ஸ்ரஹஹத்யா
 விநஷ்டாஃஹி ஸ்ரஹஜ்ஜாநஹ ஸொஃஹக் || எச || ஸவம்
 தெ க்ஷிதம் ராஜே ஸெதோஹாஃதே டிஷ்டெ | ஸ்ரஹதாம்
 வந்தாம் வெஃ ஸவஃபாவஹம் ஸஹ || எஃ ||

உதி ஸ்ரீஸாரநெஃபுராரணெ ஸநதோரஸஹிதாயாம்

கெஃதவணெ உபரிஹாமெ வெஃரணஜோஹாஃதே

ஸெதம் தீயுஃவெஃஹெ வயஹெஃபாவாஃநாஜெ

ஷ்டுக்வாரிஸஃதாஸததொஃஜ்யாயம் ||

உதி ஸவ்வஹாஸொஃஜ்யாயம் ||

செய்தார். பலராமணர் தீர்த்தயாத்திரையினு லாத்மஞானத்தை
 யடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் கதாயுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டு
 மென்கிற விருப்பத்தால் குருக்ஷேத்திரஞ்சென்றார். அரசனே!
 தெரிசினத்தினாலேயே சகலபாபங்களையும் விலக்கும்வேதவநச்சே
 னுவின் மகிமையை யாரால் சொல்லி முடியுமென்று நாரதர்
 சொல்லிமுடித்தார்.

ஸநத்குமார ஸம்மிதையில் ஐம்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்

பலராம சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுயாஷ்வனாஸொஜ்யாபஃ ॥

—]0[—

நாரஃ— ஸுணுராஜங் ப்ரவக்ஷாநி ஸெதுதீயஸு
 ஹெவஸு । யதுகா உநுஜஸு ஸவபாவாக் ப்ரஹ்
 தெ ॥ க ॥ வுரா மஜெவொ நாஜி ஞாநவொ ஹிவிசுஃ । வ
 ரஞாநெந உதொயம் ஹெவஹெவஸு ஸகுலிதஃ ॥ உ ॥ தீந
 யொகாந லீயபாரிஸ ஹிஞாராக் ஸுராநுஷீந । ததீவாஜ
 க்ஷா ஸ்லோஹம் ஹெவா ஹுபுரொமஃ ॥ ஈ ॥ ஸிவாயா
 வெஹிதம் ஸவெது யயஃ கெதாஸஜிநிசு । தது ஞாரி உ
 ஹாஹெவ ஹிதீயரிவ ஹாரிஃ ॥ ச ॥ ஹிஸுநுஹிதம் வெது
 வானிம் ஹுதாபாஸு । மஹாயம் விராஹாக்ஷம் ப்ரமஹி
 ஹிதஸு ॥ ஞ ॥ கநெககொபிஸு ஹாணயொகாஹுக்ஷநிஹெ
 விதஸு । தம் ஸெயாஹி மஜெஸுத ஹெவா வுதாநுஹிஸு
 ॥ க ॥ நநீ ப்ராஹாய தாநு ஹெவாநு காதெ காய்ஹுக்ஷராஜி
 வஃ । ஹிதாஜித வெதுகா யயாவீஸஸு ஸனியிசு ॥ எ ॥
 தது ப்ரவதுவாதயாஹம் ஸஜிவாயாஹம் மஹேஸுஹம் । ஹெவா
 ஸ்லோஹஸெவொந வஹிஸுநுஹிதகாஹிணஃ ॥ அ ॥ விரஜிஸு

ஐம்பத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாரதர் மாந்தாதாவைநோக்கி யரசனே கேளும்
 ஸேதுவின் மகிமைமைய; முன்காலத்தில் பரமேசுவரனைக்குறித்துத்
 தவஞ்செய்து வரம்பெற்று லோககண்டகளுக கஜமுகனென்றொரு
 தானவனிருந்தான். அவன்முன்றுலோகங்களையும் பிடித்துத்தே
 வலோகத்தைத் தன்வசஞ்செய்துகொண்டனுபவித்து வந்தான்.
 அப்பொழுதவனாண்டானவுபத்திரவத்தைச்சகிக்கமுடியாமலிந்
 திரன் முதலான தேவர்கள் கைலையங்கிரியையடைந்து கையில்
 சுவர்ணப்பிலம்புடனிரண்டாவது சங்கரர்போல் கோபுரவாசலில்
 வீற்றிருக்கும் நந்திகேசனைவணங்கித் தங்கள் வருத்தத்தைமுறை
 யிட நந்திகேசனவர்களிடந்தையயுற்றுச் சங்கரன் சன்னிதானத்
 தை யடைந்து பணிந்து தேவர்களின் வரவைத்தெரிவித்துப் பர

தெ ஆரி திஷ்நீதி நயுவெபக | சுய டெவாஜ்யா நநீ
 ஸம்வொஸுனியி ரோநயக || கூ || தெ டெவாஸு டெவாடெவம் டெய்
 ஸாஸு-குலவாணிநய | ஸாஸுஸுபிகஸஜாஸம் நீயுய்வம் தியொ
 உநய || கூ || டெயாநம் ஹரிணம் டுஜம் வரஜாலயவாணிநய |
 கிரீடஹாஸகெப-குரகடகாஜஹ-குவிதய || கக || ஸவ-குல
 க்ஷணஸொலிநயா வாவ-குத்யாவ விராஜிதய | ராஜ-கந்யாஸஹ
 ஸெஸுஸு மஸுஸுரவாணிநி || கஉ || ஸொலிதம் ஜமதாம்
 நாயம் மிரீஸம் வரஜாஜதய | டெய்ஷா ப்ரணயி டெவெஸம்
 துஷ்ட-வஸுஸுரவாஜ்வா || கங || ஜய டெவ ஜமநாய ஜய
 டெய்ஷவி ம்ரஹ | ஜய வெஜாதவெஜெய ஜமஜ-கூபாஜெண ஸிவ ||
 || கச || க்ஷபுஸாநு ஸாஸுணம் ப்ராபாநு ரகூஸாநு டெவநாய
 கூ | வாயதெ உ-ஸுஜாகாஸம் வரஜாநாஜஜாஸுமம் || கரு || த
 டுடாஸு டெவாஜ்ய-குர ஜாநவா டெவநாயக | ஹஜதெ வாந
 ஹம் டெவாநயுஷீநந்யாஸு ரோநவாந || கக || வயம் ப்ரயாநஹி
 த்ஷவாசி த்ரிகாஸம் தஸு ஸுனிபள | நநெநாநநெநம் க்ஷகூ
 க்ஷுடநம் வாவி டெஸுகெ || கஎ || ஜீவாஜெஸம் ஸஜாஸிதய த்ஷ
 த்ஷுரணெ ரதாம் | த்ஷீவாவண-டநம் கத-டயா துஸாவி
 ந ஸக்யதெ || கஅ || ரகூ ரகூ டெயாலிஸா ஹஜீயாநு ஸு
 ராநிஜாந | ஹதி டெவவஸுஸு-கூ டெவடெவஸிபம்ஸகம் || கக ||
 ப்ராஹ விவெஸுரஜாலீந டெனிகெ வ-குல-ஜம் ஸுதய | வத

மேகவரனனுமதியின்பேரி லமரர்களைச் சன்னிதானத்திற்கழைத்
 துக்கொண்டுபோனார். அப்பொழுது தேவர்கள் சாக்ஷாத் பரா
 சக்தியோடுகூட ரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்கும் சகதீசனை நமஸ்
 கரித்து ஹே சகதீசா! கருணாரா! தேவதேவா! காலகண்டா!
 காமாரே! உம்முடையவரதானத்தால் கொழுத்தவனாயிருக்கின்ற
 கஜமுகாசரனும் அவன்படர்களும் பெங்களை உபத்திரவிக்கின்
 றார்கள். எங்களால் சகிக்கமுடியவில்லை; நாங்களவனுக்குத்தினந்
 தோரும் குட்டும் தோப்பிக்கரணமுஞ் செய்து அவனேவின வே
 லைகளைச் செய்துகொண்டு காலத்தை நடத்திவருகின்றோம்; அவன்
 டீசிய்ய முபத்திரவத்தைச் சொல்லமுடியாது. உம்முடைய கிங்
 கர்களான எங்களை ரகூக்கவேண்டுமென்று முறையிட வப்பொ
 முது' ஜகதீசன் தன்னருகிலிருந்த முத்தபுத்திரனான விக்களை

டெவா நஸூதீயா நிஹாஸ்யோ வாயதெஸுநாஃ || ௨௦ || தெ
 வெமடூகா காரியுநா ஹகா மஜிவாவாஸுநா || ஸீவ்யோ
 யாஹி ரிதாக்கா தித்யூகா வெ ஷயக் ஸுநாந் || ௨௧ || தெ
 மணெஸாஸுவாஜாய நிமடூதாஸுநாஸுஜ்வாஃ | ருநாயுஸு
 துநம் மகா பெந தெ வாயிதா ஸுநாஃ || ௨௨ || ததொ
 யுஃஸிஸிவ டெவாநாஸிஸுநெஸுஹ | சுநெந்யாந்யஸுஜும
 ராஜிநெகஸுதவதந் || ௨௩ || சுயாஸுநெஸுநாஸுநா ம
 ணெஸம் ஸரணம் யயம் | விநாயகஸுதொகாய ஹகா ஸ
 வ்யாஸு ஜாநவாந் || ௨௪ || யுபொய மஜிவகெண ஜாநவெந
 ஸதம் ஸிஃ | யுஜி வவீயஸா தெந ஹொவொ ரியிநா
 ஹுஸு || ௨௫ || ஹகா தம் ஜாநவம் டெவாரம் வாஹநம் ஸிசு
 யக் | ஸ வநவ ரிநிஷிகொ ராஜிந் ஜாநவொஹநிதஜாதிதம் ||
 || ௨௬ || ஹதாரிதூஸுதொ டெவா ம்வொஜாஸிவநிஜயந் |
 டொகெகெநடூஸிகெநெஸு மாகெஜெவாஸு க்ஷாஸிஸுயு
 || ௨௭ || திவெஃ வுஸநெந ஹடூராடெஜி ஹநிஷ
 ணெந்வெஸுஸுஹெஃ | ஸவநிஜி தம் மணெஸாநம்
 வஜிஜிவாடா ஜிமம் || ௨௮ || சுஸாஸி யுக் க்யுதம்
 வநிவடும் ஜாநவாயாஹம் வுஹா | சுஸுஜ்ஜாக்யு
 தெ துஹம் வராடொ டெஜி வுஸுதவி || ௨௯ ||

சுவரையழைத்து அப்பா கணேசா ! கஜமுகாசுரன் தேவர்களைத்
 துயரப்படுத்துகிறானாம்; நீ தேவர்களோடுகூடச் சென்றவனைக்
 கொன்றுவிட்டுவாவென்றனுப்பினார். தேவர்களும் விக்கிணேசுவ
 ரரையழைத்துக்கொண்டுபோய் கஜமுகன்பட்டணத்தை யடை
 கோட்டைசெய்யப் பலமான யுத்தம்நேரிட்டது. அப்பொழுது
 தேவர்களாசுரர்களாலடியுண்டு கணேசனைச் சரணமடைய வுடனே
 விக்கிணேசுவரர் கஜமுகனோடு வெகுநாள்யுத்தஞ்செய்து அவனைக்
 கொன்று தேவர்களைரக்ஷித்தார். அப்போது தேவர்கள் கணே
 சனைநோக்கி நாங்களிதுவரை கஜமுகாசுரனுக்குச் செய்துவந்த
 மரியாதையை யுமக்குச் செய்கின்றோமென்று யெல்லோருங் குழ்
 ந்தோப்பிக்கரணமும் செய்து நாளிகேரம் மோதகம் முதலா
 னதுகளாலவரை யாராதித்தார்கள். பிரகு தேவர்களவரை

வீரவம் க்வுதனியள டெவ கும்புநம் நநெநாஹதிழு | யெ கும்பு
 னி ஜநாஸெஷு ஸுஜீஷ்டம் ப்ரபஹ ஹோ || ௩௦ || மஜவகூஸா
 ரஸ்யாஸு ஸெநாநாம் வதயொஸுராஃ | வவபுதெஷுஸ
 ேமெஷு விவிநெஷுவி வாஸதெ || ௩௧ || தாநு ஹகூ
 நஸுஹம் கீயபும் ேமநீநாஹ க்யபா ப்ரஹோ | ஹதி ஸம்ப்ரா
 யிபுதொ டெவொ விஸுஸாஸுரவாஜவாந் || ௩௨ || உகூ
 தயாஸிதி வயம் ப்ரெஷயிகூா டிவம் ப்ரதி | சஸுராநஸிநி
 யயாந் ஸம்ஹதபுமெவக்யுரெ || ௩௩ || வீகூா ஸுணாந்
 தஸாஸிம் நிஜுமெ ஸாமரெஸுராந் | டிஷ்டாஸிநியயாந்
 ஹகூா ஜமம் ேகூா யயாவாஸு || ௩௪ || ஸாமராந் வத்ராயி
 க்யாஸு ஹகூா ஜீவாநாந்வி | வவபுதாவாலிநொ வொ
 ரா நஸுராந் ஸ ஜவாநய || ௩௫ || சுரணுவாலிநஸாவி
 க்யுதாயெபூஸஹி ஜிநாயகம் | சுயாவி ப்ரத்யஹம் ராஜநா
 ணெ கும்புவிசு க்விசு || ௩௬ || சுபுரளஷீசு ப்ரத்யுஷஸுஸம்
 ஹாஹர்வாநிதி டாநவாஃ | வனவரீகெசுாஸரீநாநா ஜீஷீணா
 ரீநிகம் மதம் || ௩௭ || விநாயகஸாந் வபுஹ கூஸள டாநவஜ
 த்யுவி | தெ ப்ரொஹுமேபுநயஸுந்தா டாநவாஃ | கெவந ப்ர
 ஹோ || ௩௮ || ேநிராஹ்வாஸு திஷ்டி டிவாகாஹெத்யு ஸவபு

நோக்கி இதுமுதலும்முடைய சன்னிதானத்திலெவர்கள் குட்டிக்
 கொண்டு தோப்பிக்கரணம் போடுகின்றார்களோ அவர்களுடைய
 விக்கினங்களை விலக்குக் காரியங்களைக்கார்க்கவேண்டும்; தவிரவும்,
 தீவுகளிலும், மலைகளிலும், சமுத்திரத்திலும், காட்டிலுமசுரர்கள்
 வசிக்கின்றார்கள். அவர்களையுங்கொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்
 திக்க அப்படியே யாகட்டுமென்று கணேசன் சமுத்திரஜலத்தை
 துதிக்கையினால் வாரிப்பானம்பண்ணிச் சமுத்திரத்திலுள்ள அசு
 ரர்களைக் கொன்றுவிட்டு மலைகளிலுள்ளவர்களையும் வனங்களி
 லுள்ளவர்களையுங் கொன்று மறுபடியுஞ் சமுத்திரத்தைப் பூர
 ணஞ் செய்தார். இவ்விதமாக அசுரர்களை வதஞ்செய்துங்கூட
 பிரகொருகாட்டி லுதயகாலத்தில் ஹா! ஹா! அசுரர்களெங்க
 ளைக் கொல்லுகின்றார்களே யென்றலரும் முனிவர்களுடைய சப்
 தத்தைக்கேட்டு அங்கேசென்று என்னவென்றுகேட்க அப்போ
 தங்குள்ள முனிவர்களவரை நோக்கி ஹே! தேவா! பகலி

தம் | சுஸூலிஸஹ டெவெஸ ஹஜ்ஜுஸூநிஸாஸு தெ
 || ௩௯ || தாநவிஜோ வயம் டெவ போயாந-டுவாநு விநாயக |
 தெ ஜடாஜீணுமொவெதா ஹகுதிஹகுஷிதவிமுஹாம் || ௪௦ ||
 ஜவஜ்ஜாநவராஸூநா யக்ஷுஜெ வெடிவாஃகாம் | தவனவ டா
 நவா ஹகுக்ஷா ராத்ராஸஸூஸு ஹிம்ஸகாம் || ௪௧ || நாரடி:—
 ஐதி முகூபா வஹஸுஷாம் ஸிதம் க்ருக்ஷா விநாயகம் | ஜோந
 ட்யுஷ்ட்யா நிர்நக்ஷாய டாநவாநுஷிர-டுவிணம் || ௪௨ || ஜவாந
 வஹ-டாநு விவிநெ நிஸூஷம் டாநவாநுஷ | ஹக்ஷா நிஸூ
 ஷஜீவீதாநு யயள கெகௌஸவவ-டத்யு || ௪௩ || தஜாரொஹ
 ஜிஸக்சேதாநயம் வஸூஜாஜாம-டுவிடிபா | சுநவதம் ஹஜீனம் வெ
 வீக்ஷு நநீ வஹொஸு-வீக் || ௪௪ || விவெஸூர ஜஹாவாஹொ
 ஸுஹஹத்யாஜிவாவிநாட்யு | கெகௌஸவவ-டதஸூஜ-டூ
 மெ நாவி மதி: கூவி || ௪௫ || கிணு ஸாஜாதநாம் டெவ
 ஹக்ஷாநாஜெவ வெ மதி: | கூஜீஜோநவஸாஜிவம் ஹக்ஷா
 ஸூரொவொ-வவி வாதக்யு || ௪௬ || ஃஷிவெஷயராணாம் கூ
 ஸம்ஹாரொ டநுஜாதநாட்யு | கூஷிஜாநவஸு-டுஜெவ ஹதவா
 நவா வெ ஜிஜ்யு || ௪௭ || தஸூதஸூ ஹஹத்யா கூர ஜநுயா
 த்யுவி டெவவட்யு | ததம் கெகௌஸவவ-டு தெ மதிநடூவி
 ஸாஜாரொ || ௪௮ || தநிவ-டதி காராஷு கூர யஜுஜாந-தவொஸ
 வாக் | வஸூஜாயாஹி டெவெஸ கெகௌஸவவ-டு ஜோ || ௪௯ ||

லெங்கனோடுகூட முனிவர்கள்போல் வசிக்கின்றார்கள்; ராத்திரி
 யெங்களைக்கொண்டு தின்னுகின்றார்கள்; அவர்களை நாங்களின்னா
 ரென்றறியோமென்று சொல்லவப்பொழுது விக்கினேசுவரர் வீழ்
 திருத்திருக்கூந்தரித்து வேதபாராயணஞ் செய்துகொண்டுத்தியா
 னஞ் செய்யுமசுரர்களை ஞானதிருஷ்டியினாலரிந்து கொன்றுவிட்டு
 கைலயங்கிரியைபடைந்து உயரே ஏறவழிதெரியாமல் வளைத்து
 வருஞ்சமயத்தில் நந்திகேசன் கண்டு ஒ விக்கினேசா! பாபிகளாலி
 ந்தக்கையிலேற முடியாது; நீர் முனிவேஷத்துடன் கூடின அசு
 ரர்களை வதைக்கும்பொழுது அவர்களுடைய மத்தியில் தவஞ்
 செய்து கொண்டிருந்த வொருமுனிவரையுங் கொன்றபடியாலும்
 மை ஹத்தி துடர்ந்துவருகின்றது. ஆகையாலும்மாலிந்தக் கைலை
 யிலேரமுடியாது; பிரம்மஹத்தியை நிமிருத்தி செய்துகொண்டு

வரக்கடவீரென்று சொல்ல அழைக்கேட்டு வீக்கினேசன் பாரத வருஷத்தை யடைந்து முனிவர்களைக் கூட்டி வைத்து அவர்களை நோக்கி ஓ முனிவர்களே! அதிசீக்கிரத்தில் பிரம்மஹத்தி நிவிருத்திக்கு முபாய மென்னவென்றுகேட்க முனிவர்களுமவரை நோக்கிப் பிரம்மஹத்தியானது சீக்கிரத்தில் நிவிருத்திக்கமாட்டாது; யக்ஞதான்தவங்களால் கிரமமாகத்தான் நிவிருத்திக்குமென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது வீக்கினேசன் மனவருத்த மடைவதைக் கண்டு வேதவியாசர் அவரை வணங்கி ஓ கணநாதா! சர்வஞ்ஞான நீரோன்றுமறியாதவர்போலிப்படி யெங்களைச் சோதிக்கலாமா? உமக்கேதுஹத்தி? ஆனாலும் லோகநடவடிக்கையை அனுசரிக்கின்றீர். ஆகையால் நான் சொல்லுகின்றேன். எப்பேர்ப்பட்டபாபமும் நமது குலதெய்வமான சுகதீசனுடைய அனுக்கிரகத்தால் நசிக்கும்; ஆகையால் சித்திசேஷத்திரமான வேதவந்திவிருக்கின்ற ஆதிசேதுவில் ஸ்நானஞ்செய்து விங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து ஜகதீசனனுக்கிரகத்தையடைந்து முன்போல் கைலாயில்

ஸுமணுஸ்யபாவபுஷம் உ மாருதலுமகொடியம் | ஸுமணு
 னி வெடிவிவிநெ ஸக்யக் கொடியாமிஜிநாசு || ௫௯ || கொ
 பிஸாநாசு கொடிமுணம் பண்ணுராஸிஸு வபுதெ | தஸூ
 ததெத் விவெஸ ஸாக்ஷா கொடியாமித்ருயீவநெ || ௬௦ || விஜ
 ப்ருதிஷ்டா க்ருக்ஷாஸு ஸுமாதா லீதக்யஷ்டம் | லெக்யாஸவ
 வபுதெ ஸூரிந யயெஷ்டம் விஹா ப்ருஹா || ௬௧ || ஐதி ஸூ
 ஸவஸுஸுக்ஷா ஸூஸெந மணநாபகம் | ஸஹாதெயு துமி
 னி ப்ராப வெடாரணு ஸுபாவநு || ௬௨ || ஸஜலபநு
 வபுக் ஸூக்ஷா யநுஷ்டாமி மணஸூரம் | வியதவாவ
 ஸுமாதா ஸூஸாதிஸுமிஸுஹ || ௬௩ || ஸுஹநக்ஷத்ருஸம்
 யுகெத ஸுஹநுதெத்ருவிஜிதாஹபெ | விஜம்ஸுஸூபயாரோஸ
 ஹுதெஸஸு பஸிநெ || ௬௪ || ஸுஷாபயவதொ ரா
 ஜந வெடாரணு ஸிவஸுநெ | விவெஸஸூவிதம் விஜம் ப்ரு
 ஹஹத்ராபுஸானபெ || ௬௫ || ஸெவதாம் ப்ருஹஹத்ராதிவா
 பஸானி க்ருக்ஷாஸு | யஸு வெடிவநம் ப்ராபு யநு
 ஷ்டாமி நிஜித || ௬௬ || விநாபகெஸூரம் வஸுக் ஸ
 வபுவாவவிவஜிதம் | ஐஹ ஸூக்ஷா தஹாலொமா நநெ ஸிவ
 வதம் ப்ருஜெக் || ௬௭ || சுய ஸூஸாதிஸுஹிதொ விஸூராஜோ
 நஸூரம் | ஸுமிதம் ப்ருஜயாரோஸ ஷோபஸெ ஸுபவார
 கெக் || ௬௮ || க்ருஷீந விஹாய ஸூஸாதிந ப்ராபு கெகா
 ஸிநிநா || விதரள ப்ருணிவத்ருய வாபுதீவாரஸூரம் ||
 || ௬௯ || தாஹாம் ஸுமாதொ ராஜிஸுஸு ப்ருத்ருதிகெ
 தயொர்விணவம் விவெஸஸூரஸூரானபு ஹஹத்ரா த்ருயீவநெ || ௭௦ ||

வசிக்கலாம். ஆதிஸேதுவின் மகிமையை யாரால் சொல்லமுடியு
 மென்று தெரிவித்தார். உடனே கணநாதர் வியாஸர்முதலான
 முனிவர்களோடுங்கூட தனுஷ்கோடியையடைந்து ஸ்நானஞ்செய்
 து அமிருதலிங்கத்திற்கு மேல்பக்கத்தில் லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்
 டைசெய்து பக்தியுடன் பூஜித்து ஹத்தியை நிவிருத்திசெய்து
 விட்டு முனிவர்களோடுகூடக் கைலையையடைந்து தேவியினாலும்
 சசனாலுமாதரிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சுகமாகவஸித்தார். மாந்தா
 தாவே இப்பேர்ப்பட்ட சேதுவில் ஸ்நானஞ்செய்து விராயகலிங்
 கத்தைத் தெரிசித்தவர்கள் சகலமான பாபங்களிலின்றும் நீங்கி

இஸ்துஸாநாதிநஷ்டாஹுதயா விஜயதிஷ்யா || ௭௦௭ ||
யஸூகி ராஜந் ப்ருதிகாநநெந்ஷிந் ஸ்ரீராஜஸெதள சநாஜ
ஸு ஹத்யா | தஅஸஜாதாஃவிதரஸஸிஸாஃ கீவனிஸம்ஹாஃ
கிவ யாதி ஸெஸெ || ௭௦௮ || ஹகாஹி தாதம் ஜநந் வ ம
கா வீகாஸாஸாஃ ஹநெந்ரொஹத்யா | ஸ்ரீராஜஸெதள
ப்ருதிகாநநெந்ஷிந் விஜஸ்தவாஸஸிவயொககெதி || ௭௦௯ ||
யஜதாஸு டாநாதி தவாஸி யொயா நுதெதய தததயகாஃ
கூதினொ யெ | ஸாஹாஹி ஸெதள ப்ருதிகாநநெந்ஷிந்
விஜஸ்தவாஸஸிவயொககாஃ || ௭௧௦ || நிஜெ யொகெஷ்வி
யெஷுதீயெஷுஷிஷ்வாவொஹிந்ரொஹத்யா | ஸ்ரீராஜ
ஸெதளப்ருதிகாநநெந்ஷிந் விஜஸ்தவாஸஸிவயொககெதி ||
|| ௭௧௧ || யஃ கீதயந் வாஹி தோதிஸெதம் டெஸாஹொ
வாவாஸுஷஸாஸாஜந் | ஸஸாநகாயஸாஸாஸிஸாஸுஷஸு
யயாதெய ந ஸஸ்யொஹத்யா || ௭௧௨ ||

இதி ஸ்ரீஸாநெ ப்ருராணெ ஸநதாஸாஸஸிஸாஸா
கெஷத்யவெணெ உவரிஸாமெ வெஹாஸாஸிஸாஸா
ஸெதாஸுஷஸுஷிஷ்வாவொஹிந்ரொஹத்யா
விஜெஷுஷஸுஷிஷ்வாவொஹிந்ரொஹத்யா
|| ௭௧௩ ||

புக்திமுத்திகளை யடைவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆதிராம
ஸேதுவில் ஸ்நாநஞ்செய்து பிதிருக்களின் பொருட்டு சிரத்தா
திகளைச்செய்தால் பிதிருக்கள் நரகத்தில் நின்றும் வெளிவந்து
திவ்வியபோகங்களை யனுபவித்துக்கலையங்கிரியில் பிரம்மஞ்ஞா
னத்தையடைந்து கைவல்லியத்தை யடைவார்கள். மற்றதீர்த்
தங்களில் விலகாத மகாபாபங்களுமாதிரிசேதுவில் நசித்துவிடும்.
இந்தச் சேதுவில் ஸ்நாநம்கிடைக்காதவர்கள் ஸ்நாநஞ்செய்யுமி
டத்தில் சேதுவைநினைத்துக்கொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்தாலும் பலத்
தையடைவார்கள். இதைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும்
பாபம்விலகிப் பவமறுவார்களென்று நாரதர் சொல்லிமுடித்தார்.

ஸுனத்குமார ஸம்மிதையில் ஐம்பத்தியெட்டாவது அத்தியாயம்
கணேசசரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய ஸ்கொநஷஷிதரோ஽யா ||

நாரதஃ— வுநாநுக் ப்ருவக்ஷாதி ஸெதூதீயுஸ்ய
வெவவ்ய | ஸுணுஷாவஹிதொ ஹுக்வா யபேகாராயு
ஸிஷிஷ்ய || ௧ || ஹெஹயெஷு வுநீ காவிநாநா ரோஹஸுநீ
ஸுஹா | ஸவயுகக்ஷணஸம்பஹா ஸொரோநயவிவக்ஷுநீ || ௨ ||
சுஸி ஸா ஸொஹதெ தீயும ரெவாரோநித்ய ஹுவதெ | 3
நாகிநீம் ஸரோநித்ய யயா ராஜிந வுநாராயம் || ௩ || தஸ்யாம்
கஸிஷஹுகிஷாஜா க்யுதவீயு ஹி த்ருதம் | ஸ விரம் வாய
யாரோஸ விதெவ ப்ராணிநொ஽விநாநு || ௪ || ஸாஸதஸு வி
ரம் வ்யூம் நாவுக வுதொ ரீஹீவதெ | சுயாஸள க்யுத
வீயுஸு ஸரோஹுகிஷ ரோநீஸுநாநு || ௫ || யயா வுதொ
ஹெவநஹ்யம் தரோவாயம் வஷுநு ரே | ஹி வப்யுதெ வி
பூம் ப்ருத்யுநுஷுநிஷுஷுவாம் || ௬ || கெஷிஷுஜெந
வாதுஸ்யா ஷித்யுநுஷுஷுநதம் வரெ | தவொலிரெவத

ஐ ம் ப த் தோ ன் ப தா வ து அ த் தி யா ய ம்.

நாரதர் மறுபடியும் மாந்தாதாவை நோக்கி மாந்தாதாவே !
ஸேதுவின்வைபவத்தைப்பற்றி வேறொருவிசித்திரமான சரித்தி
ரஞ்சொல்லுகின்றேன் கேளும்; என்னவென்றால் ஹேஹயதே,
சத்தில் சகலலக்ஷணங்களும் பொருந்தியதாயும் நர்மதாநதிக்கரை
யிலமர்ந்ததாயும் மாகேசவரீயென்று பேர்பெற்றதாயும் சந்திர
வம்சத்தரசர்களுக்கிருப்பிடமாயுமுள்ளவொருபட்டணமிருக்கின்
றது. தேவகங்கையின் கரையிலமர்ந்தவமராவதிபோல் விளங்கு
கின்ற மாகேசவரியிலிந்திரன்போல் மகிமைபொருந்திய கிருத
வீரியென்றொருவரசனிருந்து அரசுசெலுத்திவந்தான். அவ்
வரசனுக்கு வெகுதூரம் புத்திரனில்லாமையினாலவன் முனிவர்க்
ளையழைத்துத் தனக்குப் புத்திரனுண்டாவதர்க் குபாயமென்னு
வென்றுகேட்க அப்போதவர்களில் சிலர் யாகத்தினால் புத்திர
னுண்டாகுமென்றும், சிலர் தானத்தினாலுண்டாகுமென்றும், சி

தய ஸ்ரேத்யுஞ்ஞாநுஷயொவரொ || ௭ || தயுக்ஷா நயவதி
 ஸாஸ்து ஸாஸ்தா ஸ்ரேத்யுநயவ | ததஸ்கார வெயதம்
 வுத்ராபுதம் நயவஸததீ || ௮ || யதெஜேத டுதொநெ ஸ்வொ
 ஹிஸ நெவ நெவெ ஸுதம் நயவம் | உவொயெய் வுஜேயா
 யதெத நீதாஹ்யம் ஹ்யதெ நயவம் || ௯ || உதி நியித்யுஹி
 வாவ ஸிநம் ராஜ்யம் ப்ரஸாஸவ | க்யுதவீயதம் கதாவிதம் ப்ர
 மயாகளதகீ நயவ || ௧௦ || வயவெடயநஸீ தாந கண்ணீ
 கவயீ ஸரீ | நிஷதீ வாவதோதாய ராயதோஹ்யவீயதவாந ||
 || ௧௧ || உதாநஜஸ்வொவெதொ விவெஸவநதேததீ | சுத்யு
 னதவநயாபவாடிவெரொவஸொஹிததீ || ௧௨ || நீவெவெஸதீ
 ப்ரவ்யம் ஸிவஹ்யாப்யுதேமாகுமதீ | சுதொதவாவிதாயுக்ஷம்
 யுக்ஷம் வநநதீஸதெதீ || ௧௩ || தத ப்ரவீஸ்ய வநம் ராஜா வி
 ஜஹார ஸ ஹெஹபம் | விநுதீ உயயெஹம் ஸ தததத
 ஸுரஸுத || ௧௪ || யயள க்யுதேன ராஜாஸுள ஸதீவம் ஸ
 ஹ்யுஹிததீ | தத விதாணி ரஜாணி வஸ்யுந ராஜா உவா
 ரஸம் || ௧௫ || ததஸஹ்யமிரள ராஜா க்யுதவிதஹொ நயவ |
 ததஸுத ததாநெயாப்யம் யொமிநம் வெதவாரமதீ || ௧௬ || ஹ

லர் தவத்தினால் புத்திரலாபமென்றுஞ்சொன்னார்கள். அப்பொ
 முதரசனவர்களுக்கு வெகுவிதமரியாதைகளைச் செய்தனுப்பிவிட்
 டு யாகதானதவங்களை யனுஷ்டித்தும் புத்திரனுண்டாகாமையி
 னால் நமக்குப் புத்திரப்பிராப்தியில்லையென்றுநிச்சயித்து நீதியாய்
 ராஜஜியபரிபாலனஞ் செய்துவந்தான். அப்பொமுதொருக்கால
 ரசன் கவசம்பூண்டு கீரீட குண்டலங்கள் தரித்து வில்லைவகித்துத்
 தோளிலம்புராதூணிகளை மாட்டிக்.கட்கங்கிரகித்துக் கச்சை கட்.
 டிக்கூட்டிலுடையறுவாளைப்போட்டுக்கொண்டு தேரிலேரி நான்கு
 வகை சேனைகள்சூழ வேட்டையில் விருப்பங்கொண்டு வந்ததைய
 டைந்தான். கறுமுகில்போல் கருத்து மலைகள்போல் பருத்துயர்ந்த
 மரங்களடர்ந்தும், சிங்கம், புலி, கரடி, காட்டுக்கிடா, கலைமான் முத
 லானமிருகங்கள்சூழ்ந்தும், சாதுக்கள் சித்தம்போல்சுத்தமான ஜல
 டுடைய நதிகள், குளங்கள், வாய்க்கால்கள் வியாபித்துமிருக்கும்
 வரங்களிலங்கங்கே வேட்டையாடி முடிவில் ஸஹியமலையை
 டைந்தான். அவ்விடத்திலொரு குகையில் தலையில் சடைதாங்கி

ஸோப-குவிதஸ்வபூஜம் த்ரிபுணாஜிதஸ்குபு | ருந்திராக்ஷ
 ரோயபா ஜீவம் ஜடாவி ருபயக்ஷித்ய || ௧௭ || வ்யாவ்ருக்யே
 வரம் . ஸுபம் வதுலாஜிதவாஸஸ்ய | க்யுஷாஜிநெ ஸரோவீ
 நம் யொமவடாமிதம் ஸுஹ்ய || ௧௮ || வீராஸநஸ்ய ய்யாய
 த்ரிபெபாநீலிதயொவந்ய | ஹாவயனம் ஸடா விஸ்வரோத்யோத்யம்
 ஸநாதந்ய || ௧௯ || டிபுஷ்டாநந்ரஸரோவிஷ்டா நநாரோஸள ந்ய
 வொத்யே | தம்யொமிவயபும் டாநம் வா உஷாயொஷாய ஸம்
 ஸ்ரோக || ௨௦ || தஸ்யபம்மேநிமேஷ்யாநிசுஸம்வயபுஷ்ய
 த | டித்யோத்யே— ஸாமதந்தெ நரபெருஷ ஸுவெந ஸ்யீய
 தெ கிமே || ௨௧ || குஸலிந்யே ப்ரஜா யுஷ்டெஸீயாஃ குஸ
 மம் யந்ய | கிமேநகாயபும் தெ தித்யேவெ வடிஸ்ய தக் || ௨௨ ||
 ஸாயபாஜிஹ திமேஷ்ய வடிஸ்யத் ததொவடி | க்யுதலீயபு—
 க்யுபயா தவ யொமீ ட்ய குஸமம் ஸவ்யத்யு நம் || ௨௩ || கிஷ்வம்
 த்ரிஹ ஸொகாத்ய ஸ்ராரணம் க்வாம் ஸரோமதம் | யஜ்ஞடாநதவொ
 ஹிஸ்வய்யுடாயாஸஸ்ய நெ மெந || ௨௪ || ஜாயதெ யெந வம்
 தெராத்ய தமேவாயம் வடிஸ்ய நெ | ஹிநாரோஜ்ய வயஸ்யுக்ஷா
 டித்யோத்யெயொந்யவீஹம் || ௨௫ || ராஜந் கெகொஸஸ்யுஷ்ய

மேனியில் வெண்ணீர்பூசி யங்கங்களில் ருத்திராக்ஷங்களணிந்து
 புவித்தோலுடுத்தி மரத்தோல்போற்றி மாந்தோலில் யோகபட்
 டங்கட்டிக்கொண்டு வீராசனத்தோடு வீற்றிருந்து விமலமாய் வி
 யாபகமாய் சத்தாய் சித்தாயானந்தமாய் விளங்கும் தனதாத்மஸ்
 வருபத்தை யரைக்கண்முடித் தியானித்துக்கொண்டிருக்குந் தத்
 தாத்திரேயரைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து மயிர்சிலிர்த்துப் பக்தியினால்
 பரவசமாகித்தண்டம்போலடிக்கடி நமஸ்கரித்தான். அப்பொழுது
 தத்தாத்திரேயர் அரசனைநோக்கி யரசனே ! குசலமா? நல்வரவா?
 பிரஜைகள் செளக்கியமா? என்னிடம் வந்தவரலாறென்ன? என்று
 வினவ வப்பொழுது கிருதவீரியன் மகானுபாவா தங்களுடைய
 வனுக்கிறகத்தா லெல்லோரும் கேஷமம்; ஆனாலும்நான் புத்திர
 னில்லாமையினால் வருத்தமுற்றுத் தங்களைச் சரணமடைந்தேன்.
 எனக்குப் புதல்வனுண்டாகும்படி யனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று
 பிறார்த்திக்க வப்பொழுது தத்தாத்திரேயரரசனைநோக்கி மன்னவ
 னே கைலையங்கிரியின் கொடிமுடிபைத் தரிசித்தாலுமக்குக் குழந்

ஊர்கொநஷஷிதரோஜ்யாயம் || யஸ்யஸுத்ரீ ஸ வஸ்யோஜயி
 வுத்ரம் கெயாஸஹஸுநாசு || ௨௬ || வஸ்தெ நாதுஸநெஹ
 ஸாரஸொஹவத்யபுயா | க்யுதவீயபு: - கயம்ஸஸாரஸொ
 ராஜாஜஷ்டாகெயாஸவவபுத்ய || ௨௭ || கயுத்ரோஜயிவஸு
 வுத்ரம் துதெத அக்து கெயுபுலி || ௨௮ || துதாதுயம் - ஸாரஸொ
 நாஜ ராஜஷ்டி ரநவதெயா வஸவஹ || ௨௯ || வுத்ரா
 யீபு ஸொஜயி ஸஹ்வாப வாரா ஹவபுஸஸம் கெயிபு |
 ஹவபுஸா: ப்ராஹ தஹவஹ நாஸி தெ ஸனதி நபுப ||
 || ௩௦ || க்யுதா: வஹவபுஸஸ ராஜிவ விவதா யெநவஸயா |
 துதாவா ஹவத்யுஸு கெயிவ ஜநதி வஹவதெ || ௩௧ || கெ
 யாஸஸிவரெ ஹவஷ்ட தவ வுத்ரா வஸிஷ்டி | வஸ்யாநாஜ
 வி நாஜ்ணா கெயுத்ராணாம் நுணாம் தயா || ௩௨ || கெயாஸ
 ஹஸுநாசு வுத்ரபுராவிரித்யுலிஹி த்ருதி: | ததி ஹவபு
 ஸஸ்யுக்ஷா வஸநம் ஸாரஸொ நுபம் || ௩௩ || துதெவ ப்ரா
 யீபுயாஸவஹயா வுத்ர காமக்ஷயா | ஸாரஸம் - காலஸ
 கெயாஸஸிவரம் காலம் கெயுஷஜநுஹாக் || ௩௪ || கயம் துத
 ஹஸுநம் கெயுஸ்யா கெயுநகெநாவி கெயு கெயு | கஸ்யுஸாஜா
 ஹயா வுத்ரீ வஸயம் கயா தயா காரம் || ௩௫ || ஹவபுஸஸம்

தைபுண்டாகும்? சுரசனென்கிற வரசனுக்குக் கைலையின் கொடி
 முடியின் தெரிசனத்தால் குமாரனுண்டானென்று சொல்லவப்
 பொழுது பூபதியானவனதெவ்விதமென்று வினவ முனிவன்
 ஹேஹயனைநோக்கி யரசனே முன்காலத்தில் சுரசனென்கிறபூபா
 லன் புத்திரனில்லாமல் தூர்வாஸமுனிவரை யடைந்து ஓமகாமு
 னிவரே எனக்குப் புத்திரனுண்டாகு முபாயத்தை யுபதேசிக்க
 வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வப்பொழுது தூர்வாஸவானவரச
 னே! நீர் முன்ஜன்மத்தில் கன்றுகளுக்கு பால்விடாமல் கட்டி
 வைத்தபாபத்தினால் புத்திரனில்லாமல் போய்விட்டது; உமக்கிந்த
 ஜன்மத்தில் புதல்வன் கிடையாது; அப்படிக்கிடக்க வேண்டுமே
 யானால் மலடிக்குக்கூட மகவையளிக்கும் மகாகைலாஸசிகரத்தைத்
 தெரிசித்தால்ப் புத்திரனுண்டாகுமென்று சொல்லவப்போதரசன
 வரைநோக்கி முனிவரே! மனுஷியான வெனக்கெப்படி கைலாஸசி
 கரதெரிசனங்கிடைக்கும்? அதினுபாயத்தையும் தாங்களே வுபதே

[illegible]

கச் சொல்லுகின்றேன்; ஆதி, வியாதி, வருமை, ஜநநம், மரணம் முதலான கஷ்டங்களை விலக்கிச் சுவர்க்கம் முதலான பதத்தையு மாதிரிசேதுவளிக்கும்; ஆகையால் ஹேஹயமகாராஜனே! நீ துரு சாப் வீதவநஞ்சென்று தனுஷ்கோடியில் ஸ்நானஞ் செய்யக்கட வாய்; புத்திரனும் மற்றுமுள்ள சம்பத்துமுனக்குண்டாகுமென்று சொல்ல வப்போதரசன், முனிவரை வணங்கி யனுமதிபெற்றுக் கொண்டு வேதவநஞ்சென்று தீர்த்தயாத்திரைகளை யனுஷ்டித்துச் சேதுவில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து வெள்ளி முதலானவைகளை ஷேதியர்களுக்குத் தானஞ் செய்து வேதவநேசன் சன்னிதானம் வந்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்தஞ்சலி செய்துகொண்டு ஸ்துதித்தான். அதெப்படியென்றால் :- நித்தியாநந்தராயும்,

விபுவாயும், ஆதியந்தமற்றவராயும், சகலஜகத்திற்கு மதிஷ்டான
மாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கின்ற வேதவநேசனை நமஸ்கரிக்கி
றேனென்றுவெகுவிதமாகத்துதிக்க, அப்பொழுது ஜகதீசனாவிந்
பவித்து வேண்டியவரத்தை வரிக்கலாமென்று சொல்ல ஹேஹய

ஸ்துதாயெபூரணம் வெஹாரணயிநாயக | ஸவ்யக்ஷணஸம்ப
 ன ஸெஜிஸாவிஷுஸனிஹ || ௬௫ || தவ ப்ரஸாஜாஸு வுத்ரா
 ரெ ஹுபாஅம்ஸவிவக்யம் | தீத்யுதம் ஹவீயம் யஸோத்ரதேத
 லிநெஜிநெ || ௬௬ || வந்தெதஸ்யுக்கெவயம் ப்ரயஜ்ஜம் டிபாமி
 யெ | ஐதி ஸம்பூயித்யஸம் ஸுஜாஹ ப்ரஹஸந்யவ ||
 || ௬௭ || ஸிவம்— விஷுஸிகயபா வுத்ரா ஜாயதெ ஜீவீஸாஜ்
 தம் | ஸஹஸ்யவாஹுனி யுகெஷ்ய ஜைநா ஜைநாஸாயம் ||
 || ௬௮ || யஸெந்யுதர ஜெஸ்த டித்யுக்ஷஸலிரொஹிதம் |
 ராஜாஜயீ ஸவாரம் ப்ராவ க்யுதாயெபூநானாராதநா || ௬௯ ||
 சுத்ராதரெ ஜீவீவாய வெகுகுணெ விஷுஸனிபா | ஸுடி
 ஸுநஸு ஹவாநு ஜெநஸ்யுவ ஜீவித்யபக || ௭௦ || சுஹஜேவாஸு
 ராநு ஹமி திரிதம் கிய வெஹரிம் | ஜாஜெத ஹதூ ஜஸுரா
 நாயம் விஷுஸிதி க்ஷணம் || ௭௧ || தஜாஸப ஜீயம் ஜீகாஸா விஹ
 ஸ்யாஜம் ரஜாவதி || ௭௨ || சுதஸம் ஜாநுஷீம் யொநிம் யாஸ்யுஜெவ
 ஜீகாஜயா | ஐதிஸவஸு ஹவாநு ஸுடிஸுநஸஜாஹயம் ||
 || ௭௩ || ப்ரணிவத்ய ரஜாகாநம் ஸாவாநம் ஸஜீயாஜத | ஹரி
 ரவ்யாஹ தம் ராஜிந க்யுதவீயுஸுதொ ஹவாநு || ௭௪ || ஹு
 க்ஷா ஸஹஸ்யவாஹுஸு ஸஹஸ்யாரொ யதொ ஹவாநு | ஐ
 ஷுராஜாம் வஹுனி யஜெஜெஜ்ஜமஸுஸாரக்ய யஜேதம் || ௭௫ ||

னுமீசனைப்பணிந்து விஷ்ணுவுக்குச்சமமான புத்திரனைக்கொடுக்க
 வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச்சகதீசனவனைநோக்கிச்சகதந்தரியா
 மியான விஷ்ணுவே வெருவம்சத்தாலாயிரங் கைகளோடுகூட
 வுனக்குப் புத்திரனாக ஜனிக்கப் போகிறாரென்று சொல்லிவிட்
 டந்தர்த்தானஞ்செய்தார். அரசனுமனுக்கிரகம்பெற்றுத் தனது
 பட்டணத்தையடைந்தான். இந்தச்சமயத்தில் சக்கிரதேவன் நா
 மே அசுரானேசம்ஹாரஞ்செய்கின்றோம், ஹரியானவர் நிமித்த
 மாத்திரமென்றுகர்வங்கொள்ள ஹரியதையறிந்து என்முன்னே
 கர்வங்கொண்டபடியால் மானுஷஜன்மத்தை யடையக்கடைவா
 யென்றுசபிக்க வப்பொழுது சுதர்சனம் பயந்து நடுங்கிக்கொண்டு
 சீர்பமோசனத்தைப் பிரார்த்திக்க வப்பொழுதுநாராயணன் சுதர்
 சனத்தை நோக்கிக் கிருதவீரியனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்து யா

தது ஸூபூயவாஹம் கீகிபு சினை ராம் வுந ராவூஜ | ஊதூ
 ஜெவொழயவவாங் ஸுடிஸுநஸரோஹயு || எசு || வெடார
 ணெஸுவரதம் கா துலீயபூஹயொழவசு | வனவம் ஸுடிஸுந
 நம் விஷுங்குதவீயெபூ நரெஸுரம் || எசு || ஸுதரோவநி
 சிஜூஜள யநுஷொடூரம் துயீவநெ || எசு || யஸூதி ராஜந்
 பூசிகாநம் தஜாஸாடி கொடூரஜிதிகியுசுதம் | ஸவம்ஸ
 கொடூர ஸஹ ஸ ப்ரயாதி ஸ்ரீஸம்ஹயொகம் ஸிவஸா
 சிராநுவம் || எசு || யெ யெ து ரோஹாதேஜிதீவ்ஹி ஜெ
 வஸு வாமெ ஸடிஸி சிஜாநாடி | யெவாவிஸுணனி
 வதெ ப்ரயானி ஸம்ஹாஸுகாஸம் ஸகமெஸவமெபு || எசு ||

ஊதி ஸ்ரீஸூரெ வுரானெ ஸநதுரோஹஸம்ஹிதாயாம்
 கெததுவெணு உவரிஹாமெ வெடாரணுரோஹாதே
 ஸெது தீரவெவெகூ தவீயபுஸுபுதபூவிகுயநனாசி
 சுஷுதகவாரிஸடி தரஸத தஜோஜ்யாயம் ||
 ஊதெகொநஷஷிதஜோஜ்யாயம் ||

ஸநதுரோஹஸம்ஹிதாயாம் வெடிவநரோஹாதே
 ஸ ர வ டு ||

ஸ்ரீராம

கங்களாலென்னை யாராதித்து மறுபடியும் வைகுண்டம் வருவா
 யென்று சொல்ல வுடனே சுதர்சனம் சேதுவின் மகிமையினால்
 கிருதவீரியனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்ததென்று நாரதர் சொல்
 லி முடித்தார்.

ஸநத்குமார சம்மிதையில் ஐன்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்
 கிருதவீரிய சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஸநத்குமார ஸம்மிதையில்
 வே தா ர ண் ணீ ய மா கா த் மி ய ம்

முற்றிற்று.

உ

ஸிவாஹ்யாம் நமஃ ॥

ஸ்ரீ ஸூரெந் ஸஞ்ஜதஸாஹிதாயாம் சுகிவணே

வெஜாரணயோஹாத்யபாரம்ஹம் ॥

கயம் ஷஷிதரோ஽ப்யாயம் ॥

வநெந் வெடிவநெஸாநம் வநெந் வீணாவிடிநிஷிணீழ் ।

வநெந் த்யாமெஸூரம் வநெந் வீரஹத்யாவிநாயக்ய ॥

சீஹாடிவ உவாஹ— வாராணஸ்யாஜிகெ ஸூரெந விஸி
ஷெடி வாரெஸூரெ । வத்யுநம் கெவயம் விஷெநா நாராணாம் சீ
ரணாஸ்வரய ॥ க ॥ ஸயீக் ஜூநபுடிநி த்யம் ஸத்ய சீஞ்ஞம்
ஜநாடிநி । தித்யம் ஆடிஸஸாஹஸ்யம் ப்ரணவம் யொ ஜீவத்ய
ஸள ॥ உ ॥ சீஷ்ப்ரஸாடிநிஸூரம் சீரணாடிநிஷ்யூராயாஸி ।
ஸ்ரீ சீதஹாக்ஷரம் சீஞ்ஞம் ப்ரணவெந ஷஷக்யரய ॥ ஈ ॥ தித்யம்

சூதஸம்மிதையில் முக்திகண்டத்தில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்துமியம்.

அறுபதாவது அத்தியாயம்.

சூதமுனிவரானவர் நைமிசாரண்ணியவாசிகளான செளன
கா திகளேநோக்கிச்சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே ! மகாதேவர்
மகாவிஷ்ணுவைப்பார்த்துச் சொன்ன வேதவன மகிமைபை உங்
களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்; மகாதேவர் விஷ்ணுவை நோக்கி
ஜீவிஷ்ணே ! வாராணசி முதலான சிவகேசுத்திங்களில் ஒருவி
தமான நியமமுமில்லாமல் வசித்தாலும், மரணத்திற்குப் பிரகு
பிரம்மஞ்ஞானத்தை அடைவான்; இதுசத்தியம். அப்படிக்கில்லா

டுஸஸஹஸ்யம் யொ ஜவதி ஸ்ரஃயா ஸஹ ! ஸ வுநபுரணா
 டுஹஸ்யம் பிஜி ஜோநம் பிஹதூரடி || ச || பிதொ ஹஸ்யா வராம் பி
 கிம் தெந யாதி நஸாஸபம் ! பம் வுந ஸூதரூ பீயம் ஜவதி
 ஸ்ரஃயா ஸஹ || ௫ || பிதெ பிதெ பிஹாவிஷொ பிணாடிஹஸ்ய
 டெபிஸூரடி ! ஜோநம் ஹஸ்யா ஸாவிஜோநாசு ஸபாதி¹ வரபாம் ம
 திடி || ௬ || யாநி கபிஷாணி ஹாநூநி பிணாடிஹஸ்யபிஷுத !
 பிஜி ஜோநபுராநீதி சுபிதாநி பிபா தவ || ௭ || தாநி கஹாண
 வுதஸ்ய விபி நாநுஸ்ய கஸ்ய விசு ! வாவிஷாநாபிவி ஸ்ரஃயா
 விஹீநாநா ஜநாடித || ௮ || பிஹிஷம் பிணாடிஹஸ்யம் பி கெஷ
 தெஷா வதபுநடி ! வுரூ கௌஹஹொ நாபி வுஷஹொ
 வியிவொடிதம் || ௯ || காபெந வீபித ஸ்ஹி விதரம் வஹஜ
 க்ஷண ! ஹகா பிதர பிபாய ரஹா டொஹெந கௌவ || ௧௦ ||
 வெடிாரணெய யபா காபி ஹரிசுரா பிணம் மதம் ! தத வதபு
 நபிதெண ஸவாநம் வுரூஷாயபி || ௧௧ || விபிஷஸ்ய
 வாபெஹொ பிஹிஷ வரபாம் யபள || ஸ்ஹிஷதம்— பிஹ
 டெவா பிஹாவிஷம்² வாபுதீரபிணம் ஸிவடி || ௧௨ || ப்ரணெ
 வரபா ஹகா³ வபுஹெஷம் வுநபிபிஷாம் || விஷம்— வெடி
 ரணுஸ்ய பிஹாது⁴ டொதாது பிஹாபி ஸஹ || ௧௩ || தடிஷ ஹ
 வந ஹிஷி பி காராணுவிபுஹ ! ஸாஸூரம்— வபாபி தெ

தவன் ஒவ்வொருநாளும் பன்னீராயிரம் பிரணவஜபத்தைச் செய்
 தால் யென்னுடைய ஸ்தானத்தை யடைவான்; பிரணவத்தோடு
 டப்பஞ்சாக்ஷரத்தை பிரதிதினமும் பதினாயிரம்ஜபித்தவன், மர
 ணத்திற்குப்பிரகு யென்னிடத்திலிருந்து உத்தமஞ்ஞானத்தை ய
 டைந்துகைவல்லியத்தை யடைவான். ஸ்ரீ ருத்திரத்தை பிரதிதின
 முட்சிரத்தையோடுஜபித்தவனும், ஞானத்தையடைந்து பரமமுக
 தியையடைவான் ஒ மதுசூதநா ! கர்மங்களெல்லாம் நல்லசீலமுள்
 ளவனுக்குத்தான் ஞானத்தைக்கொடுக்கும்; யென்னுடையகேஷத்
 திரவாசமானது பாபிக்குங்கூட முக்தியளிக்கும். முன்காலத்தில்
 கோலாகலனென்கிற ஒருருத்திரன் தெய்வவசத்தால் காமபீடை
 யடைந்து பிதாவைக்கொன்று மாதாவைப் புணர்ந்தும் வேதாரண்
 ணியத்தில் வசித்து மரணத்தையடைந்ததால் சகலபாபங்களும்
 றுப் பரமமுக்தியை யடைந்தான். ஒ மாதவா ! கமலாலயத்திற்கு

சீஹாவிஷ்ணு வெஹாரணுஸ்ய வெஹவ்ய || ௧௪ || சுதீவபுரபாஸா
 லுக்ம் ஸுணு ஸவ்யம் ஜமயித்யு | ஸ்ரீதேவதீக்ஷஸ்ய ஸீஸூ
 நஸ்ய டக்ஷிணை || ௧௫ || ஸுமேதீரெ ஸீஸூ நஸ்ய ரவிநெ
 ராவ்யதம் ஸடா | பௌரா ஸவெதீ ஸீஸூ ப்ரவ்யெ வி
 யபம் மதா || ௧௬ || ஸீஸூ ஸஸாராருநெவண ஸீஸூ வெஹ ஸ
 நாதநாம் | சுபூதாள் பருவ்யவநதீ ப்ரவ்யுதா விஸூம் பௌநீ
 || ௧௭ || ஸீஸூநெகாருக்யாயுக்ம் ஹரெ ஹருக்யா ஸுரீரிணம் |
 புரபா ஸஹிதா ஸீஸூ வெஹாரணு ஸீஸூத்யு || ௧௮ || சு
 வாவ்ய வெஹதீயுடாவெ ஸுமேதீ ஸஸூநெ ஹரெ |
 சுபூத்யுபாஜநவிஸூநெ பாவ்யுபாஜநயோதெ || ௧௯ || ஸுநம்
 சுபூத்யுபாஜநவ ஸடா பவ்யுணி கெஸவ | பருஜயாரீஸு
 ஸுநம் வெஹாரணுயிநாயக்யு || ௨௦ || வெஹாரணுயிநா
 யோதவி ஸஹ டெவ்யா ஜநாட்யு | ப்ரவ்யுதீகரெநெதூர்
 வெஹநாநீஸிகாவதி || ௨௧ || ஸுநுதீ ஸீஸூ ஸஸூநெ ஸீஸூ
 ஸூக்யா ஸீஸூதரெ | ஸீஸூவாரணுநாயாவ்யு ஸீஸூத்யு ப்ர
 வ்யுதீ || ௨௨ || ஸீஸூத்யு தாரகம் விஷ்ணு ஸீஸூத்யுபாஜ
 ஸீஸூ | ப்ரவ்யுதீ ஸவ்யுநெகாநாம் பாரீஸு வஸூதீ || ௨௩ ||
 நாரெஹ ஸுநிரெநெவ ஸூக்யா பவ்யுணி ஸுநுதீ | ஸீஸூ
 வாரணுநாயாவ்யு புரபா பாரயா ஸஹ || ௨௪ || ஸீஸூத்யு
 துவிஸூநம் ஸஸாராருவெஹாரணு | ஸுநுதீயாராஜ ஸவ்யு

குச்சமீபத்தில் சமுத்திரதீரத்தில் யென்னுடைய பக்த்தர்களால்
 குழப்பப்பட்ட வேதவந்திலிருக்கின்ற வேதவநேசுவர லிங்கத்தில்
 பிரளயகாலத்தில் குட்சமுருபத்தோடு கூடியிருந்த வேதங்கள் சி
 ருஷ்டியினரம்பத்தில் வெளிப்பட்டு லோகசம்ரக்ஷணத்திற்காக ச
 ரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு சிரத்தையோடுகூட அரையோஜன
 விஸ்தீர்ணமும் காலயோஜனை நீளமுமுள்ள வேததீர்த்தத்தில்
 பானுவாரத்திலும், பருவகாலத்திலும் ஸ்நானம்செய்து வேதா
 ரண்யேசுவரனைப் பூஜித்து வேதாரண்யேசுவரரான என்னுடைய
 அனுக்கிரகத்தை யடைந்ததுகள். ஷண்முகனும், வேதாரண்யே
 சுவரன அனுக்கிரகத்தால் தாரகனைக்கொண்டு சகலலோகங்களுக்கும்
 சுகத்தைக்கொடுத்தான். நாரதமுனிபும் வேதவநேசனை யாரா
 தித்து அவர அனுக்கிரகத்தால் ஸனத்குமாரரிடத்தில் நின்றும் ஆத்ம

ஜோ டாவுவா நம்புஜெகண்ண || ௨௫ || யாஜ்ஜுவதெயா ஸுநிஸ்து
 து ஸாக்ஷா தீயெபு ஜெஹதரெ | வெடாரணயோஸாரம் ஹத்யா
 ப்ராத்தகாடெ ஸோஹிதம் || ௨௬ || பவபுண்யாராஜ்ய ததெஸ்ய
 வ ப்ரஸாடாஜெவ கெவதாஸ | யொதீஸரொஹவஜீஸாநநிராஜெ
 வ கெஸவ || ௨௭ || தயா மாநீபுவ தெஜெதெயீ தது தீயெபு ஜ
 ஹதரெ | வெடதீயபுலியெ ஸாக்ஷா ஹத்யா பவபுணிகெஸவ ||
 || ௨௮ || ஸ்ரீவெடாரணயோநாயாவ்யம் ஸஜ்ஜம் விஜ்ஜாநிவிண்ய |
 ப்ரதக்ஷிணத்யம் க்ருக்ஷா ப்ரணயீ வஸுயாததெ || ௨௯ || ப்ர
 ஸாடாஜெவ ஜெவஸ்ய ஜோநபொமள விஸுதிஜள | சுமிராஜெவ
 ஸவபுஜோ ஜோஜெவத்யா ஜவாவதம் || ௩௦ || தெதகெதம்பு
 நிஸ்து ஸாநம் க்ருக்ஷாஹத்யாஜெகண்ண | ப்ரதக்ஷிணத்யம் க்ரு
 க்ஷா வெடாரணயோயிவம் ஹஸ்ய || ௩௧ || ப்ரணயீ ஜணவஜ்ஜி
 ஹத்யா வரஜியா ஸஹ | விதாராஜாநகாஸ ஸாக்ஷா டாத்தவிஜோ
 ந ஜெயுத || ௩௨ || சவாவ ஸவபுஸம்ஸாரகாரணாஜோநநாஸ
 ந்ய | வரணொ வெடதீயெபுலியெ பவபுணி ஸ்ரஜயாஸஹ ||
 || ௩௩ || ஸாநம் க்ருக்ஷா ஜெஹஜெவா ஸ்ரீவெடாரணயோநாயக்ய | ஸ
 ரோராஜ்ய ப்ரஸாஜெந ப்ராவுவாநாத்ஜஸபுத்ய || ௩௪ || தஸ்ய
 வுதெயா ஹமஸுஸிம் ஹீயெபு ஸாக்ஷா ஜெஹதரெ | வெடா
 ரணயோயிவம் ஜெவம் வெடவெடானநாயக்ய || ௩௫ || ஜெவ்யா ப்ர
 தக்ஷிணம் க்ருக்ஷா ஸ்ரஜயாஹத்யாஸஜ்ஜம் | ப்ரஸாடாஜெவ வி
 ஜோநம் ப்ரஹ்மாதெக்யுபு ஜஸபுத்ய || ௩௬ || சவரொக்யம் வி
 துதெபுலெ வரணாஜாஸம் ஸத்ய | த்ரிஸஜ்வெபுதீயெபு
 லியெ ஸ்ரஜயா ஸஹ பவபுணி || ௩௭ || ஸாநம் க்ருக்ஷா ஜெஹஜெ
 வ வெடாரணயோயிவம் ஸிவ்ய | ப்ரதக்ஷிணத்யம் க்ருக்ஷா ப்ர
 ணயீ வஸுயாததெ || ௩௮ || தெலெ வரஜிவிஜோநம் ஸுஜ்யம்
 ஸவபுஜம்ஸநாஸ | வஹவொவெடதீயெபுலியெவெடாரணயோ
 ஜெஹதரெ || ௩௯ || ஸாநம் க்ருக்ஷாஹத்யாநாயம் வெடாரணயோ
 யிநாயக்ய | ஜெவ்யாப்ரதக்ஷிணீக்யுபு ப்ரஹ்மாதெக்யு
 || ௪௦ || சவாவ வெபுயநாஜஸ்ய ப்ரஸாடாஜெவ ஸுதிஜ்ஜ | சுத்ய

ஞானத்தை யடைந்தார்.. யாக்கியவல்கியர், காரீ, மைத்திரேயீ,
 வருணன், பிரகு, சுவேதகேது முதலான அநேகம்பேர்கள் வேத

வநத்தில் முக்தியடைந்திருக்கின்றார்கள். இவ்விடத்தில் பூமிதா
னஞ்செய்தவன் ருத்திரலோகத்தையும், கிரகதானஞ்செய்தவன்
ருத்திரப்பட்டத்தையும், தனதான்னியதானஞ்செய்தவன் சூரே
னுக்குச் சமமானசம்பத்தையும், அன்னதானஞ்செய்தவன் ரோக
நிவிருத்தியையும், திலதானஞ்செய்தவன் பாபநிவிருத்தியையும்,
கன்னிகாதானஞ்செய்தவன் பார்வதியின் லோகத்தையும், வஸ்திர
தானஞ்செய்தவனிர்ப்பட்டத்தையும்மடைவான். இந்த வேதவ
னத்திலிருக்கின்ற வேதஜீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்து புண்ணியகா
லங்களில் வேதவநேசனைத்தெரிசித்துச் சக்திக்குத்தக்கபடி சிவ
போகியின்பொருட்டு தானம்செய்து உபவாசத்துடன் மஹநாள்
வேதியர்க்கன்னமளித்து அவர்களனுமதியின் பேரில் போஜனஞ்
செய்தவர்களும், இவ்விடத்திலேயே மரணத்தை யடைந்தவர்க

த டு கிவிஜுதிடது ||ருக|| ஜு-கூ-வாயொ ரியா ஸ்ரோகத ஸ்வ
வெடானுஸம்முஹம் | ஸ்ரோஹீநாய ஜத்யூப நடுயொயம்
கூபாநய ||ருஉ|| ஸ்ரீஸூதம்—ஐதி ஜோஹோஸாம் வாசு
கிஸஜ் கஜெகூணம் | ஸ்ரோஜ் ஜெவஜீஸாம் வரித்யுஷொ
ஹவரி: ||ருங|| யஜம் வந்தெ ஹத்யூ ஸ்ரோஸூஜாவயெ
துவா | ஜு-கூ-வாயொ விஸூகாதா ஸ்ரோஜ் வ
ஜெவிவது ||ருச||

ஐதி ஸ்ரீஸூத ஸம்ஹிதா யாம் ஜு-கூ-வெண

வெடாரணுஜோஹாதேஜ த்யுத்யொய்யாம் ||

ஐதி ஷஷிதஜொய்யாம் ||

ஸூத ஸம்ஹிதா யாம் ஜு-கூ-வெண

வெடாரணுஜோஹாதேஜ ஸ்ரோஸூஜாம்

ளும், பிரம்மஞானத்தை யடைந்து முக்தியடைவார்கள். இந்
தப்புண்ணிய ஸ்தலத்தின் மகிமையை நானும் தேவியும் என்னு
டைய பக்தர்களும் அறிவோம். ஓ! மதுசூதநா இந்தரகவியத்
தைச்சிரத்தை இல்லாதவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது. இந்தச்சரித்
திரத்தை படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும் ஆத்மஞானத்தை
யடைந்து முக்தியை யடைவார்களென்று சொல்ல நாராயணனும்
மகாதேவரை வணங்கி மகாசந்தோஷத்தை யடைந்தாரென்று
சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

சூதஸம்ஹிதையில் முக்திகண்டத்தில் அறுபதாவது

அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சூதஸம்ஹிதையில் வேதாரண்ணியமாகா த்மியம்

உ

ஸ்ரீவாஹ்யம் நமஃ ॥

ஸ்ரீகாளிகாபெண்ண வெடிாரண்யோஹாத்யுபாரம்ஹம் ॥

 சுய ஊகஷஷிதகோ஽ஹ்யாயம் ॥

விவ்விவாதெ நிவ் விவெஸாரவாடிவஜ்ஜம் ஸம்வ்ய ॥
 ஸ்ரீநிஜநோநஸகிழ்ம டுரிதம் டுரிசுரோதம் ஹிதி யுத்ய ॥

வெந் வெடிவெநஸாநம் வெந் வீணாவிடி-விஷிணீ ॥

வெந் த்யாமெஸாரம் வெந் வீரஹத்யாவிநாயக்ய ॥ ॥க॥

ஸ்ரீநமஃ— வெடிாரண்யஸ்ய ஸோஹாத்யம் விவ்ரொண யயா
 தய்ய ॥ வசுத-ஹிஷி நொ ஸ்ரீஹந ஸம்ஸயம் மெத-ஹிஷி
 ஸி ॥ 2 ॥ ஸ-ஹிதம்— ஊததெடிவ வாரா விவ்யா டெடிவெநா
 வெடிந-ஹிஷிநா ॥ சுயிதம் விஷ்வெ ந-ஹிதம் யயாவச வரி

 ஸ்காந்தத்தில் காளிகாகண்டத்தில்

வேதவந மாகாத்மியத்தில்

முதலாவது அத்தியாயம்.

அறுபத்தியோன்றாவது அத்தியாயம்.

சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ சூதமுனிவ
 ரே! வேதவனமகிமையை யெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டு மென்
 றுகேட்கச்சூதமுனிவர், வேதவநேசனையும், வீணாவாதவிதூஷணி
 யையும், விடங்கேசரையும், வீரஹத்திவிநாயகரையும் நமஸ்க
 ரித்துவிட்டுச் சொல்லுகின்றார். முனிவர்களே! முன்காலத்தில்
 பரமேசுவரன் மகாவிஷ்ணுவின் பொருட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தரு
 ளிய வேதவன மாகாத்மியத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

வுஹதெ || ௩ || ஹக்ஷாஹெந சிஸிரஸெ ஶோவாவபுணாஹ
 நடி | சூதஜ்ஜாநஶோஜோகி யபுயாவஜாயதெ நுணாடி || ௪ ||
 வெடாரணயஸு ஶோஹாத்ஜாஹெதீயபாவமாஹநாஶ | ப்ரஸா
 ஹாஹெதீயபுஜஸு ஹஜீஶேணஜேஹநம் || ௫ || தஜ்ஜுபிவே
 யாஹெந ஶுணுஹம் ப்ரஜயா ஸஹ | சுதிமஹுதேஹெ
 தஶ ஸவபுஹெஹெஹவாவநடி || ௬ || ஹஹதெ ப்ரணுநிவ
 ஹெஜபுநாஹாஸதாஜிபுஹெதம் | சுவிவாஜி ஶோவாஹுஸுப
 யா வரயாயுதம் || ௭ || வபுஹ வரஹேஸாநம் விஷுவிபுஸஜ
 மததிஶ | சூதஜ்ஜாநம் சுயம் ஹஸம் நாரஹெந ஶோதநா || ௮ ||
 ஸநதூஸாராஹி ஹஹெதீ ஹநெ ஶுபுஹி ஶேஹஸார | ஶாஸ
 ரம்— ஶுணுவிஹெ ஶோஹாபுஜி. சூதஹக்ஷணேயுயி || ௯ ||
 ஶாஹஸுஹம் வரஶம் ஜ்ஜாநம் ஶாஹம் ஸவபுஹெதாததி || வாராண
 ஸம் ப்ரஸஹெந நாரஹே ஶேநிஸததி || ௧௦ || ப்ரணுபாஹ
 தீயபுயாத்ராயம் மதா விஹேஸாஹா விஹம் | யதாஹெத
 மவாநு ஶேஜாபேஷ்ணாம் ஶபுயஜிவம் || ௧௧ || ஸஹஹெயு
 வானீஸா ஶேநிஸுஹெஹாஹிஷுதம் | ஸஹபுஜிஶோஹா வி
 யிவஶ ஶுஹாஹெயு ஶாஸதஹெ || ௧௨ || ஸநதூஸாரம்
 ததூஸம் ஸஹதம் நிபதெஜிபு || ஸஹஹெ ப்ரணிவதெ
 ஹெஹுபுபா வரயா ஸஹ || ௧௩ || ஸஹஹே ஶேபுபாவ ததா
 ஹ தஶஹவபுஹ ஶேஸவ | ஸநதூஸாரஸுஶஸிஸாநாஹெ ஶ
 நஸா ஸஹ || ௧௪ || சுவிமஜாவஹி தஶசுயயாஜிஹாஹுணு |

மகாவிஷ்ணுவானவர் பரமேசுவரனை நமஸ்கரித்து ஓ ஜகதீசா !
 பிரம்மரிஷிபான ஸநத்குமாரரிடத்தில் நின்றும் நாரதமுனிவர்
 ஆத்மஞ்ஞானத்தை யடைந்தவரலாறெவ்விதமென்று வினவ விஷ்
 ணுவை நோக்கி ஈசன் சொல்லுகின்றார். ஹே மதுசூதனா ! முன்
 காலத்தில் நாரதமுனிவர் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு பிரம்
 மாமுதலிய தேவர்களாலும், சனகர்முதலான ரிஷிகளாலு மாரா
 திக்கப்பட்ட விசுவநாதன் வசிக்கும் வாராணசியை யடைந்து
 அங்கிருந்த ஸநத்குமாரரைப் பணிந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை யுப
 தேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க விசுவேசுவரரை இருதயகம்
 லத்தில் தியானம் செய்துகொண்டிருந்த ஸநத்குமாரர் தியானம்
 நீங்கிக்கண்ணே விழித்து உபதேசித்தப்பிரகாரத்தைச்சொல்லுகின்

சூதஜாநரிஃ விஷ்ணு ஸவபுஸாஸுஷு மொவித்யு || ௧௫ ||
 ஸுஷெயெ சுயிதம் வகுஷம் பிபா ஷெஷெ விஸெஷதம் | த
 ஷுதரிஃ ஸாஸு ஸுஜாஹீநாய நொயுதெ || ௧௬ || ஹி
 யுஸ்தாய ஸிஷ்யாய கெவிஜிஹ்னி ஸாயவம் | ததூவி ஸுஜி
 யொமூய நவநஸிதராயவ || ௧௭ || ஸவபுதெவ நவஸ்த
 வு மொவநீயம் ப்ரயததம் | ஸவபுத சுயிதா விஷ்ணு ஜா
 நெநாவி வியுஜுதெ || ௧௮ || யஸெஸு நிபஸெஸாவி நஸி
 ஸுகிரவாபுதெ | விநா ஸாஸு ம யொமெந வாதுஜாநொ
 ஷெயநவ || ௧௯ || ததெ ப்ரக்யுதிவகுதஸூபக்யுதெஜூந
 வக்ஷணம் | பௌஷுக்ஷஸெதஸு ஸவபுக்ஷணஸாலிநம் || ௨௦ ||
 ஹொமாயதஸு பரஸி வாயுமாயஸு வாதுநம் | ஜெயாதிவகு
 தஸு ஸுமாயஸு ஸாக்ஷா கெவயுஷுமாய || ௨௧ || நிரா
 யொகரிஃ யஸூக்ஷஸி ஹக்ஷுஷி ராநவம் | ஸதூதநி நிரா
 ஜாதா வஸெநெவ ப்ரதிஷிதம் || ௨௨ || யயா ப்ரக்யுதிநஸு
 ஸுஜாநனம் ஜாயதெ | ஜாதுஸு பரஸி ஸுஜாயதெவ
 ஷெஸவ || ௨௩ || சுஸெயாஷெயா யஜா யெது ப்ரக்யா
 ஷெஷிபுலி | தயா ஸிஷ்யாஷெயா யெவ தெவஸுத ஸுஜி
 ஷாம் || ௨௪ || விநா ஸாஸு விநாயொமம் தயெவ நிபஸிஷம் |
 ஸுஸநஜாநயுஸ்தாஸு ப்ரதாநி விவியாநிவ || ௨௫ || ஜாநயொ

றேன்; ஆத்மஸ்வரூப மதிரகசியமாயிருப்பதால் பக்தியுள்ளசிஷ்ய
 யனுக்குபதேசிக்கவேண்டியது. மற்றவர்களுக்குபதேசித்தாலுமுப
 தேசித்தவனுக்கேற்பட்டிருந்த ஞானமும் போய்விடும்; சந்தேக
 மில்லை. அந்த பரமாத்மஸ்வரூபமானது முன்காலத்தில் கைலை
 யங்கிரியிலென்னால் தேவியின் பொருட்டுபதேசிக்கப் பட்டது.
 பிறகு வடவிருக்ஷத்தடியில் சந்தக்குமாரருக்கு நானே உபதே
 சித்தேன். பிராணவாயுவினால் சரீரத்தில் சுட்டுண்டு வலது நேத்
 திரத்திலிருந்து விசுவத்தைப் பார்த்து போகத்தை யனுபவித்
 துக்கொண்டிருக்கின்ற மானவர்களுக்கு உமக்குங்கூடக் காரண
 மாயும் தான் காரணமற்றதாயு மநாதியாயும் மூலாதாரம் முதல்
 பிரம்மரந்திரம் வரை வியாபித்து இருதயபுண்டரீகத்தின் கர்ணி
 கையில் தீபம்போல் விளங்கும் சிற்சொதியான எனது ஸ்வரூ

மலிஹீநாநி சுகிதாநி ஹவஞ்சுத | ப்ராணாயாஸாதா யெத
 ஷ்யாநயொமெந ஸம்ஸிதாஃ || ௨௬ || ஸாநீராம் டயதெ விகி
 லஹெ வுசிசோயுஷம் | சூயாராஜிவிநம் யசு அாடிஸாநாவ
 டெவவிவ || ௨௭ || சிஞயாராஸஸிஞகம் விஸதஞுபுஹ
 வ தசு | அாடிஸாநாவடெ நீகா சீவீராவஞு ஜாயதெ || ௨௮ ||
 தடெததாநாஜாநம் ஜாநிநாம் வுரூஷாததி | யவநிந
 ஜாதெ ஹவெநுதி ஜாயதெ கரீவாபிப || ௨௯ || ஹுததிக
 ணிபுகாசெஷு தீவவசுபு திவாதி யசு | யசுஸாக் ஸவபுஹ
 தாநாம் அாடிஸாநாவடெவ யசு || ௩௦ || தசுஜாநா நவநஜந
 ஜாயதெ டெஹிநாநிஹ | தடெதசு ஜாநிவிஹ கயிதம் தெ
 ஸரீஸதஃ || ௩௧ || கரீவாரிவ்வாநுணாம் விஸுராநதா கெ
 ஸவ || ௩௨ ||

ஐதி ஸ்ரீ ஸ்காநெ காஸிகாவணெ வெடாரணுரோஹாதே

பு ய ரோ ஃ ஷ்யா யஃ ||

ஐதெயுகஷஷிதரோஃ ஷ்யா யஃ ||

சுய ஐஷஷிதரோஃ ஷ்யா யஃ ||

ஸஞகஃ— தஹீகா டெவடெவஸு வாலுடெவொ
 ஜநாடிநம் | வாக்யம் வாக்யவிதாம் ப்ரெஷொ ஹுயஸு ப்ரணி

பத்தை யறியாதவரை யாகாதிகர்மங்களாலும், அணிமாதிரித்தி
 களாலும், யம நியமாதியோகங்களாலும் புக்தியைத் தவிர முக்தி
 கிடையாது அறிவை யடைந்தவர்களே முக்தியை யடைவார்கள்.
 அநேகமாய் ஜீவர்கள் கர்மடர்களாக இருக்கின்றபடியால் சுருக்
 கமாகச் சொன்னேனென்று ஈசன் சொல்லி முடித்தார்.

காளிகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்
 முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாராயணன்சுவரனை நோக்கி, ஹே சம்போ!
 தீபம்போல் இருதயகமலத்திலிருக்கின்றதென்று யாதொரு பிரம்

ஸ்ரீத்ய || க | வபு உக்ஷண கிஸ்ரித்யொசுதம் ஸ்ரீஹஸுர |
 ஸ்வஸு க்ஷணிகாஸஸு ஹுத உஸு வடிஸு தக் || ௨ || உதி
 தெநாபித ஸுஸு ஹுதவாந வுஷஹஜ் || உவாவு ப்ருஹ
 ஸங் விஷ்ணு ஸவதுக்ஷயம் தயா || ௩ || ததெவ தாரகம்
 ப்ருசுதம் தாரகம் ஸவதுக்ஷணம் | ஹுதெ ஜோநயொமெந
 நாந்யா ஸுநிஸாஸநாசு || ௪ || ததயுதம் ஜோநயொமெந
 யஜதெ ப்ருஹணா ஹுவி | ஸுஸுரோபிநி யுடுஜெ வெது
 ப்ருமெசுத ஸுஜெதம் || ௫ || யடுஜெ நியடுஜெஸுரவி ப்ரு
 ணாயாரோபிநிஸுயா | ததெவ வாரிபஸுநி தாரகம் ப்ருஹ
 க்ஷணம் || ௬ || ததெவ ப்ருஹ விசுரஸுர விஸுதெ ப்ருஹ
 க்ஷணம் | யெ ஸுரநயாரணாவெதா ஸுநயொ வீதகஸுஷா ||
 || ௭ || சுதவநவஹி நெஹுநி யெவாநெ ஜோநநிடுதா || யுர
 நஹ யஜநஹாவி யஜந நியம் தயா || ௮ || ஸுஸநாநி விவி
 துரணி கெவம் ஸுசுதெஹதவம் | தாரம் வணதுதொவெ
 தம் விநுநாடிகுநாநிதம் || ௯ || ஷபஸுரவிஜநகம் விவி
 தகம் ஷபஸுரம் | ஸுஸுரவி விநா யெதம் ஸுசுதெஹ
 வாம் || ௧௦ || சுதணுபாணயொ யுடுஜெ ஹுதம் ஸுசுதெஹ
 ஹுதம் | யயா ப்ருசுதெஹவிநாநாநி தததுதெஹ
 || ௧௧ || ஸுஸுரவிவிநாநாநி தயா ஸுசுதெஹ | கிடு
 துஸுஹுநெசுதந ஹுதொஹுதொ ஹுதெ தவ || ௧௨ ||

மலக்ஷணமானது சொல்லப்பட்டதோ அதைத்தெளிவாய்ச்சொல்
 லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஜகதீசன் சொல்லுகின்றார்:—
 ஓ நாராயண! அது சர்வதத்துவமயம்; அதற்குத்தாரகமென்று
 பேர்; சகல லக்ஷணமும் பொருந்தியது; அதுவே சுத்தப்பிரம்
 மம்; யமங்களினாலும், நியமங்களினாலும், பிறுணயாமங்களின
 லும் யோகிகளதையே தெரிசிக்கின்றார்கள். அந்தப்பிரணவத்
 தியானமில்லாமல் வெறும் யோகம் பிரயோஜனமில்லை. அது
 லோகாத்துவா முதலான ஆறு அத்துவாக்களையும் சுத்திசெய்
 டும். ஆயுதமில்லாதவனுக்கு எப்படி யுத்தத்தில் சுத்துருஜயம்
 கிடையாதோ; தோனியில்லாமல் எப்படி சமுத்திரயாத்திரை
 கிடையாதோ; அப்படிப்போல் அத்துவசுத்தி யில்லாதவனுக்கு

ஷயபுரூபிபாஸ்தாது ருக்மிதிலுதி நாந்யா || கஉ || உதூர
 ணாடிஸு ஷயபுரூபி ஹவெநுணாம் ரோயவ தநநடுநாடி
 கிம் வக்ஷுதெ மக்ஷண ஜீஸூரஸு துயீயஸு த்ரிமுணாதக
 ஸு || கங || தாரஸு ஸம்ஸாரநிதாரகஸு ஷயணபுலக
 ஸு விஸூபவதூகம் | சுநனுவாஸத்யநாஸகஸு ஸவஹ
 ஹகதஸு விஸிஷ்டதெஜஸம் || கச || ஸவபுவாவிஸூபா
 தா ட்யாதா தஸு ஹவெநுதம் || கரு || ததஸுக் பாவஹம்
 மொகெ மஜ்தெஹி ரீநீஷிஹி | மஸூரூதாரவஸாநுணாம்
 டேஹா உஹதீரோபுயாம் || கசு || தஜோஜாரம் ஹவெநாநி தெ
 நாஸு மரூபாஸந | யஜெதகஹிதம் நாநி தஸு ப்ராஹ்
 விபுஸிதம் || கஎ || சுஜீதகம் ஹஜெநுஸு தஜெஹொதூர
 ணாநி தாம் | யதாரயதி ஹகதாநி ஹவஹக்யிஷ்வபநாசு ||
 || கஅ || தாரகம் தஸு தநாநி வெடிஸாஸேஷம் தீபதெ |
 வனததெ சுபிதம் விஷோ ப்ரணவபுதிபாடி || கக || ஜூ
 நரோடி ஸரோஸெந ஸவபுலிபிகாரம் வரடி | உவஜெஸம் விநா
 த்து ப்ராணத்யாம உவஸிதெ || உ || மஹுதெ ரோநவெ
 விபுஷோ வாராணஸ்யாம் ஸிவாஜ்யா | யஜெதஹாஸவிஸூபாஸா
 திஸூரநிஷேவிணாடி || உக || சுநாயாஸெந விஜெம் மஹு
 தெ ரோணாஹி || வெடாரணுரோஹி தகெந ஸாநரோத்ரா
 ஹவெது யம் || உஉ || ஸவனவ மஹுதெ ஜூநம் வெடிவிஷெந
 தாரகம் | யயா தெ சுபிதம் வஹகம் நுத்யுக்ஷஸு ஸக

முத்தி கிடையாது. ஹே மாதவா! மூன்று வேதரூபமாயும்
 மும்மூர்த்தி சுவரூபமாயும், சத்துவரஜஸ்தமோகுணரூபமாய்
 மிருக்கின்ற அந்தப்பிரணவத்தின் மகிமையை யாரால் சொல்ல
 முடியும்? அதை உச்சரிக்கும்போது சரீரமுயரே நிமிருவதால்
 அதற்கு ஒங்காரமென்றும், தன்னை உச்சரித்தவர்களை சம்சார
 சாகரத்தில் நின்றும் தரணம் செய்வதால் தாரமென்றும் சாஸ்தி
 ரங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தப்பிரணவமானது காசியில்
 மரணமடைந்தவர்களுக் குபதேசமில்லாமலே யென்னுடைய ஆத்
 மையினால் அறியப்படுகின்றது. மற்ற இடங்களிலுபதேசம்வேண்
 டும். ஹே நாராயண! வேதவந்தத்தில் அந்தப்பிரணவம் வேத

ஷ்ரீநம் || ௨௩ || ரஜம் துஜதரஜஸ்ய ஸஜீவெ மவணொடியே ||
 டிஸ்டுநாநுகிஜம் நுணாம் யது வித்ரா ஸ்ரீவா ஸ்ரீதா || ௨௪ ||
 ததெஜவநஜேஷ்யம் ஸாஸாஜ்யவெஷ்யக்ஷணம் | தீயபுஜோஸாஜ்ய
 வரஜாம் ஜெகிஜெகி நஸாஸாயம் || ௨௫ || சுதவனவஹி தநாஜெ வெ
 டீயபுஜிஜீரித்ய | தஜிஜிக்ஷா ஹவெநுகி ஸெந தீயபுஜிஜெஹா
 ஜயம் || ௨௬ || ஸவபுபாபஹாம் நுணாம் டிஸ்டுநாஜ் ஸுஸ்டு
 நாடிவி | சவமாஹாஜெநுகி ஸாரஸ்யவாவமாஹநாஜ் ||
 || ௨௭ || வுணம் வவித்ரோயுஷ்யம் யஸஸ்யம் யநுஜெவம் |
 சூவ்யாம் சுயிசம் தெஜ்ய ஸஜீவெந ஜயாஜயம் || ௨௮ ||
 யஜம் வந்தெ நித்யம் ஸூரியா வரயா ஸஹ | தஸ்ய ஜோநொ
 டீயம் க்ஷண ஹவஜீஹ நஸாஸாயம் || ௨௯ || யஸுவா ஸுணாயா
 நித்யம் ஸூரியாசெந வெசஸா | தஸ்ய ஸவசுரஸ்யாஜெ
 வொயஸுஜெவெஜெதெ || ௩௦ || தஸாஜ் ஸவபுஜ்யபெதந வரி
 த்யம் ஸஜீவெஜெதெ | வாஸத்யவஜீக்யயம் ஜோநஸ்யா
 டீயகாரணம் || ௩௧ || கிஜு க்ஷண விஸெஷொஜத சுயுஜெ
 ஜோநவெஹம் | யஸ்ய ஜோநொடிய ஸாக்ஷாஜ் ஹவெஜ்ய
 ஜநாஜ்யம் || ௩௨ || ஸூரியாவாந வீதஸொகஸு க்ஷொயம் க்ஷொ
 யவஜீக்யம் | சுஹிஸகஸு ஹந்தாநாம் ஸவபுஹந்தவந்தெ
 ரதம் || ௩௩ || யெந கெநாவி ஸனுஷ் ஸுஷாஹீந ஸுநா
 தம் | சுநாவஸ்யாஜெஜீவ விநிஜ்யஸுவவெஜம் || ௩௪ ||
 ஸஜாஜ்யநொஜிதம் வாக்யம் ப்ரஸுவிதி ஜெஹுஜெஹம் |
 சூநநவஸுமாவாஸம் வரஜாநநநிஷ்டம் || ௩௫ || ஸனுஷ்ஸு
 விகாஜ்ய நித்யஸெதா ஜெஹுஸொ | ஸஸவபுஜா ஸிவம் வ

தீர்த்தரூபமாயிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நாநமே பிரணவஞ்ஞாநம்.
 ஆகையால் தென்சமுத்திரக்கரையில் வேதவநத்திலிருக்கின்ற
 வேததீர்த்த ஸ்நாநமானது பிரணவத் தியானத்தைக்காட்டிலும்
 லேசானது. அதினால் ஞானத்தையடைந்து முக்தியையடைவா
 நென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதைப்படித்தவனும் கேட்டவனும்
 ஞானத்தையடைவான். ஞானியின் லக்ஷணத்தைச்சொல்லுகின்
 றேன். ஞானியானவன் சோகம், மோகம், கோபம், ஹிம்சை,
 ஆசை, சோம்பல், நித்திரை, மானம், அவமான மிவைகளற்றவனா
 யும், சிரத்தை, தயை, சந்தோஷம், பக்தி, தியானம் முதலானது

ஸ்யுக் ஸவபுஷா ஜ்ஞாநஸம்ஸ்யிதம் || ௩௬ || ஸவபுஷா யாரணோ
 வெத ஸாக்ஷாநுக்ஷ இவாபரம் | நகிஹிதஹிதம் வெதி ஹி
 தம் வெதி நகிஹந | ௩௭ || ஹிதாஹிதஹ நொ வெதி ஸவபு
 துஸபிஷாநம் | ஸ ரோ ரோநாவரோநெவ ஸனொ ரித்ருஸம்ஹுக்
 ஸபி || ௩௮ || ஸபிஷாநிஷாந நிநாஸம் ஸபிஷொஷாஸ்காஹ
 நம் | ஸபிஷ வராதுவமெபுஷா தமெயேவ ஸவபுஷாந்வபிபா ||
 || ௩௯ || உஷஸீதஸபிஷீ ரோ நஸொகெநாஹிஹபதெ | உதம்

வ்யவஸ்யிதம் விதம் யஸ்யாஸ்யிதம் யஸம்ஸுந || ௪௦ || ஸயொயீ
 ஜ்ஞாநஸம்ஸநொ நான்யாஹி பஸம்ஸுநவெக் | உதெயுஷ
 க்யுதொ விஷொ தவ ஜ்ஞாநொயொ ரஹாந் || ௪௧ || வெதா
 ரண்யஸ்ய ரோஹாதேஜம் யெந துயம் ஹவெதிதி | கஸிதஹுஸ்ய
 தெ ஜ்ஞாநம் வெததீயநிஷெவணம் || ௪௨ || கஸிதஹுஸ்ய ரோஸனொ
 வெத ஸம்ஸுநெதக் மெயயம் | ஜ்ஞாநஸ்யாஸ்யஸம் கஷதேத
 ஸகஸ்காரம் ஸ்யதம் || ௪௩ || ஸம்ஸம் வெததீயநிஷெவணம் ஸா
 நம் தஸ்யாதஹுஸெக் | வெததீயநிஷெவணம் நரஹீகா ரோயுதெ
 நாத் ஸம்ஸம் || ௪௪ || தஸ்யக் ஸவபுஷ்யதெந ஜ்ஞாநஸ்யா
 ஹுஸநாஹி | வெததீயநிஷெவணம் நரஹீகா ரோயுதெந ரவாஸ்ய
 தெ || ௪௫ || ஸீரெதெவநம் ப்ராஸ்ய ருஷா வெதவநாயிபம் |
 வெததீயநிஷெவணம் நரஹீகா ரோயுதெ நாத் ஸம்ஸம் || ௪௬ ||
 கிஷஸ்ய வநாநுக்ஷஸ்ய வெததீயநிஷெவணம் ரோயவ | ஸாநாஜ்ஞாந

ரோவ்யாநெ ரோகிம் மவநி ரோநவா || ௪௭ || வநதஜ்ஞாநஸ்ய ரோ
 ஸ்யபு ரோவெயம் தெ நவொதிதம் | ஸவபுஷாவி நவந்ஸம்
 மொவநீயம் ப்ராஸ்யதம் || ௪௮ ||

ஹிஸீ ஸாநெ காணிகாவணெ வெதாரண்யோஹாதேஜ
 விதீ யொஜ்யாயம் || ஹி விஷஷிதரோஜ்யாயம் ||

களோடு கூடினவனாயும், சகம், துக்கம், உஷ்ணம், சீதம், ஸ்துதி,
 நிந்தை, இவைகளில் சமமாயுமிருப்பான். வேததீர்த்தஸ்நானத்
 தாலிப்பேர்ப்பட்ட ஞ்ஞானம் கிடைக்கும்; வேததீர்த்தத்தின் மகி
 மையை சுருக்கமாகச்சொன்னேன்; விரிவாய்ச்சொல்லமுடியாது;
 இந்தரகசியத்தை சாதாரணமாய் யெல்லோருக்கும் சொல்லக்கூ
 டாதென்று நாராயணனை நோக்கி ஈசன் சொன்னாரென்று சூத்ரர்
 சொல்லி முடித்தார்.

காளிகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுய சிஷஷிததொஃஜ்யாயம் ||

ஃஷயம்— சுயஞ்ஞ ப்ராவுவாந் யொமம் யாஜ்ஞவக்ஷ்யோ ஃ
 ஹாதவாஃ || வெஷதீயே-ஸக்யஸூநாஸு ஸஞக நொ வக்ஷு
 ஃஹபுலி || க || ஸஞகதம்— வுரா ஸஜ்ஞிஸாடி-ஞொ யா
 ஜ்ஞவக்ஷ்யம் ப்ரதாவவாந் | தக்ஷஜ்ஞாநொடியாபெவ வஸூஜ்
 ஜமதீஜிபாடி || ௨ || வஸுயாம் ஸவ-தீயே-ஷு ஸவ-ஷெவாது
 யெஷு-வ | யதம்வாவக்ஷயாடினொ ஹவக்ஷஜ்ஞாநொடியாந்
 ணாடி || ௩ || ததஸூஸூக்ஷதெஷு-தீயே-ஷுயதநெஷு
 வ | ஸாநம் க்ஷகா வியாநெந ப்ரணீவத்யு-ஸஞலிந் || ௪ ||
 ப்ரக்ஷதிணாவஸாநெஷு-ஸூ-தி-வக்ஷு ஃஹாஜ்-ஹவம்ஸ
 ஜமதீ-க்ஷஜ்ஞாபிக்ஷா ஜ்ஞிஸதம் || ௫ || ஸ்ரீ-ஜெஷுவநம் ப்ராபு
 க்ஷு-ஜெண ஜ்ஞிஸதம் | ஃஷுஷா-வெடியிவம் தத்ர வெடியாண
 திஷாவலிந் || ௬ || வெஷதீயே-வியாநெந ஸாக்ஷா ஸாஸூ
 ஜ்வாஸு-வ | ஃஷெவம் ப்ரக்ஷதிணீ-க்ஷு-ஸு-வெநாஸு க்ஷணம்
 ஜ்ஞி || ௭ || குஷ்ணிதஸு ஜ்ஞி-ஸு-நிஜெஷெ-வ-ஸு-ஸவாஃ |
 ஜநஸூவிஸ-ஹ-வா-தத்ர தஸு ஸயம் ஜ்ஞெ || ௮ || ஃ
 த்ராவிஸ-வா-தெ-தக்ஷா-தாம் விவிஜ்ய-வ | ப்ரக்ஷதெஃ
 காரணஸூய ஃஷுஷ-வா-நா-த-நா-த-நி || ௯ || தயா ஜீவம
 தம் தஸு வாஜா-த-நெ-வ-வ | ஸவ-ஷ-வா-த-ந-ஸூ-வி தக்ஷ
 ஹ-ஞக-ஜ்ஞி-ஸூ-ஃ || ௧௦ || ஹதஸூ-ந-நொ தஸு யாஜ்ஞவக்ஷு
 ஸு யஜிதம் | ஃஷ-ஷ-யொ-ய-த-ஸு யஜெ-ஸு-நி-ய-ஜெ-ஸு-ஹ ||

அறுபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

ஓ சூதமுனிவரே ! யாக்ஞவல்கியரின் வரலாறென்னவென்று
 முனிவர்கள் கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— யாக்ஞவல்கிய
 ரென்கிற மகாயோகியானவ ராத்மஞ்ஞானம் நிலைபெறவேண்டி
 புண்ணியதீர்த்தங்களில் நீராடிக்கொண்டு வேதவநம் வந்து வேத
 நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்து வன்னிம
 ரத்தடியிலிருந்து சுகதீசனைத் தியானித்தார். அப்பொழுதீசன்

|| கக || ஹுதுணரீகநியபெ ஸுரதஜணஸம்ஹதிஃ | நிவர்த
 ஜீவஸுஜஸ ரோவீசு ஸுஜெயாதிராஜயா || கஉ || யஸு டுஸுந
 ரோதெண ஜீவநுமெகா ஹவெநாஃ | னதஸு டுஸுநாடெவ
 யாஜெவதெயா ருநீஸுரஃ || கங || சுயிமஜி ரோஹாதெவம் ஹுஜி
 ஸம் வாரெஸுரஃ | ததஸுஜீஸநியபம்ஸவபுலகுதநிகெதநு ||
 || கச || ரீநுரோநஜவாதாநம் ப்ராஸவாநிவபுதிம் வராடி | ஹ
 ஸம் தஸு ருநீஸு வெடிாரணுஸு வெவநாசு || கரு || ஜோ
 நரோவிபபுலகுதெவம் டுஃவஸம்ஸாரநாஸநு | னதஃ சுயி
 தம் விபு யாஜெவதெயா ரோஹாதவாஃ || கசு || யயா ஸம்பு
 லவாநு ஜோநம் ஸயம் வெடிவநெ திஜாஃ | டெவதெவபுஸா
 டெந தீயபுஸுரஸு ப்ராஸவதஃ || கஎ ||

ஹிஸு ஸுரெநு காஸிகா வணு

வெடிாரணுரோஹாதெது துதீயொஜ்யாயஃ ||

ஹி திஷஷிதரோஜ்யாயஃ ||

சுய ஹதஷஷிதரோஜ்யாயஃ ||

ஜீஷயஃ— யாஜெவதெயா நுநிபெர ஷா நெநுதெயீ ஸகு
 தநுநு | சுயரோவதீ யொமம் யொமாநெ ஜோநநெவஹ || க ||

கருணையினாலாத்மஸ்வரூபமான சிற்சோதியான தவருடைய இ
 ருதயத்தில் தடையற்று விளங்க அதனால்வர் ஜீவன்முத்தியை
 யடைந்து கிருதார்த்தரானரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்
 யாக்ஞவல்கியசரித்திரம் முற்றிற்று.

அறுபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

—]0[—

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி மைத்திரேயீ காரீஇ
 ருவர்களுடைய வரலாறென்னவென்று வினவச்சூதர் சொல்லுகின்

ஜோநானெ ஸ்கிபிவினம் ஸஞதநொ வதுஷஷிதரோஜ்யாயம் || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபி தஸாஸு ஸுஹஜோஜ்யாயம் ஸ்கிபி வதுஷஷிதரோஜ்யாயம் || ௨ || ஸஞ
 தம்— ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௩ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௪ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௫ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௬ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௭ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௮ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௯ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௦ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௧ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௨ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௩ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௪ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௫ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௬ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௭ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௮ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௧௯ || ஸ்கிபி
 ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் ஸ்கிபிதரோஜ்யாயம் || ௨௦ || ஸ்கிபி

நாள்:—முனிவர்களே ! மைத்திரேயீ கார்க்கீ இருவர்களும் சேஷத்
 திராடனஞ்செய்து கொண்டு வேதவநம் வந்து வேததீர்த்தத்தில்
 ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனை தெரிசித்துச் சன்னிதானத்தில்
 வந்து கண்முடிச்சமாதியிலிருக்கின்ற யாக்ஞவல்கியரைக் கண்டு
 நமஸ்கரித்து சமாதியிலிருக்கின்ற சமயத்தில் யோகத்தையும், ஞானத்
 தையும் வினவ யாக்ஞவல்கியர் புன்சிரிப்புடன் வேதவநேசனைத்
 தியானித்துக் கொண்டு ஓ கல்யாணிகளே ! உங்களுடைய சிலத்
 தை மிகவும் மெச்சிக்கொண்டேன்; வேதங்களுடைய பாபங்களை
 நிவிர்த்திசெய்த வேதநதிஸ்நானத்தாலுங்களுக்கு இந்த உத்தம

ஹ்ய ததெத்ருஷா க்யபுனவொவயுதெ || ௧௪ || சுதவரிஸ
 ஹி கயூணுள கீயெபு வரபிவாவநெ | ஜோநயொமாடியொ
 நுணாஹவனீதி நஸம்ஸயம் || ௧௫ || தஜுவாஸுணுதம்
 யொமம் ஜோநஹாவி தயா ஸ்வித்ய | யெரெஸு நியெரெஸெஸு
 வ வரிஸொஹி கெஹெஸாஸு || ௧௬ || ததொ யொமம் ப்யு
 ஜீத வுஹிஸாநாந்யுயா க்விசு | சுஷாஜொவா ஷவஜொவா ஸ
 யொமம் வரிசீதிபுதம் || ௧௭ || யாரணயோநயுஸ்தாதா ப்ருத்யா
 ஹாரவாராயணம் | ப்ராணாயாபிவாரஸூவி ஸம்ஸுஸ்தாஸநஸ
 ஹயம் || ௧௮ || ஸரோயிசுக்ஷணொவெதொ ஜோநம் விநீதி ஸா
 ஸுத்ய | யஸு விஜோநரோதெண நஹுயம் வுரூஷொ ஹ
 வெசு || ௧௯ || சூயிவ்யாயிவிநிபுஸ்த ஸவபுதம்அவிவஜீபுதம் |
 ஹவெசி வுரூஷொ தொகெ ஸவபுத ஸபிஸுபுதம் || ௨௦ ||
 வீதஸொகஸுஸீஸ் ரோந ஷெஹாநெ ருக்ஷிஹாஹவெசு | யூந
 நெஹவ ஸரோயிஸு ப்ருத்யாஹாரஸு தத்யு || ௨௧ || ப்ராணா
 யாபிபுதஸெஸுவ யுஜ்யதெ நான்யுயா க்விசு | ஸவாவி தி
 வியொ ஜெயம் ப்ராணாயாபிஸுஹெக்ஷணெ || ௨௨ || ஸஸீஜ
 ஸாவி நிஸீபுஜ ஸுகெஹொ நிஷுஹொவிவ | ஸாயுதம் கெவ
 வஸெதி ப்ருணவெந வுரூஸுதம் || ௨௩ || யஸுநிஸீபுஜ ஹ
 தெஷ ஸஸீஜம் வரிவக்ஷுதெ | ஸுகெஹொ ரெஹுஸஹிஹொ

புத்தியுண்டாயிற்று. யமநியமாஸநப் பிராணாயாமப் பிரத்தியா
 ஹாரத் தியான தாரண ஸமாதி யென்றெட்டவயவங்கள்
 கொண்டது யோகம். யமம் விஷயதோஷங்களை விசாரித்து இந்
 திரியங்களைச் சிவத்தல். நியமம் மனதின் சிதைவு. பிராணாயா
 மம் சுவாஸநிரோதம். ஆஸநங்கள் இருப்பின் விசேஷங்கள்.
 பிரத்தியாஹாரம் விஷயசிந்தனையை நிறுத்தல். தியானம்
 இஷ்ட தேவதையைச் சிந்தித்தல். ஸமாதி இஷ்ட தேவதையி
 னிடம் மனதை நிறுத்தல். அதில் பிராணாயாமம் நிர்பீஜம் ஸபீ
 ஜமென்றும், நிஷ்களம் ஸகளமென்றும், சம்புதம் கேவலமென்
 ம் மூன்றுவிதம். அதில்பிரணவத்தோடு கூடியப் பிராணாயா
 மம் ஸபீஜம். அதுவே பிரணவத்தை விடும்போது நிர்பீஜம்.
 ஆகையாலிவ்விரண்டு மொருவிதம். மந்திரத்தோடு கூடியது சக

நிஷுமஃ ப்ராணஸம்புதஃ || ௨௪ || கெவமஃ கெவமொ ஜெயஃ
 கூண்டகாடியுதொ யுதஃ | ணவம் து வாம் ஸோஸெந ப்ரா
 ணாயாஃ ப்ரகீகீதஃ || ௨௫ || தஸெஸ்ய யாரணாஸு ஸத்யம்
 யாரணா வரிகீகீதா | ப்ரத்யாஹாரஸு யஃ ப்ரொஸெதா ஹு
 த்யாஹாரஸு தஸு து || ௨௬ || வாரணாய தியா ஜெய ஸு
 ஜோய்ஜொ வாரணஸுயா | சூமெயஸு ஜோஹாமெ ய்யாநம்
 யஜ்ஞபவாவநம் || ௨௭ || ஜெநஸொ நிஸுமகெந ஸோயிஸெ
 ந ஹாவநம் | தஜெவம் ஸஹாயா ப்ரொஸுதம் ஸோயிஜ்யாநம
 க்ஷணம் || ௨௮ || ணதஜஸுதாம் நுணாம் ப்ரத்யஹம் ஸாவ
 யாநதஃ | ஜோநஜோவிஹுதெய ஸயஜோத்யுக்ராஸக்யம் || ௨௯ ||
 கஜோநஜோதெநா ஜோநா திரிகீதம் வரணெவ | தஸாஜாத்
 நி ஸம்ஸரிஷு ஜோதாநஹாந்தநாநவியம் || ௩௦ || யக்ஷயெசு வாரோ
 தாந ஜியிஷாநகஜெஸு து | கஜெணாம் ஸாக்ஷிஹுதம் தம் த
 ஸெஸ்ய ப்ரகீவாசக்யம் || ௩௧ || ணதஜெய வெதி யுஸ்தாத்
 ஸாதஜோநம் ஸயொமக்யம் | ஜீவநுஸு ஸவிஜெய ஸவத்யு
 ஸஜெஸுதம் || ௩௨ || தஸு ஸநுஸுதாஜெவ தெந ஸம்ஹாஷ
 ணாஜிவி | ஸஸுதாஜிவி கயூணாஸு ஜெயெநெ ஸவத்யு
 ஜெஷம் || ௩௩ || தஸு ஸஸுதாஜிவி ஹெஜ ஜோஸஜோத்யு
 யொமதஃ | ஜோநவஸு ப்ரயுஸ்தாத் தஜொவாய் ஹவெஜஸு ||
 || ௩௪ || உவாயாஸு ஜோநஸவநொ ஜெஹாஜெ ஜெகிஜெகிவி |
 ஸ்ரீஸுதஃ—ஜெயம் ஸஹவாம்ஸாஸுயாம் யாஜெவஜெய ஜெஹா
 யஸாம் || ௩௫ || உவாஜிஸு வரம் ஜோநம் யொமம் ஜெகி ஜெநீ

ளம். அதுவே மந்திரத்தை நிறுத்தும்போது நிஷ்கள
 மாகும். ரேசகபூரக கும்பகங்களோடு கூடியது சம்யுதம். அ
 வைகளற்றது கேவலம். இவ்விதம் பிராணபாமம் மூன்றுவிதம்.
 இவைகளை விடாமல் தரித்தல் தாரணமென்று சொல்லப்படும்.
 இப்பேர்ப்பட்ட யோகசேவையினால் அத்துவைதப் பிரம்மஸா
 க்ஷாத்காரமுண்டாகும். அப்பேர்ப்பட்ட ஞானியை தெரிசித்த
 வர்களுக்கும், அவருக்குப்பணிகிடை செய்தவர்களுக்குக் கூட.
 ஞானமுண்டாகும். நீங்களும் வேதவநேசனைத் தெரிசித்து யோ
 கத்தையனுஷ்டித்து ஞானத்தை யடையுங்களென்று யாக்கியவல்

குச்சமானம்; பசுக்கள் புத்திரனென்றும் தாயென்றும் பேதமில்
லாமல் தாயையும் சகோதரியையும் புணருகின்றதுகள்; ஆகை
யால் புத்திரனில்லாதவன் புத்திரவிவகாரமற்ற பசுவுக்குச் சமா
னம்; உத்தாலகரே! ஆகையால் நீர் புத்திரனுக்காக விவாகஞ்செய்
துகொள்ளுமென்று சொல்லிய முத்தாலகர் கவனியாமல் முன்
போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஒருநாள் ராத்
திரி அவருடைய வீரியம் படுக்கையில் திரவிக்க அவரதை பெ
டுத்து மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வைத்து நதீஜலத்தில் மிதக்கவிட்
டார். அப்பொழுது பிரதூதரென்கிற வரசனுடைய கன்னி
கையான சுகேசினி யென்பவள் சுகிகளோடு கூட அந்தநதிக்கு
ஸ்நானத்திற்கு வந்தவிடத்தில் அழகான தாமரைப்பூவைக்கண்டு
பெடுத்து முகர அதிலுள்ள முனியினுடைய வீரியமானது முக்

ஸ்ராரம் : தெ.சுவி ஜோநஸம்புகெத யொமயுகெத. சோநிவ்
 தெ || ஈசு || கெசுதுஸ்யாஸ்ய ப்ரஹாவெந வராம் ஸ்ரீதிவா
 வதம் || ஈசு || பொமஹஜஸுஸோவாஸநீயொ ஜோநஹ வி
 ப்ரா ஸுஸிஹோடியஹ. | யெய்யஸ வந்யஸ ஸிஹோஸுரொஃஸள
 ஜோநவ்ரொ வெடிவநாபுயொஃஸு || ஈசு ||

உதி ஸ்ரீஸூரொ காலிகாவணெ வெடாரணுரோஹாதேது
 ரெசுதேயுமாதீபுயரிதநாஸி வதமெஃபுஃஜ்யாயம் ||

உதி வதமஷஷிதரோஃஜ்யாயம் ||

சுய வஹஷஷிதரோஃஜ்யாயம் ||

சோநபம்:—உஜாஅகாநுநிபெருஷாஸ்குயுஹுஸெதகெதம்
 நா | ஸஸாரஹேசுரணம் ஜோநம் ஸுபம் ஸிஹோடியம் || க ||
 ப்ரஹவயபுபுதெநெஹ சோநிநொஜாயஸஜிநா | ஸஸு
 ப்ர யொஷிதாம் ஸஜம் பஹொதொ அஸுவிவெகிநா || உ || க
 யா நஸஸபம் ஸகுத ஹேதுஸிஹுஸெஷதம் | ரஹஸு
 பதி தெநெவ வடி ஸீஸு பஹொஜி || ஈ || ஸகுதம்:—சு
 ஸீசுஜாயகொ நாஸி பஹொ வெ வெஷிஸெ தபெ | சுபு
 ரெசுசுசோநிஸுபாநாம் ஸவபுதஸுஸிஹொஹொ || ச || ஸவபு
 தபுபுஸவொவெதெ ஸவபுதபுஸஹெயெ ஸுஹெ | ப்ர

சுயருபதேசித்தாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்திரான்காவது அத்தியாயம்
 மைத்திரேயீ காரீ சரித்திரம் முற்றிற்று.

அருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

—:(0):—

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி நைஷ்டிகபிரம்ம
 சாரியானவுத்தாலகருக்குசவேதகேது பிரந்தவரலாரென்ன வென்
 றுவினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:- முனிவர்களே ! விதிசாநதிக்க
 ரையில் தவஞ்செய்யமுத்தாலகரை நோக்கிச்சியவனர் முதலான மு
 னிவர்கள் புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கதிகிடையாது; அவன்பசவுக்

ஹயபூரதெநாய தெந தவ்ஹதவம் || ௫ || ததவ்ஹ
 ஹநிஸாடி-ஹா விவாஹாயபூரெவாடியநு | நாபு-தவ்ஹ
 தொகொழவி மாயெகா கிதநீயதெ || ௬ || சபு-தொ
 தாரம் ஸவ்ஹ ஸவாஹாயிரொஹதி | ஸ்வெ-தெ பஸ்வொ
 தபு-தொ-ஸவாஸு பூ-தொ-பூரொ || ௭ || உதெ-வம் வத-தாம்
 தெஷாம் ஹநீநாம் ஹவிதாத்நாடி | சபு-ஸவ வ்ஹநாடி-நா
 ஹநாடி-தொ ததவம் || ௮ || ஸ்-ஹயபூரதொ ஹகிவா
 தெவெ-ஸவ ஹ-ஹாம் தவம் | வவம் தவ-ஸ-தவ-ஸ-ஹ-
 ஹ-ஸ-ஸ-ய-ய-தெ || ௯ || மதெ-கதி-ப-பெ கா-தொ-பூ-ய-ப-ந-ஸ-
 ஸ-ஸ-டி | சபா-வி-ஹ-ப-நெ தவ்ஹ நிய-பெ ஹவிதாத்நம் || ௧௦ ||
 ரொ-த-ஸ-ஸ-நு ஸ-ய-நா த-ஹ-ஸ-வ-வ-ஹி-நீ-ப-பெ | நியாய விக
 வெ ம-பெ-வ-ஹி-ஹ-வ-ஸ-நி-ஹ-வ-ஹி || ௧௧ || தவ்ஹி-நு ஸ-வி-த-ஹி-
 ஹ-மதெ-விக-வ-ஹ-ஹி | பூ-ய-ப-பெ-ஹி-ஹி-த-ஸ-ஸ-
 ஹ-ஸ-பெ-ஹி-நீ || ௧௨ || ஸா-நா-ய-பூ-ம-தா-த-வ்ஹி-நு ஸ-ஸ-வ்ஹி
 ஸா-ஸ-நி-ஹ-ஹி | ச-தொ-ஸ-ய-பூ-த-ஹ-ஹ-ஹி-விக-வம் ந-ஹி-நீ
 ப-பெ-டி || ௧௩ || ஸ-ரொ-த-ஸ-ஹ-ஹி-பெ-ஹ-ஹி-ஹ-வி-க-பூ-நா-பொ-
 ம-தம் | பூ-ய-ப-பெ-ஸ-தா-த-கி-ஸ-ஹ-ஹ-ய-ஸ-க-ள-த-க-டி || ௧௪ ||
 த-தொ-நா-வி-க-பா-ஹி-வ-ஸ-கி-ஹி-த-ஹி-கி-வா-வ-ஹி | பூ-த-ஹி-
 தெ-த-த-ஸ-ஸ-ஹி-ஸ-பெ-தொ-நா-வி-க-ஹ-ஹி || ௧௫ || பூ-வி

குச்சமானம்; பசுக்கள் புத்திரனென்றும் தாயென்றும் பேதமில்
 லாமல் தாயையும் சகோதரியையும் புணருகின்றதுகள்; ஆகை
 யால் புத்திரனில்லாதவன் புத்திரவிவகாரமற்ற பசுவுக்குச் சமா
 னம்; உத்தாலகரே! ஆகையால் நீர் புத்திரனுக்காக விவாகஞ்செய்
 துகொள்ளுமென்று சொல்லிய முத்தாலகர் தவனியாமல் முன்
 போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஒருநாள் ராத்
 திரி அவருடைய வீரியம் படுக்கையில் திரவிக்க அவரதை யெ
 டுத்து மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வைத்து நதீஜலத்தில் மிதக்கவிட்
 டார். அப்பொழுது பிரதூதரனென்கிற வரசனுடைய கன்னி
 கையான சகேசினி யென்பவள் சகிகளோடுகூட அந்தநதிக்கு
 ஸ்நானத்திற்கு வந்தவிடத்தில் அழகான தாமரைப்பூவைக்கண்டு
 யெடுத்து முகர அதிலுள்ள முனியினுடைய வீரியமானது முக்

வெஸ ருமெநாஸ்யாம் வநமஹுவதீதா ஸா । ததஸுவீஜ
 நெநஸீகா ஸாஸ்யோகா ஸா ஸாகெஸரிநீ ॥ ௧௯ ॥ மீயபா வா
 ஹநெநெயம் ஜமாஜி விதாராஅயபு । சுமோவம் தநுநெரொ
 தஸுஜாஹ்வா தம் ஸநெநஸுநெநம் ॥ ௨௦ ॥ வவ்யுயெ மஹஸம்
 ஹதும் ஸாகுவகா ஹவொயாராடீ । ததஸுஸ்யா ஸாகெஸரி
 ந்யா ராதா தெஜோவதீ ஸாஹா ॥ ௨௧ ॥ பவ்யு கிரிஜம் சுநெநு
 ஜுஸ்யுதெ மஹவகாணஸு । ஸாகுவகா தவ்யுதானா நஜாநாஜீ
 கிரிஜாதா ॥ ௨௨ ॥ சுலாஷத ததஸுராதா ராதா தெஜோவதீ
 வுநம் । வ்யுயுஜாராய தஸ்யாஸு ஹவஜுதவகாணஸு ॥ ௨௩ ॥
 வ்யுயுஜாரொஹி நாஸாகம் ஸூயுதெதா ஜஹாகுமெ ।
 சுந்யாயம் வ்யுஸவம் காவீ தயா நகுவீஜெவஹி ॥ ௨௪ ॥ ததி
 ஸம் சிநு ஸம்ஹதெ கிவா காவஸுஹாவஜு । யஜியம் சுந்யு
 மஹம் ஸூயுதெ பாவஸாவஹ ॥ ௨௫ ॥ ஹத்யு காவஸந்யு
 வுநுதம் தாம் சுந்யாம் வரவணிகுநீ ॥ ௨௬ ॥ ருமெநா ததஸு
 ஸு ருமொஹ ஹ்யாஸுரோநிகெ ॥ ௨௭ ॥ வாரா ஸாகெஸரிநீ
 தத வவ்யுயெ ருநிநாஹ்வா தா । க்யுபயா ஸொததெநாய

கின் வழியாக உள்ளே சென்றுவிட்டது; அதனாலவள் கெர்ப்பவ
 தியானாள். அதையரியாமல் சகிகளோடுகூட துருசாய் ஸ்நாநம்
 செய்து கொண்டு கநகதண்டிகையிலேறிக் கிரகத்திற்குச்சென்ற
 கன்னிகையினுடைய கெர்ப்பமானது சுக்கிலபட்சத்துச் சந்திரன்
 போல் நாளுக்குநாள் விருத்தி யடையும்பொழுது கெர்ப்பலட்ச
 ணத்தைக்கண்டு அவளுடைய மாதாவான தேஜோவதியானவள்
 இதேது? பெண்ணே உன்னிடத்தில் கெர்ப்பலட்சணம் காணு
 கின்றதே; சொல்லென்றுகேட்க மாதாவைப்பார்த்து அம்மா! நா
 னென்றுமறியேனே யென்றுசொல்ல தேஜோவதியு மந்தவிஷயத்
 தைப் பதியினிடம் தெரிவித்தாள். அதைக்கேட்டு அரசன் இது
 வரை ஒருஇடத்திலும் கன்னிகை கெர்ப்பமாய் கண்டதும் கேட்
 டதும்இல்லையே இதென்னபாபம்? இதென்ன காலதோஷமென்று
 வருத்தமுற்று ஒருவருக்கும் தெரியாமல் சர்வாங்கசுந்தரியாயி
 ருக்கிற தன்னுடைய புத்திரியைக் காட்டில் கொண்டுபோய்விட
 அந்தவநத்தில் தனிமையாய் மரத்தடியிலிருந்து மான்பேடுபோல்
 தயங்கும் ருஜகன்னிகையை அங்கேயுள்ள ஆசிரமத்திலிருந்து
 உத்கடரென்கிற முனிவர் கண்டு ஞானதிருஷ்டியினால் யெல்லாவி

டிஷா டிஷா வநானொ || ௨௪ || வித்ரா விஸஜிபுதெகாநெ
 தடா தடவயாயபு || ஐயாதஸ்யாவவஹு உஜாவஸ்யுதா யீ
 தம் || ௨௫ || டிஸாநெ ரோஸி ஸாபாநெனெ ஸா ப்ராஸாநெ
 ஹொடியபு || வுத்ரம் கஜிவத்ராஹம் நாவயா நெடிவயொ
 தம் || ௨௬ || ததஸ உததஸீ ரோநு வுதம் ஜோகா யயோதயபு ||
 வுதாநம் ரோமிரோஸ்யு ஹுஜாவஸ்யு கெநவிசு || ௨௭ ||
 காரணெநெவ ஸாபாநெனெ காரயாரோஸ தம் ஸாதபு ||
 உஜாவஸ்யானிகம் ப்ராபாநாவிகெதாம் க்ஷணெநவ || ௨௮ ||
 கவிவாடி ரோநீநு ஸவபாநு விதாநாவி ஸாவுதம் || லீத
 ஸயாவியம் வாவம் நாவிகெதாம் ரோநீஸாராம் || ௨௯ || சூரொ
 க்ஷ ஸாமிரம் காவம் விஸ்யாபு வநாடியம் || தஸ்ய ஸாபாநெ
 ணம் வாவ ஸாபுதம் கதபுஜிஹுஸி || ௩௦ || யெந ஸா
 ப்ராபுதெ வுத விஜிஸநாபஸாயபு || வாவம் ஸாபாநெ
 ரோணஸ்ய ஸிஸொ ரஸ்ய ரிஹாதம் || ௩௧ || மதெ கியதி கா
 லெய்வி நுஜாவஸ்யு வுதாபு || மதம் வபு வுதம் வாவம்
 கஸ்ய வுதொலி ஸாமிஜம் || ௩௨ || கயரீத்ராமதொலீதி
 வுதாபு லீநு ரோநீஸாராம் || வுதாவா யயாவுதம் வுதொ

ஷயத்தையுமறிந்து கன்னிகையைச்சமாதானம்பண்ணிப் பர்ணசா
 லைக்கழைத்துக் கொண்டுபோ யாதரவோடு பரிபாலிக்கப் பத்துமா
 தம் பூரணமாய்ச்சென்றபிறகு முக்கின்வழியாக மன்மதன் பேரல
 முகான புத்திரனைப்பெற்றாள். முனிவர்களே! அந்தக்குழந்தைக்
 குநாகிகேதுவென்று ஒருபேர் யேர்ப்பட்டது. பிரப்பாடு நாகி
 கேதுவுக்கு உத்கடர் சகலமான சம்ஸ்காரங்களையுஞ் செய்து
 வைத்து உத்தாலகருடைய சமீபத்திற்குச் சிச்ருஷை செய்யும்
 படியனுப்பக் குழந்தையும் விதிசாநதிக்கரையிலிருக்கின்ற சியவ
 னர்முதலான முனிகளையும் பிதாவையும் நமஸ்கரித்துவிட்டு நிற்
 கும்பொழுது சியவனாதிரிஷிகள் உத்தாலகரைப்போன்ற வடிவ
 முள்ள பாலனைப்பார்த்து ஆச்சரியமுற்று பிதாவுக்குப் பணினி
 டைசெய்யும்படி உத்திரவளிக்க வப்படியே சிறுவனும் தொண்டு
 செய்துவருங்கா லொருநாளவனைநோக்கி உத்தாலகர் நீ யார்? யா
 ருடைய குழந்தை? என்றுகேட்க சுவேதகேதுவும் மாதாசொன்

ரோதும் ஸுமெயவஸம் || ௩௩ || ஸதம் காமம் தஜேகாகா யயோவீ
 தம் மதம்மீ || தம் வுமம் || வெஷயா ரோஸ வாகுமம் ரோதரம்
 புகி || ௩௪ || யயா வுதம் ஸுகெஸரிநா நஜாநாதி தயா
 மீ || வெஷிதஹ் ஸமீஜிஸு யயாவா வாகுமஸுபா || ௩௫ ||
 வாகுமஸுபா ரோதரம் மகா ஸாலிவாஜநவகுபுகு || நிவெ
 ஜி ரோதெ வுதாநம் தயா ஸுமெயாதிதம் வுமம் || ௩௬ || ஹ
 யொவஸ விதரம் மகா ஸாலிவாஜநவகுபுகு || ரோதம்
 நிபுவெஷயாரோஸ யயாயகுபம் நிவெயாத || ௩௭ || நிபுகுநா ஸ
 யநா வாகுவி ஸுமஹிதா ஸுமஹிதாவி வா || ஸுமஸுபுதாஸம்
 ஸுபுதா வாகுவி ஸுமதாஸுதாவி வா || ௩௮ || ஸுமபுதா
 ஸுமபுதா வாகுவி நவீ ஸாதஞ்ஜேஹுகி || விதா ரகுகி
 களரோர ஹதா ரகுகி யளவநெ || ௩௯ || வுதம் வு வா
 குகெ ஹாவெ நஸுதஞ்ஜாஃ வியொ ரிதாஃ || ஸாவ்யுதெஹி த
 யாஸுத ஸுதாவிவ ஸுமொவிதா || ௪௦ || ஸாவயாநதயா
 ஹதா நவீ ஸாதஞ்ஜேஹுகி || வஹிநிபுகுநா ஜாநா த
 மெயகாநிவெஸநாசு || ௪௧ || ஹதம் ஹி ஹவெசு வீணா

னபடி சொல்ல அதைக்கேட்டு நினைவுவராமலவனை அடேபாலா !
 எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை; நீ உன்தாயினிடம் போவென்று
 மறுபடியும்னுப்பத் தாயைக்கண்டு வணங்கி நடந்தசங்கதியைச்
 சொல்ல உடனே சுகேசினியானவள் புத்திரனை நோக்கி அடேயப்
 பா குழந்தாய்! நீ மறுபடியும் உன்னுடைய பிதாவைக்கண்டு இந்த
 விஷயத்தைச்சொல்லென்று சொல்லியனுப்பினாள். அதெப்படி
 யானால் இன்னவருஷம் இன்னமாதம் இன்னதினம் பகலித்தனை
 நாழிகையில் இன்னநதியில் நான் ஸ்நாநத்திற்கு வந்தவிடத்தில்
 கமலத்தைக்கண்டெடுத்து முகர அதிலிருந்த வீரியம் மூக்கின்
 வழியாய் யென் கொப்பத்தில் சென்று இந்தப்புத்திரனைப் பெற்
 றேன். அந்தவீரியம் தங்களுடையதென்று பிரதூதரரென்கிற
 யென்னுடைய பிதாவான வரசனால் காட்டில் விடப்பட்டுத் தயவு
 னுலென்னைப் பரிபாலித்த மகானுபாவரான உத்கடமுனிவரால்
 தெரிந்துகொண்டேன். இப்பவு மவரிடத்திலேயே இருக்கின்
 றேன். ஹே நாதா ! தனமுள்ளவளோ இல்லாதவளோ கஷ்டத்
 தையடைந்தவளோ ஸுகத்தையடைந்தவளோ யெப்படியிருந்

நஸ்தஞ்ஞாஃ ஸ்விபஸ்தம் | யஜீஹதி ஜேநீஜோஜஸஸ ஜே வானி
 ப்ரவீபந்ய || சஉ || தஜோஜ்யதாம் ஜே விதா நாஜா ராஜா
 வ்யய-ஞாஃ | உத்கொடாவி ஜேநிபெருஷோ யாவெய்யா யஜே-
 ண கெவமய || சஉ || ஐதி தஸ்யாவயஸ்துக்வா நாவிகெதஜே
 வானுநிஃ | வ்யய-ஞாஜயாவெய்யத்யாநிவெய்ய யயாதய ||
 || சச || ஸமஹாம் ஜேநிஸாஜ-ஞய ஸயெயெவாத்நகதிதா ||
 யயாவெய்ய ந்யவஸ்துக்வா கந்யாய-ஹாமதம் ஜேநி || சடு ||
 வாக்யாஜிவிஸ்தேய-தாஜாஹ-ஞய ஸவிஸ்யம் | ஜஜ்ன தஜெஸ
 ஜேநீஜாய ஸொத்யு ஜேநீஸாராம் || சசு || ஐதம் வ்யவஸ்ய
 தெ காவ சூபுராநு ஸாந மதெஷு | வ்யவநாஜிஷு ஸ
 வெஷுஷு தஜோஜஸ ஜேநிபுஷ்வம் || சஎ || க்யதக்யத்யிவா
 தாநம் வவித்யுஹாதந்கும || வஹுஜேநெ ஜேநிபெருஷா
 உஜாவொ ஜேநிபுஷ்வம் || சஅ || நாவிகெதொவிடியாநெந
 வியிநா ஸஜீதஸ்ய | தீயப்யவஜேந தஜா ஸவாத்யஸஹ
 ஹாயடியா || சக || கஜாவி ஜததஸ்ய ப்ராஹ்மவெஷ்வம் ஸா
 ஹ || ஸாக்வா ஜவாஸயெ தத்ய ஜேநஸுஷிகரெ ஸாவெ || டு ||
 வெஷாவஜிஷு ஜாமெ-ண யயாஜஸஸ ஸெதகெதவெ | உவாஜி

தா லு ம் பெ ண் டி ர் க னை க் கார் க் க வே ண் டி ய து ப தி
 களல்லவா. தங்களுக்குத் தெரியாத விஷயத்தை நானென்ன
 சொல்லப்போகின்றேன். ஸ்திரீகளுக்கு சுவாதந்திரிய மொருக்
 காலும் கிடையாதென்பதை தாங்களறியமாட்டீர்களா? ஆகை
 யால் யென்னுடைய பிதாவைக்கண்டு கேட்டு யென்னைத் தாங்கள்
 விதிப்படி விவாகம் செய்துகொள்ளவேணுமென்று நான் சொன்
 னதாக உன்னுடைய பிதாவினிடம் வணங்கிச் சொல்லென்று
 சொன்னதைக் கேட்டுப் புத்திரனு மப்படியே பிதாவை யடைந்து
 சொல்லவுடனே உத்தரலகருக்கு நினைவுவந்து சந்தோஷமடைந்து
 பிரதூதரனென்கிற வரசனிடம் சங்கதியைச் சொல்லி கன்னிகை
 யை யாசிக்க பிரதூதரனும் ஆச்சரியத்தை யடைந்து புத்திரியை
 வரவழித்து உத்கடரோடுகூட விவாகம் செய்து கொடுக்க வுத்தர
 லகரப்படியே செய்துகொண்டு பத்தினியோடும் புத்திரனோடும்
 தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு வேதவநம் வந்து ஸ்னானம்
 செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்து வசிக்கும் பொழுது புத்திர

ஸநுநிபுருஷஸுயெவ கயபாஜிஹு || ௫௧ || உவபெஸெக்
 தெதஸு ஸவபுந்தபுவபெஸித || யயாவஸுஸுரிர்ஜாநம்
 கீயபுஸுஸுபுஹாவதம் || ௫௨ || தயெவ பரிவக்ராஜி ஸவபு
 சிநுபுயொதித || தபுவக்ராஜி விபெஹு || ஸுதகெதா
 ஸிரம் தவம் || ௫௩ || உயார வியிவதத ஸுஜெஷ்வநெ ஸு
 வெ | ததஸுஸு ப்ரஹாவெந வெடாரணுநிவாஸிநம் || ௫௪ ||
 கிவபுண சிவிராசு ப்ராபு ஜீவநுநிவாஸவாநு | உத்யுஜா
 ஸு வரிதம் ஸுதகெதொயபுயா யா || ௫௫ || கயிதம் ஸ
 வபுவாவஹம் கிநுசு பரிவபுஹு | யபுயம் வதக விபெ
 ஹு யுஹுஹு கீதபுயாஜி || ௫௬ ||

உதிஸுஸுரோஹ கானிகாவணெ வெடாரணுரோஹாதேவ
 உடாகவரிதநாஜி பஹுஜோயம் ||
 உதி பஹுஷஷிதஜோயம் ||

கய ஷபுஷிதஜோயம் ||

புநயம்— கயஹு நாவிகெதொவபு உடாகொ புநி
 ஸதம் | உவபெஸவியிவகெ ஜாநஸுஸுஸுஹுஹு ||
 || ௧ || ஸநதநம் களதகம் ஸபுத யயாவவெதாஹுஸி | ந
 கபாஸிதம் கிநிசு பாராஸபுநஹாதம் || ௨ || ஸதம்—

ரான ச்வேதகேதுவுக்கு ஞானேபதேசஞ் செய்ய ச்வேதகேதுவும்
 வேததீர்த்த மகிமையினால் ஞானவானாகிச் சீவன்முத்தியடைந்தா
 ரென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

கானிகாகண்டத்தில் அநுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
 நாகிகேதுவினுர்ப்பத்தி முற்றிற்று.

அநுபத்தி யாருவது அத்தியாயம்.

இவ்விதம் சொன்ன சூதமுனிவரை நோக்கி உத்தாலகரானவர்
 நாகிகேதுவுக்கு ஞானேபதேசம் செய்தவித மெப்படியென்று
 சொன்னகாதிகள் கேட்க வப்பொழுது சூதரானவர் முனிவர்களே!

ஹ்யாபிக்யாபெநாம் ஸவதூஷ்யதநாஸிநீழ் ॥ ஜோநவிஜோந
வமதா பௌஷாயபூதாயிநீழ் ॥ ௩ ॥ யஜ்ஞகூபா ந நரொ
யாகி பௌநஸம்ஸாரமொவரழ் ॥ பௌராநிவஸதஸுஸ்ய ரபே
மொதாவரீதபெ ॥ ௪ ॥ பௌணெ மொதாவரீகெஹ ஸரோஜா
ஸ்ய வநாந்ரொ ॥ யுவநாஜ்யபவஸ்ய பௌமௌரூதாயகஸ்ய
தம் ॥ ௫ ॥ சுதீதஸுபௌந கால வௌவாநிஷஸ்ய யீதே ॥
கதாவிதாமதஸ்யாஸ்ய ஸரிதாஜிதெ அஜா ॥ ௬ ॥ பஜாஹ
காலஸம்ஸுத ஸுதொதவஸ கவரயாநிதம் ॥ சூமத்ய உய
ஹம் தபுணம் நாலிகெதத்யோஸு வீச ॥ ௭ ॥ ப்யா பௌத்
ஸரிதீரெ விஸ்யதாஸுரிதாயம் ॥ க்ஷயாலிவததநஸா த
தொதாதபௌபுலி ॥ ௮ ॥ மகூபா தீரம் க்ஷணெநெவ யாவ
பௌபௌஸரோபுதெ ॥ ப்யா தம் வியிவஸ பௌத் தாவதம் தாந
ஸரோநய ॥ ௯ ॥ இதீதஸ்ய வயஸ்யகூபா நாலிகெதஸுரித
புழ் ॥ சூமதஸுபௌஸரோதாம் நாவஸ்யுகிநிதததம் ॥ ௧௦ ॥
ததொ நிவ்யதஸுஹஸா விதெ தய நயவெதயசு ॥ ப்யா க்ஷ
ஸஸுரிதாவி நயயாயி ஸரிதஸுபெ ॥ ௧௧ ॥ நாவஸ்யஸுக்ஷயம்
பௌ ந மதஸுஸுரிதபுழ் ॥ இத்யுபீயபு க்ஷயாலிஷு ॥ க்ஷ
யாவ வரிவீயிதம் ॥ ௧௨ ॥ யபெ வஸ்யுகி தம் வால பௌத

முன்காலத்தில் சியவனம் முதலான முனிவர்களோடு கூடக் கோ
தாவரிக்கரையில் வெகுசாலம் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த வுத்
தாலக ரொருக்கால் தர்ப்பை சமித்துக்களுக்காக நதிக்கரைக்குச்
சென்றபொழுது மத்தியானகாலமாய்விட்டபடியால் துருசாய்
ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு கிரகத்திர்க்கு வந்தவுடன் புத்திரனை
நோக்கிக் குழந்தாய் நாசிகேதோ! தர்ப்பை சமித்துமுதலான
துகளைக் கொண்டுவர மரந்துவிட்டேன்; துருசாய்ச்சென்று நதிக்க
ரையில் வைத்திருக்கின்ற தர்ப்பத்தைக் கொண்டுவாவென்று அ
னுப்பிவிக்க வப்படியே யாகட்டுமென்று நதிக்கரைசென்ற நாசி
கேதுவின் கண்ணிலொன்றும் தட்டுப்படாததால் திரும்பிவந்து
ஒன்றையும் காணவில்லையே யென்றுசொன்ன புத்திரனை நோக்கி
ஆடபயலே! நான் நதிக்கரையி விப்போது தான் வைத்துவிட்டு
ஸ்நேதேன்; காணாமலென்போகும்? நீ அவ்விடம் போகவேயில்லை
யென்று சினமடைந்து சமித்தைப் பாராத நீ யமனைப் பாரடா

வாநு சூநிலுதரீ: | ஐயுசூதவதி ஹுலிநு சூநீனெ ஸூபி
தவுதெ || ௧௩ || வஹ்ஸூபிமஜீலாநொ நாவிகெதுசூநீ
ஸூராம் | தயாவியம்ஸூரொக்ய ஸூநிக்குவயாழ்நிதம் || ௧௪ ||
தூதஜெ ஸூரொவ்ய ரூரொடி ஹுஸூராதாரம் | நயநா
சூததவ்ய வாரூபிநு: வவாத ஹ || ௧௫ || தடிநு
பிநுநா கிநுவக்ஷாம் கிநிடிவாபு வ | ஸூஜூசூதிவநயந
லூதம் வீக்ஷிதவாநஸு || ௧௬ || உவாவ வவநம் கிநிசு ஸூரீக்
ஜூநிவாபு வ | கிநிடி ரூடிதெ தாத யத்யா வாரிகிதி
தடி || ௧௭ || கொவயுசெதந சீநஸூ ரியாவி தடிநுலிதடி |
தலூநு யூஜுதெ தாத ரொடிநம் வுதூகாரணாக் || ௧௮ ||
சூரூவாதாசி நரகம் வுதூரணாம் ஜியதெ யதம் | ரூடிநி
மூரவொ யெஷாம் பூரணிநாம் ரீரணாடிஹ || ௧௯ || ந தெ
ஷாம் விடிதெ ஸூமடி: வயுதெ நரகெஷய | தலூநு ரொ
டிநம் காய்டு மூரூபிஸூஸூகாரணாக் || ௨௦ || யலூதெ ந
ரகம் யாநி ரீரணெ ஸூவலிதெ || ஸூஸூதம்:— ஐதூசூ
வநம் வவநம் கூரார சூதஜஸூஸூ சூநிவூஜ்வொஸு || ௨௧ ||
சூஹம் கூயாவிஷ்டிநாம் கூரார பூயொஜீதொ நெநவ ரீயா
ஹி டிஷ்டி | தெநெநவ வஸூதி யசீ ரீயாக் ந வாரூ
யா தூஹு சூரீரிதம் வவம் || ௨௨ || ததம் கிநிசூ க்யதவாநலி
க்ஷணாக் கொவெந வொக்ஷம் ந ரீயா யயாடிதம் | வடிநிசூ

வென்று சொன்னவுடனே பாலன் கீழேவிழுந்து மரணமடைந்
தான். அப்படி விழுந்த பாலனைப்பார்த்துத் திடுக்கிட்டுத் தூக்
கிப் பிரட்டிப்பார்த்து இறந்தானென்று நிச்சயித்து மனம்பதறித்
தேம்பியழுது அவன்தலையைத் தன்மடியில் வைத்துக்கொண்டு
ரோதனஞ்செய்யும்பொழுது அவர்கண்ணீரவன் மார்பில் விழுந்த
து. உடனே பாலன் கண்ணை விழித்துப்பிதாவைப்பார்த்து தாதா!
யேன் ரோதனம் செய்கின்றீர்கள்? தங்களுத்திரவிற்படி நானு
ஷ்டித்தேன்; பிதா ரோதனம் செய்தால் புத்திரனுக்கு நரகமுண்
டாகும். ஆகையால் தாங்கள் ரோதனஞ் செய்யக்கூடாதென்று
சொன்ன புத்திரனை நோக்கி உத்தரலகர் அடே தாதா! பசியால்
கோபம் மீறி நானுன்னை யமனைப்பாரென்று சொல்லி வீட்டேன்;

சோதிவாஜவம் தகோவா வ ஸுயஸு வ நாவிகெதும் || ௨௩ ||
 நாவிகெதும்:— கொவாசு ப்ரோஜாபஸநாவியாஷா அடிதி
 ஸிஷ்யம் மாரவொய்ய வுத்ரு | சுஸக்யஸக்யம் ந விவாரணீ
 யம் ஸமெஷவ வுமெத்ரு ததெயவ ஸிமெஷ்யம் || ௨௪ ||
 ஹுமெத்ரு யஸாசுக்ஷிதம் வுராணெராஜா மாருணா
 ந விவாரணீயா | வணதஸூதத்யுதம் தாத ந கொவாவிஷ்
 மெதஸா || ௨௫ || சியா ஸுணு யயாவுத சோஹுதம் ஸரிஷம்
 ஹஸா | மொஜாவயபூஸுதெ க்ஷிவம் வாயுவெமபு வாயநாசு ||
 || ௨௬ || தவ மெஷந்யம் ஸோமொக்ய வுத்ருயெடு சொகக்
 ஸிதம் | சூமதொ ஸ்யந்யா மெஷஷ மாருமொமெஷ
 யுஜ்யதெ || ௨௭ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூநெ வுராணெ காணிகாவணெ

வெஜாரணயோஹுதெ நாவிகெதும்வரிதெ

ஷடஷ்டிதரோஜ்யாயம் ||

ஐதிஷடஷ்டிதரோஜ்யாயம் ||

1996

உள்ளபடி அபிப்பிராயத்தோடு சொல்லவில்லை; நீ உடனே இறந்து
 விட்டாயே யென்று சொல்லப் பிதாவை நோக்கி செய்யக்கூடிய
 தோ செய்யக்கூடாததோ யேதானாலும் குருக்கள் சொன்னதை
 சீஷனும் புத்திரனு மனுஷ்டிக்கவேண்டும்; காரியாகாரியவிசாரஞ்
 செய்யக்கூடாது. தங்கள் வருத்தத்தைப் பார்த்து நான் யம
 லோகம் போய்த்திரும்பி வந்தேன். இல்லாவிட்டாலெனக்குக்
 குருத்ரோகம் வருமென்று சுவேதகேது சொன்னானென்று
 சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் சுவேதகேது சரித்திரத்தில்

அறுபத்தி ஆறாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சுப ஸவ்ஷஷிதமோ஽ப்யாயம் ॥

உஜாஸகம்— ஹ்ருயஸ்த நமனவ்யம் யத்ராஸ்த யதோஸ்த
யு ॥ ௧ ॥ ரோஜ்யா ரோஹாம விரஜீவ ஸுபீ ஹ ॥ ௧ ॥ இதி உஃ
வாஸிஹ்ருதஸ்ய ரோஹோஜாஸகஸ்யுதம் ॥ யெ வாஸ்யுதஸ்யு
நொ விபுராஸ்தவஸ்தவம் ரோஹீஸாராம் ॥ ௨ ॥ நாவிகெதொ
ரோஹோஜாஸ்த யத்யா யதேஸ்தமி ॥ உஜாஸகஸம்ஹ்ருதம் வரி
தம் தத்ரு கீத்யு ॥ ௩ ॥ யெ தத்ரு நாகெ யொரொ நிவஸனி
நராஸாராம் ॥ யத்யுக் வாவம் க்யுதம் ரோஹோஸ்தததாஸ்க்யு நஸ்து
யு ॥ ௪ ॥ ஸ்ருதம்— இதி ஸ்ருதாஸ்திதஸ்தஸ்து வித்ரு ம
யுதாஸ்திஸ்து ஸம் ॥ உவாஸ வுணிவத்யோஸ்து ஸாதம் தாஸ்து
ரோஹீஸாராம் ॥ ௫ ॥ நாவிகெதம்— ஸ்ருணுஹ்ருதாஸ்தாஸ்தி
யத்யா ந ர கஸ ஹ்ரு ॥ நிவ ஸ, ஹ்ரு து யெ ரோஹாஸ்த
நாஸி ஸ்ருஹ்வாஸ்தி ॥ ௬ ॥ சுஸிவத்யுதநாஸ்தி நாம நாகாணாம்
உவாஸாஸ்தி ॥ சுருணு ராஸ்தாஸ்தி நாம ஸ்ருணுஹ்ருதாஸ்தி
ஸ்தி ॥ ௭ ॥ மவாஸ்திவாஸ்தம் யெதம் துஷாஸ்தாநாஸ்தி ரோஹாம் ॥
குவஸ்தி யத்யா ரோஹா உஸிவத்யுதநாஸ்தி ॥ ௮ ॥ வஸ்து
ஸ்தவயஸ்தெ யத்யுதா ஹ்ருதாஸ்தி ரோஹாம் ॥ ௯ ॥ யெ

அறுபத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

—:(0):—

மறுபடியும் சூதர் சொல்லுகின்றார். முனிவர்களே ! இவ்வி
தம் சொன்னபுத்திரனை நோக்கி உத்தாலகர் அடே குழந்தாய் !
மறுபடியும் நீ யமலோகம் போகக்கூடாது; சுகமாகச் சிரஞ்சீவியா
யிருவென்று சொல்லவப்போ தவரருகிலிருந்த கர்க்கர் முதலான
முனிகள் நாசிகேதுவைப்பார்த்து அடேபாலா ! யமலோகத்தி
லுள்ள நரகங்களையு மதிலுள்ள பாபிகளையு மெங்களுக்குச் சொல்
வென்று கேட்க அவர்களை நமஸ்கரித்துவிட்டு நாசிகேது சொல்
லுகின்றான்:— ஓ மகானுபாவர்களே ! பெவர்கள் தாகத்தால் தண்
ணீர் குடிக்கின்ற பசுக்களை விரட்டுகின்றார்களோ அவர்கள் அல்லி
பத்திர வனமென்கிற நரகத்தையும், குருநிந்தை சிவநிந்தை செய்

உநிநாந் மூரொஃ காயபு வுஜாநாவி ரோநவாஃ || ௧ || வ
 யுநெ ரளரவெ வொரெ தெ நராஃ வாவஸுங்பு | சுவரோ
 நம் மூரகுணாஹ ரோதாவித்ராஸுநெயவ || ௧௦ || கூஹீ
 வாகெ வ உபுஸுநெ வயுரோநாஸுதொநராஃ | வரஜாராநி
 ரீக்ஷநெ யெ நரா உஷுஷக்ஷுஷம் || ௧௧ || நாயபுஸு வரவ
 தபாரம் வீக்ஷநெ சுருபுஸு || ௧௨ || உபுதாணாஃ வமாஸு
 ஷாஃ ஸஹாநி வினொயநெ | ஜாயரோநெ ஜாயரோநெ ஸவெபு
 தெ ரோநிவாஜவாஃ || ௧௩ || யெ ஸ்ரிஷுநி நராஃ வாவா லொ
 ஹாஜாமாஸு வரவியபு | தவ்வொஹாயீம் நாரீம் தெ ஸ்ரிஷு
 நி யரோஜ்யபா || ௧௪ || நாயபுஸுயாவியம் காநம் ஸ்ரிஷுநிவ ஸ
 உஃவிதாஃ | சுபிகாநாநு க்யுஸாநு தீநாநு ஹோஜநாயபுஸு
 ஸிதாநு || ௧௫ || ஸ்ராஹணா நவநெநெ வயுநெயுத
 டெ ஹெடெம் | வ்யுயா யபுநிதி ஸ்ருயு ஸ்ராஹணாநு
 வாயு ததராநு || ௧௬ || தவ்வாயுகரோக்யு வயபுநி ந
 ராயரோஃ | சுருபுஸாக்ஷிவரோவநா யநவொவெந ரோநவாஃ ||
 ௧௭ || யெ வநநுந்யா வாக்யம் தெ வயுநெயு ஸஜெடெ | ௧

கிறவர்கள் கோரமான ரௌரவத்தையும், குரு, மாதா, பிதாஇவர்
 களை யவமதிக்கிறவர்கள் கும்பீபாகமென்கிற நரகத்தையுமடை
 கின்றார்கள். பரஸ்திரீயைக் காதலுடன் பார்க்கின்ற புருஷர்க
 ளும், அப்படியே பரபுருஷனைப்பார்க்கின்ற ஸ்திரீகளும் கூட
 சல்லமென்கிற நரகத்திலவதிப்படுவதும் தவிர அவர்களுடைய
 கண்களை நீண்டமுக்குள்ள கழுகு முதலான பட்சிகள் முளைக்க
 முளைக்கக்கொத்திக் கொத்திப்பிடிங்கித் தின்னுகின்றன. பர
 ஸ்திரீயையாலிங்கனம்செய்தபுருஷர்கள் இரும்பால் செய்யப்பட்டு
 மழுவாய்க்காச்சப்பட்ட ஸ்திரீயையும், அப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகள்ப்
 படிப்பட்ட புருஷனையும் யமலோகத்திலாலிங்கனஞ்செய்துகொள்
 ளுகின்றார்கள். பசியுடன் வந்த வழிப்போக்கர்களான பிராமணர்
 களை யவமானஞ் செய்தவர்கள் உத்கடமென்ற நரகத்திலும், தர்
 மங்களையும் தர்மவான்களான பிராமணர்களையும் தூஷிக்கின்ற
 வர்கள் தப்தவாலுக் நரகத்திலும், கள்ளசாட்சி சொல்லுகின்ற
 வர்கள் சங்கடமென்கிற நரகத்திலும், கன்னிகையைத் தூஷிக்கின்ற

ந்யாயா டி-ருஷணம் யெ வ கௌபுநிஸ நராயோம் || ௧௮ || தவ
 தெதெஷு வொரெஷு வயுநெ தெ ஸுநீஸாராம் | சுந்யாம்
 ஸியொ டி-ருஷயந ஸ்யா யெ ஸுபமவிபுதாம் || ௧௯ || ஜிஹா
 வெஹம் ப்ரகௌபுநி யஜி-ருதாம் கஜெவரெ | மூரீநாஸம்
 தயா ரொஹாஜெ கௌபுநி ஸக்யநாராம் || ௨௦ || சிஹாரளரவ
 ரோஸாஜெ தெ வயுநெ க்ஷஹநிபுஸ | ஸீரோநஹாரண்மெவ
 தயா யெ ஹ-ருஜிஹாரகாம் || ௨௧ || ஸஜா தெ வரிவயுநெ
 நிகுமெ யஸாஸநாச | விவாஜெஷு அஜெஜெஷு வாக்ய
 ஜெஷு நராயோம் || ௨௨ || ஸய்யபூஸு சிஹாவாவாம் வயு
 நெதெததிஸஜெ | ஸ்ராஹணாந வாயநீநவபூநாந
 வா விவஸாநவி || ௨௩ || நொஜெய்யபூயாஸகி வயுநெ
 தெததிஸஜெ | யஸு வுதயரெ ஹ-ருகா ஸ்ஹாநாரீ வி
 ஹாரவாந || ௨௪ || ஹவத்யுஸஸோவாரம் வயுநெ ஸொதவி
 ரளரவெ | வரவாகரதர் யெ வ யெ வ வெஸுந்யஸுரு
 காம் || ௨௫ || விஜ்யெ தெதவிஹ-ருயநெ தயர் ஸுருவீஸுமெ
 ஜநாம் | ஸஸுஜநிபெயொஹாச வுதம் க்யக்யாநெவவா ||
 || ௨௬ || சுகவாவெ சிஹாவீயெ தெ வயுநெததிதாரம்
 ணே | ஸாஜீம் ஹயபூம் வரித்யஜி யஸாந்யாம் வ நிஷெவதெ ||
 || ௨௭ || ஸவயுநெ சிஹாவொரெ ஸவபூஸுநிகஸுமெ |
 மொஸுமெ ஸுநிஸாடி-ருதா யெவாநெ வர்வஜீவிந || ௨௮ ||

றவர்கள் காஞ்சதைலத்திலேயு மவதிப்படுகின்றார்கள். பரஸ்திரீ
 யைத் தூஷிக்கின்றவர்களுடைய நாக்கை யறுக்கிறார்கள். கிரா
 மக்கெடுதி செய்கிறவர்களும், யெல்லையமாற்றுகிறவர்களும், பூமி
 யைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களும் நிகும்பமென்கிற நரகத்திலும்,
 வாதத்தில் சாதுக்களை யவமானஞ் செய்தவர்களும், விருத்தாள்
 யதிகள் முதலானவர்களைப் பீடித்தவர்களும் அதிசங்கடமென்
 கிறநரகத்திலும், கள்ளவேடம் பூண்டவர்களும், பரிசாரகஞ்செய்
 கிறவர்களும், கோள்சொல்லுகின்றவர்களும் வித்ரதமென்கிற நர
 கத்திலும், சூசிமுகமென்கிற நரகத்திலும், விருதத்தை விட்டவர்
 கள் கிரகசமென்கிற நரகத்திலும், பதிவிருதையான பத்தினியைத்
 தள்ளிவிட்டு வேறுஸ்திரீயைச் சேர்ந்தவர்கள் பாம்புகள் தேள்கள்

பீரஷ்ணினொவிகழ்ஸூ யெ ஹவநுத ரோநவாம் । நரகெ
தெ வ வ்ஷுநெ நெவ்வாவூதிகா ஸ்ராம் ॥ ௨௯ ॥ யெவா
நெந் குருகரகழ்ண ஸ்யா யெ ஷ்வநெதவம் । தெ வ்ஷு
நெ ரீஹாவொரெ நரகெ காமரிக்ஷப்ட ॥ ௩௦ ॥ வ்ஷததிக்ஷி
தம் விபூய்யா நரகஸம்ஸிதிம் । ரீநுஷ்ணாணாம் ஹவநெ
வம் கழ்ணா வாவஸம்ஜிநா ॥ ௩௧ ॥

ஐதி ஸ்ரீஸூரெ காஸிகாவணெ வெஷாரணரோஹாதெ
நரகவணநுநாநி ஸ்வதொழ்யாயம் ॥

ஐதி ஸ்வஷ்டிததொழ்யாயம் ॥

சுவாஷ்டிஷ்டிததொழ்யாயம் ॥

பீஷ்யம்—கெந கழ்விவாகெந நரகம் நவ்வஸூதி
வ்ஷ ஜாநாவி வெலிதநுநாயாஸெந ரோநவம் ॥ ௧ ॥ ததெயெவ ந
ரகம் யாதி கழ்ணா யெந ததிக்ஷி । நாவிகெதம்—ஸூரதஸூ
ந்யாரதஸூரோந ஜவஹாரோவநெந ராதம் ॥ ௨ ॥ சுவி வாவ

ளோடு கூடின கோமுகநரகத்திலும், பாஷண்டிகளானவர்கள் வை
சால்மென்கிற நரகத்திலும் கஷ்டப்படுகின்றார்களென்று நாகி
கேது முனிகளை நோக்கிச் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்திவழுவது அத்தியாயம்
நரகவர்ணனம் முற்றிற்று.

அறுபத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்.

—:[0]:—

மறுபடியும் கர்க்காதி முனிவர்கள், ஹே நாகிகேதோ! யெந்த
கர்மத்தை யனுஷ்டித்தவன் நரகத்தைப் பார்க்கமாட்டான் ? யெத்
தைச்செய்தவன் நரகத்தைப் பார்ப்பான் ? விரிவாய்ச்சொல்லென்
துகேட்க வப்பொழுது நாகிகேது முனிவர்களை நோக்கிச் சொல்லு
கின்றான்:—மகாமுனிவர்களே ! ஸ்நானம், ஸந்தியாவந்தனம், ஜபம்,
ஹோமம் முதலானதுகளைச் செய்தவர்கள் நரகத்தைக் கண்ணால்

ஸரோவாரொ நரகம் நவ்வஸூதி । வாவீகுவதடாகாநாந்
 கூலூநாந்நாவி காரகம் ॥ ௩ ॥ கதடா ஹேவாயபாநீநாந் வு
 வாநீநாந்நா யொஜ்வெக । சுவி வாவஸரோவாரொ நரகம் ந
 வ்வஸூதி ॥ ௪ ॥ கதடா வுஹாயபாநாந்நா தயா வாயிதா
 நரம் । சுவி வாவ+வஸூதி ॥ ௫ ॥ வலாநா ரோதூராணாந்நா
 மவாந் ஸாரகக்ஷண ரதம் । சுவி+வஸூதி ॥ ௬ ॥ ரோதாவி
 த்ரோஸூ ஸூபூநிஷாந் மூரூணாந் வாவீ யஸூரெக । சுவி
 +வஸூதி ॥ ௭ ॥ நீநாநாந் க்ரவணாநாந் ஹேநாயாநாந் ர
 கக்ஷம் । சுவி+வஸூதி ॥ ௮ ॥ குபிதாநாந் ஸவெஷாந் ர
 கக்ஷொ யஸுவஸிநாடி । சுவி+வஸூதி ॥ ௯ ॥ வஹூபூதா
 தாந் யொநீநாந் யொஹ்வெக வயடூவாஸகம் । சுவி+வஸூ
 தி ॥ ௧௦ ॥ தீயடூயதநதீயடூநாந் ஸூபூநிஷாந் யஸூ கார
 யெக । சுவி+வஸூதி ॥ ௧௧ ॥ வுஸநெ வதிதாந் டிஷா
 க்ரவயா யொஹி டிபுயதெ । வதூஷ்யெ ஸிவாமாரொ யஸூநீ
 வம் வுயொஜ்யெக ॥ ௧௨ ॥ காநிடுகெ ரோவி ஸ்வூபூதெய்
 கூயடூநீவநெவவ । வக்ஷாநெ ஸ்ரோதவி ஸூநம் யம் கூ
 யடூநாந்வொஹி ॥ ௧௩ ॥ மவாந் மூலாந்நா யொடிஷா டிந
 ஸூவ்யொடிநெடிநெ । சுவி+வஸூதி ॥ ௧௪ ॥ கூரோராணாந் ஸ

பார்க்கமாட்டார்கள். குளம், கிணறு, வாய்க்கால், ஓடை இவை
 களை வெட்டுகிறவர்களும், தேவாலயம், பிரம்மாலயம், தண்ணீர்ப்
 பந்தல் முதலானதுகளைக் கட்டிக்காப்பாற்றுகிறவர்களும், கிழத்த
 னத்தையடைந்து கஷ்டப்படும் பசுக்களை பாதுகார்க்கின்றவர்க
 ளும், மாதாபிதா குருக்களுடைய சிச்ருஷை செய்கிறவர்களும்,
 ஏழைகளையும், அநாதைகளையும், அடுத்தவர்களையும் ரட்சிக்கின்
 றவர்களும், தவமுள்ளவர்களையும் யோகிகளையு முபாசிக்கின்றவர்க
 ளும், புண்ணியதீர்த்தத்திலுள்ளபெரியோர்களையும் புண்ணிபஸ்த
 லத்திலுள்ளபெரியோர்களையுமாதரிக்கிறவர்களும், குழந்தைகளுக்
 குத்தைலம் க்ஷீரம்முதலானது கொடுப்பவர்களும், சித்திரைமாசத்
 திலன்னதானமும் கிரீஷ்மகாலத்திலஜலதானமும்செய்தவர்களும்,
 கார்த்திகைமாசத்தில் சிவாலயம் முதலான இடங்களில் தீபம் யோ
 டுகின்றவர்களும் ஆசாரக்குறைவுள்ளவர்களாக யிருந்தபோதிலும்
 நரகத்தைக் கண்ணால் பார்க்க மாட்டார்கள். இந்த தர்மங்களை

இவ்வுஷ்டாம் கந்யுகாநாஹ ரக்ஷகம் । தெதவடி வயபொ நித்யம்
 கந்யாஷ்டாவி யொ ஹவெக் ॥ கரு ॥ சுவி+வஸ்யுதி । தெ
 தெவாந்நவ்யொநித்யம் யஸ்யாவி திவொஹவெக் ॥ கரு ॥ த்
 தெ ஜவபொ நித்யம் யொஹவெநாநவொஹவி । வஷ்டா
 வ்யாப்யபொ யஸ்ய வஹிஷ்டாவி நெஸஸிரெ ॥ கரு ॥ உதெவ
 தோதிவி ஐயுநெயு ராதாநம் யொந்நிரக்ஷகி । சுவி+வஸ்யுதி ॥
 ॥ கரு ॥ வனவதோதிவி ரநெயு யஸ்யாதாநம் ப்ரதாரயெக் । சு
 விவண்ணுஸோஹாரொ நரகெ வயுதெ நரம் ॥ கரு ॥ ஸவ
 நெயுநகாஜீவ கந்யாநெயுநததரம் । சுவி வண்ணு + ந
 ரம் ॥ ௨௦ ॥ வரதாரதொயஸ்ய வரவிதாவஹாரகம் । வாவீ
 கருவதடாகாநாம் ஹெதா ஹதி யஸ்யா ॥ ௨௧ ॥ ஹெதாயம்
 வண்ணுவுக்ஷாணா தோராதோணாஹ யொஹவெக் । சுவிவண்ணு
 + நரம் ॥ ௨௨ ॥ ப்ரவாணாம் ஹெதொகொ யஸ்ய த்ராதோணாஹாவி
 ஹெதக் ॥ வ்யாந்வவாடி யொஸ்யுதெ ப்ராதோணெ மவிஹ
 விதி ॥ ௨௩ ॥ வரஷணாநாம் ஸாநாஹ யங்குயடாக வரி
 வாயநடி । திஜிநிதாரதொயஸ்ய கந்யாடிஷணததரம் ॥ ௨௪ ॥
 சுவிவண்ணு + நரம் । யொஹவெநாயவக்ஷு த்ர ஹிம்ஸகஸ்யாவி
 நெஹிநாடி । மாருநிதாவரொயஸ்ய தயா ஸாஸஸ்ய டிஷ
 கம் ॥ ௨௫ ॥ சுவிவண்ணு + நரம் । வநஸ்தியுதெ ஸொநெ

னுஷ்டிக்காம விதர்க்கு விபரீதமாக நடக்கின்றவர்கள் நல்லஆசார
 முள்ளவர்களாக யிருந்தபோதிலும் கொடுமையான நரகத்தைய
 டைவார்கள். அதாவது:- வர்ச்சியாவர்ச்சியமில்லாமல் ஸ்திரீ
 களை யண்கின்றவர்களும், கன்னிகையைப் புணறுகின்றவர்களும்,
 பிறர்சொத்தை யபகரிக்கின்றவர்களும், குளம், கிணறு, வாய்க்
 கால் முதலான துகளைத் துக்குகின்றவர்களும், புண்ணியவிருட்சங்
 களையும் தோப்புகளையும் வெட்டுகின்றவர்களும், தண்ணீர்ப்பந்
 தல்களை கெடுக்கின்றவர்களும், கிராமங்களைப் பேதிக்கின்றவர்களும்,
 இல்லாத அபவாதத்தைச்சொல்லுகின்றவர்களும், பிராமணர்கள்,
 பசுக்கள், யானைகள் முதலான துகளைப் பழிக்கின்றவர்களும், பா
 ஷண்டிகளையும் மூர்க்கர்களையும் வைத்துக் கார்க்கின்றவர்களும்,
 பிறர்களை ஹிம்சிக்கின்றவர்களும், குருநிந்தையையும், சாஸ்திரநிந்
 தையையும் செய்கின்றவர்களும், நல்லஆசாரமுள்ளவர்களாக

யுகையுடையவநது || ௨௬ || வநஸ்திமதெ ஸொரெ தெ
 ஹாஹுஹு யஸரெசு | வநஸ்திமதெ ஸொரெ ஸாயாடாசெகா
 நார || ௨௭ || வநஸ்திமதெ ஸொரெ யஸாஹுயநவஜிபுதம் |
 கவிபுண்ணுநார || ௨௮ || வநதஹஸவபுரோவாநம் யரெஹா
 கெ ரியா நுதது | விதமுஹாஹஸநிபு கிரெநுசு வரிவஹு
 த || ௨௯ || ஹமபுயம் யஸஸு ரோயுஷெ யநுநெதசு புகிதிபு
 தது | சூபுராமம் ஸவபுராவஹம் யநெநவ ஸரீரிதது || ௩௦ ||
 ஹதிஸ்ரீஸாரெநு காலிகாவணெ வெடிாரண்ணிராஹாதெது
 கபிபுவிவாகொநாரோஷெநொஜ்யாயம் ||

ஹதி கஷஷஷஷதெரொஜ்யாயம் ||

ஹெஹெகொநவஸ்திதெரொஜ்யாயம் ||

ஹிஷயம் ஹமிபுணாம் தது கிவஸ்த கயா நாரகிணாம்
 நுணாபு | ஹுஸுதெ நுநுயதெ கிவா யயாவஹதாஹுஷிபு

விருந்தபோதிலும், நரகத்திலவதிப்படுவார்கள். சந்திரன் அமா
 வாசை முன்றாவது யாமத்தில் விருகஷங்களில் வசிக்கின்றபடியா
 லப்பொழுது தந்தசுத்தி செய்கின்றவர்களும், அப்பியங்கஸ்நாநஞ்
 செய்கின்றவர்களும், நெல்லிக்காயை யரைத்து ஸ்நாநஞ்செய்கின்ற
 வர்களும், அத்தியயனத்தை விட்டவர்களும், நரகத்தையடைகின்
 றார்கள். ஓ முனிவர்களே ! நீங்கள் கேட்டவிஷயத்தை நான் சித்
 திரகுப்தனிடத்திலிருந்து கேட்டபடி சொன்னேன். இது தனம்,
 தான்னியம், கிர்த்தி, ஆயுஸ் இவைகளைக் கொடுக்கும். இனிமேல்
 யெனக்குத்தெரிந்ததைக் கேட்டால் சொல்லுகின்றேனென்று நா
 சிகேது சொல்லிமுடித்தான்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

கர்மவிபாகம் முற்றிற்று.

அறுபத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் நாசிகேதுவைப்பார்த்துக் குழந்தாய் நாசிகே
 தோ ! சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்களுடையவும் நரகத்தை ய

|| ௧ || நாலிகெதும்— ஊதஜாஸுபு ரேயுய்யம் ரஹஸ்யம் வ
 ருஜாஹுத்ய | ஊரிதம் ஸுமிபுணாம் விபுராஸ்யா நாரகிணாபி ||
 || ௨ || பெறாதவ்யம் ஸாவயாநெந ரேநஸா கெவநெந ஹ | யஜு
 வி களதூகம் தத யயாவஜுஸோஸநடி || ௩ || சுதஜாநரதா
 நான்து ஸ்ஹவம் பரிசீதிதாஃ | டுஸ்யுநெ ஹுந்ஜாதாஸு
 ஸஜீனாபெஜாஜெநெஸுநெதம் || ௪ || மவாம் ப்ரஜாநயுக்தாநா
 மாவொ வெதரணீதபெ | டுஸ்யுநெஸுபு ஸநாஸு ஸஜீ
 தாஹுஹகூணாம் || ௫ || தெ தா சூரஹுமஹுனி ஸுபெ
 ந கெஸுவஜிதாஃ | மதூரணி ஸுவிவிதூரணி மஹாஸூரவி ரே
 நொஹராம் || ௬ || சூஸநாநி விவிதூரணி ஜாதாநி ஸுபவனி
 வ | வாஹநாநி விவிதூரணி ஸுபயொமூரணி யாநிதம் || ௭ ||
 தாநி ஸவபூரணி டுஸ்யுநெ பூரணிநாம் ஸுபகாரிணாடி ஹ
 க்யஹஜாஸவாநாநி நெஹுஸொஷ்யுதாநிவ || ௮ || நெ
 ஷநாநிவ கஹுநெ ஸஜீனாது ப்ரஜாயிநாடி | கவபுரு
 ஸுகவொநிபூம் தாஹு-டுஹு ஸுஸம்ஸுபுத்ய || ௯ || ஸயநீய
 ஹ டுஸ்யுஜம் ஸொவயாநவரிஹுடி | டுஸ்யுநெ ஸுபயொ
 மூம்தக பூரணிநாம் ஸுபஜாயிநாடி || ௧௦ || வாவாதூநா ரேஸ
 ஷாணாம் பூ-டுயதாம் தத யாநிதம் | டுஸ்யுநெ கஹிதாநி
 ஸ்யம் ரேமபூகவி ரேநீஸூராம் || ௧௧ || கஹிதூரேயஹுயிஷொ
 டுஸ்யுநெ கணிபூகாவுதம் | ஸவபூஸூரிகஸுஹுஹு கஹிதூ
 ஹு

டைந் தவர்களுடையவுமனுபவத்தை விசேஷமாக
 சொல்லென்று முனிவர்கள் கேட்க வப்பொழுது நாகிகேது முனி
 வர்களே நோக்கி முனிவர்களே ! அன்னதானம், கோதானம், செய்
 தவர்களுக்கு வைதரணீநதிக் கரையி லனேகம் பசுக்கள் நிற்கின்ற
 துகள். அதிகனிலேறிக் கொண்டக்கரை கடந்து வெருவிதமான
 அன்னங்களைப் புஜித்து, மனோகரமான கிரகங்களி லவர்கள் வசித்
 துக்கொண்டு சுகந்தபரிமளங்களைப் பூசிக்கொண்டு சுகமாக விருக்
 கின்றார்கள். தவிரவும், கர்ப்பூரப்பொடி, ஏலம், லவங்கம், முதலா
 னனாகளோடுகூடின தாம்பூலந்தரித்து அம்சதூலிகா மெத்தையில்
 திவ்வியஸ்திரீகளோடுகூடி போகத்தை யனுபவிக்கின்றார்கள். மு
 னிவர்களே ! பாபிகளோவென்றால் பாம்புகளும், தேள்களும், சுக்

சூரேண ஸம்பூராய நரா யாதி யபோதிக்ஷு || ௨௩ || நரகெ
வரிவயுதே யயா கடுவஸா நராஃ | உதெதக்ஷு கயிதம்
விபூ யயா ஸவக்ஷு யா நுதக்ஷு || ௨௪ || ஐஷக்ஷு வாவி ஸ
சோஸெந யயாவக்ஷு ரோஸநாக்ஷு || ௨௪ ||

உதி ஸ்ரீக்ஷாநெ காஸிகாஷெணெ வெஹாரணெ ரோஹாநெ

கடுவமயகயநநாதி நவதொஜ்யாயம் ||

உதி ஸனகொநஸஷ்திததொஜ்யாயம் ||

சுய ஸஷ்திததொஜ்யாயம் ||

ஸுததம்— நாலிகெதொ வயுயஸுக்ஷா ஸவெயு தெ
ரோநிஸததோஃ | விஸயம் வரோம் மக்ஷா ஸஸுரோஸுரோஸநக்ஷு ||
|| ௧ || உஜாதொகொ ரோநிநெருஷாஸுநாந் ஸவக்ஷாந் ரோநிஸததோஃ |
உஜாதொநாந் ஸரோநெரு ஜொரோநெருததம் || ௨ || உயவநஸு ஹ
அரொஜொ மாவம் க்ஷத உயவம் | ஹரிநெஸு ரோஹாநாந் ஸு
ஸுநெயொ ஹுமாரெவ வ || ௩ || சுநவாயொ ஹுரிதவாஃ
கெதாராரக்ஷுஸம்வராஃ | ரோநிஃ வரோகெயுரண ஸுரோஜீவா கா
ஸுயவாநாயம் || ௪ || ஸனதெ வாதெயு வவஹவம் ஸுவிரா ரோநயொ

வர்கள் பாபத்திற்றகுத் தக்கபடி நரசத்தை யனுபவிக்கின்றார்களென்று நாகிகேது சொல்லிமுடித்தான்.

காளிகாகண்டத்தில் அறுபத்திலுன்பதாவது அத்தியாயம்
புண்ணிய பாப பலம் முற்றிற்று.

எழுபதாவது அத்தியாயம்

சூதர்சொல்லுகின்றார்:- நாகிகேதுவினுடையவசனத்தைக்கேட்டு
ஆச்சரியமடைந்துசங்கரனைத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்
சியவனர், பரத்துவாசர், காலவர், கௌச்சர், உத்தவர், ஹரிதச
வர், மகாநாதர், சாண்டில்லியர், பிரகு, அனபாயர், பூரித்வசு, கே
தாரர், ஆரங்கு, சம்பரர், பரமகலியாணர், அங்கீவா, காசியபர் முத
லான மகரிஷிகளிடமனுமதி பெற்றுக்கொண்டு உத்தாலகர் பர்ணா

வ்யுதாஃ || ௪௭ || தம் நாவலிகெதும் சேநயொ சேநீஜாந வி
 லாவ்ய வாவா கௌலீ க்யகாத்மம் | க்ருணெண யொமா நுவ
 டிஸ்ய ஸ்ரோயயாவ்ஸிதம் சேகிவியாநடிக்காந || ௫௭ || வெடிஷு
 ஸாஸ்யஸ்யிஷு ஹுதக்யுஹகுதாந ஸுஸுடுக்காநிதிஹா
 ஸவஜ்யு | ஸபிஷுஷுஃவளவவிநாஸநாஸு நிவெஸுஹகுதாந
 வரபோய்யுதஸு || ௬௭ || ஸாக்ஷாடிநனாபுரபயக்ஷணாஸு விவெ
 சுதொழவீஹ ஸபாஸதொழவி | யக்ஷுபாஹு ரதெந சேநய
 ஸுஹுணுஸாரம் உ தநாபி யயாக்ருணெண || ௭௭ || யஸ்ய
 ஹுஹகுதம் க்யுதிநம் வராஸ்யம் யக்ஷுபாணஹகுதம் ப்ருணவ
 ப்ருகிஷ்யு | டிஷாரஸிதெவ சேகிவ்யுதெ சேநந சேவ்யுதெ சேயாசேந
 தி || ௮௭ || ந்யுணாம் ஹவெநெவ ஹவெசிதிக்கா டுஃவராதகம்
 வாவி ஜராநுஜந || ௯ || விதிதவரதேக்யா யொமிநொ யதிதி
 க்யா ஸகவிகவஹாவாந ஸவ்ஸரித்யுஜ் ஹகுதம் | சுதௌபெ
 ரிபோணம் ஹவ போஸித்யு நித்யம் விதிதவரதேக்யா யொமிநஸு
 ஹவதி || ௧௦ || யம் ஸு ஹவெஷாநவிஷா வடிநி வரம் ப்ருயாநம்
 வாரும்ஷம் தயாநெநு | விஸுஷுதெஃ காரண சீஸாரம் வா
 ஜெராதிஸுரகுபா ஸகவாஸபஸ்யு || ௧௧ || சுபாஜ்யுரெவம் க்ரு
 சேஸா சேநீஜா ஸுஷா ஹுதிஸு ப்ருணிவத்யு ஹத்யா | ஜமாசே
 ஸடிஃ வரபோய்யுடிஸீடு ஸ கெவயம் கெவயபோதநா ஹி || ௧௨ ||
 சேநிஸுபோநாதிஸயெந விசாந யயா ஸிதம் தக்யுவிநிஸிதம்
 தகி | சுவாவ்யு வாதெந ஸ சேநீஜாஹுதொ யயள வரம் வெ
 டிவநாஹியாந்யு || ௧௩ || யஸ்யிநு ஹவத்யுபேதெ ரவீக்யம் கிம்
 ஹகுதஸொகெதந சேநிவ்யுவீராஃ | யொ வெடிவிடிஜாம் ஸபீய்

சாலைக்குச் சென்றார். நாகிகேதவும் இதிறாஸமன்னியில் வேத
 சாஸ்திரங்களை மாத்திரங்கொண்டு அரியமுடியாத சூட்சுமங்களை
 யுடையதுகளாயும் துக்கத்தை நிவிர்த்திசெய்து மோட்சத்தை
 யளிப்பதிலுயர்ந்த சாதனங்களாயுமிருக்கிறயோகங்களையும், வேத
 வேதாந்தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவையும் அவரைய்
 றியச்சாதனமானப்பிரணவத்தையும், முனிகளுக்குபதேசித்துவிட்
 டுத் தன்னைப்போன்ற முனிவர்களையெல்லா மதிசயித்தவராய்க்
 கொண்டு வேதவந்தத்தை யடைந்து சீவன்முத்தனாய் நித்தியவாசம்
 செய்து கொண்டிருந்தார். முனிவர்களை! யாதொரு வேதவ

கதி விஅர்நு ஜோநஸு அஸெகி கிதெ வாறு || ௧௪ || யஸிநு
 ஸுஹெநெவ விசுகிதாமு ஸுபுராயுதெ தீயுஹெ
 சிநுஹெ || 15 || விசுஹாஹெ விசுகிதெநுநீஜாஸுஹெ
 ஸிஸுதிஹெ வவிதெ || ௧௬ || யசு வாதகம் ஹதி ஹி
 டிஷுதாசு ஸுஷு டிஷு வெசுகிபுகுஷு || 17 || ஸாநா
 திசுகெதுகமம் சிநீஜா கிம் ஹுயஸெநெந விசுகி
 தெ || ௧௮ || வாரணவீ பூயணசுகிதாசு வீகா து கெ
 டாரஜம் விசுகிதெ || 19 || ஸீஸெஹாஸாசு து டிசுகெநெ
 ஸுபுராயுதெதாசு வமாஹநாசு ஸா || ௨௦ || வநதந ஜா
 நாதி நெரா விசுகிதா ஹா ஹா தயா வாதகஸஹயா || ௨1 ||
 ராசி ராமாசுயதெ சிநுஹெ ஜாதம் ந ஜாநாதுகிதெஹ
 வு || ௨2 || தஸாசு ஸிஸுதிஹெ சிநுஹெ || 23 || ஸீஸெ
 தீயு கலிவாதகெ || 24 || ஸாயாசிபாநா டிஷிவாவிபாநா
 நெரா விசுகி ஸிவாஹயா || ௨5 || வாரா வாராஹெஷு
 சுகிபுவிரா ஸுஹெஷு ஸெஷு வ ஸுபுஸிஷு || 26 ||
 ஸுஷிஷு ஸெஷு கஷுஷு ஸாநம் ஸிவஸுஸு சி
 ஹாநுஹா || ௨7 || மிஷு வுதெ நிஜமாடி ஸஹம்
 கெதாஸஸெஸா விஹாநு ஹாநா || ௨8 || ஸெஹாதிதாயு
 பூயம் சிநீஜா ஸுகிதாமெஸாயம் ஹாய ஹுயம் || ௨9 ||
 ஸாபுதா யயாகுசெண ஸஹாயயாசாஸ விதாசி
 ஹ || 30 || ரஹஸிசெஸெவ ததெயவ காஸாநம் கெதாஸெ

நத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தமானது மகாபாபிசுளான ஈனபுத்தியுள்ளவர்களுக்குங்கூட தெரிசனத்தினால் பாபநிவிருத்தியையும், ஸ்பரிசத்தினால் ஞானத்தையும், ஸ்நானத்தினால் மோட்சத்தையும் கொடுக்கின்றதோ; அப்பேர்ப்பட்ட வேதவநத்தில் வேதவித்தாயும் பிரம்மவித்தாயுமிருக்கின்ற நாகிகேது ஜீவன்முத்தியை யடைந்தாரென்று சொல்லவாவேணும்? காசியில் மரணத்தால் முக்திகேதாரத்தில் ஜலபானத்தால் முக்தி. ஸ்ரீசைலத்தில் தெரிசனத்தினால் முக்தி. வேதவநத்தில் ஸ்நானத்தினாலேயே முக்தி. ஓ முனிவர்களே! சாதாரணமான லோகவிஷயங்களை யரியவல்லமையில்லாத மூடஜனங்களுக்கு அதிரகசியமான இந்தவிஷயமெப்படித்

ஸரிவரொ ஹிபோஷெஃ || ௨௨ || யதூதிஜிகா வாபி மிதாந் வி
 ஸுதினாஜொ ந வ ரோநவா ஹி | ததந்யயாநதெவ விமாஹு
 மநுயம் லிஷ்யம் யயாநஸு நிஜமாடி ஸம்ஹம் || ௨௩ || ததெயவ
 யாஷாசு ரிதிபுக்ஷதாஜ்ஜமாடி வாஹம் க்விடிஸ்ய விபுரம் | ஸ்ரீ
 வெடிஸ்யாநதெதக் ஸுதரிதி ஸஹயா வணிகுதம் ப்நுநீஜா
 ஸம்ஹாரத் புகுநவஸா உஸிபுதம் ஸெவஹதெ ||
 || ௨௪ || ஸுநெநாவி புகுதிதஹுடிநுநீஜாய கும்ஹா
 உகுதாயாய ஸுதிவிஷயதாம் ப்ராவயிகா வ பகுவபு |
 விவெஸொநவி புகுடிய யதூஜஹாரொடிசு ரிஜாயான
 விபுவிவநாரஹயொமெந நித்ய || ௨௫ || வெடிஸ்ய
 புவஸதி யத ஸம்ஹ ராஜொ ஸுநெஸெ ஸாபுடம் டெ
 ஷா க்விதிதி ததக்ஸஹாவம் உதீயபு | வநதெவம் வி
 ஜாநாதி யொநாஸுபயா ததம் || ௨௬ || ஸ்ரீஜெடிவநம்பா
 வு ஸாநம் கும்பாடிததிதம் | விநாந்யாஸெந ஸுநயிஷா
 நாநுதிரவாபுதெ || ௨௭ || சுதஸவபுயதெந ஹிகாநுக்
 கடுஸஹயபு | உதெதக் க்விதம் விபுர நாவிகெதஸு
 உவபு || ௨௮ || உரிதம் ஸவபுவாவஹம் ஸயயா ப்ராவா
 திஹ | ஜாநம் ஜெஹாடியம் ஸஸு ஸுஜாவஸ்ய ப்ராவாதம் ||
 || ௨௯ || ஸெதகெதொரிடி ஸமபுயம் யநயா ஸுஜாஹு
 தபு | ததெநாவநிஷாபுராதம் கீதநாசு வாவநாஸநபு ||

தெரியப்போகின்றது? ஆகையால் கலிமலத்தை விலக்க வல்லமையுள்ள வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படியோ அவிதியாகவோ யெப்படியாவது கட்டாயமாக ஜனன்மெடுத்தால் ஒருக்காலாவது ஸ்நாநஞ் செய்வேண்டும். இந்தவேதவரமானது வேதத்திலும் வேதாந்தத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் விரிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதினுடைய மகிமையை பரமேச்வரன் பார்வதிக்கும் விராயகருக்கும் ஸ்கந்தருக்கும் முன்காலத்திலுபதேசித்திருக்கின்றார். ஸ்கந்தர் அகஸ்தியருக்குபதேசித்திருக்கின்றார். மிகவும் ரகசியமானப் பிரம்மத்தை யரியவல்லமையில்லாத மானிடர்களின் முக்தியின் பொருட்டு வேததீர்த்தமேர்ப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் சம்பூர்ணவர் தேவியோடுகூட நித்தியம் பிரத்தியக்ஷமாய் வசிக்கின்றபடியால் இது உத்தமஸ்தலம். இவ்விதமான நாசிகேதுவின் சரித்திரம்

|| ௩௦ || ய ஹம் ஸுணயாநி த்யுயஸாவி வரிதீதயெக | த
ஸு ஜோநொடியொ விபுா சுபாயாஸெந ஜாயதெ || ௩௧ || வி
செதஸவபொவெஹு: வுநாத்யாஸவதெகும்பு | ஜராஜீரண
நிபெசுதொ டெவவஜிவி ரொதெ || ௩௨ || ஸமப்யம் யஸஸு ரோ
யுஷ்யம் ஸ்ரீபுஷ்யம் வுபிவபுநபு! ஸெதகெதொ ரிஷம் விபுந
சுபுராம வுணுஷம் நுணாபு || ௩௩ ||

ஹி ஸ்ரீ ஸுந்ரொ காவி கா வ ணு
வெஜாரணுரோஹாதெ நாலிகெ துமரிதனாஜி
டிஸ ரொஜ்யாயம்
ஹிஸவத் திதரோஜ்யாயம் ||

சுமெயகஸவத் திதரோஜ்யாயம் ||

ஸுருதம்— ஹம் ஸ ரோநிஸாஜ்யுருதம் ஸெதகெதம்
புதாவவாந | யயா வெதவநம் பூவ்ய வெஜாரணுநிவாலி
நம் || ௧ || பூஸாஜாசு பூவவாந ஜோநம் டுஃவாநம் யெந
யுதெ | கிரிநுஜ்ஜோதகாரோ ஹி ஹவொ ரோநிஸதரோ ||
|| ௨ || வரிபுஹுத தஜ்யுருபம் தீயுஸ்யாஸு பூவாவதம் | த
டிஹம் கீதயிஷ்யாஜி ஸுபாயுசெதந வெதஸா || ௩ || கீஷயம்—

ரத்தைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் முக்தியை யடைவார்க
ளென்பதில் சந்தேகமில்லை யென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபதாவது அத்தியாயம்
நாலிகேதுசரித்திரம் முற்றிற்று.

எழுபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்.

இந்தவிதமாகச் சுவேதகேது வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால்
முக்திசாதனமானஞ் சூனத்தையடைந்தார். இனிமேல் யெத்
தைக்கேட்க விரும்புகின்றீர்களோ அதைச்சொல்லுகின்றேனென்
றுசொன்ன சூதமுனிவரைநோக்கி முனிவர்கள் ஓ சூதரே! இந்த

வருணெந யயாதத்ர ஸ்ரீ ஜோநொடியம் சிஹக் | ஸ்ரீமவெக்
 யிகம் வஸூதக் ஸ்ரீதக் கயபாபுநா || ௪ || வனதக் களதடு
 ஹம் ஸவயம் தவ வஸூவஸூஜாஸூதம் | ஸ்ரீணதாபி ஸ
 வெபுஷா சிஸாகம் நெவ ஜாயதெ || ௫ || த்ருவீஜோநஸூ
 வாலெஸூவ தீயுஸூவாவி ப்ரஜீவநாசு | ஸ்ரீதக்: சூவாத்
 ந நபுலாதேஷா கயாத்ருத நவாதி ந || ௬ || நபயாவடி
 ப்ராய சிபயாவதெயெவ ந | நாவாக் ப்ராய தெயெவஸூசு
 ப்ரத்யுக்ஷி த்ரீயா சிஜாம் || ௭ || வனதசிவக்ஷணம் ஜோநம் வ
 ருணெந ப்ரகீதிதம் | ஸ்ரீமவெதம் சிநீஜாய தெந வி
 ஜோயபுயாஸூதம் || ௮ || தவஸூதம் வுநா தவஸூ வுந
 ணஸூதம் யீதம் | வுநாயுடம் வுநிஹாநாய ஸ்ரீதீதொ
 சிநீஸூராம் || ௯ || ததொ வருணோசிக்ரு ஹரிமபுரவா
 ஹம் | ததெஸ் தவொவியாநந்தக் கயபாபிஸ வாகாசு ||
 || ௧௦ || ததவ ஸிபெ ப்ராவெ கயானெ வருணோ சிஜாம்
 கெஸவம் வாரிவ்ரஹ யயாயொம சிவஸூதம் || ௧௧ || கவாஸூ
 த்ருவீஜோந யயா ப்ரத்யுமவஸூதம் | ததம் ப்ரத்யுமவாலெக்
 வ யயாவாஜ்நிவஸூவாம் || ௧௨ || ஸநிஸூத்யுதெயெஸ சிவ
 காவதிஸூராம் | யயாவெஷ ஸிவஸூதம் ஸ்ரீமவெதம்

வேதவந்தில் வருணபகவானுலே யெவ்விதம் ஞானமடையப்பட்டது? தன்புத்திரனாப் பிரகுவக்கு யெவ்வித முபதேசிக்கப்பட்டதென்று கேட்கவப்பொழுது சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முனிகளே! பெதிரிட்டு தோனாததாயும் ஸம்சயமற்றுப் பிரகாசிக்கின்றதாயுமிருக்கின்ற வாக்குக்கும் மனதுக்குமெட்டாதப் பிரத்தியகபின்னப் பிரம்மஞ்ஞானமானது விஷ்ணுவீனிடமிருந்து வருணனலடையப்பட்டுப்பிரகு பிரகுவக்குபதேசிக்கப்பட்டது. அதாவது புத்திரனுக்காக வருணன் விஷ்ணுவையுத்தேசித்து வெகுகாலந்தவம்புரியும்பொழுது கருடவாகனாருடராக யெழுந்தருளி வருணனைநோக்கி வருண! உன்தவத்தினால் மிகச்சந்தோஷமடைந்தேனென்று தவத்தின் பெருமையைச் சொல்லிக்கொண்டு எதிரில் நிற்கும் பத்மநாபனைக்கண்டு வருணன் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து நமஸ்கரித்து ஸ்துதித்துத் தன்னபீஷ்டத்தை யவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு பிரகு சுத்தப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிரச்சனஞ்

செய்யவப்பொழுது நாராயணர் பராசக்தியோடு கூடின பரமேசுவரனை வணங்கித் தியானித்துக்கொண்டு வருணனைப்பார்த்து வருணா! யெப்படிப் பரமேசுவர னனாதியோ அப்படியே ஜீவேசுவரஜகமென்ற மூன்றுகளுமநாதிகள். ஆகையால் பிராணிகளுக்கடிக்கடி ஜனனமரணங்கள் சேர்ந்தே உண்டாகித்துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றதுகள். அப்பேர்ப்பட்ட துக்க நாசம் பரமேசுவரன் பிரசாதத்தினால் ஞானத்தையடைந்தவனுக்கு யேர்ப்படுகின்றது. அதுவும் தவத்தினாலும், புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானத்தினாலும், புண்ணியசேஷத்திரத்தின் தெரிசனத்தினாலும், சாதுக்களுடையசம்பாஷணத்தினாலும், சாஸ்திரவிசாரத்தினாலும், வேதாத்தியயனத்தினாலும், மனதின் சந்தோஷத்தினாலு முண்டாகின்றது. ஆகையாலெதுயெது யெப்போது கிடைக்கின்றதோ அதினால் சந்தோஷத்தை யடையவேண்டும். அத்தியாசயை விட்டு மனதுஸ்திர

ணம் வரிசீகிபுதழ் | விதெ ஸ்ரீக்ருதெ நுணா ஜோநம் ஸ்ரீ
 ப்ரதிவடிதெ || ௨௪ || தஸாவிதஸிதிம் கும்புா ஷெநகெ
 நாவ்யுவாயிநா | விதெ வமதி ஸம்ஸாரொ நியுமெ ஷெநகிர
 வ்யா || ௨௫ || தஸாவிதவிகாரெண ஸம்ஸாரம் விகி ஸுவ
 த | ஸம்ஸாரம் விஜாநீயா நுநஸஸுவடிவக்ஷணம் || ௨௬ || த
 ஸாஸ ஸ்ரீக்ருதெ விதெ ஸ்ரீக்ருதெ ப்ரதிவாதிவி | ஸஜோநம்
 தயாஜோநாஸ ஹவெடிசுகிணிஜீவிதழ் || ௨௭ || ஸஜோநாது த
 யா ஜோநம் ஹவெடிசுகிணிஜீவிதழ் | கெவிஜோநம் தவொவி
 ஸுஜாநெஸாவிதயா வொ || ௨௮ || தீயுஸாநெ ஸுயா
 கெவி ப்ரதெஸு நிபநெஃ வொ | விவியெஸாயநெஸா
 விகெவிஜீவி ஸாயவம் || ௨௯ || கெவிஜீவிஸெஷெண யெந
 கெநாவி ஸாயவம் | கவமத்யா தயா கெவி ஷெநமெநவ்வி
 வாவொ || ௩௦ || கெவிதூ நுநஸஸுவடி ஜோநஜீவி ஸு
 வுத | யதஸுசு ப்ராவ்யதெ நித்ய ஷெவி காநிஷெவணாஸு ||
 || ௩௧ || ஸ்யொயாணி ஷெநம் ஷெநகெஸு கெவிஷெவம் வடிவினி |
 ஸதவவணி காநெந காநாநுதி ரவாவ்யதெ || ௩௨ || யதீயாடி

மானல் ஞானம் கட்டாயமாய் உண்டாகும். வாக்குக்கெட்டாத
 பரம்பொருளே நமது ஆத்மஸ்வரூபம். பிரத்தியக்கான நமது
 ஆத்மாவே அவாக்கான பரமாத்மா. இரண்டுமொன்றே. பிரத்
 தியகபின்ன பரமாத்மாவைத்தவிர வேறுவஸ்து வில்லாதபடியால்
 எந்தவுபாயத்தினாலாவது சித்தத்தை நிலைநிறுத்தவேண்டும். சித்
 தம் சலித்தால் சம்சாரம், ஸ்திரமாயிருந்தா லழிவில்லாத முக்தி.
 அவனவனும் தன்னுடைய மனதுயெப்பொழுது ஸதாகாலமும்
 சந்தோஷத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கின்றதோ அப்பொழுது
 தனக்குச் சீவன் முக்தியுண்டாயிருக்கின்றதென்று அறிந்துகொள்
 ளவேண்டியது. ஞானத்தைக்காட்டிலும் அஞ்ஞானமும் சிலவி
 ஷயத்தில் விரும்பப்படும். அதாவது தனக்குத் துக்கமொருக்கா
 லும் தோன்றக்கூடாதென்று விரும்புகின்றார்களல்லவா. அப்ப
 டியே சுகவிஷயத்தில் ஞானத்தில் விருப்பமுண்டாகின்றது. உத்
 தமமான ஞானமானது தவங்களினாலும், தானங்களினாலு முண்
 டாகின்றதென்று சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். தீர்த்தஸ்நானத்தா
 லென்று சிலர், விருதங்களாலென்று சிலர், தர்மானுஷ்டானத்தா

பூஷ்ய ஸம்ஹந்தி ரயபூதாஜிஸு ஜாயதெ | காரோநுமெதஸு
 ஸம்ஹந்திம் வ்யாஹாரணி தயெதரெ || ௩௩ || தத்ராவி நிஸும
 விதம் ஸுபஹந்தம் யயாஹவெசு | ஸ்ரீணாம் ஹொமெ ந ரஜிதெ
 தயா விதஜிஹந்திபூஸு || ௩௪ || சுநுஸ்யுத ரிஜம் ஹொம்விஜ்ஜா
 நாசு ப்ரகரொதி யம் | தஸெஸ்யவாநந்ஜநகம் யதூவம் ஸ்யு
 ந்நாஜிவெசு || ௩௫ || ரெதஸஸுவிஜாநீஹி வரஜாநந்நுக்ஷ
 ண்டு | தஜெதசு க்ஷணிகம் தஸாசு ஸாவயாநதயாஜவிவ ||
 || ௩௬ || வுப்யுதெ நெவ கார்த்தீபூந யொமிவிஜ்ஜாபதெ
 யயா | சுதவனவஹி நெவஹி ஸாயவம்ஸீநிஷெவண்டு || ௩௭ ||
 யதஸுதணிகம் விசி யக்ஷணம் வததொஜித்டு | சுநஞ ரீவரந்த
 ஸா தஜிஹந்தி ஹி ஸாயஸம் || ௩௮ || ஸாவயாநதயாஜத்ராவி ய
 ஜந்நத்ராவி யஜிவெசு | உஹயொஸுவிஜாநீயா ஜாநந்நம் ஸுபவ
 க்ஷண்டு || ௩௯ || சுதவனவொவஜெஸெந ப்ராப்யுதெ யஜிவிஸு
 ப்டு | சுநாயாஸக்யுதஞ்சி ஹுந்நாயாஸஸம்ஹவ்டு || ௪௦ || தவம்
 ப்ரஹ்மி யசுபொக்தம் வரூணாஸநஸஹித்டு | உவஜெஸாஜ
 வெநெநவ ஜ்ஜாதம் கஸ்யாவி கஹிபூவிசு || ௪௧ || ஜ்ஜாநம்நவமஹம்
 ந்ருணாம் தத்ரீயொஜநவஜிபூத்டு | சுதவனவ ப்ரயுஜீத ஜ்ஜாநம்
 நியதஜாநஸம் || ௪௨ || விதம் நியஜிதம் காயபூநாந்யயா வம

லென்றுசிலர், யோகாப்பியாசத்தாலென்றுசிலர், சிலர்கள்மனதின்
 சந்தோஷம்ஞானகாரணம்; சந்தோஷம்காமத்தாலுண்டாகின்றது;
 காமம்ஸ்திரீசங்கத்தாலனுபவிக்கப்படுகின்றது; ஆரந்தரூபமானப்
 பிரம்மமே காமக்கலவியி லொருமுகப்பட்ட மனோவிருத்தியில்
 பிரதிபலித்து க்ஷணிகமான விஷயசுகமாகின்றது; அதுவேஸ்திர
 மாயிருந்தால் பிரம்மானந்தமாகின்றது; க்ஷணிகசுகத்துக்குக் கார
 ணமாயிருப்பதினாலேதான் சாதுக்கள்ஸ்திரீகளை விரும்புகிறதில்லை;
 ஆனாலும் முதலில் கருபத்தை யறிப ஸ்திரீகளே நிமித்தமான
 தால் அவர்களே முந்திக்கு மூலகாரணமென்று சொல்லுகின்றார்
 கள். ஞானமானது உபதேசத்தினாலேயே அடையப்படுகின்றது.
 தவம்முதலானது சிரமப்பட்டு அடையக்கூடியது. உபதேசத்தி
 னால் மாத்திரமடையக்கூடியதில்லை. ஞானியினிடம் ஞானக்ஞரிகா
 ணப்படும். குறியில்லாவிட்டால் ஞானியல்ல. மானதமான கர்

ஹாதுதம் ! கடுஸாஜிம் ஹவெஸ ஜோநம் யெநெஜிம்வஜாயதே ||
 || சந || கடுஸாஜிம் விநா நெவ ஜோநஜெவி ஜெஹாடியு | ய
 ஜெதக் கயிதம் வாஸிந கடுஸாஜிம் யிபாநவ || சச || ததெ
 தஜாதகஜோநம் விஜி வாரியிஸதே | யதாஜி ஜிவிநாநாஜிகடு
 ஜெனாரோநஸம்ஹி || சந || ஜோநாநெவ விஜாநாதி யதஸக்
 ஸாஜிமகஷணம் | விதஸு ஸ்ரிநதாநதேதம் தஜெதக் வாரிகீகிடு
 தம் || சச || ஸஜெஜிநெவஜெநெ வ யஜிததக்வகீகிடுதம் |
 ஸஜிஸுதிஷு நிநாஸு யஜிஸுஜிவம் வகீகிடுதம் || சஎ ||
 ஸதம் கடுவிஸெஜெஹி ஸதவாக்விமகஷணம் | கிஜெவிசுடு
 ஜெனா ஜெஜஸுயா வாகம் வாகவ || சஅ || ஜெஜெவ கானு
 நெ தத நிதே ஜிதே ஹுவாம்பதே | ஜெஜஜாநெ ஸஜி
 தஜெ கிஜெவகீகிஜெகானுதம் || சக || ஜிதாஜிதவயஹா
 வி தஜா தஜவபாரய | கஸுவிஜிதாணி ஜாராஸு கஸுவி ஸவடம்
 ஜுஹாஜிக் || ௫ || கஹஜாரவஸாநதேஜா ஜாநாதேவம் ஜி
 ஹாயஸம் | கஸுவா கானி ஜிதாணி தயா ஜாரஜுஹாஜிக் ||
 || ௫ || யெவெதி ஸாவபாநெந ஸவ வெதிநஸம்ஸயம் | கஹ
 ஜாரம் வாரிதேஜி ஸஜெஜி ஜெநவி ஸாஸிதே || ௫ || வாராவ
 ரம் நஜாநாதி ஸாதவ ஜெதி வாவியம் | ஜெஜெவ ஸவடிகி யம்
 வுவிஜாநாதி ஜாநவம் || ௫ || கஹஜெவாவியம் ததக் ஸவிஜா

மாவீனுடைய சம்பாவமானது ஞானக்குறி. ஞானிக்கு மானம்,
 அவமானம், ஸ்துதி, நிந்தை, மித்திரன், சத்துரு, தங்கம், ஓடு
 யெல்லாம் சமமாகவே யிருக்கின்றபடியால் மானதகர்மசாமிய
 மென்கிற ஞானக்குறி யவனிடத்தில் காணப்படும். ஓ வருணா!
 அதுரியாயந்தானே. உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தால் மித்திரனார்?
 சத்துருவார்? தங்கமெது? ஓடெது? ஆகையால் உயிரிருக்கும்
 பொழுது சித்தத்தின் விகல்பத்தினால் தானே பேதபுத்தி. யெல்
 லாம் அகங்காரத்தாலுண்டாகின்றபடியால் நானென்கிற அகந்தை
 யையும் யெனதென்கிற மஃதையையும் விட்டு யெங்கும் நிறைந்து
 சுயம்பிரகாசமாய் விளங்கும் சச்சிதானந்தப் பிரம்மமே நாமென்று
 நிதித்தியாசனம் செய்து சம்புத்தியோடு கூடியிருப்பவனே ஞானி.
 யென்னுடையதென்றும் பிறனுடையதென்றும் சங்கல்பந்தானஞ்

காதுஸம்ஸய்யு । தயெவ நியநம் மஹா யயாஜ்ஞாநம் தயா
 ஹவெசு ॥ ௫௪ ॥ உவபெஸாதுயாஜ்ஞாநம் ஁வவம் ஸுபி
 ஹொடிய்யு । யஸ்ய விதம் ஹவெவாஹம் ஸவபுத்ர ஸபேஸபுந்யு ॥
 ॥ ௫௫ ॥ ஸ ஸுவீ ஜ்ஞாநவாஹோகெ க்வந்யுயா வெதரஃ வ
 ஸாஃ । உவபெஸொரவி விஹவொ ஹவெதஸ்ய யயாஸுணு ॥
 ॥ ௫௬ ॥ சுஜாமஹஸுநஸ்யைவ தஸ்ய ஜந நிரயபுக்ஷு । ஜ்ஞாந
 ஹ வரபோயபுஜ்ஞ யயாவ஁வயக்ஷய ॥ ௫௭ ॥ சோந்யஸ்யை
 ஸஹவொ யபெதக் வரிசீதிபுத்ரு । தஜ்ஞாநம் ஹவெஹோகெ
 ந யயாயபுநிக்ஷயந்யு ॥ ௫௮ ॥ ஸஹதள யநிநள ஹ து
 பெஸாநுரமதாவஹ ॥ சுவிஜநம் விநிக்ஷிவ்யு ப்ரோதாஹ
 ஸம்ஸ்யிதள ॥ ௫௯ ॥ சுஹிதாமததோதெண காவெநாஹரிதா
 ஸபஃ । ஸபேஸம் சுநிஸாஹபுந்யுஹிபம் மநு சயெவஹத ॥
 ॥ ௬௦ ॥ வனகலவ தஸெஸு ப்ரஹ்ம ஸபநம் வபுவபுரக்ஷி
 த்யு । ததஸு தததோதெண வாவாவி சுநிஸுஹவம் ॥ ௬௧ ॥
 சுநநம் வரபிம் ஹிபா க்யுதாயெபுரஹித்யுதேநுத் । பெஸாஹ
 ராநிவ்யுதொவஸள ஸஹிதம் யநஸஹய்யு ॥ ௬௨ ॥ கெநாவ்யு
 வஹ்யுதம் தத்ர விஹாக்ய ஹஸாஸோதாரஃ । ஁ஜபுநாமாரஸம்
 யொமாசு ஸு஁஁வெந வரிஹுதஃ ॥ ௬௩ ॥ ஜமாபி சேஹபுரம்
 தத்ராஸள வுநஸுஜ்ஞாவாவ்யு வ । யபுத்யுத தஸ்ப்ரபெ
 ஸாஹ ஜமாபாஸுசோதாரஃ ॥ ௬௪ ॥ வனததெ க்யுதம் விஹி ததா

ஞானம். இந்தவிஷயத்தி லோருதாகரணஞ் சொல்லுகின்றேன்.
 இரண்டு தனவான்கள் சேர்ந்து தங்கள் திரவியத்தை ஒருஇடத்
 தில் புதைத்து வைத்துவிட்டுத் தேசாந்திரம் சென்றார்கள். அவர்க
 ளினொருவன் கொஞ்சகாலமிருந்துவிட்டுருக்குப் புறப்பட்டான்;
 மற்றொருவன் அந்தச்சமயத்தில் அவனுக்குத் தனது திரவியத்
 தை வாக்கினால் தானஞ்செய்து இன்னஇடத்தில் வைத்திருக்கின்
 றேன்; போய்எடுத்துக்கொள்ளுமென்று சொன்னதைக்கேட்ட மு
 னிவன் மிகச்சந்தோஷமடைந்து அந்தவூர் சென்று சொன்னவி
 டத்தில் புதயலை யெடுத்திருப்பதைப் பார்த்து வருத்தமூற்று
 மூர்ச்சையடைந்து பிற்ப்பாடெழுந்திருந்தழுது பரிதபித்து ஹரி
 லுள்ளவர்களைத் தூஷித்துவிட்டுத் தன்னொசிரமமடைந்தார். ஆகை

தேவபாரய | யதாரஸுராதாநஸுதி ததஜுவிகலுநு || ௬௫ ||
 சுகாரணெந கஸுரவி ஸெஹா நாஸி ததஸுணு | கா
 யபூயீ ஹஜெதெ ஹாகெ ந கிணிக கஸுலிசு வியு || ௬௬ ||
 வதஃ கரீரகூயம் டுஷுஷா வரிதஜுஜிதி ராதாஸு | சுநெந ரெ
 ஸொ வுதிஃ காரணம் ஸுவஹஃவயொஃ || ௬௭ || ப்ரத்யுபா
 வதபுதெ டாஸுராதஸாததரிவஜுபெசு | சுதவனவ ஹி ஸவபூ
 தஸாவெநாதாவிகலுநு || ௬௮ || ரெஸொ வா லிஹஜுநாநம்
 மிஸுஜாநா ரெவாபுதெ | ஸஜுவஸு விகலுஸு கெவரா தமுணள
 ததஃ || ௬௯ || ஸஜுவாநஸுதெ டெஹீ விகலு வரிஹாவநாசு |
 தஸாதஹுயம் யஸு நாஸாரியாதி யொமிநஃ || ௭௦ || ஸஜு
 நீ ரெஹுதெ வாரிந் திரிவியாநாநுயா ரெநெ | வனதஹு
 ண ஸவபு தெ தயா ஸவாரிக்திபுதது || ௭௧ || யதிகலுஸு
 ஸஜுவ ஹி வஸுஸு காரணது | விகலெநெவ யுஸுதாநா
 வபுதெ வுணுபாவயொஃ || ௭௨ || ததிரெஸொ ஹெ
 டுஷு ரெஸு ஹதஜுவிய்யதெ | ஹும விகலு ஸஜுவ ய
 ஸு நாஸு ரெவா மதள || ௭௩ || ஸ யொமீ
 ஜுநஸுவெநா ரெகிஹாமநுயா வஸுஃ | ஹத்யுசு வார
 ணம் கடுஹா யசு ஸாகலு விகலு ஜு || ௭௪ || சுநஹுநாநம் மதொ
 ஹுரலீதஸுந் காஹெ ஜநாடுநம் | ஜுநாநம் ரெஹாடயம் ஹு
 வாருணொஃவி ரெஹாதிஃ || ௭௫ || சுதஸுவபு வரிதஜு ஸ
 சுஜிவிகலு ஜு | ஸெஸுந ரெஸொ ஹுசு வாரா ஸுதிவா
 வஸுஃ || ௭௬ || ததெஸுநகடுரெணாய ஹுமவெ வாருணொ வ

யால் சங்கர்ப்பமே சோகத்திற்குக் காரணம். காரணமில்லாமல்
 பற்றுதல் கிடையாது. கன்றானது பால்வத்தினால் தாயைத்தள்
 ளுகின்றது. ஆகையால் மனதின் விருத்திதான் சுகதுக்கங்களுக்குக்
 காரணம். தாசபாவத்தால் சுகதுக்கங்களுண்டாகும். ஆகை
 யாலதைத் தள்ளிவிட்டு சர்வேச்வரனான பரமாத்மா நானென்று
 தியானிக்கவேண்டும். சங்கர்ப்பம் விகர்ப மிரண்டையும் கட்டாய
 மாய்த் தள்ளிவிடவேண்டுமென்று நாராயணர் வருணனுக் குபதே
 சித்து விட்டு வைகுண்டம் சென்றார். பிற்பாடு வருணன் கிரம
 மாகத் தன்புத்திரன் பிரகுவுக்குபதேசித்து விட்டு வேதவந்தை

ஸ்ரீ | உவதிஸ்யாதவிஜ்ஞாநம் யயள நிமலிகாநநடி || எஎ || வெடி
தீயபூதிஷ்ட ஸாக்ஷா டிஷ்டா டெவம் டெவஸ்யாடி | ப்ரடிஷ்டி
ணநலிஸாராந் க்ருக்ஷா ஜ்ஞாநலிவாவ ஸம் || எஅ || ததொரோகி
க்ருநெநெவ தீயபூஸ்யாஸ்ய ப்ரஹாவதம் | ஊததஸவதரோ
வ்யாதம் வர்ணாய யயா ஹர்ம் || எக || உவதெஸம் உகாரா,
டிள வர்ணா ஹமவெவவிவ | ஸங்குஸ விகுஸ ஆவந
யபுள ப்ரகீதிபுதள || அ௦ || தஸாததஹயம் த்ருக்ஷா ஸுநெ
நெவ விஜ்ஞுதெ | ப்ராஹ்ணாவாஜ்ஞுஜாவாவி ஹஸ்ய
ஜ்ஞாநொ விஜ்ஞுதெ || அக || நான்யா டெவதாஜ்வெவ ப்ரா
யஸாஸாதிநொதாரம் | உதி ஹாவலிவஹாதா ஹஸ்யஜ்ஞாநொவிஜ்
வ்ருதெ || அஉ || தஸாக் ஸங்குஸ ஜ்ஞு த்ருக்ஷா தஹ ஹாவ லிகுஸ
ஜ்ஞு | ஸவதத ஸலிஷ்ட வர்ண வாரம் ப்ரஹதி || அங || ஸம்
ஸாரஸாமரஸ்யுதி கீதிபுதம் ஹவநத்யுபெ | ஊதக் வு
ணம் வலிதும் க்ருதிதம் வாவநாஸநடி || அச || யக் ஸங்கு
விகுஸாநாம் வெஷிதம் கரீபு டுஜ்யடி || அசடி ||

உதிஸ்ய ஸாக்ஷா காவிகாவணெ வெதாரணரோஹாதெ

வாரணவரிதஹாஜ ஊகாடிஸொஜ்யாயம் ||

உதி ஊகஸவததிதரோஜ்யாயம் ||

யடைந்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஜீவன்முக்தி யடைந்
தான். முனிகளே! சங்கர்ப்பவிகர்ப்பங்களை யவசியந்தள்ள
வேண்டுமென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தியொன்றாவது அத்தியாயம்
வருணசரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய சிவஸ்துதிதரோஜ்யாயம் ||

—]0[—

ஸ்ரீஸூக்தம்—உம்பாஅகெவ் ஸுபுதநெ ச்ரிஸங்குநயு
 பஸ்ததஃ | ஹரிஸ்ரீராஜிஷெகாநெ விஸ்வாரித்ருபுபாபதஃ ||
 || க || உவபெசாடிய ஸாக்ஷர் வெதகீயெபு ரெஹாடியள | உ
 ஸ்ரீஜானொ ருநெரஸ்ய வெதாரணநிவாஸிநம் || உ || ப்ரஸா
 டாது வரிஷுஷ்டம் உணாஹ்நம் உஸாவஜி | வாவலிஷாநா
 யயா ததக் வாராஸவபு ப்ரகீதிபுதழ || ந || கிரேநுஜ்ஜோ
 தாகாரி ஹி யுயம் வதத ஸூபுரயம் || ருநயம்— ஹுயண
 வாஸ்ய ரோஹாத்யம் வெதாரணநிவாஸிநம் || ச || தீயபுஸ்யாவி
 ரெஹாஹம் யயாவததாஹுஸி | சுயம் வெதவநம் ததி வெத
 தீயபுஹதகசுயபு || ந || கியசுபுரோணம் காநெபுந கிம் ப்ரஸா
 வஹ ஸூக்தஜ | சுயம் தத்ரு ரெஹாஹெ ஸுனிபதெ ஸஹொரே
 யா || சு || கியபா உ சுயம் தத்ரு நரெஸாராஜிஹுதயா | ருஹு
 நெ ரோநவா நொகெ தஜ்வரங் வததாஹுதி || எ || ஸ்ரீஸூக
 தம்— ஹதஜ்ஜஹஸ்யம் பாரே ரெநாவெபுபு ப்ரஹகதெ | வெதா
 ரணஸ்ய ஸஹூக்திஹகணம் வாவநாஸநு || அ || ஸகபு
 ஹாவபுரோணஹ யயா தத்ரு ஸஹொரேயா | ஸுனியாநஹ சு
 ருநெ ப்ராணிநா ஜோநடாயிதி || சு || சுபுயொஜநவிஸீ

எழுபத்தி இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் செளனகாதிகளைநோக்கி நீசனான திரி
 சங்கு அரிச்சந்திரனக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டு வேதவநம் வந்து
 விசவாமித்திரருபதேசத்தால் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
 நல்லகதியடைந்தானென்று சொன்னோமல்லவா, மேலென்ன
 கேட்க விரும்புகின்றீர்களென்று கேட்க முனிவர்கள் ஓ சூதமகா
 முனிவரே ! வேதவனமென்றும் வேததீர்த்தமென்றும் பெயரெப்
 படியேர்ப்பட்டது ? அதின் பரிமாணமெவ்வளவு ? தேவியோடு
 கூடமகாதேவனதில் பிரசன்னமாயிருக்கின்றவிதமெப்படியென்று
 வினவச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே ! வேததீர்த்தத்

தாம் வாடியொழுகியோயதழ் | பூரணஹாது சுயிகம் ஸவ-
காமிமயபுரே || ௧௦ || கெசுதஸ்யாஸ்ய பூவாவஹ ஸுகியக்ஷ
ணஸம்ஹவ்ய | ஹதஜஹஸ்யம் வக்ஷாஜி ஸவபூவாவநுத
யெ || ௧௧ || பூரா கொஹஹொநாஜி யயா வம் வரிகீதி-
தம் | ஸ பூவாதிஸயாநுதெதாஹயக்யநாகாவஹ || ௧௨ ||
ததஸாஸாஜி ததீயபூஸாநகோதெண ஸுவதாஃ | ஜோநகி
ஸாஜி ஹொநெ ஹவஹவஸ்ய 'ஸாஸநாஜி || ௧௩ || கெந
விஜ காரணெநெவ பூரா வெஜா ஜஹவ்யயம் | ஸாநம்
தீயபூவரெஹகுவபூவ ஸவபூவபூவக்யஜாஃ || ௧௪ || ததீயபூ
தி ததீயபூம் வெஜதீயபூரிதி ஸூபூ | விபூராதம் திஷு ஹொ
கெஷு ஸுவொஷகூம் ஜெஹாஷயம் || ௧௫ || பூநநபூவகூம்
கூராதெ ஸாநாஜி தநுநீஸாராஃ | பூநநபூவம் ததஸூஜி
திஷு ஹொகெஷு தீயதெ || ௧௬ || மூராவாவஹரம் யஸா
தீயபூஜெதஜமத்யெ | மூராவாவஹரம் தஸாதீயபூம் ஜெநி
ஸாராதாஃ || ௧௭ || ஸூரபூவஸ்ய பூவாநாஜி விபூராதம் தக
ஸூரபூவபூ | சுத ஸூகா நராவக்யா ஹவஸ்யாஸ்ய பூ
ஸாஜதம் || ௧௮ || வெவக்ஷணம் ஹஹெ யதெந தகி விவக்ஷ
ணம் | ஷபூநாஜி ஸூபூநாஜாவி கரொதெததஸூஜிதம் ||
|| ௧௯ || சுஸூஜிதம் ததஸூஜி நாஜி ஸாஸெஷு தீயதெ | ஸஹ
ஹெஷா ஜெஹெஸெந ஹவிதம் தத வெ பூரா || ௨௦ ||

தின் பரிமாணம் ஐந்துமயிலகலம்; இரண்டரைமயில் நீளம். இ
தில் மகாபாபிராயன கோலாகலனுங்குட முக்தியடைந்தான். வே
தங்களுக் கீசன்கொடுத்தவரத்தினால் வேதவநமென்றும் வேத
தீர்த்தமென்றும் பெயரேர்ப்பட்டது. இதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்
கள் புதிதுபோல் பங்கின்றுபடியா விதற்குப் புனர்நவமென்று
பெயர். பெரிதானபாபங்களை விலக்குகின்றபடியால் குருபாப
ஹரமென்றும், ஆத்மசுவரூபத்தை யரிவிக்கின்றபடியால் சுவரூப
தமென்றும், ஸ்நானஞ்செய்தவர்களை விலக்ஷணமாகச் செய்வதால்
விலக்ஷணமென்றும், சங்கையற்றவர்களாகச் செய்வதால் அசங்கி
தமென்றும், இதிலுண்டான வொறுகாரணத்தை முன்னிட்டு ஈச
னுந்தேவியுள் சிரித்தபடியால் ஹவிதமென்றும், பாபங்களைச்
சாம்பலாக நீற்றுவதால் பஸ்மமென்றும், சௌபாக்கியத்தையளிப்

கிணிதாரணுரோஹாதேய ததவலிதம் அஜாஃ । ஹஸஸாசு க்
 ருதெ யஸாசு வாதகாநி நுணாஃ க்ஷணாசு ॥ ௨௧ ॥ ஹஸநா
 ரேதி ஹெகேஷுநிதெ நத தசு வாரிவ்யுதெ । நுணாஃ டிள
 ஹாநிதெநாநாஃ ஸளஹாநிதெ யசு வ்யயுதி ॥ ௨௨ ॥ தெந
 ஸளஹாநிதெநாநி த்ரிஷு ஹெகேஷுநிதெ । வுராநா
 ருதெயுதெ தத் ஸாக்ஷா து ஹதிதெ ॥ ௨௩ ॥ டெவடெவ
 வுஸாநெந ஸஜீதவநிதாநிஃ । மாநவிதெநாநிதெ யதெ
 யாஸாஸுபுயொநிதாநி ॥ ௨௪ ॥ தெந நிதிவ்யுதெநாநி நிதி
 ஹெகேஷுநிதெயுதெ । காவஸு வஹகம் ததி நுணாஃ வு
 யெண வெ அஜாஃ ॥ ௨௫ ॥ தெநாஸு காவஜிநாநி ஜோநி
 ஹ நுணாஃ யதெ । ஸவெஷுநாஃ ஜோநிஹதி ததெவ வநி
 வ்யுதெ ॥ ௨௬ ॥ சுநெநு வஹவஸுதெ விசாஸஸு வஹ
 புநாநாஃ । ஸாக்ஷா தீயவநெ ததெநி ஸவ்யுதெ காதவ
 ஹாசு ॥ ௨௭ ॥ சுவாஸுஃ வாரிஃ வரிஃ டெவடெநாநி து
 வ்யுதெ । டெவொநி வாரிஸாந ஸுதெயுதெ ஸவொ
 நியா ॥ ௨௮ ॥ நிவாஸகெராதெ யயா ததெயயாநிதாநி ।
 க்ஷாநிசு வாரிஸாந ஸவொநிஹெ மதுணாயிஹெ ॥ ௨௯ ॥
 நிர்ஜகந்யா ஸாக்ஷா நாவிராஸிநெஹாநெ । தவஸிநி
 ஜநெ தத் கஸிநிஸு வுராநெஷாநிதெ ॥ ௩௦ ॥ காவணெ
 நாவி கெநெநவ ஸவொநிஷுபுநாநிஃ । ஜோநிஹெஷு
 மதுணெநெயுதெ வ்யுதெ விஜெநெஷுபுநெ ॥ ௩௧ ॥ சுநதா
 டெஷு நெநெ நடுவஸிஸிஸுநெஷுபுநெஷு வுயெயெ
 தெ ஸவெஷு ஹுரிணயாநாநிஃ வுஸாநி । தயா ஸநெ
 ஜாநெஷு நுநிமணயுதெ டெஷுநிவநெஷு ஹுரிஸு
 ஹொநாநெஃ சுநிமணயுதெ காவகெநெஷு ॥ ௩௨ ॥ சுநெ
 துநெஷுஃ சுநெவாஸாநிவநெஷு ஸவெஷு ஸுநெயா

பதால் சளபாக்கியதமென்றும், நாரதருக்குக் கானசக்தியையளித்
 ததால் கானதமென்றும், காலதோஷத்தை விலக்குகின்றபடியால்
 காலஜித்தென்றும், ஞானத்தைக் கொடுப்பதால் ஞானதமென்
 றும், இதிலொருமுனிவர் தவஞ்செய்ய அவருக்காக ஈசன் தேவி
 யோடும் சகலஆவரணங்களோடுமாவிர்ப்பவித்ததாலிதற்குத் தபஸ்

நாபதாநம் | மாயஜிவெபு கிளரெ மீயுயோமொ நுத்யுனீ
 விஸாவரொலிஸஜினாசு || ௩௩ || உதாநாஸ்யம் ப்ருகபிதஜீஹா
 யொமஜாமும் ஜீஹஜிபும் ய்யாயனம் ஸம் வஜஸரவலிஜம் நாஸி
 காந்யுஸஜ்யபிபு | காவாஜபெகூா வஜ நஹி தவாஜெய ஜித்யா
 ஹ ஸாஹம் ஸுஷுஷுத ப்ருவயதவஸா விப்ருவபுஸ்ய த
 ஸ்ய || ௩௪ || உத்யுஸ்தோஜஸள ஜோநிரவிஜதஹஜ்யவகுலம் ஸ
 ஜ்யபிபு நகெஸாநம் வியிவஜய தம் ஸாவிதாஷம் யயாவெ |
 கடுதெவாஜ்யபுஹி ஸிவபா ஸாஜிபு ஜீஸாந ஸம்ஹா ஸா
 தவ்யம் வெ திணயந ஸஜாநம் ப்ருஹஸ்தேந்யீஸ || ௩௫ ||
 ஹகூாநித்யம் ப்ருகபிதயியொ ஹாவயந் ஹாவநாஹி வாவாந
 ஸவபுந் வாஸிவபுநீஹுத நஜாந ஸக்யூசா | ஸாதா
 நாஹ க்ஸய விதர ப்ராணிநாம் ஜோகிஜெத கெதெத ஸம்ஹா
 ஜீஹதி ஸாஜிநெ விபுராதெ வெஜதீயெபு || ௩௬ || ஸஜீயிர
 விதவகுஜாவியயொ யெ க்ஸாம் ஹஜினி வாரஜேஸ | தெஷாம்
 ஸவெபுஷாம் க்ஸம் ஜெஹீஸாநாத்ருஹுதிஜீகீவ || ௩௭ || உத்யு
 க்ஸா தம் ஜீஹஸாநம் ப்ருணிவத்யாஜரா நுநிம் | க்யுதக்யுத்யம்
 ஸஜாதாநம் ஸஜேநெ ஜோநிவஜ்வாம் || ௩௮ || ஸொஜவி ஸம்ஹ
 ஸயெத்யுக்ஸா தம் தயாவிய ஜேதம் | நஜீஸாரெண ஸாயு
 க்ஸம் தவொநிஷம் திரொஹிதம் || ௩௯ || ததஸவஸீ தீயெபு
 ஜவிநு ஸ்ரீஜெஹவநெ ஸாமெ | தவஸூகார விவாலம் தெ
 நெஜம் தவ உவ்யுதெ || ௪௦ || சுதஸவஸிதீயபுாவெ ப்ரா
 ஹஜெணந தவஸிநா | வனதஸூசு காரணாசு ஸொஜவி ஹதா
 நாம் திவாராஹகம் || ௪௧ || ஸஜிபதெ ஸஜா தஸூசுபுஹு
 தெய்வ ஜீஹாஜயள | யொஜவிஜாநாத்யுஸநெஹம் ஜெவஸாஹி
 ஜகாரணபு || ௪௨ || ஸொஜவி தஸ்ய ப்ருஸாஜெந ஜோகிணா
 மாயதெ நரம் | வனதஜ்யஹஸ்யம் விப்ருஜாம் க்யிதம் வாவ
 நாஸநபு || ௪௩ || யொஜவிஜாநாதி வெ ஸஜீக ஸபாஸ விஜோ

ஸென்றும் பெயரேர்ப்பட்டது. அந்தமுனிவருக்குக் கொடுத்த
 வரத்தினாலேசனிதில் நித்தியம் சான்னியத்திபத்தோடு கூடிக்
 கொண்டிருக்கின்றார். இந்தரகசியத்தை யென்னுசாரியர் சொன்

வ்யுதெ | வெடிாரணுஸு ரோஹாதேது ஸரோஸாஅஃ வுக்ஷிதி
த்யு || சச || யயாபுரூதம் யோ ஸரீ க்ஷாராஸயடாநுநீஸ
ராசு | கிரீநுஜ்ஜோதகாரோ ஹி ய-ருபம் ஸவடூஹிதெ ராதாஃ ||
|| சரு || வ்யுஹதாஸம் ஸரோஸெந வக்ஷ்யாஜேஹ ஸெஸயபு || சரு ||

உதி ஸ்ரீ ஸூரேந காணிகாவணெ வெடிாரணுரோஹாதேது

அ ர டி ஸ ர ஃ ஜ ர ஃ ||

உதி அஸவதிகதெரோஜ்யாயஃ ||

சய த்ரிஸவதிகதெரோஜ்யாயஃ ||

ஃஷயஃ— ஸ்ரீஹேஅடிவநம் ப்ராப்ய விஸாரிதெரோஹாரீ-
நிஃ | கயம் ஹ்யோஸெ ரோஹாம ஸருத நொ வக்ஷுரேஹடூஸி ||
|| க || ஸ்ரீஸருதஃ— தவ்விநு வெடிவநெ ருஜே வாரா ரேநீவ
ரொதரோஃ | தீயடபாத்ராபுஸஜெந ப்ராபுஸ ரேநிஸதரீ ||
|| உ || தவ்விநு ஸிக்ஷா விரம் காரம் ஸவடூகீயெடூஷ ஸவ
தரீ | ஸூநம் காவடூ வ்யுஹத்யா ஜெவஜெவம் ஸரேயடூ ||
|| ஈ || சூரதஸுத யத்ராஸெ ஜெவெஸொ வெடிவருஜிதஃ |

னபடி உங்களுக்குச் சொன்னேன். இனிமேல்கேட்டதைத் தெ
ரிந்தவரை சொல்லுகின்றேனென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தியிரண்டாவது அத்தியாயம்

வேததீர்த்தத்தின் வரலாறு முற்றிற்று.

எழுபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பிரப்பாடு முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி விசுவாமித்திரரெவ்வி
தம் வேதவநத்தில் வசித்தாரென்று கேட்க வப்பொழுது சூதர்
முனிவர்களே! விசுவாமித்திரர் தீர்த்தபாத்திரை செய்துகொண்டு
கிரமமாக வேதவநத்தையடைந்து ஒவ்வொரு தீர்த்தங்களிலும்
ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசலிங்கத்தையடைந்து நமஸ்கரித்து தெ

ரிசிக்கும்பொழுது ஆச்சரியமுற்று அகோ இதென்ன கேஷத்திர வைபவம்? இதென்ன தீர்த்தவைபவம்? இதென்ன விங்கவைபவம்? ஒன்றும் தோன்றவில்லையே? மனதுஉருகுகின்றதே, யாரிடம்கேட்போம்? கைலாசத்திலெப்படி கணங்களால் சேவிக்கப்பட்டுக் கொண்டு பராசக்தியோடுகூட விளங்குகின்றாரோ அப்படியென்னுடைய மனதில் விளங்கவில்லையே; யென்னசெய்வோமென்று தயங்கும்பொழுது ஓரசரீரவாக்குண்டாகி விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஒவிசுவாமித்திரா! இந்தகேஷத்திரத்தினுடையவும்தீர்த்தத்தினுடையவும்காலிங்கத்தினுடையவும் மகிமையினுநீர் ஆச்சரியத்தையடைந்து ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரமித்து விட்டீர். இதில்கொஞ்சகாலம் தவஞ்செய்து வேதவநேசனைப் பூஜித்தால் உமக்குச்சகல

ணது | ஸம்பஞ்ஜய ஜோஹாம ததவிலிஜிவோவ்யஸி || ௧௩ ||
 உத்யுகூ ஹாஸீ ஸா து தொஷயிக்ஷா ஜேநீஸ்வரமு | சுநு
 மூஹ ஜோஹாதாநம் விராஜாஜாய ஸாஜரமு || ௧௪ || தவ்யு காலா
 ஹுதீதாஸு ஸஜேகிஜிவீவதம் | உத்யம் நிவஸதஸுத் விஸூ
 ஜித்ருஸு யீதீதம் || ௧௫ || ஸனகஜா ஜிவஸெ தவ்யிந் ஸுஜோணொ
 ஜேநீஸ்வரம் | ஜஜஸு நெநகாந் ஸுமடாஜாயாதீம் ஸுஜிநொந்
 ராமு || ௧௬ || ஸா து ஜுஷ்டா ஜோஹாநம் பஞ்ஜயிக்ஷாய
 ஸாஜரமு | நகூ ஸுக்ஷாய விபெஷாஃ ப்ரயாணீ த்ரிஜிவ
 ப்ரதி || ௧௭ || விஸூஜித்ரும் ஜேநிம் தத்ரு ஸுஜோணஜிதஸுதம் |
 யுவாநம் ஸுஸூரஞ்ஜயம் பஹ்வாணஜிவாவரமு || ௧௮ ||
 ப்ரஹ்வஜெஃ பரிஷ்ராஜம் தெஜோஜிவடாஸாரம் யயா | வொ
 ஜாஸ்ப்ரஹ்ஜாஜரிதெ ஸ்வொவி ஜுஜுகிவிஷ்டு || ௧௯ ||
 ஸாதவ்யு ஜஸுநாஜெவ காஜொணப்ரவீயிதா | ஸாநந்
 ஸுநதாயடாய ஸஜீவம் ஸஜொவாஜுவக் || ௨௦ || ஸஜுஷ்டா
 ஜுஷ்டவஞ்ஜயம் தாம் ஜாமெப்ரஹ்ஜுதெ ததம் | ஸுஜீவம்
 ப்ரயயள தஞ்ஜம் ப்ரஹ்ஜெநாஜாராத்நா || ௨௧ || உவா

சித்தியமுண்டாகுமென்று சொல்லி யனுக்கிரகித்துவிட்டு முடி
 வையடைந்தது. கௌசிகருமப்படியே தவஞ்செய்து வருஞ்சம
 யத்தி லொருக்கால் வேதவனத்தின் வைபவத்தை யறிந்த மேன
 கையானவன் வேததீர்த்தம் முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்
 செய்து பக்தியுடன் வேதவநேசலிங்கத்தைப் பூஜித்துவிட்டு
 மறுபடியு மமராவதிக்குச் செல்லும்பொழுது சந்திரன்போன்ற
 முகமும், கமலங்கள்போன்ற கண்களும், அகன்றநெற்றியும்,
 வளைந்தபுருவங்களும், சிங்கத்தின் கழுத்துப்போன்ற கழுத்தும்,
 கதவுவடம்போல் விரிந்தமார்பும், ஆதிசேஷனுடல்போல் நீண்ட
 கைகளும், வாலிபம்முதல் செய்யப்பட்ட தவத்தினாலுண்டான
 தேஜஸ்ஸுமுடைய விசுவாமித்திரரைக்கண்டு இவரார்! காமனா!
 இல்லை சந்திரனா! யாரோதெரியவில்லையே. இதென்னசௌந்தரி
 யமென்று நினைத்துக் காமபாணத்தா லடியுண்டு அவருடன் ரமிக்
 கவேண்டி அன்னம்போல் நடந்து கைகளில் கங்கணங்கள் குலுங்க
 அரையில் சலங்கைகள் சலிக்கப் பாதசரங்கள் ஒலிக்கப் புன்சி
 றிப்புடன் புனிதனான விசுவாமித்திரருகில் சென்றாள். அப்பொ

உதெஹிநாஃ கௌபுஸ்யேபாணா சேஸஷதஃ | சூதேஸபேவ
 ஷேஷுஸே மூரோராவிய வகுஜநஸு || ௨௪ || ஸாஸுஸ்ய வா
 வகஸ்யாவி வ்யாவாதஃ சுவிஷஸிதெ | சுவிசுபூராவகஸாஸா
 ணி ப்ரணீதாநி சேநீஸுரெஃ || ௨௫ || ஸததூக்ஷாராஜாணி
 ஸக்ஸாயஹுஃ ப்ரயஹஸி | சுவிவிவாயெ நித்யம் மீதநாட்யா
 ளிகாஃ க்ரீயாஃ || ௨௬ || வலிவகுஜோவஹாரஹ க்ஷம் ரொ
 வதி ஸுஸகிதஃ | சுவிசுபூராவரணம் வஸுஷேஜஸூநதேவவ || ௨௭ ||
 சுயொயஹஸி ஸாயஹுஃ ப்ரணிவாதவாரஸுஸு || ௨௮ || வ
 யபுடநம் நித்யம் சுவிநவாரஜேந்ரெ || ௨௯ || க்ஷம் சுரொவதி வி
 ஸாஸாசுதி விஸெஷெண நிஸாமதே | சுவிநாஸாஸி ஹதேக்ஷம்
 ஸஹதபூரி வுஹுக்ஷிதெ || ௩௦ || சுவிசு ப்ரகூவிதெ கா
 நெ நொதூராணி ப்ரயஹஸி | தஸ்ய கௌவபுணாஸாய க்ஷம்
 ப்ரியம் வக்ஷி ஸொஹநெ || ௩௧ || சுவிதம் ஸொவதிதெ கானெ
 சேநாஃவரயாரிணீ | ஜாயஸேவ யயாஜீநா விவணபுவநா க்ய
 ஸா || ௩௨ || சுவிதம் சேந்ரெ வதெ வியதெ விஹஹஜநஸு | உஹி
 ஷேவாசுதீநாஃ க்ஷம் சுவிசுசுவதீ ஸாவெ || ௩௩ || நிஜு

முது கௌசிகமுனிவன் மேனையை நோக்கிப் பெண்ணே ! நீ
 யார் ? யெங்கேவந்துவிட்டு யெங்கேபோகிறாய் ? நீ ஸ்திரீதர்மத்
 தை விடாமல் அனுஷ்டிக்கின்றாயா ? மந்திரத்தை உனக்குபதே
 சித்தகுருவையும் சாஸ்திரத்தின் பொருளை யுனக்குத்தெரிவித்த
 ஆசாரியனையும் பூஜித்துவருகின்றாயா ? அடுத்தஜன்மத்தில் ஞா
 னத்தையளிக்கும் புஸ்தகதானத்தைச் செய்கின்றாயா ? இல்லை நீ
 தாசியா ? அப்படியானால் சிவாலயத்தில் கானம் நடநம் முதலா
 னது செய்துவருகின்றாயா ? உன்னைப் பார்க்கும்பொழுது குலஸ்
 திரீபோல் தோன்றுகின்றதே; அப்படியிருக்கும்பகூத்தில் விசே
 ஷமாக ராத்திரிகாலத்தில் பிறர் கிரகத்திற்குப் போகாமலிருக்கின்
 றாயா ? உன்னுடைய பதியொருக்கால் கோபித்தால் பதில் கோ
 பிக்காமலும் அவருக்குமுந்தியாகாரஞ்செய்யாமலுமிருந்துவருகின்
 றாயா ? பதி அயலுருக்குப் போயிருக்கும் பொழுது நல்லஆடை
 யுடுக்காமலு மாபரணங்களணியாமலு மழுக்குவஸ்திரந் தரித்து
 முகம்வாடி மேனியினைத்து மனையினுள்ளே யிருந்துவருகின்
 றாயா ? வந்த அநிதிகளுக்கு அறுசுவையுட னன்னமளித்து அவ

நெஷு விவிசெஷு வுண்டிநெஷு வநெஷுஉ | கூலிசுபு
கூரூஷெ நெடுதீம் வுஸூஸூலிஸூம் ஸூலாழ் || ௩௩ || யா
தீவிபூலிகாஸூலிஸூலிநீலிஸூ ஹாதிநி | சூதநொழ் வு
யாபூய கூலிசுபுஷயலி ஸூயு || ௩௪ || கூலிசுயாலி நித
ஹ சிவம் கூலிசுபூஜிதழ் | ஸிரம்வூஷஸூலிசூணம் நெடு
கூலிசுபூஜிதெ || ௩௫ || சுயாலி கூலிசுபூ மாதெது நித
ரவணிபுமி || ௩௬ ||

ஊதி ஸூலிசுபூ காணிகாபுணெ வெடிாரணுஜோஹாதெது

விஸூலிசுபூலிசுபூ துயொசுபூலிசுபூயம் ||

ஊதி துலிசுபூலிசுபூலிசுபூயம் ||

ரருந்தின மீதியை யருந்திவருகின்றாயா ? போனவிடங்களில் வந்த
ஏழைகளுக்குச் சந்தோஷமா யாகாரஞ்செய்து வைக்கின்றாயா ?
அடி குழந்தாய் ! சக்களத்திகளிடம் சகிபோலிருந்து வருகின்ற
யா ? அடி கோமளமே ! உன்பதி மனச்சடவுற்றகாலத்தில் பாடிய
மூவாருடன் கூடியழாமல் தைரியஞ் சொல்லிவருகின்றாயா ? பதி
யே தெய்வமென்று பாவனை பண்ணிவருகின்றாயா ? அடி தங்கநி
ரமுள்ள தையலே ! உன்பதிக்குச் சந்தோஷம் வரும்படி முகத்
தில் மஞ்சள் பூசி நெற்றியில் பொட்டிட்டு கண்களில் மையிட்டு
தலையில் பூச்சூட்டி ரவிக் கைகட்டிப் பட்டுடுத்தி நகைகளணிந்து
வருகின்றாயா ? வேலைசெய்யுங் கூலிக்காரியிடம் மனதுருகிப் பசி
தீர்த்து வருகின்றாயா ? பதியின் தாய்தந்தைகளுக்குப் பணிவி
டை செய்துவருகின்றாயா ? அடி அழகுபொருதிய வன்னமே
கஷ்டகாலத்தில் கலங்காமலும், செல்வச்செழிப்பில் கர்வங்கொள்
ளாமலுமிருந்து வருகின்றாயா ? அடி பாவைபோன்றவளே ! பசு
வின் கன்றுக்குப் பால்விட்டு வருகின்றாயாவென்று பலவிதமாகப்
பரிசுத்தனான முனிவன் வினவினானென்று சூதர் சொல்லிமுடித்
தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சுயவதஸுவதிதஜோ஽யம் ॥

ஸ்ரீஸுருதம்—உதி தஸ்ய வஹஸுக்வா நெநகா ப்ரஜெஷா
தஜா । உவாவ விஸ்யபாலிஷ்டா விஸ்யாஜித்ர தவொயநடி ॥ க ॥ சு
ந்யாஸா நாயிகா விபு யாஸாம் யஜோஸுயொஜிதாம் । ஸெவா
வஹ வாரவிஹாரிணெஷா வயம் வெஸ்யா ஜிவளகஸாடி ॥ உ ॥ ததூம்
டிஷ்டா ஜெஹாஹம் காஜெவஸஜாக்யுதெ । ஸ்ரானா஽ஸி விஷ்
யாஸக்தா வ்யாபுதெநானாநாதநா ॥ ஈ ॥ தஸூஜ ஜஸு ஜாம் ஹ
க்தாம் நொவெசு ஸ்யாநூரணம் ஜெ । காஜெவாணபுஜீவ்யாயாம்
ரஸுவதம் தாவஸ ॥ ச ॥ ததஃஸீவ்யபவாவெந விப்யஸெக்
ஜெஸம்ஸயடி । உதி தஸ்யா வஹஸுக்வா நெநகாயா ஜெநீஸ
ரம் ॥ டி ॥ உவாவ விஸ்யபாலிஷ்டஃ கிஸ்மிஹ ஜாஸஜிநிதஃ । வயம் ப்ர
க்யராஸுஸுரு ப்ரஹ்மயபுராயணாம் ॥ கூ ॥ ஜெகாம் கா
ஜெவியள ஹஜெ நிரதா ஸ்ரீகஸாஸநெ । ஸவெஷாம் யதிவ
யபூணாம் ப்ரஹ்மயபுஜோஹுதடி ॥ எ ॥ விஸெஷாஜிவஹக்தா

எழுபத்தி நான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதர் செளனகாதிசனை நோக்கி முனிவர்களே! இவ்
விதம் சொன்ன விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஓமகாமுனிவரே! நான்
குலஸ்திரீயல்ல. தேவதாசி. இந்த தர்மங்களொன்று மெனக்
கில்லை; நான் இஷ்டப்படியிருக்கின்றவள்; தங்களைக்கண்டு காம
னோவென்று கலங்கி நிற்கின்றேன்; ஆகையால் தங்களுடைய தா
சியான யென்னைக் கைவிடாமல் கார்க்கவேண்டும்; இல்லாவிட்
டால் தங்கள் கண்முன்னே காமபாணத்தாலடியுண்டு காலமுடி
வை யடைவேன்; ஸ்திரீவத பாதகத்திற் காளாகுவீர்களென்று
சொன்ன மேனகையை நோக்கி விசுவாமித்திரர், அடிபெண்ணே!
நானிப்போது விருதத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கின்றேன்; பிரம்
ம்சரியத்தைக் கைக்கொண்டு காமவிஷயமான வார்த்தையைக்கூட
உச்சரிக்கிறதில்லை; யெல்லா யதிகளுக்கும் பிரம்மசரியம் கட்டாய
மாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலும் சிவபக்தனாய் பாசு

நா ரெவம் ஹுயொழனியெஹி ரோழ் | சுவி வஷ்டுஸதம் ஸாஸ்த்ரம்
யஸுவம் காராதெ வுத் || ௮ || ஸதம் ஸீஸஜிதோநாஸம் யாத்ரி
வாஸுவதஸுஸெ | வுஜாழவி ரோம் வாஸுவதம் கஸூதம்
ஹீரம் ஹாஷஸெ || ௯ || ராஜ்ஜூவதரம் கஜே மஹிபுதம் ஸி
வஸாஸநெ | யஸிபா ஹுதெ வாவொ ஜடாம் யுகவாழய ரே
ஜுநி || ௧௦ || ஸவித்யுந டிஸவாடிய வுரூஷொ நஸகெவ
தெக் | சூஸாந்தாவக் ஸரோஸஜம் ஸஸபுநஹ வராநநெ || ௧௧ ||
ஸம்ஹாஷணம் நிவாதாய ஸீலிம் வாஸுவதஸு ஹி | தஸூ
ஜுததரம் மஹ ஸாநாடிஸா அராநநெ || ௧௨ || யத்ரு
பூவ்யஸி வால்ஷம் தத்ரு மனும் கவஹிஸி | நிவதிபு
தாதம் யா ரேவா துஷா ஹவதி வாத்ருநி || ௧௩ || வாக்யேநமேநி
ரேவாநாம் ஸாஜீவ ஸுவரெயதெ | ஹஸுரேஸ்தாழவி ஸா
ரேவா ரேநிநா ஸுஹவாரிணா || ௧௪ || உவாஹ ஸஸிதம் வா
க்யம் விஸாரிதம் தவொயநடி || ௧௫ || நேநகா— நடுநம் ஹி ரேநி

பத விருதத்தோடு கூடினவனுக்கு விசேஷமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் யென்னைப்பார்த்து நீ இவ்விதமினிமேல் சொல்லாதே; யெத்தினை வருஷஞ் தவஞ்செய்தாலும் பாசபத முள்ளவன் ஸ்திரீசங்கம் செய்தால் நசித்துவிடுவான். யென்னைப் பாசபதனென்று உனக்குத் தெரியவில்லையா? நீ பாபத்திற்குப் பயப்படாமல் காமனுக்குப் பயப்படுவது நியாயமா? எவன் சடை தரித்துத் தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸ்திரீசங்கஞ் செய்கின்றானோ அவன் தனது முன்னோர்களான பத்து பிதருக் களோடுகூட நரகத்தை யடைவான். எவன் பாசபதனோ அவனுக்கு ஸ்திரீசம்பாஷணமுங் கூடக் கூடாதே. அடி சந்திரமுகி மேனகே! கரும்புதின்னக்கூலியோ? உன்னைப் பிரார்த்தித்து அடையவேண்டும்; ஆனாலும் யெனக்குப் பாசபதவிருதம்; ஆகையா லிந்தவிடம் விட்டு உன்னிஷ்டம் நடக்குமிடத்திற்குத் துருசாய் செல்லு. உன்னைப் பிரார்த்திக்கின்றவர்களுலகத்திலெத்தனையோ பேர்கள். என்வார்த்தையைத் தட்டாமல் சந்தோஷத்தோடு கூட நீ போனால் பதிவிருதையின் பலத்தை யடைவாய்; போவென்ற சொன்னார். ஓ முனிவர்களே! இவ்விதம் சொன்னதைக்கேட்ட மேனகை விசுவாமித்திரரைப் பார்த்துச் சிரித்து உமக்கு முனிதர்

யெல்லா அனர்த்தத்துக்கும் ஸ்திரீகள் மூலம். ஞானம், குலம், ஆசாரம், மோக்ஷம் முதலானதுகளை கெடுப்பாள்; அவர்களை செய்க்கமுடியாது; குலஸ்திரீயாயிருந்தாலும் தனிகளாயும் காமன்போல் சுந்தரனாயும் தருணனாயுமிருக்கின்ற நாயகனை வஞ்சித்து குரூபியாயும் தரித்திரனாயும் இழிவானகுலத்தில் பிறந்தவனாயுமிருக்கின்றவனை யனுசரித்து அவனடித்தாலு மதையுபசாரமாக நினைக்கின்ற ஸ்திரீகளை நம்பலாமோ ? பதியைத்தூஷித்து மற்றவனைப்பூஷிக்கும் ஸ்திரீகளைத்தவிர வேறே நரகமுண்டோ; ஆகையால் நீ சீக்கிரஞ் செல்லு; நிற்காதே யென்றுசொல்லிவிட்டுத் தன் மனதானது பரமேசுவரரிடம் பற்றும்படி செய்து சகதீசனை நோக்கி .சிவ! சங்கரா! சம்போ! சந்திரசேகரா! காமாரே! காலநாசநா! யென்மனதைப் பிரசன்னமாகச் செய்யக்கடவீரென்று

சுருத உவாழ || நந ||

உதி ஸ்ரீஸூர்தி காலிகாவணெ வெடிராண) பாஹாடு து)

வினாதிருவரினெது உதாஹஸாஜ்யாயம் ||

ஐதி உதஸவதிதொழாயம் ||

சுய வஹஸஸ்திதகோஜ்யாயஃ ॥

[illegible]

பிளூர்த்தித்தாரென்று சொல்லிமுடித்தார்.

காலிகாகண்டத்தில் எழுபத்தி நான்காவது ஆத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எழுபத்தி ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்களே ! இந்தப்பிரகாரம் விசுவாமித்திரரா லதட்டப் பட்ட மேனகை கோபங்கொண்டு மோகத்தாலும் ஸ்திரீசபாவத் தாலும், காமத்தாலும், தான் தேவதைபென்கிற கர்வத்தாலும், ஸ்திரீகளுக்கேர்ப்பட்ட அவமானத்தாலும், இனிமேல் ஸ்திரீகளை யெரூவரும் வைத்துக்காற்கமாட்டார்களென்கிற பயத்தாலும் குற்றமற்ற குசிகரை நோக்கி அடேதாபஸா ! புத்திகெட்டவனே ! துற்புத்திக்கார!மூடா ! உனக்கென்ன தர்மந்தெரியும் ? வேதத்தின்

ரித்யாஜ்யாஃ ஸ்ரியம் கௌநாவி ரோமிநா । ஸ்ஸாராம் ரோதரம் வர
 வி மாராவதீ யோரவிவா ॥ சு ॥ ஸுஷாம் ஸுஹிதரம் வா
 ரவி ஹுமஜ்யோரவி தாவஸ । சுஹ்யுயிடுதெந நத்யுசுதாம் யு
 சுதம் வுஸா கௌநாபுதம் ॥ எ ॥ யடுதொ நவ மொஹெந
 மஜ்யெஹ்யு ஸஜதள । னதாஃ ஸ்ரியொ ரஹாவாவ வுர
 'ஷெண ஜிதாத்நா ॥ அ ॥ ஸுத்யுயெபூரவி க்யா விபு நா
 டுதம் வாரோபுதம் । யெந ரோ த்யுஜவி பூரவாம் யஸ்யம் கா
 ரோஹிதாடி ॥ கூ ॥ யஸ்யாம் ஸுதாவெதடிசுதம் தாம் நிஸாய
 தாவஸ । நாபுத்யுஸ்யுஹ மொகொரவி ஸவெபு தெ வ
 ஸவொ விடிம் ॥ க ॥ சுபுதொ ரோதரம் தஸ்யா ஸ்ஸாராம்
 வாயிரொஹதி । உசுதா ரோமிவரெடுடுவெஃ ஸுதிரெஷா
 ஸநாதநீ ॥ கக ॥ யஸ்யா தயா வரித்யுசுதா ஸகாரோரஹம் ஸுடி
 டுதெ । தஸ்யா ஹாம் மூஹாணாஸாம் ரேகம் வெடிநிடுக ॥ கஉ ॥
 த்யுஜதா காரிடிபாம் ரோ க்யா ஸுஷெந வெதஸா । ஸாவொர
 நுஹவிதவொஹி சுநயெவ ஸரிவாஜ்யா ॥ கங ॥ சுஷெவ
 ஹ ஸுபுடுபெ வவீவவிதஸம்யுதம் । ஜராஜஸுபுரிதாஜஸு
 சுடிஷிஸு விடினகம் ॥ கச ॥ ஸுடுதம்—உசுதோதெ தயா
 ஸொரயம் த தணாநுநிஸதம் । வஹடுவ தாடிஸுஸெவ
 தயா யாடிஷ் கீதிடுதம் ॥ கரு ॥ ததம் கொவவரீ தாதா ஸொ

ரகசியத்தை நீ யரிவாயா ? காமன்கணையாலடிகொண்ட கமலா
 ஸ்ரிக ளொருவனைக் காதலுடன் காமக்கலவி செய்ய விரும்பினால்
 வள் தாயானாலும், தங்கையானாலும், தமக்கையானாலும், தன்குரு
 வின் மனவியானாலும், பெண்ணானாலும், பிள்ளைகளின் பெண்டிர்
 களானாலுந்தள்ளக்கூடாதே; அடே மூற்கா! புத்திரனில்லாதவனுக்
 குச் சுவர்க்கங்கிடையாது. இதைப் பசுக்களுங்கூட வறியும். ஆ
 கையாலவைகள் தாயையும், தமக்கையையுங்கூடப் புணருகின்ற
 துகள். பிள்ளையில்லாதவ ளொருபுருஷனை விரும்பினால் அவசிய
 மங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றதுகளே;
 அடே நீ அலியா ? நீ பேசினபேச்சை நினைத்தாலென்னுள்ளம் நீரு
 கின்றதே; அடே துஷ்டா! நீ தலைநறைத்துப்பல்விமுந்துதோல்குள்
 தொங்கிநிறங்குன்னிக் கிழமாகக்கடவாயென்றுச் சபித்தாள். அப்
 பொழுதுவிசுவாமித்திரர் கோபங்கொண்டு கண்கிவந்து மேனகை

வி தாம் ஸவாஜேதம் | விஸாரிதொ ருமிஸ் ஸீரோநு தெ
நகாம் ஹெவ்யொஷித்ய || ௧௬ || தஹஸ்யாமதொ யீரஸிவஹவ
ஸஜிநிதம் | கஜெணுஜெம மஹு ஸாரம்லாதாஜெதொவநம் ||
|| ௧௭ || நிஜெடாஜெஷாஜெம கவயா யஸாஜெஷாஜெம மணிகாய
ஜெ | தவஸாஜெவ கவஜெஷாஜெம ஜராஜெஷாஜெம தாஜெகா || ௧௮ || ஸாஜ
வி தஹநாஜெஷாஜெம மஹுஜாஜெம யாஜெஷாஜெம
ருமிஜெஷாஜெம வஜெவலிதமாத்யுயுக் || ௧௯ || கய தாஜெ
ஷாஜெம ஸா ஜெநகா ஜெஜெஷாஜெம | ஸுஜா தீயுஜெ
லாவம் தஹ வாரா யத ஜெஜெஷாஜெம || ௨௦ || விஜெஷா வாவ
நெ தத ஸாதா ஸாதா ஜெமஸயெ | ஹஜெயொஜெம தாஜெ
ஸ் ஜாதா யாஜெஸ் ஸா ஸிதா வாரா || ௨௧ || தஹஷா வந
ஜாஜெம ஜெதீவ கவயாஜெநிதம் | ஸொஜெம ததாஜெஷாஜெம ஸா
நம் ஸஜாதா யயா வாரா || ௨௨ || விஸாரிதொ ருமிஸ்
ஜாம் ஸீயுஜெஷாஜெம ஜெலாவதம் | உவாஜெ வரஜெம வாக்யம் ஸஸ
நாஜெம ஜெஷாஜெம || ௨௩ || சுஜெம தீயுஜெஷாஜெம ஜெம
யெநெயம் கஜெஸ் ஸதீ | ஜெ ஸாவாஜெநிஜெஷாஜெம வரிஜெ
தொஜெ ஸிவாநயா || ௨௪ || ஸஜெதம் ததஸுள தீயுஜெஷாஜெம
ஜெமவளஜாஜெம ஸஜெநிதம் | ஜெ சுஜெஷாஜெம ஸுஜெஷாஜெம மதம்
தீயுஜெஷாஜெம || ௨௫ || ததஜெஷாஜெம ததீயுஜெம வு
ஜெம் ஜெஷாஜெம ஜெஷாஜெம | வாதாஜெம ஸுஜெஷாஜெம ஜெ
வளஜாஜெம ஜெம ஜெஷாஜெம || ௨௬ ||

ஐதி ஸீஸாஜெந காவிகாவஜெஷாஜெம ஜெஷாஜெம ஜெஷாஜெம
விஸாரிதொ வரிதொ வஹஜெஷாஜெம ||
ஐதி வஹஸவதிதரோஜ்யாயம் ||

யைநோக்கி அடிகெட்டவனே! துஷ்டதாசி! நிரபராதிபானயென்னை
நீ சபிக்கலாச்சதா? நீயுமென்னைப்போல் பவிக்கக்கடவாயென்று
சபித்தார். உடனே கிழத்தனத்தை யடைந்த மேனகை முன்னனு
பவத்தை நினைத்து வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மறுபடியுந்
திவ்வியரூபத்தை யடைந்தாள். அதைக்கண்டு விசுவாமித்திரரு
மப்படியே ஸ்நானஞ்செய்து காமன் போன்ற வருவத்தோடு கூடி
ஆச்சரியத்தை யடைந்து மேனகையை மோகத்துடன் பார்க்க
வருவர்களும் கைகலந்து இஷ்டமானவிடத்திற்குச் சென்றார்கள்.
காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்முற்றிற்று

ஷட்பதி ததோஜ்யாயம் ॥

—[0]:—

ஸ்ரீஸூக்தம்— தயா நெநகயா ஸாஷ்டம் விஸூரிதம் ப்ர
தாவவாந் । களதஞ்ஹமஸோவிஷ்ணு ஸோமோடி விரஜ ஸுவீ ॥
॥ ௧ ॥ வனகஜா ஸோநிநா ஸாதா நெநகா ப்ரஜொததா । கயங்க
யா வாரிஜாதம் தீயுஸ்யாஸ்ய வராநநெ ॥ ௨ ॥ ப்ரஹாவாந
வஹம் ந்ருணாம் தயா ஸளஹாஸ்யாஸ்ய வராநநெ ॥ ௩ ॥ ப்ரஹாவாந
வஹம் விஸூரிதெண யீததா ॥ ௪ ॥ நெநகா யொஷிதாம் நெ
ஷ்டா விஸூயா ஷிஷிஷ்ணு விஸூரிதம் ஸோமோடி விரஜ வ
ஜாதிஸூயா ஸதீ ॥ ௫ ॥ நெநகா— கவிம்ஸ்யெயு ஸோமோடி
நிஃகஸிதவொவாஃ । ஸாநங்கரொதி வியிவ தயாவாஸ்யிவ
வாநம் ॥ ௬ ॥ ஜராவலிதநிஷ்டுஷ்ட ஸ்ஷஜஸா வஹிஸனிஃ ।
காஜெவஸொரஞ்ஜெ ஜாயதெ நாத ஸாஸபம் ॥ ௭ ॥ கதூ
ஸ்புபுஷிஷம் வஹம் வ்ருதம் ஸோமோடி விரஜ ॥ ௮ ॥ வஜா
ஷெண நெநகா ஸோமோடி விரஜ ॥ ௯ ॥ கதூ வ்ருத
யாயாம் கதூஸூயாநா நரொ ஸூஸ்ய । ஷிஷிஷ்ணு விரஜ
காஜெவ ஸோமோடி ॥ ௧௦ ॥ நாரீவா ஸூஸ்யொவொதா ததூ
ஸூயாநாஸ ப்ரஜாவதீ । ஸ்வஸ ஸளஹாஸ்யாஸ்ய ஸூஸ்ய
யததா கதிதள ॥ ௧௧ ॥ ஸூஸ்யாதள யதா விவ ஸூஸ்யாஸ்ய

எழுபத்தி ஆறாவது அத்தியாயம்.

—[0]:—

முனிவர்களே ! கௌசிகர் மேனகையோடுகூட மனதிற்கு
ரமணியமான விடங்களில் ரமித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தி
லொருக்காலவளை நோக்கி அடி ஸூமுகி ! வேததீர்த்தத்தின் வை
பவமானது உன்னலெப்படி யறியப்பட்டதென்று கேட்க வப்
பொழுது மேனகை புன்னகை புரிந்து கௌசிகரைக் காதலுடன்
கண்ணுற்று இதிலொரு முனிவர் விதிப்படியோ விதிதவறியோ
ஸ்நாநஞ்செய்ததால் கிழத்தன்மைநீங்கிக் காமன்போலமுகுபொ
ருந்தின வராக பவிக்கின்றார். சித்திரைமாதம் திருதீபையிலிதிஸ்
ஸ்நாநஞ்செய்த மலடியுங்கூட மிகவழகும்! சற்புத்திரானையு மடை
வாள், ஒ மகானுபாவா ! நான் முன்ஜன்மத்தில் மான்பேடாயி

புபுஃ | ஜீ ஜீமகுகொஹுதா ஹுஹோஸம் புபுரா ஜீ
 நெ || க௦ || தவ்விநு வெடிவநாஹுசொ கவலிஸிசு காநநாந
 ரொ | கவ்ய வித்ய காமவ்ய ஹஜோணா ஜீமெஸஹ || கக ||
 வ்யாயெந வரிஹுதாஜஹம் ஸரகாஜீமகஸாவிநா | ப்ரவி
 ஷா ஸலிஹெ தவ்விநு யஜா வஹகவிராமதா || கஉ || வெத்ரு
 ஸுகூத்யதீயாயாம் ஜீமஹே ஷிஜஸதஜீ | நகூதெத்ரு யஜெஜெ
 வதெத்ரு ஜாத்ராணஸ்ய வ வாஸரொ || கங || சுயததெதாயஜோஹா
 த்யா தீயஸ்யாஸ்ய ப்ரஹாவதஃ | ஸாஹிஜ்ஜொஜெவஜெவஸ்ய
 ததொ ஜாதாஜஹஜீஜீஸ் || கச || ஸடிஸ்யஹஸாஜோஸம் ஜெந
 கா வாராஹாவலிநீ | ஸுரஜோணா ஜோஹாம ஹத்யா வாவெநு
 ஹுஷணம் || கரு || வெத்ருஸுகூத்யதீயாயாம் ஹரண்யாம் ஸு
 யுவாஸரொ | தெந ஜெ ஸளஷ்வம் மாதெத்ரு வவொ வஹுவ
 ஸொஹநம் || கசு || யஸுஸுகூத்யதீயாயாம் ஹரண்யாம் ஸுபு
 வாஸரொ | ஸாநம் கரொதி வியிவதஸ்ய புண்ணுமஹம் ஸுணு
 || கௌ || யஜி வாதகஸம்யுசெதா யுசெதா வாஜவ்யுபவாத
 ஜெகஃ | ஜோவாதகயுசெதா வா யுசெதா வா ஸவ்யுவாத
 ஜெகஃ || கஅ || தீயஸ்யாஸ்ய ப்ரஹாவெந ஜெசெதா ஹவதி ஜா
 நவம் | ப்ரயாதி ஸாஜாரம் யாஜி புநராஹுதிவஜீகதம் || ககூ ||

ஹதி ஸ்ரீஸூரெந் காஹிகாவணெ வெடிாரண்யஜோஹாதெ

விஸாரித்ருவரித்ரு ஷோபஸொஜ்யாயம் ||

ஹதி ஷட்வதிதொழ்யாயம் ||

ருந்து இந்தவேதவநத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தேன்; அப்
 போதொருவேடனென்னைத் துரத்திச் சரத்தாலடித்தான்; நான்
 மற்றமிருகங்களோடு கூட ஓடி வேதநதியில் விழுந்து மறித்தேன்.
 அந்ததினமானது பரணியுடன் கூடின சைத்திரசுக்கிலதிருதியை.
 உடனே இவ்வித ரூபத்தை யடைந்து தேவதாசிகளுக்குள் னொ
 ருவளாக யிருக்கின்றேன். இந்ததினத்திலிதில் ஸ்நானஞ் செய்த
 வர்கள் சகலபாபங்களுந் துலைந்து புத்தி முக்திகளை யடைவார்கள்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்தி ஆறாவது அத்தியாயம்
 முற்றிற்று.

சுய ஸவஸவதிதஜோஜ்யாயம் ॥

—ॐॐॐॐॐॐ—

நெககா— வுநாஸ்ய புவக்ஷாதி தீயுஸ்ய சூநிஸ
ததி । வுநா வெவஸுதெ ப்ராபெத ஸுஸெ சீநுனரெ சிஜ ॥
॥ க ॥ நாநொ நாசி டெவவதி டெபுவொகா டிஹாமதம் । ஸ
வபுவாவஹரெ தீயெபு ரபுவளடாயபுபுடாயகெ ॥ உ ॥ ஸா
நகதபும சீஹாலாம ஸுதாம டெவம் விநாகிநபு । ஸொச
தூபெத்ய சூநிபெத்ய ஸூநம் கபுக்ஷா ஜெஸுஸெ ॥ ஈ ॥
ரபுவஸம்பபுடெ நித்யம் வதீவலிதநாஸநெ । உவாஸ்ய ஸ
ஸூநம் வியிவஸ வித்யுநெவாந ப்ரதவபுத ॥ ச ॥ வபுஜயி
க்ஷா வியாநெந வாவபுதீவரஜெஸுரள । யாவஸ ஸம்பு
தொநாகம் நிவுதொ சூநிபுஜவம் ॥ ஞ ॥ வீணாவாதித்ய
யுக்ஷொ ராமபுவரநாதிதம் । கபுஷாஜிநெந நீநெந ஸம்
தஸூசூநீஸுரம் ॥ த ॥ வதூகீம் வாடியஸ்து ஸுரவாந சீயுரஸு
ராபு । தவநிநவஸரெ தத்ய ராவணொ யொக்ஷராவணம் ॥ எ ॥
சூஜமாசி சீஹாபாஹுநபாரதம் டுஷ்வாநஸள । குதகூமஜி
தெ விபு குதவா மஜிதெ க்யபா ॥ அ ॥ வஜாநாயொ சூநி

எழுபத்திவழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் மேனகையானவள் விசவாமித்திரரை நோக்கி ஓ
முனிசிகாமணியே! முன்காலத்தில் வைவசுவதமனுவினாரம்பத்தில்
தேவரிஷியான நாரதர் தேவலோகத்திலிருந்து வேதவநம் வந்து
வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகர்மத்தை முடித்துக்
கொண்டு வீணாவாத விதூஷணியோடுகூட வேதவநேசனைப்
பூஜித்து நமஸ்கரித்து வீணையை மீட்டிக்கொண்டு லௌகிக வை
திக வாக்கியங்களினால் ஸ்துதிசெய்து ஜகதீசனனுக்கிரகத்தை
யடைந்து தேவலோகத்தைக்குறித்துச் செல்லும்பொழுது லங்கா
திபதியான இராவணனவரைக் கண்டு நமஸ்கரித்து நாரதமகாபு
னிவரே! யெங்கேயிருந்து யெங்கேபோகின்றீரென்று வினவ வது
பொழுது நாரதர் ஹே லங்கேசுர! சிவபக்தசிகாமணியே! நான்

விடுவாகயம்ஸாபிரஸதுஸ்ஸம்ஸிரொவிரவ்யாநதகூந்ரெஸு||
 || ௩௦ || நமேஸ்ஸுவந் ஸெஸுஸு.தாஸஹாயம் ஜமாஜே யஜாஜே
 காரிவாந்யாடி | தஸெஸுவ தீய-ஸு மூணவ-கஷ-ஃ ஸ்ரீவெ
 டிஸம்ஜேஸு விஸாஸகீதெ-ஃ || ௩௧ || வஸ்தம் ந ஸக்யம் கிய கள
 ஸிகாஸு வஸெஷ-ஃ ஸ்ரீதெ வ-பாக் திதூயு-ஃஸெஸு || ஹ
 க்ஷா-வி தாதம் ஜந-நீஹ மக்ஷா வெ-தாஸிதா கொ-வி நரா
 யிவஸு || ௩௨ || சுஸம்ஜவெஷ-ஃ கிய வாவஸு-கி டி-ஜா-ஜிவொ
 ஃகி-விவா-வ யது || ௩௩ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூரெந் காலிகாவணெ வெஜாரணஜோஹாதெ
 நெநகாவிஸாரித்ருஸம்வாஜெ

ராவணவரிதனாஜே ஸவதஸொஜ்யாயம் ||

ஐதி ஸவதஸவத் ததொஜ்யாயம் ||

சுஷ்ரஸவத் ததொஜ்யாயம் ||

ஸ்ரீஸூ-தம்— நிஸஜி நெநகாவாக்யம் ஸம்வ-ஹுஷொ
 ஃநீஸாரம் | சுஹ-தம் டி-யு-ரா-வொ-வெ யதுயா வாரிகீதி-தமு ||

அதை நமஸ்கரித்து வேதவநேசனைப் பூஜித்து ஸ்துதித்துவிட்டு
 லங்கைசென்றான். கௌசிகமகாமுனிவரே ! யெந்ததீர்த்தத்தில்
 பிதாவைக்கொண்டு மாதாவையணைந்து பிரேதத்தைத்தின்று மத்
 தியத்தைக்குடித்த மகாபாபி முக்தியை யடைந்தானே அதின்
 வைபவத்தை யனேகம் வருஷங்களாலேயும் பிரகஸ்பதி முதலா
 னவர்களாலும் சொல்லமுடியுமோ வென்று மேனகை சொல்லி
 முடித்தாள்.

காளிகாகண்டத்தில் மேனகா விசுவாமித்திர சம்வாதத்தில்

எ மு ப த் தி எ ழா வ து அ த் தி யா ய ம்

இராவணசரித்திரம் முற்றிற்று.

எமுபத்திஎட்டாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதமான மேனகையின் வார்த்தையைக் கேட்டு விசுவா
 மித்திரர் குயில்போன்ற கண்டத்தோடுகிளிபோல் மொழிகின்ற

|| ௧ || ப்ரஹ்மஸ்ய தீயதஸ்ய ததஹ்மததீஹ்ம ஜமக | கயம் ந
விதரம் ஹக்வா சுவிமதீய வ ரோதரபு || ௨ || வெதாஸநதீயா
வ்லாஜி தீயம் வீக்வா வ பாவயீ | சுவிம்வீயெய் வ ரோசெதா
ஃஹ்ம உசுதாஸெய்யெய்யெதஃ || ௩ || ஸ்ரீஸுதஃ— சுள
ஸிகெநெவ ரோசுதா ஸா ரெநகா வரவணீபுநீ | ரஹஸ்யதீந
'ஸுஸாய கிணிததெதூவெஹவ்ய || ௪ || உவாவ வரயாவாவா
விஸாரிதம் தவொநியிபு | ரெநகா— சுவிசு கொதாஹயொ
நாஸி வுரார கஸிகநநந || ௫ || ஸஹ ரோதூரநுஷெண
விதரம் ஹதவாநயபு | விஸிதாஸீ தராம் சுருர ஸுர
வொ மாருதவம் || ௬ || ரோசுதஸெஹவதூ ஸாக்வா தீயெய்
ரெஹாஜயள | சுரோசு வஹக்வரோவெநா டெவதெவஸ்ய ஸாஸ
நாசு || ௭ || உசுதீயஸ்ய ஸம்முஹாத்யா ஸுண்தா தீகிஹய
ரம் வஹ | தநிஸதீ கஸிகாதஸஹவஃ கிம் நிதி ப்ரகிஹஸ
நுவாவ தாபு || ௮ || ரோதரம் யதி நரொஃஹிமவதி தூணஸி
ந ஸ ரளரவெ வதெசு | தாதவாகிந ரெஹா யரோ ரெஹா
ரளரவெ வஹ நிவாதயதீய || ௯ || தவெயொஹய ரோஸ
ஹக்வஃ கஸிவாகரோநயாதி தீயவஃ | வனகரெகரேவி வாத
கம் ஹவெ ஓளரவாநிநயபுஜம் ஸஜா || ௧௦ || ஸவபாவ

மேனகையே ! பிதாவைக்கொன்று மாதாவை மருவின மகாபாபி
இந்ததீர்த்தத்தில் முக்தியடைந்தவண்ண மெப்படியென்று கேட்
க மேனகை சொல்லலுற்றாள்:— ஓ குசிகநந்தனா ! பூர்வத்தில் கோ
லாகலனென்கிற ஒரு மகாபாபி மாதாவை மருவிப் பிதாவைக்
கொன்று பிணமாம்சத்தைப் புஜித்துக் கள்ளைக்குடித்துக் கொடிய
பாபத்தை யடைந்தும் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி வேத
வநேசனனுக்கிரகத்தால் முக்தியை யடைந்தானென்று கேட்கும்
போதே பயங்கரமாயிருக்கின்ற கோலாகல சரித்திரத்தைச் சுருக்
கமாக மேனகைசொல்லக்கேட்டு விசுவாமித்திரர் இதென்ன
வென்று நகைத்து மேனகையை நோக்கி அடி சோபனே ! மேன
கையே ! இதென்ன கதை சொன்னாய் ? இதெங்கே நடக்கும் ? நா
னென்ன வொன்றுமறியாதவனோ ? மாதாவை மரிவினவனுக்குப்
பாபநிவிருத்தி யேது ? முக்தியையும் சொல்லுகிறாயே; அப்பேர்ப்
பட்டவன் கற்பகோடிகாலம் ரௌரவத்தையல்லவோ அடைவான்;

காரோஹ தம் ஸுமெ ஸூநதஃ கயஸிஸள வுஜுயுத । வெடி
கீயு பீய வாருநாவலிகெ ஸுளஷி கிம் நு காரமொரூ. ரெ
நகெ ॥ கக ॥ ஸூஜயீத ஸுரதொகஸுநாநி கவஅவஃ க ஹ
வடிதொவநெ । தயுஸிஸுவடி வுதஜிவிகெஸுஸுநிவபநாடா
ஸு ஸுஸ்யபு ॥ கஉ ॥ ராத்ரபாஜிவி ஜுயெத யெநாஸள
வாபவஞரூஷஃ । கிம்நு கீயுஸுததெஸுவ கிவாகெஷத்
ஸு வெவஹவ ॥ கங ॥ வடி வவபுய ஸுபெராணி விஸுராது
நுஜிபுரெ । ஐதி வுஷா ஸுகெஸ் ஸா ப்ரதூஷாதெ
நகா ॥ கச ॥ ரெநகா— வுரரூவீஅபுநொ நாஜி விஸுரா
தொ ஹவி வாயிபுஷஃ । ஸுஜுரஸுநாஜிவீபு வுஹுஜெ
யொ ஹஜிபுதாபு ॥ கரு ॥ தஸு வுதஸுதந ஸவபு

பிதாவைக்கொன்றவனுக்கு மகாரௌரவம்; மாம்ஸபக்ஷனுக்கு
தப்தலோக நரகம்; மத்தியபானம் செய்தவனுக்குக் கும்பீபாகம்;
இதிலொவ்வொரு பாபமுகூட யெல்லாநரகத்திற்கும் காரணமா
யிற்றே; கோலாகலனெல்லாப் பாபத்தையுஞ் செய்தவனென்று
சொல்லுகின்றாயே; சம்பகமொட்டுப்போன்ற நாசிகையோடு கூடி
னவளே! இவனுக்கு ஒரேஸ்நாநத்தினெலப்படி முக்தி கிடைத்
தது? தேவலோகத்திலுயர்ந்த அழகுபொருந்தியவளே! வேததீர்த்
தத்தை வேண்டுமென்று ஸ்துதிக்கின்றாயா? ஏகமலக்கண்ணி! இந்
தவார்த்தையை யெவன்னம்புவான்? உள்ளங்கை விலாப்போலுருண்
டு திரண்ட விரண்டு தொடையை யுடையவளே! உண்மையைச்
சொல்லு; வட்டமிட்ட முட்டோடு கூடியவளே! யென்சந்தேகத்
தைத்தீரு; ஒன்றுபோலுயர்ந்துபந்துபோலுருண்டவிரண்டுகொங்
கைகளோடுகூடியவளே! மாதாவை யணைந்தவனுக்குமுயர்ந்தபத
மொருக்காலிருக்கலாம்; யெனென்றால் நம்முடைய நரையை நீக்கி
யெளவநத்தை யளித்ததை யாலோசித்தா லெத்தனைபாபமானாலு
மத்தனையும் வேததீர்த்தம் விலக்குமென்று தோன்றுகின்றது;
இல்லாவிட்டாலிந்த கேஷத்திரமகிமையாலுமேர்ப்படலாம்; உள்
ளபடி சொல்லென்று விசுவாமித்திரர்வினவ மேனகை மொழிகின்
றாள்:— ஓ மகானுபாவா! கௌசிகரே! கேளும், முன்காலத்தில்
வர்த்தனனென்கிற வொருவரசன் தன்புசபலத்தால் சாமந்தரா
ஜர்களைச்செயித்துச் சமுத்திரம் சூழ்ந்த பூமிமுழுமையு மொரு
கொடியின் கீழிருந்தரசுசெலுத்திவந்தான். அப்பொழுதவனுக்

கண்ணவாய்தம் | தவ்ய நாரிவ்யஸுள உஞ்சு பூவெ வெ
 அாடிசெழவநி || ௧௬ || சூரீவாஹு உதி ஸ்ஷம் ஸாரிஹுய
 அிஜோததி | தத ஸ வவ்யெ வாரொ வாரிதஸெந ஹ
 ஹா || ௧௭ || தவ்யாய வாரிவ்யபூவெ நாரி கொயாஹ
 வொ சிநெ | நியுஹம் வாரிபூவெஹு ஹுநெந சிஹா
 தநா || ௧௮ || ததஸுவயபூவந வாரொ ஸொவிகொயாஹ
 ஸ்யபூ | வுஜிநாஸிதிஸுஸு வாரகஸு து ரகுகம் || ௧௯ ||
 காரிவாரிவாரி மதஸுஸு நிகெதநு | சாரெத் ஸாரிவய
 ஹம் ஸும்யெஹ ஸொவய வாவயி || ௨௦ || விஜநெ சாரதா
 சிவ்ய ருபயளவநஸாலிநீ || ௨௧ || உவாவ விமதவீயம் காசி
 வாரணவயம் மதம் || ௨௨ || சியாநெந காரிரெண ஸஹ சி
 வ்யாஸி ஸொஹநெ | வுதிவாலி வ ரெ வொஹ ரதீவ ஸ
 சிநொஹரா || ௨௩ || தஸாநயா ஸஹ கம் து ரகுகஹ
 ஸி ஸாஹுத || ௨௪ || துசுசு வாரிநா வாரிநா தவ்யா ஜி
 ஹ ஸொவய || ௨௫ || வாரஹுசாரி யாஹுசாரி சாரி
 ஹ ஸஹாஹஸு | ததஸா வாரநாரிவய வாவொஹ சிவ

குச் சிவகிருபையால் சகலலட்சணமும் பொருந்திய வொருபுதல்
 வனுண்டானான். அவனுக்கரசன் பன்னிரெண்டாவதுதினத்தில்
 ஆமிரபுச்சனென்றுபேரிட்டு நாளொருவர்ணமும் பொழுதொரு
 மேனியுமாக வளர்த்துவரும் சமயத்தில் குழந்தையினுடைய பரி
 பாலனத்திற்காகக் கோலாகலனென்ற வொரு சூத்திரகுமாரனைநி
 யமித்தான். கோலாகலனும் பாலனைப் பரிபாலித்துவரும்பொழு
 தொருநாள் பாலனை யெடுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய கிரகம் வந்
 து குழந்தையைத்தன்தாயினிடங்கொடுக்க மாதாவும் மடியிலர
 சன்குழந்தையை வைத்து லாலனை செய்துகொண்டிருக்கும்பொ
 ழுது கௌசிகா! சொல்லப்பதருகின்றதே நாக்கு; அதிசந்தரியா
 யும் யுவதியாயுமிருக்கின்ற தாயைக்கண்டு ஊழ்வினையினால் மகா
 பாபியான கோலாகலன் மனங்கலங்கி மதிமயங்கி மகாமோ
 கங்கொண்டு மாதாவைப் பார்த்து இந்தக்குழந்தையோடு கூ
 டின உன்னைப்பார்க்கும்பொழுது மிகவும் அழகாயிருக்கின்றது;
 ஆகையால் நீ யென்னோடு ரமிக்கவேண்டு மென்று சொல்லி
 விட்டுக் கைகளாலவளைக் கட்டியனைத்து முகத்திலும் மார்புமுத

கீணயெ || ௨௪ || சுயரெ டுஸுமெந டுஷ்டா நவெஸுநாவி
 கீணயெ | மூரிகாஃ வாஸுயொஸெஸு வ டுசுபா ஸவூஉகொ
 டுரீ || ௨௫ || ததிகுமீதிடுஸெஷ்டம் ஜோசுபா ரோதாவி.யவடா |
 உவாவு கிரீடம் வுத்ரு சுபா ஸஹாவ்யுதெயுநா || ௨௬ ||
 சுவிஜாஹுவு தஸாஸி கெநாவிடுருதயகூணெ | சுவிஜிவவி
 தம் வுத்ரு ரோஹிநா காநநாஹரெ || ௨௭ || சுவிவருதொ
 உவி யொமிநா சுவிதம் ஸபீயாஹரெ | டிஷ்டயீ ஹகூதிதா வு
 து சுபா கிம் கண்காதுநா || ௨௮ || வஹுருருவவடா நித்யம்
 கிவா ஹுரொஹி வுத்ருக | சுவிந வரிமனாஉவி ஸரோஜம்
 சுபம் ஜிதாதுநா || ௨௯ || மெஹவஸூம் ஸரோவஹம் சுவிதநு
 வதுஸெ | வாதிதநாணி டுஷ்டாநி சுவிநருயியா சுபா ||
 || ௩௦ || சுஹகூஹகூசுராஸி ஹுமஜா மனூஜீஹஸெ | ஸுஹ
 விஜா ரீயி மதொ யஸு யொமீஸூரம் வுநம் || ௩௧ || தெநொ
 வடிஷ்டஸு வது கிம் ஜமகூ கொ நு வெஸூரம் | கொ ஜீவம்
 கா ஸஸா ரோதா காஸுஷ்டா டுஹிதா வு கா || ௩௨ || கிம்
 ரிதம் கொ ஹவெஷ்டம் கிம் மொஷ்டம் கிம் நு கா ஹ

லான விடத்திலும் பற்களினாலும், நகங்களினாலும் வெருவிதமான
 சேஷ்டைகளைச் செய்யும்பொழுது தாயானவள் திடுக்கிட்டுக் கை
 கால்பதறிப் புத்திரனைப்பார்த்து அடே புத்திரா ! கோலாகலா !
 இதென்னடா சேஷ்டை செய்கிறாய் ? குதுமுதலான தூர்வியா
 பாரங்களில் துஷ்டர்களின் சகவாசத்தை யடைந்து இவ்விதமான
 துஷ்டகாரியத்தில் துணிந்தாயா ? ஆனாலுமடே நானுனக்குத்தா
 யல்லவா ? அடே ! காட்டிலொன்னைமோகினிகண்டு பிடித்துக்கொண்
 டதா ? இல்லாவிட்டால் யாறாவது யோகினி உன்சரீரத்தில் புகுந்
 திருக்கின்றாளா ? சஞ்சாமுதலான லாகிரி பதார்த்தத்தைப் ப
 ஸித்தாயா ? அடே ! பெரியோர்களின் சங்கத்தை இதுவரை நீ பார்க்
 வேயில்லையா ? இல்லாவிட்டால் காபாலிகன்மதத்தில் சேர்ந்து
 கெட்டதான லாமதந்திரத்தைப் படித்தாயா ? அடேமுடா ! இ
 தென்ன காரியம் ? இல்லாவிட்டால் அடே குழந்தாய் ! என் கண்
 மணியே ! பிரம்மநிஷ்டராயும், மகாயோகியாயுமிருக்கின்ற வொரு
 மகானுபாவனை நீ சரணமடைந்து அவராலுபதேசிக்கப்பட்டு சீவ
 னார், சகமேது, ஈசனார், தாயார், தகப்பனார், தங்கையார், தமக்கை

நட்பு | கிபிஸுலம் தயா ஸுலம் நித்யம் வாழ்நித்யமேவ கிழ் || ௩௩ ||
 கம் விதா வுத்ரு வனவாய கொ மூரூ ஸ்ரிஷ்ய வனவ வா | ஐ
 தெய்வ சிநுபிணவெய் தகை ஸ்ருஷ்டணி வத்யுஸெ || ௩௪ ||
 தயா ஸகி ஹவெதாத விஷயெ விசுபம் சிநு | சுந்யாபு ஹ
 ணம் தெவஹிஷயவாநயிகாரிணம் || ௩௫ || வது க்ஷுபுராராஜா
 தொ சி வாதயுஹாஜந்யு | ஐதி ஸ்ரீஸ்த்ருவாணாம் தாம் ஸாஜீம்
 ஸவ்யாஜஸுந்யு || ௩௬ || சிஹாவாவசித்யுதம் வரிமுஹ்யா
 ய சிதந்யு | ஸவயாக் ப்ராவயாரோஸ ஸயநம் சிநிஸ்ததி || ௩௭ ||
 ததஸூ ப்ரபிஷா ஹிபம் வுத்ருகம் தசுவாய ஹ | நாவ்யு
 ஸ்யெவம் வுத்ரு கத்யும் நொயெக் வாவசிவாஸ்யஸி || ௩௮ ||
 ஸ்ருஷ்டஹத்யாஜயம் வாவா சுவி நஸ்யுதி வுத்ருக | மூரூரா
 ராஜிமசிநெ நிஷ்யுதிந்யுவி விஷ்யுதெ || ௩௯ || சுவி ப்ரஸந்
 வாவாதா நஹி சிநிஸ்திவாஸ்யாசு | தஸூசிநி ஹ்யுதெ சி
 காஷீயம் வாவசிஷ்யு || ௪௦ || கூரூ ஸநொஷிந்யூசிஷ்யு
 ஹிஷ்யு வாவ சிநிஸ்தெ | சுஹரேவ ப்ரபாஸ்யாசி யா தெ வெ
 தஸி ரொயதெ || ௪௧ || தாரேவகம் ஸவாவாவாம் ஸவ்யாவ
 யவஸுந்யு | தயா ரபிஷு ஹ்யு தெ சிகாஷீயம் வாவசிஷ்யு

யார், புத்திரியார், புத்திரனார், குருவார், சீஷனார், பெதுதங்கம்,
 எதுஷ்ட, சத்துருவார், மித்திரனார், யெல்லாம் பிரம்மமே, அதைத்
 தவிர வேறுவஸ்துகிடையாதென்று பெரியபரிவையடைந்து வுல
 கவ்வியாபாரம் மறந்தாயோ? அப்படியானு லென்செல்வமே! கண்
 மூடி மனமடங்கி மெளனியாயல்லவோயிருப்பாய்; உனக்கதிகார
 மில்லாததால் விபரீதமானவரிவையடைந்தாயா! அடேயென்
 புதல்வனே நீயென் வயிற்றில் பிறந்தவன்; நானுன் தாயடா; இந்
 தவிதமான சேஷ்டையைச் செய்யாதே யென்று சொல்லும் தா
 யை பலாத்காரமாய் சயநத்திற்கிழுத்துக் கொண்டுபோக வப்பொ
 முது மறுபடியும்ந்தமாது அடே மூர்க்கா! கோலாக்லா! பிரம்ம
 ஹத்திக்குப் பரிகாரமுண்டு; குருபத்தினிகமனத்துக்குப் பரிகார
 மில்லையே; அடேஉனக்கு கேஷமமுண்டாகும், இந்தக்காரியம்
 செய்யாதே; வேறே யெந்த ஸ்திரீ யினிடத்திலா
 வதுனக்கு இச்சையிருந்தாலும் சொல்லு; கூடியவரை நானதற்க
 னுகூலஞ் செய்கின்றேன்; அடேபாபி யென்னுடல்பதறுகின்றதே;

ஸ்ரீ || சஉ || ஐகிஸ்ரவாணாந்தாஸெவ ஸாஜிஜ்யேவாமதாஸு
 ஸரோஹாஜ்யோபாஸ வ்யாபுதெநாஹாராத்நா || சந || வ
 வளவ ஸகிஸு ஹாஹஸுராந்தத் ப்ரகலிதாஸு | தயெவஹ
 க்ஷபாபாஸ நரபாஸம் வ பாவபு || சச || விதரம்வாதபாபா
 ஸ ததணா டாமதம் து ஸம் | தவ்ரெநவ ம்ரெஹாத்ரெ ஸ
 த்ரெவ ரெஹாதெ || சடு ||

ஐகிஸ்ரவாநெ காஸிகாவணெ வெஹாரண்யோஹாதெ
 கொறாஹயாரிதெ க்ஷாஜ்யோஜ்யாயம் ||
 ஐத்யஷ்ஸவதி திரோஜ்யாயம் ||

—*—
 கயெகொநாஸீ திரோஜ்யாயம் ||
 —*—

நெநகா— ஐகிஸ்ரவாணாத ரெவா விதரம் ஸஹகா வ்
 க்ஷா ஸாராஹ ம்ரெதம் விஸிதஹ ம்ரெகா | பாவம் ப்ரணவ

பார்க்கவில்லையா ? அடே சண்டாளா ரெளரவத்திற்காளாகாதே
 யென்று வெருவிதமாகச் சொல்லிப் புலம்பியழுது பெரும்காற்றி
 லடிபட்ட வாழைபோல் நடுங்கும் அந்தமாதரசை ஓ மநாபுத்தி
 மாணா கௌகிகா ! அந்தப்பதிதனா கோலாகலன் பலாத்கார
 மாய் ரமித்து அப்பவே வந்த தனது பிதாவையும் வாளால்வீசித்
 தன்னால் முன்னமே சம்பாதித்து வைக்கப்பட்ட நரமாம்ஸத்தை
 யும் பக்ஷித்துச் சுரையையும் குடித்தான். இதுசத்தியம், சந்தே
 கிக்க வேண்டாமென்று மேனகை மொழிந்தாள்.

காளிகாகண்டத்தில் கோலாகலசரித்திரத்தில்

எழுபத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எழுபத்தியோன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிசிகாமணியே ! இந்தப்படி கள்ளைக்குடித்துக் காம
 வெறிகொண்டு தந்தையைக்கொன்று தாயிடம்வந்து அடி தைய

சிவ ருமுதரஸு ஹுயொ ரோதுஸ்காஸ ரியிமது ஜிமாடிவா
 க்யூ || ௧ || ஹெடி ஹதஸுவ க்யுதெ ரியி ஸாவராய ஸத்யுமி
 தா ஸ வரோயுதயா ரியாடி || வீதா ஸுரா ஸகமதொக
 விநிநிதாவி வஸெஸுத டாஸுலகிதம் விஸிதஹ ஹுக்ஸு || ௨ ||
 தஸாவிஷாடி ரெஹாய காரு ப்ரஸாடி ஸளவுக் கிடிடி க
 ர்வாணி தவ ப்ரியெடிஹு || ரோ வுத்ரலாவ ரியி வாராவிஸா
 மநெதெ ரியூநதாஜி கயபாடி ஸுஸெவகதாநெ || ௩ || வு
 தெஷு வா நநு ஸுஹுது மண்ணிதெஷு நாயு
 ஸுஸெவகநிரதா ஸததம் ருதிநெ | தஸாதுடாபுரப ரிஹு
 ஸரோபுரப க்ர ருதுஹுநயநெ க்யுபணம் விடிநு || ௪ ||
 மாரோ: க்ஷத்ரம் வுஹுஜெ நிஸுஸ ஸுஸுரோ மளத
 ரியேடிவதீ || தநுஹவா ரெஹவக் ப்ரஜெஸ ஸா ஜாஹு
 ஸனநுநொவஹுதா || ௫ || ஹுஸுக்ஸா ஸ வாவாது ஹத்யு
 ரொகெந கஸிடுதா || வயாக் வரவஸ்க்யுது ரியாரோஸு
 வாதஹு || ௬ || ஸததம் வாவநிரதொ நிஹுஜெ விதுவா
 தகம் | வனவம் கதிவயெ காதெ மதெ ஸவெடி ஜநா விடி ||
 ௭ || கஸு வாவஸு டுஷுத்யு க்ரோடிஜெ வுஜிஜிவந |
 ராஜாவி வகடுநொ ஜோகா வெஷிதம் தஸு டுடிதெ ||
 || ௮ || கவஹுது யநாநுஸு நமராநிரகாஸயக் | ததஸு
 வநரோமது தயா ரெரெ யயாஸு || ௯ || வுத்ராவுதா
 டயாரோஸ தஸுரம் யஸுரேஹுக் ஸய || கஸுவித்ய கால

யலே! தவிக்கவேண்டாம்; உனக்கு நானிருக்கின்றேன்; நீ என்
 னைப்புத்திரனாக வெண்ணுதே; மாதுகள் மனங்கொண்டவிடம் ர
 மிப்பார்கள்; சந்திரன் குருதற்பத்தை யணையவில்லையா? பிரமன்
 மகனாமருவினான்; இந்திரன் மறையோன் மனைவியமருவினான்;
 கங்கை சந்தனுவைச் சார்ந்தாள்; அவர்களுக்கென்னகுறைவு
 யேற்பட்டது? ஆகையால் நீ என்னுடன் சுகமாயிருக்கக்கடவா
 யென்று அந்தக்கொடிய பாபியான கோலாகலன் பலாத்காரமாய்
 பேதையான மாதாவை ரமித்து வந்தான். அதை யூராரறிந்தரசு
 னிடந்தெரிவித்து ஊரைவிட்டுத் துரத்தினார்கள். பிரகு கோலாக
 லன் அவனுடன் கூடக்காடுசென்று தானூரிடம் பிரந்தானே, அவ
 னிடத்திலேயே இரண்டுபிள்ளைகளைப் பெற்றான். அப்படியிருக்

ஹு ஹத்யாவிரஹஹு வுரம் || ௧௦ || ரகதகெஸ் ரகதநெ
 துா க்யஷ்டதொ வுஹதநம் | வ்யநாலா க்யஷ்டவண்புரம்
 வெஹதாவயொயரா || ௧௧ || தீவ்யஜாநம் வுமவொஷ்டீ ஹ்
 ஸ்ராவ்யஷ்டிமதாரா | வெஹதாவொ வெஹதா தஜ்யுயதீ
 ஸ்ஹுஷ்டிமதம் || ௧௨ || சுயொஸுயஹஸு ஸா கொஹுஹ
 மதீதஜ்யுயசு | தாண்டிஷ்டா க்யுரகதீபாஸு ஹ்ததீதம் வ்ய
 ணஷ்டயீ || ௧௩ || க்விதாஜ் வதங் ஹுரீன ஸ்ஹுபாஸு
 ஸுஷ்டிமதம் | வுநஸுஸுஜாநம் வ்யாஸு வயாநவரொஸு
 ஹஸு || ௧௪ || ஸாஸுபாஸு ஸுதநயா வுஷ்டிமதம் தம்
 ரயாசு | ஹத்யாஸு தாஸுஷ்டிமதம் தாஸுஷ்டிமதம் திஸாஸு ||
 || ௧௫ || சுயஸு ஸுஸும ஸ்ஹுஷ்டி ஸுஸுயதீ ஸ்ஹுஷ்டி
 மதம் | ராஸுநிவம் வுந வெஹதா ஸுஸுயாஸு வெஸுதம் ||
 || ௧௬ || வுநாஸுநாஸு மகா வுஸு கொஹுஹம் வம் |
 ஸுஸுபாஸுபாஸுபாஸு கணகாஸுபாஸு || ௧௭ || சுஸுஸு
 ஸுஸுபாஸுபாஸு மகா விஸுபாஸுபாஸு வெஸு | வுஸுஸு ஸுஸு
 ரம் காலம் தயா ஸுஸு ஸுஸுபாஸு || ௧௮ || வெஸுபாஸுபாஸு
 வுஸு - வெஸுபாஸு ஸுஸு ஸுஸு | வுஸுபாஸுபாஸுபாஸு
 வுஸுஸு ஸுஸுபாஸுபாஸுபாஸு || ௧௯ || தஸுபு வுஸு

குஞ்சமயத்தி லொருக்கால் பிதுருஹத்தியானது சிவந்ததலைமயி
 ரோடும், கறுத்தபற்களோடும், வளைந்தமூக்கு, தொங்குமுதடு,
 பறுத்தவயிறு, நீண்டமுட்டு முதலானதுகளோடு மிகத்துப்பற்க
 ளோடுங்கூட இருப்புலக்கையைக் கைய்யில் கொண்டு முன்னே
 வந்து மேகம்போல் கர்ச்சித்ததட்ட அதைக்கண்டு கோலாகலன்
 கிகிடுென்று பதறி மனங்கலங்கி மூர்ச்சையடைந்து மறுபடியும்
 மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்தோடினான். உடனே அவன் தா
 யான மனைவியும் மக்களையெடுத்துக்கொண்டோட விருவர்களை
 யும் ஹத்தி துரத்தியடித்தது. அப்பொழுது கோலாகல னிராப்
 பகலில்லாம' லொருகாட்டிலிருந்து மற்றொருகாட்டிற்கோடி முள்
 ளாலுங்கல்லாலுங் கிழிக்கப்பட்டு அங்கங்கே யிருக்கின்ற முனி
 ஷர்களைச்சரணமடைய அவரவர்களு மடேகொடியப்பாபி ! இங்கே
 யெங்கேவந்தா யோடுென்று துரத்தக்கதியில்லாமல் கெட்டகைந்து
 ஓ முனிவரே! முன்ஜன்மத்தின் புண்ணியத்தால் மறைக்காட்டைய

வெடி ததெதெது விதுஹதூ நயுவத-கத | தாஜெடிவடி தத
 ஸோய ரிஜோகா கெதெவெவவடி || ௨௦ || ஸுயரெவ நிவ
 தெதி ரெநெ ரிநுதரொ ரெநெ | வுநஸ ஸுமிரம் கா
 வ-டுவடிவக் ஸெலுயா தயா || ௨௧ || ரெநெ ததூவி வாவா
 தா குடிரெ குதுவி ஊவந | கதாலிக் வவ-டுகாடுய வெ
 டீய-டுதடு வரந || ௨௨ || ஸூகொதீண-டுஜெநெ ரெஷ
 ஸுஸுடிவாவகாணநம் | ததம் க்ருநெண நியநம் மதம் கா
 ஹடுவெடி || ௨௩ || வஜா வாரெந வானீதம் வுரம் ஸுய
 ரிநம் வுதி | ததா வெடிவநெஸாந ஸூரோஹ-டுய மணாயிவாந ||
 || ௨௪ || மணாஃ கொயாஹம் காவஹடு ராநீயதெயு
 நா | ரோதுமாரீ விதுவஸு காவபாஸவஸம் மதம் || ௨௫ ||
 ய-டுயம் டுததரம் மகா விஜாவய ரிகிஜரநாந | தரோநயத
 கெதாஸ ரெலிந கெதெது ரெதொயதம் || ௨௬ || ஐதுகா
 ஸெ மணாஸ-டுண-டு மகா விஜாவய கிஜரநாந | விரோநவரோ
 ரொவடி வுாவயாரோஸு ராஜாஸ || ௨௭ || கெதாஸம் ஸாம்
 ஹம் ஸூநம் வுநராவுதிவஜி-டுதடி | ரோதாவி தஸு த
 தெதுவ ரெதா ரெகிவாவ ஸா || ௨௮ || சுஹா தீய-டுஸு

டைந்தான். ஓமகானுபாவா ! உடனே ஹத்தியகன்றுவிட்டது.
 அதை கேஷத்திரமகிமையென்றறியாத கோலாகலன் வேதாமிரு
 தக்கரையில் குடிசல்கட்டிக்கொண்டு அவளுடன் ரமித்து வருஞ்
 சமயத்தில் ஒருபுண்ணியகாலத்தில் வேதநதிக்கரையில் சஞ்சரிக்க
 அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய ஜலமவன்மேல்பட்டது. பி
 ரகு தெய்வவசத்தா லவன்மரிக்க அன்றிரவில் மற்றவர்களும் புலி
 யினால் கொல்லப்பட்டார்கள். உடனே நான்குபேர்களையும் யம
 படர்கள் பாசத்தால் கட்டி இழுத்துக் கொண்டுபோக வப்பொழு
 தீசன் கணங்களை நோக்கி கணங்களே ! கோலாகலன் மகாபாபியா
 னாலும் நமது வேதவநத்தில் மரித்தானே; ஓடுங்கள்; நான்கு பேர்
 களையும் நமது கைலைக்கு அழைத்துவாருங்களென்று உத்திரவ
 னித்தார். உடனேகணங்கள் யமபடர்களை அடித்துத்தூரத்திவிட்டு
 எல்லோரையும் விமானத்திலேற்றிக்கைலைகொண்டு சேர்த்தார்கள்.
 ஓளன்னன்பனா கௌசிகா ! வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யார

ஜோஹாத்யம் க்ஷேத்ருஸ்ய ஜோஹாதே | கௌநவா ஸக்யதே
வக்ஷாம் ஸௌஷணாவி நஸக்யதே || ௨௬ || ஐத்யுக்ஷா ஜேந
கா தெந விஸாரிதேண யீதே | விஹ்யத்ய ஸுஹிரம் காலம்
தத்யதத்ய வநாதரே || ௩௦ || ஸக்யானௌகி விஸ்யாதாம் ஸு
தீம் ஸுஹிரம் ஜோஹாதே | கௌநவா ஸுஹிரம் விஸாரி
த்யு ஹாரிநீ || ௩௧ || உவாஸ நாகம் ஸுஹிரம் ஸுஹிரம்
ஸுஹிரம் கௌநவா | விஸாரிதேஜாய ஜேநிதே மக்யா வெஷவ
நம் ஸுஹிரம் || ௩௨ || பஞ்சபுவத்ய க்ஷுபாய ஸுஹிரம் ஜேநிதே
ஸுஹிரம் | ஜோஹாதே ஜேநகாவிஸாரித்யுயாஸாரிதம் ஜோஹாதே ||
|| ௩௩ || ஸுஹிரம் பஞ்சபுவத்ய ஸுஹிரம் ஸுஹிரம் || ௩௪ ||
ஜோஹாதே வெஷதீயத்யு ஜோஹாதே ஜோஹாதே || ௩௫ ||

ஐதி ஸ்ரீஸூத்ர கௌநவாஸீதிதஜோஜ்யாயம்

கௌநவாஸீதிதஜோஜ்யாயம் ||

ஐதேஜோஹாதே தஜோஜ்யாயம் ||

ரிவார்கனென்று சொல்லிவிட்டு மேனகையானவ எவருடன் வெ
குதாலம் ரமித்து மிகவழகான வொருபுத்திரியைப்பெற்றுவிட்டு
விசுவாமித்திரரிட மனுமதி பெற்றுக்கொண்டு அமராவதியை
டைந்து சுதமாகவாழ்ந்தாள். கௌசிகரும் மறுபடியும் மறைக்
காடடைந்து முன்போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ஆகை
யால் வேததீர்த்தத்தின் வைபவம் வாசாமகோசரமென்று சூதர்
சொல்லிமுடித்தார்.

கௌசிககண்டத்தில் எழுபத்திலுன்பதாவது அத்தியாயம்

கௌசிகசரித்திரம் முற்றிற்று.

வெடி தகெதெது விதுஹதூ நுலகடத | தாபிடிவடா தக
 ஸோய பிஜூகா கெதெவெவவடி || ௨௦ || ஸுபபெவ நிவ
 தெதி பெநெ பிடிதரொ பிநெ | வுநஸு ஸுமிரம் காலம்
 வடுவடுவடி ஸெலுயா தயா || ௨௧ || ரெபெ ததூவி வாவா
 தூ குடிரொ குதுவி அலங | கராமிசு வவடுகாடுயய வெ
 டீயடுதடு அரங || ௨௨ || ஸாகொதீணபுஜெநெ ரெஷ
 ஸுஸுடிவலாகுணம் | ததம் கருணை நியநம் மதம் கால
 ஹடுவலுதா || ௨௩ || ஸலா வாலெந அநீதம் வுரம் ஸய
 பிநீம் புகி | தரா வெடிவநெஸாந ஸுரோஹடுய மணாயிவாநு ||
 || ௨௪ || மணா கெயாஹம் காலஹடு ராநீயதெயு
 நா | ரோதுமாநீ விதுவஸு காலவாஸவஸம் மதம் || ௨௫ ||
 யடுயம் பூததரம் மகா விபூவடி யகிஜராநு | தரோநயத
 கெயாலா பிவிங் கெதெது பிதொயதம் || ௨௬ || ஹதுகதா
 வெது மணாஸுடுணம் மகா விபூவடி கிஜராநு | விரோநவரோ
 ரொபு பூவயாரோஸு ராடிராசு || ௨௭ || கெயாலம் ஸாம்
 ஹம் ஸாநம் வுநராவுதிவஜிடுதடி | ரோதாவி தஸு த
 தெதுவ பிதா பிதிவாவ ஸா || ௨௮ || கஹா தீயடுவடி

டைந்தான். ஓமகானுபாவா ! உடனே ஹத்தியகன்றுவிட்டது.
 அதை கேஷத்திரமகிமைபென்றறியாத கோலாகலன் வேதாமிரு
 தக்கரையில் குடிசல்கட்டிக்கொண்டு அவருடன் ரமித்து வருஞ்
 சமயத்தில் ஒருபுண்ணியகாலத்தில் வேதநதிக்கரையில் சஞ்சரிக்க
 அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுடைய ஜலமவன்மேல்பட்டது. பி
 ரகு தெய்வவசத்தா லவன்மரிக்க அன்றிரவில் மற்றவர்களும் புலி
 யினால் கொல்லப்பட்டார்கள். உடனே நான்குபேர்களையும் யம
 படர்கள் பாசத்தால் கட்டி இழுத்துக் கொண்டுபோக வப்பொழு
 திசன் கணங்களை நோக்கி கணங்களே ! கோலாகலன் மகாபாபியா
 னாலும் நமது வேதவநத்தில் மரித்தானே; ஒடுங்கள்; நான்கு பேர்
 களையும் நமது கைகளுக்கு அழைத்துவாருங்களென்று உத்திரவ
 னித்தார். உடனேகணங்கள் யமபடர்களை அடித்துத்தரத்திவிட்டு
 எல்லோரையும் விமானத்திலேற்றிக்கைகைகொண்டு சேர்த்தார்கள்.
 ஒளன்னன்பனை கௌசிகா! வேததீர்த்தத்தின் வைபவத்தை யார

தேஹாத்யம் க்ஷேத்ரஸ்ய ஹோமே | கௌநவா ஸக்யதே
வக்ஷாம் ஸௌஷணாவி நஸக்யதே || ௨௬ || உத்யுகூரேந
கா தெந விஸாரித்ருண யீதோ | விஹ்யத்ய ஸுவிர்ம் காலம்
தத்யத்ய வநானுரோ || ௩௦ || ஸக்யதேநி விஸார்தாம் ஸு
தீம் ஹோமோஹாராடி | சுநுஜ்ஞாம் ஸநுபூவ்ய விஸாரி
த்ருஸ்ய ஹாரிநீ || ௩௧ || உவாஸ நாகம் ஸுபூவ்ய ஸுபம்
ஸௌபூகஸுநாநீ | விஸாரித்ருநவீ தேதிதோ மக்யா வெஷவ
நம் ஸுஹம் || ௩௨ || பஞ்சபூதவ சூஸ்யாய ஸூதோ ஜெஷஸ்ய
ஸஹியள | ஹோமோ தேநகாவிஸாரித்ருயோஸாரிதம் தேஹம் ||
|| ௩௩ || ஸுணதாம் பந்தாஹாவி ஸவ்யஸம்பதாம் வாரடி |
தேஹாத்யம் வெஷதீயஸ்ய தேநாவாஹா தேமாவாரடி || ௩௪ ||

உதி ஸ்ரீஸூரோ காலிகாவணே, வெஷாரண்யதேஹாதே

காலிகாவரித்ருநா தே ஊர்கொநவிஸாரோஜ்யாயம் ||

உதேயகொநாஸீதிதரோஜ்யாயம் ||

ரிவார்களென்று சொல்லிவிட்டு மேனகையானவ ளவருடன் வெ
குதாலம் ரமித்து மிகவழகான வொருபுத்திரியைப்பெற்றுவிட்டு
விசுவாமித்திரரிட மனுமதி பெற்றுக்கொண்டு அமராவதியைய
டைந்து சுகமாகவாழ்ந்தாள். கௌசிகரும் மறுபடியும் மறைக்
காடடைந்து முன்போல் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ஆகை
யால் வேததீர்த்தத்தின் வைபவம் வாசாமகோசரமென்று சூதர்
சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எழுபத்திலுன்பதாவது அத்தியாயம்

கௌசிகசரித்திரம் முற்றிற்று.

ஃஷயம்— ஸலாஸூநாநி வுண்ணாநி கயிதாநி க்யபா
வாரா | யாநி தாநி ஹோஹாந தெஷு வுண்ணதேவத || ௧ ||
யத்ரு ஸனி விஸெஷண நாநா தீயுநாநி ஸந்த நம் | ஸ
நாநாநி ஹோஹாந ஸனி யத்ரு விஸெஷதம் || ௨ || வாவ
வூநி விவித்ராணி வஸ்துஹோஹி தாநிவி | வஸ்து ஸவதே
ஸெஷண ப்ரோதம் களதஹமம் ஹி நம் || ௩ || ஸந்தம்—
தேவதேவம் நஹித்ரு ஸந்தம் தொகஸந்தம் | ப்ரவக்ஷாநி
நவபுஷ்டி ஸலாஸூநாநி யாநி தம் || ௪ || ஹோபு
வாவயஸ்தாநி ஹோபுஷ்டிநாநி | வாவநாநி ஸந்தம்
ணி ஹோபுஷ்டி வாவஹாநி || ௫ || விவிதாநி நுணாம் தீயு
ஸெவதாம் ஸந்தம் தாநி | நஹி விவநம் நாநி தெஷு
வூநி ப்ரயுதே ஸலா || ௬ || ஹோஸலா தீயுதே தவூ
யா வஸ்திதே ஸந்தம் | வஸ்திதேநாநி தெஷு தீயுதே தொக
யதிதே || ௭ || ஸலாபுஷ்டிநாநி தவூதே தவூதே
ஸலா | வொணகும்வெதி விவூதா தீயுதே யசு வாரோதே

எ ண் ப தா வ து அ த் தி யா ய ம் .

சௌநகாதிமுனிவர்கள் சூதரை நோக்கிச் சூதமுனிவரே !
முன்னு லும்மா லெங்களின் பொருட்டுச்சில சபைகள் சொல்
லப்பட்டதுகளே; அவைகளி லுத்தமமான சபைகளவைகள்
சொல்லு மென்று மறுபடியும் வினவச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்
றார்:— முனிவர்களே ! வில்வவனமென்றொரு ரமணீயமான ச
பையிருக்கின்றது; அது முதலாவது சபை. அதற்கு மேற்கிலேந்து
யோசன தூரத்தில் மகாசபை யிருக்கின்றது; அது இரண்டாவது
சபை. அது தான் சிதம்பரமகாசபை, அதற்குத் தெற்கிலிரண்
டரையோசன தூரத்தில் லோகதர்மினி யென்றொரு சபையிருக்கின்
றது; அதற்கு கோணகும்பையென்று பெயர்; அது முன்னாவது
சபை. அது கும்பகோணம். அதற்குக் கிழக்கிலொன்னறையோ

சநதூரத்தில் கண்டகுப்ஜ மென்றொரு சபையிருக்கின்றது; அது சகதீசனுக்கு மிகவும்பிரியமாயுமுள்ளது; அது நான்காவது சபை. அதற்குக் கிழக்கிலிரண்டு யோசனதூரத்தில் திருவெண்கா டென்றொரு சபை யிருக்கின்றது. அது சகலபாபத்தையும்மறக் கும்; அதைந்தாவது சபை. அதற்கு வடக்கில் கொஞ்சங்குறைய வெருயோஜனை தூரத்தில் ஸ்ரீகாழி யென்றொரு சபையிருக்கின் றது; அது சம்சாரத்தைக் கழிக்கும்; அது ஆறாவது சபை. அ தற்குக் கிழக்கிலறைடோசனதூரத்தில் பிரவேசினீ யென்றொரு சபையிருக்கின்றது; அது சகல சித்தியையும் கொடுக்கும். அது ஏழாவது சபை. அதற்குத் தெற்கு திக்கில் கொஞ்சங்குறைய வெரு யோசன தூரத்தில் சம்பு வினோதை யென்றொரு சபை யிருக்கின்றது, அதெட்டாவது சபை. அது கொருக்கை. அ தில் காமவத மேற்பட்டது. அதற்குத் தெற்கு லறையோசனதூ

வடலிவிபுடா வுண்டா நவீ காலநாஸிநீ | யது காலவயி
 உகெ குடிவெடிவொ ிஹெஸூரம் || ௧௮ || தஸ்யா வாயபுடிவா
 மெ ஸாபுடெகூஸெந ஸூதெ | ஸஹா து டுஸூ ஜெக்யா
 ஸவடூஷுதநாஸிநீ || ௧௯ || யதுஸெ ஹவாநு ஸம்ஹ
 ஸூதவகூவராபுயம் | யொயிவிபாஜிராமெகமணஸூநிநிஷெ
 விதம் || ௨௦ || தஸ்யாஸு வஸூதெ ஹமெ வதூதெ உ ிநீ
 ஸூரம் | ஸூதெ ஸவடூதெகெஷு விபூதம் பாவநாஸ
 தூ || ௨௧ || யது ஸூஸாஷு டெவொழி விஸூதம் யாதி நி
 தூஸம் | தஸ்யாஸு ஸம்ஹுதநாஜெ ஹகெ வுநாநீரிதூ ||
 || ௨௨ || யது கீபாவஸூஸம் ஸஹ டெவொ ிநீஸூரம் |
 மணெஸூரெநெகெஸூ கீபதெவிவிபெடிபெமெ || ௨௩ ||
 ஸவரெ ஹிபுநஜாதீயெ ஸெவூஜாமொ யநுயபுரம் | த
 ஸ்யாஸு டுக்கிணெ ஹமெ கிணிசு படுவெட தவொயநாம் ||
 || ௨௪ || ஸாக்ஷாநஹாடிபெவீரெ நாமராஜஸுபடுஜிதூ |
 காயாரொஹணகம் நாஜெ ததீயபுடம் ஹவி விபூதம் || ௨௫ ||
 யொஜநதி தயஸ்யாநெ தயாநெடி திஜஸதூரம் | ஸவடூலிவி
 புடம் நூணாம் விஜம் வாரிஸொஹநூ || ௨௬ || யது ஸனி
 ஹிதொ டெவ ஸூதவொஸவராபுயம் | டுஸூயநு ஸவடூதொ
 காமம் விபீரபுணியோடிகாம் || ௨௭ || யாஸிதாஸவடூஸாஸெ
 ஷு விபீநாம் வாரொதூரம் | தஸெவ டுக்கிணெ ஹமெ
 யொஜநதுபஸூதெ || ௨௮ || யதுதெடிவநம் நாஜெ தீயபுடம் வ

ரத்தில் காலநாஸினீ பென்றொரு சபையிருக்கின்றது. அதொன்
 பதாவது சபை. அது திருக்கடையூர். அதற்கு வாயுதிக்கில் ஒன்
 னறைக் குரோசத்தில் ஸுஹிருதமென்றொரு சபை யிருக்கின்
 றது, அவிடத்தில் சகதீசன் கணங்களோடும், தேவர்களோடும்,
 வேடர்களோடுங்கூட வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்; அது
 பத்தாவது சபை. அதற்கக்கினிதிக்கில் மூன்றை யோசன தூரத்
 தில் காயாரோகணமென்றொரு சபை யிருக்கின்றது; அதில் சக
 தீசன் அணியாதி சித்திகளை யளித்துக்கொண்டு வசிக்கின்றான்
 அது பதினொன்றாவது சபை. அது நாகபத்தனம். அதற்கு
 தெற்கில் மூன்று யோசன தூரத்தில் வேதவரத்தில் தேவபக்த

நீரெய்யாஹந் | ஸவதுவாவஹம் நுணாம் ஸா ஸவா ஆதஸ்
 ஸுதா || ௨௯ || சுவிதா ஸவதுவெவெஸு ஸவதுகக்ஷண
 கதிதா | யத் நாரதஜெஹுத்ய நாவணொ மொகராவணம் || ௩௦ ||
 வபுஹு கும்பம் யதும் ஸா ஸுாசு வரீரெய்யாஹநா | த
 மெஸு வவாயுஹிமொ ஸாஜுகெ யொஜநயெ || ௩௧ ||
 யொஜநாஜுகிஹ்நெ தம் ஸம்புகெத் வாத்யொஜநெ | வ
 நயெயுஜநஹ்நெ தம் ஸம்புகெத் வுஜயொஜநெ || ௩௨ ||
 வம் நம் குராய விஹ்நெ தம் தீயுஜெஹி ஸம்ஸா
 ஹந் | யதாஸாஜி ரீருநாதாதிகிம் வாரெய்யாஹநா || ௩௩ ||
 தவஸவார விஹம் யாவதாஹ ஜெஹிதம் | சுவாவா ஸா வ
 ராரொஹா ஜெஹ நிவஸதீ ஸதீ || ௩௪ || ததஸு ஜெஹிஸாநம்
 ஜெஹிஜெ ஸஜெஹிதம் | ஸாக்ஷாதெஜொயம் திவ்யம் திவ்யவிசி
 ப்ரதாயகம் || ௩௫ || நாமமஸவதுயகெஷா ஜெஹநவவகுஜி
 தம் | தமெஸுவொதூஹாமெதம் ஸம்ஹகுதஸுஸகுஜிநம் ||
 || ௩௬ || குராயிதயதெதவ கிஹிதவ்யுகெ திஜாம் | நா
 டுவததுவநம் நாஜி தீயும் ஜெஹெஹவகுஜிதம் || ௩௭ || ய
 தாராஜி ஜெஹாவாஹம் காமகெயொ ஜெஹாஸுரம் | ஸவது
 ம் ஸவதுகதாரம் மொகநாயம் ஜெஹஸுரம் || ௩௮ || ப்ரா
 வது விஜயம் யுகெ ஜெஹநாம் திஜஸதாம் | ததநாவெய்யவி
 ஹம் ஸவதுஸம்வசுபுஜம் நுணாம் || ௩௯ || தஸுாவி வாயு
 ஹிமொ கிஹிசு ஸுாசு வஸிஜெ திஜாம் | கவாவதொ ஜெஹ
 ஸு ஸாநஜெஹவகுஜிதம் || ௪௦ || மெஸுவெஹநநிநீ யத் நி

ஸபை யிருக்கின்றது. அதில் லோககண்டகளுள் ராவணனுங்
 கூட நாரதரிடத்திலிருந்து சகல தர்மங்களையு முபதேசஞ்
 செய்துகொண்டான். அது பன்னிரண்டாவது சபை. அதற்
 குவாயு திக் கில் ச மார் ஒ ன் னே மு க் கால் யோ சன
 தூரத்தில் ஒருமகாதீர்த்தமிருக்கின்றது; அதில் தேவமாதாவான
 அதிதி தவஞ்செய்து ஜலத்தின் மத்தியில் சகதீசனைத் தெரிசித்
 தாள்; அது திருத்திரைப்பூண்டி. அதற்கு வடக்கிலிரண்டு குரோ
 டுகில் நாட்டியவர்த்மவநமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அ
 தில் கால்கேயர்கள் தவஞ்செய்து தேவர்களை ஜெயித்தார்கள்.
 அது திருநாட்டியத்தான்குடி. அதற்கு வாயுதிக்கில் கலாவதி

ததுஸளநுயபுஸாலிநீ | மிரீஸெந ஸஹாநாஸெ ஸவபுஸெ
ஸுபகுஜிதா || சக || ஸா ஸஹா கயிதா விபுஸஸெபுஷா
வாவநாஸிநீ | உதுவபுமபுபுஷா நுணா ஸுராஸுராநி
ஸுபுதா || சஉ || நஹி தா ஸுபுஷா கிநுஜஃ கஸிஜுமபுதி ரி
ஸுபாஸு | கஸெஷஷஃஸுபுஷி ஹுஸெஷாபுபுஷாயிநீ ||
|| சந || கஸெஷஷிஸிஸெஷா ஸெஸவ ப்ரெஷா துபொஷி |
கநுக் ஸஹாதுயம் விபுர நாஹம் வெஜி யயாபுதஃ || சச ||
ஸததுவதாஸுதொ வெதி நாநொ வெதி யயாபுதஃ | ஸ
ஹாஸுநாநி ஸெதாநி யயாஸுநமதாநி ஸெ || சநு || யயா
புநுதாநி விபெபுஷாஃ கயிதாநி தயா ரியா | ஸநதாஸாம் ப்ர
வணம் ஸுணு கீதிபுஷம் வாவநாஸுநு || சசு || யஸெஸுதாஃ
புரதாஸுயாஸு ஸுமிஸுபுஷா ஸுஸிஸிதஃ | ஸுஸுஸெஸுபு
பொஸெத ஸுஸுஸம் விநுதெ ஸுபுபு || சஎ ||

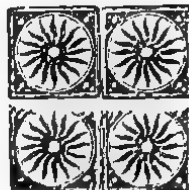
உதி ஸ்ரீஸுரெநு காஸிகாவஸெ வெஹாரணுஜோஹாதெஜு

ஷொபஸ ஸஹாவணபுநநாநி விஸொபுயாயம் ||

உத்யஸீதிதஸொபுயாயம் ||

யென்றொரு சபையிருக்கின்றது. அதில் பரதேவதை மகா
சௌந்தரியத்துடன் சந்தோஷமாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கின்
றார். அது பதிமூன்றாவது சபை. அது திருவாரூர். மற்றமூன்
றுசபைகளுமெனக்குத் தெரியாது. என்னுசாரியனான வியாசமு
னிவர்தானறிவார். இவ்விதம் பதினாறுசபைகள். இந்தஅத்தி
யாயத்தைக் கேட்டவர்களும் படித்தவர்களும் புக்தி முக்திகளை
யடைவார்கள்.

காளிகாகண்டத்தில் என்பதாவது அத்தியாயம்
சபைகளின் வரலாறு முற்றிற்று.

கய வனகாஸீ திதரோஜ்யாயஃ ॥

ஸ்ரீஸூக்தம்—ஸ்ரீஜெஷ்வநம் யதஜெஷாமஜோநமவபு
 ட்டு ॥ கயிதம் ஜெநிஸாடி—குமார அாடிஸ் ஸா ஸஹா ஸஹா ॥
 ॥ க ॥ யாரோஸாடிநரோ விஅநு ஜோநவலிபொஹவெஸஸுட்டி ॥
 யொமயுக்ஷஸு யுக்ஷாதா விவரநுவி ஜெஷீநீ ॥ ௨ ॥ த. து.
 ஸம் யஸிவம் வஸெஸுக்ஷ ஸதம் வாவாஅஜெஷுதெ ॥ ஜோநெந
 யுஜெதெ ஜெஷீ ஜெஷுதெ வாஸவநாநா ॥ ௩ ॥ ஜெஷுதெ
 ஹவவாஸாது நாத் காயுரா விவாரணா ॥ வெஜாரணெஜாடிவம்
 வாவாவஹம் வாவநஜெஷுதெ ॥ ௪ ॥ ஸுஜாஜாரொஜெஷுதெ
 ட்டம் கஜெஷீநீவஸஸுஸுஸுவிபிபுடி ஜாயுஃகாணிவிவஸுட்டம் ஸுவ
 யஸுஃபீகிபுடி யொமடி ॥ ஸ்ரீஜெஷுதெகிஸுஸுவிபிபுடிஜெஷு
 தபுஸாடிபுடி புத்யுஷீ ஹஸுஸொயடிஸிவஸுடிபுடி
 வுஜெஷுதெ ॥ ௫ ॥ ஜெஷுதெ—வெஜாரணெஜா ஸஹா யாதம் கை
 யா ஸூக்த புக்ஷீதிதா ॥ த. து. ஸா கயஜெஷுதெ கீடிஸ் கிம்
 மணெஷாடி ॥ ௬ ॥ கஸுவிநு காமெஷு ஜெஷுதெ ஸூக்த கெந
 வ ஹெதம்நா ॥ இதி புஷெஷா ஜெஷுதெ ஜெஷுதெ ஸூக்தஸுநு
 புத்யுஷாஷத ॥ ௭ ॥ ஸ்ரீஸூக்தம்—ஹிரண்குஸரிவம் வொரம்

எண்பத்தி ஒன்றாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதர், முனிவர்களே ! வேதவந்தத்தில் யாதொரு
 பன்னிரண்டாவது சபையானது சொல்லப்பட்டதோ; அந்தச்ச
 பையானது அதிபரிசுத்தம்; அது பாபத்தை விலக்கும்; பவத்
 தைத்துலைக்கும்; ஆரோக்கியத்தை யளிக்கும்; சித்தியை சாதிக்
 கும்; ஆயுஸ்ஸை யதிகரிக்கச்செய்யும்; கீர்த்தியைக்கார்க்கும்;
 கார்த்தியையும் பிரீதியையுமுண்டுபண்ணும்; சந்ததியை விருத்தி
 செய்யும்; சித்தசுத்தியும், யோகமும், சுத்தசச்சிதானந்தப்பிரம்ம
 போதமும், தந்து கைவல்லியத்தைக் கொடுக்குமென்று சொல்ல
 வுடனே செளனகர்முதலான முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி மகா
 னுபாவா ! அந்தச்சபை யெப்பொழுது யென்னகாரணத்தினா
 லேர்ப்பட்டதென்று கேட்கச் சூதர்சொல்லுகின்றார்:— கேளுங்
 கள்; முனிவர்களே! முன்காலத்தில் இரண்ணியகசிபுவினால் வருத்

யொஜீவாந ஜீஹாஸுரஸு । ந்யூலிஹாநுவு ஹவாநு ஸஜீவ
 சூமுஜாயாஃ ॥ அ ॥ ஸதா டிவ்யாஸிஹநுதாதா நெவ கிஸ்மி
 லிராததெ । சுஜீந்யுத ஜீஹாரோஹா டிஹம்ஹாவ ஜீவாமதம் ॥ கூ ॥
 ஜெவாநு ஸவ்யாநு ஸஜீஹநுய ஸரூபாநு ஸஜீரூபணாநு ।
 ஸ்ரஹாணஹ தயாஜ்ஜித்யாநு வஸநிஸ்யாவி ஸத்யுத்யு ॥
 ॥ க௦ ॥ ஸவெபு ஸஜீத்யு ஜீஜீத்யு ஜெவாஸுஸ்ரஹவாஸவாஃ । ஸ
 வ்யுஹாவம் வுரஸுபுத்யு ஹ்யுயுநா ஹஜீதாஜ்யதாஃ ॥ கக ॥ சு
 ஹம் வராவரோஹ்யுவி நஜீஹ்யுந்யுஃ வரஃகூவிசு । சுஹம் சு
 த்யூவ ஹோகூவ வாதாஜ்ஜி ஜமதாம் ப்ரஹம் ॥ க௨ ॥ தஸ்ய
 ஜஜீத ஜாம் யநுய ஜீந்யுயா சுஜீதியப்யா । சுரூபுதாத்யு ஸுர
 ப்ரஹம் ஜாம் ஸரண்யம் நிஸ்யாத ॥ க௩ ॥ ஜதி தஸ்ய வஃ
 ப்ரஹ்ம நரலிஹஸ்யு டிவ்யுத்யு । ஸ்ரஹாஸுவிஸித்யு ப்ர
 ஹ நெவெவம் சுஹம் வஸ்துஜீஹ்யுவி ॥ க௪ ॥ சுவி ஜெவொ ஜமநா
 ஸவ்யாநு ஸ்ரஹகஸ்யிவம் । ஸவெபுஷாரஜீவ ஹநுதாநாம் தவா
 விவ ஜீவாவி வ ॥ க௫ ॥ சுத்யூ ஹத்யூவ ஹோகூவ ஸவெபு
 ஷாரஜீவ ஜெஹிநாஸு । சூஜித்யூ ஹாஸுரகூசு ஸவனவ வு
 ருஷஸ்யுதம் ॥ க௬ ॥ சுந்யூவ ப்ரஹ்மஸ்யு வராவரஜீஹம் ஜ
 மக ॥ தஸ்யிஹிஷுதிஜெவெஸெ விஜ்யாவிஜ்யு ஜமஹுரள ॥ க௭ ॥

தமுற்ற வானவர்களுக்காகப் புருஷசிங்கமான புருஷோத்தமன்
 இரண்ணியனைக்கொன்றுவிட்டு மதத்தினால் மயங்கித் தேவர்களை
 யழைத்துத் தேவர்களே ! சகலலோகங்களையும் படைத்துக் கார்த்
 தழிக்கின்றவன்னானே; நானெல்லாவற்றுக்கும் மேல்பட்டவன்;
 யெனக்குமேலொருவருமில்லை; ஆகையால் நீங்களெல்லோருமென்
 னையே யாராதியுங்கள்; யென்னையே சரணமடையுங்கள், இல்லா
 விட்டால் நீங்கள் தூர்புத்திக்காரர்களாவீர்களென்று சொல்லவப்
 பொழுது கமலாசனன் நரசிங்கத்தை நோக்கி ஓ சகன்னாதா !
 நீரிப்படிச்சொல்லக்கூடாது. சகலலோகத்திற்கு மதுக்கிரகம்செய்
 யும் மகாதேவன் யெல்லாசகத்திற்கு முமக்கு மெனக்கு மீசன்.
 அவர் ஆதிகர்த்தா; யெல்லாமவருடையது; அப்பேர்ப்பட்ட தே
 வனிருக்கும்பொழுது யெனக்குமேலொருவருமில்லையென்று ரா
 ராஸொல்லக்கூடும்? நீரெங்களுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கவரென்பதில்
 சந்தேகமில்லை; நாங்களும்மை யெப்பவும் ஆராதிக்கின்றோ

கூழேவீதி வசுதாவலி ஹுஹேஜமஸ்ப்ரஹம் | உதி ஸம்ஸாரி
தஸூரவி நராவலிஹொ ஜஹாவலம் || ௧௮ || த்ரிபுராநாமி.நஸ
ஸார ஜோஸொ மவபுஜோஹிதம் | தஜா டிக்ஷாஜரஜ்வலீ ஸார
ஹ ருபவரோலிதம் || ௧௯ || ஜஹார மவபுஜம் வலிநஸ்தொவொ
யபுமாமதம் | வவநெதொககதபாரம் டெவடெவபுஜோவகிழ் ||
|| ௨௦ || ஸிரஸ்யஜ்ஜலிராயா க்ஷேதாம் க்ஷேதாம் ப்ரஹொ |
ஹொஹொ வுஷஜஜெதெய்வம் ஹொத்ருஹ க்ருதவாநஸள || ௨௧ ||
ப்ரீதொய ஹவாநீஸ் வுதஸஸ்ய வுஷஜஜி | டிஜாவலீஷ்டம்
டெவெஷ்டம் ப்ராவயாரோஸவ ப்ரஹம் || ௨௨ || ஹஜெஷ ஸார
ப்ரெஷா ஜி ஹகஸநாதநம் | ஜாம் ட்ருஷ்டகாரி க்ருதவாந வி
யெயஜிவவெஷ்டஸ்ய || ௨௩ || ஹதெயவ புக்ஷா ஹவாந ஸ்ஷ்டம்
ஸாரஹி ப்ருஹ்ய | உபஸம்ஹுதவாந தொகதாணாய நிவிநெ
ஸாரம் || ௨௪ || தெந டெவா ஸ்மாய்வபூ வஹருவம் ப்ரீதவெத
ஸம் | வவநிரெ ஜஹாதாநம் வவபுஜொகஜெஹஸ்ய || ௨௫ || த
தஸு ராஹஸொக்யாய ப்ரஹணா கெஸவெநய | வாவெந
வ விபெஷா வெஜாரண்யபாமதம் || ௨௬ || தத்ரு ப்ரஹா
வ விஷ்ணு ஹஸுரஸு ஜஹாஜுகி | ஹஜிஜா வஸவஸூரவி
ராஜாஸூரவி மணெஸாராம் || ௨௭ || ததொ வெஷவநஸ்யூரஸு

மென்றுசொல்லியும் பலத்தில் கொழுப்பினாலவரதை யறியாம
லப்படியே சொல்ல வப்பொழுது மகாதேவன் சரபருபமெ
டுத்துக்கொண்டு வந்து விஷ்ணுவின் மதத்தை யபகரித்தார்.
உடனே நாராயணனும் கர்வத்தைவிட்டு சகதீசன் மகிமை
யை யறிந்து நமஸ்கரித்து வெருவிதமாக ஸ்துதிக்க வப்பொ
ழுது பரமேசுவரன் தேவர்களை நோக்கி தேவர்களே ! சகலலோ
கத்திற்கும் ரக்ஷகராயும் யென்னுடைய முக்கிய பக்தராயுமிருக்
கின்ற நாராயணனுக்கஞ்ஞானமுண்டோ ? யென்னை தெரிவிக்க
வேண்டி இவ்விதமுங்களைப்பார்த்துச் சொன்னாரென்று சொல்லி
விட்டு பிரம்மா விஷ்ணு இந்திரன் முதலான தேவர்களோடு வேக
மாக வேதவநம்வந்து வீணுவாதவிதூஷணியான பரதேவதையோ
டும் மகாசபையில் வீற்றிருந்தார். தேவர்களும் கணங்களும் முனி
வர்களும் அந்தச்சபையில் தேவியோடுகூடின பரமேசுவரனை நமஸ்
கரித்து அவராக்கொயினாலிருந்தார்கள். ஈசனொவ்வொரு தேவர்

ஸவபுஷெவநிஸுதா | தநாநி சூநிஸாடி-குமார ஷெவஹஸ்திதி
 ஸுபுஷு || ௨௮ || ஸஹெகி வ தயா நாநி விஸுதொகெகவ-டு
 ஜித்யு | காரணம் கயிதம் விபுரா காமஸூவி தயொஜிதம் ||
 || ௨௯ || ஸாநஹ கயிதம் விபுரா ஸுதொணாடிய உயுதெ |
 ஸவபுஷெவவிஹஸ்தஸு ஸஹாநாயம் ப்.வஸுதி || ௩௦ || யம் க
 ஸிநாநவொ விபுரா ந ஸ யாதி வுநஹபுஷு | ஸவபுஷெவ
 விஹஸ்தஸு ஷெவெகிஷுதிஸுஜரொ || ௩௧ || வுநஹபுஷவிநா
 ஸாய கொஹுந் ஷெவம் ஸாபுறபெசு | தத ஸுஹஸுரார்ஜு
 ஷா ஸுஹஸாயுஜிபோவாயாக் || ௩௨ || ஸகூவ-டுஜிதரோ
 தொக்யு ஸ்ரீபோங் ஹவதி போநவம் | ஹாஸுரொஸுர போராஜு வபு-
 ஷீ ஜாயதெ நாரம் || ௩௩ || தொகநாயொஸுரார்ஜுஷா விஜம்
 வாரிஸொஹநு | தாவநாதுயஸுலீ வ ஜாயதெ நாத ஸஸ
 யம் || ௩௪ || தெயாவீ ஜாயதெ ஸாநா ஸுஹெ ஸாரஸுதெ ஜ
 தெ | ஸொரெஸுராயாஷாஷுரம் ப்.கிரோம் யம் ப்.வஸுதி ||
 || ௩௫ || ந தஸு ஷுஷுதம் கிஹிசு ஸவபுது ஸுமகி ஹ
 வெசு | போவஸு ஸுஹஸுஷுரம் ஹாஸுரம் யம் ப்.வஸுதி ||
 || ௩௬ || ஸ ஸவபுரொமநிஷுஷு ஸுலீ ஹவதி போநவம் | போ
 வரொஸு து ஸாபுரொவெ திவஸுநெஸு நிஸாகரொ || ௩௭ ||
 வஹிஷுரம் விஸெஷெண ஸிவஹஸ்தஸுஸுஸு | ஸர்க்கா வெஷ

களிடத்திலும், புகுந்து பிரிந்து இருக்கின்றபடியா லந்தச்சபைக்
 குத் தேவபக்தமென்றுபேர். செளநகாதிகளே ! வேதாரண்ணியத்
 தின் சபைக்குக் காரணமும் அதின்காலமும் சொல்லப்பட்டது.
 அதின் மகிமையைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றேன். ஸர்வதேவ
 விபக்தசபையிலிருக்கும் சகதீசனைத்தெரிசித்தவர்களுக்கு ஜனன
 மரணங்கிடையாது. அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பிரமேசுவரனைத்
 தெரிசித்தவர்களுக்குப் பிரம்மசாயுச்சியங்கிடைக்கும். அதாவது
 பரமேசுவரனே யெல்லாதேவர்களிடத்திலு மிருக்கின்றபடியால்
 அந்ததேவர்களை தெரிசிப்பதும் பரமேசுவரனுடைய தெரிசனமே.
 பாஸ்கரேசனைத் தெரிசித்தவன் வர்ச்சஸ்ஸோடு கூடுவான். ஆடி
 மாதப்பெளர்ணிமையில் சோமேசுவரனைத் தெரிசித்தவன் நல்லுக
 தியடைவான். மாகமாசம் சுக்கிலபட்ச சப்தமியில் பாஸ்கரனைத்
 தெரிசித்தவன் ரோகநிவிருத்தியை யடைவான். மாகமாசம்

உத்ய தீயெடு ஐவ்ஷா ஸ்வ-குஜயத்யுவி || ௩௮ || ஸவ்யாந்
காரிநவாப்யாநெ ஹக்ஷா ஹொமாஸு வுஷுதாந் | ததநெ
ஸிவஸாயாஜ்யம் ஜோநம் உஷ்வா ஸ மஹதி || ௩௯ || ரோவெ து
வஹிஷ்யாந் வா வஹிஷ்யாந் கெவயெ | ஸாக்ஷர் ஐவ்ஷாத
ஸோநம் ரோஷுதெ வாவஸஹபாஸ || ௪௦ || நாரதோ ரோமிஸா
ஐ-கு-நொ ராவணாய ரோதநெ | யதெத்ராவபெஸம் க்யுத
வாந் க்யம் தத் ந ரோஷுதெ || ௪௧ || ஜிஷிஷிஷு-நிபெருஷோ
யாஜிவதெஜ்யாப்யஸள ரோநி || ஜோநம் உ உஷ்வாந் யத் க
யம் தத் ந ரோஷுதெ || ௪௨ || வாலுஷெவொவி ரோஜாதா
யத்ராராஜி ஸிவம் ஸபடி | சூஸெ ரோமிவராயீஸா க்யம் தத்
ந ரோஷுதெ || ௪௩ || சொடிதி உவி-டகா நாரி யத்ராவெ ஹ
வத்யஜா | தாவாய ஐஷுஷெத்யாநாம் சூ-நிராணாரிவிருக்ஷ
ஸாடி || ௪௪ || சூஜ்யா வாரெஸஸ்ய க்யம் தத் நரோஷுதெ |
கிஷித்ரு வஹுநொசெந வுநரூசெந ஹ-நுஸாரா || ௪௫ ||
ஸவ்யுஷெவஸ்ய ஂஸாநொ ஐஸ-நீயி ப்ரயததம் | யதொஹ
கிந் ரோகிந் ப்ரயததெஷ ஂஸாரம் || ௪௬ || தஸாஸ ஸவ்யு
ப்ரயதெந ஐஷுஷெஷுரோமுயெக | வுஹ-குஷுவயா ரோ-
க்ஷுவயா த்யுக்ஷாந்யுக் ஸவ்யுரோவரெக || ௪௭ || ஐஸ-நாஷெவ

பௌர்ணிமையில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிவபக்தர்
களை யாராதித்தவன் சுகலபோகங்களையு மனுபவித்து முடிவில்
சிவசாயுச்சியத்தை யடைவான். முனிவர்களே ! யெந்தகேஷத்தி
ரத்தின் வைபவத்தை மகாமுனிவரான நாரதர் சிவபக்தசிகாமணி
யாயும் சுகலசாஸ்திரங்களையு மரிந்தவனாயுமிருக்கின்ற ராவணனுக்
குபதேசித்தாரோ; அதில் யேன் முக்தி கிடையாது ? ஜமதக்கினி
யாக்கியவல்கியர் முதலான மகரிஷிக ளெதில் ஞானத்தையடைந்
தார்களோ; அப்பேர்ப்பட்ட வுத்தமகேஷத்திரத்தி லேன் முக்திகி
டையாது ? நாராயணனெதில் சிவனையாராதித்துக் கொண்டிருக்
கின்றாரோ அதிலேன் முக்திகிடையாது ? யெதில் மோடியென்
கிற தேவி சிவாஞ்ஞையினால் துஷ்டர்களை சிவபக்தர்களுக்கொண்டி
ருக்கின்றாரோ அதிலேன் முக்திகிடையாது ? வெருவிதமாகச்
சொல்வதிலென்னபலன் ? ரிஷிகளே ! ஜன்மத்திலொருதடவையா
வது கட்டாயமாய் தேவபக்தத்திலிருக்கின்ற வீசனைத் தெரிவிக்க

ஃகிஸுாசு ஸ்ரீஜ்ராவுபுரெஸிதம் । தயெவ டுபுநா
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௪௮ ॥ யொடெவஹதவித
 ஃகிஸுாசு டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௪௯ ॥
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௫௦ ॥
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௫௧ ॥

ஃகி ஸ்ரீஸுாசு காலிகாவெ வெஹாரணுஜாஹாதெ
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥

ஃகி ஸ்ரீஸுாசு காலிகாவெ வெஹாரணுஜாஹாதெ

ஸ்ரீஸுாசு— டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௬ ॥
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௭ ॥
 டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா டுபுநா ॥ ௮ ॥

வேண்டும். யெப்படிச் சிதம்பரத்தில் தெரிசனத்தினால் முக்தி
 யோ, அப்படி வேதவநத்திலும் தெரிசனத்தினாலேயே முக்திகி
 டைக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தவிஷயத்தில் முன்ன
 டந்த சரித்திரமொன்றிருக்கின்றது. சொல்லுகின்றேன் கேளுங்க
 ளென்று சூதர்சொல்லிமுடித்தார்.

காளிகாகண்டத்தில் எண்பத்தி ஒன்றாவது அத்தியாயம்
 தேவபக்த சபையின் வறலாறு முற்றிற்று.

எண்பத்தி இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்களே! முன்காலத்தி லயோத்தியில் சூசமாரனெ
 றொரு வரசனிருந்தான். அவ்வரசன் தீர்த்தயாத்திரைக்காகப்
 புரப்பட்டுக் காசி, பிரயாகை, நைமிசம், புஷ்கரம், குருகேஷத்தி

ஸ்கெஷெது ப்ரஹ்மஸை ருஷ்கொடியா ஸ்ஹாயெயெ | செ
 ஷாரெ ஷாவி மொகணெது ஜமநாயெ தயெயெவவ || ௩ || வாயீ
 ஸாரெ ஸுகிபெருஷா நெவாநெ வாவநாஸநெ | ஸ்ஹாபு
 ரெ ஸ்ஹாபுணெ ஸுஹெ வஹவெடுவெவ || ௪ || விவா
 வெ நிக்ஷீகாஸெ விநெயு வவதுதஸ்தெ | ஸ்ஹெஷெடுவெவ
 நெநாகெ தயாபம் மஸுரோஷெ || ௫ || விதுகுகுடு ஸு
 ஹெஷெஸு ஸுஹெ காஷஜிரெ மிரள | நீயுகுகுடு ஸ்ஹா
 குகுடு விதெ ஸுதமிரள தயா || ௬ || வாரிஜாதவநெ
 ஸுஹெ ஷெவஷாராவநெடுவெவ | ருஷெ ஷஷாதெ ராஜா
 வஹுகுகுடு ஷிராயெ || ௭ || தயா ஸுரஸு ஸவெடுஷ
 விவாபாஸு நஷீஷு | ஸுரம் ஷெவஷிடுவிதுணாம் கூ
 வடுஸவடுணபெய || ௮ || விணஷாநாநி வியவதயாநாநு
 விவகுரிவம் | விஸுஹெ ஹோகெடுகாணி உகார நுபஸ
 து || ௯ || வகுஷாராரெ ஸ்ஹாபுஜு ஸவடுவிஷாஸு வா
 ரம் | யதெ நரவிதாஸுகுணம் வியபஸிஷிராமதாம் || ௧௦ ||
 ததஸு ஸெயுஷிஸு விஷீநம் ஹஜம் ஸுஹ || ௧௧ ||
 வாராயுஜு ஸுதெ வெ ஸ்ஹிகாஜுநு || ௧௨ || ஷஷா வர
 யா ஷஷா ஸுஷா ஸவகுஜு யததம் | தொஷயாராஸு
 வியவ தியள ஜவஹுதாஷி || ௧௩ || ததம் ப்ரஸுஹா ஹ
 வாஹ காவஹா ஷுஸெபரம் | ஹரெஷெயஸுஹகுத ஸுஹெ
 ஸவ வியம் ஷு || ௧௪ || யெந ராதிஷிஷா ராதுள ஷிவா ஷவ

ரம், பிரபாஸம், ருத்திரகோடி, மகாலயம், கேதாரம், கோகர்
 ணம், ஜகன்னாதம், வாசிசுவரம், நேபாளம், பலாச்சிரமம், பஞ்ச
 வடம், வீந்தியம், மகேந்திரம், மைநாகம், கந்தமாதனம், சித்திர
 கூடம், காளிஞ்சிரம், நீலகூடம், மகாகூடம், சுவேதகிரி, பாரிஜா
 தவநம், தேவதாருவநம், நர்மதாதடம், பத்திராதடம், பஞ்சகூ
 டம், இமயமலைமுதலான வெகுஸ்தலங்களில் ஸ்நானம்பண்ணி
 வெகுவித ஹோமங்களைச்செய்து சித்தியையடைய முயர்ச்சித்
 ருசித்திகைகூடாமல் முடிவில் மல்லிகார்ச்சுனம்வந்து மகாலிங்
 தை யாராதித்துப் பிரமரம்பிகேசனனுக்கிரகத்தால் ராத்திரி
 யைப்பகலாகவும், பகலைஇராவாகவும், கறுப்பைவெளுப்பாகவும்,

னத்திலமர்ந்தவராயுமிருக்கின்ற சகதீசனைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்
றுக் கண்முடித்தியானித்து மறுபடியும் கண்ணை விழித்துப்பார்த்
துக் காணாமல்பிரமித்து நிற்கும்பொழுது புலஸ்தியமுனிவர் வர
அவரை வணங்கி ஓ மகானுபாவா ! இதென்னவாச்சரியம் ? இந்த
இடத்திலொரு அற்புத தெரிசனமேற்பட்டது; இதென்ன ஸ்த
லவிசேஷமா ? காலவிசேஷமாவென்றுவினவ புலஸ்தியருமரசனை
நோக்கி ஓ மன்னவா ! இது வேதவநம்; இதுவேததீர்த்தம்; இப்

வெடாரணுஜோஹாதெ விஸாவாயாம் ஜோஹாதெ | ஸஹியி
 புகரோத்யுத ஜெவஜெவஸுரெஸஹ || ௪௦ || ஜோநிலிமபு
 ணபுஜெநுத்யுதயாஜெநுரவிஸஜ்ஜரம் | யஜா வெடாஸுஜோ
 ஜஞதா கஸிநு ஸாரஸுதெஸுஹ || ௪௧ || தஜாக்யுதஸுநெ
 நாத ஸஹியி யெடாககாரணாசு | தஜா ஜெவெஸுமநு
 வெடும் ப்ராபிபுதம் பரஜெஸுரம் || ௪௨ || கஸிநெவ ஜிநெ
 ஜெவ சுத்யுத ஸஹியி காரம் | ப்ராஹாஜிவி ஸாரவரெம்
 ப்ராபிபுதஸுஜெஸுரம் || ௪௩ || ஸஹியாநம் கரோத்யுத த
 ஜாரஹ ஜிநத்யுதெ | கஸிநு ஜிநத்யுதெ ராஜநு தீயபுஸ்யாஸு
 மஹொஜயபு || ௪௪ || ஸுணு ஸஜீக் ப்ரவக்ஷாஜி ஸாவயா
 நதயாநுப | ஸவபுவாக்ஷயகாரம் ஸவபுஸ்வஸுபுஜாயக்யு ||
 || ௪௫ || ஹுதிஜெபுஜம் நுணாம் ஜஸுநாஜெவ கெவயபு | ப்ரா
 ஹாஜயஸுரபுஜா ஜோநயம் களஸிகாஜயம் || ௪௬ || தீயபு
 ஸ்யாஸு ப்ராஹெந ஸஸுஜ்ஜெம் ப்ரவெஜிரெ | மஜாஜிஸு
 வபுதீயெபுஜெவ வெஜதீயபு ஜெஹதாரபு || ௪௭ || யத ஸா
 க்ஷா க்ஷணாஜெவ ஜெநகா வரவணிபுநீ | ஜோக்தா களஸிகஸா
 வாது தவாவாசு ஸொஜவிவ க்ஷணாசு || ௪௮ || தஸுதீயபு
 ஸு ஜோஹாத்யு கெவாவசுஜெஹாஹபுதி | உத்யுக்ஷாஸதம்
 ராஜாநம் பாவஸுஜெஹயாமதம் || ௪௯ || உஞவாஜாரொஜவி
 தஜெதவ ஸாக்ஷா ஸிஜிஜெவாவாநு | வெடாரணுஸு ஜோஹா
 த்யு ஜெநாவாஜெமாவாபு || ௫௦ || ப்ராஸாஜாஜெவஜெவஸுபா
 ராஸயபுஸு ஜாநவாம் | யயாஜி யயாஜவ்யாதம் ஜோநயஸுக்ஷஜ
 ஸிபுநம் || ௫௧ || உத்யுக்ஷாஜய ஜோநிபுஜீஜாநு ஸஞதம் பரஜெஹாவ

பொழுது புண்ணியகாலம்; இதில் தேவபக்தசபாநாத னிப்பொ
 முது கண்டு மறைந்தார்; இதில் விசுவாமித்திரர் முதலான அநே
 கம்பேர்களுக்குச் சாபநிவிருத்தியும் மகாபாபநிவிருத்தியும், சுவர்க்
 கம்முதலான புக்தியும், முடிவில் முக்தியு மேற்பட்டிருக்கின்றது.
 இதுவுத்தமகேஷத்திரமென்று சொல்லிவிட்டுச்சென்றார். சூகஸா
 ரனுமீசன்சன்னதியையடைந்து தெரிசனஞ்செய்து சகலதீர்த்தங்
 களிலேயும் ஸ்நாநஞ்செய்து புக்திமுக்திகளே யடைந்தானென்று

தூய்மை தருவாயம் ॥ ௩௪௯ ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥ ௩௪௯ ॥
ஊய்மை தருவாயம் ॥ ௩௪௯ ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

உ

ஊய்மை தருவாயம் ॥
ஊய்மை தருவாயம் ॥
ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

ஊய்மை தருவாயம் ॥

விதஸவபூஜாஸிவாணுரூபிதஸகாஃ । ருஜாக்ஷரோஹா
 ணாஃ வஹாக்ஷரஜிவ ரதாஃ ॥ ௨ ॥ வெடிானாஸுராலிரதா
 நித்யாநுஷ்டாநரோமஸாஃ । சுதிரிஹாத்ரதாநித்யம் வெடிாப்ய
 நததராராஃ ॥ ௩ ॥ உவாமதம் ஸுரபுரெய ஸுதம் வளராணி
 ங்மே ॥ ௪ ॥ கருதிருவமெயெஃ வுமெஷெஃ வாடிஜீராவநீய
 மெஃ ॥ ௫ ॥ ஸம்வருஜி விஷ்ணுவநீநம் ஹிபுரணவெதஸா
 வபுரூபுஷுபாயம் தெ ஸ்ஸாராதாரவெதஸா ॥ ௬ ॥
 வருவம் க்ஷுநாவதொ விசுந புராதாயபூ விஸெஷதஃ ।
 வாதகாநி ஸிஸாநி தெஷாநி மதயஸ்யா ॥ ௭ ॥ ஐதாநீ
 ம்ஷுபாயம் க்ஷம் ஸுருஹி வுணுவிதா வர । ஸ்ரீஸு
 தஃ ॥ ௮ ॥ ஸுணுபுஷ்யெயாயருயம் ம்ஷுபாயம் விசுக்ஷணாஃ ॥
 ௯ ॥ ஜீவாநாம் வரோமேகிஜூநாநெவ நகபேணா । ஜோநம்
 ஸவெபூவநிஷ்டாநம் ஜோதாதயபுநிஸ்யாசு ॥ ௧௦ ॥ ஜாயதெ ஜீ
 வவரயொ ரெக்யுக்ஷணக்ஷித்யு । ஜோநாஜோநாநெஷுந
 ஸ்ஸாரஸ்யு மயொ ஹவெசு ॥ ௧௧ ॥ சுதஸ்ஸாரநாஸஸு ஜோ
 நாநெவ நகபேணா । வெடிானாநாநி தாதயபுநிண்ட்யாகு
 ஸாரஸ்யு யெ ॥ ௧௨ ॥ ஸிவக்ஷெத்ருஷு ரேணாதெஷாநம் ம்
 கிஷுவிஷ்யுதி । ஸிவக்ஷெத்ராணி ஸவபூணி வக்ஷாநி ம்நிவ
 உவாஃ ॥ ௧௩ ॥ மஜாசாரம் ஸிவக்ஷெத்ரும் ஸொநாநாயாநியந்தயா ।
 மெகாஸவவதஸாவி தயா வாராணவீ ஸுஹா ॥ ௧௪ ॥
 ஸ்ரீவவதஸிவஸ்யாநம் தயா ஸ்ரீஹயஸம்ஜக்யு । சுடிமுரேஸ
 ரோஷுஹ வெடிாரணும் ஸிவஸ்யு ॥ ௧௫ ॥ ஹதிஸ்யாநஸரோஷு

பட்டயாகதெரிசனத்திற்காகவந்தசூதமகாமுனிவரைவணங்கிக்கந்
 தமுலபலங்களா லுபசரித்து அவரை நோக்கி ஓ சூதமகாமுனிவ
 ரே! தாங்களெங்களுக்குப் புண்ணியபாபங்களையு மதுகளின்பலங்
 களையுந் தெளிவாய் சொல்லிக் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழு
 தெங்களுக்கு முக்தியினுபாயத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்கச்
 சூதர் சொல்லுகின்றார். ஓ முனிவர்களே! முக்திக்குச் சாதனம்
 அத்துவைதப் பிரம்மஞ்ஞானம். அது வேதாந்தவிசாரத்தா லுண்
 டாகின்றது. வேதாந்தவிசாரத்தில் சக்தியற்றவாளுக்கு கங்காத்
 துவாரம், சோமநாதம், காசி, மல்லிகார்ச்சனம், ஸ்ரீஹயம், ஆதிக்

கிராமம், வேதாரண்ணியம், பூதிஸ்தானம், திருவாவடுதுறை, திருக்கோடிகாவல், மத்தியார்சனம், சிதம்பரம், காஞ்சி, காளஹத்தி, விருத்தாசலம், கும்பகோணம், மாயவரம், வைத்தீசுவரம், சீர்காழி, அருணாசலம் முதலான சிவசேஷத்திரங்களில் மரணத்தினால் முக்திகிடைக்கும். இந்தஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் வேதவனமுத்தமம். முனிவர்களே! பாபக்கூட்டமாகிற பஞ்சப்பொதிக்கு வேதவனம் காட்டுத்தீபோன்றது. பெப்பொழுது மிதி லீசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்மா, ஸ்கந்தர், வீநாயகர், லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, பார்

வீகா தடுஹுதேஜு ஸாருவம் ப்ரதிவஜு || ௨௫ ||
 ஸுமபுருகா கம் யயள பஸாபெதநா வக்துஹுபுவி | ஸீஸாரு
 தம்— ஸவபுவாவஹா வம்ஸாம் உதவபுமபுமயபுபு ||
 || ௨௬ || திவொதயாபாஸரிதம் வக்யாதி ஸுநிவஹவாம் | கௌ
 பாநவாயஸம்ஸாருதொ மாயிவஹுத் ப்ரதாவவா || ௨௭ ||
 விஸாரிதஹி ப்ரதொ வஹவ க்ஷத்ரிபஷ்டஹம் | நீதியம்
 ஸோ ஹொதஜா யபுதம் வாயபநஹி || ௨௮ || வஹவ
 ஷ்டஸஹஸாணி ராஜா ராஜ்யகாரயசு | ஸகஜாவிநஹவீர
 ஸுதாரஹவஹுதம் || ௨௯ || உதாரணபவபபுதாம் வரி
 உக்யாதி ஹேதிநீ || ஸவபுதாநஹி ஹேபுஸாந விவிநாநி வம்
 ராணி || ௩௦ || சூத்ராணி ஸுநீநஹ க்ஷுபேஸா விவரந
 யயள | வலிஷ்டஸாஸுரம் ரஜ்யம் ஸவபுதபுமயபுபு || ௩௧ ||
 விஸாரிதொ ஹொதஜா வலிஷ்டேவிவாஜு || சூஸநெ ஸாரு
 வலிஷ்டஸு கௌமம் வபபுபுபு || ௩௨ || வலிஷ்டம்
 யபுதம் ப்ரபுபுபு ராஜந க்ஷயி ஸாஸதி யாரிபு || நஹவ
 உஸாஹம் கிஹிசு கௌமம் ஸவபுதாஹி || ௩௩ || உத்யு
 க்ஷா ஸுஹவஹொதொய விஸாரிதொய யபுதொ | க்ஷுபேபும
 நெவபுநெபு வபுஜயிகா நரஸாஸு || ௩௪ || ராஜ்ய
 நெவபுபுபு கொஸாஜள கௌமம் வபபுபுபு || விஸாரி
 தம்— ஸவபு க்ஷுபுபுபுபு விக்ஷிதாநாஹி ராஜு
 ஸாஸு || ௩௫ || கௌமம் ஸவபுதா ஸுஹநாஸாஹம் விபுதொ
 க்ஷிசு | மரிஷ்டாதி ஸுநமர ஸுஹநாஹம் ஹேதி ஸுத || ௩௬ ||
 உத்யுக்ஷவஹம் ராஜாநம் வலிஷ்டம் ப்ராஹ மாயிஜு | சூதியம்
 தவ நெவபுபுபு ராஜந க்ஷுபுபுபு ஸுஹதொ || ௩௭ || ப்ரதி
 ப்ரஹிஷ்ட தாம் வபுஜாம் ஸுநிஜாதிவாஸவம் | உத்யுக்ஷ
 வலிஷ்ட ப்ரத்யுவாவ ஸுநிம் தஜா || ௩௮ || ஸவபு வநு
 ஸுதொபிவபுஜா வபுஜிதொஹு || சுஹம் வாரீம் மரி

வதீ முதலானவர்கள் வசிக்கின்றார்கள். இந்தவேதவந்தத்தில் நடந்
 தவிசித்திரமான வெருசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன். (௩௯)
 ன்ருங்கள். என்னவென்றால்:— குசவம்சத்திலுதித்த விசவாமித்
 திரன் வந்ததிற்கு வேட்டைக்கு வந்தவிடத்தில் வசித்தருள் தனக்

ஷ்யாதி துஷ்யம் ஹவதெ நமஃ || ௩௯ || வலிஷோ மாயிஜம்
 ஹருயம் ப்ராப்யபாபோஸ நெகயா | சுஜீவகார நிவபுந்யாதி
 ஸாரித்ருஸ்யாஸிதி || ௪௦ || ததஸுரவிபோஹருய வலிஷோ
 போநிரஸ்யவீக் | சூதிய்யம் சுதபுரிஹாரி ஸுரஸெ ந்யவதெ
 ரஹம் || ௪௧ || ஸஸெந்யஸ்ய தத்ரு க்ஷா ஸாஹாய்யம் சுதபு
 ரிஹபுலி | ததொநகருடாநஸ்யஜக் ஸுரவிஸஸ்யஸஹ்
 யாந || ௪௨ || ராஜாநம் ஹாஜயாபோஸ தெநாநெந ரிஹாந்ய
 விம் | ஸுரஸெ ரய ரிஜக்ஷு ப்ரஹாவ ஐதி மாயிஜம் || ௪௩ ||
 ஸுரவிம் ப்ராப்யபாபோஸ வலிஷம் ஜபதாம் வரமு | நாநு
 நெநெ பிஷிவிபுப்ராஸுதா தாம் விவகஷு ஸம் || ௪௪ || யெ
 நுஸ்யநெஷுஸுரஸெஷு ஸகெ யபுவநிஸிநெதம் |
 வராஜிதொ மாயிவந்தொ வலிஷஸ்ய ஜிபீஷயா || ௪௫ ||
 தவஸா ஹரபோராஜ்ய தஸாஸுரஸுஸஹ்யாந | வலிஷஸ்யா
 ஸுரிபோக்ஷ வநெஜபுதம் ஸகஸரிகம் || ௪௬ || விஸஸஜபு
 ததொநஸுரணி வலிஷம்புதி மாயிஜம் | ததொநஸுரணி வி
 ஸுஷாநி விஸாரிதெண யிதொ || ௪௭ || நிராநுநு ப்ரஹு
 நெந வலிஷொ நெநவ விவ்யெ | ததொ விஷணஹுதய
 ஸஹிவ்யுதரணாநம் || ௪௮ || நிநிக்ஷா க்ஷத்ரியவமம் ப்ரஹு
 தெஜஸுவந் போஹம் | ஸவபூஸம் ஷிக்ஷா ததிநெஷு தவ
 ஸெநெவ உ களஸரிகம் || ௪௯ || தத்ரு தத்ரு தவொ விவெ
 ஜாதெ ஸதி ஸ களஸரிகம் | தவொவிவ்யுஸாந்யுயம் ஷிக்ஷி
 ணஸ்யாந்யெஸுதெ || ௫௦ || வெஹாரஸெந்யு ஸிவகெஷுதெ போ
 நிவ்யந்நிஷெவிதெ | க்யகெவாடஜம் தபஸுநெஷு வெஹார
 ண்யாயிவம் ஸுவந் || ௫௧ || ஸாநஸு குவபுந் ரிணிக்ஷிபுக்ஷா

குச்செய்யப்பட்ட ஆதித்தியத்தைப் பார்த்து இது காமதேனு
 வின் மகிமையினு லென்றறிந்து காமதேனுவை யபேக்ஷித்து
 அவர் கொடுக்காததா லவரிடம் விரோதித்து அபஜயத்தையடைந்
 து சுதத்திரியபலத்தைத் தூஷித்துப் பிரம்மதேஜஸஸைக்கொண்
 டாடி அதையடைய விருப்பங்கொண்டு பலவிடங்களில் தவஞ்
 செய்து விக்ஷிணத்தையடைந்து முடிவிலிந்தவேதவநம் வந்து பர்
 ணசாலை கட்டிக்கொண்டு ஒவ்வொருநாளும் மூன்று தீர்த்தங்களி
 லேயும் ஸ்நானஞ்செய்து கோடகாலத்தில் பஞ்சாக்கினிமத்தியத்தி

யரம் ஸவவகூகெஹவி வெடகீயெயு । தயெயவ கொட்டா
ரவாநாயஸெதள வெடாடவீஸம் ஹஜெத ஸஹகிஃ ॥ ௫௨ ॥
வெணெயுஜெயெ வடாயாவிரெவ ஜீவநம் கூவடநு ஜவந
நெவரம் ஸதாரகடூ । வஹாகூரம் ஹஸவிவகுஷிதாஜக வநி
புண்புரமூகூஜடாவிவகுஷிதஃ ॥ ௫௩ ॥ ஸஸீதகீயெ ஸர
வீஷா கிஷநாகணநயா ஹாவாடிஸவீ । நிதாவாகாயெ
ஹவி வஹிஜெயு கிஷந ஸ ஸகுபெயாவரி வஹிஷிஃ ॥
॥ ௫௪ ॥ வஷடாஸா யாராஸவஹவ ஸகீகுடூ ஸஹஸவ
ஷடாணி தவஸாநா ॥ ௫௪௧ ॥

ஹி ஸீஸு ஹாணபுராணெ உவரிநாமெ
வெடாரணயோஹாதேஜ் விஸாரிதவரிதெ
வனகதிமுஸதாஸதததொஜ்யாயம் ॥
ஹி துஸீகிததொஜ்யாயம் ॥

கய வதாஸீகிததொஜ்யாயம் ॥

ஸீஸகுதஃ—வனவமேமு தவஸுஸிநு கூவடாணெமா
யிநநெ । ஸஜோநாஸுதா தஸாசு ஸெஜா டெவாஸகூவி
ரெ ॥ க ॥ கஸுதாஹிதாஹெண களஸிகொ வெடகாநெ । த
வஃ கரொத்யஸகூரிதி வாஹம் வஹாஷிரெ ॥ ௨ ॥ தெ ஸம்
ஹய தடா டெவா ஸோஹகுய கிதொதொடூ । ஜெஹஜீரஸி

லும் குளீர்காலத்தில் கமுத்தளவு ஜலத்திலு மிருந்து தவம்புரிந்
தாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் வேதவனமாகாத்மியத்தில்
விசுவாமித்திரசரித்திரத்தில்
எண்பத்திமுன்றாவது அத்யாயம்முற்றிற்று.

எண்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதர் முனிவர்களைநோக்கி முனிவர்களே ! அத்
தருணத்தில் அடர்ப்புகளச்சமுற்றுத் திலோத்தமையையழைத்துத்

ஹோநெநராஹ-ஓதகஹஹம்ஸிகாடி || ௩ || சூரதாம் தாம் ஸு
யபீயாயாம் ஹேவாஸூம் தநுஜேயுஜோடி | ஹம் ஹேரஹஸூஜாவா
க்ய ஜாவணஹேவாஸூராம் || ௪ || திரொதஜே ஜஹஜேடிணாம்
ஜெநா ஹரஸி ஜீயபா | ஜெநாஹரண ரஹபெண நிஜீடிதா
ஜெஸ்த தஜெயாயநாம் || ௫ || ஹவநத்யபநாஸீணா ஜேதஜாக்ஹம் தி
யொதஜே | தஜெகடிணஸரெஜெயாகெ ஜாநவம் கொ நஜே
ஹஜீ || ௬ || விஸாரித்யஸூவொ யொரஜேஸ்தொகாலிகா ஹயா |
கரொகி ஜெஜவிவிநெ ஸஜேஜா ஜேகிபுஜாயிதி || ௭ || க்ஹம் த
ஸூ தவஸொ விஹம் காரம் ரஜீவிஜெஜெஜெதே | ஜெவகா
யடிம் க்ஹபாகாயடி ஜேஸூம் வ திரொதஜே || ௮ || க்ஹம் விநா த
தஜெவாவிஹம் கதடிம் ஹீ நெஹ விஜேதே | ஜெஜாரணம் த
தொ ஹஜே மஹஸீயூஜிதொஜயநா || ௯ || நாநாபுகார
ஜெஜாலிஸ்ததஜெவாவிஹஜாவா | ஹஜி ஜெத ரநுஸிஷா ஸா
ஜெவஜேஸூ திரொதஜே || ௧௦ || சூஜாம் ஹேநாரகாணாம் ஸா
தஜெகி புகிமஜஹுவ | ஜமார ஜெஜவிவிநம் விஸாரித்யாஜூஜே
தயா || ௧௧ || வாரஸூதிதா வாரஸூஜீ ஹீநொதஜேவயொய

திலோத்தமே ! மறைக்காட்டில் மகாதவஞ்செய்யும் விசுவாமித்திர
ரை வசப்படுத்தென்றுத்திரவளிக்க அவனாமதையங்கீகரித்து
வேதவநம்வந்து விசுவாமித்திரஞ்ச்சிரமத்திற்கருகில் கறுமேகம்
போல் கறுத்து நெடுநாகம்போல் நீண்டகூந்தலும், அர்த்தசந்தி
ரன்போல் சுருங்கினநெற்றியும், கறுநீலபுஷ்பம்போல் காதுபரி
யந்தம் நீண்டகண்களும், காமன்கணைபோல் வளைந்த புருவங்க
ளும், சம்பகமொட்டுப்போன்ற மூக்கும், முத்துக்களைப்பழிக்
கும் பற்களும், முகமாகிறதாமரைப்பூவிலமர்ந்த ஹம்ஸம்போன்
ற புஞ்சிறிப்பும், அந்தஹம்ஸத்தின்முட்டைபோன்ற பிலாக்கு
முத்தும், பவளத்தைப்பழித்தவுதடும், கன்னாடிபோன்ற கன்னங்
களும், சங்கம்போன்றகழுத்தும், கொடங்கள்போன்றகொங்கை
களும், கொடிகள்போன்ற கைகளும், கிணர்போன்றதொப்பாளும்,
வடபத்திரம்போன்ற வயறும், சிற்றிடையும், சிவப்பாடையும், ம
ணல்குன்றுபோன்றமுற்றட்டும், தேர்வட்டில்போன்ற பிற்தட்டும்,
வாழைகள்போன்ற துடைகளும், மகுடம்போன்ற முட்டுக்களும்,
மன்மதனுடைய வம்புறத்தூணிகள் போன்ற முழங்கால்களும்,

ரா | உதோ ஸவநாநீணாம் விஹொஷீ தநுபிஷ்யோ || ௧௨ ||
 ஸ்யோரோ கநகவண்டாஜீ ப்ரமவொதவிவொயநா | திவொதோ
 வொஸ்யோஷா விஸாஜித்ராஹோனிகெ || ௧௩ || வீணாரோடிய மா
 யஜீ ஸஹயார விஸஜயா | ஸ்யஜாரவெஷா விவியாஸகார
 சோநிஸஹியள || ௧௪ || தஸிநவஸரெ விப்யாஃ களஸிகொ ப்ர
 நிஸதபீ | ரோப்யநிநம் கதபுபிநாஃ ப்ரயயள பீணிகணிபுகாஸு ||
 || ௧௫ || பிஷ்யோமபும் டிபஸபாஸள டெவஸீம் தாம் திவொத
 யோ | திவொதோ ப்ரமிம் டிபஸபா ப்ரவாதெ கடிஸீ யயா || ௧௬ ||
 வகவெ தாம் ப்ரமிபுபஸபா ரோவெஷீரித்யவொயத | நா
 ஹம் திவொதபீ காஹெஷ டெவவொகம் ஸாமிஸிதெ || ௧௭ || ச
 ஜநிகா வுநயெபாநள யயா ப்ராஹணியோவ்வாநு | தயா
 ஹம் தவ சூதிஸெ ஸாநு வெடாடவீவதிஸு || ௧௮ || ஸவொ
 யவாராயஃ க்ஷதவொயா யாஹிக்ஷ பீராவதீஸு | உதவாரம் க்வாம்
 ப்ரகெஷ்யஹம் யதி வஹிய உஹாஹுரெ || ௧௯ || திவொதபீ
 விஷ்யாஜி மஹஸீவ்யம் ததொ டிபஸு | பீபஸ்தம் டெவஸடிஸி டெ
 வநாம் வடிஸொவநெ || ௨௦ || உத்யுகா ஸபிஸீவ்யம் ம
 க்வாஹ பீணிகணிபுகாஸு | க்ஷகா ரோப்யநிநம் கபி டிபஸபா வெடா
 டவீவதிஸு || ௨௧ || ஸாஹுஹி ததம் ப்ராப்ய தவஸெவெஸ
 வஹிவஸு | திவொதோ தயோஸ்தாவி ப்ரமிநா களஸிகெ
 த ஸா || ௨௨ || டெவெஷ்யஸாவஸஸூஸா நயயாவராவதீஸு |
 வெடாரணியோ ஸிவகெஷதெ விஸாஜித்ராஹோனிகெ || ௨௩ ||

ஆமைமுதுகுபோன்ற புறங்கால்களும், செந்தாமறைப்பூப்போன்
 றவுள்ளங்கால்களும், ஹம்ஸநடையமுடைய தனது அழகான
 மேனியோடு குயில்போல் கானஞ்செய்து மயில்போ லுலாத்தும்
 பொழுது மணிகர்ணிகையைக் குரித்துப்புரப்பட்ட விசுவாமித்தி
 ரர் கண்ணுற்றுக் காற்றிலடிபட்ட கதளிபோல் மயங்கும் மாதர
 சைநோக்கி அடி திலோத்தமே! தயங்காதே. நான் தேவபதத்
 தைப்பற்றித் தவஞ்செய்யவில்லை; வேதியனாகும் விதத்தைத்தேடு
 கின்றேன்; அமரவேந்தனிட முறைக்கக்கடவாய்; இனிமேலிவி
 டத்தில் கண்டால் சபிப்பேன்; ஓடென்று சொல்லிவிட்டுச் சென்
 றார். அதைக்கேட்டு மிந்திரன்சாபத்தில் நின்றும் பயந்த
 திலோத்தமை பெண்மான் வேஷம்பூண்டு மறுபடியும் ஆசிரமத்த

புறநாடு உறா உறா-குறெண ஸஹயா லிவாநிஸு । உறா உறா
மாஸா ஸம்பெகூ துஸா யாவனி உறாத் || ௨௪ || கதா
லிசு ஸஹிமபு ஸு ஸெவிதா பரபெஸாஸு । உறா-குறெண
ரிவாநா தா உறாஸு திவாநாஸு || ௨௫ || கொவஸாஸு
நபநா வாவா-குறெண திவாநாஸு । மஹா-குறெண திவா
நபாவிகா யதொ லிவா || ௨௬ || சுதொ உறா ஸஹிஸு தா
ஸாஸா ஸகாஸிக் । ததவியொதா ஸஹி லிவா-குறெண
லிவாஸா || ௨௭ || விவா-குறெண ஸாஸா உறா-குறெண தா
வதொ || ௨௮ || லெவாஸு நா ஸா சுதீயகாநி விவாஸு லெ
ஹா உறா-தா வரெணு । சுதீயகாஸு ஹரிணீஸாஸு தி
வாநா ஸஹிஸு ஸாஸா || ௨௯ || மஹா-குறெண திவா
ஸு-குறெண ஸஹி உறா-குறெண திவாஸு ஸாஸா || ௩௦ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௧ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௨ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௩ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௪ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௫ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௬ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௭ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௮ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௩௯ ||
தொதாஸாஸு ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா ஸாஸா || ௪௦ ||

ருகில் சஞ்சரிக்கும் பொழுது வேதவநேசனுடைய தரிசனத்திற்
காக புறப்பட்ட விசுவாமித்திரர் அதிக அழகுபொருந்திய மா
ணிக்கண்டு திலோத்தமையென்று நிச்சயித்து நான்போகும்படி
சொல்லியும் நீ போகாததால் இப்படியே மானாகக்கடவாய் என்று
சபித்தார். பிற்பாடு மிருகசரீரத்தோடுகூட வேதவநத்தில் சஞ்ச
ரித்துக் கொண்டிருந்த திலோத்தமையானவள் வெகுவிதகஷ்டங்
களை அனுபவித்து வெகுகாலம்சென்றபிறகு ஒருசமயத்தில் வெய்
யிலாலடிபட்டுத் தாகமெடுத்து வேதவநதியின் ஜலத்தைப் பாணஞ்
செய்ய உடனே சாபம்விலகித் தனது ரூபத்தைக் கிரகித்துக்

மொஹெஜுவபுமெருமொரொஃ || ௩௩௭ || கியொததோ—
 மொநமொ வெடிவமெஸுராய ஜிவாவஸம்ஹாரகராய ஸம்ஹா |
 த்ரிஸஜ்ஜுணாஹவிமொவகாய ஸளஜாலுரக்ஷஸுவிமொக்ஷாய ||
 || ௩௩௮ || மொநமொநமொஸு ஜிவாகுநநாய மொநமொஸு வெ
 ரொவநிராஜிதாய | மொநமொஸு வீதாவதிவீரஹத்யாவிநா
 ஸகாபாஜிஸுதாஸவாய || ௩௩௯ || மொநமொஸுஹண
 ஸாநமாவாவஸம்ஹாரக்ஷாய வுஷஸுஜாய | தநாத்யஜி
 ப்ரஜிஷ்வ ஸாமொ மொநமொஸு கொலாஹத்யஜிதாய || ௩௪௦ ||
 துஹிமொநமொஸு த்ரிபுராரிநாய கும்ஹாஜ்வாநநகராய
 துஹி || மொநமொஸு மொநமொஸுமொஸுபுத்யஸு வா
 வளவஸிபுத்யாயி || ௩௪௧ || கருநதீநாயகக்ஷஹாரிணை
 மொநமொ நாரத்யஜிதாயிமொ | மொஸுநாயகக்ஷஹாரி
 ரிவ த்ரி ஹத்யாவிநிவாரகாய || ௩௪௨ || மொநமொஸுதெ
 வாணவக்ஷஹமொ மொஸுநதாதிவித்யஜிதாய | மொஸு
 க்ஷ கருணாநிமொ ஜிம் க்ஷவாகடாக்ஷ ரவமொகபாடி ||
 || ௩௪௩ || ஸ்ரிஸுதம்—ஸுமொகெவ மொஷா ஸுநிகாநமொ
 ஸம் கியொததோ க்ஷாஸுமொவ தஸுள | தத்யாநரெ வெடி
 வமெஸுரஸுமொ வமொ வஹாமொ கருணா ஜிவெதா || ௩௪௪ ||
 ப்ரத்யக்ஷதஸுதாரதொ ஜிஜா மொ மொயாரஸுஜகஷாவதம்
 ஸம் | கியொததெ வெடிநதீஜிவாநாம் வாமொந வாமொ வி
 யம் மதெஸு || ௩௪௫ || யெந க்ஷபா க்ஷஸிககொவமொவஹாநு
 ஜிவஸிநு விரமொஸு | மொதாவரம் க்ஷ வரயாடி ஹத்ய
 யொததெ யநநஸிவீதம் தெ || ௩௪௬ || ஹவம் ஸுவாணம்
 ஸுநிகாநமொஸம் கியொததோ வாரம் வஹாஷ வாமொ | க்ஷதா

கொண்டு மூன்றுதீர்த்தங்களிலேயும் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநே
 சன் சன்னதியை யடைந்து நமஸ்கரித்து கைகுவித்துக் கொண்டு
 வேதவநேசனை வெகுவிதமாக ஸ்துதித்தாள். அப்போது வேத
 வநேசன் வீணுவாதவிதூஷணியோடுகூட ஆவிர்பவித்து ஹே தி
 லோத்தமே ! உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தினால் நான் மிகவும் க்ஷ
 தோஷமடைந்தேன்; உனக்கு வேண்டுமென்கிற வரத்தைக்கேட்
 க்கொள்ளென்று சொல்ல உடனே திலோத்தமையும் ஈசனை

ஐவஜெ ஹவநஜஸுஜெஹநாஹம் ஹகிஜெஹம் வுணொரி || சகூ ||
 வெஸூத்ரம் ஜெயெதக் கூதஜாஜாஜெ ஸாமொ த்ரிஸுஸூம்ஹ
 யி ஹகிபுஸ்தாஃ | வொனி தெஸூ யநயாந்யவூகிம் ஸாயுஜி
 ஜெகிஹ ஐஐஸு ஜெவ || சசூ || சுஸூய ஜித்யுஸ்தவதா ஹரொ
 ண கூதாஹ்நுஜா மிரிஸா ப்ருணஜி | விராநஜாருஹி த்ரி
 யொதஜாஸா யயள ஸவீலிஸிஜிவம் ப்ருஹுஷா || சநூ || த்ரொ
 தஜாயாஸூரிதம் வவித்ரம் ஜெநீஜ்யவயூஃ கூயிதம் ஜெயாவஃ | ஸு
 ணந் ம்ருணநா தஜிஃ ஜெநுஷஜிஃ ஜெகொஸாஸொஜொதி நயா
 தி ஜந || சகூ ||

ஐதி ஸ்ரீப்ருஹாணவாராணெ உபரிஹாமெ
 வெஜாரணஜெஹஜெ த்ரொதஜாவரித்ருஹஜெ
 த்ரொத்ரிஸூஜ்யுதரஸததரோஜ்யாயம் ||
 ஐதி வதாரஸீ திதரோஜ்யாயம் ||

சுய வஹாஸீ திதரோஜ்யாயம் ||

பீஷயம்— த்ரொதஜாயா யாதாயா ஸுமபூப்தி ஜெஹ
 ஜெநெ | விஸூரித்ரம் கிஜெகொ த்ரொஸுத்ருவி விஸெஷ

நோக்கி ஜெஹ சம்போ! சந்திரகலாதரா! எப்பொழுதும்முடைய
 சரணத்தில் பக்சியையளித்து முடிவில் முக்தியை யளிக்கவேணு
 மென்று பிரார்த்திக்க வேதவநேசனும்அப்படியேஆகட்டுமென்று
 அனுக்கிரகத்துவிட்டு மறைந்தார். திலோத்தமையும் சந்தோ
 ஷத்துடன் விமானத்திலேறிக்கொண்டுசுவர்க்கத்தை யடைந்தாள்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்தி நான்காவது அத்தியாயம்
 திலோத்தமையின் சரித்திரம் முற்றிற்று.

எண்பத்திஐந்தாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்களே! மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் மகத்தானதவத்
 திலிருக்க அவருடைய தவக்கனலால் மூன்றுலோகமும் கருக்க

தம் || ௧ || ஸ்ரஹபூவிஹ தஸ்ய க்ஷம் வெடாரணயே ஸிவ
ஸமே | வடி ஸவபூமேஸமேஷண விஸூரித்ருஸ்ய யீதம் || ௨ ||
ஸ்ரீஸூக்தம்-- விஸூரித்ருஸ்ய வசிதம் வக்ஷாதி ரோநிவஹ
வாம் | தஸ்ய ஸ்ரஹக்ஷஸிவிஹ ஸ்ரணுஷம் ஸம்ஸரோஹிதாம் ||
|| ௩ || கிதொதரோயாம் யாதாபாம் விஸூரித்ரோ ஜஹாரோநி |
ப்ரத்யாஹுதேஜ்யமுரோ ஜநோயஹம் ஜஹேஸுரோ || ௪ ||
சுநுஸுஸநு தவஸுகெ ஸவஸுரோடிஷுரம் ஸடா | ததொ
ஹு ஜெஹு ஸஹுஜெத ஜஹாஜாரொ ஹுதாஸநம் || ௫ ||
தெந தெத்ரொக்யஜேவ அராகுமோ ஸ்ரஹயே யயா | ததொ
ஜேவாஸு ஜேவ ஸ்ரஹவிஜ்யாயரோரமாம் || ௬ || ஸ்ரஹயொகம்
யயஸுஸவெஹு ஸ்ரஹணை தநிவெஜிதம் | ஜேவா நிவெஜயா
ரோஸு ஸ்ரஹணை தெ ரோநிஸூராம் || ௭ || விஸூரித்ருஸ்ய
தவஸா ஸ்ரஹம் ஸவபூஜமஹுரோ | தெத்ரொக்யம் க்ஷுஸி
தம் ஹாரீ ஜெயேவ ஸ்ரஹயே வம் || ௮ || சுஸூரீஷு
ஜேவஸு க்ஷம் ரோவிஹம் க்ஷம் ஸ்ரஹ | சுந்யா ஹுவி
ராசு ஸவபூ ஜமதஸ்ய தவொஸுயாசு || ௯ || நஸ்யுத்யஸம்
யம் ஸ்ரஹம் தக் ஸரோயஸு தம் ரோநி | ஸ்ரஹாஹி ததவ
ஸு க்ஷம் ஜேவாநாடாய வெ தடா || ௧௦ || வெடாரணயே ப்ரகி
யயஸு விஸூரித்ராஸுரோ தயா | ஸ்ரஹாணரோமதம் ஜேவா
விஸூரித்ருஸுஸவாயம் || ௧௧ || சுஸூரோஜே வஹுஜயா
ரோஸு வஸுரோஜே வஹுஜயேவஸு | தெந ஸவஹுஜெதொ
ஸ்ரஹா விஸூரித்ருஜேவத || ௧௨ || சுஹம் துஹம் வரம் டா
தம் ரோமதொ ரோநிஸுதே | துஸுஸு தவஸாஹுதெந வரம்
வரய க்ஷுஜிதம் || ௧௩ || விஸூரித்ரு-- ஸ்ரஹம் யஜி ஸ்ர
ஹம் ஸ்ரஹாணயே ஜேவா ஜே வஹு | தயாஹித்யுஸு
ஜேவா மாயிஜஸு ததொஹுஸு || ௧௪ || சுத்ராமத்யவஸிஷு
ஹி ஜே விஸுக்ஷஸிவயே | சுயபூஷுஸு ஸந்திம் ஸ்ரஹம்

வுடனே தேவர்கள் பிரமணிடம் முறையிட்டார்கள். பிரம
ணும் வேதவநம்வந்து கௌசிகரை நோக்கி கௌசிகா ! தவத்த
நிறுத்தும், நீர் பூசுரராய்விட்டீரென்று புகல வப்பொழுது விசு
வாமித்திரர் வசிஷ்டர் வாக்காலுரைக்கச் சொல்லுமென்று சொல்

தொதொ வாஜிதம் ஹவெசு || ௧௫ || தொ ஸ்ரஹா ததாஹ-
ய வலிஷம் சோநிபுஹவம் । வலிஷ விஸாரிதாய விபுக்ஷம்
ததவாநஹம் || ௧௬ || க்ஷபெஷம் வதஸாஷி விபொரவீதி
சீஹாசீதெ । வதாராநநாஹாய வலிஷஸ்தநநாஸம் || ௧௭ ||
நாஹசீவீம் ஸ்ரவீஜேவ விஸாரிதம் வதாசீபவ । ததஸு
புராயபாபாஸ வலிஷம் சோநிஸதஸம் || ௧௮ || ஸ்ரஹா-
விஸாரிதம் வலிஷ க்ஷம் விபொரவீதி வதாயநா । ஸ-
தம்— தயாசவி ஸந்திம் நாஸஸ வலிஷம் காராதெ யதா ||
|| ௧௯ || வதாசீபவஸ்தெதா ஸ்ரஹா வலிஷம் சோநிஸதஸம் ।
பொவாவாராஸதீஜாதெ யதி க்ஷம் நாநாசீநஸம் || ௨௦ ||
கலிங் க்ஷண ஜமசு ஸவம் தவஸா தஸு நஸுதி । ஜ-
நாஸெந காவிதொ வெதாரணெஸுர ஸயி || ௨௧ || ஸாவம்
தாஸுதி தெ ஸதம் தயா காரம் சீஹாசீதெ । வெதாரணெ-
ஸுஸகோதயம் விஸாரிதஸுபொயநம் || ௨௨ || த்யீவநெஸ-
ஹதொ ஹி க்ஷம் வாவி சோநிஸதஸம் । தொவெதெவெவ ஹ-
நிஸுர வெதாரணெஸுரஜதா || ௨௩ || தயோசெதா ஸ்ர-
ஹணா ஸொரயம் வலிஷம் சோநிபுஹவம் । த்யீவநெஸு-
ரவா ததெயவாஸித்யொவத || ௨௪ || விஸாரிதம் ஸ ஸம்
புராய வலிஷம் சோநிபுஹவம் । உவாவ வதம் ஸக்ஷம் ஜெ-
வபுராயபா ததா || ௨௫ || விஸாரித சீஹாஹம் ஸ்ரஹாஷி-
ரலி தெஜஸா । ஸ்ரஹணம் தவ ஸஸூதம் தவஸா நாலி-
ஸம்ஸயம் || ௨௬ || உதிஷ சோநிஸாஷிதம் தவஸாசீஹா-
சீதெ । ஸ்ரீதொரவீ தவஸாதெஷி விஸாரித சீஹாதவம் ||
|| ௨௭ || ஸ-தம்— ஸ்ரஹணொரயம் நஸுதெ மாராஸ-
யா சோநிஸுரம் । தசோவ வலிஷொரவி விஸாரிதாய
யீதெ || ௨௮ || உவாஷிஸிபுக்ஷதம் ஸுநிஸுதிஷ-
யொதிதம் । விஸாரிதஸுதாரஸு வலிஷம் சோநிபுஹவம் ||

லஇரண்ணியகற்பனும் வசிஷ்டரை யழைத்து நாங்கள் விசுவாமித்
திரை வேதியென்று ஒப்புக்கொண்டிட்டோம்; நீருமனும
திக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வசிஷ்டமுனிவ ருட்கொள்ளாம
லிருந்துவிட்டார். அப்பொழுது பிதாமகன் வசிஷ்டரைநோக்கி

||௨௯|| சூராயபுஷுஜிம் விடியெ ஹதி யுகெதந வெதஸா । த
தஜஜாடிபொடிவாஃ வாஸஸுபுது வதாஜிபுபு || ௩௦ || வெ
ஜாரணெய்யாரநகா டெவடிவவ்யுணாநியிடி । ஸுகாஅ விவி
பெபெஹாடுதெஹாயப புகிபெடிபெ || ௩௧ || வலிஷஃ கள்
பூரிசுராவி வெடிாரணெய் ஸிவஸுபெ । சுபெகாபுஜஃ ஜிஹாடி
வ் வெடிக்காநநநாபகடி || ௩௨ || சூராயபுதள தளவிபுராவடு
ஷதவெடிக்காநநெ । விஸூரிதுஸு வரிதம் பூஹணுபூவா
விசாரணடி || ௩௩ || ஜஃ வரிதம் சுஸிகாதுஜஸு பெத
வா யஸுபுணாயாசு ஸிவாஹிதஃ । ஸயாதிஸாயாஜிபெநநுயஸு
துபெகெஸுஸு ஜிஹாபுஸாடி || ௩௪ ||

ஹி ஸ்ரீஸு ஹாணவாராணெ உபரிவாமெ

வெடிாரணுஜாஹாதெஜ்

விஸூரிதுஸு பூஹணுபூவாநபூஜி

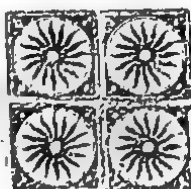
துபுபுபிஸுதுதரஸததஜிபூயம் ||

ஹி பஹாஸீகிதஜிபூயம் ||

இவன் வேதவநேசனுடைய பக்தன்; நீரங்கீகரிக்காதவரை உமக்
குச் சிவாபராதமேற்படுமென்று சொல்ல வசிட்டர் பயந்து தா
னுமங்கீகரித்துக் கௌசிகரைச் சிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு வேதவநத்
திலேயே வசித்தார். பிரம்மாவும் தேவர்களோடு இருப்பிடஞ்
சென்றாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்திஐந்தாவது அத்தியாயம்

விசுவாமித்திர சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுய ஷயஸீதிதரோஜ்யாயம் ॥

ஃஷயம்—கூலகெஸுராஹா த்யும் வரம் பளராரணிகொ
ததி ॥ வஜாஸாகம் சோமெ வுண்ணும் ததாமதேநகாரணம் ॥ க ॥
ஸ்ரீஸூத்ரம்—தெவாநாஸேஸுராணாஹ திதிரெவ தேவகுக் வசு
ரா ॥ க்ரீரொடியேநககூகா ப்ராஸுரோஜ்யோஜ்யதம்ஸிதி ॥ உ ॥
ததொ நிஸித்யேநஸா ஸதெவதாஹஜஸம் ॥ சூநீயஸஹஸா
தெதொந தெவாஸுக்ரவாரொமரோம் ॥ ஈ ॥ திவ்யஸுயஸீஸரீ
நீய க்ரீரஸுக்ர க்யதநிஸுபாம் ॥ தநாமம் தநாமம் க்யகூகா யொ
கூ க்யகூகா உ வாலுக் ॥ ச ॥ தெவாஸு தாநவாஸெஸுவ தி
நாமம் க்ரீரஸாமரம் ॥ சூவிஸ்துலகுவ ஸா பகுவதம் ஸாரஸி
தெதவவகுதிதா ॥ டு ॥ வஹகுவ வாருணீ தெவீ தேவகு
ணீததொவநா ॥ ததஸு வாரிஜாதொவகுதெவஸீகெஸ
வகுஷணம் ॥ ஈ ॥ ரகுவளதாயதமுணொவதாஸதஸாவ
ரஸாம் மணாம் ॥ க்ரீரொடியெ ஸதேதநா விபுரம் வரஸேஸுந
ரம் ॥ எ ॥ ததஸீதாஸுரஸவ ஜ்யுமெ தம் திஹஸுரம் ॥ சு
ய தீவெடுண காமெந காமாஸிஸத்யுஸம் வ்ஷம் ॥ அ ॥ உததிஷ
தி ஜெனாஷா ஹாதாஹததி தி துதம் ॥ ஸாராஸுரஸு வித

எண்பத்தி ஆறாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கிக் குளகேசன் மகி
மைபைச் சொல்லுமென்று வின்வச் சூதர் சொல்லுகின்றார்:- கே
ளுங்கள் முனிவர்களே! முன்காலத்தில் தேவர்களு மசுரர்களு
மொன்றுசேர்ந்து பாற்கடலி லோஷதிகளைப்போட்டு மந்தரத்
தை மத்தர்களுட்டி வாஸுகியைக் கயறாகக்கட்டிக் கடையுட்பொ
ழுது பாற்கடலில் நின்றும் காமதேனு, கற்பகவிருட்சம், சிந்தர
மணி, ஐராவதம், உச்சைச்சிரவம், சந்திரன், கௌஸ்தபமணி,
அப்ஸரஸ்ஸு முதலானதுகளுண்டாயிற்று. அவைகளை யவ
ராலர்கள் கைக்கொண்டார்கள். பிறகு துடப்பமுங் கையுமாக
மூதேவி யுண்டாகி மூர்க்காக்களை யடைந்தாள். பிறகு ஆலகால
ளிஷ்முண்டாக அதினுலகர்க ளவகிபடைந்து சகதீசன் திருவ

லா டிழாஸெந விஷாதிநா || கூ || ஸாணு ஸாணம் ஜமு^யவ^ய
 மவனம் ஹெஸுரடி | கபகா^ய உவிணம் வாணிஸும் ததிஷம் ஹ
 மவாங் ஹா || ௧௦ || கணஸு கெரொக் ப்ராஸு வீலபா மொக
 ப^யகுஜீதம் | ப்ரணஜிவிஜராஜமு ஹமவனம் ஹெஸுரடி || ௧௧ ||
 கிநாநம் ப^யகுவுகுகுக்ஷா கிநு^ய ரதிதளஜஸு | ததெதாநிநா
 கி^யகு^ய து வாதா^ய கி^யகி^யஜி^ய || ௧௨ || ஸு^யர^யஸு^யர^யஸு^யநி^யஸெ
 ஷா வ^யவ^யகு^யவ^யஸெந கா^யதரா^ய | ததெதா ஹரி^ய க^யகு^யப^யகு^ய
 வீ^ய ப்ர^யவி^யஸு^ய க^யநி^யஸா^யம^யரடி || ௧௩ || கி^யநா^யம் ப^யஷ^யதம்^ய கபகா
 ஸா^யவ^யயா^யஸா^ய ப^யகு^யவ^யக^ய | நமா^யம் வீ^யய^யவ^ய ஸ^யவ^யஹ^யஸெ
 ந ஸ^யத^ய கெ^யஸ^யவ^ய || ௧௪ || ஸி^யக்ஷா^யவ^ய கி^யஜி^ய ஷெ^யவா^யநா^யம் கி^யந
 வ^யர^யஸெ^யஷா^யத^ய || ௧௫ || ததெதா ஜெ^யஷா^ய ஸ^யகி^யத^யநா^ய ஷெ^யவீ^ய ஸ^யகி^ய
 ஜ^யகி^யக்ஷா^ய || ௧௬ || உ^யவெ^யபு^யர^யவா^யஸு^ய த^யர^யமொ^ய கி^யணி^யர^யத^யவ^ய கள
 ஸ^யவ^ய || ௧௭ || உ^யதி^யஷ^யஜி^யஜெ^யஷா^யம^யஜெ^யஸெ^யர^யவ^யத^யஸ^யயா^ய ||
 || ௧௮ || த^யர^யஜ^யஹ^ய ஜ^யஜ^யஹா^யவி^ய ஸ^யக்ஷா^யய^ய ப்ர^யடி^யஸு^யர^ய || ௧௯ ||
 ஸ^யவ^யம் ஹ^யர^யயெ^ய ப்ர^யடி^யஸு^யர^யவி^யத^யஸ^யநி^யய^ய || ௨௦ || த
 தெ^யவ^யஷ^யஸ^யஹ^யஸெ^யண^ய ஸ^யகி^யண^யஸ^யகி^யண^யம^ய || ௨௧ || ய^யந^யனா^யரி^யஸ^யகி^ய
 வ^யடி^யய^யவெ^யடி^யயெ^ய ஹ^யரி^ய || ௨௨ || ஸ^யவ^ய ய^யந^யனா^யரி^ய வி^யடி^யப்ர^ய
 மொ^யக^யர^யக்ஷா^யவ^யரொ^யவ^யக^ய | ததெதா கி^யவெ^யடி^யண^ய கா^யமெ^யந^ய வ^யவ^ய
 வ^ய க^யகி^யவா^யயா^ய || ௨௩ || சு^யதீ^யவ^ய ர^யகு^யவ^யஸ^யவ^யஹா^ய ப்ர^யடி^யயெ^ய வ^யய^யவி^ய
 ஸி^யதா^ய | ஸ^யவ^யடி^யவ^யகு^யஷ^யண^யவி^ய த்ரா^யஜீ^ய ஸ^யவ^யடி^யய^யக^யண^யய^யக^யதி^யதா^ய || ௨௪ ||
 கி^யக^யடா^யஜ^யடி^யஹா^யரா^யஜ^யா^ய நீ^யய^யக^யு^யஸி^யத^யகி^யகு^யடி^ய || ௨௫ || த^யவ^யஹா^யட^யக^ய
 ஸ^யஜா^யஸா^ய கி^யக^யதா^யஹ^யண^யவ^யகு^யஷி^யதா^ய || ௨௬ || வ^யத^யவ^யடி^யஜா^ய ஸா
 ஸ்ரீ^யஷெ^யவீ^ய வ^யடி^யஹ^யஸா^ய வ^யரா^யந^யநா^ய | ஸா^யவ^யஜா^ய வ^யடி^யநா^யஹ^யஸ^ய ய^யய^ய
 வ^யக^யஸ^யம^ய ஹ^யரெ^ய || ௨௭ || உ^யதி^யஷ^யஜி^யஜெ^யஷா^ய ஸ^யஸெ^யய^யவா^யடி^ய

ருளால் பிழைத்து மறுபடியுங்கடைந்தார்கள். பிரகு பாதாளத்
 தில் மந்தரமழுந்த மாதவனனுக்கிரகத்தால் மறுபடியும் மந்தரத்
 தை நிறுத்திக் கடையும்பொழுது சகலலக்ஷணங்களும் பொருந்
 திச் சகலஆபரணங்களுமணிந்து பத்தரைமாத்துத்தங்கம்போன்ற
 திருமேனியோடு லக்ஷ்மியுண்டாகி நெடுமாலின் மார்பையடைந்
 தாள். பிரகு ஆயுள்வேதாதிகாரியான தனுவந்தரியுண்டானார்.
 பிரகு திரவமாயும் கடிமையு மிரண்டுவிதமாக வமிருதமுண்டா

தூஜித்திழ் | சுஜீதம் தஜிபாஹுதம் சுரிநம் ஜுவரெவவ || ௨௩ ||
 ஜுவர்ஸம் ப்ராவயாரோஸ் டெவாங் விஷ்ணுநாதநம் | ஹிர
 ண்யகௌஸெ டெவாஃ சுரிநாஸம் நியாயதம் || ௨௪ || வாயவெப்ர
 டிஜ்ஸுத்ரு சுரிநாஸஸுயாவட்டி | வாயொ க்ஷஜிராவத்யா
 ஜிஜ்ராமாரெ வடங்கிழ் || ௨௫ || ஸ்ராவயஸு ஜ்ஜம் காயபுஜெந
 ந ஹுஸி நொ ஜஹக | வீதஸிஷ்ட ஜுவாஸெந வஞ்ரி
 தம் க்ருஸாந்நாழ் || ௨௬ || ப்ரஜாய வாயவெ டெவாஃ ஸ்ராவய
 ஸ்ஸுத்யவாஜிஷ்டம் | கருஸாஹயாரோய ததொ வாயுஸுராத்ரிதம் ||
 || ௨௭ || ப்ராயாஜெவபுரீ ரஜீரம் ஸஜிஜிஸ்ய க்ஷராவதம் |
 மஹதஸுஸ்ய வெமெந வாயொஃ கரதவாததா || ௨௮ || வதி
 தம் வெடிவிவிநெ சுரிநாஜீதஹாஜநம் | தஜிஜிஹவஜிப்ரா
 சுஜீதாஸஸஜிஜ்வழ் || ௨௯ || ததொ வாயுவிஷ்ணுஸுத்ரு வி
 த்ராவிடதஹவ ஸ்ரிதம் | தத ஜஜ்ராத்யொ டெவாஃ ப்ராவஸ்ய
 தெஜ்ஜிராவதிழ் || ௩௦ || வீதாஜீதா ஸஜிஜிமும் விஜிஜெநெ
 வெடிக்காநநம் | ஜஜ்ராமுடிபுஃவிதம் வாயும் ஹமஹ கருஸம்
 ததா || ௩௧ || ததொ விஷ்ணுஸுரோக்ய விஜிம் தஜீதெதாஜ
 வழ் | வாயும் ப்ராவாவ ஹவாங் ஜிவிஷ்ணெனா ஹவாயுநா ||
 || ௩௨ || சுயம் விஜாக்யதிஸ்டம்ஹ ரஸாகம் ஸம் வியாஸ்யதி | ஜ
 ஜ்ராதீதெவாநப்யாஹ ஹவாங் ஜியுஸாஹநம் || ௩௩ || யஞயம்
 கொபம் ஜாகுரூஜம் வாயும்ப்ரத்யுஜிரோதஜிஃ | சுயம் க்ஷஜீத

யிற்று. அப்பொழுது நாராயணன் திரவமான் வமிருதத்தையம்
 ரர்களுக்களித்துவிட்டு மீதியை யொரு கலசத்திலும் கடினமான
 வமிருதத்தை யொருகுடத்திலும் வைத்து வாயுவினிடங்கொ
 டுத்து இந்திரனுடைய அந்தப்புரத்தில் வைக்கும்படி யனுப்பினார்.
 வாயுவும் வேகமாகக்கொண்டுசெல்லும்பொழுது கடினமானவமிரு
 தத்தின் கலசமானது வேதவநத்தில் தவரிவிழுந்துவிட்டது. உட
 னே அவ்விடத்திலேயே கலசமுடைந்து அதிலுள்ளவமிருதம்
 லிங்கரூபமாக அதைக்கண்டு வாயு வருத்தமுற்று ஒன்றும் தோன்
 றாமல் பிரமித்து நிற்கப் பின்வந்ததேவர்களும் பார்த்து வருத்த
 முற்று வாயுவைப்பார்த்து இதென்ன மெத்தனமென்று கேட்கும்
 பொழுது நாராயணர் தேவதைகளே! இது வாயுவினுடைய மெத்

பிரபுரொக்ஷதம் || சரு || ஹகெதுகருஷ்யாய ஸரிவாய ஸம்ஹவெ
நதொர்ஷுமஜ்யாய கும்பொமிநாம் ஹுஜா | சுதீவ ஸம்ஹவெ
ஹ்மஜாநயெ விவாஸஜாநாய நதொர் நதொர் நதி || சக ||
வ்னவம் ஸுதொர்ஷுமஜ்யாய நதொர்ஷுமஜ்யாய நதொர்ஷுமஜ்யாய
ஸாஹிஷுமஜ்யாய ததூ ஸ்ரீணயநு ஸவபுஷெவதாம் || ச௭ ||
வ்னவம் ஸவநம் வாவி ஷெவாநாஹுப ஸகரம் | சுஜெத்
ஸொர்ஷுமஜ்யாய ஷெவா நுஜுகொடாவிஹஸ்யெ || ச ௮ || வஸாஜி
ஸவபுஷெநுநா ஸ்வகாராய ஸவபுஷா | ஷொர்ஷு வதபுநாக்
ஸெபம் நுஜுகொடிரிதி ஷுதா || சக || சுதெதுவநுஜு
கொடா யெ ஸஜெஷு ஸாஹி ஷாநவாம் | தெதுஸவபுஷெ
ஜாஸாஜி நாதூ காயபா விவாஸுணா || ௩௦ || ஸ்ரீதொர்ஷு
நெந ஸொதெதுண யுஷார்கம் ஸுந்ரவம் || ஷதொ யு
யம் வரம் வாஜு வுணீஷம் ஷா விஷம் || ௩௧ || ஹதெதுவஜுகா
ஷெவா ஸெ ப்ராஹ்வாஸுணா ததா | ஹவம்ஸுஷு
ஷெந ஷெஹுஸு க்ரவாநியெ || ௩௨ || நாவரொஷு ஹம்
ஹுபா ஷுஷாகம் க்ரவாஸுணா ததாம் | க்ரவாஸுஷு
ஹிஷுபுஷா ஷவஹு || ௩௩ || சுஜெகம் வ நொ ஹுபாஸு
ஸெஷுஹாநுஜுகம் தயா | ததெதுவாஸுதி ஸவெதுண கயிதா

பரதத்துவமே யென்று வெருவிதமாக ஸ்துதிக்கும்போது பரமே
சுவரனாவிர்பவித்து ஹே தேவர்களே! நானமிருதேசனென்கிற
பேரோடு கூட இவ்விடத்தில் வசிக்கின்றேன். யென்னுடைய வா
சத்தா விதற்கு'ருத்திரகோடியென்று பேருண்டாகப்போகின்றது.
இந்தருத்திரகோடியில் சாகரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குச்
சர்வாபீஷ்டத்தையுங் கொடுப்பேன்; சந்தேகமில்லை. உங்களு
டைய ஸ்தோத்திரத்தினால் சந்தோஷமடைந்தேன். உங்களுக்கு
வேண்டியவரத்தை வரியுங்களென்று சொல்லவப்பொழுது தேவர்
கள் ஜகதீசனைநோக்கி ஹே ஈசா! யெங்களுக்கு ஒருநாளும் சத்
துருக்களிடத்தில் நின்றுப் பயமுண்டாகாமலனுக்கிரகிக்க வேண்
டுமென்றும் உம்முடைய சரணாவிர்தங்களில் சலியாதபக்தியுண்
டாகவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கவப்படியே ஈசனனுக்கிரகித்து
விட்டு விங்கத்தில் மறைந்தார். தேவர்களும் சந்தோஷத்தோடு

வ்விடிஸா மதாஃ || ௩௪ || ஊஹம் வஃ கயிதம் விபுரஃ கௌகே
ஸாரவெஹவ்ய | ய ஊம் ஸுணுபாநித்யம் கௌகேஸார
வெஹவ்ய || ௩௫ || ஊஹ யோகே வரத்ராவி ஸுஹம் தஸ்ய
ஸதா ஹவக் || ௩௫௭ ||

ஊகி ஸ்ரீஸுஹாணவாராணே உவரிஹாமே
வெடிாரண்யோஹாதேஜ் கௌகேஸாரவெஹவெ
கஜே தவி ஊப்ராஹுஹா வொநாஜி
உதுவியிஸஹுதாரஸததஜோஜ்யாயம் ||
ஊகி ஷயஸீதிதஜோஜ்யாயம் ||

சுயஸவாஸீதிதஜோஜ்யாயம் ||

—]0[—

பிஷயம்— கௌகேஸாரஸம்ஜெயம் தஸ்யாவீக் கௌ
ஹேதுநா | கஜேதேஸாரவிஜஸ்ய ஸுருஹீஹம் ஸருதஜெநா
யுநா || க || ஸருதம்—வாராவெ நஜேதாதீரெ ஸுஜெதா
நாஜி ஜஹாந்யுவிஃ | ஸுஜெஸு வருஜபங்ஸாஹம் யுயாயோநஸ
தா ஹுஜி || ௨ || ஸுஸீதா தஸ்ய ஹாயுஜாய்வீக் வாதிவருது

சுவர்க்கம்சென்றார்கள். ரிஷிகளே ! உங்களுக்குக் குளகேசுவர
வைபவத்தைச் சொன்னோம். இதைச்சிரத்தையுடன் கேட்பவர்
களும் படிப்பவர்களும் இகபரசுகங்களை அடைவார்களென்று
சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்திஆறாவது அத்தியாயம்
குளகேச சரித்திரம் முற்றிற்று.

எண்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதரை நோக்கி குளகேசுவரனென்கிற பேர்.
யெவ்விதமேர்ப்பட்டதென்று முனிவர்கள் கேட்கச் சூதர் சொல்
லுகின்றார்:— முன்காலத்தில் நர்மதாநதிக்கரையில் சுவேதரென்ற
கிற முனிவ ரம்பிகாசமேதரான பரமேசுவரனை இருதயகமலத்தில்
திபானஞ் செய்துகொண்டு மகாபதிவிருதையான சுசீலையென்கிற

வராயணா । தஸ்யாம் ஸஜநயாரோஸ வுத்ரும் யதேவராயணம் ॥
 || ௩ || நாரோது கூடகம் விபூர ஸ்ரஹயபுராயணம் । ந
 டேதா தீரோபுரித்யு ஸ்ரதாவ்யஸு டீஹாரோநிஃ ॥ ௪ || உவாஸஸு
 விரம் காலம் வுத்ருவாயபுஸதீநிதம் । கதாவிநுதேதா தீரோபு
 ஸ்ரதாவ்யஸு விபூரவிதெ ॥ ௫ || ததேஸ்யாம் பூரணிநஸுவெ
 ததொ டேஸாநாயயம் । ஸ்ரதநாரோ டீவி ரயம் கவயுதெ
 ருவிநிஸஹ ॥ ௬ || ஸவுத்ருவாயபுர விபூர டுவிபூ
 ஹயவீயிதம் । சுமஸ்யஸ்யாநுரோ பூரகா வாரிபுவிவமெ
 வபூத்யு ॥ ௭ || டீகதிணம் டேஸாரோபுரித்யு வெதாரணஸ்யம் ய
 யள । விவ்யு விவ்யாநுடேஸா நதெநெகேடுநிவிஸஹ ॥ ௮ ||
 பூரவ தஸ்யாநுரோ விபூரம் கதாவிபாஸாதிபுதாவிஸ்யம் ।
 சூமதாஸா நுஷீநஸவபூ நமஸ்யா ஹவாநுவிஃ ॥ ௯ ||
 சுவபூரெடுஃ வகுஜாரோஸ கதாவிபாஸாநுவிவமெஸ்யம் । தெ
 சுமஸ்யாநுரோ ருவி ஸாடுபுவிவமவாவிதெ ॥ ௧௦ || ஸெவ
 ததேஸ்யாநுரோ நுவிவஸவஹவதாராநு । ஸ்ரதொநா
 ரு டீவிபூரம் வுத்ருவாயபுநிதொ டீஹாநு ॥ ௧௧ || சுஜீ
 தெஸாரவிஸ்யு ஸநிபாவாடீயம் தயா । கதாவிநிவாஸகேரோ
 டீநெகேடுநிஸவ்யதம் ॥ ௧௨ || கதாவிநிவாஸகேரோ
 விவிதேயம் । ரோநவீகேரோக வகுஜா ருவிதெஸாரதவ
 யெ ॥ ௧௩ || தஸ்ய வகுஜா ரோநவகுவிபூர டீகதி
 வபூரம் । டேவெஸு டீவிவிஸெவ யோவிவெயபூதே
 துவிஃ ॥ ௧௪ || நஸக்யா ரோநவகுஜா விபாதம் கிடுதெத

பத்தினியோடுவசித்தார். அப்பொழுதவருக் கவனித்தில் தர்
 மாத்மாவான குளகரென்கிற ஒருபுத்திரன் பிறந்தார். அந்தச்ச
 மயத்திலவிடத்தில் கூடாமமுண்டாக வங்குள்ள சகலமானமுனி
 வர்களு மகஸ்தியாச்சிரமம் செழிப்பாயிருப்பதை யறிந்து அவி
 டஞ் சென்றார்கள். அப்படிவந்த ரிஷிகளை யகஸ்தியர் பூஜித்தா
 தரிக்க அவிடத்திலேயே வேதவநேசனை தெரிசித்துக்கொண்டு
 வசித்தார்கள். சுவேதமுனிவரும் புத்திரபாரிகளோடுகூட வகஸ்
 தியரை தெரிசித்துவிட்டு அமிருதேசுவரன் சன்னதியிலாச்சிரமங்
 கடடிக்கொண்டு வசிக்கும்பொழுது குளகர் அமிருதலிங்கத்தைத்
 தியானஞ்செய்து அமிருதேசுவரனுக்கு மானசபூஜை செய்தார்.

யுந்நகரோக ! கஜீதெஸஜெஹாஜெவ ஸம்ஹாஸஜநாய-ஞஜுபெ ||
 || ௨௪ || க்ஷத்ராஜபுணதம் வாஹி ஸுநநாய நரோஜஸு-
 தெ | ஸ்ரீகணோ ம் ஹவ ப்ராஜீத ஜெவவந்யவஜாம்பஜ || ௨௫ ||
 க்ஷத்ராஜபுணதம் வாஹி ஸுநநாய நரோஜஸு-தெ | ரெரு-
 கொஜ்ண ஸுஸெபுஸ வெஜவாஹந வெஜவ || ௨௬ || க்ஷத்ராஜபு-
 ணதம் வாஹி ஸவபுநாய நரோஜஸு தெ | வணவம் ஸுதொ-
 ஜெஹாஜெவ ஸுயாவிஜெஸாஸஜா || ௨௭ || சுஜ்யகஜீஹவதஸு-
 க்ஷகஸு ஜெஹாஜெநம் | சுஜீதெஸம் ததொ ஜுஷ்டா ப்ர-
 க்ஷண ஜெஹாஜெமி || ௨௮ || சூநநாஸு-வரிகிணம் வுஜகா-
 ஜாஸஜீணிதம் | நநத-ஸம்ஹா வுரதொ ரகூ நகெகதி வ-
 ஸு-வநு || ௨௯ || ததஸம்ஹ ஸுஜீவிஜு க்ஷகம் க்ஷவஜ-
 ரெஜம் | ப்ரஸஹம் ப்ராஹ ம்ஹீரம் வரய க்ஷம் வரகவிதி || ௩௦ ||
 க்ஷகம் ப்ராஹ தம் ஸம்ஹம் ஹவம்ஸுபுஸாஜதம் | க்ஷத்ரா-
 ஜவஜயம்மஜெ நிஸுரா ஹகிரஸு ரெ || ௩௧ || ஜீத-ஞஜிதஸம் ஜீ-
 நநா ஜெயொகெ ப்ராஜெஹ ஹவ ப்ரஹா | ஜஜெஹாயுதஸம்
 ப்ராஜா ஜீஷயொஜஹம் விதாஹ ரெ || ௩௨ || யது யது நிவ-
 ஸுஜீ ஸுத தத்ராஜபுஹா | க்ஷபுஸாஜெந ஜுவிபு

ரிந்து ஹே அமிருதேசா ! மகாதேவா ! சம்போ ! சங்கரா ! தூர்ஜ-
 டே ! நீலகண்டா ! உக்கிரா ! பவா ! பிராக்ஜா ! தேவதேவா ! தயா-
 நிதே ! மேறுகோதண்டா ! சர்வேசா ! வேதவாகனா ! உமாபதே !
 பென்று ஸ்துதிக்க வமிருதேசவரன் பிரத்தியக்ஷமாயாவிர்பவித்-
 துக் குளகரை நோக்கி ஹே குளக ! கண்ணை விழி, என்றுசொல்-
 லி அப்பொழுது குளகர் திடுக்கிட்டு கண்ணை விழித்து அமிரு-
 தேசனைக்கண்டு நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ரக்ஷிக்க-
 வேணும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்கவுடனே அமிருதே-
 சன் குளகமுனியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு உன்னுடைய
 மானஸபூஜையினால் மகாசந்தோஷமடைந்தேன் ; வேண்டியவரங்-
 களைக்கேளென்று சொல்ல அப்போது குளகரும் என்னுடைய
 பூஜையினால் நீர் பிரசன்னராயிருக்கும் பக்ஷத்தில் உமக்குக் குள-
 தேசுவரனென்கிற பிரசித்தியும் எனக்கு உம்முடைய சரணத்தில்
 சலியாதபக்தியும் இங்குள்ள முனிதரும் நானும் என்னுடைய
 பிதாவும் எங்கெங்கே வசிப்போமோ அந்தந்தஇடங்களில் தூர்ப்பி

கூடம் ரோஹகுக் ஸவபுத் ஸவபுரா || ௩௩ || தயெத்யுக் கூர்வ
 ஸம்ஹஸம் ததஸுதஹிபுதொழவக | ததாரஹ ஸுயாஸம்
 ஹம் கௌகெஸுரதாம் யயள || ௩௪ || கௌகெஸுரவி ப்ரஸ
 நாதா வித்யுரோத்யஸிநிதம் | பிஷிலிஸுஹ யபிபூதா நயவஸ
 த்து யாபுரெ || ௩௫ || ஸம்ஹஸுலாடிதஸுத் திஹிபுக்ஷம்
 யாவி நாவக | ஸவம் வஃ கயிதம் வித்ரம் கௌகெஸுரவெ
 ஹவ || ௩௬ || யஜஹம் ஸுணுயாநிதம் வடதெவாஸரோஹிதம் |
 ஸவியபுபாதவாவாநி கௌகெஸுரவஸுலாடிதம் || ௩௭ || ஷெ
 ஹாஹை ரோகிதோஹைநாதி நாத காயபூர் விவாரணா || ௩௮ ||

உதிஸீ ஸு ஹாண வு ரா ணை உ வரி ஹ மெ

வெடிாரணுரோஹாதெய்ய கௌகெஸுரவெஹவகயநஹா

வஹதிம்ஸஹுதரஸததொஜ்யாயம் ||

உதி ஸவூஸீ திதொஜ்யாயம் ||

கூழில்லாமல் : சுபிக்ஷமுண்டாகும்படிக்கு மனுக்கிரகிக்க வேண்டு
 மென்றுபிறுர்த்திக்க வமிருதேசனுமப்படியே பவிக்கட்டுமென்று
 சொல்லிவிட்டமிருதலிங்கத்தில் மறைந்தார். குளகரும் சகலமா
 னமுனிகளோடும்கூட அவ்விடத்திலேயே வசித்தார். ஹே முனி
 களே ! அமிருதேசனுக்கு குளகேசனென்று பேருண்டாகக் கார
 ணமிதுதான். இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்ட
 வர்களும் சுபிக்ஷத்தையடைந்து சுகமாயிருந்து கடைசியில் கை
 வல்லியத்தை யடைவார்களென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிராம்மாண்டபுராணத்தில் எண்பத்தி ஏழாவது அத்தியாயம்.

குளக சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுயாஷாஸ் திகரோஜ்யாயம் ||

ஃஷயம்—வெஞாருணஸ்யோஹாத்தம் ஹருயொ஽விஸு-
 ஹி நெநு சேநெ | ஐதி வுஷ்ட ஸதா ஸருத ஹ்வவந ஸ்ரே-
 வீசு || ௧ || வுராயகௌஸுர ஸ்ரோநு யநவாஹதிஸ்ருதம் |
 கூஸெரஸிநிபுரவரொ வஹுஹாஸ்யஸிவிரோநு || ௨ || வுதா-
 ய்யாஃ கிய ஸதஸுந ஸயகௌ சேநிஸததோம் | விரகாலயநவ-
 திஃ கூஸெரம் நெவதஸிவாநு || ௩ || ஜோநடிஷ்டுர யநவ-
 திஃஸ்யகூர தஸ்ய விஸெஷிதம் | கூவிதஸுநு ஸஸாஸெவந-
 மஜரருவொ ஹதிதி || ௪ || தஸஜோகூர யநவாஹா஽யம் கூ-
 ஸெரம் ப்ருணிவதி | ப்ராயுயாரோஸ ஸாவஸ்ய ரோகூண-
 சேநிவாஹிவாஃ || ௫ || கூஸெரஸிவாஹெஹம் யநவாஹம் ப்ரு-
 ஸநயிஃ | வெஞாருணம் ஸஸெத்ய க்ஷம் யநவாஹம் மஜாகூதிஃ ||
 || ௬ || வருவஜநஸ்யதியுதொ விவரஸு ததஸுதம் | ஸஸா-
 ஜாநிஸரோநீய வலிவீஃ ஸஸிவய || ௭ || ஹஜஸு ஸ்ருத்யரணே-
 ஸம் நஸிஸுரம் யயாவியி | ததஸுத அாஹாஸாஹெ ஸாவ-
 ரோகௌ ஹிஷ்டி || ௮ || ஐத்யுக்ஷ ஸஸுஹம் ரஜிம் ப்ருவி-
 வெஸாஹகாவதிஃ | ததஸுத யநவாஹா஽வி மஜசேருதிபுர-
 வாயயள || ௯ || வெஞாருணம் திஜஸுரோ ஸாவரோகூணவா-
 ஹிபா | வலிவீஃஹ கஸெஹ ரவயஸு நஸிஸுவநு || ௧௦ ||

எண்பத்திஎட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சூதமுனிவரை நோக்கிச் செளனகாதிகள் வே-
 தாரண்ணியமகிமைபைப் பிரச்சனம் செய்யச் சூதர் சொல்லு-
 கின்றார்:— முன்காலத்தில் குபேரனுடைய மந்திரியான தனபால-
 னென்கிற யசேஷசுவரன் கிருதாசியென்கிற தேவதாசியிடம் மை-
 யல்கொண்டு வெகுகாலம் குபேரனைப் பாராமலேயிருக்க ஆதைய-
 றிந்து குபேரன் கஜமாகக்கடவரென்று சபித்தான். உடனே
 தனபாலன் குபேரனைவணங்கி சாபமுடிவை பிறுர்த்திக்கக் குபேர-
 னவனைநோக்கி நீ கஜருபத்தோடுகூட வேதவனம்சென்று பூர்வஞ்-
 ஞானத்துடன் வேதவநேசனுடைய பலிபீடத்தைத் தாமரைப்பூக்

அரஹஸ்யம் உவாரொவம் மஜரூபெண தக்ஷஸ்யெ | தத
 ப்ரஸுனொ ஹவாநு வெடிாரணுரோஹஸ்யெ || ௧௧ || ஸாவா
 து ரொவயாரோஸ அரஹஸ்யாவயள வுநஃ | மஜரூபம் த
 டா த்யுக்ஷா யந்வாரொக்சிஸுநாநா || ௧௨ || வெடிாரணுரோ
 ஹம் நக்ஷாவிரோமயிரூஹு வ | க்ஷகாம் ப்ராப்ய ஸுனொஷாஸ
 க்ஷொர விவிவாடிவ || ௧௩ || ரொரெ ஸுஹாபய்யா ஸாகம் வு
 த்வளத்ருஸிநிதம் | ஸவம்ப்ரஹாவ ரெதக்ஷி வெடிாரணுரோஹ
 த்ரூ || ௧௪ || வஹவஹிவி ரோஜமூ ரத்ரு ஸஜரஸெவயா | ரா
 ரிஸ்ய வீரஹத்யாயா ஸானி ரத்ரு வஹவஹி || ௧௫ || ரோத்ருமா
 ரீ ஸுராவீய மொஹொ விப்ரா தஜஸ்யா | தத்ராவாநுரோஹ
 ஸுஷொ வெடிாரணுரோஹாபய்யா || ௧௬ || கொஹாஹொரோ
 த்ருமா ரீ ப்ரஷஹம் வித்ருஹா லிஜாஃ | சத்ருஸாக்ஷா ஸிவம் ட்ய
 ஷா ரோஹஸ்தாவஸஹயா || ௧௭ || வஹிஷுஸாவஜாம் க்ஷத்ரு
 த்யுக்ஷா வணாஹொபதா || த்ருஸஜ்ஜமூபயேக ஸாநாடி
 த்ரு ஸிவாபய்யா || ௧௮ || ஸளஹொஸா ந்யவகிஸ்யத்ரு ஸாநா
 ரீஸுரவநா || வஹிஷுஸாவஸம்ஹதம் ராக்ஷஸக்யம் ஸித்ரு

களால் பூஜித்துவருவாய்; பன்னிரண்டு வருஷத்திற்குப் பிறகு
 உனக்கு சாபமோக்ஷ மேற்படுமென்றுப் பிரதிசாபம் கொடுக்க
 வுடனே தனபதியும் கஜரூபத்தையடைந்து வேதாரண்யம்சென்று
 பஸிபீடத்தை கமலங்களா லாராதித்துப் பன்னிரண்டுவருஷ
 மும் சென்றபிறகு வேதவநேசனனுக்கிறகத்தினால் சாபம்நீங்கி
 தீவ்ஹியரூபத்தையடைந்து வேதவனேசனை நமஸ்கரித்துத் துதித்
 துவிட்டு விமானத்திலேறிக்கொண்டு அளகையை யடைந்து குபே
 ரனைத் தெரிசித்து அனுமதிபெற்றுத் தன்கிரகத்தையடைந்து பத்
 தினியோடுகூட சுகமாகவிருந்தான். இப்படிப்போலனேகம் பேர்
 கள் வேதவநத்தில் நற்கதியை யடைந்திருக்கின்றார்கள். இராம
 னுக்கு வீரகத்தி இவிடத்தில் நிவிருத்தித்தது. மாதாவைப்பு
 ணர்ந்து சுராபாநம் செய்து கோஹத்தியும் செய்த பிறுமணனும்
 பிதாவைக்கொன்று மாதாவைச்சேர்ந்த கோலாகலனென்கிற சூத்
 திரனும் இவடத்தில் முக்தியடைந்தார்கள். வசிஷ்டபுத்திரசாபத்
 தாலுண்டான திரிசங்குவினுடைய சண்டாளரூபமும், வசிஷ்ட
 சாபத்தாலுண்டான சௌதாசனுடைய ராக்ஷதரூபமும் இவிடத்

சீவந் துமெதவ || சச || வுணுகாடுமெஷு யஸ்யாயாக்ஷ ஸம்
 ப்ராப்ய சீணிசீணிபுகாழ் | ஸவபுபாடுமெஷ் ப்ரோமெஷுத ப்ர
 ஹ்மத்யாதிவாதகெம் || சரு || ஹுதாநாம் ஜீவதாடுமெஷவ
 வோஸவாநாம் நுணாம் சிஜாம் | வஸயிக்ஷா கஸுமுநிம் ஸா
 யாதீயெஷுத தக்ஷுமெ || சச || ஹிம் சீஞ்ம் ஸிஜுயாயபுமெ
 ஷாரணெஸுஸாம் ஸாரந் | கஸுஸாஸவிக்ஷம் பவிதெஸாஸவிக்ஷ
 ஹ்ணா நிஜிபுதம் பாரா || சஎ || க்ஷயி ஸாடுத ஸவ ஸாடுதா
 யமெஸுதக்ஷ் முநிஸுநம் | வஸம் க்ஷுதெவ ஸவெபுதெ ஸா
 தாஸுஸுமெநபு வஸம் || சஅ || க்ஷவெத மெஷ ஹ்மத்யாதி
 சீவயம் ஸிஜுயாயந் | ஹிம்சீவரணம் ஹி ஹ்மத்யாதி ஜவெத
 யா || சச || வெஷாரணெஸுஸாம் ஹ்மத்யாதி || வமெஷுஸுஸாம்
 ஷி | திஸவகஸுஸுமெஷுத்யாஸுஸாம் || ௩௦ ||

ஹி ஸி ஸ்ர ஹ்மத்யாதி ஸுஸாம் ஹி ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி

வெஷாரணெஸுஸாம் ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி

ஷுஸுஸாம் ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி

ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி

ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி ஹி ஹ்மத்யாதி

நற்கதியடைவார்கள். இந்தவேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தைபடித்
தவர்களும் கேட்டவர்களும் சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்று
சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் ஏண்பத்தி எட்டாவது அத்தியாயம்
தனபதிசரித்திம் முற்றிற்று.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் வேதவனமாகாத்மியம்

உ

ஸ்ரீஸு ஹுகெவெதது வெடிாரணுஜோஹாத்யுபாரம்ஹம் ॥

கெயெகொநநவதிதமோஜ்யாயம் ॥

—○○○○○○○○—

வெநு வெடிவெநஸாநம் வெநு வீணாவிடி-ருவதிணீழ் ।

வெநு த்யாமெஸுரம் வெநு வீரஹத்யாவிநாயகஸு ॥

வெநு ராஜெஸுரம் வெநு லிணாணீமணெஸுரஸு ।

ஜோகூபாரெஸுரம் வெநு ஜெவஹகூவெஸுரஸு ॥

ஜீவபூஸெது ஸஜாவீநா நெநிஸாரணுவாவநம் । வ
பூஹுஜி-உஜிதாஸு-ருத ஜெஷயொ ரொஜெஹஷ-உணு ॥ க ॥ கீ
ஷயம்—வ்யாஸஸிஷ்ய ஜெஹபூஜி வாராணாய-உவிஸாரடி ।
கூதஸு-உதாநி கீய-உநி ஸிவஸூநாநுநெகஸம் ॥ உ ॥ கஸு
கஜாரெணாடி ஸ்ராத்யுணாம் விஸுவாவநஸு । வெடிாரணுஸு
ஜோஹாத்யு ஜிஜாநீம் ஸு-ருஹி ஸதஜே ॥ ஈ ॥ ஸ்ரீஸு-ருதம்—வித

பிரம்மகைவர்த்தம்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மியத்தில்

முதலாவது அத்தியாயம்.

எண்பத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

—:[0]:—

எப்பொழுதுந் தீர்க்கசத்திரமென்கிற வேள்வியில் தீகைத்
பெற்று மிக்கமனமகிழ்ச்சிகொண்ட நைமிசாரண்ணியமுனிவர்கள்
சகலமான புராணர்த்தங்களையு முள்ளபடியுணர்ந்து பரதத்துவ
மான பரமசிவத்தைத் தியானித்து மயிர்சிலிர்த்து முகம்மலர்ந்து
புஞ்சிரிப்புடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும் புனிதரான சூதமுனிவரை
வணங்கி ஒ மகாபுத்திமாணா சூதமுனிவரே ! உம்மிடமிருந்து
வெகுவிசித்திரங்களான சிவஸ்தலங்களின் சரித்திரங்களைக் கேட்
டஎங்களுக்கு மென்மேலும் சூதாசுலமுண்டாகின்றது. ஆகையி
னால் வேதவந்தின் வைபவத்தை விரிவாய்ச்சொல்லுமென்று
வினவச் சூதமுனிவர்சொல்லுகின்றார்:—ஒ சத்தமனமுள்ள சித்த

வ்யூதிம் ஸரோயாய ஸுணுஜம் ஸுமிஸததோம் | ஸவபுவாவபு
ஸகீநம் வெஹாரணஸு வெவஹவ ॥ ௪ ॥ ஸவெபுவபுவகா
னாரஹாவாநமஸம் விஹம் | ஸாநாநாஸுததோம் ஸாநா தீயபா
நாஸுததொததீ ॥ ௫ ॥ ஹுகிஸுதிபுஹுணா ஸவபுவாவ
நிஷுஹிதீ ॥ ஸவபுவிநிகாந கௌதூ ஸவபுவொகௌஷி
புஸுததீ ॥ ௬ ॥ ஸிவஹகௌதூ வரிவ்யுதம் யுநயொமவராய
வெண் | தவஹிவிஸுஹ ஜஹு மணவ்யுநெஸு வெவிததீ ॥
|| ௭ || கவுஹயொமநிரதெ ஸுநநஸநகாஹி | கணிரோஹிஷ
விஜீநா ரோஸுஹ விஸுவாவந ॥ ௮ ॥ ஸவெபுவாவபுவவெ
ஹிபுநம் ஸாநிஹாஹிஹிகாரண ॥ ௯ ॥ ஸுஸுஹிகாந நுணாந்
வபுவெண்வபுவாஹிதம் ஸுஹ ॥ ௧௦ ॥ ஹஸுநாஹி ஸுஸுஹா
கீதபுநாஹி வுணுஹி | தாவத்யாநிஸகீநம்விதஸதொஷ
காரண ॥ ௧௧ ॥ ஸுஸுஸுஸுஹ ஹுஷு வெகௌஸாஹிவா
வந ॥ காரஸுஹிநா வுஸுஸுநா ஸுஸுநாஸுததொததீ ॥
|| ௧௨ || ஜநாநா வஸதாந் யத ஸுஸுஸு வுஸுஹி | ஸுஸு
ஸுஸுநா நெவ வுஸுஸுஸுஸுஸு ॥ ௧௩ ॥ காரஸுஸு
ஹுஸுஸுஸுஸு தயா வுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
வொணாஹி ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ॥ ௧௪ ॥ ஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு கௌஸுஸுஸு | யதௌஸுஸுஸுஸுஸு

முனிவர்களே! கேளுங்கள்; திருமறைக்காட்டின்மகிமையைச்சொல்
லுகின்றேன். வேதவனமானது பாபக்கட்டமாகிற பஞ்சப் பொ
திக்குப் பிரளயகாலத்துக்கனல். அது சித்திகளைச் சாதிக்கும்;
புத்திகளைப் புசிப்பிவிக்கும்; முக்தியை யளிக்கும்; அதிலெப்பொ
ழுதும் வசிஷ்டாதிமுனிவர்களும், நந்தியாதிகணங்களும், ஸநகாதி
யோகிகளும், சும்பஸம்பவாதி சம்புபக்தர்களும், கருட கந்தருவ
கின்னர கிம்புருஷ சித்த வித்தியாதரர்களும், யாக்ஞவல்கியாதி
தத்துவவித்துக்களும், பிரம்மாதி தேவர்களும், தலையில் சடைத
ரித்து மேனியில் வெண்ணீறுபூசியவயவங்களில் ருத்திராக்ஷங்கள
ணிந்து, யோகப்பட்டங்கட்டிச் சமீவிருக்ஷச்சாயையிலிருந்து சிந்
தையில் சச்சிதாநந்தமான சதாசிவத்தை தியானித்துக்கொண்டு
வசிக்கின்றார்கள். அது காசி, சிதம்பரம்; விருத்தர்சலம், மத்தி
யார்ச்சனம்; சும்பகோணம், ஸ்ரீவாஞ்சம், சுவேதாரண்ணியம், கஜா

ஜோஜவஹாஜுயாவனவய || ௧௪ || சுநெடுவி யபிநிவஹாயொ
 மாஹாஸாஹயஸயா | வெடிாரணுஸுதெ நெடுவ கதாஹை
 னி வெடிாபஸீ || ௧௫ || ஸுஹைதா ஸாராவாநம் ஸெயம்
 மாவதுநாமரி | ததம்ஸமாஸ நஸுனி வெடிாரணுஸு
 தெஸுக்கு || ௧௬ || யஜுதா தவலொ ஹோஜா தீயுடா ஜொ
 மா ஜவாஹி | வெடிாரணு ஸா விபுா ஹைதெநெவம
 ஜுதி || ௧௭ || வுஹுரெவ காருக்கெதெ ஸுஹாவதெது
 யகுடகெ | சுவிசெசு ப்யாமெவ மஜாஸாமரஸஜெ || ௧௮ ||
 யசுமலம்ஹஸிவடுவெடு | ப்ராவுதெநியநெடுநடுரெ ||
 தசுமலம் ப்ராவுதெ விபுா வெடிாரணு ஜஹாஹயளாகக ||
 வவடுணுஜெடாஹெ வெவ மஹனெ ஹுஸகுயபுயொ ||
 ஸாநம் குகா ஜஹாதீயெ ஸவடுவாவலிநாஸநெ || ௨௦ || வெ
 டநாயவாரொஹாமெ தீயுடாதுஜெணிகண்டுகா | ததுஸாஹா
 நரொஹுஜா ஜுஹா வெடியிவந்தா || ௨௧ || யயாஸு
 ஹவாநாஜி டகா து ஸிவயொமிநெ | ஸவடுவாவலிநிஜு
 செதா ஜெவஹீவரிவாரிதம் || ௨௨ || விஜநவர ஜாருஹு ஸ
 மெடுஹொமாநவாஹுயாக | நிஷாஜஹாதி யொவிபுாஜொக்ஷ
 ஜாவொதுஸம்ஸய || ௨௩ || ஸொஜீயெ ஸகுயபுதீயெ
 யுஸாதிபுாதிசாநநெ | ஸயாதி ஸிவஸாயாஜு ஜஹஜெ

ரண்ணியம், கமலாலயம் முதலான சிவஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் மே
 லானது. புஷ்கரம், குருக்ஷேத்திரம், பிரம்மாவர்த்தம், பிரதூத
 கம், காசி, பிரயாகை, கங்காசங்கமம் முதலானவிடங்களில் பத்து
 வருஷம் நியமத்துடன் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குண்டான பலத்
 தை வேதவநத்திலிருக்கின்ற வேததீர்த்தத்தி லொரே ஸ்நானஞ்
 செய்தவ னடைவான். யக்கும், தானம், தவம், யோகம்முதலா
 னதுகளைக் காட்டிலும் தன்னை நினைத்தவனுக்கு முக்தியளிக்கின்ற
 வேதவநம் மேலானதென்பதி லென்ன சந்தேகம்? மறையோர்க
 ளே! திருமறைக்காட்டின் சன்னிதானத்தில் மணிகர்ணிகை
 யென்றொரு மகாதீர்த்தமிருக்கின்றது; அதில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்
 களுக்கிஷ்டசித்தியுண்டாகும். போகத்தில் விருப்பமற்றவர்களுக்
 குக் கைவல்லியம் கைகடும். அந்த வேதவநத்திலிருக்கின்ற ஸோ

ஸ்ரீபுருஷோத்தம || ௨௪ || ஸொரீபுஷுரிணீதீயெடு ததாரொ
 ஸாநநோவரொக் | ஹு தொகரீவாஸொதி ஹு வஜாஜதெயி
 க்ரு || ௨௫ || ஸுருபுஷுரிணீஸாநாக் ஸுருபுதொகம்ஸ
 ரீபுருத்தெ | விஸாரித்ராநுரெ தீயுரீஸிவாவவிநாஸநு || ௨௬ ||
 தத் ஸாநம் ரொக்ஷம் ஸுராக் யநயாநுஸரீபுரீ | தஸுரீ
 நுரெஸரீபுக்ஷா வததுதெ வெதகாநநெ || ௨௭ || யொநரீ
 ஸுரீதத் தம்வக்ஷம் தத் துரீருக்ஷிபுயாரயெக் | நதஸுரொ
 மவாயா ஸுராக் ஸவபுலீயாநவிநொவெக் || ௨௮ || தஸு
 ரீருயெ ஜவநுத்ரம் ரீநுலிபிபிவாஸுயாக் | தநுருயரீபுதி
 யுக்ஷா ரொக்ஷரீவொதி ரீநவம் || ௨௯ || கநெகதீயுஜாநா
 நி வததுதெ வெதகாநநெ | தெஷு தீயெடுஷு யம்ஸாதி
 நரகாநெநவ யாகி ஸம் || ௩௦ || வெதாரணுஸுருவாஸு வ
 துதாநி ஸராம்பிவ | காமுராஸு ஸாரிதொ விபுராமஜாதமுரீ
 ருக்ஷிதிபுதாம் || ௩௧ || வெதாரணு வெத தீயெடுஸாக்ஷா வெதா
 யிவம் ததா | துஷ்டாதம் யொயிபு வரா ஸுஜாதாஸுநகரீபு
 || ௩௨ || விஸாருவவயொதநாம் ஸுஹுதாம் வாரநாம் |
 கத் ஸாக்ஷா ஸிவம் துஷ்டா விருகெதா ஹதகிவிஷம் || ௩௩ || க
 து ஸாக்ஷா ஸிவம் துஷ்டா கும்பெரொ திபுதிஸுயா | யநாபு
 க்ஷாநவ திபுர ஸிவாபுரஸநவாஸுயா || ௩௪ || வெதார
 ணு வெத தீயெடு ஸாக்ஷா துஷ்டாயஸுஜா | தெவெதகி
 தெடுவரீதா வுத்ராநு தெருதொகரீவகாநு || ௩௫ || வெதா

மசூரிய புஷ்கரிணிகளில் ஸோம சூரியவாரங்களில் ஸ்நாநஞ் செய்
தவர்கள், ஸோம சூரியலோகங்களை யடைவார்கள். விசுவாமித்
திரதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்தவர்கள் புக்தி முக்திகளை யடை
வார்கள். வேதவநத்திலிருக்கின்ற சமீவிருஷத்தின் பத்திரத்
தைச் சிரசில் தரித்தவர்களுடைய ரோகம் நிவிருத்திக்கும். சர்ப
பிடைகிடையாது. அதின் மூலத்திலுள்ள மிருத்திகையைத் த
ரித்தவர்களுக்கு முக்தியுண்டாகும். வேதவநத்திலுள்ள கிணறு
களும், குட்டைகளும், வாய்க்கால்களும் கங்கைக்குச் சமானம்.
அதில் வசிஷ்டருக்குக் குஷ்டமும், இந்திரனுக்குப் பிரம்மஹத்தி
யும் நிவிருத்தித்தது. குபேரன் தனபதியானான். அதிதி தேவ

ரணும் ஸரோஸாடி யதிபுதாபஸ்யா । ஸாக்ஷாடியஸி
 வ் டிபுஷ்டா டிஷ்டா ஸிவயொயிநெ ॥ ௩௬ ॥ கிண்சிவஸுவணம்
 விபுராய ஹக்ஷா டுயெபுராயநாடிகாந் । ஸத்ருநிவவிபுரம் வு
 நம் ப்ராபுஸ்டிராஜம் ஹதகணக்ய ॥ ௩௭ ॥ தத்ராமத்ய வலி
 ஷ்டொவி க்ஷெத்ராமவிநிவ்யுத்யெ । வெடிாரண்ணோஸாரம் நக்ஷா
 க்ஷெத்ராமாநுமேவ க்ஷணாக் ॥ ௩௮ ॥ நெதகம்விநிந்யுயதிபு
 ஷ்டா நாபுநுஷ்டாநவஜிபுதாம் । வணதக்ஷபுணுவதாம் வ
 ஷ்டம் ஸிவஜ்யாநாதாத்நாடி ॥ ௩௯ ॥ வெடிாரண்ணோஸாரம் வி
 ஷ்டம் யஸ்டிரெக் க்ஷணரோத்ருக்ய । ஸவியத்ருபாத்வாவாநி ஷெ
 ஹாநெ ஸிவரோபுயாக் ॥ ௪௦ ॥ வெடிாரண்ணோ வெடிதீயெபு
 ஜதாம் ஸெவதாம் ஸிவடி । ஸுயம் கீகிபுஸுபம் ஸ்ரீஸு ஸவ
 ஷ்டா விவாஸாஸ்யா ॥ ௪௧ ॥ யதிபுயபுக்ஷாரோக்ஷாஸு வாரம்
 ஷ்டாபுர ஹவணி ஹி । வெடிாரண்ணோ ஜநவதாம் நராணாம்ஹி
 ருஹாம் தயா ॥ ௪௨ ॥ க்ரிதிசீபவதஜாநாம் ஷெஹவநெயா
 விடிதெ । வெடிாரண்ணோவெடிதீயபு தயெவநெணிகணிபுக்ஷா ॥
 ॥ ௪௩ ॥ வெடிாரண்ணோஸாரம் வெவ கொடிதீயபுடிவி விஜாம் ।
 ராதிநாயெஸாரம் ஹாவி க்ஷாலிக் ஸெவதாம் நுணாடி ॥ ௪௪ ॥
 நெவ ஸ்யாக் கலிஷ்டாஷாணா மெநுஷ்டா நாகபுடிம் । க
 யபுக்ஷாரோகாரோ யெ தயா ஸாட்ராஜ்யகாரிநம் ॥ ௪௫ ॥ வெடிார
 ண்ணோஸாரம் தெதம் ஸெவதாம் ரோக்ஷகாங்க்ஷிணம் । தவம்
 ஹாநி ஷாராஸு ஸுதாந் வெஸு வஸுநிவ ஷெடி ॥ ௪௬ ॥ ஸு
 வரோரொயிவிதாநி ஜாநம் விஜாநரோவிகாம் । வாஜ்ஜியெ ஹ

மாதாவானான். பாண்டவர்கள் சத்துருக்களை ஜெயித்து ராச்சி
 யத்தை யடைந்தார்கள். அந்த வேதவநத்தில் பிறந்த மானுஷர்
 களும், அதில் முளைத்த மரங்களும், கொடிகளும், அங்குள்ள
 பசு பகழிகளும் ஜீவன்முத்தர்கள். ஆயுஸ், ஆரோக்கியம், தநம்,
 தான்னியம், பசு, பத்தினி, புத்திராள், பெலம், கீர்த்தி, தர்மம்,
 அர்த்தம், காமம், ரூபம், கல்வி, இந்திரப்பபட்டம் முதலான பத
 விகள், புத்தி. முக்தி முதலானவைகளை விரும்புகின்றவர்க ளெ
 ருக்காலாவது வேதவநேசனை பக்தியுடன் தியானித்தால் போதும்.
 கலிதேர்ஷந்துடராது ஓ முனிவர்களே ! வேதவநேசனுடைய

ஜீநாம் தெ வெடாரணெய்யாரம் ஹுடா || ௪௭ || விஷ்ணுரிஜ்ஷு
 ஸோரிஷு ஸுந்ஷு வரூணஷு உ | வஹுவ்யூபொஃ கூஸெ
 ரஷு யரிஷுந்ஷு வா பூநம் || ௪௮ || வடாவிவாஷீ பூ
 ரூஷொ வெடாரணெய்யாரம் ஹஜெக || ௪௯ || சூயூராரொமு
 மெரிஸய்யீம் ஸத்ருவக்ஷஜயஸ்யா | சுதீநியாயுடிஷுஷிஸு கீ
 மாவெஷுமெரிவவ | ஸவ்யூநமு ஹஸகிஸு வ்யாயிவீயாமி
 வாரணஸ் || ௫௦ || சுவரீத்யூவிநாஸஸு முஹாவீயாமிவார
 ணஸ் | வாவகெசூயஹயகெஸுவிஸாஸொவூடநம் தயா || ௫௧ ||
 ஸவ்யூரணெய்யாரி விரீஷுனி பூருத்யூரணெய்யாரஸெவிநாஸ் | ஜந
 ரீத்யூஹயா சூரணவம்ஸாராசு வீதவெதஸாஸ் || ௫௨ || ஸம்ஸா
 ரஹயநாஸஸுரீத்யூரணெய்யாரஸெவிநாஸ் | பூரஸுஸெ
 ஷிஷம்ஸஸு ஹவஸநிவதயஸ் || ௫௩ || கெவயுவிஜிஸு ஹ
 வெஷுத்யூரணெய்யாரஸெவிநாஸ் | ஸுதூரவதிடுநாவாவி
 ஸுதீவபரிவதிடுநம் || ௫௪ || யெ ரீநுஷூவூ தெ ஸவெ
 வெடாரணெய்யாரம் ஸமெரித்யூ மெவ | ஸெவநாம் பூருத்யூரணெய்யாரம்
 ஸவ்யூபொஜநவிரிஷயெ || ௫௫ || சுஷிநு ஹாரதஹுஹாமெ க
 ரீதூஹுரிள விஸெஷதம் | த்யூவநெஸுரொவாவி ரீகுவயு
 வ்யுடிஜீவிதம் || ௫௬ || வுததாநதவொயகெஜ்ஜஸ்யா துஷுனி
 நொ ஸிவம் | வெடாரணெய்யாரெ தீயுடெவெயெயெயயா ஸிவம் ||
 ௫௭ || சுஷூவி ஷெவா ஜஹுனி ஜந ஹாரதஹுதவெ | வெ
 டாரணெய்யாரிநாயஸு ஹந்தாநாதிஷுடாயிநம் || ௫௮ || ஸெவாம் க்ய
 க்வா ஸாயிகாரெ ஸூஸூரிஸுமிரம் ரீஷா | ரீஹாவாவதாம்
 ந்யூணாம் வெடாரணெய்யாரெயி || ௫௯ || நஹவெஷுவிநுஷூ
 சுஹொ ரீஷாஹஸு வெவஹஸ் | சூஷுடம் ஸுஷம் உவூஸுதி

தெரிசனம் சகலசித்திக்கும் காரணம். ஒருக்காலாவது வேதவ
 நேசனைத் தெரிசிக்காதவன் சீவச்சவம். அவன் பூமிக்குபாரம்.
 பாபிகளுக்கு வேதவநேசந் தெரிசன்மெளிதில் கிடையாது. வா
 னவர்களுங்கூட வேதவநத்தில்பிறந்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்து
 அழிவில்லாத வதிகாரத்தை யடைய விரும்புகின்றார்கள். ஆயி
 ரஞ்சோந்திராயணங்களினாலும் பதினாயிரம் பிராயச்சித்தங்களின
 லும் அளவற்ற மகாமந்திரசெபத்தினாலும் கங்கைமுதலான மகா
 நதிகளின் ஸ்நானத்தினாலும் விசுவநாதன் முதலான மகாலிங்கங்கு

ஓம் வாஜநகாயஸஹிதஸ் || ௬௦ || ஜோநாஜோநக்யுதம் வாஜந
 வாதகஹொவவாதகஸ் | கஹிஜோவயுதஹ ஸஜ்நீகரணாதி
 கஸ் || ௬௧ || வெடிாரணுராயிநாயஸு ஸெவயா ஹஸஸாஜ்வெக் |
 ஸஜெஹொ நாது கதக்யுஸிவம் ஸவயயாஜீஹஸ் || ௬௨ || க
 ஜோதஜோநஸாபிப்யூம் யயா வுணுவதாம் ஹவெக் | வாஜா
 யணஸஹஸுண ப்ராயஸிதாயுதெநய || ௬௩ || கஸுஜெயா
 ஹிப்யுஜெஜெ வெடிவாராயமெணரவி | மாயத்ராஜிஹொ
 ஜெஜெவெஸு நியஜெஸுயா || ௬௪ || மஜாஹிஸவகீயெடிஷு
 ஸாஜெநகிபுபிவகுவகஸ் | காஸுஜிஹுணுகெஜெத்ரஷு
 விஸநாயாஹிஸவயா || ௬௫ || நக்யபம் யானி வாவாநி யாநி
 யாநி ஜிஜொதஜோ | தாநி ஸவகாணி நஸுஜி வெடிாரணுஸ
 ராஹகநாக் || ௬௬ || வெடிாரணுஸுஹம் வெடிதீயுஹ ஜீணிகணிபு
 காஸ் | வெடிாரணுராயிநாயுஹ கொடிதீயுஜிவி ஜிஜாஃ || ௬௭ ||
 ஸுஜ்வா வாநுத்ர யஸுயா நுஹுதெ ஸதா வாதகெஃ |
 ஹாஸஜாயுஃவயுதம் வெடிாரணுந் நயாதி யஃ || ௬௮ || வெ
 டிாரணுராயிநாயொஜெஸு நரகம் டாஸுஜி ப்ரவஸ் | ஸகு
 யுஹஜொவராஜெஷு தமெய்வாஜெபாடிபெயவிவ || ௬௯ ||
 வெடிதீயெடி நயஸுஜி ஸஜீஹாவாக் ஹவெக் | வெடிதீ
 யெடி ஜிஜாஸுநம் ஹஸுஸகுபெபாவராஜெயொஃ || ௭௦ || ஸு
 ஹுஹதாரம் ஜெய ஜெபாடிபெபாவராஜெயெ | ஹஸுஸகுபெபாவராஜெயெ

னின் தெரிசனத்தினுஹம் நசிக்காத பஞ்சமகாபாபக் கூட்டங்கள்
 வேதவநேசலிங்கத்தினுடைய வொரேதெரிசனத்தினுல் பஞ்ச பஞ்
 சாய் பறந்துவிடும். சந்தேகம் வேண்டாம். முனிவர்களே! இது
 சத்தியம். எம்பிரானுன சந்திரசேகரனுடைய சரணாவிந்தங்க
 ளில் ஆணை வைக்கின்றேன். அகோமோகத்தின் வைபவத்தை
 பென்னசொல்வேன். இப்பேர்ப்பட்ட வேதவநேசன் தெரிசனத்
 தினுங்குட விருப்பமில்லாதவர்களு மிருக்கின்றார்களே. அவர்
 கள் கடம்போல் சடமென்பதிலென்ன சந்தேகம். ஐன்பது வய
 துக்குள் ளொருதடவையாவது வேதவநேசனை தெரிசிக்காதவர்
 கள் நரகத்திற்குரியவர்கள். வேததீர்த்தத்தை நினைத்துக்கொண்
 டு மற்றவிடங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தாலும் சகல பாபங்களும் நசிக்
 கும். சந்திர சூரியோபராகங்களில் வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்

ஸக்யுக் ஸாயா தெந ஜெயெத வாயநாசு । வெடிதீயுபுஸுஜீ
தீயுபு ஜெயு அடினி வாதகீ ॥ ௮௨ ॥ வெடிநாயபுரொஹாமெ
விடிதெ ஜீணிகணிபுகா । தது ஸாநம் ஜிஜா ஸுத்யம் ப்ரஹ்ம
த்யாயாதம் டிஹைசு ॥ ௮௩ ॥ கொடள ராஜிஸ்யு ஸெதள
யெ ஸாநம் கும்புதி ஜாநவாஃ । ந தெஷாம் வுநராஸ்யு
தி ஸிவயொகாசு கடிஅந ॥ ௮௪ ॥ ஜெருஸெ ரவள யெ
தா ஸாப்யாவ்ய ஜீணிகணிபுகா । ஸாநம் கும்புதி ஜுஷ்டிகா
யெ ந தெஷாம் யஜோதநா ॥ ௮௫ ॥ ஸிவராத்திரிதெ யெதா
மகாவ புருந்திகாநநு । உபொஷ்ய தஜீநம் தது க்யூபா ஜா
மரணம் நிஸி ॥ ௮௬ ॥ ஸொவஹாரம் ஜீஹாஜெவம் வெடிகாநந
நாயக்யு । ஸெவதெ ஹிஸுபுக்ஷேர ந ஸ ஜாதாஸுநம் வி
வெசு ॥ ௮௭ ॥ தஜீநெ ததுயெ வுபு ஜெஷிஜாத ஜிவி ஜிஜாஃ ।
ஜத்யெ ஜெடிவிஜுஜெ ததொபிமுணிகம் ஹவெசு ॥ ௮௮ ॥
கதுவஸுபு வக்யூஜி க்யாநம் வாவபுணாஸிநீயு । வாராசு
ஸ்ரிஜிவா ஸ்ராவிஹாத ஐதிபுராதம் ॥ ௮௯ ॥ வஹுஹா
யெபு வஹுஸுதொ டாரிஜெணாவி வீயிதம் । ஸுஜாரி
ஜிவிநாஸாயுபு ஜெயுபு ப்ராஹ்மஜிஜை ॥ ௯௦ ॥ ததவா
ஜெயெபு ந ஸ்ராவிஹாத்யு ப்ரவொயிதம் । வெடிாரணுஜு ஸ

ஆகையாலெல்லாவற்றையுந் தள்ளிவிட்டு வேததீர்த்தத்தி லொரே
ஸ்நானஞ்செய்தாலும் பவபந்தந்துலையும். சந்தேகமில்லை. சிவ
ராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் வேதவநஞ்சென்று பதினாயிரம் பிரம்
மஹத்தியைக்கூட நொடிப்பொழுதில் நிவிருத்திசெய்யும் மணி
கர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து உபவாஸமும் ராத்திரிஜாகரண
முஞ்செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்து வேதவித்தான வேதிய
னுக்கு அன்னமளித்தால் கட்டாயமாய் கைலைகிடைக்கும். முனி
வர்களே ! இந்தவிஷயத்திலொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன்;
கேளுங்கள். முன்காலத்தில் சாலிஹோத்திரனென்றொரு மறை
யோனிருந்தார். அவருக்கனேகம் பத்தினிகள். ஒவ்வொருபத்
தினிக்கு மனேகம் புத்திரர்கள். அப்பொழுது சாலிஹோத்திரன்
விசேஷத்திரையியில்லாதவராதலால் 'சும்பத்தைப் பரிபாலிக்க
முடியாமல் தாரித்திரியத்தால் வறுத்தமுற்றுக் சும்பமுனிவரைக்

தெய்யாயம் ஸிவராத்திரிநொதுவெ || ௯௯ || உவொஷு தஜிநம்
தது க்ருகா ஜாமரணம்நிஸி | வெஜாரண்யாயிநாயஹ ஸெவகா
நஸலதிக்ரு || ௯௨ || வெஜாரண்யாயிநாயஸ்யய-டுவாய-டும் மு
முமும்ஜிஜ | வெஜாரண்யாயிநாய நகா ஸொதுதெ தஜுமெஜ
ரயக || ௯௩ || ஸாலிஹொது-நஸிஸ்யாதி நிஸாநாயகயாகஷி
தஸெவரடி | வெஜாரண்யாயிவம் வநெ ஸம்ஸாராநாவதி தெ
ஹடி || ௯௪ || மஜாதொயத-ஷாராஜ-ஜடாஜிணயஜிணிதடி |
ராமெஜ துய்வநாயிஸம் நாகாநாவதி தெ ஹடி || ௯௫ || மால
நெதுஜவ-உஹிநிஜ-முரதிநாயகடி | வெஜாடவீவ-திம் வநெ
நாஜாநாஜி தெ ஹடி || ௯௬ || ஜஜாஜிஜெவதாஷுநவநடி
வாஜாரவிநடி || உவாஸெ முதுதாரண்யாயிநாயஜி தெ
ஹடி || ௯௭ || வாவ-தீக-உஸம்மு-க-ஜ-ஜ-ஜ-தொரவடி |
துயாரண்யாயிவ-திம் வநெ ந தெ வெதாரணீஹடி || ௯௮ || ஸந
காஜிஜிஹொயாமி ஜாநவெகநிகெதநடி | குபுயெ முதுதார
ண்யாயி ஸது-ஹொ நாவதி தெ ஹடி || ௯௯ || நீகண-ஜ-ஜ-
காணம் மஜாஜ-கயாணிதடி | மநொரண்யாயிவ-திம் வநெ வாத
காநாவதி தெ ஹடி || ௧௦௦ || சுநநாஜிஜிஹொநாமஹாரவ-டுஷண

கண்டு வணங்கித் தன்னில்லாமையைத் தெரிவித்தார். கும்பமு
னிவருமவரை நோக்கி ஒ சாலிஹொத்திரா! வறுமையா லுண்டான
வறுத்தத்தை விலக்க வார்சடையோனே வல்லவன். எவனுடைய
வாசலில் மதம்பொழியும் மாதங்கங்களும், வாயுவைவென்ற வாஜி
களும், விண்ணோர்கள் விரும்பும் வேசிகளுமிருக்கின்றனவோ;
அவன் முன்பவத்தில் பரமேசுவரனுடைய பாதபத்மங்களை பக்தி
யோடனுதினமும்பஜித்தவனென்றுபகருமாகமங்களைப்பார்த்திட
வில்லையா? ஆகையால்நீர் வேதவனேசனை விடாமலே வருந்தினாலும்
முடைய வறுமையை விலக்கி யளகேசனுக்கொப்பான வள
வற்ற செல்வத்தை யளிப்பதுந் தவிர முடிவினிலுமக்கு மோகஷ
வீட்டையு முதவுவா ரென்று மொழிய; உடனே சாலிஹொத்
திரார் சிவராத்திரிதினத்தில் வேதவனேசன் சன்னிதானத்திலிருக்
குமெணிதர்ணிகையில் ஸ்நானம்பண்ணி யுபவாசத்துடன் ராத்
திரியில் சன்னிதியில் நின்று கைகுவித்துக்கொண்டு ஹே சந்
திரகலாதரா! ஸம்ஸாரமோசனா! கங்காதரா! ஜடாமண்டிதா!

ஹகுஷித்யு | வெடாரணுவகிம் வநெந் கவிஷொஷாநுநெ ஹயு ||
 || ௧௦௧ || செருகொடிணநிஜாநவிஷிதபுரத்யு | வெவெ
 வெடாடவீநாயம் வித்ருமபுநுநெ ஹயு || ௧௦௨ || ஸஸாராராம்
 ஹாயிஸனாரவொதவாஷாஸுஸொலித்யு | வநெந் வெடிவநெ
 ஸாநம் டாரிசுரநாஸி செஹயு || ௧௦௩ || பெஜதவொய
 வயுதவாஸிஸிஸிஜடாயு || ௧௦௪ || கயெய த்யுரணெயுஸம் க
 வுரநாஸி செ ஹயு || ௧௦௫ || உரிகாந விருவாக்ஷ யடு
 ஜடெநீயவொலித | த்ரியஸகரீஹாஷெவ த்ரிவாராக்ஷ
 ஸஜந || ௧௦௬ || ஸஹொ வஸுவதெ ஸவ் வஜுவடுவ ரீஹெ
 ஸா | வாஷெவ ஜமநாய ஹடுதவொய ஸிவாவ்யு || ௧௦௭ || த்
 யீவநெஸ ஸவடூதநஷுரீடுதெடு ஸயம்புஹ | மஜாயராக்ஷ
 ஸிவொ வெஜாசெஸாஸிஸிவதெ || ௧௦௮ || ரக்ஷ ரக்ஷ ரீஹா
 ஷெவ க்ஷரீஸு கரூணாநியெ | நியுஜ்ஜம் க்ஷவணம் குருராவி
 ஸாநம் வாவகரீணு || ௧௦௯ || வரடாரவரஜுஷவரடுஷ
 தெருகொயுவடு | யடுவாதடூநவிஜ்ஜம் ரீம் ஸிவலகிவரூ
 ஜுவடு || ௧௧௦ || ஸுத்யுஷஜிடுதவாவம் நித்யாநுஷாநவஜிடு
 த்யு | ராத்யுரூபவித்யுரூபவரூஜுவரீயாஜிடுக்யு || ௧௧௧ || ஹ
 தி ஸுவந் ரீஹாஷெவம் ராத்ரிஸெஷம் நிநாய ஸம் | தஸ்யாஸா
 த்ராம் வுதீதர்பாம் ஸம்பூராவு ரீணிக்ஷிடுக்யு || ௧௧௨ || ஸாக்ஷா
 ஸஜவ வடுவடும் ஸ நெத்யு க்ஷிடு ஸரீவ்யு | க்ஷிஜ்ஜம்
 ஹஜயிஸா வாழ்தொ ஸுஹஜெ ஸ்யு || ௧௧௩ || வெ
 டாரணுரீயிநாயொழவெஸு வுஸஸஸுந யந்ஷஜ் | ஸொ

நரகநாசனா! பாலலோசனா! காமாரே! அக்ஞானநாசனா! தேவ
 வந்திதா! காலாரே! நீலகண்டா! உமாகாந்தா! சர்ப்பபூஷணா!
 மேருகோதண்டா! நீலலோஹிதா! விருபாக்ஷா! மஹாதேவர்!
 திரிபுராந்தகா! சம்போ! பசுபதே! வாமதேவர்! ஒன்று மறி
 யாத-மூடனான வென்னை ரக்ஷியும் ரக்ஷியுமென்று ஸ்துதித்து
 மறுநாள் காலையில் மணிகாணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபத்
 தரான வொரு பூசுரருக்கன்னமளித்துப் பாரணை செய்து விரு
 தத்தை முடித்து மறுபடியு மீசனைப் பணிந்து பிரார்த்தித்தார்.
 அப்பொழுது தீசனானவர் பவித்துச் சாலிஹோத்திரருக்கு வேண்டு
 மென்கிர திரவியத்தைக் கொடுத்து முடிவில் முக்தியுமுண்டா

புத்தி மனோயநம் விவொ வெதாரணெஸ்துவிதம் || ககந ||
 வலுமெஜ தாரஸஹிதம் வுதுவளதுவலிநிதம் | புதுஷ
 றெவம் கதுதவாந ஸிவராதிஜெஹாவதம் || ககச || வெதாரண
 ஸுமெ விபு ஜோகா தமெவலம் தோ | தோகூஹி புததள
 தலா னவம் கதுதவதெ ஸிவம் || ககடு || தக ஸவ ரோதம் தத
 யதநநம் ஸவதி புவம் | சுஹயாஸஜெதொஷஸு ஸாநுயம்
 புதுஷா வுரா || ககச || நிஜெ வெதீயெபுதலிந ஸத
 வாவா திரோவிதம் | விஸாரிதஸு ஸாவெந வலிஷஸு
 ஸுதாம் வுரா || ககச || திஸஜெயபாமவெலாயாம் விஸா
 ரிதஸு நிநநாக | தெஹாடியாடியொ விபு ஸணாஹை
 வாமதாம் || ககச || தெ விதவபுதநாதது வெதீயெபு நி
 ஜநாக | வணாஹை விஹாயாஸு ஸுராவம் வெஜிரெதரா
 || ககச || வெதாரணெஸிவகெதெ வஸுவகதிஜேமா நரா |
 தீவாஸுதொயெ வுதாநுதாதுணஜெஹீரூஹாம் || ககச ||
 வவெபு ஸிவஸுராவாவெ நாத காயபா விவாரணா | சுத
 ஸவெபுஸுரெ தெவெ வெதாரணாபிநாயகெ || ககச || சுநக
 ஜநவெணெந நுணாம் ஹிதம் புஜாயதெ | சுஹாஹெத
 ஸு ரோஹாஜெம் செஷணாவி ந ஸக்தெ || ககச || வகூஷ
 ஸதெநாவி ஸகரொ வெதி வா ந வா | யெநாஜெநெந
 தெஹாடி வஹம் வுவிதம் புஜாயதெ || ககச || தஜெ
 விநா ஜோநம் நஸுதெஸுராவநாக | யதெகவாரஸு
 திகாநம் வுஜெக வாவஸு நாவொ ஹிதா ததெவாகச
 திவாரதம் வுணுஸுபிஷிஸம்வ வுவிவாரத ஸுஜாரா
 திபாக | காஸுஸிஷிஷாரா ஆஜிமிரெஸு கிவாமயாக || ககச ||
 தஜெயபாமதா கும்ஹவொணா துளரீராய நுத ஸுயா |
 செதாரணாஜெரணா துக்ஷிணாவததஸுயா || ககச || ஸீ

குமென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். சாலிஹோத்திரரும் வெகு
 காலம் புத்திரபெளத்திராதிகளுடன் போகத்தை யனுபவித்து
 விட்டு முடிவில் முக்தியையு மடைந்தார். முனிவர்களே ! வேத
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வலிஷ்டபுத்திரர்கள் விசுவாமித்தி
 ரரின் சாபத்தில் நின்று விடுபட்டார்கள். ஒருக்கால் வேதவணத்

சேஷகிண்கெகாலா தயா வஹநடிஸுதாசு | ராஜேஸ்வராலுஹா
 மாலா தயெவாஜேஸ்வராடிவி || க௨௭ || சுரணாஅவஸம்
 ஜோது விரிவிவாநதொழிவா | வெடாரணுவிசரிஷ்டெவெ
 தயாநெயுஜொழிவிஸதோ || க௨௮ || சோத்யுநாஜம் வித்யு
 நூஜம் வெடாரணுஸுதெதா யெ | கூவபுதி விதரவிஸஷா
 த்யுபுநுதாஅநதஸம்ஸுத || க௨௯ || வெடாரணு ஜநதே
 யெ வுஜநிவி ஜநவம் | ஜெஹாநெ சரிவதொகந்தெ மஹநெய
 நஸம்ஸயம் || க௩௦ || ஐதம் ஸுதம் ஜெஹாபுணு ஜெவாநாஜே
 துமபுத || மாகிதேபுதம் வுமஸா வுதாஅஷ்டமதபு
 த || க௩௧ || சுதஸுதா மஹநதிரி வுதவிஷ்டா மததேஸுதா |
 வராஸாஸுதம் கணா ஹாஜாஜெதிரா ஜேதம் || க௩௨ || வி
 ஸாதிதம் வுதஸுதா மதவொ நாரஜெதவிவ | சோகடுணெய
 ஸுதாநநெய ஹுதம் கூதஜேநிஸுதா || க௩௩ || வனதெயா
 நெய ஜேநயொ வெதவெதாஜவாரமாம் | ஹெஸாஜநெதிதஸ
 வுதாஜாவிவாபுதாஜிதேஸுதா || க௩௪ || ருதாஜாஜிதாஅவா
 ணாம் வஹாஜாஜெதெ ரதாம் | வெடாரணுஸுதா ஜெவம் ஹி
 ஜேதமதபுத || க௩௫ || சுவிசாஸவநிதம் ஜெவம் மதாஅஜ
 கதாபர || நாமாஹாணஸம்ஸுத ஜேதிராவிவாஜித || க௩௬ ||
 சுதஸுதாஜவாஅநாம் சோதயா சுததெஸுதா | கஸுதேய
 ஜேதாராம் மஜேதேயகாணித || க௩௭ || ஜேதகமதாஸ
 ஜம் திரெதம் ஸுதவாணித || ஹஸுதாணாஜெதம் வ
 ஜிதாநநித || க௩௮ || வனவமதம் ஜெஹாஜெவம் ஜோ
 கதாபுதம் வயபுதவாஸதெ | வெடாரணு சரிவகெதெ வ
 ததம் நுதிகாநநெ || க௩௯ || சுதஸுதம் வரிதேஜெ வெதா
 ரணுஸுதா | ஹாமஜெதாபுதவிவிதபுதா ஸுதநீயம்
 ப்ரததம் || க௪௦ || வெடாரணுஸுதா ஹதாபுதஜிவாஜே
 தேஸா || வஹவவிஜிதேஜமஸுதாபுதா || க௪௧ ||

திற்குச் சென்றால் சகல பாபமும் விலகும். இரண்டாவது த
 டவையில் புண்ணியம் விருத்தியடையும். மூன்றாவது தடவையி
 யில் முக்கண்ணர்களாவார்கள். ஆகையால் யெப்படியாவது வே
 தவநேசனைத் தெரிசிக்கவேண்டியது. இதில் வருணன் வேதாபி

[illegible]

ருதம், வேததீர்த்தம், மணிகர்ணிகை, தனுஷ்கோடி முதலான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து பிரம்மஹத்தியை நிவ்ருத்தி செய்தான். புருரவஸ்ஸு வேதவநேசனனுக்கிரகத்தா லூர்வசியையடைந்தான். வேதவநேசனாலபத்தில் திருப்பணிசெய்தவர்கள் கல்பகோடிகாலம் கைலையைவிட்டகலார்கள். வேதவநேசனை பிரதக்ஷிணஞ்செய்தவர்கள் சுத்தப்பிரம்மமாவார்கள். வீதிவலம் வந்தவர்கள் வேண்டுவதையடைவார்கள். அங்கபிரதக்ஷிணஞ் செய்தவர்களீசனுடைய அர்த்தாசனத்தையடைவார்கள். அடிக் கடி நமஸ்காரஞ் செய்துகொண்டு வீதிவலம்வந்தவர்களேகும் கோடிப்பிரதக்ஷிணத்தின் பலத்தையடைவார்கள். வேதவநேச

உயுதெ ஸிவவகுஜேதி நாந்யாவகுஜா ப்ருகீதிபுதா||கருந்||
 விஷ்ணுவிமலேவாநாம் வெடாபஸெ ருபவாரகெம் | வகு
 ஜா ப்ருகீதிபுதா ஸஜி வெடாரணயாயிபஸு து || கருச ||
 ப்ருகூதிண்கியா ப்ருகூதா வகுஜா ஸவபுத்ருவபுதா | வெ
 டாரணயோஹாஹம் கருவீதி ப்ருகூதிண்கு || கருநு || ஸு
 ரதெதஹநிபுஸம் தஸுக்வதெ பாவஸஹபம் | ப்ருகூதிணா
 வியாநம் யொ மாரும் ஸுரதெ கீநு || கருக || வெடாரணயா
 யிநாயஸு ஸஜாஸு கவதிபுநம் | தஸு வாவளவஹஜமா:
 ப்ருணஸுநீதி நிஸிதம் || கரு௭ || ப்ருகூதிண்கியா வகுஜா
 நாந்யா வகுஜா ப்ருகீதிபுதா | ப்ருகூதிணவியாநெந ஸஜி:
 ஸ்ரீணாதி ஸஜாநம் || கரு௮ || வெடாரணயாயிநாயஸு மிரிஜா
 நாயகஸு து | கும்புதா ப்ருகூதிணம் நிதம் ஹதா வரகி
 பா யுதம் || கருக || தெநெநவ ஸகதா வகுஜா க்ருதாநெநு
 நநவகுஸாராம் | வகுஜாம் க்ருகாநவியொ நிதம் ப்ருகூதி
 நநவாஸிநம் || கரு௧௦ || ப்ருகூதிணம் நகாருதெ ஸவபுதா
 ஜாநவி நிஷுதா | வெடாரணயாயிநாயஸு ஸவபுதொகெக
 ஸாகூதிணம் || கரு௧௧ || ப்ருகூதிணம் யம் காருதெ கெவம் ஹதி
 ஸம்பாநம் | ஸவபுதா வகுஜா க்ருதாநெந ஸவனவ ஸிவவகுஜி
 கம் || கரு௧௨ || வெடாரணயாயிநாயஸு யம் கருவாதி ப்ருகூதி
 ண்கு | தஸுராணிபோதிவிவிஸுநாநிஸாவி கரு விதா||கரு௧௩||
 வெடாரணயாயிநாயஸு யம் கருவாதிப்ருகூதிண்கு | ஸாயாஜி
 லாஹஸெஸுவ நாந்யஸு ஹதி ப்ருகூதி || கரு௧௪ || வெடார
 ணயாயிநாயஸு ஸிவஸு வஹிநஜெண | ப்ருகூதிணம் யம் க
 ருதெ ஹதிபுதாபுஜிஹநிபுஸம் || கரு௧௫ || விஷ்ணுவிமலேவதாஸு
 ஸு வஸமா நாத ஸம்ஸயம் | ப்ருகூதிணாயம் ப்ருகூதி
 நெஸிதம் நகரொ வ்ருஜேதிநி வதாநிவகுஜி || கரு௧௬ ||
 வனகஸு மெகஸு வதஸு விபா: ப்ருகூதி யஜுதாயா

னுடைய பிரதக்ஷிணமே சகலமான பூஜையுமாகும். மற்றதேவர்
 களுக்குச் சகலபூஜைகளுஞ் செய்தால் பூரணமாகும். வேதவநே
 சனுக்குப்பிரதட்சணமே சகலபூஜையுமாகின்றது. மற்றபூஜைக
 ளைச்செய்து பிரதட்சிணஞ்செய்யாதவன்ஷயத்தின் பூஜை நிறைவே
 ருது. பிரதக்ஷிணம் மாத்திரஞ்செய்தாலு மெல்லாம் நிறைவேறிவி

தகொடிபுண்ணு || ஸவ்யாவஸவ்யாருவெண கும்பாபெடி
 டுவ்வெதம் || கசுஎ || ப்ருக்ஷிணம் யொகிநுஜ ஸகுகொ
 நாரகீ ஹவெசு | வ்யஷம் உணும வ்யஷம் ஸொகிஸுருத்
 வுநவ்யுஷம் || கசுஅ || உம்மம் ஸுருத் வுநஸம்மம் வ்யஷ
 ஹ்னெதி ப்ருதுநம் | னததவ்யாவஸவ்யுஹி ப்ருகொகெஸு
 ணுயாக ஸுயீ || கசுசு || னகம் ஸவ்யம் ஹவதிபுர கவ
 ஸவ்யம் ஸஹஸுக் || உவ வுகெசு வ்யஷாடி ஸுந நகா
 நகாது கொடிஸம் || கஎ || சஜபுக்ஷிணம் ப்ருகிதம் வுகு
 கொடிமுகொணாதி || வாகுலீயேஷு தகெபுரகித நகம்
 ப்ருகுகொணாதி || கஎக || ஸொருகெவ ஸுஷா கும்புரு வாக
 ஹுவாதாம் வரிதுஜிவ | கும்பாசு ப்ருக்ஷிணம் ஸுருக்
 ஸொநகமவஸுருகெ || கஎஉ || வெஷாரணெஸுரம் விஜ
 ப்ருவஹவிமயெவ | தஸிநெவ ஸுருவிபுர || திரொஹி
 துருருநுணா || கஎந || நாத்ருணம் விமயம் யாகி வெஷா
 ரணெஸுரஸுஷா | ஸுஷிகாவெ வுநம் ப்ருகெவஸுஷம் விஜ
 ஹவிஷுதி || கஎச || ராயா விமயகெ க்ரு விஜெ ஜொதிபு
 யெ விஹ | ப்ருஹா விஷுஸு ரெவாஸு விநாஸம் யானி ஸஜ
 ரெ || கஎரு || நாஸம் ப்ருயானி விபெஷா ப்ருஹாணாநாஹ
 கொடியம் | விநகெஷு ப்ருவெய பஸுரக ஸுஷிஸாப்யுஷி
 கெய || கஎசு || உதுகெவஸு விபெஷாஸுஷம் விஜம் ஹ
 விஷுதி | நாஸு விஜஸு நாஸொவஸி ப்ருவெயெவ ஸுருஸு

மும். சகலமும்சித்திக்கும். பிரதோஷகாலத்தில் ஸோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யவேண்டும். அதெப்படியானால்:— விருஷபத்தினிடமிருந்து சண்டிகேசனிடஞ்சென்று மறுபடி விருஷபத்தினிடம்வந்து வலமாய் கோமுகியையடைந்து மறுபடி திரும்பி விருஷபத்தினிடம் வந்து சண்டரையடைந்து பிறகு கோமுகியை யடைந்து மறுபடி சண்டரிடம்வந்து பிறகு விருஷபத்தினிடம் வந்தாலொரு சோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணமாகும். வலம் வந்தாலொருபிரதக்ஷிணம். இடம்வந்தாலாயிரம். ஸோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணம். நமஸ்காரத்துடன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தாலதுகோடி. அங்கப்பிரதக்ஷிணம்நந்தமாகும். முனிவர்களே! பிரளயத்திலுள்

வா || களஎ || ப்ருடயாநதூரம் யாத்ஸ்ஸுஷி ஹவதி ஹ்ருவீம்
 ராரீ | ஸுஷிஸாரீய்யுஜாநாயுடம் வெடிாரணுஸூரம் ஸிவ்யு ||
 || களஅ || நகூா ப்ருவயுஜீதம் விஜ்ம் ப்ஸூாசு ஸுஷிம் கரொர்
 ிஹி | நித்யம் ஸ்னிஹிதம் விஜ்ம் சித் ப்ருஹா சூநீஸூராரீ ||
 || களகூ || வனதக்ஸூத சூவாமத்ய த்வெஸ்தெவ ஹ்ரம்ப்ருதி |
 ிசுத் தீயுத்யெ ஸூகூா ஸாஸூாசெதநெவ வத்யுநா ||
 || கஅம் || ஸிவாஜ்யூஸநரோருயொர் யக்ஷராட்ய யநதொஹ
 வக் | உஜ்ஜீளஹிம் ஸிவம் டுஷ்டா கும்பெரொர்திக் திஸ்யா ||
 || கஅக || வெடிாரணும் ஸோஸாடி ஷணு்வொ மிரிஜாஸு
 தம் | ஸூகூா தீயுத்யெ ப்ருவயு வெடிாரணுஸிஸெவ
 யா || கஅஉ || தாரகாஸூர ரோஜெவ சிஹாவபராக்யே |
 வாரா விபூவஸம் வுத்ர யக்ஷராஜோ சிஹாசிகிம் || கஅங ||
 ராவணெந ஹுதாயாந்து வஜாயாம் வித்யவாக்யதம் | வெடி
 ரணும் ஸோஸாடி ஸூகூா தீயெசு சிஹதரொ || கஅச || சூஷ
 காம் வுஷ்கஹாவி வெஹ நகூா சிஹஸூரடி | வெடிார
 ணுயிநாயஸு யநம் யஸூாரயெவிஜா || கஅரு || ரள்ளெ
 வயுதெ ஸொஹம் வணூஹம் கொடிஜநஸம் | சுஜூநாடி
 வா ஜூநாசு வெடிாரணுஸூரஸு தம் || கஅசு || சுவஹு
 த்ய யநம் விப்ராம் கும்பாம் காணா ஹவநிவ | வெடிாரணுயி
 நாயஸு ஹ்ருஷணாடிவஹாரகம் || கஅஎ || கும்ஹ்வர்கா
 நரகெ வகிகூர் வுஹெஸ் ஹவக் | வெடிாரணுயிநாய
 ஸு க்ஷெத்ரீஹுவஹாரகம் || கஅஅ || வயுதெ நரகெ
 வொரொ யாவதாஹுதாரக்ய | ததொ நரகஸெஷண டரி
 டாரீ ப்ருஹவநிஹி || கஅகூ || தஸூநதொரயெஜீ வ்யம் வெடி

கூடவேதவநமும் வேதாரண்ணியேச்வரலிங்கமும் லயிக்கிறதில்லை. சிருஷ்டியினரம்பத்தில் பிரம்மாவுக்குச் சிருஷ்டிசக்தி வேதவநத் திலேர்ப்படுகின்றது. வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால் ஷண்முகர் தாரகனைச்செயித்தார். வேதவநேசனுடைய திரவியம், ஆபரணம், தான்னியம் முதலானதுகளை யறிந்தோ அரியாமலோ யெப்படியா வது அபகரிக்கின்றவர்கள் சந்திர சூரியர்களுள்ளவரை கும்பீபா கம் முதலான மகாநரகங்களை யனுபவித்துப் பிரகு மிகவும் தரித்

நாடுணுஸாரஸுதம் ! வெடியிநாயுணு நிவெவ்ய யது ஸாயு
ஜோபு ஸபுஹவொ ருநீசுரம் || ககூ || வனவம் துயீகாநந
வெவ்வம் யஸுபுணொகி விபுரம் வந்தெதயவாநவி | ஸபாதி
ஸாயுஜோநநுலுஹுத் துயீவவொரணுவதிபு ஸாடாக் || ககூ ||

ஐதி ஸ்ரீஸு ஹகெவதபுகெ வெவாரணுரோஹாதே

ஸாலிஹொதுவரிதனாபி ப்ரயரோஜ்யாயம் ||

ஐதெகொநநவதிதரோஜ்யாயம் ||

கயநவதிதரோஜ்யாயம் ||

நாரொடாஸாரயி: வடுவடும் கவிஸெநாஸதிதம் ! ப்ரா
யாஹுஜாம் ஸஜோஜிஸு ஸீதாயிமஜ்வாஹுபா || க || ரெஹஜும்மிரிசா
ஸாடி ஸஸெநாஸஹுவெஸபக் | வனதவ்லிஹெவ காடுதம்

திரர்களாகவும் கூன் குருகௌகளாகவும் ஜெனிப்பார்கன். ஆகை
யால் வேதவநேசனைப் பக்தியுடன் தெரிசித்துச் சிவதிரவியத்தை
மனதினால் கூடவிரும்பாதவர்கள் சற்கதியை யடைவார்களென்று
சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் எண்பத்தி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்
சாலிஹொத்திர சரித்திரம் முற்றிற்று.

தோண் ணாருவது அத்தியாயம் .

சூதர் மறுபடியும் முனிவர்களைநோக்கி, முனிவர்களே ! இப்
பொழுது ஜகத்தைப் பரிபாலித்துவருகின்ற நாராயணர் தசரதரி
டத்திலிராமனாக அவதரித்து, ஜநகன் கன்னிகையான சீதாதேவி
யை விவாகஞ்செய்து, பிதிருவாக்கிய பரிபாலனத்திற்காக வனஞ்
சென்று இராவணனாலபகரிக்கப்பட்ட சீதையை யடையவேண்
டித்துக் கக்கிரீவனைச் சுகிருத்தாகச்செய்துகொண்டு தனது வாரா
சேனையை இலங்கைக்குக் கொண்டுபோதவேண்டி வருணனிடம்
பிரார்த்திக்க வருணனுந்தன் முதுகிலிணைகட்டச் சம்மதித்தான்.

நாவணாவரஜோ வல் || ௨ || விவீஷணொழுகும் ஹிக்ஷா டீ
 ராதாமம் ஸரோயயள | ராவவம் ஸரணம் ப்ராவ ஸரணம் ஸ
 ரணாபிபுதாழ || ௩ || வீவகார ஸராரொழிவிவீஷணொழிவா
 ம்து | ததொராஜிஸ்தொநாயா ஸரணாபிபுதாழ || ௪ ||
 ப்ராயபுயாரோஸ ராரோய ஸொழிவி ரோமபுதாழ || ௫ || வி
 வீஷணொழிவொ ராரி ஜிபம் வவநரிஸ்ப்ரவீக் || ௬ || ஹத்க்கதிவபெ
 டிரொ ப்ராயுதாழ டிபி ரவபுதாழ | வெடிாரண்ணிரிதி ப்ராயு
 தம் ஸாரநரிஸி ஹவி ப்ராயுதாழ || ௭ || ததூ மகா வயம்ஸவெபு
 நகா வெடிாடவீபதி | ஸாமரொ தக்ப்ரவாரொடிந ரிஹதா
 ஸெதாபவநாழ || ௮ || க்ரிஷ்ணாரொ டுதம் ராரி காயபுவி
 லிஸ்தொநாவெக | வெடிாரண்ணிராரவீஷணொ ப்ரவாரம் ஸவி
 யாஸிதி || ௯ || க்ரிஷ்ணார ராரொழிவி ததூகும் ப்ரவாரொ
 துதா || ௧௦ || ப்ராயுதாழ டிபி ததொ ராரொ வெடிாரணம் ஸரெதி
 தா || ௧௧ || ஸாகா ஸஜிபுபுதாழ || ௧௨ || ஸாரொ வெடிாதிபு
 கெ | ஸரெதிவ ததாராரி ஸரெதிவ ரிணிக்ஷிபுதாழ || ௧௩ || ஸா
 கா நகா வ டெவெஸம் வெடிாரண்ணிராரந்தா | க்ஷெதபுரா
 லுஹ ததீரொ வகார ரவாநாழ || ௧௪ || வெடிாரண்ணிராயிநா
 யுஹ ஸெவிதாழ ததநாழ | க்ருயம் ப்ரவாரிஸக வுணம்
 ஸாந்ரிவாரிஷணொபுதாழ || ௧௫ || ப்ரணரி டிணவக வுரிள
 ஸொதாழ ஸாரிவகூரெ | ஸ்ராரி— நரிஸெ டெவெவெ

அத்தருணத்திலிலங்கேசனுடைய தம்பியான விபீஷணன் தன்
 னுடைய நீதிவசனத்தைக்கேளாமல் தன்னை திக்காரஞ்செய்த
 தமயனைத்தள்ளிவிட்டு ராகவனைச் சரணமடைய ராகவனுமங்கீ
 கரித்துச் சேதுபந்தஞ்செய்யும்பொருட்டு மந்திராலோசனை செய்
 யும்பொழுது விபீஷணன் ராகவனை நோக்கி, இராகவா! இதற்
 குக்கிழக்கில் வேதாரண்ணியமென்றொரு திவ்விய ஸ்தலமிருக்
 கின்றது. நாமவிடஞ்சென்று வேதவநேசனைத்தெரிசித் தனுக்கிர
 கம்பெற்றுப்பிரகு சேதுவைக் கட்டுவோமென்று சொல்லவுடனே
 ராகவன் வேதவநம் வந்து வேததீர்த்தத்திலும் மணிகர்ணிஷ்டியி
 லும் ஸ்நானஞ்செய்து க்ஷேத்திரச்சிராத்தம்பண்ணிச் சன்னிதா
 னத்தையடைந்து நமஸ்கரித்தஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஹே தேவ

வெடாரணயாநாபக || ௧௩ || நடுஸெஸவ-ஜன-நாஹு
 கிடுகிவயபு || நடுஸெ வெடவெடாநெரவ-நீயலிஜாத
 நெடு || ௧௪ || நடுஸெ விஸநாயாய நடுஸெ விஸயொநயெ | ந
 டுஸெ நீயகணாய நடுஸெகூதிவாஸஸெ || ௧௫ || நடுஸெவஜ
 ர-டுவாய நடுஸெ ஹநார-டுவினெ | நடுஸெவொர-டுவா
 வாய நடுஸெ ஹாதர-டுவினெ || ௧௬ || நடுஸெ ஹ-டுர-டு
 வாய நடுஸெ வாயார-டுவினெ | நடுஸெ ஜவர-டுவாய நடு
 ஸெ வஹிர-டுவினெ || ௧௭ || நடுஸெ ஜீவர-டுவாய நடுஸிநா
 து-ஸெவினெ | ரகூரகூ ரஹாடெவ கூரீஸு கரூணாயபக ||
 ஹகதிதிதஸரீலீந ஸ்ரஹவிஷ-ஸரிவாதக | ஹதிஸு-தொரீஹா
 டெவ ஸூர்-ஸொ வுஷஸஸஸஸிதம் || ௧௮ || பூரூராலீஸஸுபம்
 ஜீவூர ஹிஸாடஸ விவாஸபத | பூவநூ-பூவ மஹீரம் ரா
 ரீ-பாஸரயிம் ததம் || ௧௯ || ஸூர-ஸூர-வரம் வுணீஷஸு-தெய
 தெ ரீநலிவத-தெ | பூ-தொஸு-நெந ஸொ-தெ-ண தவா
 ஹம் ரவ-நந-ந || ௨௦ || ஸூ-ரெ-நெவ-ஸூ-ஸூ-ரா-ரொ-வா
 கூரீயாஸ-லீக | ராரீ-ஜஹார ஹாய-டாம் ஹெ-ஸொ டூ-ரா-
 தா ராவ-நெராரீ || ௨௧ || லீ-தாரீவா-பூம் தம் ஹகூர டெ-ஹு
 நு-ஜூரம் ரீ-ஹஸூர | ஹெ-தூ-பூ-தி-டு-தொ டெ-வம் பூ-
 வாவ ரவ-நந-ந || ௨௨ || சுவி-ரா-டூ-வணம் ஹகூரலீ-தாம்-பூ-
 ஸூ-லி ராவ-வ | ஹ-தூ-கூ-ஹ-வா-நீ-ஸ ஸூ-தெ-வா-நெ-ய்ய
 த || ௨௩ || வண-வம் ராரொ ஹ-நு-ஜூ-தொ ரீ-ஹா-டெ-வ-த-நெ-வ

தேவா ! வேதவேத்தியா ! வேதவநவாஸா ! விசவநாதா ! நீல
 கண்டா ! கிருத்திவாஸா ! அஷ்டமூர்த்தே ! அகிலாண்டநாயகா ;
 சச்சிதானந்தா ! சாம்ப ! சந்திரகலாதரா ! ரகூயும் ரகூயுமென்று
 பிரார்த்திக்கவப்பொழுது சகதிசனாவிர்ப்பவித்து ராகவா ! உன்
 னுடைய ஸ்துதியினால் சந்தோஷித்தேன் ; வேண்டுவதைக்கே
 ளென்று சொல்ல ராகவன் மறுபடியும் மகாதேவனைப்பணிந்து
 என்னய்யனே ! சங்கரா ! மகாபாதகியான லங்கேசன் சீதையை
 யபகரித்துக் கொண்டுபோய்விட்டான். ஹே கருணைக்கடலான
 தேவனே ! அந்த பாதகியைக்கொண்டு பத்தினியையடையும்படி
 யனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவீசனுமப்படியேப்பவிக்
 குமென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார். உடனே ராகவன் வான்

விஜாஃ । ஸெதும் சுதும் ஸுமெடிதம் விவாரகிரொததரி
 ॥ ௨௫ ॥ ஸுதீவாநீந ஸோஹுய ஸெவாவா ரவாநநதம் ।
 சுதசுதவ்யஸிஸாஹி ஸுமெடிஸெதும்பநதம் ॥ ௨௬ ॥ ஹ
 துக்காஃ கபயஃ ஸெவா ஸுதீவஸுமெவாஸுதா கெடுத
 வாரஹுதாஃ ஸெதம் யபாவதுஹாஸீவதம் ॥ ௨௭ ॥ துடுயெவா
 ஸீதி ராஜோஹி கவீநு ப்ராஹ ரஹாதிஃ । ப்ராஹத தத
 ஸெதம் ரிமாயெ வரணாயெ ॥ ௨௮ ॥ டுஸயொஜநவயபுது
 ரெகாஹெ ஸெதும்பநதம் । சுதம் வாநரஸுஹாஹெத வீபுவி
 ரோஹஸிராகுமெ ॥ ௨௯ ॥ டுமோநு கெவிசு ஸோஜஹும் வயபு
 ஹாஹெத தயா । காஹயமெடு ஸோஜஹுஸுரிவா வாநரஸு
 ஹாஃ ॥ ௩௦ ॥ நமெடிதெ வஸுஹுதததுஹீவீஸிராகு
 மஃ । ப்ரவ்யஸிஸலிஸுதாஹுஃ வெடிாரணியம் ஸிதைதம் ॥ ௩௧ ॥
 ஸுவவாராஹஸாஃ ராஸி ராஹபஹாஹமொவாநதம் ॥ ௩௨ ॥ ஹாஹ
 கிவ ஜநாஸுஹெத ஹுசுமஹபுஸுஹுஹிதாஃ ॥ ௩௩ ॥ வி
 ஹாஸுலிஹெ தத துஹிஸுஸிராகுமெ । வெடிாரணியதெ
 ஹுதாஹ துஹி துஹிதி ஹாஹதம் ॥ ௩௪ ॥ ததாஹு
 ரிஹாஹெவா ஹுஹாரெண நுஹாரயசு । ததா நிவஹுதெ
 துஹிஹு ரிஹுஹெ ஹுஸுவிஹுஹம் ॥ ௩௫ ॥ நிவதபுரோஹு
 ததா ராஜிஸெதம் வஹுஹ । ஹிஹம் ஸெதம் ஸிரோஹு
 ராஜிஹுஹுததிஹுஹிதம் ॥ ௩௬ ॥ விஹயாரிஸயபுதாஹு
 ஹாரணியபிஹம் ஹுஹா । ராஜிஹுஹுததிஹுஹிதம் ஹு
 ஹெஹுஹி ஹுஹுஹுஹம் ॥ ௩௭ ॥ ஹாதாஹ ஹுஹிதாஹ ஹு
 ஹுஹ ஸுதீஹெஹி ஸெஸெநிஹம் । ஹுஹாதபுஹிஹுயாரிஸ

ரசேனைகளாலணையக்கட்ட வப்பொழுது வானர்களால் போ
 டப்பட்ட மரங்களினாலும் மலைகளினாலும் சாகரம் பொங்கி வேத
 வந்ததை வளைய வப்பொழுது அங்குள்ள பிராணிகள் படுந்துய
 ரத்தைப்பார்த்து வேதவநேசன் ஹுங்காரஞ்செய்தார். உடனே
 சாகரம் நடுங்கிக்கொண்டு திரும்பிப்போய் சேதுதவயுடைத்து
 விட்டது. அப்பொழுது ராகவன் வெகுதூரங்கட்டினவணை
 யுடைந்துவிட்டதெயென்று மனம்வருந்தி வேதவநேசனைத்தியர்
 னித்தார். அதைக்கண்டு லக்ஷ்மணன் முகம்வாட வானராதிபன்

தொழியாரென நெதலா || ௩௭ || சுயம் அஃகம் மரிஷ்யாபிஃ ஹ
 நிஷ்யாபிஃ ராவணஸு | சுயம்வா அஃகெ வந்தா களஸய்யாந
 நவபிபுநா || ௩௮ || சுயம் வா ரிபி வெ ஹயா உபிபுத்யு
 வகாரிதா | ஸ்வம் விஷணம் ஸுபீயம் உபிபுத்யு தாவவி உம்
 விதள || ௩௯ || விஷணெனாவி யபிபுத்யு விஷணவெனாவி
 ஹவசு | த்யுக்ஷாஹ ரிபிஃ அஃகம் ராவணம் ஸரணம் மதம் || ௪௦ ||
 சுபுதஸெதுஸு ஹமொஹயசு கிம் காரிஷ்யாபி கா மதிஃ |
 ஸ்வதவிநநரெ டெவ ஸுபுதவாணிவபுஷபிஃ || ௪௧ || கம்
 வாகுரார ஹொஹ நநிபுத்யுவிததிஃ | ஹொஹாவிதஸ்
 வபுஷபிவாணிவபுஷபிஃ || ௪௨ || மஹாஹ கௌயபுத்யு
 ரிணயபிணிதம் | ஹொஹத்யுமநிபிபுத்யுதீஸதநாரவ்யுதம் |
 || ௪௩ || ஸொஷாபுஸொஷநாமொஹவிஹயபிணிதம் |
 ப்ராஹுராவீசு வாரஸுத்யு ராரிநாமுஹகாரியா || ௪௪ ||
 உவாஹ ரிஹாஹொ ராரி யபிபுத்யுதம் வரபு | ரிவிஷிபு
 ரிஹாஹ ஸெதுஹொஹ ராவவ || ௪௫ || நாவாகு ஸந்தித
 ஸெது ரத்யு கத்யு க்யபாஹவ | தலாஹத்யு கத்யு
 ஸெதுஹொஹ ரவபுத்யு || ௪௬ || ததொ ராரி ரிஹா
 தெஜா ரிஹாஹொ க்யுதாஹிஃ | ப்ராஹுத்யுதீநயர் வாவா ஸத்யு
 ரம் கரணாநியிபு || ௪௭ || கத்யு ஸெதுபிஹாஹ காயெபு
 ஹொஹய வரணாஹய | ஸெதுஹொஹ டெவ நிபிபு
 கம் ரிஹொஹ || ௪௮ || ஹதி ப்ராஹு வாரஸுஹம் ப்ரா
 வாவ ரவாநநத்யு | ஹதம் கதிவயெ உபுரெ நெரபுத்யு
 ஹிபி ராவவ || ௪௯ || ஸெதுஹொஹ காயெபு டெவநிபிபு
 தவததெ | வாராஹி ரிஹிஹொ நாரி டாநவொ ஹிவிபுத்யு ||
 || ௫௦ || வீயயாரிஸ யொகாஹிஹ ப்ராஹுதவரொஹிதம் | ஸ
 வபுஹொஹி டெவ ததொ ஹிவராக்யுர || ௫௧ || ரிஹிஹொ டா
 நவம் ஹொஹ உமபு ப்ராஹுஹயசு கதிதள | ததொ யு

வினாயகரென நெதலா || ௩௭ || சுயம் அஃகம் மரிஷ்யாபிஃ ஹ
 நிஷ்யாபிஃ ராவணஸு | சுயம்வா அஃகெ வந்தா களஸய்யாந
 நவபிபுநா || ௩௮ || சுயம் வா ரிபி வெ ஹயா உபிபுத்யு
 வகாரிதா | ஸ்வம் விஷணம் ஸுபீயம் உபிபுத்யு தாவவி உம்
 விதள || ௩௯ || விஷணெனாவி யபிபுத்யு விஷணவெனாவி
 ஹவசு | த்யுக்ஷாஹ ரிபிஃ அஃகம் ராவணம் ஸரணம் மதம் || ௪௦ ||
 சுபுதஸெதுஸு ஹமொஹயசு கிம் காரிஷ்யாபி கா மதிஃ |
 ஸ்வதவிநநரெ டெவ ஸுபுதவாணிவபுஷபிஃ || ௪௧ || கம்
 வாகுரார ஹொஹ நநிபுத்யுவிததிஃ | ஹொஹாவிதஸ்
 வபுஷபிவாணிவபுஷபிஃ || ௪௨ || மஹாஹ கௌயபுத்யு
 ரிணயபிணிதம் | ஹொஹத்யுமநிபிபுத்யுதீஸதநாரவ்யுதம் |
 || ௪௩ || ஸொஷாபுஸொஷநாமொஹவிஹயபிணிதம் |
 ப்ராஹுராவீசு வாரஸுத்யு ராரிநாமுஹகாரியா || ௪௪ ||
 உவாஹ ரிஹாஹொ ராரி யபிபுத்யுதம் வரபு | ரிவிஷிபு
 ரிஹாஹ ஸெதுஹொஹ ராவவ || ௪௫ || நாவாகு ஸந்தித
 ஸெது ரத்யு கத்யு க்யபாஹவ | தலாஹத்யு கத்யு
 ஸெதுஹொஹ ரவபுத்யு || ௪௬ || ததொ ராரி ரிஹா
 தெஜா ரிஹாஹொ க்யுதாஹிஃ | ப்ராஹுத்யுதீநயர் வாவா ஸத்யு
 ரம் கரணாநியிபு || ௪௭ || கத்யு ஸெதுபிஹாஹ காயெபு
 ஹொஹய வரணாஹய | ஸெதுஹொஹ டெவ நிபிபு
 கம் ரிஹொஹ || ௪௮ || ஹதி ப்ராஹு வாரஸுஹம் ப்ரா
 வாவ ரவாநநத்யு | ஹதம் கதிவயெ உபுரெ நெரபுத்யு
 ஹிபி ராவவ || ௪௯ || ஸெதுஹொஹ காயெபு டெவநிபிபு
 தவததெ | வாராஹி ரிஹிஹொ நாரி டாநவொ ஹிவிபுத்யு ||
 || ௫௦ || வீயயாரிஸ யொகாஹிஹ ப்ராஹுதவரொஹிதம் | ஸ
 வபுஹொஹி டெவ ததொ ஹிவராக்யுர || ௫௧ || ரிஹிஹொ டா
 நவம் ஹொஹ உமபு ப்ராஹுஹயசு கதிதள | ததொ யு

லும ஸரிஹவதுமேலும் ரொஹைஷ்டுண்பு || ௫௨ || உமபுடாடா
 வயொவெபுர ஸ்ரெகஸதவதுரபு | சுயவெ டாநவொ ஸ்
 தொ உமபுயா தாபிதொ ஸுஸபு || ௫௩ || டிஹிணவெபுர
 யெ ஸ்ரீரம் ப்ரஹ்ராவ க்ராராநிதஃ | யாவன ஸ்ரீயாவனீ த
 தெவெந ஸ்ரீராயக || ௫௪ || சுஹிநு டெஸெ த்ரூ டெவீ
 ஸ்ரீநாஜீ வுரஹுதபு | சுஹாயநஹாவண்ணம் டெவீவதந
 நாரிகு || ௫௫ || சுஹுஷ் தத்ர ஸெதம் சுஹாயரஹிதொ
 டயள | காரிஷுதிவ ஸாஹாயுஹேயிஸுவ ராவவ || ௫௬ ||
 வெடிாரணுப்ரஹ்ரெதஸ்துதெ ஸெதஸ்துதெ | சுஹி
 ஸ்ரீயெபு ஸடிாராஜீ ஸாநம் கூவபுனி யெ நராஃ || ௫௭ ||
 நதெஷாம் வுநராவுதிஃ கெஸாஸாஜாத ராவவ | கொடி
 நாஜி ஸ்ரீஹ்ர வுண்ணு வாவலிநாஸநெ || ௫௮ || ஹ்ர
 ஸ்ரீயெபுராவாராமெஷ வவபுணுபெபுடாடியெ தயா | ஸா
 நம் கூவபுனி யெ ஸ்த்யூ ஸாயுஜம் யானி தெ ஸ்ரீ || ௫௯ ||
 ஸ்ரீஹ்ரத்யூ ஸாராவாநம் ஸ்ரீயம் மாவபுநாமஜீ | தத்ர
 ஸ்ரீயுந்ர நஸுனி கொடிஸாநெந ராவவ || ௬௦ || சுதீயுவ
 ஜீதாஸெவ நித்யாநுஷாநவஜீதாஃ | ஹ்ரணஹ்ர
 ரதாஸாவி ஸ்ரீஹ்ரெஹ்ரத்யூ ஜீநாசு || ௬௧ || மாருஹ்ர
 வித்யுஹ்ர ஸ்ரீஹ்ரத்யுஹ்ர தயெவவ | ஸாரணாமதவா
 தீவ ஸ்ரீஹ்ரஸுஹ்வாதகம் || ௬௨ || யெ யெ வாதகிநஸுனி
 வ்யயிவ்யம் ஸஹுஜாநவாஃ | கொடிஸாநாஜிஹ்ரெஹ்ர
 நாசு கீத்யுநாடி || ௬௩ || சுஹ்ர கொடிள நரா யெதம் கெஷ
 த்ரூரஜம் ப்ரகூவபுதெ | தெஷாம் த்யுபுனி விதரொயா
 ஹ்ரஹ்ரதஸுஹ்ர || ௬௪ || டயவஷ்டுஸஹ்ரணி மஜாஸா
 நெந யசுஹ்ர | தசுஹ்ரம் ஸ்ரீவாஸாதி கொடிஸாநாநஸு
 ஸயஃ || ௬௫ || சுஹ்ரெயாஜிவிபுஹ்ரெஹ்ர யசுஹ்ரம் ஹ்ரதெ
 நராஃ | தசுஹ்ரம் கொடிமுனிதம் கொடிஸாநாசு ஸ்ரீஸு
 தெ || ௬௬ || வனவஹ்ர ஸ்ரீஹ்ரந ஸ்ரீஹ்ரவாஸாயீயத |

யினால் நிர்மமாணஞ்செய்யப்பட்ட தேவீபட்டணத்திலுணை
 டக்கடவாயென்றுத்திரவளித்துவிட்டு மறைந்தார். ராகவனுமப்

வினா— வனதஹிசுக்வா ராவவஸெதுவந் க்ருக்வா ஹக்வா
 ராவணம் ஸாநுஸந் || ௬௭ || ஹஸு வீதாஹ்ராவாஜோ
 விஷிசெதா வெஹாரணம் ஸெவிதாஹ்ராவ ஹநிதாஹ் || தத்
 ஸாக்வா வீரஹத்யாபுஸாஹெஜ் ராஹி விஜம் ராஜநாயாஹி
 யாந் || ௬௮ || வெஹாரணாயீஸாஹி ஹக்வா ஹிஸாஹி
 வெ ஸூபயாஹி ஸீரம் || நாநாஸஸுவி ஹிவ்ரெஹாவ
 ஹம் ராஜஸுக்ர ராஜஹிஸாஹி || ௬௯ || வெஹாரணாயீ
 வஸிஹி மூஹிஹி தத், மெஹாஹி ஸூபயாஹி ஸிவ்ராவ்
 கஸிஹி மூஹி ராஜஸுஹி ஸாஹி மொஹி கஸிஹி
 நுவிதஹி || ௭௦ || வெஹாரணாயீஸாஹி ஹிஸாஹி
 ஸாஹிஹி வெ ஸூபயாஹி ஹிவ்ராவ || ௭௧ ||

ஹி ஸீஸு ஹஹெஹெதத் வெஹாரணாயீஸாஹி

ஸெதுவந்நாஹி திதீயொஹி ||

ஹி நவதிததொழாயம் ||

படியே சேதுபந்தஞ்செய்து சத்துருவைப் புத்திரமித்திராதிகளு
 டன் வதஞ்செய்து தனது பிராணநாயகியான பத்தினியை
 டைந்து சாகேதஞ்சென்று முடிசூட்டிக்கொண்டு மறுபடி வேத
 வநம்வந்து லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வீரகத்தியில்நின்றும் விடு
 பட்டு வொருவக்கிரகாரத்தை மறையோர்களுக்குத்தானஞ்செய்
 தார். முனிவர்களே ! மாதாவை மருவி மத்தியத்தைப்பாநஞ்
 செய்த மறையோருருவனிந்தமறைக்காட்டில் முக்தியையடைந்
 தானென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூராவதத்தியாயம்

சேதுபந்தம் முற்றிற்று.

சுயேகநவதிதஜோஜ்யாயம் ||

ஷ்டயம்— வ்யாஸஸிஷ்ட ஜோப்யாஜி ஸந்த தக்ஷாயம்
 கொவிடி | ராஜோஷாஸாயிஸீபோங் வீரஹத்யாப்யஸீநயெ || ௧ ||
 வெஷாஸுணெ ஸிவக்ஷெத்ரு வஸதாம் உத்திஷாயிநி | ப்ராபெ ஸம்
 ஸ்யாவயாபோஸ விஜ்வெதி க்ஷயொதித்ய || ௨ || வீரஹத்யா க்யபெ
 ஹதிஷ்யாஸிஷ்ட கபேணம் | ராஜேஸுரெ ஜோக்ஷெத்ரு ந
 நஷ்டா ஸா க்யம் வடி || ௩ || வெஷாஸுணெ விநாஸம் ஸா க்யம்
 ப்ராப்ய ஜோபெதெ | ஷ்வம் நஸ்தீஜ்யாநாதாம் விஸுராஅஸ்தம் ஜெ
 ஹஸி || ௪ || ஸ்ரீஸந்தம்— ஸாயம் 'வ்யஷ்டம் ஜோப்யாஜி
 யுஷாவிஜ்ஜமதொஹித்ய | ஸுணம் ஜெஷ்யஸிஷ்ட ராயாய
 ஸபோநஸ்ய || ௫ || ராஜோஷாஸாயி: வந்திஷ்டம் ஹக்ஷா ராவணஜெ
 ஹவெ | கும்ஹக்ஷம் ஜோகாய ஜிஜ்ஜிஷ்ய ஜோபாநரிவந்தி ||
 || ௬ || ஸீதாஜிஜெபாஹ்ய ஜோபாய வரவீரஹா | க்ஷிஷிஷ்ய
 வ வஜாயாம் ராஜாநம் ஸவிஷ்டம் || ௭ || ராஜேஸுரெ ஜோ

தோண்ணாற்றி ஒன்றாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரைநோக்கித் தர்மசீலரான ராம
 னுக்கு வீரஹத்தி யெப்படியேர்ப்பட்டது? ராமேசுவரத்திலு
 யேன் நிவிருத்திக்கவில்லை? வேதவநத்திலெப்படி நிவிருத்தித்தது?
 இராமன் வேதவநத்தில் லிங்கப்பிரதிஷ்டையுங் கிராமப்பிரதிஷ்
 டையுஞ் செய்தவிதமெப்படியென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்
 றார்:— கேளுங்கள்; முனிவர்களே! ராகவனால் வானரசேனையைக்
 கொண்டொரே பகலில் பத்துயோசனதூரங்கட்டப்பட்டு மறுப
 டியுடைந்ததாய் மீசனனுக்கிரகத்தால் பஞ்சமகாபாத்திகளையும்,
 புருணஹத்தி முதலான கொடியபாபங்களைச் செய்தவர்களையும்,
 குருத்தரோஹி பிதிருத்தரோஹி மாதிருத்தரோஹி மித்திரத்
 தரோஹி முதலானவர்களையுங்கூட வொரேஸ்னானத்தால்பரிசுத்
 தஞ்செய்கிறதாயும் பதினாயிரம் வருஷங் கங்காஸ்னானத்தாலுண்
 டானபலனை யொருஸ்னானத்தா லளிக்கின்றதாயுமிருக்கின்ற ராம
 சேதுவின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்:— இராவணனைக்

நெஞ்செத் ஸெதுஜெயரவகுஹம் : வனகம்விஜம் ப்ருதிஷ்டா
 வு) ப்ருஹஹத்யாபுஸாநயெ || ௮ || ராகுஷெஸெ: கவிவிஸா
 வி வுதொ டிதநவாயுமெயெ : வுஷகம்து ஸரோஹு)
 வீதாமகூணஸம்யுதம் || ௯ || ப்ருயாதுகாஜெஸாகெதம் ப்ருதி
 ராவவ நந்நம் : ஜெயெஸெதும் டிதஸாய கானிநாரீம் ஜெஜெ
 ஸாடி || ௧௦ || காஹ ஜெத்ருதி ப்ருஷ்டா ஸா ராவவெண ஜெஹாத்
 நா : சுவொவஜீ ஜெநாஜெந கம்பயநீவ ரொடிவீ || ௧௧ || மஜெஸ
 ரவயொதநா வீரஹத்யாஜஹஜெவிஹா : க்ஷாஜெஹம் க்ஷநம்மஹா
 ஜி மஹனம் ஸபுஸீம் ப்ருதி || ௧௨ || க்ஷாஜெஹம் நாஸயிஷ்டாஜி
 ஸாநுஜெ ஸகம்மம் தயா : தயெத்யுகெதா ரவாவதி ஸிந
 யாஜெஸ வெதஸா || ௧௩ || விவாயபுஸுவிரம் காலம் கதபுஷம்
 நிஸிகாய ஸம் : வனதஹாந்யபுஜெத்ரு ஸிவவிஜம் வரம் க்ஷ
 ஹடி || ௧௪ || ஸூவயிஷ்டெ ஜெஹகுதெபுஷிநிதி வுஷவிதெ
 ந்துவெ : தஸிங்காஹெதுவிஷ்டெ ஜா ராஜெஹாஸரீரவாக் ||
 || ௧௫ || ராஜெ ராஜெ ஜெஹாபுஜெ ஜாநகீரஜெண ப்ருஹா : நாத்ரு
 ப்ருதிஷ்டெதெ மஜெ வீரஹத்யா ப்ருஸாஜெதி || ௧௬ || கஜெஹாய
 நாஜெஸு ஸிவகெத்ருடிதிரதம் : வெஜாரணஜிதிபுஜாதம்
 ஸாநஜெவி ஜெஹதாடி || ௧௭ || த்ருயீபுணுதஜெ விஜி ஸூநாநா
 ஜெதஜெதாடி : மஜெபுதிஷ்டாம் தத்ரு க்ஷம் வீரஹத்யாபுஸா
 நயெ || ௧௮ || காரா ராஜெ ஜெஹாபாஹா நாத்ரு காயபுவிவா
 ரணா : க்ஷாஜெஜெநாகாஜீ ஹரதொ ஜாதபுஷதம் || ௧௯ || கா

கொன்று விபீஷணருக்கு முடிசூட்டித் தேவியை மீட்டிக்கொண்
 டிப் பிரம்மஹத்தியின் னிவிருத்தியின் பொருட்டுச் சேதுமத்தியி
 லொருலிங்கத்தை பிரதிஷ்டைசெய்து விட்டு வானரசேனையுடன்
 விமானாருடராய் புரப்படுந்தருணத்தில் பனைபோல் கறுத்துயர்ந்த
 வெருஸ்திரீயைக்கண்டு ராகவன் நீயாரென்றுகேட்க அந்தஸ்திரீ
 ராமா ! நான்வீரஹத்தி; உம்முடன் கூடவே வருவேனென்று
 சொல்ல ராகவன் மனம்வருந்தி மறுபடியு மொருலிங்கத்தைப் பிர
 திஷ்டை செய்ய யோசிக்கும்பொழுது ஆகாயத்திலொரு வாக்
 குண்டாயிற்று. அதென்னவென்றால்:— ராமா ! தாசரதே ! இந்த
 விடத்தில் லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்ததினால் வீரஹத்தி விலகாது.
 பரதனுமக்கினியை வளர்த்துக்கொண்டு சொன்னசமயத்தில் ரா

வெஷஹுதாஸம் ப்ராஜாநி வரித்யுக்ஷதிக்ஷெவாஸம் । சூ
 ஷெஷ்யவ்ருதொநித்யம் நநிமுரொஜே ஜடிவ்ருதீ ॥ ௨௦ ॥ தவாம
 சிவிஹம்பெந ஷெஹம் த்யுக்ஷத்யஸம்ஸயம் । ஸஜியொழவி ஹ
 சிக்ஷாநஸுஷுஸெதா ஹதம்ப்ருதி ॥ ௨௧ ॥ யஃ ப்ராராஜம்பகார
 ணெய்யாவரோநஸு தஸுஸெவ । தசிநாஸெந ஷுஃபம் தெ சி
 ஹஜாசி ஹிஷ்யதி ॥ ௨௨ ॥ சுதொயாஹி ஸ்நமரம் க்ஷிப்ருஜே
 வ ரவயுதே । சூதாசிஷெவநாஸு ஸக்யம் ஹதம் ப்ரீணயஸு
 வ ॥ ௨௩ ॥ பளரஜாநவஜாநி ஹுத்யாநி சிந்ரிணஸூரவி ஸெவ
 காநி । ஸஞஷ்டிரோநஸாநி க்ருக்யா வெடாரணும்ததொ வ்ருஜி ॥
 ॥ ௨௪ ॥ தத்யு ப்ருதிஷ்டிதெ விஹே வீரஹத்யா ப்ரஸாஜேதி ।
 தத்யு ப்ருதிஷ்டிதம் விஹே க்ஷயா பஸ்யுனி யெ நராஃ ॥ ௨௫ ॥
 நதெஷாம் ப்ரநராவுதிஃ கெகொஸாஜாதா ராவவ । ஸெ
 துஜெஷு க்ஷயா விஹே யஜிஷம் ஸூரவிதம் சிஹா ॥ ௨௬ ॥ ஷநத
 ஜஸுநஜம் ப்ரணும்தத்யு விஹே ஸூரவயொகநாஸு । ஹிஷ்யதி ந
 ஸெஷெஷுஸிவம் ஸபயயாஜேஹம் ॥ ௨௭ ॥ தத்யாவி வத்யு
 தெ ஸெதாஃ ப்ருவ்யுதொவரிதஸ்யா । சுதொ ராஜெஸு
 ராதஸு ந்யுநதா நெவ விஷ்யதெ ॥ ௨௮ ॥ தத்யு ப்ருதி
 ஷ்டிதெ விஹே வீரஹத்யா ப்ரஸாஜேதி । ஸநாஜாதா காரம்
 முரோ விப்ராணாம் வெஷவாஜிநாஸு ॥ ௨௯ ॥ வெடாரணெய்ய
 ரொ ராஜி ஸக்யம் தவ ஜாஸ்யதி । வெடாரணுயிநாயெந
 ப்ரெநிதொ ஹதநாயகம் ॥ ௩௦ ॥ சுஹம் ஹஜிநிபிநாஜி
 க்யாம் வஸ்து சிஹ சூமதம் । ஹத்யுக்ஷா விரராரோய ஸாஜவி
 வாமஸுரீரிணி ॥ ௩௧ ॥ ஷநதஜாகண்ட்யு யஜேத்யா வெடார
 ணுயிவம் ஹஜா । நஜெஷுத்யு யயள த்ருணம் ப்ரஷகெ

மன் வராதவிஷயத்தி லுயிரை விடுவோமென்று துணிவுடனிருக்
 கின்றான். ஆகையாலயோத்தி சென்று முடிசூட்டிக்கொண்டு
 பிறகு வேதவநம்வந்து லிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்யக்கடவாய்; அவி
 டத்தில் வீரஹத்தி விலகிவிடும். வேதவநேச னுமக்குச் சந்ததி
 யையளிப்பார்; சத்தியம்; சகதீசன் சரணத்திலாணை; இது சிவதக்
 கை; நானீசனாலனுப்பப்பட்ட பிரங்கிரிடி யென்றுசொல்லிவிட்டு
 முடிவை யடைய வுடனே ராகவ னயோத்தியை யடைந்து பரத

[illegible]

னையாதரித்துப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் பரிபாலித்து வருந்தருணத்தில் மறுபடியுமொரு நாள் ராத்திரி முன்கண்ட ஸ்திரீயைக்கண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு ராத்திரியைப்போக்கி உதயத்தில் நித்திய விதியை முடித்துவிட்டு வலிவீட்டரைக்கண்டு வணங்கி சகல சங்கதிகளையும் தெரிவிக்க வலிவீட்டரும் ராகவனை நோக்கி ராகவா! தேவதாரண்ணியம் சகல பாபங்களையும் நிவிருத்தி செய்து புத்தி முக்திகளையளிக்கும் மகா புண்ணியஸ்தம். ஆகையால் நீ சொன்னபடி செய்வது உத்தமமென்று

புரானிடுடி ஹயாத்ஷ கியதாம் க்யபா । ஹி ஸ்ரீ
 க்யா வஹஸ்ய ராவவஸ்ய வுரொஹிதம் ॥ ௪௪ ॥ தயா
 ஹிதி வஹ : புரஹ ஸ்ரீணயநு ரவநநநு । வு
 நரவ்யவாரம் வாக்யம் வஹிஷ்டம் புரஹராவவ்ய ॥ ௪௫ ॥ ரா
 வ்வெவதந்ஹாக்ஷத்ரம் வெடிாரணுஜம் விஜித்திஷ்டம் । ஸவ்யவா
 வபுரஸிநம் ஸவ்யபிடுவிவபிடுநு ॥ ௪௬ ॥ ஸுரதாம் வந்தாம்
 மநுஜிஹதாம் வுஜிதாமி । விஸதாம் ஸெவஜாநாநாம் நித்யம்
 வஸதாம் நுணாடி ॥ ௪௭ ॥ வுண்ணாரஸெ ரியதாத வாரிஷெ
 தாம் நஸக்யதெ । த்ரிஷுமொகெஷு ஹிஸுஷ்டா வுண்ண
 ஜோபுரயதாம்நுணாடி ॥ ௪௮ ॥ ஜிவஹிஷ்டொஹவஸுஷ்டொ
 வஷ்டம் ஹாதிக்ரு வெவ । ததொழவி டிக்ஷிணொஹொ வெ
 டிாரணுஜம் ததொழயிக்ஷ ॥ ௪௯ ॥ யத்ராஸெ ஹவாநு ஸாக்ஷா
 வெடிாரணுஜஸுரஸ்யம் । விநாழவ்யெவ தவிஜ்ஜாநம் ஜோக்ஷி
 ஹிதி யெநராமி ॥ ௫௦ ॥ தெ வஸஹு ஸிவகெஷெத்ரு வெடிார
 ணுஜம் விஜித்திஷ்டம் । வுஷ்டஹத்யாஜிவாவாநாம் புராயஸிதம் வி
 நாழவியெ ॥ ௫௧ ॥ ஸுத்யுக்ஷம் நாஸஜிஹிதி தெ வஸஹு த்ரு
 யீவநெ । ஜோகிஷ்டொஜோகிஷ்டம் யஜ்ஜாநக்யக்யா ஸமபிஜிஹவம் ॥
 ॥ ௫௨ ॥ சுக்ஷக்யா தீய்யபாத்ராம் ததொநுவி விஷ்வம் ।
 சுக்ஷக்யா நித்யகஜ்ஜாணி தக்ஷ்யெயாஜிநகாங்க்ஷிணம் ॥ ௫௩ ॥
 வஸநு ஸவெடுதெ ராமி வெடிாரணுஜம் ஸிவஸுஷெ । ஹிதி
 புரூக்ஷா வொ ராமி கெகெயீதநயம் ததம் ॥ ௫௪ ॥
 ராஜிஹாராய நிக்ஷிஷு ஸத்ருவெந ஸஜிநிதம் । ஸவீ
 தராக்ஷணொராமி வுரஸுத்யு வுரொயஸ்ய ॥ ௫௫ ॥ புத
 ஸெ ரயஜாரஹு வெடிாரணுஜம் புதி । தம் யானிநு
 யாதிஷ்ட ஸீரஹத்யா ஜீஜீஸா ॥ ௫௬ ॥ தயாநுஷுத்யா

சொல்ல; ராமன் பரதனைப் பட்டணத்தில் வைத்துவிட்டு வலி
 வுடர், சத்துருக்களர், ஜானகி முதலானவர்களுடன் வேதவனம்
 வந்தார். ஞானமில்லாமலே மோக்ஷத்தையும், யாகமில்லாமலே
 சுவர்க்கத்தையும், பிராயச்சித்த மில்லாமலே பாபநிவிருத்தியை
 யுங் கொடுக்கும் வேதவனம் வந்தவுடன் ராகவனைத் துடர்ந்து
 வந்த ஷீரகத்தியானது மேகம்பொல் கர்ச்சிக்க வுடனே அந்த

நொயம் ராவவஸ்துதிகாநநடி | சுதிந்ஷணரடுவிண்பா
 கொஸஞ்ஞா பூவ நிபுமடி || ௫௭ || வெஜாரணம் பூவி
 வெடிதம் ராவவெ ஸாதிக்கவிதா | வீரஹத்யா பூஜிபாந
 ஸ்ஷயனீவ ரொடிவீ || ௫௮ || சுதிந்ஷணநாடிம் தம் வெஜார
 ணெ விநாயகம் | பூத்யுதிஸி ஸஜெஹுத ப்ருளஷீ டிதிந்
 ஷணடி || ௫௯ || தஜாபூத்யுஜ்வொ ஹடுகூபா ராஜம் ஸஜெதம்
 யாவதீடி | வீரஹத்யாம் நிர்ஹ்யாய ஹஜாரெண நயவார
 யக || ௬௦ || தஸ்ய ஹஜாரஸ்தா ஸா நாவிஸதெடிக்காநநடி |
 தஜாபூஹதி விஷெஸொ வதடிதெ வாரணீஜெவம் || ௬௧ || ம
 ணநாயகஹஜாரநிரஸா தாம் நிர்ஹ்ய தம் | சுஸுளஷீஜா
 வவெஸொதெ விடுவெஸம் ஹதிவடுவடி || ௬௨ || ஸீராரஜம்
 — விஷெஸார நஜெஸெஸம் விஸவநடிபஜாம்பாஜ | சூஜாயா
 மெனெகஸம்வெடிஜெதடியெ மஜெஜெதடியெ || ௬௩ || ஸிவயொம்
 ஹியவாதுய ஹதாநாம் ஸஹஜாயிதெ | கவீநாம் கவயெ
 தஹம் ஜெஷாரஜாய தெ நஜெ || ௬௪ || ஹதி ஸூகூபா மணெ
 ஸம் தம்பூயடியாரிஸ ராவவம் | வீரஹத்யாஜிஜாம் ஸாஜிநிவ
 தடிய ஹஜாரடி || ௬௫ || தயாஜவித்யுஸுவீஜாஜம் விஷெஸொ
 ஹதவதம் | ஹவம்பூஹவம் விஷெஸம் யெ வெவெனெ திஜெ
 தஜாம் || ௬௬ || பூஹஹத்யாஜிவாவாநி தெஷாம் நஸுஞ்ஞஸம்
 ஸயடி | ஸவடிகாரடியடிவிபிஸுஜாடினெ ஜெகிஸ ஸாஸதீ || ௬௭ ||
 சுய ராரொ ஜெஹதெஜாஸம்பூபூ ஜெணிகணிடிக்காடி | ஸாகூபா
 ஸஜெவபடுவடும் வெடிதீயெடி தயெவவ || ௬௮ || வெஜா
 ரணெஸாரம் ஜெவம் விடுஷெஸாரஜெவவ | உஜாஹவெஷஜெவவ
 நகூபா ஹதிவாரஸாடி || ௬௯ || ஸஹநகூத்யுஸம்யகெனெ ஜெ

சப்தத்தைக் கேட்டு மேல்புரத்தில் கிழக்கு முகமாயிருந்த வீக்
 னேசன் மேற்கு முகம் நோக்கி ராமனைத்துடர்ந்து வரும் வீர
 கத்தியைப்பார்த்து ஹங்காரஞ்செய்ய; வீரகத்தி பயந்து ஸ்தம்
 பம்போல் நின்றுவிட்டது. அதைப் பார்த்து ராகுவன் மனம்
 கிழந்து வீக்கினேசனை வணங்கித் துதித்துவிட்டு மணிகர்ணிகை
 வேதநதி முதலான விடங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து சிராத்தம்
 கேஷத்திரபிண்டம் முதலானது கொடுத்து வேதவ்னேசனையும்
 வீணாவாதவிதூஷணியையும் புஜித்து ஸ்துதித்துச் சுபலக்கினத்

ஹகுதெபுவிதிதள தயா । வலிவெஹசெதந ரோமெபுண வெ
 டலிவெந வெ அஜாஃ ॥ ௭௦ ॥ டெவஸ்ய டகூதினெ ஹமெ வெ
 டாரணயாயிவஸ்யதா । விஜ்ஹஸ்யாவயாரோஸஹுகிபுஹு
 டுணாடி ॥ ௭௧ ॥ வீரஹத்யாவஸாந்யபு ராரோடாஸாயிஸ
 டா । ராஜிபுதிஷிதம் விம்மம் பெ ஸெவனெ அஜோதகாஃ ॥ ௭௨ ॥
 டதெஷாஃ வுநராஸ்யதி டோதாமபுஹெ கடாஹந । யாநி
 யாநிவ வாவாநி ஸ்ரஹஹத்யாஹிகாநிவ ॥ ௭௩ ॥ தாநி ஸவபு
 ணி நஸ்யுநி ராஜிநாயஸ்யடஸுநாசு । ஸெதளராரெண யஜ்
 ம் ஸ்ரஹஹத்யாவஸாந்யபெ ॥ ௭௪ ॥ ஸாவிதம் டஸுநாத
 து யதுணம் வஹதெ நரஃ । ராஜிபுதிஷிதஸ்யாஸ்ய விம்மஸ்ய
 புநுதிகாநதெ ॥ ௭௫ ॥ டஸுநாததவாஹநாதி நாதகாயபு
 விவாரணா । விம்மெஹெ வுதிஷாஸ்ய வீரஹத்யாவஸாந்
 பெ ॥ ௭௬ ॥ மூரேஹ டகூவா விஹெஹொ வெடாரணெ ஸிவ
 ஸுஹெ । ராரோ டாஸாயிவீபுரோஜமாஜி ஸுபாரஹுதி ॥ ௭௭ ॥
 ராஜிஸ்ய வீரஹத்யாஹி விம்மஸ்யாவநவெஹவாசு । விஸுஸ்ய
 ரபுஸாஹு நஷாஹகுதெடகாநதெ ॥ ௭௮ ॥ ஸகுதம்—
 வஹவஃக்யிதம்விபுர வீரஹத்யாவிஜோகூணடி । ராஜிஸ்யொ
 காராஜிஸ்ய வெடாரணெ விஜுதிஹெ ॥ ௭௯ ॥ யம் வஹிஜிஜ்யா
 யம் ஸுணயாஅ ஸரோஹிதம் । ஸ்ரஹஹத்யாஹிஃ வாவெ
 டுஹுதெ ஸநஸம்ஸயம் ॥ ௮௦ ॥

ஹதி ஸ்ரஹஹகெவதெ வெடாரணயோஹாதே

வீரஹத்யாவிஜோகூணம்நாஜி துதீயொஹ்யாயம் ॥

ஹதெகநவதிதொஹ்யாயம் ॥

தில் வேதவனேசலிங்கத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் ராமனாதனென்
 றொரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்து சகல பாபங்களையுந்
 துலைத்துவிட்டு ராமசந்திரபுரமென்றொரு கிராமத்தை நிர்மாணஞ்
 செய்து மறையோர்களுக்குத் தானஞ்செய்துவிட்டுத் தனது நக
 ரஞ் சென்று ராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.
 இதைக்கேட்டவர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் பிரம்மகத்தி
 முதலானது நிஷிருத்திக்குமென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.
 பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றியோறாவதத்தியாயம்

வீரகத்திமோசனம் முற்றிற்று.

சுய அநவதிதஜோஜ்யாயம் ||

பிஷயம்—ஸநுத வெடியுடதகவஜு வுராணாயுவி
 ஸாரடி! ஸ்யாஸஸிஷ்ய ஜீஹாபுஜை நுக்ஷா க்ஷநுவதம் க
 யாம் || க || த்யுவிநயுஜாயதெதஸூகம் க்ஷயவொஜுதவாயிநாடி
 சுதஸூநுநுஷோணாநாம் ஹயொஸுநுவி க்யாஸூஹாம் || உ ||
 அஜஸநுநொம் க்யஜீஹநு நாத்யஸுஜோஜிதிகுதிதம் | ஸுரா
 வானஹ மொஹதீர் ஸவயுனொ வஸ்துஜீஹயுவி || ஈ || ஜீஸு
 க்யஜீஸ்யாவீக் க்யம் ஸீதொ ஜீஹஸூரம் | ஸநுதம்—ஸா
 யு வுஷ்டம் ஹி யுஷ்டாவி வடக்யாஜீஹ ஜீஸுஷதம் || ச ||
 ஸுணுத நுஜியா ஸாக்யம் ஸஜாயாய ஜநஸு | ராஜேஜ
 வுரொ தஸிநு ஸுஜஹனொ வெடிவாரமம் || டு || ஜோகி
 ஸுராஸாணயுவாவாரவாரீணம் கஸிடிவாலிகம் | தஸு ஹாயு
 யஜீஸீவா வாகிவ்யுதவாராயணா || கூ || வஹநுவ தஸ்யாம்
 ஸஜாதம் வுதம் கஸிவிஜநுநம் | விதா தஸு ஸஜொக்ய
 ஜநுதாடிகம் தடா || எ || வகார ஜாதகம் தஸு ஜோகிஸு
 ஸயுராஸாரம் | ஸுபுராஸெஷொபஸ வஷெட ஜாதமாஜீ

தோண்ணாற்றி இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் செளநகாதிகள் சூதரை நோக்கிப் புராணமென்
 றபாற்கடலைப் புத்தியென்ற மத்தினால் கடைந்து புண்ணியகதை
 யென்ற வமிருதத்தைப் புனிதர்களுட்புகட்டும் புண்ணியனே!
 கள்ளைக்குடித்து கோவைக் கொன்று தாயைத் தழுவின வேதி
 யனுடைய விதேகமுத்தியின் வித மெவ்விதமென்று வினவச்சூ
 தமுனிவர் சொல்லுகின்றார்:— முனிவர்களே! முன் சொல்லப்
 பட்ட ராமசந்திரபுரத்திலதிபதிவிருதையான தர்மசீலை யென்றுந்
 தாரத்தோடு வேதவித்தான வேதியனோருவ னில்லறஞ்செலுத்தி
 வந்தான். அப்பொழுது தவனுக்கவளிடத்திலொரு புத்திரனுண்
 டாகச் சோதிஷத்தில் வல்லவானான வேதியனந்தக்குழந்தையின்
 ஜன்மலக்கினத்தை ஸ்புடஞ்சொந்து பார்த்து இவன் பதிரூர
 வது வயதில் கோகத்தி, மாதிருகமனஞ்செய்யப்போகிறுனென்ற

ஹவெபு^யவ^ய || அ || வாஸுத்யம் ஸுராம் மாஹ ஹரிஷி^{தி}
நஸம்ஸயம் | ஸனதலிவாய^ய விபு^யவ^ய தஹாகஸுஸவீ^ய
தம் || கூ || சுவிராநுரணம் பூவ காவாஸவஸம் மதம் | சுய
ஸம்ஸுத்ய விதரம் வு^யதூ வெ ஜாதகம் ததா || க0 ||
வினாக்ய ஸுஸமும்வாத^ய ஸோக^யஹஸி^யதம் | ரோத்யஸ
உதிநா^யஹி^ய பரிஹாரம் சுயம் ஹவெ^ய || கக || விவா^யயெ^ய
வம் லிஜஸு^யதம் சுத^யயும் நிஸிகாய ஸம் | யதி தி^யஷெ^யய^ய
தெவ ஸு^யதூ^யதெ^யத^ய கி^யஷெ^ய || கஉ || நெவா^யஹி^ய
வதூ^யரி ஹ^யவெ^யய^ய நவ^யவெ^யய^ய | தயா^ய ஹ^யஸா^யஹ^ய ஹ^ய
ம^யஷி^யதீ^யதி நி^யத^யதம் || கங || சு^யவா^யய ரோ^யஸா^யஹ^ய ஸா^யகூ^யவ
க^யவா^யயெ^ய | ஹ^யஷ^ய வ^யகூ^யநாய^யஹ^ய கூ^யஹ^யவா^யணம் ய^யய^ய
ததம் || கச || ஸா^யகூ^யவ த^யத^ய காவெ^யப^யய^ய கூ^யஹ^யஸா^யரி^யவெ^ய
வத | உ^யரோ^யஹ^யம் த^யயா^யந^யய^ய ஹ^யஜ^யய^யந^யமாத^யதம் || கரு ||
ஸா^யகூ^யவ த^யத^ய த^யதீ^யயெ^ய ஹ^யஷ^ய ஹ^யஜ^யய^யஹ^யஸா^யய^ய | நி^யஜ^ய
மா^யரி வு^யந^யஸா^யய^ய ம^யள^யநீ^யய^யஹ^யஹ^யவெ^ய க^ய || கம^யஹ^யஸா^ய
ரோ^யஸா^யஹ^ய வெ^யஹ^யஸா^யரி^யவெ^யவத | த^யதொ^ய ஹ^யஹ^யவா^யம் பூ^ய
வ^ய ஸா^யகூ^ய தீ^யயெ^ய ஹ^யத^யரெ^ய || கஎ || நி^யஜ^யமா^யரி வு^யந^யஸா^ய
ய^ய வி^யஹ^யஸா^யஹ^யஹ^யகூ^யபா | ஸா^யகூ^யவ ஸி^யவ^யம^யஜா^யயா^யம் ஹ^யஷ^ய ஸீ^ய
ரி^யவ^யநாய^யக^ய || கஅ || ஸு^யவ^யண^யய^யதீ^யத^யஹ^யஹ^யந^யத^யத^ய வ^யந^யஹி^ய
ஸா^யய^யகூ^யவ^யய^ய ஸ^யஹ^யவெ^யவி^யகூ^யய^யய^ய காவ^யஹ^யவா^யம் பூ^யதி^ய || கக ||
வி^யஷ^யஹ^யஹ^யகூ^யய^ய ஹ^யநாய^யஹ^யஹ^யஷ^ய வாரா^யண^யவீ^ய மதம் | ஸா^யகூ^யவ த^ய
தொ^யவெ^யஹி^யகூ^யரி^யகூ^யயா^யம் ம^யஜா^யவ^யமாயா^யஹ^ய த^யதொ^யநி^யஜ^ய || ௨௦ ||

நிந்து மனக்கவலையினால் மரித்தான். பிரகு குழந்தையானவன்
பிதாவின் இருத்தியத்தை முடித்துவிட்டுத் தன் சாதகத்தின்
பலத்தை யறிந்து மனம் வருந்தி இங்கிருந்தால் நாமிந்தப்பாபத்
திற்காளாகுவோமென்று நினைத்துத் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய
வேண்டித் திருவாரூர் வந்து கமலாலயத்தில் நீராடித் தியாகேச
னைத் தெரிசித்துவிட்டு சும்பகோணம், மத்தியார்ச்சனம், மாயு
ரம், வைத்தீசுவரம், ஸ்ரீகாழி, சிதம்பரம், காஞ்சி, காளஹஸ்தி,
காசி, பிரயாகை, கைய, ஜகன்னாதம், விருத்தாசலம் முதலான
விடங்களில் ஸ்நானம் தெரிசனம் சிராத்நம் முதலானது செய்து

விஸுஸாரம் ஸுணீவிநாயகஹ ஐஷ்டா ப்ரபாமாவிஹொ
 வஹிவப்ரபாமெவ ததஸூகா மயாம் ப்ரதி யபளததம் || ௨௧ ||
 தது ஸூகா வித்யுமணாநு ஸஹப்யு ஸ்ராஃகதேணா | க்ருத
 க்ருத்யம் ததாஃத்யாநம் நெநெ ஸ அஜிவஹுத்யுக் || ௨௨ || ஸநஃ
 க்ருணீமக்யாஃ ஸிவஸூநாந்யுநெகஸம் | ஜாதகம் தம் விஸு
 ஸார தீய்யுபாத்ராவராயணம் || ௨௩ || ஸநஃ வய்யுததஸுஸு
 ஐஸவ்ஷுடாணி வஹு | வ்யுதீயம் அஃஜிவஹுத்யாஃ ஸுமூரீ
 ஸு ஐஷ்டாபா || ௨௪ || ஐஸாராநாநிவ்யுத்யாஃ ஜமநாஃ
 ஹொமரீ | ஸூகோஃபள நஸுப்யு வாரஹொதரீஹ
 ராஃ || ௨௫ || சுத்யாநி ஸூநவய்யுடாணி நகா ஸூகா யயாஸ
 ய | ஸ்ரீஃஜிவஹு வ்யு ஸூகா தீய்யு ஹதரே ||
 || ௨௬ || வ்யுஹொஸுஸாரம் நகா கரீவாயயாயபள | ஸூகாவி
 லீக்யுத்யாயம் ஸுமூரீ அஜிவஹு || ௨௭ || ஸூஹொஹொஸு
 விஹொத்யாம் நிரமரீ கரீவாயபள | ததுவாஸுமதெ ஸு
 யெஃ ஸுஸூரீநாஸு வஸுஹொ || ௨௮ || விஹொத்யாஸு
 ஹு ம்யுஹொஹு க்யுயயாஃத்யுதம் | ஹொக்யு ஸூஹொ
 ஹொஹொத்யு நெகம் ம்யுஹொ யயள || ௨௯ || வியவாம் ஸூஹ
 ணீம் காஹிஃ ஹொக்யு ஹொத்யுபாவத | ஸூஹொ தத்யுதி
 ஸூஹொ க்யுடாநு தத்யுதிவ || ௩௦ || தயாஃதெந ஸுஸு
 ந ஹொஹொஸுஹொ அஜி | விவாஸாயாம் ஸூஹொய்யு
 வாரீயம் ஸூபாவத || ௩௧ || தெந ரஹொஹொஹொ க்யு

கொண்டு திரும்பினான். வயதும் பதினைந்து நிரைந்தது. சாதக
 பலனையும் மறந்தான். மறுபடி கமலாலயம் வந்து தன்னுடைய
 ஊரின் வரலாறை விசாரித்தான். அத்தருணத்திலந்த ராமசந்திர
 புரமானது க்ஷாமத்தால் குறைந்திருப்பதைக் கேட்டுப் பார்க்க
 வேண்டிச் சாயங்கால மவிடம் வந்து நித்தியவிதியை முடித்துப்
 பிணை யெடுத்துக்கொண்டொரு கிரகத்தில் வந்து பிணைன்னத்
 தை வைத்துக்கொண்டு புஜிக்கவேண்டுமென்று கேட்க; அந்த
 கிரகத்தி லொண்டியாய் வசிக்கின்ற வொரு விதவையானவள்
 அவனை யணைய வேண்டி யங்கிகரித்தாகாரஞ்செய்வித்துத்தாகத்
 தீர்க்குத் தண்ணீர் கேட்கும்போது இவன் தர்மசீலனாயிருக்கின்

டா ஸாழவ்யுவினயக் | யத்யுஸீதொஹ்யம் விபு: காஸீவாஸு
 டேஹவக் || ௩௨ || சுதம் வாஸுஸீகத்யும் டேஹ்யம் டாஸுஸுஸி ஸாம்
 வுத்யு | ஐதி நிஸித்யு டேஹ்யம் வாஸுஸித்யு தாம்ஸுஸுஸு || ௩௩ ||
 உதள விபுய ஸொழவ்யுதக் விவாஸுஸுஸுஸுவிவிதம் | வ
 ஸுஸு ஐத்யுதி யுஸுஸு டேஹ்யம் வாஸுஸுஸுஸுஸு || ௩௪ || டே
 டேஹ்யுதொ ஐத்யு விபுய மஹாஸுஸுஸுஸு | உத்யுஸுஸு
 ஸீவஸுஸு மாஸுஸுஸு ஸாழவ்யுஸுஸுஸுதா || ௩௫ || டேஹ்யம் விபுய
 ஸு ஐத்யுஸுஸு காமுடா ஸுஸுஸுஸு ததா | காஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு விஸுஸுஸு ஸா || ௩௬ || தத்யுஸுஸுஸு விஸு
 ஸு டேஹ்யுதொ விஸுஸுஸு | வுஸுஸுஸு ஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 உஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு || ௩௭ || வுஸுஸு தாம் ஐத்யுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு டேஹ்யுதொ || ௩௮ || வுஸுஸு ஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௩௯ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௦ || ஸுஸு
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௧ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௨ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௩ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௪ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௫ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௬ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௭ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௮ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௪௯ ||
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௫௦ ||

ரூன் நமக்கிணங்க மாட்டான்; இவனை வசஞ்செய்யவேண்டுமென்
 று மத்தியத்தைக் கொடுத்தான். அவனுமதைத்தாகத்தா லருந்தி
 மதிமயங்கி மதவெறி கொண்டு பக்கத்திலிருக்கு முலக்கையை
 யெடுத்தாக்கட்டியிருக்குங் காரும்பசுவைக்கொன்றுவிட்டு நிற்கும்
 பொழுது அவனை பலாத்காரமாய்த்தழுவி யணைத்து மனதினிஷ்
 டப்படியந்த விதவை ரமித்தான். பிரகு உதயகாலத்தில் பிரம்ம
 சாரியானவன் மயக்கந் தெளிந்து தான் செய்த துர்நடத்தைபை
 போசித்து யென்ன காரியஞ் செய்தோம்; இவன் யாரோ தெ
 ளிப்பில்லையே? என்று மனமிடிந்து விதவையை நோக்கி யம்மா?
 நீ யார்? உண்மையைச் சொல்லென்று கேட்க வப்பொழுதவன்
 நானிந்தவூரிலிருந்த மகாவித்வானுடைய பத்னி; யெனக்கொழு
 புத்திரனுண்டானான்; அவனுடைய ஜாதகத்தின் கெட்டபலத்
 தை யறிந்த வென்பதியானவர்மணவருத்தத்தால் வியாதிகொண்டு

ஜோகா வுதாஜேஜுஸு | ஐஜெஸா வரிதஜுஜெஸாநா
 ஜெயோ மதம் || ௪௨ || ஜெதெ ஹதயபுநாயாஜஹம் வுதெஜெ
 ஸாநாநம் மதெ | சுவஸுஜேஜுஸீம் ப்ராஸா வஸாஜேகாகிநீ தி
 ஹ || ௪௩ || ஸதாவஜுகா வஸநம் ப்ராஹணீவிரராஜஸா | த
 ஜாகணக்யவஸஸுஜா வஸநயம் கணக்யெயநம் || ௪௪ || ஸுரநு
 வித்யவஸஸாவி ஜாதரந நிஸிநாய தாழ் | சுஹொ ஜேதித்யவீ
 க்யுந்தக வத்யெவொஜு ஜுஸுதெ || ௪௫ || யிஜாஜேஜு ஜுஸுதா
 நம் யதொஜாதாஜவி ஸஜதம் | ஸுஸுராஜவி வீதா ஜுஷெந
 ஜயா மளரவி ஜாஸிதா || ௪௬ || சுஹொ ஜொஹஸு ஜொஹத்யு
 யதெதக க்யுதவாநஹம் | ஜொஹபாதகஜெதநெ ஜொஹநா
 க காரணம் || ௪௭ || ஸத தா வஸுஸாநுயு
 கணஜெஜம் கரொஜேஹம் | ஜீவிதம் நொதஜெஜஹம் வெ
 ப்ராணாஸுக்ஷாஜி ஸவயுஜா || ௪௮ || ஐதி வஸம் ஸஜாஜாய
 ஸிரகதயநவாஜுபா | கொபெந ஜொதாஜவிஷம் கணாஜு
 வுஜிநஜிஜம் || ௪௯ || ஸதஸுநுஜெரெ ஜெவொ வெஜாரணுவ

மரித்தார். பிரகு புத்திரனும் பத்தாவது வயதிலென்னை விட்டு
 விட்டுத் தேசாந்திரஞ் சென்றான். உடனே சூதாமமு மேற்பட்
 டது. காலங் கழிக்கு முபாயமில்லாமல் நானிந்த விருத்தியை
 யடைந்தேனென்று சொல்ல; உடனே பரமசுத்தனான பிரம்மசாரி
 அகோ! கெட்டதே காரியம்; பிதாவின் வாக்கியம் பலித்ததே;
 கள்ளைக்குடித்துக் கோவைக்கொன்று பெற்றதாயையும் புணர்ந்
 தோமே; சகல நரகமும் நமக்கே யேற்பட்டதே; இனி நமக்கேது
 கதி? மனமிடிந்ததே; அங்கம் பதறுகின்றதே; கண்ணைவிழிக்க லஜ்
 ஜையாயிருக்கின்றதே; யென்னசெய்வோம் இதை யாரிடஞ்சொல்
 வோம்? இதர்க்கோ பிறந்தோம்? இனி உயிருடனிருக்கக்கூடா
 தென்று கத்தியை யெடுத்துக்கழித்தில் வைத்துக்கொண்டு கரகா
 வென்றுபாதியறுக்குஞ்சமயத்தில் முனிவர்களே! கதியில்லாதவர்
 களுக்குங் கூடக் கதியை யளிக்குங் கருணைக் கடலாய் குருவின்
 மனைவியை மருவி மகாபாபங்கொண்டு மண்ணிலும் விண்ணிலு
 முள்ள மகரிஷிகளாலும் வானவர்களாலும் வெறுக்கப்பட்டு ம
 னமிடிந்து முகம் வாடி மேனி யிளைத்துக் கண்ணீர் சொரிந்து
 கை கால் பத்ரித் தனது பொற்பாதத்தில் பணிந்து தண்டம்

கிஷ்டபு | மதுஹீகா வபுரெகெந ஹஸெந வுஷஹஜ் || ௫ ||
 ரோரோ ஹிநீதி கயபநு ப்ராஹ்மராவீஜாமு தம் | ரோவிஷீடி அஜ
 ப்ரெஷு நரகாநாவீ தெ ஹபு || ௫ || வெடாரணுஸ்யெ
 யெஷா வாவநீ லீனிகணிபுகா | தது ஸாநம் காராஹ கம்
 வேதீயேய வாவநெ || ௫ || கொடூரம் வெடாரேதெ
 தீயேய தயா காரா லீஹாதே | ததொ நிஹதவாவஸு
 நிஷுதிஸெ ஹவிஷுதி || ௫ || ஷெவஸு வநம் ப்ராக்ஷா
 அஜஸநுநாரயாஸுலீக | நிஷுதிபே ஸனாதா ராதெயே
 காமதி வபு || ௫ || ததுகா வநநஸு வுநஷெயொ
 ஷுலாஷத | ஸாஷி தீயேயெ ஸாக்ஷா நிஷுதிம் ப்ரா
 ஹிதி ப்ரஹ் || ௫ || ஹதூகா ஹவாநு ஷெவஸுதெ
 வானாயீபத | ததம் ப்ரேதநாஸொயா ஸஹாதா அஜர்
 தஜ் || ௫ || வெடாரணு ஸோஸாடி ஸாப்ராபு லீனிக

போல் கிடக்கும் மதியைத் தலையில் தரித்துக் கொண்டு
 தன்னிடம் வந்திது தகாதென்று முறையிடும் மாலயன் முத
 லானவர்களை நோக்கி ஒரு வேதியன் விண்ணோர்கள் யாவருமா
 வான்? பிராமணர் பாதத்தாள் பாபத்தைப் பரிகரிக்கும்; தேவ
 ரில் மகாதேவன் பிராமணரென்றுரைக்கும் மாமறை யறிந்து
 வந்தென் மலரடி பணிந்த மதியை யென் காலடித்துளியே கார்த்
 தது; யானென் செய்வேன்? தேவர்களே! திகைக்க வேண்டாந்
 செல்லுங்கொன்று சொன்ன தேவதேவனாய், கோலாகலனென்ற
 கொடிய பாபிபைக்கூடக் கைலாசு கொடுத்துத் தன் கைலையிலி
 ருத்திக்கொண்ட காலகாலனாயிருக்கின்ற முக்கண்ணன் அந்தப்
 பூசரன் முன் தோன்றிக் கத்தியை யொரு கைய்யால் பிடித்துக்
 கொண்டு அடே பூசரா! சாஹஸஞ்செய்யாதே; பாரடாவென்னை;
 நான் மறைக்காட்டிலிருக்குமொருமறையோன்; உன் பாபத்தைக்
 துலைத்துனக்குப் பதவியை யளிக்கின்றேன்; நீ உன் தாயையும்
 மைத்துனக்கொண்டு வேதவந்திலிருக்கும் மணிகர்ணிகை முத
 லான மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்பக்கடவாயென்று சொல்
 லிவிட்டு மறைந்தார். உடனே வேதியன் புத்திர னிவர் வேத
 நாயகனென்று நிச்சயித்து மகாதேவன் மலரடிபைத் தியானித்து
 மனமகிழ்ந்து மாதாவை யழைத்துக்கொண்டு வேதவனம் வந்து
 மணிகர்ணிகை முதலான மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து சக

ஸ்டிகாழ் | தது ரோத்ரா ஸஹ ஸாக்ஷா வெததீயேத் ததெயே
வய || ௫௭ || வெதாரண்பதின் டெவம் ஸெவிதம் ஸஹரோ
த்யகம் | சூயம் ப்ரவீவெஸாயம் ஹதஸ்பநநிஷெவிதம் ||
|| ௫௮ || ப்ரணயே டணவடிநுளே துஷ்டாவ பரதேஸுரம் |
நதேஸு டெவதெவெஸ வெதாரணேஸுரபுஹா || ௫௯ ||
நதேரோ டெவாத்நு டெவாய டெவாடெவாய ஸநுலிநெ | தாவ
ஸாய டெவெஸாய த்யுரணாயிவாய தெ || ௬௦ || நதே வர
ஷணஹாய நதே வாவஹராய தெ | நதே வவடசுராஜேஜு
கநுக்ஷாவதெய நதே || ௬௧ || ஸவம் ஸாக்ஷா டெவாடெவா
தநுஷ்டா டெவாஜ்ஜி | சுத்ராதெரே தஜநநீ துஷ்டாவ
பரதேஸுரம் || ௬௨ || நதேரோ டெவி ஜமஜாதி ஸுஷிஸித
தகாபிணி | ஹஸ்யாதெ நதேஸுஹு ஸவடசுராக்ஷாயிதி ||
|| ௬௩ || நதே ப்ரக்யுதெதே ஹதாரெயே த்ரிணேத்ராயே
நதேரோ நதே | ஜெக்ஷாஸாயெ ஹதாரெயிணெ ஸவதா
யெ நதேரோநதே || ௬௪ || ஸவனாஹுரம் ஸுதள தது வாவட
தீவரதேஸுரம் | ஸுதள வவநுவதவிடபுர ஹதாநதே
திடநாஸநம் || ௬௫ || ஸஸஸாயுஜ்யோஹுதம் டெததம் வர
வடதீஸுரம் | ஸவனாக்ஷாநதேஹாத்ரோ டெவாவாதகிநா
வதி || ௬௬ || மதளஹி ததக்ஷாயுஜ்யம் டெவாஸுநஸு டெவ
ஹவாக் | டாநஹ யொமஹ வநாஹி யஜ்ஞம் ஹதி விரகிண
விநாஹி வாத் || ௬௭ || ஸாயுஜ்யேக்திம் வாருஷா மஹநே
த்யீவநாயிஸவியொகதாசு || ௬௮ ||

ஹதி ஸ்ரீஹ்ருஹகெவதெத் வெதாரணேரோஹாதே
ரோத்ரமதேநாஹிரோஹநநாதி வதெயேத்ரோஜ்யாயம் ||

ஹதி அநவதிதரோஜ்யாயம் ||

தீசனையும் வீணாவாதவிதாஷிணியையும் ஸ்துதித்து இருவர்களு
மீசனுடையவு மீசவரியினுடையவும் சாயுச்சியத்தை யடைந்தார்
களென்று சூதர் சொல்லி முடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி இரண்டாவது
அத்தியாயம் மாத்ருகமனமோசனம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

முனிவர்கள் மறுபடியுஞ் சூதமுனிவரை நோக்கிக் கைலை
பைக்காட்டிலு மீசனுக்கு தேவநத்தில் விசேஷ அபிமானமுண்
டாவதற்கென்ன காரணமென்று கேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்றார்.
முன்காலத்தில் நான் முகன் சிருஷ்டிசக்தியின் சித்தியின்பொருட்
டிக் கல்பத்தினுரம்பத்தில் தென்சமுத்திரக்கரையில் சகநீசனைக்
குறித்து வெருகாலந்தவஞ்செய்து மீசனுவிர்ப்பவிக்காதலால்வருத்
தமுற்று அக்கினியைவளர்த்து அதில் தன்தலைகளைக்கொய்து
ஹோமஞ்செய்தார். அப்பொழுதுபிரளயத்தில்மறைந்திருந்த வே
தவநேசலிங்கமானது அவர்கண்ணுக்குத்தோற்றவுடனே சதூர்மு
கனானவர் சந்தோஷத்தை யடைந்து தண்டம்போல் பணிந்து நேற்
சங்கரா ! சச்சிதானந்தா ! சிவப்பிரகாசா ! மகாதேவா ! மாயாதீதா !
காலகால ! கல்யாணமூர்த்தே ! தேவதேவா ! தயாலிந்தோ ! சகத்

ஸ்ரோதயாணந்ததயெ | நமஃ கயாணநியயெ நமோவஸ்தா
 கிதநாஸிமெ || கூ || ஸ்ரவ்யம் ப்ரவணம் சித்ரம் சாம் ரக்ஷதெ
 வக்யவாநியெ | ததொ விம்மாசு ஸமேகமாய ஸாம்வஸ்தாஜி
 ஸெவரம் || க௦ || ப்ராஹ மன்ரயா வாகா ஸ்ரஹாணம் வரதெ
 ஸரம் | வெஜாம்ப்ரவயகாமெ சாம் ஸ்ரஹந்ப்ரவிலிஸம்ப்ராரா ||
 || கக || தஸ்ப்ரதாயாவாதெ ஸ்ரவ்நிவெத நப்ரகாஸதெ
 ஸ்ரவ்நிசுதெ வெதெஷு விதெத வதாராநந || க௧ || வ
 ததெநதது சீதாநீம் தாந்நிதாநி தவாநவ | ப்ரபதஸு ம்
 ஹாணாஸு வெதாநஸுஷுபவாநகாந || க௨ || ததொப்
 ஹா ஸஜி ம்ராஹ ததாநவெதாஸு ஸம்வநா | வெதொவெதெ
 ஸதஸுஸ்யாப்யஸுரக் ஸ்ரவ்நிவாதாநீ || க௩ || ததொ ப்ர
 ஹா ப்ரவஹாதா ஸஜரம் ப்ரத்யவாத | ஸநிபாநம் கூ
 ருஷ் கவலிநகெதெ சிஹஸார || க௪ || ஸவப்ராணம்
 ப்ரகாராயம் விம்மாநிவீ தயாநியெ | ஒதித்யுக்ஷாத ம
 வாம் ஸவ்நிவி விதெ திரொஹிதம் || க௫ || ஸயம்வதெஹி த
 விதம் ஸப்ரகாஸம் நிரஜந் | வெதாரணஸ்யெ ஹாநி ஹ
 த்யாவி சேநிவாஸவாம் || க௬ || வித்யுதஸுதஸுதம் தஸு சீஹா
 வாதகநாஸந் | வனவம் ஸ்ரீதிரஹி திப்ரா வெதாப்யாம்
 சிஸநிநி || க௭ || ஸ்ரஹப்யத்யதஸுஸு கெவாஸாப்யா

தைச்சிருஷ்டிக்கும் வழிதெரியாத மூடனானவென்னை ரக்ஷியும்
 ரக்ஷியுமென்று பிரார்த்தித்தார். உடனே சுகதீசன்லிங்கத்தில்
 நின்றும் பராசக்தியோடாவிர்ப்பவித்து ஓசதுர்முகா! சிருஷ்டி
 யின்வழி வேதத்திலிருக்கின்றது; வேதங்கள் பிரளயத்திலென்னி
 டம் லயித்துவிட்டதுகள்; ஆகையால் வேதங்களை யுபதேசிக்கிறே
 னென்று உபதேசித்தார். உடனே நான்முகனுக்குச் சிருஷ்டிக்
 கும்வழி மனதில் தோன்றிவிட்டது; பிறகு கமலாசன லீசனைவ
 ணங்கிஹே சங்கரா! இப்படியே இவிடத்தில் பிரசன்னமாயிருந்
 துகொண்டு சகலசகத்திற்கு மனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று
 பிரார்த்திக்க வப்படியே யாகட்டுமென்று வரமளித்துவிட்டு லிங்
 கத்தில் மறைந்தார். பிரம்மாவுக்களித்த வரத்தினு லீசனுக்
 குக் கைலையக்காட்டிலும் மறைக்காட்டி லபிமானமேற்பட்ட

[illegible]

தென்று சொன்ன சூதரை நோக்கி ஓ முனிசிகாமணியே ! வேத வந்தத்திலீசன் திருக்கல்யாணகோலத்துட னிருப்பதர்க் கென்ன காரணமென்று முனிவர்கள் கேட்கச்சூதர் சொல்லுகின்றார்:- முன் காலத்தில் விர்தியனுக்கும் மேருவுக்கும் நான் பெரியவன் நான் பெரியவனென்று கலகமுண்டாகி அத்தருணத்தி லவ்விடம் வந்த நாரதரைக்கண்டு எங்களிர்வர்களில் யார் பெரியவனென்று கேட் டார்கள். அப்பொழுது நாரதர் விர்தியனைநோக்கி விர்தியா! மே ருவுக்குச்சமானமான பர்வதமேது? இதிலென்ன சந்தேகமென்று சொல்லவுடனே விர்தியன் கோபங்கொண்டு பாரும் நாரதரே! என் சாமர்த்தியத்தை யென்றுசொல்லித் தன்னுடைய சரீரத்தை விருத்திசெய்தான். சூரிய சந்திராளுடைய மார்க்கத்தை மறைத் தான். இராப்பகல் வியவகாரமற்று எங்குமொரே இருள் வந்து பூடிக்கொண்டது; நித்தியநைமித்திககர்மங்களில்லாமல் தேவர்கள்

ஹோமஸாவி நாவஸு | ததா ஸவஃ ஜமதிபுர விஜிரொ
 ணாவதம் ஹஸு || ௨௯ || ததஜ்ஜாடியொ ஹொ ஸு
 ணெ ததுஜ்ஜிவநு | ஸுஹாவி தெஸுரொ ஸாஃ
 விஷுரொகஃபாமசு || ௩௦ || விஜ்ஜாவி விஷுவெ ஸவஃ
 ஸொஹு ஸுரஸததாஃ | விஷுஸுஹு ஹகாநு ஹொநு ஸ
 தாடிய ஜமதிபுர || ௩௧ || கெஹாஸம் வவததமாலிவ
 தெதணிவெதிதமு | சுநகஸதஸாஹஸு ஸுமஜ்ஜெய
 ணிதமு || ௩௨ || சுஹஸததெயெவபுரெகெ விபுராஜிதததா
 தாடி | வுததுவநெகாநாஹு புரகாரவரிவாரிதமு || ௩௩ ||
 சுநகஸதஸாஹஸு விஜாநஸதஸஹு | வணுஸநநிஹு
 ஜாடி ஹுததஸுநிஷெவிதமு || ௩௪ || வயதவவததொ
 தும ஸுமாலிததவஹு | வீணாவெணுஜிஹு வ
 ஜெவொஷாவிவொஷிதமு || ௩௫ || கெஹாஸம் புரவி தெ
 ஹொ விஷுஸு ஹஃரொமதாஃ | வஹிபுரவி தாஸவெ
 துஷுஹு ஜமதிபுர || ௩௬ || ஸுவதஸாநு ஸொஹ

தேகமினேத்துச் சத்தியலோகஞ்சென்று சதூர்முகனிடம் முறை
 யிட்டார்கள். கமலாசனனும் காலவித்தியாசத்தை யோசித்து
 வானவர்களோடு கூட வைகுண்டஞ்சென்று மகாவிஷ்ணுவினிடம்
 விஞ்ஞாபித்தார்; கமலாஷ்ணுவ் கமலாசனன் முதலானவர்களைய
 மைத்துக்கொண்டு வெள்ளிமயமானவநேகங் கொடிமுடிகளோடு
 முப்பர்வதங்களோடும், அநேக புண்ணிய விருகங்களோடும், அ
 வைகளிலிருந்துகொண்டு சிவா! சங்கரா! சச்சிதானந்தா! நீலகண்
 டா! காலகாலா! வென்று காதிற்கின்பமாகக்கத்துகின்ற கிளிகளோ
 டும், சகதிசனுடைய லீலைகளை கானஞ்செய்யும் கின்னரிகளுடைய
 மிருதங்கத்துவனியைக் கேட்டு நர்த்தனஞ்செய்யும் மயில்களோ
 டும், வெள்ளிமயமானகிரகங்களோடும், மதில்களோடும், கோபுரங்
 களோடும், கூடிய போகவதிபட்டணத்தின் நடுவில் பிரகாசக்குமா
 லபத்தோடுங்கூடின கைலையை யடைந்து கோபுரவாசலில் நின்று
 கொண்டு ஒரேசுவரமாய் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய வப்பொழுது சுத்
 தஸ்பதிகம்போன்ற திருமேனியில் வெண்ணீர்பூசி ருத்திராக்ஷம்
 பூண்டு சடைதரித்து இடதுகாலை மண்டியிட்டு வலதுகையில் சுவர்
 ணபிலம்புகாங்கி மார்பில்விருஷப முத்திரைகட்டித்தயாராய்கார்த்

கூநநீ ஸங்குரகிங்குரம் | வெதுரதெந. பீஜுநா தாயபாரோவ
கொவிதம் || ௩௭ || தது வெடிாடிடொ டெவாஃ வயாயநவ
ராயணாஃ | வராபீஸகைஹிாநி வுஷ்டொ நவ்யொகயந ||
|| ௩௮ || டெவாந வயாயிதாந டுஷ்டா ஸ்ரஹவிஷ்டு ததஃ
வாஸு | நநீஸுரம் துஷ்டுவதஸுரெதெஃ கதிவ்யெஸ
யா || ௩௯ || ஸ்ரஹவிஷ்டு— நஸுரஸுநாநெயு ஸங்க
ரொஹிஷ்டொஹிதெ || ௪௦ || ஸெவாஹிதெ நஸுஸுஹி ஹ
தநாயாய தெ நஸி | வனவம் ஸுவதௌ நநீஸுஸாரோஸு
வ்வொஸு வீசு || ௪௧ || ஹெ ஸ்ரஹவிஷ்டு ரோஹெஷ்டு தது
ஷ்டெவாஸுதாரிஹ | ஸ்ரஹாரஃ வாவடீவாணிமுஹணொ
துககௌ துகீ || ௪௨ || பீஷிவிபீஷு யநஃ ஹெவவலிஷ்டாஹெஷு
வ்வவ்விஃ | காரெ வ்ராவெ யுவாஹாஹ ரோவ்ராவெ ததி
ஹாஸுதாஸு || ௪௩ || வனவரோஸுதாஸு தள நநீ ஸங்குரஹுஸ
ஸிஸுமக | ஸஹரொஹாஹநாயுதம் வாவடீய யாவித
தரா || ௪௪ || ஹிஸிவதம் ஸஸிஸு நிமபுதெ ஸிஸிஸு
ஹிஸிஸுஸாரமணெ ஸ்ரஹவிஷ்டு ஸஸிஸுதள || ௪௫ ||
ஹி நநீஸுரஸுதணு ஸஹராய நுஷ்டயசு | ஸுஹுதெ
தாம் ஸ்ரஹவிஷ்டு நநிஸுர ஸாரிள || ௪௬ || ஹத்யு
ஸிஸிஸுநிமபுத ஸஸிஸுதள ஸஸிஸுதள | ததஃ வ்ரவிஸு
ஹெவா ஸ்ரஹவிஷ்டுஸுரொமரோஃ || ௪௭ || ஸ்ரஹஸு ஸஸி
வந்தம் துஷ்டுவாஸு பீஷுஸுரஸு | டெவாஃ— நஸுரிவாய
ஸாஸாய த்ரிஸுதவாரயாரிணெ || ௪௮ || ஸவடீஷுய ஸுர
ணுய வரஹாயகிஷுஹாரிணெ | நநொ வெடிாதெவெடியா ஹி
நாதுய ஸிஸிஸுதெ || ௪௯ || டெவடெவாய டெவாய நநொவிஸு

திருக்கும் சைலாதி யானவர்பிலம்பினுலிந்திராதிதேவர்களை முதுகி
லோங்கியடித்தார். உடனே தேவர்கள் முதுகைத்தடவிக்கொண்
டு பின்திரும்பிப்பாராமல் விரண்டோட விஷ்ணுவும் பிரம்மனும்
நந்திகேசனைப் பலவாராய் ஸ்துதிந்து வந்தகாரியத்தைத் தெரிவித்
தார்கள். நந்திகேசனையத்தினுட் புருந்து சகதீசனைப் பணிந்து
தெரிவித்தனும்தபெற்று விஷ்ணுமுதலானவர்களை யழைத்துக்
கொண்டுபோய் ஈன்னிதானத்தில் சேர்த்தார். அவர்களுமீசனி

ஸ்ராயயம் | ஸ்வம் ஸுதஸுதஸ்ரம் ஹேடுவெ விஷுஷம்
 ரொமெனெஃ || ௧௦ || கும்பம் வஸுராஸவது உத்யொ
 உந்நெஹஸ்ரம் | ஸ்ரஹந் ஸவதுஜமெஹதொ விஷொ ஸ
 வதுஜீவெதெ || ௧௧ || கிராமநகாயம் வஸுவது ஸ்ரஸ்ருத
 தகூதம் | ஸ்வம்ஹேதொ ஹரெணாய வ்யாஜஹார ஹரிவதுஜீ
 || ௧௨ || சீவோவாஹி ஹஸெநநெஹேஹே வ்யாஜீவெஃ | விஷுஷம்—
 ஹவதுவாவம்ஸாநா சீஸாந் சீஸ்ரம் கயது || ௧௩ || கிஹ
 விஸ்யாதிவ்யெஹேதக வ்யீதம் ஹி ஜமதுயது | ததீவாவிநிவ்ய
 திஹ கவநுஃ கஃ கரிஷ்யதி || ௧௪ || உதிவிஜ்வாவிதஸ்ரம்
 ஸெஸ்ரவாதி ஸ்ரத்யவாஷத | சுமஸ்யூராமயாஸ்ரம் கம் தவொ
 வயஸநிதிது || ௧௫ || தயேதி ததவஸ்யூகவா ஸொமஸ்யூ
 ஸஹஸாந்நயக | சுமதம் தம் ஸரோவொக்ய வஹாவெ வ்யஷ
 ஹஜ் || ௧௬ || மதுஷகதிணெஹேஸ்ரம் கம் விஸ்யவவதுதவ்யீதது |
 நிமூஷ்ஹதம்விஸ்யம் வாதாஹம் ஸ்வாவயாவிராசு || ௧௭ ||
 ஷகதிணொஹிவயதுஹம் வ்யயிவீஹ ஸரீகாரம் | உத்யூக
 ஸுத தொமஸ்யூஸ்ரம் ஸ்ரத்யவாஷத || ௧௮ || சுமஸ்யூஃ—
 கயஸ்ரம்வாவெஷம் தெ நடிஷ்யாதி சீஹேஸ்ரம் | விஷ்வாதிஹொ
 ஸாஸ்யம் யததயம் கததுஸ்ரதஹே || ௧௯ || கும்ஹேஜெநெவ
 சீஸதஸு ஸ்வாவெஹம் யதிஜதுபிஸுதா | சீஸ்வாஹதவாமஸ்யூ
 கிஸீஸாஸ்யம் ஹிஷ்யதி || ௨௦ || விஸ்யஸ்ய நிமூஹே ஸகி ரொ
 வொ தெ ஹிஷ்யதி | ஷகதிணொஹிவயதுஹம் ஹிஸீஸாஸ்யம்
 க்யதஹவ் || ௨௧ || உவாவாவெஷம் யதிஸே ஷிஷ்யஸிதவொ
 யந | ஷிஷ்யிஷ்யாதி தம் வெஷம் வெஹாரணயஸ்யெ தவ || ௨௨ ||
 தொமஸ்யூஸ்ரஹஸெந விஸ்யூராக்யூகொவிதம் | ஸ்வாவா
 ராஸ வாதாஹம் யாவஸ்வாமநே சீஸிஃ || ௨௩ || தொவிஸ்யூ
 சீஸூக்ய ஷகதிணாஸா சீமாநுநிஃ | தாவதீ சீணவயதுஹம் ஸரீ
 ஹிதாவ ஸாக்ஷிதிஃ || ௨௪ || ஷகதிணொஹிவயதுஹம் தொ

டம் தங்கள் துயரத்தைப்பணிந்து தெரிவிக்கவுடனே சகதிசன்
 தசன்னிதானத்தில் பார்வதி விவாக விஷயமாகப் பேசிக்கொண்
 டிருந்த ஸப்தரிஷிகளை விவாக நிச்சயத்திற்காக ஹரிமவானிடம்
 னுப்பிவிட்டு அகஸ்தியரையனுப்பி வீந்தியன் முதலானவர்களைச்

சுய உதாந டு வதி தடு ரா ழ ஐ யா யம் ||

ஃஷயம்— வெஹாரணெ லி டு ஷெஸஸரோமநகாரணழ் |
 ேமநீழ் , சுயயாஸாகம் தஹுபுருஷாஹி ஹுயவீ || க ||
 ஸுருதம்— வுரார ஷெவாஸுரெ யுஷெ ஷெவா டாநவநிஜி
 தாம் | வயாயனொ ஷெஹாதா விஷுஹ ஸரணம் யயம் || 2 ||
 விஷுஹுஷெஹிதா ஷெவா ஸாகெதநமராயிவழ் | ேமஹு
 நம் ஷெஹாதாநம் யுஹாய ஸயோஹயநு || 3 || தயாழலிதி ஸ
 ராஜாழவி ராஜ்யரக்ஷாழுரோதஜ்ஜ | ஸாவயிக்ஷாழஸஸ்யுக்ஷ
 ரோருரொஹ ரயம் தகம் || 4 || மஜெஸு ரயஸம்மெவஸு வ
 திலிஸு ஸஸஸ்யுதம் | யுயுதம் ரஸுரெஸாகம் ஷெவ
 மெஸநுஷுதொ யயள || 5 || சுஸுரெஷு வுரீம் பூரவ
 ருரொய ஸஹமெஸநிகம் | நிஸாணஹிவிஸவா டிஸு
 ஸயெஹுயக || 6 || சுஸுர ஜஹுஷிரெ தது மஜாஸுரவி ப்ர
 ஷுஹிரெ | ஜமஜுமம் வ.திஸம்வாஸு ரயஸம்வாஸு வஸு
 மம் || 7 || ஸநதாநு ஸஸுநு ஸரோகணு டு டுஷுடாஹ வுர

தோண்ணாற்றிநான்காவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி வேதவநத்தில்
 விடங்கேசர் வந்த வரலாரென்ன வென்று வினவச் சூதர் சொல்
 லுகின்றார்:— முன் காலத்தில் தேவர்களசுரர்களா லடியுண்டு
 மகாவிஷ்ணுவைச் சரணமடைந்து மகாவிஷ்ணுவினுக்கையின
 லயோத்தியாதிபதியான முசுகுந்த சங்கிரவர்த்தியை யடைந்து
 சத்துருக்களைச் சிவ்விக்கும்படி யாகித்தார்கள். உடனே அரசு
 னப்படியே யாகட்டு மென்றங்கீகரித்துத் தனது ராச்சியத்தை
 புத்திரனிடமொப்பிவித்து விட்டுக் கவசம் பூண்டு கச்சைகட்டித்
 தோளி லம்புராத் தூணிகளை மாட்டிக் கையில் வீலை வகித்து
 வாயுவை வென்ற வாஜிகள் பூண்ட தேரிலேரி மண்டியிட்டு வில்
 லைவளைத்து நானேற்றிச் சிங்கம்போல் கர்ச்சித்து ரதகஜ தரக
 பதாதிகளான நால் வகை சேனை சூழ ரணபேரிகை யடித்துச்ச

நொயநடு | உதாரம்மவொவெதா ஞானவாஸாவி . நியு
யம் || ௮ || கலுநாமிநம் ஞானா ஞெவாஃ ப்ருத்யுயுஸ
ஞா | ஞெவாநாமிஸுநாணாஹ துமேலம் நொமிஹஷ்டுணம் ||
|| ௯ || சுநொந்ம் ஸங்குலம் யுமம் வஹுவிதிலயங்குலம் |
ஹதலிநுநொ ஞெவா கலுநொநாதிஹிஹிதாஃ || ௧௦ || ஹ
ஹிநாஸு தெ ஸவெது ஹிநாநி ப்ருவெஹிநொ | ஞெவநெஸ
ந்ம் ஞுதம் ஞுஷ்டா ஞுமுகுந்ம் ப்ருதாவவாநு || ௧௧ || ஞெ
த்யுநு ஹிநாந விஸிநெவ ஞுணுக்ருதகாஞுக் | வஹு
ஸுததது கெஷாஹி ஞுநாநு கரிநொவஹிநு || ௧௨ ||
ஸிநாஹி வாதயாஹி கெஷாஹி விஸிநெவஸிநெதம் |
ஹிநாஸு ஸஹிநொஹிநு ஸாஸாநொஹிநு ஹிநாஸு
|| ௧௩ || ஸஸாநுநு நயாஹி ஹிநா விஸிநெவஸுநொ
ப்ருதாநாநஸுநாஹி வுநெஸிநுஹிநா ஸம் || ௧௪ ||
வத்யு விஸிநெவஸுநொ நயநுஹிநாஹி | ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி வாயித்யு || ௧௫ || ஹிநா
ததா ஹிநா ஹிநாஹி மதநாயக்யு | ஹிநாஹி ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௧௬ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௧௭ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௧௮ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௧௯ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௦ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௧ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௨ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௩ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௪ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௫ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௬ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௭ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௮ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௨௯ || ஹிநா
ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி ஹிநாஹி || ௩௦ || ஹிநா

ங்கத்தைப்பம்பம்பம்பமென்று முழக்கிக் கொண்டு தானவர்களி
ருப்பிடம் வந்து போர் புரிந்து பலவித பாணங்களைப் பிரயோ
கித்து அசுரப்பண்ணைகளைக் கால் வேறு கை வேறு உடல் வே
றுகக் கண்டதுண்டம் பண்ணி நொடிப்பொழுதில் நாசஞ்செய்து
விட்டு ஜயசங்கத்தை முழக்கினான். அப்பொழுது தேவர்கள்
மிக்க மனமகிழ்சியுடன் முகஞ்ந்தனை யாலிங்கனம் செய்துகொண்
டு அமராவதியை யலங்கரித்துப் பட்டணப்பிரவேசஞ் செய்துவித்
துச் சுதர்மையில் ரத்தின சிங்காசனத்திலிருத்தி யாடையாபர
ணங்களாலலங்கரித்து வெருவிதமரியாதைகள் செய்தார்கள். பிர

முமொவாரதொரணாடி || கக || சோம்குநவதொடிவடா
 வாநீம் தாசிராவதீழ் | ததீஸ்குநஜஸனொஷாசு வாநீம்
 விஷுதவாநிஜாடி || உ௦ || தஸு ஹஸு ஸரோமஸு டெவெ
 டீம் ஸெந வாணிநா | புவெஸு ஸுமஸு ரஜீம்ஸுயா
 ரோஸ வவதம் || உ௧ || ததொநநஸளவுதம் ஸவததது
 மவஸம்பதம் | தீநாரெம் வாஸிஜாதெஸு வநெநஹி
 ரிவநெநம் || உ௨ || சுஸாஸெஸுமவெஸுஸாஸெ ஹிதூ
 ஸெ ரஜீம்ஸெநாவி | வாடெஸெடுவிகாஸிஸு ரோதீஸிஸு
 ஸொஸிதம் || உ௩ || ஸவததம்மவபுஷாஸெ ரொவ
 வஹுவிஸெடிமெம் | டீஸுயாரோஸ டெவெஸெ ரா
 ஜெ நநந சோததீ || உ௪ || நநநஸு து ரெஜு து டெவா
 மயடிஸுயசு | சோம்குநவ தநெஜு டெவம் ஸிம்ஹாஸ
 நஸிதம் || உ௫ || நாமாஹாஸஸம்பாசு நாமயஜெஸாவலீதி
 நம் | நீகணசோகாசு வஜாடிசுதஸெவாடி || உ௬ ||
 தீம் டீவடா நநெ டெவம் சோம்குநொ ரீஹாதிம் | வுன
 காக்கிதஸவடாமொ ஜாதஸாகெதவகுவிதிம் || உ௭ || டெவம்
 ரீஹிம் டீவெஸி டெவெடிம் ஸரீயாவத | டீவடா டெவஸு
 ஸளநயம் வுநீவாநாயாவத || உ௮ || டீாதம் ரீநஸி நெ
 ஹாஸஸெவெடிஸு தடாநவாம் | சுஸிநு டெவெ டீவெ
 வா ரெ டெவொஸள டீயதாம் ரீ || உ௯ || பூயாடிஸுயாரோஸ டெ

கமரர்கோன் முசுருந்தனை தனதரண்மனைக்கழைத்துக் கொண்டு
 போய் வெகுவித விசித்திரங்களைக் காண்பிவித்து ஜாதீசம்பக
 சாம்பேய புன்னாக லவங்க தக்கோலாங்கோல தாலஹிந்தாலதமா
 லகிருதமால குந்த திந்துக மந்தார பாரிஜாத பரஸ பாடல கபித்தா
 சுவத்த சந்தனசோக மாலதீ மல்லிகை முதலான புண்ணிய விரு
 க்கங்களடர்ந்த நந்தநவநத்தின்னடுவில் விளங்குகின்ற தேவால
 யத்தைத்தூரந்து காண்பிவித்தான். அப்பொழுது முசுருந்த
 னந்த ஆலயத்தில் ரத்தினபீடத்தி லமர்ந்திராமின்ற திவ்விய தே
 ஜோமயமான ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியைக்கண்டுதெரிசித்து தண்
 டம்போல் நமஸ்கரித்துப் பார்த்துப் பார்த்துப் பக்தியால் பரவச்
 சாகி மெய்சிலிர்த்து உடல்பூரித்து இந்திரனிடம் யாசிக்கக்குடிக்

வெஜும் சேயுசுந்: வுநம்வுநம்: | ஸ்ரோஹம் டாஸ்யாதி
 டெவெஸம் விடஜேஸம் நுபொததி || ௩௦ || உஜீயு தெந ஸா
 டுத கசு ப்ரவிவெஸ நிஜம் முஹ்ய: | உவாஸு ராஜராஜேஜும்
 வாலொஹகுஷணரீளகிடுகெம் || ௩௧ || ஸஸுரா விஸுகரிடாணம்
 ஸுஹீஹதபா ததனரெ | ஸுரணாநதாரம் ஸ்ரோஹி ஸுரோயாத
 ஸுதனிகு || ௩௨ || ஐஜுஸுரோமதம் வீக்ஷு ரஹ்ஸீதரிஹ
 ஷத | ஸனததிடங்கஸஜுஸம் கியதாம் விமுஹானாடி ||
 || ௩௩ || க்வ யெ துராஜா வி த ஸு ஷா உகாரா ப்ரகி
 ரானாடி | ஐஜுஸாம் ப்ரகிராம் தது ஸூவயாரோஸ வாயு
 யெ || ௩௪ || சுநுத் ஸூவயாரோஸ வடுவடாணு ப்ரகி
 ராம் ததா | ததொநுபவம் ஸோஹகுய நிஜுரெஜ்ரோஹ
 ஷத || ௩௫ || சூயபனா ப்ரவிஸு க்வ விடஜேஸம் ப்ரமுஹ
 வ | சுயொஜாம் ப்ரகி நியடாஹி ரோவிஹம்பொஹஸு வடுவ
 தெ || ௩௬ || ஐதூகெநாநுபதிஸீஸும் ப்ரகிரானா ரிஷு
 மாசு | வடுவடவசுவஹகொ நாஸு ஸரிஹகுதஸு டிஸு
 நாசு || ௩௭ || சூமதஜ் டெவராஜஸு ஸரீவம் நுபதிஜுமள |
 டெநஷாதம் வடுவடா ப்ரகிரா டெஸவவாநீயதாம் ரி|| ௩௮ ||
 சுயாநுரா சுவி வஹாயம் காரயிக்ஷா ஸுஹீவதி: | சூடுணே டி
 ஸுயாரோஸ ஹேடுகெகாம் நுபதெஸுதா || ௩௯ || நவீயகா
 ர நுபதிஸுரஸு வஹ திஜோததாரம் | நடுதநாம் ப்ரகிராஸு
 வடா ஸுதொடெவவதிஸுபடி || ௪௦ || நியாயாநுத் வடுவடா
 ணு ப்ரகிராம் வடுவடவஹுஹாடி | சூயயெ ஸூவயிடுகெநாம்
 வஸுராஜாந ரோஹபசு || ௪௧ || வஸுராஜந விடஜேஸம் ரித
 ணாஹுதவி முஹ்ய: | ஐதூகெநா சேயுசுந் ஸு விடஜேஸம்
 டிஸுபு ஸம் || ௪௨ || சுபடுவஹி டெவெஜு டெவொடிஷ்டீவா
 ரா ரியா | சுஸு ஸநுஸுநாடுநுஜு வுஹகாநி ஹவநிஹி ||
 || ௪௩ || ஸனநம் டிஸு ஹஜுநெ விடஜேஸம் ஸுஹீவதெ | ஸனவ

கச் சம்மதமில்லாததால் நானையாகட்டுமென்று சொல்லிவிட்டு விசு
 வகர்மாவை யழைத்து அதுபோலொரு விடங்கரை யுண்டுபுண்
 ணிக்காண்பிவிக்க முசுகுந்தனுக்கு முன்போல் மனமுருகாதபடி
 யா விதுவேறு; முன்னிருந்த மூர்த்தியைக் கொடுவென்று கேட்க

செஞ்சொவையாராதி நட்புவெண ஸ்ரீதரோஜ்யம் || சச || ஊஊ ஸ
வடிவிடங்காநிதெஸ்ஸராஜேஜிவஸ்திஃ | ராஜநவடிவிடங்காநி
ஸாவயகா ஹி ஹிவதெ || சரு || ஊத்யுசெஞ்சா ஜெவராஜே
ந ஹிந்ஜாதஸு ஹிவதிஃ | தாநி ஸவடிவிடங்காநி ராயோ
ரொவ்யுஹிவதிஃ || சசு || சூஸ்விடிஜெவஸுரெந்ருதொ
விதஸுஸுபுரீம் யயள | ஸெநாவரிவதொ ராஜா வநிவிஸு
வி ஸுஸுதம் || ச௭ || சுயொஜ்யம் ப்ராவு ராஜேஜ்யம் சுவி
தாயுமாவஸக | மதெகதிவயெ காரு சூமுகுந்ருஸுபா
திடகம் || சஅ || விடஜஸாவநாயுதம் வுண்ணுஸுமஜிவிதயக |
வாராஜெஸ்ஸவிநிஸி த்யு வுண்ணுமெ கரிவாயய || சசு ||
தத ஸுஸாவயாரிஸ விடஜுபுயுமேநுதம் | வெஜாரணு
ஸு ரோஹாத்யம் வரிஜ்ய நுபொதம் || ரு || அநீயநுவி
டஜெஸம் ஸாவயாரிஸ ததஸம் | ததீயம் ஸாவயாரிஸ கா
ராரொஹணஸுஜெகெ || ருக || ஸ்ரீஸுநாரநஜீஸுநெ வதம்
யுடிவி வெ அஜாஃ | விடஜம் ஸாவயாரிஸ ரொகாநாஜிவி
ஹெகவெ || ருஉ || சுந்யாநுவி விடஜாநி வுண்ணுஸுநெஷு
ஹிவதிஃ | சுநெஷு ஸாவயிகா ஸு க்யதக்யத்யிநுத ||
|| ருந || ஸவம் ஸுஸாவிதொ ராஜா விடஜெஸஸுபொயநாஃ
ஸுஸுவிதவிடஜெஷு ஸவெஷு ஸ நுபொதம் || ருச ||
வெஜாரணுவிடஜெஸம் ஹத்யா வெ ஸெவதெ சூஹம் | வந்
நம் வயம் விடஜெஸம் ஜெவெஜொவி திநெதிநெ || ருரு || வெ

மாறிமாறி யாறுவிடங்கர்வரை யுண்டுபண்ணிக்கொடுக்க முசுகுந்த
னுட்கொள்ளாததால் பெல்லா முர்த்திகளையுங் கொடுத்துத் திருப்
திசெய்து அனுப்பினான். முசுகுந்தனுமயோத்தியை யடைந்து
கொஞ்சகாலஞ்சென்றபிறகு விடங்கர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்ய
வேண்டிப் புராணத்தால் புண்ணிய ஸ்தலங்களையறிந்து கமலா
லயத்தில் முதல் விடங்கரையு மிரண்டாவது விடங்கரை வே
தவநத்திலும் மூன்றாவது விடங்கரை நாகப்பட்டணத்திலும் மற்
றவைகளை யிதுபோன்ற புண்ணியஸ்தலங்களிலும் பிரதிஷ்டை
செய்து வேதவநவைபவத்தா லங்கமர்ந்த விடங்கரை விசேஷமாய்
தெரிசித்துக்கொண்டு வந்தான். இத்திரனுமப்படியே தெரிசித்து

ஓ சூதமுனிவரே! அறிந்துசெய்த மகாபாபத்திற்கு நிவிருத்தி எளிதிலேற்படுமா? அப்படிக் கொடியபாபத்தைச்செய்தவனார்? அதென்ன பாபம்? அதெப்படித் திருமறைக்காட்டில் நிவிருத்தித்ததென்று கேட்ட சௌநகாதிகளை நோக்கிச் சூதர், முனிவர்களே! இது ரகசியம்; இது நாராயணனால் கேட்கப்பட்ட டிச்சகதிசனால் சொல்லப்பட்டது. அதெங்ஙனமெனில் சாகல்லியபூரவாசியான கோலாகலனென்கிற வொரு சூத்திரன் காமவெறிகொண்டு விடர்களுடன்கூடி வேசிகளைப்புணர்ந்து வெகு தனங்களை விரயஞ்செய்து சிலவுக்குத் தனமில்லாமல் திருடி யடியுண்டு

வய || கூ || வஸுவாக்யம் நஜமுஹ ஶேமவஸுநிதித் || ஹித்
 ரெஷாங் வுஜாநாம் ப்ராஜோநாம் நாஸ்யுணொயவ || கம் ||
 வித்ராஜிதம் வஹுஜ்யம் நாஸ்யாரோஸ வெ ததா | வார
 ஸீஸதஸம்யுக்தொ விடமொஷீபராயண || கக || வரதாரெ
 கூநிரத ஸுராராவாமெகததர || ஶோவாதகிஹிஸாஜம்
 த்யா ஸம்ஸமுகததர || கஉ || ஷவம் ஶுஜீமாமுநிரத ஸு
 ஶவதுஷஷாயஜி | சுநெககொபிஸம்வ்யாதம் நாஸ்யாரோஸ
 வெ யந || கங || ஸாஜிதெஷு விநஷெஷு வெத்ய
 கெஷு யநெஷு || ரோத்யகெஷு ஶுஷாதா யநவினா
 வராயண || கச || தவிந வுரெ ததா வஸா ஹயம்
 கத்யம் ஸஜித || ராத்ர ஶுஷெஷு வெ மக்யா ஹ
 யுஹ க்யதவாய || கரு || ஶுஜீவாரெஷு வெதொ வஜொ
 ரோவிதொ வஸுவிஸுதா | ததொ மத்யுநாராவா நாத
 ரம் மனூரெஷு || கசு || தவிவாதனம் ஶுஷா விதரண
 ஜவாநஸ || வஹுஜ்யதாஜொஷாஸ ஸாஸாவி வஸுஜீம
 தா || கஎ || தஸ்யாம் வுத்யயம் ஜாதம் வாவகஜீரதஸ்ய ||
 தபா ஸஹ விரம் ரெரெ வெடிாரணெ ஸஸுபித்ய || கஅ ||
 தத் || காமெந ஶேதா ததெத்ரவ ரீரணம் யய || யஜீராஜஸ
 தொவிபுர ஜீதம் தம் வுஷஷாயஜி || கக || சுநெதம் வெ
 ஶயாரோஸ ஹாநஸாநகிஹிஷணாந | தெ ஹா ஶீகேஜீ
 ரொ வஜ்யதாம் வஜ்யதா ய || உ || ஹதெயம் ஹாஷாரோண
 ஸம் வாரெஸெஷு மெஷ ததா | ஶுரஹ ஸாரெநதம்ஜீ
 கம் ஸஜிவதி || உக || ஷதவிநனாரெ ஶெவொ வெடிார

பந்துக்களால்காராகிரகத்தில்நின்றும் விடுபட்டுமவர்கள் வார்த்தை
 யைச் சட்டைசெய்யாமல் மத்தியபானம் முதலானது செய்து
 வேறு கதியில்லாமல் பெற்றதாயைப்பலாக்காரமாய் புணர்ந்தான்.
 அவனும் முன்செய்தபாபத்தா லவனுக்கணங்கியிருக்க வதற்கி
 னையூராகவிருந்த பிதாவையுங்கொன்று ஓரார லாரைவிட்டுத்
 துறத்தப்பட்டுக் காடுசேர்ந்து பெற்றவளிட மிரண்டு பிள்ளைகளை
 யும் பெற்றான். பிரகு பூர்வ புண்ணியத்தால் வேதவநம்வந்து
 வெகுதூரம் வசித்துக் கால்முடிவையடைந்த கோலாகலனைக்கால்
 துதர்கள் காலபாசத்தால் கட்டிக் கல்லிலும் முள்ளிலும் பிறப்

[illegible]

டிப் பிறட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோகும்பொழுது மாமறைப்பாற்
றும் மறைக்காட்டின் தாமதமன்னியில் தன்னிடம் வருத்தியாக

மமுடிவிலமர்ந்த பிரமத்தையாதரவோடே அவனுக்குபதேசித்து
ஞானிகளடையும் வீட்டைவித்தார். பிரகு யமனானவன் படர்க
ளாலறிந்து வேதவநம்வந்து சகதீசனைப்பணிந்து முத்திரையை
வைத்துவிட்டுக்கைகட்டி நிற்க விசனவனைநோக்கி யமா! உன்ன
திகாரத்திற்கு யாரென்ன விபரீதஞ்செய்தார்கள்? கோலாகலன்
ம்காபாபியானாலுமிந்த மரைக்காட்டில் மரித்தபடிபால் முக்திய
டைந்தான். அடே யமா! சிவகேசுத்திரமரணம் மகாபாபியை
ளையும்றுத்துப்பரமபதமனிக்கும். இனிமேல் கவனித்து அதிகா.

சுயஷணவதிததோஜ்யாயம் ||

—]0[—

ஃஷயம்— ஸஞத ஸஞத ஸீஹாபுஜை வுராணாண-
வ்வாஸம | ஸாஸுராநாமுஹீதஸ்ய ஞாநவஸ்ய ஸீஹாவெஹிகா
க்யவா நிமுஹாஜாதொ விஷுநா திஜமததெஃ | ஸதந
ஸுஜயாநாநாம் வஸுஜீஹுஸ்யஸெஷதஃ || ௨ || ஸ்ரீஸஞதம்—
ஜாதிலாஸஸதம் துஷொ ஸீஹாவிரிதி ஸுதம் | விரொஹ
ஸுதொ ஜீஜை ஞாநவெஜா ஸீஹாவம் || ௩ || ஸாஹுததவ
ந ஸொஜயம் ஞாநவொ வஸுமவிததம் | ஸெநாவரிவ்யுதொஜம
ஹஜொஜம் ஞெவவாஸீம் ஸுரொம் || ௪ || வுரீம் தாம் வீவ
யாஜீஸ விரொஹஸுதொ வஹி | ததீயாஜீகதோஸுயாம்
ஞெவா யுஜாய தியயுயம் || ௫ || ஞெவாநாஸுராணாஹி து
ஜீஜைம் ரொஜீஹுஷுணு | ஆஹுயாம் ஸஜீஹவ்யுநொநு ஜ
யகாஹுஜீணா || ௬ || யுயுயெ வுரூணெநாய கும்ஹாண
ஸு வுதாவவாந | யஜெந நாகஸெஸவ ஸாவரொணாஹகா
வதி || ௭ || வெரொஹநெந ஞெவெஜா யுயுயெ வஹவ்ய
சுஹா | ஸவஜீநெநுவி ஞெவாஸு ஞாநவாஸு வுரூஸு || ௮ ||

தோண்ணாற்றி ஆருவது அத்தியாயம்.

இவ்விதஞ்சொன்ன சூதரைநோக்கிச் செளநகாதிகள் ஓ சூத
முனிவரே ! ஈசனனுக்கிரகத்தினால் மூன்று லோகங்களையும் கைவ
சப்படுத்தி யரசசெலுத்திவந்த மகாபலிக்கு நாராயணனாலழிவுண்
டான வரலாறென்னவென்று கேட்கச்சூதர் சொல்லுகின்றார்:—
முனிவர்களே ! அந்த மூஞ்சோர் வேதவநேசனனுக்கிரகத்தால்
பூர்வ ஞானத்தோடுகூட ஹிரோசனனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்த
மகாபலியானவன் தன் பெலத்தின் கொழுப்பினால் சேனைகளைச்
சேர்த்துக்கொண்டு தேவலோகத்தையடைந்து அமராவதையை அ
டைக்கோட்டை செய்தான். அப்பொழுது வானவர்கள் வெளியில்
வந்து தானவர்களுடன் போர்புரிந்து கும்பாண்டனை வருணனும்,
நரசுரனை யமனும், சம்பரனைக் குபேரனும், மகாபலியை மகேந்

நீநெ ஸவ விசீயநு வலிரஸுரஸாம் மனெண் ॥ ௨௧ ॥ வெஜாரணு
 ஸவருமொகம் ஸமாமத்ய லீலா வலீ ॥ ௨௨ ॥ வெஜாரணு
 யிநாயஸு ஜீவாராயநமாதநொக ॥ விரொவநஸுதெநாய
 வீயீதா லெத்யுஸுதவம் ॥ ௨௩ ॥ ஹஜ்ஜண ஸவலிதாஸுவெ
 ஸுஹஜ்ஜண ததுஜீஜிபநு ॥ ஸுஹா தாநமிராநு ஸவபுநு ஸ
 மானீயாதிஹுவிதாநு ॥ ௨௪ ॥ வெஜாரணு ஸமாமத்ய துயீ
 காநநவாலிநெ ॥ விஜ்ஜாவயாஜாஸ தஜா லெவாநாம் வலிவீய
 நடு ॥ ௨௫ ॥ ஸுஹா— லெதெவ ஜமனாய வெஜாரணுயிநாய
 க ॥ க்ஷபுஸாஜெந ஹவநு விரொவநஸுதொ வலீ ॥ ௨௬ ॥
 யுமெ லெவமண ஜிகா ப்ராபு லெவபுரீம் ஸுஹா ॥
 ஹஜ்ஜண ஹவநெ ருஜெ ஸுயம் திஷுதி நிகுயம் ॥ ௨௭ ॥
 ஹிகா லெவபுரீம் லெவாநநுந ஹஜெநொர
 லீ ॥ ததீயாம் ஹவநெ ஸவபுரீம் நிகெயிதாமதாம் ॥ ௨௮ ॥
 மாம்வாரஸுத்ய ஹவநு த்ராஹி தாநுஸாரணாமதாநு ॥ ஹி
 விஜ்ஜாவிதஸொயம் ஸுஹணா வரஜெஸுரம் ॥ ௨௯ ॥ ஸஸார
 விஷும்குஷீஸும்தலிநவஸரெ லீஜாம் ॥ வனதக்ஷுத்யுஸா
 க்யஷுஃ க்ஷணாக்ஷுபுரஹுயுரீம் ॥ ௩௦ ॥ வெஜாரணுயி
 நாயஸு ஸவீவம் ப்ராபு ஸகாரட ॥ ஹவநு மாம் கிஜெயம் க்ஷ
 ஷுதவாநலி ஸஜர ॥ ௩௧ ॥ ஹஜ்ஜண யநயா காயம் தஜாஜ்ஜ
 வய யுஜெபெ ॥ ஹஜ்ஜண ஹவநுபுக்ஷு ஸஜரொவி
 ஷுஜெஸுலீக் ॥ ௩௨ ॥ ஜீவாமெ ஹரெ வுயுயம் ராத்ர வு
 ஜாம் வியாயஜெ ॥ ஜீவஜெக கவாபெந வடிததாரகெமதெ ॥
 ॥ ௩௩ ॥ ஸானம் ஜீவம் துஷுஃ கஸுஜீவாமெ ரெவஜீவயக் ॥ த

செலுத்திக்கொண்டு தேவதாசிகளோடு ரமித்து வந்தான். அப்ப
 டியிருக்குஞ்சமயத்தி லொருக்கா லமரர்களிந்திரனோடு கூடச் சத்
 தியலோகஞ்சென்று வேதியனிடம் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க வே
 தியனும் வானவர்களுடன் வேதவநம்வந்து வேதவநேசனைப்பணிந்
 துதானவனாவானவர்படுந் துயரத்தைத் தெரிவித்தார். உடனேவே
 தவநேசன் விஷ்ணுவை ஸ்மரிக்க விஷ்ணுவுமோடிவந்துசகதீசனைப்
 பணிந்து ஹே சகதீசா ! என்னை நினைத்த காரணமென்னவென்று
 வினவ வேதவநேசன் விஷ்ணுவைநோக்கி விஷ்ணு ! இந்தவேத
 வநத்தில் என்சன்னிதாலத்தி லனைப்போகிற தீபத்தைத் தூண்

ஞா தஸெஸா யிதா ததா தெதுதொக்யஸாதிதா ஹரெ || ௩௩ || வ
 துஷொ ரீபீஸாநெந விநொராவநஸுதொ வபிஃ | சுதஸெஸ
 தொக்யநாபஸுந் வாயதெ ௨ஜாஸிராங்ஹுஸா || ௩௪ || வுத்ரா
 வா ஸ்ராதநொவா௨வி யெ டெவதிஜஹிஸகாஃ | தெஷாரிவி
 ஹரெ காபெபா நிமஹஸாதிநா ததா || ௩௫ || ரீதாநுபாஸ
 தெ டெவாஸுதீயா நஸஹெ ததஃ | விநொராவநஸுதஸு
 தொ நிமஹஃ கியதாஃ ஹரெ || ௩௬ || சுதித்யாஃ காஸ்ய
 ஸு க்ஷா வுத்ருக்ஷா ப்ராபு கெஸவ | வுநுரயம்ஸுதவிபு
 யம் நிமஹாண வபிஃ ஹரெ || ௩௭ || ஸ்ரீஸுநதஃ — தயெ
 துக்ஷா ஸவ ஹரி ரதித்யாஃ ஸஜையத | ஸிவீ யஜெதாவ
 தீய யுதஃபகஸிவமஃ || ௩௮ || க்யஷாஜீநீஸொதூர்யொ வ
 ணீபுப்ராஹணவெஷயுக் | வனதஸிந்நரெ விபுரா விநொ
 வநஸுதொ வபி || ௩௯ || விஷொஃ பீதிசுரம் யஜெஃ சுததஃ
 ஸசிவக்யுரெ | ஸஜிவ ரீதெ யஜெவ யஜெஸாதாஃ ஹரி
 யபுயா || ௪௦ || யஜெஸாதாமதம் விஷொஃ ஜோக்யா ஜோநெந வ
 க்ஷாஷா | உதஸுரீபுநயஸுவெபு ப்ராஹாஜிவபுபாஸுதா ||
 || ௪௧ || ஸாக்ஷஸுதநொபுராஹ விநொராவநஸுதாஹஃ | நெ
 தெயு விஷொராயாதி மஃநா வணீபுவெஷயுக் || ௪௨ || யா
 விதாஃ திவதிஃ ஹிதிஃ வாஸாயுதம் க்யாஜிஹாயுநா | க்ய
 ஸெஸாஜிஷுதாபு ப்யபிவீஃ திதிஜெஸா || ௪௩ || உவபு
 வொ

பின் முஞ்சோரென்னனுக்கிரகத்தால் மகாபலியென்கிற பெய
 ரோடு மூன்றுலோகங்களுக்கு மதிபதியாயிருக்கின்றது. அப்படி
 யிருந்தாலுமிப்பொழுது தேவர்களை மிகவும் துயரப்படுத்துவ
 தால் சீக்கிரமவனைச் சிவநாமிக்கவேண்டுமென்றஞ்ஞைசெய்ய விஷ்
 ணுவ மீசாஞ்ஞையைச் சிரமேல்கொண்டு வாமனராக அவதரித்து
 வேள்விசெய்யும் மகாபலியின் யாகசாலையை நோக்கி வருஞ்சம
 யத்தி லகரகுருவான சுக்கிராசாரிய ரகரனைப்பார்த்து மகாபலி
 யே ! அசுரசுத்துருவான விஷ்ணு வாமனவேஷங்கொண்டு மூன்
 றடி பூமியையாசிக்கவருகிறார்; நீ அவரிஷ்டப்படி தானஞ்செய்யா
 தே; உனக்காபத்து வந்துவிடுமென்று சொல்லவப்பொழு
 மசிலநான பவி குருவைநோக்கி ஹே என்குருநாதா ! அதாரு

மவதெதுவ ததனெயுயெ ததா | வனவசெதொழைய ஸுமெசு
 ண வலிஸு ப்ருத்யுதாஷத || சச || யாவசொந ஹரளஸாக்ஷா
 னாஹம் தாவஸ்ய கயம் மாரொ | யதீ தயெ துமேநிவி க்ருப
 தெ யாமஸஹபு || சரு || யொம ஸவ ஸீயுஸெவா ஜெவஸா
 ஜ்யாய க்ஷவவ | தஸிந ஹரள ஸனிஹிதெ ஸவபு தாவஸ்யா
 ஜிஸம்ஸயபு || சசு || உவஜுவொ ஹதம் வா சாவா செ மாரம்
 ஸததி | வுதூந் தாராந ம்ஹகெததூதாவீதாஸா நஹம் ஜ
 மக || சஎ || சூதாநம் நிவெஜ்யாஸெ ஹவெயம் ஸவெதொம
 ரொ | வனவசெதொழைய வலிநா தகுஷீதொஸெ ஸவாமபுதம் ||
 || சஅ || சுயாயாஹம் வலிஸாக்ஷாபரிம் ப்ருத்யுஜமாஜி ஸம் | ஸரி
 ரஸ்யஜ்ஜிதாயாய ஸொமெதூஸுக்ஷா ஸவகிக்ஷு || சசு || மஸ
 வாஸிதெதாயெந ஹரெம் ப்ருக்ஷாஜெ வெவெபெ | குவெந
 ஸனிவெவெஸ்யுநம் விஷம் ஸவபுஜமததி || ௫௦ || ப்ருயுயா
 ஜிஸதம்விஷம் ஹரெதெகரவாணிக்ஷு | க்ஷுஸுபுநெநயநெந்
 ஜஹம் யந்யாஜெஜெ க்ஷுடம்ஸிநீ || ௫௧ || வுதூயந்யா ம்
 ஹம் யந்யம் ஸவபு யந்யம் ஜமததெ | க்ஷுதிஜரம்ஜாம் ஹவந்ஸா
 யிக்ஷம் க்ஷுவிபுஷ்விதி || ௫௨ || வனவசெதொஹரிஸீதம் ப்ரு
 ஹவெவெரொவநிம் ததா | சூபுராயபு ஜிஜாஜ் க்ஷம் திவதீவ்ய
 யிவீம் வவெ || ௫௩ || ஜஜஸு யஜிவ்யிஸெ ஹவெஜஸுரஸத
 தி | ஜத்யுசெதா ஹரிணா ஸொழைய ஹாயுஜாஹ ஸுவிஸி
 தாபு || ௫௪ || வாதூரீநீயதாம் ஹெஜ ராஜதம்ஜவகுரிததி |

ஹரியின் பிரீதியின் பொருட்டு வலிஷ்டர்முதலான முனிவர்கள்
 யாகங்களையும், யோகங்களையும், தானங்களையும், தவங்களையும்,
 வீருதங்களையும் மனுஷ்டிக்கின்றார்களோ; அப்பேர்ப்பட்ட லக்ஷ்மீ
 பதி யென்னிடம் யாசித்தா லவரிஷ்டத்தை நிரைவேற்றித் தன்னி
 யனாவேனென்று சொல்லிவிட்டுப் பத்தினியுடனெதிர்கொண்டு
 வாமனரை யழைத்து வந்தாசனத்திலுட்காரவைத்துப் பாதங்களை
 க்ஷாளனஞ்செய்து வெகுவாகத்துதித்து வேண்டிய விருப்பத்தை
 ஹினவ வாமனர் தவத்திற்காகத் தன்காலடிக்கு மூன்றடியாசித்
 தார். உடனே மகாபலியானவன் தானத்திர்க்காகப் பத்தினியை
 ஜலம் விடும்படி சொல்ல வசரகுரு கெண்டியின் துவாரத்தை

யடைத்தார். அப்பொழுது வாமனர் பவித்திரத்தா லவர் கண்
ணைக்குத்தி விரட்டிவிட்டுத் தானம்வாங்கித் தனது சரீரத்தை
வீருத்திசெய்து இரண்டடிகளால் மூன்றுலோகங்களையு மளந்து
மூன்றாவதடியை யவன்சிரத்தில் வைத்துப் பாதாளத்திலழுத்தித்
தண்ணைத்துதித்த பலிக்கு அபாத்திரத்தில் செய்யப்பட்ட தானத்
தையும், சுவாலையில்லாத அக்கினியில் செய்யப்பட்ட ஹோமத்

ஐபுடோதா உய்வானகை ரீவாவதவாந் | க்ருஷ்ணாவரயரொரா ராஜீர்
 க்ருஷ்ணவெண்டா மத ப்ருஹம் || அக || யுஸுகெசொரகிஷும்பொ
 தம் வரித்யுகுஸுரீனீவிம் | த்யுகெதாநுஜீவிவிஸூவி ராஜி
 ஸ்ருஷ்டா வநம் யயள || அஉ || ஸஹித்யிக்ஷா ராஜிஷ்டிபுஸ்டாக
 ரோஹவஸம் மதம் | விஸூரித்ரம் ரீஹாதாநம் ஸரணம் ஆயிநந்
 நம் || அங || ஜமாதி ரக்ஷரகெததி ஸிரஸா ப்ருணநாதிவ | விஸூ
 ரித்ருஷுதம் ஐபுஷ்டா ந்யவம் உய்வானகைநிவிணம் || அச || கி
 ரேததிதி வப்ருஷு ஸரோஸாஸ்ய ரீஹுரீபுஹம் | த்ரிஸங்கு
 ஸூஸ்ய வீஷெநம் ஐநியரீகம் தவொயநம் || அரு || சுநெநெந
 வ ஸரீரெண ஸ்ருபுஸ்ய மரீநாய வெ | சுயாவயரீஹம் வநி
 வம் வலிஷம் நெதி ஸொரஸ்ய வீசு || அசு || யாலிதாஸ்யஸ்யவ
 த்ராஸு தெவ்யுநுயுரீபுநிவம்மவ | ததஸாஜ்யவயங்குதம்
 நஸக்தாஹொ ந்யுவொததி || அஎ || ததொ மத்யுநாரம் மனம்
 ரீயி வ்யவலிதெ ஸதி | வலிஷவத்யாஸு ரெவம் ஸூயாவ
 ஸம் ஹிஷ்யலி || அஅ || ததொரவஸூரிரோ ப்ருவ்ய க்ஷாரீஷு
 ரணம் மதம் | தத்யுக்ஷா வவநம் தஸ்ய த்ரிஸங்கொமயாயிநந்
 நம் || அக || உவாவ வவநம் ஹநுவம் உய்வானகைரீவாமதம் |
 ரீரெஷெஷ்ஸம் ரீஹாலாம த்ரிஸங்கொ ராஜிஸததி || சுஓ || ஸஷெ
 ஹஸ்யபுயாநாய க்ஷாரீஹம் யாஜ்யாரி ஹொ | கிநு வக்ஷாரீ
 ஹம் ராஜிஸ்ய உபுணுஷு ஸ்ரோஹிதம் || சுக || வெடிாரணு
 ஸூயகெதெத்ர ரீரோஸிநாநுரெ ரூஹெ | ஸவட்கிஷிஷஹந்
 உ வீஷுதெ ரீணிக்ஷிபுகா || சுஉ || தத்யு ஸூநம் க்ருஷ்ணம்
 ஸவட்கீயெபுததொததெ | சுய ஸூக்ஷா வெட்கீயெபு கொ
 புராவ ஸரிதாம் வதள || சுங || வெடிாரணுராயிவம் ஐபுஷ்டா
 ராஜிநாயம்ஸரிவம் தயா | விடங்கெஸஹ ஸெலிக்ஷா வநராயா
 ஹி ரோ ப்ருதி || சுச || ததஸூம் யநுதவாபாநம் மதவயாவ
 ருநிவகம் | யாஜ்யாரி ஸரீரெண ஸ்ருபுயாநாய தெ ந்யவ ||
 || சுரு || ரீரோஸிஷெஷெ க்ஷலிந் வெடிாரணு ஸிக்ஷ்யெ | க்ரு
 தம் யத்யுதிகம் ஸ்யு ரீநகைவமடி ஹவெசு || சுசு || தஸூரீபு

சபிக்கப்பட்டு ராச்சியமிழந்து வேதவரம் வந்து விசுவாமித்திரரை
 சரணமடைந்து அவருடைய வுபதேசத்தால் மூன்று தீர்த்தங்க

ஷீநு ஸோஹுய க்ஷாஸிநு யாஜபாஜீஹு 1 ஸுருதம்— ஸ்
வசுமெதா நுபொ விபு மாயிவருதெண ஸக்ஷாஸு || ௯௭ ||
வாவஸம்ஹாரகாஸமெ ஸாக்ஷா தீயுத்யெ ததம் | வெதார
ணாயிவம் உபுஷ்டா ஹ்யாயாஜீருதம்ஸிதம் || ௯௮ || ப்ர
க்ஷிணசூயம் க்ஷக்ஷா ப்ரணஜீ மவி உவவக் | ஸிரஸ்யஜ்ஜிதீ
ரோயாய துஷ்டாவ வாரஜேஸு || ௯௯ || த்ரிஸாகம்— நஸீஸ
வாய ருஜாய வெதாரணாயிவாய தெ | உக்ஷாஜ்ஜிநாஸா
ய க்ஷாஜேஹுபுஷாஹிநெ || ௧௦௦ || ரக்ஷாஜ்ஜிதீஹாஜேவ க்ஷா
ரோம் ஸாணரோமதம் | ஸஸரீரம் திவா யாயம் யயாஜ்ஜம் க்ருத
நா ஸிவ || ௧௦௧ || தயா யாமாஹுதாம் ஜேஜ்ஜி க்ருதக்ஷா வ
வதீவதெ | ஜதெயுவா ப்ராயிபுதொ ராஜீதா ஜேஹாஜேவக்
வாநியி || ௧௦௨ || தயாஜ்ஜிதீ நுபம் தீந ஜேநுஜ்ஜிதீ ம்
க்ஷம் | ராஜேநாயா விடமெகஸம் தயா உபுஷ்டா ஸ ஹுதவதி ||
|| ௧௦௩ || தாஜ்ஜிதீநுஜ்ஜிதீநு க்ஷவயா வரயா ததா | ஸா
ஜேஹாநு ம்ரஜேஹெநெவ வெதாரணாயிவஸ்ய தம் || ௧௦௪ ||
துஷ்டெதா ஜேஹாராஜீ மதவம்வாஜ்ஜிதீவக் | விஸாரிதா
நிகம் ஹுதம் ப்ராவ யஷ்டம் ஜதெநிபம் || ௧௦௫ || ப்ராவ
தம் யாஜபாஜீஸ யாமெந க்ருதிகாத்ஜம் | த்ரிஸாகம் ஸுஜே
ஹுதம் ப்ராவ ஸுமதீநுததீ || ௧௦௬ || வெதாரணாயிநாய
ஸ்ய ப்ரஸாஜேந ஜேநீஸுராம் | மதவம்வாஜ்ஜிதீவக் ஸஸரீ
ரோ திவம் யயவ || ௧௦௭ || ஸ்வா வக் கயிதம் தித்ரம் த்ரிஸாகம்
வரிதம் திஜாம் | க்ஷாநுஜிவி ததித்ரம் வவித்ரம் வாவநம் ஸ
வ || ௧௦௮ || ரஹஸ்யம் வெதிகம் வுணம் வக்ஷாஜி ஸுண
தாஜி யக் | வெதாரணம் வுரா ப்ராவ நாரஜேவ ஜே
நீஸுராம் || ௧௦௯ || க்ஷவாங் வாரஜேஜ்ஜிதீநு ப்ரஸாஜ்ஜிதீஸி
தம் | தீஷ்டம்— நாரஜே கீஷ்டம் வுதவம் க்ஷாஜி க்ஷ
வாஜ்ஜிதீ || ௧௧௦ || வெதாரணஜேவாவாஹிவ் ப்ரஹ்ஜ்ஜிதீ

னிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து நீசத்தன்மை நீங்கி பாகஞ்செய்து சரீ
ரத்தோடுகூடச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தான். வேதியர்களே! வேரொரு
விசித்திரமான சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றேன். அதென்னவெ

யா உபதே. ஸுருஷீ— வேதாஜ்யமஸம்வஹாஃ ஸ்ரூபுரோவாஸ
 துதரஃ || ௧௩௦ || சுபுஷ்டாபிபிரதாஃ வாஸாணஸுபிவா
 ரஃ || சூலிகாபிபிரதாஸு ஹஸுரஃ குஷ்பாஸிணஃ || ௧௩௧ ||
 ஸ்ரூபுரஃ ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௨ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௩ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௪ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௫ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௬ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௭ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௮ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௩௯ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௦ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௧ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௨ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௩ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௪ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௫ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௬ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௭ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௮ ||
 துதரஃ சுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௪௯ ||
 ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு ஸுபுஷ்டாபிபிரதாஸு || ௧௫௦ ||

னில் தெகரின திசுத்திம் தெகரின திசுத்தியயனம் சதாராரம் அஃமினி
 ஹோத்திரம் சிபுதெகரின திசுத்தியயனம் சிபுதெகரின திசுத்தியயனம்
 சம் முதலான சந்திரனங்கள் பொருத்திய சாதுக்களால் வசிக்கப்
 பட்ட பொரு வக்கிரகாரமிருப்பின்றது. அங்குள்ளவைதியர்க
 ளுக்கு ஐந்துவகையாகிய குளரெடுகூட வெருதாசி
 தொன்மெனதுகொண்டிருந்தான். அத்தருணத்திலந்தவக்கிரகா
 ரத்திற்கு அநேகம் யதின் என்று வாஸஞ்செய்தார்கள். அப்பொரு
 முதலர்களுக்குப்பணியிடை செய்யப்படியந்த பாலனை மறையோ
 ர்கள் நியமிக்கச்செய்தவனுஞ்சிறத்தையுடன் துரவிகளுக்குத்தொண்

வசு || கஉஉ || ஸ்வம் உதாஷ்டு ரோமஸஷு ஸாஹுமாயாஸு
 ஸுஷ்ணத் || தஸ்ய ஸம்ஸா ஹதிரமது மிரீவா பாவஹாஸிணீ ||
 || கஉஉ || பௌஸ்யவ தௌநகதஸ்ய விநீதஸ்ய மபெதநஸஃ |
 ஸாபுருபௌஷாஸு ஸிஸொவிபுபுர ஞானஸ்யாமுமரஸ்யவ ||
 || கஉச || ஓவாஸிஸநு ரஹஸ்யணு ஸவபுவாவகஸபா ஸாஸு ||
 யதீஸாராஃ— சுஸ்யுபுருஷபா வது பீதாஸ்ய வப தீய தெ
 || கஉரு || வது நிஷவபுட ஸாஸி திவெததஜ்ஜாத ருஷ்யதெ | ய
 தீஸாராஸுமெகெவம் யயுபெபுஸாணாம் ததா || கஉச || யெரமீ
 ஸுரெஷு யாதெஷ்டு ஞாலீஸுதெரோகிஸாவகஃ | சுநந்யு
 திகாந்தீநாரோதெகஸாரணாம் ஸஷா || கஉஎ || விஹாய ரோதரம்
 மணாம் ருஷதீம் நஸஸாக ஸம் | தபெதவ ந்யவஸநாதாஸு
 ரீவெ வஹுஹாயந் || கஉஅ || ததஃ சுஷாவிஷுஷதீம் மொஷா
 ஹாயாஸ்ய ரோதரம் | ஓஷா சுஷுஷஸவபுஸாம் மொஸாயாயாம்
 துதாய ஸா || கஉச || ஓஷா தாம் ரோதரம் விபுரம் ஸுஸாமெ கா
 ஸுஸஹமெயம் | சுபுமுஷாஸ்யபிதெய வினயநிஜபுமாலேஃ ||
 || கஉஓ || ததொ ஸஹுவிபாநு பௌநா நபிகா மெவ ஸாஸு
 கஃ | ஸாஸாவ ஸஹுதீயெபுஷு ஸாஹுமாயாஸு வஸு
 ஹு || கஉக || ஸஹுரீ ஸபபுஷெஸஷு முரோஷு நமரெ
 ஷு || சுஷாவிசு வபிஸம்மதுஷெகாசு வுஷஷீஸுத் || கஉஉ ||

பிசெய்யச்சித்தர்கள் சித்தத்தில் தையுற்றுச்சிறுவனுக்குச் சின்ம
 யமாய் சிறப்புற்றவாநந்தப் பாவெளியை யுபதேசித்துப் பரசிவத்
 தின் பக்தியையும் பலப்படுத்திப் பரதேசஞ்சென்றார்கள். பிறகு
 பாலன் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய விருப்பங்கொண்டு ஸீவயத்தில்
 வெறுப்புடன் தாய்வேண்டி அவளுடைய வனுமதியில்லாமை
 யால் வருத்தத்துடன் னவிடத்தில் வசிக்கும்பொழுது ஒருமறை
 யோன் வீட்டில் மானசரக்குங்கால் மாதாவை பாம்பு திண்டி மரிக்
 கயிது நமக்குப் பிரதிபந்த நிவிருத்தியென்று நினைத்து மாதிருகர்
 மத்தை முடித்துவிட்டு பெருநீர்த் தீர்த்தத்தில் ஸ்னானஞ்செய்து தீவ்
 ஜிய ஸ்தலங்களைத் தெரிசெய்து செவநாமிருத்ததைப் பா
 னம் பண்ணிக்கொண்டு சஞ்சரிக்குஞ் சமயத்தில் ஒருக்கா ளள
 வற்ற துஷ்டமிருகங்களால் குழப்பட்ட பொரு பாலநந்தை

வரிமுனொழவவ்வாதுஸுபுபோநெ டிவாகரெ । சுவஸுபுத
 நம் லீமே நாநாவக்ஷிமணாவது || கநந || ஸுலிகாமணஸம்பு
 ஸுமே ஸிவாவாஸிதலீஷணம் । லிம்ஹவ்யாவ்வராஹாபும வ்யா
 லீவிஸு ஹபாநக்ஷ || கநச || தஸுபெபு ததொழவஸுக் கா
 ஸிவநநதீம் லிஜாம் । கூபுதிவாஸாதிதஸுபுணமும் ஸூகாவாத
 து ஜமம் பவள || கநரு || ததொமதமுபெஸூபுமவ்யுக்ஷபெரு
 மெ நிஷெடிவாந் । தது வுலிகா நஸுபுது பிநஸா ஸயதீஸா
 ராந் || கநசு || ப்யொவாடிஷம் பிநிவி ராதாநம் ஸபிவினயசு
 வினயம்ஸு விரம்வாபொ நாபஸுக் கிணிடவ்யு || கநசு || வு
 தநுபுது பிநஸுபுது வாடின ப்ருக்ஷாஜு ஸகாரம் । ப்ருணி
 யாய பிநஸூவி வுநம்வாநாவினயசு || கநசு || வனவம் ஸ
 வஹுயா வாரொ பிநஸா வினயநவி । சுபுதம் வாராதா
 நம் ஜீவம் வா நெவ பஸுதி || கநசு || ததொவிஷணஹுடி
 யொ யதீஸாநவி வினயந் । தகுலீம் தஸுளக்ஷணம் தது
 வாரவ்யபுராகுமெக்ஷணம் || கசம் || ததொஸுரீரிணீகாபி
 ததுவாமுஜிஜும்ஹத । நாலிந ஜநதி ஸகோபுமம் க்யாபு
 ஷும் க்யஹந || கசக || வுஷெனொஹி ஹவாந்வாஹுஜநயாதீ
 வகூதிதம் । நெவம்வியாஹி வாராஷா உஷுபெஹுதி
 பிபிபி || கசஉ || தஸூஜநாநரெநெணம் க்யம் பிம் ப்ருக்ஷுலி
 ஸுபுது । வனதிகாணபு வுஷெஹி ப்ருஸஹவநாமும்ஜம் ||
 || கசந || நபிஸகார நெவ தமெஸு வாராகம் வாராதநெ ।
 ததம் வரிஸுபுது ஸவபுரம் பிணீபெஷ மதஸுபுஹம் || கசச ||
 தியபுயாத்ராவ்ரொயாதொ பிஷுஸம்ஸாரவநம் । விர

படைந்து வெயிலால் கிளைத்துப் பசியால் வருந்தி யொருகாட்
 டாற்றைக்கண்டு நீராடித் தாகந்தணிந்து வடவிருக்ஷத்திலடியிலி
 றுந்திளப்பாறி யதிகளை மனதால் நமஸ்கரித்துச் சித்தான சிவத்
 தைச் சிந்தித்து வொன்றுந்தோன்றாமல் வருத்தமுறுஞ் சமயத்தி
 லாகாயத்திலேடபாலா! நீ சூத்திரன்; ஆகையாலுனக்கென்னுடை
 யசாக்ஷாத்காரமிப்போது கிடையாது; அடுத்த சன்மத்தில் சித்
 திக்கு மென்றொரு வாக்குண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டுச் சிறு
 வன் சித்தங்குளிரந்து சிவபக்தி செய்துகொண்டு காலமுடிவைக்

தொடர் நிழலுந் தாது விடாது வெவ் வெவ் தாஸவம் || கசரு || வா
 ன் னள திகழ்தெய்வ வரிதூக்கிந் கனெய்யாழ் | வினையுந்
 நலா ஸம்மம் தன்வெ காலம் பூதீக்தெ || கசக || ததஸு
 ஸபியெ பூவெ ததூஜ ஸுகனெய்யாழ் | வரிதூக்கெ தத
 ஸவரிந் ஷெவெ வெவ வாண் னள திகெ || கசஎ || பூ ஹணஸந்
 யொஜெஜெ வுஷனெ வியியொஜிதம் | ஸீபூஜாநஸர்ஸு நர்
 ரொநாநி நாநிதம் || கசஅ || விம்மனாவிஜிபுடாவிஸ் வரிஸொ
 விதபிஸுக் | ஸுவணபூபஜஸநெத்ருண வக்ஷஸ்துநிவாஸிநா ||
 || கசக || சொஹோநொ பிஹாதெஜாம் க்ருஷாஜிநவிநாஜிதம் |
 தவஸீ வயவ்யரொ யுததண்ககிம்யம் || கரு || ததொ பூ
 ஹஸுதஸொயம் நாரொபிநிபுமம் | ஜொநநபூஷு
 பாதாநம் யதெவாகுரீதா || கருக || சுயொ பூ ஹாண
 பிஸ் தவஸ்தெவெதிதாரணம் | ததம் பூபுரஹநிபூ
 ஹா ஹம்ஸாரஹ ஸக்யாழ் || கருஉ || ஸாவித்ராவ ஸரஸு
 தூ வாஸுப்யொ பூவிநாஜிதம் | தம்பூஷா நாரதஸ்துணம்
 பூ ஹாணம் வெஸாரமதம் || கருங || உய்யாபஹ்வஹநிபூ
 ணநாநி விதாபிதம் | விநிநிஸம் ஸபிஷாஸு க்ருபயா வர
 யா யுதம் || கருச || உவாவ நாரதம் வாக்யம் வுணீஷு வரபூத
 பி | உதூகணபூ வயஸுஸு நாரொ வாக்யபூவீக் || கருரு ||
 ஜொநந பூஷுபிதாநி வரபாதாநபூயம் | ததொவிநிநி
 ஸம் பூஹ வெவநிதம் நாரதம் வம் || கருக || வெதாரணம்
 பூயாஹிதம் ஸீவெவெநி நாரதம் | ததூத்யபூத்யெஸாஹா
 வெதகாநநநாயகம் || கருஎ || பூதகதிணத்யம் க்ருகா நபிஸு

கருதிவருந்தருணத்தில் வரவரப் பக்தியில் சிறந்து சமயத்தில் சரீரத்தைத்தள்ளிவிட்டுச் சகதிசனனுக்கிரகத்தால் தலையில் செஞ்சடையும், மார்பில் பூணூலும், தோளில் மான்தோலும், அறையில் மறவூரியும், கைய்யில் கமண்டலுவுங்கொண்டு நாரதரென்ற பெயருடன் பிரமனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தான். பிரகு பூர்வ வாசனையால் பிரமத்தை பார்க்குமுபாயத்தை நண்ணி நான்முகனைத் தவத்தால் தன்முன் வருத்தி நவில நான்முகனும் நாரதரை நோக்கி நாரதா ! வேதவநஞ்சென்று வீதிப்படி மூன்று தீர்த்தங்கள்ளிலும் முழுகி முக்திதரும் முதல்வனான மறைக்காட்டிசன் மல

தவாநுநி || களக || சூநநிஷ்நஜயெ ஜெஜவ ஸுஹு
 ஸுஹு || வனவம் வம் சுயிதம் விபுர ஜோநாவாவிஸுஹு
 நெ || களக || தஸாஸு ஸவபுயதெந நிஸுயெ விபுஜி
 தெபுயெ || புரணிவி ஜோநாநிவஜி மகதவம் வெடகா
 நந || கீஸு ||

ஐதி ஸ்ரீஸு ஹுகெவதெ வெடாரணுஜாஹாதெ

நாரதவரிதநாஜி சுஷ்ரோஜ்யாயம் ||

ஐதி ஷணவதிதரோஜ்யாயம் ||

சுய ஸ்பநவதிதரோஜ்யாயம் ||

ஐஷயம்—தஸு கெசுதஸு ஹெ ஸுத வெடாரணுஜி
 திபுயா || சுயம் ஸுமதாஸாகம் ததெத அசுதாஹுவி ||
 ஸுதம்—ஸுணுஹு ஸுயா ஸாபு கயபாதி ஸுநீஸாராம் ||
 ஸுமஹெணெவ வக்யாதி யுஷாகம் தநுநீஸாராம் || ௨ ||
 விஸுரெணத தஅசுதம் நாஹம் ஸுகோதி ஸுநுஷம் || சுதா

சமநிலைபெற்று வேதவநத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருந்தார்.
 ஆகையால் முனிவர்களே ! முக்திசாதனமான ஞானத்தில் விருப்
 பமுள்ளவர்கள் வேதவநத்தைத் தெரிசிக்கவேண்டுமென்று சூதர்
 சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஆறாவது அத்தியாயம்
 நாரதசரித்திரம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றி ஏழாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியும் சௌநகாதிமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைநோக்கி
 ஓ மகாநுபாவா ! அந்தஸ்தலத்திற்கு வேதாரண்ணியமென்று பெ
 யதீரற்பட வென்னகாரணமென்றுகேட்கச் சூதர் சொல்லுகின்
 றார்:— கேளுங்கள் முனிவர்களே ! மறைக்காட்டின் மகிமைபை;
 திருவாரூறுக் கக்கினிதிக்கில் சமுத்திர தீரத்தில் சிவபக்தசிகா

உபநாஜஸு ஸிவஸூநஸு டிஹிணை || ௩ || சுஹொநியிதே
தடுதெ ஹொஸூநதேதுதே || ஸிவஹகெதஸுடா வடுணடும்
ஹொஸூநதே || ௪ || வுரா வும சுதயம் யாதெ ஹொ
கெதஸுடா ஸுராவரெ || பூவெது பூவெயெ வெடா ஸுக்வா
ஹொவி ஹொஸூநா || ௫ || ஸாஹொஸூநா ஹொவெண ஸாஹொ
ஹொஸூநா || ௬ || ததொ வஹொதியள காஹொ வுதீதெபூ
வெயெ மதெ || ௭ || ஸுஷ்டுராஹொ யயாவடுவடும் ஸாஹொ
வெடா ஸுநாதநா || நியயுஸூநாதுடுணடும் விதொ || வா
வநாஸநா || ௮ || ததொ ஹொகஸு ரகூதயடும் வெடாஹொ
ஹொ ஹொஸூநா || ஸாஹொ வரிமுஹொய கெதடுதெதக ஸ
ஹொயய || ௯ || ஸுஷ்டுரா வரயா யுதா ஸுக்வாஹொவெயெ
ஸாஹொ || ௧௦ || தெவெடா ஸுரிதா வதௌ ஸாஹொ வாவ
நாஸநெ || ௧௧ || ஸாஹொ ஸாஹொ தாஸூநா ரகூதாவரெய வவடு
ணி || ததஸு வடுஜயாஹொ ஸாஹொ தீதீரஸாஹொ || ௧௨ ||
தத || வுஸாஹொயெ ஹொஹொவொதவததா || சுஷ்டு
ஹொவ தாஹொ வெடாஹொ ஸுர || கருணாநியி || ௧௩ || ஹொஹொ
ஹொ தீதீநா ஹொவெதெஷு ஸாஹொ || ௧௪ || வஸாஹொ
ஹொவெடு வுஸாஹொ ஹொவெயெ || ௧௫ || யெவாஹொயெ
தெ யுஷாஹொ ஸாஹொ ஹொயெயெ || ௧௬ || ததாஹொயெ மதிஷு
ணி தெ ஹொவெடு ஹொவெயெ || ௧௭ || ஹொயெயெ ஹொயெ
ஹொஹொ வெடாஹொ விஸாஹொ || ௧௮ || வெடாஹொயெயெ
ஹொயெ தகஸு || ௧௯ || தத || வுஷ்டு ததீயடும் வெடதீயடும்

மணிகளான மகாமுனிகளால் வலிக்கப்பட்டு விளங்காநின்ற வே
தவநத்திலிருக்கின்ற மகாலிங்கத்தில் பிரளயகாலத்தில் வேதங்கள்
யாவும் தங்களங்கங்களுடனடங்கியிருந்து பிரளயம் நீங்கிச்சுருஷ்
டியினாரப்பத்தில் வெளிப்பட்டன. அப்படியிருக்கவொருக்
காலவ்விடத்தில் பாஷண்டர்கள் பகருவதால் பெலமற்று மாமறை
கள் மாலையா மாதேவன் மலரடியைத் தொழுதேற்றிப் பூதலத்தி
லித்தலமு மிதிலிலங்கும் லிங்கமும் வாரிதியில் பிரவசித்த ஸுத்
தியநதிதீர்த்தமும் வேதாதி திருநாமப்புகழ்பெறவே வரம்
வேண்டி நிற்குண நிராகார நிர்மல சதாநந்தச்சிற்சோதிச்சிவபெரு

பிஷயபுதெ | ஸ்ரஸ்ரரொரவி தரா ப்ராபொ வெஹாஸ்யாயி
நாயதாழ || கரு || சுஷ்யொஜநவிவீணெயு வாடியொஜநயோய
தெ | வெஹீயெயு ஸ்ஹாபுணெயு யொவெஸாதி சுஹா
ந || கரு || ஸஜீவநெயு ஸ்ஹாபுணெயு ப்ராபொதெயு நஸாஸ்யம் |
யாஜ்யெயு ராவி யபுதா தது ஸாஹா ஸ்ஹதரெ || கரு ||
வெஹீயெயு ஸ்ஹாபுணெயு ஸவ்யவாதகநாஸநெ | வெஹா
ஸ்யாயிநாயநு ஸஹா வரயோ யுதம் || கரு || வவ்யுணெயு
தெ ஸஹபெயு ப்ராதம்ஹெ ஸஹாஹிதம் | ஸஹயபு ஸஹ
நா ஸெவா வெஹாநநநாயக்யு || கரு || ப்ராபொதெயு ஸெவஸ்யு
யொயிநாஸ்யொரவிவக | தயெவமாயிபுதொததுஸ்யாஹ
ஸ்யுஸஸிவாபவாந || ௨௦ || தயா மாயீபுதெயு தது
யெயு ஸ்ஹதரெ | சுஹா வவ்யுணெயு வெஸாந ஸெவா
தயெவய || ௨௧ || வாவாஸிஹெதெயுதாஸ்யெயு
ஸாஹா || ௨௨ || ஸாஹவெஹாஸ்யுமஹாஸ்யுமாயு || ௨௩ ||
புஷ்யுணெயுயுக்ஷாபுணெயுதாஸ்யுமாயு | ஸ்யுபு
ஹெவஸ்யு யாஜ்யெயு ராவிவாஸ்யு || ௨௪ || சுஹாஸெவஸ
ஹாஸ்யு ஸ்ஹாபுணெயுமாயு || ௨௫ || ஸ்ஹாஸெவ
ஸாஹாஸ்யுமாயு || ௨௬ || சுஹா வெஹீயெயு
வெஹாஸ்யுயிநாயக்யு | ஸ்யுபு ஸ்ஹாஸெவ ப்ராபொ
ஸெவ கெவயா || ௨௭ || தாஸக்யு ஸ்ஹாஸெவஸ்யு

மான் கருணையினு வித்தலத்தில் செடிகொடிகளாய் முளைத்துச்
சிறப்புடனே வாழ்ந்தனவே. முனிவர்களே ! வேதங்களுக்கீசன
ளித்தவரத்தினால் வேதவநமென்றும் வேததீர்த்தமென்றும் வே
தாமிருதமென்றும் வேதவநேசனென்றும் பெயரேற்பட்டது.
அரையோஜனை யகலமும் காலயோஜனை நீளமுமுள்ள வேததீர்த்
திலொருக்காலாவதெவன் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றானே அவன் ஜீவன்
முத்தன். நாயிற்றுக்கீழமை சூரியோதயத்தில் வேததீர்த்தத்தில்
ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேசனைப் பக்தியுடன் பூஜித்து யாக்ய
வஸ்யுமாயு மகாயோக்யாகவும் விசுவாமித்திரர் வேதியனாகவும் மைத்
திரேயி காரகீ யிருவர்களும் சுத்தப்பிரமஞ்ஞானவதிகளாகவுமா
னார்கள். ஸாஹாத் சங்கரபுத்திரரான ஷண்முகரும் வேதவநம்

வாரணை ! தம் ஹக்ஷா டேவராஜ்யம் வெவ் ப்ரதீக்ஷய ப்ரபுஷய ப்ரபுஷய
தே || ௨௬ || வாரணைநாபி ப்ரஹ்மதேஜா வெதீயேபுததிவா
வதே ! வபுஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா ||
|| ௨௭ || வெடாரணயாயிவம் டேவம் ஸபிஷ்யபு யயாவியி ! த
ஷ்ய ப்ரபுஷயபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௨௮ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௨௯ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௦ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௧ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௨ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௩ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௪ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௫ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௬ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௭ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௮ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௩௯ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௦ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௧ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௨ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௩ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௪ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௫ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௬ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௭ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௮ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௪௯ || த
புஷ்யபெபுஷ்யபெபெவ ஸூநம் க்ருக்ஷா ப்ரஹ்மதேஜா || ௫௦ || த

வந்து வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வேதவநேச
னைப் பூஜித்துக் கார்த்திகை மாதம் பெளர்ணிமையில்
வேததீர்த்தத்தில் பஞ்சாவரணங்களோடுகூட பரசிவத்தைத்தெ
ரிசித்து ஒவ்வொருவருஷமுமந்ததினத்தி லப்படியேயாவிர்ப்பவித்
துச் சகலஜீவர்களுக்கு மனுக்கிரகிக்கவும்லோககண்டகளுனதாரக
னைச் செயிக்கச்சக்தியை யளிக்கவும் வரம்பெற்றுத் தாரகன்முத
லான தானவர்களைக்கொன்று வானவர்கோனுக்கு வானுலகமளித்
தார். இந்த வேததீர்த்த ஸ்நாநமகிமையினால் வருண வீசனிதத்
தில் நின்றும், பிரகு வருணனிதத்தில் நின்றும், சுவேதகேது தன்
பிதாவான வுத்தாலகரிதத்தில் நின்றும், பரமாத்மஞானமாகிற
பரமலாபத்தை யடைந்தார்கள். முனிவர்களே ! ஒருக்காலாவது
வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவர்களுக்குக்கிடைக்காத வஸ்து

கூவபுனி ரோநவாஃ | வெஞாரண்யாயிநாயண ஸெவநெ ஹதி
 வபுவபுகு || ௩௪ || தெஷாந் நஞுயபுஹம் கிஹிதிதிநெ. நிஸி
 தா ரிதிஃ | ஸத்யம் ஸத்யம் வுநஸத்ய ருஜ்யத்ய ஹஜரேயு
 தெ || ௩௫ || கஜாவிடிவி யெதித்யா வெஞாரண்யம் ஸாரணி
 வெவ | தெஷாந்விபுதவாவாநாந் ஸுந்யவாநம் நவிடிதெ ||
 || ௩௬ || உதெய்வம் கயிதம் விபுரா வெஞாரண்யஸ்ய வெஹவ்ய |
 ஸுணுத ஸுஜயா ஸாஜபும் ஹபுகிஹிஸ்ய வீரிகம் || ௪௦ || யொ
 ரித்யுஸ்ய ஸுஜயா யுக்த ஹம் கெஷத்யுமெவத்யு வெவ | ஸாக்ஷாவ
 வெஞதீயெபுஸ்யிந் ஹக்ஷாஹாஹ்யுயபு ஸாக்ஷ || ௪௧ || வெஞா
 ரண்யாயிநாயஸ்ய ஸஹியள வாவநாஸமெ | யயாவியிவஸாக்
 யு கெஷத்யு விபுராய யீதெ || ௪௨ || த்யுவிடிடி ஞாதிஸுரூ
 ஞுயொகம் ஸ மஹதி | தயெவ வாலஹுஜிம்யொ வெஹிகாய
 ஜிஜாய வெவ || ௪௩ || வுடிஞ ஸுஜயா ஸாஜபும் வெஞாரண்ய
 யயாவியி | ஸாக்ஷாயு ஸாக்ஷஸ்யாயம் வுரவொதெய்வநவம்
 ஸாயம் || ௪௪ || யொநாஸ்யுமெதிதெவ ஸாபுராயு ஸுஜயா ஸ
 ஹ | வுரஹணெஹ்யிதாந ஞாதிவெஹிதெயு ருஜ்யாயம் ||
 || ௪௫ || ரோத்யவாதீ ஸுராவீய வித்யவாதீ தயெவவ | வு
 ஹவஸக்யதவஸஸம்ஸயீபுஸ்யவாநவி || ௪௬ || கலிராஜிதவா
 வஸநு ஸிவயொகம் ஸமஹதி | வெஞாரண்யம்ஸாராஜ்யயந்வா
 யாந்யுமெவவா || ௪௭ || வெஞுரஹணஹஸ்யுஹக்ஷா ஸஹடி

கிடைபாது. வேதவநத்தை நினைத்தவர்களுங்கூட மறுபடியும்
 மாதானின் முலைப்பாலைப் பானம் பண்ணமாட்டார்கள். இது சத்
 தியம்; சத்தியம்; வலது கையைத் தூக்கிக்கொண்டு சொல்லுகின்
 றேன். நான் பொய் சொன்னாலென்தலை வெடிக்கும். இல்லா
 விட்டாலிதை நம்பாதவன் தலை வெடிக்கும். வேதவநஞ்சென்று
 வேததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனைத் தெரிசித்துச்
 சன்னிதானத்தில் பக்திசிரத்தையுடன் வேதவித்தாயும் வேதவந
 வாசியாயுமிருக்கின்ற வேதியனுக்குப் பூமிதானஞ்செய்தவன் ருத்
 திரலோகத்தையும், கிரகதானஞ் செய்தவன் சங்கரருடைய ஸா
 லோக்கியத்தையும், திலதானஞ்செய்தவன் மாதிருஹத்தி பிதிரு
 ஹத்தி பிரம்மஹத்தி சுராபானம் நன்றிமறதல் முதலானபாபங்
 தள் விலகிச் சிவலோகத்தையுமடைவார்கள். தனதான்னிய தா

ஞாதிவெ | வெடிாரணுஜாயிநாயஸு ப்ரஸாஜாஜுயுஹாஜயஸு
 || ௪௮ || யநபாநெஜுஸு வஹுவிஜுநஜா ஞயிகொ ஹவெஸு |
 சுஹஜாநுதௌ யகும்புஜா ஞவ்விநுகெஜெது நரொதஜை || ௪௯ ||
 ஜராஹிஸிஸிஸெஸு வ்யாயிவிநுஸு வீயுதெ | விஷுஹாயந
 க்ரஹெஷு ம்ருஹணெ வநுஸுநுயுயொம் || ௫௦ || ஸுநுஸு
 ரொ வ்யுஜீவாதெ சுஜுபாயா வாயு வவடணி | யொநாஸு
 யா வாகுஸு ஸாக்ஷா வெ வெடிஜீயுதெ || ௫௧ || வெடிாரணு
 யிவம் ஞெவம் ஞுபுவஸு ப்ரணுதொஹுவி | ப்ரஞுநிணுத்யம் க்ய
 க்ஷா ஜீவம் ஞுக்ஷா ஜீநீஸுராஜை || ௫௨ || நிஷுஜேது ஸுஹெணுந
 ப்ரஹிபா வரயா ஸஹ | தொஷயிக்ஷா ஜீஹாத்ஜாநு வெடிவஹு
 ஜிஜாதஜை || ௫௩ || வெடிாரணு ஜீஹாபுணு உபவாஸு
 ரொதி யம் | வெடிாரணுஸு ஜோஹாத்ஜை ப்ரஸாஜாஹுக்ஷ
 ஸுய || ௫௪ || வெடிாரணுஜாயிநாயஸு ஸத்யம் ஸாயுஜீஸு
 தெ | யெநாஸு ஜோஹாத்ஜை விநி ப்ரஹிபாஸஹ || ௫௫ ||
 ஸவெடரொமாஜை வராயதெ தாஹுஜுஷு ஜா ஸுக்ஷவியாநு
 யெநாஸுந ஜெததெ ஸஜாஸாஜு ஜீதி மதாஜை || ௫௬ ||
 த்யுரணுஜாயிநாயஸு ஸாயுஜீபுரஹுவநிதெ | தஸு
 கெதுய யொ ஜெதஜா வெடிஜுய ஜிஜாதயெ || ௫௭ || வ
 ஸு ஞாதி ஹக்ஷா ஸ ஹுக்ஷம் ஸத்யஸுதெ | வெடிாரணு
 ஸுதெ யெதௌ க்ஷா ஜாஸுநி ஜாநவாஜை || ௫௮ || வரொஹு
 வாவடீதொகம் தெ மஹுநி நஸுஸயை | ஹு ஸுதம் ஜீஹா

னஞ்செய்தவர்கள் குபேரன் போலனவற்ற செல்வத்தையடைவார்
 கள். அன்னதானஞ்செய்தவனுடைய சகல ரோகங்களும் நசிக்
 கும். வீஷு, அயனம், கிரகணம், பாதுவாரம், திருவாதிரை,
 அமாவாஸை, பூர்ணிமை முதலிய புண்ணியகாலங்களில் வேத
 நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்துப் பிரதக்ஷி
 ணஞ்செய்து சன்னிதானத்தில் தீபமேற்றி வேதவநவாலியான
 வேதியனுக்கு ஒரு கழஞ்சி தங்கத்தைத் தானஞ்செய்தவன் சிவ
 ஸாயுச்சியத்தையடைவான்; சந்தேகமில்லை. வேதவநமாகாத்மியத்
 தையறிந்த மகாநாபாவனும், வேதவநத்தில் மரித்த மகாநாபா
 வனும், மறுவற்ற கைவல்லியத்தையடைவார்கள். வஸ்திரதானஞ்
 செய்தவனிர்திரனாவான். சன்னிகாதானஞ்செய்தவன் பார்வதி

புண்ணு ஸிவஹஸ்தஸிவாபுத்ய ||ருக|| ஸவபுஷெவ வயொ
 ரணு ஸதாம் ப்ரியகரம் ஸுஹ || பஞ்சிதம் ஸவபுஷெவெ
 ஸு புண்ணு ஸநிவாஸிநா || சு || ஹுதிஸுதிபுஷு ஹு
 தஜெஜாரணு ஸிவஸுத || ப்ரியபா ஸஹிதொதித்யு || ப்ரிய
 யா ரணிதொதிவா || சு || ஹு ஸுநம் ஸிவஸாபு வாவா
 நுஷொ நஸம்ஸம் || ஹொஹொ தவொயநாஸிவெ வுந
 ரெதகஸுலீலி வம் || சு || சுத்யாஸுயு திஷு வுத்யு ப்ரியு
 சுதம் திணிகுணிகு || விஸாஹஜோகணாபுத்யம் புண்ணுவா
 வஹாம் ஸுஹ || சு || புரா டிகுணிகுஷுஸு களஸிகொ
 நாதி வெ திஜ || ஸுநம் வியாதம் மம்மாயாம் ஸுஷெஸாது
 விநிபுயள || சு || ஸுபுராபுகாஸம்மம்மாயாம் ஸாக்ஷா ப்ரிய
 ணவம்மவ || தவபுயிக்ஷா வித்யுஷு ஷெவாஷு ஸுபுராபு திணிகு
 கணிகு || சு || துத்ய ஸாக்ஷாவிஸுஸாம் வியிவக ப்ரிய
 தாதி ஸம் || ப்ரியம் சுத்யம் வித்யுணாம் ஸ மயாம் ப்ரியயள
 ததம் || சு || தஸ்யாம் வித்யுமணாஷு ஸவபுஷு ப்ரியதொ
 தொஷய திஜ || ததம் வொத்யுஷு ஸாவபுயு மம்மஜெஷு
 நுத்யு || சு || மம்மாம்ஹம்வகுணிகுபாத்யாணி ஸுஷெயிக்ஷா
 ஸலீவெ || வஹு ஸுஷெ ஸுஷெஸுஷெஸு ப்ரியிபுயள ||
 || சு || விஸுநாயஸு நாரிநி மாயஸெஷு துஹுஷுஹம் ||

லோகத்தையடைவான். வேதவந்தத்தில் வசிக்கின்றவர்கள் கொடி
 யபாபிகளாகவிருந்தபோதிலும் சகல பாபங்களுமற்று முக்தியை
 யேயடைவார்கள். முனிவர்களே! மணிகர்ணிகையின் மகிமை
 பைப்பற்றியொரு சரித்திரஞ்சொல்லுகின்றேன். தெக்பினதே
 சத்தில் கௌசிகனென்றொரு மறையோன் கங்காஸ்நாநஞ்செய்ய
 விருப்பங்கொண்டு காசியையடைந்து மணிகர்ணிகையில் வீதிப்
 படி ஸ்நாநஞ்செய்து விசுவேசனைப்பூஜித்துக் கையக்குச்சென்று
 பிதிரு சிறுத்தஞ்செய்து பிதிருக்களைக்கையேற்றிப் பிரயாகை
 வந்து பாத்திரங்களில் கங்காஜலமடைத்துக்காவடி கட்டித் தோ
 ளில் மாட்டிக்கொண்டு ஜய சங்கரா! மகாதேவா! சம்போ! ஸாம்
 பா! நீலகண்டா! ஜடாதரா! சந்திரசேகரா! பாலலோசனா!
 பார்வதிரமணா! பக்தவத்ஸலா! பாபவிமோசனா! என்று விசுவே

ஸ்ரீராவதி: வுரா ஹுகா விதுடிவ்யுவிநாஸயநு | நவெடி
 உவெடி ஸபெஸ்து முஹகெதுவிநாஸநெ || அக || வுஜாவநா
 யள விதரள துக்ஷாஹம் நிமுக்தொ முஹாக் | காஸீம் ஸிவ
 வுஸ்ரீம் ப்ராபு குத்ருவிதிபு: நிநிரெ || அஉ || விக்ஷாபோஹு
 து ஹக்ஷாஹம் தகுஹெ ஸுபுவாஸுடா | ததொ ஜநெ
 ஷு ஸவெபுஷு ஸுபெஷு முஹவதிபுஷு || அந || ரா
 திரெபு ஸபெஸ்தா ஹுஸம் ஸாஹவிக்ஷுஹு | ஸுபு மு
 ஹஸுபெஸ்தா ப்ரமுஹு: ஹதீம் ஸிவா || அசு || நிஹது த
 குஹெ ஸவபு: ஸுபுஜாதபொஹு | வித்ருவஸூணி ஸவபு
 ணி ரதாநுஹாணாநிவ || அரு || ஸுபூணி வாவெநகாநி ர
 தாநி விவிபாநிவ | முஹக்ஷா போம் வொயதம் ஜமுஹம் வு
 ரவாவகாம் || அசு || நிமுஹாஸபு போம் வாவெஸுஸிவிதம்
 நெபு ஸிவஸுடா | ஸவெஸுண ராணாவெபு ஸெந வாவெந
 வெபுதம் || அள் || வெஸ்ராநிபோம் ஸுபாஸுராநி விஜநெ
 வநெ | ததாவபொம் விஸாவகம் ரோக்ஷயகம்விஜாததி || அஅ ||
 க்ஷபுஸாவெந ஹதா ப்ராபு: வாம் வரபோம் மதிபு | விஸா
 வபொவபு: ஸுபா களஸிகொ ப்ராஹணாததி || அக || கிம்
 கதபு: ப்யெடாநீ ரிதி ப்ராவா வவெததா | ததிவதம்
 விஸாவள தள களஸிகம் ப்ராஹணாததி || கூ || உதம் ப்ரதி
 நிவபுதஸம் யாஹி வாராணவீம் வுநம் | ததாஸுபு: மதி

தில் பிறந்த வேதியன்; நான் வாலிபம்முதல் விடர்களுடன் கூடிச்
 சகல திரவியத்தையும் வேசிகள் வசமாகச்செய்து ஏழைகளான
 தாய்தந்தைகளைத் தபிக்கவிட்டு வாராணவியென்று மகா செல்
 வம்பெற்றவொரு மறையோன் மனையிலன்னமருந்தி ராத்திரிச்ச
 யனித்திருக்கும்போது நித்திரை செய்யுமந்த மறையோனைக்கொ
 ன்றுவிட்டந்த மனையிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு
 வெளியில் வந்தேன். என்னை நகர் காவல்காரர்கள் கண்டுபிடித்
 துச் சங்கதியையறிந்து அரசனாளுையினால் வாளாலென் தலை
 யை வீசிக்கொன்றார்கள். அதனால் நானிந்த பிசாசு ரூபத்தைய
 ணைந்து விந்தியமலையிலிந்தப்பிசாசத்துடன் வந்தவர்களைக்கொ
 ன்றுதின்கொண்டு கொடிய பாபியாயிருக்கின்றேன்; ஆகை
 யால் நீர் மறுபடியும் கையையடைந்து எங்களிருவர்களையுங்

யா ஸாநம் கும் கதபுஜஹபுலி || கூக || தவபுணஹ ததம்
 கபகா ஸம்பாபு ஜணிகணிபுகாடி | சுவயொபிபுகிவிபு
 யபு ததாவி ஸாநமோவா || கூஉ || தவபுணஹ ததம் கப
 கா காலீவிஸுஸாரஸிவம் | டிபுஸுதாஜிஷ்டயபு ஹிகபுராவெ
 டிஜஸததி || கூந || சுபாமநிஷ்டவி தீயெபுஷு ஸாக்ஷ யாஹி
 மயாம் ப்ரதி | தத ஸாக்ஷா விஸாபாதா ஸாஜம் காரா ஸஜா
 ஹிதம் || கூச || உத்யுக்ஷஸு விஸாஹாஸு தயெத்யுக்ஷ
 ஸகளஸிகம் | விஸாஹஜோக்ஷணம் கதபும் நயுவதபுத வுந
 ஸதம் || கூடு || ப்ரயாமெ ப்ரயஜி ஸாக்ஷ தத கபகாவத்
 வபுணடி | ததொவாராணஸீமகா மம்மாஹ ஜணிகணிபுகாடி ||
 || கூக || ப்ராபுஸாக்ஷாவ விஸுஸம் ஸெலிகா ஸுபயாஸஹ |
 விஸாஹஜோக்ஷணாபுபா ஸாஜம் கதபும் ஸஜிதம் || கூஎ ||
 மயாம் ப்ரதி யயள தடுணபு களஸிகொ டிஜஸததி | ஸக
 ஸிவ டிவஸெ விபுரம் கபயா வரயர் யுதம் || கூஅ || காரி
 ராபுவவிஸாஹஸு ஸாஜம்வெ ஸுபயாகரொக | ததஸுத
 ந ஸாபெந விஸாவொ விஜிஜோவிதம் || கூக || விராநவரஜா
 ருஹி டிவ்யாஹாணஹபுவிதம் | களஸிகம் தம் ஸஜாஸாடி ஸ
 தொஷாஹாகுஜிஸுலீக || க௦௦ || யநெஜாஸு நமயுஹ்தொ
 டுவி க்ஷபுஸாபெந களஸிக | யதம் விஸாஹதாஜெநாம் ஸாம்
 விபுபு ஹயங்கராடி || க௦௧ || ஸாபெந க்ஷபுதெநாஹம்
 ப்ராபொஸு வரஜாம் மதிடி | தவாஹம் கிம் காரிஷ்டாஜி கிம்பு
 த்யுவகரொஜி தெ || க௦௨ || நஹி கிஹிதவாஸாஸு கெவ
 மம் ஸஸிஜாஹ ஹ | கும் ஹி வுதெத்யு வளதெத்யு யாவ
 ஹிபிவாகரள || க௦௩ || ஹுக்ஷ ஹொமாத யயெஷுமம் ஸ
 வபுபா ஸாஹஜாஹி | சுநுஜாநீஹி ஜாம் விபு மணெஸாஸு
 ராயஜி ஜாடி || க௦௪ || ருபுமொகம் மஜிஷ்டாஜி க்ஷபுஸாபெ
 ந களஸிக | உதி வஸுதம் ஸவெபுஷு கபதாநுஜெதா டி
 ஜெந வெ || க௦௫ || த்யுக்ஷ விஸாஹதாம் வொராம்ஹிபுரபு
 ஸஜாஸிதம் | ருபுமொகம் யயள தடுணபு விஜாம் ஸஸஜா

கரையேற்றவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவுடனே கௌசிகர் திரு
 ம்பிச்சென்று காழநுபப் பிசாசத்திற்காக கயாசிராத்தஞ்செய்ய

வந்திதம் || கஞ்சு || ருஜுயொகம் மதெ தவ்விநு களஸிகொஜிஜஸ்த
 2: || சவரெஜும்கு தஸூநம் விஸாஅஸெதரஸ்யு || கஞ ||
 ஸ்ராஜம் உகார வியிவஜ்ஜயா வரயா யுதம் || னவம் யயாவியி
 ஸ்ராஜெ களஸிகெந் கூதெதவிய || கஞ || சுந்யஸ்யு துவிஸாஅ
 ஸ்யு ரெஜெக்ஷாநெநவாவததா || ஸ்ராஹணஸ்யு வயாநெவ
 தயா உஜேரணாடி || கஞ || ஸுவணபெஸ்யுபெஜாஷாஅ நர்
 ஹதஸ்யு து நிஷ்ஜதி || ததம் விஸாஅ சூமத்யு களஸிகம்
 வாக்யேஸ்யு || கஞ || சுதி சூரதாரம் வாவம் யாவாவி சூ
 ரகஜேணா || நிஷ்ஜபெண கூதம் தஸ்யு மயாஸ்ராஜநநிஷ்ஜ
 தி || கக || கிஞ்ஜ உக்ஷிணெஜெஸெதவி கஜோயஸம்ஜிதா ||
 உக்ஷிணெந ஸிவஸ்யூநம் வெஜாரணஜிதி ஸ்யுத || கக || ஸ
 வபாவப்யுஸஜம் ஸிவஸ்யூவி பியம் ஸதா || ஜெஹாவாத
 கஸம்வாதவிநாஸநவடியல் || கக || சுவிஞ்ஜேஹிஜா காலித
 தாவி ஜேணிகணிபுகா || ஜெயபம் கம் ஹி விபெயு தாம் பூ
 வ ஜேணிகணிபுகா || கக || தத ஸாக்வாஅ வியிவதவபுண
 உ காரம் ஜிஜ || ஸ்ராஜம் காரம் ஹ ஜெதெ ததீரெ ஜெதெ
 தநவ || கக || வெஜதீயெபு ஜெதெதாஃ ஸூநம் காரம் ஸ
 ஜாஹிதம் || வெஸாஅஜெரெக்ஷணாயபம் ரெ கொட்யாஹ ஸூந
 ஜாஅ || கக || ததெ நஜேஸூரம் கம் வெ வெஜாரணாயி
 நாயக || னவம் கூதெ க்யா விபு ஸ்ராஜாஜள ஸாஸவத
 நா || கக || விஸாஅக்யஜிஜம் வொரம் ஜெஹாவாவஸஜேவ ||
 ரெக்ஷதெ நாதஸநெஹஸஸாதஹ தயா காரம் || கக ||
 விஸாஅஸ்யு வயஸூகா களஸிகொத்ய ஜிஜெத || விநியபு
 யள தயெத்யூகா வெஜாரணஸ்யு வ || கக || விஸா
 யொதவ்யுமஜெதெ தந ஸாகம் ஜெஸூரம் || வெஜாரணம் த
 தெ மகா ஸம்பூவ ஜேணிகணிபுகா || கக || ஸூநஹ த

அதினால்து பிசாசரூபம் நீங்கி திவ்விய ரூபத்தையடைந்து கௌ
 சிகரையாசீர்வதித்துவிட்டுச்சுவர்க்கஞ்சென்றது. மறுநாள் களிங்
 கப்பிசாசத்திற்காக சிராத்தஞ்செய்து மதுகதிடடையாமல் கௌ
 சிகரையோக்கிக் கௌசிகரே ! நான் கொடிய பாபியானதாலெனக்
 கிவ்விடத்தில் கதியுண்டாகவில்லை; ஆகையால் தயவுசெய்து வேத
 வந்ததிவிருக்கும் மணிகர்ணிகைக் கரையி லென்னைக் கரையேற்று

வடணம் க்ருகா விஸாஅயடும் ஸுநீஸாராஃ । ஸ்ராஜம்வகார த
 தீரெ வியிவ லிஜஸததீம் ॥ க௨௧ ॥ வெடதீயெட தயா கொட்டா
 ஸாகா க்ருகாஅ தவடணம் । வெடாரணியிநாயஸ்ய நிநீரம்
 வ்யயள லிஜாஃ ॥ க௨௨ ॥ ஸுக்வா தத்ர ஸோஹெவம் வெடார
 ணியிநாயக்ய । விஸாஅஹோக்ஷணாயடும் வெவ்யூயூத்யாரிஸ
 ஸஜரட்ய ॥ க௨௩ ॥ ததம் விஸாஅஸம்வ்யாவ வரித்யஜ்ய விஸாஅ
 தரட்ய । லிவ்யரூபம் ஸோஹாரி லீவ்யாரம் ஸுதெஜஸ்யா ॥ க௨௪ ॥
 லிவ்யம் விஸாநாரூஹ்ய லேவஸ்யநிநிஷேவிதம் । லேவஸ்யய-
 யாரிநாயாரம் வாரிஸாரம் விராஜிதம் ॥ க௨௫ ॥ ஹாரகெய-
 ரகெயடகடகாஅவிவ-ருவிதம் । ஸாரித்யததஸுருணடும் கள
 ஸிகம் வாக்யஸ்யலீக ॥ க௨௬ ॥ லவத்யுதெந ஸ்ராஜெந க்ருதா
 யெடாஹம் க்ருதொஹம்நா । வெஸாஅயாரிதொஹ்ய
 லீ க்ருகாஅஸாஹெந களஸிக ॥ க௨௭ ॥ வலீயுஸ வுத்யவள
 தெதஸம் யநயாந்யஸ்யேவிஸாநா । வெடாரணியிநாயெத
 லிவ்ய-ருயாஅவஹா ॥ க௨௮ ॥ சுநுஜாநீஹிஸாவிவ்யகெகா
 ஸமஸிநாய வெ । தயாஹிதி தலேவாஅ களஸிகொஸ்யாஹ
 ணாமுணீஃ ॥ க௨௯ ॥ சுநுஜாநீதஸுதெஸுநகெகாஸம்வ்யயள
 வஸம் । களஸிகொஹி ஸோஹெஜா ஸோஹிவா விஸாஅகள ॥
 ॥ க௩௦ ॥ ஸுதேஸம் வ்யதிநியடாய க்ருதாயெடநாஹாரதநா ।
 வஸம்வ்யவாஅ வாரி வெஸாஹ ஸ்ரீணிகணிடகா ॥ க௩௧ ॥ வி
 ஸாஅவாஅநுக்ஷொஹ-ருததீரெ ஸ்ராஜகேடணா । க்ருதரக
 லீ வியாஅஹெவி ஸோவாதகக்யதயா ॥ க௩௨ ॥ யெ ஸ்ரா
 ஜம் வ்யாஅ குவடனி தாரிதொம் ஸ்ரீணிகணிடகாட்ய । விதரஸ
 ஸ்ய த்யவ்யனி யாவஹ-ருதஸம்வ்யவ்ய ॥ க௩௩ ॥ வஸா ஸ
 வெடாவகாராயடும் வாரா ஸுஷாஹி ஸம்ஹநா । சுதிஸெ
 தெததெஸுஷா காரீஸ்யாஃ ஸ்ரீணிகணிடகாட்ய ॥ க௩௪ ॥ க்ருதா
 ஸீரெ ஸ்ரீதாநாஹ வெடாரணியிவஸ்யட்ய । க்ருதத்ய லீக
 ணெ கெணெட வாவத்யாஸஹ ஸஜரட்ய ॥ க௩௫ ॥ வஹாக்ஷரம்

மென்று சொல்லவப்படியே கௌசிகர் வேதவநம்வந்து மணிகர்
 ணிகைக்கரையில் களிங்கனுக்காக சிரத்தஞ்செய்யவுடனே அவ
 னும் பிசாசரூபம் நீங்கி திவ்விய ரூபத்துடன் விமானத்திலேறிக்

ஹோஜெ ஸ்வாஸிதி தததம் | டிராதிவ ஸ்வாஸ்யஜ்ஞம் ஸக
ரம் கருணாநியம் || கருசு || வனவப்ரவாவா ஜெஹதீவ விப்ரா
ஸ்கீதிபுதெயம் ஜெணிகணிபுகா யா | தஸாஸிபம் பாவவிநாஸ
நாஸ்யம் ஸஸெவநீயா வுரூஸெஷம் ப்ரயதாசு || கருசு ||

ஊகி ஸ்ரீஸு ஹகெவதெது வெஜாரணஜோஹாதெது :

விஸாவஜோக்ஷணஹாஜெ நவரோஜ்யாயம் ||

ஊகிஸவநவதிதரோஜ்யாயம் ||

சுயாஷ நவதிதரோஜ்யாயம் ||

ஸகுதம்— மஹாஜாஸூரிகம் வுண்ணா ஜநவாஸெவநிபு
வீயிதாம் | கெவாஸம் வவதுதம் மகவா ஸிவாயெததுஜ்ஜி
புந || க || ஸாநாஸ்யுஜோமதா ஜெவா ஜெநுஷ்யாம் பாவகஜிபுணம் |
வாவாந்யஸாஸு ஸஞ்ஜெ ஸ்யம் ஸுபாம் ப்ரயானி ஹி || உ ||
தம் பாவவா ஜெவாஸு ஜெஸெய்யு வயம் ப்ரவொ | தஸாஜ
ஸாக ஜெவாஸு ததாவவிநிவ்யுதெய || க || உவாயம் ப்ரகு

கொண்டு கௌசிகரை வாழ்த்தி வானவலோகஞ்சென்றான். மறை
யோர்களே! மறைக்காட்டிலமர்ந்த மணிகர்ணிகையின் மகிமையை
மகாதேவனேயறிவாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஏழாவது அத்தியாயம்

பிசாச மோக்ஷம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றி எட்டாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சூதர் முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களே! ஒ
ருக்கால் கங்கைமுதலான நதிகள் கைலாசஞ்சென்று ஜகதீசனைப்
பணிந்து ஹே ஜகதீசா! சங்கரா! ஸ்நாநத்திற்காக வந்த ஜனங்
கௌங்களிடத்தில் தங்கள் பாபத்தை வைத்துவிட்டுத் தாங்கள்
சுத்தர்களாய் போய்விடுகின்றார்கள். ஆஸ்கீயாலெங்களுக்கந்த

பாபத்தைத் துலைக்கு முபாயத்தை யுபதேசிக்கவேண்டுமென்று வேண்டவுடனே ஜகதீசன் நதிகளை நோக்கி நீங்கள் கமலாலயத் திற்கருகிலிருக்கும் வேதவநத்திலிருக்கின்ற மணிகர்ணிகையில் மாகமாதம் சிவராத்திரியில் ஸ்நானஞ்செய்யுங்கள்; துருசாய் செல் லுங்களென்று சொல்லச் சகல நதிகளும் ப்படியே வேதவநம் வந்து விதிப்படி மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து பாபத்தைத் துலைத் துப் பரசிவத்தின் பாதத்தைப் பணிந்து பவபந்தமற்றதுகள். இவ்விதமொவ்வாரு வருஷமும் வந்து ஸ்நானஞ்செய்கின்றது கள். மாலயன் முதலான வானவர்களுமிந்த மாமறைக்காட்டு மணிகர்ணிகையில் நீராடி வரைமகளமர்வாமபாகமும், வார்சடை

ஓநாண்ணிகணிபுகாந் நரார் || கடு || யஜ்ஞாஸு ஓநாநி தவாண்லி
யொமா நெதததாரீ பாவநிவஹுணெது | வெடிடவீஸூர்
ணிகணிபுகாந் யஸுக்ஷா ப்ரயாயா ஓராவமாயா || கசு || ஸூர்
து || ஹிஜா நாஸுமலம் ஸுவ-குணம் ஸாக்ஷா ததொழியார்
ஓயஸுநீந்தம்மஹேசு | வெடிகாந்நவாரெ ப்ரதிஷிதாந்தா
ஹிஜாந் ணிகணிபுகாந் நரார் || கசு || யொவிஹாய ஸாரிதஃஹி
ஜாஹவீம் ஸாதாஹிதி ஸஜே-ஹயீதிஜார் | த்ரய்யுரணுபுர
வாலிநீஹிஜாந் ப்ராவ்ய யொஹி ணிகணிபுகாந் ஸுஹா || கசு ||
ஸூதி தஸு ஸுஹாந்வி ஜாஹவீ ஹொமரோக்ஷமஹாயிநீ

யும், பாதிமதிபதித்த பலமாமணிக்கிரீடமும், தோலளவுதொங்கு
மிருகாதுகளிலசைகின்ற கட்ச்செவிகுண்டலமும், விரிவான நெற்
றியில் வரைகள் முன்றாய் படியும் முவுலக வெண்ணீறும், குங்கு
மத்திலகம்போல் குறைவறவிளங்கு திருமெஞ்ஞானக் கனல்கண்
னும், காமனது கணைகள்போல் வளைந்த புருவங்களும், முடியே
முடிக்கும் விழித்தே படைக்குமிருமதி இரவிவிழிகளும், சம்பக
மலர்மொட்டைச் சண்டைக்கழைக்கின்ற சரியான நாவலிகையும்,
படிகப்பலகைபோல் பளபளப்பான விரு கன்னப்பிரதேசமும்,
பவழக்கொழுந்தாகு முதடுகள் நடுவிலே முளைத்த பற்பூவரும்
பும், தாளடிபணிந்தவர் தாபந்துலைக்கின்ற புன்னகைக் காந்தியும்,
மலைமகள் முகம்பார்க்கும் வைரக்கன்னாடிபோல் வட்டச்சுபுகழும்
உள்வெளிப்புரமுள்ள வுலகங்களைக் கார்க்க வுசிதமாய் நடுவ
மைத்த வாலகாலத்தினால் கறுத்த வான்முகில்போன்ற கனமான
கண்டமும், கோபுரக்கதவுபோல கன்ற திருமார்பிலே படிந்த
பணிறூல்களும், கைலையின் முடிகள்போலுயர்ந்த விருதோள்க
ளும், உரகநாயகனுடைய வுடல்போலவே நீண்டுருண்ட விருகை
களும், சிங்கத்தினிடைபோல் சிறுத்த விடைதன்னிலே தரித்த
வெண்புலித்தோலும், முகப்புமணிபோலவே முகமணியை முன்
காட்டு முரகவொட்டியாணமும், ஐராவதத்தினது துதிகைபோ
லழகான துடைகளின்வடிவமும், மன்மதன் மகுடத்தையொத்த
முட்டுக்களும், அங்கஜன்னம்புராத்நூணிகள்போலவே அமைந்த
முழங்கால்களும், பணிந்தவர் பவபந்த மறுப்பது திடமென்றோ
லிக்குஞ் சிலம்புற்ற செந்தாமரைப்பாதமும், காணவரிதான விரு
தாள்களைக் கார்த்திடும் மறைமணிப்பாதுகைகளும், பொருந்து

ஹவெக் | சுத்யவஃ சுயயிஷ்யாதி வுராவூதம் ஸுநீஸூராஃ ||௧௬||
யஹூக்வா ஸவபுவாவெஷ்யா விஸுஸெதா ஸாநவொ ஹவெக் |
வாரா கெரஹெஸீயொ ஸுராஹுணொ ஷெடிவாரமஃ ||௨௦||
கௌம்பிந்யுமொத்யஸஹுத ஸ்விபுராரிரிதிஸ்யுதஃ | மஹாவ
மாயா ஸூதா ஸவபுதஸ்ய ஸிஸுஸுதராட்யு ||௨௧|| ஸுஹுநு
ஷெஸாநதி சுரீ வவபுதாஸு வநாநிவ | நஸு விவியாரஜா ஜ
நாஸி வுராவூதத்யு ||௨௨|| தத்ய ஸாக்வாடியள விவொ ஜ
மஹாஸிஸெவத | தஸூக் ஸூநாததொ விவொ யயள வா
ராணவீம் வுரீ || ௨௩ || ஸெஷுஜாமு ஸிபு கானி திவ
ராஸிடிஸுபுஸம் | சுபுராக்ஸ ஸவ தாஹுஷா காக் க
த்ய மஸிஷ்யுலி ||௨௪|| ஹதி வுஷா ததா ராஜா திவாராரிஸு
வாவ ஸா | சுஹந்தா யஸுநா நாஸி நஸு ய்ஸுதாஸு ||௨௫||
ஸிவாராதிஸிநெ ஸூதா ஸுயாதி ஸெணிகணிகுக் | வெடிா
ணுஸிதா ஸுணா ஸவபுவாவெஸிநாஸிஸீ ||௨௬|| ஹத்யுக்
ஸா ததா ராஜா தவபுத்யு திஜெதத்யு | கஸு யாஸுலி க
த்யுலிதி வுஷ ஸுயாஸுலீ || ௨௭ || சுஹ கெரஹெஸீய
ஸ்விபுராரிரிதி ஸ்யுதஃ | ஸூதா யாஸுலி மஹாயாநஸுநா
புரவஸுஸு ||௨௮|| ஸவஸுதா திஜெநாஸுயஸுநா தஸிவ
த | யஸுஸு ஸுராஹுணுஷுமஹாயா ஸூதாஸுலி ||௨௯||
வெடிாணுஸிதா ஹத்யு ஸுபுராவு ஸெணிகணிகுக் | ஸூ
லி துத தத்யு ஷெஸுஸு ஹஜ வெடிாடவீவதி || ௩௦ || வஸூ

மணவாளரைப் பணிந்து பரவசமாகப் பலவாறு தொழுதேற்றி
அழிவிலாச்செல்வமும், அதிகாரவுருதியும், அசையாத பேரறி
வும் பெற்று வாழ்கின்றனர். முனிவர்களே! முன்காலத்தில் கேர
ளதேசத்தில் கௌண்டின்னிய கோத்திரத்திலுதித்த திரிபுராரி
யென்கிறமறையோனொருவர் கங்காஸ்நாநஞ்செய்வதர்க்காக ஷெரு
தேசந்தாண்டிஜகன்ருதத்தில் தெரிசனஞ்செய்துகொண்டுவடக்கே
நோக்கிச்செல்ல வழியிலொரு மடவையைக்கண்டு அடிபெண்ணே!
நீயார்? யெங்கேபோகிறாயென்று வினவவப்பொழுதந்தமாதா நான்
யமுனை; சிவராத்திரியில் மறைக்காட்டிலுள்ள மணிகர்ணிகையில்
ஸ்நாநத்திற்குப்போகிறேன்; நீராரென்றுகேட்கலேதியன் தன்வர
லாற்றைச் சொன்னான். உடனே யமுனை, கங்காதேவியு மங்கே

டிபாஹி மம்மாயாம் யஜீஹா விஜிதெதநவ | நொவெதிவயமா.
 டெவீம் நடிக்கூலி கயஹந ||௩௧|| ஸாநவி திவயமா டெவீ
 ஸாதாம் வெடிடவீஜமாஸ | தடிக்கம் ஸஜிதிசூஜி ஸஜமாஜி தி.
 ஜொதூஜி || ௩௨ || ஸம்பூவகாஸீஜெஸொநவி காஸீம் மஜாம் ந
 டிபடிவாநு வீஹுகாயம்ஸவஹாஜிகாஸீயொகநததூரம் ||௩௩||
 கடிவிக ஸவிஷணஸுநு வுக்கஜெமும் ஸஜிபுரிதம் | நிமபுதொ.
 ஜஹம் நிஜிபூரிசு ஸாதாம் மம்மஜெதெஜெயெ || ௩௪ || சுநெக
 டிபுரிமபுஷு சுதிசூனொ ஜியாநயமா | நவாபஸ்யம் தி.
 வயமா ஜெஹாஹநுவிவயபுயம் ||௩௫|| வடுவபுஜநதி சிம் வா
 வம் வரிதம் வ்யபுஜநநா | ஜியா ஜெடுவெந வாவெந சூபி
 ரெண விஸுநெநவ || ௩௬ || யெந வாவெந ஜெ மம்மா ந
 யொவநவயம் மதா | ஜெதெயம் ஹுஸஸநெவெ திவாராநன்
 திஜநதி || ௩௭ || சுஸரீரா தடி வானீ ஸஜெடுக ஸுரவதூ
 தி | ஜெமிநா யஜெநயா ஸதூஜெகம் திஜொதூஜி ||௩௮|| தடி
 க்ஜெ க்ஜஜிதிசூஜி ஜாம் டிபடிம் க்ஜரிதொஜ்ஜமாம் | நவ யொவ
 நஜாமபு தெ மஜிஜெஜெஹம் திஜொதூஜி || ௩௯ || யடி வெடிட
 வீஜெஜெ பூவஜதாம் ஜெணிகணிபுகாடி | நஸூஸுவி ஜெஹா
 ம வியிஸஜெயெவடுகடி || ௪௦ || ததூஸூநம் காருஷகும்பு
 யஜெ திஜஸதூஜி | வஸூநாம்டிக்கூஜெஸெமம்மா ஹாஜெஜெவிவ
 ஜெணாடி || ௪௧ || ஜெவிததூஸூநெந நாஸுதெவாவஸஹயம் |
 சுதொ வெடிடவீஜெவதிபுநீம் ஜெணிகணிபுகாடி || ௪௨ || பூ
 வு ஸூகா ஸஜாபாஹி ஜி ஸூதாம் திஜொதூஜி | வெடிடவீ
 ஸிதாம் பூவு யஜூதி ஜெணிகணிபுகாடி || ௪௩ || தஜெஸு
 ஹி ஜி ஸூநம் ஸஹம் ஹதி திஜ | ஜஜீரிதம் ஸஜாகண்டி

தான் போயிருக்கிறான்; ஆகையால் போவோம் வாரும்; இப்பொ
 முது கங்கை உமக்குத் தென்படமாட்டாளென்று சொல்லிய
 மந்த வார்த்தையைத் தள்ளிவிட்டு வாராணஸிசென்று பாகீரதி
 யைக்காணாமல் கலங்குந்தருணத்தில் ஓ அந்தனு! என் சகியான
 முழையின் வார்த்தையைத் தள்ளிவிட்டார்; வேதவநஞ்சென்று
 மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்யாதவரை யென்னைக்காணமுடி
 யாதென்று சொன்ன வாகாய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பூசுரர்

தவ்வினெவ கூணெ ஷிஜாஃ || சச || த்ரிவாராரிநிபுவவ்யுதெ
 விவ்விதகஹாவயஃ | கூதீத்ய விவியாநு ஷெஸாநு ஸநெநவெபு
 டாடவீமகா || சடு || ப்ருகூஷ்ய வாடிவாவய்யே ஸவவித்யகூ
 ஸதஃ | ஸாக்ஷா நியபிவகுவபுஃ ஸ ஸம்ப்ராப்யே ஷணிகூணிகு
 க்யா || சக || க்ஷெத்யுதூராபாஜிகம் க்யகூவா வெஹீதீயபுஃ வுந
 யபுபள | தத்யுஸாக்ஷாவ கொட்யாஹ வுநராமய்யவாயபு || சஎ ||
 வெடிாரணெய்யாரம்மம் விடங்கெஸம் தமெயவவ | ஸ்ரீராஜிஸ்யா
 ஷிதம் மிம்மம் டிபுஷ்டா ஸம்ப்யே தஜாநஸம் || சஅ || வுநவபூரா
 ணவீம் யாதம் த்ரிவாராரிஸூபிதகஃ | ப்ருதஸ்யே ஷிஸூபி
 ஷிஸ்ய களவெஸ் ஷிஜஸதஜாஃ || சக || விவ்வி விவியாநு ஷெ
 ஸாநு யபள வாராணவீம் வுநஃ | ததெதாஸ்ய வகூஷெஷா
 ஜாமபு யபள மம்மாவமா ஸுஹா || ந௦ || த்ரிவாராரிஸுதொ
 டிபுஷ்டா மம்மா தாஜிதிஹஷ்டிபுதஃ | வெடிகாநநஸம்விஷ்டா ஸ
 பூவா ஷணிகூணிகு || ந௧ || மம்மா ஜிமரிஷுஷுஸூபிஷ்டிகா
 நநஸம்ஸூபிதா || ந௨ || தத்யு ஸாக்ஷா வுநயபூயாஜிதா த்ரிவயமாந
 ஜீபு | நாந்யபாஸவமம் மம்மாஸாநந்ருணாஃ ஷிஜாஸூபு || ந௩ ||
 கூஹாஸதாஸ்யாஃ ஷணிகூணிகு க்யாபா த்ரியநாயிஸவாரஸூபி
 தாயாபு | ஸம்ஸாரஸிநிபுத்யுநெண்கஹதள நஸூபி ஷி
 தபூபாஃ கூஷெஷெஹத்யுபா || ந௪ || வெடிாரணெய்யுதெ வி
 ப்ரா நாஜி வெடிநஜீஸுஹா | கூவி யத்யு ஷஹாவாணா ஸஹி
 யதெத ஜாஸூபா || ந௫ || காவெஸ் வாதவாவளவவிநாஸா
 யபு ஷிநெடிநெ | வெடிநஜீபா ஸஜாயாதி ஸாதம் வெடிடவீ
 வாரெ || ந௬ || தஸ்யாஃ ஸாதி நரொ யஸு வுண்கூயெ
 ஷு ஸாடிபு | ஸவபுவாவவிநிபுசுத ஸூவெயாகூவாவா
 யா || ந௭ || கெயடிநீம் ப்ருவகூஷ்யாஜி வெடிதீ

திருப்பி வேதவநம்வந்து மூன்றுதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்
 து மறைக்காட்டிசன் மலரடியைத் தொழுது மனமகிழ்ந்து வாரா
 ணசியை யடைந்து கங்கையைக்கண்டு ஸ்நாநஞ்செய்து விசுவேச
 னனுக்கிரகம்பெற்று கையயில் பிதுருதிருப்திசெய்துநீட்டுக் கே
 ரளஞ்சென்றார். வேதியர்களே! வேதவநதியின் வரலாரைச்சொல்

யுய் ஸ்ய வெவ ஹவ்ய | ஸள ஞா ஸொ ந்ய வ தீம் வ-கு வ-ம்
யத் ஸாக்ஷா ந்யவொத் தீம் || ௫௮ || வலிஷ்ஸாவஸம்ஹ-கு
தம் ராக்ஷஸகம் ஸஜித்யஜக | ஐஷ்யம்—க்யம் ஸ ந்யவதீம் வ-கு
வ-ம் ஸாவாஜ்யாக்ஷஸதாம் மதம் || ௫௯ || க்யம் வா ரொவிதம்
வஸா ஐஷித்யநிஜைநாக | வஸதலிஸரதஸவ-ம் ஸ-குத்
நொ வஸ்துஜைஹி || ௬௦ || ஸ-குதம்—சுயொஜ்யாயிவதீ ரா
ஜா ஸளஞாஸொ ந்யவதீம் வ-ரா | ஜெமயாக்ஷதகீ விப்ரா
வநம் ஸெந்யவ்யதொ யயள || ௬௧ || மஜாநு ஸிம்ஹாஸுர
க்ஷ-ஹி வராஹாநு ஜைஷாநு வநெ | சுந்யாநவி ஜெமநு
ராஜா ஜவாந கிஸிதெஸுரெம் || ௬௨ || தத் கிணிந்யு
அநம் ரஜைணம் மஹாநரெ | ஜெஷ்டா ஜவாந ததெத்ருகம்
ஸரெண ஸ ந்யவொத் தீம் || ௬௩ || த்ரியஜைணா ஜெமதநம்
த்யகா ௨ ஸள ராக்ஷஸீ ஹிவ-கு | ஜெமீம் ஸஹாயாம் ஜெஷ்டா
ஜெந்யா ஜெமொ ராஜாநஜெஸீ || ௬௪ || சுஹம் ஸவத்யுகொ
நாஜை ராஜநு ராக்ஷஸவம்ஸஜை | ஜெயெய்யம் வராஸொஹா
ராக்ஷஸீ காஜெ-குவிணீ || ௬௫ || ஜெமர-குயொராவாவாம்
வநெந்ஸிநு விவராவஹ | சுவராயம் விநா ஸெயம் ஜெயபு
க்ஷவராஜதா || ௬௬ || வு-திக்ரியாம் சுஸீஷ்யாஜி தவராஜநிதீ
ய-ம் ஸம் | சுநஜ்யெ ந்யவொஜ்யாயா ஜெயொஜ்யாம் ஜெ-வி

லுகின்றேன்; கேளுங்கள். முன்காலத்தில் ஸாகேதநகரத்தில் சக
லகுணசம்பன்னனான ஸௌதாஸனென்றொரு வரசன் நீதிதவ
ராம லரசு செலுத்திவருஞ்சமயத்தி லொருக்கால் வேட்டையில்
விருப்பங்கொண்டு வாஜியெறி வநஞ்சென்று வெகுவித மிருகங்
களை வதைக்கும்பொழுது ஒருபுதரில் கலையோடு கலந்திருக்கும்
மாணைக்கண்டு கணையாலடிக்க மாண்டுவிழும்பேடு மானுருவம் நீங்கி
இராக்ஷஸியி னுருவமுற்று மரிக்க வப்போதந்தக்கலை இராக்ஷத
னாகி யரசனைநோக்கி ஒ அரசனே ! நான் ஸம்வர்த்தனென்கிற இரா
க்ஷதன்; நானென்பத்தினியுடன் மிருகவேஷங்கொண்டு சஞ்சரித்
துக்கொண்டிருந்தேன்; நிரபராதியான யென்னுடைய பாரியை நீ
கொன்றபடியா விதற்குத் தகுந்த விடையூரை யுண்டுபண்ணிகி
றேனென்று சொல்லிவிட்டு ராக்ஷதன் மறைந்தான். பிரகு மன்
னவனும் தன்னகரம்வந்து வலிஷ்டரிடந் தன்வருத்தத்தைத் தெ

தலுடா || ௬௭ || நடுவெடிய அலிஷாய வுதாதம் ஸக்யதம்
வெடா || ஸாவயாந ஸுடா ராஜிநு ஹ யஜ்ஞவரஸுடா || ௬௮ ||
யடா ந வஹயெடிக்க ஸுடா ராஜிநு மஜ்நா ஹஸ்ய || இதி தெ
நாநுஸிஷ்டாஸுள ரோமிநா ராஜிஸுதரீ || ௬௯ || தலா வ
ரிஹநாநுஸு வஹநாநாக்கஸஸுஸு || கலாமிஸு ஸுநுபொ
லிபுராபஷ்டம் ஸுபுபவசுதெ || ௭௦ || வலிஷுடா யாஜயாரோஸ
ஸ நுபு வியிபவசுதெ || ௭௧ || கபுக்லா ஸாஜாநி கபுக்லாணி வ
லிஷுடா ரோமிஷுடா || ௭௨ || தலா ராஜிநுநி கதபு ரி
யாய ஸாரயநி || ௭௩ || வலிஷுடா வலிஷுடாநி து ராக்கஸஸு தடி
தரோ || ௭௪ || ராஜாநுபவஸுதெ வாசுதெதடியாஸு வீசு ||
ஸாஜிஷுடா ஹஜிநெ ராஜிநு வாஜாநெ லிஷுடாநா || ௭௫ ||
ரோஸு ஸுபாஷுதா தலா லிஷுடா ஸ வியிபுயள || ௭௬ ||
ஸு ஸுபாஷுதாநெ ரோஸுரோய ஸுபாஷு || ௭௭ || வகா
ராஜிநு லிஷுடா தலெஷுடா ஸுபாஷுதாநெதாஸு || ௭௮ ||
ஸுபாஷுதாஸு வலிஷுடா வலிஷுடா வலிஷுடா || ௭௯ || லிஷுடா
நாநெஷுடா ராஜிநு யவபுஷுடாநெதாஸு || ௮௦ || லிஷுடா
ய ஸுபாஷுதா ஹஜிநு ஸாஜிஷுடா லிஷுடா || ௮௧ || ஹஜிநு
ஸாஜிஷுடா லிஷுடா வலிஷுடா கலிஷுடா || ௮௨ || ஸுபாஷுடா ஸா
ஜிஷுடாநு ரோமிஷுடா யவபுஷுடா || ௮௩ || கதபு ராக்கஸு ஹ

நிலக்க வலிஷ்டரு மரசனே ! ஸாவதானமாயிருந்து ராக்கதன்
வஞ்சனையை விலக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு நிசாசரன்
நெருங்காதவண்ண மரசனுக்கு வேள்விசெய்வித்து வருஞ்சமயத்
திலொருக்கால் வலிஷ்டர் மாத்தியான்னஸ்நாநத்திர்க்காகச் சரயு
வையடைய வப்பொழுது இராக்கதன் வலிஷ்டவேஷத்துடன்
வந்து ஸௌதாஸா ! மாம்ஸத்தோடு கூடப்பாகம்பண்ணச்சொல்
லென்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் மாம்ஸத்துடன் சுவயம்பாகி
போல் வந்து பாகம் பண்ணிவிட்டுச்சென்றான். பிரகு ஸ்நாநஞ்
செய்துகொண்டுவந்த முனிவருக்கரசு என்னமளிக்க வதில் மாம்
ஸத்தைக் கண்டு முனிவர் சினமடைந்து அடே ஸௌதாஸா !
அகாரணமாக வெனக்கு மாம்ஸத்தைக்கொடுத்தபடியால் மாம்ஸம்
தின்னுகின்ற ராக்கதனாகக்கடவாயென்று சபித்தார். உடனே

வயி யாணி ரோஸையாஸிதழ் । ஊவமேசெதாழை ரேநிநா நய
 பொ வயநஜெவீசு ॥ ௪௮ ॥ கவெயெவ ப்ராபிதம் ப்ராஹ்
 ஸாஜிஷாஸந ரெத்ய ரோழ் । சுதொழபராபரஹிதெ கிம் ஸா
 பொம்யி தீயதெ ॥ ௪௯ ॥ ஊவமேசெதா நயவதிநா டிபுள்
 ஸ ரேநிஷுஹம் । யூகா து ஸுமிரம் காலம் ஜோகாந
 கெஷாவெவதிதழ் ॥ ௫௦ ॥ ஸாதாநம் மஹாயாரோஸ யிஜாந்
 ரேவபுஜெஸதழ் । கவிவெகிநதெதந் ஸாவதம் உ நிராமலி ॥
 ௫௧ ॥ ஜோநடிஷிவிஹீநகா டிராஜி டொஷொ ந விஷிதெ ।
 ஸாதாநம் நிநிஜேநெவலிந் வலிஷெ ரேநிவாஹெ ॥ ௫௨ ॥
 யநாநாமஸம் ஸிஷிம் ஸவ்வாந் ரேநிவாஹெ । காரிஷெ
 ஹம் ஸவிஷெதெதா ஹபராபிஸகாரிணழ் ॥ ௫௩ ॥ உ
 த்யூகா ஜெரோதெத ஹஸெஸவதம் நயவொரேநிழ் । ததொ
 ழஸு நயவதெ ஹாயபா டிபநீதி விபுநாதா ॥ ௫௪ ॥ ம
 ந் ஸாவகியொஷிதம் உதாரம் ஸா நயவாரயசு । ப்ரா
 ஸாவம் மாரள கதழ் நாமுலி க்ஷ ரேநிநி ॥ ௫௫ ॥ ப்
 ஸாநீயா மாரவ ஸிஷெஷிம் க்ஷாஜா ஜெஹஜெஸம் । மார
 ஸங்குத்யொ ப்ராபிதாசு க்ஷாவிதா நராயம் ॥ ௫௬ ॥ ஸ
 யாதி நரகம் வொரம் யாவஹுஜிவாகாஸா । உணாஹிஷ
 ஜாயெத வஸாஹாகஸெஷதம் ॥ ௫௭ ॥ ஊதசு ஸஹாயபா
 வயநம் ப்ராஹ் வாக்யேயாஸு ॥ ஸஜேமஸ்தம் க்ஷயா ஸாஜி
 ஹிவெகவெரே யி ॥ ௫௮ ॥ கவிவெகஸஜேந் ரொஷ
 வஹிம் வொஷெதெதம் । நரஸு ஸஜெஷுஸு ஸஜிதஸு
 வாரஸம் ॥ ௫௯ ॥ நாவரெநி க்ஷவொஹம் ஸீவாக்ஷி

ஒன்றுமறியாத வரசன் முனிவரைநோக்கி நீரே மாம்ஸத்தை யா
 சித்துவிட்டு யென்னைச்சபிக்கலாச்சதா ? பதில் சபிப்பேனென்று
 ஜலத்தைக் கையிலெடுத்ததைக்கண்டு மதயந்தியென்கிற மகாபதி
 விருதையான அவன்பத்தினி மன்னவனைநோக்கி மன்னவா ! இ
 தென்ன காரியம் ? அபராதஞ்செய்தாலும் குருவை நீ நானென்று
 பேசினவன் கொடியநரகத்தை யடைவானே ; சபிக்கவு மாரம்பித்
 துவிட்டார்களே ; கோபத்தை யடக்குங்களென்று பணிந்து பிரார்த்
 திக்க வரசனும் சினமடங்கி யோகமகிமைமயினால் வீஷயமறிந்து

யசிதது | ததொ ராஜா சோமம் பூஹ வலிஷம் பூஹநி
 நது || ௬௦ || சவராயம் க்ஷிஷு க்ஷம் பூ திஸாவொஹம் 23 |
 ஸாவராயெ க்ஷி யுஷ்தா நெதரது விபஸிதது || ௬௧ ||
 ஸவஸிஷொ நபுபெணாய வலிஷொஹவொஹ வாயிஷுவு |
 நபு வ 24 வநம் சிய்யா நஹிஷுதி க்ஷிஷு || ௬2 || ஆடி
 ஸாஸாவயி விஹொ ராக்ஷஸகம் ஹிஷுதி | துயொடிஸெ
 து வஷெது க்ஷம் வெடாரணயஸுயம் பூஜி || ௬௩ || தது க்ஷம்
 வெடதீயெபுஷுள சோஹொஹவஸு ஸனிபள | ஸூநம் காரு
 ஷ நிபத ஸுஷு வியிபுஷு || ௬௪ || வெடாரணயஸுயம்
 ஸேவம் டிஷு ஸூஹி நபிஸுயம் | பூடிஷுணம் வியெஹி
 க்ஷம் ததொ சோஷொ ஹிஷுவி || ௬5 || க்ஷிஷுஷு
 ஹம் பூடிஷுயம் க்ஷம் ஸோமதது | ஹதுக்ஷா ஸவஸி
 ஷுஷு ஸூபுரி பூதி நியபுள || ௬6 || ராஜா ஸூஹாயம்
 பூஸூபு நபுரம்பூதி ராவஹம் | வலிஷஸாவஸம்ஹி
 ராக்ஷஸகம் விராய ஸம் || ௬7 || க்ஷம்ஹி வநெ யொரெ
 ஆடிஸாவெ மதெ ததம் | வெடாரணயோஹம் பூணம் ராக்ஷ
 ஸகவிசோஷெ || ௬8 || ஸூக்ஷா ஸவெடதீயெபுஷு வலி
 ஷொஷெந வதுநா | வெடாரணயாயிவம் ஸேவம் டிஷு நபு
 பவம்மவம் || ௬9 || பூடிஷுணதுயம் க்ஷுக்ஷா துஷாவவா
 ரெஸூபு | வெடாரணயாயிவதயெ நபொ வெடாஹமொவா ||
 || ௭0 || துஷம் விநாக்ஷஸூய மிரிஜாவதயெ நபி | ஸவம்
 ஸூதொ சோஹொஹம் பூடிஸூய நபுவாபுதம் || ௭1 || பூ

தன்னை நொந்துகொண்டிருக்கும் முனிவனைப்பணிந்து பிரதிகா
 பத்தைவேண்ட வசிட்டரு மரசனைநோக்கி யரசனை! யென்வார்த்
 தை வீண்போகாது; பன்னிரண்டு வருஷம் சாபத்தை யனுபவித்
 துவிட்டுப் பிரகுவேதவநம் வந்துசேரு; சாபம் விலகிவிடுமென்று
 சொல்லிவிட்டாச்சிரமம் சென்றார். அரசனு முடனே இராக்ஷ
 தனாகி வநஞ்சென்று வெகுவான பிராணிகளைக் கொன்று தின்று
 காலத்தைக்கழித்து முடிவில் வேதவநம்வந்து வலிஷ்டனா
 வருத்தி வேததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து வேதவநே
 சனைப்பணிந்து பலவாராக ஸ்துதித்துச் சாபம்நீங்கி வேதவநேச

உதவ ஸ்ரீணயநு வாவா ராஜாநம் வுஷவாஹநம் | ஸாவொ
விநிமடதஸ்துஷு வெஷதீயெட நிஜநாசு || ௧௦௨ || சுயொ
ஜ்யாம் மஹ ஹுதெ ராஜ்யம் வாமய ஹொவிரஸு | ஜீணடம் ஹ
ஹு தெ ஸஜ நவீகூரூ நுபொததி || ௧௦௩ || ப்ராசாரம் மொ
வாரம் ஸுஜ்யம் ஸீடவம் கூரூ ஸவடதம் | ரயொதவாயடும்
வீயீஸு ஜநவணடமுஹாவணீ || ௧௦௪ || ரயொதவம் கூரூ
ஷ கூம் ரீதாது ப்ரதிவதாஸு | உதவாயடும் ரீ மூரீநு ஷெஹி
கூம் நுபஸததி || ௧௦௫ || வணவம் கூதெ கூம் ராஜெஜ வு
துவளதுஸதீநிதம் | ஹுகூஹ ஹொமாநு விவூதாநதெ ஸா
யுஜ்யரீபூஸி || ௧௦௬ || வணவம்ஸெதாநய நுபதிஸு திகா
நநவாவிநா | தயெதுகூ ப்ரணஜெஸம் மகூவ ஸவ
ரீம் வுநம் || ௧௦௭ || சுவிஷிஸ்தஸுயொஜ்யாயாம் வாமயாரீஸ தெ
திநீஸு | ததொ வஹுதியள காரெ மதெ ஸ நுபவம்ம
வம் || ௧௦௮ || வஹுஜ்யம் ஸரீதாய வெதாரணம் ஸதெதுவ |
வகூர ஸவடம் ராஜெஜொ வெதாரணாயிபொதிதது || ௧௦௯ ||
வாவொஹுஷணஹாராஸு ததள ஷெவாய ஹுபதி | ப்
துஷு ரீதவம் கூகூர ஷெஹாநெ ரீகூரீவ ஸம் || ௧௧௦ ||
சுதொ விபூ ஜநா யெது வெதகாநநவாவிநெ | ரயொத
வாதிஸொஹாயடும் வதாகூஹுதுவாரீரநு || ௧௧௧ || ஷாலீஸு
நுதகூஸாமா வஸுஹுஷணஜீகூநு | வரிவாரகஸுது
ஸு வாஜ்யாநி விவிபாநிவ || ௧௧௨ || ப்ரயஹுநி நராஸெது ஸி
வஸாயுஜ்யரீபூஸம் | ரஹாவநஸவுதாதிஹொநிவ மு
பாநிவ || ௧௧௩ || மொநி நானிகூரணாம் ஸரீதாம்ஸணு
தாம்ஸயா | வயொடியிவுதநெஹவ யவாநுஅஸு கிஹந ||
|| ௧௧௪ || தகூர ரீஹாதவம் ஹதூர காரயநி ரீநாமவி | தெ
யானி ஸிவஸாயுஜ்யம் வுநராவுதிவஜீடதது || ௧௧௫ || உகெ
ஷு தெஷு ஸவெடுஷு கிஹிஜகூரவுகிஹநம் | ப்ரயாதி

ஹஞ்ஞையிஹ லீசனுக்குப் புதிதாக வாலயநிர்மானஞ்செய்து
ஜீதிகளையேர்ப்படுத்திவிப்பிரானை வசிக்கச்செய்து ரதோத்ஸவம்
முதலான வுத்ஸவங்களைச் செய்வித்துத் தன்னு நகர் சென்று
முடிசூட்டிக்கொண்டு புத்திரமித்திராஸூடன் போகத்தையனுப

ஸிவஸாயஜிம் நாத் காயட்ர விவாரணா || ககசு || வஹு
 ட்டிராபநவதி ரயநஸ்திவதெ | யஜெஸ்யொ அப்யொஸு
 யு ஹி ஸாஸ்யாயுநிஸ்யம் || ககசு || ஸ்வவப்ரஹ்வம் விபெ
 ட்டிர வெடீயுட் திநுததீ | யத் ஸாக்ஷா ஹி ஸௌதாஸொ
 ராக்ஷஸகம் ஸதீதீ || ககசு || ஸொஷெணாப்யஸ்யு - திஹி
 வ்ஸும் நெவஹி ஸக்யதெ | வெடீயுட்ஸ்யு தோஹாதேஜம் வெ
 ட்டிராணெஸ்யுஸ்யு || ககசு || வெதி நெநெதரெ விபு
 ஸ்ரஹ்விஷ்ணுதயஸுராராம் | ஸ்ரீஸுநதம் - சுயெதாம் ப்ர
 க்ஷாஜி கொடிதீயுட்ஸ்யு நெவஹி || ககசு || யஜெஸ்யு ஸவ
 வாதெஸ்யு திநுததீ தோநவொ ஹி | யயாஹி ஸவ
 வெஸ்யு திஹாநெவொயிஸ்யுதம் || ககசு || தயெதம் ஸவ
 தீயெதம் கொடிதீயுட் விஸிஷ்யதெ | சுத்ர வம் சுயயிஷ்யா
 ஹிஹாஸம் வுராதந் || ககசு || வுராத்ர விவநெஸ
 தம் - நெஹி தாம் தி துதம் | நெஸ்யு : க்ஷி
 ஸி ஸிவ வஹி நயா நு ஸிதீ தி தாம் || ககசு ||
 வதெஸ்யுதம் நெந வணியுத்யு ஸிதீதாம் | வஹு
 காமம் ஸொவெஸ்யுஸு ஹுஸு நெநகஸம் || ககசு || ரெ
 நெ ஸஹாயுதா ஸாக்ஷு ஸொஸாரெதம் - வஸுமெ | க்ஷா
 நவ ஸஸார ஹவநீவதிஸ்யு || ககசு || நததீநம் வஸு
 தீநம் யாதம் யநஹிமம் | சுநெந ஸ்ரஹ்விஷ்ணுஸு
 வெதீ திதாம் || ககசு || ஸ்வவப்ரஹ்வம் காமெதீ
 தெ வுததாம் தம் | சுஹொநாஸுததொதிநெவொ விதீதெ

வித்து முடிவில் முக்தியையுமடைந்தான். ஆகையால் வேதநேச
 னுக்கு விபவத்திற்குத் தக்கபடி பூஜைகள் செய்விக்கவேண்டியது.
 தனமுள்ளவன திகமாகவும் தரித்திரன் பலமாத் திரமாகவுஞ் செய்
 தாலுமிருவர்களும் சமமாகபோகமோக்ஷங்களை யடைவார்கள்.
 அகோ வேதநதியின் வைபவத்தை வேதவநேசனைத்தவிர யாரறி
 வார்கள்? ஆதிசேதுவின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்; கே
 ளுங்கள். தமிழ்நாட்டில் ஹேமாங்கதனென்கிற வொரு வைசியன்
 வியாபாரத்தால் நாலுகோடிதனஞ்சம்பாதித்து மொருவித தர்ம
 முஞ்செய்யாமல் சிழத்தன்மையடைந்து பிரகு பரியாலோசித்து

ஹவி கஸுந || கஉஎ || யதொ நயபுமெசொழி யோபெதந
 ஸஹிதம் | உதி சொகாகுமொ வெஸுஸுதுதுபுதுவஜ
 கநடு || கஉஅ || வுதுராஜாம் புதுதுள ஹமள ஹமள ஸாயபு
 சிகுபுயக | ஸவுதொவரி விநுஸுமுஹம் வதீயுதஸுதார
 || கஉக || விநுஸுமுஹம்வொஸுமொ புயயள கதொவயபு | சூ
 வாஸாயபுமொ முஹம் கபுக்கா கஹிதாவு மெவாஸ ஸம் || கந௦ || உ
 துதுபுது புவாஸுதொ வுதுதுநாமெபு வுதொவயக |
 புதாராரஹ வாலாய சிஹதாநுமகார ஸம் ககநக வதீகநா
 யவகுஜாயபுமொ வுதுவாபுசிகுபுயக | புதாரமொவாராபு
 தி கபுயாரோஸ ஸிவிவி || கநஉ || ஸவம் ஸுதுவுசெவிம் யபு
 யபுமொ விநியுதுவாநு ஸகாமெநெவ சிஹதா தவிநு ஸுமெ
 சிதாரவ || கநந || தஸு செஹம் ஸசிரஸிஷு ஹயபுதாநுசிதார
 தபு | ஸிவகெது ஸசிரணாக ஸஹயெபு மெகிதொவாநு ||
 || கநச || தஸு வுதுதுள துதாரதாநள ஸுதெவவஸுதெவ
 கள | துதுபுமொநிரதள துதுதுள ஸுதாரவள மணிகாவதீ ||
 || கநரு || யபுதபுமொஷ்வரிவுதள நாயபாரோஸதுதுபுது
 நதபுகெஸுமொ மாயகெஸுமொ மணிகாஸுமொ சிஹாயநடு || கநக ||
 துதுதொவெபுஸுபுதுது தாவஸுதாதுதுயெ ரதள | யதா
 நதுசெபுதீது தாவவாரயதாந்ததா || கநஎ || மொகதொ
 ராஜதொ லீதள ராஜதா நிவபுலிதள வுதாரக | வநெவரள
 சிமநு ஹகாவிஷுதெபுஸிதீமெவெ || கநஅ || ஹகபுதள
 வநெ தவிம்ஸுதாதுதொவெபுஸுபுதுதுகள | கநீயாம்ஸவிநா
 ஜெபுஷா யயள துதாரங்கதாந || கநக || வாரஹயபுமெ
 நிபுஹதம் வாராஸ ரவததா | கநிஷும்குஷுஸவெபுண

வருத்தமுற்று தனத்தில் பாதிபை இரண்டு புத்திராளுக்குங் கொ
 டுத்துவிட்டுப் பாதிபையெடுத்துக்கொண்டு பத்தினியுடன் கமலா
 லயம்வந்து சிவதர்மங்களைச்செய்து சிவானுக்கிரகத்தா லிருவர்க
 ளும் கைவல்லியத்தை யடைந்தார்கள். பிரகு அவன்புத்திரர்க
 ளான சுதேவ வசுதேவர்கள் தாசிகளிடம் தனத்தை யொப்பிவித்
 துவிட்டுத் திருடியடியுண்டு வருஞ்சென்று வழிப்பரி பரித்து வதை
 செய்து மகாபாபங்களை யடைந்து முடிவிலு யமலோகத்தைய

ஐஷ்டஸோ஽வி சீரோரய || கச௦ || சீதள தள யசீத-குதெந
 நீதள வெவஸுதானிக்ய | தண்டிஷ்டா யசுநாஸுதா
 வித்ருமுவசீஹாத || கச௧ || ணதயொஃ வுணுபாவெ
 கூம் வித்ருமுவ விவாரய | தயொஃஸித்ருமுவஸு விவா
 டேபாவாவ யசீவிச || கச௨ || நரகெ வாததுதாரீஜேஷ்டஃ
 கூநீயாநரோயய | வெஷ்டதாரிதி தஹுக்வாயசீயசீய
 விவாயய || கச௩ || நுபாதயததொ ஜேஷ்டம் நரகெஸரி
 மொஹடெஃ | கூநீயாஸம் ததஃ ப்ராஹயசீஸுயசீநீவதிஃ ||
 || கச௪ || வஸுடெவ ப்ரயாஹிகம் ஸமயம் யசீயுதாம் வர |
 ணவசுஃஸுடெவாவாவ வஸுடெவொயசீம் ஸமெஃ || கச௫ || சீ
 ஸமயம் கூயடெவ தஸுவா நரகம் கூயட | சுவா ரெககூமெ ஜா
 தள துவுவாவளதம் உசீதீ || கச௬ || வஸுடெவம் ததா
 ப்ராஹயசீரோஜோடியாநிதஃ | மதஜநநி தெவெஸு கூடாவி
 ஸுரதொ வநெ || கச௭ || கொடிபுடெஸுராரிஸு வெதுவாநி
 வலித்ருதெ | வுஷ்டோஸஸு டெஸுதம் ஸாதாநா சீயயள
 நுணாடி || கச௮ || வஸுஸம்ஸஃஸுஷ்டதாரீ வதிதாஸுவசீயு
 தி | தெந தெ ஸவடவாவாநி நஷ்டாநி ஸுஸஹகுநுவி ||
 || கச௯ || வெடிாரணுஸுமெ ஸெதள கொடள வாதாரீ ப்ரவானி
 ஹி | ததாயுஸுஷ்டெஹாநாம் வாதகம் நஸுதி கூணாக் ||
 || க௧௦ || யசீகூம்ஜேஷ்டசீயததும் நரகாடியுமெஹவி | ததம்
 ணெஷ்டொயஸாம்ஸம் கூசீஸெஷ்டெஹி சீஹாரிதெ || க௧௧ || த
 ஹுக்வா வஸுடெவொ஽ஸெ ஜேஷ்டாய ப்ரடெஷ்ட கூணாக் |
 உததோதெ ததஸோ஽வி நரகாஹிஸுதொ஽ஹவக் || க௧௨ ||
 ஸாதாரளரயசீஸாயதாவுஹ வெஸுஸதள | ஸமயமொ
 கம் ஸரோரகுள ராரிகொடிபுஹாவதஃ || க௧௩ || சுஹொ கொ

டைய அவர்களிலொருவனை யமன் நரசுத்தில் தள்ளி மற்றொரு
 வனை சுவர்க்கத்திர்க்கனுப்பும்பொழு தவனிதென்னவென்று விசா
 ரித்துத் தன்னிடம் வேதவந்திலுள்ள தனுஷ்கோடியின் திவலை
 தெரித்தபுண்ணியமென்றறிந்து அதில் பாதி கொடுத்துத் தன்
 கோதரணையு மழைத்துக்கொண்டு சுவர்க்கஞ்சென்றான். முனி
 வர்களே! இப்பேர்ப்பட்ட தீர்த்தங்களுடன் கூடின வேதவந்த்

புடவூ ரோஹாத்யம் யோவஸ்தம் நஸக்யதெ ! ஊதஸ்ய வெவஹ
வம் வஸ்தம் ஸஹரோவெதி வா நவா || ௧௫௪ ||

ஐதி ஸ்ரீஸு ஹகெவதெ-ஹெஹாரண்யோஹாத்யம்

தீப்யபுஸம்ஸாயாம் ஸௌதாஸவரி. துனாமி

உ ஸ ரெ ஹ ஃ ய்யாயம் ||

ஐதி சுஷ்நவதிததொஃய்யாயம் ||

சு ரெ ய கெ கா ந ஸ த த ரெ ஃ ய்யாயம் ||

ஸ்ரீஸு-தம்— சுய யாத்ராக்ரம் வகெஷ்ய வெஹாரண்யஸு
தம் சிஜாம் ! ஸாக்வாஃஹ்ய விஸுஜாதா ஹஸுஜ-குணிதவி
பூஹம் || ௧ || ஸஹ்ராக்ஷரோஹாரண ஸவவித்யஸுவிஸுஜா !
புராணாயாதித்யம் க்ருக்வா விஜயநநஸா ஸிவஸு || ௨ || வெஹ
ரண்யஸு யாத்ராம் வெ காரிஷ்யஹ இதீரயங் ! வெஹகாந
நநாயஸு ஸெவாய-ம் நிமபுதம் து ரோ || ௩ || வெஹகாநந
நாயோஃயம் ஸவபாவஹ்யாஃவி ரகூதம் ! ஐதி ஸங்கபூ வ-
வபூதம் நிமபுஹஸு ஸுமயஹாஹி || ௪ || ஜவங் வஹாரகூதம்
பிஞ்ஞம் ப்ரணவெந ஸதிநித்ய ! ஊகஹ-ஹொ ஜிதகெய்யாயம்

தின்வைபவத்தை யாரரிவாரென்று சூதர் சொல்லிமுடித்தார்.
பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணாற்றி எட்டாவது அத்தியாயம்
ஸௌதாஸ சரித்திரம் முற்றிற்று.

தொண்ணாற்றி ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மறுபடியுஞ் சூதமுனிவர் செளநகாதிமுனிவர்களை நோக்கி
வேதவநயாத்திரையின் கிரமத்தைச்சொல்லுகின்றார். முனிவர்
களே ! யாத்திரை செய்கின்றவர்கள் தனது கிராமத்தில் ஸ்நானஞ்
செய்து நித்தியவிதி முடித்துத் திருநீறு பூசி ருத்திராக்ஷங்கள்
பூண்டு பத்தினி புத்திரன் முதலானவர்களோடு யாத்திராதானஞ்

வ்யூயாவாதபூவிவஜிபுதம் || ௫ || ஹவிஷ்யோஜநஹக்ஷீவ நெத
 லாஹ்யம்மவிவஜிபுதம் | சூதவதும் நமதுஹ்யா ஹவீகூயபூஜா
 வாநஹா || ௬ || தாம்புருயம் நவ ஸ்வெவத வ்ஸம்மாஜிவிவ
 ஜிபுதம் | வெஷோகூரித்யுகிபூணி பூரோஜாஹவரித்யுஜை ||
 || ௭ || யஜி த்யுஜை பூரோஜை பூத்யவாயீ ஹ்வெஜ்யூவ்யு |
 மித்யுகிபூரித்யாமா தீயபூயாத்ராவ நிஹ்வா || ௮ || ஸகூ
 பும்வொ வீநிமபூவெசு கெவயம் ஸயபெவவா | ஸரிஜ்யாரொ
 வ்யு மதுஹ்யாதிஜுஹ்யாசுக்காயபொய்யுபொம் || ௯ || ஐளவா
 ஸநவரித்யாமெ தீயபூயாத்ராவ்யூயாஹ்வெசு | ஹவயோபூரிண
 ஹ்வெபூ ஸாபூரோவாரதத்யாரம் || ௧௦ || பூஹ்வாரீ மதுஹ்வொ
 வா வாநபூவெஸ்யாஹ்வலிக்ஷுக் || ௧௧ || சுத்யஜிநவஸ்யு கிபூணி பூ
 கூயபூதீயபூவெவந்யு || ௧௨ || ஹவஹிபீயுக்கவஸு வெடார
 ண்யம் ஸபெத்யுபெவ | ஸரோஹிதகிஹபூருகூவா மதுஹ்வு ரீணிக
 ணிபூகூ || ௧௩ || வாஜள பூகூரஜை வாஹ்யு ஸவவித்யாஜிதெ
 நியம் | பூரணாயாதித்யம் க்யூகூவா க்யூகூவா ஸங்கஹ்யோஜாராக் ||
 || ௧௪ || வெடாரண்யாயிபம் நகூவா ஹ்வபாணிஹ்வெவ்யுபெவ
 ரவம்ஸபீநுஜ்யாவ்யு ஸூயாபெவ ததம்பா || ௧௫ || நரோவெடா
 ஹ்வெடிய வெடகூநநவாலிநெ | தீயபூயிவதயெ தஹ்யம்
 ஸவபூவாவபூணாஸிநெ || ௧௬ || ஹவம் ரீஞ்ம் ஸபீநுயபூ
 ஸூகூவாஹ்வயி விஸூயயீ | ஸூநாமம் தவபூணம் கூயபூகூ

செய்து பிரஸ்தானம் பண்ணி வாகனம், கொடை, பாதுகை,
 தாம்பூலம், ஸ்திரீசங்கம், விருதாவார்த்தை முதலானதுகளைத்தள்
 ளிச்சமித்திலக்கினியை யாரோபம் பண்ணிக்கொண்டு நித்தியவிதி
 தவராமல் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வழியில் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செ
 பித்துச் சிவகதாமிருதத்தைப் பானம்பண்ணிக்கொண்டு வேதவந
 ம்வந்து மணிகர்ணிகையை யடைந்து பாதப்பிரக்ஷாளனஞ்செய்து
 ஆசமனம்பண்ணி மூன்றுதரம் பிராணாயாமஞ்செய்து சங்கர்ப்பம்
 பண்ணி வேதவநேசனையும் ண்டிவிநாயகரையும் தெண்டபாணி
 யையும் பணிந்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு மணிகர்ணிகையில்
 ரையளவுஜலத்தில் நின்றனொண்டு, “ நமோவேதாந்தவேத்தியநி
 வேதகாநநவாலிநே, தீர்த்தாதிபதயே துப்பியம் சர்வபாபப்பிர
 ணாகிநே ” யென்றுசொல்லிக்கொண்டு மூன்றுதரம் முமுகி ஸ்நான

விதிராஜீவபுதி வாரிவி || ௧௬ || ஸுமீதீயபு ததொவஸுமீதிரா
 டு ஸுமஸுமீதீதம் | கெசுதுமுராஜம் புகுமீதததீரெஸொ
 துரீயகம் || ௧௭ || தவபுணஹ தத்குமபுததிமீதிரம் விதிரா
 புகுதி | வெசுதீயபு ததொமகூஸாநமேவஸுமீதிரெசு || ௧௮ ||
 ஸுமீதிரா வபுநாயெதி தசுஸாநமேசுமீதிரம் | கெசுது
 முராஜாஜிகம் ஸவபுமபுவபுவஸுமீதிரெசு || ௧௯ || தத்கொ
 டிம் ஸுமீதிரெசு ஸுமீதிரா வபுமீதிரம் | வாஷாணபுய
 மீதிரா ததிராநம் ஸுமீதிரெசு || ௨௦ || சுமீதிரா வபுமீதிரம்
 யபுசு ஸுமீதிரா தீதிராநம் | ததொவெசுமீதிராநம் ஸுமீதிரா
 தம் ஸுமீதிரா வபுமீதிரம் || ௨௧ || புகுமீதிராநம் குகூஸாநமே
 ஸுமீதிரா வபுமீதிரம் | ஸுமீதிரா வபுமீதிரம் குகூஸாநமே
 ஸுமீதிரா வபுமீதிரம் || ௨௨ || யபுமீதிராநம் யபுமீதிராநம்
 நம் யபுமீதிராநம் | தீதிராநம் குகூஸாநமே யபுமீதிராநம்
 மீதிரா || ௨௩ || மீதிரா வபுமீதிராநம் யபுமீதிராநம்
 மீதிரா | குகூஸாநமே யபுமீதிராநம் நாயிகெசுமீதிராநம் தயா || ௨௪ ||
 குகூஸாநமே யபுமீதிராநம் விதிராநம் வபுமீதிராநம் | ததி
 மீதிரா ததிராநம் வபுமீதிராநம் குகூஸாநமே || ௨௫ || ஜவந
 வபுமீதிராநம் மீதிராநம் யபுமீதிராநம் மீதிராநம் தயா | ததஸுமீதிரா
 மீதிராநம் ஜவநமே வெசுமீதிராநம் || ௨௬ || சுமீதிராநம்
 தத்குமபுசு ஸுமீதிராநம் வபுமீதிராநம் | சுமீதிராநம் யபுமீதிராநம்
 ஸுமீதிராநம் ஸுமீதிராநம் தீதிராநம் வபுமீதிராநம் || ௨௭ || ஸுமீதிராநம்
 வபுமீதிராநம் ஜவநமே வபுமீதிராநம் மீதிராநம் | மீதிராநம்
 மீதிராநம் குகூஸாநமே வெசுமீதிராநம் || ௨௮ || வெசுமீதிராநம்

தர்ப்பணம்பண்ணித் தலைதுவட்டி வெள்ளைவஸ்திரங்கட்டி வெண்
 ணீரிட்டு ருத்திராக்ஷமணிந்து பிதுருக்களையுத்தேசித்து சிரார்த்த
 தர்ப்பணங்கள் செய்து ஸ்தலவாசிகளான வேதியர்களுக்குச் சக்
 திக்குத்தக்கபடி தனம் தானினியம் வஸ்திரம் முதலானதுகளைத்
 தானஞ்செய்து வேததீர்த்தத்திலும் தனுஷ்கோடியிலும் விதிப்
 படி ஸ்நானம்பண்ணி வேதவநேசன் சன்னிதானம் வந்து தூபதீ
 பநேவேதனங்களாலாராதித்து மூன்றுபிரதக்ஷிணமு மைந்தந
 மஸ்காரமுஞ்செய்து அன்று உபவாசமிருந்து மறுநாள் காடையில்
 ஸ்நானம்பண்ணி நித்தியவிதிமுடித்து மஹேயோர்களுக்கறுசுவையு

உன்னமளித்துத் தெகினைகொடுத்தவர்களனுமதியின்பேரில்
மௌனமாகப் போஜனஞ்செய்து யாத்திரையை முடிக்கவேண்டி
யது. நித்தியவிதிதவரினால் யாத்திரை ஸபலமாகாது. இவ்வித
மாக யாத்திரை செய்தவர்கள் மகத்தான போகங்களை புஜித்து
விட்டு முடிவில் முக்தியையுமடைவார்கள். வேதவநேசனுடைய
ஆலயத்தில் கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் மதிட்களைக்கட்டினவர்கள்
கைலையைவிட்டகலார்கள். வேதவநேசனுக்கு ஆடையாபரணம் தா
வலீதாஸானைக்கொடுத்தவர்கள் மறுபடி மாதாவின குகியை யடை
யார்கள். வேதவநவாசிகளான வேதியர்களுக்கு நல்லசேஷத்திரங்க
ளைத்தானஞ்செய்தவர்களுக்கும் வேதவநேசன் பூஜைக்காகப் பூந்
தோட்டமேற்படுத்தினவர்களுக்கும் கைலை சொந்தமாகும். வேத
வநத்திலொருதடவை மந்திரஜபமும் மற்றவிடத்தி லாயிரஞ்செப
மும் சமமானதால் மந்திரசித்தியை விரும்புகின்றவர்கள் வேதவநம்

சேதவிலிவிழீவவஃ | ஓளவாஸநவரித்யாழீ வஹயஜூவிவொவ
 க்யுக் || ௩௯ || ஸந்யாவநநவீநஸு வெஹாஹாஸவிவஜிபுதம் | சுழி
 ஓரா மரஹஸெவ ஸ்ரஹஹா மாராதஹம் || ௪௦ || ஸ்ரஹஸெ
 யீ ஸாராவீத ததஸமபுரதாஸயெ | வரஹாரதாஸாவி
 ஹதவிசுபிணஸு யெ || ௪௧ || சாமபுஹே ப்யுபகாசீ யதிஸ்யாஹ
 ணஹிஷகம் | சுத்யாஸீ வெஹிவெசுதா யெ வாதெ வாவிந
 ஸயா || ௪௨ || வெஹாரணம் துதெ ப்யாவு சேயுதெ ஸவபு
 கிவிஷாக் | விவாஸொவஹுதாநா து வோநாயபுஜீவி ம
 ஹதாபு || ௪௩ || விஷம் சுரொதி யம் வாவீ ஸ்ரஹஹா ஸ ஹதீயபு
 தெ | ஸொஹெதக் கெஹுதாமத்ய சேயுதெ ஸவபுகிவி
 ஹெஹம் || ௪௪ || ஸ்ரஹஹத்யாஸோநாநி வாவாநுந்யாநியாநிவ
 தாநி ஸவபுாணி நஸுதி வெஹாரணஸு கீதபுநாக் || ௪௫ ||
 ஸஹிஷஸ்யாஹம் து யொ ஹஹெ மணிகாயா ஸுஹெவவ |
 ஸஹிஷெஹெவாஹுநுஜாதொ யொ ஹஹெ ஸ்ரஹஹா
 ஸநு || ௪௬ || ஸாராவீத்யுதெ ஸொஹம் ஸ்ரஹவிஜிபு
 ஹாதவிஃ | வதிதாநம் து யொ ஹஹெ மஹ்யாமிம்யம் வ
 ரித்யுஜெக் || ௪௭ || யஸாராவிலியம் மஹெக் ஸ ஸாராவீ
 த்யுபீயபுதெ | ஸொஹெதக் கெஹுதாமத்ய தஸாக் வா
 வாக் ப்யுசேயுதெ || ௪௮ || யாநிவாந்யாநி வாவாநி ஸார
 வானஸோநி து | தாநி ஸவபுாணி நஸுதி வெஹாரணஸு

வந்து வன்னிமரத்தடியிலிருந்து ஜபித்தால்கட்டாயம் சித்திகை
 கூடும். ஸந்தியாவந்தநம், வேதாத்தியயனம், ஓளபாஸநம், அக்
 கீனீஹோத்திரம், பஞ்சயஞ்ஞம் முதலானதுகளை விட்டவர்க
 ளும், அக்கினிவைத்தல், விஷங்கொடுத்தல், பிரம்மஹத்தி, சுவர்
 ணஸ்தேயம், ஸாரபானம், குருபத்தினீகமனம், பரதாரகமனம்,
 அன்னவிக்கிரயம், நல்லமார்க்கத்தைப்பேதித்தல், தனக்குவேறு
 வந்தவர்களுக்குவேறாக வீட்டில் பாகம்பண்ணுதல், யதிகளையுமந்
 தணர்களையுந் தூஷித்தல், பிரம்மஹத்திக்குச்சமானமான தாகத்
 தீர்க்குத் தண்ணிரருந்துகின்றவர்களைத் தடுத்தல், ஸாரபானத்
 தீர்க்குச்சமானம் சூத்திரான்னத்தையும் வேசிகளினன்னத்தையும்
 புசித்தல், சூத்திரனுத்திரவிற்பேரில்பிராமணிகரகத்தில், புசித்தல்

கீதநாசு || சக || கவகுரம் வொரயெடிவூ தயாவ
 மவவாநிவ | வொரயெதுவூவீஸ்யஸுணுஸெயீ வ உறு
 தெ || ௫௦ || யாநி வாநாநி வாவாநி ஸுணுஸெயஸோநி து ||
 வெடிாரணு ஸகுக ஸாநாதாநி நஸுநுஸுஸயடி || ௫௧ ||
 ஸுமஸுடிவொரொயஸுயா ருடிாகுஷவொரகஃ ஸுஸுா
 நா வொரகஸெவ ஸுணுஸெயீதுஜீயடுதெ || ௫௨ || ஸொ
 ஸெயுதக கெத தாமது தஸாசு வாவாசு ப்ரேயுதெ |
 யாநி வாநாநி வாவாநி ஸுணுஸெயஸோநி து || ௫௩ || வெ
 டாரணு ஸகுக ஸாநாதாநி நஸுநுஸுஸயடி | ஸுாத
 வதீஸ யொமஸெடிஸமஸெசு ஸஹாடிஸு || ௫௪ || ஸீநா
 ஸிப து யொ மஸெசு மஸெசு ஸவூஃ ஸிப தயா | ஸ
 கீதிடுதொ யடுவிஜிஸுஸோநொ மூருதய மெம் || ௫௫ || ரஜஸு
 லாமயொமஸெசுவாஸுஸிபஸெவவ | மூருதய மதயெயா
 யயடுவிஜிஸுஸுயடுதெ || ௫௬ || ஸொஸெயுதக கெத தாமது
 ஸுயுதெ ஸவுகிஸெவஃ | யாநி துயாநிவாவாநி மூரு
 ஸீஸம்மஸெநத || ௫௭ || தாநி ஸவூாணி நஸுநி வெடிாரணு
 ஸுடிஸுநாசு | உஸெதரெதெஸு ஸம்ஸமடம் யகரொகி
 நராயஃ || ௫௮ || வெடிாரணு ஸோமதுஸொஸி வாவாசு
 ப்ரேயுதெ | நாவுயனிவ யெ ருடி நவிஷு வகுஜய
 னிஸெ || ௫௯ || விஷுஸம்ஸுநாநி நவடி நராயஃ | ஸு
 யுதெ வாவிநஸெஸி வெடிாரணுஸடிஸுநாசு || ௬௦ || உ
 ஸுருவநுதிவாஸுஸு வஸுநா நாவரனிஸெ | சுமிரிதாடி
 ஸெருண ஜாவாஸெதந ஹிஜி || ௬௧ || ருடிாகுஷயா

குடிகாரன்வீட்டில் புஜித்தல், குடிகாரன் மனைவியை மறுவுதல்,
 சுவர்ணஸ்தேயத்திற்குச்சமானமானகற்பூறம், பாக்கு, ஈயம், வெங்
 கலம், சந்தணம், ருத்திராக்ஷம் முதலானதுகளைத்திருடல், குரு
 பத்தினிகமனத்திற்குச் சமானமான சகோதரம், சகோதரத்தின்
 பத்தினி, நீசஸ்திரீ, சகாவின்பத்தினி, ரஜஸ்வலை முதலானவர்
 களை மறுவுதல் முதலான மகாபாபங்களும் வேதவநத்தில் பஞ்சு
 போல் பறந்து விடும். ஹரிஹரர்களைப் பூஜிக்காமலும் அவர்க
 ளுடைய திருநாமங்களை யுச்சரிக்காமலும், விபூதிருத்திராக்ஷந்த

னொனையெவ ஸ்ரீரூபாஜாவிநஸ்யா । யெவாபுரூஷஸூ-
 கதஹ த்ரீயம் த்ரீஸுபணட்கு ॥ சுஉ ॥ உரீகம் வஹஸாநிஹ்
 நஜிவதிநராபரீம் । தெ ஸவெபுவி விஜுயுதெ வெஜாந
 னெஜுஸாராபுநாசு ॥ சுங ॥ ஸிவஸ்ய யெதம் கெஷத்ராணி நவஜ
 னி ஹரீஸ்யா । தெஷாம் வாவாநி நஸூநி வெஜாரணஸ்ய
 கீதபுநாசு ॥ சுச ॥ ஷ்வாஸநவரீத்ராயீ வஹுகாநம்நீ
 ஸாராம் தத்ரீத்ராமவாஸ்ய நாஸாயபு வெஜகாநநடூ ॥ சுரு ॥
 ப்ராபு ஸங்கு பபுவஹு ஸாக்ஷா கீயபுத்ரயெபிவ வெ
 ஜாரணயிநாயநீ ஸெலிக்ஷா ப்ரஹ்மஸஹ ॥ சுசு ॥ உவொ
 ஷெஷகந்திநம் தத்ரீக்ஷா விப்ராய காஹநடூ । யயாஸகி தி
 ஜெஜாய யாநம் வா வஸுஜெவவா ॥ சுஎ ॥ மூஹம் ததஸூம
 து ஸந்ரூபாநமம்நிஜாம் । வஹங்குதவதஸஸ்ய நவவெஷபு
 துவாயகம் ॥ சுஅ ॥ ப்ரோஜாசு வரஜாராந்வெ மஹேயபி
 ந்வாயபி । வெஜாரணஸ்யம் ப்ராபு ஸாக்ஷா கீயபுத்ரயெபி
 வ ॥ சுக ॥ ப்ரஜகிண்த்யம் க்ஷகா வெஜாரணயிநாயக்யு ।
 ப்ரணஜீ ஷங்குபுஜே ஜுயுதெ நாத்ரஸம்ஸயம் ॥ எஓ ॥ வெஜா
 ரணஸ்யெ மூரீநாந் ப்ராஹ்ணெஷாமூஹாஸ்ய யெ । வெ
 ஜிஜீஃ ப்ரயதநி வஹுயாநஸஜீபிஜாந் ॥ எக ॥ நுவாஸெ
 வுத்ரவளதெத்ரஸு ஹக்ஷா ஹொமாநநெகஸம் । வெஜாந
 ணயிநாயஸ்ய ஸாயுஜ்யம் ப்ராஹ்ணதெ ॥ எஉ ॥ வஹு
 நாத்ர கிஜுதெந நெஜிஸாரணவாஸிநம் । வெஜாரணஜீவா
 வெஷதக்ஷதவொபி விஜுயுதெ ॥ எங ॥ விநா வெஜாந
 விஜுநம் ரீரணாஜெகாநநெ । சுவிராநுக்ஷிர்வொதி வு
 நராபுதிவஜீபுதா ॥ எச ॥ வெஜாரணெஜுதெகாடளவ ராஜி
 ஸெதள விஜுகிஜெ । ஸாநஜெஸுள ப்ரகுவபுதி யதா வஸூதி

ரிக்காமலும், ருத்திரம் சமகம் புருஷஸூக்தம் பஞ்சசாந்தி முத
 லானதுகளைச் செபிக்காமலுமிருக்கின்ற மகாபாபிகளும் வேதவ
 நேசன் தெரிசனத்தினால் முக்தியை யடைவார்கள். முனிவர்க
 ளே! விரிவாய்ச் சொல்லுவதிலென்னபலன். செய்தநன்றி மறந்
 த விசுவாஸபாதகியுங்கூட வேதவநத்தில் கதியடைவான். பிரம்
 மஞ்ஞானமில்லாதவர்களுக்குக்கூட வேதவநத்தில் மரணத்தினால்

தம் சோடா || எடு || தெஷாணு ஸ்ரஹஹத்யாநா சியுதொழ்வி
 யம் ஸ்ரஜெக் | ஸெவநீயரீதம் தஸா⁸தெடிகாநநோடிநாக் || எக் ||
 கொடிஸு வெடீயு⁸ஹ தயெவ⁸ சீணிகணி⁸கூ⁸ | ஸெவநீயரீதம்
 ஸுணு⁸வவித்ரம் வாவநாஸநடி || எஎ || ஸெவநீயொ விடிகெ
 ஸு⁸ர வெடாரணயாயிவஸ்யா | வெடாரணய⁸ வெடீயு⁸ த
 யெவ⁸ சீணிகணி⁸கூ⁸ || எஅ || கொடிஸு ராசெவஜெ⁸ண க்யு⁸த
 ஸெத⁸வில⁸கு⁸விதா⁸ | மகவா⁸த⁸வ⁸ய⁸தெ⁸ஜெ⁸நாய
 த⁸கு⁸ர⁸த⁸ || எக் || யஸூ⁸தி சோ⁸நவொ வி⁸பு⁸ஸு⁸சு⁸த⁸ வாத
 காயு⁸தெ⁸ | விரோ⁸நவா⁸சோ⁸ஹு⁸ சி⁸வ⁸தொ⁸கெ⁸ சீ⁸ஹீ⁸ய⁸தெ⁸ ||
 || அ௦ || வெடாரணய⁸ ஸோ⁸பு⁸தி⁸த⁸ ஜெ⁸யா⁸தி⁸ஷெ⁸ரோ⁸தி⁸கா⁸ங்⁸பொ⁸ங்⁸ |
 ய⁸க்⁸ரொ⁸தி⁸ சி⁸ஜெ⁸வி⁸பு⁸ஸு⁸ய⁸த⁸க்⁸தி⁸ணயா⁸த⁸வி⁸ ஸ⁸ || அக || சீ⁸ஹ
 த⁸வீ⁸வா⁸பொ⁸தி⁸ ந⁸கு⁸ந⁸ ஸ⁸வ⁸கு⁸ண⁸த⁸ா⁸ ஸ்ர⁸ஜெ⁸க் | வெடார
 ணய⁸ஸு⁸தெ⁸ பொ⁸ஹி⁸ சீ⁸ரண⁸ யா⁸தி⁸ சோ⁸நவ⁸ || அ௨ || ஸ⁸சீ⁸ஹ⁸ஸ⁸வ⁸
 வா⁸பெ⁸ஹு⁸ ஸூ⁸ய⁸ஜ⁸ம்⁸ ய⁸தெ⁸ ஸ⁸வி⁸ | வெடாரணயாயி⁸வ⁸பெ⁸
 வெ⁸ வி⁸ட⁸கெ⁸ஸ⁸ம்⁸ ஸூ⁸ர⁸தி⁸வ⁸ || அ௩ || சு⁸ஜ⁸கா⁸தெ⁸ த⁸ தெ⁸ ஸ
 வெ⁸ த⁸தா⁸ய⁸ஜ⁸சீ⁸வா⁸ய⁸ம்⁸ | சு⁸ய⁸த⁸வா⁸தி⁸த⁸ம்⁸ ஸ⁸வ⁸ய⁸ம்⁸ யெ⁸வ⁸
 னி⁸சீ⁸நீ⁸ஸூ⁸ர⁸ம்⁸ || அ௪ || தெ⁸ஷா⁸ஹ⁸ர⁸க⁸வா⁸த⁸ஸூ⁸ய⁸ஜ⁸வ⁸தா⁸ஹ⁸கு⁸
 ஸ⁸வ⁸ய⁸ம்⁸ | சு⁸ய⁸த⁸வா⁸தெ⁸ சீ⁸நீ⁸தெ⁸ ஸூ⁸ சீ⁸ஹா⁸தெ⁸ஷ⁸த⁸தா⁸ஹு⁸
 த⁸ || அ௫ || ப்ரெ⁸ய⁸ஸூ⁸ரோ⁸ ந⁸ரொ⁸ வி⁸பு⁸ர⁸ நாய⁸த⁸வா⁸தி⁸சீ⁸ர⁸யெ⁸க்⁸ |
 வி⁸ஷெ⁸ர⁸ம்⁸ வ⁸கு⁸வ⁸ய⁸வ⁸தா⁸ரெ⁸ண⁸ ரா⁸செ⁸வ⁸ஜெ⁸ண⁸ வெ⁸ க்யு⁸த⁸ம்⁸ || அ௬ ||
 ஸெ⁸த⁸ய⁸த⁸ஸூ⁸பு⁸ஸூ⁸தெ⁸ ந⁸ ஜெ⁸நா⁸சீ⁸க⁸வ⁸த⁸தெ⁸ | த⁸ஸூ⁸ ஜெ⁸வ
 ஸூ⁸ சீ⁸ஹி⁸சோ⁸ சு⁸ய⁸ம்⁸ வ⁸ா⁸ வ⁸ண⁸ய⁸தெ⁸ சீ⁸யா⁸ || அ௭ || வெடாரணயாயி⁸வ⁸
 ஸெ⁸த⁸ம்⁸ வி⁸ட⁸கெ⁸ஸ⁸ம்⁸ ஸூ⁸ர⁸தி⁸யெ⁸ | ஸ⁸வ⁸த⁸வா⁸வ⁸வி⁸தி⁸சீ⁸ய⁸க்⁸த⁸வ⁸த⁸

முத்திசித்திக்கும். வேதாரண்ணியம் வேததீர்த்தம் கோடிதீர்த
 தம் மணிகர்ணிகை வேதவநேசன் விடங்கேசன் முதலியவர்க
 னைக் கட்டாயம் தெரிசிக்கவேண்டும். வேதவநத்தில் கொஞ்ச தெ
 க்ஷிணைகொடுத்து யாகஞ்செய்தாலும் பூர்ணபலங்கிடைக்கும். வே
 தவநேசனை நினைத்துக்கொண்டு மற்றவிடத்தில் மரித்தாலும் முக்
 திசித்திக்கும். முனிவர்களே! இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட வி
 ஷயங்களை வெறும் ஸ்துதியென்று நினைப்பவர்கள் கொடியநர
 கத்தை யடைவார்கள். வேதவநேசனுக்கு மகாநைவேதநஞ்செய்

புறணி வரம் வடி || அஅ || ஹோலிஷெகம் காராதெ வெ
 ஞாரணயிவஸ்ய யம் | மஹாவிஸவதீயெஷு ஸஸூதொ
 நாது ஸம்ஸயம் || அக || ஹோநெவெஷுகதாரொ வெஞா
 ரணயிவஸ்ய யெ | தெ யானி ஸிவஸூதொக்யம் யகுதவா
 வா விநிஜீயம் || கூ || வெஞாரணயம் வெஞீயம் கொடின
 ணிகணிபுகாடி | உஹாவெஷம் ஷெவன தயா மிம்விட்க
 கள || கூக || ஸாரணி ப்ராநாசூய யெ நராஸூஷி வா
 விநம் | ப்ரயானி வரம் ஸூநம் யது ஷெவொ வுஷஜம் |
 || கூஉ || வெஞாரணயம் ப்ரயாஸூஷம் ததெத்வ நிவஸூஷி
 ஹம் | உதி யஸுததம் ப்ரகுதெ ஸொக்யம் ஸாவஸூ
 தெ || கூந || உககாமெ ஷிஜாதீநா ஸ்வநீதெஹ்யுகி
 ரெ | வெஞாரணயம் ஸீமாத் ஸூக்யா தீயுத்யெஷிவ ||
 || கூச || வெஞகாநநாடின விட்கெஸுன ஹிதம் | ஷபூயி
 க்யா ததம் ப்ரா நுஷ்ணீவநம் ஸீமாவெச || கூரு || ஷந்யா
 ஹ்வநீதெஸு யொம்தா நஹிஷுகி | ப்ர ஹவாயு
 கீணீய வெஞாரணயம் ஸெஷிதம் || கூசு || ஸூக்யா தீயு
 த்யெ ஹத்யா ததொ ஷெவாயம் ப்ரஜெச | வெஞாரணயி
 வம் ஷெஷா விட்கெஸுன ஹிதம் || கூஎ || ஸொதெஹ்வ
 ஹோஷெ ஸ்வொஷி ஷிநவனகடி | ப்ரஹக்யாஷெநாஷி
 ப்ரா ஜிவிக்யாயுத ஷாராசு || கூஅ || ஸூயுதெ ஸூக்யாசு
 வாவாநாது காயுா விவாரணா | வனதஸுஷிஷெஷெ

துவைத்தவர்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். மகாபிஷேகஞ்
 செய்துவைத்தவர்கள் கங்கைமுதலான நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்
 தபலத்தை யடைவார்கள். வேதாரண்ணியம் போகின்றேன்;
 அங்கேயே வசிக்கின்றேனென்று யெவனடிக்கடி சொல்லுகின்றா
 னே; அவனுங்கூட அழிவற்ற பலத்தை யடைவான். உபநயந்
 காலந்தவரிவிட்டால் வேதவநம்வந்து மூன்றுதீர்த்தங்களிலும்
 ஸ்நானஞ்செய்வித்துப்பிரகு உபநயநஞ்செய்யவேண்டும். இல்லா
 விட்டால் யோக்கியதை கிடையாது. பிரம்மசாரிக்கு ஸ்திரீசங்க
 மேர்ப்பட்டால் வேதவநத்தில் மூன்று தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்
 செய்து வேதவநேசனைத்தெரிசித்து ஐந்துநாளுபவாசமிருந்து
 திபனூயிரம் பஞ்சாஷ்டாபஞ்செய்தால் பாபம்விலகும். பரஸ்தி

புராயஸிதகோபீரிதழ் || கூக || னவம் முஹஸ்யோ^யயி^யயி
 புரோதாசு ஸ்விதேஜியம் | வெடாரணு^ய ஸோபித^ய வண^ய
 கி^யபு^யதரோ^யரெசு || க௦௦ || னதகி வாநபு^யஸாநா^ய அமு^யண^ய
 ஸோ^யதா^யஹு^யதழ் | ஸந்யா^யலி^யநம் பு^யரோ^யதா^யஹு^ய உ^யவெ^யயு^யஸ^யலி^ய
 தெ^யஜியா^ய || க௦௧ || ரோ^யஸ^யரோ^யத^யம் நி^யரா^யஹா^யரா^யலி^யதா^யஹு^யவெ^ய
 உ^யகா^யந^யதெ | வ^யஹா^யக^யஷா^யஸ^ய ரி^யத்ரு^யஸ^ய ஜி^யவி^யக^யவா^ய ம^யக^யஷ^யரோ^யத^யரா^யசு ||
 || க௦௨ || த^யயா^ய தீ^யய^யத^யயெ^ய ஸா^யக^யவா^ய டி^யஷ^யடா^ய டெ^யவ^யம் த^யயெ^ய
 வ^யய | ரி^யயு^யஜெ^ய ஸ^யக^யதா^யசு வா^யவா^யத^யயெ^யவ^ய விய^யவா^ய சு^யவி ||
 || க௦௩ || ஸ^யய^யவா^யநா^யஹு^ய நா^யரீ^யணா^யம் மு^யஹ^யஸ்ய^யவ^யத^யரோ^யஹு^யதழ் |
 உ^யஜ^யம் ஸ^யக^யத^யக^யத^யள^ய வி^யபு^யராம் பு^யராய^யஸி^யத^யரோ^யஹு^யதழ் || க௦௪ ||
 ஸ^யவெ^யட^யஷா^யம் வ^யணி^யரோ^யபு^யரோ^யநா^யம் வ^யஹு^யவா^யரா^யம் க^யத^யள^யத^யம் ந |
 உ^யஸ^யக^யத^யரோ^யபி^யஜ^யம் க^யஷ^யத^யம் வ^யணு^யஸ்ய^யந^யரோ^யஹு^யதழ் || க௦௫ ||
 த^யலி^யந^யரா^யம் ரி^யதா^யஸ^யவெ^யட^ய ஸி^யவ^யதொ^யக^யநி^யவா^யலி^யநம் | ந^யம^யஹ^யதொ^ய
 ய^யஸ^யய^ய வா^யத^யள^ய வெ^யடார^யணு^ய ரி^யஹா^யஸ்ய^யத^ய || க௦௬ || கா^யஷ^யத^யஹ^ய
 த^யள^ய த^யம் த^யள^ய வா^யத^யள^ய ஸா^யவ^யள^ய வா^யத^யள^ய ஹி^ய ஹெ^யஅ^யஜாம் | ய^யள^ய
 க^யர^யள^ய நா^யஜ^யலி^யக^யர^யள^ய வெ^யடார^யணு^யராயி^யவம் பு^யதி || க௦௭ || நி^யஷ^ய
 ஹ^ய த^யள^ய க^யர^யள^ய பு^யராவ^யள^ய ய^யஷி^யபு^யராய^யள^ய அ^யஜெ^யத^யரோ^ய || வெ^யடா^ய
 ர^யணு^யராயி^யநா^யய^யஸ^யய^ய வா^யத^யவ^யஜெ^யரோ^யஹ^யஅ^யய^ய || க௦௮ || ந^யரீ^யதெ^ய
 ய^யஸ^யய^ய ந^ய ஸி^யரோ^ய ஹா^யர^யஸ^யசு^ய கெ^யவ^யம் ஸி^யராம் | வெ^யடார^யணு^யராயி^ய
 வம் டெ^யவ^யம் யெ^ய டி^யஷீ^ய ந^யய^ய வ^யஸ^யத^யம் || க௦௯ || தெ^ய வ^யஹ^யட^யடி^ய

ரீசங்கபாபத்திற்காளான கிரகஸ்தனுக்கிதில் பாதியும், வானப்பி
 ரஸ்தனுக் கிதிலிரட்டிப்பும் செய்யவேண்டியது. சன்னியாசிக
 ளிந்தப்படி செய்து ஒருமாத மாகாரமில்லாமல் லக்ஷம் பஞ்சா
 க்ஷரஜபஞ் செய்யவேண்டியது. ஸுமங்கலிகளுக்கு கிரகஸ்த
 னுக்கொத்த பரிகாரம். இது ஒருதடவைசெய்த பாபத்திற்குப்
 பரிகாரம். அடிக்கடி செய்தாலிது பரிகாரமாகாது. விதவைக
 ளுக்கு யதிகளுக்கொத்த பரிகாரம். உத்தமமான இந்தக்ஷேத்ரி
 ரம் பத்துமைல் விரிவுள்ளது. மறையோர்களே! திருமறைக்காட்
 டை மிதியாதபாதம் மரப்பாதம். மஹேசனெதிர் குவியாததை
 கள் கொடுங்கைகள். பலசரணம் பணியாத முடிகள் கொடிமுடி
 கள். பசுபதியைப்பாராத கண்கள் பெரும்புண்கள். சிவகதை

ஜீவிஜெஞ்செய ஸநெஞ்ஞொ நாத். ஹெயிஜாஃ | வெடிாரண்யாயி
நாயஸ்ய ஸுணொதி நஸுஹாஃ கயாஃ || கக௦ || யஸ்ய ஸொ
த்யயம் விபுராஸிஜம் தக் கெவமம் ஸுபுதம் | வெடிாரண்யாயி
நாயஸ்ய நாரிநி நவத்யுமம் || கக௧ || யா ஜிஹா ஸாதா விஹ
யா யபூ நிஸிணவதிபுகா | நாமபுடகதிணகரொ வெடிார
ண்யாயிவஸ்ய தம் || கக௨ || யஸ்ய ஹெஹஸுஹெஹீதம் ஸஸஜி
வஹி ஸுபுதம் | யொ ந கெஹ்யபுகுஹெஹொ வெடிாரண்யா
யிவம் ப்ருதி || கக௩ || ஸயொஹகாரஹவீவ ஸஸநெவ நஜீ
வதி | யாவஹயாதி ரேணம் யாவஹொஹெதி ஹெ ஜிராடி || கக௪ ||
யாவஹெஜிபவெஹ்யம் ஹெஹஜாயம் நயாவதா | தாவஹெவ
ஜநொ விஹநாஸுயெ ஹெஹகாநநம் || கக௫ || சூயஸுபிஹ
தாவொயம் ஸம்பஹம் க்ஷணஹம்மாஸாஃ | ப்ருத்யுஹெஹதா
ணி நஸுராணி விஹாரதம் || கக௬ || தஸுாஸ ஸவபம் பாரித்யு
ஜி வெஹகாநந ராஸுயெஹ | நிஹயா ஹிபதெ நக்தம் ஹிவா
ஸம்ஸாரஹெஹயா || கக௭ || நஹஜிஜாநதொ பாவ்யம் யளவ
நம் ஸீநிஹெஹணாஸ | வாக்புக்யம் ஸகிஹெஹயாஸ கஹ யா
ஸுதி தக் ஸுமம் || கக௮ || கஹகாமரேநாஸ ப்ருவபுராஸுயெ
ஹெஹகாநநம் | ரிஸுகெ வதபுதெ ரித்யுஸுராக்ரே நாம்
ஸஹா || கக௯ || தஸுாஸ ஸவபம் பாரித்யுஜி ஸம்ஸாரஹெஹயா
யாவநம் | ஹகிமரே ஹாரேஹிபும் வெடிாரண்யாயிநாயஸ்ய ||
|| க௧௦ || ஹஜிபுரேஹயஸுஹெஹ ஹகாரக்ஷணஹிஹிதம் | தஸு ஹ
கதள நஹாரொஹி வெஹகாநநவாஸிநம் || க௧௧ || ப்ருஹி

யைக்கேளாத காது தொளைக்காது. பவநாமம் பகராத நாக்குப்
பிண்ணாக்காகும். வேதவநத்தி லங்கப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யாத
வன் ஜீவச்சவம். வேதவநேசனுக்குத் தொண்டுசெய்யாதவன்
தோல்துருத்தி. அகோ முனிவர்களே! ஆயுள்நிலையில்லை. சம்
பத்துஞ்சதமில்லை. இல்லாள் ஹிதமாகாள். புத்திரனும் முக்தி
தரான். விவேகமில்லா வாலிபமும், வெறிகொண்ட யெளவ்வன
மும், கவலையுறுங் கிழத்தனமும் காயத்தை வீணாக்கும். ஆகை
யால் யெல்லாவற்றையுந் தள்ளிவிட்டு வேதவநத்தில் வலிக்க
வேண்டியது. வேதவநத்தில் வலிக்கின்றவர்கள் கொடியபாபிக

ணம் நலிஸாரம் ஸ்லோதும் ஹகிரிதீயபுதெ । சுனாகாயெ நபெந்
 உனி வெடாரணுநிவாஸிநம் ॥ கஉஉ ॥ தஸூசு ஸவபும் பரி
 துஜு ஹஜபும் வெடகாநநு । ஸத்யம் வநி ஹிதம் வநி ஸாரம்
 வநி வுநம்வுநம் ॥ கஉந ॥ துமம் ஹவம் பரிததுஜு ஹஜபும்
 வெடகாநநு । உசுனீதம் நபுணுனி தீநுஷாஃ பூரூகதி
 ணம் ॥ கஉச ॥ பூரெவெனகாயெ ஸோவனி யபிவாஸவஸம்
 மதாஃ । ஸரீரம் வாவஸம்ஹிதம் ஸடா வாவரதம் தயா ॥
 ॥ கஉடு ॥ வகுணம் தீகுதுவார்ஷாலுரம் ஸெஷுஹிஃ பரி
 வகுரிதது । சுஸுவிஸூரவி துமபூநி நவதாரஸதீநிதது ॥
 ॥ கஉசு ॥ வரதார வரதூவூ வரகெநெருகதொவூவூ ।
 சூதநொவூயிகம் துஷ்டா வரம் கெநுதயநாதிஹி ॥ கஉஎ ॥
 ஸாஸகுயம் ஸவபுடா விபூர தீஹாவாதகஸம்வூதது । ஸவம்
 ஹிதம் ஸரீரதூ வெடாரணும் ஹஜேஜி ॥ கஉஅ ॥ ஸவம்
 ஹ கதுதாயபும் ஸூரதி பளராரணிகா ஜமம் । சுநிதெந ஸரீ
 ரெண வெடாரணுநிவாஸதம் ॥ கஉசு ॥ நித்யம் தீகிவஹம்
 பூரவம் யதபும் தீநிவம்மவாஃ । தீஜபம் வெதீயெபு
 தவநி நாரகொடா ததெயவவ ॥ கஉஓ ॥ ஸாநம் காராத
 விபெதூ ஸம்பூரவூ தீணிகணிபுகாது । ஸெவபுஹ விடம்
 கெஸம் வெடாரணுயிவம் தயா ॥ கஉக ॥ உதாஹவெஷம்பெ
 வஹ யதிதீகிதீவ்வம் । உதயாஸதீயாஹூரஹி ஸகுபபூஸூயம்
 பூணஸூதி ॥ கஉஉ ॥ ஸததீஜூய விபெதூரெஸுவத துர
 திகாநநு । ஷபஸீகிஸஹஸூரணி யொஜநாநாம் தீநீஸூராம் ॥
 ॥ கஉந ॥ யதீரமபூஸூ யாயாதீ வாவிநாம் ஹதாயகம் । ஸநம்
 தீரமபும் நயானிஸு வெடாரணுஸூராவபுகாம் ॥ கஉச ॥ சுபுநம்
 வநம் ஸ்லோதும் பூதகதிணவிதொகதெ । வெடாரணுயிநா

ளானாலும் மரணத்தால் முக்தியடைவார்கள். இது சத்தியம்;
 சந்தேகிக்கவேண்டாம். இதை நம்பாதபாபிகள் நரகத்தை யடை
 வார்கள். இதுவும் சத்தியம். அகோ ! எண்பத்தியாறாயிரம்
 யோஜனை விரிவுள்ளதாயிற்றே நரகம். முனிவர்களே! இப்பேரீ
 பட்ட நரகத்தைப்பாராமல் முக்தியில் முயர்ச்சியிருந்தால் மரைக்
 காட்டை யடையுங்கள். மணிகர்ணிகையிலும் வேதநதியிலும்

யஸ்ய யெஃ க்யதாநிஃநீஸ்வராஃ || கந.ரு || நதெயமேவா த
 யோகம் தயா வெதரணீம் நதீழ் | நக்யுந்ராந் யதே துதாஸ்த
 பஸ்யுனி ஸாவி ராநவாஃ || கந.சு || த்யதாநாஸ்யி யெஷாநு வெ
 ஞாரணீயே தஹதரெ | ப்ருக்ஷிபனி க்ஷணாபெவ நரகாநிரய
 நிதே || கந.எ || திரணாஜநநாஅரவி ஸுரணாடிவி டிஸாநாஜ்
 ஸாகிஃகிபுடிம் நுணாஃ வதக்தெ வெடிகாநநடி || கந.அ || ச
 தொவிஃஸ்தஸ்யாநாது பண்ணாது கதேவாயாசி | சுரணாஅது
 ஸாஜாது பண்ணாந் கபாநாடிவி || கந.சு || தயா பஹநதிகெ
 த்யாசுநெ ஷம் வெடாடலீஸ்தம் | வெடாரணயிநர்யஸ்யவிடம்
 கெஸஸ்ய ஸஸ யஃ || கச.ம் || உதாபெ யாரயெசுஸொதயம் துதி
 வாதும் ஸவெக்யம்வழ் | ராதிநாயாடிஸஸ்தம் ஸஸ ஸவடிவி
 ஷாபஹடி || கச.க || ஸவெடாபடிவகாநாரடிவாமிஸடிஸம்
 தயா | ராதிபு திஷிதம்மிம் வெடாரணயிஸ்தெஸாஸெ || கச.உ ||
 த்யே ஸுரணி ஸக்யாஅரவி நதெ பஸ்யுனி ஸாஸ்யரிடி | ராதிநா
 யாவிபாநம் தமிம் வெடாடலீபதெஃ || கச.ந || திஸெதாடி
 க்ஷிணெ விபுர வதக்தெ ஸாகிஃகிடி | ராதிநாயெஸ்வரம் மி
 மம் நஸெவதெநராஸ்யெ || கச.ச || நபுஸெநாஸவெதெ
 ஷாம் வெடாரணயிஸ்தெஸாஸெ || கச.ச || நபுஸெநாஸவெதெ
 ஷாம் தஹாபெவொதிக்ஷிடி || கச.ரு || யயாஸாரிதஸவடா
 ஸாஜாநலீ ப்ருவராஸ்யதா | யயா ஸாகிஷம் ஸவடாஸா வா
 வடிகீ வாரா திதா || கச.சு || யயா தெஜஸுஸவெடாஷம் ஸா
 ரதெஜொதிகம் ஸுதடி | யயா ஸவெடாஷம் திஜெஷம் மாய

ஆதிசேதுவிலும் நீராடுங்கள். வேதவநேசனையும் விவாகமூர்த்தி
 யையும் விடங்கேசனையும் பணியுங்கள். வேதவநத்தில் பிரந்தவ
 னும் இறந்தவனும் வேதவநத்தைப் பார்த்தவனும் நினைத்தவனும்
 போகமோக்ஷங்களை யடைவான். வேதவநேசனுக்குத் தென்பக்
 கத்திலிருக்கின்ற ராமநாதலிங்கத்தை அவசியம் தெரிசிக்கவேண்
 டியது. அப்படிதெரிசிக்காத விஷயத்தில் வேதவநேசனனுக்கிர
 கம் கிடையாது. வேதியர்களே ! தேவரி லீசன்போலும், நதிக
 ளில் கங்கைபோலும், மாதரி லுமையாள்போலும், தேயுவி விரவி
 போலும், மந்திரங்களிலே காயத்திரிமந்திரந்தான்போலும், னால்

•களில் வேதம்போலும், வேதியர் ஜாதிபோலும், அவர்களில் யதி-
கள்போலும், வைதிகஸமயம்போலும், மணிகளில் மகிழையோங்-
குங் கௌஸ்துபமணிதான்போலும், தேசிகர்களில் மெஞ்ஞான-
தேசிகமுனிவர்போலும், உடுக்களிலிந்துபோலும், மிருகங்களில்
பசுக்கள்போலும், கரிகளி லமரவேந்தன் வெண்மதக்கரிதான்போ-
லும், மலைகளில் மேருபோலும், மரங்களில்கல்பகம்போலும், பணி-
களில் சேஷன்போலும், யக்ஷரில் சூபேரன்போலும், பார்த்தவி-
லுள்ள நல்லஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் வேதவநமது மேலாமென்றே
மறை முறையிடுகின்றது. * தவிரவும் பிரம்மாதி தேவர்களும், சன

விபா || கருஅ || சொஷாடிசொஷநாமாஸு தயா விபாபராக
 வி | ஊனகொநஸததொழியாய் || கருகூ ||
 நாநாஸகுஷணவகுஷிதாந ஹரிபொவாந மமெநுலகு
 ஷெலுயா பூவாநஸம்ஸுராவாந நாநுஜிஹ ஷெகுஷாடி
 நாஷெலுயயகீ | தலுஜிதஸயீவநவயகு ஸா ஸாபுரிதாந
 ஹகுஷயத்யுஷெநுஸு ஸரிசுராஸு வஹவஸுனீதி கீடாடி
 கூந || ககூ || வெஜாரணஸுயெ விபா யதெததீயுலெவ
 நடு | ஷெவாநா ஸெவநஹாவி ததெவ வரஜிதவம் || ககூக ||
 ததெவவரஜி ஜோநம் ததெவ வரஜோடி || ததெவ வரஜோ
 யொம ஸதெவ வரஜி மதி || ககூஉ || ஷெஜோஜவஸு ஸாபுரி
 யொ ஹோஜி சூராயநம் தயா | ஊனகொநாபுரயாகவம்ஸா
 நியபுரணாநுகிரெவ ஹி || ககூந || நாநம் வரதரம் ஸாநம் நா
 ஸிஹகுஜிதயெஜிதா || வெஜாரணாயிநாயஸு ஸெவாயு
 மலு தாணுயெ || ககூச || பூயலு ஷெஸவாநாடி தெஷாந்தொ
 கொழஸுமேயிநாடி | வெஜாரணஸுயெ பூவா ஸாபுரிதாந
 வரஜிதம் || ககூடு || வதவெஷுவி ததீநா விபொஹுயஜி
 உலுதெ | தஸுரதெதக் ஸுயம் விபா ஸெவநீயம் பூயததம் ||
 || ககூசு || ஹஜாடிபொர்வா விபொஜா வெஜாரணம் ஸதெத
 வெ | ஸெஸுபபுர்விவ்யுயு ஸாஸா தீயுததயெவ
 வ || ககூஎ || வெஜாரணாயிவந்தெவ விட்கெஸம் தியஸ
 கடு | ஸெவிவா வுநயபுரணி ஸுமபுதொகம் ஷோஜிதா ||
 || ககூஅ || தஸுரதெதபுயுயுயு வெஜாரணாயிநாயகம் |
 ஸெவநீயொ நுவிவீயெ ஸாதவ்யுஸுநீயுரா || ககூகூ ||
 வாஸகெததா யெதத வெஷிஷெநாநுபொதா || தெநு

காதிரி முனிவர்களும், சேஷாதி நாகங்களும், கருடாதி பகவத்களும்,
 கபிலாதி சித்தர்களும், தனதாதி யக்ஷர்களும், சித்திரசேனாதி கந்
 தருவர்களும், கின்னர கம்புருஷ வித்தியாதரர்களு மிந்தக்ஷேத்தி
 ரத்தை மெச்சிக்கொண்டாடுகின்றார்கள். வேதவந்திவிருக்கின்ற
 தீர்த்தஸ்நானமே தவம் ஜபம் ஞானம் யோகம் ஹோமம் அத்தியய
 னம். சண்டாளானாலும் வேதவந்திலுள்ளவனுத்தமன். மறை
 யோனாலும் மற்றவிடத்திலுள்ளவனுக்குச் சமமாகான்; வே

வாஃ வுத்ருவளத்ராநெடி ஹுக்ஷா ஹோமாநநெகஸஃ || கள௦ ||
 வெடாரணியாபிநாயஸ்ய ஸாயுஜ்யம் ப்ராஹ்மணிக்விஹி | வெடா
 ரணியாபிநாயஸ்ய வத்ரெ வத்ரெ தயா || கள௧ || ப்ருவதயுயநி
 யெ ஹவா ரயொத்வ ரெநெகஸஃ | தெவிதோநஸ்தொவெதா
 ருஃ ப்ருயொகம் ப்ருயானிக்விஹி || கள௨ || வெடாரணியாபிநாயஸ்ய
 ரயொத்வதிஃ ப்ருயானி ப்ருயா ஸாயுஜ்யம் ப்ருயொத்வ
 ரெநெகஸஃ || கள௩ || தெஷாநுயதேஸ்வரோநாஃ ஹோ ஹுயு
 யம் விநா | ஸநெகஸவதிந்யாஸா ஹுயுயெவமம் ஹவெக ||
 || கள௪ || ரயுஜ்யஸ்திதெவம் விஹகெஸ ரெநெகஸஃ | யெவ
 ஸுநி நாரஸ்தெஷாம் மஹவாஸொ நவிதிதெ || கள௫ || ப்ருயா
 க்ருதெந வுணெந வெடாரணெ ரெநெகஸஃ | வஸுவக்தி
 ரெமாவ்யாஹதாத்ருணெஹீரூஹாஃ || கள௬ || ஜாயநெ க்ருதி
 டாதிபொநிஹேஷாஸு நான்யா | நரொரெமம் வமொவாஹ
 ஸிபஸுதி டாஸுயாஹஜ்யாஃ || கள௭ || ஸங்கரா ஜாதிக்விநாயெ
 வஸுநெதெவ ஜெவஃ | ரோஸம் வக்தம் திந்வஷ்டம் க்ருணவா
 ஹி ததிக்ரு || கள௮ || ப்ருயாஸெந விநாஸத்யா தெஸவெ
 ரெநெகஸஃ || கள௯ || ஜெநாநெவெஹ ஹதாராநநகம்
 ஹவாயிவகம் நவவிஷுஹாவ்ய | காங்கெத்யகாநநெகஸஃ
 விஷாக்ருகிஹ ஹவிஷுஹாயக || கள௧௦ || த்ருயீவநாயஸு
 ரெமம் தெ வஸுநி யெ வுணெக்தொ ரெஹாஹம் | ஸம்ஸார
 ஹம் நவநவிபுஸநி ஸநெகஸஃ ஸநெகஸஃ ஸவாரிவிபு ||
 || கள௧௧ || க்ருத்யுயெ யெ ரெணிக்ருகாயாம் ஸாக்ருத்யுயஸு
 விஹகயநி | த்ருயுயா யெ ரெநெகஸஃ ஹவநி ஸநாரயெ

தவநேசனுடைய உத்ஸவதெரிசனத்திற்காக யாத்திரை செய்ப
 வ ர் க ளு க் கு ஓ ரு அ டி க் கெ க ரு அ க வ ம
 தயாகபலமுண்டு. சந்தேகமின்லை. அநேகஜன்மங்களில் செய்த
 புண்ணியபரிபாகத்தால் மறைக்காட்டில் மரங்களாயும் கொடிக
 ளாயும் செடிகளாயும் கிரமிகளாயும் கீடங்களாயும் பசுக்களாயும்
 பட்சிகளாயும் ஸ்திரீகளாயும் சூத்திரர்களாயும் நீசர்களாயும் பி
 றக்கின்றார்களேயானால் மறைக்காட்டில் மறையோர்களாகப் பிறந்
 தமகானுபாவர்களின் மகிமையை யாரறிவார்கள் ? ஒருநொடிப்
 பொழுதாவது வேதவநத்தில் பக்தியுடன் வலிக்கின்றவர்கள் புக்

ஜோநவி வாவதீஸம் || கஅகௌ || ரஹஸ்யஜெததூரம் ஜஹக்
ஸ்யம் ஸுஹுமபுலம் வாவவிநாஸநம் நுணாடி | வெஜானவி
ஜோநநிஜாநவிஜி விஜுஜெய ஜாஸனதராவவமெபு || கஅஉௌ ||
நிஜிஜுநீஹாஸஸெஜெபுதாயெ கௌ ஸஜெஸெரவி வா
தகஜெஜெவம் | துயீவநெஸம் ப்ருணிவதஜெதஸ்யுவிபுஜத
ஜெஹாஸிவதௌவெஷாம் || கஅநௌ || சுயஜெயீவிஸ்யுதிகாந
நெஸொ நஜோயதெ ஜநஜெரெஸநாதி || வெஜானவெஜெர வ
மவாநநாஜிஸுவிதௌவஸுஸுபு காஸம் || கஅசௌ || கெஜதூக
ணி ரதூநி யநஜி ஜாஸா ஜிதூணி வஸூணி ஸுதாஸு மாவ
நெவொவகாராய தயா ஜெஜெகொ ஸெவா யயா வெஜவநெ
ஸுமூ || கஅநௌ || ப்ருதாநி ஸாஸூணி தயெவ ஸவபூணு
யீதவெஜா ஸுகௌஸுபாஹி | ஜாநாநி யஜோ நிபஜெஸெயெவ
ஜோநாநி பொமாஸு ஜவாஸு விஜாம் || கஅகௌ || துயீவநாயீஸ
புஜாஸெஸவாஸா நவிபூ || கவிஜெஷாஸாஜெஜெ | சுபூ
ஜி வாவாநுவிதாநி விபூ ஜெஸானரெ யெ ஜெநஜாவ
ஜி || கஅௌ || ஜெ ஸுஜெஜெவிஜெஜெகணிபூகாயாம் வியபுத
வாவாஸு ஸிவபுஜஜி | ஜெதூயீகாநநநாயவாஹிதம் ஸ
ஸாரஸீஜெஷா ஜிஜெஜெ நுணாடி || கஅஅௌ || தஜகியுதஸு
ததம் ப்ருகூயபூ ஜெஜெ ஸஜெஸு வரெகெஹதூ || கெஜெ
வ வாவெஸுஹவெநுதஸு நஜெஜெதூபு மஹதெ ஜெ
ஜெ || கஅகௌ || ஸுஜெஜெவெஸுஜெஸிதாஸுபுஜெவீ
வா ஜெஹாயாதநயா ஸஜெநா | ஜெஜெகெகெஜெஜெ ஜெஸு ஜெ
வொ ஹுபாஜெஸெஜெகிணகணபுஜெஜெ || ககௌ || வஹாஷ
ரம் ஜெஜெவரம் ஸதாரம் ஸஸாரவிநுதூரெகெவாதூ |
யெ வாவஸீயாஸு ஸாஸு ஜெஜெபூ || கவபுஜி வாவாநுவி

திமுத்திகளை யடைவார்கள். கலிகாலமலத்தை நாசஞ்செய்யவே
தவந்வாஸம்பேரல் வேறுபாயங்கிடையாது. எந்தபாபிகள் பய
மில்லாமல் மகாபாபங்களை யடிக்கடி பண்ணுகின்றார்களோ; அப்
பேர்ப்பட்ட கதியற்ற கொடியபாபிகளுங்கூட மறைக்காட்டில்
மரித்தால் மகேசனால் வலதுகாதிலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாபஞ்சா
க்ஷரத்தின் மகிழையினால் முத்தியை யடைவார்களென்பது திண்

ஸஜயாழகு || ககக || தெஷாநென ஸவிதாநு ஸுஷ ரோ
 ஸுதாரம் நனி ஸம்ஸயொழகு | விபுர ஸுதஸுரகு நஸவ
 யாநனி வுநஸுலொ ஸுதும்பரிமு ஹொவா || ககஉ || தெ
 நாநு காயடும் நனி வாவோயெடு விபுர ஸுமாய்வி ரனீ
 ஷுலிவெடு | யடுநாநஸுஷாநு புவிதாவு ஜ்ஞம் ஸாவா
 நீ ஸவடாணி நிஜாநி காமெ || ககந || துக்ஷாவதிஷுஷுயெடு
 வயாயா வெடாடவீநாய ஸுமொழஸு ஹாழி | தஸுரானி
 ஸுநாநிவஸுஷ ஸுமாயெடு நாமாடிவஸும் ஸவிதாநி ஸொஷம் ||
 || ககச || ஸுநிஷுஷிஷுஷுதயடுகதடூ ஸவெடியாஸ
 கி ஸுஷுஷுஷம் | யடுவிராடுவெரவி ஹொயுராமெவிபுவி
 வுதெதாவி நநீவாவெடு || ககரு || யயாழகு வுண்ண
 குதகிஷுஷம் ஸுராதயாழகு வாவாநதயேவிபுஸெஷம் | ஸி
 வாவிபுதாதாநிவஸுஷவாவா ஸிஷுதெவெரவடி
 நெந || ககசு || ஸம்மாஷு புவோடிஷிஷி ஸுயாநி ஸாகு
 ஸுத தீயுதிதயெ ஸுநீஷாம் | ஸிவம் விவிஷுத ஸுதொய
 ஸிஷு ஸிவம் புவாயாநனி ஸம்ஸயொழகு || ககஎ || ஸாஸு
 ஸுஸவெடுஷுயயாவிஷுவிஷுஷாஷுயுவிவாரணெந |
 ஸாஷு ரெதெவ விநாபுவாயாஸா ஸுதஸு விபுர நனிஸம்
 ஸயொழகு || ககஅ || ஸிவாயுடு வெவாவிகடு யெத கு
 வுனி ஸுதா ஸிவஸுஷிதா | ஸுதாஷுநெ தெநவிஸனிஷு
 யஸிவாஸுதெ தெ ஸி விஸனி ஸத்யு || ககக || ஸுநாநிஸு
 ஸி கியதெ யயாழகு ஸிவாயுடு நாயுடு ஸிவஸுஷவெயெடு |
 தயாஸுநாநிஷுவி நெவஸுஷாம் காயுடு ஸிவாராயநெவ
 ஸவடி || ௨௦௦ || சுதொ விஸுஷாஸிவஹாவநாநி வெடாட
 வீநாயவடாஷுஷாம் | ஸுராயயுஷுஷுத ஸுஷுதெ யெ
 தெ ஸுஷுர நஸவனி ஸெவா || ௨௦௧ || ஸுஷி யெ வெவ
 நெஸ ஸுஷு தெ ஸுஷிவாது ஸுவி விபுவயுடு | சுநீத

ணம். எப்படியானால் வேதவரத்தில் செய்யப்பட்ட புண்ணியீந்தி
கபலமுள்ளதோ, அப்படியே வேதவரத்தில் செய்யப்பட்ட பாடி
மும் குருரமாகும். ஆகையால் சாவதானமாய் வசிக்கவேண்டி
யது. யெப்படியாவது ழறைக்காட்டில் மரித்தவனுக்கு முக்தி

சித்தமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தஸ்தலம் மகாமயானம். யெவ்விடத்தில் சரீரந் தெகிக்கப்படுகின்றதோ அது மயானம். அனாதியான சரீரபரம்பரையை யிதிலீசன் ஞானக்கனலால் தெ கிப்பதால்து மகாமயானம். இதில் மரித்தவனே பவமகன்று பர மாத்மாவான பரமாநந்தரூபத்தை யடைவான். முனிவர்களே! யெப்பிபாழுது வேதவநம்போக விருப்பமுண்டாகின்றதோ, அப் பெர்மூதே அவன்செய்த பாபங்களு மவைகளின் பலமானவ்வி டீர்தி முதலானதுகளும் பாபங்களைக் கணக்கிடுஞ் சித்திரகுப்த னும் அவைகளுக்குரிய தண்டனைசெய்யும் யமனும் தென்திசை வேந்தனான தர்மராஜனும் தபிக்கின்றார்கள். ஆகையால் கட்டா

॥ ௨௧௦ ॥ தெராடாராபநுதரெடுஹலி ஸுஸெவநீயஸு
 ிகாநநெஸ் : । யெடுனுலிகிம் ஜநவஸுதாஹ ராஜ்யாயிவதூ
 ஸ்பபுதுதாஹா ॥ ௨௧௧ ॥ ஹனிதெதபுநுதரெடு
 ஹலி ஸுஸெவநீயஸு ிகாநநெஸ் ॥ ௨௧௨ ॥ ஸ்வம் வம் கயி
 தும் விபுராஸுக்ஷெவண நெஹாஸு । விதஸுசிதாஸு
 ஸாம் ஸுஸாரஸுதகாரணஸு ॥ ௨௧௩ ॥ வெடாரணுஸு ரோஹா
 து ராஹஸு வரோயுடஸு । ஸந்தஸுக்ஷா நரோ ஹதூ
 வெடாரணுயிஷுபியஸு ॥ ௨௧௪ ॥ ஸ்ராவகாய யயாஸுகிதாஸு
 ஸளவணுதகிணாஸு । வஸுயாநுஹ விஸுதா யதூஸு
 ஷதாம் ஹவசு ॥ ௨௧௫ ॥ சுஸிந ஸுபநுஜிதே விஸு ஸ்ர
 வகெவகிபநுவகஸு । வெடாரணுயிநாயொழெஸு ஸீணா
 தெவ நஸுஸயம் ॥ ௨௧௬ ॥ யவெஸு ஹஸாராயாம் ஸிவஸு
 வுயவாழ்மயெ । சுக்ஷபம் ரோதெகாஸுக்ஷெவாஸு ஸிஹா
 யஸாம் ॥ ௨௧௭ ॥ உஹிஷுதெஸு ஸுநுயாஸு திதாரோஹா
 துதஸு । வதாநாகுரோஹாதி ஸ்ராதாமெவ நஸுஸயம் ॥
 ॥ ௨௧௮ ॥ வெடாரணுயிநாயஸு யதூஸுநுயாஸு வுரஸிதஸு ।
 வெடாரணுயிநாயொழெஸு திதாநுதும் ஸுஹிதம் ॥
 ॥ ௨௧௯ ॥ யதூஸு ஸுணுயாஸிதம் வந்தெவா ஸிஹிதம் ।
 சுஸிஷுதாரோயிதாநாம் வுரோஹாதுஸுஸயம் ॥ ௨௨௦ ॥ வ
 ரோநிதம் விபுரா யதூஸுஸுயாவதாவிதஸு । நதஸு ரொமா
 வாயெ வாதவிதாஸுஸுஹாம் ॥ ௨௨௧ ॥ வுணுகாஸு வ

யம் வேதவநவாஸஞ் செய்யவேண்டியது. வேதவநேசனைத் தெ
 ரிசிக்கவேண்டியது. இந்த வேதவநமாகாத்மிய மதிபரிசுத்தம்.
 சகலசம்பத்தையுமளிக்கும். இதைப்படித்தால் சகலவேதாத்திய
 யனபலங்கிடைக்கும். இதை புண்ணியகேசத்திரம் பிராமணிக
 ரகம் நதீதிரம் முதலானவிடங்களில் வாசித்துக் கேட்கவேண்டி
 யது. அசுத்தமானவிடத்தில் வாசிக்கக்கூடாது. இதைப்படித்
 தவனும் கேட்டவனு மக்சினிஷ்டோம பலத்தை யடைவார்களே.
 இதைவாசித்து இதினர்த்தத்தை யுபதேசித்த ஆசாரியனை யுபச
 ரித்துத் தெக்ஷிணை முதலானதுகள் கொடுத்துத் திருப்திசெய்து

[illegible]

வைக்கவேண்டியது. இது முன்காலத்தி லீசனல் நாராயணனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது. பிரகு பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தீர்த்தமா காத்மியகண்டத்தில் வேதவியாசனால் பதரிகாவநவாவிகளான முனிவர்களுக் குபதேசிக்கப்பட்டது. இதை சிவபக்தி வீஷ்ணு பக்தியில்லாதவனுக் குபதேசிக்கக்கூடாது. இதை யெழுதித்த னது ரேகத்தில் வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டியது. அப்படிப்பூஜித் து சகலசித்திகளையு மடைவார்கள். மறையோர்களே ! திரும றைக்காட்டின் மகிமையை யென்னசொல்லுவேன். நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியம். நாமே தன்னியர்களென்று சொல்லிவிட்டு மௌநமாய் மகாதேவனைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சூதரைச்

ஷுஜாநஸாஃ || ௨௩௨ ||

ஐதி ஸ்ரஹுகெவதெது வெடிாரணுஜாஹாதூ
வனகாடிஸாஜ்யாயஃ ||

ஐதெதுகொநஸததஜோஜ்யாயஃ ||

ஸ்ரஹுகெவதெது வெடிாரணுஜாஹாதூஸா

வெடிாரணுஜாஹாதூ

ஸஜாஹாதூ

சௌநகாதிகள் பணிந்து பரமசந்தோஷத்தை யடை

பிரம்மகைவர்த்தத்தில் தொண்ணூற்றி ஒன்பதா
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பிரம்மகைவர்த்தத்தில்

வேதாரண்ணிய மாகாத்மிடம்

முற்றிற்று.

வேதாரண்ணியமாகாத்மி

முற்றிற்று

910, Big Bazaar Street,

Vetan Press